Madras University Tamil Department Publication—14

GENERAL EDITOR :

RAO SAHIB S. VAIYAPURI PILLAI, B.A., B.L.,

Reader in Tamil,

Madras University

SRĪ PURĀṆAM

Price Rs. 9

SRĪ PURĀṆAM

EDITED

BY

V. VENKATARAJULU REDDIAR,

Junior Lecturer in Tamil,

Oriental Research Institute,

Madras University

SECOND EDITION

UNIVERSITY OF MADRAS

1946

தாம்ஸன் அண்டு கம்பெனி, லிமிடெட்,
மினர்வா அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ புராணம்

சென்னை ஸர்வகலாசாலை

தமிழ் ஜூனியர் லெக்சரர்,

வே. வேங்கடராஜுலு ரெட்டியார்

பதிப்பித்தது

இரண்டாம் பதிப்பு

1946

கிரந்தவெழுத்துக்களின் விவரணம்

உயிரெழுத்துக்களுள்

ஏழாமெழுத்து ரு	ஜி,	ர (உயிர்மெய்யெழுத்தில் வரும் அடையாளம்)
எட்டாமெழுத்து ரூ	ஜீ	ர "

க - வர்க்கத்துள்

2-ஆம் எழுத்து	வ
3 "	ம
4 "	வ

ச - வர்க்கத்துள்

2	ஶ
4	ஷ

ட - வர்க்கத்துள்

2	ள
3	ழ
4	ற

த - வர்க்கத்துள்

2	ன
3	ந
4	ப

ப - வர்க்கத்துள்

2	ஸ
3	ப
4	ஹ

கூட்டெழுத்துக்கள்

ஞ்ச	ஜ
ங்க	ங
ன்ய	ஞ
ீய	ஐ
ீவ	ஔ
த்வ	ஶ்ர
த்ய	ஷ்ர
மெய்யெழுத்தோடு வரும் ரவ்விற்கு அடையாளம்	ர்
இடையே வரும் ரகர மெய்க்கு	ர்[1]
மகரமெய்க்கு வரும் அநுஸ்வாரம்	ம்

---

2. இது, முன்வரும் எழுத்தினை எழுதியபின் எழுதப்படும். 'தீயஃம்' என்பதில் எழுதப்பட்டிருப்பது காண்க.

வைமானிக தேவர் மண்டலம்

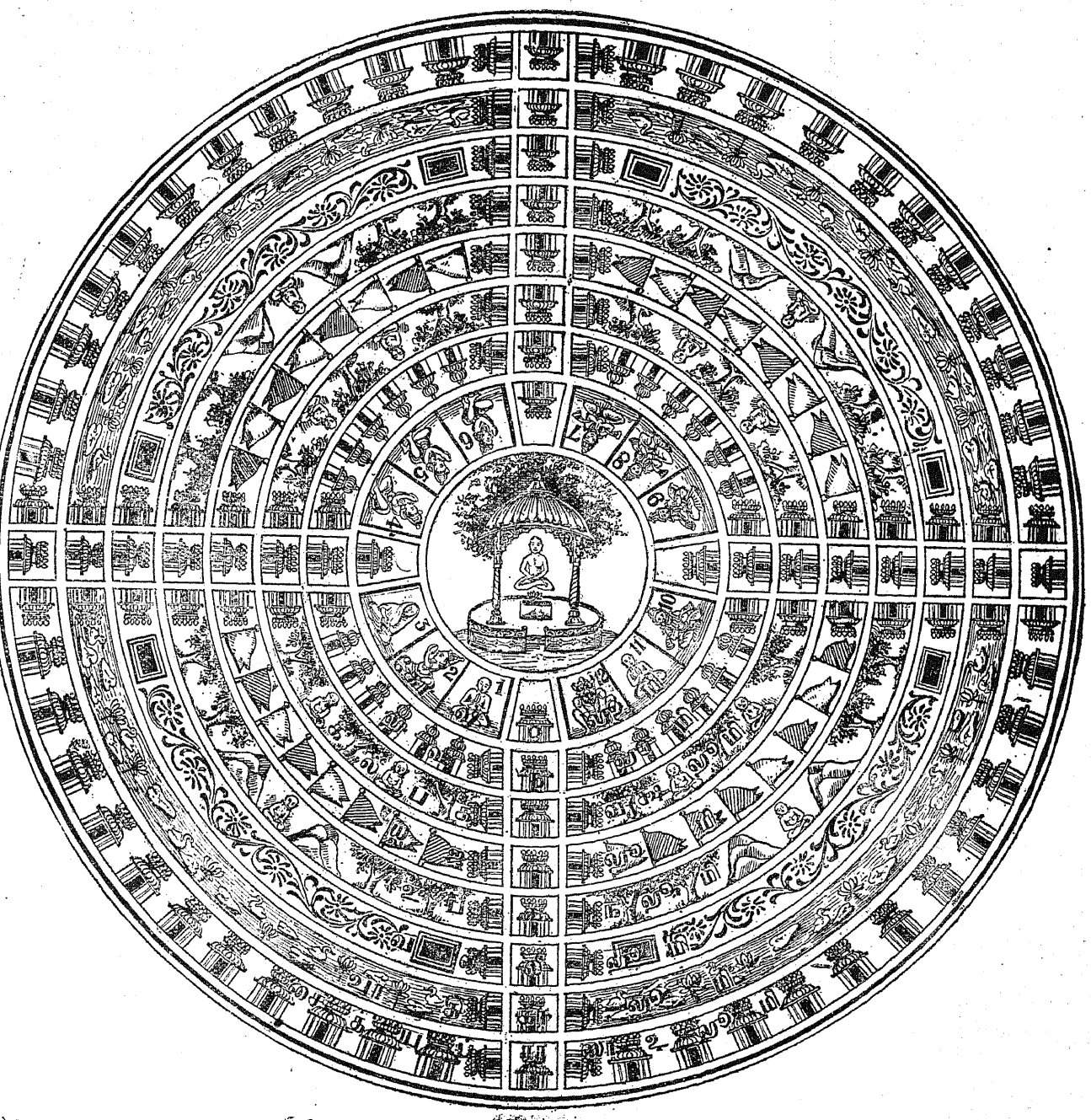

) கோஷ்டத்தில் முனையர்முதலியோர் (5) கோஷ்டத்தில் வ்யந்தரதெவியர் (9) கோஷ்டத்தில் ஜ்யோதிஷ்கதெவர்
) ,, கலபவாஸிதெவியர் (6) ,, ஹுவநவாஸி தெவியர் (10) ,, கல்பவாஸிதெவர்
) ,, ஆயிகாமுதலியோர் (7) ,, ஹுவநவாஸி தெவர் (11) ,, சக்ரவர்திமுதலியோர்
) ,, ஜ்யோதிஷ்கதெவியர் (8) ,, வ்யந்தர தெவர் (12) ,, யானஸிஹரம் முதலியன

இப்புத்தகத்தின் பொருளடக்கம்

	பக்கம்
முன்னுரை (ஆங்கிலம்)	XI—XII
2-ஆம் பதிப்பின் முன்னுரை	XIII
முதற்பதிப்பின் முன்னுரை	XV—XVI
ஸ்ரீபுராணத்தின் உள்ளுறை	க—உசு
நான்முகம்	உடு—டுசு
ஸ்ரீபுராணத்தில் வந்துள்ள ஸ்லோகங்களின் முதற்குறிப்பகராதி	டுள—டுஅ
புராணத்தில் பலனைப் பார்க்கும் விதம்	டுசு—சுடு
மங்களாசரணம்	சுக—சுஉ
ஸ்ரீபுராணம்	1—571
அநுபந்தம் I	573—634
அநுபந்தம் II	635—673
அநுபந்தம் III	674—698
அநுபந்தம் IV [1] (அட்டவணை)	
அநுபந்தம் IV [2]	699—700
அநுபந்தம் V	701—748
இப்பதிப்பில் எடுத்தாண்டுள்ள நூல்கள் முதலியன	749

FOREWORD

The present publication is the result of research carried on by Sri V. Venkatarajulu Reddiyar, in the Department of Tamil, University of Madras, during the years 1934-1937.

Jainism has influenced our life in the past and our literature owes many of its treasures to the Jains whose love of learning, culture and humanity has brightened many a page in the History of our motherland. The full extent of our debt to this great community has not yet been realised and several years of patient study and research may be required before we are anywhere near its realisation. But we may say generally that a knowledge of Jainism is a *sine qua non* for a correct and thorough understanding of some of our classics. And Śrī Purāṇam is sure to be of help in this respect.

The Purāṇam, edited and published for the first time now, is an important work held in great reverence by the Tamil Jains. The subject-matter of the work is the life of the Tirthankaras, Chakravartins, etc., and in the course of the narration, the several tenets of Jainism are dealt with in some detail, It follows closely the Mahāpurāṇam in Sanskrit, composed by Jinasēnāchārya and Guṇabhadra about the end of the 9th century A.D. Chāmuṇḍarāyapurāṇam (A.D. 997) is a Kannaḍa version of the same Sanskrit Purāṇa. The Tamil Text has been carefully prepared after a collation of six manuscripts and the variant readings are all noted. The Sanskrit Purāṇa has been studied in the original and the material differences are indicated in the foot-notes. Besides this, the biographies of Tirthankaras, in Kannaḍa—ten in all, eight in print and two available only in manuscript—have also been utilised. The Śāstra Sāra Samuccaya. a comprehensive work on Jainism, has been laid under contribution in the elucidation of obscure doctrinal points. A number of useful Appendices have been added and no pains have been pared to make the book useful to scholars.

Nothing is known definitely about the author and his date. Mr. V. V. Reddiyar has adduced reasons for holding that he could not have been Maṇḍalapuruṣa, the famous lexicographer. This negative conclusion is probably correct, There are some indications to show that the work was written about the 15th cent. A.D.

The author has adopted the Maṇipravāḷa style. This style was prevalent from about the 13th century to the end of the 17th century among the learned commentators on religious works of all persuasions—Jainism, Vaishṇavism and Śaivism—and it marks a definite stage in the history of Tamil prose. Viraśō-liyam, a work of the 11th cent. A.D. mentions this kind of style (stanza 180). A full-blown Maṇipravāḷa verse occurs in an inscription of the third year of Rāja Rāja I (A.D. 988) from Sembiyan Mahādevi in the Tanjore District. The verse is as follows :—

மாணிக்கங்களிரண்டிஞல் உரகமெதிரஷ்டாஹிரண்யாஸுரனி- [ஸகி ।
லெழுலெரெட்டிரு நூற்றெடொன்பது ஸுதாஉய்வுக்ம் திரிலெகை-க்
பொன்னேஞ்ஞூற்றெடு முக்கழஞ்சின்மகுடம் வாஉஸ்வாகாயிகழி
வாயாக செம்பியமங்கை மன்னிய திருக் கைலாஸிநோவஸ்ரீரு ॥

So it is reasonable to suppose that this style made its appearance about the beginning of the 10th cent, The one direct result of the style was the enrichment of Tamil vocabulary especially in regard to its religious and philosophical terms. Another result was a sense of style, perhaps developed to a morbid extent. We are apt to forget these results in our estimation of the style and it is good to remind ourselves of its former potency which has perhaps not yet exhausted itself.

To the students of the Tamil language and its literature the present work will be of substantial help and I hope some of them at least will follow up the labours of Mr. Reddiyar and take to the study of Jainism in the Tamil land in a true scholarly spirit.

MADRAS UNIVERSITY,
September 20th 1948.

S. VAIYAPURI PILLAI,
Reader in Tamil.

ஸ்ரீ புராணம்

இரண்டாம் பதிப்பின்

முன்னுரை

ஸ்ரீ புராணத்தின் முதற்பதிப்பு 1943 - ஆம் வருடம் நவம்பர் மாதத்தில் வெளிவந்தது. அப்பதிப்பில் கிடைக்கக்கூடிய பிரதிகள் அனைத்தையும் தஞ்சை ஸ்ரீ மஹாவீரசங்கத்துத் தலைவர் ஸ்ரீ, நே. ஆ. வர்த்தமான முதலியாரவர்கள் சங்கத்தின் சார்பில் ஒருசேரப் பெற்று, ஜினகஞ்சி மடத்தின் தலைவர்களாய் மேலைச்சித்தாமூர்மடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமத் லக்ஷ்மீஸேன பட்டாரக பட்டாசார்யவர்ய ஸ்வாமிகள்-ஸந்நிதியில் பல்லாயிரவர் குழுமிய அவையில் மிக்க பெருஞ்சிறப்பின் வெளியிட்டார்கள். அப் பிரதிகள் ஜைனஸமூஹத்திற்குப் போதியனவாயில்லாததனால் வடஆர்க்காடு ஜில்லா ஆறணிநகர் 'ஸ்ரீ ஜைன ஸித்தாந்த நிலய'த்து ஸ்ரீமத், வித்யாபூஷண, ஸ்ரீபாலவர்ணியவர்கள் இருநூற்றைம்பது பிரதிகளை வேண்டினார்கள். தஞ்சை மஹாவீர சங்கத்தார் பின்னரும் நூறு பிரதிகளை வேண்டினார்கள். இவ் வேண்டுகோளினால் ஜைனஸமூஹத்தின் பேராவலை யறிந்து, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் அதிகாரிகள் காலதம் கிடைத்தல் அரிதாகிய இக்காலத்தில் இப் புராணத்தை மீண்டும் பதிப்பிக்கலாயினர். இவர்கட்குப் பொதுவாகத் தமிழ்நாடும் சிறப்பாக ஜைனஸமூஹமும் நன்றி செலுத்துங் கடப்பாடு உடையனவாகும்.

இவ் விரண்டாம்பதிப்பு இத்துணை விரைவில் வெளி வந்ததனால் குறிப்பிடத்தக்க மாறுபாடு ஒன்றுமே செய்யப்படவில்லை. 'ஆதி புராணம்' என்ற தலைப்புப்பெயரை 'ஆதிநாத புராணம்' என்று மாற்றியிருப்பது அறிதற் குரியது.

இப்பதிப்பு அச்சிடுகையில், மேற் குறிப்பிட்ட ஸ்ரீமத், வித்யாபூஷண, ஸ்ரீபாலவர்ணியவர்கள் 'புரூப்' நோக்கி உதவிசெய்தார்கள். அவர்கள்பால் என்றும் நன்றியறித லுடையேன். இப்பதிப்பினை மிக்க விரைவில் அச்சிட்டுதவிய தாம்ஸன் கம்பெனித் தலைவர் ஸ்ரீ, S. S ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்யரவர்கட்கு நன்றி செலுத்துகின்றேன்.

22 - 3 - 1946 வே. வேங்கடராஜுலு

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ புராணம்

முதற் பதிப்பின்

முன்னுரை

ஓம் நமஸ்வி ஜயஹ்ரீ:

உலகத்தில் எல்லாமொழிகளிலும் ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொரு வகையான இலக்கியம் தோன்றுதல் இயல்பு. அம்முறையில் நமது தமிழ்-மொழியிலும் பல்வேறு காலத்தில் பல்வேறு இலக்கியவகைகள் தோன்றி-யிருக்கின்றன. சங்ககாலத்தில் தனிச்செய்யுட்களும், பின்னர், காப்பியங்களும் நீதிநூல்களும், அதன்பின்னர்ச் சமயநூல்களும், பின்பு மொழி-பெயர்ப்புநூல்களும், இவ்வாறே பலவகைப் பிரபந்தங்களும் சில புராணங்களும் பல தலபுராணங்களும், அம்மானை முதலிய சிறுநூல்களும் முறையே தோன்றியுள்ளன.

எம்மொழியிலும் முதற்கண் செய்யுட்களும், சிலகாலத்தின்பின்னர் உரைநூல்களும் தோன்றுதல் நாம் அறிந்ததொன்றே. நமது தமிழ்-மொழியில் தொல்காப்பியனுர்காலத்தின்முன்னரே உரைநடை தோன்றி-யிருத்தலை அறியும்பொழுது பெருமிதம் கொள்வோமாயினும் கி. பி. 16-ம் நூற்றாண்டுவரை தனிஉரைநூல் ஒன்றுவது காணக்கிடைக்காமை பெரிதும் வருந்தத்தக்கதே யாகும். இத்திறத்தில் கன்னடமொழி சிறப்புடையது. கி. பி. 997-ல் இயற்றப்பட்ட சாமுண்டராயபுராணம் (ஸ்ரீபுராணம் போன்றது) என்னும் பெரியதோர் உரைநூல் பழங்கன்னட மொழியில் சிறந்து விளங்குகின்றது. நமது தமிழ்மொழியில், சிலப் பதிகாரம் பெருந்தேவனுர்பாரதம் இவற்றிற்காணும் ஒருவகை உரை-நடையே தோன்மையன. இலக்கணவுரைகளுள் பழமையுடையதாகிய களவியலுரை பாராட்டற்குரியதே. இவ்வாறு காணப்படும் இலக்கண-வுரைகளேயன்றித் தனிஉரைநூல்கள் கிடைக்காவிடினும், மணிப்பிரவாள மொழியில் சமயசம்பந்தமாகத் தோன்றிய உரைநூல்கள் பல உள்ளன.

மணிப்பிரவாளமொழியை வளர்த்தவர்கள் பெரும்பாலும் ஜைனரும் வைஷ்ணவரு மாவர். மலையாளமொழியிலும் மணிப்பிரவாள நூல்கள் பல உள்ளன. ஆயின், அவையெல்லாம் 'சம்புக்'களே யன்றித் தனி உரைநூல்கள் அல்ல. திராவிடமொழிகளுள் ஏனைக் கன்னடம் தெலுங்கு-மொழிகளில் இத்தகைய மணிப்பிரவாள நூல்கள் இல்லை.

மணிப்பிரவாள ஜைனநூல்களுள் பயிற்சி மிக்கதும், அளவிற் பெரியது மாயது ஸ்ரீபுராணமே. ஸ்ரீபுராணவரலாறுகளுள் ஒவ்வொன்றனையே சீவகசிந்தாமணி, சூளாமணி என்னுஞ் சிறந்த காப்பியங்களும் மேருமந்தர புராணமும் விரித்துக் கூறுகின்றன. ஆகலின், இத் தமிழ்நூல்களைக் கற்றற்கு ஸ்ரீபுராணம் உறுதுணையாகும். இவையேயன்றி, ஏலாதி, அறநெறிச்சாரம் முதலிய சிறுநூல் பயில்வாருக்கும் ஸ்ரீபுராணம் உதவி புரியும். ஜைனசமயவழக்காறுகளை அறிதற்கு இப்புராணத்தைப் போன்றதொரு சிறந்த நூல் தமிழில் இல்லை. ஜைனசமய அறிவு இல்லாததனானே,

'அறுநால்வர் ஆய்புகழ்ச் சேவடி யாற்றப்
பெறுநால்வர்'

என்னும் 'ஏலாதி' கடவுள்வாழ்த்துச்செய்யுளி லுள்ள 'அறுநால்வர்' என்பதற்கு, [1] 'மந்திரி புரோகிதன் படைத்தலைவன் தூதன் ஒற்றன் என்னும் அரசனுக்குரிய கூட்டமாகிய ஐவரும், மந்திரி காரியநடத்துவோன் (கனகச்) சுற்றத்தான் வாயில்காப்பவன் நகரமாக்கள் படைத்தலைவன் குதிரைவீரன் யானைவீரன் என்னும் அரசனுக்குத் துணையாகிய எண்மரும், நட்பாளன் அந்தணன் மடைத்தொழிலாளன் மருத்துவன் சகுனத்தின் பயன் கூறுவோன் என்னும் நீங்குதலில்லாத சுற்றமாகிய ஐவரும், மந்திரி நாடு அரண் பொருள் படை நட்பு என்னும் அங்கமாகிய ஆறும் என்பர்' என்று உரை எழுதுவாராயினர். அறநெறிச்சாரத்தில், 'மெய்ம்மை பொறையுடைமை மென்மை தவமடக்கம்' (12) என்னும் அடியில், மென்மை என்பதே பாடம் என அறியாராய் அதனை மேன்மை எனக் கொண்டு பதிப்பித்தும் உரை யெழுதியும் வெளியிட்டுள்ளனர். அச்செய்யுளிற் கூறப்பட்ட பத்துஅறங்கள் 'தசதர்மம்' என்று வழங்கப்படும். தசதர்மங்களுள் மார்தவம் என்பது ஒன்று. அதுவே மென்மை என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுளது. அந்நூலிற் காணும் பாடப்பிழைகளும் உரைப்பிழைகளும் பல. இது நிற்க. பரிமேலழகருரையுட் காணும் ஜைனக்கொள்கைகள் சிலவற்றையும் ஸ்ரீபுராணத்தினுல் அறியலாகும். உதாரணமாக—'இதனை ஆருகதர் தர்மத்தியானம் என்ப' (286. உரை), 'இதனைச் சமாதி எனவும் சுக்லத்யானம் எனவும் கூறுப' (358. உரை), 'இதனை ஆருகதர் உவர்ப்பு என்ப' (350. உரை), 'அவை தன்மை திரியும் உத்ஸர்ப்பிணி அவஸர்ப்பிணி என்னுங் கால வேறுபாட்டினும் அது வித்தாதல் வேறுபடாமையின்' (361. உரை), 'கடையிலா அறிவை முதலாக உடையன' (9. உரை) என்பன இப்புரா-

1. திவாகரத்தில்; பதினெண்மர் கூறப்பட்டுள்ளனர்.

ணத்தினுல் தெளிவாகும். இதனுல், ஜைனசமய நூல்களேயேயன்றி, பிறர் எழுதிய உரைகளேக் கற்றற்கும் ஸ்ரீபுராணம் மிக்க பயன் தரும் என்பது விளக்கமுறும்.

இனி, சமயங்களேப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்பவருக்கும் இப்புராணம் வேண்டற்பாலதாகும். ஸ்ரீமத்ராமாயண மஹாபாரத பாகவதக் கதைகளுள் முக்கியமானவை இப்புராணத்திற் காண்கின்றன; பாகவதத்திற் காணும் நாபிமஹாராஜன், இருஷபர், பரதன் இவர்களின் சரித்ரங்களும் இப்புராணத்துட் காணும் பதினன்காமனுவாகிய நாபிமஹாராஜன், முதற்றீர்த்தங்கராகிய வ்ருஷபதேவர், முதற்சக்ரவர்த்தியாகிய பரதன் இவர்களின் சரித்ரங்களும் பெரும்பாலும் ஒற்றுமை யுடையனவாயுள்ளன. இவையல்லாமல், சிவபெருமானின் ஐந்துமுகங்களின் பெயர்களும், வ்ருஷப தேவருக்குப் பஞ்சகல்யாணங்களில் வழங்கிய திருநாமங்களும் ஒன்றுயுள்ளன. வ்ருஷபலாஞ்சனையை யுடைய வ்ருஷபதேவர் கைலாஸமலேயில் யோகு செய்து நிர்வாணபதம் அடைந்ததுவும், வ்ருஷபவாஹனராகிய சிவபெருமான் கைலாஸமலேயில் வாழ்ந்திருந்ததுவும், தக்ஷிணமூர்த்தி வடிவாகி யோகு புரிந்ததுவும் ஒப்பிடற்பாலன. இவை நிற்க, சைவசமய நாயன்மார்களின் தொகையும் இப்புராணத்திற் கூறப்படும் ஸலாகா புருஷர்களின் தொகையும் ஒன்றுயிருத்தலும், 'திருத்தொண்டர் புராணம்' என்னும் பெயரே புராணத்துள் வழங்கியிருப்ப அப்பெயரை வழங்காமல் 'பெரிய புராணம்' என்று வழங்குதலும் இப்புராணத்தின் மூதனூலாகிய வடமொழிப்புராணம் மஹாபுராணம் என்று வழங்குதலும் நோக்கத்தக்கன.

மஹாமஹோபாத்யாயர், டாக்டர், உ. வே. சாமிநாத ஐயரவர்கள், தாங்கள் பதிப்பித்த சீவகசிந்தாமணியிற் பலவிடங்களில் ஸ்ரீபுராணத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். திரு. மு. ராகவையங்காரவர்கள் திருக்கலம்பகம், நரிவிருத்தம் முதலிய நூல்களில் இப்புராணத்தை எடுத்தாண்டிருக்கின்றுர்கள். இவற்றுல் இதன் பயன் புலனுகக்கூடும். இத்தகைய புராணத்தை அச்சிட்டு வெளியிடுவதன் இன்றியாமையைக் குறித்து ஒருகால், ராவ்ஸாஹிப், ஸ்ரீமத், மு. ராகவையங்காரவர்கள் என்னிடம் கூறினர்கள். அதனல் இப்புராணத்தைப் பதிப்பிக்க எண்ணங்கொண்டேன். ஆயின், ஜைனசமய நூல்களில் தக்க பயிற்சியும் வடமொழியில் சிறந்த புலமையும் இல்லாத யான் இப்புராணத்தைப் பதிப்பித்தற்குத் தக்கவனல்லேன் என்னும் எண்ணம் எழுந்தது. அப்பொழுது, கன்னடமொழியாராய்ச்சித்துறையில் ஜூனியர் லெக்சரராயிருக்கும் ஸ்ரீமத், ஹொ. பேமையங்காரவர்கள் இப்புராணப் பதிப்பிற்கு வேண்டும் உதவியைப் புரிவதாகக் கூறினர்கள். அவர்கள்

கன்னடமொழியிலுள்ள ஜைன நூல்களை நன்கு கற்று அச் சமயக் கொள்கைகளை அறிந்தவர்கள்; ஸாந்திநாத புராணம், புஷ்பதந்த புராணம் முதலியவற்றைப் பதிப்பித்தவர்கள். ஆகலின் அவர்களின் துணை கொண்டு இப்புராணத்தைப் பதிப்பிக்குஞ் செயலை மேற்கொள்ளலானேன்.

ஸ்ரீ புராணப் பதிப்பு

ஸ்ரீ புராணத்தைப் பதிப்பிக்கக் கருதி, முதலில், சென்னை அரசாங்கத்துக் கையெழுத்துப் புஸ்தகசாலையிலிருந்த காகிதப்பிரதியைப் பார்த்துப் பிரதி செய்தேன். பின்னர் அதனை ஒப்புநோக்குதற் பொருட்டுச் சில பிரதிகளைப் பெற முயன்றேன். 'ஜைன கெஜட்டியர்' ஆசிரியராயிருந்து ஜினஸமயக் கொள்கைகளைப் புறகாட்டவரும் அறிய வெளியிட்டவரும் அன்பிற்குறைவிடமானவரும் ஆகிய திரு. வஸி. எஸ். மல்லிநாத நயினாரவர்கள் தங்களிடமிருந்த பிரதிகளை உவப்புடன் தந்துதவியதேயன்றி, காவலூர் [1] ஸ்ரீ பத்ரபாஹு-ஸ்வாஸ்த்ரிகள்மூலம் இரண்டு ஏடுகளைத் தருவித்து உதவினார்கள். ராயப்பேட்டையில் வாழ்ந்திருந்த ஸ்ரீ பார்ஸ்வநாத நயினாரவர்கள் தங்களிடமிருந்த பிரதியைப் பெரிது உவந்து உதவினார்கள்.

பிரதிகளின் விவரம்

அரசாங்கப் புஸ்தகசாலையின் காகிதப் பிரதி	1
திரு. வஸி. எஸ். மல்லிநாதரவர்கள் ஏட்டுப்பிரதி	1
இது மிக்க பழமையானது; திருத்தமானது.	
ஷை காகிதப் பிரதி	1
இது குறைப்பிரதி, பிழையுடையது.	
ஸ்ரீ பத்ரபாஹு-ஸ்வாஸ்த்ரிகள் மூலமாக—ஏட்டுப்பிரதி	2
இவற்றுள் ஒன்று மிக்க திருத்தமானது.	
ஸ்ரீ பார்ஸ்வநாத நயினாரவர்கள் காகிதப்பிரதி	1
இதுவும் மல்லிநாதரவர்களின் காகிதப்பிரதியும் ஒற்றுமையுடையன.	

இப் பிரதிகள் பலவற்றோடும் ஒப்பிட்டு நோக்குகையில், ஸ்ரீ பார்ஸ்வநாத நயினாரவர்கள் அன்புடன் வந்து உடனிருந்து உவந்து உதவி செய்தார்கள்.

---

1. இவர்கள் இப்புஸ்தகம் வெளிவருவதன்முன் இவ்வுலகவாழ்வினை நீத்தது வருத்தந் தருகின்றது.

இப் பிரதிகளால் திருத்தமான பாடம் கிடைத்ததாயினும் நூலின் தொடக்கத்தில், 'அவற்றுள்' என்று தொடங்கும் வாக்கியம் திருத்த மடையவில்லை. நண்பரொருவரிடங் கூறி வேறு ஏட்டுப்பிரதியை நோக்கு வித்தேன். இன்னுஞ் சரியான பாடம் கிடைத்திலது. இதுபோன்றன சில உள்.

ஸ்ரீ புராணப்பிரதிகளோடு ஒப்பு நோக்கிய பின்னர், இதன் முதனூலாகிய வடமொழிமஹாபுராணத்தோடு ஒப்பிட்டு நோக்க எண்ணினேன். அப்பொழுது, மஹாபுராணஸ்லோகங்களும் அவற்றிற்கு நேரான கன்னட மொழிபெயர்ப்பும் உடைய அச்சுப்புஸ்தகங்களை ஸ்ரீமத் ஹொ. பேஷ்டையங்காரவர்கள் உதவினர்கள். அவற்றையும் ஸ்ரீபுராணப் பிரதியையும் ஒப்பு நோக்கினேன். அதனால், பாடபேதங்கள் உள்ளவிடத்து உண்மைப்பாடம் இதுவென அறிய இயன்றது. அத்தனையேயன்றி, மூலத்தினின்று விடுக்கப்பட்டனவும் மாற்றப்-பட்டனவும் பிறவும் அறியப்பட்டன. உத்தரபுராணத்தின் முதனூலைத் திரு. மல்லிநாதரவர்கள் உதவினர்கள். அது ஹிந்தியுரையை உடையது. அதனையும் வேண்டுமிடங்களில் நோக்கி வேறுபாடுகளைக் குறித்துள்ளேன். இவ்விரண்டு பதிப்புக்களையும் நோக்கியதில், கன்னடவுரைப்பதிப்பிலுள்ள பாடமே பெரும்பாலும் இவ்வாசிரியர் கொண்டுள்ள பாடத்துக்கு ஒத்திருப்பது அறியலாயிற்று. ஜைனஸமயக் கொள்கைகளுட் சில, கன்னடவுரையினால் நன்கு விளங்கின.

அதன் பின், கன்னடமொழியிலுள்ள தீர்த்தங்கரர்புராணங்களெல்லா-வற்றையும் படித்து ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை ஆங்காங்குக் குறித்தேன். அவற்றுள் ஆதிபுராணம், சாந்திபுராணம், நேமிநாத புராணம் இவற்றி லிருந்து குறிக்கப்பட்டவை மிகப்பல. தருமஸ்வாமிபுராணமும் வர்த்த மானஸ்வாமிபுராணமும் அச்சிடப்பட்டிலவாகலின், அவற்றிலிருந்து அதிகம் குறிக்கப்படவில்லை.

வடசொற்களைச் சொல்லும்பொழுது ஒலிக்குறை நேராதவாறு, வேண்டுமிடத்துக் கிரந்தவெழுத்துக்களை அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இப் பதிப்பிலே வடசொல்லைப் பதிப்பித்துள்ள முறை.

அர்க, மூர்த்தி என்பனமுதலியவற்றில் ரகரத்தின்முன் வருங் ககர தகரங்கள் வடமொழியில் இரட்டித்து வருதலும் அமையுமாகலின், தமிழ்-வழக்கிற் கேற்ப அர்க்க, மூர்த்தி என்று ககர தகரங்கள் இரட்டித்து எழுதப்பட்டுள. தீர்க்ஷம், க்ஷேத்ரம் என்று தகாரஞ் சேர்ந்தும் சேராமலும் வழங்குதல் உண்டாகலின், இரண்டு வடிவமும் கொள்ளப்பட்டுள. தத்த்வம் என்பதில் தகரமெய் இரண்டு உளவாகலின் அவ்வாறே பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இவ்வாசிரியர் ஆகாரவீற்று வடசொற்களைத் தமிழ்மொழிக் கியைய ஐகாரவீறாக வழங்கியிருத்தலின், ஈகாரவீற்றுச் சொற்கள் இகரவீறாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன,

இப் புராணத்தைப் பதிப்பிக்கக் கருதிப் பிரதிசெய்யும்போது, சென்னை ராயப்பேட்டையிலிருந்த ஸ்ரீ, பார்ஸ்வநாதநயினாரவர்களோடு ஆலோசித்து, தமிழ்மக்கள் வாசித்தற்கு எளிதாயிருத்தல் வேண்டும் என்று கருதி, வட சொற்களையும் தமிழெழுத்துக்களால் எழுதினேன்; வடமொழி வருக்கவெழுத்துக்களுள் மூன்றாமதாகிய நான்காமதெழுத்தினை அச்சில் தடிப்பான எழுத்துக்களிற் பதிப்பிக்கக் குறியீடு செய்திருந்தேன். பின்னர், தமிழாராய்ச்சித்துறைத் தலைவராகிய, திரு ச. வையாபுரிப்பிள்ளையவர்கள், 'வடவெழுத்துக்களின் ஒலிவேறுபாடு நன்கு புலனுதல் வேண்டுமாகலின் வேண்டுமிடங்களில் கிரந்தவெழுத்துக்களை எழுதுதலே நன்று' என்று தங்கள்கருத்தினைத் தெரிவித்தார்கள். அதனால் புராணம்முழுவதிலும் வேண்டுமிடங்களில் கிரந்தவெழுத்துக்களை எழுதுதலானேன். அம் முறையில், வடசொற்களில் வரும் நகாரத்தைத் தமிழ்மொழிக் கியைய னகாரமா யெழுதியிருந்தவிடங்களிலும நகாரத்தையே குறித்துள்ளேன்.

இப் பதிப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள வடவெழுத்தின் முறைகள்

இனி, அச்செழுத்துக்களுள்ளும் சில நியதி செய்யப்பட்டுள்ளன. அவையாவன: வடமொழியெழுத்துக்கள் கிரந்தவெழுத்தில் உள்ளவாறே வழங்கியிருத்தல். அஃதாவது நகாரமும் ஹகாரமும் கிரந்தவெழுத்தின்படி ந, ஹ என்னும் இவ் வடிவினவாக அச்சிடப்பட்டிருத்தல். தேவம், ஹோமம் என்பவற்றில் தே, ஹோ இவ்வெழுத்துக்களை தெ, ஹொ என்னும் இவ் வடிவினவாகப் பதிப்பித்திருத்தல். ஆயின், பொது வெழுத்துக்களும், தமிழில் வழங்கும் ஶ, ஷ, ஸ முதலிய வடவெழுத்துக்களும் தமிழில் உள்ளவாறே கொள்ளப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக— மேவம், ஶேஷன், ஷோடசம், ஸேநாபதி முதலியவற்றில் மே, ஶே, ஷோ, ஸே இவை கிரந்தவெழுத்தின்படி தெ, ஶெ, ஷொ, ஸெ என்னும் இவ் வடிவினவாக ஆளப்படாமல், தமிழிலுள்ளவாறே மே, ஶே, ஷோ, ஸே என்னும் இவ் வடிவினவாக ஆளப்பட்டிருப்பன காண்க. இவை தமிழில் வழங்கும் எழுத்துக்களாகலின் கிரந்தவெழுத்தின்படி ஆளப்பட்டில. ஸ்லோகங்கள்தவிர மற்றவிடங்களிலெல்லாம் கூட்டெழுத்துக்கள் பெரும்பாலும் தனித்தனியாகவே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக— 'தத்த' என்பதில் க்ஷ ஒரெழுத்தாலன்றி த்வ என்று ஈரெழுத்தாக அமைக்கப்பட்டிருத்தலும், வைஜ்ஜி என்பதில் ஜ்ஜி என்னும் எழுத்துக்

கூட்டெழுத்தாகவேயன்றி, தீயி என்று ஈரெழுத்தாக வழங்கப்பட்டிருத்தலும் காண்க. கிரந்தவெழுத்தின் முறைப்படி ஓரெழுத்தின் கீழ் மற்றோர் எழுத்தினை அமைப்பின், ஆண்டு வரிகளி னிடையே இடைவெளி மிக்கு அழகழியுமாகலானும், பயிற்சியில்லாதவருச்கு வருத்தம் மிகுமாகலானும் அம் முறையை மேற்கொள்ளவில்லை. 'தியடம்' என்று எழுதினும், தீர்யம் என்று எழுதினும் ஒலி வேறுபாடு இன்மையின் எளிமை கருதி, தீர்யம் என்று எழுதும் முறையும் மேற்கொள்ளப் பட்டுளது. இவ்வாறே பிறவுங் காண்க.

கீழ்க்குறிப்பு

கீழ்க்குறிப்பில் பாடபேதங்களும், மஹாபுராணம் கன்னட புராணங்கள் முதலியவற்றிற் காணும் ஒற்றுமை வேற்றுமைகளும், விவரணங்களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. பாடபேதங்களில் மட்டும் கிரந்தவெழுத்துக்கள் வழங்கப்பட்டுள. மஹாபுராணந்தவிர மற்ற எல்லாநூல்களின் பெயரும் ஆங்காங்குக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. மஹாபுராணத்தின் பெயர்மட்டும் பெரும்பாலும் குறிக்கப்படவில்லை. மஹாபுராணக் குறிப்புக்களில் முதலிற் காணும் எண் பருவங்களைக் குறிப்பது; பின்னது அப் பருவத்திலுள்ள ச்லோகவெண்ணைக் குறிப்பது. இப் பதிப்பில், பாடபேதங்கட்கு ஆங்கிலவெண்களும், மஹாபுராணம் முதலிய புராணங்களிலுள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகட்கும் விவரணங்கட்கும் உடுக்குறி முதலிய அடையாளங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

அநுபந்தங்கள்

ஸ்ரீபுராணத்தில் வந்துள்ள ச்லோகங்கட்கெல்லாம் பொருள் எழுதி அதனை முதல் அநுபந்தமாகவும், அருஞ்சொற்களுக்குப் பொருள் எழுதி அதனை அகரம் முதலாக நிரல்படுத்தி இரண்டாம் அநுபந்தமாகவும் சேர்த்துள்ளேன். இவ் வருஞ்சொற்களுட் பெரும்பாலன வடசொற்களே. இப்புராணத்தில் வந்துள்ள ஜைநஸமய பரிபாஷைச்சொற்களை நிரலே தொகுத்து அவற்றை விளக்கி மூன்றும் அநுபந்தமாக அமைத்துள்ளேன். தீர்த்தங்கரருடைய பெற்றோர் ஊர் பஞ்சகல்யாண நாட்கள் தாத்ரு கணதரர் முதலியோர் பெயர், தீர்த்தங்கரர்ஜன்மம் இவை எளிதின் விளங்கும்வண்ணம் அட்டவணையில் அமைத்து அதனை நான்காமநுபந்தமாகச் சேர்த்திருக்கின்றேன். இப்புராணத்திற் கூறப்பட்டுள்ளவற்றுட் பலவற்றையும் முக்கியமான ஜைனதத்துவங்களையும் நன்கறிதற்குத் துணைபுரியத்தக்க 'ஸாஸ்த்ரஸார ஸமுச்சயம்' என்னும் நூலில் ப்ரதமாநுயோகந் தவிர மற்றைய மூன்று அநுயோகங்களையும் ஐந்தாமநுபந்தமாகச் சேர்த்துள்ளேன். அந் நூலின் வ்யாக்யானம் விரிவாயிருத்தலின் அதனை விடுத்து

மூலத்தைமட்டுமே ஈண்டுச் சேர்க்கலானேன். இவ்வதுபந்தங்களெல்லாம் இப்புராணத்தைப் படிப்பவருக்கும் ஜைனஸமய முக்கியக் கொள்கைகளை அறிய விரும்புபவருக்கும் பெருந்துணையாகும்.

இப் புராணப்பிரதிகளை உளமுவந்து உதவிய ஸ்ரீ, S. மல்லிநாதநயினாரவர்கள் முதலிய அபிமானிகட்கும், பிரதிகளை ஒப்பிட்டு நோக்குங்கால் உடனிருந்து துணைபுரிந்த ஸ்ரீ, பார்ச்வநாதநயினாரவர்கட்கும், இப்புஸ்தகம் அச்சிடுங்கால் அச்சுத்தாள்களை நோக்கித் திருத்தியுதவிய ஸ்ரீமத், உ. வே. வை. மு. கோபாலகிருஷ்ணமாசார்யரவர்கட்கும் நன்றி செலுத்துதலுடையேன். ஸாஸ்த்ரஸாரஸமுச்சயம் முதலிய நூல்களை யுதவியும், இப் புராணத்தில் எனக்குத் தோன்றிய ஐயங்களையெல்லாம் அல்வப்போது தீர்த்தும், மஹாபுராணஸ்லோக மொழிய மற்றைச் சுலோகங்கட்கெல்லாம் பொருள் தெரிவித்தும், வேறு வேண்டும் உதவிகளைப் புரிந்தும் எனக்கு உறுதுணையாய் நின்ற ஸ்ரீமத், ஹொ. மோஷையங்கார்ஸ்வாமிகட்கு எழுமையும் நன்றி செலுத்துங் கடப்பாடுடையேன்.

இப் புராணத்துள் நமிநாதஸ்வாமிபுராணத்திற் கூறப்பட்டுள்ள ஜைனசமய தத்த்வங்கள் எனக்கு விளங்கிற்றில. அவை முதனூலில் இல்லாதனவாகலின் அறிதற்கு இயலவில்லை. அப்பொழுது அப்பகுதியைப் பேராசிரியர், ராவ்பஹதூர், அ. சக்ரவர்த்திநயினாரவர்களிடங் கொடுத்து, அதனை நோக்கியுதவுமாறு வேண்டினேன். அவர்கள் அன்புடன் நோக்கியுதவியதனோடு, அப் பகுதி 'ஸர்வார்த்த ஸித்தி' யில் உள்ளது என்றும் தெரிவித்தார்கள்; பின்னர், அநுபந்தம் I-ல் எனக்கு நேர்ந்த ஐயத்திற்குத் தங் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தும், III, V - ஆம் அநுபந்தங்களின் அச்சுத்தாள்களை நோக்கியும் உதவிசெய்தார்கள். அன்பு மிக்க அப் பெரியாரவர்கள்பால் நன்றியறிதலுடையேன்.

வடஆர்க்காடுஜில்லாவி லுள்ள ஆறணிநகரில் 'ஜைன ஸித்தாந்த நிலயம்' ஏற்படுத்தி, மாணாக்கருக்குச் சமயநூல்களைக் கற்பித்தும், ஸாஸ்த்ரக்ரந்தங்களைச் சிறுசிறு நூல்களாக வெளியிட்டும் ஞானவொளி யோங்கத் தொண்டாற்றிவருபவராகிய ப்ரஹ்மசாரி, ஸ்ரீபாலவர்ணி என்னும் ஸ்வாமிகளிடம், இப் புஸ்தகத்தின் மூன்றுவ தனுபந்தமாகிய 'ஜைன ஸமய பரிபாஷைச் சொற்க'ளுள் அறிதற் கரியனவா யிருந்தவற்றை விளங்கவுரைக்குமாறு யான் வேண்டிக்கொண்டபோது, அவர்கள் உவப்புடன் ஏற்று, எழுதியுதவினார்கள்; IV, V - ஆம் அனுபந்தங்களை நோக்கித் தந்தார்கள்; ஸமவஸரண மண்டலபடத்தையும் உதவினர்கள். அவர்களுதவியை எஞ்ஞான்றும் மறவேன்.

இப் புராணம் நன்முறையிற் பதிப்பாக வேண்டுமென்னுங் கருத்தினனே, சுவடிகளில் உள்ளவாறே வடசொற்களில் கிரந்தவெழுத்துக்களை வழங்குமாறு உரைத்தும் புஸ்தகம் முழுவதும் புரூப் நோக்கியும் உதவி புரிந்த தமிழாராய்ச்சித்துறைத் தலைவர் (Reader in Tamil) ராவ் ஸாஹிப், திரு. ச. வையாபுரிப்பிள்ளையவர்கள்பால் பெரிது நன்றியறிதலுடையேன். இப் பெருநூல் தன் பெருமைக் கேற்பத் திருத்தமாக வெளிவருதல் வேண்டுமென்று கருதிச் செவ்வனம் பதிப்பித்த 'தாம்ஸன் கம்பெனி'த்தலைவர் ஸ்ரீமத், S. S. ஸ்ரீநிவாஸராகவாசாரியரவர்களுக்கு நன்றி செலுத்துகின்றேன்.

இப் புராணவெளியீட்டை ஏற்றுச் சிறந்த பதிப்பாக வெளியிட்டுதவிய சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்ததிகாரிகட்கு நன்றி பாராட்டுதலுடையேன்.

ஸ்ரீபுராணப்பதிப்பாகிய பெருஞ்செயலைப் பொருளல்லாத என்னைக்கொண்டு செய்தருளிய ஸ்ரீ ஆதிபகவானது பேரருளை உன்னியுன்னி இறைஞ்சுகின்றேன்.

வே. வேங்கடராஜுலு

தீங்கண்ணழும் மாரி பெய்க திருவறம் வளர்க செங்கோல்
நன்னினி தாக ஞாள்க நாடெலாம் விளைக மற்றும்
எங்குள அறத்தி னேனும் இனிதூழி வாழ்க எங்கள்
புங்கவன் பயந்த நன்னூல் புகழோடும் பொலிக மிக்கே.

ஸ்ரீ புராணத்தின்

உள்ளுறை

பக்கம்

1-3 கயாமுகம்

3-4 கயாவதார ஸம்பவம்

5-8 புராணத்தின் உபோத்காதம்

8-18 வராஹஸ்வாமிபுராணத்தின் பீடிகை

9-10 காலவிஹாரம்

11-12 அவஸர்ப்பிணியின் முதற்காலத்து நிலைமை

13 ,, இரண்டாங்காலத்து நிலைமை

13 ,, மூன்றாங்காலத்து நிலைமை

13-18 மநுக்கள் பதினால்வர்காலத்து நிலைமை

18-22 ஸ்ரீபுராணத்திற் சொல்லப்படும் பொருள் எட்டின் விவரணம்

19-21 லோகம் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதன்றென்பது

23-35 மஹாபலன்வரலாறு

24 மஹாபலன்திருவோலக்கம்

,, ஸ்வயம்பூமந்த்ரி கூறியது

25 மஹாமதிமந்த்ரி (ஹரிதவாஹி) கூறியது

26 ஹரிதவாஹிமதவண்டநம்

27 ஸம்ஹிந்நமதி (விஜ்ஞாநவாஹி) கூறியது

,, விஜ்ஞாநாஹெதவண்டநம்

28 ஸுதமதி (ஸுரிக்யவாஹி) கூறியது

,, ஸுரிக்யவாஹிமதவண்டநம்

29 மஹாபலன்முன்னோன்அரவிந்தன்வரலாறு

30 ,, ,, உண்டன்வரலாறு

31 ,, பிதாமகன் ஸுதபலன் கூறியது

32 ,, பிதாவினுடையபிதாமஹன் ஸஹஸ்ரபலன்செய்தி

32-33 ஸ்வயம்பூன், ஸுமேரு பர்வதஞ் சென்று சாரணரிடம் மஹாபலனைக்குறித்து விஞவியது

33 மஹாபலன்பூர்வஜந்மம்

34 ஸ்வயம்பூன், மஹாபலனோலக்கஞ் சென்று தெரிவித்தல்

34-5 மஹாபலன் ஜிநபூஜை செய்து ஸல்லேகநாவிரதி கோடல்

பக்கம்

35 மஹாபலன், லலிதாங்முதெவன் ஆயினது
36-37 லலிதாங்முதெவன் ஸ்வயம்ப்ரஹாதெவியோடு வாழ்ந்தது
38 லலிதாங்முதெவன் வஜ்ரஜங்வனுப்பிறந்தது
,, ஸ்வயம்ப்ரதெவி ஸ்ரீமதியாய்ப் பிறந்தது
,, ஸ்ரீமதி, ஜாதிஸ்மரண மடைந்தது
39 ஸ்ரீமதியைத் தாதி வினவுதல்
40 ஸ்ரீமதி, பூர்வஜந்மவரலாறு கூறுதல்
42 ஸ்ரீமதி தந்த பட்டகத்தைக்கொண்டு தாதி மஹாபூதஜி நாலயத்தில் இருந்தது
43-50 ஸ்ரீமதிதந்தை, தன் பூர்வஜந்மவரலாறு முதலியன கூறுதல்
50-51 தாதி, ஸ்ரீமதிக்குப் பட்டகவ்ருத்தாந்தங் கூறுதல்
52 ஸ்ரீமதியின் கல்யாணம்
,, வஜ்ரவாஹு, வஜ்ரதந்தன் இவர்கள் தீக்ஷித்தல்
53 லக்ஷ்மீமதி வஜ்ரஜங்வனுக்கு லேவபத்ரம் விடுத்தல்
,, வஜ்ரஜங்வன் ஸ்ரீமதியோடு வழியிடை பரஷ்பஸரோவரத்தில் விட்டிருத்தல்
54 வஜ்ரஜங்வன் சாரணருக்கு அமுது செய்வித்தல்
54-5 உத்தமதெவ ஆஹாரம்
,, உத்பாதெவெஷ ,,
56 ஏஷணதெவெஷ ,,
,, ஸம்யோஜநாதெவெஷ,,
57 வஜ்ரஜங்வனது முன்னைய நாலாம்பிறப்பின் வரலாறு
,, வஜ்ரஜங்வன், பூர்வஜந்மத்துமந்த்ரிமுதலியோர்வரலாறு வினவுதல்
57-9 ,, மந்த்ரிமதிவரன்முதலியோர்பிறப்பு
59 வஜ்ரஜங்வன், அங்கு வந்திருந்த புலி, பன்றி, குரங்கு, கீரி இவற்றின் வரலாற்றை வினவுதல்
60 புலி, பன்றி, குரங்குகளின் வரலாறு
61 கீரியின் வரலாறு
62 வஜ்ரஜங்வனும் ஸ்ரீமதியும் புண்யரீகிணீநமரம் அடைந்து மீளுதல்
,, அவர்கள் மரணமாகி உத்தமதெவமஹாவிமானத்தில் பிறத்தல்
62-3 வஜ்ரஜங்வனார்யனுக்குச் சாரணர் உபதெசித்தல்
63 வஜ்ரஜங்வன் ஸ்ரீயரதெவ ருதல்

பக்கம்

35 மஹாபலன், லலிதாங்முதெவன் ஆயினது
36-37 லலிதாங்முதெவன் ஸ்வயம்ப்ரஹாதெவியோடு வாழ்ந்தது
38 லலிதாங்முதெவன் வஜ்ரஜங்வனுப்பிறந்தது
,, ஸ்வயம்ப்ரதெவி ஸ்ரீமதியாய்ப் பிறந்தது
,, ஸ்ரீமதி, ஜாதிஸ்மரண மடைந்தது
39 ஸ்ரீமதியைத் தாதி வினவுதல்
40 ஸ்ரீமதி, பூர்வஜந்மவரலாறு கூறுதல்
42 ஸ்ரீமதி தந்த பட்டகத்தைக்கொண்டு தாதி மஹாபூதஜி நாலயத்தில் இருந்தது
43-50 ஸ்ரீமதிதந்தை, தன் பூர்வஜந்மவரலாறு முதலியன கூறுதல்
50-51 தாதி, ஸ்ரீமதிக்குப் பட்டகவரத்தாந்தங் கூறுதல்
52 ஸ்ரீமதியின் கல்யாணம்
,, வஜ்ரவாஹு, வஜ்ரதந்தன் இவர்கள் தீக்ஷித்தல்
53 லக்ஷ்மீமதி வஜ்ரஜங்வனுக்கு லேவபத்ரம் விடுத்தல்
,, வஜ்ரஜங்வன் ஸ்ரீமதியோடு வழியிடை பத்மஸரோவரத்தில் விட்டிருத்தல்
54 வஜ்ரஜங்வன் சாரணருக்கு அமுது செய்வித்தல்
54-5 உத்தமதெஷ ஆஹாரம்
,, மத்யாதெஷ ,,
56 ஜகன்யதெஷ ,,
,, ஸம்யோஜநாதெஷ,,
57 வஜ்ரஜங்வனது முன்னைய நாலாம்பிறப்பின் வரலாறு
,, வஜ்ரஜங்வன், பூர்வஜந்மத்துமந்த்ரிமுதலியோர்வரலாறு வினவுதல்
57-9 ,, மந்த்ரிமதிவரன்முதலியோர்பிறப்பு
59 வஜ்ரஜங்வன், அங்கு வந்திருந்த புலி, பன்றி, குரங்கு, கீரி இவற்றின் வரலாற்றை வினவுதல்
60 புலி, பன்றி, குரங்குகளின் வரலாறு
61 கீரியின் வரலாறு
62 வஜ்ரஜங்வனும் ஸ்ரீமதியும் புண்டரீகிணீநகரம் அடைந்து மீளுதல்
,, அவர்கள் மரணமாகி உத்தமதெவமஹாவிதெஹத்தில் பிறத்தல்
62-3 வஜ்ரஜங்வ ஆர்யனுக்குச் சாரணர் உபதெசித்தல்
63 வஜ்ரஜங்வன் ஸ்ரீதரதெவ ஆதல்

பக்கம்

125 பாஹுபலிகுமாரன் கீழ்ப்படியாது கூறுதல்
126-7 பாஹுபலியும் பரதனும் போர்புரிதல்
127 பாஹுபலி தீக்ஷித்துக் கைலாஸம் அடைதல்
128-131 பரதசக்ரவர்த்தியின் தெஸம் ஆயுஸம் முதலியன
131-2 சக்ரவர்த்தி தானத்துக்குரியாரை அறியப் பரீக்ஷித்தல்
132-5 சக்ரவர்த்தி அணுவ்ரதயாரிகளை (ப்ராஹ்மணரை) ஸ்ருஷ்டித்து ஷட்கர்மங்களை உபதெஸித்தல்
136 ,, பதினாறு ஸ்வப்நங்களைக் காண்டல்
137 ,, தான் செய்த ப்ராஹ்மணஸ்ருஷ்டியை பகவானிடம் தெரிவித்தல்
138 அதுபற்றி பகவான் அருளிச்செய்தது
138-40 பகவான், சக்ரவர்த்திஸ்வப்நபலன்களை உரைத்தருளல்
மேவஸ்வரமுனியரர்சரித்ரம்
141 ஜயகுமாரன் (மேவஸ்வரன்)யர்மஸ்ரவணம் பண்ணுதல்
142-4 அகம்பநன், தன்மகள் ஸுலோசநைநகல்யாணங்குறித்து மந்த்ரி-மாரோடு ஆலோசித்தல்
144 ஸுலோசநை மேவஸ்வரனை வரித்தல்
,, மேவஸ்வரனுக்கும் பற்றவருக்கும் நிகழ்ந்த போர்
145 மேவஸ்வரன் ஸுலோசநையை மணந்தது
,, மேவஸ்வரன் சக்ரவர்த்தியைக் கண்டு, முடிசூட்டப் பெறுதல்
146 மேவஸ்வரன் நீரில் அபாயத்தினின்று மீட்சி பெறுதல்
147 ஸுலோசநை பூர்வஜந்மவரலாறு சொல்லுதல்
168 ,, ஸ்ரீபால வஸுபாலர்சரிதஞ் சொல்லுதல்
181 மேவஸ்வரன் ஸுலோசநையோடு சென்று இரண்டரைதீபங் கண்டு வருதல்
,, ,, ஸுலோசநையோடு கைலாஸவநப்ரதெஸத்தில் தங்கி வருதல்
182 ,, தீக்ஷித்தல்
183-4 பரதசக்ரவர்த்தி கனவுக் கண்டு சென்று பகவானை வணங்குதல்
,, பகவான் விஜி அடைதல்
185 பரதசக்ரவர்த்தி முக்தி பெறுதல்

2. அஜிதநாயஸ்வாமி புராணம்

190 அஜிதநாயஸ்வாமியின் முற்பிறப்பு
,, அஜிதநாயஸ்வாமி அவதாரம்
191 அஜிதநாயஸ்வாமிபரிநிர்க்ரமணம்

உள்ளுறை

பக்கம்

192 அஜித நாயஸ்வாமிபரிநிர்வாணம்
ஸமரசக்ரவர்த்திசரித்ரம்
193 ஸமரன்முற்பிறப்பு
" ஸமரன்பிறப்பு
194 ஸமரனுக்கு மணிகேதுதெவன் அறிவுறுத்துதல்
194,5 மணிகேது சாரணருருக்கொண்டிருந்து அறிவுறுத்துதல்
195 ஸமரனிடம் அவன்குமாரர், தமக்குப் பணி யிட வேண்டுதல்
" ஸமரன், மங்மெயைக் கைலாஸபர்வதஞ் சூழ விடுமாறு ஏவுதல்
196 ஸமரகுமாரரை மணிகேது மாயையால் ஹஸ்மமாக்குதல்
" மணிகேது, வ்ராஹ்மணனுருக்கொடு ஸமரனிடம் முறையிடுதல்
" மணிகேது, குமாரர்வ்ருத்தாந்தத்தை ஸமரனுக்குத் தெரிவித்தல்
197 ஸமரன் தீக்ஷித்தல்
" ஹரீரயன், மணிகேதுசொற்படி மங்மெயைக் கொடுவருதல்
" மணிகேது, ஸமரன்முதலியோரிடம் உண்மை யுணர்த்துதல்
198 ஸமரன்முதலியோர் முக்தி அடைதல்
" ஹரீரயன் தீக்ஷித்து முக்தி அடைதல்

3. ஸம்ஹவஸ்வாமி புராணம்

199 ஸம்ஹவஸ்வாமியின் முற்பிறப்பு
" ஸம்ஹவஸ்வாமியின் அவதாரம்
200 ஸம்ஹவஸ்வாமி கைவல்யம் அடைந்தது
201 ஸம்ஹவஸ்வாமி ஹரி அடைதல்

4. அஹிநகநஸ்வாமி புராணம்

202 அஹிநகநஸ்வாமிமுற்பிறப்பு
" அஹிநகநஸ்வாமிநிர்ஹாவதரணம்
203 அஹிநகநஸ்வாமி தீக்ஷித்தல்
204 " பரமசிவபதம் அடைதல்

5. ஸுமதிநாயஸ்வாமி புராணம்

205 ஸுமதிநாயஸ்வாமிமுற்பிறப்பு
" " நிர்ஹாவதரணம்
206 " தீக்ஷித்தல்
207 " பரமஸ்ரீபதம் அடைதல்

பக்கம்

6. பத்மப்ரஹஸ்வாமி புராணம்

208 பத்மப்ரஹஸ்வாமிமுற்பிறப்பு

,, ,, மர்ஹாவதரணம்

209 ,, தீக்ஷித்தது

210 ,, ப்ராதிஹாரக்ஷேத்ரம் அடைந்தது

7. ஸுபார்ஸ்வஜினபதி புராணம்

211 ஸுபார்ஸ்வஸ்வாமிமுற்பிறப்பு

,, ,, மர்ஹாவதரணம்

212 ,, தீக்ஷித்தது

213 ,, பரமபதம் அடைந்தது

8. சந்த்ரப்ரஹஸ்வாமி புராணம்

214 ஸ்ரீஷேணமஹாராஜன் மகப்பேற்றுக்காக ஜினபதிமைகளை அமைத்துப் பூஜித்தல்

214-5 ஸ்ரீஷேணன்மகன் ஸ்ரீவர்மா தீக்ஷித்து ஸ்ரீயரஷெவன் ஆதல்

215 ஸ்ரீயரஷெவன் அஜிதஸேநராஜனுகப்பிறந்தது

,, அஜிதஸேநன் அச்யுதேந்த்ரனாதல்

216 அச்யுதேந்த்ரன் பத்மநாஹராஜனுகப் பிறத்தல்

,, பத்மநாஹன் ஸ்ரீயரஜினபதியிடம் ஸம்ஸார மோக்ஷ காரணம் வினவி யறிதல்

217-8 சதுர்தஶகுணஸ்தாந விவரணம்

219 பத்மநாஹன் அஹமிந்த்ரஷெவனாதல்

220 சந்த்ரப்ரஹஸ்வாமிஜந்மாபிஷேகம்

,, சந்த்ரப்ரஹஸ்வாமி தீக்ஷித்தல்

221 சந்த்ரப்ரஹஸ்வாமி அபவர்கபதம் அடைதல்

9. ஸுவிதிஜினபதி புராணம்

222 ஸுவிதிஜினபதிமஹாவதரணம்

223 ஸுவிதிஸ்வாமி தீக்ஷித்தல்

224 ஸுவிதிஸ்வாமி அபவர்கபதம் அடைதல்

40. ஶீதளஸ்வாமி புராணம்

225 ஶீதளஸ்வாமிஜந்மாபிஷேகம்

226 ஶீதளஸ்வாமி தீக்ஷித்தல்

227 ,, முக்திபதம் அடைதல்

பக்கம்

227 மேவராயராஜாவுக்கு மந்திரி தானவிஷயங் கூறுதல்

228 மேவராயன் முன்னோர்களாலாயநன்சொற்படி தானஞ் செய்தல்

11. ஸ்ரேயாம்ஸஸ்வாமி புராணம்

230 ஸ்ரேயாம்ஸஸ்வாமிஜந்மாபிஷேகம்

231 ,, தீக்ஷித்தது

232 ,, அபவருபதம் அடைந்தது

ப்ரதம ராமகேஸவர்சரிதம்

232 விஸ்வநதி விஸாவநதிகளின் சரிதம்

234 விஸ்வநதியும் விஸாவஹோதியும் தீக்ஷித்தல்

,, விஸாவநதி அஸ்வதீரவனைப் பிறத்தல்

234-5 விஸாவஹோதி ஸ்வர்பதத்தினின்றுபோந்து விஜயன்என்னும் பலதெவன் ஆதல்

235 விஸ்வநதி த்ரிவ்ருஷ்ணன்என்னும் வாஸுதெவனாதல்

235-7 ஜ்வலநஜடிமஹாராஜன், தன் மகள் ஸ்வயம்ப்ரபெயின் கல்யாணத்தைக்குறித்து ஆலோசித்தல்

238 ஜ்வலநஜடிமஹாராஜன் தன் மந்திரியை ப்ராஜாபதிமஹாராஜன்பக்கல் விடுத்தல்

239 த்ரிவ்ருஷ்ணனுக்கு ஸ்வயம்ப்ரபெயை மணம் புரிவித்தல்

,, அஸ்வதீரவன், த்ரிவ்ருஷ்ணனோடு பொர வருதல்

240 அஸ்வதீரவன் போரில் இறத்தல்

,, பலதெவ வாஸுதெவர் அர்தசக்ரவர்த்திகள் ஆதல்

241 ப்ராஜாபதிமஹாராஜன் தீக்ஷித்து மோக்ஷம் அடைதல்

242 பலதெவன் தீக்ஷித்து அநுத்தாரகேவலிபதம் அடைந்தது

12. வாஸுபூஜ்யஸ்வாமி புராணம்

243 வாஸுபூஜ்யஸ்வாமிஜந்மாபிஷேகம்

244 ,, குமாரகாலத்தில் தீக்ஷித்தல்

245 ,, அபவருபரமாநதம் அடைதல்

த்விதீய ராமகேஸவர் சரிதம்

247 பலதெவ வாஸுதெவர் த்ரிவண்டாயிபதிகளாதல்

,, பலதெவன் மோக்ஷம் அடைதல்

13. விமலஸ்வாமி புராணம்

248 விமலஸ்வாமிஜந்மாபிஷேகம்

250 ,, ப்ராதீஹாரக்ஷேத்ர அடைதல்

த்ருதீய பலதெவ வாஸுதெவர்சரிதம்

251 பலதெவன் மோக்ஷம் அடைதல்

பக்கம்

மேருமந்தரர்சரிதம்

251-2 வைஜயந்தனும், அவன்மக்கள் ஸஞ்ஜயந்தன் ஜயந்தன் இருவரும் தீக்ஷித்தல்

,, ஜயந்தன் யரணேந்தர னைது

252 ஸஞ்ஜயந்தர் ப்ரதிமாயோகத்தில் நிற்றல்

,, ஸஞ்ஜயந்தருக்கு விதியுத்தும்ஷ்டரன் உபஸர்கம் செய்தல்

,, யரணேந்தரன் விதியுத்தும்ஷ்டரனைப் பிணித்தல்

253 ஆதித்யாஹன்னன்னுந் தெவன் யரணேந்தரனுக்கு முன்னைவர லாறு தெரிவித்தல்

,, வலிம்ஹஸேநன்மந்த்ரி ஸத்யவொஷன், ஹரதமித்ரன்னன்னும் வணிகன்பொருளை வஞ்சித்தது

254 அதனை வலிம்ஹஸேநன்தெவி ராமதத்தை ஆராய்ந்தறிதல்

255 அரசன் ஸத்யவொஷனுக்கு உண்டைந இடுதல்

,, ஹரதமித்ரன் மரித்து வலிம்ஹஸேநனுக்கு வலிம்ஹசந்தரன் என்னும் புத்ர னுதல்

,, ஸத்யவொஷன் பாம்பாய்ப் பிறந்து அரசனைக் கடித்தல்

256 வலிம்ஹசந்தரன் தீக்ஷித்தல்

256-7 வலிம்ஹசந்தரன் ராமதத்தாதெவிக்கு முன்னைவரலாறு கூறுதல்

258 வலிம்ஹசந்தரன் அஹமிந்தரதெவ னுதல்

258-9 வலிம்ஹசந்தரன் சக்ராயுதஅரசனாகி, தீக்ஷித்து மோக்ஷம் அடைதல்

258-63 ராமதத்தை பல பிறப்புப் பிறந்து இறுதியில் மேருவென்னுங் மணையர னுதல்

257-62 வலிம்ஹஸேநன் பல பிறப்புப் பிறந்து ஸஞ்ஜயந்தர் ஆதல்

263 யரணேந்தரன் மந்தர னுதல்

255-62 ஸத்யவொஷன் பல பிறப்புப் பிறந்து, விதியுத்தும்ஷ்டர னுதல்

14. அநந்தநாயஸ்வாமி புராணம்

266 அநந்தநாயஸ்வாமிஜந்மாபிஷேகம்

268 ,, அபவமுக்திபதம் அடைதல்

,, சதுர்தெவ வலதெவ வாஸுதெவர்சரிதம்

269 ஸுப்ரஹவலதெவன் மோக்ஷபதம் அடைதல்

15. தர்மஸ்வாமி புராணம்

272 தர்மஸ்வாமிஜந்மாபிஷேகம்

273 தர்மஸ்வாமி அபவமுக்திபதம் அடைதல்

பக்கம்
273 ஐந்தாமவராய வலதேவ வாஸுதேவர்சரிதம்
275 தரதீயசக்ரவர்த்திசரிதம்
276 சதுர்யசக்ரவர்த்திசரிதம்
277 ஸநத்குமாரசக்ரவர்த்தி தீக்ஷித்தல்
,, ,, ரோமம் அடைதல்
278 ஸநத்குமாரமுநியைப் பரீக்ஷிக்க தேவன் வருதல்
280 தேவன் ஸநத்குமாரமுநியைப் புகழ்ந்து போதல்

16. சாந்திநாதஸ்வாமி புராணம்

282 அர்க்ககீர்த்தியரசன் தீக்ஷித்தல்
,, ஸ்ரீவிஜயமஹாராஜனிடம் தூதன் சென்று கூறுதல்
283 ஸ்ரீவிஜயமஹாராஜன் ஆலோசனை செய்தல்
284 முன்னிமித்தங்கள்
285 தூதன் ஸம்மானம் பெறுதல்
285-6 அசநிவேகவித்யாதரன், ஸ்ரீவிஜயன்தேவி ஸுதாரையைக் கவர்ந்து செல்லுதல்
286 ஸம்பிந்நன்என்பவன் அதுகண்டு ஸ்ரீவிஜயனிடம் தெரிவித்தல்
287 ஸ்ரீவிஜயனைத் தாய்முதலியோர் வந்து காண்டல்
288 ஸ்ரீவிஜயன்முதலியோர் அசநிவேகனுடு பொருதல்
,, ஸ்ரீவிஜயன்முதலியோர் அசநிவேகனைத் தொடர்ந்து விஜயஹட்டாரகர்ஸமவஸரணம் அடைதல்
,, அசநிவேகன்மாதா ஸுதாரையைக் கொடுவந்து விடுத்தல்
,, விஜயஹட்டாரகர், ஸுதாரைமுதலியோர்முன்வரலாறு கூறுதல்
289 கபிலன்என்பவனுக்கு ஸ்ரீஷேணமஹாராஜன், ஸத்யஹாமை என்னும் பார்ப்பனியை மணம் புரிவித்தல்
290 கபிலன்பிறப்பினை யறிந்த அரசன், அவனை தேசத்தினின்று துரத்துதல்
,, தன்புதல்வர் செய்த போர்காரணமாக ஸ்ரீஷேணமஹாராஜன் மரித்தல்
,, அவன்தேவியிருவரும் ஸத்யஹாமையும் மரித்தல்
291 ஸ்ரீஷேணன்புதல்வரிடம் ஒருவித்யாதரன் வந்து அவர்தம் வரலாறு தெரிவித்தல்
291-2 ஸ்ரீஷேணன்புதல்வர் தீக்ஷித்து முக்தியடைதல்
292 ஸ்ரீவிஜயன்முதலியோர் தம்நகரம் அடைதல்
293 ஸ்ரீவிஜயனும் அமிததேஜனும், ஸ்திமிதஸாகர அரசனுக்கு அநந்தவீர்ய அபராஜிதராய்ப் பிறத்தல்

பக்கம்

283-4 அபராஜித அநந்தவீர்யருடைய நாடகமனிரைக்குறித்து உமிதாரிஎன்னும் அரசனிடம் நாரதன் கூறுதல்
294-5 உமிதாரிபுதல்விகநகஸ்ரீயை அபராஜிதஅநந்தவீர்யர் வஞ்சித்துக் கொடுபோதல்
295 கநகஸ்ரீ, தன்வரலாற்றைத் தன்பாட்டன் சித்தியராஜிநபதி-யிடம் வினவுதல்
296-7 கநகஸ்ரீ தீக்ஷித்து தெவ்வுதல்
297-8 அபராஜிதஅரசன்மகள் ஸுமதி, மணவேளையில் தன்வரலா றறிந்து தீக்ஷித்து தெவ்வுதல்
298 அபராஜிதன் அச்யுதேந்ரனுதல்
298-9 அநந்தவீர்யன் நரகினின்றுபோந்து மேவநாதவித்யாயரனுகி அச்யுதகல்பத்தில் ப்ரதீந்ரனுதல்
299 அச்யுதேந்ரன் வஜ்ராயுதஅரசனுய்ப் பிறத்தல்
,, ப்ரதீந்ரன் வஜ்ராயுதனுக்கு ஸஹஸ்ராயுதன்என்னும் புத்ர னுதல்
,, வஜ்ராயுதனைக்குறித்து ஈஸாநேந்ரன் புகழ்தல்
300 வஜ்ராயுதனை ஒருதெவன் பரீக்ஷித்துப் போதல்
300-1 வஜ்ராயுதன்ஸபெயில் ஒரு விதூஷாரனும் ஒருஸ்த்ரீயும் அவள்தந்தை முதியவனும் வருதல்
301 முதியவன், விதூஷாரன் செய்த குற்றங் கூறுதல்
,, வஜ்ராயுதன் அவரது முன்னைவரலாறு கூறுதல்
303-4 வஜ்ராயுதன் தீக்ஷித்து அஹமிந்ரனுகி, பின், வதரதமஹாராஜ னுக்கு மேவரதனுய்ப் பிறத்தல்
804 ஸஹஸ்ராயுதன் வதரதனுக்கு தூஜிரதபுத்ர னுதல்
,, மேவரதன், ப்ரியமித்ரை மநோரமை என்பவரை மணத்தல்
,, ப்ரியமித்ரை மநோரமைகள், சேடியர் மூலம் விடுத்தகோழிகள் வதரதமஹாராஜன்ஸபெயில் பொருதல்
305 அக் கோழிகளின் வரலாற்றை மேவரதன் தெரிவித்தல்
,, அக் கோழிகளில் ஸங்க்ராந்தராயிருந்த விதூஷாரரின் வரலாறு
307 விதூஷாரர் மீண்டு தீக்ஷித்து மோக்ஷமடைதல்
,, குக்குடங்கள் ஸுமதங்களாய்ப் பிறந்து, மேவரதனை விமாநத்திற் கொடு சென்று இரண்டரைதீபங்களிலுள்ள விசேடங் களைக் காட்டுதல்
311 வதரதன் தீக்ஷித்து, தீர்த்தகரபதம் அடைதல்

பக்கம்

311 மேவரயன், தன்னை அவமதித்த விஜயாயான்வரலாற்றை தெவிக்குக் கூறுதல்

312 மேவரயனை ஒரு கபோதபக்ஷி ஶரணமடைதல்

,, அதனைத் தொடர்ந்த மரயரும் அரசனிடம் கூறுதல்

313 மேவரயன் அவற்றின் வரலாறு கூறுதல்

313-4 மேவரயன் தானலக்ஷணம் கூறுதல்

315 மேவரயனை ஈஶானேந்ரன் புகழ்தல்

,, ஈஶானேந்ரன், மேவரயன்தெவி ப்ரியமித்ரையின் அழகினைப் பாராட்டுதல்

315 ப்ரியமித்ரையை தெவஸ்த்ரீகள் வந்து கண்டு செல்லுதல்

316 மேவரயன் தீக்ஷித்து ஸர்வார்யஹிஜி அடைதல்

317 ஶாந்திநாயஸ்வாமி ஜன்மாஹிஷேகம்

319 ஶாந்திநாயஸ்வாமி அபவமர்டம் அடைதல்

17. குந்யுநாயஸ்வாமி புராணம்

320 குந்யுநாயஸ்வாமி ஜன்மாஹிஷேகம்

322 குந்யுநாயஸ்வாமி ஸர்வேஸ்வரபதம் அடைதல்

18. அரஸ்வாமி புராணம்

323 அரஸ்வாமிஜன்மாஹிஷேகம்

325 ,, அபவமர்பதம் அடைதல்

அஷ்டமசக்ரவர்த்திசரிதம்

325 ஜமதக்நிராமன் தபஸ் செய்தது

326-7 ,, தபஸை தெவரிருவர் பரீக்ஷித்தது

328 ,, தபஸை விட்டு ரேணுகியை மணந்து மூவரஸ்யரூதல்

329 ரேணுகிக்கு அவள்தமையன் காமஸுரஹிஸன்னும் வித்யாரூபத்தையும் பரஸுரூபமந்த்ரத்தையும் கொடுத்தல்

,, ஸஹஸ்ரபாஹு, தன்மகனொடு ரேணுகியின்வீட்டை அடைதல்

,, அவர்கள், ஸுரஹியைக் கவர்ந்து ஜமதக்நியையும் கொன்று நமர மடைதல்

330 ரேணுகிபுத்ரர், ஸஹஸ்ரபாஹுவினையும் அவன்மகனையும் அழித்தல்

330 மர்ஹவதியாகிய ஸஹஸ்ரபாஹுதெவியை அவள்தமையன் அழைத்துப்போதல்

பக்கம்

330 தெவி, புத்ரீை (ஸுஹெளமசக்ரவர்த்தியை)ப் பெறுதல்
,, ரேணுகிபுத்ரர் அரசாட்சி செய்தல்
332 ரேணுகிபுத்ரரை ஸுஹெளமன் கொல்லுதல்
,, ஸுஹெளமசக்ரவர்த்தி நிரபராயியான ஸுபகாரீை உண்டித்தல்
332-3 ஸுபகாரன் தெவனுகி, வர்த்து, ஸுஹெளமனைக் கொல்லுதல்
333-4 ஷஷ்ம ராமகேஸவர்சரிதம்

19. மல்லிநாயஸ்வாமி புராணம்

336 வைஸ்ரவணன்னென்னும் ராஜா தீக்ஷித்து அஹமிந்ரனுதல்
337 மல்லிநாயஸ்வாமி ஜந்மாபிஷேகம்
339 ,, அபவமர்பதம் அடைதல்
339 நவமசக்ரவர்த்திசரிதம்
340-2 ஸப்தம ராமகேஸவர்சரிதம்

20. முதிஸுவ்ரதஸ்வாமி புராணம்

343 முதிஸுவ்ரதஸ்வாமிஜந்மாபிஷேகம்
344 முதிஸுவ்ரதர், தமது யானையின் முன்னைவரலாறு தெரிவித்தல்
,, முதிஸுவ்ரதஸ்வாமி தீக்ஷித்தல்
345 ,, அபவமர்பதம் அடைதல்
,, தஸமசக்ரவர்த்திசரிதம்
அஷ்டம ராமகேஸவராகிய ராமலக்ஷ்மணர்சரிதம்
346-50 ராமலக்ஷ்மணரின் முற்பிறப்பு
350-1 தஸரதன் வாராணஸீநகரினீங்கி அயோத்தியில் வாழ்ந்து அரசு செலுத்துதல்
351-2 மிதிலையில் ஜநகன் யாகஞ் செய்யத் தொடங்குதல்
352 ஜநகன் யாகரக்ஷணார்த்தம் ராமலக்ஷ்மணரை அனுப்புமாறு தஸரதனை வேண்டுதல்
,, அதிபாயமதினென்னும் மந்த்ரி யாகத்தைப்பற்றிக் கூறுதல்
353-4 ஸகரன், ஸுலஸையென்பவளை மணக்க விரும்பி அவளிடம் தன் யாத்ரியை விடுத்தல்
354 ஸுலஸையின் விருப்பினை அவள் தாய் மாற்றி, தன் அண்ணன்-மகன் மயூரபிங்களனை மணக்குமாறு செய்தல்
,, ஸகரன்மந்த்ரி, மயூரபிங்களன்மணம் நடக்காதவாறு வஞ்சகம் செய்தல்
355 மயூரபிங்களன் தீக்ஷித்தல்

பக்கம்
355 மயூரபிங்கலன்வரலாற்றை நமித்திகனுக்கு ஒருவன் கூறுதல்
356 மயூரபிங்கலன் மஹாகாளஅஸுரனுகி வந்து ஸுரனைக் கொல்ல நாடுதல்
,, கூரகலம்பஆசார்யன், தன் மகன் பர்வதனுக்கும் வஸுவென்னும் அரசகுமாரனுக்கும் நாரதனென்பவனுக்குங் கற்பித்தல்
356-7 கூரகலம்பன், ஸுதபரர்மாணைக்காரால் தன்மகன் முதலிய மூவர்செயலை யறிந்து நாரதனை பஹுமதி பண்ணுதல்
,, வஸு, அரசனுதல்
358-9 நாரதன் அறிவின்மாட்சியை யறிந்த பர்வதன் பொறுமை கொள்ளுதல்
360 நாரதனது அறிவின்மாட்சியை ஆசார்யன் திரும்பித்தல்
,, ஆசார்யன் தீக்ஷித்தல்
361 பர்வதன் ப்ராணிஹிம்ஸையாமமே வியி எனல்
,, நாரதன் மறுத்தல்
,, பர்வதன், மஹாகாளாஸுரனை ஸம்யித்தல்
362 மஹாகாளன்ஏவலால் பர்வதன் ப்ராணிஹிம்ஸையாமஞ் செய்யும் படி ஸுரனைத் தூண்டுதல்
363 ஸுரன், தெவியைக் கொன்று யாமஞ் செய்து, பின்னரும் யாமஞ் செய்தல்
364 ஸுரன்மந்திரியும் யாமஞ் செய்தல்
364-5 நாரதன்முதலியோர் அதனைத் தடுத்தல்
365 பர்வதநாரதர்முதலியோர் வஸுராஜனிடஞ் செல்லுதல்
366-7 வஸுராஜன் பர்வதன்பக்ஷமாய்க் கூறுதல்
367 வஸுராஜன் நிலத்துள் ஆழ்தல்
368 மஹாகாளன்மாயையால் பின்னும் யாமம் நடைபெறுதல்
369 மஹாகாளன், உண்மையை அறிவித்து யாமத்தை நிவாரித்தல்
371 புரோஹிதன், ராமலக்ஷ்மணர்ப்ரஹாவத்தையும் ராவணன்வர லாற்றையும் உபரயனுக்குத் தெரிவித்தல்
372 ராவணன், தன்மகள்ஸீதையை தெபரந்தரத்து இடுவித்தல்
373 ஜநகன் யாமம் முடித்தபின் ஸீதையை ராமனுக்கு மணம்புரி வித்தல்
,, ராமலக்ஷ்மணர் வாராணஸீநகரில் வாழ உபரயனிடம் உத்தரவு பெறுதல்
374 ராமஸைலக்கத்திற்கு நாரதன் வருதல்
374-5 நாரதன், ஸீதையைக்குறித்து இராவணனிடம் கூறுதல்
376 ராவணன் முதிர்ப்பருவியை ஸீதையிடம் விடுத்தல்

பக்கம்

377 ஸுர்ப்பநகி ஸீதையைக் காண்டல்
379 ஸுர்ப்பநகி ஸீதையின் கற்பினை யறிந்து மீளுதல்
,, ராவணன் மாரீசனெடு செல்லுதல்
380 ராமன் மானைப்பிடிக்கத் தொடர்தல்
,, ராவணன், ஸீதையை வஞ்சித்துக் கொடுபோய் இலங்கை அடைதல்
,, ஸீதை ராவணனைக் கண்டு மூர்ச்சித்தல்
381 ,, புலம்புதல்
383 வாரவிலாஸிநிகள் ஸீதைக்குக் கூறுதல்
384-5 ராமன், ஸீதையைக் காணுமல் வருந்துதல்
385 உஸராயன், ராமனிடம் உமதினை அனுப்புதல்
386 ராமனிடம் ஸுக்ரீவ அணுமகாந்கள் வருதல்
387 அணுமகான், ஸீதையைப் பார்க்கச் செல்லுதல்
388 அணுமகான், ஸீதையைக் காணுதல்
389 மண்டொதரி, ராவணனை விலக்கி, ஸீதையைத் தேற்றுதல்
390 அணுமகான், தன் வரவு ஸீதைக்குத் தெரிவித்து மீளல்
391 ராமன், அணுமகானை உமது விடுத்தல்
392-3 ராவணனிடம் அணுமகான் உரையாடி மீளுதல்
394 வாலி, ராமனிடம் உமதினை விடுத்தல்
,, ராமன் தன் உமதினை வாலியிடம் விடுத்தல்
395 லக்ஷ்மணன் வாலியைக் கொல்லுதல்
,, விபீஷணன்முதலியோர் ராவணனுக்கு அறங் கூறுதல்
396 விபீஷணன் ராமஸ்வாமியை அடைதல்
397-8 ராம ராவண யுகம்
399 ராவணன், மாயாஸீதையை பரிச்சேமகம் பண்ணுதல்
,, லக்ஷ்மணன் ராவணனைக் கொல்லுதல்
400 விபீஷணனுக்கு லங்கையை ஈதல்
401 ராமலக்ஷ்மணர் த்ரிவண்டாயிபதிகளாகி, வாராணஸீநகரில் வாழ்தல்
,, லக்ஷ்மணன், உஸ்ஸவப்நம் காண்டல்
402-4 ராமன், ஸுக்ரீவன்முதலானவரொடு தீக்ஷித்து, மோக்ஷமடைதல்

நமிநாயஸ்வாமி புராணம்

405-8 ஹிலாயுராஜன் மகாபலிகளென்னுங் கேவலிகளிடம் ஸம்ஸாரஸ்வரூபம் அறிதல்
409 ,, தீக்ஷித்து அமரமிருதல்

பக்கம்

410 நமிஸ்வாமிஜந்மாஹிஷேகம்
412 ,, மோக்ஷபதம் அடைதல்
412-3 ஏகாதசசக்ரவர்த்திசரிதம்

23. ஸ்ரீநமிஸ்வாமி புராணம்

414 அங்ஹதீஆஸன்என்னும் அரசன், தன்மகன் அபராஜிதனுக்கு ராஜ்யம் ஈந்து தீக்ஷித்தல்
415 அபராஜிதன், சாரணரால் முன்வரலாறு அறிதல்
416-7 ,, நோற்று அச்யுதேந்த்ரனாகி, வந்து, ஸுப்ரதிஷ்஠ன் என்னும் அரசகுமாரனாகப் பிறத்தல்
417 ஸுப்ரதிஷ்஠ன் தீக்ஷித்து அஹமிந்த்ரனாதல்
417 ஹரிவம்சத்து வரலாறு
417 ஸுமுகன்என்பவன், வீரதத்தனை வாணிகத்துக்கு அனுப்பி, அவன்மனைவி வநமாலையைச் சேர்த்துக்கோடல்
417-8 வீரதத்தன் வந்து அறிந்து, தீக்ஷித்து, சித்ராங்கதனெனல்
418 ஸுமுகனும் வநமாலையும் மறுபிறப்பில் விம்ஹகேது விந்யுமாலை என்பவராகி, உம்பதிகளாதல்
,, சித்ராங்கதன், அவர்களை எடுத்துக்கொண்டுபோய்ச் சம்பாபுர உத்யாநத்தில் விட்டுப் போதல்
418-9 சம்பாபுரதத்தவர் விம்ஹகேதுவினை அரசனாக்குதல்
419 விம்ஹகேதுமரபில் ஸுரவீரனுக்கு அங்யகவ்ருஷ்ணி, நரபதிவ்ருஷ்ணி என்னும் இருவர்மக்கள் தோன்றுதல்
,, அங்யகவ்ருஷ்ணிக்கு ஸமுத்ரவிஜயன்முதலிய புத்ரர் பதின்மரும் குந்தி மத்ரியும் பிறத்தல்
,, நரபதிவ்ருஷ்ணிக்கு உக்ரஸேநன்முதலிய மூவர் புத்ரரும் மாத்ரியும் பிறத்தல்
,, பாண்டு குந்தி மத்ரியையும், யுதிஷ்டிரன் மாத்ரியையும் மணத்தல்
420 பாண்டுவுக்குக் குந்தியிடம் களவின்புணர்ச்சியில் கர்ணன் பிறத்தல்
421 அங்யகவ்ருஷ்ணி, ஸுப்ரதிஷ்஠முனிவரை வினவுதல்
,, முனிவர் தமது முன்வரலாற்றை உரைத்தல்
420-4 முனிவர், அங்யகவ்ருஷ்ணியின் முன்வரலாற்றை உரைத்தல்
424 முனிவன், அங்யகவ்ருஷ்ணியின் மக்கள்வரலாறு சொல்லுதல்
425 ,, வஸுதேவன்வரலாற்றைக் கூறுதல்

பக்கம்

427 வஸுதெவன் நமரினீங்கிச் செல்லுதல்

,, ,, மதுராஜன்புத்ரி ஸ்யாமலையை மணத்தல்

,, ,, ஸால்மலிஹத்தையென்னும் விஹ்வாயரியை மணத்தல்

428 ,, முஸர்வஹத்தையை மணத்தற்கு வீணை வாசித்தல்

429 ,, விஷ்ணு, வலியிடம் மூன்றடி நிலம் பெற்ற வரலாறு கூறுதல்

430 ,, வீணைவரலாறு கூறுதல்

430 ,, முஸர்வஹத்தையை மணத்தல்

,, ,, ரோஹிணியை மணத்தல்

431 ,, தெவியொடு நமரம் அடைதல்

,, ரோஹிணி, பத்மன்என்னும் புத்ரனைப் பெறுதல்

,, வஸிஷ்டன்என்னும் தாபஸன் ஜிநதீக்ஷை கொண்டு ஆதபயோகத்தில் நிற்றல்

431 அவரைக் கண்ட உக்ரஸேநன் அவருக்குத் தானே பாரணை செய்விப்பதாக அறிவித்து, பிறர் அது செய்யப்பெறார் என்றல்

432 அவருக்குப் பாரணை செய்விக்கப் பல முறையும் தவறுதல்

,, அதனை யறிந்த முநிவரன் நிஹாநம்பண்ணி, அவனுக்கு மகனுய்ப் பிறத்தல்

,, உக்ரஸேநன் அக் குழந்தையை ஆற்றில் ஒழுகுவித்தல்

,, அக் குழந்தையை, கம்ஸன் என்று பெயரிட்டு, மண்ஹாரி என்னும் பிட்டுவாணிச்சி வளர்த்தல்

,, கம்ஸன், வஸுதெவனுக்கு ஹ்ருத்யனுதல்

433 ஜராஸந்யன், தன் மகள் ஜீவத்யுவையைக் கம்ஸனுக்கு மணஞ் செய்வித்தல்

,, கம்ஸன், தன் வரலாறு அறிந்து, பெற்ரோரைச் சிறை செய்தல்

,, ,, தெவகியை வஸுதெவனுக்கு மணஞ்செய்வித்தல்

434 தெவகி தமையன், தெவகீபுத்ரனால் கம்ஸனும் ஜராஸந்யனும் இறப்பர் என்றல்

,, தெவகிபெற்ற பிள்ளைகள் வேறிடத்தில் வளர்தல்

435 வஸுதெவன், கர்ஷ்ணனை மறைவாகக் கொண்டுபோய் நந்தகொபனிடங் கொடுத்து அவனது பெண்குழந்தையைக் கொண்டு வருதல்

,, கம்ஸன் அப் பெண்குழந்தையை மூக்கும் முவமும் ஒன்றுகத் தேய்த்தல்

பக்கம்

436 அவள் விஷ்ணுவாலிஷெவதை என்று கொண்டாடப்படுதல்
436,7 கரஷ்ணஜனக் கொல்லச் சென்ற ஏழுஷெவதைகளும் அது இயலாமல் ஓடிப்போதல்
437 ஷெவகீவஸுஷெவர், கரஷ்ணஜனக் கண்டு மீளுதல்
,, கரஷ்ணன் மொவயஃநபர்வத மெடுத்து, மொகுலத்தைக் காத்தல்
438 கரஷ்ணன் மயுரை சென்று த்ரிவிக்ரமஞ் செய்து மீளுதல்
439 மொஹாவநத்துப்பொய்கையில் பத்மத்தை கரஷ்ணஞல் பறிப் பித்து, அதனை நந்தமொபன் கம்ஸனுக்கு அனுப்புதல்
,, கம்ஸன் மற்போருக்கு மொபாலரை அழைத்தல்
,, கரஷ்ணன் யானையின் கோட்டைப் பறித்தல்
,, ,, சாணூரனையும் கம்ஸனையும் கொல்லுதல்
440 ஜராஸஸுன் கரஷ்ணனைக் கொல்லுதற்குத் தன் மக்களை அனுப்புதல்
,, காளயவனுக்கு அஞ்சி யாதவர் நமரம்விட்டு ஓடிப்போதல்
441 வாஸுஷெவன் துாரவதீநமரம் அமைத்து அங்கு யாதவருடன் வாழ்தல்
442 நமிஸ்வாமிஜந்மாஹிஷேகம்
443 வாஸுஷெவன் ஜராஸந்யனைக் கொன்று முடிசூடி அர்யசக்ர வர்த்தி யாதல்
444 நமிகுமாரன் த்ரிவிக்ரமஞ் செய்தல்
,, நமிகுமாரனுக்கு மணம் நிகழ்த்தத் தொடங்குதல்
445 நமிஸ்வாமி வைராகும் அடைந்து தீக்ஷித்தல்
,, ,, கேவலஜ்ஞானம் அடைதல்
446 ஷெவகி, முனையரிடம் விஞவுதல்
446-52 முனையர் ஷெவகியின் வரலாறும் இரட்டைப்பிள்ளைகள் அறுவ ரது வரலாறும் கூறுதல்
452 ,, ஸத்யஹாமையின் முன்னையவரலாறு கூறுதல்
453 ,, ருக்மிணியின் முன்னையவரலாறு கூறுதல்
455 ,, ஜாம்பவதியின் முன்னையவரலாறு கூறுதல்
456 ,, ஸுஹோமையின் முன்னையவரலாறு கூறுதல்
457 ,, லக்ஷ்மணையின் முன்னையவரலாறு கூறுதல்
458 ,, மாத்ரியின் முன்னையவரலாறு கூறுதல்
459 ,, மௌளரியின் முன்னையவரலாறு கூறுதல்

பக்கம்

459 முனையர் பத்மாவதியின் முன்னையவரலாறு கூறுதல்
460-3 ப்ரத்யும்ந ஸாம்ஹவர்களது வரலாறு கூறுதல்
463-4 வாஸுதெவன் ஸத்யஹாமையை வஞ்சித்தல்
464 ஸத்யஹாமை, தன் மகவினை வாஸுதெவனிடம் அனுப்புதல்
465 ருக்மிணி, தன் மகவினை வாஸுதெவனிடம் அனுப்புதல்
,, வாஸுதெவன் ருக்மிணீபுத்ரனை முதலிற் கண்டு, அவனே மூத்த பிள்ளை என்றல்
,, யவனமகேது என்பவன் ப்ரத்யும்நகுமாரனை எடுத்துச் சென்று வழியில் வதிரவநம்என்னும் வநத்தில் விட்டுப்போதல்
,, காளஸாம்பரவிதூ்யரன் ப்ரத்யும்நனை எடுத்துத் தன் மனைவி காஞ்சநமாலையிடங் கொடுத்து, தெவதத்தன் என்று பெயரிட்டு வளர்ப்பித்தல்
466 நாரதன், ப்ரத்யும்நன்வரலாற்றை வாஸுதெவனுக்குத் தெரிவித்தல்
,, காஞ்சநமாலை ப்ரத்யும்நனைக் காதலித்தல்
,, காளஸாம்பரன் ப்ரத்யும்நனைக் கொன்றுவிடும்படி வித்யுத்தம்ஷ்ட்ரன்முதலிய தன் புதல்வருக்குக் கூறுதல்
467-8 வித்யுத்தம்ஷ்ட்ரன்முதலியோர் செய்த சூழ்ச்சியினின்று ப்ரத்யும்நன் உய்தல்
468-9 ப்ரத்யும்நன், வித்யுத்தம்ஷ்ட்ராதிகளைப் பிணித்து, அதனைக் காளஸாம்பரனுக்கு அறிவிப்பித்தல்
469 ப்ரத்யும்நன் நாரதனால் தன் வரலாறு அறிதல்
,, ,, காளஸாம்பரனெடு பொருது உண்மை உணர்த்துதல்
,, ,, நாரதனெடு நகருக்குச் செல்லுதல்
,, ,, இடைவழியில் நிகழ்த்தும் வேடிக்கை
470 ,, ருக்மிணீஹவநம் அடைதல்
,, ,, பாலக்ரீடைகளால் ருக்மிணீமநோரதத்தைப் பூர்த்தி செய்தல்
,, வாஸுதெவன் ப்ரத்யும்நனெடு பொருதல்
471 நாரதன், ப்ரத்யும்நன்வரவினை யறிவித்தல்
,, ப்ரத்யும்நனுக்கு மணம் புரிவித்தல்
,, ஜாம்பவதி, ஸத்யஹாமைவடிவு கொண்டு வாஸுதெவனெடு கூடி ஸாம்ஹவனைப் பெறுதல்
,, பலதெவன், நைமிஷமுவாதிடம் வாஸுதெவனுயுஸை வினவுதல்

பக்கம்

472 ஹமவாங், வாஸுதெவனது இறுதியைக்குறித்துக் கூறுதல்

" ருக்மிணீமுதலிய தெவியரும் ப்ரத்யும்நன்முதலிய குமாரரும் தீக்ஷித்தல்

472-5 பாண்டவர், ஹமவாடை நயடைந்து தமது முன்னையவரலாறு வினவ, ஹமவாங் அருளிச்செய்தல்

474-5 தெளபதெயின் வரலாறு

475-6 ஆதபயோமயாரிகளாயிருந்த பாண்டவர்களை உர்யோயநன்-மருகன் உபஸர்மஞ் செய்தல்

476 நேமிஸ்வாமி முக்திபதம் அடைந்தது

476-8 பன்னிரண்டாமவராகிய ப்ரஹ்மதத்தசக்ரவர்த்திசரிதம்

23. பார்ச்வநாதஸ்வாமி புராணம்

479 கமடன், மருபூதிஎன்னும் ஸுஹ்ருதனுடைய ஹார்யையினை ஸ்வீகரித்தல்

480 கமடன், அரவிந்தமஹாராஜனால் உண்டம் அடைந்து, தாபஸனதல்

" கமடன் மருபூதியைக் கொல்லுதல்

480-1 அரவிந்தமஹாராஜன் தீக்ஷித்து ப்ரதிமாயோமயாரி ஆதல்

481 யானையாய்ப் பிறந்த மருபூதி அரவிந்தமுனியால் வ்ரதம் கோடல்

" குக்குடஸர்ப்பமாய்ப் பிறந்த கமடன் அவ் யானையைக் கொல்லுதல்

" மருபூதி தெவனாகி மீண்டு, ரச்மிவேகன்என்னும் அரசகுமாரனதல்

482 ப்ரதிமாயோமயாரியாய ரச்மிவேகன், மஹாநாமமாகிய கமடனால் இறத்தல்

" ரச்மிவேகன், தெவனாகி மீண்டு, வஜ்ரநாபிஎன்னும் அரசகுமாரனதல்

" ப்ரதிமாயோமயாரியாய வஜ்ரநாபி, வ்யாளனாகிய கமடனால் மரித்தல்

" வஜ்ரநாபி, தெவனாகி மீண்டு, அயோத்யையில் ஆநந்தன் என்னும் அரசகுமாரனதல்

482-3 ஆநந்தன், ஆதித்யமண்டலத்து ஜிநப்ரதிமேச்வரரை வந்தித்தல்

484 ப்ரதிமாயோமயாரியாய ஆநந்தன் ஸிம்ஹமாகிய கமடனால் மரித்து, ஆநதகல்பத்து தெவனதல்

பக்கம்

485 பார்ச்வநாதஸ்வாமிஜந்மாபிஷேகம்
486 பார்ச்வநாதர், தாபஸனாகிய கமடனுக்கு அறங் கூறுதல்
487 ,, தீக்ஷித்தல்
,, ஸ்வாமியை, ஸம்வரதெவனாகிய கமடன் உபஸர்கஞ் செய்தல்
488 ஸம்வரன் ஸ்வாமியிடம் ஸம்யமம் அடைதல்
489 ஸ்வாமி அபவர்கபதம் அடைதல்

24. ஸ்ரீ வர்தமாநஸ்வாமி புராணம்

490-1 புரூரவன்என்னும் வ்யாயன் வ்ரதம் கைக்கொண்டு தெவனாகி ஸுரதசக்ரவர்த்திக்கு மரீசி என்னும் புத்ரனாதல்
491 மரீசி ஜிநதீக்ஷை மேற்கொண்டு, அதனை விட்டு, பரிவ்ராஜகனாதல்
,, ,, பஹுவிய மதங்களை ப்ரதிபாதித்தல்
,, ,, தெவனாகி மீண்டு, ஜடிலன்என்னும் ப்ராஹ்மணபுத்ரனாய்ப் பிறந்து பரிவ்ராஜகனாதல்
,, ,, ,, புஷ்யமித்ரன்என்னும் ப்ராஹ்மணனாகி, பரிவ்ராஜகனாதல்
491-2 ,, ,, அக்நிஸஹன்என்னும் ப்ராஹ்மணனாகி, பரிவ்ராஜகனாதல்
492 ,, ,, அக்நிமித்ரன்என்னும் ப்ராஹ்மணனாகி, பரிவ்ராஜகனாதல்
,, ,, ,, ஸாரத்வாஜன்என்னும் ப்ராஹ்மணனாகி, பரிவ்ராஜகனாதல்
,, ,, ,, பின், நரகம்முதலியவற்றில் பரிப்ரமித்தல்
,, ,, ஸ்தாவரன்என்னும் ப்ராஹ்மணனாகி, பரிவ்ராஜகனாதல்
,, ,, தெவனாகி, பின் விஸ்வநந்திஎன்னும் அரசகுமாரனாதல்
492-3 ,, தெவனாகி, த்ரிவ்ருஷ்டவாஸுதெவனாதல்
493 த்ரிவ்ருஷ்டன் நாரகனாகி, விம்ஹம் ஆதல்
493 ,, மீண்டும் நாரகனாகி விம்ஹம் ஆதல்
493-5 அமிதஞ்ஜயன்என்னுஞ் சாரணரால் விம்ஹம் தனது முன்வரலாறறிந்து வ்ரதம் கைக்கொண்டு தெவனாகி, கநகோஜ்ஜ்வலன்என்னும் வித்யாதரனாதல்
495 கநகோஜ்ஜ்வலன் தீக்ஷித்து, தெவனாதல்
,, ,, ஹரிஷேணனென்னும் அரசகுமாரனாகி, தீக்ஷித்து தெவனாதல்

பக்கம்

495-6 பின், ப்ரியமித்ரன்என்னும் அரசகுமாரனுகி, சக்ரவர்த்தியா யிருந்து, தீக்ஷித்து தெவணுதல்

496 பின், நந்தன்என்னும் அரசனுகி தீக்ஷித்து அச்யுதேந்த்ரனுதல்

497 ஸ்ரீவர்த்தமாநஸ்வாமிதீர்த்தாவதரணஞ்செய்தல்

498 ,, ஜந்மாபிஷேகம்

499 சாரணரிருவர், ஸ்வாமிக்கு ஸந்மதி என்று ஸ்ரீநாமஞ் செய்தல்

,, ஸந்மதன்என்னும் தெவன், மஹாவீரன் என்று ஸ்ரீநாமஞ் செய்தல்

500 தீர்த்தவாந் தீக்ஷித்தல்

,, ஈச்வரன், அதிமஹாவீரன்என்று ஸ்வாமிக்கு ஸ்ரீநாமஞ் செய்தல்

501 சந்தனை, ஸ்வாமிக்கு அமுது செய்வித்தல்

503 ஸ்வாமி, கர்மங்களை நாசிப்பித்துக் கேவலஜ்ஞானி யாதல்

505 இந்த்ரபூதியென்னும் ப்ராஹ்மணன் தீக்ஷித்து, கௌதமகணதரராதல்

506-7 ச்ரேணிகமஹாராஜனது முன்வரலாற்றை கணதரர் கூறுதல்

508 ச்ரேணிகனுக்கு அர்ஹத்பரமேச்வரன்என்னும் புத்ரன் தோன்றுதல்

,, ,, ஸம்யக்த்வத்தில் ருசி பிறவாத காரணம்

509 ,, அர்ஹத்பக்தி அடைவாரிருவரைக்குறித்து கணதரர் கூறுதல்

510 அர்ஹத்பரமேச்வரனது முன்னியவரலாறு

511 அர்ஹத்பரமேச்வரன் பஞ்சகல்யாணத்தத்த்வம் கூறுதல்

512-5 சந்தனையின் முன்னியவரலாறு

515-6 சந்தனையின் தீர்க்காயுர்பவகாரணம்

516-20 ஸ்ரீநாமதத்தன்வரலாறு

ஜீவகன் சரிதம்

521 ஸத்யந்தரன், மந்த்ரிக்கு அரசிந்து விஜயையொடு வாழ்தல்

,, ஸ்ரீபர்வதபோஜநர், தன்னொத்கடனுக்குக் கூறியது

522-3 கரஷ்டாங்மாரிகன் அரசனைக் கொன்றது

523 ஜீவகன்பிறப்பு

,, விஜயை, தாபஸாச்ரமம் அடைதல்

524 ஜீவகன், தாபஸனுக்கு அந்நமிடுதல்

525 ,, தாபஸனிடம் கற்றது

,, ,, நிதி மீட்டு வந்தது

பக்கம்

526-7 மருபவேமன், தன்மகள் மலர்வதத்தையை ஸ்ரீதத்தனேடு அனுப்புதல்
527 மலர்வதத்தை ஜீவகனுக்கு மாலே யிடுதல்
528 ஜீவகன், ஸுரமஞ்ஜரியின் சுண்ணம் சிறந்தது என்றது
,, ,, நாய்க்குப் பஞ்சநமஸ்காரபதம் உரைத்தது
,, நாய், யகதனுகி வந்து வணங்கிச் செல்லுதல்
528-9 ஜீவகன், யாணையினின்று ஸுரமஞ்ஜரியை உய்வித்தது
,, ,, காஷ்டாங்மாரிகனேவலரினின்று யகதனால் கொடு போகப் படுதல்
,, ,, யகதனிடம் விடைபெற்றுச் சென்று சந்தராஹநமரப் அடைதல்
530 ,, பத்மையின் விஷத்தை விநாசம்பண்ணி, அவளே மணத்தல்
,, ,, பத்மையினீங்கி, கேதமபுரவுத்யாநம் அடைதல்
530-1 ஸுஹத்ஸ்ரேஷ்டி, ஜீவகனே அழைத்துப்போய்த் தன்மகள் கேதமஸுந்தரியை மணஞ்செய்வித்தல்
531 ஜீவகன் அங்குநின்று போய், ஹேமாஹநமரங் குறுகுதல்
532 ,, ஹேமாஹெயை மணந்து அவளுடன் வாழ்தல்
,, நந்தராஜன் மலர்வதத்தையால் ஜீவகனே அடைதல்
533-4 ,, முன்வரலாறு
535 வநராஜன், தன் வரலாற்றை ஜீவகனுக்குக் கூறுதல்
536-7 வித்யாயரன், ஜீவகனது முன்வரலாற்றைக் கூறுதல்
537 ஜீவகனண்பர், அவனேக் காணச் செல்லுதல்
,, ,, வழியில் விஜயைமாதெவியைக் காண்டல்
538 ,, உபாயத்தால் அவனேக் காண்டல்
,, ஜீவகன், நண்பரொடு சென்று தாயைக் காண்டல்
539 ,, விமலையை மணம் புரிதல்
,, ,, காஷ்டாங்மாரிகனிடம் ஹொஜநத்யாநம் பெறுதல்
539,40 ,, முணமாலேயை மணம் புரிதல்
541 ,, ரத்நவதீவிவாஹார்யம் யந்த்ரத்தை எய்தல்
,, காஷ்டாங்மாரிகன்முதலியோர் போர் தொடங்குதல்
,, ஜீவகன் வெற்றி பெற்று அரசனுதல்
542 ஜீவகன் தீக்ஷித்தது
542 மணயரரிடம் ஸ்ரேணிகன், யர்மருகிகள்வரலாற்றை அறிதல்

பக்கம்

543 ஸ்ரேணிகன் யர்மருசிகட்கு அதனைத் தெரிவித்தல்
544 அந்த்யகேவலியாகும் ஜம்பூநாமரின் எதிர்கால வரலாறு
545-6 ஜம்பூநாமன் அதுப்ரேக்ஷகளை எண்ணி நிர்வேமபாயண ணைவது
546-8 ஜம்பூநாமனுக்கும் விதியுச்சோரனுக்கும் நிகழும் ஸம்ஹாஷணை
546 விதியுச்சோரன் ஓட்டகத்தின் செய்தி கூறுவது
,, ஜம்பூநாமன் கூறுவது
546-7 விதியுச்சோரன் நரியின்கதை கூறுவது
547 ஜம்பூநாமன் கூறுவது
,, விதியுச்சோரன் மற்றொரு நரிக்கதை கூறுவது
,, ஜம்பூநாமன் கூறுவது
547-8 விதியுச்சோரன் ஒரு ஸ்த்ரீகதையை கூறுவது
548 ஜம்பூநாமன் உலகவின்பத்தை விளக்குங் கதையை கூறுவது
548 ஜம்பூநாமன்முதலியோர் தீக்ஷிப்பாராதல்
549 அநாவ்ருததெவன் வரலாறு
,, விதியுந்மாலினியின் முன்வரலாறு
550 ஸாகரதத்தர்வரலாறு
551-2 ஹவதெவதபோயநர்பொருட்டு ஸுவ்ரதை சில அர்யாவ்ருத்தம் சொல்லுதல்
553 ஜம்பூநாமருக்குப் பின் வருந் தபோயநர்கள்
554-60 ப்ரீதிங்கரமுனிவர்வரலாறு
555 ப்ரீதிங்கரன் ஸுதிலகம் என்னும் நகருட் புக்கது
555-6 ,, அங்கு வஸுந்யரைஎன்பவளைக் காண்டல்
557 ,, தன்னெடு வந்தவரால் வஞ்சிக்கப்படுதல்
559 ,, வஸுந்யரையை அடைதல்
561 ஐந்தாங்காலத்தின் நிலைமை
,, சதுர்முவன் என்னுங் கல்கியின் வரலாறு
562-3 ஆறுங்காலத்தின் நிலைமை

பக்கம்

563 உத்ஸர்ப்பிணீகாலத்தின் நிலைமை
564 தத்காலத்துத், தீர்யங்கரர்முதலியோர் பெயர்கள்
567 வர்யமாநஸ்வாமி அபவஹரபதம் அடைதல்
567-8 ,, பூர்வஹவாவலி
569 ஏகாதஸருத்ரர்பெயர் முதலியன
570 ஹவிஷ்யத் தீர்யங்கரர்பெயர்
571 சக்ரவர்த்திகள்முதலியோர்திதிவிவரணம்

———

நான்முகம்

ஸ்ரீபகவதர்ஹத்பரமேஸ்வரன் ஸமவஸரணமண்டபத்தில் எழுந் தருளியிருந்து கணதரருக்கு உபதேஸஞ் செய்யுங்கால், அவரது திருவாய்-மலரினின்று வெளிப்பட்ட வாக்குக்கள் 'ஸ்ரூதம்' (வேதம்) என்று ஜைனர்களால் வழங்கப்படும். அவ் வேதம் நான்கு பிரிவினை யுடையது. அப் பிரி வொவ்வொன்றற்கும் அநுயோகம் என்று பெயர் வழங்கும். பிரிவு நான்காவன :

1. ப்ரதமாநுயோகம்
2. கரணாநுயோகம்
3. சரணாநுயோகம்
4. த்ரவ்யாநுயோகம் என்பன.

இவை பரமாகமம் எனவும் வழங்கும்.

இவற்றுள், த்ரவ்யாநுயோகத்தில்—[1]ஷட்த்ரவ்யம், பஞ்சஅஸ்திகாயம், ஸப்ததத்த்வம், நவபதார்த்தம், ந்யாஸம், ப்ரமாணம், ஸஜ்ஞானம், அஜ்ஞானம், த்வாதஸாங்கம், ப்ரகீர்ணகம், நவநயம், ஸப்தபங்கி, பாவம், ஔபஸமிகம், க்ஷாயிகம், க்ஷாயோபஸமிகம், ஔதயிகம், பாரிணாமிகம், குணஜீவமார்க்கணஸ்தானம், ஏகேந்த்ரியம், விகலேந்த்ரியம், பஞ்சேந்த்ரியம், பர்யாப்தி, ப்ராணம், ஸம்ஜ்ஞா, கதி, இந்த்ரியம், ஜீவநிகாயம், யோகம், வேதம், கஷாயம், ஜ்ஞானம், ஸம்யமம், தர்ஸனம், லேஸ்யா, பவ்யத்வம், ஸம்யக்த்வமார்க்கணை, ஸம்ஜ்ஞித்வம், புத்கலம், ஆகாஸம், காலம், ஆஸ்ரவம், பந்தம், கர்மம், புண்யம், பாபம், ஸம்வரம், நிர்ஜரா, மோக்ஷஹேது, மோக்ஷம், விஸ்தரஸ்யாநுயோகம், விஸ்தரஅஷ்டகுணம் என்னும் இவற்றின் விவரணம் கூறப்பட்டுளது.

சரணாநுயோகத்தில்—பஞ்சலப்தி, த்ரிகரணம், ஸம்யக்த்வம், அஷ்டாங்கம், அஷ்டகுணம், பஞ்சஅதிசாரம், ஏகாதஸநிலயம், நிர்வேகத்ரயம், ஸப்தவ்யஸனம், ஸல்யத்ரயம், அஷ்டமூலகுணம், அணுகுண ஸிக்ஷாவ்ரதம், இருபத்தைந்து அதிசாரம், மௌனம், அந்தராயம், ஸ்ராவகதர்மம், ஜைநாஸ்ரமம், ஆர்யஷட்கர்மம், இஜ்யா, அர்த்தார்ஜனகர்மம், தத்தி, க்ஷத்ரிய, பிக்ஷு, யதி, முனி, ருஷி, ராஜர்ஷி, ப்ரஹ்மர்ஷி, மரணம், அனுப்ரேக்ஷை, யதிதர்மம், மூலகுணம், பாவனை, குப்தி, ப்ரவசனமாத்ருகா, உத்தரகுணம்,

1. இவற்றுள் ஒருசில, ஸ்ரீபுராணத்தில் அறியக்கூடும். இவற்றின் விவரணம் ஸாஸ்த்ரஸார ஸமுச்சயம், பதார்த்தஸாரம், தத்த்வார்த்தஸூத்ரம் முதலிய நூல்களிற் காணலாகும்.

பரீஷஹம், தபஸ், ப்ராயஸ்சித்தம், ஆலோசனம், விநயம், வையாப்ருத்யம், ஸ்வாத்யாயம், வ்யுத்ஸர்க்கம், த்யானம், இருத்தி, நிர்க்ரந்தர், ஆசாரம், ஸாமாசாரம், ஸப்த பாமஸ்த்தானம் என்னும் இவையும், இவற்றின் பிரிவுகளும் கூறப்பட்டுள்ளன.

கரணநுயோகத்தில்—த்ரிலோகம் நரகஸ்ரேடீபத்த ப்ரகீர்ணக பிலம் நாரகனுக்கம் இவையும், த்வீப ஸமுத்ரங்கள் கர்மபூமி போகபூமி குபோகபூமி மந்தரகிரி ஜம்பூவ்ருக்ஷம் ஸால்மலிவ்ருக்ஷம் வர்ஷதரபர்வதம் ஸரோவரம் மஹாநதி நாபிநகம் யமககிரி கனககிரி திக்கஜபர்வதம் வக்ஷார பர்வதம் விபங்கநதி விதேஹஜனபதம் விஜயார்த்தபர்வதம் வ்ருஷபகிரி இவையும், சதுர்நிகாயஅமரர் ஸ்வர்க்கம் நவக்ரைவேயகம் நவானுத்திஸம் பஞ்சானுத்தரம் படலம் ஸ்ரேடீபத்தம் ப்ரகீர்ணகம் விமானம் லோகாந்திகதேவர் அணிமாத்யஷ்டகுணங்கள் என்னும் இவையும் கூறப்பட்டுள்ளன.

ப்ரதமாநுயோகத்தில்—காலஸ்வரூபம் சதுர்தஸமனுக்கள் சதுர்விம்ஸதிதீர்த்தங்கரர்கள் த்வாதஸசக்ரவர்த்திகள் ஸப்தவிம்ஸதிபல்தேவ வாஸுதேவப்ரதிவாஸுதேவர்கள் என்னும் இவர்களின் சரித்திரம் கூறப்பட்டுள்ளன.

இவையெல்லாம் ப்ரதமதீர்த்தங்கரராகிய வ்ருஷபதேவரால் பரதசக்ரவர்த்திக்குக் கூறப்பட்டன; இறுதியில், வர்த்தமானஸ்வாமி-காலத்தில் கௌதமகணதரரால் ஸ்ரேணிகமஹாராஜனுக்கு உரைக்கப் பட்டன.

[1]ப்ரதமாநுயோகம் 25544231075[2]00 அநுஷ்டுப் ஸ்லோகங்களை உடையது. அது மஹாபுராணம் என்று வழங்கும்.[1] [2]கௌதமகணதரர் ஸ்ரேணிகனுக்குக் கூறிய அப் புராணத்தை[3] கௌதமமஹர்ஷி ஸுதர்மருக்குப் போதித்தார். ஸுதர்மர் ஜம்பூகாமருக்கு அருளிச் செய்தார். அதுமுதல் குருபரம்பரையாய் வழங்கிவந்தது. [3]பின்னர், பெரும் புகழ் வாய்ந்த வீரஸேனருக்கு ஜிஷ்யரும், அமோகவர்ஷன் என்னும் அரசனல் வணங்கப்பட்டவரும், ப்ரஸித்தராகிய தசரதகுருவி னுடு ஒருங்கு கற்றவரும் ஆகிய ஜினஸேநாசார்யர், [4]தஹிபரமேஸ்வர ரென்பவர் வசனநடையில் இயற்றியிருந்த வ்ருஷபதேவர் வரலாறு-

---

1. மஹாபுராணஸங்க்ரஹம். 2: 109. 110.
2. ,, 1: 190—200.
3. ,, 77: 6—19.
4. இவர் த்ரிஷஷ்டி ஸலாகாபுருஷபுராணம் இயற்றியவர் என்பது கன்ன-டசாவுண்டராய புராணத்தாலும் மேமிநாதபுராணத்தாலும் தெரிகின்றது.

களைச் சில்வாழ்நாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினோர்க் கேற்பச் சுருக்கமாகச் செய்யுள்நடையில் செய்யக் கருதி, 'மஹாபுராண ஸங்க்ரஹம்' என்னும் பெயரால் ஆரம்பித்து, வ்ருஷபதேவரின் சரிதத்திற் பெரும்பகுதியை (முதல்42 பர்வங்களை)ச் செய்தார். அவருக்குப்பின் அவர்சிஷ்யர் குணபத்ரர் வ்ருஷபதேவர்சரிதத்தின் எஞ்சிய பகுதியையும், மற்றைத்தீர்த்தங்கரர்புராணங்களையும் செய்து முடித்தார்.

மஹாபுராணத்தில் நாயகர் அறுபத்துமூவராதலின் அதிலுள்ள அர்த்தாதிகாரங்கள் அறுபத்துமூன்று என்று கொள்வர்.[1] ஆயின், தீர்த்தகரர் இருபத்துநால்வர்புராணங்களுள் சக்ரவர்த்திகள் முதலியோர் சரித்திரங்கள் அடங்கியிருத்தலின், புராணம் [2]இருபத்துநான்கே என்று சிலர் கொள்வர்.

தீர்த்தங்கரர்புராணங்களில் வந்துள்ள *சக்ரவர்த்திகள் முதலியோர்களின் பெயர்ப்பட்டவணை

தீர்த்தங்கரர் புராணம்	சக்ரவர்த்திகள்	பலதேவ, வாஸுதேவ, ப்ரதிவாஸுதேவர்
1 வ்ருஷப ஸ்வாமிபுராணம்	1 பரத சக்ரவர்த்தி	——
2 அஜிதநாத ஸ்வாமிபுராணம்	2 ஸகர சக்ரவர்த்தி	——
11 ஸ்ரேயாம்ஸ ஸ்வாமிபுராணம்	——	1 விஜய பலதேவன் த்ரிப்ருஷ்ட்ட வாஸுதேவன், அஸ்வக்ரீவ ப்ரதிவாஸுதேவன்
12 வாஸுபூஜ்ய ஸ்வாமி புராணம்	——	2 தாரக பலதேவன் த்விப்ருஷ்ட்ட வாஸுதேவன், அசல ப்ரதிவாஸுதேவன்

1. அத்யாயம் 2: 125.
2. ,, 2: 127.

* கணதரருள் வ்ருஷபஸ்வாமிகணதரர் மேகஸ்வரன், விமலஸ்வாமிகணதரர் மேருமந்தரர், ஸாந்திநாதஸ்வாமிகணதரர் சக்ராயுதன் ஆகிய இவர் வரலாறும், வர்த்தமானஸ்வாமிகாலத்து ஜீவகன்சரித்ரமும் கூறப்பட்டுள.

13 விமலஸ்வாமி புராணம்	——	3 ஸ்வயம்பூ பலதேவன் தர்ம வாஸுதேவன் மது ப்ரதிவாஸுதேவன்
14 அனந்தநாத ஸ்வாமிபுராணம்	——	4 ஸுப்ரப பலதேவன் புருஷோத்தம வாஸுதேவன், மதுஸூதன ப்ரதிவாஸுதேவன்
15 தர்மநாத ஸ்வாமிபுராணம்	3 மகவான் சக்ரவர்த்தி 4 ஸனத்குமார சக்ரவர்த்தி	5 ஸுதர்ஶன பலதேவன் புருஷஸிம்ஹ வாஸுதேவன், மதுக்ரீவ ப்ரதிவாஸுதேவன்
18 அரஸ்வாமி புராணம்	*8 ஸுபௌம சக்ரவர்த்தி	6 நந்திஷேண பலதேவன் புண்டரீக வாஸுதேவன் நிஶும்ப ப்ரதிவாஸுதேவன்
19 மல்லிநாத ஸ்வாமிபுராணம்	9 பத்மசக்ரவர்த்தி	7 நந்திமித்ர பலதேவன் தத்த வாஸுதேவன் பலீந்த்ர ப்ரதிவாஸுதேவன்
20 முநிஸுவ்ரத ஸ்வாமிபுராணம்	10 ஹரிஷேண சக்ரவர்த்தி	8 ராம பலதேவன் லக்ஷ்மண வாஸுதேவன் ராவண ப்ரதிவாஸுதேவன்
21 நமிநாத ஸ்வாமிபுராணம்	11 ஜயஸேன சக்ரவர்த்தி	——
		9 பத்மநாப பலதேவன்
22 நேமிஸ்வாமி புராணம்	12 ப்ரஹ்மதத்த சக்ரவர்த்தி	க்ருஷ்ணவாஸுதேவன் ஜராஸந்த ப்ரதிவாஸுதேவன்

---

* 16, 17, 18 ஆமவராகிய ஶாந்திநாதர், குந்துநாதர், அரஸ்வாமி இவர்கள் முறையே 5, 6, 7-ஆஞ் சக்ரவர்த்திகளாயும் விளங்கினர்.

மஹாபுராண ஸங்க்ரஹம்

மஹாபுராணஸங்க்ரஹம்—பூர்வபுராணம் என்றும் உத்தரபுராணம் என்றும் இரண்டு பிரிவினை யுடையது. பூர்வபுராணத்தில் வ்ருஷபதேவரின் சரிதமும் பரதசக்ரவர்த்தியின் சரிதமும் உள்ளன. ஏனைய் அறுபத்தெருவர்சரிதமும் உத்தரபுராணத்தில் அடங்கியுள்ளன. உயர்ந்தோராகிய அறுபத்துமூவர்தஞ் சரிதத்தைக் கூறுதலின் இது, த்ரிஷஷ்டிலக்ஷண மஹாபுராண ஸங்க்ரஹம் எனப்படும். 'இத்யார்ஷே ஹரிவம்ஸே ஜினஸேநாசார்ய ப்ரணீதே த்ரிஷஷ்டிலக்ஷண மஹாபுராண ஸங்க்ரஹே கயாமுவ வ்யாவர்ணநம் நாம ப்ரத²மம் பர்வ' என்று வருதலின் இஃ தறியப்படும். இதனை, 'த்ரிஷஷ்டி மஹாகாபுருஷ புராணம்' என்றலும் உண்டு. [1]மஹாபுராணம் என்றும் வழங்குவர்.

மஹாபுராணஸங்க்ரஹம்—எழுபத்தேழு பர்வங்களை யுடையது. அவற்றுள் இறுதிப்பர்வம்—புராணமியற்றிய காலம், ப்ரஶஸ்தி முதலியன கூறுவது. ஏனைய எழுபத்தாறுபர்வங்களில் அறுபத்துமூவரின் சரித்ரமுங் கூறப்பட்டுள்ளன. முதல் நாற்பத்தேழு பர்வங்களில் வ்ருஷபதீர்த்தங்கரரின் சரித்ரமும் பரதசக்ரவர்த்தியின் சரித்ரமும் விரிவாகக் கூறப்பட்டன. அவற்றுள்ளும் ஜினஸேநாசார்யர் இயற்றியருளிய முதல்நாற்பத்திரண்டு பருவங்களிற் கூறப்பட்டுள்ள சரிதம் மிக்க விரிவினதாகும். ஜினஸேநாசார்யர் தமது புராணத்தைக் காவியரூபஞ் சிறக்க இயற்றியுள்ளார். அவர்செய்யுள் ஒழுகிய ஓசையினை உடையது; பலவகை அணிகள் அமைந்து விளங்குவது; படிப்போருக்கு இன்பம் பயப்பது.

குணபத்ராசார்யர் புராணவரலாறுகளைச் சுருக்கிக்கூறி நிறைவேற்றிவிடல் வேண்டும் என்னுங் கருத்தினராய்ப் புராணத்தை இயற்றினர் எனத் தோன்றுகின்றது. ஆதலின், அவர்செய்யுளில் வருணனை அதிகமில்லை; ஆயினும் சிலவிடங்களில் அமைந்து விளங்குகின்றது. [2]குணபத்ரர்சிஷ்யருள் லோகஸேனரென்பவர் சிறந்தவர். குணபத்ரர் இப் புராணம் இயற்றும்போழ்து அவர் மிக்க உதவி புரிந்துள்ளார்.

[3]அகாலவர்ஷன்என்னும் அரசனது காலத்தில், அவனுக்குக் கீழ்ப்பட்ட லோகாதித்தன்என்பவன், தன்தந்தை வங்கன்என்பவன்பெயரால் அமைத்திருந்த வங்காபுரம் என்னும் நகரிலிருந்து வனவாசிநாட்டை ஆட்சிசெய்தான். அவனுட்சியில் சகவருடம் 820-இல் (கி. பி. 898), பிங்களவருடத்தில், குணபத்ரர் இப் புராணத்தைப் பூர்த்தி செய்தார். இது நிற்க.

1. மஹா பு. 77: 38. 2. மஹா. 77: 28. 3. மஹா. 77: 31–36.

ஜைனமும் தமிழ்நாடும்

தமிழ்நாட்டில் மிகப் பழையகாலத்தில் ஜைன பௌத்த சமயங்கள் பரவியிருந்தன என்பது தமிழ்நூல்களால் அறியலாகும். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் இயற்றிய தொல்காப்பியத்தில் ஜைனசமயக் கோட்பாடுகள் சில உள்ளன என்பது [1]அறிஞர்சிலரது கருத்து. அதற்குப் பிற்பட்டனவாகிய தொகைநூல்களுள்ளும் அவை ஒரோவழிக் காணலாகும். [2]புறநானூற்றில் கடவுளரை யெண்ணுமிடத்துக் கண்ணபிரானோடு பலராமனை ஒருங்கு எண்ணியிருத்தலும், [3]பரிபாடலில் பலராமனது விக்ரஹவழிபாட்டைக் கூறியிருத்தலும் காண்க. பலராமனுக்குக் கோயில் எடுத்து வழிபட்டிருப்பது ஜைனசமயக் கொள்கையே யாகும். பதினெண்கீழ்க்கணக்குநூல்களுள் நாலடியார், பழமொழி, ஏலாதி முதலியன ஜைனசமயத்தவரால் இயற்றப்பட்டனவே. இவற்றுள் ஜைன சமயக்கொள்கைகளும் சில வந்துள்ளன. ஏலாதியில் 66, 67-ஆஞ் செய்யுட்கள் ஜைனசமயத்தின் சுவர்க்க நரகவியல்புகளைத் தெரிவித்தல் காண்க. நரகங்கள் ஏழனுள் ஒன்று இருள்வட்டமாயும் (தம:ப்ரபை), மற்றொன்று மிக்க இருள்வட்டமாயும் (தமஸ்தம:ப்ரபை) இருக்கும். அவற்றையே [4]'இருளோடிருள்' என்று அந்நூல் கூறியுளது.

திருக்குறளில் [4]'உண்ணுமை உள்ள துயிர்நிலை ஊனுண்ண, அண்ணுத்தல் செய்யா தளறு' என்னுஞ் செய்யுளில் கூறப்பட்டுள்ள நரகம் நிகோதம் என்று ஜைனமதத்தில் வழங்கப்படுவதாகும். [5]இஃது அம் மதத்தில் கூறப்படும் ஏழுநரகங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டது. அவ் வேழுநரகங்களிலும் துன்பம் அனுபவிப்போருக்குக் காலவரையறை உண்டு. நிகோதத்திற்கு அவ்வாறு காலவரையறை இல்லை. ஆதலின் அதனை 'மீளாநரகம்' என்ப. அந் நரகத்தை யடைந்தோர் மீளுத லின்மையையே, 'அளறு அண்ணுத்தல் செய்யாது' என்பதனால் வள்ளுவனார் தெரிவித்துள்ளாராவர். இஃது, 'ஏழாம் நரகத்தின் கீழாம் நரகத்தை யடைவான்' என்று தமிழ்நாட்டில் வழங்கும் பழமொழியாலும் அறியலாகும்.

இப்போதுள்ள பெருங்காப்பியங்களுள் சீவகசிந்தாமணி ஜைனசமயத்ததுவே என்பதும், சிலப்பதிகாரம் ஜைனசமயத்தவரது வரலாறே என்பதும் அனைவரும் அறிந்தவை. இனி, சிறுகாப்பியங்களுள் ஒப்பில்லாததாகிய சூளாமணியும் ஜைனசமயத்துப் பலதேவ வாசுதேவர்களின்

---

1. ராவ்ஸாஹிப், திரு. ச. வையாபுரிப் பிள்ளையவர்கள் "செந்தமிழ்"ப் பத்திரிகையில் (தொகுதி 18, 19.) எழுதியிருப்பது காண்க. 2. புறம். 56.
3. பரிபா. 15. 4. குறள். 255. 5. கன்னட மல்லி. 14: 154, 5.

சரிதத்தைக் கூறுவதுவே. சிற்றிலக்கியங்களுள் திருக்கலம்பகம், திருநூற்றந்தாதி முதலியன ஜைனசமயத்தனவே.

இலக்கணங்களுள் பல்லோராலும் பயிலப்படுகின்ற நன்னூல், யாப்பருங்கலக்காரிகை, நம்பியகப்பொருள், வச்சணந்திமாலை முதலியன ஜைனசமயப் பெரியோர்கள் இயற்றியனவே. திவாகரம், சூடாமணி-நிகண்டு முதலிய நிகண்டுநூல்களும் அச் சமயத்து அறிஞர்களால் அளிக்கப்பட்டவையே. இவற்றுல், தமிழ்மொழியில் ஒவ்வொரு துறையிலும் ஜைனசமய ஆசிரியர்கள் பல்வேறு நூல்களே இயற்றித் தமிழணங்கைச் சிறப்பித்து, அறிவுச்சுடரை நாட்டில் பாப்பினர் என்பது நன்கு அறியலாகும்.

இவ்வாறு ஜைனசமய ஆசிரியர் இயற்றிய நூல்கள் தமிழ்நாட்டில் யாண்டும் பரவியதனுல், அச் சமயக்கொள்கைகளும் நாட்டில் பரவலாயின. பல கூறுதல் என்? நாய்ச்சியார்திருமொழியில், காமனே வேண்டுமிடத்து, [1] 'உன்னையும் உம்பியையும் தொழுதேன்' என்று கூறியிருப்பதனுல், ஸ்ரீவைஷ்ணவப்பெரியாராலும் ஜைனசமயக் கொள்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன எனலாகும். இக்கருத்து, [2] 'காமனுஞ் சாமனும்' என்னுஞ் சிந்தாமணிச் செய்யுளான் விளங்கும். கண்ணபிரான் குருந்தொசித்த வரலாறும் அந்நூலானே விளக்கமாகின்றது.

இனி, மக்கள் முதற்கண் எழுத்துக்களைக் கற்கத் தொடங்கும்பொழுது 'ஹரிஃ நமோத்து[5] சிந்தம்' என்று சொல்லும் வழக்கம் இன்னும் நம்நாட்டில் நிலைபெற்றுளது. [6] 'ஸித்தந் நமஃ' என்று கன்னடத்திலும், [7] 'ஓம் நமஸ்ஸிவாய ஸித்தம் நமஃ' என்று தெலுங்கிலும் இவ்வாறே சித்தனை வணங்கி அக்ஷராப்யாஸம் செய்கின்றனர். யாழ்ப்பாணத்தில் வாழுந் தமிழ்மக்கள் தூயவுணவினை 'ஆரதபோஜனம்,' 'ஆரதம்' என்று இன்றும் வழங்குகின்றனர். 'ஆரதம்' என்பது 'ஆர்ஹதம்' என்பதன் திரிபு. அஃதாவது, அர்ஹத்ஸமய சம்பந்தமானது என்பதாகும். ஆகலின், ஆரதபோஜனமென்பது ஊனை விலக்கிய உணவிற்குப் பெய

1. நா.தி. 1 : 1. 2. சிவக. 43. 3. சிவக. 209.

4, 7. தமிழில் 'ஹரி:' என்பதும், தெலுங்கில் 'நமஸ்ஸிவாய' என்பதும் பிற்காலத்திற் சேர்க்கப்பட்டனவாகும். ஸித்தநமஸ்காரம் மூன்றுமொழிகளிலும் நிலைபெற்றிருப்பது உட்கொளற்பாலது.

5. சிந்தம் என்பது ஸித்தம் என்பதன் திரிபு; புத்தி என்பது புந்தி என்று வருவதுபோன்று சித்தம் என்பது சிந்தம் என்று வந்துளது.

6. 'ஸித்தம் நம:' என்பதில் நம: என்பதை ஸகாராந்த நபும்ஸகலிங்க நாமம் என்று கொள்ளவேண்டும் என்பது கன். ஸப்தாநு. ஸூ. 1. உரை.

ராயிற்று. இதனை இக்காலத்தவர் 'சைவவுணவு' என்று வழங்குகின்றனர். இதனைப் பின்பற்றி யாழ்ப்பாணத்தில் சிலர் 'சைவவுணவு' என்று வழங்கினும், ஆரதம் என்பது பெருவழக்காய் உளது. யாழ்ப்பாணத் தமிழ்மக்கள் பலர் தமிழ்நாட்டில் திருநெல்வேலிமுதலிய பல ஊர்களினின்று சென்று ஆண்டுக் குடியேறியவர்களாகலின், அவர்கள் வழங்குஞ் சொல்வழக்கு, பண்டு தமிழ்நாட்டில் வழங்கிய வழக்கே ஆதற்கு ஐயமின்று.

இனி, ஸ்ரீபுராண வரலாறுகளுள் பல, தமிழ்நாட்டில் சிற்றூர்களிலும் வழங்குகின்றன. சீதை இராவணன்மகள் என்பது ஸ்ரீபுராணத்துச் செய்தி. இது தமிழ்நாட்டில் வழங்குகின்ற கதை. 'சீதை பிறந்ததும் இலங்கை அழிந்ததும்' என்னும் பழமொழி இதனை வலியுறுத்தும். சீதை இலங்கையிற் பிறந்ததனால் அந் நகரம் அழிவுற்றது என்பதுவே இப் பழமொழியின் கருத்து. சூர்ப்பணகைமகன் ஆலின் அடியில் தவம் புரிந்துகொண்டிருக்கையில், ஆங்குச் சென்ற லக்ஷ்மணன் அம் மரத்தில் தொங்கிய வாளை எடுத்து அதன் கூர் பார்த்தற்கு அம்மரத்தைத் துணிக்க, அதனோடு அம் மரத்தடியில் இருந்த அவனும் துணிபட்டான் என்பது கன்னட ஜைனராமாயணத்தில் கூறப்பட்டுளது. இவ் வரலாறு தென்றமிழ்நாட்டில் வழங்கும் 'இராம நாடகம்' என்பதொரு நூலில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுளது. ஸ்ரீவ்ருஷபதேவர்புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ள பீமர் என்னும் முனிவர்கதையும் (பக். 160-161), ஸ்ரீவர்த்தமானஸ்வாமிபுராணத்தில் ப்ரீதிங்கரன் வரலாறும் (பக். 554-559), மும்மூடநீக்கத்தைப் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ள கதைகளும் பிறவும் என் சிற்றிளமைப்பருவத்தில் எங்கள் அம்மான் கெ. வே. கிருஷ்ணஸ்வாமிரெட்டியாரவர்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றேன். இதனால் இவையெல்லாம் கர்ணபரம்பரையில் தமிழ்நாட்டில் நெடுங்காலமாக வழங்கிவந்துள்ளன என்பது போதரு மன்றே!

இனி, ஸ்ரீபுராணத்தை நோக்குவோம்: 'ஸ்ரீ புராணம்' என்பதில் ஸ்ரீ என்பது முதற்கண் எழுதுஞ் சிறப்புச்சொல் எனவும், 'புராணம்' என்பதுவே இந்நூலின் பெயர் எனவும், ஆறணிகரில் 'ஜைந வித்தாந்த நிலய'த்தை அமைத்து நடத்திவரும் ஸ்வாமி ஸ்ரீபாலவர்ணிஎன்பவர் தெரிவித்தார்கள். இஃது அமைவுடையதாகத் தோன்றுகின்றது. சிறப்புடைப்பொருளை அடைமொழி பின்றிக் கூறும் வழக்கு உண்டன்றே! 'பூ' எனின், சிறப்புடைய பூவாகிய தாமரைப்பூவினைக் குறிக்குமென்பது 'பூவெனப்படுவது பொறிவாழ் பூவே' என்பதனால் அறியலாகும். இதனை நோக்கும்பொழுது, புராணம் என்பதுவே நூலின் பெயராக வழங்குதல் கூடும் எனத் தோன்றுகின்றது. ஸ்ரீபுராணத்தினுள், 'இப்பெற்றியதாகிய

ஸ்ரீ புராணபரமாகமம் பரமமாங்கல்யமும் புண்யகாரணமு மாதலில்' (பக். 4) என்னுமிடத்திலும், 'ஸ்ரீ புராணத்துச் சொல்லப்படும் பொருள் எட்டு' என்னுமிடத்திலும் ஸ்ரீ என்பது அடைமொழி என்றும், புராணம் என்பதுவே தூற்பெயர் என்றும் கொள்ளுவதுவே அமைவுடைய தாகும். கன்னட ஆதிபுராணத்தில், புராணத்திற்கு (11: 42. வச) எட்டு அங்கம் கூறப்பட்டுள. ஈமது ஸ்ரீ புராணத்திலும் அவ்வாறு எட்டே கூறப்பட்டுள்ளன.

புராணமாவது—க்ஷேத்ரம் காலம் தீர்த்தம் (முக்தியுபாயம்) ஸத்புருஷர் அவர்செயல் என்னும் ஐந்து பொருள்களைக் கூறுவது (2: 38) என்றும், 'லோகம் தேசம் புரம் ராஜ்யம் தீர்த்தம் தானதவம் கதி பலம் என்னும் எட்டுப்பொருளைக் கூறுவது என்றும் (4: 3) மஹா புராணத்திற் கூறப்பட்டுள. ஆயின், முநிகள் கூறும் புராணத்திற்கு அங்கம் ஐந்து என்றும், கவிகள் கூறும் புராணத்திற்கு (காவ்ய ரூபமான புராணத்திற்கு) அங்கம் எட்டு என்றும் கன்னட அனந்தநாதபுராணத்தில் (1: 66) விளக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

ஸ்ரீ புராணத்திற் கூறப்படும் மஹாகாபுருஷர் அறுபத்துமூவருள் தீர்த்தங்கரர் இருபத்துநால்வர்; சக்ரவர்த்திகள் பன்னிருவர்; பலதேவர் ஒன்பதின்மர்; வாசுதேவர் ஒன்பதின்மர்; பலதேவவாஸுதேவர்களுக்குப் பகைவராய் வரும் ப்ரதிவாஸுதேவர் ஒன்பதின்மர். ஆயின், இவருள் பதிணறு, பதினேழு, பதினெட்டாந் தீர்த்தங்கரர்மூவரும் தீர்த்தங்கரராயும் சக்ரவர்த்திகளாயும் விளங்கினராகலின், புருஷர் அறுபதின்மரே. தீர்த்தங்கரர் இருபத்துநால்வருள், பன்னிரண்டு, பத்தொன்பது, இருபத்திரண்டு, இருபத்துமூன்று, இருபத்துநான்காமவராய தீர்த்தங்கரர் ஐவரும் குமாரகாலத்தே தீக்ஷித்தவர்.

சூளாமணியில் கூறப்படும் பலதேவர்முதலியோர் அத் தொகையினருள் முதலாமவர்; ராம லக்ஷ்மண ராவணர் எட்டாமவர். பலதேவ கிருஷ்ண ஜராஸந்தர் ஒன்பதாமவர். இவ் வறுபத்துமூவர்சரிதமேயன்றி கணதரர் சிலர்வரலாறுகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. வ்ருஷபதேவருக்குக் கணதரனாகிய மேகஸ்வான், விமலஸ்வாமிக்குக் கணதரராகிய மேரு மந்தரர், ஸாந்திநாதஸ்வாமிக்குக் கணதரனாகிய சக்ராயுதன், வர்த்தமானஸ்வாமிகாலத்தவனாகிய ஜீவகன் இவர்தம் வரலாறுகள் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

நூற்பொருள் :

இப் புராணத்தின் முதற்கண், உத்ஸர்ப்பிணி அவஸர்ப்பிணி என் னுங் காலவிபாகமும், அவஸர்ப்பிணியின் முதல்மூன்றுகாலத்து நிலைமை-யும், போகபூமிகளின் இயல்பும், பத்து வகைக் கல்பகவிருக்ஷங்களின் இயல்பும், பதினல்வர்மனுக்களின் காலத்து நிகழ்ச்சிகளும் கூறப்பட் டுள்ளன. நமது பரதக்ஷேத்திரவாவலிகளும், முதல்மூன்று காலங்களில் கல்பகவிருக்ஷங்களால் காலங்கழித்துவந்தனர். முதல்மனுவின் காலத் திற்முன் சூரிய சந்திரரின் தோற்றத்தை மக்கள் அறிந்தனர். இரண்டாம் மனுவின் காலத்தில் நட்சத்திரங்கள் தோன்றின; மூன்றும் மனுவின் காலத்தில் மக்கள் துஷ்டமிருகங்களைக் கண்டு அஞ்சினர்; நாலாம் மனுவின் காலத்தில் கல்லுந் தடியுங்கொண்டு அம் மிருகங்களினின்று தம்மைக் காத்துக்கொள்ள அறிந்தனர்; ஐந்தாம் மனுவின் காலத்தில் கல்பக விருக்ஷங்களுக்காகப் பிணங்கினர்; ஆறும் மனுவின் காலத்தில் அம் மரங் களின் பொருட்டுக் கலகஞ்செய்தனர்; ஏழாம் மனுவின் காலத்தில் யானை குதிரைகளை வாகனமாகக் கொண்டனர். எட்டாம் மனுவின் காலத்தில் மக்கள் புதல்வரைப்பெற்று அச்சங்கொண்டு சிறிதுநேரம் ஜீவித்திருந் தனர். ஒன்பது பத்தாம் மனுக்களின் காலத்தில் புதல்வரைப் பெற்றவர் சிலநாள் உயிரோடிருந்தனர்; பதினொன்றும் மனுவின் காலத்தில் பல நாள் இருந்தனர்; பன்னிரண்டாம் மனுவின் காலத்தில் பல யாண்டுகள் வாழ்ந்தனர். அவன்காலத்திற்முன் மேகங்கள் தோன்றின. பதின் மூன்றும் மனுவின் காலத்தில் ஜராயுபடலத்தினுல் மூடிப் பிறந்த பிள்ளை-களினின்று அகனை வாங்கிப் போகடும் உபாயத்தை அறிந்தனர். பதினான்காம் மனுவின் காலத்தில் நாபிக்கொடியைப் போக்கும் உபாயத்தை அறிந்தனர். அவன்காலத்தில் மேகங்கள் மழை பொழிந்தன. எல்லாத் தானியங்களும் உழுது விதைக்காமல் தாமே விளைந்தன. நானவித விருக்-ஷங்கள் தோன்றிப் பயன் தந்தன. அக்காலத்து மக்கள் வாழ்க்கைமுறை-களை நன்கு அறிந்தனர் (பக். 17, 18). முதல் ஐவர்மனுக்கள் காலத்தில் அபராதஞ் செய்தோருக்கு 'ஹா' என்பதே தண்டனை. பின் ஐவர்-காலத்தில் 'ஹா', 'மா' (வேண்டா) என்பன தண்டனை ஆயின. பின் நால்வர்காலத்திலும் ஸ்ருஷபதேவர்காலத்தும் 'தி்க்' (சீ!) என்பது

தண்டனை யாயிற்று. முதற்சக்ரவர்த்தியாகிய பரதனது காலத்திற்றான் ஸரீரதண்டனை ஏற்பட்டது.

மேற்கூறிய இவையெல்லாம் மக்களின் அறிவும், வாழ்க்கை-முறையும் படிப்படியே முன்னேற்றம் அடைந்துவந்துள்ளன என்பதைத் தெளிவாகத் தெரிவிப்பன அன்றே!

முதல்தீர்த்தங்கரராகிய வ்ருஷபதேவர்காலத்தில் பயிர்கள் தாமே விளையாமல் ஒழிய, மக்கள் பசியால் வருந்தி அவரை யடைந்து குறை யிரக்க, அவர், ஊர்கள் வீடுகள் இவற்றை அமைப்பித்து (பக். 88), (பிராமணர்தவிர மற்ற) மூன்று வருணங்கள், ஆறுதொழில்கள், ஆசிரம வேறுபாடுகள் இவற்றை ஏற்படுத்தி, மணமுறைகளையும் உபதேசித்து உலகம் நடைபெற்றுவருமாறு அருளினர். அதனால் அக்காலம் க்ருதயுகம் என்று பெயர் பெற்றது. வ்ருஷபதேவரும் [1] ஸ்ருஷ்டிகர்த்தா என்னும் பெயர் பெற்றார்; அன்றியும், ஆதிப்ரஹ்மா ஆதிபகவன் என்றும் வழங்கப் பெற்றார். இவ்வாறு இவர்க்கு வழங்கும் ஆயிரந் திருநாமங்களை [2] வடமொழிப்புராணத்தில் காணலாகும்.

இப்பொழுது உலகம் நிகழ்ந்துவருகின்ற முறைமை வ்ருஷப-தேவர்காலம்முதலாக வருதலான், அவர் இவ்வுலகத்திற்கு முதல்வர் என்று கூறப்படுவர். அதனையே திருவள்ளுவனார், 'அகர முதல எழுத் தெல்லாம் ஆதி, பகவன் முதற்றே உலகு' என்று கூறியுள்ளாரென்னலாம்.

தீர்த்தங்கரரின் சரிதம்

தீர்த்தங்கரரென்று சிறப்பித்துக் கூறப்படுவோர் இருபத்து நால்வரே. இவர்தஞ் சரிதங்கள் பெரும்பாலும் ஒரே முறையில் நிகழும். தீர்த்தங்கரர், முற்பிறப்பில் பதினாறு பாவனைகளை அடைந்து தவம்புரிந்து ஸர்வார்த்தஸித்தியில் அஹமிந்திரன்பதவியை அடைந்து வாழ்ந்து அங்குநின்று உலகில் வந்து அவதரிப்பர். அவர் அவதரிக்குமுன் அவர்அன்னையார் பதினாறு கனவுகளைக் காண்பர். இந்திரனேவலால் குபேரன் அவர்மாளிகையில் ஆறுமாதம் பொன்மாரி பொழிவான். தீர்த்தங்கரர் பிறந்ததும் ஸௌதர்மேந்திரன் முதலியோர் வந்து, அவரை யானைமீது எழுந்தருள்வித்து, மந்தரமலையில் ஜன்மாபிஷேகம் பண்ணி, நாமகரணஞ் செய்து, மீண்டு அவர்தம் அரண்மனையில் சேர்த்து, தாயரை உணர்த்திப் புகழ்ந்து, ஆனந்தநர்த்தனம் புரிந்து, விடைபெற்று மீள்வர். பின்னர், உரிய காலத்தில் தீர்த்தங்கரருக்குத் தீக்ஷாகாலத்தை லௌகாந்திகதேவர் அறிவிப்பர். தீக்ஷைக்குச் செல்லும்போது இந்திரன் முதலியோர் சிவிகையைச் சுமப்பர். தீர்த்தங்கரர், தீக்ஷித்த மறுநாள்

1. மஹா. 47: 320. 2. மஹா. 24: 8—224.

பாரணையின் பொருட்டு நகருக்குட் செல்லுவர். அவருக்குத் தானமிடுபவர் பஞ்சஆஸ்சரியங்களே அடைவர். பின்னர், தீர்த்தங்கரர் தவத்தால் கேவலஞானத்தை அடைவர். அப்பொழுது இந்திரன்ஏவலால் ஸமவ ஸரணமண்டலம் நிருமிக்கப்படும். ஸமவஸரணம் பூமிக்குமேல் 5000 வில்லின் உயரத்தில் 12 யோஜனைப் பரப்புடையதா யிருக்கும். அதற்கு 20,000 படிகள் உண்டு. ஸமவஸரணத்தைச் சுற்றி 11 பூமிகள் இருக்கும். அவை முறையே சைத்யப்ரஸாதபூமி, காதிகாபூமி, வல்லீபூமி, உபவனபூமி, த்வஜபூமி, கல்பகவ்ருக்ஷபூமி, பவனபூமி, த்வாதசகோஷ்டபூமி, முதற் பீடபூமி, இரண்டாம் பீடபூமி, மூன்றும் பீடபூமி என்று பெயர் பெறும். இவற்றுள் எட்டாமதாகிய த்வாதசகோஷ்டங்களுள் முதற்கோஷ்டத்தில் கணதரர்முதலிய எழுவகை முனிவர்களும், இரண்டாங் கோஷ்டத்தில் கல்பவாஸி தேவியரும், மூன்றாங் கோஷ்டத்தில் ஆர்யகையர் முதலியோரும் இருப்பர். யானை, ஸிம்ஹம், மான் முதலியன பன்னிரண்டாங் கோஷ்டத்தில் இருக்கும். மூன்றும் பீடத்தின்மேல் 900 வில்லின் உயரத்தையுடைய 'கந்தகுடி' என்னும் மண்டபம் இருக்கும். அம் மண்டபத்து ஸிம்ஹாஸநத்தில் ஆயிரமிதழுடைய செந்தாமரையின் நடுவி லுள்ள ஸ்வர்ணகர்ணிகையில் நாலங்குத்தின்மேல் தீர்த்தங்கரர் எழுந் தருளி உபதேஸஞ் செய்வர். அவர் திருவாய்மலர்ந்தருளியவையே பிரதமாநுயோகம்முதலிய நான்கு பரமாகமங்கள். இவை கணதரருக்கு உபதேஸிக்கப்படும். 'வினையி னீங்கி விளங்கிய வழிவின், முனைவன் கண் டது முதனூ லாகும்' (மரபி. 94.) என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரம் ஈண்டு நினைக்கற்பாலது. திருவள்ளுவனார், [1] "மலர்மிசை ஏகினான்", [2] 'பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்கநெறி' என்னுந் தொடர்-களில் அமைத்திருப்பதும் காண்க.

கேவலஞானம் அடைந்த தீர்த்தங்கரர் பின்னர், பல தேஸங் களுக்குச் சென்று தருமோபதேசஞ் செய்து மீள்வர். தீர்த்தங்கரர் 34 அதிஸயங்களே உடையர். அவர்கள் இறுதியில் ஏதேனும் ஒரு மலையில் பிரதிமாயோகதாரியாகி நின்று எல்லாக் கருமங்களையும் கெடுத்து உலகங்க ளெல்லாவற்றுக்கும் மேலதாகிய ஸித்திக்ஷேத்ரம் அடைவர். ஸித்த நிலையை அடைந்தவர் திருவடிபூண்டியிருந்தவிடத்தில் திருவடிகளே அமைத்து அவற்றை வணங்குதல் மரபு.

சக்ரவர்த்திகள்சரிதம்

சக்ரவர்த்திகள் பூர்வபுண்ணிய பலத்தால் இந்திரராகி, பின் பூமியில் அவதரித்து அரசாட்சிசெய்வர். அவர்களது படைக்கொட்டிலில்

1. குறள். 3. 2. குறள். 6.

சக்ரம் உற்பத்தியாகும். உடனே திக்விஜயஞ் செய்து ஷட்கண்டங்களை அடிப்படுத்தி மீண்டுவந்து அரசாள்வர். பின்னர், தீக்ஷித்து மோக்ஷம் அடைவர். இது சக்ரவர்த்திகள்சரித்தத்தின் சாதாரண நிகழ்ச்சி.

பலதேவர்முதலியோர்சரிதங்கள்

பலதேவ வாசுதேவர் இருவரும் ஒரே அரசனுக்கு மக்களாய்ப் பிறப்பர். முதற்பிறப்பில் அவர்களுக்குப் பகைவராய் இருந்தவர் பிறந்து பகைவ ராவர். அவரே ப்ரதிவாசுதேவர் எனப்படுவர். வாசுதேவப்ரதி-வாசுதேவர்களுக்குச் சக்ரம் உற்பத்தியாகும். பலதேவ வாசுதேவர்கள் ப்ரதிவாசுதேவனை வென்று மூன்று கண்டங்களை அடிப்படுத்தி ஆட்சிபுரிவர். அதனால் அவர்கள் அர்த்தசக்ரிகள் எனவும் படுவர். இறுதியில் பலதேவர் தீக்ஷித்து மோக்ஷம் அடைவர். வாசுதேவ ப்ரதிவாஸுதேவர்கள் நரகத்தை அடைந்து, காலாந்தரத்தில் மோக்ஷம் புகுவர்.

வைதிக இதிஹாஸபுராணங்களும் ஸ்ரீபுராணமும்

வைதிக ஸமயத்து இதிஹாஸவரலாறுகள் ஸ்ரீபுராணத்திலும் காணப்படுகின்றன. ஆயின், அவற்றுள் மாறுபாடுகள் பல உள்ளன.

இராமாயணம் : தசரதர் காசியில் வாழ்ந்து பின்னர் அயோத்தியில் ஆட்சி செய்தது ; ஜனகர் யாகத்தின்பொருட்டு இராமரை அனுப்புமாறு தசரதரை வேண்டிக்கொண்டது ; பின்னர், ராமலக்ஷ்மணர் தந்தையின் நியமனம் பெற்றுக் காசியில் வாழ்ந்திருந்தது ; ராமர் வனிஹாரத்தின் பொருட்டுச் சீதையோடும் லக்ஷ்மணனோடும் சித்ரகூடத்தில் தங்கி-யிருந்தது ; அங்கு இராமனைலக்கத்தை நாரதர் அடைந்தது ; அவர்-வரவினை இராமர் அறியாதிருந்தது ; நாரதர், இராமர் தம்மை அவ மதித்தாராக நினைத்து இராவணனிடஞ் சென்று சீதையின் அழகை வருணித்தது ; இராவணன் சீதையைக் கவர நினைத்து, பணிப்பெண்ணாகிய சூர்ப்பநகையை அங்கு அனுப்பியது ; அவள் சீதையின் கற்பினை அறிந்து இராவணனிடம் கூறியது ; இராவணன் மாரீசனோடு போய் வஞ்சனையால் சீதையை எடுத்துச் சென்றது ; அயோத்தியில் உற்பாதம் உண்டாயது ; தசரதர் தூதர்மூலம் இராமனுக்கு ஆறுதல் கூறியது ; கைலஸ்லையை பரதன் முதலியோர் அங்கு அடைந்தது ; சுக்ரீவ அணுமஹான்கள்-என்னும் வித்யாதரர் இராமரை அடைந்தது ; அணுமஹான் சீதையைக் கண்டு வந்து தெரிவித்தது ; மண்டோதரி சீதையைத் தேற்றியது ; இராமர் அணுமஹானைத் தூதுவிடுத்தது ; வாலி தன்னைச் சேர்த்துக்-கொள்ளும்படி இராமரிடம் தூது அனுப்பியது ; போரில் வாலியை லக்ஷ்மணன் கொன்றது ; பின்னர் விபீஷணன் இராமரைச் சார்ந்தது ; போரில் இராவணன் முதலிய வித்யாதரர் லக்ஷ்மணனால் இறந்தது ;

இறுதியில் இராமர் தீக்ஷித்து மோக்ஷம் அடைந்தது ; அணுமஹான் முதலியோர் தீக்ஷித்தது ; லக்ஷ்மணன் நரகம் அடைந்தது.

பாரதம் : பாண்டவர்வரலாறு, பாரதப்போர் முதலியன இப் புராணத்தில் மிக்க சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. பாண்டுவிற்குக் குந்தியினிடம் கர்ணன் களவுப்புணர்ச்சியில் பிறந்தவன் ; யுதிஷ்டிரர்முதலியோர் பாண்டுவிற்கே பிறந்தவர் ; ஜராஸந்தன், துரியோதனன்முதலியோர்துணைக்கொண்டு எதிர்க்க, வாஸுதேவர், பாண்டவர்முதலியோர் துணைக்கொண்டு ஜராஸந்தனை வென்று அர்த்தசக்ரவர்த்தி யாயினர் ; பாண்டவர் நேமிஸ்வாமியிடம் தம் பூர்வவரலாறு அறிந்தனர் ; பாண்டவர் தீக்ஷித்து ஆதபயோகதாரிகளாய் இருக்கையில், துரியோதனன்மருமகன் சூர்யவரன் உபஸர்க்கம் செய்தான் ; பாண்டவர் அதற்குத் தளர்வின்றித் தவம் முடித்து முக்திபதம் அடைந்தனர். இவையே ஸ்ரீபுராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன. அரக்குமாளிகையில் நீ வைத்தது, வாஸுதேவர் தூது, பாரதப்போர் முதலியன மஹாபுராணத்திற் கூறப்பட்டுள்ளன ; கன்னட நேமிநாதபுராணத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

;

பாகவதம் : வசுதேவன்வரலாறு விரிவாகக் கூறப்பட்டிருத்தல் அவன், மணிவிமார்பலரை மணத்தல் ; வஸிஷ்டன்என்னுந் தாபஸன் உக்ரஸேனனைக் கொல்ல நினைத்து அவனுக்குக் கம்ஸன்என்னும் மகனைப் பிறத்தல் ; கம்ஸன் வேறுஇடத்தில் வளர்ந்து வஸுதேவனுக்கு வைரிக் காரன் ஆதல் ; கம்ஸன் கிருஷ்ணனைக் கொல்ல ஏழுதெய்வங்களை ஏவுதல் ; யாதவர் காளயவனுக்கு அஞ்சி நகரம்விட்டுப் போதல் ; வாஸுதேவன் ஜராஸந்தனைக் கொன்று அர்த்தசக்ரவர்த்தி ஆதல் ; ப்ரத்யும்நனைத் தூமகேது என்பவன் எடுத்துச் சென்று வழியில் வனத்தில் விட்டுப் போதல் ; காளசம்பரன் என்னும் வித்யாதரன் அவனை எடுத்து வளர்த்தல் ; ப்ரத்யும்நன் நாரதரால் தன் வரலாறு அறிந்து துவாரகைக்குச் செல்லுதல் ; வழியில் அனேக விநோதச்செயல்களைச் செய்தல் ; இறுதியில் ருக்மிணிமுதலிய தேவியரும், ப்ரத்யும்நன் முதலிய குமாரரும் தீக்ஷித்தல் ; இவைபோன்ற வேறுபாடுகள் பல உள. பக்கம் 427 - 472 பார்க்க.

சில புராணக்கதைகள்

சிபிசக்ரவர்த்தி வரலாறு : மேகரதன் என்னும் அரசனை ஒரு புறு மரணம் அடைந்தது. புறுவினைத் தொடர்ந்த கழுகு புறுவினை நல்குமாறு அரசனை வேண்ட, அரசன் அவற்றின் வரலாறும் தானலகூறணமும் கூறி, செல்ல விடுத்தான். இது சிபிசக்ரவர்த்தியின் கதையினின்று வேறுபட்டுள்ளது காண்க.

பரசுராமன் வரலாறு : ஜமதக்நிக்கு மனைவியாகிய ரேணுகியின் தமையன் அவளுக்குக் காமஸுரபியென்னும் பசுவினையும், பரசுராம மந்திரத்தையும் கொடுத்தல் ; ஸஹஸ்ரபாகுவென்பான் தன் மகளோடு ரேணுகியின் வீட்டை யடைந்து, மீண்டு போகும்பொழுது சுரபியைக் கவர்ந்து ஜமதக்நியைக் கொன்று தன் நகரம் அடைதல் ; ரேணுகீபுத்திரர் இந்திரராமனும் ஸ்வேதராமனும் சினங்கொண்டு ஸஹஸ்ரபாகுவினையும் அவன்ஸந்தானத்தினையும் அழித்தல் ; கருப்பவதியாகிய ஸஹஸ்ரபாகு-தேவியை அவள்தமையன் அழைத்துப் போதல்; அவள்புத்திரனுகிய ஸுபௌமன் ரேணுகீபுத்திரரைக் கொல்லுதல். இவைபோன்ற சில மாறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. க்ஷத்ரியவம்சத்தை அழித்ததொன்றே இருவகைப் புராணங்களிலும் உள்ள ஒற்றுமை.

மஹாபலியின் வரலாறு : ஹஸ்தினபுரத்தில் ஆண்ட மேகரதனுக்கும் பத்மாவதிதேவிக்கும் விஷ்ணு, பத்மரதன் என்னும் புத்திரர் பிறத்தல் ; மேகரதனும் விஷ்ணுவும் தீக்ஷித்தல் ; பத்மரதன் அரசனுதல் ; அவன்மந்திரி பலி என்பான் அவைக்களத்தில் அகம்பனர்என்பாரோடு வாதம்பண்ணித் தோற்றமையால், அகம்பனர்மேல் வைரங்கொள்ளுதல் ; பகைவர் பத்மரதனைத் தாக்க, பலி உபாயப்பிரயோகத்தால் அடக்குதலும் மகிழ்ந்த அவன், பலியின்விருப்பத்திற் கிணங்கி ஏழுநாள் அரசு செலுத்துதற்கு அனுமதி அளித்தல் ; பலி அதுவே தக்க சமயம் என்று கருதி, அதிதிதேவதாபூஜை என்ற வியாஜத்தால் அகம்பனர்முதலிய தபோதனர் இருந்த ஸௌம்யகிரியைச் சூழத் தீயைக் கொளுத்துதல் ; அதனை அறிந்த விஷ்ணுமுனிவர் பத்மரதனை அடைந்து அக் கொடுமையை நீக்குமாறு வேண்ட, அவன் தன்னுல் ஆகாத காரணத்தைக் கூறி அவரையே நீக்கிக்கொள்ளுமாறு வேண்டுதல் ; அவரும் வாமனரூபத்தோடு மறையவனுகிச்சென்று பலியை மூவடி மண் வேண்டல் ; காரைவார்த்துக் கொடுக்கப் பெறுதல் ; பின்பு விக்கிரமனுகி ஓரடியை மானுஷோத்தர பர்வதசிகரத்திலும் மற்றொன்றனை மந்தரசூளிகையிலும்போக்கி விண்ணுற நிமிர்தல் ; அவர்பராக்கிரமத்தைக் கண்ட வித்யாதரராஜாக்கள் வீணை-கொண்டு இனிமையாகப் பாடி வேண்ட, விஷ்ணுமுனிவரும் பாதங்களை ஒடுக்கியருளல் ; மூன்றும் அடிக்கு இடந்தர வற்புறுத்திப் பலியின் தீச்-செயலைத்தவிர்த்தல்; பலியை வதம்பண்ண ஒருப்பட்ட பத்மரதனைவிலக்கி, பலிக்குத் தருமோபதேசஞ் செய்து செல்லுதல். இவைபோன்ற பல மாறுதல்களைக் காணலாம். மூவடி மண் வேண்டி நெடிய வுருவெடுத்தது ஒன்றே இரண்டு புராணங்கட்கும் உள்ள ஒற்றுமை.

'அஜைர் யோதவ்யம்' என்னும் வாக்கியத்திற்குப் பர்வதன்-என்பவன் ஆடுகளால் யாகஞ் செய்யவேண்டும் என்று பொருள் கூற, அவனோடு கற்ற நாரதன்என்பவன் அதனை மறுத்து, முளைக்குத் திறமை யற்ற நெல்லரிசியினால் யாகஞ் செய்யவேண்டும் என்று வாதித்தான். பின்னர் இருவரும் தம்மொடு கற்ற வஸுராஜனால் தம் ஆசிரியன்கருத்தை அறிவது என்று முடிவு செய்துகொண்டு அவனிடஞ் சென்ல, அவன் பர்வதன்பக்ஷபாதியாய்ப் பொய் கூற, அதனால் நிலத்துள் ஆழ்ந்தான். இவ்வரலாறு மாஹிஸ்மதீஸ்வரதஸ்வாமிபுராணத்தில் கூறப்பட்டுளது. ஆயின், தேவர்கள் ஆடுகளால் யாகஞ் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்ல, முனிவர்-கள் அதனை மறுத்துக் கூறினர்; பின்னர் அவ் விருதிறத்தினரும், ஆகாயத்திற் செல்லுந் திறன் வாய்ந்த உபரிசரவஸுவென்னும் அரசனிடம் வினவ, அவன் தேவபக்ஷபாதியாகிக் கூற, உடனே ஆகாய கமனம் ஒழிந்து கீழே விழுந்தான் என்று [1] ஸ்ரீமஹாபாரதத்தில் கூறப்பட்டுளது.

முக்கியமான ஜைனக்கொள்கைகள்

ஸ்ரீபுராணத்தில் ஆங்காங்கு ஜைனசமயக் கொள்கைகள் கூறப் பட்டுள்ளன; சந்திரப்ரபஸ்வாமிபுராணத்திலும் நமிநாதஸ்வாமிபுராணத் திலும் சில கொள்கைகள் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆயினும், முக்கிய மான சிலவற்றைமட்டும் இங்குக் குறிக்கின்றேன்: இவ்வுலகம் முதலும் முடிவும் இல்லாததாதலின் இதற்கு ஸ்ருஷ்டிகர்த்தா இல்லை. மக்கள் தவத் தால் வினைகளைக் கெடுத்து அனந்தசதுஷ்டயங்களை அடைந்து இறை-மையை பெறலாம். மகளிருக்கு வீடுபேறு இல்லை. ஜீவர்களுள் மோக்ஷமடை-யும் பேறு இல்லாதவர் சிலர் உளர். அவர், எத்துணை நேரம் வேகவைக்கி-னும் வேகாத பயறு போன்றவர். 'பயற்றுக்கறி வேவாதற்றால்' என்று [2] அறநெறிச்சாரம் கூறுவது காணத்தக்கது. அஃறிணையுயிர்களும் உப தேசங் கேட்பதனாலும் நோன்பு மேற்கொள்ளுதலாலும் ஸ்வர்க்கபதம் பெறுதல் கூடும். நற்காட்சி நன்ஞானம் நல்லொழுக்கம் என்னும் ரத்னத்ரயத்தை அனைவரும் மேற்கொள்ளுதல்வேண்டும். பஞ்சபரமேஷ்டி-களை நமஸ்காரஞ் செய்தல் வேண்டும். யாகம் முதலியவற்றினும் உயிர்க் கொலையும் பாவனையும் (நாமஸ்தாபனையும்) கூடா. ஸம்யாஸ்தமயத் திற்குப் பின் உணவுட்கொள்ளுதல் ஆகாது பிறர்செய்யுந் தீங்குகளைத் தங் கர்மபரிபாகமென் றெண்ணுதலேயன்றி அவர்கட்குத் தீங்கு செய்ய எண்ணுதல் தீமை தரும்.

---

1. மஹாபாரதம், மோக்ஷதர்மம். (ஸ்ரீவசன. 205 பார்க்க.)
2. அறநெறிச். 32.

இல்வாழ்வோர், ஸாகாரர் என்றும் ஸ்ராவகர் என்றும் வழங்கப் படுவர். அவர்கள் பதினொரு நிலையின ராவர். அவர்களுக்குச் சில நோன்புகளும் அணுவ்ரதம் முதலிய விரதங்களும் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. அணுவ்ரதம் 5. அவையாவன: இரண்டுஇந்திரியம்முதலாகவுள்ள உயிர்களைத் துன்புறுத்தாமை, பொய் சொல்லாமை, களவு செய்யாமை, பிறர்மனை விழையாமை, லோபமின்மை. குணவ்ரதம் 3. அவையாவன: திக்வ்ரதம், தேசவ்ரதம், அனர்த்ததண்டவ்ரதம். போக, உபபோக வஸ்துக்களை அளவுபடுத்திக்கொள்வதுவே இவ் விரதத்தின் நோக்கம். ஶிக்ஷாவ்ரதம் 4. அவையாவன: ஸாமாயிகம், ப்ரோஷதஉபவாஸம், போகோபபோக பரிமாணம், வையாப்ருத்யம் என்பன.

இவற்றுள் அணுவ்ரதம் என்றவை துறந்தோரால் அனுஷ்டிக்கப் படின் மஹாவ்ரதம் எனப்படும். இவற்றை நோக்கின், பிராணிகளைத் துன்புறுத்தாமைமுதலியன இல்வாழ்வோரால் முற்றும் மேற்கோடல் இயலாமையின் அணுவ்ரதம் எனவும், துறந்தோரால் இயலுமாகலின் மஹாவ்ரதம் எனவும் வழங்கப்பட்டன என்பது புலனாகும். திருவள்ளுவனார், பிறனில்விழையாமை வெஃகாமை தீவினையச்சம் என்று இல்லறவியலிற் கூறியவற்றையும், கூடாவொழுக்கம் அவாவறுத்தல் இன்னாசெய்யாமை என்று துறவறவியலிற் கூறியவற்றையும் ஈண்டு நோக்குதல் வேண்டும். அவர், லோபமின்மையையே ஈகை என்னும் அதிகாரத்திற் கூறினாராவர். இனி, அணுவ்ரதங்களினுட்பட்ட கள்ளாமை பொய்சொல்லாமை(வாய்மை) இவற்றைத் துறவறவியலிற் கூறியதன் கருத்து, 'இல்வாழ்வார்க்காயின் தமரோடுவிளையாட்டுவகையில் அவரை வஞ்சித்துக்கோடற்கு இயைந்த பொருள்களை அங்ஙனம்கொள்ளினும் அமையும், துறந்தோர்க்காயின் அதனைக் கருதியவழியும் பெரியதோர் இழுக்காமாகலின், இது துறவற மாயிற்று' என்று பரிமேலழகர் கள்ளாமையிடலில், எழுதியுள்ள உரையான் அறியலாகும்.

இனி, ஆசிரியர் திருவள்ளுவனார்,

[1] 'உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
அற்றே தவத்திற் குரு'

என்று கூறிய இலக்கணத்தின்படி அமைந்த தவம் ஜைனசமயத்தில் தவம்புரிந்தவரிடத்தேயே உண்மை அறியப்படுகின்றது. தமக்குத் தீங்கு புரிந்தாருக்குத் தீமை நினைக்காமலும் அத் துன்பத்தை உள்ளங்கொள்ளாமலும் தவம் புரிந்துள்ளோர்பலரது வரலாறு ஶ்ரீபுராணத்திற் காணலாகும்.

[2] 'கறுத்தின்னு செய்தவக் கண்ணும் மறுத்தின்னு
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்'

என்பது இவர்பக்கலிலே பொருந்துவதா யுளது. இவை நிற்க.

1. குறள். 261. 2. குறள். 312.

வைதிகசமயத்துக்கும் ஜைனசமயத்துக்கும் உள்ள ஒற்றுமை

சில கொள்கைகள், வைதிகசமயம் ஜைனசமயம் இரண்டிலும் உள்ளன. அவை: உயிர்களுக்குக் கருமங்களால் பிறப்பு உளதாகின்ற தென்பது; தவத்தால் கருமங்களைக் கெடுத்தவழி அவ்வுயிர் வீடு பெறும் என்பது; நல்வினை தீவினைகளும் அவற்றின் பயன் துய்க்குமிடங்களாகிய துறக்க நரகங்களும் உண்டு என்பது; யுகங்களின் இறுதிக்காலத்தில் மக்களின் உயரம் வாழ்நாள் முதலியன மிக்க குறைவாயிருக்கும் என்பது முதலியன. இனி, நான்குஜாதிகள் நான்குஆசிரமங்கள் இவை இரண்டு சமயங்களிலும் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. ஜைனசமயம் பெண்களுக்கு வீடுபேறு இல்லை என்று கூறுகின்றது. வைதிகசமயம் வேதாத்யயனஞ் செய்தற்கு உரியரல்லாத நான்காம்வருணத்தவருக்கு ப்ரஹ்மவித்யையின் அதிகாரமே இல்லை என்று கூறுகின்றது. பிராணிஹிம்ஸை இல்லாத யாகமே முனிவர்கள்கொள்கை என்பது மஹாபாரதத்தில் உபரிசரவஸு-சரித்திரத்திலுல் தெரியவருகின்றது. வீடு பெற்ற பெரியோர்களைப் பிரதிஷ்டித்து வணங்கும் வணக்கம் இரண்டு சமயங்களிலும் வழக்காறே. இவ்வாறு இன்னும் பல கொள்கைகள் ஒற்றுமையுடையனவா யுள்ளன.

ஸ்ரீ புராணம்

மஹாபுராணஸங்க்ரஹத்தின் மொழிபெயர்ப்பே நமது ஸ்ரீ புராணம். இதனை, 'இதி த்ரிஷஷ்டிலக்ஷண மஹாபுராணஸங்க்ரஹே வ்ருஷபஜிநபதி ஸரதசக்ரவர்த்தி புராணம் இதம் பரிஸமாப்தம்' என்று எழுதியிருப்பதனுல் அறியலாகும். இவ்வாறே ஒவ்வொரு புராணத்தின் இறுதியிலும் 'இதி த்ரிஷஷ்டிலக்ஷண மஹாபுராண்ஸங்க்ரஹே' என்று வருவது காண்க.

ஸ்ரீ புராணம், மஹாபுராணஸங்க்ரஹத்தின் நேரான மொழி பெயர்ப்பேயாயினும், நகரம் அரண்மனை முதலியவற்றின் வருணனை, அரசர்முதலியோரின் அங்கவருணனை முதலியன பல, ஸ்ரீபுராணத்தில், விடப்பட்டுள்ளன. அவை: [1] கந்திலதேய வருணனை, [2] விஜயார்த்தபர்வத வருணனை, [3] அளகாபுரியின் வருணனை, [4] ஸ்ரீமதியின் கல்யாணமண்டப வருணனை, [5] மஹாபூதஜினுலய வருணனை [6] வஜ்ரஜங்கன் வருணனை

1.	பர்வம்	4.	54—80.	4.	பர்வம்	7;	211—219.
2.	,,	4.	86—103.	5.	,,	6:	180—190
2.	,,	4·	194—121.	6.	,,	6.	30— 47

[1] ஸ்ரீமதியின் அங்கவருணனை, [2] மருதேவியின் வருணனை, [3] தேவஸ்த்ரீகள் மருதேவியோடு இன்புரையாடியது, [4] வ்ருஷபதேவர் ஜன்மாபிஷேகம் முதலிய வருணனை, [5] பரதனது இளமை உருவம் முதலிய வருணனை, [6] பாஹுபலிகுமாரனங்கவருணனை முதலியன. அன்றியும், தபோத்யான விஷயம் கூறப்பட்டுள்ள பருவம் (21) முழுவதும் விடப்பட்டுளது. வருணனை முதலியன செய்யுளிற் சிறந்து இன்பந் தந்து விளங்குவது போன்று உரைநடையில் இன்பந் தாரா என்று கருதி விடப்பட்டிருக்கலாம். அன்றி, அவை அத்துணை முக்கியமானவையல்லவாகலின் விடப்பட்டனவாகலாம்.

மூலத்தில் இல்லாதன ஒரு சில ஆங்காங்குக் காண்கின்றன. அவற்றை உரியவிடங்களிற் கீழ்க்குறிப்பிற் காணலாகும். சில விடங்களில் கதை சிறிது முன் பின் மாறியுளது. அவற்றுட் சில ஆங்காங்குக் குறிக்கப்பட்டுள.

வடமொழிப்புராணத்துள் ஒன்றனையும் விடாமல் ஸ்ரீபுராணங் கூறியிருப்பின் இன்னும் பல அரிய பொருள்களை அறியும் பேறு நமக்கு வாய்த்திருக்கும். உதாரணமாக— விவாஹசடங்குகள், கர்ப்பாந்வய க்ரியைகள், தீக்ஷாந்வய க்ரியைகள், கர்த்ரந்வயக்ரியைகள், ப்ராஹ்மண லக்ஷணம் முதலியன வாகும். இனி, இவையேயன்றி வேறு சிலவற்றையும் ஈண்டுக் குறிக்கின்றேன்.

1 இழைகளின் வேறுபாடு :

நடுவில் பெரிதாய முத்துள்ள இழைக்கு ஸ்ரீர்ஷகம் என்பது பெயர்.

நடுவில் முறையே ஒன்றற்கொன்று பெரியதாய மூன்று முத்துக்கள் உள்ள இழை உபஸ்ரீர்ஷகம்.

நடுவில் ஒன்றற்கொன்று பெரிதாய ஐந்து முத்துக்கள் உள்ள இழை ப்ரகாண்டகம்.

நடுவில் முறையே ஒன்றற்கொன்று சிறிதாய முத்துக்களாலாய இழை அபகாடகம்.

எல்லாவிடத்தும் ஸமமான முத்துக்கள் உள்ள இழை தரளப்ரதி பந்தம்.

இழைகளின் ஸமூஹம் ஹாரம் எனப்படும்.

இழைகளின் தொகைவேறுபாட்டால் ஹாரம் பதினைருவகை ஆகும்.

1.	பர்வம்.	6.	62— 81.	4.	பர்வம்	13.	123, 14	159.
2.	,,	12.	13— 65.	5.	,,	15.	160.	218.
3.	,,	12.	176—215.	6.	,,	16.	10.	22.

1008 இழையுள்ள ஹாரம் இந்த்ரசந்தம். (இதனைத் தேவேந்திரர் சக்ரவர்த்திகள் தரிப்பர்.)

504 இழையுள்ள ஹாரம் விஜயசந்தம். (இதனை அர்த்த சக்ரிகள் பலதேவ காமதேவாதிகள் தரிப்பர்.)

108	,,	,,	ஹாரம்.
81	,,	,,	தேவசந்தம்.
64	,,	,,	அர்த்தஹாரம்.
54	,,	,,	ரஸ்மிகலாபம்.
32	,,	,,	குச்சம்.
27	,,	,,	நக்ஷத்ரமாலிகை.
24	,,	,,	அர்த்த குச்சம்.
20	,,	,,	மாணவம்.
10	,,	,,	அர்த்த மாணவம்.

மேற்கூறிய ஹாரங்களின் நடுவில் மணி பதித்தால் அவை இந்த்ர சந்த மாணவம், விஜயசந்த மாணவம் என்னுந் தொடக்கத்துப் பெயர் பெறும்.

இவ்வாறே இன்னும் பல இழைவிசேடங்கள் உள. நிற்க.

2. மநுஷ்யருக்குப் பிறப்பினால் ஏற்படும் ஜாதி ஒன்றே; தொழில்-வேறுபாட்டால் நான்கு ஆகின்றது.

ப்ரதமஸ்ம்ஸ்காரத்தால் ப்ராமணரும், படைகளைத் தரித்தலால் க்ஷத்ரியரும், ந்யாயமாகப் பொருள்செய்தலினால் வணிகரும், தாழ்வாகிய தொழிலினால் ஶூத்ரரும் ஆகின்றனர்.

3. ப்ரதரங்வய ஸ்த்ரியினால் குலம் என்று சொல்லப்படுகிறது; மாதரங்வயஸ்த்ரியினால் ஜாதி என்று வழங்கப்படுகின்றது. (39 : 85)

4. க்ஷத்ரிய வ்ருத்தம் 5—குலபாலனம், மதிபாலனம், ஆத்மபாலனம், ப்ரஜாபாலனம், ஸம்ஜ்ஞத்வம் என்னும் ஐந்து. இவற்றின் விவரணம். (42 : 5-203)

5. தண்டனை 3—கொல்லுதல், துன்புறுத்துதல், எல்லாப்பொருள்களையுங் கவர்தல். (45 : 46)

6. கோசம் 4—அரதனம், பொன், வெள்ளி, வழக்கிலுள்ள நாணயம். (45 : 185 உரை)

இவை முதலான பல அரும்பொருள்களை அறியலாகும்.

ஸ்ரீபுராண யாப்பு

ஸ்ரீபுராணம் மணிப்பிரவாளநடையில் அமைந்துளது. மணிப்பிரவாளமாவது—இருமொழிச்சொற்கள் விரவி, கற்போருக்கு இன்பம் பயக்குமாறு அமைந்ததோர் நடை. ஈண்டு இருமொழியாவன—வடமொழியும் தென்மொழியும். மூத்தும் பலமுறை கோத்தாற்போன்று வடமொழி தென்மொழிச்சொற்கள் விரவிய நடையை மணிப்பிரவாளம் என்ப. ஆயின், மலையாளமொழியில் மணிப்பிரவாளவிலக்கணநூலாகிய லீலாதிலகத்தில், மாணிக்கமணியும் பலமுறை கோத்ததொரு வடம் காட்சியில் நிறவேறுபாடு தோன்றுது விளங்குதல்போன்று வடமொழிச் சொல்லியும் மலையாளச்சொல்லியும் விரவி வேறுபாடு தோன்றுவாறு அமைத்த நடை மணிப்பிரவாளம் என்று கூறப்பட்டுளது. வேறுபாடு தோன்றுமையாவது—வழக்கிற் பயிலும் வடசொற்களே விரவின், அவை நாட்டுமொழிச்சொற்களேபோல், கற்போருக்கு எளிதிற் பொருள் விளங்கிநிற்பதாம். இம்முறையின் இயன்றுள்ளதுவே சிறந்த மணிப்பிரவாளம் என்பது அக் நூலாசிரியர்கொள்கை. தமிழிலுள்ள 'வீரசோழியம்' என்னும் நூலில்,

> 'இடையே வடவெழுத் தெய்தில் விரவியல் ஈண்டேதுகை
> நடையேது மில்லா மணிப்பிர வாளநற் நெய்வச் சொல்லின்
> இடையே முடியும் பதமுடைத்தாம்'

என்று கூறப்பட்டிருத்தலின், மணிப்பிரவாளநடையில் வடசொற்கள் விரவுதல் இலக்கணவமைதி ஆயிற்று. 'மணிப்பிரவாளத்தினுக்கும் விரவியல் செய்யுட்களுக்கும் வடவெழுத்து வருக என்று சிறப்பிலக்கணம் உண்மையால் அவற்றில் வடவெழுத்து வருவது குற்றமன்று' (அலங். 2. உரை) என்னும் உரையினுல் மணிப்பிரவாளநடையில் வடவெழுத்துக்களைச் சேர்த்து எழுதுதலும் அமைதியே என்பது அறியப்படும்.

வடமொழி வேற்றுமையுருபேற்ற பெயர்ச்சொற்களும் வடமொழி வினைச்சொற்களும் வரப்பெற்ற நூலே மணிப்பிரவாளக்ரந்தம் எனப் பெயர் பெறும். இந் நியதியின்படி அமைந்துள்ள பெயர்ச்சொற்களும் ஸ்ரீபுராணத்தில் பல விடங்களில் வந்துள்ளன; வினைச்சொற்களும் ஓரோவழி அருகி வந்துள்ளன. ஓரோவழி, பல வாக்யங்கள் வடசொற்களாலே அமைந்தும் உள்ளன. இவற்றாலே ஸ்ரீபுராணம் மணிப்பிரவாளக்ரந்தம் ஆயிற்று. இவற்றுக்கு முறையே உதாரணம்:

'தத்காரணேந ஸம்ஸாரவிரக்தஞ்சிய ஸுதராம் லைகாந்திக
தெவலொயிதஞ்சிய பின்,' (பக். 344)

'அறிந்து, ஸுவேந மயநத் திருந்தனனுக, தத்தம் முறைமையினைச் செய்வாராதலில் ஸுரவரர்கள் ஸவிநயமாக நமஸ்கரித்து நின்று. (பக். 36)

'நமோஸ்து மேவராயாய மஹீயராய என்று நமஸ்காரவசநஞ் சொல்லுதலும்.' (பக். 315)

'ஸர்வஜீவஸ்ய மித்ரஹாவமாவது.' (பக். 504)

'ஹிதலே ஸர்வஸஸ்யாநி ஸஜீவியாவது.' (பக். 504)

'அர்க்ககிர்த்திமஹாராஜனும் விபுலமதிசாரணர்ஸமீபத்தே தீக்ஷித்து முக்திபதம் அவாப.' (பக். 282)

'முடிவின்கண் ஆராயநாவியியால் ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து அச்யுதகல்பத்து ப்ரதீந்த்ரோஜாதः.' (பக். 299)

அய, தீயங்கர சக்ரயர வலதெவ வாஸுதெவ ப்ரதிவாஸுதெவ த்ரிஷஷ்டி ஸலாகாபுருஷ மஹாபுராணம் இதம் ஆவ்யாதும் ஆரஹுதே.

அயெதாநீம் அஜிதஜிநேந்த்ர புராணம் அபிவர்ண்யதே.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு புராணத்தின் முதலிலும் அமைந்திருப்பதல்லாமல், இடையிலும்,

இனி, 'சதுர்கதிஷு பரிஹ்ரமணம் ஸம்ஸாரः; தத்காரணம் கர்ம வஸுநம்' என்றும், (பக். 216)

'முஜஹர்ஸுநாத் புத்ரः; வ்ருஷஹஹர்ஸுநாத் மஹீரः; ஸிம்ஹஹர்ஸுநாத் அநந்தவீர்யः; சந்த்ரஹர்ஸுநாத் ஸர்வஜநரஞ்ஜகः; ரவிஹர்ஸுநாத் தேஜஸ்வீ; பத்மாகரஹர்ஸுநாத் ஆத்ரிஸல் லக்ஷணயரः; ஸங்வஹர்ஸுநாத் சக்ரவர்த்தீ; கும்ஹஹர்ஸுநாத் ரத்நநியீ நாமயிபः இதி' (பக். 275) என்றும் வந்திருப்பன காண்க.

ஸ்ரீபுராணத்துட் சில விடங்களில்—முக்யமாக ஸமயக்கொள்கைகளை விவரிக்குமிடங்களில்—வடமொழிச்சொற்கள் சாலப் பயின்று வந்துள்ளன. சில விடங்களில், பெரும்பாலும் வடசொல் விரவாது இயல்வதும் உண்டு. தனித்தமிழில் அமைந்துள்ள வாக்கியங்களையும் ஆங்காங்குக் காணலாகும். இவற்றுக்கு முறையே உதாரணம்:

'அவற்றுள் மியூராத்வப்ரகூத்யுதயவேறுபாட்டினுகிய மூல ஸம்ஸய விபர்யஸஸ்வரூபத்ததாகிய மியூராத்வபரிணமத்தால் ஸர்வஜ்ஞ வீதராகப்ரதிதத்த்வங்களில் அஸிருசியின்றி, அநாப்தாதி விஷயாஹி லாஷ ரூபத்தில் நிகழ்கை மியூராஹர்ஸுநம். அதனை யுடையான் மியூராஹ்வஷ்டிः. மியூராத்வகர்மோதயத்தினுல் அநாதியாகவே மியூராஹ்வஷ்டியாகிவாராநின்றமுற்கு ஆஸந்நஹவ்யத்வமும் தூரவ்யாதி ஸாயந பஞ்சகமும் தலைப்பெய்துவிடத்து அயஃப்ரவ்ருத்தாபூர்வகரண அநிவ்ருத்தி

கரணம்என்னும் கரணத்ரயஸுஹபரிணுமங்களே நிகழ்த்தி அதிவ்ருத்தியது அந்திமஹாமத்து உதயஞ் செய்யாநின்ற மியூர்த்வகர்மத்தினுக்கு அந்தரகரணஞ் செய்து மியூர்த்வோதயம் இலதாகும்.' (பக். 217)

'க்ஷேத்ரபரிவர்த்தநம் என்பது—மஹாமேருபர்வதத்து மூல மயூமாகிய சித்ரையுள் சதுரணுப்ரதெஸுமும் வஜ்ரையுள் சதுரணுப்ரதெஸுமும் என லோகமயூமமாகிய அஷ்டாணுப்ரதெஸங்களைத் தனது ஸரீரத்துக்கு மயூமமாக ஒரு ஜந்மந்தொடங்கி உத்ஸேயவநாங்ஸுலாஸங்-வெயப்ரதெஸுமாத்ரமாகிய ஸ்வதெஹப்ரதெஸுமாத்ரமாகிய அஸங்வெய ஜந்மம் அவ்விடத்தே பிறந்து, பின் ப்ரதெஸொத்தரமாக அயொலோக ஊர்யலோகங்களையெல்லாம் முற்றப் பிறத்தலாகும்.' (பக். 407)

'அதற்பின் ஒருநாள், அஸோகவநம் என்னும் உத்யாநவநத்து, சந்த்ரகாந்தஸிலாதலத்து ஏகாந்தமாகவிருந்து, ஸ்ரீமதியை நோக்கி, பண்டிதை உபலாளித்துச் சொல்லுவாள்: 'கந்யகையே, யான் ஸர்வகார்யங்களிலும் ஸமர்த்தெயாதலில் பண்டிதை என்னும் யதார்ய நாமத்தை யுடையேன். யான் உனக்கு ப்ராணஸகியாகவும் மாதாவாகவும் நிஜனந்து, உனது மௌநவ்ரத காரணத்தை அறிவிப்பாயாக. என்னுல் ஸாயூமாகாத காரியம் இல்லையென்று கருதுவாயாக. உனது ஹ்ருதயமத மாகிய விகாரம் யௌவநாவஸ்த்தெயில் தோன்றுவது யாதானும் ஒரு மஹதோத்பாதம்ஒன்றே, மஹாவேஸம்ஒன்றே என் றறிகின்றிலேன். இதனை உள்ளபெற்றி யறிவிப்பாயாக' என்று நிர்வந்தத்தினுற் சொல்ல, கேட்ட ஸ்ரீமதியும் சிறிது லஜ்ஜை நீங்கிச் சொல்லுவாள்.' (பக். 39, 40)

'அதற்பின் ஏழுநாள் தவழ்ந்து திரிவர்; அதற்பின் ஏழுநாள் தளர்நடை நடந்து திரிவர்; அதற்பின் ஏழுநாள் மழலைச்சொல் மொழி வர்; அதற்பின் ஏழுநாள் தளர்வின்றி நடந்து திரிவர்.' (பக். 12)

இவை நிற்க.

ஸ்ரீபுராணத்தில் ஒவ்வொரு புராணத்தின் தொடக்கத்திலும் அப் புராணநாயகராகிய தீர்த்தங்கரரைக்குறித்து, ஆசிரியர், தாம் இயற்றியதொரு ஸ்லோகத்தை அமைத்துள்ளார்; அன்றி, ஓரோவழி, புராணத்தின் இடையிலும் இறுதியிலும் தாம் இயற்றிய ஸ்லோகங்களை அமைத்துள்ளார்; வேண்டுமிடங்களில் 'மஹாபுராண' ஸ்லோகங்களை எடுத்தாண்டுள்ளார். இராமாயணவரலாற்றில்மட்டும் தமிழ்ச்செய்யுட்-கள் சில குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மல்லிநாதபுராணத்தில் பெரியதோ ராலமரத்தின் வருணனை ஆசிரியப்பாவில் அமைந்துளது. இராமாயண வரலாற்றில் தரப்பட்டுள்ள செய்யுட்கள் தமிழ்நாட்டில் முன்பு வழங்கிய-

தோர் இராமாயணக்காப்பியத்திலிருந்து எடுத்தனவாகலாம். அவற்றுள் சிலசெய்யுட்கள் சொற்பொருள் நயம் மிக்கனவா யுள்ளன.

ஸ்ரீபுராணத்தின் நடை ஒழுகிய ஓசையதாய் மனோஹரமாய் அமைந்துளது. வாக்கியங்கள் பெரும்பாலுஞ் சிறியவையாயிருப்பினும் விஷயத்துக் கேற்ப நெடியனவாயும் உள்ளன. உதாரணம்:

'அவன்பின், அஸங்க்யாதகோடி மன்வந்தரம்வர்ஷ மிறந்தபின், நாஹிமஹாராஜன்னன்னும் பதினான்காம் மநுத் தோன்றினன். அவனுயுஷ்யம் பூர்வகோடி; உத்ஸேயம் ஐந்நூற்றிருபத்தைந்து வில்லு. அவன்காலத்து ப்ரஜைகள் நாஹிநாளத்தோடுகூடிப் பிறந்தார். அதனைப் போக்கும் உபாயத்தினை உபதெரிசித்தலில், நாஹிஎன்பது நாமமாயிற்று. அவன்காலத்து, மேகங்க ளெழுந்து மழைபொழிந்தன; எல்லாயாங்யங்களும் உழுதுவித்தாமல் காலஸ்வபாவத்தால், தானே விளைந்தன. கல்பவ்ருக்ஷங்கள் மறைந்தபின், நாநாவித்யமாகிய வ்ருக்ஷங்கள் தாமே தோன்றி பலித்தன' (பக். 17.) என்னுமிடமும்,

'இவ்வழியால், கர்மங்களை ஸாரஸ்யமாகவுடைய ஆத்மாவே ஸரீரேந்த்ரியஸுகதுஃகாதிகளதுவேறுபாட்டினைச்செய்கின்றன்என்பது உத்பத்திஹேதுவிஷயதடாதலில், ஈஸ்வரனால் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரங்களையுடைத்தன்றி, நித்யஸ்வபாவவஸ்துவாகி, அடியில் வேத்ராஸநமும் இடையில் கல்லரியும் முடிவில் உரகாஸநமும்போன்ற ஸம்ஸ்தாநத்தினை உடைத்தாகி, வாதோத்தி வாதநவாத தநுவாதம் என்கின்ற மஹாவாத வலயங்கள் மூன்றுகளால் பரிவேஷ்டிதமாகிய லோகத்து மத்யமமாகிய மத்யமலோகத்து, அஸங்க்யாத த்வீப ஸமுத்ரங்கள்என்னும் அவதிபதிகள் புடைசூழ்தர, லவணஜலவலயமேவலயாலும் வேதிகாகடிஸூத்ராதி விவிதஸோபாணங்களாலும் அதிரமணீயமாக அழகொளி பெருக மஹாமேரு என்னும் மணிமகுட மலர்சூடி அரசுவீற்றிருந்த ஜம்பூத்வீபம் என்னும் த்வீபராஜனது, நிஷத நீல குலபர்வதங்களென்னும் உபயபார்ஸ்வங்களும் மத்யத்து வ்ருத்தா வ்ருத்தோத்தாநத்வீப்ரவாஹம்என்னும் முக்தாஹாரத்தினால் விளங்கிய மஹாவிதெஹவர்ஷம் என்னும் வக்ஷஸ்ஸ்தலத்து லக்ஷ்மீபோன்றது மநுவீலை என்பது நாடி விளங்குகின்றது' (பக். 22) என்னுமிடமும் உதாஹரணமாகக் காண்க.

நெடியவாக்கியங்கள் சிலவற்றில் வினைமுதல் இரண்டுமுறை தரப்பட்டுள்ளன.

'இவனுடனுங்கூடப் போகி ஒருகாள் யான் ஸம்மேதபர்வதத்து சிலகூடம்என்னும் தீர்த்தஸ்தாநத்து ஹரிவம்ஸோத்பவராஜர்ஷிபரமேஸ்வரவம்ஸோத்பந்நராஜமாகச் சென்றிருப்ப, அங்கே ஸங்கிஹிதனாகிய நாரதனை விநயோப

சாரஸஹிதமாக அடைந்து, "பூஜ்யனே, எனக்கு ராஜ்யப்ராப்தி என்று ஆவது?' என்று வினவ, அவனும் "உசராயமஹாராஜபுத்ராகிய ராமலக்ஷ்மணர்கள் அர்யஹாதாயிபதிக ளாகுவர். அவர்களே அடையவே அகிலஷிதகார்யம் ஆகும். ஒருநாள் வஸந்தகாலத்து ராமலஹூன் வீதா-தெவியோடுங்கூட வநவிஹரணம் பண்ணுகிற்ப, ராவணன் வஞ்சநாப்ர யோமத்தால் வீதாதெவியைக் கொண்டுபோகி லங்காநமரம் அடைவித் தனன். அதனை யறிந்த ராமலஹூன் லங்காநமரப்ரவேஸஸமர்யராயி-ஞரை இப்பொழுது தேடுகின்றனன். அவனது கார்யத்தை முடிக்கவே, உமக்கு ராஜ்யப்ராப்தி ஆகும்" என்று நாரதன் சொல்ல. கேட்டு ஸ்வாமி-ஸமீபம் அடைந்தனம்' என்று சொல்லிய விஹ்ராயராகுமாரனுக்கு அகிக ஸம்மாநஞ் செய்திருந்தபின், அணுமஹாந் சொல்லுவான். (பக். 387)

ஈண்டு, 'அவனும்' என்றும், 'நாரதன்' என்றும், எழுவாய் இரு முறை வந்துள்ளன.

'அதற்பின்.....என்று சொல்லிப் புறப்பட்டபின், இருகரையும் பொளிய வருகின்ற யமுநாநதிவெள்ளம் இவனது புண்யப்ராவத்தால் இரண்டருகும் நீங்கி வழி கொடுப்ப, ஹர்ஷவிஸ்மயங்களோடுகூடப் போக, நந்தகோபனென்பானொரு கோபாலன் ஒருஸத்ரீப்ரஜையைஎடுத் துக்கொண்டு எதிரே வர, கண்டு, வஸுதெவன், 'இக்காலத்து நீ வரு கின்ற காரணம் என்?' என்று வினவ, அவனும் ப்ரணமபூர்வகமாக, 'தெவனே, என்ஹார்யை புத்ரோத்பத்தியின்பொருட்டு தெவதையை உபாவஸித்து ஒரு பெண் பெற்றனள். இந்த ஸத்ரீப்ரஜையை அந்த தெவ-தைக்குக் கொடுக்கப் போகின்றேன்' என்று நந்தகோபன் சொல்ல, கேட்டு, வஸுதெவனும் தனது கார்யத்தையெல்லாம் அவனுக் கறிவித்து... அடைந்தனன்' [பக். 434,5]

ஈண்டும், 'அவனும்' என்றும், 'நந்தகோபன்' என்றும் எழுவாய் இரண்டுமுறை வந்துளது. மேல், முதலிற் குறித்தவிடத்தில், இரண்டு எழுவாய்கட்குஇடையே உள்வாக்கியங்கள் சில வந்துள்ளனவாகலின், ஒருவாறு இரண்டெழுவாய்களைக் கொள்ளுதல் அமையினும், ஈண்டுக் கோடல் அமையாது.

'ஸ்ரீநாமதத்தன் ஸ்வஸங்கல்பித ஜிநபதிபூஜையினைப் பண்ணி ப்ரோஷ்டிமுதலாகிய வஸுஜநங்களோடுகூட தாநபரீலோபவாஸ ஜிந பதிபூஜாதி ஸ்ராவகயர்மஸஹிதனாகிச் சென்றபின், ஆயுஷ்யாவஸாநத்து ஸல்லேவநாவியியால் ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து ஸ்ரீநாமதத்தன் ஸௌதர்மகல்பத்து தெவனாகி... மநோஹரன் என்னும் புத்ரனுமி ஞன்'. (பக். 520)

முதலிற் குறித்த இரண்டிடங்களில் வந்துள்ள எழுவாய்கள்-இரண்டனுள் ஒன்று சுட்டுப்பெயராயும் ஒன்று இயற்பெயராயும் இருந்தன. ஈற்றிற் குறித்த வாக்கியத்தில் அவ்வாறன்றி, இயற்பெயராகிய ஸ்ரீநாமஹத்தன் என்பதுவே இரண்டுமுறை வந்துளது. இவ்வாறு வருவது அமைவுடையதன்று. இனி, இத்தகைய நெடியவாக்கியங்களிலன்றிச் சிறியவாக்கியங்களிலும் எழுவாய் இருமுறை வந்துளது.

'அங்யகவ்ருஷ்ணிக்கும் ஸுஹெத்ரு என்னுஞ் செவிக்கும் புத்ரர் ஸுமுத்ரவிஜயனும் அக்ஷோப்யனும் ஸ்திமிதஸாகரனும் ஹிமவாதும் விஜயனும் அசலனும் தாரணனும் பூரணனும் அபிநந்தநனும் வஸுதெவனும் என்பார் புத்ரர் பதின்மர்.' (பக். 419)

என்பது காண்க.

எழுவாயேயன்றி உருபேற்றசொற்களும் வேண்டாவாறு இரண்டு முறை வந்துள்ளன.

'ஹமவாநுக்கு ஸைலர்மேந்த்ரபுத்ரிதெவர்களால் நாடோறும் விடுதரப்பட்ட திவ்யவஸ்த்ரமால்யாபரணாதி ஹொமஸாயநங்களே அதனித்து, மயூகாலாதுருபாக வர்த்திப்பாராகிய தெவகுமாரர்களோடுகூட வளர்த்தருளிய ஹமவாநுக்கு ம்ருகூபாப்ரகாரங்களேயின்றியே ஸகலஸாஸ்த்ரங்களும் ஸகலகலைகளும் ஸகலஸாமர்யங்களும் உளவாகி...' (பக்.82,3)

ஈண்டு, முதலிலுள்ள 'ஹமவாதுக்கு' என்பது மிகை. இவ்வாறிருப்பன சில காணலாம்.

இனி, சிலவிடங்களில் வினையெச்சத்திற்கும் அதனேடியையுடைய வினைமுற்றுக்கும் இடையே அச்சொற்கட்கு இயைபில்லாத வாக்கியங்கள் சில அமைந்துள்ளன. உதாரணம்:

'விஸ்வநந்தி தீர்வகாலம் ஸம்ஸாரசக்ரத்திலே பரிஹ்ரமித்து, இஹ, விஜயார்யபர்வதத்து உத்தரஸ்ரேணியில் அளகாபுரத்து விஹ்யாதர ராஜா மயூரக்ரீவன்; தெவி நீலாஞ்ஜநை. இவர்கட்குப் புத்ரன் அஸ்வக்ரீவன் என்பானாகி, ப்ரதிவாஸுதெவ னுயினன்.' (பக். 234)

'மஹாஸுக்ரகல்பஸ்யராகிய தெவர்கள் ஷோடஸஸாகரோபம காலம் திவ்யஸுவம் அநுபவித்தபின், இஹ, ஸுரம்யவிஷய பௌதநபுரத்து பாஹுபலிஸந்தாநத்து வந்த ராஜா ப்ரஜாபதிமஹாராஜன்; தெவிமார் ஜயவதியும் ஸுபாவதியும் என இருவர். விஸ்வபூதியாகிய தெவன் ஜயவதிபக்கல் விஜயன்என்னும் புத்ரனாகி பலதெவ னுயினன்; விஸ்வநந்தியாகிய தெவன் ஸுபாவதிபக்கல் த்ரிவிஷ்டன்என்னும் புத்ரனாகி வாஸுதெவ னுயினன்.' (பக். 234,5)

'அய, ராமதத்தையாகிய ஹாஸ்கரதெவன் அவ்வழி ஷோடஸஸாகரோபமகாலம் அமரஸுவம் அநுபவித்து, பின், ஜம்பூமதீப ஹரத

புராணத்தைப் பூர்த்திசெய்த குணபத்ராசாரியர்சீடரே மண்டலபுருடர் என்று தஞ்சை T. S. குப்புஸ்வாமிசாஸ்திரிகள் [1] எழுதினர்கள். அதனைத் தக்க நியாயங் காட்டி, ஸ்ரீமத். மு. ராகவையங்காரவர்கள் மறுத்து எழுதியிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் கொண்டுள்ளவாறு புராணஞ் செய்தவராகிய மண்டலபுருடர் [2] வீரை என்னும் ஊரினர். இது,

'குணபத்ரன் றந்த நோன்மை
தருநெறி நோற்கும் வீரை தழைத்தமண் டலவன் றனே.' (2. 106)

'மருக்கிளர் பொழில்சூழ் வீரை மன்னன் மண் டலவன் றனே.' (12. 153)

என்பவற்றுள் அறியலாகும் இவர் ஜினவசனத்தை மேற்கொண் டொழுகியவர்; குணபத்ரர்என்னும் ஆசாரியருக்குச் சீடர். இவை,

'பரந்தசீர்க் குணபத் ரன்றாள் பணிந்தமண் டலவன் றனே.' (பாயி. 8)

'குருநறுங் குன்றை வேந்தன் குணபத்ரன் றந்த நோன்மை
தருநெறி நிற்கும் வீரை தழைத்தமண் டலவன் றனே.' (2. 106)

'திருக்கிளர் குணபத் ரன்றாள் சென்னியிற் சூடிக் கொண்டோன்
மருக்கிளர் பொழில்சூழ் வீரை மன்னன் மண்டலவன்.' (12. 153)

என்னு மடிகளான் நன்கறியலாகும். குணபத்ரர் நறுங்குன்றையில் வாழ்ந்தவர் என்பதும், இலக்கணம் சோதிடம் நீதிநூல் சமயநூல் முதலியவற்றை நன்கு கற்றறிந்தவர் என்பதும், தமிழ்மொழியைப் பெரிது வளர்த்துச் சிறப்புற்றவர் என்பதும்,

'சொல்லொடு பொருளு ணர்ந்தோன் சோதிட நீதி வல்லோன்
நல்லறி வாள னெங்க ணறுங்குன்றை ஞான மூர்த்தி
பல்லுயிர்க் கொருதா யாகும் பரமன்மா முனிவன் மெய்ந்நூல்
வல்லவன் வல்லார்க் கெல்லாம் வரையறத் தரையில் வந்து.' (பாயி. 4)

'பருதியொன் றுதயஞ் செய்து பங்கய மனேக கோடி
முருகெழு மலர்வித் தென்ன முகமுட னகம லர்த்தி
மருவுமுத் தமிழை முன்னுள் வளர்த்தபாண் டியனே போலக்
கருதிய வெல்லாந் தந்து கவிமணி மாலை சூடி.' (பாயி. 5)

'செகமெனும் பளிங்குமாடத் திகிரிவேந் தரையே போலப்
புகழெனும் பஞ்சி சேர்த்திப் பொலிவுறு பேரத் தாணி
மகிழ்குண பத்ர னெங்கள் வழித்தெய்வம் போல்வான்' (பாயி. 6)

1. சூத்ரசூடாமணி முன்னுரை.
2. இதுவே பெருமண்டூர் என்ப.

இவரும் 'பருகுவ னன்ன வார்வத்த' ராகிச் சிறிது காலத்தில் இலக்கிய-விலக்கணங்களைக் கற்று, பின்னர், சமயநூல்களையுங் கற்றுத் தேர்ந்தார்.

[1] ஒருநாள், ஆசிரியர் வைத்திருந்த மஹாபுராணச்சுவடியைக் கண்ட இவர் அதனை யவிழ்த்துப் படித்தார். அச் சுவடியில் சிலவேடுகளில் ஒவ்வோரிடத்தில் பட்டுநூல் சுற்றப்பட்டிருந்ததைக் கண்டு, அதன் காரணத்தை யோராமல், அவ் வேடுகளைப் படிக்குப்போது, சுற்றப்பட்டிருந்த நூலை அவிழ்த்துக்கொண்டிருந்தார். அவ் வமயத்தில் அங்குச் சென்ற ஆசிரியர், மாணாக்கர்செயலை நோக்கி, 'அந்தோ! கெடுத்தாய். புராணத்தில் எனக்கு ஐயப்பாடுகளாயிருந்த விடங்களில் அடையாளத்துக்காக நூல் சுற்றியிருந்தேன்; பெரும்புலவர் எவரேனும் வரின் அவர்பால் கேட்டுத் தெளிய எண்ணினேன். இனி, அவ்விடங்களை யறிதல் அரிதாகுமே' என்று வருந்தினர். மாணாக்கர், 'யான் அவ் வேடுகளைப் படித்துவந்தேன்; எல்லாச்சுலோகங்களுக்கும் பொருள் விளங்கிற்று; ஐயந் தோன்றவில்லை' என்று வணக்கத்தோடு தெரிவித்தார். அதனைக் கேட்ட ஆசிரியர், நூல் அவிழ்க்கப்படாதிருந்த ஏடுகளில் தமக்கு ஐயப்பாடாயிருந்த சுலோகங்களின் பொருளை வினவ, இவர் அதனை விளக்கமாகக் கூறினர். ஆசிரியர் பெருவியப்புற்றுப் பாராட்டி, 'இப் புராணத்தைத் தமிழில் எழுதி உபகரிப்பாயாக' என்று சொல்ல, அவ்வாறே மஹாபுராணத்தை இயற்றினர் என்பது.

பெருமண்டூர்முதலிய ஊர்களில்வாழ்பவர் சமயநூல்களைக் கற்பதன் பொருட்டு ஸ்ரவணபெள்குளத்துக்குச் செல்லும் வழக்கம் சிலகாலத்திற்கு முன்வரை கடைபெற்று வந்தது என்று கூறுகின்றனர். அவ்வாறே நம் புராணவாசிரியரும் சமயவறிவு பெறுதற்பொருட்டு ஸ்ரவணபெள்குளஞ் சென்றிருக்கலாம். இவ்வரலாற்றை மேற்கொள்ளின், நம் ஸ்ரீ புராண வாசிரியர் பெருமண்டூரினர் என்று கொள்ள லாகும். ஆயினும் அவர்பெயர் அறியப்படுமாறில்லை.

ஸ்ரவணபெள்குளத்திலுள்ள ஜைனமடத்து நூல்நிலையின் [2] புத்தகப்பட்டியில், 31-ஆம் எண்ணினதாக ஸ்ரீ புராணம் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதில், இப் புராணம் இருபத்துநால்வர்தீர்த்தங்கரர்சரிதங் கூறுவதுஎன்றும், 5000 கிரந்தம் உடையதுஎன்றும், கிரந்தவசூத்தது என்றுங் குறித்து, ஆசிரியர்பெயர் தெரியவில்லை என்று எழுதப்பட்டுள்ளது.

---

1. இதனைத் தெரிவித்தவர் ஆறணியை யடுத்துள்ள கொழப்பலூரில் 'குடிசைத்தொழில்' நூல்களை எழுதி வெளியிட்டு உதவிவருபவராகிய பண்டிதர், ஸ்ரீ, மே. சக்ரவர்த்திநயினாரவர்கள்.

2. இப் புத்தகப்பட்டியின் பிரதி யொன்று ஸ்ரீ, பேஷ்கஷ்யங்காரவர்களிடமிருப்பது கண்டு இவ் விவரம் அறியலானேன்.

மங்களூரை யடுத்துள்ள 'வராங்கமட'த்து நூல்நிலையின் [1] புத்தகப்பட்டியில் 53-ஆம் எண்ணினதாக ஸ்ரீ புராணமொன்று குறிக்கப்பட்டுளது. அதில், ஆசிரியர்பெயர் ஹஸ்திமல்லன் என்று எழுதப்பட்டுளது. கிரந்தத்தொகை குறிக்கப்படவில்லை. நூல் கிரந்தவெழுத்து என்பதுங் குறிக்கப்பட்டிலது. ஹஸ்தி மல்லன்என்பவர் ஆதிபுராணத்தை வடமொழியில் இயற்றியுள்ளார் என்பதும், அவர் குணபத்ரருடைய சிஷ்யராகிய கோவிந்த பட்டருக்கு மகனும் பார்ச்வநாதபண்டிதர் முதலியோருக்குத் தந்தையும் லோக பாலார்யனுக்குக் குருவும் ஆனவரா யிருக்கலாம் என்பதும் கர்ணாடக சரித்ரத்திலுல் (முதல்வால்யூம், பக். 399, 400) தெரிகின்றன. ஆகலின், அவர் தமிழ் ஸ்ரீபுராணவாசிரிய ரல்லர் என்பது உறுதி. இவை நிற்க.

சூடாமணிநிகண்டின் ஆசிரியராகிய மண்டலபுருடர்,
'ஒருங்குள பொருளு மோர்ந்திட் டுரைத்தனன்.....
* * * *
திருந்திய கமல வூர்தி திருப்புகழ்ப் புராணஞ் செய்தோன்
பரந்தசீர்க் குணபத் ரன்ரு ளணிந்தமண் டலவன் ரூனே'

என்றும், (பாயி. 8)

'இறந்தது நிகழ்வு மற்றை யெதிர்வுமாம் புராணஞ் செய்தோன்
அறந்தரு குணபத் ரன்ரு ளரணைனச் சரண மாஞனன்
மறந்தலைப் படாத வீரை மன்னன்மண் டலவன் செய்தான்'

(10: 52)

என்றும் தம்மைக் கூறியிருத்தலின், ஸ்ரீபுராணத்தை இயற்றியவர் அவரே யாவர்என்றும், திருப்புகழ்ப்புராணம் என்றது ஸ்ரீ புராணத்தைக் குறிக்கும்என்றும் [2] ஸ்ரீமத், மு. ராகவையங்காரவர்கள் எழுதியிருக்கின்ரூர்கள். 'இறந்தது நிகழ்வு மற்றை யெதிர்வுமாம் புராணம்' என்றது, இறந்தகால நிகழ்கால எதிர்காலத்துத் தீர்த்தங்கரரின் சரித்ரங்களைக் கூறும் புராணமாதல் வேண்டும். ஸ்ரீ புராணம் நிகழ்காலத்தீர்த்தங்கரரின் சரித்திரத்தைக் கூறுவது. இதில் இறுதியில், எதிர்காலத்துத் தீர்த்தங்கரர் சக்ரவர்த்திகள்முதலியோர்தம் பெயர்கள்மட்டுமே குறிக்கப்பட்டுள்ளன ; சரித்திரங் கூறப்படவில்லை. இறந்தகாலத்துத் தீர்த்தங்கரர்முதலியோர்தம் பெயர்தாமுங் குறிக்கப்படவில்லை. இதனுல், ஸ்ரீ புராணம் நிகழ்காலத்துப்புராணத்தின் அளவேயாகும் என்பது அறியப்படும்.

இனி; 'திருப்புகழ்ப் புராணஞ் செய்தோன்' என்பதனையும், 'இறந்தது நிகழ்வு மற்றை யெதிர்வுமாம் புராணஞ் செய்தோன்' என்பதனையும் குணபத்திரருக்கு அடைமொழி யாக்கி, வடமொழியில் மஹா-

1. இப் புத்தகப்பட்டியின் பிரதி யொன்று ஸ்ரீ. வேங்கடேசயங்காரவர்களிடமிருப்பது கண்டு இவ் விவரம் அறியலானேன்.
2. மு. ரா. ஆராய்ச்சித்தொகுதி, பக். 474-6.

சேஷத்ர விஜயார்யபர்வத உகூஷிணஸ்ரேணீ யாணீதிலகபுரத்து ராஜா அதி-வேமர்ஷ; தெவி ஸுலகூஷிணை. இவர்கட்கு ஸ்ரீயரை என்னும் புத்ரியாகிப் பிறந்து, அலகாபுரத்து உர்ஸகன்என்னும் விதூயராராஜாவுக்கு தெவியாகிய பின்.....' (பக். 258)

'அய, அச்யுதகல்பஸ்யிதராகிய ரத்நமாலா ரத்நாயுயராகிய தெவர்கள் ஆவிம்ஸதிஸாதரோபமகாலஞ் சென்றபின், ஏதகீஷண்ய பூர்வ மன்ஏர பஸ்சிமவிதெஹத்து முன்யிலாவிஷய அயோயூர நமரத்து ராஜா அர்ஹதீஸன்; தெவிமார் ஸுவ்ரதையும் ஜிநதத்தையும் என இருவர். ரத்நமாலையாகிய தெவன் ஸுவ்ரதைக்கு வீதஹயன்என்னும் புத்ரனுகி வலதெவ ஞயினன். ரத்நாயுயனுகிய தெவன் ஜிநதத்தைக்கு விஹீஷ ணன்என்னும் புத்ரனுகி வாஸுதெவ ஞயினன். (பக. 261)

இத்தகையவிடங்களெல்லாவற்றிலும் வாக்கியவமைதி ஒரேபடித்-தாயிருத்தலின், இவ்வாறு வருவது இவ்வாசிரியரால் தவறு என்று கருதப்படவில்லை எனத் தெரிகின்றது.

இவையேயன்றி, சொற்கள் அமைவுற முடிவு பெறுத வாக்கியங்-களும் ஒரோவழி உள்ளன. அவற்றுட் சிலவற்றை ஆங்காங்குக் கீழ்க் குறிப்பிற் குறித்திருக்கின்றேன். பக்கம் 2, 17, 129, முதலியன காண்க. அவை ஏடெழுதியோரால் நேர்ந்தனவாகும்.

ஸ்ரீ புராணவாசிரியர்

ஸ்ரீ புராணத்தை இயற்றிய ஆசிரியர்பெயர் ஏடுகளில் ஓரிடத்திலுங் குறிக்கப்படவில்லை; கர்ணபரம்பரைச் செய்தியிலுங் கேட்கப்படவில்லை. ஆயின், அவரைப்பற்றி ஒரு கதை வழங்குகின்றது. அஃதாவது:

தென்னார்க்காடுஜில்லாவில் உள்ள பெருமண்டூர் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்திருந்த ஒருவர் தாம். இளமையில் கல்விகற்றிலாததுகுறித்து வருந்தி மைசூர்நாட்டுக்குச் சென்று ஆங்கு 'ஸ்ரவண[1]பெள்குளம்' என்னும் ஊரை யடைந்து, புலமை நிரம்பிய ஆசிரியரொருவரிடஞ் சென்று தமது விருப்பத்தைத் தெரிவித்துக் குறையிரந்தார். அவ்வாசிரியர், இவருக் கிருந்த கல்விவிருப்பினை நன்கறிய விரும்பி, ஊரவரெல்லாரும் நீரெடுக்க வரு மொரு வாவியின் அருகில் ஒரு சுவரில் எழுத்துக்களை யெழுதி, அவற்றைப் பார்த்து எழுதிப் படிக்கும்படி பணித்தார். இவரும், 'கருமமே கண்ணுயினர் அவமதிப்புங் கொள்ளார்' என்றபடி, அவ் வாவிக்கு வருபவர் கூறு மிழிசொற்களைச் செவியேற்காமல், ஆசிரியர் பணித்தவாறே அங்கு நின்று எழுதிப்படித்தார். அதனைக் கண்ட ஆசிரியர், இவரது விழைவினை யியந்து, கற்பிக்க வளங்கொண்டு ஆர்வத்தோடு கற்பித்தார்.

1. பெள்குளம் — வெள்குளம்; வெள்ளைக்குளம் என்னும் பொருளது.

என்னுஞ் செய்யுட்களான் அறியலாகும். இவருடைய நியமனத்தான் மண்டலபுருடர் நிகண்டு செய்தார். இது, 'மகிழ் குணபத்ர னெங்கள் வழித்தெய்வம் போல்வான் சொல்ல', 'ஒருங்குள பொருளு மோர்ந்திட் டுரைத்தனன் விருத்தந் தன்னில்' என்னும் அடிகளாற் போதரும்.

இனி, சூடாமணிநிகண்டு இயற்றிய ஆசிரியரும் ஸ்ரீபுராணவாசிரியரும் ஒருவரே என்று கோடற்குச் சில ஐயப்பாடுகள் நேர்கின்றன. அவை :

மேற்குறித்தவாறு சூடாமணிநிகண்டின் தொடக்கத்திலும், ஒவ்வொரு தொகுதியின் (3-ஆந் தொகுதி ஒன்று தவிர) இறுதியிலும் தம் ஆசிரியராகிய குணபத்ரரைக் கூறு மாசிரியர் ஸ்ரீபுராணத்தில் ஓரிடத்திலாதல் தம் ஆசிரியர்பெயரைக் கூறிற்றிலர். நிகண்டு நூலிற் கூறுதலினும் புராணத்திற் கூறித் துதிப்பதுவே மிக்க அமைதியாகும். அன்றியும், நிகண்டினை இயற்றுமாறு பணித்த ஆசிரியர் புராணத்தை இயற்றுமாறு பணித்தார் என்றலே பெரிது அமைவுடையதாகும்.

ஸ்ரீபுராணத்தில் நரகவட்டங்கள் ஏழனையும்பற்றி விரிவாக எழுதியுள்ள ஆசிரியர், தமது நிகண்டில் அந் நரகங்களின் பெயரைக் கூறுமிடத்து ஜைனசமயநூல்களில் இல்லாதவாறு கூறுவாரோ! நரகங்கள் ஏழாவன:— முறையே ரத்னப்ரபை, ஸர்க்கராப்ரபை, வாலுகாப்ரபை, பங்கப்ரபை, தூமப்ரபை, தம:ப்ரபை, தமஸ்தம:ப்ரபை என்னும் பெயரின (ஸ்ரீபுரா. பக். 64). இவற்றுள் தமஸ்தம:ப்ரபை என்பது மஹாதம:ப்ரபை என்றும் வழங்கப்படும். நரகங்களின் எண்முறை இவ்வாறேயன்றிப் பிறிதின்று; [1]ஹேமசந்த்ரநிகண்டிலும் இம்முறையே காண்கின்றது. ஒவ்வொரு நரகானுபவத்திற்குங் காலவரையறை யிருத்தலின் முறை பிறழக் கூறுதலாகாது. இவற்றை இங்ஙனங் கூறிய ஆசிரியரே,

> 'பெருகிய [2]வளற்றின் வட்டம் பெருமணல் வட்டம் பொங்கும்
> எரிபரல் வட்டம் மற்று மெறிந்தரி படையின் வட்டம்
> பொருவற விருண்டு மரழ்கப் போர்த்திடும் புகையின் வட்டம்
> இருள்வட்டம் [3]பெருந்தீ வட்டம் என்பவேழ் நிரய வட்டம்'
>
> (12. 73)

என்று வேறுபடக் கூறுவாரோ! ஈண்டு, நான்காமதாகிய பங்கப்ரபை முதலிற் கூறப்பட்டுளது; ரத்னப்ரபைக்கு மாறாக அரிபடைவட்டம் என்னும் பெயர் காண்கின்றது. தமஸ்தம:ப்ரபைக்குப் பெருந்தீவட்டம் என்பது உளது. இனி, 'பெருங்கீழ்வட்டம்' என்னும் பாடத்தைக்

1. அபிதான சிந்தாமணி. 5: 3.
2. களிற்றின் வட்டம் என்றுசிலபதிப்புக்களிற்காண்பது தவறு.
3. பெருங்கீழ் வட்டம் என்பது அச்சுப்புஸ்தகப்பாடம்.

கொண்டால அஃது ஏழு நரகங்களினும் கீழேயுள்ள நிகோதம் என்னும் நரகத்தைக் குறிக்குமேயன்றித் தமஸ்தமப்ரபையைக் குறிப்பதாகாது. இவ்வாறு இவ் வொருபொருளில் மூன்று தவறுகள் நேருமோ? 'உரைத்தனன்.....திருப்புகழ்ப் புராணஞ் செய்தோன்' என்றதனால், நிகண்டு செய்வதன்முன்னரே புராணத்தை இயற்றியுள்ளாராகலின், ஆசிரியர் இவற்றை நன்கு அறிந்தவரேயாவரல்லரோ!

இனி, மஹாபுராணத்தை நன்கறியத்தக்க வடமொழிப்புலமை வாய்ந்தவர் சரகம் என்னும் வடசொல்லைச் சாகம் என்று திரிபுபடக் கொண்டு, சாகம் என்னுஞ் சொல்லின் பொருளோடு,

'சாகஞ் சாகினி வெள்ளாடு [1]தேக்கெனுந் தருவே தேனீ' (11. 4)

என்று கூறுவாரோ என்பதுவும் எண்டைக்கு நினைக்கத்தகும். ஸ்ரீபுராண வாசிரியர் 'ஸர்வார்த்தஸித்தி', 'மூலாசாரம்' முதலிய நூல்களிலிருந்து சிலவற்றை யெடுத்துத் தமது புராணத்திற் கூறியிருத்தலின் வடமொழியி லுள்ள பலநூல்களிற் பயிற்சி மிக்கவராவார் என்பதில் ஐயமில்லை.

இவற்றுனும், ஸ்ரீபுராணம் இயற்றியவர் மண்டலவரே என்னும் வழக்கு இன்மையானும் சூடாமணிநிகண்டு இயற்றிய ஆசிரியரே ஸ்ரீபுராணவாசிரியர் என்று துணிதற் கியலவில்லை.

ஸ்ரீபுராணவாசிரியர் வடமொழிப்புலமையோடு அம் மொழியில் கவித்வசக்தியையும் படைத்தவர். அதிரூபமாக அவ ரியற்றியுள்ள சுலோகங்களுட் பெரும்பாலன பொருட்சிறப்போடு அணிகளும் அமைந்து விளங்குகின்றன. இனி, ஸ்ரீபுராணம் மஹாபுராணத்தின் மொழி பெயர்ப்பேயாகலின் அது பத்தாம்நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டதாகாது.

ஸ்ரீபுராணவாசிரியர் ச்ரவணபெல்குளஞ் சென்று ஸமயசாஸ்திரங் கற்றுவந்தார் என்னுங் கர்ணபரம்பரைச் செய்தியை மேற்கொண்டால், ஆங்குச் சென்ற ஆசிரியர், மஹாபுராணத்தைக் கன்னடமொழியில் (கி. பி. 997-ல் சாமுண்டராயபுராணம் என்னும் பெயரால் எழுதியிருப்ப தைக் கேள்வியுறாது அவ்வாறே தாமும் தமிழ்மொழியில் மஹாபுராணத்தை எழுத எண்ணி; இப் புராணத்தை இயற்றினர் என்று கருதுதல் தகும். இவ்வாறாகுமாயின், இப் புராணம் கி. பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிற்பட்டதேயாகும். கி. பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டுமுதல் மணிப்ரவாளநூல்-கள் தோன்றியனவாக அறியப்படாமையின் இப் பெருநூல் 17-ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டதாகல்வேண்டும். ஆகவே, இப்புராணம் கி. பி. 11-17-ஆம் நூற்றாண்டுகட்கு இடைப்பட்ட காலத்தில்—பதினான்கு பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில்—தோன்றியிருக்கும் என்று கோடல் அமையும்.

1. 'தேக்கெனுந் தருவ மாமே' என்று பதிப்பித்துள்ள பாடம், தேனீ என்னும் பொருள் பொருந்தாமை யறிந்து திருத்திய பாடமே.

ஸ்ரீபுராணத்தில் வந்துள்ள

1 ஸ்லோகங்களின் முதற்குறிப்பகராதி

	பக்கம்		பக்கம்
கஜ மி வெஸுவனொ	339	ஜூ நாஜீ நாம் முணா நாழி	190
கதாஉது ச மிது	198	ஜீவாயமஉஷ்ணிம்மாநு	479
கவி மொமாஜிஹிஃ	279	ஜாதஃ வூர்ஹமிதிஃ	489
கயொர்ணர்ணாவிமாஸீக்	414	ஜாதள தூதீயஜநெந	334
கஹம் ஹி ஹமதொ நாஉ வகீ	116	ஜாதள வாகெதவாயர்ணம்	342
கூவெமுஃ வூஜூயீ நாழி	211	ஜிநதூ வ்யாயுயாநு	483
கூழிஉஃ ஸ்ரெணிகஃ	570	ஜிஷ்ணு நர்வா வாடாஜமர்த	498
கூஉள தநொஜர்நநம்	278	ஜிஹ்வாமூலாவம்	499
கூநீதொ யொ விஜெஹாக்	265	தூக்தம் யெந	325
கூஹ்யாஉஉஜ்ஞஉ நாஹ்யாம்	228	தூமொ ஹொமாய	261
கூமொஹாநு வ்யூ	490	தூயொவிம்ஶதிஃ	570
உதிக திவயவாநீஹிஃ	570	தீவ்ருஷ்வ்ரு	241
உஉழி தி விபி	247	கவாநூமெர் வாஸுதொகூள	205
உஹுஉழி ஷொலஸவஜ்ரெவ	54	தக்காவ்யாநம் வ்ருஜா நாம	214
உவகூத தவ தஃ	311	தஜ்ஜவம் தீ உஸாயிவாவிர்த	114
வனவம் உத முர்திஷ	264	தீயர்கூ தீவவி	337
கெ யாமிதூஉஸிஃ	518	தெந வளயெர்ண	254
கநூாஹவிதீவவணர்	229	ஊ திவி நிஹ தவிதூா	251
கஉடஃ கூக்ஷவவவர்ஃ	489	தீவிஃ வஹாகுமாணாஉிவ	208
காஞஃ கூவமுயா ஹாதீ	271	ஊவஷ்டிஷ்டாஹ்யாம்	343
காஞாவவ்வர் உமிஞ்சி தா	319	தெவெஜ்ரா யவூ	323
காமணஉய	483	தெ ஹஜ்யோ திஷி	322
கூக்ஷா மாஜ்யம்	242	யஉெர்யெந வுணீ தஃ	1
கூ தமிவர்ணாகமுயாணாஃ	489	யாமாஉவவ்ருஉவஹ்ம நாம்	266
களஉமவ ஹஉாமிக்ஷம்	327	யாவம் வ்ருஷ்ணு	500
முணவ்வவவஹ்ஜ்யா	254	நவிஜர்ஜி தவாஉமாஉமவ திஃ	412
மிஞ்சாஉவ்ரி	562		

1. வ்ருஷஹஸ்வாமி வர்யமா நஸ்வாமி இவர்தம் பிறப்புமுதலியன கூறுஞ் சுலோகங்கள் ஒருங்கே யிருத்தலின், அவற்றிற்கு இங்குப் பக்கவெண் கொடுக்க வில்லை.

	பக்கம்		பக்கம்
நாநாஹமவாது	281	குஷ்ணா வாதிவ்ருவாயாகை	202
நாநாஹெஷாஞ	501	ஜெஷ்ரா யஹ்ரு ஏரணாலை	221
நாலை யஹ்ரூவமாஹை	199	வ்ரதவஹஹிதை வாஜஞ்நி	560
நிஜிர்தரு ஏஸாயை	273	வஜ்ராயாயஷ்டஞ்நா	319
நிஹதரு நிவ்ரஹாஹவெ	294	விஜம்பநதிஷ்ணம் வவர்ம	337
நிஹதவகஞுவாதிை	273	விநிஹதவராஹெநை	250
ப்ரயஏஜநி ராஜா	340	விவ்ருவிஏஞுகூஷீை	201
பூர்பூர்ருகை	268	விஏஞுஜிநமணயராவஹம	265
பூராவஸீஜுரிவர்நாஏ	345	விஏஞுவாஹநஏாஹவஷ்யர்ரம	192
ப்ரஷ்டுவுை	570	வெஷ்விஷ்ணுஹிம்ஹொக்தா	365
வர்ஷ்ணுஏவிஞ்ஞெை	227	ஸரீரஸகடஞ்ஃவ	278
வஜ்ரோத்தரை ப்ரயஏ	245	ஸஸாங்க ஷ்ணவகை	570
வஸ்ருஜ்ஞோ யஹ்ரு ஜெஹம	248	ஸாஷ்ரஹயாஜஷ்டாநாதி	228
வீக்ஷ்ய வ்ரணைருவீஜ	271	ஸ்ருஜாஸக்தி ரஞ்ஞ்சுவ்ரம	314
வ்ரணைருவீஜ	247	ஸ்ரீவத்ஸாநம	570
ஹமஞ்ரிவர்ர	570	ஸ்ரீவத்ஸாநயொதீஞ்ர	570
ஹஷ்டெரு யஹ்ரு	230	ஸ்ரீவஷ்ர ஸ்ரீயஸொ	221
ஹஷ்வாஞுஹஷ்வதிை	333	ஸ்ரீஷ்ணநாஏ	319
ஹஷ்யாஸ்ரை ஏகஞ்வதிர்ஷ்வம	325	ஸ்ருயொஏவாஜ்ஞ்ரம	510
ஏஜ்ஞீர ஸிரம	342	ஸ்ருயொவாமஜ்ரதம	314
யை ஜ்ராஜ்ரும் ஏகஞ்ராஜ்ரும்	320	ஸ்வஷ்ரை யஹ்ராஷிஜ்ரஷ்டா	335
யஹ்ருஜ்ஞாநம் வ்ருவொஷிகஞ்ரஏம	243	ஸ்வஸ்ராஜ்ரூாகஞ்ரதிஞஹ்ரு	333
யஷ்ரோவ்தீர்ள வ்ருஹாஏம	225	ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீஏாஞு வ்ருஷஷ	121
யாவஏவ்தி வ்ருதீகாரை	279	ஸ்வர்ஏ்ருஷி ஜ்ஞாநமஹர்ம	222
யெந ஸிஷ்டஏ்ரவ்ரவதர்ர	339	ஸம்ஸ்ராஷ்ரொவ்ருத	319
யெஷாம ஹஷ்ணை	280	ஸாஹ்ரியம் வெர்ரஏ	
யொஏஜாயத க்ஷதி	224	தமயர்ப்ருதிஹிை	405
யொ நாஹெஷ்ரு நயொஏவி	187	ஸாம்ராஜ்ருஸாத	270
யொஏஹஷ்கை வஞ்ஞஏொ	187	ஸா வீதராகதாவீ்ரதிை	337
யொ ரதீஸஞ்சயவ்ரஷ்யை	204	ஸாக்ஷாகை கூத	187
ராஜா வ்ராமவராஜிதொ	210	ஸுஜநந்ரும் ஹநந்ரெத	254
ராஜாஹமஞ்ஜிநவ்ருஹை	232	ஹெத்ர ஜைத	490
ராஏஸ்ருவி மஜா	241	க்ஷேஏாவ்ருவத்தந	213
ரிவ்ரந்ரவயஏஞ்ஜை	207	——	

புராணத்தில்

பலனைப் பார்க்கும் விதம்

ஜனங்கள் பெரும்பாலும் விவாஹக்ரியை நிலம்வாங்குதல் வீடு கட்டுதல் முதலான கார்யங்களைச் செய்தற்கு ஆரம்பிக்கும்போது புராணம் பார்த்து நல்லது கெட்டதை யறிந்து அதன்படி செய்வது தொன்று தொட்டு வரும் வழக்கு.

முதல்நாள் புராணத்தைப்பூஜித்து *பொன்ம்பலாகையினல் குறியிட்டு, பூஜித்த இடத்திலேயே (புராணத்தை) வைத்து மறுநாளும் பூஜித்துப் பின்னர் குறியிட்ட இடத்தை வாசித்து அங்கு வரும் விஷயத்தை அனுசரித்து நல்லது கெட்டதை அறிவர்.

குறியிடும் இடத்தில் முதற்பக்கத்தில் ஏழுவரிகளை விட்டு மூன்னர் வரும் வரிகளை வாசித்து அங்குள்ள விஷயங்களுக்குத் தக்கவாறு பலன்களை அறிவது முறை.

புராணம் பார்க்கும்போது குறியிடும்இடத்தில் சமுத்ரம், நகரம், ருதுக்கள், மலை, ஜலக்ரீடை, குமாரோத்பத்தி, த்யானம், ஆஹ்லாதம் (சந்தோஷம்), விவாஹம், போகம், விஜயம், சந்த்ரோதயம், சூர்யோதயம், மந்த்ராலோசனை, நாயகன்சம்பத்தைப்பற்றிப்பேசுதல், பட்டாபிஷேகம், ஊர்வலம் முதலான விஷயங்களைக்கூறும் வர்ணனை வருமாயின் நல்ல சகுனம் என்றும், யுத்தம், கலகம், மரணம், பயங்கரவிஷயம், ஏடுகிழிந்தது, பர்வம்முடிவு, கதைமுடிவு முதலானவை வருமாயின் கெட்டது என்றும் நிச்சயிக்கப்படும்.

புராணத்தைத் தினமும் அத்யனனம் செய்வதனலும், அயலாரைப் படிக்கச்செய்து கேட்பதனலும், புராணத்திலுள் வரும் விஷயங்களைக்குறித்து அடிக்கடி பேசுவதனலும், புராணத்தைப் பூஜிப்பதனலும், துக்கசாந்தி, சந்தோஷம், ஆரோக்கியம், ஞானவிருத்தி, புண்யப்ராப்தி முதலியன உண்டாகும்.

புராணத்தை வீட்டில் வைத்துப்பூஜிப்பதனல் துஸ்ஸ்வப்பனம் கெடும் நல்ல ஸ்வப்னம் உண்டாகும்.

---

* தற்போது பெரும்பாலும் எல்லாவிடங்களிலும் பூஜித்தஅன்றே புராணத்தைப் பார்ப்பதும், பொன்ம்பலாகைக்குப்பதிலாகப் பட்டுநூல் வெள்ளைநூல் இவைகளினல் குறியிடுவதும் வழக்கில் உளது.

புராணத்தில்பலனைப் பார்க்கும்விதம்

புராணம் பார்த்து நல்லது கெட்டதை அறிதலால் புராணத்தினை வீட்டில் வைத்துப்பூஜித்துவருவது வழக்கில் உளது.

புராணத்தை இல்லத்தில் வைத்துப்பூஜித்து வந்தால் பேய்பிசாசு பீடைகளும் அவ்வில்லத்தில் வாரா.

இவற்றைக் கீழ்வரும் ஸ்லோகங்களினால் அறியலாகும்:—

வாராணஸ்யஷிஹிஃ ப்ரொக்தம் புராணம் வாமதஜ்ஞவழி ।
தத்ஃ ப்ரஜெயஃயெ்யம் யெ்யம் ப்ரெயொயி-ந்நாழி ॥

ஊஃம் வாணெ்யிஃம் வாமதயிஃம் தாஜ் யுஃவாதீஃழி ।
ஊஃதாயாஷ்ய ஃஜ்ஞ யஸவ்யம் ஷ்யஃ-ந்தெவ ச ॥

ஊஃஃயஃ-ய்யதாம் ஸாஜ்ஞி ஷ்வஷ்டிஃ வாஷ்டிஸ்ய வ்ரஹ்ம தாழி ।
வ்ருதாம் ஸ்ருஃஃ தாஸ்ரொஃ்யம் ஸ்ரவ்ண தாம் கஃ-ந்நிஜ-ந்நா ॥

ஊதெதா ஃ-ந்ஃஷ்ஷ்ட நிண-ந்நாஸஃ வாஷ்வவ்ருத்தா திஸ்ரெவ ச ।
ஊதெதா ஜீஷ்டமுவ்ருத்தி நி-ந்யி-த்தஃஜிவஸ்ரு தாழி ॥

மங்களாசரணம்

ஏழு நகரி விஜெஹ்யூ

ஓங்காரம் பிந்துஸம்யுக்தம் நித்யம் யுகாயஜ்ஜி யொகிநஃ।
காமதம் மொக்ஷதம் சைவ ஓங்காராய நமொ நமஃ ॥

கவிராமபஷ்டவிநாயகுக்ஷாலிதவாகமுலுலிதமுகஜ்ஜா।
உமாஹி ராவாவிததீயுடா வரவஷ்டீ ஹரதா நொ உரிதிழி॥

கஜ்ஜாநதிரிராமா நாம ஜ்ஞாநாஜ்ஞ நமயுராகயா ।
உக்ஷாரா நீஜிதம் யெந தவெஷ்டே ஸ்ரீமராவெ நமஃ ॥

வரமதராவெ நமஃ வரம்வராவாயடுராவெநமஃ

வாகமுகஜ்ஜாஷவிஷ்வம்வாகம் ஜ்ஞெயவாஃ வரிவஜ்டுக்கம் யமடுவாம்பாலுகம்
வாஜ்ஜீவவ்ருதிவொயகாரகம் ஜமம் ஸாஷ்ட்ரம் ஸ்ரீ வாராண நாமயெயம்
கவ்ரு மஹாமஹ்ந்ருகதடாரஃ ஸ்ரீ வவடுஜ்ஜுதெவாஃ தகி வ்ருத்ரு
மஹ்ந்ருகதடாரஃ ஸ்ரீ மணயாரதெவாஃ வ்ருதிமணயாரதெவாஃ தெஷாம்
வவொமநாவாரதாமாவாரஃ ஸ்ரீமகி.....ஜுவாயெடுண விராஜிதம்
ஜ்ஞாதாரஃ வாவயா நதயா ப்ரண்வணதா

மஹ்ஸ்ரம் ஹரவாரு வீரொ மஹ்ஸ்ரம்மௌளதிதொ மணீ ।
மஹ்ஸ்ரமஸ்ரம் காடிகாடிரா ஜெந யமெடாரஷ்டாமஹ்ஸ்ரழி ॥

வவடுமஹ்ஸ்ரமுமாமஹ்ஸ்ரயும் வவடு கவ்ராணகாரகழி ।
வ்ரயாநம் ஜெநயமடாணாம் ஜெநம் ஜயதா ஸாவநழி ॥

ஶ்ரீமதே ஸகலஜ்ஞாநஸாம்ராஜ்யபதமீயுஷே ।
யதுவம்ஶப்ரஸூதாய ஸ்வாமிநே நம: ஸம்ஸாரதாரிணே ॥

ஶ்ரீமதே ஸகலஜ்ஞாந
ஸாம்ராஜ்யபதமீயுஷே
தர்மசக்ரப்ரவர்தாய பர்த்ரே
நம: ஸம்ஸாரதாரிணே

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ புராணம்

பூர்வ புராணம்

யஜ்ஞோ யை வ்ருணீதவஸ்த்ரயோவை நத நாஹ்ரு
நாக்ஷிவைள வைவ்ருகவை தத
யத்வ்ருை நவ்ருவ்ருவஸ்ரா[1] ஜமதிமாணமணா
ரூவைதஜஸ்ராவாஉராः ।
யம் தொஷா நஷ்ரு ஸையாஸ்ஸயிது நியிதிவா
வமரஹா ஷ்ரம் ஜிநேந்ரு ழ
வநே வ்ரஹாண ஸாஉ்ரு வ்ரஷ ஸிஹா
ஜ்ரு்ரு்ரு

யமும் . [1]ஔஷ்டேஷ்டவிரோயமும் முதலாகிய தொஷங்களில்லாமை யும்,*முதலாகிய [2] மாணங்களை யுடையது.

இப்பெற்றியதாகிய யர்மகயெ ஆக்ஷபிணீ, விக்ஷபிணீ, ஸம் வேதி நீ, நிர்வேதி நீ என நான்கு ஹெஉத்த தாகும். அவற்றுள் ஆக்ஷ பிணீயென்பது–ஸ்வஸிஷ்டாந்தமதத்தினை ப்ரகாஸிப்பதாகும்; விக்ஷபிணீ யென்பது—பரஸிஷ்டாந்தஉர்மதங்கட்கு உமஷணங்களை ப்ரதிபாதிப்ப தாகும்; ஸம்வேதி நீ யென்பது–புண்யபலங்களாகிய அஹ்ய நிஸ்ரேய ஸங்களை வ்யாவர்ணிப்ப தாகும்; நிர்வேதி நீயென்பது—ஸம்ஸாரஸரீர ஹொமங்களது [3]அஸாரதாவத்தினை அறிவித்தல்முவத்தினால் வைராக்யத் தைப் பண்ணுவ தாகும்.

இந்த யர்மகயெயால் ப்ரதிபாத்யாஸ்ரமாவது—உவ்ய க்ஷேத்ர தீஸ்ரக் கால தாவ வஸ்து ப்ரக்ருத விகல்பத்தனவாகிய ஸப்தாங்கங்களு மாகும். அவற்றுள், உவ்யமாவது—ஜீவபுத்கலயர்மாயர்மாகாஸகால ஹெஉத்தனவாகிய ஷஷ்ட உவ்யங்கள்; க்ஷேத்ரமாவது—த்ரைலோக்ய ஸம்ஸ்தானம்; தீஸ்ரமாவது—ஜிதேந்த்ரசரிதம்; காலமாவது—அதீதானாகதவர்த்தமான விகல்பத்தது; †தாவமாவது—க்ஷயோப ஸமாதியினால் தோன்றிய ஸ்வபரிணமமாகும்; கலமாவது—தத்த்வ நிர்ணயம்; ப்ரக்ருதமாவது—விவக்ஷிதமாகிய கயாஸரீரமாகும்.

இப்பெற்றியதாகிய யர்மகயெயினுக்கு வ்யாக்யாதாவாவான்— ஸர்வஜ்ஞப்ரணீதமாகிய யர்மஸாஸ்த்ரங்களில் நிபுணதையும், விஸ்த சாரித்ரதையும், கருணையுடைமையும் ப்ரியமும் ஹிதமும் ஆகிய வசநங் களால் ஸௌஹார்த்தையுடையதையும், இங்கிதஜ்ஞதையும், பரஹித நிரததையும், ப்ரஸ்நஸஹதையும், ஸ்முவதையும், லோகஜ்ஞதை யும், ‡வ்யாதி பூஜை முதலாகிய இஹலோகப்ரயோஜநங்களில் ஆதரமில ஞகி, ஸாந்தஞகி, ப்ரதிஹாமாணத்தால் பரசேதஸ்ஸாக்களை அநுராதிப் பிப்பாஞகி, பரநிர்வெ[4]பண்ணுமை முதலாகிய மாணங்களை யுடையஞகி,

---

1. ஔஷ்டேஷ்ட விரோயாதி தொஷங்களில்லாமை முதலாகிய மாணங்களை யுடையதும் இப்பெற்றி.

* இதினின்று சிறிது விடுபட்டுளதாகும்போலும்.

2. மாணங்களையுடையதும்.

3. அஸாரதாவத்தை.

† 'தாவஃ க்ஷயோபஸமஜஃ தஸ்ய ஸ்யாத் க்ஷாயிகோ(அ)பவா' என்பது மூலம். 1:124. இதற்குக் கன்னடமொழிபெயர்ப்பில், 'தாவம் - க்ஷாயோபஸமிகம், க்ஷாயிகம் என்று இரண்டு ப்ரகாரமா யுளது' என் றெழுதப்பட்டுளது.

‡ இதுமுதல் இவ் வாக்யக்ரமம் சரியாயில்லை.

4. பண்ணுமல்.

யர்மகமெயினை ப்ரதிபாதிக்கும்பொழுது மூவதிகாரமும் ஸரீரவிகார மும் பிறரைத் தர்ஜித்தலும் அபஹஸித்தலும் இன்றி, *யர்ம்யமும் யஸஸ்கரமும் ஹிதமும் ஆகிய அஸங்கதமான ஸுலலித வசநங்களால் அதிஸீக்ஷ மந்த்ரோவ மின்றி மயூமாவஸ்தையினுல் உபதெஸிப்பான். ப்ரஸங்மத்தினுலும் அயர்ம்யமும் அயஸஸ்கரமும் ஆகிய வசநங்களைச் சொல்லாதான் யர்மஸாஸ்த்ரவ்யாவ்ருதா வாகும்.

†ஸ்ரோதாவாவான்—ஸ்வ்யத்வமும் ஹிதைஷிதையும் விநயமும் ஸ்ருதிபக்தியும் பாபபயமும் உடையனுகி, ஸ்ரவண க்ரஹண தாரணை ஸ்மரணை ஹாபோஹ நிர்ணயம் முதலாகிய வைஸிஷ்ட்யங்களையுடையனுகி, குணங்களுள் ஆதரமுடைமையும் தோஷங்களுள் உபேக்ஷையும் ஆக்ரஹ மில்லாமையும் உடையனுயினன். ஸ்ரோதாக்கள் உத்தம மத்யம ஜகந்ய ஹெதத்தால் மூன்று திறத்தர். அவருள், உத்தம ஸ்ரோதாக்கள்— ஹெ ‡ஹம்ஸ குணங்களோ டொத்த குணங்களை யுடையார்; மத்யம ஸ்ரோதாக்கள்—ஸாக பக்ஷிகளோ டொத்த குணங்களை யுடையார்; ஜகந்ய ஸ்ரோதாக்கள்—§பன்னுடையும் ஆடும் பூனையும் சீப்பும் கல்லும் பாம்பும் எருமையும் [1]கில்லிக்குடமும் அட்டையும்‖ போல்வார் என்று இவ்வண்ணம் கயாமுகஞ் சொல்லப்பட்டது.

இனி, கயாவதாரஸம்பவமும் சொல்லுதுமுரம்.

ஜம்பூத்வீபத்து ஹரதக்ஷேத்ரத்து, உத்தரமத்ய வண்டத்துக் கைலாஸபர்வதத்து $தெவர்களால் நிர்மிதமாகிய ஸமவஸரண மண்டலத்து, ஸாதுஸமண பரிவ்ருதனுகி யெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீவர்தமான ஆதிதீர்த்தங்கரன் வ்ருஷபஸ்வாமி தவ்யமணங்கட்குக் கர்ணதாயகனுகி, கர்மவிநாஸகாரணமாகிய யர்மதத்த்வத்தினை அருளிச்செய்தெழுந்தருளியிருப்ப, ஆதிசக்ரவர்த்தி ஹரதேஸ்வரன் விதவஸஹிதனுகிச் சென்று ஹக்திபுரஸ்ஸரமாக ப்ரதக்ஷிண ஸ்தவந ப்ரணமாஹ்யர்ச்சநம் பண்ணி, ப்ரயமாநுயோகபரமாகமத்தினை யறிவான்-

---

* யர்மம் என்று பாடம் ஆயின், மூலத்தில் 'யர்ம்யம்' (1:133) என்றுளது. அதுவே பொருந்துவது. இவ்வாறே 'அயர்ம்யம்' என்றும் மூலத்தில் உளது.

† ஸ்ரோதாவிற கிருக்கவேண்டுங் குணம் எட்டு. அவை—ஸுஸ்ரூஷா, ஸ்ரவணம், க்ரஹணம், தாரணம், ஸ்மருதி, ஊஹ, அபோஹ, நிர்ணீதி என்பன. 1:146.

‡ ஹம்ஸம்போல்வார் நூல் கற்றற் குரியர் என்பது ஜீவகசிந்தாமணி. 30.

§ மூலத்தில் (1:139) சாலிநி என்றுளது. அதற்கு ஜல்லடை என்பது பொருள். 'நெய்யரி' நன். 38.

1. இல்லிக்குடமும்.

‖ மூலத்தில் உலங்கும் (உம்மும்) சொல்லப்பட்டுளது. 1:139.

$ ஸமவஸரணம் இந்த்ரன் செய்வித்தது. 1:151.

வேண்டி, அறுபத்துமூவர் மஹாகாபுருஷர்களையும், அவர்களது [1]சரிதத்திணையும், உத்ஸர்ப்பிண்யாதி யுகலக்ஷணங்களையும், ஸுஷமஸுஷமாதி கால லக்ஷணங்களையும் குலகரோத்பத்தியினையும், [2]அவ்வவ்வந்தரகாலங்களையும், லோகஸ்வரூபத்தினையும், காலாவதாரத்தினையும் ப்ரஸ்துதம் பண்ணி, த்ரைலோக்ய[3] நாயகனுகிய வ்ருஷபஸ்வாமி ஸர்வஜ்ஞாஸ்வஜ்ஞாவத்தாகிய அர்ஹன்மாஹாத்ம்யம் என்னும் மஹாவித்யாஸ்தையினால் ப்ரஸ்துதவிஷயமாகிய ஸகல தத்த்வத்தினையும் அருளிச்[4]செய்கின்றான் மூலதந்த்ரமாகிய ப்ரதமானுயோகத்தினை [5]அருளிச்செய்தனன்.* அதற்பின், மூலதந்த்ரகர்த்தாக்களாகிய ஸுதர்மஸ்வாமிகரபரமபர்வர்களாலும் அநுதந்த்ரோபதந்த்ரகர்த்தாக்களாகிய மணிராதிகளாலும் தபோவிஷ்ய[6] ப்ரஸிஷ்யராகிய பரமர்ஷிகளாலும் உபதேஸிக்கப்பட்டுப் பரம்பரையால் வருகின்றவிடத்து, சதுர்த்தஸமயாவஸாநத்துப் பஸ்சிமதீர்த்தகரராகிய ஸ்ரீ வர்த்தமாநஸ்வாமிகட்கு ப்ரதமகணதரராகிய கௌதமஸ்வாமிகளால் ஸ்ரேணிகமஹாராஜனுக்கு உபதேஸிக்கப்பட்டு, இரண்டு நூறுயிரத்தைம்பத்தையாயிரத்துநானூற்றுநாற்பத்திரண்டுகோடிமிசை †மூப்பத்தொருநூறுயிரத்தேழாயிரத்தைந்நூறு ச்லோகங்களையினை யுடைத்தாகிய ப்ரதமானுயோகமஹாபுராணபரமாகமம் உபதேஸபரம்பரையால் வருகின்றது. இவ்வண்ணம், கதாப்ராமாண்ய நிவேதநார்த்தமாகக் கதாவதாரஸம்பந்தஞ் சொல்லப்பட்டது.

இப்பெற்றியதாகிய ஸ்ரீ புராணபரமாகமம் [7]பரமமாங்கல்யமும் புண்யகாரணமுமாதலில், இதனை நித்யமும் பூஜிப்பார்க்கு க்ஷேமமும் ஆரோக்யமும் ஸாந்தியும் துஷ்டியும் ஆகும். இதனை நிமித்தமாகப் பார்ப்

---

1. சரிதங்களையும்
2. அவரவரந்தரகாலங்களையும்.
3. நாதனுகிய
4. செய்கின்றார்.
5. அருளிச்செய்தென்ன.

* ஜகத்குருவானவர் முதலில், உத்ஸர்ப்பிணிகாலத்தவராய மஹாபுருஷருடைய புராணத்தைக் கூறினார்; பின் அவஸர்ப்பிணிகாலத்தை யாஸ்ரயித்து ப்ரக்ருத கதையினைத் தொடங்கிப் பீடிகை யுரைத்தருளினார். சதுர்த்தகாலத்தின் ஆதியில் ஆதிப்ரஹ்ம ரருளிய இதிஹாஸத்தை வ்ருஷபஸேனகணதரர் அறிந்து உலகநன்மையின்பொருட்டு எழுதினார். அதனைப் பின்னுள்ள தீர்த்தகரரும் கணதரரும் வெளியிட்டனர். 1:191–5.

6. ப்ரஸிஷ்ய ப்ரஸிஷ்யராகிய.

† மூப்பத்தொருநூறுயிரத் தெட்டாயிரத்தைந்நூற்றெழுபது; மூப்பத்தொருநூறுயிரத்தைந்நூற்றெழுபது என்பன பாடாந்தரம். மூலத்துக் கொத்தபாடம் கொள்ளப்பட்டுளது. 2:109, 110-ஆம் சுலோகங்களைப் பார்க்க. ஸங்க்யை 2,55,442,31,07,500.

7. பரமமாங்கல்யமும்.

ப்பார்க்கு அதீதாநாமத ஸுஹாஸுஹங்கள் வெளிப்படும். இதனைக் கேட்க மஹாபாபங்கட்கு ப்ராயஶ்சித்த மாகும். பாப நிர்ஜரையினையும், புண்யாஸ்ரவத்தினையும் ஸுஸ்வப்நவ்ருத்தியினையும், உஸ்ஸ்வப்நவிநா ஶத்தினையுஞ் செய்து, அஹ்நுஷ்டியாபவர்கத்தினையும் ப்ரஸாதிப்பதாகிய இந்த மஹாபுராணபரமாகமத்தினை ஹவ்யஜநங்கள் ஹக்தியுக்தராகி, நித்யமும் ஸேவிப்பாராக.

* இனி இந்த மஹாபுராணத்தினுக்கு உபோத்காதஞ் சொல்லுதும்.

யுகாந்தத்திலே, ஜம்வுத்வீபத்து ஹரதகேஷத்ரத்து மய்யம வண்ணத்து விபுலாசலமஸ்தகத்து தெவர்களால் நிர்மிதமாகிய ஸமவஸரண மண்டலத்து ஸாதுஜநபரிவ்ருதனாகி யெழுந்தருளியிருந்த [1]பஶ்சிம தீர்த்தகரனாகிய ஸ்ரீவர்தமாநஸ்வாமியினை நமஸ்கரித்து, தத்நந்தரம் மணியர[2]ஸ்வாமியினை ஸ்துதி ஶதஸஹஸ்ரங்களினால் ஸ்துதித்து, † ஶ்ரேணிகமஹாராஜன் விஜ்ஞாபிப்பான்: ‡ 'ஸுவாமிந், முன்னம் மிகுந்த உத்கண்டியாகிய என்னில் ஹிம்ஸாநுதஸ்தேயபரதாரஸுராபரிக்ரஹ சிந்தையினாலும், மூன்றிவையாநந்த ரௌத்ரபரிணமத்தினாலும், நரகாயுர்பந்தமாகிய [3]நரகாயுஷ்யமும் பண்ணப்பட்டது. அதனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தமாகப் §புராணகதையினை அருளிச்செய்யவேணும்' என்ன, ஸர்வோபகார தத்பரனாகிய [4]கௌதமஸ்வாமி அருளிச்செய்வார், தபோதனாக்ரேஸரனாத

---

* இதுமுதல் இரண்டாம்பர்வம்.

1. பஶ்சிமதீர்த்தகரநாயகனாகிய. பஶ்சிமதீர்த்தநாயகனாகிய.

2. ஸ்வாமியினை நமஸ்கரித்து.

† ஶ்ரேணிகன் மகததேஶாதிபதி என்பது, 2:26-ஆல் தெரிகின்றது.

‡ 'ஸ்வாமியே, ஸ்வயம்புவினால் புராணத்தை அர்த்தரூபமாகக் கேட்டேன். தங்களநுக்ரஹத்தால் அதனை க்ரந்தரூபமாகக் கேட்க விரும்புகின்றேன்' என்றான் என்பது மூலம். 2:3.

3. நரகாயுஷ்யமும்.

§ புராணம்—க்ஷேத்ரம், காலம், தீர்த்தம், ஸத்புருஷர், அவர்சேஷ்டிதம் என்னும் ஐந்து இலக்கணம் உடையது. 2:38. காவ்ய ரூபமான புராணத்திற்கு அங்கம் எட்டு: லோகம், தேஶம், பட்டணம், ராஜ்யம், தீர்த்தம், தானம்தவம், கதிகள், பலம் என்பன. 4:3.

ஶ்ரேணிகனை நோக்கி இருடிகள் கூறியனவும், (2: 29–46) இருடிகள் கௌதமரைப் புகழ்ந்தனவும் (2:47–82) விடப்பட்டுள்ளன.

4. கௌதமமணியரஸ்வாமி. மணியரஸ்வாமி.

கௌதமன் என்னும் பெயர்க்காரணம்—ஸர்வஜ்ஞனுடைய ஶ்ரேஷ்டமாகிய வாணிக்கு, 'கௌதமா' என்று பெயர். அதனை யறிந்து, அத்யயநம் செய்வதனால் கௌதமர் என்று பெயர் வந்தது. கௌதமர் என்பது வர்த்தமாநஸ்வாமிக்குத் திருநாமம்; அவர் கூறியருளிய தத்த்வத்தை அத்யயனஞ்செய்தலால் கணதரருக்கும் கௌதமர் என்று பெயராயிற்று. 2:52, 53. ப்ரத்யக்ஷம், பரோக்ஷம் என்னும் இரண்டுவித ஜ்ஞான முடைமையின் கௌதமகணதரர் ஶ்ருதகேவலி யாயினர்.

மாகிய ஆஸநத்து[1] ஸமர்ஜ்ஜித பர்யங்காஸநத் திருந்து, வாமகரத்தினைப் பர்யங்கத்தின்மேல் உத்தாநமாக வைத்து, * ஔஷநாஹஸ்தத்தினை யெடுத்து, மார்ஜவத்தினை நடியாதின்றவன்போல மம்ஹீரமயூரோஜார மாகிய வாக்கினைற் சொல்லுவார்.

ஸ்ரேணிகமஹாராஜனே, வர்ஹூாவாகிய ஆதிதீர்த்தங்கர், வர்ஜா பதியாகிய மரதேஸ்வரனுக்கு அருளிச்செய்தபடியே உனக்கு இப் பொழுது சொல்லுகின்றேம், கேட்பாயாக. ஸூத்ரஸ்கந்தத்தினுக்குச் சொல்லப்பட்ட மஹாயிகாரங்கள் நான்கு. அவையாவன: ப்ரயோஜநாதுயோகம், † கரணுதுயோகம், ‡ சரணுதுயோகம், § த்ரவ்யாதுயோகம் என. [2] அவற்றுள், ப்ரயோஜநாதுயோகம் என்பது—த்ரிஷஷ்டிஸலாகாபுருஷ சரித்தத்தினைச் சொல்லுவது; சரணுதுயோகம் என்பது—த்ரைலோக்ய ஸம்ஸ்தாநத்தினைச் சொல்லுவது; சரணுதுயோகம் என்பது—ஸாமாநாதிகாரர்களது சர்யாவிஸேஷத்தினைச் [3] சொல்லுவது; த்ரவ்யாதுயோகம் என்பது—ஷட்த்ரவ்யங்களது ஸ்வரூபத்தினைச் சொல்லும். ப்ரகரணாங்கத்தத்த்வத்தினுக்கு ஸ்ரோதாவாஜிஸமர்ப்பணமாகிய ‖ உபக்ரமம் பஞ்சவியம். அவையாவன: [4] ஆநுபூர்வீ, நாமம், ப்ரமாணம், அதிகியம், அவயாயிகாரம் என. [5] அவற்றுள், ஆநுபூர்வீ யென்பது

---

1. ஸமர்ஜ்ஜஸமாதி, ஸமரஜ்ஜாதி.

* ஸமாதியும், வக்ரமல்லாததும், விஸாலமுமாகிய ஸ்தானத்திற் பல்யங்காஸனத்திலிருந்து இடக்கரத்தைப் பல்யங்கத்தில் வைத்து மேல்முகமான வலக்கையை எடுத்து, மார்தவதர்மத்தை நடக்கிறார் என்பதுபோலத் தர்மோபதேஸஞ் செய்தருளினார் 2:93-5.

† கரணுதுயோகத்தில் த்ரைலோக்ய க்ஷேத்ரஸங்க்ஷய சொல்லப்பட்டுளது. 2: 99.

‡ சரணுதுயோகத்தில், முநிவர் ஸ்ராவகர் இவருடைய சாரித்ரஸாத்திரம் வர்ணிக்கப்பட்டுளது. 2:100.

§ த்ரவ்யாதுயோகத்தில், ப்ரமாண நய நிக்ஷேபங்களாலும்; ஸத், ஸங்க்யை, க்ஷேத்ரம், ஸ்பர்ஸநம், காலம், அந்தரம், பாவம், அல்பபஹுத்வம் இவற்றாலும்; நிர்தேஸம், ஸ்வாமித்வம், ஸாதநம், அதிகரணம், ஸ்திதி, விதாநம் இவற்றாலும் ஜீவாதி த்ரவ்யங்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்டன. 2:101.

2. அதனுள்.

3. சொல்லும்.

‖ உபக்ரமம் என்பது—தான் சொல்லத்தொடங்கிய பதார்த்தஸ்வரூபத்தைக் கேட்பவர்புத்தியில் ஸமர்ப்பித்தல். அபிதாவது தெளிவித்தல், 2:103.

4. அநுபூர்வி.

5. இதனுள்.

*க்ரமம்; நாமம் என்பது பெயர்; ப்ரமாணம் என்பது ஸங்வெ;; அதியெயம் என்பது சொல்லப்படும் பொருள்; அயா-யிகாரம் என்பது [1]கயாபுருஷர்ஸங்வெ;.

முன்னே, யுகாந்தரத்திலே ஊஷ்ஷமகால தொஷத்திலில் மநுஷ்யரது வாஜி ஹாநியாகையிலில் புராணஸ்ருங்யவிஸ்தாரமும் ஹீநமாகும். இந்தப் புராணத்திலே †நமக்கு அநந்தரம், நமது ஸயர்மா ஸூதகேவலி ஸாயர்மரும், தது நந்தரம் ‡ஜம்பூநாமரும் நிரவஸோஷம் உபதெஸம் பண்ணி, ஸமவாநு[2] பரி நிர்வாணநந்தரம் §அஸ்மதாதி மூவரும் ஆஷஷ்டி[3] வர்ஷத்திலில் க்ரமேண [4]கைவல்யபத மடைந்து முக்தி ப்ராப்த ராயினபின், விஷ்ணுவும் நந்திமித்ரரும் ||அபராஜிதரும் மொவஜ்நரும் ஸதூவாஹாவும் என்னுஞ் $சதுர்தஸ மஹாவித்யாஸ்யாநபாரங்மதராகிய இவர்கள் ஸுதவர்ஷம் ஸாகல்யமாக நடத்தியபின், [5]விஸ்வாவரும் ப்ரோஷ்திலாசார்யரும் கூஷத்ரியரும் ஜயஸாஹ்வயரும் நாகஸேநரும் விஜயாஸ்ரும் யுதிஷேணரும் விஜயரும் வாஜிமாதரும் மங்மதெவரும் யர்மஸேநரும் ஆகிய ஸுபூர்வயரர் த்ரயஸ்திஸுதவர்ஷம் கூத்ஸ்நம் நடத்தியபின், நக்ஷத்ரநாமரும் ஜயபாலரும் பாண்டுவும்

---

* க்ரமமாவது—ப்ரதமாநுயோகத்தை முதலாகக்கொண்டாதல், த்ரவ்யாநுயோகத்தை முதலாகக்கொண்டாதல் யாதேனும் ஒரு முறைமையை ஆஸ்ரயித்த கணஞக்ரமம். 2: 105.

1. கயாபூருஷர்.

† நமக்குப்பின், ஸாயர்மராகிய ஸூதகேவலிகள் இப்புராணமுழுதும் இருந்தவாறே ஸங்ஹரிப்பர். 2:137.

‡ ஜம்பூநாமர், ஸூதகேவலிகளுள் இறுதியினர். 2:138. இவர்காலம்முதல் குருபரம்பரையாய் வந்த புராணத்தை ஜிநஸேநாசார்யர் ப்ரகாஸப்படுத்தினர். 1:200.

2. நிர்வாணநந்தரம்.

§ அஸ்மதாதிமூவர் என்றது, தாமும்(கௌதமரும்), ஸாயர்மரும், ஜம்பூநாமரும் ஆகிய மூவரை. 2:139.

3. வர்ஷத்தில்.

4. கைவல்ய மடைந்து.

|| மூலத்திற் கொத்த பாடங் கொள்ளப்பட்டேது. 2:141—145. அபராஜிதரும் ஜயஸாஹ்வயரும் மொவர்யநரும் ஸதூரும் நாகஸேநரும் விஜயாஸ்ரும் யுதிஷேணரும் விஜயரும் வாஜிமாநரும் மங்மதெவரும் யர்மதெவரும் ஆகிய ஸுபூர்வயரர் என்பதும் பாடம்.

$ சதுர்தஸ மஹாவித்யை—14 பூர்வஸாஸ்த்ரங்கள்.

5. விஸாலர். விஸாவ: 2:143.

யூர்வஸ்ரருமும் கம்ஸருமாகிய ஏகாதஶாங்மயரர் [1]விம்ஶதிஶிஶுதர்வரீதும் புராணத்திணைப் பாதொநமாக நடத்துவர். ஸுஹதூரும் யஶொஹதூரும் ஹதூவாஹுவும் லோஹாசார்யரும் என்னும் ப்ரயமாங்மயரராகிய இவர் அஷ்டாதஶாயிக ஶதவர்ஷப்ரமாணம் புராணத்திணைத் தூர்யஹாமத்திணை உபதெஶம் பண்ணியபின், க்ரமத்திலுல் ஸ்வல்பமாத்ரையாகி நடந்துவாராநின்ற இது ஜிநஸேநாசார்யர் முணஹதூராசார்யரால் உபதெஶிக்கப்பட்டது. இவ்வண்ணம், ஸ்வயம்ஹுவிணு லுபதெஶிக்கப்படாதது புராணுஹாஸமாகும்.

*இனி, வ்ருஷஹஸ்வாமிபுராணத்துக்குப் பீடிகை சொல்லுதும்:

அநாதிநிய நமும் †வர்த்தநாலக்ஷணமும் ‡லோகமாத்ரமும் §ஸூக்ஷ்மாணுபரிவர்தமிந ப்ரமாணகமும் அஸங்வெயமும் கும்ஹகார சக்ரஹாந்திக்கு §§அயஶ்ஶிலேபோல ||அநந்தமாகிய வஸ்துராஶியினது பரிவர்த்தநைக்கு ஸ்வமதாநந்த ஸாமஹர்த்திணுல் [2]ஸஹகாரியாகி, $ஸ்வமுணபர்யாயங்களிணுல் [3]அநேயாநு ஸம்ப்லவ மின்றி முவ்வுருபமாகியது ஹவ்யகால மாகும். இதணை, ¶அஸ்திகாயத்தினிற் சொல்லப்

---

1. விம்ஶதிஶிஶுதம்.

* இதுமுதல் 3-ஆம் பர்வம்.

† வர்த்தநாலக்ஷணமாவது— ஜீவாதி த்ரவ்யங்களே ஓரவஸ்தையினின்று மற்றோரவஸ்தையை அடைவிப்பது.

‡ 'லோகமாத்ரமும்.....பரிச்சிந்ந ப்ரமாணகம்'—நிஶ்சயகாலமானது, ஸூக்ஷ்மமான பரமாணுவினளவு பரிமாணம் உள்ளதாய், லோகத்தில் நிறைந்துளது. ஒவ்வோரிடத்தும் காலஅணு ஒவ்வொன்றுளது என்பதாம்.

§ 'அயஶ்ஶிலே'—'யயா குலாலசக்ரஸ்ய ஹ்யாந்தேர்ஹேது ரயஶ்ஶிலா' 3:4. என்பது காண்க.

|| 'அநந்தமாகிய வஸ்து.....ஸஹகாரியாகி'—அநந்தமாகிய வஸ்துக்களும் அவஸ்தாந்தரங்களை யடைதற்குக் காலம் ஸஹகாரியா யிருக்கின்றது என்பதாம்.

2. ஸஹகாரியாகிய.

$ 'ஸ்வமுணபர்யாயங்களிணுல்.....முவ்வுருபமாகியது'—தமது ஸாமர்த்யத்திணுல் யோக்யதாநுஸாரமாகி, குணபர்யாயங்களிணுல் பரிவர்த்தனையை அடைகின்ற பதார்த்தங்களுக்குப் பரிவர்த்தனை செய்விக்கின்ற நிமித்தகாரணம் காலம் ஆகின்றது இந்தக் காரணத்திணுல் பரஸ்பர ஸங்கரம் உண்டாதல் இல்லை அஃதாவது, பதார்த்தங்கள் வேறு வேறுயே இருக்கின்றன என்பதாம்.

3. அநேயாநும் ஸம்ப்லவமும்.

¶ அஸ்திகாயம்—ஜீவாஸ்திகாயம், புத்கலாஸ்திகாயம், யர்மாஸ்திகாயம் அயர்மாஸ்திகாயம், ஆகாஶாஸ்திகாயம் என ஐந்து. இவையேயன்றி, காலாஸ்திகாயம் என ஒன்று சொல்லப்படவில்லை. அநேக ப்ரதேஶங்களை ஆக்ரமித்துக் கொண்டிருப்பதற்குக் 'காயம்' என்றும், (எப்பொழுதும்) இருப்பதற்கு அஸ்தி என்றும் பெயர். இவ்விரண்டும் உடையது அஸ்திகாயம் எனப்படும்.

படாமையால், இல்லை யென்று சிலர் சொல்லுவர். அது யுக்தமல்ல. ஷஹ ஊவ்யங்களில் சொல்லப்படுகையினாலும், யுக்தியோமத்தினாலும், வ்யவஹாரப்ரதீதியினாலும், மூவ்வுரூபமாகிய காலம் உளதாகும்; *'ஹிம்ஹொ மாணவக:' என்பதுபோல. †ப்ரதெஸ [1]ப்ரசயாஹாவத்தினால் காலத்தினுக்குக் [2]காயத்வம் இல்லை. மானப்ரசயோமத்தினால் ஊவ்யத்தினால் [3]அஸ்தியாகும்.

இவ்வண்ணமாகிய ‡மூவ்வுகாலாஸ்ரயமாகி, §பராபரத்வ ஸம்ஸூசிய மாகி, ‖பூர்வாபரீஹூதமாகியது வ்யவஹாரகால மாகும். அதுவும், பரமாணுவினால் வ்யக்தமாகிய$ஸமயமும் அஸங்வ்யாத ஸமயங் கொண்டது ஒரு ஆவளி; ஆவளி அஸங்வ்யாதம் கொண்டது ஒரு உச்ச்வாஸம்; உச்ச்வாஸம் ஏழு கொண்டது ஸ்தோகம்; ஸ்தோகம் ஏழு கொண்டது லவம்; லவம் முப்பத்தெட்டரை கொண்டது நாழிகை; நாழிகை யிரண்டு கொண்டது முஹூர்த்தம்; முஹூர்த்தம் முப்பது கொண்டது திவஸம்; திவஸம் பதினைந்து கொண்டது பக்ஷம்; பக்ஷம் இரண்டு கொண்டது மாஸம்; மாஸம் இரண்டு கொண்டது ரிது; ரிது மூன்று

---

* 'ஹிம்ஹொ மாணவக:' உண்மையில் ஹிம்ஹம் இருத்தலின் அதன் ஸௌர்யம் முதலான தர்மங்களை மாணவகன்மேல் ஏற்றிக் கூறுகின்றோம். ஹிம்ஹம் என்பதே இல்லாதிருப்பின் அப்பொழுது இவ்வாறு ஹிம்ஹத்தின் தர்மத்தை ஆரோபித்துக் கூறுதல் இயலாதன்றே? அதுபோல ஸமயம், ஆவளி, நாழிகை, பகல், நாள் முதலிய காலம் வழக்கில் அறியப்படுதலின், முக்யகாலம் உளது என்று உணரப்படும். முக்யம் இல்லாமல் கௌணம் இல்லையன்றே?

† 3:8. 'ப்ரதெஸப்ரசயாஹாவத்தினால்... ...அஸ்தியாகும்'—நிஶ்சயகாலம் ஒவ்வொரு ப்ரதேஸத்தில் வேறு வேறாகித் தனித்தனியே யிருத்தலின், அதற்குக் காயத்வம் இல்லை; அஃது அநேக குணங்களை யுட்கொண்டிருத்தலின் த்ரவ்யமாதலால் அஸ்தித்வம் உளதாயிற்று. காலம் அநேக ப்ரதேஸங்களை ஆக்ரமித்துக்கொண்டிராததனால் அஃது அஸ்திகாயம் இல்லாததாயிற்று.

1. ப்ரசேயாஹாவத்தினால். 3. அஸ்திகாயமாகும்.
2. காயம் இல்லை. ‡ மூவ்வுகாலாஸ்ரயமாகிய என்பது பாடம்.

'மூவ்வுகாலாஸ்ரயமாகி'—வ்யவஹாரகாலம் முக்யகாலத்தின் வேறுதலின், முக்யகாலத்தை ஆஸ்ரயித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

§ 'பராபரத்வஸம்ஸூசியமாகி'—பதார்த்தங்களில் உண்டாகின்ற பழையது புதியது என்னும் பர்யாயங்களைக் குறிப்பிப்பதாகி. 3:10.

‖ 'பூர்வாபரீஹூதமாகியது'—வர்த்தனையே லக்ஷணமாகவுள்ள முக்யகாலத்தினால் பரிவர்த்தனை செய்யப்பட்ட இறந்தகால, எதிர்கால, நிகழ்கால ரூபமாகியது. 3:1'.

$ ஸமயம், ஆவளி, உச்ச்வாஸம் முதலியன வ்யவஹாரகாலத்தின் பேதங்கள். ஸூர்யாதி ஜ்யோதிஶ்சக்ரத்தின் பரிப்ரமணத்தினால் இத்தகைய காலபேதங்கள் உண்டாகின்றன.

கொண்டது அயநம்; அயநம் இரண்டு கொண்டது ஸம்வத்ஸரம்; ஸம்வத்ஸரம் எண்பத்துநான்குநூறுயிரங் கொண்டது பூர்வாங்மம்; பூர்வாங்மம் எண்பத்துநான்குநூறுயிரங் கொண்டது பூர்வம்.

*இவ்வண்ணம் † பூர்வாங்மம், பூர்வம், பர்வாங்மம், பர்வம், நபுதாங்மம், நபுதம், குமுஹாங்மம், குமுஹம், பத்மாங்மம், பத்மம், நளி நாங்மம், நளிநம், கமலாங்மம், கமலம், [1]துட்யங்மம், துடிகம், அடடாங்மம், அடடம், அமமாங்மம், அமமம், ஹாஹாங்மம், ஹாஹா, [2]ஹூஹூவங்மம், ஹூஹூ, லதாங்மம், லதா, மஹாலதாங்மம், மஹாலதா, ஶிரஃப்ரகம்பிதம், ஹஸ்தப்ரஹேளிதம், அசலம் என இவை ஒன்றற்கொன்று எண்பத்துநான்குநூறுயிரத்தாற் பெருக்கிக் கொள்க. இதன்மேலுள்ள ஸங்வ்யாதாஸங்வ்யாதாநந்தமாகிய கால ஹேதும் கண்டுகொள்க.

அஸங்வ்யாதம் இரண்டு கொண்டது பல்யோபமம்; பல்யோபமம் பத்துக்கோடாகோடி கொண்டது கடலாகும். அநந்தாநந்த ஸமய ப்ரமாணத்ததாகிய அதீதாநாமதகாலம் உத்ஸர்ப்பிணியும் அவஸர்ப் பிணியும் என இரண்டு ஹேதுத்தது. அவற்றுள் உத்ஸர்ப்பிணியாவது— ப்ராணிகளுடைய ஬லங்களும் ஆயுஷ்யங்களும் ஶரீரோத்ஸேயங்களும் [3]பூர்வபக்ஷத்துச் சந்த்ரகலைபோல வர்யித்து வருவதாகும். அவஸர்ப் பிணியாவது—[4]அபரபக்ஷத்துச் சந்த்ரகலைபோல நாடோறும் ஶரீரோத் ஸேய [5]஬லாயுஷ்யம் [6]குறைந்து வருவதாகும். அக்காலம் [7]ஓரோ வொன்று பத்துக்கோடாகோடிகடற்கால நிலைமையினை யுடைத்து. அவை யிரண்டும் கொண்டது ஒருகல்பமாகும். இவையிரண்டும் ஓரோவொன்று ஆறு ஹேதுப்படும். அவையாவன: ஸுஷமஸுஷமையும், ஸுஷமையும், ஸுஷமதுஃஷ்ஷமையும், துஃஷ்ஷமஸுஷமையும் துஃஷ்ஷமையும், அதி

---

* இவ்வண்ணம் என்றது, பூர்வாங்கஎண்ணினை 84-ஆல் பெருக்கின் பர்வாங்கம் வரும். பர்வாங்க எண்ணினை 84-ஆல் பெருக்கின் பர்வம் வரும் என்ப தாம். இவ்வாறே பெருக்கிக்கொள்க.

† பூர்வாங்கம் முதலிய காலத்தின் விவரம் 3: 218-227ல் காண்க.

1. துத்யங்மம்.
2. ஹூஹூஅங்மம்.
3. பூர்வபக்ஷ சந்த்ரகலை.
4. அபரபக்ஷ சந்த்ரகலை.
5. ஬லம் ஆயுஷ்யங்களும்.
6. குறைந்து வருவது.
7. ஒரொவ்வொன்று, ஓரோவொன்று.

ஷ்ஷமையும் என. இவை அவஸர்ப்பிணியின் ஹேதுங்கள். [1]இவை-யிற்றை ஈறுமுதலாக எண்ண உத்ஸர்ப்பிணியின் ஹேதுங்க ளாகும். இக் காலம் இரண்டும் இச்சொன்னவாறு பரிவர்த்தனையாலும் ஸுக்ல பக்ஷமும் கிருஷ்ணபக்ஷமும்போல நிரந்தரம் முறையே [2]ஆவர்த்திக்கும்.

பண்டு, இந்த அவஸர்ப்பிணியின்கண் ஹாதகேஷத்ர மயூமவண் ஷத்து ஸுஷமஸுஷமை என்னும் முதற்காலம் நானூகோடாகோடிகடற் காலநிலைமை யுடைத்தாகி நிகழ்ந்தது. அப்பொழுது [3]ஹாதகேஷத்ரமும் உத்தம [4]ஹோமஹுமியாகிய தெவோத்தரகுருவோ டொக்கும். அக் காலத்து மநுஷ்யராயுஷ்யம் மூன்று *பல்ல மாகும். அவர்கள் ஸரீரம் ஆரூயிரம் வில் ஓங்கி, [5]பவழவர்ணத்ததாகி †வஜ்ரம்போன்ற அஸ்தி வலத்தினையும் ஸமசதுரஸ்ர ஸம்ஸ்தாநத்தினையும் உடைத்தாய், ஸ்வஹாவ ஸுந்தராகாரமாகி, நிர்வ்யாயியாய், மூத்ரபுரீஷங்களும் வேர்ப்பும் [6]ஸரீர மலங்களும் இன்றி ஸுகந்தியாய், மகுடகுண்டல கடக கடிஸூத்ர வ்ரஹ்மஸூத்ராங்கதகேயூரஹாராதிகளால் அலங்கரிதமாகி, நரை மூப்பு இன்றி, திவ்யஸரீரத்தோ டொத்திருக்கும். இவர்கள் மூன்றுநாள் இடைவிட்டு, நாலாநாள் ‡ கடலோப்ரமாணத்ததாகிய அமிர்து உண்பர். இவர்கட்குப் § பத்துவியமாகிய கல்பதருக்கள் ஹோமஸாயநங்களைக் கொடுக்கும். அவற்றுள், [7]மதூராங்கம் என்பது திவ்யஸாரமாகிய நாநாவியமாகிய பாநங்களைக் கொடுக்கும்; [8]தூர்யாங்கம் என்பது [9]நாநாவியமாகிய வாத்ரங்களைக் கொடுக்கும்; ஹூஷணாங்கம் என்பது

---

1. இவற்றை.
2. ப்ரவர்த்திக்கும்.
3. ஹரிதகேஷத்ரம்.
4. ஹொமஹுமியாகி.
* பல்யோபமம் என்பது மூலம். 3:25.
5. பவழவர்ணத்ததாகிய.
† காய்ச்சியபொன்போன்ற ஒளி. 3:26.
6. ஸரீரவலங்களும்.
‡ கற்பகவிருக்ஷத்தின் திவ்யமான ஆஹாரத்தை இலந்தைப் பழத்தின் (குவலீ) அளவு உண்கின்றனர் என்று மூலத்தில் உளது. 3:30.
§ மூலத்தில் 9:40–50–ஆம் சுலோகங்களைக் காண்க.
7. மதூராங்கம் என்னுங் கல்பதரு.
8. தூர்யாங்கம்.
9. நாநாவிய வாத்ரங்களை.

அதேகவியமாகிய ஆஹரணங்களைக் கொடுக்கும்; *மால்யாங்மம் என்பது நாநாவியமாகிய புஷ்பமாலைகளைக் கொடுக்கும்; தீபாங்மம் என்பது ரத்ந தீபங்களைக் கொடுக்கும்; தூபாங்மம் என்பது [1]ப்ராஸாத மண்டபாதி-களைக் கொடுக்கும்; ஜ்யோதிரங்மம் என்பது சந்த்ராதித்யரொளியினை [2]யடக்குமொளியினைக் கொடுக்கும். இதனுடைய ஒளியினால் அக்காலத்து இரவுபகல் இல்லை. போஜநாங்மம் என்பது நாநாவிதரஸத்தவாகிய உண்பன தின்பன நக்குவன பருகுவன என்னும் நான்குவகைப்பட்ட உணவினைக் கொடுக்கும்; பாநாங்மம் என்பது வேண்டிய கலங்களைக் கொடுக்கும்; வஸ்த்ராங்மம் என்பது விசித்ரமாகிய வஸ்த்ரங்களைக் கொடுக்கும்.

†இப் பத்துவகைப்பட்ட கல்பதருக்கள் பாத்ரதாநாதிகளால் வந்த புண்யபலத்தால் [3]மநுஷ்யர்க்கு இந்த பலங்களை உபகரிக்கும். அக்காலத்துள்ள விலங்குகள் [4]மணிமயமாகிய பூமிதலத்தைத்தழுவிய அதிதரஸத்தவாகிய தூணங்களை மேய்ந்து ஸ்வதூஷ்மயாரஜலங்களைப் [5]பருகித் தத்தம்மிற் செற்ற மின்றிச் சேர்ந்து திரியும். அக்காலத்துள்-ளார்க்கு நிஷ்டையும் சோம்பும் கார்ப்பண்யமும் அநாசாரமும் அகால மரணமும் மநோதுஃகங்களும் ஸ்ரீதோஷ்ணவர்ஷாவையைகளும் இல்லை. அக்காலத்துப் [6]பிறந்தார், பிறந்தநாள்முதல் ஏழுநாள் அங்குலியினை ஆஹாரமாக உண்பர்; ‡அதற்பின் ஏழுநாள் தவழ்ந்துதிரிவர்; [7]அதற்பின் ஏழுநாள் தளர்நடை நடந்து திரிவர்; அதற்பின் ஏழுநாள் ஸகல கலாஜ்ஞாநமும் பயில்வர்; அதற்பின் ஏழுநாள் ஸம்பூர்ணயௌவநராவர். இவர்கள், தங்களாயுஷ்யம் உலர்ந்தபின் ஸ்த்ரீபுமான்கள் ஆணும் பெண்ணும் உடன்பெற்று அப்பொழுதே கொட்டாவிகொண்டுதான் [8]தும்மித்தான் ஸரீரம்விட்டு ஸ்வர்காவமார்க்கவத்தால் தெவலோகம் புகுவர்.

---

* மால்யாங்கத்திற்குப்பின்பு, ஜ்யோதிரங்கம், தீபாங்கம், க்ருஹாங்கம், போஜநாங்கம், வஸ்த்ராங்கம் என்று மூலத்தில் காண்கின்றது. 3:39.

1. அதேகவியமாகிய ப்ராஸாத.
2. யடர்க்குமொளி.

† 'இப் பத்துவகைப்பட்ட...நடந்துதிரிவர்' என்பது மூலத்தில் இங்கு இல்லை.

3. மநுஷ்யர்கட்கு.
4. மணிமயமாகி.
5. பருகித்தம்மிற்.
6. பிறந்தார் முதல்ஏழுநாள்.

‡ 'அதற்பின்.....தளர்வின்றி நடந்து திரிவர்' என்பது ஒருபிரதியில் இல்லை.

7. அதற்குப்பின்.
8. தும்மித்திரான்.

'கொட்டாவிகொண்டுதான் தும்மித்தான்'—புருஷர் கொட்டாவி விட்டும், ஸ்திரிகள் தும்மியும் மரிப்பர். 3:42—உரை.

இவர்கள்ஶரீரம் மேலுவி நாஶம்போல மாய்ந்துபோம். இவ்வண்ணம், ஸுஷமஸுஷமை என்னும் முதற்காலம் சென்று, கல்பதருக்களது ஶக்தியும் ஆயுஷ்யமும் ஶரீரோத்ஸேயமும் க்ரமத்தால் குறையாநின்ற விடத்து, ஸுஷமை என்னும் இரண்டாங்காலம் மூன்றுகோடாகோடி கடற்காலநிலைமையினை [1]யுடைத்தாய் நிகழ்ந்தது.

அப்பொழுது, ஹரதவண்ம்மயுமஹொமஹுமியாகிய ஹரி வர்ஷ ரம்யகங்களோ டொக்கும். அக்காலத்துமநுஷ்யர்கட்கு ஆயுஷ்யம் இரண்டு பல்லம்; ஶரீரோத்ஸேயம் நாலாயிரம் வில்லு. *இவர்கள்நிறம் பால்போன்றிருக்கும். இவர்கள் இரண்டுநாள் இடைவிட்டு, அக்ஷவல ப்ரமாணமாகிய அமிர் துண்பர். இவ்வண்ணம் இக்காலம் இறந்தபின், ஸுஷமஉஷ்ஷமை என்னும் மூன்றுங்காலம் இரண்டு கோடாகோடி கடற் காலநிலைமையினை யுடைத்தாய், ஜவநுஹொமஹுமியாகிய ஹெமவத ஹெரண்யவதங்களோடொக்கும் [2]நிகழ்ச்சியையுடைத்தாய் நிகழ்ந்தது. அக்காலத்துமநுஷ்யர்க்கு ஆயுஷ்யம் ஒரு பல்லம்; ஶரீரோத்ஸேயம் †இரண்டாயிரம் வில்லு; ‡நிறம் பச்சை. ஒருநாள் இடைவிட்டு, யாத்ரீவல ப்ரமாணமாகிய அமிர் துண்பர். இம் மூன்றுங்காலம், ஒருபல்லத்தை §எட்டுக்கூறிட்ட ஒருகூறுழியச் சென்றவிடத்து, ‖ப்ரதிஶ்ருதி என்னும் முதல்மநுத் தோன்றினன். அவனுயுஷ்யம் பல்லத்தைப் பத்துக்கூறிட்ட ஒருகூறு. அவனுக்கு ஶரீரோத்ஸேயம் ஆயிரத்தெண்ணூறு வில்லள வாகும். அவன்காலத்து, ஆடிமாஸத்துப் பௌர்ணமாவியின்கண் அஸ்தமயகாலத்து, கிழக்கே பூர்ணசந்த்ரமண்டலமும், மேற்கே ரக்தமய மாகிய ஆதித்யமண்டலமும் தோன்றியவிடத்து, பண்டு கண்டறியாத இவ் விரண்டினையுங் கண்டு ஭ீதராகிய ஹொமஹுமிமநுஷ்யர் ஹயத்தினீங்கி யிருந்த ப்ரதிஶ்ருதியைக் கண்டடைந்து வணங்கி, 'ஸ்வாமி, இத்தோன்றிய இவை என்?' என்று வினவ, அவயிஜ்ஞாநஸஹிதனுகிய அவனும், 'இவர்கள் சந்த்ராதித்யர் என்பார். ஜ்யோதிரங்ம மென்னுங் கல்பகவ்ருக்ஷங் களில் ஒளிப்பிழம்பினல், முன்புளராயினும் உங்கட்குத் தோன்றிற்றிலர்;

---

1. யுடைத்தாகிய.

* சந்திரகலேக்குச் சமானமாயிருக்கும் என்பது மூலம். 3: 49.

2. நிகழ்ச்சியினை.

† இரண்டுக்ரோசம் (மவ்யூதி) என்பது மூலம். 3:54.

‡ ப்ரியங்கு (ஞாழல்) போன்ற ஶ்யாமவர்ணம் என்பது மூலம். 3:54.

§ 'எட்டுக்கூறி...விடத்து'—எட்டிலொருபங்கு எஞ்சிநின்றகாலத்தி.

‖ ப்ரதிஶ்ருதிமநு பரதக்ஷேத்ரத்தில் முன்னர் நிகழுஞ் செய்திகளையும் தெரிவித்தான் என்று முதனூல் கூறும். 3:72.

இப்பொழுது, காலவிழிவினல் ஜ்யோதிரங்மங்களில் ஒளி [1]மழுங்குதலின் தோன்றினர். இவர்கள் எப்பொழுதும் ஆகாஸதலத்து மேருவை வலமாகத் திரிவர். இவர்களால் உங்கட்கு ஹயம் இல்லை' என்று ஹயத்தினைக் கெடுத்தனன்.

இந்த மநு, ஆயுஷ்யாவஸாநத்து ஸ்வர்மம் அடைந்தபின், மன்வந்தரம் அஸங்க்யாதகோடி வர்ஷஞ் சென்று காலமும் முறையால் இழிந்துவாராநிற்ப, [2]ஸுஷ்தி என்னும் இரண்டாம்மநுத் தோன்றினன். அவனுக்கு ஆயுஷ்யம் அமமம் என்பது. ஸுரோத்ஸேயம் ஆயிரத்து முந்நூறு [3]வில்லளவு. அவன்காலத்து, ஜ்யோதிரங்மம் என்னுங் கல்பகதருக்கள் மிகவும் ஒளிமழுங்குதலால் ஆகாஸதலத்து நிறைந்தெழுந்த தாரகைகளைக் கண்டு ஹயப்பட்ட மநுஷ்யரை ஹயத்தினைத் தீர்த்து, அமோகாத்ரவிஹாயத்தினையும், பகூ மாஸ ஸங்க்ராந்தியினையும், ஔது விஷ்வயந [4]ஸம்வத்ஸரங்களையும், *ஸுஹுணத்தினையும், நவஸுஹுங்களின் ஸ்வரூபத்தினையும், அவற்றினது ஸம்யோக விஹாகத்தால் தோன்றும் ஹலங்களையும் உபதெஸித்தான்.

மீண்டும் மன்வந்தரம் அஸங்க்யாதகோடி ஸம்வத்ஸரம் சென்றபின், கூஹமங்கரன் என்னும் மூன்றும்மநுத் தோன்றினன். அவனுயுஷ்யம் †அடடம் என்பது. ஸுரோத்ஸேயம் எண்ணூறு வில்லு. அவனும், காலவிழிவினல் நவ உந்த ஸுந்மங்களால் பிளந்தும் கடித்தும் பாய்ந்தும் திரிகின்ற உஷ்டஸுகங்களைக் கண்டு ஹயப்பட்ட மநுஷ்யரை, 'நீங்கள் இவற்றின்பாற் செல்லாதொழிமின்' என்று சொல்லி ஹயந்தீர்த்தான். அவன்பின்பு, முன்புபோல மன்வந்தரஞ் சென்றபின் கூஹமந்யரன் என்னும் நாலாம்மநுத் தோன்றினன். அவனுயுஷ்யம் துடிகம் என்பது; உத்ஸேஸம் எழுநூற்றெழுபத்தைந்து வில்லு. அவனும், காலவிழிவினல் மிகவும் மேல்விழுந்து தொடராநின்ற உஷ்டஸுகங்களைக் கண்டு ஹயப்பட்ட மநுஷ்யரை, ‡'கல்லும் தடியும் கொண்டு உங்களைப் பாதுகாத்துக்கொண்மின்' என்று உபதெஸித்தான். மீண்டும், முன் சொன்ன மன்வந்தரஞ் சென்றபின், வீமங்கரனென்னும் ஐந்தாம்மநுத் தோன்றினன். அவனுயுஷ்யம் கமலம் என்பது. உத்ஸேயம் எழுநூற்றைம்பது வில்லு. அவனும், காலவிழிவினல் கல்பகவ்ருக்ஷங்கள் அல்பங்க

---

1. மழுங்குதலால். 2. ஸம்மதி என்பான் இரண்டாம்.
3. வில்லளவாகும். 4. ஸம்வத்ஸரங்களையும் நவஸுஹுங்களின்.
* 'ஸுஹுணத்தினையும்' என்னும் பாடம் மூலத்தால் (3:87.) வலியுறும்.
† அடடம் என்று மூலத்தா லறியப்படும். 3:92.
‡ குறுந்தடியும் தடியும் ('லகுடயஷ்டயாஸ்ஸஹ') என்பது மூலம். 3:105.

ளாயின வலங்களும் குறைந்தவிடத்து, ஒருவர்க்கொருவர் கல்பகவ்ருக்ஷங் கட்குப் பிணங்காநின்ற ஜநங்கட்கு, அவையிற்றை வசநத்தால் எல்லை குறித்துக் கொடுத்தான். மீண்டும் மன்வந்தரஞ் சென்றபின், ஸீமங்ய ரனென்னும் ஆறும்மநுத் தோன்றினன். அவனுயுஷ்யம் நளிநம் என்பது. உத்ஸேயம் எழுநூற்றிருபத்தைந்து வில்லு. அவனும், காலவிழிவினுல் கல்பகவ்ருக்ஷங்கள் எங்கேனுஞ் சில உளவாய் மிகவும் மந்த வலங்க ளாயின-விடத்து, இவையிற்றின்பொருட்டு *மிகவும் மயிர்பற்றிக் கலஹியாநின்ற மநுஷ்யர்க்கு மரங்களையும் புதர்களையும் எல்லை வரைந்து காட்டிக்கொடுத் தான்.

மீண்டும் மன்வந்தரம் இறந்தபின், விமலவாஹநன் என்னும் ஏழாம்மநுத் தோன்றினன். அவனுயுஷ்யம் பத்மம் என்பது; உத்ஸே யம் எழுநூறு வில்லு. அவனுல் மநுஷ்யர்க்குக் கரிதுரமாகி [1]வாஹநங்க ளேறும் பரிசும், அவை பண்ணும் பரிசும் காட்டப்பட்டது.

மீண்டும், மன்வந்தரம்போய்க் காலமும் இழிந்தவிடத்து, சக்ஷுஷ்மாநு என்னும் எட்டாம்மநுத் தோன்றினன். அவனுயுஷ்யம் பத்மாங்கம் என்பது. உத்ஸேயம் அறுநூற்றெழுபத்தைந்து வில்லு. அவனும், காலவிழிவினுல் ப்ரஜைகளைப் பெற்றுச் †சிறிது பொழுது [2]உய்ந்திருந்து, காணுது கண்ட மநுஷ்யர்க்கு, அதனை உள்ளபரிசு சொல்லி ஹயந்தீர்த்தான்.

மீண்டும், மன்வந்தரம் போயினபின், யஸஸ்வாநு என்னும் ஒன்ப தாம்மநுத் தோன்றினன். அவனுயுஷ்யம் குமுதம் என்பது; உத்ஸேயம் அறுநூற்றைம்பது வில்லு. அவனும் புத்ரரைப் பெற்றுச் ‡சிலநாளிருந்த லால் ஹயப்பட்ட மநுஷ்யரை, 'இது காலஸ்வஹாவம்' என்று சொல்லி, ஹயந்தீர்த்தான். அவன்பின் மன்வந்தரம் போயினபின், அஹிசந்த்ரன் என்னும் பத்தாம்மநுத் தோன்றினன். அவனுயுஷ்யம் குமுதாங்கம்

---

* மிகவும் மெய்பற்றி, மிகவுமெய்ப்புற்று, மிகவுமறுபற்றி என்பன பாடங்கள். 'மயிர்பற்றி' என்னும் பாடம், 'ந்ருணும் மஹாங்விஸம்வாத: கேஸாகேஸி தஶ்வ்ருத்' (3:114.) என்பதனைக் கொள்ளப்பட்டது. 'கேஸாகேஸி' என்பது ஒருவர்மயிரை ஒருவர் பிடித்துக்கொண்டு பொருதற்குப் பெயர்.

1. வாஹநங்களென்னும் பரிசும்.

கோடரி, அங்குஸம், பருமம், கடிவாளம் முதலியன வழங்கு முறையும் யானை முதலியவற்றில் ஏறும் பரிசும் என்பது மூலம். 3:119.

† க்ஷணகாலம் என்பது மூலம். 3:122.

2. உயிர்த்திருந்து.

‡ க்ஷணகாலமிருந்து குழந்தைகளை வாழ்த்தி என்பது மூலம் 3:127. குழந்தை களை வாழ்த்துமாறு உபதேஸித்தவன் யஸஸ்வான் என்னும் மநு. 3:128.

என்பது. உத்ஸேயம் அறுநூற்றிருபத்தைந்து வில்லு. அவனும் புத்ரரைப் பெற்றுச் *சிலநாளிருந்து ஹயப்பட்ட மநுஷ்யரை ஹயந்தீர்த்தான். மீண்டும் மன்வந்தரம் [1]இறந்தபின், சந்த்ராஹன் என்னும் பதிநேராம் மநுத் தோன்றினன். அவனுயுஷ்யம் †நபுதம் என்பது; உத்ஸேயம் அறுநூறு வில்லு. அவனும், ‡நெடுநாள் பிள்ளைகளோடுகூடி ஜீவித்து, ஹயப்பட்ட [2]மநுஷ்யர்க்கு ஹயந் தீர்த்தான். அவன்பின் மன்வந்தரம் இறந்தபின் மருஹெவன் என்னும் பன்னிரண்டாம்மநுத் தோன்றினன். அவனுயுஷ்யம் §நபுதாங்கம் என்பது. உத்ஸேயம் ஐந்நூற்றெழுபத்தைந்து வில்லு. அவனும், பலயாண்டு ப்ரஜைகளுடன் [3]உய்ந்திருத்தலால் ||ஹயப்பட்ட ஜநங்களை ஹயந்தீர்த்தான். அவனுல், ஜலஹர்மங்களைக் கடக்கும் உபாயமாகிய படகும் [4]பணம்பும் [5]ஓடம் முதலாயினவும். [6]கிரிஹர்மங்களை ஏறுமிடத்துப் படிகளும் வகுக்கப்பட்டன [7]அவன்காலத்தில் உபஸமுத்ரமும் [8]பல யாறுகளும் மலைகளும் சில மேகங்களும்$ தோன்றின.[9] அவன்பின் மன்வந்தரம் அஸங்க்யாத கோடிவர்ஷ மிறந்தபின், வ்ரஜேநஜித்என்பான் பதின்மூன்றும்மநுத் தோன்றினன். அவனுயுஷ்யம் ¶பூர்வம் என்பது; உத்ஸேயம் ஐந்நூற்

---

* இம்மனு, குழந்தைகளை வாழ்த்தி, அவர்களுக்குச் சந்த்ரனைக் காட்டி விளையாடுமாறு மனுஷ்யருக்கு உபதேசித்தான். 3:132, 133.

1. போயினபின்.

† 'நவுதம்' என்பது மூலம். 3:135.

‡ மனுஷ்யர், தம்மக்களோடு சிலநாள் ஜீவித்திருந்தார் என்பது மூலம் 3-137. பயந்தீர்த்தான் என்று மூலத்தில் இல்லை.

2. ஜநங்களுக்கு.

§ 'நவுதாங்கம்' என்று மூலம். 3:140.

3. உயர்ந்திருத்தலால்.

|| 'பயப்பட்ட ஜநங்களைப் பயந்தீர்த்தான்' என்று மூலத்தில் இல்லை அவன் காலத்தில், மனுஷ்யர் தம்புதல்வரைக் கண்டும் தழுவியும் இன்புற்று வாழ்ந்தனர் என்று உளது. 3:142.

4. பண்பும்.

5. ஓடமும் முதலாயினவும்.

6. கிரிஹர்மாதிகளை.

7. அவனுடையகாலத்திலே.

8. அநேகநதிகளும்.

$ 'பலயாறுகளும்... மேகங்களும்'—சிறியயாறுகள், சிறியமலைகள் தோன்றின; மேகங்கள் அஸ்திரமாயிருந்தன. அஃதாவது, ஓரோவழி மழை பெய்தது என்பதாம். 3:145.

9. தோன்றிற்று.

¶ பர்வம என்பது மூலம். 3:147.

றைம்பது வில்லு. அவனும், [1]ஜராயுபடலத்தினுல் மூடிப்பிறந்த பிள்ளைகளைக் கண்டு மயப்பட்ட ஜநங்கட்கு அதனை [2]வாங்கிப்போகடும் உபாயத்தைக் காட்டினன். அவன்பின் அஸங்வ்யாதகோடி மன்வந்தரம்வர்ஷமிறந்தபின், [3]நாஹிமஹாராஜன் என்னும் பதினான்காம்மநுத் தோன்றினன். அவனயுஷ்யம் பூர்வகோடி. உத்ஸேயம் ஐந்நூற்றிருபத்தைந்து வில்லு. அவன்காலத்து, ப்ரஜைகள் நாஹிநாளத்தோடுகூடிப் பிறந்தார். அதனைப் போக்கும் உபாயத்தினை உபதெளித்தலில் [4]நாஹி என்பது நாமமாயிற்று. அவன்காலத்து, மேகங்க ளெழுந்து மழைபொழிந்தன; எல்லா யாநுங்களும், உழுது வித்தாமல், காலஸ்வஹாவத்தால்தானே விளைந்தன. கல்பகவ்ருக்ஷங்கள் மறைந்தபின் நாநாவிய மாகிய வ்ருக்ஷங்கள் தாமே தோன்றி வளர்த்தன. அக்காலத்து ஜநங்கள் விளைந்தும் பழுத்துங் கிடந்த யாங்யங்களையும் வளங்களையுங் [5]கண்டும், அவை உபயோகிக்கப் படுமென்றும், *உபயோகிக்கும் உபாயத்தினை யறியாது பசியினுல் வருந்தி [6]வ்யாகுலராகி, நாஹிமஹாராஜனைச் சென்றடைந்து, 'நாயனே, எங்களை ரக்ஷிக்குங் கல்பகவ்ருக்ஷங்கள் போனபின், பசியினுல் வருந்துகின்ற எங்கட்கு ஜீவநோபாயமாவது [7]யாதென் றறிகின்றிலம். அதற்கு உபாயங்களை யுபதெளித்து ரக்ஷித்தருளவேண்டும்' என்று [8]விஜ்ஞாபித்தனர். நாஹிமஹாராஜனும் கருணைபரவஸனாகி உபதெளிப்பான், தெங்கும் மாவும் பலாவும் முதலாகிய இந்த வ்ருக்ஷங்களுடைய பலங்களையும், ஸாலி முதலாகிய யாங்யங்களையும், தினையும் சோளமும் முதலாகிய க்ஷுத்ர யாங்யங்களையும், தீங்கரும்பு முதலாயினவும் †பூசுணை முதலாகிய வல்லி விசேஷங்களையும், [9]கறணை முதலாகிய கந்தவிசேஷங்களையும், அவை உபயோகிக்குமிடத்து உபாயங்களையும் காட்டி, ஸுமந்யபுஷ்பசந்த நாதிகள் [10]சூடவும் பூசவும் படும் என்றும், பருத்திமுதலாயினவற்றால் வஸ்த்ராதிகளை யாக்கும் உபாயங்களையும், இப்பெற்றிப்பட்ட அநுபவ

---

1. ஜடாயுபடலத்தால். 2. நிவர்த்திபண்ணும்.
3. நாஹிராஜன். 4. நாஹி என்னும்.
5. கண்டு.

* இவ் வம்மைக் கியைய வாக்கியம் அமைந்திலது. இதுபோல்வன சில ஆங்காங்குக் காணப்படுகின்றன.

6. வ்யாகுலராகி. 7. யாதென்றறிகிலம்.
8. விஜ்ஞாபித்தபின்.

† பூசனி என்றும் பாடம். 'பூசுணை முதலாகிய.....காட்டினன்': இவை மூலத்தில் இல்லை. ஆனையின் மத்தகத்தில் மண்ணை வைத்து உருவமைத்துப் பலவகைப் பாத்திரம் செய்யும் முறைமை அறிவித்தான் என்று உளது. 3: 204.

9. கரணை, கருணை. 10. சூட்டவும்.

ஸாயுதோபாயங்களையுங் காட்டினன். இவன் இக்ஷ்வாகுகுலம் உபயோகிக்குமிடத்து உபாயத்தை உபதெஸித்தலில் *இக்ஷ்வாகுகுலம் என்னும் பெயருடைய னாயினன்.

இச்சொல்லப்பட்ட பதினெல்வரும் பூர்வஹவத்தில் விதெஹ க்ஷேத்ரத்திலே ஸத்பாத்ரத்தினுக்குக் கொடுத்த பரிஸுத்தாஹாரதானபலத்தினால், ஹொமஹிமாயுஷ்யத்தினைப் பெற்று, பின் க்ஷாயிக ஸம்யக்த்வத்தினை யெய்தி, ஹரதக்ஷேத்ரத்தில் ஸுஷமஸுஷமை என்னுங் தூதிய [1]காலத்து, க்ஷத்ரியவம்ஸத்தில் ஜனித்துச் சிலர் அவயிஜ்ஞானத்தாலும், சிலர் ஜாதிஸ்மரணத்தாலும் இப்பெற்றிப்பட்ட உபதெஸத்தினைச் செய்து, †மநுக்கள் என்றும் ‡குலயரர் என்றும் வ்ருஷபர்க்கள் என்றும் சொல்லப்படுகின்றனர். வ்ருஷபஸ்வாமி தீர்த்தங்கரர் என்றும் §குலயரர் என்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றனர். ஹரதேஸ்வரன் சக்ரவர்த்தி என்றும் ‖மது என்றும் சொல்லப்படுகின்றனன்.

முதலிவர்மநுக்கள்காலத்து, அபராயஞ்செய்தோர்க்கு உண்டமாவது 'ஹா' என்பது. அதற்பின் ஐவர்மநுக்கள்காலத்து உண்டமாவது 'ஹா' என்பதும் 'மா' என்பதும் ஆயிற்று. அதற்பின் $ஐவர்மநுக்கள் காலத்து உண்டமாவது 'ஹா' என்பதும் 'மா' என்பதும் 'யிக்' என்பதும் ஆயிற்று. ஹரதேஸ்வரன்காலத்து ஸரீரதண்டம் தோன்றிற்று. இவ்வண்ணம், காலாவதாரமாகிய புராணபீடிகை சொல்லப்பட்டது.

Ψ ஸ்ரீ புராணத்துச் சொல்லப்படும் பொருள் **எட்டு. அவையாவன—லோகம், தெஸம், புரம், ராஜ்யம், தீர்த்தம், [2]தாநதபஸ், சதுர்கதி, பலம் என. அவற்றுள், லோகாவ்யாநம் என்பது—லோகத்தினது ப்ரமாணத்தினையும் ஸம்ஸ்தாநத்தினையுஞ் சொல்லுதல்; தெஸாவ்யாநம் என்பது—லோகத்தினது ஏகதெஸமாகிய ஜீப ஜநபத

---

* 'இக்ஷ்வாகு என்னும்' என்றிருப்பின் அமையும்.

1. காலாந்தரத்து, காலாந்தத்து.

† ப்ரஜைகளின் ஜீவநோபாயத்தைச் சிந்தித்ததனால் மநு என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது. 3:211.

‡ குலங்களைத் தரித்ததனால் (குலங்கட்கு நாயகரானதனால்) குலயரர் என்று பெயராயிற்று. 3:212.

§ மூலத்தில், 'குலகரர்' என்பதற்கேற்ற பாடமும் உளது. 3:213. ஆர்யருக்கு மனைகள் அமைத்தலைச் செய்ததனால் குலகரர் என்று பெயராயிற்று. 3:211.

‖ 'குலயரன்' என்பது மூலத்தால் அறியப்படும். 3:213.

$ 'ஐவர்மநுக்கள்': ஐவராவர்—மநுக்கள்நால்வரும் வ்ருஷபதீர்த்தங்கரரும்.

Ψ இதுமுதல் 4-ஆம் பர்வம்.

** இவை காவ்யமாகிய புராணத்தின் அங்கங்கள்.

2. தாநம் தபஸ்ஸு.

ஸமுத்ர பர்வதாதிகளை ப்ரபஞ்சித்தல்; புராவ்ருத்தம் என்பது—ஹரதாதி க்ஷேத்ரங்களுள் அயோத்யாதி ராஜதானிகளை நிரூபித்தல்; ராஜ்யாவ்ருத்தம் என்பது—இந்த *தெளத்து ராஜா இவன் என்று சொல்லுதல்; தீர்த்தாவ்ருத்தம் என்பது—ஸம்ஸாரஸமுத்தரணோபாயமாகிய [1]ஜிதேந்த்ரியர்களது சரித்ரத்தினை வர்ணித்தல்; தபோதானாவ்ருத்தம் என்பது—தபோதானங்களுடைய ஸ்வரூபத்தினையும் தத்ஃபலத்தினையுஞ் சொல்லுதல்; மத்யாவ்ருத்தம் என்பது—நரஸுரதிர்யங்நரகமதிகளை நிரூபித்தல்; மதிஃபலாவ்ருத்தம் என்பது—சதுர்மதிகளுள் புண்யபாப [2]ஃபலங்களின் அநுபவத்தைச் சொல்லுதல். [3]அவற்றுள், லோகஸ்வரூபமும் ஸம்ஸ்தானமும் மாத்ரம்.

'லோக்யந்தே ஜீவாத்மாந: பதார்தா-ஸ்மிந்' என்பது வ்யுத்பத்தி [4]ப்ரகாரமாதலில், ஜீவபுத்கலர்மாபர்மாகாலம் என்னும் த்ரவ்யங்களது புலப்பாட்டுக்கு இடமாகியது லோகம் என்று சொல்லப்படும். அதுதானும், அநந்தாநந்தப்ரதேசத்ததாகிய [5]ஆகாஸதலமத்யத்தில் நித்யஸ்வபாவவிஜ்ரும்பணத்தில், [6]அக்ருத்ரிமமாகி நிலைபெற்றது. ஏவம்பூதமாகிய லோகத்தினுக்கு ஸ்ரஷ்டா ஒருவன் உளன் என்று சிலர் சொல்லுவர். அது யுக்தியுக்தமல்லாமை சொல்லுதும்.

அவிசலித நித்யஸ்வரூபனாகிய ஸ்ரஷ்டாவினுக்கு வ்யாப்திபரிணமம் கூடுவதாகிலும், ஸ்ரஷ்டாவாகிய தானும் வ்யாப்திக்கப்படும் [7]பொருள்களி லொருவனாகிலும், அவனுக்கு அவிசலித [8]நித்யஸ்வரூபதா கெடுவதாகும். வ்யாப்திக்கப்படான் என்னில், அவன் ஜகத்தினை எப்ர தெளத்திருந்து படைத்து [9]எப்ரதெளத்தே வைப்பானாகும்? அன்றியும், ஸ்ரஷ்டாவாகுமவன் ஸரீரியோ, அஸரீரியோ? அஸரீரி எனில் அழகி தன்று, அஸரீரிகட்கு மூர்த்தங்களைப் படைத்தல் கூடாமையின். ஸரீரி எனில் அவனது ஸரீரம் ஸகர்த்ருகமோ, அகர்த்ருகமோ? ஸகர்த்ருகம் [10]எனில், அது, தன்னாலோ பிறராலோ படைக்கப்படுவது? தன்னால் எனில், தன்னைப் படைப்பது ஸரீராந்தரபரிக்ரஹத்தாலாகும். அதனையும் அவ்வண்ணமே சொல்ல, அநவஸ்தெளயாகும். தனது ஸரீரம் வேறொருவரால் படைக்கப்படும் எனில் அவனும் ஸரீரியோ, அஸரீரியோ

---

* தெளத்துக்கு ராஜா என்றும் பாடம். இந்த க்ஷேத்ரத்தில் இது தெளம், இது நகரம், இவன் அந்நகர்க்கு அரசன் என்பது ராஜ்யாக்யானம். 4:7.

1. ஜிதேந்த்ரியர்களது.
2. ஃபலங்களுடைய.
3. அதனுள்.
4. ப்ரகாரம.
5. ஆகாஸதலத்துமத்யத்து, ஆகாஸத்துமத்யத்து.
6. அக்ருத்ரிமமாகிய.
7. பொருள்களில் ஒருவனாகில்.
8. நித்யஸ்வரூபத்தைக்.
9. எப்ரதெளத்தை.
10. எனில், தன்னாலோ.

என்பது முதலாகிய உபக்ஷணங்கள் வருமாதலில் அநவஸ்தெ யாகும். [1]இவ்வண்ணத்ததாகிய அநவஸ்தாதொஷத்தினைப் பரிஹரிப்பான் வேண்டி, ஸரீரத்தினை அகர்தாகம் எனில், அதுபோல் ஜமத்தும் அகர்தாகமாதல் ஆம். அன்றியும், உபாதான [2]ஸஹகாரி காரணங்களை யின்றி ஸ்ருஷ்டிக்ரியை கூடுவதன்று. அவையிற்றையும் படைத்தே ஜமத்தினைப் படைப்பானென்னில், காரணங்களைப் படைக்கும்பொழுது அவற்றின் காரணங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தே சேறலில், அநவஸ்தெ யாகும். ஆகவே, தொடங்கிய காரியம் ஒருகாலமும் முடிவு பெறாது. இதனைப் பரிஹரிப்பான்வேண்டிக் காரணங்கள் தாமே ஸ்வபாவவசிதமெனில், ஜமத்தும் அவ்வண்ணமாக அமையும்.

அன்றியும், ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவாயினுன், கூதாயை-னை, அகூதாயை-னை? கூதாயை-ன் என்னில், ஸ்ருஷ்டியால் அவனுக்கு ப்ரயோஜநமில்லை. கூதாயை-னேயாயினும் க்ரீயாயை-மாகப் படைப்பான் எனில், [3]க்ரீயெ யுளதாகவே தந்நிவாரணமாகிய ராகாதிகள் உளவாகும். [3]அவை யுளவாகவே, தந்நிவாரணமாகிய ஸம்ஸாரஸரித்பதந மாகும். அன்றியும், க்ரீயாயை-மாகப் படைப்பான் எனில், முக்தராயினுர்க்கு ஸரீரத்தைப் படைத்தலு மாம். முக்தராயினுர்க்கு ஸரீரபரிகரஹநிமித்தமாகிய கர்மங்கள்லில்லை யெனில், கர்மங்களுந் தன்வழியவாதலில் அவையிற்றையும் படைப்பானுகும். அவை தன்வழியஅல்ல எனில், அவைபோல ஜமத்தும் ஸ்வபாவவசிதமாக அமையும். அன்றியும், ஜமத்ஸ்ரஷ்டா ஜமத்தினை ஸ்ருஷ்டிப்பது ப்ராணிகள்மேல் நிகரஹவெ-ஜியினுலோ, அநுகரஹவெ-ஜியினுலோ? அநுகரஹவெ-ஜியினுல் எனில், உ-ஃவங்களைப் படையாதொழியல் வேண்டும். கர்மஹலங்களாகிய உ-ஃவங்களை அநுபவித்தலாலே கர்மபரிக்ஷயமா மாதலில், ப்ராணிகட்கு உ-ஃவங்களைப்

---

1. இவ்வண்ணமாகிய.

* ஸஹகாரிஸாபனங்கள் இல்லாதிருந்தாலும் ஈச்வரன் தனது இச்சாமாத்ரத்தினுல் ஸ்ருஷ்டித்தான் என்றுல், அது யுக்தியுள்ளதன்று. 4:21. அதற்குக் காரணம்—ஈச்வரனது இச்சை நித்யமோ, அநித்யமோ? நித்யமாயின் ஸ்ருஷ்டி எப்பொழுதும் நடந்துகொண்டே யிருக்கவேண்டும்; ப்ரளயம் உண்டாதல் கூடாது. ப்ரளயம் வந்தால் நித்யமான இச்சைக்குக் கேடுவந்ததாகும். கேடு வாராதிருப்பின், ஸ்ருஷ்டி ப்ரளயம் இரண்டும் ஒரேகாலத்தில் நடைபெறுதல் வேண்டும். இப்ரகாரத்தில் ஸ்வபாவவஸங்கரதோஷப்ரஸங்கம் வருகின்றது ஈச்வரேச்சை அநித்யம் என்றுல், அஃது உண்டாதற்குக் காரணம் யாது? ஈச்வரேச்சை ஈச்வரனிலும் ஹின்னமோ, அஹின்னமோ? ஹின்னமாயின் ஈச்வரனதே என்னலாகாது; ஆகாஸத்தினது என்றுல் என்ன குற்றம்? அஹின்னமாயின் ஈச்வரனுக்கு அநித்யத்வம் வரும் என்டன முதலியனவாம்.—கன்னடவுரை பார்க்க.

2. க்ரீயெ யுளவாக 3. அவை யுளதாகவே.

படைப்பதாலும் அதுமாஹம் எனில், கர்மங்களைப் படைத்து, தத்ஸலங்களை [1]அதுமாவிப்பித்துக் கர்மங்களைக் கெடுப்பதில் முதலிலே கர்மங்களைப் படையாதொழிவதே தகுவதாகும்.

[2] 'வ்ருக்ஷாணாம் நாஸி வஷ்யு ஈஸ்வராத்ஸ்ருஷ்டி நிஷ்ப வர்ஷ்டி'

என்பதன்றே நியாயமாவது? நிர்மாஹகனிலை படைப்பான் எனில், நிர்மாஹமும் அஹேதுகமாக வருதல் கூடாது. ஹேதுவும் தன்னைநோக்கி ப்ராணிகளாற் செய்யப்பட்ட அபராயம் எனில், ஸ்ரஷ்டாவினுக்கு ப்ரஹ்மத்வ ஹானி யாம். அன்றியும், ஸ்ரஷ்டா படைப்பது உள்ளதனையோ, இல்லதனையோ? உள்ளதனை எனில், உள்ளதற்கு ஸ்ருஷ்டி வேண்டுவ தன்று. இல்லதனைப் படைப்பன் எனில், வபுஷ்பாஹிகளையும் படைத்தல் வேண்டும். அன்றியும், ஜமத்ஸ்ரஷ்டாவாகுமவன் முக்தனோ, ஸம் ஸாரியோ? முக்தன் எனில் அழகிதன்று, முக்த்யவஸ்தையில் ஔதா ஸீந்யம் ப்ரமாணமாதலில். ஸம்ஸாரி யெனில், அவனுக்கு ஜமத்ப்ரபஞ்ச ஸ்ருஷ்டிஸாமர்த்யமும் கூடாமையில் அவனுக்குக் கூடுவதன்று, என் றிவை முதலாகிய உஹ்யங்களுளவாதலில்.

'தந்மாத்ராணி ஹ்யவநாஹிகி வ்யஹிஜ்ஞதாகி வஸ்துவிஸ்ய விஸிஷ்டகாஸ், வஸ்த்வாஹிவஸ்'

என்று ஸ்ருஷ்டிவாஹிகளால் ப்ரதிபாஹிக்கப்படுகின்ற ஜமத்ஸ்ருஷ்டி ஸாயநாமர்த்மாகிய அதுமாநத்தினுக்கு ஈஸ்வரஸரீரத்தினாலும், கர்மாஹிக ளாலும் வ்யவஹிசாரஉஹ்யணம் எடுத்தோதிக்கொள்க.

இனி, ஸரீரேந்த்ரிய ஸ்வரூபவோஹிகளது வேறுபாட்டிற்குக் காரணமாவது யாதெனில், ஆத்மாவாகிய சேதநனுல் அபிஷ்டிதமாகிய நாநாப்ரகாரமாகிய கர்மங்களே என் றறிக. விரிஞ்சன் என்றும் ஸ்ரஷ்டா என்றும் விராதா என்றும் தெய்வம்என்றும் ஈஸ்வரன்என்றும் *புராகிருதம்என்றும் கர்மமே சொல்லப்படுகின்றது. [3]இவ்வழியால் கர்மங்களை ஸாரபியாக வுடைய ஆத்மாவே ஸரீரேந்த்ரிய ஸ்வரூபவோஹி-களது வேறுபாட்டினைச் செய்கிறான் என்பது உத்பத்திஹேதுவிதமாதலில், †ஈஸ்வரனுல் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களை யுடைத்தன்றி, நித்ய ஸ்வ-

1. அதுமாவித்து. 2. பராக்ஷ்யாளநார்த்தி.

* 'புராகிருதம் என்றும்' என்பது சில ஏடுகளில் இல்லை.

3. இவ்வழி, இவ்வகையால்.

† ஆகாஸம், பரமாணு, காலம் முதலிய சில பதார்த்தங்களை ஈஸ்வரன் ஸ்ருஷ்டித்தல் இல்லை; அவை ஸ்வபாவமா யிருக்கின்றன என்று ஸ்ருஷ்டிகர்த்ரு வாதிகள் ஒப்புக்கொள்கின்றனர். அவற்றைப்போலவே பிறபொருள்களும் என் ஸ்வபாவமாயிருத்தல் கூடாது? 4:38. ஆதலால், இந்த உலகம் காலதத்த்வத்தைப் போலவே ஒருவரால் சிருஷ்டிக்கப்படாமல் அநாதிநிதனமா யிருக்கின்றது. 4:39.

ஹாவ வஹ்நிமாகி, அடியில் *வேத்ராஸ நமும், இடையில் ஜல்லரியும், முடிவில் த்ருதங்கமும்போன்ற ஸம்ஸ்தா நத்தை யுடைத்தாகி, †பதினாற் கயிறு உயரத்தினை யுடைத்தாகி, வபோநாத்யி வநவாத [1]ததுவாத மென்கின்ற ‡மஹாவாதவலயங்கள் மூன்றுகளால் பரிவேஷ்டிதமாகிய [2]லோகத்து மத்யமமாகிய மத்யமலோகத்து அஸங்க்யாத த்வீப ஸமுத்ரங்களென்னும் அவநிபதிகள் புடைசூழ்தர, லவணஜலயிவலயமேகலையாலும், வேஷிகா கடிஸூத்ராதி விவிதஹர்ம்யதோரணங்களாலும் அதிஸுபமாக அழகொளி பெருக, மஹாமேருவென்னும் மணிமகுட மலர் சூடி அரசுவீற்றிருந்த §ஜம்பூத்வீபம் என்னும் த்வீபராஜனது நிஷத நீல குலகிரிகளென்னும் உஹயபாஹுதண்ட மத்யத்து, ஸீதா ஸீதோதா நதீப்ரவாஹம் என்னும் முக்தாஹாரத்தினால் விளங்கிய மஹாவிதெஹம்‖ என்னும் வக்ஷஸ்ஸ்தலத்து லக்ஷ்மீபோன்றது மாலிலை என்பது நாடு விளங்குகின்றது.

---

* வேத்ராஸநத்தின் கீழ்ப்பாகம்போல அதோலோகத்தின் ஆகாரமும், ஜல்லரிபோல வட்டமாக மத்தியலோகத்தின் ஆகாரமும், மிருதங்கம்போல ஊர்த்வலோகத்தின் ஆகாரமும் இருக்கின்றது என்பதாம். 'கால்களை விரித்து, கைகளை இடுப்பில் வைத்துக்கொண்டு நிற்கும் மனுஷ்யனது ஆகாரம்போல் இருக்கின்றது'. 4:42.

† அதோலோகம் ஏழுகயிறும், மத்யலோகம் ஒருகயிறும், ஊர்த்வலோகத்தின் மத்யபாகம் (ப்ரஹ்மகல்பம்) ஐந்துகயிறும் அதன் உச்சி ஒரு கயிறும் உடையன. 4:46.

1. தநுவாத.

‡ கீழிருந்து மேல்வரையும் மூன்று காற்று என்னுங் கயிற்றூற் கட்டப்பட்ட உலகம், மூன்று வஸ்த்ரங்களாற் சுற்றப்பட்ட ஸுப்ரதிஷ்டம் (ஒருமங்கல பதார்த்தம்) போல் இருக்கிறது. 4:44.

2. லோகத்துக்கு.

§ ஜம்பூத்வீபம் லவணஸமுத்ரத்தாற் சுற்றப்பட்டுளது. 4:48.

க்ஷேத்ரம் 7—ஹைதம், ஹைமவதம், ஹரி, விதேஹம், ரம்யகம், ஹைரண்யவதம், ஐராவதம். 4:49.

குலபர்வதம் 6—ஹிமவான், மஹாஹிமவான், நிஷதம், நீலம், ருக்மி, சிகரி. 4:49.

மஹாநதிகள் 14—கங்கை முதலியன. ஸாஸ்த்ராஸார ஸம்ரக்ஷணம், காரணதோஷம். 1:18–உரை பார்க்க.

ஜம்பூத்வீபம் ஒருலக்ஷ யோஜனை விஸ்தாரமுடையது. 4:49.

ஜம்பூத்வீபத்தை உருவகப்படுத்தியிருக்கும் அழகு மூலத்தில் இல்லை. 4:50.

‖ எப்பொழுதும் முநிவர் பாபத்தைப் போக்கி, தேஹபரித்யாகம் செய்து மோக்ஷ மடைதலின் விதேஹம் என்று பெயராயிற்று. 4:52.

அபரவிதெஹத்து [1]ஸீதோதாநதீவடதடத்து, உக்ஷிணைத்தாவயி ஸீதோதாநதியும் நீலகுலகிரியுமாக, பூர்வாபராவயி தெவாதி, என்னும் வக்ஷாரகிரியும், [2]ஊர்மிமாலி நி என்னும் விபங்கநதியுமாக நின்ற இந்த *மஹிலை என்னும் மஹாவிஷய மத்தை, அதற்கு †மாநதண்டம் [3]என்ன, பூர்வாபரமாக ஆயதமாகி நின்றது விஜயாத்ரி பர்வதம். இருபத்தைந்து யோஜநை யுயர்ந்து, அடியிற்றொடங்கிப் பத்துயோஜநையுயரத்தளவும் ஐம்பதும், இடையில் மூப்பதும் [4]முடிவில் பத்தும் யோஜநைநக ளகன்று, ஒக்கத்தில் நாலத்தொருகூறு நிலத்தாழ்ந்து நின்ற இந்த வெள்ளியம் ‡பெருமலையிடை இருமருங்கும் ப்ரத்யேகம் பத்துயோஜநை [5]யகன்ற, உக்ஷிணைத்தர ஶ்ரேணிகள். உத்தரஶ்ரேணிக்குத் திலகமாகிய மஹா நகரம் அளகாபுரி என்பது. அதற்கு அயிபதியாகிய வித்யாதரராஜா அதிபலன் என்பான். அவனுக்கு மஹாதெவி [6]மநோஹரை யென்பாள். [7]அவர்கட்குப் புத்ரன் §மஹாபலன் என்பான்.

மற்று, ஒருநாள் ஸுர்மாதுஷ்டாந தத்பரனாகி வித்யாதரராஜா, விஷயுஷ்பமென ராஜ்யவிபவத்தினை ‖வெறுத்து, ஸ்வபுத்ரன்மிசை வைத்த ராஜ்யபாரத்தனாகி, பரமநிர்வாணஸாதநமாகிய ஜிநதீக்ஷையினை ப்ராபித்தனன். மஹாபலனும் ப்ராப்தராஜ்யாபிஷேகத்தனாகியபின், ரூபஸௌந்தர்யகலாமாணவிஜ்ஞாநபலிஶ்வர்யாதிகளால் நாடோறும்

---

1. ஸீதோதாநதீ புத்தரதடத்து.

2. ஊர்மஸாலி நி.

* மஹிலை நாட்டின் எல்லைகள்—கிழக்கில் தேவமாலை என்னும் வக்ஷார பர்வதம், மேற்கில் ஊர்மிமாலிநீ என்னும் விபங்கநதி, தெற்கில் ஸீதாதோதை, வடக்கில் நீலபர்வதம்.

† இமயமலை மேல்கீழ்கடல்களைக் கிடையிலுள்ள நிலத்தை அளக்கும் மான தண்டம்போ லுளது (குமாரஸம். 1) என்பது ஒப்பிடத்தக்கது.

3. என்று.

4. முடியில்.

‡. பெருமலையிடை - பெருமலையின் நடுவில்.

5. அகன்று.

6. மநோஹரி என்றும் பாடம். கன்னட ஆதிபுராணத்தில், மநோஹரி என்றுளது. 1:72. 'மநோஹரை' என்பது மூலத்தால் வலியுறும். 4:131.

7. அவனுக்கு.

§ அதிபலனுக்குப் புத்ரர் அநேகர். அவருள் மஹாபலனே சிறந்தவன் என்பது மூலம். 4:140.

‖ அதிபலன் ஒருநாள் தன்தலையில் நரை கண்டு துறவை எண்ணினான். கன்னட ஆதிபுராணம். 1:79.

அஜிவ்ரஜியினை யடைந்து ஸம்பூர்ணசந்த்ரனைப்போல ஸமஸ்த ஜநங்கட்கும் ஆநந்தஹேதுவாகி, விதர்ப்பராஜ்யத்தினை அநுபவித்தனன்.

மஹாபலனுக்கு ப்ராணஸமராகிய மந்த்ரிகள் நால்வர்; மஹாமதியும், ஸம்பிந்நமதியும் ஶதமதியும் ஸ்வயம்வரனும் என. அவருள், ஸ்வயம்வரன் ஸம்யதி உர்வநவிஶ்வரவரஜியினன். ஒழிந்தவர்கள் பிதர்யாஶ்ரநுநவஷித வரஜியினர்.

மற்று, *ஒருகா ளாண்டெழுந்து வர்ஷர்துஜிதிநாத்ஸவத்தின்கண் ஆஸ்தாநமண்டபத்து [1]விம்ஹாஸநாரூடனாகி, ஸமஸ்தஸாமந்த புரோஹித [2]ஸேநாபதி தொடக்கத்து ப்ரக்ருதிமண்டலத்தினுல் பரிவ்ருதனுமாகி, ஸ்துதிமுகராகி வந்து வீழ்கின்ற வந்திஜநங்களையும் மருங்குடையனுகி, ஸ்மிதஸம்ஹாஷண தாந ஸம்மாநாதிகளால் ஸஹாஜநங்களை ஸந்தர்ப்பியாநின்றனனுகி, பரவிதர்தாயரநரபதிகளால் ஸ்வர்ணமுக்தாஹாராதி வரவிய பாஹ்யங்களைக் கண்டும், அவ்வவ் உசிதமுவர்க்கட்கு ஸ்முவப்ரஸாதஞ் செய்து ஸ்வர்ணவஸ்த்ராதிகளால் விடைகொடுத்தும், ந்ருத்தகீதவாதித்ர விநோதைகளில் நிபுணராயினரது ஸாமர்த்யங்களை நிரூபித்தும் ஈதர்ஶமாகிய விதர்பராவிஹவத்துள் இர்தனன்போல [3]வீற்றிருந்தனன்.

இவ்வவஸரத்து, ஸ்வாமிஹிதகார்யதத்பரனுகிய ஸ்வயம்வரன மந்த்ரி, விநயோபசார ஸஹிதமாக நின்று விஜ்ஞாபித்தனன். 'தெவனே, ஒரு விஜ்ஞாபநம் உண்டு. அதனைத் திருவுள்ளம்வைத்துக் கேட்டருள்வாயாக. ஸுர்மாதுஷ்டாநத்தால் ஸம்பத் துளதாகும். அதனுல், அஹிலஷிதவிஷய காமஸம்வாதுஹவந மூளதாகும். அதனுல், தர்மமாகிய மூலகாரணத்தை யின்றி, தத்கார்யமாகிய ராஜ்யவிஹவாதுஷ்காம ஸம்பத்துக்கள் வீஜாஹாவத்தில் அங்குரம்போலவும், வர்ஷாஹாவத்தில் நதீப்ரவாஹம்போலவும் ஸம்ஹவிப்பன அல்ல. இந்த விதர்பராஜ்யலக்ஷ்மீ விஹவத்தினை அவஸ்தாபிதமாகச் செய்யலுறுகின்றாய், இதுபொழுது, பரலோகவிஹிதநிமித்தமாகி, [4]ஸர்வஸத்வஹிதமாகி, தர்மபரிணம பூர்வகமாகிய வ்ரத ஶீல [5]தாநயஜ்ஞாதபஶ்சரணஞ் தர்மாதுஷ்டாநம் அவஶ்யம் கர்த்தவ்யம்' என்றனன். என்றலுமே, ஜைநோத்தமனுகிய [6]ஸ்வயம்வரனது வசநத்தினை ஸஹியாளுகி மஹாமதி என்னும் மந்த்ரி

---

* ஒருகால் ஆண்டு கழிந்து என் றிருத்தல் வேண்டும்.

1. விம்ஹாஸநாயிரூடனுகி.
2. ஸேநாப்தி ப்ரஹ்ருதி.
3. இனிதிருந்தனன்.
4. ஸர்வதத்வஹிதமாகி.
5. தாநபூஜா.
6. ஸ்வயம்வரவசநத்தினை.

ஸுதவாதத்தினை [1]அவலம்பித்துநின்று இது சொல்லுவான்: 'தத்த்வ பரிஜ்ஞாநதாயாதாநாதியர்மபரிணுமங்களை ஸங்வடிப்பது, ததாயாரமாகியதொரு வஸ்து உளதாயினன்றே? [2]ஜீவதத்வ்யம் உளதன்று. அதில்லாதவழி, அதனை ஆஸ்ரயித்தீவருந் யர்மபரிணுமங்களும், தத்ஸாயுஜ்யலங்களும் ஸம்ஹவிப்பன அல்ல. ஸரீராந்தர்மதஸ்வாஹி சேதநாரூபமாகிய ஜீவதத்வ்யம் உளதன்றே எனில், உளதன்று. என்னை? ஸ்வாஹிசேதநாரூபமாகியது ஸரீரத்தில் லிஞ்மாகியதொரு தத்வ்ய மன்று. [3]பிஷ்டோதகமாஸ்யாதக்யாஹிஸமவாயத்து மதஸக்தி பிறந்தாற்போல, வ்யபிவ்யப்தேஜோ[4]வாயுக்களென்னும் ஸுதங்களது ஸமவாயரூபமாகிய ஸரீரத்திலே ஸ்வாஹிசேதநாரூபம் தோன்றும். அது, ஸரீரவிகாரமேயாதலால் ஸரீரவிநாஸத்தின்கண் [5]தந்மயமாகிய சைதந்யத்திற்கு விநாஸம் அவஸ்யம் ஹாவியாகும். ஆதற்கண், பரலோகத்துநின்றும் இஹலோகத்து வருவதும், இஹலோகத்துநின்றும் பரலோகத்துச் செல்வதுமாகி நின்றதொரு பொருள் இல்லை. அதனால், ப்ரத்யக்ஷதத்வ்ஷ்டமாகிய ஸரீர[6]ஸொமாநுஸவத்தைப் பரித்யஜித்து, அதத்வ்ஷ்டஸொமகாங்க்ஷிகளாகிய இவர்கட்கு, *நதீஜல [7]ஸமீபஸ்யமாகிய மத்ஸ்யவிஸேஷத்தை யாதரித்து, வதநமதமாகின்றதொரு மாஸ

---

1. அவலம்பித்துநின்று சொல்லுவான்.
2. ஜீவதத்வ்யந்தானே.
3. விஷோதகமாஸ்யாதி என்றும் பாடம்.

'மாவு, வெல்லம், நீர், யாதகிபுஷ்பம் இவற்றின் சேர்க்கையால் மதஸக்தி யுண்டாதல்போல, ப்ருத்வ்யாதி சேர்க்கையால் ஜ்ஞாநரூபமான ஸக்தி யுண்டாகின்றது' என்னும் உவமை பொருந்துவதன்று. என்னெனின், மாவு முதலியவற்றில் முன்னரே மதஸக்தி அவ்யக்தமா யிருந்துளது; முன்பு இல்லாதது பின்பு உண்டாதல் இல்லை. அவ்வாறு ப்ருத்வ்யாதிகளில் ஜ்ஞாநரூபமான ஸக்தி இல்லை. அசேதநமாகிய நீர்க்குமிழியில் சைதந்யம் இருக்கின்றதா? இல்லையே. 5:65–7. அன்றியும், ப்ருத்வ்யாதிகளில் சைதந்யம் உண்டென்கில் உலையிட்ட பாத்திரத்திலும் சைதந்யம் உண்டாதல் வேண்டும், அப் பாத்திரத்தில் ப்ருத்வீ அப்பு முதலியவை சேர்ந்திருத்தலின். அங்குச் சைதந்யம் உண்டாதல் இல்லையே என்க. 5:72.

4. வாயுதங்களென்னும்.
5. தன்மையாகிய.
6. ஸொமாநுஸவநத்தை.

* இக்கதை, 'சம்புவே என்ன புத்தி சலந்தனின் மீனை நம்பி, வம்பிலே விடக்கைப் போட்டு வானத்தைப் பார்ப்ப தேனோ' என்னும் விவேக சிந்தாமணி அடிகளிற் குறிக்கப்பட்டுளது.

7. ஸமீபமத்ஸ்ய.

விஶேஷத்தினை விடுத்தோடிய வ்ரு மாலனுக்குப்போல வ்யஶ்லேஶமாம் அத்துணையேபோலும்' என்றனன்.

என்றலும், [1]அதனைக் கேட்ட *ஸ்வயம்ப்ரு மந்த்ரி மந்தஸ்மிதஞ் செய்து சொல்லுவான்: 'ஹே தவாஜ்ஞியே, நின்னுற் சொல்லப்படுகின்ற காயசைதந்யங்களது [2]அநந்யத்வம் அஸத்யம். என்னை? சைதந்ய காயங்கள் பரஸ்பரவிரூ சேதநா [3]சேதநரூபத்தனவாதலாலும், சைதந்யரூபம் அதீந்த்ரியமொசரமாகிய ஆத்மஸ்வரூபமாதலாலே [4]ஸ்வஸம்வேத்யமாகி அந்தர்மத ரூபத்தினுல் [5]அவஹாவித்தலாலும், காயம் இந்த்ரியமொசரமாகிய [6]ஹேதமய தெஹமாகி பஹிர்மத ரூபத்தினுல் ப்ரதிஹாவித்தலாலும் [7]அவ்விரண்டும் †வாளும் கூடும்போல ஜிஜ்ஞாஸே யாகுங்கள். அன்றியும், மூர்த்தமாகிய ஹேதமய தெஹத்தின் கார்யமாகஇல்லாது சைதந்யம். என்னை? மூர்த்தமாகிய பாவகாஜி-களது கார்யமாகிய ஹஸ்மாஜிகள் மூர்த்தங்களே யாகுங்கள்; அவை போலாது, சைதந்யம் [8]ஜாத்யந்தரமாதலால். அல்லதும், ஶரீரமுணுமன்று, காயமும் சைதந்யமும் இந்த்ரியஸம்வேதநத்தினுலும் அதீந்த்ரிய ஸம்வேதநத்தினுலும் பஹிர்ஹேத [9]அந்தர்ஹேதமுமாகி ஒருதலையால் ஜிஜ்ஞாஸங்களாகவே காண்கையினுல். அன்றியும், [10]ஜிஜ்ஞப்ரதிவிஷயமான கரசரணாதிவயவஸமூஹாயஶரீரத்து ஸர்வத்ரவ்யாப்தமாகி ஏகரூபத்தால் [11]ப்ரதிஹாவியாகின்ற ஸ்வாஜிசைதந்யரூபம் காயத்தில் ஜிஜ்ஞாஸே யாகும். அல்லதூஉம், சைதந்யம் ஶரீரகார்யம் எனில், ஶரீரம் உபாதாநகாரண மாவதோ, ஸஹகாரிகாரண மாவதோ? உபாதாநம்

---

1. அது கேட்ட,

* மஹாமதி முதலிய மூவரும் தத்தம் கொள்கையைக் கூறினபின்பு, அவருரைக்கு ஸ்வயம்புத்தன் விடைகூறினன் என்று மூலத்தில் உளது. 5:49.

2. அநந்யத்வம்.

3. சேதநரூபமாணரூபத்தன, சேதநமாணரூபத்தன.

4. ஸ்வஸம்வேத்யமாகிய.

5. அவஹாவித்தலாதலாலும்.

6. ஹேதமயதெஹமாகியதுஹிர், ஹேதமயதெஹமாகிய.

7. அவ்விரண்டுகளும்.

† 'வாளும் கூடும் போல ஜிஜ்ஞாஸே யாகுங்கள்'—உறை வெளிக்குத் தோன்றுகின்றது. வாளின் வடிவம் உள்ளே ஒளிர்கின்றது. அதுபோல; ஶரீரம் வெளிக்குத் தோன்றுகின்றது. அதற்குள்ளே சைதந்ய ரூபம் விளங்குகின்றது. ஆத்மா ஜ்ஞாநம் முதலிய குணம் உள்ளது. ஶரீரம் ரூப ரஸ ஸ்பர்ஶ கந்தகுணங்களே யுடையது. ஆதலின், இவ் விரண்டும் வேறுபட்ட தன்மையுவான ஜாத்யந்தரமே

8. ஜாத்யந்தரமாதலாலும்.

9. அந்தர்ஹேதமுமாகிய, அந்தர்ஹேதமாகியே.

10. ஜிஜ்ஞப்ரதிதவிஷயமான. 11. ப்ரதிஹாவியாகின்ற.

எனில், அழகிதன்று, *அமூர்த்தமாகிய சைதந்யம் மூர்த்தமாகிய ஸரீரத்தில் அத்யந்தம் விஜாதீயாதலால். [1]ஸஹகாரி எனில், உபாதா நம் ஒன்று அவச்யம் உளதாக வேண்டும். அது ஜீவத்வ்யமாகும். ஸரீரவ்யதிரிக்த சேதநனது புண்யபாபக்ரியாவஸலஹொமத்திற் கிடமாகிய பரலோகத்தினை ஸாயிக்கும் அதுமா நமாவது:—ப்ராணிகளின் ஆதியும் அந்தமுமாகிய ஸரீரங்கள் பூர்வமும் உத்தரமுமாகிய ஸரீரங்களை இன்றியமையா, சேதநனுக்கு ஆச்ரயமாதலின், மத்யஸரீரம்போல என்பது. இவ்வண்ணம் ஸாயிதமாகிய பூர்வோத்தரஸரீரங்கட் கிடமாகியது பரலோகமாகும். அல்லதூஉம், ஜாதிஸ்மரணஜ்ஞிகளாலே [2]ஜீவத்வ்யத்து மத்யாமதியினை நிச்சயித்தலாலும், ஸர்வஜ்ஞபரமவீதராமாப்தவசந மூளதாதலாலும், [3]ஸரீரவ்யதிரிக்தமாகி ஸம்வேத நயர்மாச்ரயமாகிய ஜீவத்வ்யம் உளதாகும்' என்று, இவை முதலாகிய யுக்தி யுக்த நிரவத்யவாக்யங்களாலே ஸ்வயம்வ-ஜமந்த்ரி ப்ரதிபாதித்தலில் மஹாமதி பராஜய மடைந்தனன்.

அதற்பின், ஸம்ஜிஜ்ஞாஸமதி விஜ்ஞாநவாதத்தினை அவலம்பித்து நின்று சொல்லும்: 'விஜ்ஞாநமாத்ரமாகிய அத்வைத தத்த்வமே ஸாஹ்ய ஸாஹகாரத்ததாகித் தோன்றுகின்றது. நிரம்ஸமும் க்ஷணவிநச்வரமும் ஆகிய விஜ்ஞாநதத்த்வத்தினில்வ்யதிரிக்தமாகியதொரு தத்த்வம் உளதன்று. ஆதலில், ஜீவத்வ்யம் இல்லாதவழி, யர்மாதுஷ்டாநஸாத்யமாகிய பரலோகத்தினை அஜிலஷித்தல், உள்ளானென்னும் புள்ளினுக்கு ஆகாஸபதநபரிஹாரக்ரியைபோல நிஷ்ஸலமாகும்' என்றனன். என்றலும், ஸ்வயம்வ-ஜமஹாமந்த்ரி ப்ரதிவசநம் பண்ணும்:

'விஜ்ஞாநாத்வைத வாதியே, நீ சொல்லுகின்ற விஜ்ஞாநமாவது, [4]ப்ரகாஸரூபத்ததாகி [5]ஸாஹகாரத்ததாகிய ஸம்வேதநமேயன்றே? அதனால், [6]ப்ரகாச்யமாகிய ஸாஹ்யரூபத்தவாகிய வடபடாதிகள் ஸம்வேதநத்தில் வ்யதிரிக்தவஸ்துக்களே யாகுங்கள். அல்லது, வடாதிகள் [7]ப்ரகாஸநஸீலத்தனஅல்ல எனில், ப்ரதீதிவிஷயமாகஇல்லாதவ்யோமாரவிந்தவஸ்துக்களேபோலும். ப்ரகாஸ ரூபத்த எனில், அதுபொழுது வடாதிகளும் ஸம்வேதநமே யாகுங்கள். ப்ரஸித்தஸம்வேதநத்திற்கும் [8]ப்ரகாஸகத்வமே ஸம்வேதநலக்ஷண மாதலில் எனில், அழகிதன்று. என்னை? ஸம்வேதநம் பராபேக்ஷயின்றி ஸ்வபரப்ரகாஸ

---

* ஸரீரம் விஜாதீயமாயிருத்தலால் என்பது மூலம். 5:62.

1. ஸஹகாரியே எனில்.
2. ஜீவத்வ்யத்து.
3. ஸரீரம் வ்யதிரிக்தமாகி.
4. அப்ரகாஸ.
5. ஸாஹகாரகத்ததாகிய.
6. ப்ரக்ராச்யமாகிய.
7. ப்ரகாஸஸீலத்தன.
8. ப்ரகாஸத்வம்.

ரூபத்ததாதலில் ஸம்வேஷ நமேயாகும். வடாஷிகள் ஸம்வேஷ நமாகிய அர்யத்திணை யபேக்ஷித்து ப்ரகாஸ்யமாதலில் ஹாஹ்யரூபத்த வாகுங்கள். அல்லது, ப்ரதிபாஷ்யனைக்குறித்து ப்ரதிபாஷகனது ஸாயந ஷோஷண வசநங்கள் ஸம்வேஷ நத்தில் வாஹ்யாஸ்ரயங்களே. தத்வசநங்களும் ஸம்வேஷ நமே எனில், அந்த ஸம்வேஷ நம் ப்ரதிபாஷகனதே [1]யாதல்வேண்டும். [2]ஆதற்கண் ப்ரதிபாஷகனது ஸம்வேஷ நத்தால் ப்ரதிபாஷ்யனுக்கு அஸ்ரய ப்ரதீதி கூடுவதன்று. கூடுமெனில், ஆத்மாக்கள்தோறும் ஜ்ஞாநகல்பந வேண்டுவதில்லை. அன்றியும், ஸம்வேஷ நம் ஸர்வஸா கூஷணிகம் என்றல் அழகிதன்று, ஸத்யப்ரத்யஷிஜ்ஞா நாஷிகளால் [3]கயஞ்சிந்நித்யத்வத்திணையே காண்டலில்' என்பது முதலாகிய ஸ்வயம்வ்யக்தவாஷ வசநங்களால் ஸம்ஷிப்தமதி நிஹ்நுஹீத ஞயினன்.

அதற்பின், ஸுதமதி ஸுஸ்திரவாஷத்திணை அவலம்ஷித்துநின்று இது சொல்லும்: 'இத்தோன்றுகின்ற ஜகத்ப்ரபஞ்சங்களெல்லாம் ஸ்மர்வநமராஷிகள்போல அஸத்துக்களே யாகுங்கள். ஆதலில், புண்ய பாப ஸம்ஸார பரலோகாஷிகள் ஹ்ராந்தங்களேயாதலில், பரலோக [4]ஸ்வாஹிலாஷிகளாகி, குஸலயர்மாதுஷ்டாந தத்பராகின்றவர்கள் வர்மகாலத்து ஜலமென ப்ரதிஹாஸிக்கின்ற ஷ்ரம க்ருஷ்ணையின்வழி யோடிய ஷ்ரமங்களேபோல விஹல[5]க்லேஸிகளாகின்றனர்' என்றனன். என்றலும், ஸ்வயம்வ்யக்தமஹாமந்த்ரி சொல்லுவான்:

'ஸுநயவாஷியே, *ஸர்வமும் அஸத்தே என்கின்ற [6]வ்யக்திகள் ஸத்தாகுமோ, அஸத்தாகுமோ? அஸத்தெனில், அதனால் ஸாயிக்கப்படுவதொன் றின்மையில் ஸுஸ்திரவாஷம் நிலைநில்லாது; †அவை ஸத்து எனினும் ஸுஸ்திரவாஷம் நிலைநில்லாது. ஆதலில், ஸர்வஸுஸ்திரவாஷம் ஸ்வவசநத்தோடு மாறுகொள்ளும்' என்பது முதலாகிய ஷோஷணங்களால் ஸுதமதியும் நிஹ்நுஹீதனாகி மாநஹங்ம மடைந்தனன்.

இவ்வண்ணம், ஸ்வயம்வ்யக்த மஹாமந்த்ரியென்னும் வாதீந்த்ரனால் விடப்பட்ட வாஷவசந மென்னும் அஸ்த்ரநிபாதத்தால் பரவாஷிகள் என்னும் பர்வதங்கள் ஸங்மத்திணை யடைந்தபின், பின்னும், ஷ்ரஷ்டமும் ஸ்ருதமும்

---

1. யாதலால்
2. அதற்கண், யாதற்கண்.
3. கதஞ்சிந்நித்யத்திணை.
4. ஸ்வாஹிலஷிதர்களாகி.
5. க்லேஸங்கள்.

* 'ஸர்வமும் ஸுஸ்திரமே என்கின்ற வசனமும் அறிவும் ஸத்தோ, அஸத்தோ?' என்பது மூலம். 5:82. கன்னடஆதிபுராணத்திலும் இவ்வாறே உளது. 2:10-வசனம்.

6. எழுகின்ற புத்தியுள்.

† 'அவை ஸத்து.....நில்லாது' சில பிரதியில் இல்லை.

அதுஹேதுமாகிய அஜ்ஞாவ்யாகர்ண ப்ரஸங்கத்திலும் ஜீவ புண்யபாப மத்யாமதி ப்ரவிபாகத்தினைக் காட்டுவான் இது சொல்லும்:

'தேவனே, அதீதமாகிய [1]காலத்து உனது வம்சத்துள்ளான், இந்த [2]நகரத்திற்கு ராஜா அரவிந்தன் என்பான். அவன், சிரகாலம் விதானாரவிஹவங்களை யதாஹவித்து, பஹுவாரம்ப பரிக்ரஹ ரௌத்ரத்யான பாபபரிணமத்தினால் ஸஞ்சிதமாகிய பாபகர்மங்களையும் நரகாயுஷ்யபலத்தினையு முடையனாகி, ப்ரத்யாஸன்னமரணஸமயத்து தாஹ ஜ்வரவ்யாதிபீடிதனாகிய[3] பொழுது, பாபாதிரேகத்தினால் அநுபவித்த விஷயைகளும் தனக்கு வசமாகாதபொழுது, ஜ்யேஷ்ட புத்ரனாகிய [4]ஹரிசந்த்ரனை யழைத்துச் சொல்லுவான்: "புத்ரனே, தாஹஜ்வர மஹா ஸந்தாப [5]பீடிதனாகிய எனது ஸர்வாங்கங்களிலும் சீதோபசார [6]க்ரியைகளால் விடப்பட்ட [7]கல்ஹார ஹரிசந்தன நாடிகளும் கரிந்து ஸந்தாபத்தினைச் செய்கின்றன கண்டாய். இனி யிதற்கு ப்ரதிக்ரியை யாவது, உத்தரகுருக்ஷேத்ரத்து சீதா நதீதீரோத்பவ நப்ரதெளங்களில் என்னை உனது விஷயைகளால் [8]உய்த்திடவே, சீதா நதீசீதஜலவிந்து-ஸம்பர்க்க சீதலமாகி, கல்பகதருவனங்களிடை அசைகின்ற மந்தமாருதம் வந்து வீசிட, எனது ஸர்வ ஸந்தாபமும் உபசமித்திடும்போலும்" என்றனன். [9]என, அவனும் "அவ்வாறு செய்க" என்று, தனது ஆகாமாமி நிவிஷயைகளை ஏவ, அவையும் இவனது புண்யபரிக்ஷயத்தால் அவ்வாறு செய்யாது வைமுக்யமடைந்தபின், ஹரிசந்த்ரனும் "தாஹ ஜ்வர மஹா வ்யாதி அஸாத்யமேபோலும்" என நிணைந்து, சோகபீடிதனாகிச் செய்வ தறியா திருப்ப, ஒருநாள் ஹவனப்ரதெளத்து, பரஸ்பர கலஹத்தினால் க்ரூரதமாகிய *க்ருத்ரகோகிலங்களினின்றும் வீழ்கின்ற ரக்தவிந்துக்கள் அரவிந்தனது சரீரத்தின்மேல் வீழ்தலுமே தத்ப்ரதெசம் அவனுடைய பாபதொஷத்தால் தாஹம் உபசமித்திட்டது. இதனாலே, "பரமௌஷதம் இதுவேபோலும்" எனக் கருதி, அதுபொழுதே பெறப்பட்ட விஹங்கம ஜ்ஞானத்தாலே, †க்ருமகுலம் ஒருவழி மிகவும் நின்றமை யறிந்து, குருவிந்-

---

1. காலத்தினது.
2. நகரத்துராஜா அரவிந்தன் என்பான் சிரகாலம்.
3. ஸமயத்து.
4. ஹரிச்சந்த்ரனை.
5. பீடிதமாகிய.
6. க்ரியைகளால் விடப்பட்ட.
7. கல்ஹாரசந்தநாடிகளும்.
8. உய்த்திட, உயர்த்திட.
9. என வவ்வனமவ்வாறு.

* க்ருத்ரமொதிகம் என்று மூலத்தில் உளது. 5:102.

† க்ருமகூலம் என்றும் பாடம். 'க்ருமாவஹாவியாஸ் ஸந்தி' என்பது மூலம். 5:105.

ஒன்என்னும் கநிஷ்ஂபுத்ரனே நோக்கி, "இந்த ஸ்ரமகுலங்களால் எனக்கு ருயிரவாபி ஸம்பாதித்துத் தருக" என, அவனும் பாபபீருவாகி, அது பொழுதே "என் செய்யத் [1]தகுவது" என நினைந்து போகி, திவ்யஜ்ஞாநியாயினு ளொரு[2]மு நீச்வரனல் ப்ரத்யாஸந்நபித்ருமரணத்தினையும் நரகமதிப்ராப்தியினையும் அறிந்து தத்கார்யத்தில் ஊஹாவீ நனுகியும், பித்ருவசநம் அதுல்லங் ஙுமாதலில் கூத்ரிம ரூபத்தால் நிறைந்ததொரு வாபி சமைத்துக் காட்டினனுக, அவனும் அதனே மஹாயநங் கண்ட ஹரிஶ்ன்போலக் கண்டு களிசிறந்து புக வீழ்ந்து மண்டி எங்கும் பரிஹ்ருமியாநின்று, அதனே முகந்து பருகிக் கொப்புளிக்குமளவில், அது கூத்ரிமருயிரமாவ தறிந்து குபிதனுகி, தனது மணிச்சரிகையினே யுருவிக்கொண்டு ஹிம்ஸாநந்ஷ பரிணமத்தாலே குருவிந்ஷுமாரனே வயிப்பா னேடாநின்றவிடத்துத் தளர்ந்த[3]வடியினனுகி வீழ்கின்றவிடத்துத் தனது சரிகைவாய் வீழ்ந்து ஹிஜமூர்த்தியாகிப் போகி நரகமதியினே ப்ராபித்தனன். இந்த வ்ருத்தாந்தம், இந்நமாத்துள்ள ஸர்வஜநங்களாலும் இப்பொழுதும் ஸ்மரிக்கப்படாநின்றது.

'இன்னும்,[4] இவ்வம்ஶத்தானெரு ராஜா ஷண்ஶன் என்பான். புத்ரன் மணிமாலி. ஷண்ஶராஜனும் லோஹகஷாய தீவ்ரோஷயத்தால் புத்ர மித்ரகளத்ராதியினும் ராஜவிஹவாதஹவத்தினும் ஆஸக்தனுகி, அஸுஹபரிணமத்தால் ப்ரவஹமாகிய திர்யமாயுஷ்யத்தனுகி ஆர்த்தயுாநமரணத்தேதடு போகி, லோஹாதிரேகத்தாலே தனது ஹாண்ஶாமாரத்திலே ஸர்ப்பமாயினன். அந்த ஸர்ப்பமும் ஜாதிஸ்மரணத்தினே யடைந்து ஸ்வபுத்ரனுகிய மணிமாலியொருவனையும் ஹாண்ஶாமார [5]ப்ரவேஶத்து ஸம்வர்த்து, அந்யஜநங்களே அதுமதி பண்ணுது செல்கின்ற காலத்து, மற்றொருநாள், மணிமாலியும் அவயிஜ்ஞாநமுடைய மூநிபுங்மவனெருவனுல் அறியப்பட்ட [6]பித்ருவ்ருத்தாந்தனுகி, அவன்மேலுள்ள ஸ்நேஹத்தாலே ஸர்ப்பஸமீபத்து நின்று, "தாதனே, ஜமத்தின்கண் ஊர்லஹமாகிய மநுஷ்யமதியிலே நரபதியாகிவைத்தும் ஸம்யதி ஹ்ஸந யர்மாநுராம வ்ரத ஸீல தபோநுஷ்ஹாந யர்மபரிணமாஹியின்கண் விமுவசித்ததனுகி, வஸு ஜந யந ஹவநாஹியிலே வ்யாமோஹித்து, தத்ஹலமாகிய ஊமஃதியினே ப்ராபித்தனே கண்டாய்.

---

1. தகுவன.
2. மூநிவரனுல்.
3. வடிவினனுகி.
4. இவ்வம்ஶத்துள்ளாளெரு. 5. ப்ரவெஶத்து.
6. பித்ரம்வ்ருத்தாந்தத்தாகி, பித்ரம்வ்ருத்தாந்தனுகி.

விஷயாதுஷங்மம் *கிம்பாகலலம்போலப் பரிணுமகாலத்து வ்யஸ நகாரி யாகும். இனி, ஈஶ்வரமாகிய உஷ்பரிணுமத்தினை விடுத்து, ஸுமதி ப்ராப்திஹேதுவாகிய விஷய வைராகி யர்மாதுஷ்டாநத்தினை ஸ்வீகரிப்பாயாக" என்று [1]புத்ரோபஷிஷ்டயர்மஸ்ரவணநந்தரமே தன்னை நிந்தித்து, ஹேயமதமாகிய விஷயாதுஷங்ம விஷத்தினை நிந்தா புரஸ்ஸரமாக உமிழ்ந்து, விஷயவைராகி யர்மாநுராகிகளோடுகூடி, †ஸல்லேவநாவியியால் ஶரீர பரித்யாகஞ் செய்து ‡ஸுரமதியினை யடைந்து மீண்டு வந்து, மணிமாலியாகிய புத்ரனை ப்ரஶம்ஸித்து, "நின்னுடைய யர்மோபதெஶ [2]பலத்தால் ஈஶ்வரமார்கிய தெவபதத்தினை ப்ராபித்தேன்" என்று ஸம்ஹாஷணம் பண்ணி, யர்மாநுராகத்தால் அவனை ஸமாலிங்கநம் பண்ணித் தன்னுடைய மணிஹாரத்தினை மணிமாலி வக்ஷஸ்ஸ்யலத்து விட்டு, ப்ரியவசநஞ் சொல்லி மீண்டுபோயினன். அந்த மணிஹாரமன்றே இப்பொழுது நின்னுடைய வக்ஷஸ்ஸ்யலத்து லக்ஷ்மீ-ஹாஸம் போன்று விளங்குகின்றது!

'இன்னும், இது மற்றொன்று கேளாய். நின்னுடைய பிதாமஹ ரெகிய ராஜா ஶதபலன், ஸ்வபுத்ரரெகிய அதிபலன்மிசை வைத்த ராஜ்யபாரத்த ரெகி, ஸம்யதி ஶ்ரீநி விஶ்ரு [3]ஸம்யமோத்தமஸ்யாநமாகிய §உத்க்ருஷ்ட வ்ரதத்தினை அநுஷ்டித்து, யர்மயுராநிஶ்ரு பரிணுமத்தினாலே வாலித்த தெவாயுஷ்யத்தரெகிப்போகி மாஹேந்ர கல்பத்து தெவரெயினன். அவன் மற்றொருநாள், குமாரகாலத்து மஹா மேருநந்நவநத்து க்ரீயாஶ்மாக என்றெடும் போகிய நின்னைக் கண்டு ஸ்நேஹாதிரேகத்தால் ‖"குமாரனே, ஸ்வர்மாபவர்ம ஸ்வஸாய நமாகிய ஜைநயர்மாநுதத்தினை விஸ்மரியாதுகொள்" என்று ஸம்பொயித்தமை நீயே யறிந்தருளுதி.

---

* 'கிம்பாகலல ஸங்நிஹம்' என்பது மூலம். 5:126. 'விஷவ்ருக்ஷலல ஸந்நிஹம் என்றும் பாடம்'.

1. புத்ரோபஷிஷ்டமாயயர்ம.

† ஸல்லேவநா—தர்மத்தின்பொருட்டு அநஶநாதி பாஹ்யதபஸ்ஸுக்களால் ஶரீரத்தை க்ருஶம் செய்து விடுதல். ரத்நகரண்டகம். 122.

‡ 'ஸுரமதியினை யடைந்து மீண்டுவந்து'—'மஹர்த்திகன் என்னுந் தெவ ரெகிப் பிறந்து (அவதிஜ்ஞானத்தால்) பூர்வபவத்தை யறிந்து மணிமாலிஸமீபம் வந்தான்' என்று மூலத்தில் உளது. 5:135. 136.

2. மாவத்தால். 3. ஸம்யமாஸம்யமோத்தமஸ்யாநம்.

§ 'உத்க்ருஷ்டவ்ரதம்'—ஶ்ராவகவ்ரதங் கைக்கொண்டு அவமோதர்யம் (அரைவயிற்றுக்கு உண்ணுதல்) செய்துவந்தான் என்பது மூலம். 5:141. 142.

‖ குமாரனை என்றும் பாடம். 'குமார புரமோயர்மோ ஜைநோபயு ஸாயந:' என்பது மூலம். 5:145.

'இன்னும், இது மற்றொன்று கேட்டருளாய். [1]நின் பிதாவினுடைய பிதாமஹனுகிய ஸஹஸ்ரவலன் என்னும் ராஜா மற் றொருநாள் வர்ஷாகாலாவஸாநத்து, மேவவி நாஶஹர்ஶநத்தால் ஸம்ஸார ஶரீர ஹொம நிர்வேமப்ரயாநனுகி ஸ்வராஜ்யபதத்தினை ஶதவலகுமாரன்-மிசை வைத்து, ஜிநதீக்ஷையினை ப்ராபித்து, விஶுத்த [2]ஸம்யக்தர்ஶந ஜ்ஞாநசாரித்ரவலத்தினல் விஜ்ரும்ஹித பரமஶுக்லத்யாநாக்நியினல், வாதிகர்மவநமஹநத்தினை உஹித்து ஸகல ஶுவநபூஜிதனுகி, அநமார கேவலியாகி ஸகலகர்மக்ஷயஞ்செய்து பரமாநந்தபதத்தினை ப்ராபித் தனன். அவ்வண்ணமே நின்னுடைய பிதாவாகிய அதிவலராஜனும் ஸம் ஸாரஹொம வைராக்ய ர்மசித்த[3]பரனுகி, ஸ்வராஜ்யஹாரத்தினை நின்மிசை வைத்து, விஜ்ராயர நரபதிகள் அநேகரோடுங்கூடப் போகி, ஜிநதீக்ஷையினை ப்ராபித்து அதிவொரதபஶ்சரணங்களால் முக்தி பதத்தினை ஸாயிக்கின்றனன்; இவனும் முக்திபதத்தை [4]அடைந் தருளுவன்.

[5]'இப்பெற்றி, ராஜஹம்ஸனே, ஜீவதயவ ர்மாயர்ம தத்வலாது-ஶவந ஸத்ஶ்ரவத்திற்கு நின்வம்ஶத்துள்ள [6]ராஜபுத்ரர்களே உத்க்ஷ்டாந்த மாயினராதலாலும் ர்மாதுஷ்டாநம் ஸகலமாதலை நிஶ்சயித்து, ஜைந ர்மாதுராக வ்ரதஶீல[7]தபோதுஷ்டாநங்களே [8]அதுஷ்டெயங்களாகும்' என்றனன். என்றலும், ஸஹாஜநங்களும் ஸஹாபதியும் ர்மிகனுகிய ஸ்வயம்ப்ரபரமர்ஶிவகனை ப்ரஶம்ஸித்து, ர்மாதுஷ்டாந தத்பர ராயினர்.

மற்றொருநாள், ஸ்வயம்ப்ரபண்டிதன் [9]ஸ்ஸவிதுர்தாமஹிமையி னல் போகி, ஜிநபதிஸமவஸரணம்போல் *வநசதுஷ்டய பரிதுதமாகி,

---

1. நின்னுடையபிதாவினுடைய, நின்பிதாமஹனுடைய பிதாமஹனுகிய என்றும் பாடம். 'ஸவத்பிதா பிதாமஹः' (5:146) என்னும் மூலத்துக் கியையக் கொள்ளப்பட்டது.
2. ஸம்யக்தர்ஶநசாரித்ர.
3. பரனுகி ராஜ்யஹாரத்தினை.
4. அடைந்திடுவன்.
5. இப்பெற்றிய.
6. ராஜஹம்ஸர்களே.
7. தபோதுஷ்டாநங்கள்.
8. அதுஷ்டெயங்களே யாகுங்கள்.
9. ஸ்ஸவிதுர்தாமஹிமையினல் ஜிநபதி.

* வநசதுஷ்டயம்—அஶோகவனம், ஸப்தச்சதவனம், ஆம்ரவனம், சம்பக வனம் என்பன ஸமவஸரணத்து வனங்கள். மேருவைச் சுற்றியிருந்த நான்கு வனங்-கள்—பத்ரஶாலவனம், நந்தநவனம், ஸௌமனஸவனம், பாண்டுகவனம் என்பன.

பரமாமஸ்கரம்போல் *ஸ்நிஸ்சிதப்ரமாணமும் அநாதிநிய நமோகி ஸர்வலோகோத்தரமாதலாலும் [1]ஸர்வ ஹேஹூத்துக்களுள்ளும் ப்ரயாந மாதலாலும் ஸ்வர்ணவர்ணத்ததாகி ப்ரஹிஜமாதலாலும் ஆதிதெவ ஸத்ரமாகி, ஜ்யோதிர்தெவர்களால் ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணப்படுதலில் தெவதைபோன்று, ஸ்வர்மலோகஹாரயாரணஸ்மாக ப்ரதிஷ்ட்டித மஹாஸ்தம்ஹம்போன்று, குல மிரிகளால் பரிவ்ரதமாதலில் மிரிசக்ரவர்த்தி யொத்து நின்ற மஹாமேருபர்வதத்தினை ப்ரவேசித்து, அதனது ஹத்ரஸாலாயி வநசதுஷ்டய சைத்யாலயங்களை வர்ணித்து, ஸௌமநஸ பூர்வதிக் ஹாமத்துச் சைத்யாலயமண்டபத்துள் இருந்தனரை, பூர்வவிதெஹ மஹாகச்சவிஷயத்து அரிஷ்டபுரத்து [2]யுமாஸ்ரஹட்டாரக தீர்த்தங்கரர்மணத்துள்ளார் ஆதித்யமதிகளும் அரிஞ்ஜயருமாகிய ஆகாஸசாரணபரமர்ஷிகள் எழுந்தருளினர்கள். அவர்களை விநயபுரஸ்ஸரமாக வர்ணித்திருந்து, 'ஸ்வாமிகளே, என்னுடைய ஸ்வாமியாகிய மஹாபலன் ஹவ்யனை, அஹவ்யனை? ஹவ்யனாகில், என்னுடைய வாக்யங்களை ப்ரமாணித்து ஜைநமார்மத்தினை ஸ்தெ [3]பண்ணுவானை? அருளிச்செய்மின்' என, அவயிஜ்ஞாநியாகிய ஆதித்யமதி அருளிச்செய்வார்:

'ஹவ்யனே, நின் ஸ்வாமி மஹாபலன் ஹவ்யனே; இதற் கெதிர்பத்தாம்ஹவத்து [4]ஜம்வாஜீப ஹரதக்ஷேத்ரத்து வ்ருஷஹஸ்வாமி என்னும் ப்ரயாமதீர்த்தங்கர னாகும். இவனது பூர்வஹவமாவது: அபரவிதெஹ மாலிலாவிஷய விம்ஹபுரத்து ராஜா ஸ்ரீஷேணன்; தெவி ஸுந்தரியென்பாள். இவர்கட்குப் புத்ரர் ஜயவர்மாவும் ஸ்ரீவர்மாவும் என்பார். அவருள், ஸாமயிகவிஸேஷத்தாலும் ஸ்தேநஹாதிரேகத்தாலும் கநிஷ்ட னாகிய ஸ்ரீவர்மாவினுக்கு யௌவராஜ்ய பட்டங் கொடுப்ப, அந்த அவஜ்ஞையால் நிர்விண்ணஹ்ருதயனாகி, ஜயவர்மாவும் போகி ஸ்வயம்ப்ரஹ மரூருபார்ஸ்வத்தே தீக்ஷித்து நவஸம்யதனாகிச்செல்லாநிற்ப, மஹீயரன் என்னும் வித்ருதயரன் அதிபய [5]விஹவ பரிவார ஸஹிதனாகி ஆகாஸத்தே வருகின்றானைக் கண்டு, "ஈத்ருஸவிஹவம் எனக்கும் எய்துவதாக" என்று நிதாநஞ் செய்திருந்தவிடத்து, ஒரு வல்மீகஸமீபத்து நின்றவன் ஸ்ப்பதக்ஷ்டனாகி ஸரீரபரித்யாகம் பண்ணி, மஹாபல னாயினன். அதனால்,

---

* ஒருலக்ஷயோஜனை ப்ரமாணம் என்று கன்னடவுரையில் (5:162) உளது.

1. ஸர்வஹேஹூத்துக்களுள்ளும்.
2. யுமாஸ்ரஹட்டாரகர் தீர்த்தங்கர.
3. பண்ணுமோ, பண்ணுவான்.
4. ஜம்வாஜீபத்து.
5. விஹவத்தோடு பரிவார ஸஹிதனாகி ஆகாஸமே.

ராஜ்யவிஹவாதுஹவத்துள் [1]ஆஸக்த ஞயினன். இனி, இவன் நின்-னுடைய வசநப்ராமாண்யத்தால் யர்மஜ்ராஹியாதற்குக் காரணம்: அதீத ராத்ரியில் அபரயாமத்து, மஹாஸ்வலன் [2]இப்பெற்றியவாகிய ஸ்வப்நங்க ளிரண்டு கண்டு அநந்தரமே ப்ரஸ்-ஜ்ஞகி, தத்ஸ்வப்நமல நிர்ணயாஸ்-மாக உன்னை [3]ப்ரமாணித்திருந்தனன். நீ போகி, இப்பெற்றியவாகிய மலங்களை யுடைய ஸ்வப்நங்களை நிவேஷிக்கவே, நின்-னுடைய [4]வசநங்களையே ப்ரமாணித்து, யர்மஜ்ராஹியாகும்' என் றருளிச் செய்தனர். அருளுதலுமே, அயிக [5]வ்யாகுலித சித்தையினோடுங் கூடிய ஸந்தோஷஹாவத்தனகி விநயபுரஸ்ஸரமாக அவர்களை விடை கொண்டு கடிது போகி, தனது வரவு பார்த்திருந்த மஹாஸலனைலக்கம் ப்ரவேஸித்து, *ப்ரணமபூர்வகமாக, 'தெவனே, ஒரு விஜ்ஞாபநம் உண்டு. அதனைக் கேட்டருள்வாயாக. ராத்ரிஸமயத்து ஸ்வப்நங்கள் இரண்டு [6]கண்டருளினை. முதலது— மஹாமதிமுதலாகிய மந்த்ரிகளாலே அமாய கர்மத்து மநி நனுகின்ற நின்னை யான் எடுத்து ஆஸ்யாநமண்ட பத்து விம்ஹாஸநத் திருத்தி விஹ்மதிஸஹிதமாக அபிஷேகம் செய்யக் கண்டனை. தது நந்தரமே ஸமுஜ்ஜ்வலியாகின்ற அநி நிஜ்வாலை தத்க்ஷணத்தில் குறைந் தவிகின்றதாகக் கண்டனை. தெவனே, ப்ரயம ஸ்வப்நம் என்னுடைய வசநங்களை ப்ரமாணித்து நின்னால் ஆர்ஜிக்கப்படும் புண்யபலங்களை நிவேஷிக்கும்; த்விதீய ஸ்வப்நம் ஆயுஸ்ஸ்யித்தி ஸூசக மாகும். இவை அவயிஜ்ஞாநபரமஷிவசநமே, ப்ரமாணம்' என்றனன். என்றலுமே, அத்யந்த ஸந்துஷ்டனகி, ஸ்வயம்வ்-ஜவசநங்களையே ஸ்-நிஸ்சிதப்ரமாணமாக நினைந்து, அநி நவஜலயரஸலிலத்தைக் கண்ட சாதகபக்ஷிபோலவும், நயநோந்மீலந பரமெளஷயம் பெற்ற ஜாத் யந்தகன்போலவும் ஸஞ்ஜாதஹர்ஷாதிவாகி, ஸ்வயம்வ்-ஜனை நோக்கி, 'மஹாமந்த்ரியே, [7]சாரண பரமஷிகளால் அருளிச்செய்யப்பட்ட எனது ஜீவிதம் எப்ரமாணத்தது?' என்றனன். என்றலுமே, 'தெவனே, இனி யொருமாஸத்தில் ஸ்-மதிப்ராப்தி யாகும்' என்றனன்.

[8]என்றலுமே, மஹாஸலனும் ஸ்-மதிப்ராப்தியிலே தத்பரனகி, அன்றுதொடங்கி அஷ்டாஹ்நிகமஹாபூஜையினையும் யார்மிக ஜநங்

---

1. அதிஸக்த.
2. இப்பெற்றியதாகிய.
3. ப்ரமாணித்து நின்றனன்.
4. வசநங்களை ப்ரமாணித்து.
5. வ்யாகுல என்று பாடம். வ்யாகுலத்திற்குக் காரணம் அரசனுயுள் ஒரு மாதமே எஞ்சியுளது என்று அறிந்தமை.
* ஏடுகளில், ப்ரமாணபூர்வகமாக என்றே உளது.
6. கண்டனை.
7. சாரண பரமேஷ்டிகளால்.
8. தது நந்தரம்.

கட்கு வஸ்த்ராஹரண யநயாந்ருஷி மஹாஹாநங்களையும் பண்ணி, அதிவலனென்னும் புத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, ராஜமந்த்ரிஸேநாபதிதொடக்கத்து ப்ரகூதிஜநங்கட்கும் உசிதப்ரகாரத்திஞல் விடை கொடுத்து, [1]ஸகல வஸு மியூாத்வாஷி வாஹூாஹூர்த்தர பரிஹூஹ பரித்யாமஞ் செய்து, ஸ்வயம்வுஞ்ஞெடுங்கூட வஜ்ரகூட சைத்யாலயத்துச் சென்று ஜிநபதிபூஜை பண்ணி, மநோஹரமாகிய விடத் திருந்து, பஞ்சிமஸல்லேவநயிஞைத் தொடங்கி, யாவஜ்ஜீவம் ஆஹார ஶரீர [2]ஸஂஸ்காராஷி பரித்யாம ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணி, ஆத்மப்ரியஞகிய ஸ்வயம்வுஞை ஸாக்ஷியாக ஸர்வஸங்ம நிவ்ருத்தி ஸமஃவீஹாவ நாபரிணதஞகி, ஆராயநயாகிய போதம் மேற்கொண்டு ஹவஸாமரபாரம் அடைதற்கு நின்ற மஹாவலன் ஸ்வயம்வுஞை [3]மீகாமஞகக் கருதினன்.

உபவாஸங்களாலே ஶரீரஶையில்ய, [4]மாயிற்றேனும் [5]ப்ரதிஜ்ஞாத வ்ரத ஶுஹபரிணமங்கட்கு வ்ருத்தியே யாயிற்று. தபோநிதியால் சுடப்பட்ட ஶரீரமும் ஔதார்யக நகச்ஹாயைபோல ப்ரதீப்த மாயிற்று. இவ்வண்ணமாகியவிடத்து, ஆத்மஶரீரத்தில் ஸ்வபராஶ்ரயமாகிய உபகாரங்களை அபேக்ஷியாமையில் ப்ராயோபமந மரணத்தை ப்ராபித்து, பல்யங்காஸநமாக விருந்து *மநோஹர்ஹூர்ஹத்தில் [6]ஹவஹர்ஹத் பரமேஶ்வரனை ஸ்யாபித்து, ஆவிஂஶதிஷ்நப்ரமாணத்தால் ஸ்வீகூத ஸல்லேவநாவஸாநமாகிய ஶிவஸத்து, பஞ்சநமஸ்கார பரமமந்த்ரங்களை ஜபியாகின்று, கரகுஹமளத்திலை லலாடத்துள் ஆரோபித்து, வாளுங் கூடும்போல ஶரீராத்மாக்களது அந்யத்வம் ஹாவித்து, க்லேஶ மின்றி ப்ராணபரித்யாமஞ் செய்து ஈஶாநகல்பத்து ஶ்ரீப்ரஹவிமாநத்து உபபாத ஶயநத்து அந்தர்முஹூர்த்தத்துள் [7]ஸாலங்காரஶரீராவயவமூர்த்தியஞகிய லலிதாங்கன் என்னும் ஸுரோத்தம ஞயினன். தஹவஸரத்து, புஷ்பவர்ஷம் பொழிந்தது; ஹுந்துஹிஶுமி முழங்கிற்று. மந்ஹ

---

1. ஸகல ஜநவந்யு.
2. ஸம்ஸ்காராஷிதரத்யாம.
3. மீகாமஞக்க.
4. மாயிற்றென்னும்.
5. ப்ரதிஜ்ஞாத,

* ஸிஜபரமேஷ்டிகளைத் தலையிலும் அர்ஹத்பரமேஷ்டிகளை ஹ்ருதயத்திலும் ஸ்தாபித்து, ஆசார்யபரமேஷ்டிகளைச் ஶிரோரக்ஷகராகவும் உபாத்யாயபரமேஷ்டிகளைக் கவசமாகவும் ஸாது பரமேஷ்டிகளை அஸ்த்ரமாகவும் கொண்டான். (5:245) என்று மூலத்தில் உளது.

6. ஹவஹர்ஹத்பரமேஷ்டியினை, ஹவஹர்ஹத்பஞ்சபரமேஷ்டியினை.
7. ஸாலங்கார யநஶரீர.

மாருதம் மருங்கு வளைத்தது. வளைத்தலுமே, 'இது என்கொல்!' என்று சிந்தியாநின்றவிடத்து, ஸுரவநிதாபரிவாரம் வந்து சூழ்ந்து, 'ஜய ஜய ப்ரஹீத' என்று ஸ்துதித்து, [1]தெவகோடியுஞ் சென்று வீழ்ந்தது. 'யான் எங்குநின்று வந்தேன்; இஃது எவ்விடம்?' என்று சிந்தியாநின்றவிடத்து, தத்ஹவாஶ்ரயமாகிய அவயிஜ்ஞாநம் உத்பன்ன மாயிற்று. ஆதலும், அதனுலே ஸர்வத்திணையும் அவலோகித்தனன். அவலோகித்து, ஸூர்ம வலமாக ஸ்வர்முலோக விஹவத்திணை யறிந்தனன். அறிந்து, ஸுவெந பயநத் திருந்தனனுக, தத்தம் முறைமையினைச் செய்வாராதலில் ஸுரவரர்கள் ஸவிநயமாக நமஸ்கரித்துநின்று, 'ப்ரஹீத தெவ, ப்ரயமம் மஜ்ஜநம் பண்ணப்படும்; அதற்பின் ஜிநபூஜை; அதற்பின் தெவஸைநக்குக் காட்சிகொடுத்தல்; அதற்பின் நுத்தர்ஶநம்; அதற்பின் தெவிகளை உர்ஜித்தல்; அதற்பின் யயெஷ்டவிதிநாஹம் பண்ணுதல்' என்று விஜ்ஞாபித்தவிடத்து, லளிதாங்மதெவனும் க்ரமத்தால் அவ்வண்ணஞ் செய்தனன்.

அணிமா [2]மஹிமா [3]லவிமா ப்ராப்தி ப்ராகாம்யம் ஈஶித்வம் வஶித்வம் காமரூபித்வம் என்னும் அஷ்டமஹாணங்கட்கு ஸமஶ்ரமாகி, யாதுமபயாது ஜ்வரகாஸாதி ரோம ரூக்ஷத் பிபாஸாதி வாயா விரஹிதமாகி, ஸுஷ்ம கநகச்ஹாயையாகி, ஸஹஜவஸ்த்ராஹரண மால்யாதிகளால் அலங்கூதமாகி, ஸுரஹிமநியாகி, [4]ஸுலக்ஷணத்ததாகி, எழுமுழ முயர்ந்த ஶரீரத்தினளுகி, ஸஹஸ்ரவர்ஷாவஸாநத்து மநஸ்விஞல் அஜீதாஹாரத்திணை யுடையளுகி, பதிணைந்து திவஸம் கழிந்தால் தோன்றிய உச்ஶ்வாஸத்தளுகி, காயப்ரவீசாரத்தளுகி, சதுர்ஸஹஸ்ரதெவீபரிவுதளுகி, †ஸ்வயம்ப்ரபெஹையே, கநகப்ரபெஹையே, கநகலதையே, வித்யுல்லதையே என்னும் மஹாதெவிகளொடுகூடி, ஏகஸாகரோபமஸ்யிதியாகிய பரமாயுஷ்யத்தளுகி, அமரஸுவ மநுஹவித்துச்செல்லாநின்றுளுக்கு தெவீபரிவாரம் அநேகம் பிறந்திறந்துபோகாநின்றவிடத்து, [5]ஸாகரோபமஸ்யிதியாகிய ‡ வுயக்த்வபல்யோபமமாத்ராவஶிஷ்டமாகியவிடத்துத் தோன்றிய தெவீபரிவாரத்துப்ரயாதநயாகிய ஸ்வயம்ப்ரபெஹை என்னுந் திவ்யஸுந்தரிமேல் அநுரக்த சித்தத்தளுகி, அவளொடுங்

---

1. தெவகொடியுஞ் சென்று வீழ்ந்து.
2. மணிமா ஶிரிமா லகிமா.
3. லகிமா மரிமா ப்ராப்தி ப்ராகாம்யம் ஈஶித்வம் வஶித்வம் காமரூபித்வம் என்று ஏகெனரில் உளது.
4. ஸம்லக்ஷணத்தளுகி.

† 'ஸ்வயம்பரபெஹை...விதுயுல்லதை' என்று எண்ணேகாரமில்லாமலும் பாடம்.

5. ஸாகரோபமஸ்யிதிப்ரதக்த்வ.

‡ வுயக்த்வம்–மூன்றற்கு மேற்பட்டு ஒன்பதற்குள்ளாய எண்.

கூட மேருமிரிமுதலாகிய பர்வதங்களிலும் ஹ்ருஸாலாதி வநங்களிலும் [1]ஸ்வயம்ஹ்ரமணதீப ஸமுத்ரங்களுள்ளும் *மற்றும் மநோஹரமாகிய ப்ரதெஸங்களுள்ளும் ஸ்வச்ஹந்த க்ரீஸாஸ்ரவ மநுஹவித்திருந்தனன்.

†அய, லளிதாங்மதெவனது ‡ஆயுரவஸாநகாலத்து, ஹ்ருயணரத் நங்கள் ப்ரஹாதஸமயத்துப்ரதீபம்போல மந்தப்ரகாஸத்த வாயின; விஸ்ரஸ்த கநகவர்ணத்ததாகிய தெஹகாந்தியும் மழுங்கிற்று; [2]ஒருகாலத்தும் வாடாத கண்டமாலையும் வாடிற்று; விமாநமதமாகிய கல்பகவ்ருக்ஷமும் கம்பித்தது. அவயிஜ்ஞாநத்தால் தனது ஆயுஷ்யாவஸாநத்தை யறிந்து, லளிதாங்மதெவனுக்கு ஜந்மமேதொடங்கி அநுஹ்மதமாகிய அமரஸ்ரவமெல்லாம் உஸ்ரவரூபத்தால் பரிணமித்ததேபோன்றது. நித்யப்ரகாஸமாகிய ஸ்வமஹ்லோகம் அந்தகாரமாகித் தோன்றிற்று. ஆயுரவஸாநகாலத்து ஸ்வமஹ்லோகவியோமதுஸ்ரவம் நாரகர்க்கும் ஸம்ஹவிப்பதன்றுபோலும்!

இவ்வண்ணம் பரிஜநங்களோடு ஸ்வமஹ்லோக வியோம ஸோகாக்ராந்தனுகிய தெவனைக் குறுகி ஸாமாநிகதெவர்கள் ஸம்தொயிப்பார்: 'தெவனே, ஸோகத்தினை விட்டு தெர்யத்தினையே கைக்கொள்வாயாக. ஜந்ம மரண ஜரா வ்யாதிகட்கு இடமல்லாதார் யாவரும் இல்லைக்கண்டாய். ப்ரஹாதஸமயத்து உதிதனுகிய ஆதித்யனுக்கு அஸ்தமயம்போல ஆயுரவஸாநகாலத்து வழுத்தரவு ஸகலதெவர்கட்கும் ஸாதாரணமேயாகும். இனி, உஸ்மஹ்திப்ராப்திஹேதுவாகிய ஸோக ஸங்லேஸத்தினை விட்டு, ஸுமதிப்ராப்திகாரணமாகிய ஜிநயர்மத்திலே ஸ்ரத்தெ பண்ணுவாயாக' என்றனர். என்றலும், அது கேட்ட லளிதாங்மதெவனும் ஸோகத்தினீங்கி, யீரனுகி, யர்மாநுராகத்தினுல் பதிணைந்துதிவஸமெல்லாம் ஸகல ஹ்ருவநஜிநாலயங்களையும் பூஜித்து, அச்யுதகல்பத்துட் சென்று ஜிநேஸ்வரபூஜாபுரஸ்ஸரமாகச் [3]சைத்யவ்ருக்ஷத்திருந்து சித்தஸமாயாநத்தொடுங்கூடி, ஹ்ருதயகமலத்து அர்ஹத்பரமேஷ்டியினை ஸ்தாபித்து அஞ்ஜலி

---

1. ஸ்வயம்ஹ்ரமணதீப.

* 'மற்றும்.....தெஸங்களுள்ளும்' என்பது சில ஏடுகளில் இல்லை.

† இதுமுதல் ஆறும் பர்வம்.

‡ தேவர்களின் அந்த்யஸமீபத்தில் முதற்கண் ஹ்ருதயம் நடுங்கும். பின்பு கல்பகவ்ருக்ஷம் நடுங்கும். அதன்மேல் ஐஸ்வர்யம் கெடும். அதன்மேல் லஜ்ஜையும் ஸரீரகாந்தியும் கெடும்; ஜனங்களிடத்து ப்ரீதி கெடும். பின் கொட்டாவி யுண்டாகும். பின்பு உடைகள் அழுக்கடையும்; தான் பெரியவன் என்னும் அபிமானமும் போகத்தில் இச்சையும் கெடும். பின்பு அஜ்ஞானம் மனத்தைச் சூழும்; கண் களைச் சூழும். 6:15–17.

2. ஒருகாலமும்.

3. சைத்யவ்ருக்ஷத்திலிருந்து.

*பண்ணி, பஞ்சநமஸ்கார பரமமந்த்ரங்களை ஜபியாகின்று ஸரீர பரித்யாகம் பண்ணியபின், ஜம்வுத்வீப பூர்வவிதெஹ புஷ்கலாவதீ விஷயத்து உத்பலவெடபுரத்து ராஜா வஜ்ரவாஹுஎன்பான்; தெவி வஸுஸுரை; இவர்கட்கு லளிதாங்கதெவன் † வஜ்ரஜங்வன்என்னும் புத்ரனுயினன்.

ஸர்வாங்கொபாங்க ஸுந்தரனுகிய இவன், ஸம்பூர்ண யௌவநா வஸ்தையினனுகியபொழுது, ஸ்வயம்ப்ரபாதெவிமேலுள்ள அதுராகாதி-ஸயத்தினுல் ஸ்த்ரீகளுள் விரக்தசித்தத்த னுயினன். இவ்வண்ணஞ் செல்லாகின்றகாலத்து, ஸ்வயம்ப்ரதெவியும் லளிதாங்கதெவன் அவதீர்ண னுகியபின், தெவஸுவாதுஹவநத்தில் வைமுவ்ய மடைந்து விரஹதுஃவ [1]பீடிதையாகி, அஹுர்தரபரிஷத்திலுள்ளான் ‡பூஜயர்மாஎன்னுந் தெவன் யர்மப்ரபாவநம் பண்ணியபின் ஷண்மாஸமெல்லாம் ஜிநபதி-பூஜை பண்ணி மஹாமேருபர்வத ஸௌமநஸோத்யாநத்துப் பூர்வ திதி ஜிநஹவநத்துப் பூஜாபுரஸ்ஸரமாகச் சைத்யவ்ருக்ஷமூலத் திருந்து ஸந்ந்யாஸவிதியால் ஸரீரபரித்யாகம் பண்ணியபின், §முன் சொன்ன விஷ யத்துப் புண்டரீகிணீ நகரத்து ராஜா வஜ்ரதந்தன்; தெவி லக்ஷ்மீமதி என் பாள்; இவர்கட்கு, ஸ்வயம்ப்ரதெவி ஸ்ரீமதிஎன்னும் புத்ரியாகி வளர்ந்து யௌவநாவஸ்தையினை யடைந்தபின், இவளொருநாள், கந்யாஹவ நத்து ராத்ரிஸமயத்து நிதெ்ரை [2]பண்ணினளாக, மதேநாஹரோத்யாநத் தெழுந்தருளியிருந்த வஜ்ரதந்தநரபதி[3] பிதாவாகிய யஸோயரன்என் னுந் தபோயநற்குக் கேவலஜ்ஞாநம் உத்பநமாகியபொழுது கேவல பூஜாஸமுத்பமாக வருகின்ற தெவநிகாயங்களது உந்நாதிவ்ய நிகோலாஹலம் கேட்டுக் கடிது ப்ரபுத்தெயாகிய ஸ்ரீமதி, தெவர்களது ஸம்க்ஷோஹத் தினைக் கண்டு, ஜாதிஸ்மரணத்தால் லளிதாங்கதெவனை நினைந்து மூர்ச்-தெயினை யடைந்தவள் ஸகீஜநங்களால் செய்யப்பட்ட ஸிஸிரோபசாரங் களால் தேறியபின்னும், 'என் ப்ராணவல்லஹனைக் [4]கண்டாலல்லது பேசேன்' என்று, மௌநவ்ரதம் கைக்கொண்டிருந்தனள்.

---

* 'பண்ணி.....பரித்யாகம்' என்பது சில பிரதிகளில் விடுபட்டுளது.

† வஜ்ரஜங்வன் – கணைக்கால் வஜ்ரத்தைப்போல் உறுதியா யிருந்ததனுல் வந்த பெயர். 6:29. பார்க்க.

1. பீடிதையாகிய அஹுர்தர பரீஷஹத்தில்.

‡ பூஜவர்மா என்று பாடம். 'ததோஸ்யா பூஜயர்மாவ்யோ தெவோந்த: பரிஷத்ஸ்தவ:' 6:53.

§ முன்சொன்ன விஷயம் — பூர்வவிதெஹம்.

2. பண்ணினளாக.

3. பிதாக்கள்.

4. கண்டல்லது.

[1]இவளுடைய இப்பெற்றியதாகிய அவஸ்யெயினை ஸவீஜநங்கள்-முவத்தாற் கேட்ட மாதாபிதாக்கள் ஸ்ரீமதிஸமீப மடைந்து, தஉவஸரோசிதமாகிய ப்ரியவசநங்களால் உபலாளிக்கவும், முன்புபோலே ஸோகாக்ராந்தையாகி யிரங்கி [2]மௌநவ்ரதத்திலேடிருந்த இவளது யௌவநாவஸ்யெசிதமாகிய இங்கிதசேஷ்டைகளால், 'இது, பூர்வஹவ ஸ்மரண மாகுங்கொல்!' என்று, வஜ்ரதந்தன் லக்ஷ்மீமதிக்கு அறிவித்து, பண்யிதை என்னுந் தாதியை யுடனிருத்தி, 'கந்யகையினைத் தேற்றுவாயாக' என்று நியோமித்து, தெவியொடுங்கூடப் போயினன்.

அவ்வளவில், யஸோயரமருக்கள்கேவலோத்பத்தியினையும், ஆயுயஸாலியுள் சக்ரோத்பத்தியினையும் ஒருமுறையே பரிஜநங்கள் அறிவிப்ப, வஜ்ரதந்தமஹாராஜன் அது கேட்டு, 'கைவல்யபூஜையிலும் சக்ரபூஜையிலும்[3]முன்செய்யத்தகுவ தியாது?' என்று ஆகுலனாகி, அஹ்னியாபவர்மஸ்வஸாய நமாதலில் கைவல்யபூஜையை மூந்துறச் செய்வ தென்று நினைந்து, விஹாதியொடுஞ் சென்று யஸோயரஹட்டாரகரைப் பூஜித்து நமஸ்கரிக்கின்றபொழுது அவயிஜ்ஞாநம் உத்பன்னமாயிற்று.

வஜ்ரதந்தமஹாராஜனும் அவயிஜ்ஞாநத்தால்[4]தான்பூர்வஹவத்து அச்யுதேந்த்ரனதலையும், லளிதாங்கமன்தெவியாகிய ஸ்வயம்ப்ரபை ஸ்ரீமதியாதலையும், மற்றுமுள்ள பூர்வஹவவ்ருத்தாந்தங்களையும் அறிந்து, நமஸ்கரித்து விடைகொண்டு போந்து, *'ஸ்ரீமதியைப் பரிஹரிப்பாயாக' என்று பண்யிதையை நியோமித்து, சக்ரபூஜாபூர்வகமாக திக்விஜயம் பண்ணப் போயினன்.

அதற்பின் ஒருநாள், அஸோகவநம் என்னும் [5]உத்யாநத்து, சந்த்ரகாந்த ஸிலாதலத்து ஏகாந்தமாகவிருந்து ஸ்ரீமதியை நோக்கி, பண்யிதை ஸ்நேஹமாக உபலாளித்துச் சொல்லுவாள்: 'கந்யகையே, யான், ஸர்வகார்யங்களிலும் ஸமர்யெயாதலில் பண்யிதைஎன்னும் யயாக்ய நாமத்தை யுடையேன். யான் உனக்கு ப்ராணஸஹியாகவும் மாதாவாகவும் நினைந்து, உனது மௌநவ்ரதகாரணத்தை அறிவிப்பாயாக. என்னல் ஸாப்யமாகாத கார்யம் இல்லை என்று கருதுவாயாக. [6]உனது ஹ்ருதயமதமாகிய விகாரம் யௌவநாவஸ்யெயில் தோன்றுவது

---

1. இவள் இப்பெற்றியதாகிய.
2. மௌநவ்ரதத்தோடிருந்த.
3. முன்புசெய்யத் தகுவது.
4. தன்பூர்வ.
* 'ஸ்ரீமதியை.....நியோமித்து': இது சில ஏகஸ்தகளில் இல்லை.
5. உத்யாநவநத்து.
6. நினது.

யாதானும் ஒரு மஹோந்மாஹமொன்றே,[1] ஹரஹாவேஶமொன்றே என் றறி கின்றிலேன். இதனை உள்ளபெற்றி யறிவிப்பாயாக' என்று நிர்஬ந்தித் தினுற் சொல்ல, கேட்ட ஸ்ரீமதியும் சிறிது லஜ்ஜை நீங்கிச் சொல்லுவாள்: 'லஜ்ஜாபரவஶையாகிய யான், இந்த வ்ருத்தாந்தத்தினை யாவர்முன்னுஞ் சொல்லுதல் அரிதாயினும் ப்ராணஸகியாகிய உனக்குச் சொல்லுவன். யஶோயரஸுருக்களது கைவல்யஶிவஸத்து, தெவதீகாயங் கண்ட எனக்குப் பூர்வஜவஸ்மரணம் உண்டாயிற்று. பூர்வஜவஸ்மரண கயாப்ர பஞ்சமாவது:

'*யாதகீஷண்ட பூர்வமந்ஹாபரவிதெஹத்து, மஹிலாவிஷயத்துப் பாடலிக்ராமத்து ஶ்ரேஷ்டி நாமதத்தன்; இவன்ஹார்யை ஸுரதி என்பாள். இவர்கட்குப் புத்ரர்கள் நந்தனும் நந்திமித்ரனும் நந்திஷேணனும் வரஸேநனும் ஜயஸேநனும் என்பார். புத்ரிகள் மதநகாந்தையும் ஸ்ரீகாந்தையும் என்பார். யான் அவர்களிருவர்க்கும் இளையேன்; †நிர் நாமிகை என்பேன். எனது உத்பத்த்ய நந்தரமே ஸகலஜநஸுக ஜநவிநாஶமும் தாரித்ர்யமும் வந்தபின், ஒருநாள் நிர்விண்ணையாகிய யான், சாரணசரிதம் என்னும் வநத்து அம்ஜரதிலகம் என்னும் பர்வதத் தெழுந்தருளியிருந்த பிஹிதாஸ்ரவர் என்னும் முநிவரரைக் கண்டு நமஸ்கரித்து, "ஸ்வாமிகளே, யான் [2]வறுமைக்கிடமாகிய இக்குலத்துப் பிறந்ததற்குக் காரணத்தினை அருளிச்செய்யத் திருவுள்ளமாயருள வேண்டும்" என்று வினவ, முநிவரனும் அவயிஜ்ஞாநத்தாற் பார்த்து அருளிச்செய்வான்: "இந்த விஷயத்தே, பலாலபர்வதம் என்னுங் ஹ்ராமத்து,ஜெவிலன்என்னும் வைஶ்யனுக்கும் ‡ஸுமதிஎன்னும் ஹார்யைக்கும் புத்ரீ யநஶ்ரீ என்பாளாயினை. நீ ஒருநாள் அஜ்ஞாநத்தால் பரமாகமமர்யாதம் பண்ணுகின்ற ஸமாயிகுப்தர்என்னுந் தபோயநர்ஸமீபத்தே ஶுதமாகிய ஶ்வாவினது துர்கந்தமாகிய ஶரீரத்தினைக் கொடுவந்திட்டனீ. அதனைக் கண்ட முநிவரனும் அருளிச்செய்வான்:

[3] "அவ்வாய், இவ்வண்ணஞ் செய்து பிழைசெய்தனை. பூஜ்யராயினர்கண் ஈஷ்ருஶமாகிய உராசாரங்கள் பரஹவத்துள் அநர்ஹபரம்பரையினை விளைக்கும்" என, கேட்டு, ஹயப்பட்டு, "இப்பெற்றியதாகிய அபராயத்தினை கூதமித்தருளவேண்டும்" என் றிறைஞ்சி, உபஶமஹாவத்தால் அல்ப புண்யத்தினை யெய்தி, இப்பொழுது மநுஷ்ய ஜந்மத்தினை யடைந்தனை.

---

1. ஹரஹாவேஶமோ. * யாதகீ வண்டம் என்பது மூலம். 6:126.

† நிர்நாமா என்பது மூலம். 6:130. 2. வெறுமைக்கிட.

‡ ஸுரதி, ஸுந்தரி பாடாந்தரங்கள். ஸுமதி என்பது மூலத்தாற் கொள்ளப் பட்டது. 6:135.

3. அவ்வாரு.

முன்பு தபோயநற்குச் செய்த அபராயத்தினால் உரிஉகுலத்துள் தோன்றினை. ஸாபாதுஸஹ ஸமர்ஹராகிய தபோயநரை அதிக்ரமித்தல் இஹபரலோகவிரோயி யாகும். வசநங்களால் வெறுப்பன சொல்லில், [1]பரஹவத்து வாக்கினை யிழப்பர்; சித்தத்தினால் அபராயங்களை நினைக்கில், வொயத்தினை யிழப்பர்; காயத்தினால் அபராயஞ் செய்யில், ஸர்வஉஃஹங்களும் விளையும். கூமாய நராகிய தபோயநர்கண்ணே அஜ்ஞாநம்என்னும் இரூநத்தினாலும் ப்ரதிகூலஹாவம்என்னும் வாயுவினாலும் எழப்பட்ட க்ரோயம்என்னும் மஹாமீநி உலயலோகவிஹவத்தினையும் உஹித்திடும். இனி, ஸகல உரிதங்களையும் கெடுத்து அஹ்ருயாபவஹங்களை ஸாயிப்பனவாகிய ஜிநேந்ரபூஜாணஸம்பத்தியும் ஸுதஜ்ஞாநமும் என்கின்ற நோன்புகளை [2]ஏற்றுக்கொண்டு போற்றிக் காப்பாயாக. அவற்றுள், ஜிநேந்ரபூஜாணஸம்பத்தி என்பது—தீர்த்தகர[3] நாம காரணமாகிய *ஹாவனைகள் பதினாறும் †கல்யாணங்கள் ஐந்தும் ‡ப்ராதிஹார்யங்கள் எட்டும், §அதிஸயம் முப்பத்துநான்கும் என்கின்ற இவற்றைக்-குறித்துச் செய்யப்படும் ‖உபவாஸங்கள் [4]அறுபத்துமூன்றும் ஆகும். ஸுதஜ்ஞாநம் என்னும் நோன்பாவது—$மதிஜ்ஞாநம் இருபத்தெட்டும், [5]ஏகாதஸாங்கம் என்னும் பரமாகமம் பதினொன்றும், பரிகர்மம்

---

1. மறுஹவத்து.
2. ஏற்றிக்கொண்டு.
3. நாமகாரணிய.

* ஹாவனை 16: தர்ஸநவிஸுத்தி, விநயஸம்பந்நதா முதலியன.

† கல்யாணங்கள் 5: கர்ப்பாவதரணம், ஜந்மாபிஷேகம், பரிநிஷ்க்ரமணம், கேவலஜ்ஞாநம், நிர்வாணம்.

‡ ப்ராதிஹார்யங்கள் 8: அஸோகவ்ருக்ஷம், ஸுரபுஷ்பவ்ருஷ்டி, திவ்யத்வநி; சாமரம், ஆஸநம், பாமண்டலம், துந்துபி, ஆதபத்ரம்.

§ அதிஸயம் 34: தீர்த்தகரர்உத்பத்திகாலத்தி லுண்டாகும் அதிஸயம் 10; காதிகர்மக்ஷயகாலத்தி லுண்டாகும் அதிஸயம் 10; தேவர்கள் செய்யும் அதிஸயம் 14: ஆக 34.

‖ உபவாஸங்கள் 63: மேற்கூறிய 63-ம்குறித்து 63 நாட்கள் உபவாஸம் செய்ய வேண்டும். அவை—16 பாவனைகட்கு 16 ப்ரதமைகளும், 5 கல்யாணங்கட்கு 5 பஞ்சமிகளும், 8 ப்ராதிஹார்யங்கட்கு 8 அஷ்டமிகளும், 34 அதிஸயங்கட்கு 20 தஸமிகளும் 14 சதுர்தஸிகளும் உபவாஸதினங்களாம்.

4. அறுபத்துமூன்றாகும்.

$ மதிஜ்ஞானம் 28: மனஸ்ஸஹிதமான ஆறு இந்த்ரியங்களிலும் அவக்ரஹம், ஈஹா, அவாயம், தாரணை என்னும் 4 வித ஜ்ஞானங்கள் உண்டாதலின் 6×4=24 ஜ்ஞானம் ஆகும். இனி, மனமும் கண்ணும் பொருள்களைத் தொடாதே அப்ராப்ய காரிகளாய் அறிதலின் அவற்றில் வ்யஞ்ஜநாவக்ரஹம் என்னும் ஜ்ஞானம் தோன்றாது. ஏனைய 4 பொறிகளிலும் உண்டாகும். அந்த 4-ம் சேர்க்க (24+4) 28 ஆகும்.

5. ஏகாதஸாமமம். அங்கம் 11—ஆசாராங்கம் முதலியன.

இரண்டும், ஸூத்ரம் எண்பத்தெட்டும், [1]ப்ரயமாதுயோமம் ஒன்றும், *பூர்வாங்மம் பதினைலும், †சூளிகை ஐந்தும், ‡அவயிஜ்ஞாநம் ஆறும், §மநஃபர்யயஜ்ஞாநம் இரண்டும், கேவலஜ்ஞாநம் ஒன்றும் என்கின்ற இவற்றைக்குறித்துச் செய்யப்படும் உபவாஸங்கள் நூற்றைம்பத்தெட்டாகும். இப்பெற்றி, ஸ்வர்மமோக்ஷஸுவஸாய நமாகிய இவ் விரண்டு நோன்புகளையும் நிரவஶேஷமாக அநுஷ்஠ிப்பாயாக'' என்று பிஹிதாஸ்ரவர் அருளிச்செய்ய, கேட்டு, [2]வியிக்ரமத்தினால் நோற்று, அந்த்யகாலத்து ஸரீரபரித்யாமஞ் செய்து, ஈஸாநகல்பத்து லளிதாங்மதெவனுக்கு ஸ்வயம்ப்ரதெஹென்னுந் தெவியாகித்தோன்றி, பிஹிதாஸ்ரவமுநிருக்களை வந்து பூஜித்தேன். என் ஸ்வாமியாகிய லளிதாங்மதெவன் ப்ரச்யுதஞானியபின், ஷண்மாஸாவஸாநத்துப் போந்து ஸ்ரீமதி யாயினேன். [3]என் ப்ராணவல்லஹனைக் காண்கிலாத எனது உஃவத்தினை நீயல்லது நீக்கவல்லார் இல்லை. அவனைத் தேடித் தருவாயாக. அதற்கு உபாயமும் கேட்பாயாக. பூர்வஹவஸம்வ்ருத்தமெல்லாம் என்னால் இப் பட்டகத்து ஸவிஸ்தாரமாக எழுதப்பட்டது. இதனுள், [4]இப்பெற்றியவாகிய பூர்வஹவ [5]வ்ருத்தாந்தங்கள் ப்ரகரணதிஜநங்கட்கு [6]ஸம்மோஹகாரணமாக மறைய எழுதப்பட்டனவாதலில் இந்த மஹாஸாஸ்த்ரங்களை யறிய வல்லவன் என் ப்ராணவல்லஹ னாகும். இதுவே உபாயமாக ப்ராணவல்லஹனைத் தேடித் தருவாயாக' என் றிரப்ப, பண்யிதையும், 'கநகையே, அல்ப காலத்தே உன் ப்ராணவல்லஹனைத் தேடிக் கொடுவந்து தருவன்; ஸோக உஃவத்தினீங்கி, ஸ்நாநஹொஜநாதி [7]வ்யாபாரங்களைச் செய்வாயாக' என்று சொல்லி, [8]பட்டகத்தினை வாங்கிக்கொண்டு போகி, மஹாபூதஜிநாலயம்என்னும் ஜிநஹவநமடைந்து நமஸ்கரித்து, பட்டகஸாலையுள் பட்டகத்தினை விரித்துக்கொண்டிருந்தனள்.

---

1. ப்ரயமாதுயோமம் என்னும்.
* 'பூர்வாங்மம்'—'பூர்வம்' என்று மூலத்தில் உளது. 6:148.
† சூளிகை 5: ஜலகதம், ஸ்தலகதம், ஆகாஸகதம் முதலியன.
‡ அவயிஜ்ஞாநம் 6: தெஸாவதி, பரமாவதி, ஸர்வாவதி என்னும் மூன்றும் ஹீயமானம், வர்த்தமானம் ஆகிய பேதத்தால் ஆறு ஆகும்.
§ மநஃபர்யயஜ்ஞாநம் 2: ருஜுமதி, விபுலமதி என்னும் பேதத்தா லாவன.
2. வியிக்ரமத்தால்.
3. எனதுப்ராண.
4. எழுதப்பட்டதாகிய பூர்வ.
5. வ்ருத்தாந்தங்களை.
6. ஸம்மோஹநகாரண.
7. வ்யாரணங்களை.
8. பட்டகத்தினைக் கொண்டுபோகி.

இப்பால், வஜ்ரதந்தமஹாராஜன் ஷட்வண்ணமும் [1] அடிப்படுத்தி வந்து நமரியினை யடைந்து ஸுஹிவஸத்து, நரஸுரவிதூயர *நரபதிகளாலும் மூப்பத்தீராயிரம் மகுடவத நரபதிகளாலும் ஸாம்ராஜ்யாபிஷேகம் பண்ணியபின் சக்ரவர்த்தி யாயினன்.

[2] இவன் ஒருநாள் [3] ஸ்ரீமதியினை யழைத்து [4] அருகணைத்து உபலாலித்திருந்து சொல்லுவான்: 'புத்ரியே, ஸோக மௌநங்களைத் தவிர்ந்து, ஸ்நாநஹோஜநாதிகளைப் பண்ணி, மயூரவசநங்களினுல் ஸவீஜநங்களை ஆநந்திப்பிப்பாயாக. இஷ்டஜநஸங்கமமும் அல்பகாலத்திலே உண்டாகும். யஸோயரஸுருகைவல்யோத்பத்தியிலே பெறப்பட்ட அவயிஜ்ஞாநத்தால், உன் ப்ராணவல்லஹனுகிய லலிதாங்கதெவனது வ்ருத்தாந்தத்தினையெல்லாம் அறிந்தனன். இதற்குமுன், ஐந்தாம்ஸவத்திற்றொடங்கி எனது வ்ருத்தாந்தமாவது:

'இந்தப் புண்டரீகிணீநகரத்து அயுதசக்ரவர்த்திபுத்ரன் சந்த்ரகீர்த்தி என்பேன். எனக்கு மித்ரன் ஜயகீர்த்தி என்பான். [5] இருவேமும் ஸுஹ்ருஸ்யயர்மாவலம்ஸிகளாகிச் செல்கின்ற காலத்து, ப்ரீதிவர்த்நம் என்னும் உத்யாநத்து, சந்த்ரஸேநர்என்னுந் தபோயநர் ஸமீபத்தே யர்மஸ்ரவணம் பண்ணி அந்த்யகாலத்து ஸந்ந்யாஸவிதியால் ஸரீரபரித்யாகம் பண்ணி மாஹேந்த்ரகல்பத்து தெவராயினேம். அவ்வழி, ஸப்த ஸாகரோபமகாலாவஸாநத்துப் போந்து, †புஷ்கரவரதீப பூர்வமந்த்ர பூர்வவிதெஹத்து மங்கலாவதீவிஷய ரத்நஸஞ்சயநகரத்து ராஜா ஸ்ரீயரன்; தெவிமார் மநோஹரியும் மநோரமையும் என [6] இருவர். அவருள், மநோஹரிக்கு யான் ஸ்ரீவர்மாஎன்னும் புத்ரனுகி, பலதெவனுயினேன். ஜயகீர்த்தி மநோரமைக்கு விஜீஷணன்என்னும் புத்ரனுகி, கேஸவனுயினன். ஸ்ரீயரனுகிய பிதாவும் ஸுயர்மஸுருஸமீபத்தே ஸம்ஸார வைராக்யத்தால் தீக்ஷித்து, தபஃப்ரபாவத்தால் முக்திபதம் அடைந்தருளினன். மநோஹரியாகிய என்மாதாவும் என்மே லுள்ள ஸ்நேஹத்தினுல் ஸுஹஸ்யயர்மத்தினை யவலம்ஸித்துநின்று நூற்றுநாற்பத்தெட்டு உபவாஸத்தை யுடைத்தாகிய கர்மக்ஷபணம்என்னும் நோன்பு நோற்று, அந்த்யகாலத்து ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து, ஈஸாந

---

1. அடிப்படுத்திக்கொண்டு வந்து. 2. இதுமுதல் ஏழாம் பர்வம்.

* நரபதி என்பது அரசன் என்னும் பொருளளவில் நிற்கின்றது.

3. ஸ்ரீமதியை.

4. அருகணைத்து இருந்து.

5. இருவோரும்.

† புஷ்கரத்வீபம் என்று மூலத்தில் உளது. 7:13.

6. இருவர்; மநோஹரிக்கு ஸ்ரீவர்மா என்னும்.

கல்பத்து ஸ்ரீப்ரஹ்மாநத்து *லளிதாங்மன்என்னுங் தெவ ஞகி, மற்றொருநாள் விஷ்ணுமரணத்தால் விஷ்ண்ணுகிய என்னை யடைந்து, யர்மப்ரவொய நம் பண்ணினள். பண்ணுதலில், விரக்தவ்ரூயினஞகிய யானும் விஷ்ணுபுத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து யுமஸுரம்ருக்கள்-ஸமீபத்தே †ஐம்பதினாயிரவர் நரபதிகளொடுகூட ஸம்யமத்தினைக் கைக் கொண்டு ‡ஸர்வதோபத்ர மும் §ஸிம்ஹநிஷ்க்ரீடிதமும் என்னும் நோன்பு-

---

* 'லளிதாங்மன்'—இவன் ஸ்வயம்ப்ரபாதேவியின் கணவனல்லன்.

† 'ஐம்பதினாயிரவர்நரபதிகள்' — ஐயாயிரவர் என்று மூலத்தி லுளது. 'ந்ருபைர் உஸஹஸ்ராயுதிஷைஃ' (7:22) என்பது காண்க.

‡ ஸர்வதோபத்ர நோன்பு—

உபவாஸம்	பாரணை	உபவாஸம்	பாரணை
1	1	4	1
2	1	5	1
3	1	1	1
4	1	4	1
5	1	3	1
3	1	2	1
2	1	1	1
1	1	5	1
5	1	3	1
4	1	4	1
2	1	5	1
3	1	1	1
		2	1
		ஆக 75	25

இம் முறையான் ஆவது.

§ ஸிம்ஹநிஷ்க்ரீடித நோன்பு—

உபவாஸம்	பாரணை	உபவாஸம்	பாரணை
1	1	8	1
2	1	7	1
1	1	8	1
3	1	6	1
2	1	7	1
4	1	5	1
3	1	6	1
5	1	4	1
4	1	5	1
6	1	3	1
5	1	4	1
7	1	2	1
6	1	3	1
8	1	1	1
7	1	2	1
9	1	1	1
		ஆக 145	32

இம் முறையான் ஆவது.

களை நோற்று, மதிஶ்ரீதாவயிஜ்ஞா நங்களை யடைந்து, ஸந்ந்யாஸ விதியால் ஶரீரபரித்யாகஞ் செய்து, அச்யுதகல்பத்து அச்யுதேந்த்ர னுயினேன்; மஹாபகாரியாகிய லலிதாங்மதெவனை அச்யுதகல்பத்தினை யடைவித்துப் பூஜித்தேன். லலிதாங்மதெவனும் ஏகஸாமரோபம [1]காலாவஸாநத்துப் போந்து, ஜம்வுத்வீப பூர்வவிதெஹ மங்மலாவதி [2]விஷயத்து விஜயார்த்-பர்வதோத்தரஶ்ரேணியில் மஹர்வபுரத்து ராஜா வாஸவன்; தெவி ப்ரஹாவதி; இவர்கட்கு மஹீயரன்என்னும் புத்ர னுயினன். வாஸவனும், மஹீயரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து *அரிஞ்ஜய முனிஸமீபத்தே தீக்ஷித்து † முக்தாவலிஎன்னும் நோன்பிலெடுகூடிய தபஃப்ரஹாவத்தால் முக்திபதம் அடைந்தருளினன். ப்ரஹாவதியும், [3]பத்மாவதிஎன்னும் ஆர்யாங்மதாஸமீபத்து தீக்ஷித்து ‡ரத்நாவலி-நோன்பினால் முடித்து அச்யுதகல்பத்து ப்ரதீந்த்ரனுயினள். மற்றொருநாள், §புஷ்கரவர த்வீபத்து அபரமந்தர பூர்வவிதெஹ வத்ஸகாவதிவிஷய ப்ரஹாகரீநகரத்து எழுந்தருளியிருந்த விநயஸாகரமுட்டாரகர்க்குப்

---

1. காலத்துஜம்வும், காலாவஸாநத்து ஜம்வும்.

2. விஷய விஜயார்தஶ்ரேத்தர, விஷயத்துவிஜயார்தஶ்ரேத்தர.

* அரிந்தமமுனிரு என்று பாடம். அரிஞ்ஞயர் என்று மூலத்தில் உளது. நிகடேऽரிஞ்ஜயாவ்யஸ்ய.....' 7:30.

† முக்தாவலி நோன்பு—

உபவாஸம்	பாரணை
1	1
2	1
3	1
4	1
5	1
4	1
3	1
2	1
1	1
ஆக 25	9

இவ்வாறு இருப்பது.

‡ ரத்நாவலி நோன்பு—

உபவாஸம்	பாரணை
1	1
2	1
3	1
4	1
5	1
5	1
4	1
3	1
2	1
1	1
ஆக 30	10

இவ்வாறு இருப்பது.

3. பத்மாவதியும்.

§ புஷ்கரார்த்தம் என்று மூலம். 7:23.

பரி நிர்வாண பூஜை பண்ணி மீள்கின்ற அச்யுதேந்த்ரனுகிய என்னுல் மஹர்-மேரு[1] பர்வதத்து நந்த நவநத்துப் பூர்வதிக்கீ ஹாமத்து ஜி நஹவ நத் திருந்து விக்ரஹபூஜை பண்ணுகின்ற மஹீயரன் வொயிதனுகி *ஸம்ஸார வைராமும் வந்து ஜமஹந்த நமருஸமீபத்தே தீக்ஷித்து, †க நகாவலிஎன் னும் நோன்பினுல் முடித்து, ‡ப்ராணதகல்பத்து ப்ராணதேந்த்ரனுயினன்.

'அவ்வழி, [2]இருபதுஸாமரோபமகாலாவஸாநத்து யாதகீ ஷண்ட §பூர்வமந்த்ர அபரவிதெஹத்து மஹிலாவிஷயத்து அயோத்யா நமரத்து ஜயவர்மாஎன்னும் நரபதிக்கும் ஸுப்ரஹாதெவிக்கும் அஜி தஞ்ஜயன்என்னும் புத்ர னுயினன். ஜயவர்மாவும் அஜிதஞ்ஜயனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து அலிநந்த நமருஸமீபத்தே தீக்ஷாப்ராப்தனுகி ‖ஆசாம்லவதந்நம்என்னும் நோன்பு நோற்று, கர்மவநு நிர்மூக்தனுகி,

---

1. பர்வதநந்தந.

* 'ஸம்ஸார வைராக்யம் வந்து'—'தன் ராஜ்யத்தை ஜ்யேஷ்ட்டபுத்ரனுகிய மஹீகம்பன்மிசை வைத்து' என்பது மூலத்தில் உளது. 7:38.

† கநகாவலி நோன்பு — ஒருவருஷமளவும் ஒவ்வொருமாதத்திலும் ஶுக்ல பக்ஷத்தில் பாட்டிமி பஞ்சமி தஶமி திதிகளிலும், கிருஷ்ணபக்ஷத்தில் த்விதியை ஷஷ்டி த்வாதஶி திதிகளிலும் உபவாஸமிருப்பது. ஆக மொத்தம் 72-உபவாஸங்க ளாகும்.

‡ ப்ராணதகல்பம்—பதினுன்காவது ஸ்வர்க்கம்.

2. விம்ஶதிஸாகரோபம.

§ 'பூர்வமந்த்ர அபரவிதெஹம்' — பூர்வதிசையிலிருக்கிற அபரவிதேஹம் என்பது மூலம். 7:40. பூர்வமந்த்ரத்து என்பது பாடாந்தரம்.

‖ ஆசாம்லவர்த்தந நோன்பு—

ஆசாம்லம்	பாரணை	ஆசாம்லம்	பாரணை
1	1	9	1
2	1	8	1
3	1	7	1
4	1	6	1
5	1	5	1
6	1	4	1
7	1	3	1
8	1	2	1
9	1	1	1
10	1		
		ஆக. 100	19

இவ்வா ருவது.

ஒருநாட்கு ஒருமுறை வெறுங்கஞ்சிமட்டும் பருகுவதற்கு ஆசாம்லம் என்று பெயர்.

பரமபத மடைந்தருளின். [1]ஸுப்ரஹ்மெயும் [2]ஸுர்ஸுநாமணி நிஸமீபத்தே தீக்ஷித்து, ரத்நாவலிநோன்பிஞல் முடித்து அச்யுதகல்பத்து அதுதிஸாவிமாநத்து தெவஞயினள். அஜிதஞ்ஜயனும் பூர்வகூத புண்யாதிரேகத்தால் சக்ரவர்த்தியாகி, அஹி நந்த நகேவலிகளே நமஸ்கரிக்கின்ற காலத்து, பாபாஸ்ரவமெல்லாம் நிருத்மாதலில் பிஹிதாஸ்ரவன்என்னும் யதாக்ஷ நாமத்தினே யுடையனுயினபின், என்னல் வொய்திஞகி, ஸம்ஸார வைராக்) மடைந்து *இருபதிஞயிரம்ராஜாக்களொடுகூட மந்தரஸ்யவிரர் என்னும் முருக்கள்ஸமீபத்தே ஜிநதீக்ஷாப்ராப்தஞகி, தபஃப்ரபாவத்தால் அவயிஜ்ஞாநத்தினேயும் சாரணஜிகியினேயும் அடைந்து அம்பரதிலகம் என்னும் பர்வதத் தெழுந்தருளியிருந்து, †உனக்கு ‡நோன்புகளே ப்ரஸாதித்தனராதலால் உனக்கும் எனக்கும் [3]முரு ஒருவரே§ யாயினர். யானும் மாதாஸ்நேஹத்தால், ஈஷாநகல்பத்துட் டோன்றிய ‖இருபத்திருவர்ளிதாங்மரை அச்யுதகல்ப மடைவித்துப் பூஜித்தேன். [4]அவர்களில் ஈற்றிலவன் உன் ப்ராணவல்லபனுகும். இன்னும் ஒன்று நிகழ்ந்தது, சொல்லுவன். புத்ரி, கேட்பாயாக. வாதேஹ்நாதனும் லாங்தவேந்தனும் எனது ஸமீப மடைந்து சொல்லுவார், "தெவனே, யுமஸாரதீக்ஷாகரர்ஸமீபத்தே ஸம்யக்தர்ஸுநாதத்தினேப் பெற்றேம். அவரது சரிதத்தினே அறிவிப்பாயாக" என, யானும், $உங்களுக்கும் அறிய அறிவித்தேன்.

'அஃ தெவ்வண்ணமெனில், "ஜம்வாஹ்வீப பூர்வவிதெஹ வத்ஸாவதீவிஷய ஸுஸீமாநகரத்து ராஜா அஜிதஞ்

---

1. ஸுப்ரஹ்மெ என்னுந் தெவி. 2. ஸுர்ஸுநார்யாங்மதை.

* இருபத்தீராயிரம் என்றும் பாடம். 'ஸஹஸ்ரமுண விம்ஸத்யா ஸமம்பார்த்திபகுஞ்ஜரைः' (7:51.) என்பதனுல் இருபதிஞயிரம் என்னும் பாடம் கொள்ளப்பட்டது.

† உனக்கு—நிர்நாமையா யிருந்த உனக்கு.

‡ நோன்புகள்—ஜிநகுண ஸம்பத்தி, முருதஜ்ஞாநம் என்பன.

3. முருக்கள்.

§ 'முரு ஒருவரே' — 'என் தாயாகிய மநோரமையே ஸ்வர்க்கத்தில் லளிதாங்கதேவனுய்ப் பிறந்து எனக்கு உபதேஸஞ் செய்தார். அவரே பிஹிதாஸ்ரவராய் உனக்கு உபதேஸித்தார். ஆகலின், நம்மிருவருக்கும் குரு ஒருவரே' என்றான் என அறிக.

‖ 'இருபத்திருவர் லளிதாங்மரை...பூஜித்தேன்'—ஈஷாநகல்பத்திலிருக்கும் லளிதாங்கதேவனுக்கு ஆயுள் ஒரு கடற்காலமும், அச்யுதகல்பத்திலிருக்கும் அச்யுதேந்த்ரனுக்கு ஆயுள் இருபத்திரண்டு கடற்காலமும் ஆகலின், அச்யுதேந்த்ரனெனுவன்காலத்தில் லளிதாங்கதேவர் இருபத்திருவர் ஆருவர். அதனுல் இவ்வாறு கூறினன்.

4. அவர்களிற்றிலவன் ப்ராண. அவர்களிலீற்றிலவன் உனக்கு ப்ராண.

$ உங்களுக்கும்—'அவர்கட்கும் அப்பொழுது தம்பதிகளாய் (லளிதாங்கனும் ஸ்வயம்ப்ரபையுமாய்) வந்த உங்களுக்கும்' என்பது மூலம். 7:59.

ஜயன். இவன்மந்த்ரி [1]அஜிதமதி என்பான்; இவன்மார்யை ஸத்யஹாமை. இவர்கட்குப் புத்ரன் ப்ரஹஸிதன். இவன்மித்ரன் விகஸிதன். இவர்களிருவரும் *ஸமஸ்த விद्யா ஸமயஜ்ஞராகி, அஹங்காராஸ்பதமான நத்தையுடையராகி [2]வர்த்திக்கின்றவர்கள், ஒருநாள் நரபதியொடுகூடப் போகி, அஜிதஸ்ரவணம்என்னும் ஜிநபிம்பமடைந்திருந்த மஹாமுநிகளை நமஸ்கரித்து, நரபதி ஜீவஸ்வரூபத்தினை வினவ, அவரும் ஜீவதத்வத்தினை நயப்ரமாணங்களால் ப்ரதிபாதிக்கின்றபொழுது இவர்களிருவரும் அஸ்திகத்வித்து, "ஜீவனென்பதொன்றில்லை, ஒரு ப்ரமாணத்திற்கும் கோசரமல்லாமையில். ஆனபொழுது தபோதுஷ்கர நாதிகளால் அதற்கு ஸ்வர்காபவர்காதி ஸ்தலங்களை வர்ணித்தல் ஆகாஶபுஷ்பத்திற்கு ஸௌரभ्यவர்ணநம்போலும்" என்று சொல்ல, முநிவரனும் நிரவद्यப்ரமாணத்தால் நித்யாநித்யாத்மகமாகிய ஜீவद्रव्यத்தினை [3]ப்ரதிபாதித்தலில், विद्यாஸ்திகாநத்தினையும் ஸம்ஸாரஹேதுத்தினையும் விடுத்து, தபோயநர்ஸமீபத்தே தீக்ஷித்து, †ஸுர்ஶநமும் ஆசாம்லவர்ஜநமும் என்னும் நோன்புமுதலாகிய தபஶ்சரணங்களொடுகூடி வர்த்திக்கின்ற காலத்து, ஒரு வாஸுதெவன்விஹாயஸி கண்டு விஸ்மிதனாகி, "ஈத்ருஶமாகிய விभவம் [4]எனக்குத் தபःபலமாக" என்று நிதாநம் பண்ணிய [5]விகஸித னெடுகூடி அந்த்யகாலத்து மஹாஶுக்ரகல்பத்து [6]இந்द्रனும் ப்ரதீந்द्रனுமாயினர். அவ்வழி, ஷோடஶஸாகரோபமகாலாவஸாநத்து, யாதகீ கண்ட அபரமந்தர பூர்வவிதெஹ புஷ்கலாவதிவிஷய புண்டரீகிணீ நகரத்து ராஜா யஜ்ஞஜயன்; தெவிமார் யஶஸ்வதியும் ஜயஸெநையும்என இருவர். அவருள், ப்ரஹஸிதன் யஶஸ்வதிக்கு மஹாபலன்என்னும்

---

1. அமிதமதி என்றும் பாடம். மூலத்தால் (7:62), அஜிதமதி என்னும் பாடம் வலியுற்றது.

* ஸமஸ்தவிद्यாஸமயஜ்ஞர்—பிறந்ததுமுதலே ஹேது, ஹேத்வாபாஸ, சல, ஜாதி, நிக்ரஹஸ்தாநம் இவற்றை நன்றாக அறிந்தவரும் வ்யாகரணத்தைக் கரைகண்டவரும் ஸபையை ரஞ்ஜிப்பிப்பவருமா யிருந்தனர் என்று மூலத்தில் உளது. 7:64.

2. வர்த்திக்கின்ற இவர்கள்.

3. ப்ரதிபாதித்தலில்.

† ஸுர்ஶநோபவாஸம்—24 அங்கங்களைக்குறித்து, ஓர் உபவாஸமும் ஒரு பாரணையுமாக 24 முறை அனுஷ்டிப்பது.

24 அங்கங்களாவன—ஔபபாதிகம், ராயிகம், ராயோபபாதிகம் என்று ஸம்யக்தர்ஶநம் 3 விதம். ஒவ்வொன்றற்கும் நிஶ்ஶங்கை முதலாகிய 8 அங்கங்கள் உள்ளனவாகலின் 3 × 8 = 24 அங்க மாகும்.

4. எனக்கும் தபःபலமாக.

5. விகஸிதனெடு.

6. மஹாஇந்द्रனும். 'இந்द्रப்ரதீந்द्रபதயோः' என்பது மூலம். 7:79.

புத்ரனாகி, *பலதேவன் எனினன்; விகவிதன் ஜயஸேநைக்கு அதிபலன்-என்னும் புத்ரனாகி வாஸுதேவன் எனினன். பலதேவன், †வாஸுதேவ வியோகத்து நிர்விண்ணனாகி, ‡சிவகுப்தர்என்னுந் தபோதநர்-ஸமீபத்து தீக்ஷித்து, அந்த்யகாலத்து ப்ராணதேஹ்ருத் எனினன். அவ்வழி, விஸுதிஸாகரோபமஜீவிதாவஸாநத்து, யாதகீஷண்ட அபரமந்தர பூர்வவிதேஹ [1]வத்ஸகாவதீவிஷய §ப்ரபாகரீ நகரத்து மஹாஸேந நரபதிக்கும் வஸுந்ராதேவிக்கும் ஜயஸேநன்என்னும் புத்ரனாகி, புண்யப்ரபாவத்தால் சக்ரவர்த்திவிபவத்தினை யடைந்து ஸம்ஸார நிர்விண்ணனாகி ஸீமந்தரஜிநபதிஸமீபத்தே தீக்ஷித்து, தேஷாடஸகாரண பாவநைகளினால் [2]ப்ரவர தீர்த்தகர நாம மஹாபுண்யகர்மத்தனாகி, அந்த்யகாலத்து ஆராதநாவிதியால் ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து, உபரிம க்ரைவேயக மத்யவிமாநத்து அஹமிந்த்ரனாகி, அவ்வழி முப்பது கடற்காலம் அஹமிந்த்ரஸுகத்தை மநுபவித்து, ‖புஷ்கரவரத்வீப பூர்வமந்தர பூர்வவிதேஹ [3]மங்களாவதீவிஷயத்து ரத்நஸஞ்சயபுரத்து அஜிதஞ்ஜய மஹாராஜனுக்கும் $ஸுமதிதேவிக்கும் யுகந்தரன்என்னும் புத்ரனாகி, ஜந்மாபிஷேகாதி கல்யாணங்களை யடைந்து, தீர்த்தகர நாமமஹாபுண்ய கர்மோதயத்தால் தீர்த்தகரபரமேச்வரனாகி, யர்மாதவ நிபுண்யகர்மத் தால் அறுபத்தாறுகடற்காலம் அநுபவஸுகத்தை மநுபவித்து நிர்வாணபத மடைந்தருளினன்" என்று இவ்வண்ணம் என்னுற் சொல்லப்பட்ட யுகந்தர சரிதத்தினைக் கேட்டுப் பலரும் ஸம்யக்தர்மநம் கைக்கொண்டனர், கண்டாய்.

'அன்றியும், பிஹிதாஸ்ரவமுட்டாரகர்கேவலபூஜாத்யர்மாக [4]அம்பரதிலகபர்வதத்தினையும், ஜிநபதிபூஜாத்யர்மாக நந்தீச்வர

---

* 'பலதேவன்' ராமன் என்றும், 'வாஸுதேவன்' கேசவன் என்றும் மூலத்தில் உளது. 7:82.

† அதிபலன் (வாஸுதேவன்), தந்தையின் அரசாட்சியை யடைந்து ஆட்சி செய்து இறந்தான் என்று மூலத்தில் உளது. 7:83.

‡ ஸமாதிகுப்தர் என்பது மூலம். 7:83.

1. வத்ஸகாவதீவிஷயத்து.

§ ப்ரபங்கரநகரத்து என்றும் பாடம். 'ப்ரபாகர்யாஃ புரஃ ப்ரபாஃ' என்று மூலத்தி லிருத்தலின் (7:85) ப்ரபாகரி என்னும் பாடம் கொள்ளப்பட்டது.

2. ப்ரவர்த்ததீர்த்தகர.

‖ புஷ்கராத்ரும் என்பது மூலம். 7:90.

3. மங்களாவதீவிஷய ரத்நஸஞ்சய.

$ வஸுமதி என்பது மூலம். 7:91.

4. அம்பரதிலகம் என்னும் பர்வதத்தினையும்.

ஜீபத்தினையும், க்ரீஷ்மருதுமாக *ஸ்வயம்ஸம்ரமணஜீபாதிகளையும் [1]அடைந்தமை யறிகின்றனையே' என்று சக்ரவர்த்தி சொல்ல, கேட்ட ஸ்ரீமதியும், 'நாதனே, நின் ப்ரஸாதத்தினால் ஸகல [2]பூர்வஜன்ம வ்ருத்தாந்தங்களையும் அறிகின்றேன்' என்றனள். சக்ரவர்த்தி, 'யான் அச்யுதகல்பத்தினின்றும் ஜீவிதாவஸாநத்துப்போந்து, இந்நகரத்து யஜ்ஞாயுதமஹாராஜனுக்கும் வஸுந்தராதெவிக்கும் வஜ்ரதந்தன்னென்னும் புத்ரனாயினேன். இதற் கெதிர்மூன்றுநாள் நின் ப்ராணவல்லபனொடு ஸமாகமம் உண்டாகும். பண்டிதையும் இதனை [4]அறிவிப்பான்வேண்டி இன்றே வருமிங்கே வருகின்ற நின்†மாமிவஸுந்தரையினை எதிர்கோடற்குப் போகின்றேன்' என்று சொல்லிப் புறப்பட்டனன்.

அநந்தரமே, பண்டிதையும் வந்து பட்டகவ்ருத்தாந்தஞ் சொல்லுவாள்: 'கந்துகையே, யான் பட்டகங் கைக்கொண்டுபோகி, [4]மஹாபூதஜிநாலயத்துப் பட்டகசாலையுள் பட்டகத்தினை விரித்திருப்ப, பலரும் ஜாதிஸ்மரணம் அடைந்தனரொப்ப நடித்துக்காட்டினர். "எனது சரிதம் எழுதப்பட்டது" என்று மெய்யொப்பச் ‡சில வசநங்களைச் சொல்லிய பின், [5]யானும் நின்னுல் உபதெசிக்கப்பட்ட ம்ருஷாவசநங்களை [7]வினவ, அவர் அவை யறியாமையில் பஹுஜந [7]பரிஹாஸத்தினுல் அயிக லஜ்ஜிதராகிப் [8]போயினபின், நின் §மைத்துனன் வஜ்ரஜங்஘குமாரன் ஜிநஸ்தவநபூர்வகமாகப் பட்டகசாலை யடைந்து நமது பட்டகத்தினைக் காண்டலுமே விஸ்மயபாரவஸ்யங்களை யடைந்து, "என்னை, இப்பட்டகத்தின் அதிசயம்! இருந்தவா! நாநாவியமணிகநகமாகிய இது ஈசாநகல்பம் போலும்! [1]இதனுள் அதிமநோஹரமாகிய விமாநமிதுவும் ஸ்ரீப்ரஹம்

---

* 'நாம் விளையாட்டிற்காக ஸ்வயம்பூரமணஸமுத்ரத்துக்கும் அஞ்ஜனகிரிக்கும் போயிருந்தமை யறிதியே' என்பது மூலம். 7:97.

1. அடைந்தனமறிகின்றிலையே.
2. பூர்வவ்ருத்தாந்தங்களையும்.
3. அறிவிப்பான் இன்றே.

† மாமி — வஜ்ரதந்தசக்ரவர்த்தியின் உடன்பிறந்தவள்.

4. மஹாபூஜித, மஹாபூதி என்றும் பாடம். 'மஹாபூதஜிநாலயே' (7:110) என்னும் மூலத்தால் இப்பாடம் கொள்ளப்பட்டது.

‡ 'சிலவசநங்களைச் சொல்லியபின்'—சொன்னவர் வாஸவர், துர்தாந்தர் என்பாரிருவர். 7:112.

5. நானும் உன்னுல்.
6. வினவ வாவை.
7. பரிஹாஸத்தினுல் லஜ்ஜிதராகி.
8. போயபின்.

§ மைத்துனன்—ஈண்டு அத்தைமகன்.

என்னும் எனது விமானமேபோலும்! இதனுள், அமரபரிவ்ருதனுகிய தெவனிவனும் லலிதாங்கனுகிய யானேபோலும்! மயூரவசந விலாஸ விஹ்ருதிகளால் என்கண்ணே ஸுமுவெப்ரஸாதஞ் செய்கின்ற அயிக [1]லாவண்ய விஹ்ருதிதமாகிய ஸ்த்ரீரூபமிதுவும் தெவி ஸ்வயம்ப்ரஹா ரூபமேபோலும்! அதிரமணீயமாகிய ப்ராஸாதமண்டப க்ரீஷாபர்வத தடாகோத்யாநாதி [2]ப்ரதெஸங்களிவையும் ஸ்வயம்ப்ரஹாதெவியொடு கூடிய எனது நித்யாதுஹவ நஸாகூஹ்யதமாகிய இடங்களேபோலும்! [3]என்னே, வ்ருத்தமாகிய எனது சிலசரிதங்கள் [4]ஸம்ஹாரமாக எழுதப்பட்டன! இப்பெற்றியவாகிய சித்ரகர்மவிஜ்ஞாநமும், பூர்வஹவ சரிதவிஜ்ஞாநமும் ஸ்வயம்ப்ரதெஹெயாயினுருக்கல்லது ஸம்ஹரிப்பதன்று போலும்! *ஸுந்தரியே, இது யாவரால் எழுதப்பட்டது?" என்று வினவ, பூர்வஹவ வ்ருத்தாந்தஸ்மரணபரவஸுகிய குமாரனைக் குறுகி, யான், "குமாரனே, நின் [5]மாதுலபுத்ரியாகி, ப்ராணவல்லஹுகின்ற நின்னையே தேடுகின்ற ஸ்வயம்ப்ரதெஹெயாகிய ஸ்ரீமதியால் எழுதப்பட்டது" என்றலும், அதனைக் கேட்டு, அயிகா நந்தத்தோடும் நமது பட்டகத்தினை வாங்கிக்கொண்டு, தனது பட்டகத்தினைத் தந்து, "மநோரமங்கள் பூர்ணமாவன" என்று ஆஸாஸித்துப் போயினன். அது இந்தப் பட்டகம்' என்று சொல்லி, வஜ்ரஜங்஘குமாரன்பட்டகத்தினை விரித்துப் பண்ணிதை காட்டலும், அதனுள் அவிஸம்வாதியாகிய சரிதத்தினைக் கண்டு ஸ்ரீமதி அயிக [6]ஸந்தோஷத்தினை யெய்தினள்.

தது நந்தரம், வஸுரராதெவியொடும் வஜ்ரஜங்஘குமாரனெடும் வந்து புண்டரீகிணீநமர மடைகின்ற வஜ்ரவாஹுமஹாராஜனைச் சக்ரவர்த்தி விஹ்ருதிஸஹிதமாக எதிர்கொண்டு புக்குத் தனது [7]ஹவந மடைந்து, உசிதவி நயோபசாரங்களால் [8]இனிதி னிருந்தபின், வந்துப்ரிய ஞுகிய [9]சக்ரவர்த்தி சொல்லுவான்: 'ஹாவனே, என்கண்ணே உனக்கு அயிகஸ்நேஹ மூளதாகில், எனது விஹவங்களை[ள்] வேண்டியவண்ணங்

---

1. லாவண்யஹ்ருதித.
2. ப்ரதெஸங்களிலிவையும்.
3. என்ன.
4. ம்ருஷமாக.

* எழுதியிருந்தவற்றின் குப்தார்த்தமும் எழுதாதன சிலவும் படத்தை நோக்கி வஜ்ரஜங்கன் விரித்துக்கூறினன் என்பது மூலம். 7:128–34.

5. மாதுலபுத்ரியாகிய.
6. ஸந்தோஷத்தை.
7. ஹவநமடைவித்து.
8. இனிதிருந்து.
9. சக்ரவர்த்தி ஹாவனே, ஹாவனே.

கைக்கொள்ளப்படுவனவாக' என்று இரப்ப, வஜ்ரவாஹுமஹாராஜனும், 'பூஜ்யனே, நினது ப்ரஸாதத்தினால் ஸகலாஹுதயங்களும் என்கண்ணே ஸம்பவிங்களாயினும் நின் மருமகனுகிய வஜ்ரஜங்வகுமாரனுக்கு [1]ஸ்ரீமதியினைக் கல்யாணவிதியால் கொடுத்தருளவேண்டும்' [2]என்ன, சக்ரவர்த்தி அதிகஸந்துஷ்டனுகி, ஸுஹ்ருத்ஸமேத வஜ்ரஜங்வகுமாரனுக்கு ஸ்ரீமதியைக் கல்யாணவிதியாற் கொடுத்தனன்.

*கொடுத்தபின், குமாரனும் இவளோடு இஷ்டவிஷய காமபோகங்களை அநுபவித்து, வீரவாஹு ஸுவாஹுதொடக்கத்துப் புத்ரர்பலரையும் பெற்றுச் சிலகாலங் கழிந்தபின் வஜ்ரஜங்வகுமாரனை விஜயதியொடுங்கூடச் சக்ரவர்த்தி விடுப்ப, குமாரனும் ஸ்ரீமதியொடுங்கூட [3]உத்பலவேடபுரம் †அடைந்தபின், வஜ்ரஜங்வகுமாரனுக் கிளைய அநுஜரியினை, ஸ்ரீமதிஜ்யேஷ்ட்டனுகிய அமிததேஜாவுக்குக் கல்யாணவிதியாற் கொடுத்து, ‡வஜ்ரபாஹுமஹாராஜன் ஸம்ஸாரவைராக்யம் வந்து வஜ்ரஜங்வகுமாரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, ராஜாக்கள் ஐந்நூற்றுவரொடும், ஸ்ரீமதிபுத்ரர் நாற்பத்தொன்பதின்மரிரட்டைகளாகிய புத்ரரொடுங்கூட யமயரென்னுந் தபோதநர்ஸமீபத்தே ஜிநதீக்ஷாப்ராப்தனுகி, தபஃப்ரபாவத்தால் முக்திபதம் அடைந்தருளினன்.

மற் றொருநாள், சக்ரவர்த்திவஜ்ரதந்தன் ஆஸ்தாநமண்டபத்து நரபதிபரிவ்ருதனுகி யிருப்ப, [4]உத்யாநபாலகன் விகாஸோந்முகமாகிய-தொரு கமலபுஷ்பத்தினைக் [5]கொடுவந்து கொடுப்ப, சக்ரவர்த்தி அதனை வாங்கிக் கைகளால் திரித்தலும், [6]அதனுள்ளே த்ருதமாகிக் கிடந்ததொரு வண்டினைக் கண்டு, 'விஷயாதிஷங்மபரவஶராயினரது அநேகப்ரபம்பரை யிருக்கின்றவாறு!' என்று நினைந்து, அதுவே ஸம்ஸாரவைராக்யஹேதுவாக ஸம்ஸார ஸ்தீர நிர்விண்ணனுகித் தனது ராஜ்யபதத்தினைப் [7]புத்ரர்க்குக் கொடுப்பா னுற, அமிததேஜன் முதலாகிய புத்ரரனைவரும்

---

1. ஸ்ரீமதியினைக் கொடுத்தருள.
2. என்று.
* இதுமுதல் 8-ஆம் பர்வம்.
3. உத்பலவெடமடைந்த.

† வஜ்ரஜங்கன் தன்னகரம் (உத்பலகேடபுரம்) அடைதற்குமுன்னரே அவன்-தங்கையின் மணம் நிகழ்ந்தது என்று முதனூல் கூறுகின்றது. 8:33–41.

‡ வஜ்ரபாஹுமஹாராஜன் ஸ்வர்காலமேகவிநாஶத்தால் வைராக்யம் அடைந்தான் என்று முதனூலில் உளது. 8:50–51.

4. வநபாலகன் என்றும் பாடம். 'உத்யாநபாலி' என்பது மூலம். 8:62.
5. கொண்டுவந்து.
6. அதனுள் த்ருத.
7. புத்ரற்கு.

ராஜ்யஹோம விரக்தராயினபின், அமிததேஜாவின் புத்ரனுகிய புண்டரீக வாலன்மிசை ராஜ்யபதத்தினை வைத்து, ராஜாக்கள் இருபதினுயிரவ ரொடும் தெவிமார் அறுபதினுயிரவரொடும் புத்ரராயிரவரொடுங்கூட யசோதரஹட்டாரகர்* ஸிஷ்யர்ஸமீபத்தே தீக்ஷித்து, தபஃப்ரபாவத்தால் முக்திபதம் அடைந்தருளினன்.

அஸமஞ்ஜனுகிய புண்டரீகவாலன்மிசை வைத்த ராஜ்யபதத்தினை அவஷ்டம்பித்து நரபதிகள் அநுபவித்தலில் நிர்விண்ணையாகியா†லக்ஷ்மீ மதியும் அநுந்தரியும், மந்தரபுராயிபதியாகிய மந்தரமாலிக்கும் ஸுந்தரிக்கும் புத்ரராகிய சிந்தாமதி மனோரமதிகள் என்னும் விद्याதரகுமாரரை, சக்ரவர்த்திதீக்ஷாவஜ்ரத்தாந்தத்தினையும், [1]தத நந்தரம் விளைந்த ராஜ்யோபல்லவத்தினையும், கடிது வந்து ராஜ்யத்தினை நிஷ்கண்டகமாக்கித் தரவேணும் என்றெழுதிய [2]லேகபத்ரத்தினுடங்கூட வஜ்ரஜங்கமஹாராஜன்பார்ஸ்வத்தே [3]போகவிட்டபின், அவர்களும் கடிது சென்று [4]உத்பலவெடபுர மடைந்து வஜ்ரஜங்கருமாரனுக்கு ப்ரணமபூர்வகமாக லேகபத்ரம் கொடுத்துக் கார்யத்தினை யறிவிப்ப, மஹாராஜனும் சக்ரவர்த்திதீக்ஷாவஜ்ரத்தாந்தம் கேட்டு விஸ்மய [5]விஷாதங்களை யடைந்து, பின், தத் வார்த்தாஸ்ரவணத்தால் உத்தேஜனையாகிய ஸ்ரீமதியினை உசித வசநங்களால் தேற்றியபின், வந்த உமதர்க்கு விவியப்ரஸாதஞ் செய்து விடைகொடுத்து, தத் க்ஷணத்து ப்ரயாண [6]உத்யோகி யறைவித்து ‡ஸகல ஸாமாகிய சாதுரங்கபலஸமுதயத்தினுடங்கூடப் புறப்பட்டுப்போந்து [7]மார்கஸ்ரமத்தால் [8]ஸுஷ்பஸரோவரம்என்னும் பொய்கையருகு மஹாவலத்தினை யிருத்தி, விசித்ரபடங்களால் நிர்மிதமாகிய ஸுவநத்து

---

* ஸிஷ்யர்பெயர் குணதரர் என்பது மூலம். 8:84. பண்டிதையும் தனக் கனுகுணமான தீக்ஷை பெற்றாள் என்பது மூலம். 8:86.

† லக்ஷ்மீமதியே, சிந்தாகதி மனோகதிகளை அனுப்பினுள் என்று மூலத்தில் (8:89–94) உளது.

1. தத நந்தரம் ராஜ்யோபல்லவத்தினை.
2. லேகபத்ரத்தினுடங்குடிய.
3. போகவிட்டனன்.
4. உத்பலவெடமடைந்து.
5. விஷாதங்களை யடைந்தபின்.
6. உந்யோகியடித்து.

‡ வஜ்ரஜங்கன் புறப்படும்போது மதிவரன் ஆனந்தன் தனமித்ரன் அகம்பனன் என்னும் மந்த்ரிகள் நால்வரும் புரோஹிதர் ஸ்ரேஷ்டி முதலியோரும் சூழ்ந்திருந்தனர். 8:116.

7. மார்காஸ்ரமத்தால்.
8. ஸர்ப்பஸரோவணம் என்று பாடம். ஸுஷ்பஸரோவரம் என்பது மூலத்தால் (8:150) கொள்ளப்பட்டது.

மஹாராஜன் தெவியொடும் [1]விட்டிருந்தனன். [2]அவ்வவஸரத்தே, *உமவரும் ஸாமரஸே நரும் என்பாரிருவர் ஆகாஸசாரணதபோய நர் காந்தார சர்யாமார்மத்தினு லெழுந்தருளி மஹாராஜஸவ நங் குறுகுதலும், அதனை யறிந்த மஹாராஜன், தெவியொடுங்கூட எதிர்கொண்டுபுக்குப் பவித்ரமாகிய ப்ரதெஸத்தெழுந்தருளுவித்து, அவர்கள்ஸ்ரீபாதகமலங்களை விளக்கிய பின், அஷ்டவியார்ச்சனைகளால் பூஜித்து நமஸ்கரித்து மநோவாக்காய ஸுஜனகி, ஸ்ரத்தெயும் ஹக்தியும் அலோலுத்வமும் ஸக்தியும் க்ரம ஜ்ஞதையும் தயையும் க்ஷமையும் என்கின்ற †தாதஸுமணங்களொடுகூடிய மஹாராஜன், ஸம்யகீ ர்ஸந ஜ்ஞாந சாரித்ர தபோதுஷ்டாநாதி பாத்ர ஸுணங்களொடுகூடிய சாரணதபோய நர்க்கு ஸகலதொஷங்களும் நீங்கிய [3]பவித்ரமாகிய ஆஹாரத்தினை [4]அமுதுசெய்வித்தலில், பஞ்சாஸ்சர்யத்தினைப் பெற்றனன். அவையாவன: தெவர்களால் பொழியப்பட்ட கநகவர்ஷமும் தெவதுந்துஹியும் ஸுமநிமந்தமாருதமும் தெவஸ்துதியும் புஷ்பவர்ஷமும் என்னும் இவை. 'ஸகலதொஷங்களும் நீங்கிய, என்றது, ஷட்சத்வாரிம்ஸத்தொஷம் நீங்கின. அவையாவன:

உத்³ மஶ²ம் ஷோட³ஸமெஷ உத்பாத³ய தயாஹவெஸீ ।
ஔஸகம் வஸ்த்ரணாதொஷம் ஸுதஸ்ஸ்ரம்பாஜநம் ஸ்மிவஸே ॥

‡உத்³ மதொஷம் பதிநொருவன:

---

1. விட்டிருந்தபின், வீற்றிருந்தபின். 2. அவ்வவஸரத்திலே.

* 'உமயர்' என்று மூலம். 8:167.

† 'ஸ்ரத்தை, ஸக்தி, பக்தி, விஜ்ஞானம், அலுப்பதை, க்ஷமை, த்யாகம் இவை ஏழும் தாத்ருகுணங்கள்.' 20:82.

3. பவித்ராஹாரத்தினை. 4. அமிர்து.

‡ஸாஸ்த்ரஸாரஸமுச்சயம் சரணதுயோகம் 11-இன் வ்யாக்யானத்திற் கூறப்பட்டிருப்பவை:

(1) ஷட்ஜீவஸமூஹத்தை வதைத்துச் செய்த ஆஹாரம்
(2) தன்பொருட்டுச் செய்த ஆஹாரம்.
(3) அதிகப்ராஸுகத்தோடு கிறிது அப்ராஸுகம் சேர்ந்த ஆஹாரம்.
(4) க்ருஹஸ்தரோடு பாஷண்டிகள்கூடிச் செய்த ஆஹாரம்.
(5) சமைத்த பாத்ரத்தினின்று மற்றொரு பாத்ரத்திலிட்ட ஆஹாரம்.
(6) பலி(பூஜை)செய்த ஆஹாரம்.
(7) பொழுதுகடந்து இட்ட ஆஹாரம்
(8) வெளிச்சம் செய்து (விளக்கு வைத்து) இட்ட ஆஹாரம்.
(9) பலிக்காகக் கொணர்ந்த ஆஹாரம்.
(10) கொதிகஞ்சி கொண்டு இடும் ஆஹாரம்.
(11) மறுபடி கொண்டு இடும் ஆஹாரம்.
(12) எடுத்து வந்து இடும் ஆஹாரம்.
(13) உடைத்துத் தந்திடும் ஆஹாரம்.
(14) பயப்பட்டுக் கொடுக்கும் ஆஹாரம்.
(15) உடன்பாடின்றிக் கொடுக்கும் ஆஹாரம்.
(16) அரிசி அல்லது நீர் அதிகம்இட்டுச் செய்த ஆஹாரம்.

சமைத்த ஹாண்டத்திலும் மற்றொரு ஹாண்டத்திலே ஒழித்து வந்து ஹாநம்பண்ணுவதும், வலியிட்டயாநத்திஞல் ஹாநம்பண்ணுவதும், காலாதிக்ரமத்திஞல் ஹாநங்கொடுப்பதும், அநிநி ஜ்வலிக்கையிலே ஹாநம்பண்ணுவதும், [1]விலைக்குக் கொண்ட அஸநத்திஞல் ஹாநம்பண்ணுவதும்,* [2]அயமவழியிஞல் வந்த [3]ஹவ்யத்திஞல் ஹாநம்பண்ணுவதும், ஆஹாரம் போதாதிருக்கில் வேறே வாங்கிவந்து ஹாநம்பண்ணுவதும், [4]மங்மலமில்லாத அஷ்டஹோஷமுள்ள பாத்ரத்தில் ஹாநம்பண்ணுவதும், [5]தளத்தின்மேற் சமைத்து [6]இழித்துவந்து ஹாநம்பண்ணுவதும், வலிய வாங்கிவந்த வஸ்துவிஞல் ஹாநம்பண்ணுவதும், மூலைக்கூலியில் வந்த வஸ்துவிஞல் ஹாநம்பண்ணுவதும், தூது நடந்த வஸ்துவிஞல் ஹாநம் பண்ணுவதும், தன்னைப் புகழ்ந்து ஹாநம்பண்ணுவதும், வைஹ்யம் பண்ணி வந்த உடைமையிஞல் ஹாநம்பண்ணுவதும், கோபத்திஞலும் மர்வத்திஞலும் தேடின உடைமையிஞலும் ஹாநம்பண்ணுவதும் [ஆம்].

†உத்பாஹோஷம் பதிஞருவன :

மாயையிஞல் தேடின வஸ்துவில் ஆஹாரமும், லோஹத்திஞல் தேடின வஸ்துவில் ஆஹாரமும், ஒருவனைக் கொண்டாடி வாங்கின வஸ்துவில் ஆஹாரமும், உண்டதற்பின் பண்ணும் ஆஹாரமும், மந்த்ரவாஹத்திஞல் வாங்கின வஸ்துவில் ஆஹாரமும், சூர்ணத்திஞல் வாங்கின வஸ்துவில் ஆஹாரமும், கூட்டில் நெடுநாள் நின்ற நெல்லில் ஆஹாரமும், அப்ராஸுகவஸ்துவைத் தொட்டு இட்ட ஆஹாரமும், பச்சிலையிட்டு மூடிவைத்த ஆஹாரமும், நன்றாக மூடாத ஆஹாரமும், [7]முந்தானை தரையிலிழுக்கக் கொடுவந்து இட்ட ஆஹாரமும், ப்ரஸூதிகை ஏகமாஸத்துள்ளே கொடுவந்து இட்ட ஆஹாரமும், ஸுராஹோஜி யிருக்கும் [8]மனையில் ஆஹாரமும், வ்யாயியாளர் தீண்டின ஆஹாரமும், [9]ஸ்மஸாந பர்யந்தம் ஸுவாதுமமநம் பண்ணினவன் தீண்டின ஆஹாரமும், பேடி தொட்ட ஆஹாரமும் எனவாம்.

---

1. விலைக்கு வாங்கிய. 2. அயமவட்டியிஞல். 3. ஹவ்யத்தை, ஹவ்யத்தில்.
4. மங்மலமல்லாத. 5. தளத்துமேல். 6. இழிச்சிவந்து, இழிச்சவந்து.
*தோஷம் 5 முதல் 7 முடிய வுள்ளவை ஒரு ப்ரதியில் 11 க்குப்பின்னர் உள்ளன.

† (1) ஆதிகர்மத்தால் ஸம்பாதித்தது.
(2) நெடுந்தூரம்போய் ,,
(3) நிமித்தஞ் சொல்லி ,,
(4) தன்னைத்தானே புகழ்ந்து ,,
(5) இச்சையாகப் பேசி ,,
(6) குரோதத்தால் ,,
(7) மானத்தால் ,,
(8) மாயையால் ,,
(9) லோபத்தால் ,,
(10) உண்ணுமுன் யாதாவைப் புகழ்ந்து ஸம்பாதித்தது.
(11) உண்டபின் யாதாவைப் புகழ்ந்து ,,
(12) வித்யையால் ,,
(13) யந்த்ரத்தால் ,,
(14) மந்த்ரத்தால் ,,
(15) வைத்யத்தால் ,,
(16) சூர்ணப்ரயோகத்தால் ,,

7. முந்தானி, முந்தாணி, முந்தாணை என்பன பாட்டம். முன்றானை என்பது சரியான சொல். 8. மணை. 9. ஸ்மஸாநபர்யந்தஸுபாதுமமநம்.

* ஏஷணைதோஷம் பத்தாவன :

ஷண்மாஸத்தின்மேற் சென்ற மர்ஹிணிகையிற் கொள்ளும் ஆஹாரமும், வம்ஸமில்லாதார்கையிற் கொள்ளும் ஆஹாரமும், ஸ்நாநஸுஜியில்லாதார்கையிற் கொள்ளும் ஆஹாரமும், தபஸ்விகள்முன்னே யிடறி விழுந்தார்கையிற் கொள்ளும் ஆஹாரமும், †பஞ்சமியுடிவஷ்டிக்கள்கையிற் கொள்ளும் ஆஹாரமும், வ்ரதமில்லாதார்கையிற் கொள்ளும் ஆஹாரமும், எட்டுவயஹிற்கீழ்ப்பட்டார்கையிற் கொள்ளும் ஆஹாரமும், வேஸ்யாபதியாயினர்கையிற் கொள்ளும் ஆஹாரமும், உறுப்புக்குறைந்தார்கையிற் கொள்ளும் ஆஹாரமும், பலநாளும் ஹவ்யஜநங்களோஷஞ்சொல்லுவார்கையிற் கொள்ளும் ஆஹாரமும் எனவாம்.

† ஸம்யோஜநா தோஷம் நாலாவன :

[1]தபஸ்விகள்முன் அநி நியினை ஜ்வலிப்பித்தும் அவித்தும் அப்பொழுது இறக்கிவந்து இட்ட ஆஹாரமும், [2]முநிவர்முன் மெழுகுவதும் பெருக்குவதும் பிள்ளையை யழவிட்டு இட்ட ஆஹாரமும், [3]ஜீவிகள் கீழேயிருக்கத் தான் உயரஇருந்து இடும் ஆஹாரமும், கலகல என்று பேசியிடும் ஆஹாரமும் [4]என்பனவாம்.

[5]இப்படிப்பட்ட தோஷங்கள் நீங்கிய பவித்ராஹாரத்தினைச் [6]சாரணர்களும் ஸரீரஸ்யிதிமாத்ரத்தால் ஔஷயம் ஸேவிப்பாரொப்ப,

---

* (1) அன்னபாநாதிகள் ஸங்கித்துக் கொடுப்பது.
(2) அப்ராஸுக நீர் சேர்ந்த கைப்பாத்ரத்தால் கொடுப்பது.
(3) பச்சிலைமேல் வைத்துக் கொடுப்பது.
(4) சித்ரம்(துவாரம்)உள்ள வஸ்துக்களால் மூடிக் கொணர்ந்தது.
(5) வஸ்த்ரம் முதலியவற்றில் வைத்துக் கொணர்ந்தது.
(6) பிள்ளைபெற்றிருப்பவள், மத்யபானம் செய்தவள், பிறனொருவனை விரும்பி வந்தவள், பேடி, பைத்யக்காரி, கிழிந்த உடையினள், சுசியில்லாதவள், இடறி வீழ்ந்தவள், வேஸ்யை, பஞ்சஸ்ரவணி, உடலை அபங்கம் செய்து வந்தவள், எட்டு வயது நிறையாதவள், புத்திகெட்ட முதியள், வெற்றிலை தின்றுகொண்டிருப்பவள், கோபத்தோடு வந்தவள், அங்கஹீனை, இடையாடுபெவள், உட்கார்ந்திருப்பவள், உன்னத நிலையிலிருப்பவள், பெருக்குவது மெழுகுவது முதலிய வேலை செய்பவர், பிராமண க்ஷத்ரிய வைஸ்ய மொழிந்த ஜாதியினர் இவர்கள் கொடுக்கும் ஆஹாரம்.
(7) ப்ராணிகளோடு விரவிய ஆஹாரம். (8) பாதியளவு வெந்த ஆஹாரம்.
(9) வெள்ளாமாவிலுல் கைப்பாத்ரம் அலம்பி அதில் இடும் ஆஹாரம்.
(10) உமிழ்ந்துகொண்டு இடும் ஆஹாரம்.

† ஏகாந்தமித்யாத்வம், விபரீதமித்யாத்வம், விநயமித்யாத்வம், ஸம்ஸய மித்யாத்வம், அஜ்ஞாநமித்யாத்வம் இவை உடையவர்.

‡ (1) பாற்சோற்றில் மோர்விடுவது. (2) பொங்கற்சோற்றில் மோர்விடுவது.
(3) மோர்ச்சோற்றில் எண்ணெய் கலப்பது
(4) மோர்ச்சோற்றில் அப்பளம் வடகம் வற்றல் இவை சேர்த்துக்கொள்ளுவது.

1. தபஸ்வியர். 2. முநிவர்முன்னே. 3. ஜீவியர். 4. எனவாம்.
5. இப்படிப்பவித்ர, பவித்ராஹாரத்தினை. 6. சாரணபரமேஷ்டிகளும்.

[1]சோகப்ரமோஹ மின்றி அமுதுசெய் தெழுந்தருளுகின்றவர் திருவுருவைக் கண்ட [2]கஞ்சுகிகள் [3]மஹாராஜஸபீப மடைந்து, 'இவர்கள், தெவி ஸ்ரீமதியாருடைய புத்ரரிட்டைகள்' என்று அறிவிப்ப, ராஜாவும் அயிக ஸ்நேஹத்திஞெடு தெவியுடனுஞ் சென்று நமஸ்கரித்து, எழுந்தருளி யிருக்கப்பண்ணி, யர்மாஜுதத்திணை அநுஹவித்துப் பின், தனது பூர்வ ஹவத்திணை வினவ, உமவரன் என்னும் ஜ்யேஷ்ட புத்ர னருளிச் செய்வார்:

'இதற்குமுன், நாலாம்ஹவத்து, ஜம்வுத்வீபாபர [4]விதெஹத்து மரிலாவிஷய வரிம ஹபுரத்து ஸ்ரீஷேண நரபதிக்கும் ஸுந்தரிக்கும் ஜயவர்மாஎன்னும் புத்ரனாகி, ஜி நதீக்ஷாப்ராப்த்ய நந்தரம் தெஹ நிதான நத்தோடு முடித்து, விஜயார்த்-பர்வதத்து அளகாபுரத்து மஹாபலனாகி, ஸ்வயம்ப்ரபர்மோபதெஸலத்தால் ஈஸா நகல்பத்து லளிதாங்-மனாகிப் போந்து, வஜ்ரஜங்வமஹாராஜ னாயினே' என்று அருளிச்செய்த பின், ராஜா ஸ்ரீமதிதேவத்திணை வினவ, அருளிச்செய்வார்:

*'யாதகீஷண்ட பூர்வஹாம [5]மரிலாவிஷய பலாலபர்வத ஸ்ராமத்து [6]யநஸ்ரீயாகி, அதற்பின், அந்த விஷயத்துப் பாடலி ஸ்ராமத்தே நிர்நாமிகையாகி, உபவாஸஹலத்தால், லளிதாங்மனாகிய உனக்கு ஸ்வயம்ப்ரஹாதெவியாகிப் போந்து ஸ்ரீமதி யாயினள்' என்றபின், ராஜா தன்னுடைய வஸுநிர்விசேஷராகிப் பார்ச்வவர்த்திகளாகிய மதிவரன்என்னும் மந்த்ரியதூஉம், ஆநந்தன்என்னும் புரோஹிதனதூஉம், அகம்பநன்என்னும் ஸேநாபதியதூஉம், யநமித்ரன்என்னும் ஸ்ரேஷ்டியதூஉம் பூர்வஹவங்களை வினவ, தபோயநரும் முறையே அருளிச்செய்வார்:

இந்த மதிவரன்ஹவமாவது:

ஜம்வுத்வீப பூர்வவிதெஹ †கச்ஹவிஷய [7]ப்ரஹாகரீ நகரத்து ராஜா [8]அதிஸுஜன் என்பான். இவன், விஷயதெஹ ஸுஹ்ருத்ஜன பரிஸுஹங்களில் ஆஸக்தசித்தத்தனதலில் ஸுநரகாயுஷ்யத்தனாகி, அந்த்யகாலத்து, பங்கப்ரதெஹனென்னும் நாலாநரகத்துட் டோன்றி

---

1. சோகப்ரதோஷம். 2. கஞ்சுகிகள்.
3. மஹாராஜனுக்கு வந்து. 4. விதெஹமரிலா.

* தாதகீஷண்டத்தில் பூர்வமேரு பர்வதத்தின் பச்சிமவிதேஹத்துக் கந்தில தேசத்தில் என்று மூலத்தில் (8:185, 186) உளது.

5. கரிலாவதீவிஷய. 6. யநஸ்த்ரி.

† வத்ஸகாவதீவிஷயம் என்பது மூலம். 8:191.

7. ப்ரஹாகர என்று பாடம்; ப்ரஹாகரி என்பது மூலம். 8:192.

8. அதிசுத்ரன், அதிக்ரஜன்என்று பாடம். அதிஸுஜ என்பது மூலம்.8:192.

ஔஸாமரோபமகாலம் தீவ்ரஔவ மதஹவித்துப் போந்து, முன்பு அதிஹ்ருஹவத்து யஜ்ஞராஶியினே நிக்ஷேபிக்குமிடமாகியதொரு [1]பர்வதத்து ஒரு வ்யாவ்ருமாகிப் பிறந்து வஸ்துபாஶத்தால் அதனே விடாதே வர்த்திக்கின்ற காலத்து, அந்த ப்ரஹ்மகரீ நமரத்து ராஜா ப்ரீதிவர்ஜநன் என்பான்; இவன்தன் *ஹ்ராதா ஒருவன் இவனெடு விஹ்ரஹம் பண்ணி யுஜோக்முவனுகிய ஹ்ராதாவினே ஸாமஹெஔஷிகளால் வஶீகரித்து ஹ்ராதாவினெடுங்கூட நமர மடைவான்வேண்டி ப்ரீதிவர்ஜநன் அந்தப் பர்வதத் திருப்ப, அவனே நோக்கி, அவன்புரோஹிதன் சொல்லுவான்: "தெவனே, இந்த, ப்ரதெஶத்தே ஒரு தபோயஜநற்கு ஆஹாரஔஜநம் பண்ணுதியாகில் மஹாலாஹம் உண்டாகும். அதற்கு உபாயஞ் [2]சொல்லுவன்: ஹ்ராதாவினெடுகூட நமர மடைவானுகிய மஹாராஜனுக்கு இன்று உத்ஸவஹிவஸமாதலில், நமரமெங்கும் த்வஜ கஔளீ க்ரமுகாஹிகளால் அலங்கரித்து, நமரவீதியெங்கும் புஷ்ப பல்லவங்களாலும் அங்குரங்களாலும் அவிரளமாகப் பரப்புமின் என்று நமரஜநிங்கட்கு வொஷணை பண்ணுவோம். அவ்வண்ணஞ் செய்யவே, ஸாவஔக்ரியாஹீருவாகிய தபோயஜநர் ஹரிதகாயங்களால் மிடைந்த நமரத்துட் புகாது, இங்கே சர்யாமார்ம மெழுந்தருளுவர். எழுந்தருளவே, மஹாஹ்ருஔய மாகும்" என்று புரோஹிதன் சொல்ல, ராஜாவும் அவ்வண்ணஞ்செய்விக்க, மற்றை நாள் மாஸோபவாஸ பரிஶ்ராந்தராகி, சதுரங்ஹல சாரணராகிய பிஹிதாஸ்ரவர்என்னுந் தபோயஜநர் நமரம் ப்ரவேஶியாது [3]போந்து, காந்தார சர்யையினுல் அந்தப் பர்வதஸமீபம் அடைய, ராஜாவும் நவபுண்யக்ரமத்தால் எதிர்கொண்டு [4]அழுதுசெய்வித்து, பஞ்சாஶ்சர்யங்களே யடைந்தனன்.

'அதனைக் கண்டிருந்த ஸார்ஔலம் [5]ஜாதிஸ்மரண மடைந்து ஸம்ஸார ஶரீர வஸ்து ஹொமங்களே வெறுத்து ஸர்வஸங்ம பரித்யாமஞ் செய்திருப்ப, ராஜாவுக்கு, யர்மப்ரவொய நாநுந்தரம் தபோயஜநர் அருளிச்செய்வார்:

'"இந்தப் பர்வதத்து ஒரு உபாஸகன் ஸர்வஸங்மபரித்யாம புரஸ்ஸரமாக ஸந்ந்யாஸம் பண்ணுகின்றனன். அவன், இதற்கு எட்டாம் ஹவத்து, ஹரதசக்ரவர்த்தியாகி முக்திபஔ மடைகுவன். அவனுக்கு யோஹ்ய மாகிய வையாவ்ருத்யயர்மங்களைச் செய்வாயாக" என்ற ருளிச்செய்து, ராஜாவினையுங் கூடக்கொண்டு ஸார்ஔலஸமீபம் அடைய, ராஜாவும் அந்த ஸார்ஔலத்துக்கு யர்மவாத்ஸல்யத்தால் யோஹ்ப்ரகாரத்தால் வையா

---

1. பர்வதத்து வ்யாவ்ருமாகி.

* ஹ்ராதா — தம்பி என்று மூலத்தால் (8:195) தெரிகின்றது.

2. சொல்லுவான். 3. போந்த. 4. அமிர்து. 5. ஜாதிஸ்மரணை.

வ்ரதத்தஞ் செய்ய, தபோயநரும் அதற்கு ஸுமதிப்ராப்திஹேதுவாகிய யர்மோபதெஸங்களைச் செய்ய, ஸார்ஙமலம் மநஸ்ஸமாயா நத்தொடுங் கேட்டுப் பதினெட்டுநாள் ஸல்லேவனைநகொண்டு ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து ஈஸாநகல்பத்து *ஶிவாகரவிமாநத்து [1]ஶிவாகரப்ரஹன்என்னுந் தெவ ஞுயிற்று. ப்ரீதிவர்ஜநநரபதியுடைய மந்த்ரியும் புரோஹிதனும் ஸேநாபதியும் [2]தாநாதமோஹ புண்யோதயத்தால் உத்தமஹொமஹிமியில் ஆர்யராகிப் பிறந்து அந்த்யகாலத்து, மந்த்ரியாகியவன் ஈஸாந கல்பத்துக் காஞ்சநவிமாநத்துக் கநகப்ரஹன்என்னுந் தெவஞுயினன். புரோஹிதனுகியவனும் அந்தக் கல்பத்து ருஷிதவிமாநத்து ப்ரஹஞ்ஜநன் என்னுந் தெவனுயினன். ஸேநாபதியாகியவனும் தத்கல்பத்து [3]ப்ரஹாகரவிமாநத்து †ப்ரஹாகரன்என்னுந் தெவனுயினன். இவர்கள் நால்வரும் [4]லளிதாங்மஹவத்து உனக்குப் பரிவாரதெவராயினர். [5]இவருள் அந்த்ய காலத்து ஶிவாகரப்ரஹன், ‡ஸாமரஸேநன்என்னும் மந்த்ரிக்கும் ஸ்ரீமதி என்னும் ஹார்யைக்கும் மதிவரன்என்னும் புத்ரனுகி, உனக்கு மந்த்ரி யாயினன். ப்ரஹாகரன், அபராஜிதன்என்னும் ஸேநாபதிக்கும் ஆர்ஜ ஜவைக்கும் அகம்பநன்என்னும் புத்ரனுகி, உனக்கு ஸேநாபதி யாயினன். கநகப்ரஹன், ஸுதகீர்த்திஎன்னும் புரோஹிதனுக்கும் அநந்தமதிக்கும் ஆநந்தன்என்னும் புத்ரனுகி, உனக்குப் புரோஹித ஞுயினன். ப்ரஹஞ்ஜநன், யநஸ்தன்என்னும் [6]ஸ்ரேஷ்஠ிக்கும் யநஸ்தைக்கும் யநமித்ரன்என்னும் புத்ரனுகி, உனக்கு ஸ்ரேஷ்஠ிபதி யாயினன்' என்று முநிவரன் அருளிச்செய்ய, கேட்டு, வஜ்ரஜங்ஙமஹாராஜன் விஸ்மிதனுகிப் பின்னும் ஒன்று வினவுவான் :

[7]முநீந்ரனே, ஜநங்களால் மிடைந்த [8]இந்தப்ரதெஸத்து நிர் ஹயங்களாகிப் புகுந்திருந்த இந்தப் புலி பன்றி குரங்கு கீரி இவை நாலு ஜந்துக்களும் உனது ஶிவபுரவுகமலத்தை நோக்கியிருந்து, யர்மஸ்ரவணம் பண்ணுதற்குக் காரணம் என் ?' என, முநிவனும் அருளிச்செய்வான் :

---

* ஶிவாகரப்ரஹவிமாநம் என்பது மூலம். 8:210.

1. ஶிவாகரன்.

2. தாநயர்மாநுமோஹ புண்யத்தால்.

3. ப்ரஹங்கர.

† ப்ரஹங்கரன் என்றும் பாடம். மூலத்தால் ப்ரஹாகர என்பதும், ப்ரஹாகரன் (8:214) என்பதும் கொள்ளப்பட்டன.

4. லளிதாங்மஹாநத்துக்கு.

5. இவர்கள்.

‡ மதிஸாமரன் என்பது மூலம். 8:215.

6. ஸ்ரேஷ்஠ியினுக்கும்.

7. முநீந்ரனே, இந்த ஸார்ஙமல ஸுகர வாநர நகுலம் இவை நான்கும் யாது காரணத்தினுல் ஜநங்களால்.

8. இப்ரதெஸத்து.

[1]இந்தப் புலி, பூர்வஜன்மத்து இந்த விஷயத்து ஹாஸ்தினபுரத்து ஸாமரதத்தன் என்னும் ஸ்ரேஷ்டியினுக்கும் யசோமதியென்னும் ஹார்யைக்கும் உதயஸேநன்என்னும் புத்ரன் ஆயினன். அப்ரத்யாவ்யாநக்ரோத-கஷாயதீவ்ரோதயத்தால் [2]நிலப்பிளப்போடொப்பதாகிய க்ரோதத்தினில் மநோவாக்காயங்களில் அடக்கமின்றி வர்த்தித்தலில் [3]ப்ரவ்ருத்திர்யதாயுஷ்-யத்தனுகியவன் நரபதிகோஷ்டாகாரத்திற்கு ரக்ஷகராகிய ஜநங்களை அதிக்ஷபித்து வ்ருத்த லவண தைல தண்டூலாதிகளை அபஹரித்து வேஸ்யா ஜநங்கட்கு வ்யயம் பண்ணி யயேஷ்டலீலை பண்ண, அதனைக் கேட்ட [4]நரபதியாஜ்ஞையினல் பரிஜநங்கள் [5]அளவில் சித்ரதண்டங்களைப் பண்ணுதலில் ஸரீரம் விட்டு, இந்தப் புலி யாயினன்.

[6]இந்தப் பன்றி, பூர்வஜன்மத்து [7]விஜயபுரத்து [8]மஹாநந்தநன் என்னும் நரபதிக்கும் வஸந்தஸேநைக்கும் ஹரிவாஹநன்என்னும் [9]புத்ரனுயினன். இவன், அப்ரத்யாவ்யாநமாநகஷாயதீவ்ரோதயத்தினல் அஸ்யிஸதृஸமாகிய மாநத்தினில் மநோ வாக் [10]காயங்களில் அடக்க மின்றி வர்த்தித்தலில், ப்ரவ்ருத்திர்யதாயுஷ்யத்தனுகிய இவனை ஒரு-நாள் நரபதி யழைத்து, ஸவ்ருத்திய ஸம்மாநபூர்வகமாக, 'குமாரனே, ஸர்வஜநங்களாலும் நிந்திக்கப்படுவதாகிய அவமாநக்ரியையினைத் தவிர்வா யாக' என்று ஸிக்ஷிக்கவும் கேளாது மறுத்துப் போகின்றவன், ஸிலா ஸ்தம்ஹத்துத் தலையறைதலில் ஸரீரம் விட்டு இந்தப் பன்றி யாயினன்.

[11]இந்தக் குரங்கு, பூர்வஜன்மத்து யாநபுரத்துக் *குவைரதத்த ஸ்ரேஷ்டியினுக்கும் ஸுதத்தையென்னும் ஹார்யைக்கும் நாமதத்தன் என்னும் [12]புத்ரனுயினன். இவன், [13]அப்ரத்யாவ்யாநமாயாகஷாயதீவ்-

---

1. இந்த ஸார்தலோகம் என்று பாடம். இவ்வாறே, முன்னர் எல்லாவிடத்தும் புலிக்கும் மற்ற மூன்றற்கும் வடமொழிப்பெயர் ஒரு பிரதியில் உளது.

2. இப்பிறப்போடொப்ப என்றும் பாடம். வ்ருத்திவிஸேஷ ஸந்நிஹாத்' (8:224) என்பதனல் நிலப்பிளப்பு என்ற பாடம் வலியுற்றது. சிவக 3076-இன் உரை பார்க்க.

3. ப்ரவர்த்த.

4. நரபதியாஜ்ஞையினல்.

5. விவிதசித்ர என்றும் பாடம். 'அளவில் சித்ரதண்டங்கள்'—கையாலும் காலாலும் புடைப்பித்தான் என்று (சபேட சரணுவாதை) மூலத்தில் உளது. 8:226.

6. அந்த ஸுகரம்.

7. விஷயபுரத்து என்றும் பாடம்; 'புரே விஜயநாமநி' என்பது மூலம், 8:227.

8. மஹாதநநரபதி. மஹாநந்தன் என்று மூலம். 8:227.

9. புத்ரனுய் அப்ரத்.

10. காயங்களால்.

* குபேரன் என்று மூலம். 8:230.

11. இக்குரங்கு.

12. புத்ரனுய் அப்ரத்.

13. அப்ரத்யாவ்யாநகஷாய என்றும் பாடம். மூலத்தில் (8:231) மாயாகஷாயம். என்றுளது.

ரோதயத்தால் தகர்மருப்போ டொத்த மாயையினில் மநோவாக்காயங்க ளடக்கமின்றி வர்த்தித்தலில், ப்ரவஹ திர்யமாயுஷ்யத்தனுகி வர்த்திக் கின்ற காலத்துத் *தன்தங்கைகல்யாணவிதியின்பொருட்டுத் தன் பிதாவினது கடையிலே தன்மாதா ஸாரரத்நங்களைத் தெரிந்து வாங்கு கின்றவிடத்து வஞ்சிக்க இடம்பெறுமையில், ஸங்க்லேஶத்திறைடு மரித்து [1]இக்குரங்காயினன்.

[2]இக் கீரி, பூர்வஹவத்து - † ஸுப்ரதிஷ்஠ம்என்னும் நகரத்து லோலுபன்என்னும் [3]பிட்டுவாணியன் ஆயினன். இவன், அப்ரத்யா வ்யாநலோஹகஷாயதீவ்ரோதயத்தால் [4]உசவினை டொத்த லோஹத் தினில் மநோவாக்காயங்களால் அடக்கமின்றி வர்த்தித்தலில், ப்ரவஹதிர்ய மாயுஷ்யத்த[5]னாயினன். இவன் ஒருநாள், தந்நகராயிபதியாகிய ஜய ஸேநமஹாராஜன் [6]ஒரு ஜிநஹவநம் கல்பிப்பான் [7]வேண்டிப் பரிஜநங்க ளால் இஷ்டகைகளை அழைப்பிக்கின்றபொழுது, பரிஜநங்களுளொரு வனுக்கு லோலுபன் ஆஹாரங் கொடுத்துச் சில இஷ்டகைகளை ப்ரயோ ஜநத்தால் வாங்கிவைக்கின்றபொழுது ஒருஇஷ்டகை உடைய, அதனுள், ஸ்வர்ண [8]ஶகலம் காணப்பட்டது. அதுகண்டு ஸந்துஷ்டனுகி, [9]முன்பு தந்த பரிஜநத்துக்கு ஸமுசிய ஸம்மாந ஦ாநங்களினுல் அவ்வவ் இஷ்டகைகளை ப்ரஹ்ளமாக அழைப்பித்து வாங்கித் தன்ஹ்ருஹத்திலே [10]நிக்ஷேபிக்கின்ற இவன் ஒருநாள் ஹ்ராமாந்தரத்துத் தன்புத்ரியினைக் காண்பான்வேண்டிப் போகின்றவன், [11]தன் புத்ரனை நோக்கி, 'புத்ரனே, ஆஹாராதி஦ாநத்தினுல் இஷ்டகாஸங்ஹ்ரஹணம் பண்ணுவாயாக' என்று சொல்லிப்போகி மீண்டு வந்து, புத்ரன் உபேக்ஷையால் இஷ்டகாஸங்ஹ்ர ஹணம் [12]பண்ணுமை கண்டு கோபித்து, புத்ரன்மஸ்தகத்தினையும் [13]போன தன்கால்களையும் அடித்தனன். ஏதத்ஆர்த்தாந்தத்தினைக் கேட்ட [14]நரபதியதாஜ்ஞையால் பரிஜநங்கள் சித்ரஹண்ஹம் பண்ண, மரண மடைந்து [15]இக் கீரியாயினன்.

---

* தன்ஸஹோ஦ரி விவாஹாஸ்ஹும் என்றும் பாடம். தங்கை என்று மூலத்தில் உளது. 8:232.

1. இந்த வாநரமாயினன்.
2. இந்த நகுலம்.
† ஸுப்ரதிஷ்டிதம் என்பது மூலம். 8:234.
3. ஹக்ஷ்யகாரன்.
4. வண்டில்வலைக்கிட்ட எண்ணெயோடொத்த.
5. ஆயினன் ஒருநாள்.
6. ஒருநான் ஜிந.
7. வேண்டி இஷ்டகைகளைப் பரிஜநங்களால்.
8. ஶகடம்.
9. முன்தந்த.
10. நிக்ஷேபிக்கின்றபொழுது இவன்.
11. ஸ்வபுத்ரனை.
12. பண்ணுமல்.
13. போவனைதன்கால்களையும், கமனம்பண்ணிய தனது கால்களையும்.
14. நரபதியர்ஜ்ஞையால்.
15. இந்த நகுலம்.

'இப்ரகாரத்தால் [1]வந்த இந்த நாலுஸ்ரீமங்களும் உனது தாந மாஹாத்ம்ய உர்ஸாஹத்தால் ஜாதிஸ்மரண மடைந்து, தாநாதமோஹ புண்ய ப்ரஹாவத்தால் ப்ரவைஹஹொமஹம்மம்யாயுஷ்யத்தன வாதலில் [2]நிர்ஹயங்க* ளாகி, யர்மஸ்ரவணம் பண்ணுகின்றன' என்று சாரணதபோயநர் அருளிச்செய்ய, [3]கேட்டு, வஜ்ராஜங்வமஹாராஜனும் ஸ்ரீமதியும் அயிக ஹக்தியோடும் நமஸ்கரித்து விடைகொண்டு போகி, புண்ஸரீகிணீ நமர மடைந்து [4]தத்காலோசிதோபாயங்களால் [5]லக்ஷ்மீமதிதொடக்கத்து [6]வந்யாஜநங்கட்கு உபவேஸாகப்ரஸாமநம் பண்ணி, புண்ஸரீகராஜ்யத் திணை நிஷ்கண்டகமாகச் செய்து மீண்டுபோந்து உத்பலவெட மடைந்து, *தெவியோடு இஷ்டவிஷய காமஹொஹங்களை அநுஹவித்துச் செல்கின்ற காலத் தொருநாள், வர்ஷாகாலத்துக் காளாமுசிதயுபத்தால் பிடைந்த மஹாஹ்ரஹத்து நிதெரு பண்ணுகின்ற மஹாராஜனும் தெவியும் அகிற் [7]புகையால் மயங்கி மரண மடைந்து, ஜம்வாஹ்வீபத்து உத்தமஹொம ஹூமியுள் உம்பதிக ளாயினர். முன்சொன்ன ஸ்ரீமங்கள்நான்கும் அங்கே ஆர்யராயின. வஜ்ராஜங்வமஹாராஜனுடைய மதிவராகம்பநாநக்ஷ யநமித்ரர்என்னும் நால்வரும் ஸ்வாமிவியோகத்தினால் துஃவிதராகி, ஸ்ரேயர்மர்என்னும் [8]மருக்கள்ஸமீபத்தே ஜிநதீக்ஷாப்ராப்தராகி ஸரீர பரித்யாகஞ் செய்து ரத்நத்ரய ஸமாராய நாஹலத்தால் ஹேஷ்டிம ஹேஷ்டிமம் என்னும் ஹ்ரைவேயகவிமாநத்து அஹமிந்த்ரதெவ ராயினர்.

வஜ்ரஜங்வஸ்ரீமதிகளாகிய உம்பதிகள் அமரஸுவஸஸ்ரீமாகிய ஹொமஹூஷிவஸுவங்களை அநுஹவித்துச் செல்லாநின்றகாலத் தொரு நாள், ஆகாஸதலத்தாற் போகின்ற ஸூர்யப்ரஹன்என்கின்ற ஞெரு தெவனது விமாநங்கண்டு ஜாதிஸ்மரண மடைந்து, வஜ்ரஜங்வார்ய ஞெரு நாள் தத்ரைவ ஸந்நிஹிதராகிய சாரணதபோயநரிருவரைக் கண்டு எதிரெழுந்து சென்று நமஸ்கரித்திருந்தபின், 'ஹமவாதே, நினது ஹிவ்ய மூர்த்தியினைக் காண்டலுமே, வஸ்து [9]நிர்விஸேஷமாகிய அயிகஸ்நேஹம் உளதாகாநின்றது. நீங்கள் யார்?' என்று வினவ, ஜ்யேஷ்ட்தபோயநர் அருளிச் செய்வார்:

'ஹதே, மஹாவலஹவத்து யான் ஸ்வயம்வுன்என்னும் மந்த்ரியாகி உனது வியோகத்தினால் துஃவிதனாகி தீக்ஷித்து, தபஃப்ரஹா-

1. உத்ஸுஹதமாகிய.
2. நிர்ஹயங்களாகிய.
3. கேட்ட.
4. உசிதோபாயங்களால்.
5. லக்ஷ்மீமத்பாஹி வஸு.
6. வஹ்நாஜநங்கட்கு.
* இதுமுதல் 9-ஆம் பர்வம்.
7. புகையால்மரண.
8. மருஸமீபத்தே.
9. நிர்விஸேஷமாகி.

வத்தால் ஸௌகர்மகல்பத்து ஸ்வயம்ப்ரஹவிமாநத்து *மணிசூளன் என்னுந் தெவஞகி ஏகஸாகரோபமகாலாவஸாநத்து ஜம்ஹூத்வீப பூர்வவிதெஹ: புஷ்கலாவதீவிஷய புண்டரீகிணீநகராயிபதி [1]ப்ரிய ஸேநன்என்னும் நரபதிக்கும் ஸுந்தரிஎன்னுந் தெவிக்கும் ப்ரீதிங்கரன் என்னும் புத்ர ஞயினேன். இவர் எனக்குக் கநிஷ்ஹராதா; ப்ரீதிதெவர் என்பார். ஸ்வயம்ப்ரஹர் என்னும் ஜிநபதிஸமீபத்தே ஸம்ஸாரவைராக்யத் தினல் [2]இருவரும் தீக்ஷாப்ராப்த ராயினபின் அவயிஜ்ஞாநத்தினேயும், ஆகாஸசாரணத்வத்தினேயும் பெற்று [3]யான் அவயிஜ்ஞாநத்தால் இங்கே உனது உத்பத்தியினே யறிந்து ஸம்யக்தர்சந மஹாரத்நத்தினைத் தருதற்கு வந்தனன். [4]இப்பொழுது உங்கட்குக் காலலவ்தியாதலில் நிச்சங்கித்தவாதி அஷ்டாங்கங்களொடுகூடி, மூடத்ரய ரஹிதமாகி, அஷ்டஸ்மயவிவர்ஜிதமாகி, ஷடநாயதந உபரமாகி, ஆப்தாகம பதார்த்த ஸ்ரத்தாந லக்ஷணத்ததாகி, அபவர்கஸாதநமாகிய ஸம்யக்தர்சநத் தினைப் பரிகரஹிப்பீராக' என்று தம்பதிகட்கு ஸம்யக்தர்சநாதீதத் தினை ப்ரஸாதித்தருள, தம்பதிகளும் அயிகாநந்தத்தினெடும் ஸகல ஸம்ஸார ஸம்ஹார காரணமாகிய ஸம்யக்தர்சநத்தினை ஸ்வீகரித்துச் சிலகாலஞ் சென்றபின், த்ரிபல்யோபமகாலாவஸாநத்து [5]மநஸ்ஸமாயி-யொடுங்கூட மரண மடைந்து ஈஸாநகல்பத்து ஸ்ரீப்ரஹவிமாநத்து வஜ்ரஜங்வார்யன் ஸ்ரீயரன்என்னுந் தெவ ஞயினன். ஸ்ரீமத்யார்யையும் அங்கே ஸ்வயம்ப்ரஹவிமாநத்து ஸ்வயம்ப்ரஹன்என்னுந் தெவஞயினள். ஸார்தூலார்யன் † மநோஹரவிமாநத்துச் சித்ராங்கத ஞயினன். வராஹார்யன் [6]நந்தவிமாநத்து மணிகுண்டலி யாயினன். வாநரார்யன் ‡நந்தீஸ்வர்த்தவிமாநத்து மநோஹர ஞயினன். நகுலார்யன் [7]ப்ரஹரகர விமாநத்து மநோரம ஞயினன்.

இவ்வண்ணம் இவர்கள் அமரஸுரவு மநுஹவித்துச்செல்கின்ற காலத்து ஸ்ரீப்ரஹபர்வதத் தெழுந்தருளி[7]யிருந்த ஸ்வஹுருவாகிய ப்ரீதிங்

---

* மணிசூலன். 9:107.

1. ப்ரியஸேநநரபதிக்கும்.
2. இருவோரும்.
3. வான்.
4. அப்பொழுது.
5. மநஸ்ஸதி.

† 'மநோஹர விமாநத்து'—மநோஹரமான சித்ராங்கதவிமானத்தில் என்று மூலத்தில் உளது. 9:189.

6. நந்தநவிமாந.

‡ 'நந்த' விமாநத்து என்று மூலம். 9:190.

7. ப்ரஹங்கரவிமாநத்து என்றும் பாடம். 'ப்ரஹாகரவிமாநத்து' என்று மூலம்.
8. யிருந்த ப்ரீதிங்கர. 9:192.

கரமஹாமுநிகட்குக் கேவலபூஜாமுகமாக வந்த ஸ்ரீயரதேவன்- ப்ரணமாஹ்ருச்ச நஸ்தவநம் பண்ணியபின், 'ஹமவாதே, [1]மஹாவலஹவத்துமிய்யாஹர்ஸ நஹுவஷிதவுஜியராகிய எனதுமந்த்ரிகள்மூவரும் இப்பொழுது எந்த மதியினை யடைந்தனர்?' எனறு வினவ, ஹமவாதும் அருளிச்செய்வார்: மஹாமதியும் ஸம்பிஹுமதியும் தீவ்ரமிய்யாத்வவலத்தினால் நித்ய உஸ்ஸஹ உஃவஹுமியாகிய நிமொஹத்தினை யடைந்தனர். [2]ஸுதமதி ஸர்க்கராப்ரபைஎன்னுந் தீதிய நரகத்தினை யடைந்து உஃவங்களை அநுஹவிக்கின்றனன். [3]நரகமும் நரகமதியும் [4]நாரகஉஃவங்களும் தத்காரணங்களும் எப்பெற்றிய எனிற் சொல்லுதும்:

ஹிம்ஸையிலும் அஸத்யத்திலும் சௌர்யத்திலும் பரஸ்த்ரீமைதநத்திலும் தத்பரராயிருரும், வஹாரம்ஹ பரிஹுஹத்தை யுடையாரும், க்ரூராத்மாக்களும், [5]உர்தஷ்டிகளும், சௌதயாநதத்பரரும், ப்ராணிகளுள் ஸ்வஹாவமே நிர்ணயராயிருரும், அநவரதமும் யர்மதோஹிகளும், அயர்மபோஷகரும், ஸாயுக்களை உபஜிப்பவரும், மாத்ஸர்யோபஹதராயிருரும், யர்மஸீலராகி [6]நிர்மதுநராகிய தபோயநரை அகாரணமே நிந்திப்பவரும், மயுமதுமாம்ஸஸேவாதத்பரரும், ஸந்ததம் வலியாற் ப்ராணிவயம் பண்ணுவோரும், இச் சொல்லப்பட்ட பாபக்ரியையுள் அநுமதி பண்ணுமவரும் பாபாசாரத்தினால் ஜநித்தற்கிடமாகிய [7]அயொமதிஎன்றும் நரகம் என்றும் நிரயம் என்றும் பாதாளம் என்றும் ஸ்வஹ்ரமென்றும் ரஸாதலமென்றும் சொல்லப்படுகின்ற அது, ரத்நப்ரபை, ஸர்க்கராப்ரபை, வாலுகாப்ரபை, பங்கப்ரபை, யூமப்ரபை, தமஃப்ரபை, தமஸ்தமஃப்ரபை என ஏழு ஹெதத்தது. வர்மை, வம்ஸை, மேதினை, அஞ்ஜநை, அரிஷ்டை, மகவதி, மாகவதி [8]என்னுமிவை முறையாலே குறிப்பெயர் சொல்லப்படுகின்றன.

*ப்ரயம நரகத்திற்றொடங்கி ப்ரஸ்தாரஸங்க்யை பதின்மூன்றும் பதினென்றும் ஒன்பதும் ஏழும் ஐந்தும் மூன்றும் ஒன்றும்ஆகும். [9]ப்ரயமநரக ப்ரயமப்ரஸ்தாரமாகிய இந்நரகத்துஜிக்குக்களில் ஸ்ரேணீ-

---

1. மஹாவலஹவத்து எனது மந்த்ரிகள் எந்த.
2. ஸுதிமதி. ஸுதமதி என்னும் பாடம் மூலத்தால் வலியுற்றது. 10:8.
3. நரகத்தினையும், நரகமதியும் நாரக. 4. தஉ உஃவங்களும்.
5. உர்தவ்ஷ்டி. 'மிய்யாஉ ஸஃ' என்று மூலம். 10:23.
6. நிர்மநுராகி, நிர்மன்யராகி யர்மஸீலராகிய.
7. அயொமதிநரகம். 8. என்னுமிவை குறிப்பெயர், எனவுமிவை.

* நரகங்களின் வருணனையுட் சில நரகதுக்கவருணனைக்குப்பின் முதனூலிற் கூறப்பட்டுள்ளன.

9. ப்ரயமநரக ப்ரஸ்தார என்றும் பாடம். ப்ரயமநரக என்பது ஒரு பிரதியில் இல்லை.

வைகங்கள் *நாற்பத்தொன்பதும், விஜிக்குக்களில் நாற்பத்தெட்டும் ஆகும். அந்தரங்களில் புஷ்பப்ரகீர்ணகங்க ளாகும். கீழ் கீழ் புரைதோறும் ஓரோ வொன்று குறைந்துசென்று, ஸப்தம நரகத்து ஜிக்குக்கடோறும் ஓரோ வொன்று ஆகும். ப்ரதம நரகத்திற்றொடங்கி† ஆவாஸஸங்க்யையும்பதும், இருபத்தைந்தும், பதினைந்தும், பத்தும், மூன்றும், [1]ஐந்து குறைந்த ஒன்றும் ஆகிய நூறுயிரங்களும், ஐந்தும் ஆகத் திரண்ட ஸங்க்யை எண்பத்துநான்குநூறுயிரம் ஆவாஸ மாகும். இவற்றுள், ‡ஏழாவதனிலும் ஆறுவதனிலும், ஐந்தாவதனிற் கீழிட்டு [2]நூறுயிரத்தெண்பதினாயிரம் ஆவாஸங்கள் 'ஸீதாவாஸமாகும்; ஒழிந்தவை உஷ்ணவாஸமாகும். முதலிற்றொடங்கி §முறையாலே ஆயுஷ்யம் ஒன்றும், மூன்றும், ஏழும், பத்தும், பதினேழும், இருபத்திரண்டும், முப்பத்துமூன்றும் கடல்களாகும். ‖இவர்கட்கு ஸரீரோத்ஸேயம், [3]முதல்நரகத்தில் ஏழுவில்லும் மூன்று முழமும் ஆறுவிரலும் தொடங்கி, [4]நரகநரகந்தோறும் ஒன்றற்கொன்று இரட்டியாகி, ஏழாவதில் ஐந்நூறுவில் லாகும்.

$ப்ரதம நரகத்துள் தோன்றியவர்கட்கு எழுந்துவிழுக்காடு ஏழு யோஜனையும் மூன்றுமவ்யுதியும் ஒருக்ரோஸமும் ஆகி [5]நரகநரகந் தோறும் ஒன்றற்கொன்று இரட்டித்துச் சென்று, ஸப்தம நரகத்துள்

* நரகம்.	ஸ்ரேணீபத்தங்கள்.	ப்ரகீர்ணக்ங்கள்.	ஆவாஸங்கள்.
1.	4,420	29,95,562	30,00,000
2.	2,684	24,97,305	25,00,000
3.	1,476	14,98,515	15,00,000
4.	700	9,99,293	10,00,000
5.	260	2,99,735	3,00,000
6.	60	99,932	99,995
7.	4	5	5
	9,604	83,90,347	84,00,000

ஸர்ஸ்தீர. கரண. 4. ஸர்ஸ்தீர. கரண. 5.

'நாற்பத்தொன்பதும்.....ஆவாஸமாகும்'. மேரு. 1221.

† ஆவாஸத்திற்கு, 'பிலம்' என்னும் பெய ருளது. ஸர்ஸ்தீர. கரண. 6.

1. ஐந்தும் என்றும் பாடம். 'பஞ்சஹிரூநைகாலக்ஷாः' (10:91) என்னும் மூலத்தால் ஐந்து என்று கொள்ளப்பட்டது.

‡ முதல் 4 நரகத்தில் உஷ்ணமும், 6, 7-ல் ஸீதமும், 5-ல் ஸீதோஷ்ணமும் உள. 10:90; கன்னட ஆதி. 5:82.

2. இருநூறுயிரத்தெழுபத்தையாயிரம், இரண்டுநூறுயிரத்தெண்பதினாயிரம்.

§ 'முறையாலே.....கடல்களாகும்'. மேரு. 937.

‖ 'இவர்கட்கு.....ஐந்நூறு வில்லாகும்'. மேரு. 939.

3. ப்ரதம நரகத்தில், நரகில்.

4, 5. நரகந்தோறும்.

$ 'ப்ரதம.....யோஜநை ஆகும்.' மேரு. 940, 941.

தோன்றியவர்கட்கு ஐந்நூறு யோஜனை ஆகும். முதலிற்றொடங்கி [1]முறையாலே விஹங்மஜ்ஞா நம் நாற்காதமுதல் கீழ்க்கீழ் அரைக்காதம் அரைக்காதங் குறைந்து, ஏழாவதிற் காத மாகும். முதல்நரகத்திற் றொடங்கி முறையாலே நாரகரது உடம்பும் காதமுதல் அரைக்காதம் அரைக்காதம் ஏறி, ஏழாவதில் நாற்காதம் ஆகும். இதனுள் உண்டாகிய இதரஜீவன்கள் மரணத்தினை யடையுங்கள். நாரகர்க்கு ஆயுர்லேஶ்யை அதிகிருஷ்ணையாகும். காபலேஶ்யை ஏழாவதிற்றொடங்கி க்ரமத்தால் உத்கிருஷ்டகிருஷ்ணையும், மத்யமகிருஷ்ணையும், ஜகன்யகிருஷ்ணையும் உத்கிருஷ்ட நீலையும், மத்யமநீலையும், ஜகன்யநீலையும் உத்கிருஷ்ட கபோதையும், மத்யமகபோதையும், [2]ஜகன்யகபோதையும் ஆகும்.

முறையே ஏழு நரகத்திலும் ப்ரதம நரகந்தொடங்கி [3]அஸம்ஜ்ஞி பஞ்சேந்த்ரியங்களும், தவழ்வனவும், பக்ஷிகளும், [4]பாம்பும், ஸிம்ஹம் முதலாகிய [5]நாற்கால்விலங்கும், ஸ்த்ரீகளும், [6]புருஷர்களும், [7]மஹாமத்ஸ்யங்களும் என்னும் இவை செல்லும். இப்பெற்றியவாகிய நரகத்துள் முதல்நான்கு நரகந்தோறும் மோக்ஷிக்கவும் பெறுவர்; ஐந்தாவதினின்றும் போந்தவர் தபஸ்வினியும் அடைவர்; ஆறுவதினின்றும் போந்தவர் [8]வ்ரதத்தினைக் கைக்கொள்ளவும் பெறுவர்; ஏழாவதினின்றும் போந்தவர் விலங்காகுவர்.

இப்பெற்றியவாகிய நரகாவாஸங்களுள் மேலாகத் [9]தேனிருலோ டொத்த வடிவிற்றாகி, உடம்பரியாகிய ப்ரதிஷ்டத்துத் தலைகீழாகத் தோன்றி, அந்தர்முஹூர்த்தத்து உடம்பரியும் விரூபமும் உர்வர்ணமும் விகலாங்கமும் உஸ்ஸ்பர்ஶமும் உடம்பமும் ஹுண்டஸம்ஸ்தானமும் ஆகிய ஶரீரம் பர்யாப்தமாயினபின் அதி நிமயமாகிய உஸ்ஸ்ஸதமாகிய ஹுமியுள் அவிரளமாகக் கிடந்த ஆயுதங்களின்மேல் விரஹாண்டங்கள்-போல் விழுந்து [10]உவிஹ வேதனமாகிய ஸர்வாங்கங்களும் ஹுமிஸந்தாபத்தாற் பொரிந்து, பின்னுந் தொக்கு மேனைக்கி பெழுந்து விழுகின்ற காலத்து, நாரகர் அதிகோபத்தோடு தொடர்ந்து சென்று அதி நிஶிதமாகிய

---

1. முறையாலே அவயிஜ்ஞாந.
2. ஜகன்யகபோதைகளும்.
3. அஸம்ஜ்ஞா என்றும் பாடம். அஸம்ஜ்ஞி என்பது மூலத்தால் (10:29) வலியுற்றது.
4. பணமங்களும். 5. சதுஷ்பாதஜீவன்களும்.
6. புருஷர் மஹாமத்ஸ்யமிவையும். 7. மஹாமத்ஸ்யங்களும் இவையும்.
8. அணுவ்ரதம் என்பது ஶாஸ்த்ர. காரை. 7. வ்யாக்யானம்.
9. தேனிருட்டோடொத்த, தோன்றருட்டோடொத்த. 'ஜாலே மயூகதாமிவ' (10:33) என்பதனால், தேனிருல் என்னும் பாடம் கொள்ளப்பட்டது. கன்னட ஆதி. 5:85. வசனம். 10. உவிஹமாகிய.

ஆயுயங்களால் ப்ரஹரிப்பவரும், *பூர்வஹவங்களுள் உளவாகிய வைரங்களை யறிவித்துத் தஹ்துரூபமாகிய உண்ஹங்களை யேவுவோரும், வஜ்ரம் போன்ற நவஹந்தங்களையுடைய நாய்களாகிச் சென்று கவர்ந்து கொள்வோரும், வளைந்து கொடிய மூக்கினவாகிய கழுகுகளாகிச் சென்று குத்துபவரும், செம்பு முதலாகிய லோஹங்களை உருக்கிக் [1]குறடுகளால் வாய்களை யகற்றிப் புகப்பெய்வோரும், செக்குரல்களிற் புகவிட்டு ஸர்வாங்ஹங்களும் [2]ஸகலமாகத் திரிப்போரும், உலைகளிற் புகப்பெய்து உருகச் சுட்டிடுவோரும், மூன்பு அந்யமாம்ஸஹக்ஷிகளாயினர்கள் ஸர்வாங்ஹங்களையும் ஹெஹித்து அவற்றைத் தீற்றுவோரும், †மூன்பு பரஹாராஸக்தராயினர்கட்கு அதி நிமயமாகிய காய்த்திய செப்புப்பாவைகளைப் புல்லுவிப்போரும், அவ்வண்ணம் புல்லி [3]அலமந்தோடுவோரை அங்குஸங்களால் வெட்டி மீட்போரும், அதி நிமயமாகிய அதிநிஸிதகண்டகத்தனகாகிய ‡வில்வங்களின்மேல் ஏற்றி ஈர்ப்போரும், [4]சேநெய்கள் நிறைந்த நதீப்ரவாஹங்களுட் புகவிட்டு இவர்களைத் [5]தீ ஹதமாகிய ஜலசரங்கள் அழிப்ப அழிவோரும், அதி நிமயமாகிய பயநங்களுட் கிடத்திச் சுடுவோரும், அத்யுஷ்ணவாயெயா லோடி அஸிபத்ரவநம் புக்கவர்கள்மிசை நெருப்புப்பொறிகளை வீசுங் காற்றுக்களும் [6]ஸர்வாயுமயமாகிய பத்ரங்கள் வீழ்தலில் [7]ஹிஸ்ரஹிஸ்ரமாய ஸர்வாங்ஹத்தினராபவரும், அதிதுஷ்ணவாயெயா லோடிப் பருகப்புக்க ஜலங்கள் விஷக்ஷாரமயமாகிப் பரிணமிப்ப ஸந்தாபமடைவோரும், ஸர்வாங்ஹங்களிலும் பரந்து மொய்த்துக் [11]கடிக்கின்ற க்ஷுத்ஜந்துக்களால் பீஸிதராபவரும், இருப்புக்கோல்களிற் கோத்துச் சூட்டிறைச்சியெனச் சுடுவோரும், உத்துங்மமாகிய பர்வதத்தின்மிசை

---

* 'பூர்வஹவங்களுள்...எவுவோரும்' — அஸுரதேவதைகள் 3-ஆம் நரகம் வரைக்கும் போய்ப் பூர்வபவவைரத்தை நினைவுபடுத்தித் தூண்டுகின்றனர். 10:41.

1. கொறடு, கொடிறு. மூலத்தில், 'ஸந்தம்ஸகம்' (10:46) என் றுளது.

2. ஸகலமாக்கி.

† பெரியதிரு. 1:6:4; சீவக. 2769. இருப்புப்பாவை என்று கன். ஆதி. 5:87.

3. அலமாந்து, அலம்வந்து.

‡ 'வில்வங்களின்மேல்' என்றும் படிக்கலாம். ஆனல், 'ஸால்மலிவ்ருமாந்' (10:52) என்னும் மூலத்தால், இலவம் என்பது உறுதிப்படும்.

4. செண்ணெய், சேர்நெய், செந்நெய், சோநெய்கள், செந்நெய்கள், சென்னெய்கள் என்று பாடம். 'அநுஷ்கரஜவாபூர்ணநதீ' என்று மூலத்தில் (10:54) இருத்தலின், சேநெய்கள் என்றிருத்தல்வேண்டும் என்று தெரிந்தது. சே—சேமாம்.

5. உஷ்ணமாகிய. 7. ஹிஸ்ரஸர்வாங்ஹ.

6. ஸர்வாயுமயமாகிய. 8. இடக்கின்ற.

ஏற்றி அயொமுவமாக தூக்க *வீழ்பவரைச் சுத்திகைகளாலும் கூடங்களாலும் புடைப்போரும், தீக்ஷ்ணமாகிய சூர்வாள்களால் மர்மாஸ்யிஸ்தி-களில் ஈரப்படுவோரும், நெருப்பெழக் காய்ந்த இருப்பூசிகளை உகிர்க் கண்ணில் ஏற்றுபவரும், தீவ்ரமாகிய ஸூலாதரங்களில் ஏற்றித் திரிப்போரும், ஆயுதங்கள் பட்டழிந்த ஸர்வாங்கங்கட்கும் ப்ரதிக்ரியைகளாக [1]சூதாரங்களைப் புகப்பெய்வோரும், அதி நிமயமாகிய இருப்புமுட் பாய்ந்த [2]ஆஸநங்கள்மிசை யேற்றி யிருத்துபவரும், அஸ்ருவேஷநகளால் ஓடுபவர்கள் [3]இருப்பூசிகள் கால்களிற் [4]பாய வீழ்ந்து வருந்துபவரும் [5]என் நிப்ரகாரத்தால் ஆயுரவஸாநத்தளவும் அநவரதமும் ஊஃவங்களை அநுஹவிக்கின்றனர்.

'இப்பெற்றியவாகிய நரகஊஃவங்கட்குக் காரணமாகிய [6]மித்யாத்வத்தினீங்கி அஸ்ருஷுயாபவமஃ காரணமாகிய ஜிநயர்மத்தையே ஸரணமாக அடைகிலாத ஜநங்கள், இவ்வண்ணம் நரகஊஃவங்களை அநுஹவிக்கின்றனர்' என்று ப்ரீதிங்கரஹமவாது அருளிச்செய்ய, கேட்டு, ஸ்ரீயரதெவன் கருணாபரவஸனாகி, த்ருதீயநரகத்துட் சென்று ஸுதமதி [7]நாரகனை நோக்கி, 'ஸுதமதியே, என்னை மஹாபலன் [8]என் றறிவாயாக. தத்காலத்து ப்ரஹ்மதமாகிய மித்யாத்வபரிணாமத்தினால் இப்பெற்றியவாகிய நரக ஊஃவங்களை அநுஹவிக்கின்றனை, கண்டாய். ஈதஸுமாகிய ஊஃவங்களைக் கெடுத்து அஸ்ருஷுயாபவமஃங்களை ப்ரஸாதிப்பதாகிய ஸம்யக் [9]தர்ஸநத்தினைக்கைக்கொள்வாயாக' என்று யர்மப்ரதொய நம்பண்ணிக்கொடுப்ப, ஸுதமதிநாரகன் ஆத்மநிந்தநெநொடு ஸம்ஸாரத்து வெருவிய சித்தத்தனாகிக் கைக்கொண்டு, ஆயுரவஸாநத்துப் போந்து, புஷ்கரவரத்வீப பூர்வமந்தர பூர்வவிதெஹ மங்களாவதிவிஷய [10]ரத்நஸஞ்சயநகராயிபதியாகிய மஹீயரன்என்னுஞ் சக்ரவர்த்திக்கும் ஸுந்தரிஎன்னுந் தெவிக்கும் ஜயஸேநன்என்னும் புத்ரனாகி, விவாஹகாலத்து ஸ்ரீயரதெவனுல்

---

* 'வீழ்பவரை அதிநிஸிதமாகிய க்ரகசங்களால்' என்று ஓரேட்டில் உளது. இப்பாடம், 'ஊர்யந்தே க்ரகசைஃ தீக்ஷ்ணைஃ' (10:59) என்னும் மூலத்தைப் பார்த்து அமைத்ததாகும். 'சுத்திகைகளாலும்' என்னும் பாடமே பல ஏடுகளில் உளது.

1. விஷகூதாரங்களை.
2. ஆயுதங்கள்.
3. இருப்பூசி.
4. பாய்ந்து.
5. என் நிப்ரகாரங்களால்.
6. மித்யாத்வத்தை நீங்கி, மித்யாத்வம் நீங்கி.
7. நாரகனைக்கண்டுநோக்கி.
8. என்றியாகத் தத்காலத்து.
9. ஊர்ஸநாஸ்ரீதத்தினை.
10. ரத்நஸஞ்சயபுராயிபதி.

[1]வொயிதலுகி, யமயரர்என்னும் மூருக்கள்ஸமீபத்தே தீக்ஷித்து, அந்த்யகாலத்து வ்ருஹ்மேந்த்ரனுகிப் பிறந்து மஹோபகாரியாகிய ஸ்ரீயரதெவனைப் பூஜித்தனன்.

ஸ்ரீயரதெவன் அந்த்யகாலத்து ஜம்வுத்வீப பூர்வவிதெஹ வத்ஸ விஷய ஸுஹ்மோத்தமபுரத்து அஜயவொஷன்என்னுஞ் சக்ரவர்த்திமைத்துனனுகிய ஸுஜ்ஞஷ்டிஎன்னும் நரபதிக்கும் *ஸுநந்தெவென்னுந் தெவிக்கும் [2]ஸுவியிஎன்னும் புத்ரனுகி, யௌவநபரிபூர்ணகாலத்துச் சக்ரவர்த்திபுத்ரியாகிய மதிநாரமைஎன்னுங் கந்யகையினைக் கல்யாணம் பண்ணியபின், இவர்கட்கு ஸ்வயம்ப்ரஹதெவன் †கேஸவன்என்னும் புத்ரனுயினன். [3]அந்த நபுரத்து [4]விபீஷண நரபதிக்கும் ப்ரியதத்தைக்கும் சித்ராங்கததெவன் வரதத்தன்என்னும் புத்ரனுயினன். நந்திவெஷண நரபதிக்கும் அநந்தமதிக்கும் [5]மணிகுண்டலதெவன் வரஸேநன்என்னும் புத்ரனுயினன். ரதிவேஷண நரபதிக்கும் சந்த்ரமதிக்கும் மதிநாஹரதெவன் [6]சித்ராங்கதன்என்னும் புத்ரனுயினன். ப்ரஹஞ்ஜந நரபதிக்கும் ‡விசித்ரமாலிக்கும் [7]மதிநாரயதெவன் ஸாந்தமதன்என்னும் புத்ரனுயினன். இவர்கள் அனைவரும் ஸகலகுணங்களாலும் ஸம்பூர்ணராகி இஷ்டவிஷய ஸுவங்களை யதுஹவித்துச் செல்கின்ற காலத்து, இவர்களும் §சக்ரவர்த்தியும் ஒருநாள் விமலவாஹநர்என்னுங் கேவலிகள்ஸமீபத்தே யர்மஸ்ரவணநந்தரம் ஸம்ஸார [8]விரக்தராகி, [9]பதினெண்ணுயிரம்

---

1. வொயிதலுகிஸம்மயரர் என்றும் பாடம். 'யமயரர்' என்று மூலம். 10:116.

* 'மாதுஃ ஸுந்தரநந்தாயாஃ' 10:122 ; ஸௌந்தரஸுநந்தை என்பது கன்னட ஆதி. 5:99. வச.

2. ஸுவயி என்றும் பாடம். 'ஸுவியிஃ' என்று மூலம். 10:122

† கேஸவனுகப் பிறந்தவள், வஜ்ரஜங்கஜன்மத்தில் அவனுக்கு மனைவியாயிருந்த ஸ்ரீமதி.
வரதத்தனுகப் பிறந்தவன், மூன்பு புலியாயிருந்தவன்.
வரஸேநனுகப் பிறந்தவன், மூன்பு பன்றியாயிருந்தவன்.
சித்ராங்கதனுகப் பிறந்தவன், மூன்பு குரங்காயிருந்தவன்.
'ஸாந்தமதன்'—'ப்ரஸாந்தமதஃ ஸுதுரஜநிஷ்ட' 10:152; ஸாந்தமதநன் கன்னட ஆதி. 6:3. வச.
ஸாந்தமதனுகப் பிறந்தவன், மூன்பு கீரியாயிருந்தவன்.

3. தந்நகரத்து.
4. விபீஷணனென்னும்.
5. மணிகுண்டலி என்று பாடம். {மணிகுண்டலன்' என்று மூலம். 10:150.
6. சித்ராங்கன் என்று பாடம். 'சித்ராங்கதன்' என்று மூலம். 10:151.
‡ 'சித்ரமாலி நீ' 10:152; சித்ரமாலே. கன்னட ஆதி. 6:3. வச.
7. மதிநாஹர என்று பாடம். 'மதிநாரயஃ' என்று மூலம். 10:152.
§ சக்ரவர்த்தி—அபயகோஷ சக்ரவர்த்தி
8. விரக்தராகி தீக்ஷா. 9. எண்ணுயிரம் ராஜாக்களுடனே. 'ந்ருபைரஷ்டாஉ ராஹ்ய ஸ்தஸஹஸ்ரப்ரமிதைரமா' (10:155) என்பதனுல், 18000 அரசருடனும்... தீக்ஷித்தான் என அறியலாகும்.

ராஜாக்களுடனேயும் சக்ரவர்த்திபுத்ரர்ஐயாயிரவருடனுங்கூட ஜிந தீக்ஷாப்ராப்த ராயினர். *ஸுவியியும், கேஶவன்மேலுள்ள ஸ்நேஹாதிரேகத்தால் ஹ்ருஷீகேஶ யர்மத்தில் உபாஸகஸ்யாநத்திலே நின்று அந்த்யகாலத்து ஸம்யதனுகி முடித்து, † அச்யுதேந்த்ர ஞுயினன். கேஶவனும் ஸர்வஸங்ம பரித்யாமம் பண்ணி ஜிநதீக்ஷாப்ராப்தனுகி, அந்த்யகாலத்து ‡ ப்ரதீந்த்ர ஞுயினன். வரதத்தாதி ராஜபுத்ரரும் தீக்ஷிதராகி, அந்த்யகாலத்து ஸாமாநிகதேவ ராயினர்.

---

* க்ருஹஸ்தருக்கு 11 ஸ்தாநம் (நிலை) உண்டு. அவற்றுள் இறுதிஸ்தாநத்தை ஸுவிதி அடைந்திருந்தான். ஸ்தாநம் 11 ஆவன.

ஸம்யக்தர்ஶநம், நிரதீசாரவ்ரதம், ஸாமாயிகம், ப்ரோஷதோபவாஸம், ஸசித்தவஸ்துஸேவாநேத்யாகம், பகலில் ஸ்த்ரீஸங்கத்யாகம், ப்ரஹ்மசர்யம், ஆரம்பத்யாகம். பரிக்ரஹத்யாகம், அனுமதித்யாகம், உத்திஷ்டத்யாகம் என்பன. 10:159–161.

க்ருஹஸ்தர்கட்கு 12 வ்ரதங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அவை: அணுவ்ரதம் 5, குணவ்ரதம் 3, ஶிக்ஷாவ்ரதம் 4. அவற்றுள்—

அணுவ்ரதம் 5 ஆவன—இரண்டிந்திரியம்முதலாகவுள்ள ப்ராணிகளை ஹிம்ஸை செய்யாமை, பொய்சொல்லாமை, கள்ளாமை, பிறர்மனை விழையாமை, கடிப்பற்றுள்ளம் கொள்ளாமை (லோபமின்மை). ரத்நகரண்ட, 52.

குணவ்ரதம் 3 ஆவன—திக்வ்ரதம், தேஶவ்ரதம், அனர்த்ததண்டவ்ரதம் என்பன. போகோப போக வஸ்துக்களைப் பரிமாணஞ் செய்து கொள்ளுதல் குணவ்ரதம் எனப்படும். ரத்நகரண்ட. 67.

ஶிக்ஷாவ்ரதம் 4 ஆவன—ஸாமயிகம், ப்ரோஷத விதி, அதிதிஸங்க்ரஹம், மரணகாலத்தில் ஸந்யாஸஞ் செய்தல். 10:166.

† அச்யுதகல்பத்தில் அச்யுதேந்த்ரனது உபயோகத்தின்பொருட்டு 159 விமானங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் 123 ப்ரகீர்ணகவிமானங்கள்; ஒழிந்தன பெரியவாய ஶ்ரேணீபத்தவிமானங்கள். அவற்றின் நடுவில் இந்த்ரகவிமானம் உளது. 10:186, 7; விமானம் 359 என்று கன்னட ஆதி. 6:13 வச.

அச்யுதேந்த்ரனுக்கு 33 த்ராயஸ்த்ரிம்ஶத் தேவதைகளும், 10,000 ஸாமாநிக தேவர்களும், 40,000 ஆத்மரக்ஷக தேவதைகளும் உளர். 10:188–90.

அச்யுதேந்த்ரனுக்கு 3 சபை உண்டு. உட்சபையில் 125 தேவதைகளும், நடுச்சபையில் 250 தேவதைகளும், புறச்சபையில் 500 தேவர்களும் இருப்பர். 10:191

அச்யுதகல்பத்தைக் காக்கும் லோகபால தேவதைகள் நால்வர். ஒவ்வொரு லோகபாலருக்கும் மூப்பத்திருவர் தேவியர். 10:192.

அச்யுதேந்த்ரனுகு மஹாதேவியர் எண்மர். பிறமனைவியர் 63. ஒவ்வொரு மஹாதேவிக்கும் 250 பரிவார தேவியர் உளர். அச்யுதேந்த்ரனுக்கு மொத்தம் 2071 தேவியர் உளர். ஒவ்வொரு தேவியும் வைக்ரியிகஶக்தியினால் 1,24,000 ஸ்த்ரீகளின் ரூபத்தைச் செய்துகொள்வர். 10:193–7. ஒவ்வொரு தேவிக்கும் 3 சபை உண்டு. உட்சபையில் அப்ஸரஸ்ஸ்த்ரீகள் 25, நடுச்சபையில் 50, புறச்சபையில் 100. அச்யுதேந்த்ரன் இன்பத்தை மனத்தால் நுகர்வான்; உணவும் அவ்வாறே. 22,000 வருஷங்கட்கு ஒருமுறை உணவுகொள்வான்; 11 மாதத்திற கொருமுறை ஶ்வாஸம் விடுவான். 10:200–203.

அச்யுதேந்த்ரனது ஸைன்யம் ஆனை முதலிய எழுவகையின் விவரம்:

ஆனைகள் 20,000; குதிரைகள் 40,000; தேர் 80,000; பதாதிகள் 1,60.000: எருதுகள் 3,20,000, கந்தர்வர் 6,40,000; நர்த்தகியர் 12,80,000. 10:198–9.

‡ ப்ரதீந்த்ரனுனது அச்யுதகல்பத்தில். 10:171.

இவர்கள் இவ்வண்ணம் அமரஸுவும் [1] அநுஹவித்தபின், *அச்யுதேந்ரன் இருபத்திரண்டுகடற்காலம் அமரஸுவும் அநுஹவித்துப் போந்து, ஜம்வுத்வீப பூர்வவிதெஹ புஷ்கலாவதீவிஷய புண்டரீகிணீ நகரத்து ராஜா வஜ்ரஸேநமஹாராஜன், தெவி ஸ்ரீகாந்தை; இவர்கட்கு வஜ்ரநாஹிஎன்னும் புத்ர ஞயினன். முன்சொன்ன அயொமெரவேயகத்திருந்த அஹமிந்ரர்களும் இவர்கட்கே புத்ர ராயினர். ஆயினவாறு :

மதிவராஹமிந்ரன் ஸுவாஹுஎன்பா ஞயினன்; †அகம்பநாஹமிந்ரன் மஹாவாஹுஎன்பா ஞயினன்; ஆநந்தாஹமிந்ரன் பீடனென்பா ஞயினன்; யநமித்ராஹமிந்ரன் மஹாபீடனென்பா ஞயினன். அச்யுதகல்பத்து ஸாமாநிக [2] தெவர்களாகியிருந்தவர்களும் இவர்கட்கே புத்ர ராயினர். ஆயினவாறு:

வரஹத்தஸாமாநிகன் விஜய ஞயினன்; வரஸேநஸாமாநிகன் வைஜயந்த ஞயினன்; சித்ராங்கதஸாமாநிகன் ஜயந்த ஞயினன்; ஸாந்தமதஸாமாநிகன் அபராஜிதன் ஆயினன். அச்யுதகல்பத்து ப்ரதீந்ரனுகியிருந்த கேஸவன் அந்நமரத்தே ‡குவெரன்என்னும் வைஸ்ரயணுக்கும் அநந்தஸ்ரீஎன்னும் ஹார்யைக்கும் யநதெவன்என்னும் புத்ர ஞயினன்.

இவ்வண்ணம், வஜ்ரநாஹிமுதலாகிய ஹாதாக்களொன்பதின் மரும் யநதெவனும் பூர்வகுதபுண்யபரிபாகத்தால் இஷ்டவிஷய காமதொமங்களை யநுஹவித்துச் செல்லாநின்ற காலத்து, §வஜ்ரஸேநமஹாராஜன் ஸம்ஸாரவைராகு மடைந்து வஜ்ரநாஹிமஹாராஜனுக்கு ராஜ்யபரங் கொடுத்து, தெவராஸிகளால் அமைக்கப்பட்ட பரிநிஷ்க்ரமணகல்யாணநந்தரம் ஜிநதீக்ஷாப்ராப்தனுகி, ஸுக்லயாநவலத்தால் வாதிகர்மக்ஷயஞ் செய்து, தீர்த்தகர [3] பரமேஸ்வர ஞயினன். வஜ்ரநாஹி மஹாராஜனும் பூர்வகுதபுண்யத்திநல் சக்ரவர்த்தி யாகி, ஷட்கண்ட மண்டலஸாம்ராஜ்யஸுவும் அநுஹவித்தனன்.

---

1. அநுஹவித்துப்பின்.

* இதுமுதல் 11-ஆம் பர்வம்.

† அகம்பனஹமிந்ரன் பீடன் என்பவனுயும், ஆனந்தாஹமிந்ரன் மஹாபாஹு என்பவனுயும் பிறந்தனர் என்பது மூலம். 11:12.

2. தெவராகியிருந்தவர்.

‡ 'குவெரதத்தன் அநந்தமதி' என்பது மூலம். 11:14; கன். ஆதி 6:21. வச.

§ வஜ்ரஸேனமஹாராஜனுடெ ஆயிரவர்அரசர் மாமரவனத்தில் தீக்ஷை பெற்றார் என்பது மூலம். கனட ஆதி. 6:13. வச.

3. பரமேஸ்வரனுயருளினன்.

இவனுக்கு, ஷநஷெவன் பதினுரத்நங்களுள் ஸ்ரஹபதிரத்ந மாயினன். அந்த்யகாலத்து *வஜ்ரநாஹிசக்ரவர்த்தியும் ஸுவாஹுமுத லாகிய ஸ்ரீதாக்கள்எண்மரும் ஷநஷெவனும் இப் பதின்மரும் ஸம்ஸார ஸரீரஹொம நிர்விண்ணராகிப் பதினுயிரவர் [1]நரபதிகளோடும் ஆயிரவர் புத்ரரோடும்கூட வஜ்ரஸேநதீக்ஷாகரஸமீபத்தே தீக்ஷாப்ரார்த்த ராயினர். வஜ்ரநாஹிமஹாமுநியும், அஹிம்ஸையும் ஸத்யமும் அஸ் தேயமும் ப்ரஹ்மசர்யமும் அபரிஹ்ரஹமும் என்கின்ற பஞ்சமஹா வ்ரதங்களைக் [2]கைக்கொண்டு †பஞ்சஸமிதியோடுகூடி, ‡த்ரிஸுப்தி ஸஹிதமாகி ஸுரூபஷெஸத்தால் ஏகாதஸாங்கயாரியாகி அநஸுநாஷி வாஹ்ருதபஸ்ஸினையும் ப்ராயஸ்சித்தாஹ்வ்ருந்தரதபஸ்ஸினையும் பண்ணி ஏகவிஹாரியாகி, தீர்த்தங்கரநாமபுண்யகர்மத்திற்குக் காரணமாகிய §ஷோடஸகாரணபாவனைகளை பாவித்தனன். அவையாவன: தர்ஸந விஸுத்தி, விநயஸம்பந்நதை, [3]ஸீலவ்ரதேஷ்வநதீசாரம், அபீக்ஷ்ண ஜ்ஞாநோபயோகம், ஸம்வேகம், ஸக்திதஸ்த்யாகம், ஸக்திதஸ்தபஸ், ஸாதுஸமாதி, வையாவ்ருத்யம், $அர்ஹத்பக்தி, ஆசார்ய பஹுஸ்ருத ப்ரவசந ஹக்தி, ஆவஸ்யகாபரிஹாணி, மார்க்க[4]ப்ரபாவநம், ப்ரவசநவத்ஸலத்வம் என. அவற்றுள், தர்ஸநவிஸுத்தியாவது—ஸமவஸர்ஹத்பரமேஸ்வரோப தீஷ்ட மாகிய மோக்ஷ [5]மார்க்கத்திற்கு ஸங்காதிக ளின்றித் தெளிதல். விநயஸம்பந்நதை என்பது—ஸுருக்கள்முதலாயினருள் ஸத்காரம் பண்ணுதலில் ஆதரம் உடைமை. [6]ஸீலவ்ரதேஷ்வநதீசாரமாவது—அஹிம்ஸாதிவ்ரதங்களுள்ளும் தத்தவ்ரதரக்ஷணார்தமாகிய க்ரோதாதி நிவ்ருத்திமுதலாகிய ஸீலவ்ரதங்களுள்ளும் பழுதின்றி யொழுகுதல். அபீக்ஷ்ணஜ்ஞாநோபயோகம் என்பது—தத்த்வஜ்ஞாநத்தினை நித்யமும்

---

* வஜ்ரநாபிசக்ரவர்த்தி, தன்மகன் வஜ்ரதந்தன்என்பவனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்தான் என்றும், அவனோடு ஆயிரவர்மக்களும், பதினுறுயிரவர் அரசர்களும், சகோதரர் எண்மரும், ஸ்ரேஷ்டியும் தீக்ஷை பெற்றனர் என்றும் மூலம் கூறும். 11:61, 62; மக்கள் 5,000; மனைவியர் 50,000 என்று கன்னட ஆதி. 6:27.

1. நரபதிகளோடு கூட, நரபதிகளோடும் பதினுயிரவர் புத்ர.

2. கைக்கொண்டருளி.

† பஞ்சஸமிதி:—ஈர்யாஸமிதி—நடத்தல், பாஷாஸமிதி—பேசுதல், ஏஷ ணாஸமிதி—உண்ணுதல், ஆதாநநிக்ஷேபணஸமிதி—கோடல் இடுதல், வ்யுத்ஸர்க்க ஸமிதி—மலஜலங்கழித்தல் இவற்றுள் ஜீவன்கட்குத் தன்பம்நேராமல் ஓம்புதல். ஸாஸ்த்ர. சரணை. 40; மேரு. 1363.

‡ த்ரிகுப்தி—மநோகுப்தி, வசநகுப்தி. காயகுப்தி. ஸாஸ்த்ர. சரணை. 42.

§ ஸாஸ்த்ர. ப்ரதமர. 6.

3. ஸீலவ்ரதங்களுள் அநதீசாரம்.

$ அர்ஹத்பக்தி, ஆசார்யபக்தி, பஹுஸ்ருதப்ரவசந பக்தி என்க.

4. ப்ரபாவநை. 5. மார்க்கத்து. 6. ஸீலவ்ரதங்களுள் அநதீசாரம்.

அஹிம்ஸித்தல். ஸம்வேமமாவது—யர்மத்திலும் யர்மஹலத்திலும் ப்ரீதியுடைமை. ஶக்திதஸ்த்யாமமாவது—தன்ஶக்திக்குத் தக்கவண்ணம் ஸத்பாத்ரங்களுள் ஆஹாரதானம் அஹயதானம் ஜ்ஞாநதானம் பண்ணுதல். ஶக்திதஸ்தபஸ்ஸாவது—தன்ஶக்திக்குத் தக்கவண்ணம் இந்த்ரியங்களும் மநஸ்ஸும் ஸ்வவஶமாகுதற்பொருட்டுக் காயக்லேஶம் பண்ணுதல். ஸாதுஸமாதியாவது—தபோதநர்க்கு யாதானும் ஒருகாரணத்தினல் தபஸ்விநுக்கு விரோதம் [1]வந்தால் அதனைத் தீர்த்துத் தபஸ்விலே நிறுத்துதல். வையாவ்ருத்யம் என்பது—ஸம்யக்தர்ஶநாதிகுணங்களையுடைய ஜநங்கட்கு தோஷம் வந்தால் அதனை நிரவத்யோபாயங்களால் தீர்த்தல். அர்ஹத்பக்தியாவது — அர்ஹத்பரமேஶ்வரருள் எழுகின்ற ஹக்தி. ஆசார்யஹக்தியாவது—ஆசார்யராயினர்கண் எழுகின்ற ஹக்தி. பஹுஶ்ருதஹக்தியாவது — பஹுஶ்ருதராகிய முநிகளுள் எழுகின்ற ஹக்தி. ப்ரவசநஹக்தியாவது — பரமாகமத்துள் எழுகின்ற ஹக்தி. ஆவஶ்யகாபரிஹாணியாவது — *ஆவஶ்யகம்ஆதிநையுஞ் செய்யான் காலங்களுள் செய்தல். மார்கப்ரபாவநமாவது—ஜ்ஞாநதபஃபூஜாதிகளால் ஜிநயர்மத்தினை ப்ரகாஶித்தல். ப்ரவசநவத்ஸலத்வமாவது — யர்மஸ்யராயினரைக் கண்டால் கன்று கண்ட கறவைபோன் றிருத்தல்.

இப்பெற்றியவாகிய ஷோடஶபாவநைகளால் ப்ரபவமாகிய தீர்த்தங்கர [2]நாம மஹாபுண்யகர்மத்தினை யுடையராகி, பஹுதரமாதாரங்மதராகி, பரமாத்மஹாவைநயிகல் மாருதியோமத்தினுள் சதுர்ஸங்வத்துக்கும் பஹுதாநதீக்ஷாதாந யர்ம†தாநத்தினைச் செய்து மணபோஷணம் பண்ணியபின், ஆத்மஸம்ஸ்காரகாலத்து யோதியஶஸ்யர்கட்கு மணபோஷணாஹாரத்தைக் கொடுத்து ஏகவிஹாரியாகி, கோஷ்ட வாஜி ஸீஜவாஜி பதாநுஸாரிணீ ஸம்பிந்நஸ்ரோதாத்வம் என்கின்ற விபாஜவாஜிகளை யடைந்து, [3]உபாதபஸ்ஸும் தப்ததபஸ்ஸும் தீப்ததபஸ்ஸும் மஹாதபஸ்ஸும் வொரதபஸ்ஸும் என்கின்ற மஹாதபஃப்ரஹாவங்களை யடைந்து, அணிமாதிஜிகளோடு கூடி, ஜல்லாதியௌஷதய ஸம்பத்தினை எய்தி [4]ஆஹாராகூநீணரும் வஸத்யகூநீணருமாகி, மநோவாக்

---

1. வந்த வதனைத். * ஆவஶ்யகக்ரியை 6 வகை, ஸமதாபாவம், ஸ்தவநம், வந்தனை, ப்ரதிக்ரமணம், ப்ரத்யாக்யாநம், காயோத்ஸர்க்கம். ஶாஸ்த்ர. சரணை. 40.

2. நாமபுண்யத்தினை, நாம மஹாபுண்யகர்மத்தனுகி.

† தாநம் 4: ஆஹாரம், ஔஷதம், ஜ்ஞாநோபகரணம், ஆவாஸம். ரத்நகரண்ட. 117.

3. உபாதபஸ்ஸும் தீப்ததபஸ்ஸும் தப்ததபஸ்ஸும்.
உக்ர, தீப்த, தப்த, மஹாதபஸ் என்னும்முறை உளது. ஶாஸ்த்ர சரணை: 62.
தபஸ் 7 விதம். ஶாஸ்த்ர. சரணை. 62. 4. ஆஹாராகூநீணரும்.

காய பலங்களால் அதிவொராமாகிய கூூத், பிபாஸா, ஸீத, உஷ்ண, உஸமஸக, [1] நாதிர்ய, அரதி, ஸ்த்ரீ, சர்யா, *நிஷத்யா, ஸய்யா, ஆக்ரோஸ, வய, யாசநா, †அலாஹ, ரோக, ‡தூணஸ்பர்ஸ, [2]மல, ஸத்காரபுரஸ்கார, ப்ரஜ்ஞா, அஜ்ஞாந, அதர்ஸநம் என்கின்றSபரீஷஹங்களை ஜயித்து, [3]உத்தமகூமா மார்தவார்ஜவ $ஸௌச ஸத்ய [4]ஸம்யம தபஸ்த்யாகாகிஞ்சந்ய ப்ரஹ்மசர்யம் என்கின்ற ‖உஸகியயர்மங்களிற் றலிகின்று, அநித்ய, அஸரண, ஸம்ஸார, ஏகத்வ, அந்யத்வ, அஸுசித்வ, ஆஸ்ரவ, ஸம்வர, நிர்ஜர, லோக, வொயிதுர்லஹ, யர்மஸ்வாவ்யாநம் என்கின்ற ¶ பாதஸ அநுப்ரேக்ஷகளை ஹாவித்து, விஸுஜலேஸ்யா பரிணதனாகி, ஸுஸஹாவநா [5]பலத்தினால் க்ரமத்தினால் உபஸமஸ்ரேணியினை யேறி, 'வ்யக்த விதர்க்கவிசாரம்' என்னும் ப்ரதமஸுக்லயாநத்தினைப் பற்றி [6]உபஸாந்த கஷாய முணஸ்தாநத்தில் நின்று, ஸமாபிபலத்தொடுகூடி ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து வஜ்ரநாஹிமஹாமுநி ஸர்வாகூ [7]வஸியினை யடைந்து அஹமிந்த்ரதெவ ராயினர்.

ஸுவாஹுமுதலாகிய மஹாமுநிகளும் தபப்ரஹாவத்தால் ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து அங்கே அஹமிந்த்ர ராயினர். முப்பத்துமூன்று [8]கடற்கால உத்தமாயுஷ்யத்தினை யுடையனாகி, ஸமசதுரஸ்ர ஸம்ஸ்தாநத்தினை [9]யுடைத்தாகி ஸுஹலகூணத்தினை யுடைத்தாகி ஸர்வாங்கொபாங்கஸுந்தரமாகி உத்கூஷ்ட மஸு ரஸ ஸ்பர்ஸத்ததாகி நந்தாவர்த்த புஷ்பவர்ணத்ததாகி ஒருமுழ அளவிற்றாகிய வைக்ரியிக தெவ்யதெஹத்தினை யுடையனாகி, பரம ஸுக்லலேஸ்யையினையும், பதினறரைமாஸங் கழிந்தபின் [10]நிஸ்வாஸத்தினையும், முப்பத்துமூவாயிரம் ஸம்வத்ஸரம் கடந்து [11]தெவ்யாஹாரத்தினையும், மநஸ்விஷயத்தில் அதஹவ(ந)த்தினையும் உடையனாகி,

---

1. நாரதிர்ய.

* நிஷத்யாபரீஷஹம்–உட்கார்ந்திருக்கும்போதுண்டாகும் துன்பம் ஸஹித்தல். இது, ஸய்யைக்குப்பின் சொல்லப்பட்டுளது. 11:100.

† அலாபத்தை யடித்து அதர்ஸநபரீஷஹம் சொல்லப்பட்டுளது. 11:101.

‡ தூணஸ்பர்ஸத்திற்குப் பின் ப்ரஜ்ஞா அஜ்ஞாந பரீஷஹங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. 11:101.

2. மலஸ்பர்ஸ.
3. உத்தமகூமா. தத்வார். 9:6.
§ பரீஷஹம் 22. மேரு. 786, 7. தத்வார். 9:9.
$ ஸௌசம், ஸம்யமம், ஸத்யம் என்னும் முறை காண்கின்றது. 11:103.
4. ஸம்யமம்.
‖ அறநெறிச். 175.
¶ ஸாஸ்த்ராஸார. சரண. 38.
5. கவலத்தினால் உபஸம.
6. உபஸாந்த முணஸ்தாந.
7. வஸி யடைந்து.
8. கடற்காலம்.
9. உடையனாகி.
10. நிஸ்வாஸத்தினை.
11. தெவ்யாஹாரத்தினை மநஸ்விஷயத்

நிஷ்ப்ரவீசார பரமஸுவத்தினையும் லோகாந்தத்தளவுஞ் சென்ற அவயி-ஜ்ஞாநத்தினையும் அவ்வளவுஞ் சென்ற வல ப்ரகாஸ விக்ரியைகளையும் உடையனுகிய அஹமிந்த்ரதெவன் அஹமிந்த்ரஸுவம் அநுஹவித்திருந்தனன்.

ஸர்வாஸ்ரவஹிஜியும் தத்மதாஹமிந்த்ரஸுவமும் எப்பெற்றியதெனில்—[1]லோகப்ராந்தத்துக்கு விஷட்கயோஜநை தாழ்ந்து ஜம்வுத்வீப ஸமாநாயாமவிஸ்தார பரிமண்டல முமி த்ரிஷஷ்டிபடலப்ராந்த சூஸாரத்நமு மாகித் தத்ரோத்பந்நராகியவர்க்கு ஸர்வாஸ்ரவஸங்கலும் அயத்நஸிஜமாதலில் ஸர்வாஸ்ரவஸிஜிஎன்னும் யதார்ஸ்ரவநாமத்தினை யுடையது. இதனுள் ஜாதமாகிய அஹமிந்த்ரற்கு மோக்ஷஸுவொபமமாகிய [2]நிஷ்ப்ரவீசார பரமஸுவம் ஆகும். 'ஸம்ஸாரப்ராணிகட்கு ஸ்த்ரீ-ஸங்கமத்தினு லன்றி ஸுவமில்லை. [3]தத்ரஹாவத்தில் அவர்கட்கு ஸுவ மெங்ஙனம்?' எனில், ஸ்த்ரீஸேவாஸுவம் ஸுவமன்று. சேதஸ் [4]ஸம் மோஹத்தினுலும் மாத்ரஸ்பர்ஸநத்தினுலும் தர்ஷ்ணதுவஸுத்தினுலும் ஸந்தாபரூபத்தை யுடையதாதலாலும் ஜ்வரஸமாநம் ஆகும். ஜ்வரவேதநா பீடிதன் கடுவாகிய ஔஷதயஸேவை பண்ணுமாறுபோல மதநஜ்வரஸந்தப்தனும் ஸ்த்ரீரூபமாகிய ஔஷதத்தினை ஸேவிப்பதாகும். இவனைப் பற்ற வ்யாதி யின்மையின், ஔஷதயஸேவை பண்ணுதவன் அத்யந்தஸுகி யாகும். வ்யாபாரமநாஸங்கமம் ஸுவமாகில் பக்ஷி தர்மாதிகளுக்கும் அது உளதாகும். ரதிமாத்ரமே ஸுவமாகில் அமேத்யாதிந ரதிகளாகிய ஸ்வஸூகரகுலங்களும் ஸுகிகளாகும். விஷயாஸாவிமூடராகியவர் அஸ்திதியினை மெல்லாநின்ற ஸ்வாவானதுபோல துக்கத்தினையே ஸுவமாக வுபாண்ணுநின்றார்கள். விஷயங்களது ஆர்ஜநத்திலும் ரக்ஷணத்திலும் தத்யோமத்திலும் பூர்வாநுஹூத விஷயஸ்ம்ருதிகளால் உளவாகிய துக்கம் உத்தரோத்தரம் அதிகமாகும். அதனுல், விஷய ஸேவநம் ஸந்தாபஸாந்தியல்ல வாகும். இஷ்டாநிஷ்ட விஷயங்களது லாலாலாஹங்களினுல் ராமதெஷங்கள் உளவாகும். அதனுல், [5]துர்மோசநமாகிய கர்மவந்தம் ஆகும். தத்துக்கயத்தினுல் ஸம்ஸாராபார துர்வார்யிபதநம் ஆகும். இவ்வண்ணமாகிய துக்காரணமன்றுகிய அஹமிந்த்ரஸுவம் அநுஹவித்தனன்.

*அய, ஜம்வுத்வீப உத்தரணஹாரதத்து முன்சொல்லப்பட்ட காலஸரியில் தோன்றிய ப்ரதிஸ்ருதிமுதலாகிய மநுக்களில் அந்த்யனுகிய

---

1. லோகாந்தத்துக்கு.
2. நிஷ்ப்ரவீசாரபரமம்.
3. தத்ரஹாவத்தில்.
4. ஸம்மோஹநத்தினுலும்.
5. துர்மோசமாகிய.

* இதுமுதல் 12-ஆம் பர்வம்.

நாபிமஹாராஜனுக்கு தேவி மருதேவி என்பாள். இவளது திவ்ய [1]மர்மாஸ்தானத்து, ஸர்வாவயவஸம்பூர்ணமாயிருந்த [2]வஜ்ர நாபி-என்னும் அஹமிந்த்ரதேவன் அவதரித்தருளுவன் என தேவேந்த்ரனுஜ்ஞை-யால் தேவர்கள், தத்ப்ரதேசத்து நாநாவித விந்யாஸத்தனவாகிய ப்ராஸாதமண்டபகோபுரப்ராகாராதிகளால்அலங்க்ருதமாகி அயோத்யை என்றும் ஸாகேதமென்றும் ஸுகௌஸலைஎன்றும் விநீதைஎன்றும் பேருடைத்தாகி, ஸ்வர்லோகம் என அழகுபெற அமைக்கப்பட்ட மஹாநகரத்து மத்யதேசத்துவர்த்தியாகிய மஹாப்ராஸாதத்து ஸுஹ்ருத்ஸஹிவஸத்துப் புண்யாஹவாசநபூர்வகமாக நாபிமஹாராஜனையும் தேவியையும் ப்ரவேஸிப்பித்து, அபிஷேகாதிமஹோத்ஸவபரம்பரை-களைப் பண்ணியபின், ஸமவாய ஷண்மாஸத்து ஸ்வர்-அவதரணம் பண்ணியருளுவன் என, தேவேந்த்ரன் நியோகத்தினால் வைஸ்ரவணன் நாபிமஹாராஜஸ்வகநத்து நாடோறும் அர்-ஹிரண்யகோடி ரத்நவர்ஷம் பொழிந்தபின், ஸ்வர்-அவதரணநக்ஷத்ரம் ஒன்பது மாஸம் [3]திநமும் நவகோடி கநகவர்ஷ மாகும். இதனால் ஸ்வாமிக்கு ஹிரண்யகர்-என் என்னும் பெயர் ஆயிற்று. நகரப்ரதேசம் எப்பக்கமும் மங்காஜலஸீகரங்களாலும் ரத்நங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் அலங்க்ருதமாகிச் செல்லாநின்ற*காலத்தொருநாள், மருதேவி நிஸாஸ்வநத்து த்ருதீயநத்து நிதேபண்ணியவள் அபரயாமத்து ஷோடஸ ஸ்வப்நம் கண்டனள். அவையாவன: [4]யாநையும் வ்ருஷபமும் ஸிம்ஹமும் [5]இருமருங்கும்நின்று யாநைகளால் அபிஷேகம் பண்ணப்படுகின்ற ஸ்ரீதேவியும் புஷ்பமாலைகள் இரண்டும் பூர்ணசந்த்ரனும் வாலஸூர்யனும் [6]கயல்இரண்டும் பூர்ண கும்பமிரண்டும் [7]தாமரைப்பொய்கையும் ஸமுத்ரமும் ஸிம்ஹாஸநமும் தேவவிமாநமும் நாகலோகநமும் ரத்நராஸியும் அக்நியும் என இவை.

இப்பெற்றியவாகிய புண்யஸ்வப்நங்களைக் கண்டபின், தனது வதநத்துள் ஒருவ்ருஷபம் ப்ரவேஸிக்கின்றதாகவும் கண்டனள். கண்டு, ப்ரஹ்மதம்பலயதிகளாலும் மங்கலபாடகர்ஸ்துதிவாசகத்தினாலும் ப்ரபுத்தையாகி, ப்ரஹ்மதஸமயத்து மங்கலாலாபநஸமீபதையாகி, அயிகாநந்தத்தோடும் புண்யஸ்வப்நங்களை ஸ்வாமிமுகத்தால் அறிவான்-வேண்டி, நாபிமஹாராஜஸமீப மடைந்து உசிதோபசாரப்ரகாரத்தால் ஆஸநத்திருந்து சொல்லுவாள்:

---

1. மஹத்து. 2. வஜ்ரநாபி அஹமிந்த்ரதேவன்.
3. திநமும் கநகவர்ஷ. * காலத்தொருநாள் என்றிருத்தற் பாலது.
4. மதேந்த்ரமும். 5. உபயபார்ஸ்வத்து நின்று.
6. மத்ஸ்யம் என்று பாடம். மீன்கள் 9-ஆங் கனவாகவும் பூர்ணகும்பங்கள் 8-ஆங்கனவாகவும் (1: 2: 111, 112) காணப்படுகின்றன. வாளமீன் என்று கன். ஆதி. :27. ரகுவை. 7. கமலாகரமும்.

'தெவனே, ராத்ரியில் நிஶாஸமயத்து அபரயாமத்து இப்பெற்றிய வாகிய [1]ஸ்வப்நங்கள் என்னுற் காணப்பட்டன. இவற்றின் வலன்களே அறிவித்தருள்வாயாக' என, நாஹிமஹாராஜனும் அவயிஜ்ஞா நத்தாற் பார்த்து, அதிப்ரீதனாகி, அவற்றின் வலன்களேச் சொல்லுவான்:

'தெவி, நின்னுற் காணப்பட்ட ஸ்வப்நங்களது வலன்களேச் சொல்லுவன், கேட்பாயாக. மஜத்திணைக் காண்டலால் [2]மஹாநாகிய புத்ரனேப் பெறுவை; வ்ருஷஹத்திணைக் காண்டலால் அவன் ஸமஸ்த லோகத்திற்கும் ஸ்வாமியாகும்; ஹிம ஹர்ஶநத்தால் அநந்தவீர்யனாகும். மஜங்களால் அபிஷேகம் பண்ணப்படுகின்ற ஶ்ரீதெவியைக் காண்டலால் தெவர்களால் மந்தரபர்வதத்து அபிஷேகத்திணைப் பெறுவன்; புஷ்பமாலைகளேக் காண்டலால் அவன் யர்மதிகளுக்குப்ரவர்த்தகனாகும்; பூர்ணசந்த்ர தர்ஶநத்தால் ஸகலஜநங்கட்கும் ஆநந்தகாரியாகும்; ஆதித்யனேக் காண்டலால் [3]மஹாஜ்யோதிஸ்விணே யுடையனுவன்; மத்ஸ்யங்களேக் காண்டலால் மஹாஸுகி யாகும்; பூர்ணகும்பதர்ஶநத்தால் நியிகளுக்கு அயிபதியாகும்; ஸரஸ்வினேக் காண்டலால் ஸுலக்ஷணவாகு ஆகும்; ஸமுத்ர தர்ஶநத்தால் கேவலஜ்ஞாநி யாகும்; ஹிம ஹாஸநதர்ஶநத்தினால் ஸாம ராஜ்யத்திணைப் பெறுவன்; ஸ்வமஹிமாநதர்ஶநத்தினால் ஸ்வமஹத்தி னின்றும் அவதரித்தருளுவன்; நாகபவநத்தைக் காண்டலால் அவயிஜ்ஞாநத்திணே யுடையனுகும்; ரத்நராஶியைக் காண்டலால் அநந்த குணங்களே யுடையனுகும்; அக்நியைக் காண்டலால் ஸகலகர்மத்தையும் தஹிப்பன்; வதநத்தே ப்ரவேஶியாகின்ற வ்ருஷஹத்தைக் காண்டலால் வ்ருஷஹஸ்வாமிஎன்னும் திவ்யநாமத்திணே யுடையனுகி, உனது மஹாவாஸத்தை யடைந்தருளினன்' என்று நாஹிமஹாராஜன்மூவத்தால் ஸ்வப்நவலன்களே யறிந்து, மருதெவி அயிகாநந்தத்திணே அடைந்தனள்.

* [அவஸர்ப்பிணியின் மூன்றுங்காலம் எண்பத்துநான்குலக்ஷம் பூர்வம் மூன்று வர்ஷம் எட்டுமாஸம் பதிணேந்து நாள் எஞ்சியிருக்குங் காலத்து, வஜ்ரநாபியாகிய அஹமிந்த்ரன் ஆஷாடமாஸம் ஶுக்லபக்ஷம் திதியை உத்தராஷாட நக்ஷத்ரத்து மருதெவியின் மஹத்தை அடைந்தான். ஹவநவாவியர் முதலான தெவர்கள் ஸ்வாமிமஹாவதரணஞ் செய்ததை யறிந்து அயோத்யை யடைந்து, ஸ்வாமியின் தாய்தந்தையரை வந்தித்து நித்தமீத வாத்யங்களுடன் †மஹாவதரணகல்யாணத்தைச் செய்து தம திருப்பிடஞ் சேர்ந்தனர்.]

---

1. புண்யஸ்வப்நங்கள் 2. மஹாராஜனுகிய. 3. மஹாதேஜஸ்வினே.

* இது ஹிந்தியுரைப் பதிப்பில் உளது. 12:163–8. † இதனே 'ஸ்வமஹாவதரண கல்யாணம்' என்று இவ்வாசிரியர் முன் வரும் புராணங்களில் வழங்குவர். இந்தக் கல்யாணத்தில் ஸ்வாமிக்கு 'ஸுதெவராஜதன்' என்னுந் திருநாமம் வழங்கப்பட்டது என்று தெரிகின்றது. 13:37.

அன்றுதொடங்கி தெவேங்ஷ்ணஜ்ஞையால் ஷிக் குமாரிகள் தத்காலோசிதபரிசாரகர்மங்களைச் செய்யத் தொடங்கினர். ஸ்ரீ ஹ்ரீ ய்ருதி கீர்த்தி வ்ருஷ்டி லக்ஷ்மீ என்னுந் தெவதைகள் தெவிக்குத் தங்கள் ம்ருணங்களாகிய ஸ்ரீயினையும் லஜ்ஜையினையும் யெய்யத்தினையும் ஸ்துதியினையும் வ்ருத்தினையும் விஹவத்தினையும் செய்தனர். ஸ்வம்ருலோகஸம்ஹவமாகிய ஸுஷ்ருவ்யங்களால் ஷிவ்யஸுந்ஷரிகள் நாடோறும் ம்ஹர்ஷோய நாஷ்டி ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்தலில் தெவி அத்யந்தபவித்ராங்மத்தின ளாயினள். ஊர்ப்ப்ருஷ்டி மங்மலங்களை யெடுத்தும், தாம்வூலாஷ்டி முவ்வாஸங்களை யேந்தியும், மஜ்ஜநகர்மங்களைச் செய்தும், வஸ்த்ராஹரணஷிகளால் அலங்காரங்களை யமைத்தும், பாஷமஷ்ருங்களைப் பண்ணியும், ந்ருத்த கீத வாஷ்யாஷி விநோஷங்களாலும், மற்றும், *இப்பெற்றியவாகிய பரிசரணங்களால் ஷிவ்யவநிதைகள் நாடோறுஞ் சிறப்புச் செய்ய, தெவதைகள் தெவீபார்ஸ்வத்தினின்று அங்மரக்ஷகளைப் பண்ண, தெவி அயிகாநந்ஷத்தோடும் இனிது செல்கின்ற [1]நாள், வயிறு வீங்குதலும் முலைக்கண் கறுத்தலும் பசலைநிறமும் மயற்கையும் தளர்ந்தகடையும் முதலாகிய மஹர்ஷிஹ்ருங்களின்றி, த்ரைலோக்ய நாயகனைத் தனது மஹர்ஷாவாஸத்து யரிக்கின்ற தெவி †நவமாஸ பரிபூர்ணமாகியபின், [2]சைத்ரமாஸத்து க்ருஷ்ணபக்ஷ நவமீ உத்தராஷாட நக்ஷத்ரத்து [3]வ்யாஹ்ருயோமத்து ஸூர்யோதயத்து மதிஸ்ருதாவயி என்னும் ஜ்ஞாநத்ரயங்களை யுடையனாகி, ‡(மஹர்ஷாவதாரணம் என்கின்ற ப்ரயமகல்யாணத்து ஸஷ்யோஜாதன் என்னும் ஷிவ்யநாமத்தினை யுடையனாகி), ஸ்வாமி §மஹர்ஷாவதாரணஞ் செய்தருளினன்.

அருளுதலும், அதுபொழுதே ஷிக்குக்களும் [4]ஆகாஸமும் நிர்மலமாயின; ஸகல ஜநங்களும் அயிகாநந்ஷத்தினை யடைந்தனர்; [5]ஸ்வம்ருலோகத்துக் கல்பகதருக்களும் புஷ்பங்களை வர்ஷித்தன; [6]ஸ்வம்ருலோகத்து ஷுக்ஷுலிகள் தாமே நின்று முழங்கின; ஸுஸ்ருஷீதளமாகிய மந்ஹமாருதம் அசைந்தது; ஹ்ருமிஹாஸம் எப்பக்கமும் சலித்தது; ஸமுத்ரமும் மஹாஷ்வநியினால் முழங்கிற்று; தத்க்ஷணத்து, ஸைலயர்-

---

* 'சிலர் அட்டிற்றொழிலில் நியமனம் பெற்றனர்; சிலர் படிக்கை விரிக்குந் தொழிலில் அமர்ந்தனர்' (12:175).

1. நாள் த்ரிவளீஹ்ருந்ம்ருரமும் உதரவிக்ருதியும் ஸ்தநஸுசக நீலதையும் பாண்டுவதநமு முதலாகிய. † இதுமுதல் 13 ஆம் பர்வம்.

2. சித்ராமாஸத்து க்ருஷ்ண நவமீபக்கத்து உத்தராஷாட.

3. வ்யாஹ்ருயோமத்துமதி.

‡ இப் புகுதி இவ்விடத்தில் அமைவுடையதாயில்லை. § கர்ப்பத்தினின்று அவதரித்தல் என்று பொருள் கொள்க. 4. ஆகாஸங்களும். 5. வாடாத குஸும்களை ஸுரஹிருதுஹங்கள் வர்ஷித்தன. 6. ஸுரதுந்துபி.

மேந்ரஞை நம் கம்பித்தது. ஸ்வமர்லோகத்து வண்டை முழங்கிற்று; ஜ்யோதிர்லோகத்து ஸிம்ஹநாதம் யுநித்தது. வ்யந்தரலோகத்து]ஹெரி முழங்கிற்று; ஹவநலோகத்து ஸங்வம் யுநித்தது.

ஹமவாநுதிருவவதாரத்தினை அறிவிப்பனவாகிய இந்தக் குறிகளாலும், தத்தம் ஆஸநங்கள் கம்பித்தலாலும் கல்பவாஸியரும் ஜ்யோதிஷ்கரும் வ்யந்தரரும் ஹவநரும் ஆகிய சதுர்வியெவநிகாயமும் அவயிஜ்ஞாநத்தால் ஹமவாநது அவதாரத்தினை யறிந்தபின், *ஸௌயர் மேந்ரன் தனது பரிவாரத்தோடும் ஐராவதமஹாவாரணத்தின்மிசை ஸசீமஹாதெவியோடுங்கூடப் புறப்பட்டனன்.

தெவேந்ரஞ்ஞையால் ஸகலதெவராஸியும், மஜங்களும் அஸ்வங்களும் ரயங்களும் மஹர்வரும் நர்த்தகிகளும் †காலாட்களும் வ்ருஷபங்களும் என்கின்ற ஸப்தாநீகவர்மத்தினோடுங்கூட யாந விமாந வாஹநங்களை யேறிப் புறப்பட்டது.

இவ்வண்ணம் நூத்த கீத வாத்ய ஜயவொஷணஞ்ஞி மஹோத்ஸவகோலாஹலத்தினோடுங்கூட ஆகாஸமார்கத்தால் தெவஸைநகள் இழிந்து, திருவயோத்யாநமரப்புறத்து நிற்ப, ஸௌயர்மேந்ராஞ்ஞி தெவர்கள் ராஜஹவந மடைந்து திருமுற்றத்து நின்றனர். ஸசீமஹாதெவி ஸௌயர்மேந்ர நியோமத்தால் ராஜஹவநாப்யந்தரத்து ப்ரஸவாகார மடைந்து ஜநந் மருவாகிய ஜிநகுமாரனையும் ஜிநமாதாவையுங் கண்டு அயிகாநந்தத்தினை [1]யடைந்தனளாகி, ப்ரச்ஹந்ந ஸரீரத்தால் குறுகி ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணி, ஹமவாந நமஸ்கரித்து, தெவியை ஸ்துதித்து, தெவிக்கு மாயாநிதெரையைப் பண்ணி, தெவியருகே ஒரு மாயாபுத்ரனையும் [2]நிர்மித்து வளர்த்தியபின், ஜநந் மருவாகிய குமாரனை யெடுத்து, ஸுலக்ஷண விஹ்ஷிதமாகி ஸுரஹிமஸியாகிய திவ்யதெஹத்து ஸௌந்தர்யாதிஸயத்தினைத் தனது நயநங்களால் பலகாலும் [3]பருகியும் ஸ்பர்ஸித்தும் கூப்தியின்றி, 'கூதாதெரை யாயினேன்' என்று நினைந்து புறப்பட்டனள். [4]யவளச்ஹத்ரமும் பூர்ணகும்ஹமும் யுஜமும்

---

* 'ஸௌயர்மேந்ரன்.....புறப்பட்டான்' என்பது, 'யாந விமாந வாஹநங்களேயேறிப் புறப்பட்டது' என்பதற்குப் பின்னரே மூலத்திலுளது.

† காலாட்களும் என்பது சில பிரதிகளில் இல்லை; மூலத்தில் உளது. 13:16.

1. யுடையளாகி. 2. நிமிர்த்து நடுவளர்த்திய.

3. பருகியும் குமாரனை ஸ்பர்ஸித்தும்.

4. ஹத்ரம் யுவஜம் கலஸம் சாமரம் ஸுப்ரதிஷ்டகம் வ்யஜநம் ஆர்ப்பணம் தாலம். இப்பாடம் 13:37-ஆம் ஸ்லோகத்தைப் பார்த்து எழுதியதாகும்.

ஹத்ரம் யுவஜம் ஸகலஸம் சாமரம் ஸுப்ரதிஷ்டகம்,
வ்யஜநம் ஆர்ப்பணம் தால மித்யாஹுர் மங்கலாஷ்டகம். 13:37. காண்க.

கலசப்பாணியும் சாமரையும் காளாஞ்சியும் ஆலவட்டமும் கண்ணாடியும் என்கின்ற[1] அஷ்டமங்கலங்களையும் ரத்நதீபங்களையும் ஏந்தி திவ்யஸ்த்ரீகள் முன்செல்ல, ஸ்வாமியை [2]யெழுந்தருள்வித்துக்கொண்டு புறப்பட்டு, ஸௌயர்மேந்ரன்[3] கையிற் கொடுத்தனள்.

ஸௌயர்மேந்ரன் அயிகாநந்ரத்திணேயும் வாங்கிக்கொண்டு ஸ்வாமிதிவ்யதெஹஸௌளந்ர்யாதிசயத்திணைக்[4] கண்டு விஸ்மிதனாகி, நாநா விய ஸ்தவநமாலிகளால் ஸ்துதித்து, ஹமவாடை ஐராவதமஸ்தகத்துத் தனது மடிமிசை யெழுந்தருள்வித்துப் பின், ஈசாநேந்ரன் யவளச்[5] ஹத்ர மெடுப்ப, ஸநத்குமார[6] மாஹேந்ரர் இருமருங்குஞ் சாமரை வீச, மந்ராசலேசுவரமஹாகல்யாணத்திணைச் செய்வான் வேண்டி, மஹாமேருபர்வதத்திணை நோக்கி எழுந்தருள்விப்பான் ஒருப்பட்டனன்; ஸ்வாமிதிவ்யமூர்த்தியிணைக் கண்ட [7]தெவஸேநையது 'ஜய ஜய ப்ரபோ, ஹமவாடே' என் றெழுகின்ற ஜயகோஷணைகளாலும், அதிமம்ஹீரமாகிய மங்கலதூர்யநிகளாலும், அதிமயூரமாகிய மீதரவங்களாலும், மங்கலபாடகர்மங்கலஸ்துதிகளாலும் மிடைந்த ஆகாசதலமெங்கும் [8]பரந்தெழுந்த யாந விமாந வாஹநங்களி லேறிச் சதுர்விய தெவநிகாயமும் புடைசூழ்தர, நமரமேதொடங்கி மந்ரபர்வதத்தளவும் இந்ரநீலமாணிக்யத்தால் இயற்றப்பட்ட ஸோபாநமார்கத்தாற் போகி, மஹாமேருபர்வதத்திணை யடைந்தனன். ஹேமிக்குமேலே தொண்ணூற்றொன்பதினாயிரம் யோஜநை உயர்ந்து, ஆயிரம் யோஜநை நிலத்தாழ்ந்து, பதினாயிரம் யோஜநை அடியகன்று, திக்குத்தோறும் ஜிநாலவநங்களால் அலங்கிருதமாகிய ஹிரண்மய நந்ந ஸௌமநஸ பாண்டுகம் என்னும் வநங்களால் விளங்கி, *ஜிதுவிமாநத்தை [9]உற்று நின்று, சூளிகையால் விளங்கி, ஜிநஜந்மாபிஷேகபீடமென நிலைந்து ஜ்யோதிர்தெவர்களால் அநவரதம் ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணப்படுகின்ற[10] மந்ர பர்வதத்தே ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருள்வித்துக்கொண்டு சென்று, பாண்டுகவநமடைந்து, ஐராவதத்தினின் றிழிந்து, யோஜநை நூறு நீண்டு ஐம்பது அகன்று எட்டு உயர்ந்து நந்ராவர்த்தவர்ணத்ததாகிய

---

1. மங்கலங்களையும் ரத்நதீபங்களையும்.
2. எடுத்துக்கொண்டு.
3. கையுள்.
4. கண்டு நாநாவிய.
5. ஹத்ரம் கொடுப்ப.
6. மாஹேந்ரரிருவருமிருமருங்கும்.
7. தெவஸேநை ஜய.
8. பரந்த, பரந்து.

* ஜிதுவிமானம் ஸௌதர்மேந்த்ரனுடையது. 'ஜி' என்று மூலத்தில் பாடம் காண்கின்றது. 'ஜித' பாடாந்தரமாகக் காண்கின்றது. 13:67.

9. உற்றருதுநின்று.
10. மந்ரபர்வதத்தை.

அஜ்சந்த்ராகார *பாண்டுகஶிலாதலத்து, தத்க்ஷணத்து நிர்மிதமாகிய ரத்நமண்டபத்து ப்ராங்முவமாக ஸ்வாமியை யெழுந்தருள்வித்தனன்.

யோஜநை எட்டுஆழ்ந்து எட்டுஅகன்று ஒருயோஜநை வாயகன்று ரத்நமுக்தாதிகளால் அலங்க்ருதமாகிய கநககும்ஹங்களை அதிபவித்ரமாகிய க்ஷீரஸமுத்ரஜலங்களால் நிறைத்து ஸுரவரர் கொடுவந்து கொடுப்ப, ஸௌதர்மேந்த்ரனும் ஈஶாநேந்த்ரனும் வாங்கிக்கொண்டு, உக்ஷிணபார்ஶ்வத்தும் வாமபார்ஶ்வத்தும் நின்று விதிக்ரமத்தால் ஜந்மாபிஷேகம் பண்ணத் தொடங்கினர். ஒழிந்த தெவர்கள் பரிசாரக ராயினர்[1]; ஶசீமஹாதெவிமுதலாயினர் மங்மலத்ரவ்யங்களேந்தினர்; அப்ஸரஸ்ஸ்த்ரீகள் நர்த்தகிக ளாயினர்; ஸகல தெவராஜிகளும் ஸேவாதத்பர ராயினர்.

இவ்வண்ணம் †ஸௌதர்மேஶாநேந்த்ரர்கள் அபிஷேகம் பண்ணியபின் ஒழிந்த இந்த்ரர்களும் தெவராஜிகளும் ஒருமுறையே அபிஷேகம் பண்ணினர். அதற்பின் ஸௌதர்மேந்த்ரன் புண்யாஹவாசநபூர்வகமாக மஹாஜலங்களால் அபிஷேகம் பண்ணி, [2]புஷ்பாதிகளால் பூஜித்தபின், ‡ஶசீமஹாதெவி குறுகி, நிர்மலமாகிய துகிலினால் ஸ்வாமிதிவ்யதெஹத்துத் தங்கிய ஜலஶீகரங்களைத் துடைத்து, த்ரிஜ்ஞாநதிலகனாகிய ஸ்வாமிலலாடதடத்துத் திலகத்தினையும், ஶுபவரமாக மந்த்ரமாலையினையும், திருமுடியிற் சூடாமணியினையும், நயநங்களில் அஞ்ஜநத்தினையும், கர்ணங்களில் ரத்நகுண்டலங்களையும், கண்ட்ரதெஶத்து ரத்நஹாரங்களையும், பாஹுக்களில் கேயூர கடக(அங்கத)ங்களையும், [3]கடிதடத்து ரத்நகிங்கிணீதாமத்தினையும், பாதங்களிற் சிலம்புகளையும் அணிந்தனள்.

இவ்வண்ணம் அலங்க்ருதனாகி, மந்த்ராபிஷேகம் என்கின்ற இரண்டாங் கல்யாணத்து வாமன் என்னுந் திவ்யநாமத்தினை யரிக்கின்ற [4]ஸ்வாமியுடைய திவ்யரூபஸௌந்தர்யாதிஶயத்தினைக் கண்டு அயிகாநந்

---

* பாண்டுகஶிலை அந்தப் பர்வதத்தின் ஈஶாநதிக்கில் உள்ளது. 13:82.

பாண்டுகஶிலையின்மேல் ஜிநேஶ்வராபிஷேகத்தின்பொருட்டு விம்ஹபீடம் உண்டு 13:88.

விம்ஹபீடத்தின் இருபுறத்தும் ஸௌதர்மேந்த்ரனும் ஈஶாநேந்த்ரனும் அபிஷேகஞ் செய்ய நிற்றற்காக 2 பீடங்கள் உள. 13:89; கன். ஆதி. 7:75.

1. ராயினர். ஶுஷ்கல்பேந்த்ரர்கள் ஜயஜயவொஷம் பண்ணினர். ஶசீமஹாதெவி.

† ஸௌதர்மேந்த்ரன்மட்டுமே முதலில் அபிஷேகம் செய்தான் என்றுளது. 13:119. பின்பு தேவேந்த்ரன் அபிஷேகஞ் செய்துள்ளான். 13:121.

2. மஹாபுஷ்பாதிகளால். 3. கடிதடத்துக்கிண்கிணீ.

‡ இதுமுதல் 14-ஆம் பர்வம். 4. ஸ்வாமியுடையரூப.

உத்தினை யுடையனாகி [1]ஸ்துதிமுவனாகி நமஸ்கரித்து, ஸௌயர்மேந்ரன் ஸ்வாமியை ஐராவதத் தெழுந்தருள்வித்து முன்புபோல நூத்த தீதாதி மஹோத்ஸவத்தினுடனுகூடப் போந்து, ஜிநஜந்மோத்ஸவத்தினுல் அலங்கூதமாகிய அயோய்யா நமர மடைந்து, பின் ஸ்வாமியை ஐராவதத்தினின் றெழுந்தருள்வித்து ஆப்தராகிய இந்ரரொடுங்கூட ராஜ-ஹவந மடைந்து மஹாமண்டபமய்துத்து ஹிம்ஹாஸநத்தின்மிசை எழுந் தருள்வித்தபின், ஸசீமஹாதெவி ஜிநமாதாவினுடைய மாயா நிதெரு யினைப் போக்கி உள்ள பெற்றி யறிவித்தபின், நாஹிமஹாராஜாவும் த்ரிலோகமாதாவும் ஸ்வாமிதிவ்யமூர்த்தியினையும் ஸௌயர்மேந்ராதி-களால் நிர்மிதமாகிய ஜந்மமஹோத்ஸவகல்யாணத்தினையும் கண்டு விஸ்மயா நந்தங்களை யடைந்தபின், தெவேந்ராதி தெவர்கள், 'த்ரைலோக்ய நாயகனுகிய ஹமவாநைப் புத்ரனுகப் பெற்று கூதார்த்-ரராகிய நீங்களே புண்யவான்களும் யஸஸ்விகளும் [2]யங்பரும் ஆகின்றீர்' என்று ஜிநமாதா பிதாக்களை ப்ரஸம்ஸித்து, தனது ஆநந்தாதிஸயத்தினைக் காட்டுவான் வேண்டி ஸௌயர்மேந்ரன் ஸஹஸ்ர நயநங்களையும் ஸஹஸ்ரவாஹுக் களையும் நிர்மித்து ஹமவாநது ஐராவதாரசரித்தத்தினை அநி நயித்து ஆநந்த நூத்தம் பண்ணியபின், *வ்ருஷஹஸ்வாமி என்று ஹமவாதுக்கு ஸ்ரீ நாமஞ் செய்து, வயஃகாலாதுரூபமாகவே [3]பரிசாரர்களாக தெவ குமாரர்களை நியோஜித்து, ஸௌயர்மேந்ராதிதெவர்கள் ஹமவாநை விடைகொண்டு போயினர்.

கநகவர்ணத்தராகிய ஹமவாநது திவ்ய தெஹோத்ஸேயம் ஐந் நூறு வில்லு. ஹமவாதுக்குப் பரமாயுஷ்யம் எண்பத்துநான்கு நூருயிரம்பூர்வ மாகும். †ஹமவாதுக்கு ஸௌயர்மேந்ராதிதெவர்களால் நாடோறும் விடுதரப்பட்ட திவ்ய வஸ்த்ர மால்யாஹரணாதி ஹொக ஸாயநங்களை அநுஹவித்து, வயஃகாலாதுரூபமாக வர்த்திப்பாராகிய தெவகுமாரர்களோடுகூட வளர்ந்தருளிய ஹமவாதுக்கு ஸிக்ஷாப்ரகாரங்-களை யின்றியே ஸகல ஸாஸ்த்ரங்களும் ஸகல கலைகளும் ஸகல ஸாமர்த்-யங்

---

1. ஸ்துதிமுவனாகி, ஸ்துதிமுவராகி. 2. யார்மிகரும்.

* பூஜ்யமான தர்மத்துக்கு 'வ்ருஷ' என்று பெயராகலின், அத்தகைய வ்ருஷத்தினுல் ஸோபிப்பவர் என்று 'வ்ருஷப' என்னும் பெயர் இட்டான். 14:161.

மருதேவி ஸ்வப்நத்தில் முதற்கண் வ்ருஷபத்தைக் கண்டதனுலும் 'வ்ருஷப' என்று தேவதைகள் அழைத்தனர். 14:162.

ஸ்வர்க்காவதரணத்தில் வ்ருஷபாகாரமாய் மருதேவியின் வாயுட் புக்கதனுல் 'வ்ருஷப' என்றனர். கன். ஆதி. 7:126. வச.

3. பரிசாரங்களாக.

† 'ஹமவாதுக்கு' என்பது இவ்வாக்யத்தில் மிகை.

களும் உளவாகி, க்ரமத்தாலே கௌமாராவஸ்யெயினைக் கூடந்து, யௌவநாவஸ்யெயினை அடைந்தருளினன்.

* ஒப்பின்றியே நிர்மலமாகி, † அஷ்டஸஹஸ்ர லக்ஷணங்களால் அலங்க்ருதமாகி, அநந்தவீர்யத்ததாகி, ஸமசதுரஸ்ரஸம்ஸ்யாநத்ததாகிய திவ்யமூர்த்தியினையுடைய ஸுவாநது ரூபலாவண்யயௌவநாதி முணங்களைக் கண்டு, நாபிமஹாராஜன் அதிப்ரீதனாகி, ஸ்வாமிக்கு விவாஹமஹோத்ஸவத்தினைச் செய்வான்வேண்டி ஸ்வாமிஸமீபம் குறுகிச் சொல்லுவான்:

'த்ரிலோகநாயனே, ஜகத்பகாராகமகஸ்வபாவத்துநின்றும் அவதரித்தருளினையாதலில், [1] க்ருஹஸ்யயர்மத்தினையும் நிவ்ருத்தியர்மத்தினையும் ஹிதாஹிதவிவேகஸாமர்த்யமாகிய லோகத்துக்கு ப்ரகாசித்தருளுதல் கருணாகரனாகிய உனக்குத் தகுவதாதலில், முந்துற ப்ரவ்ருத்தியர்மத்தினைக் காட்டியருளப் பெறவேண்டும். காட்டியருளும் முறைமையாவது: நின்னால் அநுஷ்ட்டிக்கப்படுகின்ற க்ருஹஸ்யாச்ரமத்தைக் கண்டு, அவ்வண்ணமே லோகமும் அநுஷ்ட்டிப்ப தாதல்வேண்டுமாதலில் விவாஹமஹோத்ஸவத்தினை யாங்கள் செய்யத் திருவுள்ளமாயருளவேண்டும். ஸ்வநப்ரகாஸநாதயபாகத் தானே எழுகின்ற ஆதித்யனுக்கு உதயபர்வதம் நிபமாத்ரத்தாற் பிறப்பிடமானாற்போல ஸ்வயம்ஸித்தனாகிய உனக்குப் [2] பிதாவென்று உபசாரவகையால் சொல்லப்படுகின்ற எனது வசநத்தினை மறுத்தொழியாதருளப் பெறவேண்டும்' என் றிரப்ப, ஸ்வாமியும் நாபிமஹாராஜனை நோக்கி, ப்ரஸந்நமாகிய முகத்தால் ப்ரஸாதஞ் செய்து, பிதாபுத்ரஸம்பந்தத்தாலொன்றே, லோகாநுக்ரஹத்தாலொன்றே, [3] யர்மதீயபாப்ரவர்த்தநம் அவ்வண்ணமாதலொன்றே அவ்வண்ணந் திருவுள்ளமாயருளினன்.. அருளுதலும், நாபிமஹாராஜனும் அதிஸந்துஷ்டனாகி, 'க்ருதாதயபாஞ்ஞையினேன்' என நினைந்து போகி, ‡ஸௌயர்மேந்த்ரநியோகத்தால், குல ஸீலாசார ரூப ஸௌந்தர்ய [4] கலாமான விஜ்ஞாந விநயாதி முணங்களால் அலங்க்ருதைகளாகியௌவநபரப்ராப்தைகளாகிய, கச்ச மஹாகச்சமென்னும் விதாயர நரபதிகளுடன் பிறந்த யஸஸ்வதியும் ஸுநந்தெயும் என்கின்ற கந்யகைகளை ஸுதிவஸத்து மஹாவிபூதியிஞல் விவாஹமஹோத்ஸவஞ்

---

* இதுமுதல் 15-ஆம் பர்வம். வ்ருஷபதேவர்ஸரீரத்தில் 108 மஹாலக்ஷணங்களும் 900 ஸாமான்ய லக்ஷணங்களும் விளங்கின. 15.37–44.

† அஷ்டோத்தரஸஹஸ்ர லக்ஷணங்களால் என்றிருத்தற்பாலது.

1. க்ருஹஸ்ய யர்மத்தினையும் ஹிதாஹித. 2. பிதாவென்றும்.

3. தீக்ஷாப்ர.

‡ ஸுரேந்த்ரன்அனுமதியினால் என்பது மூலம். 15:69. 4. கல்யாண.

செய்து ஸ்வாமிக்கு [1]மஹாதேவிகளாகக் கொடுத்தனன். கொடுத்தபின், ஸ்வாமியும் அவர்களோடு இஷ்ட விஷய காமபோகங்களை அநுபவித்து இனிது செல்கின்றகாலத்தொருநாள், யஜ்ஞவதிமஹாதேவி [2]நிஜாபவநத்து பூஜாயநத்து நிதேஜ பண்ணியவள் அபரயாமத்து, ஸமஸ்த பூமண்டலத்தினையும் விழுங்குகின்றனளாகவும், மேருவினையும் ஸூர்யனையும் சந்த்ரனையும் கமலதடாகத்தினையும் ஸமுத்ரத்தினையும் *விம்ஹத்தினையும் பூர்ணகும்பத்தினையும் ஸ்வப்நத்திற் கண்டு, ப்ரஹ்லாத மஹாமலயவதியால் ப்ரபாதெயாகி, திவஸமுவத்து மங்கலாபரண பூஷிதையாகி ஸ்வாமி ஸமீப மடைந்து, உசிதோபசாரவியியாற் சென்று பூர்வாஷாடநத்திருந்து, தன்னுற் காணப்பட்ட ஸ்வப்நங்களது பலன்களை வினவ, ஸ்வாமியும் திவ்யஜ்ஞாநநேத்ரத்தாற் பார்த்து அருளிச்செய்வான்:

'தேவி, நீ மஹாமேருபர்வதத்தைக் காண்டலால் சக்ரவர்த்தியாகுவா ளொருபுத்ரனைப் பெறுதி; ஆதித்யனைக் காண்டலால் அவன் அதிப்ரதாபத்தை யுடையனாகும். சந்த்ரனைக் காண்டலால் அவன் காந்தி ஸம்பத்தினை யுடையனாகும். கமலதடாக ஊர்த்வநத்தினால் அவன் ஸ்ரீதேவியினைத் தனது மார்பகத் தடைவிக்கும். பூமண்டலத்தை விழுங்கக் காண்டலால் அவன் ஸகலபூமண்டலத்தினையும் அநுபவிக்கும். ஸமுத்ரத்தைக் காண்டலால் அவன் சரமதேஹயாரி யாகி ஜந்மஸாகரத்தைக் கடந்து நிர்வாணபரமபதத்தை யடைகுவன். விம்ஹத்தைக் காண்டலால் அவன் அநந்தவீர்யனாகுவன். பூர்ணகும்பத்தைக் காண்டலால் அவன் ரத்நங்களுக்கு அதிபதியாகும். அவன் நூற்றுவர்புத்ரர்க்குள் ஜ்யேஷ்ட னாகி இக்ஷ்வாகுகுலத்திற்கு ப்ரயாநகாரண னாகும்' என்று ஸ்வாமி அருளிச்செய்ய, கேட்டு, யஜ்ஞவதிமஹாதேவி அயிகாநந்நத்தினளாகிச் செல்கின்றநாளகத்து, ஸர்வாயுர்விஜியு ளிருந்த, முன் சொன்ன, ஸுபாஹுவாகிய அஹமிந்த்ரன் ஆயுரவஸாநத்துப் போந்து யஜ்ஞவதிமஹாதேவீ மஹர்வாஸ மடைந்து, நவமாஸ பரிபூர்ணமாகிய பின் ஸுஹதிவஸமுஹூர்த்தத்து [3]யுரயுர என்னும் யோமத்து பூமிபாகத்தைத் தனது பூஜங்களால் தழுவிக்கொண்டு பிறந்தனன்.

தத்க்ஷணத்தே, புஷ்ப வ்ருஷ்டியும் மந்தமாருதமும் ஆகாஸத்துத் தானே முழங்குகின்ற ஜயவொஷணையும்முதலாகிய ஆஸ்சர்யபஞ்சகங்க-

---

1. மஹாதேவிகளாகக் கொடுத்தபின். 2. நிஜாபவநத்து நிதேஜ.

* விம்ஹம் பூர்ணகும்பம் இவ்விரண்டனையுங் கண்டனள் என்று மூலத்தில் இல்லை. (15:100, 101); பலன் கூறுமிடத்தும் இல்லை. 15:123–6; சந்திரன், சூரியன், மேரு, கடல், கையில் தாமரையுடைய ஸ்ரீ, ரத்நம் விளங்குங் கற்பகம் இவற்றைக் கண்டாள். கண். ஆதி. 8:26.

3. துருதுரு என்று பாடம். 'யோமெயரயராஹ்வயே' என்பது மூலம். 15:141.

ளொடு பிறந்த குமாரனுக்கு ஹரதன் என்று நாமகரணமாயினபின் இவன் ரூபஸௌந்தர்யகலாமூ[1]ணவிஜ்ஞாநாதிகளால் வளர்கின்றனன்.

*முன்சொன்ன †பீமன் என்னும் அஹமிந்த்ரன் யஸ்ஸ்வதிதெவி-பக்கல் ஹரதனுக் கிளைய வ்ருஷஹஸேநன் என்னும் புத்ரனாயினன்; மஹாபீமனெகிய அஹமிந்த்ரன் அவற்கிளைய அநந்தவிஜயனாயினன்; விஜயனென்னும் அஹமிந்த்ரன் அநந்தவீர்யனாயினன்; வைஜயந்தாஹமிந்த்ரன் அச்யுதனாயினன்; ஜயந்தாஹமிந்த்ரன் வீரன்என்பானாயினன்; அபராஜிதாஹமிந்த்ரன் வரவீரன் என்பானாயினன் என் றிவர்முதலாகிய சரமதெஹயாரிகளாகிய தொண்ணூற்றொன்பதின்மர்புத்ரரையும் வ்யாஹ்ரீ என்னும் புத்ரியினையும் யஸஸ்வதிமஹாதெவி பெற்றனள். மஹாவாஹு என்னும் அஹமிந்த்ரன் ஸுநந்தாதெவிக்கு வாஹுவலி என்னும் புத்ரனாயினன். முன்பு வஜ்ரஜங்கபவத்து ஸ்வாமியுடன் பிறந்த அதுரூரியாகியவள் வந்து [2]வாஹுவலிகுமாரனுக்கு இளைய ஸுந்தரி என்னும் புத்ரியாயினள்.

தக்காலத்து, காமதெவனெகிய வாஹுவலிகுமாரனது ஸௌந்தர்யாதிசய [3]ஹ்ருஷிதமாகிய தெஹம் வர்ணநா[4]மொசரம் அன்று. ஸகல விலாஸிநீஜந நயந ஹ்ருதயங்களைக் கவர்ந்து சிறைகொள்வதாகிய குமாரனது ரூபம் அநவரதம் அவர்கள் ஹ்ருதயங்களில் தங்குதலில், அவர்களால் மதெநாஹவன் என்றும் மதெநாஜன் என்றும் மதெநாஹ்ருஷன் என்றும் மன்மதன் என்றும் அங்கஜன் என்றும் மதநன் என்றும் அநங்கஜன் என்றும் சொல்லப்பட்டனன்.

இவ்வண்ணம் ஹரதன்முதலாகிய நூற்றுவர்புத்ரரும் ரூபஸௌந்தர்ய தீப்தி கலா விதூ்ய விஜ்ஞாநாதி மூணங்களோடுகூடி வளர்ந்து க்ரமத்தால் யௌவநபதெ மடைந்தபின், மற்று ஒருநாள், ஆதிவ்ருஷபாவாகிய ஸ்வாமி ஆஸ்தாநமண்டபத்து விம்ஹாஸநத்தின்மிசை எழுந்தருளியிருந்து, 'கலாவிஜ்ஞாநாதிகளை லோகத்துக்கு ப்ரகாசிப்போம்' என நிணைந்தருளினனாக, அவ்வவஸரத்திலே யௌவநாரம்ஹத்தை யடைந்து ரூப ஸௌந்தர்யாதி மூணங்களால் விளங்கிய, ஸ்ரீதெவி ஸரஸ்வதிபோன்ற வ்யாஹ்ரீ, ஸுந்தரி யாகிய புத்ரிகள் மங்கலாஹரணலக்ஷணைகளாகி வந்து விநயோபசார ஸஹிதமாக [5]த்ரிலோகஸ்வாமிசரணகமலங்களில்

---

1. விஜ்ஞாநங்களால். * இதுமுதல் 16-ஆம் பர்வம்.

† விஜயஸேநன் என்னும் என்றும் பாடம். மூலத்தால் (16:2) பீமன் என்னும் பாடம் வலியுற்றது.

2. வாஹுவலி என்னுங் குமாரனுக்கு. 4. மொசரமென்று.

3. விஸ்மயஹ்ருஷிதமாகிய. 5. த்ரிலோகநாயஸ்வாமி.

நமஸ்கரித்தனர். ஸ்வாமியும் அவர்களை ஆநந்தத்தோடும் எடுத்துத் தனது மருங்கின்மிசை வைத்து அதிப்ரீதனாகி, உச்சியை மோந்து தத்காலோசித மாகிய மயூரவசநங்களால் உபலாளித்து, அவர்களை நோக்கி அருளிச் செய்வான்:

'அன்னீர், நீங்கள் வாலைகளாகின்றீ[1]ரெனினும் ஸீலவிநயங் களால் பரிணதைக ளாகின்றீர். ஈதூரமாகிய ரூப யௌவநாவஸ்யா ஸீலாசாரங்கள் விதூயையால் அலங்கூதமாகிலன்றே ஜந்மபல மாவது! விதூயையே [2]யஸஸ்விநியும் ப்ரேயஸ்விநியும் தருவதும்; விதூயையே வேண்டியவற்றைச் சுரக்கும் ஸுரஹியாவதும்; விதூயையே கருதிய-வற்றைத் தருஞ் சிந்தாமணியாவதும்; விதூயையே யர்மாஸுக காமங்களுள் ஸம்பத்பரம்பரையைத் தருவதும்; விதூயையே வஸுவாவதும் மித்ர மாவதும்; விதூயையே ஸர்வாஸுகங்களையும் ஸாயிக்கும் தெவதையாவதும். ஆதலால், விதூயையினைக் கைக்கொள்வீராக' என்று அருளிச்செய்து, அவர்களை ஆஸீர்வசநங்களால் வாழ்த்தித் திருவுள்ளஞ் செய்து, தனது ஹூதயகமலத்தெழுந்தருளியிருந்த ஸுததெவியினை ஸ்வர்ணபட்டகத் தின்மிசை பூஜாபுரஸ்ஸரம் ஆவிவஸிப்பித்து ஸ்ரீ ஹஸ்தமிரண்டினாலும் ஒருமுறையே எழுத்தினையும் எண்ணினையுங் காட்டியருளினன்.

அவருள் வராஹீ என்னும் [3]பெண்பிள்ளைக்கு தக்ஷிணஹஸ்தத் தால் 'விஜ்ஞாநமஃ' என்று எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட மங்மலத்தை யுடைத் தாகி, அகாராதிஹகாராந்தமாகிய ஸ்வரமும் வ்யஞ்ஜநமும் என்னும் இரண்டு தெஹத்தினை யுடைத்தாகிய, *அயோமவாஹங்களை ஈருகவுடைத் தாகிய அக்ஷரமாலையினையும், †ஸ்யோமாக்ஷரங்களது பிறப்பினையும் உப தெஸித்தருளினன். ஸாந்தரி என்னும் [4]பெண்பிள்ளைக்கு வாமஹஸ்தத் தினால் ஒன்று பத்து நூறு ஆயிரம் முதலாக ஒன்றற்கொன்று பதிற்று மடங்காகிய மணிதஸ்யாநங்களைப் பெருக்குதலும் [5]ஈதலும் முதலாகிய ஷோடஸபரிகர்மங்களையும் உபதெஸித்தருளினன். ஸவ்யதக்ஷிணஹஸ்தத் தினால் எழுத்தினை உபதெஸித்தலில் எழுத்து வலமாக வளர்ந்தன. வாம ஹஸ்தத்தினால் எண்ணினை யுபதெஸித்தருளுதலின், எண்களது ஸ்யா நம் இடமாக வளர்ந்தன. ஸகலஸாஸ்த்ரங்களும் அக்ஷரங்களையின்றி நிகழா வாகலில், ப்ரஜாபதி முந்துற அக்ஷரங்களை உபதெஸித்தருளி, பின்னும், இருவர்க்கும் ‡வ்யாகரணமும் உச்சாரணஸிக்ஷையும் -அலங்காரமுமாகிய

1. ரென்னும்ஸீல. 2. யஸஸ்வினியும் தருவது. 3, 4. புத்ரியினுக்கு.
* அயோமவாஹம்—அ, அஃ, க்ஷ, க்ஷ. கர்ணாடகஸப்தமணி. 12.
† க்ஷ, க்ஷ முதலியன. பாணிநீ. 1.1:7. 5. ஈய்த்தலும்.
‡ வ்யாகரணம், சந்தஸ், அலங்காரம் இம்மூன்றன் ஸமுதாயத்தை வாங்மயம் என்ப. 16:11; கன். ஆதி. 8:60 வச.

ஸகல ஸாஸ்த்ரத்தினையும் உபதெஸித்தருளினன். *அவ்விருவரும் ப்ரஜ்ஞாவலத்தால், ஹமவாநால் உபதெஸிக்கப்பட்ட ஸகலவித்யைகளையும் யரித்தனர். ஹரதகுமாரன்முதலாகிய புத்ரர்கட்கு ஸகல ஸாஸ்த்ரங்களையும் உபதெஸித்தருளினன். அவருள் ஹரதகுமாரனுக்கு அர்த்த ஸாஸ்த்ரத்தினையும் ஹரதஸாஸ்த்ரத்தினையும் உபதெஸித்தருளினன். அவற்கு இளைய வ்ருஷஹஸேநற்கு நீதவாக்யங்களைச் சொல்லும் †மந்ர்வஸாஸ்த்ரத்தினை யுபதெஸித்தருளினன். அவற்கிளைய அநந்தவிஜயற்குச் சித்ரகலாவித்யையினையும் வாஸ்துவித்யையினையும் உபதெஸித்தருளினன். ‡வாஹுபலிகுமாரற்குக் காமஸாஸ்த்ரமும் நீதிஸாஸ்த்ரமும் ஆயுர்வேதமும் யுத்தர்வேதமும் ஸ்த்ரீபுமான்கள்லக்ஷணங்களைச் சொல்லும் ஸாஸ்த்ரமும் ரத்நபரீக்ஷையும் உபதெஸிக்கப்பட்டன. மற்றும், இப்பெற்றிய லோகோபகாரமாகிய ஸாஸ்த்ரங்களையெல்லாம் [1]அநந்தவீர்யாதிகுமாரர்களுக்கும் ஆதிஸ்வாமி உபதெஸித்தருளினன்.

இவ்வண்ணம் ஸகலகலாவித்யைகளையும் உபதெஸித்தருளியபின், ப்ரஜ்ஞாவலத்தால் ஸகலஸாஸ்த்ர பாரங்மதராகிய ஹரதாதிபுத்ரர்களோடுங்கூட திவ்யஹொமங்களை அநுஷ்டித்தருளிய ஹமவாநுக்கு இருபது நூறுயிரம்பூர்வமாகிய குமாரகாலங் கடந்தபின், முன்பு உழுதுவித்தாமல் தானே யெழுந்து விளைந்த யாநுங்களும் வ்ருக்ஷங்களும் முதலாகியஜீவநோபாயங்கள் [2]காலவிழிவினால் தானே விளையாமல், §ப்ராணிகள் ஜீவநோபாயமில்லாமையின் பசியினால் வருந்தித் தாங்கள் அதனைத் தீர்க்கும் உபாயம் அறியாமையின், த்ரிகாலஜ்ஞாநியாகிக், கல்பகதருப்போல அடைந்தார்க் கிடர்தீர்த்தற்கு அமைந்துநின்ற ஹமவாநு [3]ஆதிதெவன்ஸ்ரீபாதகமலங்களை யடைந்து ஸாஷ்டாங்கநமஸ்காரம் பண்ணி, இவ்வண்ணம் விண்ணப்பஞ் செய்தார்:

'ஹமவாநே, எங்களுக்கு ஜீவநோபாயமாகிய ஸஸ்யங்களும் வ்ருக்ஷங்களும் முன்புபோல இப்பொழுது தானே விளைகின்றனவில்லை. அவை விளையாமையின் பசி எங்களை மிகவும் வருத்தாநின்றது. மற்றும்

---

* 'அவ்விருவரும்.....உபதெஸித்தருளினன்.' இஃது ஓரேட்டில் இல்லை.

† கந்தர்வஸாஸ்த்ரம் 100-க்கு மேற்பட்ட அத்யாயங்களை உடையது. 16:120.

‡ பாஹுபலிகுமாரனுக்கு யானை குதிரைகளின் லக்ஷண மறியுஞ் சாஸ்த்ரமும் கற்பித்தார் என்றுளது. 16:123; கன். ஆதி. 8:60. வச.

1. மற்றுமொழிந்த குமாரர்.

2. காலவிழிவினாலே விளை.

§ ஜநங்கள் முதலில் நாபிமஹாராஜனை யடைந்தனர்; பின் அவனுணைப்படி ஆதிதேவரை யடைந்தனர். 16:133,134; கன். ஆதி. 8:61. வச.

3. ஆதிபரமேஸ்வரன்.

வெயிலும் மழையும் காற்றும் குளிரும் பனியும் முதலாயினவற்றால் மிகவும் வருந்தாநின்றோம். இவையெல்லாம் தீர்க்கும் உபாயம் எங்களுக்கு அருளிச்செய்யவேணும்' என்று இவ்வண்ணம் விண்ணப்பஞ் செய்ய, கேட்டருளிய ஹயவாதும் தனக்கு ஸ்வஹாவமாகிய கருணையால் 'அஞ்சன்மின்' என் றருளிச்செய்து, இவர்கள்வருத்தம் தீர்க்கும் உபாயத்தினை ஞ்ஞாநத்தாற் பார்த்தருளி, 'விதெ ஹகேஷத்ரம்போல இனி ஹரதகேஷத்ரமும் ஹாம ஹ்ருஹாதிகளையும் *வட்கர்மங்களையும் †வர்ணஸ்ரம ஃவ்யவஸ்யெகளையும் பண்ணிக்கொடுப்போம்' என்று திருவுள்ளஞ்செய்தனன்.

[1]ஸ்வாமியது திருவுள்ள மறிந்த தெவேந்ரன் வந்து ஸுஹமாகிய நகேஷத்ரத்து ஸுமுஹூர்த்தத்து நாடும் நமரமும் வகுத்தற்கு, விவ நவிநாயகனுகிய ஜமந் மருவை 'மங்மலமாக' என்று பூஜித்து, ஹயவாந திருவவதாரம் பண்ணுதலால் பவித்ரமாகிய உத்தமகேஷத்ரத்து நடுவு மஹாதிக்குக்கள் நான்கினும் நாநாவியவர்ணரத்நங்களால் ஜிநாலயங்களை-யும் அழகுபெற அமைத்து, ஹயவாநுக்கு யோஹ்யமாம்படி மஹாமேரு-வைப்போல மாளிகையைச் சமைத்து, மற்றுள்ள நமரஜநங்களுக்குத் [2]தக்க தக்க மாடமாளிகைகளும், சூழ்ந்த மதில்களும் ஆழ்ந்த அகழும் [3]தாழ்ந்த [4]பதநமும் நிகழ்ந்த அட்டாலையும் உயர்ந்த மொபுரமும் முதலாகிய [5]வரண்டகங்களும் அமைத்து, திருவயோத்யாநமரத்தினை அழகுபெறப் பண்ணினன். அந்தத் திருவயோத்யையைச் சூழ்ந்த ஹமியைக் ‡கௌஸலை என்றும், அவந்தியும் [6]பௌண்டரமும் [7]அஸ்மக

---

* வட்கர்மமாவன—அஸி, மஷி, க்ருஷி, வாணிஜ்யம், வித்யை, ஶில்பம்.

† வர்ணஸ்ரமம்—க்ஷத்ரிய வைஸ்ய ஸூத்ர வர்ணஸ்ரமங்கள்.

1. இவனது.
2. யோக்யமாகிய.
3. தவழ்ந்த.
4. பதணம், பத்தம் நிகழ்ந்த அட்டாலையும்.
5. வரண்டம்.

‡ சில எகெளில் சில பெயர்கள் இல்லே : சில மாறியிருந்தன. மூலத்தால் செப்ப மாயிற்று. 'ஸுகோஸலா.' மூலம்: 16:152.

'பௌண்ட்ரம்'—'புண்ட்ரோஹ்யஸ்மக ரம்யகாஃ' (16:152)என்றிருத்தலின், புண்ட்ரம் என்பது அமைதி. உக்ரம் என்பது விடுபட்டதுபோலும்.

'வஷ்ஹமும்'—'ஸுஹ்மாஃஸமுத்ரகாஃ' (152) என்பது காண்க.

'உஶீரம்'—'காஶ்மீரோஶீநராநர்த' (16:153) என்பதனுல் உஶீநரம் என்பது கொள்ளப்பட்டது.

'விதர்ஹா குருஜாங்மலம்' (153) என்பதனுல் விதர்ப்பம் குறிக்கப்பட்டது.

'கரஹாட மஹாராஷ்ட்ர ஸுராஷ்ட்ராஹீரகொங்கணாஃ

'வநவாஸ்யாந்ய்கர்ணாடகோ லாஶ்சோலகேரலாஃ' (16:154.)

'பாண்ட்யம்' என்பது மூலத்தில் இல்லே.

'ஸுரஸேநபராந்தகாஃ, விதெஹ வஷ்ய காஸ்யாச யவநாஶ்சேதி பல்லவாஃ'—16:155.

6. பௌர்ணமும்.
7. அஸ்மண்டகம்.

மும் ரம்யகமும் குருவும் காஶியும் கலிங்கமும் அங்கமும் வங்கமும் விம்ஹமும் [1]ஸுஹ்மகமும் காஶ்மீரமும் [2]உஶீநரமும் ஆநர்த்தமும் வத்ஸமும் பாஞ்சாலமும் மாளவமும் ஶார்ணமும் கச்ஹமும் மத்ஸ்யமும் [3]விஹர்ஹமும் குருஜாங்கலமும் கரஹாடமும் மஹாராஷ்ட்ரமும் ஸௌராஷ்ட்ரமும் ஆஹீரமும் கொங்கணமும் வநவாஸியும் ஆந்ரமும் கர்ணாடகமும் கோஶலமும் சோளமும் பாண்ட்யமும் கேரளமும் *ஔர்வாஹிஸாரமும் ஸௌவீரமும் ஶாகலஸைந்தவமும் அபராந்தகமும் விதெஹமும் விஸுவும் மாஸுரமும் யவநமும் சேதியும் பல்லவமும் காம்போஜமும் †ஆரட்டமும் வாஹ்லீகமும் துருஷ்கமும் ஶகமும் கேகயமும் முதலாகிய நாடுகளையும் படைத்தான்; இந்த ‡நாடுகளின் பொருத்துக்களை வேடரும் இருளரும் முதலாகிய வநசரர்க்கு ஸௌமாகப் பண்ணிக் கொடுத்தனன்; இந்நாடுகளுக்கு நடுவாக ராஜயாநிகளையும் பண்ணினன்; அவையிற்றைச் சூழ்ந்த §க்ராமமும் புரமும் வெஹமும் வர்வடமும் மஹம்வமும் பத்தநமும் த்ரோணமுஹமும் ஸம்வாஹமும் முதலாகிய குடியிருப்புக்களையும் பண்ணிக்கொடுத்தனன்.

அவற்றுள், க்ராமமாவது—சுற்றும் வேலியுடைத்தாகி, ‖விளைவயல்களால் சூழப்பட்டு உழுதுண்பார் குழுமியிருக்குமிடம். அவற்றுள் நூறு குடியுள்ளது க்ஷுத்ரக்ராமம்; ஐந்நூறு குடியுள்ளது மஹாக்ராமம்; க்ஷுத்ரக்ராமங்கள் ஒன்றிற்கொன்று க்ரோஶமாத்ரம் இடையுடைய; மஹாக்ராமங்கள் ஒன்றிற்கொன்று இதன் இரட்டி இடையுடைய. இவற்றுக் $கெல்லை, [4]ஆறும் மலையும் குளமும்முதலாயின. புரமாவன—

---

1. மஹ்யும், மஹ்யும். 2. உஶீரம் ஆநர்த்தகம். 3. விதெஹம்.

* 'ஔர்வாஹிஸாரம்'—ஔரு; ஆஹிஸாரம் என்று கன்னடவுரையிற் பிரிக்கப் பட்டுளது.

† அரிட்டம்—'காம்போஜாரட்டவாஹ்லீகதுருஷ்கஶக கேகயாஃ'. 16:156.

‡ 'நாகளின் பொருத்துக்களை'—'தஶ்தராலதெஶாம்ஶ வஹ்யவ்ருக்ஷாந்:। லுவ்யகாரண்யசர்க புலிந்தாவராஹிஸ்:' (16:161) என்றிருத்தலின், மேற்குறித்த நாடுகளின் இடையிலுள்ள நாடுகளை வேடர்முதலியோர் ஆண்டனர் என்க.

§ க்ராமம், கேடம்,.....த்ரோணமுகம் இவற்றின் இலக்கணம் திவாகரத்திற் கூறப்பட்டுளது.

‖ 'விளைவயல்களால் சூழப்பட்டு உழுதுண்பார்.....இடம்'—'ஸஶஸ்யகர்ஷகஸமாகுலாஃ ஸராமாஃ ஸஜலாஶயாஃ' (16:164) என்றிருத்தலின், க்ராமம் என்பது, சோலைகளாலும் தடாகங்களாலும் சூழப்பட்டு, ஶூத்ரரும் உழவரும் மிக்கிருக்குமிடம் எனத் தெரிகிறது.

$ 'எல்லை, ஆறும்.....முதலாயின'—'ஸரிந்நகீ ஶைலநதீ ஹ்ரதாதிகூடாக ஸாவதிஃ, வநாந்தி ஸேதுஸ்ஸேது தேஷாம் ஸீமோபலக்ஷணம்'(167) என்றிருத்தலின், ஆறு, மலை குகை, மயானம், பால்மரம், முள்மரம், வனம், ஸேது இவையெல்லாம் எல்லையாயின எனக் கொள்க. 4. நதியும் பர்வதமும் தடாகமும்.

[1] அகழும் அட்டாலையும் மதிலும் நான்குமொபுரமும் உடையனவாகி ப்ரயாக*புருஷர் இருக்கு மிடம். வேயமாவன—[2] ஆற்றினுலும் மலையினுலும் சூழப்படுவன. †வர்வடமாவன—[3] நிரிகளாற் சூழப்படுவன. மயம்வமாவன்—ஸ்ராமங்கள் ஐந்நூற்றினுல் சூழப்பட்டன. பத்தநமாவன—ஸமுத்ரத்திலுள்ள மரக்கலச்சரக்கு விற்கும் ஊர்கள். நாணமுவமாவன—[4] ஆற்றங்கரையில் ஊர்கள். ஸம்வாஹமாவன—தலைச்சுமையாலே கொல்லும் பிறவும் புகும் ‡மலைமேல் ஊர்கள்.

இப்படிப் புரங்களை வேறுவேருக வகுத்தலால், தெவேந்ரன் அப்பொழுது புரந்தரன் என்னும் பேரும் பெற்றனன். இவ்வண்ணம் ஸ்ராமாதிகளைப் பண்ணி, ஸமவாயாஜ்ஞையால் ஜநங்களையும் அங்கே திரள ஏற்றி, ஸமவாயை நமஸ்கரித்து, புரந்தரனும் தெவர்களோடுகூட ஸ்வர்லோக மடைந்தனன். இவ்வண்ணம் இந்ரனுலே நாடும் நகரமும் ஊரும் அமைப்பித்த ஸமவாய ஜநங்களுக்கு ஜீவநோபாயமாக §உழவு, தொழில், வரைவு, வாணிஜ்யம், விந்யா, ||ஶில்பம் என்னும் ஷட்கர்மங்களையும் உபதெஶித்தருளி, க்ஷத்ரியரும் வைஶ்யரும் ஶூத்ரரும்

---

1. பரிவாரமொபுராட்டாலவப்ரப்ராகாராதிகளால் அலங்க்ருதமாகி நாநா ஜவந விந்யாஸத்ததாகி உர்யாந ஜலாஶயங்களெனுங்கூடி ப்ரயாக.

* இவ்வாறே மூலத்தில் உளது.

'பரிவாரமொபுராட்டால வப்ரப்ராகாரமண்டிதம் நாநா ஜவநவிந்யாஸம் ஸோர்யாநம் ஜலாஶயம்' (16:169) என்பது காண்க.

இதுவன்றி, 'ப்ராஸ்தமும் உசிததேஶத்திலிருப்பதும் பூர்வோத்தரதிக்குக்களில் பாயும் நீருள்ளதும் ப்ரதாநபுருஷர்க்கு உசிதமும் ஆனது புரம் எனப்படும்' (170) என்று வேறுசில இலக்கணமும் கூறப்பட்டுள்ளன.

2. நதியினுலும் பர்வதங்களாலும்.

† 'வர்வடமாவன.....படுவன'—'கேவலம் நிரிஸம்ருஜம் வர்வடம் தத் ப்ரசக்ஷதே' 16:171.

3. ஆற்றினுல்.

4. நதீதீரத்திலுள்ள ஸ்ராமங்கள் என்று பாடம். இவை மஹாத்ரோணமுகம் என்று கன்னட ஆதி. 8:63. வச.

‡ 'மலைமேல் ஊர்கள்' – மலைமேல் என்று மூலத்தில் இல்லை. 'ஸம்வாஹஸ்து ஶிரோவ்யூஜ யாந்யஸஞ்சய இஷ்யதே' என்பது காண்க. 16:173.

800 கிராமங்களை யுடையது ராஜதாநி; 400 கிராமங்களை யுடையது த்ரோணமுகம்; 200 கிராமங்களை யுடையது கர்வடம்; 10 க்ராமங்களின் நடுவிலிருக்கும் பெரிய கிராமம் ஸங்க்ரஹம். (16:175–6.) இவை ஸ்ரீபுராணத்தில் இல்லை.

§ 'உழவு .....ஶில்பம்'— 'அவிர்மஷிஃகூர்கிர்விர்யாவாணிஜ்யம்ஶில்பமேவச' (16:179) என்று, மூலத்திலிருத்தலின், தொழில்(அவி) என்பது வாட்டொழில்(ஆட்சி) என்றும், வரைவு(மஷி) என்பது எழுதுதல் என்றும் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

|| 'ஶில்பம்'—'ஶில்பம்ஸ்யாத் கரகௌஶலம்' (16:182) என்பதனுல், ஶில்பம் என்பது கைச்சாதுர்யத்தால் செய்யுந் தொழில் ஆகும். அது சித்திரமெழுதுதல், மகரிகாபத்ரச்சேதம்முதலியன பல. 16:182 - உரை.

என்னும் மூன்று வர்ணத்தினையும் முற்படப் படைத்தான். அவர்களில் க்ஷத்ரியராவார்—வாள்வலியாலும் தோள்வலியாலும் ஜீவிப்பார்; வைச்யராவார்—உழவு உழுதும் வாணிஜ்யஞ் செய்தும் *ஜீவய நங்களை ஆர்ஜித்தும் ரக்ஷித்தும் ஜீவிப்பார். ஸூத்ரராவார்—இவர்களுக்கு ஏவல் செய்து ஜீவிப்பார். அவர்கள் காருக்களும் அகாருக்களும் என [1]இருவகைப்படுவர். அவர்களில் காருக்கள் ஸ்வ்ருத்யரும் அஸ்வ்ருத்யரும் ஏன இருவகைப் படுவர். ஸ்வ்ருத்யராயினர் †ஈரங்கொல்லி முதலாயினர். அஸ்வ்ருத்யராயினர் சண்டாலன்முதலாயினர். இவ் விரண்டு திறத்தரும் அல்லாத ஸூத்ரர் அகாருக்களாவார்.

இவ்வண்ணம் ஆதிவ்ருஷ்ப வர்ணஜங்களை ஸ்ருஷ்டித்து, அவர்களுக்குத் தக்க தக்க வ்ருத்திகளையுங் காட்டி, மாமனென்றும் மருமகனென்றும் மைத்துனனென்றும் இப்பெற்றிப்பட்டுள்ள முறைமையினையும் விவாஹக்ரமங்களையும் உபதெளித்தருளினன். ஆதிவ்ருஷ்டாவால் இப்படி ஸ்ருதமாதலால், க்ருதயுகம் என்னும் பெயர் பெற்றது. ஹரதேக்ஷத்ரம் ஷட்கர்மங்களாலே ப்ரவர்த்தித்தலில் ஹைமஹைமி என்னும் பெயர் தவிர்ந்து, கர்மஹைமி என்னும் பெயர் பெற்றது.

இவ்வண்ணம் ஆடிமாஸத்து க்ருஷ்ணபக்ஷத்து ப்ரதிபத்தின்கண் ஹரவாரமும் க்ருதயுகத்தை ஸ்ருஷ்டித்து, ப்ரஜாபதி என்றும் வ்ருஷ்டா என்றும் வியாதா என்றும் மது என்றும் பெயர் பெற்றான். ப்ரஜைகளும் இவ்வண்ணம் ஷட்கர்மங்களாலே ஸுகமாக ஜீவித்து நெடுங்காலஞ் சென்றபின், 'ஹரவாநுக்கு ராஜ்யாபிஷேகம் பண்ணுதற்கு இது காலம்' என நினைந்து, தெவேந்ரன் தெவர்களோடுகூட வந்து [2]விசித்ரமாக மஹாபிஷேக மண்டபத்தை யமைப்பித்து, ஸுபஹாதெவியால் ஸுரபி சந்தநகர்தமத்தால் மெழுகுவித்து, பஞ்சவர்ணமயமாகிய ரத்நசூர்ணங்களால் கோலஞ்செய்வித்து, விசித்ரமாகிய திவ்யவஸ்த்ரங்களாலும் புஷ்ப ரத்ந தாமங்களாலும் அலங்கரித்து, இதன் நடுவே ஸிம்ஹாஸநத்தை [3]ஸ்வர்ண ரத்நங்களால் நிர்மித்து, அதன்மிசையே ஸுஹவிஸமுஹூர்த்தத்துப் பூர்வாஹ்நமுவமாக ஹரவாநை எழுந்தருள்வித்து, ஆநந்தமஹாஹெரிகள் [4]பத்துத் திசையுஞ் செவிடுபட முழங்க, திவ்ய ஸுந்தரிகள் எப்பக்கமும் நின்று நயநாநந்தமாக [5]நர்த்தம் பண்ண, மங்கலபாடகர்

---

* 'ஜீவயநங்களை ஆர்ஜித்தும்'—பரபாலனஞ் செய்தும் என்க. 'வைச்யாச்ச க்ருஷிவாணிஜ்யபாஸுபால்யோபஜீவிநஃ' (16: 84) என்பது காண்க.

1. இருவகைப்படுவர். காருக்கள்.

† 'ஈரங்கொல்லிமுதலாயினர்' — நாபிதன் முதலாயினோர் என்பதுமூலம். 'ஸ்வ்ருத்யாஃ ஸ்யுஃ சர்த்தகாதயஃ' (16:186) என்பது காண்க.

2. விசித்ரமான. 3. ஸ்வர்ணங்களால். 4. துந்துபிகளும். 5. நர்த்தம்.

மங்கலங்களே எடுத்தேத்த, தெவஸைந[1]'ஜய ஜய' என்று ஜயஸ்துதி பண்ண, *மங்கா வஸு முதலாகிய மஹாநதிகளுடைய புண்யஜலங்களாலும், இந்த மஹாநதிகளுக்கு உத்பத்திஹேமியாகிய பத்மமுதலாகிய தடாகங்களில் பவித்ரஜலங்களாலும், ஹயவாநது கீர்த்திபோல வெளுத்துப் பரந்துகிடந்த [2]பாற்கடலில்ஜலங்களாலும், நக்ஷத்ரவீதியிலுள்ள ஸப்தர்ஷிமண்டலம்போல [3]ஸ்வச்சமான நக்ஷத்ரமுதலாகிய வாபீஜலத்தாலும் †ஹயவாநது ஹ்ருதயம்போல நிர்மலமாகி ஆழ்ந்தகன்று தன்னகத் தடக்கிய லோகத்தை யுடைத்தாகிய ஸ்வயம்ப்ரபாமணஸமுத்ரத்து ரமணீய ஜலத்தாலும் நிறைக்கப்பட்ட கநககும்பங்களால் அந்திவானத்து மேகவங்கள் மேருவின்மிசை பொழிந்தாற்போல ஸைலர்மேந்த்ரன் [4]முந்துறத் திருமுடிமிசைத் திருவபிஷேகம் பண்ணியபின், ஈஸாதேந்த்ரன்முதலாகிய ஒழிந்தஇந்த்ரர்களும் திருவபிஷேகம் பண்ணினர். பின்பு, நாபிமஹாராஜனும் ஆநந்தாஸ்ருக்களால் தன்னே முந்துற அபிஷேகம் பண்ணியபின் ‡திவ்யஜலங்களால் ஹயவாநஸ்ரீபாதகமலங்களிலே திருவபிஷேகம் பண்ணியபின்பு, திருவயோத்யையிலுள்ள நகரஜநங்களும் ஸ்வாமிபக்தியினுல் ஸரயூநதீஜலங்களால் ஸ்ரீபாதங்களிலே அபிஷேகம் பண்ணியபின், மாகதனும் வரதநும் ப்ரஹாஸனும் முதலாகிய வ்யக்தசேந்த்ரர்கள், ஸ்ரீபாதங்களிலே அபிஷேகம்பண்ணி அர்ச்சித்தனர்.

இவ்வண்ணம் இவர்கள் அபிஷேகம்பண்ணியபின், திருவாலத்தி வழித்து, தேஜோமயமாகிய [5]ஆபரணங்களாலும் திவ்யவஸ்த்ரங்களாலும் ஸுகந்தாமங்களாலும் அலங்கரித்து, ஸநத்குமார மாஹேந்த்ரர்கள் கவரி வீச, ஸைலர்மேந்த்ரன் யவளச்சத்ர மெடுப்ப, விஸ்வஹாஸநத்தின் மிசை மஹாமேருப்போல எழுந்தருளியிருந்த ஹயவாநதிருமுடிமிசை நாபிமஹாராஜன் 'த்ரைலோக்யத்துக்கும் இவனே மஹாராஜா' என்று, சூளிகைபோல முடியைச் சூட்டினன்.

இவ்வண்ணம் ஸர்வாபரணபூஷிதனுகிய ஆதிராஜன் ஹம்ஸநங்மமாகிய கல்பகவ்ருக்ஷம்போல எழுந்தருளியிருப்ப, அப்பொழுது அவ் வழகினை ஸஹஸ்ராக்ஷன் தன்னுடைய ஆயிரங்கண்களாலும் ஆரப் பருகி, ஹர்ஷாதிசயத்தால் ஆஸ்சர்யமாக ஆநந்த[6]நர்த்தநம் பண்ணி,

---

1. ஜயஜயஜய என்று ஸ்துதி.

* இந்நதிகள் ஜலபாதத்தினின்று பூமியில் விழுவதன்முன் தந்த ஜலம் என்பது மூலம். 16:209. 2. க்ஷீரார்ணவி. 3. ஸ்வச்சந்தமான.

† இது நக்ஷத்ரவீதித்தார் கொணர்ந்தது என்று கன். ஆதி. 8:68. வச.

4. ப்ரயமம் கிரீடத்தின்மிசை.

‡ 'திவ்யஜலங்களால்.....பின்பு' என்பது சில ஏடுகளில் விடுபட்டுளது.

5. ஆபரணங்களாலும் ஸுகந்தாமங்களாலும் திவ்யவஸ்த்ரங்களாலும்.

6. நர்த்தம்.

ஹமவாஹுஸ்ரீபாஹுங்களே தெவர்களொடுகூட மகுடதடங்களில்மாலைகளால் அர்ச்சித்து, விடைகொண்டு போகி ஸ்வமஃலோக மடைந்தனன்.

இவ்வண்ணம் ஸாஃராஜ்யாபிஷேகத்தை யடைந்தபின், இக்ஷ்வாகு குலத்திற்கு முதல்வனுகிய ஹமவாஹு ஸோமப்ரஹனேயும் ஹரியையும் அகம்பநனேயும் காஸ்யபனேயும் அழைத்தருளி, இவர்கள் புண்யவாஹுகளும் ஸுஹிமாஹுகளும் ஸௌர்யவாஹுகளும் என்று திவ்யஜ்ஞாநத்தால் நிஸ்சயித்தருளி, ஸோமப்ரஹனைக் குருராஜன் என்று நாமங் கொடுத்துக் குருகுலத்துக்கு முதல்வனுகவும், ஹரியினே ஹரிகாந்தன் என்று நாமங் கொடுத்து ஹரிகுலத்துக்கு முதல்வனுகவும், அகம்பநனே ஸ்ரீயரனென்று நாமங் கொடுத்து நாயவம்ஸத்துக்கு முதல்வனுகவும், காஸ்யபனே *மவவாரெநன்று நாமங் கொடுத்து உஸ்ரவம்ஸத்துக்கு முதல்வனுகவும் பட்டங் கட்டி, இவர்களொருவரொருவரை நாலாயிரவர் ராஜாக்கள் ஸேவிப்பாராகவும் பண்ணியருளி, இவர்களுக்கு நாடுகளும் படைத்துக் கொடுத்து, 'நீங்கள் பாற்பஸுவினைப் பால் கொண்டாற்போல ப்ராணிகள் வருந்தாமல் ஆயிலொன்று இறை கொண்டு ஜீவிப்பீராமின்' [1]என்றும், 'உஷ்டஜநங்களே நிஸுஹித்தும், ஸிஷ்டஜநங்களைப் பரிபாலித்தும், குற்றத்துக்குத் தக்க தண்டங் கொண்டும் நடத்துமின்' [2]என்றும் அருளிச்செய்து, இவர்களே ப்ரஜாரக்ஷகராகப் பண்ணியருளினன்.

இவ்வண்ணம் இக்ஷ்வாகுகுலமும் ஹரிகுலமும் குருகுலமும் நாயகுலமும் உஸ்ரகுலமும் என்கின்ற பஞ்சகுலங்களேயும் ஸ்ருஷ்டித்து, தன்னுடைய ஏகஹத்ரச்ஹாயையாலே அறுபத்துமூன்றுநூறுயிரம் பூர்வமாகிய ஸாஃராஜ்யகாலமெல்லாம் ஜகத்தினே ரக்ஷித்தருளினன்.

†மற்று ஒருநாள் ஆஸ்யாநமண்டபத்து ஸிம்ஹாஸநத்தின்மிசை இந்ரஃதெவர்களாலும் ஹாதாஹிபுத்ரர்களாலும் குருராஜன்முதலாகிய நரபதிகளாலும் பரிவேஷ்டிதனுகி, ஜம்வுத்வீபஸ்யலத்துக் குலபர்வதங்களாற் சூழப்பட்ட மஹாமேருவென்ன எழுந்தருளியிருந்த [3]ஹமவாஹு திவ்யஸ்த்ரீகளுடைய விசித்ரமாகிய நிருத்யங் கண்டருளாநின்றவிடத்து, நீலாஞ்ஜநை என்னும் [4]திவ்யஸ்த்ரீ ஹாவ லயங்களால் அத்புதமாக நிருத்யம் [5]பண்ணுநின்றவள் ஆயுஷ்யகூடயஞ்சென்று †ஒரு இமைப்

---

* மஹவன். 16:261. 1. என்று. 2. என்றருளிச்செய்து.

† இதுமுதல் 17-ஆம் பர்வம்.

3. ஆதிஹமவாஹு. 4. திவ்யஸ்ரீ. 5. பண்ணுநின்று.

‡ ஸ்வாமிக்ய வணங்குதற்குத் தேவேந்த்ரன் வந்தான் என்றும், ஸ்வாமிக்கு வைராக்யத்தை உண்டுபண்ணுதற்பொருட்டு அற்பாயுளுள்ளவளே நர்த்தநத்துக்கு நியமித்தான் என்றும் மூலத்தில் உளது. 17:2-6.

புடைப்பளவில் மின்னுக்கொடிபோல அதிஸ்ய மாயினள். *ஹமவாது அதனைக் கண்டருளி, 'ஸம்ஸாரஸுகமும் இதுபோல் அநித்யம்' என்று திருவுள்ளம் பண்ணி ஸம்ஸார விரக்தராகி, ஸாம்ராஜ்ய விஹவத்தை வெறுத்து எழுந்தருளியிருந்தபொழுது, வ்ருஹத்கல்பவாஹிகளாகிய ஸாரஸ்வதனும் ஆதித்யனும் வஹ்நியும் அருணனும் மர்உதேயனும் †துஷிதனும் அவ்யாபாயனும் அரிஷ்டனும் என்கின்ற லௌகாந்திக தெவர்களெண்மரும் தமது அவயிஜ்ஞா நத்தால் ஹமவாநது வைராக்ய நிதி யறிந்து ஹமவத்ஸமீப மடைந்து, 'ஹமவானே, மியரியாத்வம் என்கின்ற மஹாவிஷவேமத்தால் மயங்குகின்ற லோகத்தினை, யர்மதீக்ஷம் என்கின்ற அதிதவர்ஷத்தால் ரக்ஷித்தருளுதற்கு இது காலம்' என விண்ணப்பஞ் செய்து ஸ்துதித்தபின், ஹமவானும் ஜ்யேஷ்ட புத்ரனுகிய ஹாதற்கு ராஜ்யபதத்தினையும், வாஹுவலிக்குமாரனுக்கு யௌவராஜ்ய பதத்தினையும் ‡அபிஷேகபுரஸ்ஸரமாகக் கொடுத்தருளி, ஒழிந்த புத்ரர்கட்கு நாடுகளை [1]வேறு வேறு பகுத்துக் கொடுத்தருளினன்.

பின், தெவர்களால் பண்ணிய பரிநிஷ்கரமணகல்யாணநந்தரம் தீக்ஷாங்மனையைத்[2] திருக்கல்யாணம் பண்ண நினைந்து, நாபிமஹாராஜன் முதலாகிய வயோஜநங்களை விடுத்தருளி, §தெவர்களால் நிர்மிதமாகிய ஸுதர்ஸநம் என்னும் விமாநத்தினை ஸௌயர்மேந்துன் கைகொடுப்ப, ஏறியருளினன். ‖அருளுதலும், முந்துற விமாநத்தினை நரபதிகள் தந் தோள்மேல் ஏற்றி, நிலத்து ஏழடி யெழுந்தருளுவித்தபின், விதுர்யர் ஆகாஸதலத்து ஏழடி யெழுந்தருளுவித்தனர். அதற்பின்,

---

* நீலாஞ்ஜனை மறைந்ததும், ரஸபங்கமாகாமைப்பொருட்டு அவளேபோன்ற வேறொருத்தியை அவள்ஸ்தானத்தில் இந்த்ரன் நியமித்தான் என்பது மூலம். 17:9; கன்னட ஆதி. 9:41,2.

† துஷ்டிதன் என்று பாடம். 'மர்உதேயஸ்துஷிதோவ்யாவாயொரிஷ்ட ஏவச' (17:48) என்றிருத்தலின், துஷிதனும் என்பது கொள்ளப்பட்டது.

‡ பரதனை அயோத்தியிலும் பாஹுபலியைப் பௌதனபுரத்திலும் ஆட்சி செய்வித்தார். கன். ஆதி. 9:65. வச.

1. வேறுவேறுபடுத்திக்கொடுத்தருளியபின்.

2 விவாஹம் பண்ண.

§ 'தெவர்களால் நிர்மிதமாகிய'—தேவேந்த்ரனால் நிர்மிதமாகிய என்பது மூலத்தால் தெரிகின்றது. 'ஸுரேந்த்ரநிர்மிதாம்ஹிவ்யாம்.....ஸுதர்ஸநாம்' என்பது காண்க. 17:93.

‖ யஸஸ்வதி முதலிய தேவியரும் மந்த்ரிகளும் ஸ்வாமியைப் பின்பற்றிச் சென்றனர் என்பது மூலம் (17:159). ஸ்வாமியின் பின்சென்ற புருஷர் தடுத்ததனால் அந்தப்புரஸ்த்ரீகள் வருந்திப் பின்திரும்பினர். (17:175–6.)

*ஸுரபதிகள் அதனை வாங்கித் தந்தோண்மேல் ஏற்றிக்கொண்டு †விஜயம் என்னும் புண்யவநத்தை நோக்கி எழுந்தருள்வித்தனர்.

ஸௌயர்மேந்த்ரன் யவளச்சத்ர மெடுப்ப, ஸநத்குமார மாஹேந்த்ரர் இருமருங்குஞ் சாமரை வீச, ப்ரஸ்யாநபடஹம் முழங்க, மஹர்வர் பரி நிஷ்க்ரமணகல்யாணத்தினைத் தொடுத்துப் பாட, திவ்ய ஸ்த்ரீகள் விசித்ர [1]நர்த்தநம் பண்ண, மங்மலபாடகர் 'ஜயவாது மோஹ மஹாராஜனை ஜயித்தருளுவான்' என்று மொழிய, திக் குமாரிகள் மங்மலங்களை யேந்தி முன்செல்ல, மந்தமாருதம் வந்து வீச, புஷ்பவர்ஷம் பொழிய எழுந்தருளி, விஜயவநமடைந்தருளி, ஸௌயர்மேந்த்ரன் கை கொடுப்ப இழிந்தருளி, பவித்ரமானதொரு சந்த்ரகாந்தசிலாதலத் தின்மிசை பூர்வாபிமுகமாகப் பல்யங்காஸநத்தா லெழுந்தருளியிருந்து, வஸ்த்ராபரண மால்யாதிகளை வாங்கியருளி, விஜயநமஸ்காரஞ் செய்து, கேசங்களைப் பஞ்சமுஷ்டியினால் [2]வாங்கியருளித் தன்னுடைய திரு-வுருவினைக் கொண்டருளினன்.

ஜகவாதுடைய பவித்ரமாகிய கேசாபரணாதிகளை இந்த்ராதி தெவர்கள் ரத்நகாஜநங்களில் ஏற்று வெண்டுகிலால் மறைத்துக்கொண்டு போகி, க்ஷீரஸமுத்ரத்தில் இறக்கினர். இவ்வண்ணம், [3]சித்திரைமாஸத்து [4]க்ருஷ்ணபக்ஷத்து நவமீ [5]உத்தராஷாட நக்ஷத்ரத்து அபராஹ்ண காலத்து தீக்ஷாகல்யாணம் பண்ணியருளி, மஹாப்ரஸ்தாநம் என்கின்ற மூன்றாங் கல்யாணத்தில் 'அவொன்' என்னுந் திவ்ய நாமத்தைத் [6]தாங்கியருளி-னன். ஜகவாது தீக்ஷாங்கநாகல்யாணம் பண்ணியருளினபொழுதே கச்ச மஹாகச்சர் ‡முதலாயினர் நாலாயிரவர் நரபதிகளும் ஸந்மார்கம் உள்ள பெற்றி யறியாது, ஸ்வாமிபக்தியால், 'ஸ்வாமி செய்த செயலே நமக்குஞ் செயல்' என்று நினைந்து, அநந்தர நிவ்ருத்தி யாவ தொன் றறியாமையால் வாஹ்யமாகிய துறவில் நின்றனர். அதற்பின், ஸௌயர்மேந்த்ராதிதெவர்களும் ஸுரதராஜாதி நரபதிகளும் ஜகவாதை நவிடைகொண்டு, தமதிட மடைந்தனர்.

---

* தேவர்களும் அஸுரர்களும் தங்கள் பிடரின்மேற் கொண்டு ஆகாசத்தே சென்றனர். 17:99; ஸுராஸுரர் உய்த்தனர்; பின் இந்த்ர ரூய்த்தனர். கன். ஆதி. 9:73.

† 'ஸிஜயவநம்' விஜயவநகம் என்று மூலம். (17:181.)
விஜயவநவனம் அயோத்திக்குத் தவச்சேய்த்து மன்று; அண்ணணித்து மன்று. 17:181; கன். ஆதி. 9:76. வச.

1. நர்த்தம். 2. வாங்கித். 3. சைத்ரமாஸ.
4. சுக்ல நவமீபக்ஷ, சுக்லபக்ஷ. 5. உத்தராடத்து நாள்.
6. யாசித்து. ‡ முதலாயினர் என்பவருள் மரீசி சிறந்தவன்.

*ஸ்வாயம்பு மநுவந்தரகாலத்தே மநுஷ்யர்யஜ்ஞாநத்தை யடைந்தருளி, [1]ஆறுமாஸம் அநுஷ்டாநவ்ரதங் கைக்கொண்டருளி, வெய்யிலும் மழையும் பனியுங் காற்றும் முதலாகிய பரீஷஹங்களை ஸஹித்து, பர்வதம்போலச் சலியாது [2]நின்றான். அந்த முநிவேஷங் கொண்ட கச்யப மஹாகச்யாதிகளும் ஸ்வாயம்புவமநுவைநச் சூழ்ந்து காயோத்ஸர்க்கம்நிற்பாரேபோன்று நின்றவர்கட்கு இரண்டு மூன்று மாஸம் நிரம்புவதன்முன் க்ஷுத்பிபாஸாதி மஹாவ்யாதிகளால் நிலைகலங்கி, பின்பு, 'ஸ்வாமியை விட்டுப் போந்தோம் என்னும் அபராதத்தால் ஸ்ரீதராஜன் நம்மை நிக்ரஹிக்கும்' என்னும் ஭யத்தால், தத்தம் புத்ரகளத்ராதிவைபவங்களை நினைந்து வருந்தியும் தத்தம்தெய்வங்களிற் செல்லமாட்டாது வநமெங்கும் பரந்து, காயுங் கிழங்கும் பழமும் தாங்களே யகழ்ந்தும் பறித்தும் தூகாநின்ற இவர்களைக் கண்டு, வநதெய்வதைகள் 'அறிவிலாதீர், நீங்கள் மஹாபுருஷராகிய தீர்த்-ங்கரபரமதெய்வங்களாலும் சக்ரவர்த்திகளாலும் யாசிக்கப்படும் இந்த திவ்யவேஷத்தை மறிந்து மாக்காதேயொழிமின்' என்று விலக்கியபின், அவர்கட்கு ஭யப்பட்ட இவர்களிற் சிலர் மரவுரிகளை யுடுத்தார்; சிலர் பண்டு [3]தாங்கள் கழித்த, செந்தறையிற் சிவப்பூறிய, செம்புடைவைகளை யெடுத்துடுத்துத் தங்கள் வருத்தத்தால் ஊன்றிநடத்தற்கு ஒரு[4]கோலும் யாத்தனர்; சிலர் [5]ஊன்றுகோலோடுகூடக் கிழங்குகழ்தற்கொருகோலும், காயும் பழமும் பறித்தற்கு ஒரு கோலுங் கைக்கொண்டனர்; சிலர் நெடுங்காலம் கேஶங்களை ஸம்ஸ்காரியாமையால் ஜடைகளால் மிடைந்த தலைகளை யுடையராய்ச் சிதைந்த சீலைகளாற் [6]கௌபீநங்கொண்டு ஶுஷ்கமாகிய ஶரீரத்தை யுடையராதலில், கடிநமாகிய வநஸ்தலங்களிற்கிடக்கமாட்டாது ஹஸ்மத்தையே ஶயநமாகப்பண்ணி வவிதினர். இவர்கள் இப்பெற்றிப்பட்ட நாநாவியவேஷங்களைக்கைக்கொண்டு, மழை துழையாமல் தழையினால் வேய்ந்த ஶாலைகளுட் குழுமியிருந்தனர். [7]இவர்கள் அக்காலத்தே தாபஸரும் பரிவ்ராஜகரும் ஏகதண்டிகளும் த்ரிதண்டிகளும் முதலாகிய பாஷண்டிகளுக்கு [8]முதல்வராகித் தோன்றினர். இவர்களுக்கு அக்காலத்துப் பிறிதொரு தெய்வதையில்லாமையில் ஸ்வாயம்புவ நியதமும் நமஸ்கரித்துப் பூஜிப்பர். இவர்களில் ஸ்ரீதராஜ

---

* இதுமுதல் 18-ஆம் பர்வம். ஸ்வாயம்புவ மநுவந்தரகாலமே.

1. ஷண்மாஸம். 2. நின்றனர்.

3. தாங் கழித்த செந்தாமரையிற்சிவப்பூறிய, தாங்கிழித்த செந்தறையிற் சிவப்பு, தாங்கழித்துச்,

4. தண்டம். 5. கோலொன்றுகூட. 6. கௌபீநங்களை.

7 அவர்கள்காலத்தே. 8. முதலாகி.

புத்ரனுகிய மரீசிகுமாரன் ஹர்ஷ நமோஹோஷயத்தால் *ஸாங்க்ய தந்த்ரத் தினையும் பண்ணி மிகவும் மிஸ்ர தத்வத்தினை ப்ரகாஸிப்பித்தான்.

மற்று, ஒருநாள் கச்யப ஹாகச்யருடைய புத்ரர் நமியும் விநமியும் [1]என்பா ரிருவர்குமாரர் தபஸ்சரணம் பண்ணியருளுகின்ற ஹரவாறை நடைந்து நமஸ்கரித்து, நாநாவிதமாகிய ஸ்தோத்ரங்களை அதிமதுரமாகப் பாடி, நானபுஷ்பாதிகளால் பூஜித்துநின்று விண்ணப்பஞ் செய்வார்: 'ஹரவாறே, தபஸ்சரணேந்மூவுலகிய லெவனுல் புத்ர பௌத்ராதிவர்ஜநங்கட்கு வேறுவேறு ராஜ்யம் கொடுக்கப்பட்டது. யாங்கள் அப்பொழுது [2]ஸந்நிஹிதராயினமல்லம்; இப்பொழுது விஹவங்-களை ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று நிர்ஸரித்துநின்று ஸ்துதிப்ப, இதனை, யரணேந்ரன் தனது ஆஸநங் கம்பித்தலில் அறிந்து கடிது வந்து, †மநுஷ்யரூபத்தைக் கொண்டு, பர்வதம்போலச் சலியாதெழுந் தருளிநின்ற ஹரவாறது யெர்யாதிஸயத்தினைக் கண்டு விஸ்மிதனுகி, ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணி ஸ்துதித்து, குமாரரை நோக்கிச் சொல்லுவான்:

'ஸர்வ ஸங்ம நிவ்ருத்தராகிய [3]தபோயநர்க்கு இடமாகிய இந்தத் தபோவநம், ஆயுயஹஸ்தராகி ஹயங்கரரூபவேஷத்தை [4]யுடையராகிய உங்கட்கு இடமாவதன்றுபோலும். அன்றியும், ராஜ்ய ஹோம ப்ரித்யா மமேயன்றித் தனது ஸரீரத்திலும் [5]நிஸ்வ்ருஹனுகி முமுக்ஷுவாகின்ற ஹரவாறை ராஜ்யஹோமத்தினை ப்ராஸி-க்கின்றீர்; யுக்தாயுக்த விசார ஸுன்யராகின்றீர். எவ்வாற்றனும் ஸம்ஸாரஹோமத்தினையே வேண்டுதி ராகில் ஸகலஹுமி நாயனுகிய ஹரதராஜனை உபாவஸித்து, வேண்டிய விஹவங்களைப் பெறுவீராமின்' என்ன, கேட்ட குமாரர்கள் சொல்லுவார்:

'யுக்தமாயினும் அன்றுயினும் யாங்கள் எமது கார்யத்தினை அறிதும்; நீர் [6]வருந்தவேண்டுவதில்லை. நீர் நுமது கார்யத்திலே போவீராமின். அன்றியும், கல்பகதரு [7]பாதமூலத்தைச் சேர்ந்து, கஷ்ட வ்ருக்ஷத்தை ஆஸ்ரயிப்பா ரில்லை. யாங்கள், த்ரிலோக நாயனுகிய ஹரவாறது ஸ்ரீபாதங்களை நடைந்து, ஹரதாதிகஷ்ட ஜநங்களைச் சென்று உபாவஸிப்பதில்லை. ஹரவத்ப்ரஸாதத்தினுல் பெறும் விஹவம்

---

* யோகஸாஸ்த்ரத்தையும் ஸாங்க்யஸாஸ்த்ரத்தையும் செய்தான் என்பது மூலம். 18:62; கன். ஆதி 9:93 வச.

1. என்னுங்குமாரர் தபஸ்சரணம் பண்ணுகின்ற. இவர்வரலாறு மேரு. 187-204 ல் கூறப்பட்டுளது.

2. ஸந்நிஹிதமாயினரல்ல.

† பகவானை ஸ்துதி செய்துவிட்டு நமி விநமிகளிடஞ் செல்லும்போது தன்னுரு மறைத்து வேற்றுருக்கொண்டான் என்று மூலத்தில் உளது. 18:106.

3. தபோயநர்கட்கு. 4. யுடையவுங்கட்கு. 5. நிஸ்வ்ருஹனுகிய.

6. வருத்த. 7. பாதமூலத்தைவிட்டு.

அல்பமேயாயினும் இதரஜநங்களிடைப் பெறும் அயிகவிஷயத்திலும் ஸ்லாவ்யமேயாகும்' என்று குமார ருரைத்த யீரவசநங்களைக் கேட்டு, அவர்களதிமாநத்தினையும் ஸ்வாமிபக்தியினையுங் கண்டு விஸ்மிதனாகி, யரணேந்ரன் [1]தனது வடிவுகொண்டு சொல்லுவான்:

'கேளீர் குமாரர்காள், யான் ஹரவாதுடைய மூலஸ்தாஸன்; நாம லோகத்து வஸிப்பேன்; "நமக்கு ஸக்தராகின்ற இந்தக் குமாரர்கட்கு வேண்டும் விஷயங்களைக் கொடுப்பாயாக" என்று ஹரவாநு அருளிச் செய்ய, யான் உங்கட்கு வேண்டும் விஷயங்களைத் தருவான்வேண்டி வந்தேன்; போதுவீராமின்' என்ன, 'ஸத்யமே ஹரவாநு ப்ரஸாதித்தருளினனெனில் வேண்டுதும்; அன்றெனில் வேண்டோம்' என்ன, யரணேந்ரனும் அவர்கட்கு விச்வாஸம் வரும்வண்ணம் தனது உபாயங்களால் விச்வஸிப்பித்து, ஹரவாநை நமஸ்கரித்து, குமாரரிருவரையும் தனது விமாந மேற்றிக்கொண்டு போகி, *விஜயார்ஜுநபர்வதத்து †விந்யாயர லோக மடைந்து ஸகல விந்யாயர நரபதிகளையும் [2]அழைப்பித்து, 'இவர்கள் உங்கட்கு அயிபதிக ளாகின்றனர். இவர்களேவற்படி செய்வீராமின்' என்று சொல்லி, குமாரரிருவரையும் விம்ஹாஸநத்தின்மிசை வைத்து, ராஜ்யாபிஷேகம் பண்ணி, ‡ஐம்பது நமரங்களால் விளங்கிய உகூஷிண

---

1. ஸ்வகீயரூபம் கொண்டு.

* விஜயார்த்த பர்வதம் 9 ஸிகரங்களை யுடையது; அடியில் 50 யோஜனை அகலமும் 25 யோஜனை உயரமும் உடையதாய், 12½ யோஜனை பூமிக்குள் ஆழ்ந்திருக்கிறது. 18:174–5.

பூமியிலிருந்து 10 யோஜனைக்குமேல் 30 யோஜனை அகலமும், அதினின்று 10 யோஜனைக்குமேல் உச்சியில் 10 யோஜனை அகலமும் உடையது (18:176)

† இதுமுதல் 19-ஆம் பர்வம்.

2. அழைத்து.

‡ விஜயார்த்த பர்வதத்தில், பூமியிலிருந்து 10 யோஜனைக்குமேல் வித்யாதரரிருப்பிடம் உளது. 19:4.

விஜயார்த்தத்துக்குக் கீழ்த்திசையில் [1]கிந்நாமிதம் என்னும் நகரம், [2]கின்னரகீதம் என்னும் நகரம், [3]நரகீதம் என்னும் பட்டணம், [4]பஹுகேதுக நகரம், [5]புண்டரீக நகரம், [6]ஸிம்ஹத்வஜ நகரம், [7]ச்வேதகேது பட்டணம், [8]கருடத்வஜ பட்டணம், [9]ஸ்ரீப்ரப பட்டணம், [10]ஸ்ரீதர பட்டணம், [11]லோகார்க்கல பட்டணம், [12]அரிஞ்ஜய நகரம், [13]வஜ்ரார்க்கலம், [14]வஜ்ராட்யம், [15]விமோசம், [16]ஜயபுரம், [17]ஸகடமுகீ, [18]சதுர்முகீ, [19]பஹுமுகீ. [20]அரஜஸ்கா, [21]விரஜஸ்கா, எல்லா நகரங்கட்கும் திலகம்போன்ற [22]ரதநூபுரம், [23]சக்ரவாளபுரம், [24]மேகலாக்ரம், [25]க்ஷேமபுரீ, [26]அபராஜிதம், [27]காமபுஷ்பம், [28]கநகசரீ, [29]விநயசரீ, [30]சக்ரபுரம், [31]ஸஞ்ஜயந்தீ, [32]ஜயந்தீ, [33]விஜயா. [34]வைஜயந்தீ, [35]க்ஷேமங்கரம், [36]சந்த்ராபம், [37]ஸூர்யாபம், [38]ரதிகூடம், [39]சித்ரகூடம், [40]மஹத்கூடம், [41]ஹேமகூடம், [42]த்ரிகூடம், [43]மேககூடம், [44]விசித்ரகூடம், [45]வைச்ரவணகூடம், [46]ஸூர்யபுரம், [47]சந்த்ரபுரம், [48]விமுகீ, [49]நித்யவாஹிநீ, [50]ஸுமுகீ, (19:32-52) இந்த 50-ம் தக்ஷிணச்ரேணியி லுள்ளவை. 19:53.

ஸ்ரேணிக்கு அயிபதியாக' என்று நமிகுமாரனை ஸ்யாபித்தனன். *'அறுபது மஹா நமரியினை யுடைய உத்தரஸ்ரேணிக்கு அயிபதியாக' என்று வி நமிகுமாரனை ஸ்யாபித்து, இவர்கட்கு மாஸாரவித்யையும் பஸுமவித்யையும் என்கின்ற வித்யைகளை உபதெஸித்து, இவ்வண்ணம் நமி வி நமிகட்கு வித்யாதராராஜ்யப்ரதிஷ்டெ பண்ணி, யரனேந்ரன் தனது லோகம் அடைந்தனன்.

†ஹமவானும் [1]மேருப்போலச் சலியாது, ஸமுத்ரம்போல ஒன்றலுங் கலக்கமின்றி, வாயுவைப்போல ஒன்றிலும் பற்றின்றி, ஆகாஸம்போல மலமின்றி, யுகாந்தாரூபனாகி எழுந்தருளிநிற்ப, [2]ஆறுமாஸம் சென்றபின் யோகத்தை விட்டு ஸந்தோஷ [3]ஹாவனையின் மூறுக்கத்தால் கூர்ந்த் வாயெ யிலனாகிலும், தனது [4]தீர்த்தத்துட் டோன்றும் [5]ஜிஷ்ணுநங்கட்குச் சர்யாமார்மத்தினையும், ஸுஹஸ்யர்க்கு தானக்ரமத்தையும் காட்டுதற்குத் திருவுள்ளஞ்செய்து, ஸாமபுரவெள வர்வட மலம்வாஸிகளுள், ‡அஸ்வினீமுதலாகிய நக்ஷத்ரங்களுள் க்ரமஹானியின்றிச் சரிக்கின்ற சந்த்ரனைப்போல ஸுஹந்தோறும் மௌனியா யெழுந்தருளுகின்ற ஸ்வாமியுடைய அபிப்ராயம் அறியாமையாலும், எதிர்கோடல்முதலாகிய நவபுண்யக்ரமங்களை அறியாமையாலும், கரிதுரகாதிவாஹனங்களையும் விசித்ரமாகிய பட்டுக்களையும் ரத்நாபரணங்களையும்கொடுவந்து நிற்பாரும், தத்தங் கந்யகைகளை அலங்கரித்துக் கொடுவந்து காட்டுவாருமாகி நிற்றலில், ஒருவரும் ஹமவானுக்கு தானம் பண்ணுதற்குப் புண்யமில

---

* உத்தரஸ்ரேணிபட்டணங்கள் 60. மேற்கிலிருந்து தொடங்கி, [1]அர்ஜுநீ, [2]அருணீ, [3]கைலாஸா, [4]வாருணீ, [5]வித்யுத்ப்ரப, [6]கிலிகில, [7]சூடாமணி, [8]ஸஸிப்ரப, [9]வம்ஸால, [10]புஷ்பசூல, [11]ஹம்ஸகர்ப்ப, [12]பலாஹக, [13]ஸிவங்கர, [14]ஸ்ரீஹர்ம்ய, [25]சமர, [16]ஸிவமந்திர, [17]வஸுமத்க, [18]வஸுமதீ, [19]விசித்ரார்த்தக, [20]ஸாத்துருஞ்ஜய, [11]கேதுமாலா, [22]ஸுரேந்த்ர காந்த, [23]ககன நந்தன, [24]அசோகா, [25]விசோகா, [29]வீதசோகா, [27]அலகா, [28]திலகா, [29]அம்பரதிலக, [30]மந்திர, [31]குமுத, [32]குந்த, [33]ககனவல்லப, [34]திவ்யதிலக, [35]பூமிதிலக, [36]கந்தர்வ, [37]முக்தாஹார, [38]நிமிஷ, [39]அக்நிஜ்வால, [40]மஹாஜ்வால, [41]ஸ்ரீநிகேத, [42]ஜய, [43]ஸ்ரீவாஸ, [44]மணிவஜ்ர, [45]பத்ராகர்ஷ, [46]தனஞ்ஜய, [47]கோகூடீரபேத, [48]அக்ஷோப்ய, [49]கிரிஸிகர, [50]தாரணீ, [51]தரணீ, [52]துர்க்க, [53]துர்த்தர, [54]ஸுதர்ஸந, [55]மஹேந்த்ர, [56]விஜய, [57]ஸுகந்திநீ, [58]வஜ்ரார்த்ததர, [59]ரத்நாகர, [60]ரத்னபுரம்—(19:78-87.)

இவைகளைப்பற்றிய வருணனையும் மலைவர்ணனையும் (19:88-178.)

† இது முதல் 20-ஆம் பர்வம்.

1. மேருபர்வதம்போல.
2. ஆண்மாஸம்.
3. ஹாவனையினுல்.
4. தீர்த்தக்கூட்டோன்றும்.
5. ஜிஷ்ணுமனங்கட்கு.

‡ இவ்வுவமை மூலத்தில் இல்லை. 'சாந்தீம் சர்யாமாஸ்ரிதயபர்யடநு' மெஹம் மெஹம் யயாயோஹ்ரும்.' 20:67, 8.

ராயினர். இவ்வண்ணம் பின்பும் [1]ஆறுமாஸம் அநஸுநஞ் [2]சென்றது. முன்பு ஸர்வாஸு-ஹிஜியு ளிருந்த யநதெவனுகிய அஹமிந்ரன் [3]ஆயுரவஸாநத்துப் போந்து, குருஜாங்மலவிஷய ஹாஸ்திநபுரத்துக்கு அயிபதியாகிய, குருவம்ஸசிவாமணியாகிய ஸோமப்ரஹனுக்கு இளைய ஸ்ரேயாந்குமாரனென்னுங் குமாரனுகிப் பிறந்தனன்.

இவன் ஒருநாள் ராத்ரிஸமயத்து [5]நித்ரைபண்ணுகின்றவன் அபரயாமத்து *'மஹாமேருவும் கல்பகவ்ருக்ஷமும் ஹிம்ஹமும் வ்ருஷஹமும் ஸூர்யனும் சந்த்ரனும் ஸமுத்ரமும் அஷ்டமங்மலங்களை யேந்திய தெவதைகளும் ஆகிய ஸ்வப்நங்களைக் கண்டு ஸந்துஷ்டனுகி, ப்ரஹாத ஸமயத்து ஸோமப்ரஹனை யடைந்து ஸ்வப்நங்களை யுரைப்ப, அவனும் புரோஹிதனை அவற்றின் பலன்களை வினவ, புரோஹிதனும் சொல்லுவான்:

'தெவனே, மஹாமேருவைக் காண்டலால் த்ரைலோக்ய நாயகனுகிய ஹமவாந சர்யாமார்மத்திலுல் இந்த நமரத்தை யடைந்தருளுவன். ஒழிந்த ஸ்வப்நங்கள் அவனது ஸ்ரீ மாஹாத்ம்யத்தினையும் நமக்கு வரும் லாஹத்தினையும் அறிவிக்கும்' என்றனன். என்றலும் அதிப்ரீதராகி, ஹமவாநது சர்யாமார்ம விஹாரத்தினைப் பார்த்திருப்ப, மற்றைநாள், ஹமவாநும் அந்த நமரத்தினை யடைந்தருளுதலும், விஜயஸு-என்னும் சாரபாலகனது முகத்தால் 'ஹமவாந எழுந்தருளினன்' என்றறிந்து அதிப்ரீதராகிய ஸோமப்ரஹனும் ஸ்ரேயாந்குமாரனும் முதலாயினர் சென்று, மஹாவ்யாயிபீடிதராயினர் திவ்யௌஷதயங் கண்டாற்போலவும், தரித்ரராயினர் மஹாநிதி கண்டாற்போலவும், த்ருஷ்ணாபீடிதராயினர் மஹாஸரஸ்ஸினைக் கண்டாற்போலவும், ஹமவாநது [6]திவ்யமூர்த்தியைக் காண்டலும் களிசிறந்து ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணி நமஸ்கரித்தனர். ஸ்ரேயாந்குமாரன் ஹமவதி திவ்யரூபங் கண்டபொழுதே ஜாதிஸ்மரண முடைந்து ஸ்ரீமதிஹவத்துத் தபோயநர்க்கு ஆஹார தாநத்தைப் பண்ணினமையும், தாநக்ரமமும், தபோயநர்க்கு இது [7]ஆஹாரதாந [8]வேலை யென்பதும் அறிந்து, †ஸ்ரத்தை முதலாகிய தாத்ருணங்களோடுகூடி பிறைஞ்சி எதிர்கொண்டு புக்குத் தன்

---

1. ஆண்மாஸம், 2. செய்து நின்றது. 3. ஆயுஷ்யாவஸாநத்து.
4. அயிபதியாகி. 5. நிதரைபண்ணுகின்ற அபர.

* ஸ்ரேயான்குமாரன் மேருமலை கலபம் இவற்றைக் கனவிற் கண்டு, இவற்றுல் வ்ருஷபதேவர்தர்ஶநம் இடைக்கும் என்று அண்ணனிடம் கூறினன். கன். ஆதி. 9:130.

6. திருமூர்த்தி. 7. ஆஹாரவேளை. 8. ஸமயம்.

† தாத்ருகுணங்கள் 17—ஸ்ரத்தா, ஸக்தி, பக்தி, விஜ்ஞானம், அலுப்ததை, க்ஷமா, த்யாகம் என்பன. 20:82.

மாளிகையுள் உச்சஸ்தாநத்தினை நின்றருளக் காட்டி, ஸ்ரீபாதங்களை விளக்கி, அந்தத் தீர்த்தஜலங்களைத் தன் முடிமிசை தெளித்து, ஜல முகாகூத புஷ்ப சரு தீப தூப வஸ்திரங்களால் அர்ச்சித்து நமஸ்கரித்து [1]மநோ வாக் காயங்களால் [2]முஜுகி, விசுத்தமாகி மந்திரமாகிய இகூக்ஷுரஸங்களால் ஜினவாதுடைய பவித்ரமாகிய பாணிபாத்ரத்தினை நிறைத்தனன். அதுபொழுதே இவன்மாளிகையிடத்து, தெவர்கள் புஷ்பவர்ஷத்தையும் ஸ்வர்ணவர்ஷத்தையும் பொழிந்து திவ்ய படஹங்களால் முழக்கி, 'என்னே ஒரு தானத்தின் அழகு! என்னே ஒரு பாத்ரத்தின் பெருமை! என்னே ஒரு தாதாவின் புண்யம்!' என்றுகொண்டு, இந்த தானத்தினை ஸ்துதித்தனர். அப்பொழுதே ஸுகந்தியாகிய மந்தமாருதம் வந்தசைந்தது. ஜினவாதும் ஸுக ப்ரமோத மின்றி ஔஷதம் [3]ஸேவிப்பான்போன்று அமிர்துசெய்தனன்.

இவ்வண்ணம் தபோநற்குச் சர்யாமார்க ப்ரகாரத்தினையும், தர்ஹஸ்யர்க்கு தானக்ரமத்தினையுங்காட்டி விசுத்தங்வலமாகிய மத்தமஜம் போல மீண்டு மௌநியாகியே தபோவநம் ஏற எழுந்தருளினன். ஸோமப்ரஹனும் ஸ்ரேயாநுகுமாரனும் ஜினவாதை விடைகொண்டு [4]மீண்டு தம் மாளிகை யடைந்தனர்.

இவ்வண்ணம் பரோபதெஸ மின்றியே தானத்தைப் பண்ணிய ஸ்ரேயாநுகுமாரனது சரிதத்தினைக் கேட்டு விஸ்மிதராகி, ஸுரதராஜன்-முதலாகிய நரபதிகள் வந்து *ஸ்ரேயாநுகுமாரனை ப்ரஸம்ஸித்து, 'தானதீர்த்-தங்கரன் இவன்' என்று ஸ்துதித்துப் போயினர்.

ஜினவாதும் ஸ்யவிரகல்பம் என்னும் யோகத்தைவிட்டு ஜிநகல்பமாகிய யோகத்தினைக் கைக்கொண்டு, தனக்கு ஓரிடத்தும் ஒருபற்றில்லாமையில் வாயுப்போல் நாநாதெஸங்க ளெங்கும் புக்கு [5]உத்தமாகிய மஹாதபஸ்ஸுக்களை ஆயிரம்ஸம்வத்ஸரம் அநுஷ்டித்தருளியபின், ஒருநாள், புரிமதாலபுரம் என்னும் நகரத்துக்கு ஸமீபமாகிய †ஸகடமுகத்தும் என்னும் உத்யாநத்துள் அந்த வநத்துக்கு அயிபதிபோல விஸாலமாகித் தழைத்தோங்கிய வடவ்ருக்ஷத்தின்கீழ் விஸாலமாகிய ஸிலாதலத்தின் மிசை பூர்வாபிமுவமாகப் பர்யங்காஸநத் தெழுந்தருளியிருந்து உபஸம ஸ்ரேணியில்நின்றும் ‡க்ஷபகஸ்ரேணியினை யேறி, §ப்ரதம ஸுக்லத்ய-

1. மநோவாக்காயஸுஜங்களால் ஸுஜமாகிய மந்த்ர. 2. ஸுஜுகியமந்த்ர. 3. ஸேவிப்பான்போல. 4. மீண்டுந் தந்தம் மாளிகை.

* தான்ஸ்ரீமதியாயிருந்த பிறப்பில் தானஞ் செய்ததனால் அங்ஙனேவு வந்த தென்று விரித்துக் கூறினன். கள். ஆதி. 10:8. 11. வச.

5. உத்தமாகிய தபஸ்ஸுக்களை ஸஹஸ்ரம்.

† ஸகடம் என்றே மூலத்தில் உளது. 'ஸகடாஹ்வயே' 20:219.

‡ இது மோக்ஷவீட்டுக்கு ஏணிபோல்வது. 20:242.

§ இது 'ப்ருதக்த்வ விதர்க்கவீசாரம்.'

நம் என்னுநின்ற வஜ்ரத்தாலே [1]மோஹநீயபர்வதத்தினை யெறிந்து, *த்ரிதியஸுக்லயுக்தம் என்னும் நிஸ்ரிதமாகிய பரஸுவிஜ்ஞல் †ஜ்ஞாநாவரணீயதர்ஸநாவரணீயாந்தராயங்க ளென்னும் விஷவ்ருக்ஷங்களை வேரற வெறிந்து, ‡ஹால்ஸுநமாஸத்து கூவ்ஷண §நவமீபக்கத்து உத்தராஷாட நக்ஷத்ரத்து, அநந்தஜ்ஞாநம் அநந்ததர்ஸநம் அநந்தவீர்யம் அநந்த ஸுக்ஹம் முதலாகிய நவகேவலலப்திகளை [2]யடைந்தருளினன்.

‖அப்பொழுதே இந்த்ரருடைய ஆஸநங்கள், ஹமவாந் கேவலஜ்ஞாந ஸாம்ராஜ்ய [3]மடைந்தருளியபின் அவர்களைச் சிறிதுபொழுதும் இருக்கப் பொறுப்பில்லாதனபோல் கம்பித்தன. கல்பத்துள்ளும் ஜ்யோதிர் லோகத்துள்ளும் வ்யந்தரலோகத்துள்ளும் ஹவநலோகத்துள்ளும் முறையே வண்டையும் வ்ருஷபநாதமும் ஹரியும் ஸங்கமும் முழங்குதலில், அவ்வக் குறிகளால் ஹமவாதுடைய கேவலோத்பத்தியினை யறிந்து ஹக்திபரவஸராகி, சதுர்விய தெவநிகாயமும் தத்தம் யாநவாஹநாதிகள்-மிசை வந்திழிந்து, பன்னீருயிரம் ஆதித்யமண்டலங்களின் ஒளி ஒருவடிவு கொண்டாற்போலும் ஒளியினையுடையனாகி கூதகூத்யனாகிக் கேவலோத்பத்தி என்னுஞ் சதுர்மகல்யாணத்து 'ஈஸாநன்' என்னும் திவ்ய நாமத்தினை யுடையனாகி யெழுந்தருளியிருந்த. சதுர்முவனாகிய ஆதிதெவனைக் கண்டு, 'ஜய ஜய பரமேஸ்வர, த்ரைலோக்யநாத, தெவதெவ, ஜமதெகவாஸுதெவ, அச்யுதனே, அர்ஹனே' என் றிவ்வண்ணம் ஸ்துதித்து அஷ்டவித்யார்ச்சநைகளால் அர்ச்சித்து அஷ்டமஹாப்ராதிஹார்யங்களையும் ஸமவஸரணமண்டலத்தினையும் நிர்மித்தனர்.

இப்பால், ஹரதராஜன் ஆஸ்தாநமண்டபத் திருப்ப, ஒருவன் அதிப்ரீதியினெடுஞ் சென்று ஹமவாநது கேவலோத்பத்தியினை அறிவித்தனன். அக்காலத்தே யொருவன் வந்து ஆயுதஸாலையுள்ளே சக்ரோத்பத்தியினை யறிவித்தனன். அப்பொழுதே ஒருவன் வந்து அர்க்ககீர்த்திகுமாரனாகிய [4]புத்ரனுத்பத்தியினை அறிவித்தனன். அவனும் ஒருகாலத்

---

1. மோஹநீயமஹாபர்வதத்தினை என்றும் பாடம். இது காதிகர்மம் நான்கனுள் மூன்றாமது.

* இது 'ஏகத்வ விதர்க்கவீசாரம்'.

† இவை காதிகர்மங்களுள் ஏனைய மூன்று.

‡ சைத்ரமாஸத்து, சித்ரமாஸ. 'ஹால்ஸுநேமாஹி' (20:268) என்றிருத்தலின் ஹால்ஸுநமாஸத்து என்னும் பாடம் கொள்ளப்பட்டது.

§ 'தாமிஸ்ரபக்ஷஸ்யைகாதஸீதியெள' (20:268) என்றிருத்தலின், திதி ஏகாதஸியாகும். மூலத்தை ஒத்தே உளது. கன். ஆதி. 10:15

2. அடைந்தான்.

‖ இதுமுதல் 22-ஆம் பர்வம். 21-ஆம் பர்வம் முழுவதும் தபோத்யான விஷயம். அது விடப்பட்டுளது.

3. அடைந்தபின். 4. புத்ரோத்பத்தி.

தில் உவகை மூன்றினையும் கேட்டு, 'என்னே, யர்மாசு-ருகாமமென்னுத் த்ரிஷியபுருஷாசு-ருமும் ஒரு காலத்திலே நமக்கு எய்தியவாறு!' என்று ஸந்துஷ்டனாகி, மூன்று பொருளிலும் மூந்துறக் கொள்வது எப்பொருள் என்று விசாரித்து, 'ஸகலபுருஷாசு-ருங்களுக்கும் யர்மமே மூலஸாய நமாதலில் யர்மகார்யமாகிய ஜினவத்பூஜையைப் பண்ணுவோம்' என்று நிஸ்சயித்து, தன் ஜாதாக்களோடும் அந்தஃபுரபரிவாரத்தோடும் பௌரஜநங்களோடுங்கூட பூஜாத்ரவ்யங்களையும் கொண்டு; ஆநந்தமஹாபேரி முழங்க, கரி துரம ரய பதாதி சதுரங்கபல பரிவ்ருதனாகி, மஹாபக்தியினால் ஸமவஸரணஞ் சென்றடைந்தனன். ஸமவஸரணம் எப்பெற்றியது எனில், சொல்லுதும்:

[1] ஸமவஸரண வர்ணநம்

பூமிக்குமேலே பஞ்சஸஹஸ்ர சாபோத்ஸேயம் சென்று, ஆதிஸ்யோஜநை ஸமவ்ருத்தைகேந்த்ர நீலமணிமய பூமிபாம மாகும். அதன் நான்கு திக்கிலும் ப்ரத்யேகம் பாதலேபௌஷ்ப ஸக்தியுக்த ஸ்ர வைசர பூசர நிர்யக் ஸ்தூப ஸ்வ ஸமாரோபண க நகமய மாகிய இருபதினாயிரம் ஸோபாநங்க ளாகும். அதன்மீளம் ஒரு க்ரோசும்; உயரமும் அகலமும் ஹஸ்தப்ரமாண மாகும். மற்றும், அந்த பூமி-பாகத்துமேல் நான்கு திக்கிலும் ப்ரத்யேகபீடமளவும் க்ரோசுந்யூந ஷட்யோஜநோத்வமும் க்ரோசவ்யாஸமுமாகிய சதுர்மஹா வீதிக ளாகும். [2] அத னிரண்டருகும் சர்யாட்டாலக பவந பதாகா ரமணீயங் களும் ஸ்ர நர நிர்யக் ஸஞ்சார ஸோபித வஜ்ரமய கவாட வேதோரண ஆரங்களை யுடைய நிர்மலஸ்வடிகோபல வேதிகைக ளாகும். அத னகலம் எழுநூற்றைம்பது தண்டப்ரமாணம்; உத்ஸேயம் நிஜநிஜஜிநோத் துங்க சதுர்தாண மாகும்; மற்றும், அந்த பூமியின் வாஹ்யாபாகத்து ப்ரத்யேகம் [3] ஸாஷ்டாபுத காள மஹாகாளாதி நவநிதி [4] ஸாய நங்களும், ஹர்ம்ய கலாப தர்ப்பண சாமர த்வஜ வ்யஜந ச்ரத்ர ஸ்ப்ரதிஷ்டம் [5] என்னும் அஷ்டமங்கல [6] ஸமாலங்கிதங்களும், தொளீர்ஷ மலயஜ காளாகரு [7] ப்ரஹ்ருதி மஸ்ருண்ய யௌவன ஸஹிதங்களும், ரத்நதண்ட மண்டித தூபாதண்ட ஜ்யோதிரமரதௌவாரிக ரக்ஷிதங்களும், மணிமய ஸோபாநாலங்க்ருதங்களும், த்ரிபூமிகா [8] தூபஷணங்களுமான தபநீய மய சதுர்கோபுர ஆரங்களின் விளங்கிக்கூடி மாதுவேஷாத்தர பர்வதா-காரத்தினால் விளங்குவ சர்யாட்டாலகாவந பதாகாவிராஜிதமான

1. ஸமவஸரண வருணனைமட்டும் மூலத்தின் நேர்மொழிபெயர்ப்பாய் இல்லை. ஸமவஸரணம் ஸௌதர்மேந்த்ரன் எவ. குபேரன் நிர்மித்தது. கன். ஆதி. 10:21. வச.
2. அதனிரண்டற்கும். 3. ஸாஷ்டாபுத. 4. ஸநாதநங்களும்.
5. என்ப. 6. ஸமாலங்கித. 7. ப்ரஹ்ருத.
8. தூபஷிதங்களும்.

விஸ்வகர்மித பஞ்சவர்ணமய யமளீஸாலம் என்னும் [1]மதிலாகும். அதன் மூலவிஸ்தாரம் ஒருக்ரோஸத்தினை [2]ஆறு ஹாரம் பண்ணி அதில் ஒரு ஹாரமாகும். உத்ஸேயம் நிஜநிஜஜிநோத்துங்ம சதுர்குண மாகும். மற்றும், அந்த யமளீஸாலமொபுரபார வாஹ்யஹாரத்து ப்ரத்யேகம் நூறுநூறு மகரதோரணங்களும், அஹ்யந்தரத்து நூறுநூறு ரத்ந தோரணங்களும் ஆகும். மற்றும், மொபுரபார மய்யத்து இரண்டருகும் நிர்யத்ஸுரார்ங்ம நாகிவஹமும் ரத்நநிர்மிதமும் ஆகிய ஒவ்வொரு [3]நர்த்தநஸாலை யாகும். மற்றும், அந்த யமளீஸாலாஹ்யந்தரஹாரத்துச் *சைத்யப்ராஸாதஹமமி யாகும். அதன் விஸ்தாரம் ஒருக்ரோஸமும் க்ரோஸத்தை [4]ஆறுஹாரம் பண்ணி அதில் ஐந்து ஹாரமு மாகும். அதில் விவிய வநஷண்ய மண்யநவாபீ கூப ரமணீயமான [5]ஐந்தைந்து ப்ராஸாதங்கள் [6]அந்தரத்து ஒவ்வொரு ஜிநஹவந மாகும். மற்றும், அந்த ப்ரயமவ்ருயிவியில் சதுர்வீயிகளின் [7]இருமருங்கும் இவ்விரண்டு வரகாஞ்சந ரத்ந நிர்மித [8]நிர்யஸாலைக ளாகும். ஒவ்வொரு நிர்யஸாலையுள் நாநாஸுமநி யமபப்ரஸர வாஸித திமந்தமான இவ்விரண்டு யமபவடங்களும் முப்பத்திரண்டு ரங்மங்களும் ஆகும். ஒவ்வொரு ரங்மத்து முப்பத்திரண்டு முப்பத்திரண்டு ஹவநவாஸிதெவ கந்ய-கையர் [9]நாநாப்ரகார திவ்யகீதங்களினல் ஜிநேந்த்ரவிஜயத்தைப் பாடி நிர்யத்தை [10]அபிநயித்துப் புஷ்பாஞ்ஜலியைப் பண்ணுவர். மற்றும், அந்த வீயிசதுஷ்கமய்யத்து ப்ரத்யேகம் ஸமவ்ருத்த [11]மாநஸ்தம்ஹ ப்ரயமவ்ருயிவி யாகும். அதன் அஹ்யந்தராஹாத்து மணிகிரணோத்-யோதித திமந்தராளமும் சதுர்மொபுரபார ரமணீயமுமான ஸாலத்ரய மய்யத்து [12]எட்டு உண்மொத்ஸேயத்தினையுடைய வைடூர்ய வர்ணமான ப்ரயமபீ மாகும். அதன்மேல், நான்கு உண்மொத்ஸேயத்தின் யுடைய ஸ்வர்ணமயமான த்ருதியபீ மாகும். அதன்மேல் நான்கு உண்மொத் ஸேயத்தினை யுடைய ஸஹஸ்ரஉண்யவிஸ்தாரமாகிய நாநாவர்ண ரத்ந மயமாகிய தருதியபீ மாகும். அந்தப் பீத்ரயத்துச் சதுர்திக்கிலும் யயாக்ரமத்தினல் ப்ரத்யேகம் எட்டும் நான்கும் நான்கும் ஸோபாநங்க ளாகும். மற்றும், அந்த தருதிய [13]பீத்தின்மேலே விஸஹஸ்ர ப்ரமாண வஜ்ரயாராயு மூலஹாரமும் ஸ்வடிகநிர்மிதமும் வ்ருத்தமுமான மய்யம

---

1. ப்ராகாரமாகும். தாளீஸாலவருணனை 22:81–90.
2. ஷட்ஹாரம். * 'சைத்யப்ராஸாத பூமி' பதினெரு பூமியுள் முதலாமது.
3. நிர்த்யஸாலை. 4. ஷட்ஹாரம். 5. பஞ்சபஞ்ச. 6. அஹ்யந்தரத்து.
7. உஹயபார்ச்வமும், இருமருங்கும் வரகாஞ்சந. 8. நர்த்தந.
9. நாநாவித்ப்ரகார. 10. அஹ்யநயித்து. 11. மாநஸ்தம்ஹ வ்ருயிவி.
12. அஷ்டஉண்ய. 13. பீத்திற்குமேலே த்ரிஸஹஸ்ர.

ஹாமமும், உஜ்ஜ்வலவைடூர்யமயமான உபரிமஹாமமும், அதன்மேல் சாமர வண்டா கிங்கிணீ ரத்நாவலீ கேதுப்ரஹ்ருதிவிஹாயஷிதங்களும் இரண்டு குறைந்த [1]ஆயிரம்ஏண்ண விஸ்தாரங்களும் நிஜ நிஜஜிநேந்த்ரங்ம ஆஹ்ஸமஹாரூணைத்யேயங்களும் அயவா யோஜநேந்த்யேயங்களுமான 'மாநஸ்தம்ஹங்'கள் ஆகும். மற்றும், அதன் மூலஹாமத்தும் உபரிம ஹாமத்தும் திக்குத்தோறும் அஷ்டமஹாப்ராதிஹார்ய ஸமந்விதமான ரமணீய ஜிநப்ரதிமைகள் ஒவ்வொன்று உள. [2]மாடோல்லாவிதமியூர ஊஷ்டிகள் கண்டவுடனே மளிதமாந ராகையிலுல், அதுகாரணம் அந்த ஸ்தம்ஹங்களுக்கு 'மாநஸ்தம்ஹங்'கள் என்று அன்வயநாம மாகும். மற்றும், அந்த ஸாலத்ரயத்துப்புறம்பு நந்தெ நந்தொத்தரை நந்ஏவதீ [3]நந்ஏவொஷை என நான்கு [4]ஹ்ருஏங்களும் யயாக்ரமத்தினுல் பூர்வ ஸ்தம்ஹத்துப்பூர்வாஹிக்கினுள் ஆகும். இவ்வண்ணம் விஜயை,[5]வைஜயந்தீ, ஜயந்தீ, அபராஜிதை, அஶோகை, [6]ஸுப்ரதிஷ்டை, குமுதை, புண்ட ரீகை, ஹ்ருஏயாநந்தை, மஹாநந்தை, ஸுப்ரபுத்தை, ப்ரஹங்கரீ என இவை*ஏகூஷிணஸ்தம்ஹங்களது [7]பூர்வாஹிக்கிலாகும். இந்த ஹ்ருஏங்க ளெல்லாம் ஸமசதுரஸ்ரங்களும் பஞ்சமப்ரஹ்ருதிஸைஎயுக்தங்களும் வேஹிகா சதுஸ்தோரண [8]ரத்நமால்யா ரம்யங்களும் ப்ரத்யேகம் சதுஸ்[9]தடாகம் மணிமய ஸோபாநங்களும் ஜலக்ரீட நயோக்ய திவ்யஏவ்யஸம்பூர்ணங் களும் ஆகும். மற்றும், ஒவ்வொரு கமலஷண்டத்தினுக்கு நிர்மல ஜலங்களையுடைய இரண்டிரண்டு குண்டங்க ளாகும். அவையிற்றில், ஸுரநரதிர்யஞ்ஜீவன்கள் பாஏரேணுக்களோ ப்ரகூளநம் பண்ணுவர்.

மற்றும், அந்த ப்ரயமஹர்ம்யஹ்ருந்தரஹாமத்து, பூர்வோக்த வர்ணநாபேத ரஜதமய சதுர்கோபுர விராஜிதமும் ரத்நகேது தோரண வண்டாஜாலாதிஸம்யுக்தமு மான ஸ்வர்ணமய ப்ரயமவேதி யாகும். அதன் [10]விஸ்தாரோத்ஸேபங்கள் யதளீஸாலவிஸ்தாரோத் ஸேயங்க ளாகும். மற்றும், அந்த வேதிகையுள்ளும் ஸ்வச்ஹஜலபூர்ண மும், நாநாப்ரகாரஜலசரஸஸங்கீர்ணமும், ரத்நமய ஸோபாந ஸோஹித தடமும், விகஸித குமுத குவலய கமலாமோஏவஸுரமும், ஹம்ஸ

1. ஸஹஸ்ர. 2. மாடோல்லாவிதை, மநோல்லாவிதை.
3. நந்திவொஷை. 4. ஹ்ருஏயங்களும்.
5. வைஜயந்தை ஜயந்தை அபராஜிதை.
6. ஸுப்ரதிஷ்டை.

* தக்ஷிணதிக்கி லுள்ள மானஸ்தம்பத்தின் ஸரஸு விஜயை முதலிய 4; மேற்குத்திக்கி லுள்ள மானஸ்தம்பத்தின் ஸரஸு அஶோகை முதலிய 4; வடக்குத் திக்கி லுள்ள மானஸ்தம்பத்தின் ஸரஸு ஹ்ருதயானந்தை முதலிய 4.

7. பூர்வாஹிக்கிலாகும். 8. ரத்நமாலாரம்யங்களும்.
9. தடாகங்களிலும். 10. விஸ்தாரோத்ஸேயங்களாகும்.

ப்ரஹ்ரதி பக்ஷிஸம்யுக்தமும், நிஜ நிஜஜிநோத்துங்ம சதுர்-ஹோமா-மாயமும் மான *'வாதிகாஹ்வமி'யாகும். அது ப்ரயமவ்ரயீவ்ஸமாந விஸ்தார மாகும். அதன் [1]அஹ்ந்தரஹாமத்து ப்ரயமவேஷிவர்ண நாஸஹ்ரமும் தத்ரிமாண விஸ்தாரமும் மான த்ரிதியவேஷி யாகும்.

அதனுள், புஹாம மாலதீ [அதி]முக்தகாஷி ஸம்யுக்தமும் அமரமிய்ந ஸமந்வித லதாலயயுதங்களும் மணிமய ஸோபாநமநோஹர புஷ்கரிணீ விகஸிதகமல கண்டங்களை யுடைய †'வல்லீஹ்வமி'யாகும். அதனது விஸ்தாரம் ப்ரயமஹ்மமிவிஸ்தார த்ரிமாணப்ரமாண மாகும். அதனுள், யக்ஷகுமாரரக்ஷித பூர்வோக்த வர்ணநோபேத ரத்நவசித ரஜதமய மொபுரதாரசதுஷ்டய விராஜிதமும் யமளீஸாலவர்ணநஸமாநமும் தத்ரிமாணவிஸ்தாரமும் மான ஸ்வர்ணமயத்ரிதியஸால மாகும்.

அதனுள், நாநாப்ரகார வநஷண்ட மண்டந விவிய நதீபுளிந வரவாபீ[2] க்ரீடாஹ்ரி ரமணீயமான ‡'உபவநஹ்வமி'யாகும். அதன் விஸ்தாரம் ப்ரயமவ்ரயீவ த்ரிமாணப்ரமாணமாகும். அதில் அஸோக ஸப்தச்சத சம்பக சூத வநங்கள் [3]பூர்வாஷிக்குக்களி லாகும். மற்றும், அந்த §உபவநவாபீஜலத்தை ஆஸ்ரயித்தவர் ஏகஹவஜாதியைக் காண்பர்; அதனை நிரீக்ஷித்தவர் அதீதாநாகத ஸப்தஹவஜாதியைக் காண்பர். மற்றும், ஒவ்வொரு உபவநஹ்வமியில் ஸௌந்தரரூபாஸோக ஸப்தச்சத சம்பக சூதங்கள் என்னும் நான்கு நான்கு சாமரப்ரஹ்ரதிஸம்யுக்த [4]சைத்யவ்ரக்ஷங்க ளாகும். ஒவ்வொரு சைத்யவ்ரக்ஷத்துக்கு அஷ்டமஹாப்ராதிஹார்ய ஸம்யுக்த ரத்நமய ப்ரதிமைகளும் ஸாலத்ரயவேஷ்டித பீடத்ரயோபரிஸ்யித மாநஸ்தம்ஹங்களும் நான்கு நான் காகும். மற்றும், ஒவ்வொரு ஸ்யாநத்து, பஹ்வஹ்வஷிதங்களும் விவியரத்நநிர்மிதங்களுமான ரம்யஹர்ம்யங்களும், உத்க்ருஷ்ட க்ரீடநஸாலைகளும் ந்ருத்யத்ஸ்ராங்மநாநிவஹநாட்யஸாலைகளும் என இவையெல்லாம் பங்க்திக்ரமத்திலுள் உபவநஹ்வமியில் விளங்காநிற்கும். மற்றும், ஸர்வவநப்ரணியிஸ்யித ஸர்வவீயிகளின் இரண்டருகும் இரண்டிரண்டு நாடகஸாலைக ளாகும், மற்றும், உபவநஹ்வமியின் அஹ்ந்தரஹாமத்து யக்ஷகுமாரரக்ஷிதமும் த்ரிதியவேஷிஸமாந ஸோஷவர்ணநமு மூடைய த்ருதியவேஷி யாகும்.

---

* இஃது இரண்டாம் பூமி.
1. அஹ்ந்தரத்து.
† இது மூன்றும் பூமி.
2. * க்ரீடாஷி ரமணீயமுமான.
‡ இது நான்காம் பூமி.
3. பூர்வஷிக்குகளிலாகும்.
§ மேரு. 1086.
4 சைத்யவ்ரக்ஷத்து.

அதனுள் *'ய்வஜஹ-மி'யாகும். அதன் விஸ்தாரம் ப்ரயமஹ-மி விஸ்தார மிமாணப்ரமாண மாகும். அதில், †ப்ரத்யேகம் அஷ்டோத்தர ஸத ஸங்வ்ய வ்ருஹ வ்ருக்ஷ வமபதி ஸிவி ஸஸி ரவி ஹம்ஸ பத்ம சக்ரம் என்னும் இந்த திவ்யய்வஜங்கள் ப்ரத்யேகம் அஷ்டோத்தர ஸத கூல்லகய்வஜஸம்யுக்தங்க ளாகும்; ப்ரத்யேகம் [1]சதுர்திக்கிலும் ஆகும். ரத்ந வசித ஸ்தம்ஹ ஸம்ஸ்ரித ஸகல ய்வஜங்களது திரண்ட ஸங்வ்யை நான்கு லக்ஷமும் ‡எழுபதினாயிரத் தெண்ணூற்றென்பதும். மற்றும், ய்வஜஸ்தம்ஹங்களது முன்ஹும் §மூன்றுமுழமும் பதினறங்குலமும் ஆகும். மற்றும், ய்வஜஹண்ஹாந்தரம் பஞ்சவிம்ஸதி யதுப்ரமாண மாகும். மற்றும், அந்த ய்வஜஹம்ப்யஹ்ந்தரஹாமத்து, பூர்வோக்த வர்ணே நாபேத நாமகுமாரரக்ஷித ரஜதமய சதுர்மொபுர ஸாரஸோஹிதமும் யஸ்ரீஸால வர்ண ஸமா நமும் தத்விமாண விஸ்தாரமு மான அஞ்ஜ நவர்ண த்ருதீயஸால மாகும்.

அதனுள், பாநாம்ப தூர்யாம்ப ஹஸ்த்ரக்ஷாம்ப வஸ்த்ராம்ப ஹொஜநாம்ப ஆலயாம்ப ஜீபாம்ப ஹாஜநாம்ப [2]மால்யாம்ப ஜ்யோதிரங் மம் என்னும் ஏஸவிய கல்பகவ்ருக்ஷ ஸம்பூர்ணமான ‖'கல்பகவ்ருக்ஷஹ-மி' யாகும். அதன் விஸ்தாரம் ப்ரயமஹ-மிவிஸ்தார மிமாணப்ரமாண மாகும். மற்றும், ஒவ்வொரு இடையில், ஸுரநர [3]தாநத்ய மத குங்கும பங்க

---

* இஃது ஐந்தாம் பூமி.

† இந்தத் தொகையின்படி பெருக்கினால் மொத்தத் தொகைக்கு ஒத்துவர வில்லை. மூலத்தில் ஒவ்வொரு திக்கிலும் 1080 த்வஜங்கள் என்றும், அவை மொத்தம் 4320 என்றும் (22 : 234), மாலை, வஸ்த்ரம், மயில், கமலம், ஹம்ஸம், கருடன், விம்ஹம், எருது, யானை, சக்ரம் என்னும் 10 த்வஜங்களுள் ஒவ்வொன்றும் 108 பரிவாரத்வஜங்களை உடையன என்றும் (22 : 219, 20) கூறப்பட்டுள்ளன. கன்னட ஆதிபுராணத்தில் 4965300 என்றும், 4660600 என்றும் இரண்டு பாடம் உள. 10: 32. வச.

மேரு 1074-ல் 1080 என்றிருப்பதை 1080-ஆல் பெருக்கி ஒரு திக்கிற்கு 1166400 என்று கூறுகின்றது உரை. மொத்தம் 46656000 கொடிகள். மேரு. 1077.

1. சதுர்திக்கிலும் ரத்ந.

‡ எழுபதினாயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்தெண்பது என்றும் பாடம். மேல்பாடத் துத் தொகை வரவேண்டுமானால், ஒவ்வொருதிக்கிலும் உள்ள கொடிகளுள் ஒவ் வொன்றற்கும் 108 பரிவாரத்வஜங்களும், விம்ஹம் முதலிய பத்து வகைக்குத் தனித் தனி 108 கூல்லக த்வஜங்களும் இருத்தல் வேண்டும்.

ஒரு திக்குக்கு 1080 வீதம் 4 திக்குக்கு 4320 ஆகும்.
ஒவ்வொன்றற்கும் பரிவாரத்வஜம் 108 ஆக (4320×108) 466560
விம்ஹம் முதலிய 10-ம் 4 திக்குக்கு 40 ஆகும்.
ஒவ்வொன்றற்கும் 108 ஆக (40×108) 4320
ஆக 470880

§ எண்பத்தெட்டு அங்குலம் என்று அங்குலக்கணக்கிற் கூறப்பட்டுளது. 22:213.

2. மாலாம்ப. ‖ இஃது ஆறும் பூமி. 3. தம்யத, தநாமத.

பிஞ்ஜரித ஜலங்களை யுடைய கமலோத்பல குமுத பரிமளஸமன்வித வரவாபிகளும் வஹ்நிஹோமமி [1]ஹோஷிதங்களும் விவிய ரத்ந நிர்மிதங்களு மான ரம்யஹர்ம்யங்களும் உத்க்ருஷ்டக்ரீட நஸாலைகளும் [2]பாடப்பட்ட ஜிநேந்த்ரமாண்ஸ்துதியை யுடைய [3]ப்ரேக்ஷணஸாலைகளும் என இவையெல்லாம் பங்க்திக்ரமத்தினல் கல்பகவ்ருக்ஷஹோமியில் விளங்கும். மற்றும், ஸாலத்ரயங்களையும் பீடத்ரயங்களையும் உடைய [4]பூர்வாஹ்நிமுவங்களான நான்கு நான்கு [நு] மேரு மந்த்ர பாரிஜாத ஸந்தாநங்களென்னும் விஜயாக்ஷய-த்வ்ருக்ஷங்கள் கல்பகவ்ருக்ஷஹோமியி லாகும். மற்றும், ஒவ்வொரு விஜயாக்ஷய-த்வ்ருக்ஷமூலத்து விசித்ர பீடத்ரயங்களையுடைய ரத்நமய விஜயப்ரதிமைகள் நான்கு நான்கு ஆகும். மற்றும், ஒவ்வொரு வ்ருக்ஷத்துக்கு நான்கு நான்கு ஸாலத்ரய ஸம்வேஷ்டித பீடத்ரயோபரிஸ்யித [5]மாநஸ்தம்பங்க ளாகும். மற்றும் கல்பகவ்ருக்ஷஹோமிப்ரணியிகளிலே வீயி வீயிதோறும் ரத்நநிர்மிதங்களும் பஞ்சஹோமி ஹோஷிதங்களும் ஆத்ரிம்ஶத்ரங்மஹோமிகளை யுடைய நாட்யஜ்ஜ்யோதிஷ்கதெவகந்யகையரையுடைய ரமணீயங்களாகிய நான்கு நான்கு [6]நாட்யஸாலைக ளாகும். மற்றும், அதனுள் நாமகுமாரரக்ஷித ஆரஸோஹிதமும் ப்ரயமவேஷிஸமாந மோஷவர்ணநமு முள்ள சதுர்-த்வேஷி யாகும்.

அதனுள், *'ஹவநஹ-ஷிமி'யாகும். அதன் விஸ்தாரம் ப்ரயமஹோமிவிஸ்தாரப்ரமாண மாகும். அதிலே சலத்ப்வஜங்களை யுடைய [7]வரதோரணைத்துங்ம ஆரங்களை யுடைய ரத்நரசித ஹவநங்கள் ஸுரமியுநக்ருத மீத வாத்ய நாட்ய ஜிநாஹிஷேகங்களினல் அழகு பெற்றிருக்கும். மற்றும், ஹவநக்ஷிதிப்ரணியிலே வீயி வீயிதோறும் [8]அப்ரதிமஜிந விஜயப்ரதிமா ஸங்கீர்ணங்களும் உத்ராஜி விஹவ [9]ஸாயநங்களும் அஷ்டமங்மலஸமாலிங்மிதங்களும் நாட்யஷிசித்ர த்வஜங்களையுமுடைய ஒன்பதொன்பது ஸ்தூபைக ளாகும். ஸ்தூபைகளாவன—லோகஸ்தூபை, மயூமலோகஸ்தூபை, மந்த்ரஸ்தூபை, மைத்ரேயகஸ்தூபை, ஸர்வாக்ஷ-த்விஜிஸ்தூபை, விஜிஸ்தூபை, ஹவ்யஸ்தூபை, மோஹஸ்தூபை, வையிஸ்தூபை என. மற்றும், ஒவ்வொரு ஸ்தூபாந்தரத்து நூறு நூறு மகரதோரணங்க ளாகும். மற்றும், அவையிற்றிலே ஹவ்யஜநங்கள் ப்ரஹ்ஷிணமாக அபிஷேகம் பண்ணுவர். மற்றும் அதனுள், ரத்நஷண்மண்டநஹோஜாஷண்டரும் ஜிநபாஷகமலஹக்தரு மான கல்ப-

---

1. ஹோஷணங்களும். 2. மாநம்பண்ணப்பட்ட. 3. ப்ரேஷண.
4. பூர்வாஹ்நிமுவங்கள். 5. மாநஸ்தம்பங்களும். 6 நாட்யஸாலைகளும்.
* இம்மீது ஏழாம் பூமி. 7. வரதோரணைத்துங்ம.
8. அப்ரதிஜிந. 9. ஸநாதநங்களும்.

வாவிதெவர்களால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட நாநாரத்ந ரசித மரகதமய மொபுர ஆர [1]சதுஷ்கத்துடன்கூடின ஆகாஸஸ்வடிகளால மாகும். அதன் விஸ்தாரம் க்ரோஸத்தைப் [2]பன்னிரண்டு ஹாமம் பண்ணி அதில் ஒரு ஹாம மாகும். [3]ஸுஷவர்ணநம் யமளீஸாலஸமாந மாகும்.

அதனுள், லக்ஷ்மீவரமண்டப மாகும். அதிலே, ரத்நஸ்தம்ஹங் களிஞல் யரிக்கப்பட்ட முக்தாஜாலாதி க்ருதஸோதெஹகளே யுடைய நிர்மலஸ்வடிக விநிர்மித ஷோடஸ ஸிம்ஹாஸநங்களது அந்தரத்து *'ஆஹஸ கோஷ்ம'க ளாகும். அதன் விஸ்தாரம் ஒருக்ரோஸத்தை [4]ஆறு ஹாமம் பண்ணி [5]அதில் ஐந்துஹாம மாகும். மற்றும், அந்த ஆஹஸகோஷ்மங் களுள் கரகமலங்களே முகுளித்து, பூர்வதிக்குமுதல் ப்ரயமகோஷ்மத்து, மணயரரும் பூர்வயரரும் விக்ரியாஜிஜிப்ராப்தரும் [6]அவயிஜ்ஞாநிகளும் மநஃபர்யயஜ்ஞாநிகளும் மஹாவாதிகளும் ஸிக்ஷகரும் என்னும் ஸப்த தெஹ முநிஸமூஹம் இருப்பர்; இரண்டாங்கோஷ்மத்து, கல்பவாவிதெவி யரும், மூன்றுங் கோஷ்மத்து ஆர்யகா ஸ்ராவகாநிவஹமும் இருப்பர். இந்த க்ரமத்திஞல் ப்ரதக்ஷிணமாக ஜ்யோதிஷ்கதெவியரும், வாநவ்யந்தர [7]தெவியரும், ஹவநவாவிதெவியரும், அஸுராதி தஸவிய ஹவநவாவி தெவரும், கிந்நராதிவ்யந்தரவிய வ்யந்தரரும், சந்த்ராதிபஞ்சவிய ஜ்யோ திஷ்கரும், கல்பவாவிதெவரும், சக்ரவர்த்தி மண்டலீக மகுடபத்தாதி ஹஸ்தர வெசரரும், கரி [8]கேஸரி வ்யாவ்ர ஹரிணீ மூஷக விபால விவிதவிஹமப்ரப்ருதிஜீவன்களும் நாலாங்கோஷ்மம்முதல் இருக்கும். மற்றும், அதனுள் ஸ்வடிகோபல ரசித பஞ்சமவேதி யாகும். அது சதுர்-ஸோலஸத்ருஸோத்ஸேயாயிகத்தினே உடையது.

அதனுள், ஜிக்ரோஸ விஸ்தாரமும் [9]அஷ்டதண்டொத்ஸேயமும் வைடூர்யமணி நிர்மிதமு மான †'ப்ரயமபீ'மாகும். அதனுக்கு ப்ரத் யேகம் கோஷ்மங்களினுடையவும் ஸகலவீதிகளினுடையவும் வ்ருணியி-களிலே [10]பதினுறு பதினுறு ஸோபாநங்க ளாகும். மற்றும், விவியார்ச் சநாத்ருவ்யமங்மலஸமயுக்தமான [11]அந்தப் பீடத்து மேலே யின்

---

1. சதுஷ்டயத்துடன். 2. ஆஹஸ. 3. விஸுஷவர்ணநா ஸுமளீஸால.
* இஃது எட்டாம் பூமி. 4. ஷட்ஹாமம். 5. அதிலேபஞ்சஹாமம்.
6. அவயிஜ்ஞாநிகளும் கேவலிகளும்.....என்னும் அஷ்டதெஹமுநிஸமூஹம். ஸர்ஸ்த்ராஸரஸழச்சயம். ப்ரதமா. சூ. 12. உரையில், கேவலிகள் ஒழிந்த 7 பேதமே உளது.
7. தெவியரும் அஸுராதி...தெவியரும். 8. கேஸரி ஹரி வ்யாவ்ர என்று பாடம் சிங்கம், புலி, பாம்பு, யானை, குதிரை, எருமை, ஆடு, எலி, பூனை, விவிதவிஹங்-கமம் முதலிய திர்யக்குக்கள். ஸர்ஸ்த்ர. ப்ரத. 12-உரை.
9. அஷ்டதண்ட † ஒன்பதாமதாகிய முதற்பீடபூமி.
10. ஷோடஸ ஷோடஸ. 11. சதுர்பீடத்து.

நான்கு திக்கிலும் ஸ்பரஸ்வரிஞல் யரிக்கப்பட்ட யர்மசக்ரத்தையுடைய யதேஷ்டந்ரு ரிருப்பர். அந்த மேவலியின் விஸ்தாரம் எழுநூற்றைம்பது உண்வு மாகும். மற்றும், ரணயராஜி ஆஹ்வமணங்கள் அந்த ப்ரயம பீடத்தின்மே லேறி த்ரிப்ரதக்ஷிணம் பண்ணி அடிக்கடி பரமேஸ்வரனை அர்ச்சித்து ஸ்துதிஸ்தங்களிஞல் ஸ்துதித்து அஸங்வ்யாதமனஸ்ரேணி கர்மநிர்ஜரையினைப் பண்ணி ப்ரஸன்னசித்தத்தராகித் தந்தங் கோஷ்ட்டத்துப் புகுவர்.

மற்றும், அந்தப் பீடத்தின்மேலே இரண்டாயிரத்தைந்நூறு உண்வவிஸ்தாரமும் சதுர்உண்வொத்ஸேயமும் உடைய *'த்விதீயபீடம்' ஆகும். அதன் நான்கு திஸையிலும் ப்ரத்யேகம் பஞ்சவர்ண ரத்நமய ஸோபானங்கள் எட்டெட்டாகும். மற்றும், அதன் மேவலியின் விஸ்தாரம் எழுநூற்றைம்பது உண்வப்ரமாண மாகும். அதில், மணிஸ்தம்ஹலம்வ-மாநங்களான கேஸரி வ்ருஷ பத்ம சக்ராப்வர ஹம ம்ருவ ஹஸ்தி யவ்ருஷங்களும் யமபவடங்களும் நவநிதிகளும் மங்ஸலங்களும் அர்ச்சநா த்ரவ்யங்களும் இருக்கும்.

மற்றும், அதன்மேலே ஸஹஸ்ரஉண்வ விஸ்தாரமும் சதுர் உண்வொத்ஸேயமு முடைய ஸமர்யவிம்வம்போல ஸமவ்ருத்தமான விவிய ரத்ந நிர்மித †'த்ருதீயபீடம்' ஆகும். அதன் நான்கு திக்கிலும் ரத்ந மயங்களாகிய எட்டெட்டு ஸோபானங்க ளாகும். மற்றும், அதன் மேலே ஷட்யத ‡சாப விஸ்தாரத்தினை யுடைய நவஸதஉண்வொத் ஸேயமாகிய 'மஞ்சுடி' யாகும். அது சாமர கிங்கிணீ வந்த்ரமாலா ஹாராத்ரமணீயமும், ரத்நவசித மொளீர்ஷ மலயஜ காளாம ருப்ரஹ்ருதி யமபமஞ்சாத்ருமும், ப்ரஜ்வலத்ரத்ந தீபங்களும், ந்ருத்யத்விசித்ர யவ்ருஜ பங்க்தியும் உடையதாகும். அதன் மத்யத்து ஸபாத பீடமும் வண்டா-ஜாலாதி ரமணீயமும் ரத்நவசித நிர்மலஸ்வடிக நிர்மிதமு மான வலிம்ஹா-ஸநமு மாகும். அது நிஜநிஜஜிநோத்தங்ம யோத்ஸேய மாகும். மற்றும், யவ்ருஜஸ்தம்ஹ மாநஸ்தம்ஹ சைத்யவ்ருக்ஷ ப்ராஸாத க்ரீவ நாட்யஸாலை நாட்யஸாலை ப்ரேக்ஷணஸாலை மொபுரஸ்தாபை ஹவநலக்ஷ்மீ-மண்டப விஜயாவ்ருக்ஷ சைத்யவ்ருக்ஷ ப்ராதிஹார்யாஸோகவ்ருக்ஷங் களின் உத்ஸேயம் நிஜநிஜஜிநோத்தங்ம ஆஹ்வமாண மாகும். மற்றும், மூலக்தொடங்கி க்ரமஹாநியையுடைய ஸாலங்களும் மூலோபரிஸமா நவிஸ்தாரங்களான வேதிகைகளும் தோரணங்களும் நிஜநிஜஜிநோத்தங்ம

---

* த்தாமதாகிய இரண்டாம் பீடபூமி.

† பதிஞென்ருமதாகிய மூன்ரும் பீடபூமி.

‡ 600 வில் விஸ்தாரமும் (அகலமும்), அத்தனை நீளமும், அகலத்தினும் சிறிது அதிகமான உயரமும் உடையது என்று மூலம். 23:24.

[1]சதுர் முணைத்துங்மத்திற் கிஞ்சிதியக மாகும். அதிலே பல்யாஸங்வ்யாத ஹாம [2]ப்ரமித ஹவ்யஜீவன்க ளிருக்கும். மற்றும், அதிலே ஜிநேந்த்ரருடைய மாஹாத்ம்யத்தினல் வாலப்ரஹ்யதி ஹவ்யஜீவன்கள் அந்தர்முஹூர்த்த மாத்ரத்து ஸங்வ்யாதயோஜநகளே [3]ப்ரவேஸநிர்மமத்துச் செல்வர். மற்றும், அஹவ்யமிச்யாத்ருஷ்டிகளும் அஸம்ஜ்ஞிஜீவன்களும் [4]அநத்யவஸாயிகளும் ஸ்த்ரீயரும் விபரீதரும் என [5]இவ ரில்லே. மற்றும், ஆதங்க ரோக மரண ஜந்ம வைர காமோந்மாத க்ஷுத் த்ருஷ்ணை வாயெகளும் இல்லே. மற்றும், *அங்கர் த்ருஷ்டி பெறுவர்; வயிரர் ஸ்ரோத்தியைக் கேட்பர்; மூகர் வ்யக்தமாக மொழிவர்; முடவர் நடை பெறுவர். இவ்வண்ணம் ஸமவஸரண மய்ஸ்யித [6]விம்ஹாஸநமய்த்து ஸஹஸ்ரதளஸம்யுக்த ரமணீய ரோணும்வோஜமய்வர்த்தியாகிய ஸ்வர்ண கர்ணிகையின்மேல் †நால்விரல் விட்டு, மத்யநதலத்துச் சதுஸ்த்ரிம்ஸ தி-ஸயாஷ்டமஹாப்ராதிஹார்ய ஸமந்விதனகிய பரமேஸ்வரன் ‡ஸர்வாக்ஷர-ந மாமயீய மென்னும் ஹாஷாஸ்வரூபமான திவ்யஹாஷாத்ருதத்தினல் ஹவ்யஜீவ ஸம்யஸம்பத்தியினேச் செய்தும், ஸாமாரா நமாரயர்மத்தினே உபதெஸித்தும் இவ்வண்ணம் அழகுபெற எழுந்தருளியிருந்தனன்.

ஹரதசக்ரவர்த்தி திக்விஜயம்

§ஹரதராஜனும், இப்பெற்றியதாகிய [7]ஸமவஸரண மண்டல மடைந்து, மாநஸ்தம்ஹங்களேயும் ஸ்தூபைகளேயும் வநஉப்ரதிமைகளேயும் சைத்யவ்ருக்ஷங்களேயும் ‖யர்மசக்ரத்தினேயும் மற்றுமுள்ள மங்மலங்களே-யும் பூஜித்துப் புகுந்து, அஷ்டமஹாப்ராதிஹார்யங்களால் விளங்கியெழுந் தருளியிருந்த ஹமவர்நாதநக் கண்டு ப்ரதக்ஷிணமாக வந்து நமஸ்கரித்து, நாநாவித்யமாகிய ஸ்துதிப்ரபஞ்சங்களினல் அர்ச்சித்து, பின்னேப் புருஷார்த-ஸாத்யநமாகிய தத்த்வஸ்ரூபத்தினே ப்ரஸ்நம் பண்ணினன்.

---

1. சதுர்முணமவற்றில்கிஞ்சித், சதுர்முணம் உத்துங்மம்.
2. ப்ரதிம. 3. ப்ரவேஸிநிர்மமநத்ர, ப்ரவேஸநிமமத்து.
4. அநத்வாஸி. 5. இவர்களில்லே. * மேரு. 1041. நோக்கத்தகும்.
6. விம்ஹாஸநத்தில்.

† தமது மஹிமையினல் நான்கு அங்குலமளவு படாமல் விளங்கினர். 23:29; திருக்கலம்பகம். 1. நால்விரல் விட்டு என்பது கன். ஆதி. 10:38.

‡ ஒலி ஓரேவிதமாயிருப்பினும் ஜிநேஸ்வரன்மஹிமையினல், எல்லா மனுஷ்யபாஷைகளேயும் உட்கொண்டதா யிருந்தது. அம்தாவது அவ்வொலி, பல்வேறுமொழியினருக்குந் தங்கள்தங்கள் மொழியாகக் கேட்கும் என்பதாம். 23:70.

§ இதுமுதல் 24-ஆம் பர்வம்.

7. ஸமவஸரணமடை.

‖ தர்மசக்ரசதுஷ்ட்யத்தை என்று மூலம். 24:19.

ஹவாதும் ஹவ்ய[1] சாதகங்கட்கு அஹிநவமேவயவ்ஹிபோன்று ஸ்ரவணமயஸ்ரமாகி [2] நாநாவிய ஹாஷைகளாய் விரியும் ஹிவ்யபாஷையினல் ஜீவபுத்ஹி மலயர்மாயர்மாகாஸகாலம் என்னும் *ஷட்பதார்த்-ங்களும் அவற்றினுடைய ஹெதாஹெதுங்களும் ஸம்யக் உர்ஸ நஜ்ஞாந சாரித்ராத்மகமாகிய மோக்ஷமார்மமும் அதன் ஹலமாகிய புருஷார்த-ங்களையும் விரிய அருளிச்செய்தனன்.

[3] அதனைக் கேட்டு, தத்த்வார்த-ங்களைத் தெளிய உணர்ந்த ஹரத ராஜனும் ஸம்யக் உர்ஸ நமஹாரத்நத்தினை நாயகமணியாக உடைத்தாகிய வ்ரதஸீலங்கள் என்கின்ற முக்தாஹலங்களால் செய்த [4] மஹாஹாரத்தை முக்திஸாம்ராஜ்யத்திற்குக் கண்ணிகைபோல ஹ்ருதயத்திடையரித்தனன். மற்றுமுள்ள ஜநங்களும் தத்த்வஸ்வரூபத்தை யறிந்து ஸம்யக் உர்ஸ நவ்ரதஸ்தரியினை யடைந்தனர்.

அக்காலத்தே ப்ராஜ்ஞனும் ஸுரனுமாகிய †வ்ருஷஹஸேநகுமாரன் ஸம்ஸாரவிரக்தனுகி ஸ்ரபதிகளாற் பூஜிதனுகி ஹமவத்ஸந்நியிலே தீக்ஷையினை ப்ராபித்து [5] ஸப்தமஜிஹ்மஹ்மஷிதனுகிய ப்ரயமமுணயரராயினன். ‡ஸோமப்ரஹனும் ஸ்ரேயாநுருமாரனும் §முதலாகிய ராஜாக்கள் தீக்ஷித்து, முணயரபதத்தை யடைந்தனர். ஸ்ரத்ஹியும் ஸ்ந்ருரியும் என்னும் கந்யகைகள் ஸம்ஸாரவைராக்யத்தால் தீக்ஷித்து ஆர்யாங்முநகளுக்கு முணிநிக ளாயினர்.

இவ்வண்ணம் ஸம்ஸாரவைராக்யத்தால் பலஸ்த்ரீகளும் புருஷரும் தீக்ஷித்தனர். மஹாப்ராஜ்ஞனுகிய ஸ்ரதகீர்த்திஎன்னும் ஸ்ராவகன் ஸம்ஸார விரக்தனுகி உபாஸகவ்ரதம் கைக்கொண்டு அணுவ்ரதயாரிகட்கு அக்ரணி யாயினன். ப்ரியவ்ரதைஎன்னும் ஸ்ராவகி தன் முணங்களால் ‖ஸ்ராவகிகட்கு அக்ரணி யாயினள். கச்ஹ மஹாகச்ஹர்மூதலாகிய தாபஸரும் மரீசிகுமாரனையொழிய, [6] ஹமவாநுஸ்ரீபாஹங்களை யடைந்து தீக்ஷித்

---

1. சாதம். 2. நாநாஹாஷைகளால்

* ஷட்பதார்த்தங்கள் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. 24. 86-161

3. அதனைக்கொண்டு.

4. மஹாரத்நஹாரத்தை.

† இவன் புரிமதால நகருக்கு அரசன். 24:171 ; பரதனுக்கு நேர் இளையன். கன். ஆதி. 10: 46. வச.

5. ஸப்த ஜிஹ்வி, ஸப்தஜிபஜிஹ்வி.

‡ இதன்பின், பரதன் வந்த வரலாறு கூறப்படுகின்றது. கன்னட. ஆதி. 10.47. வச.

§ பரதன் தம்பி அனந்தவீர்யனும் கணதரனுனன். கன். ஆதி. 10:64. வச.

‖ ஸ்ரீதத்தவ்ருத்தராயஸ்த்ரீகட்கு அக்ரணி ஆயினள் என்று மூலம். 24: 179.

6. ஹமவாதுடைய.

தனர். ஹரதராஜன், [1]வா ஹுவலிகுமாரன்முதலாகிய தம்பிமாரொடுங்-கூட ஜமஜ்மாருவை நமஸ்கரித்து விடைகொண்டு சக்ர[2] பூஜாவ்யமுஹுகித் திருவயோவெ) அடைந்தனன்.*

†இந்த ஹரதராஜனுகிய ராஜ்ஷியினபோனபின் திவ்யஹாஷையடங்குதலில், முழங்கி மழை பொழிந்து விட்ட கார்காலத்துமேவம்போலவும், ஒலியடங்கிய கடல்போலவும் ஹாஹாமணங்களாற் சூழப்பட்டெழுந் தருளியிருந்த ஹமவானை ஸைலயர்மேந்ரன் ஹமவஜ்மாணங்களைத் தொடுத்து ‡ஸ்தோத்ரம் பண்ணி, இவ்வண்ணம் விண்ணப்பஞ்செய்தான்.

[3] 'ஹவ்யாவ்ஜமித்ரனே, ஜிநார்க்கனே, பரமபுருஷனே, மோஹ மஹாஸுகாரங்களால் மயங்கிய லோகத்தை அங்கங் கெழுந்தருளி, நின் திருவாய்மொழினன்னுஞ் செங்கதிர்களால் அவ் வஸுகாரத்தை யகற்றி உணர்த்தியருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்தபின், பரஹிதநிரத ஞுகிய ஹமவானும் ஸம்பூர்ணசந்ரமண்டலம்போன்ற ஹத்ரத்ரயம் தானே கவிப்ப, சந்ரகிரணங்கள்போலுஞ் [4]சாமரைகள் தாமே இருமருங்கும் [5]வீச, யர்மசக்ரம் முன்செல்ல, தெவந்ரதுந்துஹி முழங்க, கிந்நரர் வீணை வேணு ஷ்டிஹங்மங்களை வாசிப்ப, மஸுர்வர் ஹமவஜ்மாணங்களைப் புணர்த்துப் பாட, ஸைலயர்மேந்ரன் ஸர்வாஹரணலுஷிதனுகி வாஹு ஸஹஸ்ரங்களை நிர்மித்து அதிமுவமாகநின்று நயநாநந்ஹமாக நூத்தம் பண்ண, திவ்யஸ்த்ரீகள் இவனைச் சூழ்ந்து கல்பகவல்லிபோல நூத்தம் பண்ண, அதி நீந்ரன் அநேகம்வாஹுக்களால் யூபபடங்களை யரித்து முன்செல்ல, திதி தெவதைகள் அஷ்டமங்மலங்களை [6]யேந்தி முன்செல்ல, தெவஸேநை 'ஜய ஜய' என்று துதிப்ப, தூகிற்கொடிகள் பரந்து முன்செல்ல, திக்குக்கள் ப்ரஸந்நங்களாக, லுமி ஸ்வாமிலாஹத்தினுல் ஹர்ஷரோமாஞ்சமாகிய துபோல ஸால்யாதிஸம்பத்தினை யடைய, [7]ஸ்வர்யுநீஸீகர ஸம்பர்க்க ஸுரபி மந்ஹமாருதம் வீச, தெவர்கள் ஸுமநுஜலங்களினுல் யுமளி உபசுமநம் பண்ண, வுசுஷுங்கள்

---

1. வாஹு குமாரன்.
2. பூஜாவ்யமுஹுகி.

* அசுத்தவீர்யன் ஸ்வாமியினிடம் தீக்ஷித்து, தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவனுகி மோக்ஷத்தை விரும்புபவருள் முதல்வனுனன். 24: 181.

† இதுமுதல் 25-ஆம் பர்வம்.

‡ ஸைலயர்மேந்த்ரன் ஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்ரத்தால் துதித்துள்ளான். 25:9-224. (25:100-216 பார்க்க.)

3. ஜிநார்க்கனே ஹவ்யாவ்ஜமித்ரனே மோஹாந்த.
4. சாமரைகள் இருமருங்கும் தானே.
5. அசைய. 6. ஏந்திச்செல்ல. 7. ஸ்பர்யூ.

வஜ்ரத[1] ஸம்ஹதமாகிய புஷ்ப மால ஹாரங்களை அடைய, மவ்யுதிஷ்ட சதுஷ்டயம் கேஷ்ம ஸ்ரஹிஷ்ண ஆரோஹங்களையும் ப்ராணிவயாஹாவத்தையும் அகாரணப்ரமாதத்தையும் பரஸ்பரமித்ரஹாவத்தையும் உடைத்தாக, [2] ஹரவச்சரணந்யாஸப்ரதிஷ்டநஹஸ்யலத்து ஸ்ரஷ்டுஸ்பர்ஷமே ஹமமய மாகிய, முன்னும் பின்னும் விகஸித ஸப்தபத்மங்களும் தத்பர்யந்த [3] விராஜிதாந்யபத்மங்களும் லக்ஷ்மீ நிவாஸ [4] ஸௌயங்கள் ஆகாஸாங்-மணத்து ஸஞ்சரியாகின்றனபோல விளங்காகிற்ப, தீவ்ரஸம்ஸார தாவாநல தப்த ஹவ்யஜீவ நிசயத்தினை யர்மாம்ருதாம்வுவர்ஷத்தினால் ஸந்தர்ப்பியாகின்று, *காஸ்யாதி ஸகலதேஸங்களிலும் விஹரித்து, க்ரமத்தினால் சந்த்ரகிரணம்போன்ற [5] தனது கீர்த்தியினை அதுகரியா-கின்ற கைலாஸபர்வதஸிவரத்து தெவ நிர்மித பூர்வோக்தவர்ணே நா-பேதமாகிய ஸ்ரீஸஹாமண்டலத்து, ஆதிஸமணபரிவ்ராதனாகி அஷ்டமஹா ப்ராதிஹார்ய ஸமன்விதனாகி எழுந்தருளியிருந்தனன்.

†ததெவம் த்ரிதஸாயிவாஹி-ர்தவதம் வாதிக்ஷயாநந்ர
வ்ராவ்தா நந்யதாஷ்டயம் ஜி நபிநம் லவ்ராவ்ஜி தீநாதிநந்.
ரோநஷ்டாஹவிதொகநாநத ஜமநாநாம் த்ரிலொகீவதிந்
வ்ராவ்தாவிதவ்யவஹிவி-ர்லலிதநயம் ஹர்ஷா வ்யவர்தாதெஹ ॥

‡இப்பால், ஹரதராஜன் திருவயோத்யை யடைந்து சக்ரத்தை வியிக்ரமத்தால் பூஜித்து, புத்ரோத்பத்திகல்யாணமும் பண்ணியபின், §திக்விஜயத்திலே ஒருப்பட்டு மகுடவரராகிய ராஜாக்களோடுகூட, கரிதுரமரயபதாதிகளாற் சூழப்பட்டு ஸ்தபதிரத்நத்தால் நிர்மிக்கப்பட்ட அஜிதஞ்ஜயம் என்னும் திவ்யரதம் ஏறி, ‖யவளச்சத்ரம் கவிப்ப, மங்மாதரங்ம ஸமாநசாமரங்களை வாரவிலாஸிநிகள் வீச, ராஜமார்கத்து இருமருங்கும் ஓங்கிய மாளிகைமிசை நின்ற புரஸ்த்ரீகள் [6] நயநோத்-

---

1. ஸம்பூர்ண.
2. ஹவச்சரண.
3. விராஜிதாந்யபத்மங்களும்.
4. ஸௌயதங்கள்.

* காஸி, அவந்தி, குரு, கோஸல, ஸ்ரஹ்ம, புண்ட்ர, சேதி, அங்க, வங்க, ×மகத, ஆந்த்ர, களிங்க, மத்ர, பாஞ்சால, மாளவ, தசார்ணவ, விதர்ப்பம் முதலிய தேசங்களில் விஹரித்து என்பது மூலம். 25: 286.

× மகத, களிங்க, மத்ர, பாஞ்சால என்பது கன்னடத்திலுள்ள மூலம். 286.

5. ஸ்வகீர்த்தி.

† 25:290. இது கன்னடத்திலுள்ள மூலத்தில் இல்லை.

‡ இதுமுதல் 26-ஆம் பர்வம்.

§ திக்விஜயத்திற்குச் சென்ற காலம் க்ரதுகாலம். 26:5.

‖ இது 12 யோஜனை நீளமும் 9 யோஜனை அகலமுமுள்ள படைவீட்டைத் தன் நிழலால் காப்பது. கன். ஆதி. 11: 3. வச.

6. நயநோத்பலங்களோடுகூட.

பலங்களோடு புஷ்பாஞ்ஜலிகளைப் பண்ணி, புராதநங்கள் எப்பக்கமும் நின்றேத்த, மங்கலபாடகர் ப்ரயாணமங்கலஞ் சொல்ல, *ப்ரயாண படஹம் முழங்க, சக்ரரத்நம் முன்செல்ல, தண்டரத்நங் கைக்கொண்டு ஸேநாபதி மேடு பள்ளம் நிரவி மஹாபயமாக ஸைதலஞ்செய்து முன்செல்ல, முந்துறப் பூர்வதிக்கை ஜயித்தற்குப் பூர்வாஹ்நிமுகமாகப் புறப்பட்டுச் †சில பயணங்களால் மங்காதீர மடைந்து ‡மங்கௌயினுடைய உபவந வேதிகைக்குப் புறம்பாகக் கிழக்குநோக்கிப் போய், அங்குள்ள ராஜாக்கள் வந்து வணங்க உபவநவேதிகையருகே போய், மங்கௌபவநஆரத்தால் மங்கௌயினுடைய உபவநம்புக்கு, அவ்வநத்துள்ளே §ஸ்தபதிரத்நத் தால் நிர்மிக்கப்பட்ட நகரத்திலே ஸேநாபதியோடுகூட ஸைந்நியை வைத்து,‖ உபவாஸத்தோடு$கூட ஊர்ஜயந்தத்து வஸித்துச் சக்ரபூஜையும் பஞ்சபரமேஷ்டிகளுடைய பூஜையும் பண்ணி, மாகதன்என்னும் வ்யந்த ரேந்த்ரனை ஜயித்தற்கு அச்வரத்நங்களாற் பூண்ட ¶ 'அஜிதஞ்ஜயம்' என்னும் திவ்யரதம் ஏறி, திவ்யமாகிய அஸ்த்ரங்களையும் கைக்கொண்டு, சக்ரரத்நம் முன்செல்ல, மங்காஆரத்தால் இழிந்து [1]ஸமுத்துட் பன்னிரண்டு யோஜனை சென்று, Ψ 'வஜ்ரகாண்டம்'என்னும் திவ்யமாகிய தநுஸ்லிலே 'அமோகவம்'என்னும் [2]அம்பை மாகதனை நோக்கித் தொடுத்து விட்டனன். விட்ட [3]அம்பு மாகதனுடைய மாளிகையுள் அசநிபோல் வீழ்ந்தது. அதனைக் கண்ட மாகதனும் அவன்ஸைந்நியும் மஹாகோபத்தால், மஹாஸமுத்ரம் மறுகினாற்போல் வொஷிப்ப, அதனைக் கண்டு, விந்யாவ்ருதராகிய வ்யந்தரர்கள் அந்த ரதத்தினை யெடுத்து அதில் எழுதப்பட்டதனை இவ்வண்ணம் வாசித்தனர்.

---

* பேரி 12, படஹம் 12, சங்கு 24, கொடிகள் 48 கோடி, யானை 84 லக்ஷம், குதிரை 18 கோடி, தேர் 84 லக்ஷம், காலாள் 84 கோடி, கன். ஆதி. 11:28. வச—33.

† பரதன், முதலில் விஜயபர்வதம் என்னும் யானைமேல் ஏறிச் சென்றான் என்று மூலம். 28:4. கன். ஆதி. 12:56. வச; 12: 61. அந்தப்புரஸ்திரிகளும் உடன் சென்றனர். கன். ஆதி. 11: 43.

‡ இதுமுதல் 27-ஆம் பர்வம்.

§ சேநாபதியால் ஸ்திரம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது என்றும் (27: 121), ஸ்தபதி ரத்நத்தால் மேன நிருமிக்கப்பட்டது என்றும் முதனூல் (27:150) கூறும்.

‖ இதுமுதல் 28-ஆம் பர்வம்.

$ உபவாஸம் 3 நாள். 28:54; மூன்று இரவு. கன். ஆதி. 12: 74. வச.

¶ தேரில் நிலத்திலும் கடலிலும் செல்லத்தக்க குதிரை பூட்டப்பட்டன. 28:58; நீரிலும் நிலத்திலும் விரைந்து செல்வனவாகிய இளிநிறக் குதிரைகள் பூண்ட அஜிதஞ்ஜயம் என்னுந் தேர். கன். ஆதி. 12: 74.

1. ஸமுத்ரகூட.

Ψ தேர் அங்கு நின்றுவிட்டது. அதனால் பரதன் சினங்கொண்டான். கன். ஆதி. 12: 85, 6.

2. ஸரத்தை. 3. ஸரம்.

*ஈஹம் ஹி ஹரதோ நாம அகீர் வ்ருஷஹநூ நஃ।
ஷ்ரா ஊவஞ்ச ஷ்ரூகிவாவிதெ நா வ்ருஞ்ஜாஷ்ரஃ॥

'சக்ரவர்த்திகளுள் முதல்வனுகி, வ்ருஷஹஸ்வாமிபுத்ரனுகி, ஹரதன் என்னும் [1]பேருடைய யான் ஹரதக்ஷேத்ரத்துக்கு ஸ்வாமியாதலில் எனது ஷத்ரத்தில் வஸிக்கும் வ்யந்தரேந்த்ரர்கள் எனக்கு ஏவல் செய்வாராக' என்னும் அர்த்தத்தை யுடைய ஸாஸநஸ்லோகத்தை வாசித்து உள்ள பரிசு அறிந்து, மாமயனைச் சென்று கண்டு, இவ்வண்ணஞ் சொன்னர்: 'வ்யந்தரேந்த்ரனே, மெய்மையே அஸிமாநய நராயுள்ளார்க்கு அவத்ஞை ஸஹிக்கமுடியாதாகிலும், வலவஷ்ரோயம் தருவதன்று. இந்த அவஸர்ப்பிணீகாலத்து, தீர்த்தங்கர [2]பரமஷெவர்களும் சக்ரவர்த்திகளும் வலஷெவ வாஸுஷெவ ப்ரதிவாஸுஷெவர்களும் பிறப்பர் என்று [3]கேட்டறிதும். †இவன் சக்ரவர்த்தியாதலிலும் சரமஷெஹனுதலிலும் ஸ்வயம்ஹுவுக்குப்புத்ரனுதலிலும் நமக்கு இவன் பூஜ்யன். இந்த வாணத்தை மாலபுஷ்பாஞ்சலிகளால் அர்ச்சிக்கவும் அடுக்கும்' என்று சொல்ல, அதனைக் கேட்ட வ்யந்தரேந்த்ரனும் உபஷமித்த கோபத்தை யுடையனுகி, அந்த ஸாரத்தை அர்ச்சித்துக் கொடுவந்து சக்ரவர்த்தியை நமஸ்கரித்து, [4]ஸாரத்தையுங் கொடுத்து, ‡திவ்யமாகிய §ஹாரகுண்டலங்களையுங் கொடுத்து, 'எனக்கு என் ஏவல்'? என்று நின்றுன். நின்றவனுக்குச் சக்ரவர்த்தி விடைகொடுத்து மீண்டு வந்து படைவீடடைந்து, ‖ஸேனையோடுங்கூட மங்மொபவநத்துநின்றும் வேஞ்சாதோரண ஆரத்தாற் புறப்பட்டு, மஹாஸமுத்ரத்திற்கும் உபஸமுத்ரத்திற்கும் நடுவாக ஜீபவேஞ்சைக்குள்ளாக நடுவே நடப்பதொரு மூன்றும் ஸமுத்ரம் போலத் [5]தெற்குநோக்கி $வலமாகச் சென்று வைஜயந்தஆரத்திற்கு

---

* 28:120. 1. நாமயெத்தையுடைய.
2. சரமஷெஹரும். 3. கேட்டறிந்தும்.
† 'இவன்.....பூஜ்யன்' என்பது மாகதனுடைய கூற்று யுளது. 28:156.
4. ஸாரத்தையுங்கொடுவந்துகொடுத்து.
‡ மாகதன் அம்பினை ரத்னபடலத்தில் வைத்துக் கொண்டுவந்தான் என்று மூலம். 28: 159; கன். ஆதி. 12: 110.
§ ரத்ன குண்டலம், முத்தாரம் இவற்றைக் கொடுத்தான். கன். ஆதி. 12: 117,8.
‖ இதுமுதல் 29-ஆம் பர்வம். ஸேனை ஆறங்கம்: குதிரை, தேர், யானை, பதாதி, வித்யாதரர் தேவர் இவர்தம் படைகள். 30: 2, 3.
5. உகிணுஹிமுவமாய்.
$ 'வலமாகச்சென்று' என்பதன் பின், சேனுநாயகன் வென்று வந்த நாடுகளின் பெயர் விடப்பட்டுள்ளன. 29:40—74.
அதன்பின், சக்ரவர்த்தி தென்றிசையிலுள்ள நாடுகளை வெல்லக் கருதிச் சென்று, த்ரிகலிங்கம் ஓட்ரம் ககசம் ஆந்த்ரம் கேரளம் சோளம் பாண்டியம் முதலியவற்றை வென்றுன் (29:79-80) என்பதும் கூறப்படவில்லை.

ஸமீபமாக ஸைநாபதியோடுகூட ஸைநயை வைத்து,* வைஜயந்த ஆரத்தால் ஸமுத்ரத்தை ப்ரவேசித்து மாமயனைப்போல் [1]வரதநுவை யடிப்படுத்து,[2] அவனிடையி லுரச்சுமுமும் மெய்வேயகமும் சூடாமணியும் கடகமும் †என்னுங் திவ்யஹ்ருஷணங்களைத் திறையாகக் கொண்டு மீண்டு, ‡ஸைநயோடுகூடக் குடதிஸை நோக்கி வலமாகப் போய் விஸ்ருவி னுடைய வேதிகாதோரண ஆரத்தாலே விஸ்ருவினுடைய உபவநமடைந்து அதனுள்ளே சாதுரங்கபலத்தை வைத்து, விஸ்ரு ஆரத்தாலே ஸமுத்ர-ஜலத்தின்மிசை தேரைக் கடாவி, மாமயனைப்போல் §ப்ரஹாஸனையும் வணக்கி, [3]அவனிடத்தில் முக்தாஹாரமும் ‖கல்பதருவின் புஷ்பமாலையும் பொன்மாலையும் திறைகொண்டு, $மீண்டுத் தன் ஸைநயோடுங்கூடி விஸ்ருவினுடைய உபவநத்துநின்றுந் தோரண ஆரத்தாலே புறப்பட்டு, ஸமுத்ரத்தை ப்ரவேசியாதே விஸ்ருவினுடைய வேதிகையருகே குடதிஸை நோக்கிப் போய், பின்னை ¶வடதிஸை நோக்கிச் சென்று விஜயார்த்தனுடைய வநவேதிகா ஆரத்தாலே வநத்தை யடைந்து, [4]விஜயார்த்தபர்வத [5]மயூகூடத்துக்கு நேராகப் படைவீடு செய்து அங்கே யிருந்து, கூரியனுகிச் செவ்வியனுகிக் கண்ணுடையனுகி வாயுடையனுகிக் கடியனுகி நல்ல வம்சத்திற் பிறந்த உமதனைப் பத்ரத்தி னெடுங்கூட விட்டு, ‖‖விஜயார்த்தநாயனை யழைப்பித்து அவன்பக்கல் அபிஷேகபுரஸ்ஸரமாக விம்ஹாஸந +சாமர யவளச்சுமத்ர ரத்நஹாங் மாரங்களைத் திறையாகக் கொண்டு அவனுக்கு விடைகொடுத்து, குடதிஸை நோக்கிச் சில பயணஞ் சென்று விஸ்ருவினது பூர்வவநவேதிகைக்குக்குப் புறம்பாக ¥விஜயார்த்தத்திற்குத்

---

* ஒருதேரில் உவர்க்கடல் புக்கு என்று கன். ஆதி. 13: 2. வச.

1. வரதனை.
   வரதநுவை என்பது மூலத்திற் சொத்த பாடம். 29:166.

2. அவனிடைதனில்.

† ரத்னங்களால் விளங்குங் கடிஸூத்ரமும் பெற்றான் 29:167.

‡ இதுமுதல் 30-ஆம் பர்வம்.

§ இவன் வ்யந்தரப்ரபு. 30:123. 3. அவன்கையில்.

‖ 30:124; ப்ரபாஸன் ஸர்வஸ்வமும் கொடுத்தான். கன். ஆதி. 13:4.

$ இதுமுதல் 31-ஆம் பர்வம்.

¶ வடதிசையரசர்களை ஜயித்து என்று மூலம். 31:13.

4. வெள்ளியம் பெருமலை. 5. மயூகூடத்துக்கு.

‖‖ இவன் மாகதன்போல் வந்து சேர்ந்தான். 31: 37. விஜயார்த்தகுமாரன் தானே வந்து கண்டு, அபிஷேகஞ் செய்து ப்ருங்காரம் முதலியன கொடுத்தான். கன். ஆதி. 13: 13–18.

+ இரண்டு சாமரம். 31:49.

¥ சக்ரவர்த்திகள் திக்விஜயத்தில் இம்மலையை அடைந்தால் பாதியாகுமாத லின், இதற்கு இப்பெயர் வந்தது. 31:43.

[1]தெற்காக ஸ்தபதிரத்நத்தால் நிர்மிக்கப்பட்டுப் பன்னிரண்டுயோஜநை நீளமுடைய நமரியுள் இருந்தனன்.* இருந்தவனை[2] விஜயாஹ்வத்துள்ள ரஹஸ்யங்களை [3]யறியுங் கூதமாலன்[4] என்னும் தெவன் வந்து நமஸ்கரித்து, †சதுர்ஹஸ்தாபரணங்களையுங் கொடுத்து, விஜயாஹ்வாஸ்தாரம் திறத்தற்குங் கடத்தற்கும் உபாயத்தை ‡ஸேநாபதிக்குச் சொல்லி, சக்ரவர்த்தியை விடைகொண்டு போயினன். அவன் போயினபின், ஸேநாபதி §சக்ரவர்த்தியாஜ்ஞையாலே அஸ்வரத்நமேறி, உண்ஹரத்நங் கைக்கொண்டு விஜயாஹ்வநவேஷிகையடைந்து, அதனுடைய ஸோபாநங்களினூலே [5]வெள்ளியம்பெருமலையது ஜமதீதலத்தை யேறி, தமிஸ்ராஸ்தாரமுகத்தையடைந்து, வடதிஸை நோக்கி நின்று 'சக்ரவர்த்தி ஜயிப்பாஞக' என்றுரைத்து, உண்ஹரத்நத்தாலே ஸ்தாரகவாடத்தைத் திறந்தான்.

திறந்தபின், அஸ்வரத்நவேமத்தாலும் தெவதைகளால் காக்கப்படுதலாலும் சக்ரவர்த்தியாஜ்ஞையைத் தனக்கு ரகஸ்யம்போல் ஸிரஸாவஹித்தலாலும் ஸேநாபதி, ஸ்தாஹயினின்றும் புறப்பட்ட பெரிதாகிய உஷ்ணத்திற் பிழைத்து, உத்தரதிஸாபாகத்துப் பஸ்சிமம்லேச்சவண்ஹம் அடிப்படுத்தற்குக் [6]குடதிஸைநோக்கிப் போய் [7]வெள்ளியம்பெருமலையது ஜமதீதலத்தினைத் தடவேஷிகாஸோபாநங்களால் இழிந்து, விஜயாஹ்வினது பஸ்சிமவநவேஷிகையினைத் தோரணத்வாரத்தாற் புறப்பட்டுச் சிறிதிடஞ் சென்று [8]தெற்குநோக்கிப் போய் விஜயாஹ்வநவேஷிகாதோரணத்வாரத்தாற் புறப்பட்டு ம்லேச்சவண்ஹ மடைந்து, அங்குள்ள ம்லேச்சராஜாக்களையும் அடிப்படுத்துத் திறைகொண்டு, போனபரிசே மீண்டுவந்து மஹாமுஹ மடைந்து, ஸேநாபதி [9]ஆறுமாஸத்தில் உஷ்ணமாறிய மஹாஸ்தாஹயின் உத்தரத்தை ஸோயித்துப் படைவீடடைந்து, சக்ரவர்த்-

---

1. உத்தரமாக.

* கங்கை விந்துகட்கு இடையிலுள்ள ராஜாக்கள் வந்து ஸேவித்துப்போயினர் (31:59—60) என்பதும், சக்ரவர்த்தி உத்தரபரதகண்டத்தை ஜயித்தற்குச் செய்யும் முயற்சி சேட்டுக் குருராஜன்முதலிய அரசர்கள் படையோடு வந்தனர் (31:64) என்பதும் விடப்பட்டுள்ளன; குருராஜன் முதலியோர் படையொடு வந்து கண்டனர். கன்னட. ஆதி. 13:20. வச.

2. இருந்தவனை என்பது சில ஏடுகளில் இல்லை. 3. அறிய.
4. கூதமாலதெவன்.
இவன் விந்தரரைச் சார்ந்தவன். 31:109. † கன். ஆதி. 13: 31.

‡ இவன் பரதனுக்குச் சொன்னன். பரதன் ஸேநாபதிக்கு அறிவித்தான். கன். ஆதி. 13: 32. வச.

§ முஹ்யை ப்ரவேஸித்தற்குச் சேநாபதியைப் பரதசக்ரவர்த்தி அனுப்பினன். 31:116.

5. குடதிஸைமிசைபோய், குடதிஸைப்போய்.
6, 7. விஜயாஹ்வபர்வதத்து. 8. உத்தரதிஸைமுகமாகப்போய்
9. ஏழுமாஸத்தில்.

தியை ம்லேச்ஹராஜாக்களோடும் வந்து நமஸ்கரித்து, அவர்கள் கொடு-வந்த ரத்நங் காட்டி, அவர்களுக்கு விடைகொடுப்பித்தனன்.

*அதற்பின், சக்ரவர்த்தி மஹாஸேநையோடுங்கூட உத்தர ஹாதத்தை ஜயித்தற்குப் †பயணமெடுத்து, ‡எட்டுயோஜநை யோங்கிப் பன்னிரண்டுயோஜநை யகன்ற தமிஸ்ர§ gுஹையை யடைந்து ‖காகிணீ ரத்நத்தால் [1]ஒருயோஜநை இடைவிட்டு இருமருங்கும் ஸூர்யமண்ட-லமும் சந்த்ரமண்டலமும் எழுதி, அவற்றி ஞெளிகளால் அங்குள்ள பேரிரு ளகற்றி, விந்த்யினிருமருங்கும் ஸேநைக்கடல் பரந்துசெல்லப் பண்ணி, [2]உன்மஜ்ஜநதியும் நிமஜ்ஜநதியும் என்னுங் கடத்தற்கரிய $இரண்டு நதியினையும் ஸ்தபதிரத்நத்தால் அமைக்கப்பட்ட [3]பணம்பின்மிசை [4]நடந்து கடந்து, சில பயணங்களால் gுஹையினுடைய வடதிஸைக் கவாட மடைந்து அதனைத் திறந்து, gுஹையினின்றும் சக்ரவர்த்தி, ஸேநையோடும் புறப்பட்டு மயூரமான ம்லேச்ஹவண்டம் ஜயித்தற்கு விஜயாஸ்த்ர உபவநவேதிகையினைக் கடந்து விந்த்யின் வேதிகைக்குக் கிழக்காக வடதிஸை நோக்கிப் போயினன். அவ்வளவில், ஸேநாபதி பச்சிமம்லேச்ஹவண்டத்தை ஜயித்து வந்து ம்லேச்ஹராஜாக்களையும் திறைகளையுங் காட்ட, கண்டு, பின் மயூரம்ம்லேச்ஹவண்டத்து, ¶சஸிதனும் ஆவர்த்தனும் என்னும் ம்லேச்ஹராஜாக்களிருவரும் தங்களுக்கு வந்த இந்தப் பரிஹவத்தால் போந்து சக்ரவர்த்திமஹாஸேநைமுன் நின்று யுத்தம் பண்ண முடியாதென்று நினைந்து, தங்களுக்குக் குல தெவதைகளாகி நெடுங்காலம் பூஜிக்கப்பட்ட ‖மேகமுகர்என்னும்

---

* இதுமுதல் 32-ஆம் பர்வம்.

† பரதன் ஜயகுஞ்ஜரம் என்னும் யானைமேற் சென்றான். 32:3.

‡ 65 யோஜனை. கன். ஆதி. 13: 46. வச.

§ குஹாத்வாரபந்தனத்தின்கீழ் விந்த்யநதி ஒழுகிக்கொண்டிருக்கும். 32:8.

‖ காகிணி, மணி என்னும் இரண்டுரத்நங்களால். 32:15.

1. ஏக. கன். ஆதி. 13: 49.

2. உன்மஜ்ஜநதி, ஸிரை; நிமஜ்ஜநதி, ஸிரை. என்பனவும் பாடம். 'உன்மஜ்ஜ ஜலாவிந்த்யாந்நிமஜ்ஜ ஜலயா' 32:21.

$ இவ் விரண்டனுள் நிமக்நம் தன்னிடம் வரும் பொருளைக் கீழே தள்ளும்; உன்மக்நம் மேலே கொண்டுவரும். இதற்குக் காரணம் அங்குள்ள வாயு. 32:26; கன். ஆதி. 13: 52.

3. பணமின். 4. நடந்துசில.

¶ 'சிலாதாவர்த்தநாமாநௌ' என்பது மூலம். 32:46. சிலாதாவர்த்தர். ப்ரதேஸ. வ்ருஷ்டி ஸந்தி: 38.

‖ 'நாமாமேகமுகாநாம' என்பது மூலம். 32:56. மேகமுகர் என்னும் நாக தேவதைகள் என்று கன்னடவுரை; நாகமுகர் மேகமுகர் என்று ஹிந்திவுரை. கால முகர் மேகமுகர். ப்ரதேஸ. வ்ருஷ்டி ஸந்தி. 40; மேகமுகர், நாகராஜர் என்னும் நாக ராஜர். கன். ஆதி. 13: 58. வச. இவர்கள் துணையைப் பெறவேண்டும் என்று மந்திரிகள் கூறினர். 32: 50–56; கன். ஆதி. 13: 57–8. வச.

தெவர்களை உபாஸித்து, 'எங்களுக்கு வந்த [1]இந்தச் சக்ரஹயத்தினைத் தீர்க்கவேணும்' என்று ப்ராஸ்யி-த்தனர். ப்ராஸ்யி-க்கப்பட்ட மேஹமுவ ரும் மஹாவாதத்தோடுங்கூட மஹாவர்ஷத்தை எப்பக்கமும் வெள்ள மாகப் பொழிந்தனர். அப்பொழுது சக்ரவர்த்திவலம் *சர்மரத்நத் தின்மிசை ஹத்ரரத்நங் கவிப்ப, ஒருதுவலையும் படாமல் ஸுஹமாக விருந்தது.† அப்பொழுது ,சர்மரத்நத்திற்கும் ஹத்ரரத்நத்திற்கும் நடு விருந்த மஹாஸைந ஸமுத்ரமெனப்பரந்த பெரியவெள்ளத்துட் பாய் மேற்கட்டிய மரக்கலம்போல மிதந்தது.

இதனை யறிந்த ஸசிவராகிய தெவர்களுடைய ஹுங்காரங்க ளாலும் ‡குருராஜபுத்ரனுகிய ஜயகுமாரனுடைய விம்ஹநாதங்களாலும் ஸரவர்ஷத்தாலும் ஹயப்பட்டு மேஹமுவர் மின்னுப்போல மிகவும் நடுங்கி, ஓர் இமைப்புடைப்பளவில் ஒளித்தனர்.

அதனைக் கேட்டு ஸந்துஷ்டனுகிய சக்ரவர்த்தி, ஸுரனுகிய ஜய குமாரனுக்கு §மேஹஸ்வரன் என்னும் பெயருங் கொடுத்து வீரபட்டங் கட்டினன். இந்த்ரஜாலம்[2]போன்று சடக்கெனத் தோன்றிய வெள்ளமும் போயினபின், சஸிதனும் ஆவர்த்தனும் என்னும் ம்லேச்ஹராஜாக்கள் ஹயப்பட்டுத் தாங்கள் நெடுங்காலந் தேடிய ரத்நங்களையும் கொடுத்துச் சக்ரவர்த்திசரணங்களை ஸரணமாக அடைந்தனர்.

அடைந்தபின், ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்திலே தீக்ஷித்துநின்ற சக்ரவர்த்தி- யும் அவர்களை 'அஞ்சன்மின்' என்று அதுமதித்து விடைகொடுத்தனன். மீண்டு, விந்ஹ்யினுடைய தடத்தால் வடதிஸை நோக்கிச் சில பயணஞ் சென்றபின், ‖கநகவர்ணமாதலாலும், ஸராஸரவிஹ்வித்ராயரசார ணைகளால் உபாஸிக்கப்படுவதாலும், ஸ்ரீதெவிக்கு உத்பத்திஸ்யா நமாதலாலும், ஒருவராலும் கடக்கப்படாத பெருமையுடைத்தாதலாலும், குலயரங்கட்கு முதல்வனுதலாலும், தன்னடியடைந்த ஹரதனே யுடைத் தாதலாலும் ஆஸ்ரிதெவனே யொக்கும் என்று அகுதர்மசைத்யாலயங்களால்

---

1. இந்தப்பரசக்ர, இந்தவரசக்ர.

* சர்மமும் சத்ரரத்னமுஞ் சேர்ந்து ஓர் அண்டமாயிருந்ததனால், சக்ரரத்னம் உள்ளிடத்து 12-யோஜனை தூரம் ஒளி செய்தது. சேனைத்தலைவன் உள்ளிருந்து காத்தான். ஜயகுமாரன் வெளியேயிருந்து காத்தான். 32: 61–64.

† இருந்தது 7 நாள். 32:62.

‡ ஜயகுமாரன் விம்ஹநாதஞ் செய்து தேரேறித் திவ்யாஸ்த்ரங்களால் நாக தேவரை வென்றான். 32: 68; ஜயகுமாரன் ஸோமப்ரபன்மகன். கன்னட. ஆதி. 13: 60 வச.

§ மேகஸ்வரன் என்னும் பெயரை யடைந்து என்று மூலம். 32: 71; மேகேஸ்வர நாமமும் தலைமைப்பதவியும் பரதன் கொடுத்தான். கன்.ஆதி. 13:67· வச.

2. போலச் சடக்கன, சடக்கொன்றல்.

‖• 'கநகவர்ண.....மஸ்கரித்து' இது மூலத்தில் இல்லை.

அலங்கரிக்கப்பட்ட ஹிமவானை தூரத்திலே கண்டு நமஸ்கரித்துச் சென்று, விஸ்வின் வேதிகாதோரண வாரத்தாற் கடந்து விஸ்ப்ரபாதஞ் சென்றடைந்து, விஸ்வெஷிபக்கல் பெற்ற விஸ்ஜலங்களாற் பண்ணிய அபிஷேகத்தையும் ஹஸ்தாஸ்நத்தையுங் கொண்டு அவளுக்கு விடை கொடுத்து, குடதிசை நோக்கி ஹிமவாந்பர்வதத்துக்கு அருகாகப் போகி, ஹிமவத்கூடத்துக்கு நேராகச் சென்று படைவீடு செய்து, சக்ரபூஜை முதலாகிய வியிகளையும் பண்ணி, வஜ்ரகாண்டம்என்னுஞ் சாபத்தில் அமோவஸ்த்ரத்தைத் தொடுத்து, ஹிமவத்கூடத்தை நோக்கி விட்டு *ஹிமவத்குமாரன்முதலாகிய தெவ்களை அடிப்படுத்து, சந்தநம் முதலாகிய திவ்யௌஷதங்களைத் திறையாகக் கொண்டு, அவர்களுக்கு விடை கொடுத்தபின், அநாதிகாலத்திற் சக்ரவர்த்திகளுடைய கீர்த்திகளாற் றெருக்க †வ்ருஷஹகிரிஎன்னும் பர்வதத்தை யடைந்து, அங்கே எழுதிய கீர்த்திகளைப் பார்த்து, சக்ரவர்த்தி மர்வ மடங்கித் தன்கீர்த்தி யெழுதுதற்கு இடங் காணுமையில், ஒரு சக்ரவர்த்திகீர்த்தியை யழித்து, தன் ப்ரஸ்திதியைக் காகிணீரத்நத்தால் இப்படி யெழுதினன் :

‡ஸ்வஸ்திஸ்ரீநாப வ்ருஷஹதநபொ நாஹிராஜஸ்ய நவ்வா
ஸ்ரெஹ்ஹ்வாகுவ்யிதகுஜொ வாஹுவ்ருஷாஹிகா நாழி।
வ்ராதீஹ்ராத்ருணாம் ஹ்ரத உதி யஸ்கிர்ணாசாஹ்ரு வதாழி
ஷெஷாவண்ணாம் ஹ்ரதவஸ்யாம் ஸெஷ ஸாவ்ஸ்தி வ்ருஜ்ஷ்ணஃ॥

“ஸ்ரீநாபிமஹாராஜனுக்குப் பேரனுமாகி, வ்ருஷஹஸ்வாமிக்குப் புத்ரனுமாகி, இக்ஷ்வாகுகுலத்திற் பிறந்தானுமாகி, வாஹுவலிகுமாரன்முதலாகிய ஹ்ரதாக்களுக்கு முன்பிறந்தானுமாகி, மதுவுமாகிய ஹரதன்என்னும் ஆதிசக்ரவர்த்தி [1]ஹரதக்ஷேத்ரத்தினுடைய ஷட்வண்டங்களையும் ஜயித்தான்” என்று, இவ்வண்ணத்ததாகிய அர்த்தத்தையுடைய இந்த ப்ரஸ்திதியை [2]யெழுதியபின், மங்மாபாதம் வந்தடைந்து மங்மாதெவியால் அபிஷேகம் பண்ணியபின் கொடுக்கப்பட்ட விம்ஹாஸநத்தையும் கைக்கொண்டு அவளுக்கு விடைகொடுத்துத் தெற்கு நோக்கி, மங்மாதீரத்தாலே விஜயாஉவநவேதிகையைக் கடந்து விஜயாஉபவநத்திலே இருந்து [3]ஸேநாபதி விஜயாஉமஹாவாரந் திறந்ததற்பின் உத்தரஹரத

---

* ஹிமவானிலுள்ள தேவன் பரதனைத் துதித்ததுவும் (32: 29-96), புரோஹிதன் ஹிமவானைப் புகழ்ந்து பரதனுக்குக் காட்டியதுவும் (109-128)விடப்பட்டுள்ளன.

† இதன் அகலம் அடியில் 100 யோஜனை; உச்சியில் 50 யோசனை; உயரம் 100 யோசனை, 125 யோஜனை உள்புக்கது. கன். ஆதி. 13: 69. வச.

‡ இச் சுலோகக்கருத்து 32:146-154 சுலோகங்களில் உளது.

1. பரதக்ஷேத்ரத்தினிடை. 2. எடுத்தெழுதியபின்.

3. ஸேநாபதியை விஜயாஉமங்மாவாரந்திறந்ததற்பின்.

பூர்வம்லேச்ஹவண்ஹம் ஜயித்தற்கு ஸேநாபதியை ஏவி, அங்கே [1]ஆறுமாஸ மிருந்தான்.

[2]இருந்தபின், வெள்ளியம் பெருமலையினுடைய உகூணஸ்ரேணியிலும் உத்தரஸ்ரேணியிலும் உள்ள விஹ்யாயராராஜாக்களோடுங்கூட நமி விநமி என்னும் விஹ்யாயரேந்ரிருவரும் வந்து சக்ரவர்த்தியை நமஸ்கரித்து விஹ்யாயரலோகத்துஸாரமாகிய ரத்நங்களால் அர்ச்சித்தனர். பின்னும், இவர்க்ளுடன் பிறந்த ஸுஹெஹ்ர என்னும் கந்யாரத்நத்தை மஹாவிஹூதியோடுங்கூடக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொடுத்தார். சக்ரவர்த்தியும் கந்யாரத்நத்தை ஸாம்ராஜ்யஸ்ரீபோல விரும்பிக் கைக்கொண்டபின், விஹ்யாயரோடுங்கூட விஹ்யாயரேந்ரிருவர்க்கும் விடை கொடுத்தனன். அவ்வளவில் ஸேநாபதியும் ம்லேச்ஹராஜாக்களை ஜயித்து, அவர்களையும் அங்குள்ள ரத்நங்களையுங் கொண்டுவந்து சக்ரவர்த்தியை நமஸ்கரித்தான். சக்ரவர்த்தியும் அவர்கள் கொண்டுவந்த ரத்நங்களைக் கைக்கொண்டு அவர்களுக்கு விடைகொடுத்து, அங்குநின்றும் பயண மெழுந்து ஸேநாபதியோடுங்கூட [3]'கண்டகப்ரபாதம்' என்னும் மலையை யடைந்து முன்புபோல ஸூர்யசந்த்ரர்களைக்காகிணீரத்நத்தால் எழுதி, மலையுள் இருமருங்கும் [4]ஸைந்ய பரந்து முன்செல்ல முன்புபோல [5]உன்மநீ நஜலையும் நிமநீ நஜலையுங் கடந்து, உகூணமஹாஆர மடைந்து, நாட்யமாலன்என்னும் தெவஞல் பூர்ணகும்ஹம்முதலாகிய மங்ஹலங்களை வைத்து எதிர்கொள்ளப்பட்டு, மஹாஆரத்தினின்றும் புறப்பட்டனன்.

புறப்பட்டபின், நாட்யமாலனை ஸம்மாநஞ் செய்து விடை கொடுத்து, உகூணஹரதத்துப் பூர்வ ம்லேச்ஹவண்ஹத்தை ஸேநாபதியைப் போகவிட்டு [6]அடிப்படுத்தினன்.

*இவ்வண்ணம் ஷட்வண்ஹங்களையும் ஜயித்து அங்குள்ள நர ஸுர விஹ்யாயர்களையுந் தன்வஸமாக்கி திக்விஜயம் சமைந்தபின், மகுட வஜ்ராகிய ராஜாக்களோடும் மணவஜ்ராகிய தெவர்களோடும் விஹ்யாயரோடும் தன்மஹாஸைந்யயோடுங்கூடத் திருவயோத்யையை நோக்கி

---

1. ஷண்மாஸம்.
2. இருந்ததற்பின் விஜயாஹ்யபர்வதத்து உகூண.
3. கண்டப்ரபாதம் என்று பாடம். காண்டகப்ரபாதம் என்று ஹிந்தியுரையின் மூலம். 32: 188; கன். ஆதி. 13: 80. வச.
4. ஸேனைகள், ஸைந்ய பரந்து செல்ல.
5. உன்மநீ நஜ்ரையும் நிமநீ நஜ்ரையும்.
6. அடிப்படுப்பித்தான்.

* இதுமுதல் 33-ஆம் பர்வம்.

மீண்டு *பயணமெடுத்தான். அதற்பின் மஹாஸேநையை அங்கே வைத்து மகுடவத்தராகிய ராஜாக்களோடுங்கூட ஸ்ரீகைலாஸபர்வதத்தைச் சென்றடைந்து, த்ரிலோகநகரமாகிய †ஸமவஸரண[1] மண்டலம் ப்ரவேசித்து, ‡அஷ்டமஹாபணங்கள் சூழ உத்துங்கமாகிய விஷ்டரஸநத் தின்மிசை யெழுந்தருளியிருந்த ஸ்வயம்புவாகிய ஆதிபரமேச்வரனைக் கண்டு ஸ்துதிபரவஸனாகி, ப்ரதக்ஷிணப்ரணமாத்யுச்சநஸ்தவநம் பண்ணி, திக்விஜயங்களிலுற் பண்ணிய ஸாவத்யங்கட்கு ப்ராயஸ்சித்தமாக மஹாபுராணங்களையும் [2]கேட்டு, மீண்டு நமஸ்கரித்து விடை கொண்டு [3]வந்து §மஹாஸேநையோடுங்கூடப் பயணமெடுத்துப் போய், சக்ரவர்த்தி அறுபதினாயிரம்ஸம்வத்ஸரம் திக்விஜயம் பண்ணி ஜயஸ்ரீயினைக் கைப் பிடித்து விஜயபர்வதமென்னும் மஹாவாரண மேறி, மகுடவத்தராஜாக் களும் வ்யந்தராதிபதிகளும் வித்யாதரருஞ் சூழத் தனது விபூதியோடுங் கூடப் பூர்ணகும்ப தோரண த்வஜாதிகளால் அலங்க்ருதமாகிய திருவயோத்யையினைச் சக்ரவர்த்தி ப்ரவேசிக்கின்றபொழுது தெவ பரிவாரத்தால் சூழப்பட்டு முன் செல்கின்ற ‖சக்ரரத்நம் நகரத்துப் புகாது [4]கோபுரத்துப்புறத்து நின்றது.

அதனைக் கண்ட $ஸேநாபதி விஸ்மய மடைந்து சக்ரவர்த்திக்கு அதனை யறிவிப்ப, சக்ரவர்த்தியும் விஸ்மய கோபங்களையடைந்து புரோஹி-தனை நோக்கிச் சொல்வான்: 'சக்ரரத்நம் நகரப்ரவேசம் விழுங்குவதாகின் றது. ஷட்கண்டமண்டலத்து நமது விக்ரமத்துக்கு விஷயமல்லாதார் நரஸ்ரவித்யாதரர் யாரேனும் உளரோ?' என்று வினவ, புரோஹிதன் சொல்லுவான்: 'ராஜராஜனே, உனது ப்ரசண்டப்ரதாபாக்நிக்கு இடமல்லா தார் யாவரும் இல்லைப்போலும்! இனி, உனது சரணகமலங்களிற் ப்ரணத-

---

* விஜயபர்வதமென்னும் யானைமேற் சென்றான். 33:10; கன். ஆதி. 13:81.வச.

† கைலாஸத்தின் அடியிலிருந்து ஸமவஸரணத்திற்கு நடந்து சென்றான். 33:28.

1. மண்டபம்.

‡ ஜினபீடத்திற்கு 3 மேகலை உண்டு. முதல்மேகலையில் தருமசக்ரம் 4 உள. இரண்டாம் மேகலையில் த்வஜம் 8 உள. மூன்றும் மேகலையில் கந்தகுடி மண்டபம் உளது. அம் மண்டபத்தி லுள்ள ஸிம்ஹாஸனத்தில் ஸ்வாமி எழுந்தருளியிருந்தார். 33:109-113.

2. கேட்டுங் கண்டும்.

3. வந்து ஸித்த திக்விஜயத்தையுடைய சக்ரவர்த்தியானவன் ஜயஸ்ரீயினை.

§ இதுமுதல் 34-ஆம் பர்வம்.

‖ இதனை ரக்ஷிக்கும் யக்ஷர் ஆயிரவர். கன். ஆதி. 14: 3. வச.

4. கோபுரப்புறத்து. $ ஸேநாபதிமுதலியோர் என்ற மூலம். 34:13.

ரல்லாதார் வாஹுவலி* குமாரன்முதலாகிய நின்ஹ்ராதாக்களாகிய ராஜ [1]குமாரர்களே. அவர்கள்† அஹிமாநயநராதலில் அஹங்கார[2] ஹாவநை-யால் வஸமாகுவ ரல்லர்போலும்! அவர்களை ஸாயித்தருள்வாயாக' என்ன, அதுகேட்டு, சக்ரவர்த்தியும் 'சக்ரரத்நஸ்தம்ஹத்துக் காரணம் அதுவே' என்று நிஸ்சயித்துச் சொல்லுவான்‡: [3]'நம் ஹ்ராதாக்களுள் வாஹுவலி-குமாரன் ஹ்ருஷீகேசபராக்ரமத்தினாலும் ப்ரஜ்ஞாவலத்தினாலும் அயத்ந ஸாத்யனாகும். அவனது கருத்தினை, [4]ஒழிந்த பிள்ளைகள்செயலாலே யறிதும்' என நினைந்து, ஹ்ராதாக்கள்ஸமீபத்தே [5]தூதனைப் போகவிட்டனன். தூதனுங் கடிது சென்று அவர்களை யடைந்து, 'எனக்கு ஆஜ்ஞா வஸராகி வர்த்திப்பீராமின்' என்று தூதன்சொன்ன [6] சக்ரவர்த்தியாஜ்ஞா வசநத்தைக் கேட்டுச் சொல்லுவார்: 'ஸகல ஹ்ருதய [7] நாயகனாகிய ஹரி வாநால் எமக்கு ராஜ்யம் வேறுபடுத்துத் தரப்பட்டது. இன்னும் ஹரி வாநை "விடுமின்" என்று அருளிச்செய்யில் அவ்வண்ணஞ் செய்தும்; அன்றெனில், வடட்வண்டமண்டலாயிபதியாகிய ஆதிராஜனேயாகிலும் அவனது ஆஜ்ஞாவஸவர்த்திகளாவதில்லை' §என்று சொல்லி, தூதனை விடுத்து, [8]பிள்ளைகளனைவரும் போகி, ஹரிவத்ஸமீப மடைந்து ப்ரஹ்ருஷ்டஸ்தவ நப்ரணமாஹ்ருச்சநம் பண்ணித் தமது கார்யத்தினை விண்ணப்பஞ் செய்த பின், ஹரிவாநது விஷயநிர்தூப்ரயாநமாகிய யர்மாஸ்ரமத்தினைப் பருகி தூப்தராகி, ஸம்ஸாரவைராக்ருத்தால் தீக்ஷையினை ப்ராபித்துத் தபோ ராஜ்யத்தினை யடைந்தனர் ‖என்பது [9]கேட்டு, சக்ரவர்த்தி, 'என்னே, குமாரர்களது அதிமாநம் இருந்தவாறு!' என்று விஸ்மிதனாகி, வாஹுவலிகுமாரன்கருத்தினை யறிவான்வேண்டி §தூதரை விடுப்ப, அவர்-

---

* குமாரன் ப்ரஸ்ருதி. 1. குமாரர்களேயாகும்.

† பரதன்சகோதரர் தொண்ணூற்றொன்பதின்மரும் வ்ருஷபதேவரைத் தவிர வேறுஎவரையும் வணங்குதலில்லை என்னுஞ் சூளுடையர். 34:45.

2. ஹாவநையால் அவர்கள்.

‡ சக்ரவர்த்தி, தம்பியர்மேற் கோபித்துக் கூறப் புரோஹிதன் சினந்தணிவித்தான். 34:60–87.

3. அஸ்மத் ஹ்ராதாக்களுள். 4. ஒழிந்த குமாரர்.

5. தூதரை. 6. சக்ரவர்த்தி ஆஜ்ஞாபநவசநத்தினை.

7. நாயனாகிய.

§ தம்பிமார், யாத்தமாகவும் நியாயமாகவும் கூறி, தூதரை ஸம்மானித்து அனுப்பினர். 34:92–96. 8. குமார ரனைவரும் ஆதிபரமேச்வரனாகிய ஹரிவத்.

‖ இதுமுதல் 35-ஆம் பர்வம்.

9. கேட்ட சக்ரவர்த்தியாகிய ஹரதேச்வரன்.

$ மந்த்ரவிஸாரதனாகிய ஒருதூதனை அனுப்பினன். 35:20; ஸந்தி விக்ரஹம் முதலியவற்றில் தேர்ந்த தூதனிடம் எழுத்துக் கொடுத்து அனுப்பினன். கன். ஆதி. 14: 43. வச...

களுஞ் சென்று பௌஷ நபுர மடைந்து, ஆஸ்யா நமண்டபத்து விம்ஹாஸ நத்தின்மிசை நரபதிபரிவ்ரு தனுகியிருந்த வாஹுவலி-குமாரனைக் கண்டு நமஸ்காரபூர்வகமாக இவ்வண்ணஞ் சொல்லினுர் :* 'ஹிமவத்ஸா ரபர்யந்தமாகிய ஷட்வண்ணமண்டலாயிபத்யத்தினை யடைந்தேனேயாயினும் எனது ராஜ்யம் வாஹுவலிகுமாரனை யின்றி விளங்குகின்றதில்லையாதலிற் கடிது வருவது' என்று சொல்லி யெழுதிய லே஖பத்ராக்ஷரத்தினை யறிவித்துப் பின்னுஞ் சொல்லுவார் : [1]'இக்ஷ்வாகு வம்ஸசிவாமணியாதலாலும் ம்ருதுவாதலாலும் ஷட்வண்ணமண்டலாயி பதியாதலாலும் சக்ரவர்த்தியாஜ்ஞையை வஹிப்பது தெவனே, உனக்கு மஹாவிஹ்வதி காரணம்' என்றனர்.

அது கேட்டு, வாஹுவலிகுமாரன் மஹாக்ரோயவேமத்தை யடைந்து சொல்லுவான்: 'ஸகல லோக[2] நாயகனுகிய ஹமவா நது ஆஜ்ஞை-யன்றி க்ஷுத்ரஜந்துக்களது ஆஜ்ஞை எம்மால் வஹிக்கப்படுவதன்று. அஹி மாநயநராகிய நரபதிக்கு அந்ய நரபதிய தாஜ்ஞையை அநுவர்த்தித்-தலில் மரணமே நன்று. அன்றியும், †பூயபதியாகிய மஹாவாரணம் பூமத்தை அநுவர்த்தியாதுபோலும். அநேக காலம் உபவாஸபரிஷ்ராந்த னுகியும் தூணத்தில் வஸித்தும் இப்பெற்றியவாகிய உபாயங்-களால் ஸாயிதமாகிய ‡நின் ஸ்வாமியதுசக்ரம், எனது குலாலசக்ரம் என எங்கட்கு வேறுபாடில்லைக் கண்டாய். [3]லோகநாயகனுகிய ஹமவா நாற் கொடுக்கப்பட்ட [4]பிள்ளைகளது ராஜ்யத்தினை நிர்லஜ்ஜனுகி அபஹரித்தா னுதலில் அக் கருத்தால் எனது ராஜ்யத்தினை ஸாம ஹெத உாந உண்ட மென்கின்ற சதுர்வியொபாயங்களுள் மூன்றுற ஸாமப்ரயோகவ்யாஜத்தால் [5]அபஹரிக்கலுறுகின்றனுகில், யுத்தத்தே தனது பராக்ரமங் காட்டியே கொள்வது தக்கதாதலில் கடிது யுத்தத்திலே யொருப்பட்டு வருவானுக சக்ரவர்த்தி' என்று வாஹுவலிகுமாரன் சொல்ல, கேட்டு, [6]உமதனும் கடிது சென்று சக்ரவர்த்திக்கு உள்ள பெற்றி [7]யறிவித்தனர்.

---

* தூதர் சொல்வதன்முன்னரே பாஹுபலிகுமாரன் சக்ரவர்த்தியைக்குறித்து வினவினுன். 35: 58–60.

1. இக்ஷ்வாகு குலத்துக்கு. 2. நாயனுகிய.

† 'முதிய யானை சிங்கக்குட்டிக்குச் சரியாகுமா?' என்பது மூலம். 35: 105.

‡ 'கூத சக்ரபரிஹ்ராந்திர்உண்டெநாயதிஸாலிநா, வடையங்பார்யிவாநேஷ ஸ குலாலாயதே வத' (35: 126) என்பதனுல். பரதன் குலாலன்போலிருக்கின்றன் என்பதே அறியப்படும்.

3. லோகநாய. 4. குமாரர்களது. 5. அபஹரித்தலுறுகின்றனுகில். 6. உமதனும். 7. அறிவித்தனன்.

[1]அறிவித்தபின், அயிகக்ரோயவேமத்தை யடைந்து சக்ரவர்த்தியும் அப்பொழுதே யுஜஸஹஜனகித் [2]தனது ஸைஸமுஹ்ருத்திஜனெடும் [3]புறப்பட்டனன். *வாஹுவலிகுமாரனும் [4]தனது ஸைத்திஜனெடும் வந்து விட்டனன். உஹயபக்ஷஸைஸமுஹ்ருமும் பரஸ்பர யுஜஸஹஜ மாயின பின், உஹயபக்ஷத்து மய்ரஸ்யராகிய மந்த்ரிகள் தம்மிலே மந்த்ரித்து சக்ரவர்த்தி வாஹுவலிகுமாரர்க்கு இவ்வண்ணம் வொஷித்தனர். †'சரமதெஹயாரிகளாகி, புண்யவாநுகளாகிய உங்கட்கு யுத்து கூயம் வருவதொன்றில்லை. ‡கூரமருஹங்களது விருஹம்போல உங்களது அந்யோந்ய விருஹம் ஸகலஜநவிநாஸ காரணமாதலில் இந்த அயர்ம யுஜத் தவிர்த்து, நீங்களிருவரும் த்ருஷ்டியுஜமும் ஜலயுஜமும் மல்லயுஜமும் என்கின்ற மர்மயுஜங்கள் மூன்றுகளைச் செய்து, வென்றவன் விஜய [5]ஸ்ரீபதியாகுமவன்' என்று சொல்ல, கேட்டு, அவர்கள் அவ்வண்ணம் ஸம்வதித்து ஸைநாயுஜத்தினை நிவாரித்து இரண்டுஸைநயினையும் வேறுபடுத்து இருமருங்கும் நிறுத்தி, நடுவே நிஷய [6]நீல பர்வதங்கள்போலச் சலியாதுநின்று இருவரும், இடைப்புடைத்தலின்றி ஒருவர் ஒருவர்முவத்தைப் பார்த்துநிற்றல் என்னும் த்ருஷ்டியுஜத்தினைத் தொடங்கிநின்றபொழுது வாஹுவலிகுமாரன் ஜயத்தினை யடைந்தனன். அப்பொழுது வாஹுவலிகுமாரனது ஸைந ஜயவொஷணை பண்ணிற்று.

அதற்பின் இருவரும் ஸரஸ்வனிை யுட்புக்கு திதி மஜங்கள்போல் நின்று, [7]கரயத்ரத்தால் விடப்பட்ட [8]ஸலிலயாரை முவத்துப்படாதபடி பரிஹரித்தல் என்னும் ஜலயுஜத்தைத் தொடங்கியபின் அதனிலும் §உத்துங்ம தெஹனுகிய வாஹுவலிகுமாரனே ஜயித்தனன். அப்பொழுதும் வாஹுவலிகுமாரனது ஸைந [9]வொஷித்தது.‖

அதற்பின், மல்லயுஜத்திலே ஒருப்பட்டு இருவருஞ் சிறிதுபொழுது சென்றபின், வாஹுவலிகுமாரன் கரத்தாற்பிடித்தெடுத்துச்சுழற்றப்படு-

---

1. தஜநந்தரம். இதுமுதல் 36-ஆம் பர்வம்.
2. ஸ்வகீய. 3. புறப்பட.
* 'வாஹுவலி.....விட்டனன்.' 35-ஆம் பர்வத்திறுதியில் உளது.
4. ஸ்வஸைத்.
† 'சரமதெஹ...காரணமாதலில்,' இத்துணையும் மந்த்ரிகள் தம்முட்கூறியது. 36: 39-40.
‡ 'க்ரூர...காரணம்': கன் ஆதி. 14. 100. வச.
5. ஸ்ரீபதியாகும். 6. நீலி. 7. கரசக்ரத்தால்.
'வ்யாத்யுக்ஷாமாஸதுர்ஹுஜஃ' 36:53 என்பதனுல், தோள்களால் என்று தெரிகின்றது. 8. ஸலிலஜலயாரை.
§ அவனுயரம் 525 வில். கன். ஆதி. 14: 107. வச.
9. ஜயவொஷணம் பண்ணிற்று.
‖ அப்பொழுது சக்ரவர்த்தியின் பக்கத்தவர் நாணித் தலைதாழ்த்தனர் என்று மூலம். 36: 62.

கின்ற மணிமகுடத்தொடுகூடிய சக்ரவர்த்தி அலாதசக்ரம்போற் சுழன்றனன். அப்பொழுதும் பாஹுபலிகுமாரனது ஸைந்ய ஜயகோஷணம் பண்ணிற்று. அதற்பின் சக்ரவர்த்தி அயிக க்ரோயவேமத்தை யடைந்து, பாஹுபலிகுமாரனை வயிப்பாணுற்றுத் தனது சக்ரத்தினை நினைத்தனன். அப்பொழுதே சக்ரமும் வந்து ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணி, சரமதெஹ யாரியாதலிலும் அவயவுனுதலிலும் பாஹுபலிகுமாரனது ஸமீபஞ் சார்ந்து மந்தப்ரபையாயினதாகி நின்றது. அதனைக் கண்ட பாஹுபலிகுமாரன் மந்தஸ்மிதஞ் செய்து, சுழற்றப்படுகின்ற சக்ரவர்த்தியை நிலத்து நிறுத்தி ஸம்ஸாரஹோமத்தை வெறுத்து இவ்வண்ணஞ் சொல்லினன்:

'அநவஸ்யிதமாகிய ரூப யௌவந ராஜ்யஹோமவிஹவாஹிகளை அவஸ்யிதமாக நினைக்கின்ற உன்னுல், அஹெயுனுகிய என்கன் அகிஞ் சித்கரம் என்ப தறியாது மோஹாதிரேகத்தால் வய நிவாஸநமாகச் சக்ரம் விடப்பட்டது. இவ்வண்ணம்" அஜ்ஞாநகாரணமும் பாபகாரணமும் ஆகிய அநவஸ்யிதராஜ்யத்தினை நீயே கைக்கொள்வாயாக. யான் ஸகல தொஷ விநாஸ காரணமாகி அவிநஸ்வர பரமபத நிவாஸநமுமாகிய தபோராஜ்யத்தினைக் கைக்கொள்வேன்' என்று சொல்லி, உபஸாந்தனுகி, சக்ரவர்த்தியைப் பொறைகொண்டு விடுத்து, ஸம்ஸார ஸரீர தொக விரக்தனுகி, தனது ராஜ்யத்தினை மஹாவலியென்னும் புத்ரனுக்குக் கொடுத்துப் போகி ஸமவஸரணமடைந்து, ஹிமவத்ஸமீபத்தே யர்மாஜுத பாநம் பண்ணி ஜிநதீக்ஷாப்ராப்தனுகி நிரதிஸயதபஃப்ரபாவத்தால் விஸுத்தனுகி, சக்ரவர்த்தி[1] ஹரதேஸ்வரனுல் பூஜிதனுகி, ஸுக்லயுநவலத்தால் ஸகல காதிகர்மக்ஷயஞ் செய்து *ஸகல ஸுரபதிபூஜிதனுகி அநகாரகேவலிபதத்தினை யடைந்து, யர்மாஜுதத்தினை வர்ஷித்து ஸகல தெஸங்களிலும் விஹரித்தருளி, ஸ்ரீகைலாஸபர்வத மடைந்து எழுந்தருளியிருந்தனன்.

†இப்பால், சக்ரவர்த்தி திருவயோத்யாபுரியினை யடைந்து ராஜாவநம் ப்ரவேஸித்து ஸுஹிவஸத்து நரஸுரவிதாயராயிபதிகள் விம்ஹாஸநத்தின்மிசை வைத்து, மதுரன்றும் ‡சக்ரவர்த்திரன்றும்

---

1 ஹரதராஜனுல் என்று பாடம். பாஹுபலிகுமாரனுக்குக் கேவலஜ்ஞானம் உண்டாகாததுகுறித்துப் பரதன் வ்ருஷபதேவரைக் கேட்க, அவர், 'அவன் உன்பூமியிலிருத்தலேக்குறித்து எண்ணுதலான் மானகஷாயம் நீங்கவில்லை. நீ அவனை வணங்கின் அது தீரும்' என, பரதன் வணங்கினுன். கன். ஆதி. 14: 143. வச.

* செய்து 'கேவலஜ்ஞானோத்பத்தியடைந்து' என்று மூலம். 36: 185. பரதன் அந்தப்புரஸ்திரிகள் முதலியவரோடு வணங்கினுன். 36: 192.

† இதுமுதல் 37-ஆம் பர்வம். ‡. முதற்சக்ரவர்த்தி. 37:20.

ராஜராஜன்என்றும் ஷட்வண்ணாயிபதிஎன்றும் மஹாவிஷ்ணுதியோடுங் கூட ஸாம்ராஜ்யாபிஷேகம் பண்ணியபின், ஷட்வண்ணமண்டிதமாகிய அவண்ணஹரதவண்ணத்தினைத் தன் ஏகச்சத்ரச்சாயையாலே நெடுங் காலம் பரிபாலித்தனன்.* அவனுடைய திவ்யஸரீரம் வஜ்ர வ்ருஷப நாராச ஸம்ஹநநத்தையும் ஸமசதுரஸ்ர ஸம்ஸ்தாநத்தையும் [1]அறு பத்துநாலு திவ்யலக்ஷணத்தையும் அநேகவ்யஞ்ஜநங்களையும் உடைத் தாகி ஸ்வர்ணவர்ணமுமாகி ஐந்நூறுவில் ஓங்கியிருக்கும். அவனுக்குத் திறையிடும் நாடுகள் முப்பத்தீராயிரம். அவனை ஸேவிக்கும் மகுடவ்ய நரபதிகள் முப்பத்தீராயிரவர்; [2]மணவ்யஷெவர் பதிஞ்ஞாயிரவர்; ஷெவியர் முப்பத்தீராயிரவர். அணுக்கிமாரும் அத்துணையர். [3]நாடகஸ்த்ரீகளும் அத்துணையர். ராஜகுமாரர் அறுபத்துநாலாயிரவர்; ராஜகுமாரியர் முப்பத்தீராயிரவர். †மூன்றரைக்கோடி வஸுவர்மம். அநேககோடி மொமண்டலம். லக்ஷகோடி யெநுக்கள்; மூன்றுகோடி ஸுரஹிகள். நமரிகள் எழுபத்தீராயிரம். ஹாமங்கள் தொண்ணூற்றுறுகோடி. ஷ்ரோணமுவங்கள் தொண்ணூற்றொன்பதினாயிரம். ‡ய நயாந) ஸ்ரீ ஹிகளுக்கு அயிஷ்டாநங்களா யிருக்கிற மரக்கல மேறு பட்டினங்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிரம். வெவங்கள் பதிஞ்ஞாயிரம். § அந்தரதீபங்கள் ஐம்பத்தாறு. ஸம்வாஹங்கள் பதிஞ்ஞலாயிரம். அடக்கடவ ஸ்யாலிகள் ஒருகோடி; உழக்கடவ ஹலங்கள் [4]நூறாயிரங்கோடி; இடைக்குடிகள் குழுமியிருக்கும் வ்ரஜங்கள் மூன்றுகோடி. வநசரரிருக்கும் [5]குக்குடி-வாஸங்கள் எழுநூறு. உர்மமாகிய [6]அடவிகள் இருபத்தெண்ணாயிரம். இவனை ஸேவிக்கும் ம்லேச்சராஜாக்கள் பதினெண்ணாயிரவர். [7]யாணைகள் எண்பத்துநான்குநூறாயிரம்; [8]தேர்களும் அத்துணைய. அஸ்வங்கள்

---

* இதன்பின் பரதனதுசதுரங்கத்தின் தொகை கூறப்பட்டுளது. 37: 23-26.

1. உடைத்தாகி சதுஷ்ஷஷ்டி. 2. ஸேவிக்கும் மண.
இவர் மெய்காப்பவர். இவர் முப்பத்தீராயிரவர் என்று கன். ஆதி. 15: 3.வச.

3. நாடக ஸாலைகள். 37:59.

† மூன்றுகோடி யுவதி பந்துவர்க்கம். கன். ஆதி. 15:3. வச.

‡ 'ய நயாந)……யிருக்கிற' இவ்வடைமொழி ஒருபிரதியில் உளது; மூலத திலும் உளது. 37: 62.

§ இதன்பின், 'கர்வடங்கள் இருபத்து நாலாயிரம்' என்பன மூன்று பிரதி யில் உளது; மூலத்தில் இல்லை. 37: 60–65.

4. நூறுகோடி.
நூறுயிரங்கோடி. 37: 68; கன். ஆதி. 15: 3. வச.

5. ககுக்ஷிவாஸம்.
குக்ஷிவாஸம் என்பது மூலத்தோடொத்தது. 37:70.

6. காநநம் என்று பாடம். 'ஊர்மாடவி' என்று மூலம். 37:71.

7. மஜங்கள். 8. ரயங்கள்.

பதினெட்டுக் கோடி ; [1]காலாட்கள் எண்பத்துநான்கு கோடி. இவனுக்கு நிதிகள் ஒன்பது. அவையாவன—காளம், மஹாகாளம், *நைஸர்ப்பம், பாண்டுகம், பத்மம், மாணவம், பிங்கலம், சங்கம், ஸர்வரத்நம் என. அவற்றுள், காளம்என்னும் நிதி, வீணை வேணு தூர்யங்கம் முதலாகிய வாத்யங்களைக் கொடுக்கும். மஹாகாளம்என்பது, உழவு †தொழில் ‡வணிகம் விதவிதமான சில்பங்களை முடிக்குங் கருவிகளைக்கொடுக்கும். நைஸர்ப்பம்என்பது, §ஆஸநசயன நாதிகளைக் கொடுக்கும். பாண்டுகம் என்பது ஸர்வயாநங்களையும் வஸ்த்ரங்களையுங் கொடுக்கும். [2]பத்மம் என்பது, பட்டுந்துகிலும் முதலானவற்றைக் கொடுக்கும். மாணவம்என்பது, ‖சஸ்த்ரங்களையும் அஸ்த்ரங்களையுங் கொடுக்கும். பிங்கலம்என்பது, திவ்யாபரணங்களைக் கொடுக்கும். $சங்கம்என்பது, படஹமர்தளாதி-களைக் கொடுக்கும். [3]ஸர்வரத்நம்என்பது, நாநாவித ஸர்வரத்நங்களை-யும் கொடுக்கும். இவனுக்கு ரத்நங்கள் பதினாலு.¶ அவையாவன—ஸ்த்ரீயும் புரோஹிதனும் ஸேநாபதியும் மந்த்ரியும் ஸ்தபதியும் கஜமும் அச்வமும் என. இவற்றுள் ஸ்த்ரீயும் கஜமும் அச்வமும் [4]வெள்ளியம்பெருமலையிற் பிறந்தன ; ஒழிந்த ஜீவரத்நங்களும் நவநிதி-களும் திருவயோத்யையிற் பிறந்தன. அஜீவரத்நம் ஏழாவன—சக்ரமும் உண்டுகமும் கட்கரத்நமும் மணியும் காகிணியும் [5]வாளும் சர்மமும் என. இவற்-றுள், சக்ரமும் உண்டுகமும் [6]வாளும் கட்கரத்நமும் ஆயுதசாலையுட் பிறந்தன. ஒழிந்த அஜீவரத்நங்கள் ‖மாளிகையுட் பிறந்தன. இவனுடைய நகரி-யின் மதில் கபிதிஸாரம் என்பது. மொபுரம் ஸர்வதோபத்ரம் என்பது. இவன் ‖ஸபாவேசம் நந்த்யாவர்த்தம் என்பது. ப்ராஸாதம் வைஜயந்தம் என்பது. ஸபாமண்டபம் ×திக்ஸ்வஸ்திகம் என்பது. மணியஷ்டி ஸ்வஸ்தி

---

1. பதாதி.

* 'நைஸர்ப்ய' என்று ஹிந்தியுரை மூலம். 37:73.

† 'அஸி' என்று மூலம். 37:77. ‡ மஸி. 37:77.

§ 'சய்யாஸநாலயாதீநாம்' என்று மூலம். 37:78.

2. 'பத்மம் என்பது திவ்யவஸ்த்ரம் முதலானவற்றை' என்று இரண்டு ஏடுகளில் உளது; 'என்பது' என்னுஞ் சொல் சில ஏடுகளில் இல்லை; முன்னும் இவ்வாறே.

‖ நீதிசாஸ்த்ரங்களையும் மற்றைசாஸ்த்ரங்களையும் கொடுக்கும் என்று மூலம். 'மாணவாக்நீதிசாஸ்த்ராணாம் சாஸ்த்ராணாம் ச ஸமுத்பவம்' 37:80.

$ வலம்புரிச்சங்கத்தால் பொன்மயமான ஸ்ருஷ்டியைச் செய்யும் சங்கநிதி பொன்னொளி உள்ளதாயும் சூரியனொளியை வென்றதாயு மிருக்கும். 37:81.

3. ஸர்வரத்நம் ஸர்வரத்நங்களையும் கொடுக்கும்.

¶ அவற்றுள் ஜீவரத்நம் ஏழாவன—என்றிருப்பின் அமையும்.

4. விஜயார்த்தில். 5, 6. வஜ்ரமும்.

‖ பூர்ஜரம் (பாண்டாகாரம்) என்று மூலம், 37:85.

‖ சபிப்ரம். கன். ஆதி. 15: 3. வச. × திக்ஸ்வஸ்திகா. 37: 148.

என்பது. ஸௌரியம் *ஸ்ரீகூடம் என்பது. நாடகஸாலை †வயோ-மா நம் என்பது. யாராஹூஹம் ‡மஹாவர்மாந்திகம் என்பது. வர்ஷாகாலத்து வஸிக்குமிடம் §ஹூஹகூடம் என்பது. மாளிகை ||புஷ்கராவதி என்பது. ஹாண்யாமாரம் குவேரகாந்தம் என்பது. கோஷ்டாமாரம் $வஸுயாகாரம் என்பது. மஜ்ஜநஸாலை ஜீமூதம் என்பது. அவதம்ஸிகை ரத்நமாலை என் பது. ¶பெரும்பந்தல் தெவரம்யம் என்பது. படுக்கை ஸிம்ஹவாஹிநி என்பது. ஸிம்ஹாஸநம் ❦அநுத்தரம் என்பது, சாமரங்கள் அதுபமங்கள் என்பன. யவளச்ஹத்ரம் ஸூர்யப்ரஹம் என்பது. குண்டலங்கள் விஜ்யுத் ப்ரஹம் என்பன. பாதுகை விஷமோசிகை என்பது. [1]அங்மரகஷ அஹேதும் என்பது. ரயம் அஜிதஞ்ஜயம் என்பது. [2]வில்லு வஜ்ர காண்டம் என்பது. ஸரங்கள் அமோவம் என்பன. வேல் [3]வஜ்ரதுண்டம் என்பது. குந்தம் ஸிம்ஹாடகம் என்பது. |||உரிகை லோஹவாஹிநி என் பது. கணயங்கள் மநோவேகங்கள் என்பன. வாள் [4]ஸௌநந்தகம் என்பது. வெடகம் ஸுதமுவம் என்பது. சக்ரம் ஸுதர்ஸநம் என்பது. உண்டம் சண்டவேகம் என்பது. சர்மரத்நம் வஜ்ரமயம் என்பது. மணி சூடாமணி என்பது. காகிணி சிந்தாஜநநி என்பது. ஸேநாபதி அயோ-ஜன் என்பான். புரோஹிதன் வாஜிஸாமரன் என்பான். ×ஹூஹபதி காமவஷ்டி என்பான். ஸ்யபதி ஹரிமுவன் என்பான். மஜம் +விஜயபர்வ தம் என்பது. அஸ்வம் பவநஞ்ஜயம் என்பது. கந்யாரத்நம் ஸுஹெரை என்பாள். பன்னிரண்டு யோஜநை முழுங்கும் [5]ஹரிகள்பன்னிரண்டும் ஆநஹிநி என்பன. அவ்வண்ணம் ஓலிக்கும் படஹங்கள்பன்னிரண்டும் விஜயவாஸம் என்பன. அவ்வண்ணம் ஸங்வம்இருபத்துநாலும்

---

* ஸ்ரீகூடகம் என்று மூலம். 37:149.

† வயோமாநகம். 37: 149. ‡ வர்மாந்தம். 37: 150.

§ ஹூஹகூடகம். 150; ஸ்ரீகூடம் என்று, கன். ஆதி. 15: 3. வச.

|| புஷ்கராவர்த்தி என்று ஹிந்தியுரையின் மூலத்தில் பாடாந்தரம். 37: 151; இது ஸயுகக்ருஹம்.

$ வஸுயாகம். 37: 152.

¶ 'ஒஅஷ்யகுடீ' (படமாடம்) என்பது மூலம். 37:153.

❦ மேருகண்டோபமம். கன். ஆதி. 15: 3. வச.

1. அங்மரகூகா. 2. தது.

3. வஜ்ரகாண்டம் என்றும் பாடம். வஜ்ரதுண்டம் என்பது மூலத்திற் கொத்தது. 37:163. ||| அஸிபுத்ரிகா. 37: 165.

4. ஸௌநந்தம், ஸௌநந்தரம், ஸௌநந்தநம் என்பன பாடங்கள். ஸௌநந்-தகம் என்பது மூலத்தாற் கொண்டது. 37: 167.

× இவன் ராஜஸ்ரேஷ்டி.

\+ விஜயார்த்தபர்வதம். கன். ஆதி. 15: 3. வச.

5. ஸ்வகீயஸ்வநிகளால் இதரஸ்வநிகளை விஷட்க யோஜநை பூரிக்கப்பட்ட ஸமுஜ்ஜிர்வொஷங்களாகிய இவனுடைய ஹரி என்று 2 ஏட்டில் உளது.

மம்ஹீராவர்த்தம் என்பன. இவன்கடகங்கள் வீராங்மஹம் என்பன. இவன்-
[1]கொடிகள் நாற்பத்தெட்டுக் கோடி. இவன்ஹொஜநம் மஹாகல்யாணம்
என்பது. ஹர்ஷ்யங்கள் அஜ்ரதமர்ஹங்கள் என்பன. லேஹ்யும் அஜ்ரத
கல்பம் என்பது. பாநம் *அஜ்ரதம் என்னும் பெயருடையது.

இவ்வண்ணம் இப்பெற்றியவாகிய ஹொமஸாயநங்களால் பூர்வ
கூத புண்யோஹயத்தால் ஸாம்ராஜ்யஸுஹம் அநுஹவித்து இனிது
[2]செல்கின்ற காலத்து, †சக்ரவர்த்தி தன்னுள்ளே கருதுவான்: 'நமது
ஹுஜவலத்தால் ஆர்ஜிதமாகி அபரிமிதமாகிய அஸுஹமெல்லாம் பரோப
காராஸுஹமாகப் பண்ணவேண்டுமாதற்கண், ‡ஜிநபதிபூஜையினையும்
பாத்ரதாநத்தினையும் பண்ணுதும்; பாத்ரங்களுள் நிவ்ருத்தராகிய தபோ
யநர்கள் வஸ்துவாஹநஹோம்யாதிகளை நம்பக்கல் பரிஹ்ருயார்;
ஹ்ருஹஸ்யருள் பாத்ரமாவார் யாவரோ என்று நிணைந்து, அதனைப்
பரீக்ஷிப்பான்வேண்டி மகுடவ்ருராகிய நரபதிகளை யழைத்து, §'நீர்,
உங்கள் உறவின்முறையாரையும் பரிஜநங்களையும் உங்கள்தெஸுத்தில்
வஸிக்கும் விஸிஷ்டஜநங்களையும் கொண்டு பர்வதிநத்து யான் பண்ணு-
கின்ற ஹவதர்ஹத்பூஜைக்கு வருவீராமின்' என்று சொல்லி, அவர்களுக்கு
விடை கொடுத்து, சக்ரவர்த்தியும் பர்வதிவஸத்து, மலர்ந்த புஷ்பங்களா-
லும் ‖நிணைந்த அங்குரங்களாலும் சிவந்த தளிர்களாலும் விரிந்த $கனி
களாலும் [3]தன் செண்டுவெளியிணைச் செறியப் பரப்புவித்தனன். அவ்
வளவில், முன்போன [4]ராஜாக்களும் கொடுவருகின்ற மஹாஜநங்களோடுங்
கூட மீண்டுவந்து மஹாஜநத்தை ராஜாங்மணப்புறத்தே நிறுத்திப் புக்கு,
சக்ரவர்த்தியை நமஸ்கரித்து, 'நாங்கள் நின்னேவல் செய்தோம்' என்று

---

1. பதாகங்கள்.

* அம்ருதாஸாயனம். கன். ஆதி. 15: 3. வச.

2. செல்கின்ற சக்ரவர்த்தி.

† இதுமுதல் 38-ஆம் பர்வம்.

‡ 'மஹாமஹம்' என்னும் ஜிநோத்ஸவத்தை என்று மூலம். 38: 5. கன். ஆதி. 15: 6.

§ 'நீர்.....யான் பண்ணுகின்ற' என்பதற்கு ஈடாக 2 பிரதிகளில், 'ஸஹா சாரஸம்பஸூர்களாயும் ஸ்வகீயர்களாயும் அநுஜீவிகளாயும் இருக்கிறவர்களுடன் கூடி' என்று உளது. இது மூலத்தின் நேர் மொழிபெயர்ப்பு. 38: 10.

‖ 'நிணைந்த' என்பதற் கீடாகப், 'பச்சையான' என்று மூலத்தில் உளது. 38: 11

$ கனிகளாலும் அவர்களுடைய பரீக்ஷநிமித்தம் தன் க்ருஹத்தின் அகத்தும் புறத்தும். கன். ஆதி. 15: 7.

3. 'தன்.....வெளியினை' என்பதற் கீடாக 2 பிரதிகளில், 'தன்மனையின் அங்கணத்தினை' என்று உளது. 38: 11.

4. ராஜாக்களும் ஜநங்களோடு.

விஜ்ஞாபித்தபின், சக்ரவர்த்தியும் 'அவர்களை அழைமின்' என்ன, அவர்-களிற் சிலர் புகுந்து சக்ரவர்த்தியை நமஸ்கரித்துநிற்ப, சக்ரவர்த்தி, 'இன்னமும் புறத்துநின்றூர் உளரோ?' என்று [1]வினவ, அவர்களும், 'சிலர் உளர்' என் றுரைப்ப, 'அவர்களையும் அழைமின்' என்ன, அவர்களும் சக்ரவர்த்தியாஜ்ஞையால் ப்ராஸுகமாகிய வழியினால் அழைத்துக்கொடு வந்து காட்டி நமஸ்கரிப்பித்தார்.

நமஸ்கரித்தவர்களைச் சக்ரவர்த்தி, 'நீங்கள் முன் புகுதாமற்குக் காரணம் என்?' [2]என்று வினவ, 'புகுதாமற்கு இது காரணம்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்: 'ராஜராஜனே, நின்னுடைய ராஜாங்ஹணம் புஷ்ப பல்லவாதிகளால் பரந்துகிடத்தலில், ஏகேந்த்ரியஜீவஹிம்ஸாநிவ்ருத்தரல்லேமாகிலும், இன்று [3]பர்வமாதலில் அவற்றில் நிவ்ருத்தராகி உபவாஸவ்ரதத்தையும் யரித்து உயாலுக்களாகி [4]ஸாவத்ருஷ்டிற்கு ஹயப்பட்டுப் புகுதாதொழிந்தனம். நாங்கள் ஹவாநுதிருவாய்மொழியிலே அங்குரம் முதலாகிய ஹரிதங்களுள் அநந்த நிமாஹஜீவன்கள் உள என்று கேட்டறிதும்' என்று அவர்கள் விண்ணப்பஞ் செய்தபின், சக்ரவர்த்தியும் அவர்கள் அணுவ்ரதயாரிகள் என நினைந்து, *முன்புகுந்த மஹாஜநத்தை நீக்கி, அவர்களுடைய பதினெருமாணஸ்யாநங்களின் முறைமையாலே ஸம்மாநம் பண்ணுதற்கு லக்ஷணமாகப் †பஞ்சமம்என்னும் நியியினில் வாங்கிய ஸூத்ரங்களால் மாணஸ்யாநக்ரமத்தாலே ஒரு-ஸூத்ரம் முதலாகப் †பதினெருஸூத்ர மீறுக யஜ்ஞோபவீதங்களை யிட்டான். இட்டபின், க்ரமத்தாலே ஸம்மாநம் பண்ணி வஸ்துவாஹந ஹூமிகளை ஊநம்பண்ணி, ஏழாமங்மமாகிய உபாஸகாயுயநத்துள் அருளிச்செய்யப்பட்ட ஆர்யஷட்கர்மங்களை வ்ருத்தியாக உபதேஶித்தான்.

ஆர்யஷட்கர்மங்களாவன: இஜ்யையும் வார்த்தையும் தத்தியும் ஸ்வாயாயமும் ஸம்யமமும் தபஸ்ஸும் என்பன. அவற்றுள் இஜ்யை—

---

1. வினவ சிலர் உளர், வினவ சக்ரவர்த்தி.
2. என்று கேட்ப, என்று கேட்ப ராஜராஜனே.
3. பௌர்ணமியாதலால் என்று பாடம்.
   'பௌர்ணமியில் அங்குரம் முதலியவற்றைப் பறித்தல் கூடாது' 38: 17.
4. ஸாவத்ருத்திற்கு.

*'முன்புகுந்த மஹாஜநத்தை நீக்கி' என்பது, மூலத்தில், 'வ்ரததாரிகளல்லாதாரை நீக்கி' என்று உளது. அதுவும், 'ஸம்மாநம் பண்ணி' என்பதன் பின் உளது. 38: 22.

† தர்பணிகம், வ்ரதிகம், ஸாமாயிகம், ப்ரோஷ்டதோபவாஹி, ஸசித்த விரதம், ராத்ரி புக்தி விரதம், ப்ரஹ்மசாரி, ஆரம்பவிரதம், பரிக்ரஹவிரதம், அனுமதி விரதம், உத்திஷ்ட விரதம் என்னும் பதினெரு க்ருஹஸ்தநிலையினால் செய்யப் புட்ட பேதத்தால் பதினெருஸூத்ரம் தரிக்கலாயிற்று.

யாவது—ஜிநேந்த்ர பூஜை. அதுவும்* நித்யார்ச்சநமும் சதுர்முகமும் கல்பத்ரும மும் அஷ்டாஹ்நிகமும் என நாலுவகைப்படும். அவற்றுள் நித்யார்ச்சநமாவது—தன் க்ருஹத்தினின்றும் மஹாபுஷ்பாதி பூஜாத்ரவ்யங்களைக் கொண்டு போய் ஜிநாலயம் வலங்கொண்டு நித்யமும் அர்ச்சித்தலும், சைத்யாலயங்களை [1]ஸ்தாபித் பண்ணுவித்து க்ராமம் முதலாயினவற்றை அர்ச்சநாநிமித்தமாக ஶாஸநம் பண்ணிக்கொடுத்தலும் ஆகும்.† [2]சதுர்முகமென்பது—மஹாமகுடபத்தராகிய ராஜாக்களாற் பண்ணப்படுவது. அதனையே ‡ஸர்வதோபத்ரமென்றுஞ் சொல்லுவர். கல்பத்ரும மென்பது—[3]ஸகல ஜநங்களது ஆஶை யென்னும் பெருங்குழியை வேண்டும்பொருள்களால் நிறைத்து, சக்ரவர்த்திகளால் பண்ணப்படும் பூஜை. அஷ்டாஹ்நிகம் என்னும் பூஜையாவது—[4]எட்டு திவஸங்கள் எங்குள்ள [5]ஜநங்களுந் திரண்டு நாத்தநீதாதிகளோடுங்கூட ஶ்ரீவிஹாரமும் மஹாபிஷேகமும் பண்ணுதல்.§ இந்நான்கு பூஜையும் மநுஷ்யராற் பண்ணப்படுவன. இவையன்றி, தெவேந்த்ரனாற் பண்ணப்படும் பூஜை இந்த்ரத்வஜம் என்பது. இவ்வண்ணம் இஜ்யை என்னும் வ்ருத்தி சொல்லப்பட்டது. இனி, வார்த்தை என்னும் வ்ருத்தியாவது —மஹாபாபமாகாமல் உழவுமுதலாகிய ஷட்கர்மங்களைப் பண்ணுதல். தத்தியாவது—தாநம் பண்ணுதல். அதுவும், தயாதாநமும் பாத்ரதாநமும் [6]ஸமாநதாநமும், அந்வயதாநமும் என நான்கு வகைப்படும். அவற்றுள், தயாதாநமாவது—வருந்திய ஜநங்களைக்கண்டு கருணையால், 'அஞ்சல்' என்று சொல்லுதல். $பாத்ரதாநமாவது—தபோரத்நர்க்கு நவபுண்யக்ரமத்தால் நிரவத்யாஹாரத்தினைத்தான், பவித்ரமாகிய ஶாஸ்த்ரத்தினைத்தான், விஶுத்தமாகிய ஔஷதத்தினைத்தான் தாநம் பண்ணுதல். ஸமாநதாநமென்பது—க்ரியா மந்த்ர வ்ரதாதிகளால் தன்னைடொத்த ஶ்ராவகோத்தமனுக்கு வஸ்து வாஹநபூமி கநகை

---

* 38:26.

† யதாஶக்தி நித்யதாநத்தோடுகூடிச் செய்யும் ஜிநபூஜை நித்யமஹமாகும். 38: 29.

‡ இது, அர்த்தமண்டலிகர் செய்யும் பூஜை. கன். ஆதி. 15: 13. வச.

§ பலி, ஸ்நபநம்(அபிஷேகம்), வேறுஅர்ச்சனை, த்ரிஸந்த்யாஸேவை இவை மேற்கூறியவற்று ளடங்கும். 38: 33.

1. ஸ்தாபித்தும்.

2. சதுர்முகமாவது மகுட.

3. ஸகல ஜநங்களின்.

4. அஷ்டதிவஸங்கள்.

5 ஸர்வஜநங்களும்.

6. ஸிம்மாநதாநமும் என்று படிக்கலாம். ஆயின், அது, 'ஸமமாநதாநமும்' என்பதன் தவறுயது. 'தயாபாத்ரஸமாந்வயஃ' என்பது மூலம். 38: 35.

$ 'ப்ரதாநமஸ்நாநீ நாம் பாத்ரதாநம்' என்று மூலம். 38: 37. ஹிந்தியுரையில், 'மயிற்பீலி, கமண்டலம் முதலியன தருதலும்' கூறப்பட்டுளது.

ψ பூமி பொன் முதலிய பொருள்களை என்று மூலம். 38: 38; கன்யை பூமி பொன் யானை குதிரை தேர் ரத்னம் முதலியவற்றை என்று கன். ஆதி. 15:13. வச.

முதலாயினவற்றைக் கொடுத்தல். *அந்வயஶாநமென்பது—[1]ஸ்வபுத்ரனுக்குக் குலரக்ஷணத்தின்பொருட்டுத் தன்னால் ஆர்ஜிக்கப்பட்ட யஜ்ஞங்களையும் வித்தைகளையுங் கொடுத்தல். இவ்வண்ணம் த்ரித்ரி என்னும் மூன்றும் வ்யக்தி சொல்லப்பட்டது. ஸ்வாத்யாயமாவது—தனக்கு யோக்யமாகிய உபாஸகாத்யயநத்தை ஓதுதலும் ஓதுவித்தலும் ஆம். ஸம்யமமாவது—அணுவ்ரதங்களை யரித்தல். தபஸ்ஸாவது—அநஶநமுதலாகியவற்றையும் ப்ராயஶ்சித்தம்முதலாகியவற்றையும் அநுஷ்ட்டித்தல்.

இவ்வண்ணம் [2]அணுவ்ரதயாரிகட்கு ஜீவநோபாயமாக ஆர்யஷட்கர்மங்களை யுபதெஶித்து, மீண்டும் [3]அந்த க்ரியைகளுக்கு அநுஷ்ட்டிக்கச்சொன்ன ஐம்பத்துமூன்று †ஹர்ஷாந்வயக்ரியைகளையும்,

* இதற்கு, 'ஸகலதத்தி' என்றும் பெயர். 38: 41. கன். ஆதி. 15: 13. வச.

1. தத்புத்ரனுக்கு என்பது பாடம்.
முதற்புதல்வனுக்கு என்று கன். ஆதி. 15: 13. வச.

2. ப்ராஹ்மணர்கட்கு.

3. இவ்வண்ணம் தத்க்ரியை என்பது பாடம்.
கர்ப்பாந்வயக்ரியையின் விவரணத்தோடு 38-ஆம் பர்வம் முடிகின்றது.

† கர்ப்பாந்வயக்ரியை 53-ஆவன: 38: 55-63.

1.	ஆதாந	28.	கணேஶக்ரஹண
2.	ப்ரீதி	29.	ஸ்வகுருஸ்த்தாநஸங்க்ராந்தி
3.	ஸுப்ரீதி	30.	நிஸ்ஸங்கத்வாத்ம பாவநா
4.	த்ருதி	31.	யோகநிர்வாண ஸம்ப்ராப்தி
5.	மோத	32.	யோகநிர்வாண ஸாதந
6.	ப்ரியோத்பவ	33.	இந்த்ரோபபாத
7.	நாமகர்ம (ஜாதகர்மவிதி)	34.	அபிஷேக
8.	பஹிர்யாந	35.	விதிதாந
9.	நிஷத்யா	36.	ஸுகோதய
10.	அந்நப்ராஶந	37.	இந்த்ரத்யாக
11.	வ்யுஷ்டி	38.	அவதார
12.	கேஶவாப	39.	ஹிரண்யோத்க்ருஷ்டஜந்மதா
13.	லிபிஸங்க்யாநஸங்க்ரஹ	40.	மந்தரேந்த்ராபிஷேக
14.	உபநீதி	41.	குருபூஜோபலம்பந
15.	வ்ரதசர்யா	42.	யௌவராஜ்ய
16.	வ்ரதாவதரண	43.	ஸ்வராஜ்ய
17.	விவாஹ	44.	சக்ரலாப
18.	வர்ணலாப	45.	திக்விஜய
19.	குலசர்யா	46.	சக்ராபிஷேக
20.	க்ருஹீஶிதா	47.	ஸாம்ராஜ்ய
21.	ப்ரஶாந்தி	48.	நிஷ்க்ராந்தி
22.	க்ருஹத்யாக	49.	யோகஸம்மஹ
23.	தீக்ஷா	50.	ஆர்ஹந்த்ய
24.	ஜிநரூபதா	51.	விஹார
25.	மௌநாத்யயநவ்ருத்தத்வ	52.	யோகத்யாக
26.	தீர்த்தக்ருத்த்வபாவநா	53.	அக்ரநிர்வ்ருதி
27.	குருஸ்த்தாநாப்யுபகம		

இவற்றின் விவரணம் 38: 70-309 வரை கூறப்பட்டுளது.
இதுமுதல் 39-ஆம் பர்வம்.

*நாற்பத்தெட்டு தீக்ஷாந்வயக்ரியைகளையும், ஏழு†கர்த்ரந்வயக்ரியைகளையும்,‡அதிவாலசைத்யம்முதலாயின பத்துவகைப்பட்ட அயிகாரங்களையும் உபதெஶித்து, மீண்டும், இந்த க்ரியைகளுக்கு [1]அங்மமாகிய தீக்ஷாகர பரமதெவர்களை அயிதெவதையாக வுடைய [2]மார்ஹபத்யம்என்னும் அக்நியினையும், மணயரதெவர்களை அயிதெவதையாக வுடைய ஆஹவநீயம்என்னும் அக்நியினையும், ஒழிந்த கேவலிதெவர்களை அயிதெவதையாக வுடைய தக்ஷிணாக்நிஎன்னும் அக்நியினையும், [3]இவையிற்றினது வேதிகையுள் வைத்துப் பூஜிக்கப்படும் §ஜிநேந்ரப்ரதிமையினையும், மந்த்ரத்ரயத்தினையும், இவை பூஜிக்குங் க்ரமங்களையும் உபதெஶித்து, மீண்டும் முன் சொன்ன க்ரியைகளுக்கும் புண்யாக்நி மூன்றினையும் ஹோமம் பண்ணுதற்கும், ஜிநேந்ரப்ரதிமைமுதலாயினவற்றைப் பூஜித்தற்கும் ஸாயநமாகிய ||பீடிகாமந்த்ரங்களையும், ஜாதிமந்த்ரங்களையும் உபதெஶித்தான்.

---

* தீக்ஷாந்வயக்ரியை 48-ஆவன: 38: 64, 65.

1. அவதார	5. பூஜாராத்ய
2. வ்ருத்தலாப	6. புண்யயஜ்ஞ
3. ஸ்தாநலாப	7. த்ருடசர்யா
4. கணக்ரஹ	8. உபயோகிதா

இவை 8-ம், மேல் கர்ப்பாந்வயக்ரியைகளுள் உபநீதி முதலிய 40ம்-ஆம். அவதாரம் முதலிய 8-ம், உபநீதிமுதல் ஜினரூபதா வரை யுள்ள 11-ம் விவரணம் கூறப்பட்டுள்ளன. 39: 34-80.

† கர்த்ரந்வயக்ரியை 7-ஆவன: 38: 67.

1. ஸஜ்ஜாதி	5. ஸாம்ராஜ்ய
2. ஸத்க்ருஹித்வ	6. பரமார்ஹந்த்ய
3. பாரிவ்ராஜ்ய	7. பரமநிர்வாண
4. ஸுரேந்த்ரத்வ	

இவற்றின் விவரணம் 39: 82-206 வரை கூறப்பட்டுளது.

‡ இதுமுதல் 40-ஆம் பர்வம்.

அதிபாலசைதயம் முதலிய 10 அதிகாரம். 40: 175, 6.

1. அதிபால வித்யை	6. வ்யவஹாரேஶிதா
2. குலவித்யை	7. அவத்யத்வ
3. வர்ணோத்தமத்வ	8. அதண்ட்யதா
4. பாத்ரத்வ	9. மாநார்ஹதா
5. ஸ்ருஷ்டயதிகாரிதா	10. ப்ரஜாஸம்பந்தாந்தர

இவற்றைக்குறித்து, 40: 178-207 வரை கூறப்பட்டுளது.

1. அங்மமாக. 2. மார்ஹத்வம். 3. இவையிற்றை.

§ கர்ப்பாதானம் முதலிய க்ரியைகளின் தொடக்கத்தில், முதலில் 3 குண்டகளையும், 3 சக்ரங்களையும் 3 அக்நியையும் வைக்கவேண்டும். வேதியின் நடுவில் ஜினபிம்பங்களை விதிப்படி ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 40: 3, 4.

|| பீடிகாமந்த்ரத்தைக்குறித்து, 40: 11-25 வரை கூறப்பட்டுளது.

பீடிகாமந்த்ரம் 7. அவையாவன: (1) பீடிகாமந்த்ரம், (2) ஜாதிமந்த்ரம், (3) நிஸ்தாரகமந்த்ரம், (4) இருஷிமந்த்ரம், (5) ஸுரேந்த்ரமந்த்ரம், (6) பரமராஜ்யாதிமந்த்ரம், (7) பரமேஷ்டிமந்த்ரம்.

இவை 40: 11-76 சுலோகங்களிற் கூறப்பட்டுள்ளன.

இவ்வண்ணம், மநுவாகிய சக்ரவர்த்தி, வ்யாஹ்ருணரை வ்ருஷ்டித்து, [1] அவர்கட்கு யோநியமாகிய வ்ருத்திகளையும் க்ரியைகளையும் [2] புண்யாநி நிகளையும் [3] உபதெஸித்து ஸம்மாநத்தோடுங்கூட தாநங்களையும் [4] பண்ணினான். ஆதிராஜன் இவ்வண்ணம் ஸம்மாநம் பண்ணுதலில், லோகத்துள்ள ஜநங்களும் அன்றுமுதல் அவர்களுக்கு ஸம்மாநம் பண்ணி, [5] ஸத்பாத்ரமென்று தாநங்களையும் பண்ணினர். *இவ்வண்ணம் சக்ரவர்த்தி யர்ம ப்ரஹாவநம் பண்ணுகின்ற காலத் தொருகாள், வாஸஹ்ருஹத்து நிதிரை பண்ணுகின்ற சக்ரவர்த்தி [6] அபரயாமத்துப் பதிணாறு ஸ்வப்நங்களைக் கண்டனன். ஹரதநுஸ்த்ரமெங்கும் எதிரின்றியே விஹரியாநின்ற இருபத்துமூன்று வ்ருஷபங்களையும், தனியே விஹரியாநின்றதொரு வ்ருஷபக்குட்டியின்பின் செல்லாநின்ற சில ஹரிணங்களையும், †ஆனைப்பண்ணைச் சுமவாநின்றதொரு குதிரையினையும், தழையுஞ் சருகுந் தின்னுநின்ற சில ஆட்டினையும், ஆணையின்மேல் கொண்டிருந்த சில வாநரங்களையும், காகங்களால் [7] அடர்க்கப்பட்ட சில உலூகங்களையும், களியாநின்ற ஹம்ஸதங்களையும், சூழ நீர்நின்று [8] நடு வுலர்ந்த தடாகத்தினையும், மாசேறிய மணிக்குவாலினையும், ஆஸநத்தின்மேலிருந்து மலபுஷ்பாதிகளால் அர்ச்சிக்கவும்பட்டுச் சருவை யுண்ணுநின்ற ஸ்ரவாவினையும், தருணமாயிருப்பதொரு வ்ருஷஹத்தினையும், பரிவேஷத்தினையுடையு சந்த்ரனையும், இணைந்துடன் திரியாநின்ற இரண்டேற்றினையும், மேகங்களால் மூடப்பட்ட ஸூர்யனை-

---

1. த்ரைவர்ணிகர்க்கும் யோநி. 2. புண்யாநிகளையும் உபதெஸித்து.
3. அவர்களுக்கு உபதெஸம் பண்ணி. 4. பண்ணினான். இவ்வண்ணம்.
5. பாத்ரமென்று.
* இதுமுதல் 41-ஆம் பர்வம்.
6. அபரயாமத்து அதிஹ்ருதஸ்வரூபமாகிய சில கண்டு, ப்ரவ்ருத்தியாகிய ஹரத சக்ரவர்த்தி, இந்த ஸ்வப்நங்கள் அத்யந்தம் அஸத்துக்களாக என்னை ப்ரகாஸம் பண்ணுகின்றனகள்; தீர்க்கமான்களாயிருக்கிற இதுகள் காலாந்தரத்து மெலப்ரதாநங்களாகும். இப்பொழுது க்ஷேமங்கரமாகிய ஜகதீஸ்வரு எழுந்தருளியிருக்க, ப்ரஜைகளுக்கு ஏவம்விதமாகிய உபத்ரவம் எப்படி ஸம்பவிக்கும்? இந்த க்ருதயுகத்தின் முடிவில் பாபாதிக்யத்தினால் இதுகள் மேலங்களைக் கொடாநின்றனகள். ப்ரஜைகளுக்கும் ப்ரஜாபாலகர்கட்கும் ஸாதாரணதோஷங்களாயிருக்கிறனகள். ஜநத்ஸாதாரணங்களாய் ராஜாபராதங்களாயிருக்கிற ஸ்வப்நங்கள் நம்மாற் காணப்பட்டது. இதுகளின் ஸ்தூலாகாரத்தினை நமக்கு நிஸ்சிதமாகாநின்றது. ஸூக்ஷ்மதத்வ ப்ரதிபாதிகளை ப்ரத்யக்ஷ ஜ்ஞாநமொசரனாய், ஜகதீஸ்வராகிய.

† யானை சுமக்கத்தக்கவளவு பாரத்தைச் சுமக்குங் குதிரை. 41 : 36. கன். ஆதி. 15 : 30, 31.

7. அடர்க்கப்படாநின்ற.
8. நடுவுலர்ந்து.

யும், உலர்ந்துநின்றதொரு மரத்தினையும் கருகிலைக்குவாலினையும் கண்டான். கண்டு ப்ரவுத்தனாகி, 'என்னுற் காணப்பட்ட இந்த ஸ்வப்நங்கள் ப்ராணிகளுக்கு வருந் தீங்குகளை யறிவிக்கும். இப்பொழுது க்ஷேமங்கரனாகிய ஜநந் மாரு எழுந்தருளியிருக்க, இப்பொழுது வலிக்கமாட்டா; பெரும்பாலும் காலாந்தரத்து வலிக்கும். அன்றியும், *நம்மால் வ்ராஹ்மணஸ்ருஷ்டி பண்ணப்பட்டது. அது மாணமோ தொஷமோ என் றறிகின்றனமில்லை. இவையெல்லாம் ஜநந் மாருவாகிய ஸமவாதுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்து, அவன் திருவாய்மொழியால் [1]மாணதொஷங்களை யறிகுவன்' என நினைந்து †விஸ்மதியொடுஞ் சென்று ஸ்ரீகைலாஸ பர்வதத்து ஸமவஸரணமண்டலத் தெழுந்தருளியிருந்த ஸமவாதந ப்ரதக்ஷிண ப்ரணமாத்யர்ச்சநஸ்தவநங்களைப் பண்ணியபின் விஸ்ரப்த பரிணமத்தாற் பெறப்பட்ட அவயிஜ்ஞாநத்தை யுடையனாயினன்.

அதனாலே, தான் ப்ரஸ்நம் பண்ண நினைந்த அர்த்தங்களை அறிந்தானாயினும், அதனை ஸாராஸார ஸஹெயினுக்கும் அறிவிப்பான்வேண்டி விண்ணப்பஞ் செய்வான்: 'ஸமவாதந, உன்னால் அருளிச்செய்யப்பட்ட [2]உபாஸகாத்யயந மென்னும் பரமாகமத்து ஓதப்படுகின்ற ஸ்ராவகாசாரங்களால் வ்ராஹ்மணஸ்ருஷ்டி என்னுற் பண்ணப்பட்டது. இதனது

---

* 'என்னால், முதன்முதலாக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள பிராமணஜாதிவிஷயமும் தெரிவிக்கவேண்டும்' என்பது மூலம். 41:12.

1. ஹிதாஹிதங்கள்.

† 'மகுடபத்தரொடும் சிறந்தவியூதியொடும் சென்று' என்று மூலம். 41: 16.

2. உபாஸகவேஷப்ரதிபாதிதமார்மாநுஷ்டாநமாயிகளாய் ஸ்ராவகாசாரஸீலர்களாயிருக்கிற வ்ராஹ்மணர்கள் என்னால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு ஏகாதஸாங்கமாயிருக்கிற வ்ரதசிஹ்நஸூத்ரங்கள் மாணஸமி விஸ்மதத்தால் என்னுற் கொடுக்கப்பட்டதுகள். ஸமஸ்தயர்மங்களுக்கு ஸாக்ஷாத்காரமாயிருக்கிற நினது ஸ்யிதியிருந்துள்ளளவில், அதிஸ்மாலனாயிருக்கிற என்னால் இவ்வாறு ஆசரிக்கப்பட்டது. கருணாகரனாகிய பரமபுருஷனே, இதில் தொஷங்கள் யாவையோ எனச் சிந்தியாநிற்கிற என்மநஸை நிஸ்சிதத்திலே ஸ்தாபநை பண்ணவேணும். அன்றியும், என்னுற்காணப்பட்ட தோஸஸ்வப்நங்கள் வ்ருஸ்ஹங்களும், வ்ருஸ்ஹபோதமும், மஜேந்த்ராரத்தை ஹரிக்கிற துரமும், லதாமண்டப ஸமாஸ்தபத்ரங்களை உபயோகியாநின்றிருக்கிற அஜங்களும், மஜஸ்கலாரூபங்களாயிருக்கிற வாநரங்களும், காகங்களால் விஹிதேதரபூஜைகளாயிருக்கிற லோகங்களும், ஸந்தோஷியாநின்றிருக்கிற ஸமுத்திரங்களும், சூழ நீர் நின்று நடுவுலர்ந்துகிடந்த தடாகத்தினையும், அக்நியினால் மலீமஸமாகிய ரத்நராஸியும், அர்ச்சிக்கப்பட்ட சருவினை ஸஹியாநின்ற ஸ்ரீவாவும், தருணமாயிருப்பதொரு வ்ருஷபமும், பரிவேஷத்தோடுகூடிய சந்த்ரனும் இணைஇணைந் தடன்திரியாநின்ற இரண்டுவ்ருஷபங்களும், மேகங்களால் மறைக்கப்பட்ட ஸூர்யனும், ஸமஸ்தமாய் நின்றதொரு வ்ருக்ஷமும், ஜீர்ண பர்ண ஸமூஹமும்.

இந்த தோஸஸ்வப்நங்களின் பலங்களை அருளிச்செய்தருளவேணும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தபின், ஸமவாதனும் அருளிச்செய்வார்: 'உன்னால் ஸ்ருஷ்

விளவினையும் என்னுற் காணப்பட்ட பதினுறுஸ்வப்நங்களது பலத்தினையும் அருளிச்செய்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்தபின், ஹரவாதும் அருளிச்செய்வான்: 'உன்னுல் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட அணுவ்ரதயாரிகள் க்ருதயுகம் முடியுமளவுஞ் செல்ல [1]உபாஸகாத்யயநத்துட் சொன்ன ஆசாரங்களால் ஒழுகுவர்; பின்னை, கலியுகத்து [2]ஸதாசாரங்களையும் விட்டு, ஸ்மார்தங்களுக்கு விரோதிகளாகித் தங்களுக்குப் பிறர் ஸத்காரங்களும் தானங்களும் பண்ணுதலால் மர்வபர்வதத்தின்மிசை நின்று தங்களை லோகத்துக்கெல்லாம் மேலாகப் பார்த்து, உபாஸகாத்யயநமென்னும் வேதத்தினையும் தங்களுக்கு இஷ்டமாகிய வாக்யங்களைப் பண்ணியிட்டு அநிஷ்டமாகிய வாக்யங்களை வாங்கியும், தாங்களே வேண்டிய வேண்டியபடி பூர்வாபரவிருத்தமாக அஹிம்ஸாலக்ஷண யர்மத்தை தூஷித்து, ஹிம்ஸையே யர்மமென்று மொழிந்து, அதனையே உபதேசித்து, ஜகத்தில் ப்ராணிகளையும் தங்களோடுகூட நரகத்தினை அடைவிப்பர்.

இவ்வண்ணம் இவர்கள் காலாந்தரத்துப் பாபகர்மோதயத்தால் நஷ்டராகுவர். ஆகிலும், இக்காலத்து இவர்கள் யர்மப்ரவர்தனையே பண்ணுதலில், நீ இவர்களை ஸ்ருஷ்டித்தது தொடக்கமும் அன்று. நீ கண்டஸ்வப்நங்களும் கலியுகத்தின்கண் யர்மத்தினது க்ஷயத்தை அறிவிக்கும். அவற்றுள் முந்துற ஹரிதக்ஷேத்ரமெங்கும் எதிரின்றியே விஹரியாகின்ற இருபத்துமூன்று ஸிம்ஹங்களைக் காண்டலால், [3]நாமேமுதலாக இருபத்து மூவர்தீர்த்தங்கரர்காலங்களுள் பாஷண்டிகள் மிகவும் உத்ஸவியார். உத்ஸவித்தவர்களும் அவ்வக்காலங்களிலே லயிப்பர்கள். அதற்பின், தனியே திரிகின்றதொரு ஸிம்ஹக்குட்டியின்பின் செல்லாநின்ற நரிகளைக் காண்டலால் [4]ஸ்ரீவர்தமாநதீர்த்தத்துள் பாஷண்டிகள் விஜ்ரும்பித்து

டிக்கப்பட்ட வ்யாஹரணஸத்காரம் யோக்யமே; பின்னை அதிற் கொஞ்சம் தொடர்ந்துவந்ம முண்டாகாநின்றதனைக் கேட்பாயாக. உன்னுல் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட நரஸ்யாச்ரமவர்த்திகள் க்ருதயுகம் முடியுமளவுஞ் செல்ல, உபாஸகாத்யயநத்துட் சொன்ன ஆசாரங்களால் ஒழுகுவர். பின்னை, கலியுகத்து ஜாதிவாதவிலேபத்தினுல் ஸ்மார்தங்களுக்கு விரோதிகளாகித் தங்களுக்குப் பிறர் ஸத்காரங்களும் தானங்களும் பண்ணுதலால் மர்வபர்வதத்தின்மிசை நின்று, தங்களை லோகத்துக்கெல்லாம் மேலாகப் பார்த்து மதகுருக்களாய்த் துர்மார்கிகளை யுத்பத்தி பண்ணிப் பூர்வாபரவிருத்தமாக.

1. உபாஸகாத்யாயத்துச்.
2. ஸதாசாரங்களை.
3. வர்தமாநஸ்வாமிதீங்கிய சதுர்தீர்த்தங்கரர்.
4. வர்தமாநஸ்வாமிப்ரவர்த்தகாலத்தில்.

மிகவும் தோன்றுவர். அதற்பின், [1]யாதேப்பண்ணைச் சுமக்கமாட்டாமையில் வருந்தி நடவாநின்ற துரமத்தினைக் காண்டலால், ஊஷ்ணமகாலத்துள் அல்பவலத்தினராகிய மூநிகள் மிக்க மநோவாக்காய வலங்களுடைய மஹாபுருஷர்களால் யரிக்கப்படும் மூலோத்தரமூணங்களை யொழிவின்றி [2]யரிக்கமாட்டாமல், சிலமூணங்களை யரிப்பர். அதற்பின், நல்ல புல்லும் தழையும் உண்டாயிருக்க [3]உலர்ந்த புல்லுந் தழையுந் தின்கின்ற ஆடுகளைக் காண்டலால், லௌகிக [4]ஸாமாயிகஜநங்கள் தமக்கு உசிதமாகிய ஆசாரங்களை விட்டு அநாசாரங்களிலே மிகவும் தாழ்வர். அதற்பின், மத்தமஜங்களை மேற்கொண்டிருந்த வாநரங்களைக் காண்டலால், ஆதிக்ஷத்ரியருடைய அன்வயங்கள் கெட்டுக் குலஹீநராகி, ஹிதாஹிதங்களை யறியாதார் சிலர் ஹூமியை ஹரிப்பர். அதற்பின், காகங்களாலடர்க்கப்படாநின்ற உலூகங்களைக் காண்டலால், ஜநங்கள் அஜ்ஞாநிகளாகிய பாஷண்டிகளைச் சென்றடைந்து யர்மங் கேட்பர். அதற்பின் கூத்தாடாநின்ற ஹூதங்களைக் காண்டலால், [5]த்ரைவர்ணிகருக் குரியவாகிய ஸர்ம வர்ம ஒத்த ஸப்தங்களை யீருகவுடைய குலநாமங்களை விட்டு, வ்யந்தரதெவருடைய நாமங்களையும் மற்றும் நிக்ருஷ்டமாகிய நாமங்களையும் யரிப்பர். அதற்பின், நடு வற்றிச் சூழ நீர்நின்ற தடாகத்தைக் காண்டலால், ஐந்தாங்காலத்து [6]யர்மம் மயூமதெஸங்களுட் கெட்டு, தெஸாந்தரங்களுள்ளே நிகழும். அதற்பின், மாசேறிய மணிக்குவையைக் காண்டலால், தபோயநர்க்கு ஸப்தவிய ஜீவிகள் உளவாகா. அதற்பின், ஆஸநத்திருந்து முநிகளாற் பூஜிக்கப்பட்டுச் [7]சருவை யுண்ணுநின்ற ஸ்வாவினைக் காண்டலால், மூணவாக்களாகிய பாத்ரங்களை விட்டு ஹிம்ஸா மயூ மதூ மாம்ஸ ஸுகுணஜிகளை யர்மமென்று சொல்லாநின்ற மியூராதூஷ்டிகளைப் பாத்ர மென்று நினைந்து பூஜித்து தாநம் பண்ணுவர். அதற்பின், தருணமாகிய வ்ருஷஹத்தினைக் காண்டலால், யர்மாநுஷ்டாநங்களை வால்யத்திலன்றிப் பண்ணமாட்டார். அதற்பின், பரிவேஷத்தை யுடைய சந்த்ரனைக் காண்டலால், அவயி மநஃபர்யய ஜ்ஞாநங்கள் உளவாகா. அதற்பின், ஒன்றெடொன்று இணைந்து திரிகின்ற வ்ருஷஹம் இரண்டினைக் காண்டலால், வலமில்லாமையில் தனியே திரியமாட்டாது, மூநிவர் இருவரன்றித் தனியே விஹரிக்கமாட்டார்.

---

1. கரீந்த்ரஹாரத்தை வஹிக்கமாட்டாமல் என்றும் பாடம். களுக்களுள் 1, 2, 3, 5 இவை ஓரேட்டில்மட்டும் உள.
2. யரிக்கப்படாமல்.
3. ஸுஷ்கபத்ரோபயோஜியாயிருக்கிற அஜயூயங்களை.
4. ஸமாயிக.
5. த்ரைவர்ணிகத்துக் குர்யவாகிய.
6. மெய்யானயர்மம்.
7. அர்ச்சிக்கப்பட்ட சருவினை ஹக்ஷியாநின்ற

அதற்பின், மேவபடலங்களால் மூடிய ஸூர்யமண்டலத்தைக் காண்டலால், கேவலஜ்ஞானிகள் பிறவார். அதற்பின், [1]உலர்ந்த மரத்தைக் காண்டலால், ஸ்த்ரீபுமான்கள் ஸௌசமும் ஸத்யமும் யுக்தியும் கெட்டு, தத்தம் ஸதாசாரங்களிற் செல்லார். அதற்பின், [2]திரண்ட சருகிலையைக் காண்டலால், *அந்நபானங்களும் [3]ஔஷதங்களும் தத்தம் க்ரியாஸங்களை விடும்.

இவ்வண்ணம் ஆதிபரமேச்வரன் அருளிச்செய்ய, கேட்டு, சக்ரவர்த்தி நமஸ்கரித்து விடைகொண்டு போகித் திருவயோத்யையினை யடைந்து உத்ஸவப்ரஸாந்த்யஹ்நமாக மஹாபூஜைகளையும் மஹாதானங்களையும் சைத்ய சைத்யாலயங்களையும் அவையிற்றுக்கு வேண்டும் விஹவங்களையுஞ் செய்து †வர்ணாச்ரமபரிபாலநம் பண்ணிச் செல்லாநின்ற காலத்து, ‡ஒருநாள் சக்ரவர்த்தி மஹாவஸ்த்ராநுஸந்தாநமாக ஸபாவஸரண மடைந்து மஹாவாதாந ஸ்தோத்ரம் பண்ணியபின்,

வ்ருஷஹஸேந, §கும்ஹ, ஜ்ரய, ஸதபத, தெவஸர்ம, தெவஹவ, நக்நந, ஸோமதத்த, ஸுரதத்த, வாயுஸர்ம, யஜ்ஞவாஹ, தெவாதிதி, அதிதிதெவ, அதிதிமப்த, மித்ராதிதி, ||ஹலயர, மஹீயர, மஹேந்த்ர, வஸுதெவ, வஸுந்தர, அசல, மேரு, மேருயஸ, மேருஸாவர்ணி, ஸர்வயஸஸ், ஸர்வயஜ்ஞ, ஸர்வமப்த, ஸர்வப்ரிய, ஸர்வதெவ, ஸர்வவிஜய, விஜயமப்த, விஜயமித்ர, விஜயில, அபராஜித, வஸுமித்ர, விச்வஸேந, ஸாயஸுஷேண, ஸத்யதெவ, தெவஸத்ய, [4]ஸத்யமப்த, ஸத்யமித்ர, [5]ஸர்மில, விநீத, [6]ஸம்வர, முநிமப்த, முநிஸத்த, முநியஜ்ஞ, [7]முநிதெவ,

---

1. ஸுஷ்கத்ருமத்தைக் கண்டலால் ஸ்த்ரீகளும் புமான்களும்.
2. ஜீர்ணபர்ணவலோகநத்தினால்.
* அன்னபானகங்களும் என்பது மூலத்தில் இல்லை. 41: 79.
3. ஔஷதங்களும் யாநங்களும்.
† வருணாச்ரமத்தில் ப்ராஹ்மணதருமத்தோடும் பரதனது தினசர்யையோடும் 41-ஆம் பருவம் முடிகின்றது. க்ஷத்ரியதருமத்தோடு 42-ஆம் பருவம் முடிகின்றது.
‡ 43-ஆம் பர்வத்தின் முதல்46 சுலோகங்களில், குணபத்ராசார்யர் புராண பீடிகை கூறுகின்றார்.
§ கும்பஸேந. 43: 54. கன்னடவுரை.
|| ஹலஜ்ஞ என்று மூலம். 43: 56.
4. மப்தஸத்ய.
5. நிர்மல என்று பாடம். ஸங்மலி. கன். ஆதி. 16: 40. வச.
6. ஸசர என்று பாடம். ஸவர. கன். ஆதி. 16: 40. வச.
7. முநிவேஷ

மஹாப்தயஜ்ஞ, மித்ரயஜ்ஞ, ஸ்வயம்ஹோ, ஹமதேவ, ஹமதத்த, ஹமவல்ம, மஹாப்தவல்ம, மித்ரவல்ம, ப்ரஜாபதி, ஸர்வஸங்வ, வருண, யநபால, [1]மவவாஹ, தேஜோராஸி, மஹாவீர, மஹாரய, [2]விஸாலாக்ஷ, [3]மஹாவால, [4]ஸுவிஸால, வஜ்ர, வஜ்ரஸார, சந்த்ரசூள, *மேவஸ்வர, †மஹாரஸ, கச்ஷ, மஹாகச்ஷ, நமி, விநமி, வல, அதிவல, மஹாவல, நந்தி, மஹாஹாம, நந்திமித்ர, காமதேவ, ‡அநுபமர் என ஆதிதீர்த்தகர பரமேஸ்வரற்கு மணயரர் எண்பத்துநால்வர். இவர்கள் பூர்வஹவசரிதங்களை முறையாலே கேட்கின்றவன், 'இவருள் [5]எழுபத்தொருவராவாராகிய மேவஸ்வர ரென்னும் மணயரருடைய சரிதத்தினை அருளிச்செய்யவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, ஹமவாந அருளிச்செய்தபடியே மௌதம மணயரர் ஸ்ரேணிகமஹாராஜாவுக்கு அருளிச்செய்வார்:

[6]ஜம்வுத்வீபத்து உக்ஷிணஹரதத்துக் குருஜாங்மலவிஷயத்து ஹாஸ்திநபுரத்து ராஜா ஸோமப்ரஹன்; தெவி §லக்ஷ்மீமதி; புத்ரன் ஜயன். இவனுக்கு அதிஜர் விஜயன்முதலாயினர் பதினல்வர். ‖ஸோமப்ரஹராஜன் ஸம்ஸாரவிரக்தனாகி ஜயகுமாரன்மிசை ராஜ்யஹாரத்தை வைத்து, வ்ருஷஹஸ்வாமிஸமவஸரணத்துச் சென்று தீக்ஷித்து, மோக்ஷபதத்தினை யடைந்தனன்.

ஜயகுமாரனும் ஹ்ருதாக்களுடன் ராஜ்யஹோக மநுஹவித்து இனிது செல்கின்ற காலத் தொருநாள், விஹாராயமாக வாஹ்யோத்யாநத்தினை யடைந்தனனாக, அவ்விடத்திலே ஸீலமுப்தமஹாமுநிகளைக் கண்டு நமஸ்கரித்து, யர்மஸ்ரவணம் பண்ணி, மீண்டு தன் புரியை யடைந்தனன். அவ்விடத்திலே நாமமியோநங்களும் ராஜாவுடன் யர்மங் கேட்டு ஸம்ஸார ஸரீர ஹோகங்களில் நிர்வேதத்தை யடைந்து, அவற்றுள் நாமம் வர்ஷாகாலத்து அஸநிபாதத்தால் இறந்து யர்மாநுராகத்தால் ஹவநலோகத்து யரணேந்த்ரனாயிற்று. [7]ஆயினபின் $சில நாள் கழிந்தபின், நாமியாகியது ¶சாரைப்பாம்பினொடுகூடி வர்த்தியா-

1. மவவ என்று பாடம். இவ்வாறே. கன். ஆதி.
2. விஸால என்று பாடம். இவ்வாறே கன். ஆதி.
3. மஹாவநிய என்று பாடம். மஹாபீட. கன். ஆதி. 4. ஸுசிஸால.
* மூலத்தில் இவன்பெயர் 'ஜயன்' என்று கூறப்பட்டுளது. 43:65.
† மஹாஸ்வர. கன். ஆதி.
‡ அநுபமலக்ஷணர் என்று மூலம். 43: 66.
5. எழுபத்தொருவராகிய.
6. ஜம்வுத்வீபஉக்ஷிணஹரதகுருஜாங்மலவிஷயஹஸ்திந.
§ லக்ஷ்மீவதி என்று ஹிந்தியுரையின் மூலபாடம். 43: 78.
‖ ஸோமப்ரஹனுக்கு ஸ்ரேயான் என்னுந் தம்பி யிருந்தான். 43: 82.
7. தத்நக்ஷத்ரம். $ மறுநாள் என்று மூலம். 43: 92.
¶ வேறுஜாதியாகிய காகோதரம் என்று மூலம். 43: 93.

நின்றதனைக் கண்டு *ராஜா நிந்தித்து, தனது கர்ணேத்பலத்தால் எறிந்தனன்.

அதனைக் கண்ட ஸகல பரிஜநங்களும் நரபதியால் முனியப்பட்டதென்று காஷ்ட[1]பாஷாணஞ்சிகளா லெறிந்து மரண மடைவிப்ப, சாரை யாகியது மரித்து மங்கெமயில் காளி என்னும் ஜலதெவதையாகித் தோன்றிற்று. நாமியும் தன்னை நிந்தித்து ஸுஹபரிணமத்தோடு மரித்து, முன் சொன்ன யரணேந்ரனுக்கு தெவியாகி விஹங்மஜ்ஞாநத்தால் தனது வரவினை யறிந்து, குமாரன்மிசை வைராநுவந்யத்தை யடைந்து, ஹர்த்தாவாகிய யரணேந்ரனுக்குச் சொல்லுவாள்: 'நாயனே, பூர்வஹவத்து நீ அஸுநிபாதத்தால் இறந்தபின் ஸரணமில்லாத என்னை உன் ப்ராண வல்லதெ என்று கருதாது, [2]மேவஸ்வரகுமாரன் சித்ர உண்டங்களால் மரணமடைவித்தனன்' என்று சொல்ல, கேட்டு, யரணேந்ரன் அதிகுபிதனாகி அதுபொழுதே 'ஜயகுமாரனை வயிப்பன்' என நினைந்து கடிது வந்து அவனது க்ருஹ மடைந்தனனாக, [3]ஜயகுமாரனும் தனது வாஸக்ருஹத்து ராத்ரியிலே தன் தெவியாகிய ஸ்ரீமதியினுக்குப் பகல் விளைந்த ஸர்ப்பதஷ்டாசாரவ்ருத்தாந்தத்தினை யறிவித்தனன்.

அதனைக் கேட்ட யரணேந்ரன் கோபவேமத்து நீங்கி வநிதாஜந மாயாப்ரபஞ்சத்தினையும் தனது அஜ்ஞாந சிந்தையினையும் வெறுத்து, குமாரனை அநர்வமாகிய ரத்நங்களாற் பூஜித்துத் தனது ப்ரபஞ்சத்தினையும் அறிவித்து, வேண்டிய கார்யத்தில், தன்னை நினைப்பாயாக என்று சொல்லித் தனது லோக மடைந்தனன்.

ஜயகுமாரன் ஸுவெந ராஜ்யம் பண்ணுநின்ற காலத்துக் காஸீவிஷய †வாரணஸி நகரத்து ராஜா அகம்பநன்; தெவி ‡ஸுப்ரதெஹை என்பாள். இவர்கட்குப் புத்ரர் ஹேமாங்கதனும் §ஸுகேதுவும் ஸுகாந்தனும் முதலாயினர் ஆயிரவர். புத்ரிகள் ஸுலோசநையும் லக்ஷ்மீமதியும் என இருவர். இவருள் ஸுலோசநை ரூப ஸௌந்தர்யாதிகுணத்தோடுகூட ‖வளர்ந்து ஸுமதிஎன்னுந் தாதியினுல் ஸகல கலா விதெயைகளில் அதிநிபுணையாகி, யௌவநபதத்தை யடைந்தபின் ஒருநாள், வால்குந நக்ஷீஸ்வரத்து அஷ்டாஹ்நிகமஹாபூஜையினைப் பண்ணி வியிக்ரமத்தி-

---

* மதயானமே லேறிச் சோலைக்கு வந்த ராஜா கண்டு என்று மூலம். 43: 92.
1. பாஷாணங்களால். 2. மேவெஸ்வரன். 3. அவனும்.
† வாராணஸி என்று மூலம். 43: 124.
‡ அமிதப்ரபை. ஜயந்ரப. 3: 17.
§ ஸுகேதுவும் ஸ்ரீகாந்தனும் ஸுகாந்தனும் என்று மூலம். 43: 134.
‖ வளர்ந்து கலாகுணஸம்பூர்ணையாகிய ஸுமதி என்று இரண்டு பிரதிகளில் உளது.

னுல் உபவஸித்து ஜிநசரணகமல திவ்ய மோஷையினைக் கொடுவந்து, ஆஸ்தா நமண்டபத்து மிம்ஹாஸநத்திருந்த மஹாராஜனுக்கு விநயோபசார ஸஹிதமாகக் கொடுப்ப, ராஜாவும் எதிரெழுந்து விநயத்தோடும் வாங்கி சிரஸா வஹித்து, உபவாஸபரிச்ரமத்தினுல் வருந்திய [1]பெண்பிள்ளையை நோக்கிப் 'பாரணை [2]பண்ணுவீராமின்' என்று விடுத்து, இவளது யௌவநாலங்காரதமாகிய ரூப ஸௌந்தர்யத்தினைக் கண்டு விவாஹமஹோத்ஸவத்திற்குக் காலம் என [3]நினைந்து, மந்த்ரசாலையினை யடைந்து, ஸுதாசுவனும் விஜயாசுவனும் ஸர்வாசுவனும் ஸுமதியும் என்னும் [4]மந்த்ரிமுவ்வரை நோக்கி, 'கல்யாணஸமயப்ராப்தையாகிய [5]பெண்பிள்ளையை நரபதிகள் பலரும் ப்ரார்த்திக்கின்றனர்; யாவற்குக் கொடுத்தும்?' என்று வினவ, ஸுதாசுவன் சொல்லுவான்:

'ஷட்வண்ண மண்டலாயிபதியாகி, வ்ருஷபஸ்வாமிபுத்ரனுகி, சரமதெஹரீரியாகிய ஹரிதேஸ்வரசக்ரவர்த்திகுமாரன் அர்க்ககீர்த்தி குல ரூப வயோ விஜ்ஞா ஸ்ரீ பௌருஷ வரகுண ஸமன்விதனுதலில் அவனுக்குக் கொடுத்தல் அழகிது' என, கேட்டு, விஜயாசுவன் சொல்லுவான்: அவன் ஸர்வகுண ஸஹிதனுயினும் *கதீயாங்கள் ஜ்யேஷ்ருடன் ஸம்வாஸம் இச்சியார்கள். ஸமாநராயினர் வரலக்ஷண ஸமன்விதராகிய ப்ரஹஞ்ஜநனும் ரதிவரனும் வலியும் வஜ்ராயுதனும் மேவஸ்வரனும் ஸிம்ஹஜனும் முதலாயினர் பலரும் உளர்; அவருள் திருவுள்ளமாயினு னெருவனுக்குக் கொடுத்தல் அழகிது' என, கேட்டு, ஸர்வாசுவன் சொல்லுவான்: 'நமக்கு ஹரிமிதாசரஸம்வாஸம் [6]முன்னமும் உண்டு. அபூர்வ ஸம்வாஸமாகிய விஜ்யாயராராஜகுமாரற்குக் கொடுத்தல் அழகிது' என, கேட்டு, ஸுமதி சொல்லுவான்: 'இந்த அவஸர்ப்பிணீ காலத்து, தீர்த்தகரர்க்கு வ்ருஷபஸ்வாமிபோலவும், [7]ஏநகர்த்தருக்கு ஸ்ரேயாங்குமாரன்போலவும், சக்ரவர்த்திகட்கு ஹரதராஜன்போலவும், ஸ்வயம்வரவிதியினுக்கு ஸுலோசநை முதலாவாளாக. அவ்வண்ணஞ் செய்தவழி, கந்யகைக்கு அநுரூபமாகயோநியனுகிய ஹர்த்தாவேதலைப்படுகின்றனன். இவ்வண்ணஞ் செய்தபின் ஸகலநரபதிகளோடு விரோய

---

1. கந்யகையை.
2. பண்ணுவாயாக.
3. நினைந்து அகம்பநன் மந்த்ர
4. மூவ்வுமந்த்ரிகளை.
5. புத்ரியை ஸகல நரபதிகளும்.

* 'கதீயாங்கள்..... இச்சியார்கள்' என்பது—தம்மின்தாழ்ந்தாருடனும் உயர்ந்தாருடனும் ஸம்பந்தஞ் செய்ய விரும்பார்கள் என்றபடி.

"யயோரேவ ஸமம்வித்தம் யயோரேவ ஸமம்குலம்
தயோர்மைத்ரீ விவாஹௌ ச நது புஷ்டவிபுஷ்டயோ:"

என்னும் வாக்யம் இதனை வலியுறுத்தும்.

6. பூர்வமே உண்டாயிருக்கிறது.
7. ஏநகர்த்தர்களுக்கு.

மார்மம் விளையாதகுமாதலில், இதுவே தகுவது' என்று சொல்ல,[1]கேட்டு, நரபதியும் மந்திரிகளும் [2]அதனையே 'யுக்தியுக்தம்' என்று சொல்லியபின், மந்திரிகளுக்கு உபசாரஸஹிதமாக விடைகொடுத்து, ஸுஹ்ருத்ஸ்வயம்வரமண்டபஞ் சமைத்தபின், ஸ்வயம்வரவொஷ்ணு பூர்வகமாக *ஸகலராஜகுமாரரும் வந்து ஸ்வயம்வரமண்டபம் அடைந்திருந்தபின், ஜிநபதிபூஜாமஹோத்ஸவபூர்வகமாக மங்கலாஹரண ஹூஷிதையாகி, ஸ்வயம்வரமண்டப மடைந்த ஸுலோசனைக்கு மஹாஹ்ருத்தன்என்னும் புரோஹிதன் ஸகல ராஜகுமாரரையும் ஸுணஸ்தவநபூர்வகமாக உள்ள பெற்றி யறிவித்தபின், [3]ஸுலோசனையும் ஸகல ஸுணுதிஸுயத்தினுலும் பூர்வஜந்ம ஸ்நேஹத்தாலும் மேகஸ்வரகுமாரன்மிசை மாலையிட்டனள்.

† அதனைக் கண்ட மயூஸ்யரும் ஸுணஸுராஹிகளுமாகிய நரபதிகள் கந்யகாகுமாரர்கட்குக் கல்யாணம் அநுரூபம் என்று ஸந்துஷ்டராயினர். ஸுணவொஷிகளாகி நீசராகிய ‡ஊர்மர்ஷணன்முதலாகிய நரபதிகள் சக்ரவர்த்திபுத்ரனுகிய அர்க்ககீர்த்திகுமாரனுக்கு வைரம் விளைப்பித்து, அவனையே ஸலமாகக் கருகையினை ஸலத்தினுற் கைக்கொள்வான்வேண்டி மேகஸ்வரகுமாரனுடு யுஜ ஸஜுஜ ராயினர். [4]அதற்பின், அநேகஷிவஸம் உஜயபக்ஷஸைநாஸமுஜ்ரமும் யுஜுஞ் செய்தபின், மேகஸ்வரன் யுஜஸஜுஜனுகி யுடன்றெழுந்து ஊர்மர்ஷணன்முதலாகிய நரபதிகளை ஜயித்து, அர்க்ககீர்த்திகுமாரனது §தேர்க்காப்பாராகிய அஷ்டசந்ஜர் என்னுமவர்களை முன்சொன்ன மித்ரனுகிய யரணேந்ஜனுல் [5]அந்த அவஸரத்துக் கொடுவந்து கொடுக்கப்பட்ட அர்யசந்ஜராகாரத்தனவாகிய ஸரங்களால் வீழ்த்து, தேர்மிசையில் அவனது ஸுஸ்த்ரங்களையெல்லாம் ஹஸ்மமாகப் பண்ணி, ‖ஹரி நஜந்தகரிபோல் நிராயுயனுகி வ்ரணப்பட்டதினை யடைந்துநின்ற அர்க்ககீர்த்திகுமாரனைத் தனது தேர்மேல் ஏற்றித் தான் ஸஜ்ஜஹஸ்திமிசை யேறி, ஸதுபக்ஷஹூபதிகளெல்லாரையும் $நாமபாஸத்தினுற் கட்டிக்கொண்டு நமர மடைந்தனன்.

---

1. கேட்ட. 2. அதனை.

* தூதர் வருமுன்னரே சித்ரகாரன் ஸ்வயம்வரத்தை ஜயகுமாரனுக்குத் தெரிவித்தான். ஜயநிந்ப. 3: 4–77.

3. ஸுலோசனையும் வரஸகல. † இதுமுதல் 44-ஆம் பர்வம்.

‡ அர்க்ககீர்த்திசேவகனுகிய தூர்மர்ஷணனெருவனே எல்லாஅரசருக்குஞ் சினம் மூட்டி வைரம் விளைத்தான் என்று மூலம். 44: 1. 3.

4. தஜநந்தரம்.

§ தேர்ப்பாகராகிய என்று பாடம். மெய்காப்பாளராய என்று மூலம். 44:113.

5. தத்ஸமயத்தே.

‖ பக்னதந்த கர கரிபோல என்று மூலம். 44: 339.

$ நாகபாஸத்தையும் அர்த்தசந்த்ரபாஸத்தையும் தரணேந்த்ரன் கொடுத்தான். 44: 334, 5.

அடைந்தபின், *அகம்பநமஹாராஜன் ஜயகுமாரனை நோக்கி, 'ஸுலோசனை மாகிச் சக்ரவர்த்திபுத்ரனும் ஆகிய அர்க்ககீர்த்திகுமாரனை [1]இவ்வண்ணம் அவஜ்ஞாபூர்வகமாகப் பிழை செய்தனை' என்று சொல்லியபின், 'மேவஸ்வரகுமாரனால் இவ்வண்ணம் செய்யப்பட்டது' என்று சக்ரவர்த்திக்கு †அறிவிப்ப, சக்ரவர்த்தியும் அதனைக் கேட்டு, [2]'அந்யாயகாரியாகிய அர்க்ககீர்த்திகுமாரனை யடக்கிய மேவஸ்வரன் நியாயமார்கமே செய்தனன்' என்று சொல்லியபின், அகம்பநமஹாராஜன் அர்க்ககீர்த்திகுமாரனை ஸம்மாநபூர்வகம் உபசரித்து, ‡மநோவிகாரத்து நீக்கி, ஸுலோசனைக்கு இளைய §லக்ஷ்மீமதியென்னுங் கந்யகையினை விஹாதிஸஹிதமாகக் கல்யாண வியாற் கொடுத்து விடுத்தபின், ஸுஹிவஸத்து விஹாதியோடுங்கூட மேவஸ்வரகுமாரனுக்கு ஸுலோசனையைக் கல்யாணவியாற் கொடுத்தனன்.

கொடுத்தபின், குமாரனும் அவளுடன் இஷ்டவிஷய காமபோகங்களை அநுபவியாநின்று சிலகாலங் கழிந்தபின், அகம்பநமஹாராஜன் ஸுலோசனையோடுகூடக் ||குமாரனை ஹாஸ்திநபுரமாகிய தந்நகரத்தினை யடைவித்தற்கு அநுமதி பண்ணி மஹாவிபூதியோடுங்கூட மேவஸ்வரனை விட்டபின், குமாரனும் போகி, மங்காஸரயுக்களது ஸங்கமப்ரதேசத்துத் தனது மஹாவைலத்தினை யிருத்தி ஸுலோசனையையும் அங்கு நிறுத்தி [3]ஹேமாங்கதன் பரிஹரிப்பானாக நியமித்து, குமாரன் சக்ரவர்த்தியைக் காண்பான்வேண்டி $அல்பவைலத்தோடுகூட அயோத்யையை யடைந்து சக்ரவர்த்தியை நமஸ்கரிப்ப, சக்ரவர்த்தியும் அநேகப்ரகாரங்களினால் ஸம்மாநம் பண்ணி ¶மணிமகுடஞ் சூட்டி விடுத்தனன்.

---

* அகம்பனன் வருந்தி எல்லாரோடுஞ் சென்று ஸ்ருஷபதேவரை வணங்கினன். இதனோடு இப்பருவம் முடிகிறது.

1. இவ்வாறு என்று பாடம். இதுமுதல் 45-ஆம் பர்வம்.

† ஸுமுகன்என்னுந் தூதனை அனுப்பிக் குற்றம் செய்த தனக்குத் தண்டம் விதிக்குமாறு அகம்பனன் வேண்டினன். 45: 35–47.

2. ந்யாயவிரோதி.

‡ மநோவிகாரத்தை, அல்லது மநோவிகாரத்தின் என்றிருத்தல் வேண்டும்.

§ லக்ஷ்மீமதிக்கு அக்ஷிமாலா என்னும் பெயரும் உண்டு. 45: 21.

‖ தன் மந்த்ரியிடமிருந்து கூடபத்ரம் வந்ததனால் ஜயகுமாரன் ஊருக்குப் போக எண்ணினனன். 45: 97.

3. ஹேமாங்கதன்முதலாகிய ஸ்வகீய அநுஜர்களை ஸேநாரக்ஷணையிலே நிய.

$ ஆப்தர்களாகிய சில ஜனங்களோடு என்று மூலம். 45: 113.

¶ மகுடஞ் சூட்டினனன் என்பது 44 : 343-ஆல் தெரிகிறது. வஸ்த்ர ஆபரண வாஹனத்தையும் ஸுலோசனைக்கு ஏற்ற பொருள்களையும் கொடுத்து அனுப்பினனன் 45: 135.

விடுத்தபின், குமாரனும் விடைகொண்டு விஜயாலயம்என்னும் யானைமிசை யேறிக் கடிது வருகின்றவளவில், ஸுஷ்ருஷுருஹுஷாவோ-ருத்து ஆதித்யனுக்கு அபிமுவமாகிய *ருவந்தம்யவாம்கூத்தைப் பார்த்து, ஸ்வஸ்த்ரீயினுடைய நிமித்தமாக ஹயந்து மூர்ச்சையினை யடைய, †ஸகு நஜ்ஞர் தேற்றி, 'ஸுலோசனைக்கு ஒருவ்யஸநமும் இல்லை. நமக்கு ஜலத்தில் சிறிது ஹயஞ் செல்லாநின்றது' என, கேட்டு, ஸீவ்யமாகி மங்மாஸரயுக்களது ஸங்கமத்துத் துறை யறியாது, யானையினை நீருட் போகவிட, ஹ்ருமய்யுத்து மகரம்போற் செல்லாநின்ற யானையினை முன்சொன்ன காளியாகிய ஔவத்த நக்ராகாரத்தினுற் பிடிப்ப [1]அமிழாநின்ற யானையினைக் கண்டு, கரையில் நின்ற ஹேமாங்முன்முதலாயினர் ஸஸம்ஹ்ரமமாக ஓடிவந்து [2]நீருட்புக, ஸுலோசனையும் அதனைக் கண்டு பஞ்சநமஸ்கார மூர்த்திகளாகிய பஞ்சபரமேஷ்ரிகளை ஹ்ரூதயத்துவைத்து, 'இவ்வுபஸர்மம் நீங்கிலல்லது ஆஹாரங் கொள்ளேன்' என்னும் நியமத்தினுல் அநேகம் [3]ஸ்த்ரீயுடன்கூட மங்ஔமையை ப்ரவேஶித்தவளவில், மங்மாபாத [4]ப்ரதிஷ்ஔநமங்மாகூடாயிஔவதை ஆஸநம் கம்பித்தலால் அறிந்து கடிது வந்து, கலியாகிய காளிஔவதையை ஸந்தர்ஜித்து, அவர்களனைவரையும் கரையேற விட்டு, மங்மாதட்டத்திலே அதிரமணீயமாகிய ஹவநத்தை நிர்மித்து, அதனுள் மணிபீடத்து ஸுலோசனையை வைத்துப் பூஜித்து, 'உன்னுல் உபஶிஷ்டமாகிய பஞ்சநமஸ்கார மஹிமையினுல் இந்த ‡விஹவத்தைப் பெற்றேன்' என்று ஸகலவ்ருத்தாந்தமும் அறிவித்தபின், ஜயகுமாரன், ஸுலோசனையை 'இது என்?' என்று வினவ, சொல்லுவாள்:

'விஸ்ருபர்வத ஸமீபவர்த்தியாகிய விஸ்ருபுரியென்னும் நமரத்துக்கு அயிபதியாகிய விஸ்ருகேதுவுக்கும் ப்ரியங்முஸ்ரீயென்னும் ஔவிக்கும் விஸ்ருஸ்ரீ என்னும் புத்ரியாகிய இவளை, இவளது பிதா என்னுடன் கூட §ஸகலகலைகளையும் ஶிக்ஷிக்கைக்கு ‖விட, என்னுடன் கூடி வர்த்தியாநின்ற இவள் ஒருநாள் வஸந்தத்திலோத்ஸாநத்திலே [5]ஸர்ப்பஉஷ்டையான பொழுது என்னுல் உபஶிஷ்டமாகிய பஞ்சநமஸ்கார பஉ ஹாவனையினுல் இந்த விஹவத்தினைப் பெற்று என்னிடத்துஸ்நேஹத்தினுல் இவ்வண்ணஞ் செய்தனள்' என்று சொல்ல, கேட்டு, ஸந்துஷ்டசித்தனுகி, தத்-

---

* 'ருவந்தம்யவாம்கூமாலோக்ய' 45: 139. ருவஉயவாம்கூத்தை என்றிருப்பின் அமையும். † இங்கிதஜ்ஞனை ஸகுனஜ்ஞனுல் என்று மூலம். 45 141.

1. அமிழ்ந்தாநின்ற. 2 நீருட்பாய்படைந்தனர். 3 ஸ்த்ரீயருடன்.
4. ப்ரதிஷ்டிதமான
† விஹவமாவது சங்காதிதேவதை யானது. 45: 151.
§ ஸகல குணங்களையும் என்று மூலம். 45: 153.
‖ அரசனிடம் (என்தந்தையிடம்) விட என்பது மூலம் 45: 154.
5 ஸர்ப்பஉஷ்டமாக அப்பொழுது.

காலோசித ஸாமோக்தியினுல் மங்மாதெவியை விடுத்துப் போகிச் சில பயணங்களினுல் ஹாஸ்தி நபுர மடைந்து, மேஹமாங்மதன்முதலாயினோரைத் தந்நமரமாகிய வாரணவஸி நமரம் ஏறப் போகவிட்டு, பூர்வகூதபுண்யாதிரேகத்தினுல் இஷ்ட விஷய காம ஹொமங்களை அநுஹவித்து இனிது *செல்கின்ற காலத்து †ஒருநாள், மேவஸ்வரகுமாரனும் ஸுலோசனையும் மாளிகையில் நிலாமுற்றத்துப் பரிவாரஸஹிதமாக விருப்ப, ஆகாஸமார்மத்தாற் போகின்ற விந்யாயமியுநத்தைக் கண்டு ஜாதிஸ்மிருதி வந்து மூர்ச்ஹித்துத் தேறிய குமாரன், 'ஹா, ப்ரஹாவதீ! எங்குப் போயினை? என்று ப்ரலாபித்து, பூர்வஹவத்துத் தான் ஹிரண்யவர்மாவாகிய பெற்றியை [1]எல்லாரும் அறிய அறிவித்தான். ஸுலோசனையும் [2]புரு இரண்டினைக் கண்டு ஜாதிஸ்மரண மடைந்து மூர்ச்ஹாநந்தரம், 'நாயனே, உன்னுற் சொல்லப்படுகின்ற ப்ரஹாவதியாகின்றேன் யான்' என்று சொல்ல, கேட்ட குமாரன் விஸ்மிதனுகி, 'நமது பூர்வஹவத்தினை அறிகின்றனையாகில் சொல்லுவாயாக' என்று சொல்ல, கேட்டு, ஸுலோசனை சொல்லுவாள்:

ஜம்வுத்வீப பூர்வவிதெஹ புஷ்கலாவதீவிஷய புண்யரீகிணீ நமரத்து ராஜா ப்ரஜாபாலன். அந்நமரத்து ராஜஶ்ரேஷ்டி குவைரமித்ரன்; ஹார்யைகள் யநவதிமுதலாயினர் முப்பத்திருவர். இவன் ஹவநத்து வஹிக்கும் [3]புரு ரதிவரன் என்பது. இதற்கு ஸ்த்ரீயாகிய [4]புரு ரதிஷேணை என்பது. தபோயநர்ஸமீபத்து ஶ்ரேஷ்டி யர்மஶ்ரவணம் பண்ணும்பொழுது இந்தப் [5]புருக்களும் வ்ரதஶீல தாந ஜிநபூஜோபவாஸாதிகளைப் பரிஹரஹித்து விஸுஜ்ஜித்தத்தவாகி, புத்ரநிர்விஶேஷமாக வளர்க்க வளர்ந்துசெல்கின்றன. குவைரமித்ரனுக்கும் யநவதிக்கும் புத்ரன் குவைரகாந்தன்என்பான். இவனுக்குச் சேடகன் ப்ரியஸேநன். குவைரகாந்தனுக்குப் பூர்வகூதபுண்யாதிஶயத்தால் ஜம்மமேதொடங்கி ஒரு [6]ஸுரஹி வேண்டியவற்றைக் கொடுக்கும்; ஒரு [7]ஶாலிக்ஷேத்ரம் எப்பொழுதும் விளையும்; [8]ஒரு கருப்பக்தோட்டம் ரஸாயநமாகிய கரும்புகளைக்கொடுக்கும். [9]ஒரு வீணை மநோஹரமாக ஒலிக்கும். [10]ஸ்நாநஸமயத்து ஒரு மேஹம் ஸகல [11]ரோமொபஶமநகாரணமான ஜலத்தை

---

* செல்லாநின்ற நாளகத்து என்று பாடம். அகம்பநன் ஹேமாங்கதனுக்குப் பட்டமீந்து தீக்ஷித்துக் கைவல்யம் அடைந்தான். 45: 187-206.

† இதுமுதல் 46-ஆம் பர்வம். 1. எல்லாம் அறிவித்தான்.

2, 3, 4. கபோதம். 5. கபோதங்களும். 6. காமதெனு.

7. ஒருக்ஷேத்ரம் அநவரதம் ஶாலியாதநங்களைக் கொடுக்கும்.

8. ஒருக்ஷேத்ரம் அத்ரதஸ்த்ரீஜநத்தனவாகிய இக்ஷுகண்டங்களைக் கொடுக்கும்.

9. ஒரு வீணை நிரந்தரமநோஹரமாகத் தானே யிவநிக்கும்.

10. ஸ்நாநஜிவஸத்து. 11. ரோமஶமந.

வர்ஷிக்கும். இரண்டு கல்பகவ்ருக்ஷங்கள் விசித்ர வஸ்த்ராபரணங்களைக் கொடுக்கும்; இரண்டு கல்பகவ்ருக்ஷங்கள் அதிமதுராந்நபானங்களைக் கொடுக்கும். இவ்வண்ணம், தெவதைகளால் அமைக்கப்படுகின்ற* தொமங்களை அநுஷ்டித்து இனிது செல்கின்றகாலத்து யௌவநஸமயத்தை யடைந்தபின், குவெரமித்ரன் குமாரனுக்கு விவாஹக்ரியையினைச் செய்வா னினைந்து, ப்ரியஸேநன்என்னுஞ் சேடகனை யழைத்து, குமாரன் ஏகதாரத்தினையோ பலதாரத்தினையோ அபிலஷிக்கின்றது என்று வினவி, சேடகன்முவத்தால் ஏகதாரத்தினையே அபிலஷிக்கின்றமை யறிந்து, யதவதிஹ்ராதாவாகிய ஸமுத்ரதத்தனுக்கும் இவன்தார்யை குவெரமித்ரன்அநுஜையாகிய குவெரமித்ரைக்கும் புத்ரி ப்ரியதத்தை, இவள்முதலாகிய மூப்பத்திருவர்கன்யகையரை அழைப்பித்து ஸுஹ்ருத்ஜநத்துக் குமாரவிவாஹாநுரூபமாக நிமித்த†பரீக்ஷை பண்ணியபின், நிமித்த வஸாத்தாலும் ரூபாதிகுணங்களாலும் ப்ரியதத்தையினைக் கல்யாணம் பண்ணுவித்தனன்.

நிமித்தபரீக்ஷாகாலத்து, குணவதியும் யஸஸ்வதியும் என்பா ரிருவர், குவெரமித்ரன்மருமக்களாகிய ராஜபுத்ரிகள் தங்களைக் குமாரனுக்குக் கொடாமையில் விஷண்ணைகளாகி, விவாஹமஹோத்ஸவத்து ‡வஸ்த்ராபரணாதிகளால் தங்களுக்கு ஸ்ரேஷ்டி ஸத்காரம் பண்ணிற்றிலன் என்னும் வ்யாஜவார்த்தையாற் போகி, ஸம்ஸாரவிரக்தைகளாகி, அமிதமதியும் அநந்தமதியும் என்னும் ஆர்யாங்நைகள்ஸமீபத்தே தீக்ஷித்தனர். இவ்வண்ணஞ் செல்கின்ற காலத்து, §ப்ரஜாபாலன் லோகபாலன்என்னும் புத்ரனுக்கு ராஜ்யபதம் கொடுத்து தீக்ஷித்தபின், லோகபாலன் ராஜ்யம் பண்ணுகின்றனனாக, வாலகுயினை ஞெரு ||சபலமந்த்ரி அவனை வஸீகரிப்பான்வேண்டி, அப்ரகாஶமாக ஒரு $கூனியை யழைத்து, 'நீ மறைய் நின்று, ராஜாவுக்கு நிஷ்டாஸமயத்து, குவெரமித்ரனுகிய வ்ருத்த ஸ்ரேஷ்டி ¶நின் ஸமீபவர்த்தி யாகாதவண்ணம் பரிஹரிப்பாயாக. அன்றெனில், உனக்கு அநர்த்தம்' என்று [1]சொல்லுவிப்ப, வாலகுகிய

---

* வேறு போகங்கள் எல்லாவற்றையும் என்று மூலம். 46: 38.

† பரீக்ஷித்தது உத்யானத்தில் யக்ஷபூஜாநிமித்தத்தால். 46: 43.

‡ பக்ஷயம் நிறைந்த பாத்ரத்தைக் கொடுத்திலனுகவின் நாணி என்பது மூலம். 46: 46.

§ ப்ரஜாபாலன்தேவியர் கைகமாலைமுதலியோரும் தீக்ஷித்தனர். 46: 49.

|| சபலமதிஎன்னும் மந்த்ரி. 46: 51.

$ பள்ளியறைத்தலைவனை என்று மூலம். 46: 53.

¶ விநயமின்றி, எப்பொழுதும் நின்பால் வைத்துக்கொள்ளவேண்டா; காரியமிருக்கும்போது அழைத்துக்கொள் என்று மூலம். 46: 54.

1. சொல்லிவிடுப்ப.

நரபதியும், அதனை யெவஞ் சொல்லிற்று என்று நிச்சயித்து, அன்று-தொடங்கி ஸ்ரேஷ்டியைத் தன்னவநத்து *ப்ரவேசியாமற் பண்ணி, வாலமந்த்ரிவருகின்றவன் ஒருநாள், வாலமந்த்ரியோடுகூடப் போகி ஒரு உத்யாநத்து யெஷ்டலீலை பண்ணுகின்றபொழுது ஒரு பொய்கைக் கரையினை யடைதலும், பொய்கையில் நீர் மிகவுஞ் சிவந்து தோன்றிய-வதனைக் கண்ட நரபதி விஸ்மித னாகி, 'இது இவ்வண்ணமாதற்குக் [1]காரணம் என்?' என்று சபலமந்த்ரியை வினவ, அவனும், 'இப் பொய்கை-யுள்ளே கிடந்ததொரு ரத்நத்தின் தீப்தியினல் இவ்வண்ணஞ் சிவந்தது'† என, கேட்டு, அப் பொய்கையை வற்ற இறைப்பித்துக் கல்லிப் பார்த்த-விடத்தும் ரத்நம் காணப்பட்டதில்லை. [2]அதற்பின், 'அவிசாரனாகி(ய), சபலமந்த்ரிஸம்பர்க்கம் நமக்கு அநர்த்-காரண மாகும்' என நினைந்து அவன்கண் உபேக்ஷையினை யடைந்தனன்.

[3]ஒருநாள் ராத்ரிஸமயத்து, ராஜா, ப்ரணயகலஹகுபிதையாகிய ஸ்ரேஷ்டிபுத்ரியாகிய வஸுமதியென்னுந் தன் ப்ராணவல்லபையினை ப்ரஸா-தித்பான் வேண்டியபொழுது, அவளும் கோபவேகத்தால் அவன் [4]மூடியி-னைத் தனது சரணத்தாற் பாய்ந்து முனிவுகொண்டு போயினள். மற்றை-நாள், திவஸமுவத்து ஆஸ்யாநமண்டபத் திருந்து, லோகபாலன் ‡மந்த்ரியை நோக்கி வினவுவான்: 'நரபதியாயினன்மஸ்தகத்துக் காலாற் பாய்ந்தோர்க்கு உண்டாவது யாது?' என்றலும், வாலமந்த்ரி, 'அவர்க-ளது §பாதச்சேதம் பண்ணுதல் உண்டாம்' என்று வியிப்ப, நரபதியும் அதனை மநங்கொள்ளாது அவனை அவமதித்து, குவைரமித்ரனை யழைத்து வினவ, அவனும் உரிய சேஷத்ர கால பாவங்களால் விசாரித்து, 'இவ்வண்ணஞ் செய்யவல்லார் [5]ப்ரயாநவல்லபெகளே' என்று தன் னுள்-ளத்தே கருதிச் சொல்லுவான்: 'அவ்வண்ணஞ்செய்தார்க்கு உண்டாவது, அந்தப் பாதங்களை ‖ஆபரணங்களால் அலங்கரித்துப் பூஜித்தலே தகுவது'$ என்றனன். அதுகேட்டு விசாரசதுரனாகிய மந்த்ரிமுவ்வனைப்

---

* 'நான் அழைக்காமல் வரவேண்டா' என்று மூலம். 46: 56.

1. நிமித்தம்.

† ராஜா, சபலமந்த்ரியை வினவியதுவும் அவன் பதில் கூறியதுவும் மூலத்தில் இல்லை. மணியிருக்கும் என்று கருதித் தேடினர். மணி கிடைத்திலது. அதனல் வருந்தி மீண்டனர் என்று மூலம். 46: 58–61.

2. தவநந்தரம்.
3. மற்றொருநாள்.
4. மூடியினைச் சரணத்தால்.
‡ மந்த்ரிமுதலியோரை. 46: 64.

§ ப்ராணந்தவதஞ்செய்யத் தகும் என்று மூலம். 46: 66.

5. ப்ராணவல்லபெயே.

‖ ஸர்வாலங்காரத்தோடு என்று மூலம். 46: 68.

$ இக் கதை சிறிது மாறி வழங்குகின்றது.

பூஜித்து, முன்பு விளைந்த பொய்கைவ்ருத்தாந்தம் அறிவிப்ப, மந்த்ரியும், ப்ரஹ்லாதகாலத்துப் [1]பொய்கை முழுவதுஞ் சிவந்து தோன்றி, பொழுது செல்லச் சிவப்பு நீங்குகின்றபடியறிந்து விசாரித்து, *'ஒருபக்ஷியால் மாம்ஸமெனக் கருதிரத்நத்தையெடுத்து வந்து, பொய்கைக்கரையில் நிற்பதொரு வ்ருக்ஷோத்தரத்து இடப்பட்டது. அதனது ஹாயையாற் சிவந்து தோன்றிற்றுகவும் அடுக்கும். இதனைப் பரீக்ஷிப்பது' எனச் சொல்லியபின், அவ்வண்ணமான்மை கண்டு அநவத்யமாகிய ரத்நத்தைப் பெற்றனன். கூனியாற் பண்ணிய வஞ்சனையைக் கர்ணபரம்பரையாற் கேட்டு, விசாரஸசிவனுகி அநர்த்தகாரியாகிய வாலமந்த்ரியை நிராகரித்தனன்.

மற்றொருநாள், யசவதி ஸ்ரேஷ்டிகேஸகலாபத்தினைக் [2]கைசெய்கின்றவள் ஒரு வெண்மயிரினை யெடுத்துக் காட்ட, அது கண்டு ஸம்ஸார விரக்தனுகித் தன்புத்ரனுகிய குவைரகாந்தனுக்கு ஸ்ரேஷ்டிவிஹவம் கொடுத்து, †நரபதிமுதலாகிய [3]வஸுஜநங்களை அநுமதி பண்ணுவித்து, விஹாரத்ர்த்தம்என்னும் ஸிவிகைமிசையேறிப் போகி, ஜங்காசாரணராயினொரு தபோயநர்ஸமீபத்து ஜிநதீக்ஷாப்ராப்த ஞயினன்.

மற்றொருநாள், ப்ரியவ்ருத்தை விபுலமதிகள்என்னுஞ் சாரணதபோயநர்க்கு ஆஹாரதாநம் பண்ணியபின், [4]'முநிவரனே, எனக்கு தீக்ஷாஸம்ஹவிக்குமோ?' என்றலும், [5]முநிவரனும் அவயிஜ்ஞாநத்தால், அவளது சித்தம் புத்ரோத்பத்தியினை அபிலஷிக்கின்றது என் றறிந்து, [6]வலக்கைவிரல் ஐந்துகளையும் இடக்கைவிரல் சிறுவிரலையுங் காட்டி எழுந்தருளினர். அவளும், காலாந்தரத்து ஐந்து புத்ரரையும் ஒரு புத்ரியினையும் பெற்றனள்.

மற்றொருநாள், ஜயத்பாலன்என்னுஞ் சக்ரவர்த்திபுத்ரிகளாகிய அமிதமதியும் அநந்தமதியும் என்னும் ஆர்யாங்மநைகள், ப்ரஜாபாலநரபதிபுத்ரிகளாகிய ம்ருணவதியும் யஸஸ்வதியும் என்னும் [7]ஆர்யாங்மநைகளோடு வந்தவர்களை ராஜாவும் ஸ்ரேஷ்டியும் அந்தஃபுரபரிவாரத்

---

1. பொய்கைக்கரையில்.

* சாக்ஷை என்று மூலத்தால் தெரிகின்றது. 46: 59.

2. கஷை, சிகை.

† நரபதியைவிட்டு நீங்கி ஸமுத்ரதத்தன்முதலானவரோடு வரதர்மகுருவினிடம் தீக்ஷைகொண்டு, லோகாந்திகதேவனுயினன் என்று மூலம். 46: 74, 75.

3. வஸுஜநாதுமதியுடன், வஸுஜநங்கள் அநுமதியுடன்.

4. யதிவரனே.

5. முநிவரனும் அவளது.

6. வாமேதரகராங்குலிபஞ்சகத்தினையும் வாமஹஸ்தகநிஷ்டாங்குலியினையும்.

7. ஆர்யாங்மநைகளோடுகூட.

தோடு சென்று எதிர்கொண்டு ஆஹாரதானம் பண்ணியபின், அவர்கள்-ஸமீபத்தே தானஶீலபூஜோபவாஸாதிகளை [1]யடைந்தபின், ஒருநாள் ஜங்காசாரண [2]தபோதநரிருவர் சர்யாமார்கம் [3]எழுந்தருள, ஶ்ரேஷ்டியும் ஸ்ரீயையும் எதிர்கொண்டு புக்கபின், முன்பு சொன்ன [4]புருக்க ளிரண்டும் முநிவரனைக் காண்டலுமே ஹர்திபுரஸ்ஸரமாகச் சென்று ஸ்ரீபாதங்களிலே வீழ்ந்து நமஸ்கரித்தலும், அவை தத்தம் பூர்வஜன்மங்களை [5]உணர்ந்து அந்யோந்யம் ஸ்நேஹரஸம் விட்டு நீங்கின. அதனைக் கண்ட முநிவரனும் ஸம்ஸார நிர்வேதஹாவனையால் [6]அமுது செய்யாது எழுந்தருளினன்.

அதற்பின், ப்ரியதத்தை, ரதிஷேணையென்னும் [7]புருவினை 'உனது பூர்வஜன்மநாமம் யாது?' என்று வினவ, அதுவும், *தன் மூக்கினால் எழுதிக் காட்டிய அதனைக் கண்ட ரதிவரன்என்னும் [8]புரு, 'இவள் என் பூர்வஜன்மத்து ஸ்ரீயை' என்பதறிந்து, ஸ்நேஹத்தினை யடைந்தது. அவ்வண்ணம் ப்ரியதத்தையால் வினவப்பட்ட ரதிவரனு லெழுதப்பட்ட பூர்வஜன்மநாமத்தினைக் கண்ட ரதிஷேணை, 'பூர்வஜன்மத்தில் இவன் என் ஸ்ரீத்தா' என்பதறிந்து, அதன்மேற் காதல்சென்றது. அந்த ரதிஷேணையாகிய [9]புருவாயினேன் யான் என்று ஸுலோசனை சொல்ல, கேட்டு, ஜயகுமாரன், 'அந்த ரதிவரனுயினேன் யான்' என்று சொல்ல, கேட்ட ஸ்ரீஜனங்கள் விஸ்மயத்தினை யடைந்தனர்.

[10]அதற்பின், 'தற்காலத்து ப்ரஸ்துதமாயிற் றின்னுஞ் சிறிதுண்டு, அதனைச் சொல்லுவாயாக' என்ன, ஸுலோசனை சொல்லுவாள்: [11]அப்பொழுது, சாரணதபோதநர் [12]அமுதுசெய்யா தெழுந்தருளுதற்குக் காரண மறியாத நரபதி [13]அமிதமதியென்னும் ஆர்யாங்கனையை வினவ, அவரும் தாம் கேட்ட வண்ணஞ் சொல்லுவார்: '† இந்த விஜயார்த்தத்திற்குப் ப்ரத்யாஸன்னமாகிய ஸோஹநமரத்து ராஜா ப்ரஜாபாலன். அவன்-

---

1. அடைந்தனர். மற்றொருநாள்.
2. தபோதநரொருவர் என்றும் பாடம். இருவர் என்னும் பாடம் மூலத்தால் (46: 83) வலியுறுகின்றது.
3. எழுந்தருளினர். அதுகண்ட.
4. கபோதங்கள். 5. உணர்ந்தனர்.
6. ஆஹாரஞ் செய்யாது. 7. கபோதத்தினை.

* தன்மூக்கினால் ரதிவேகை என்று எழுதிக் காட்டிய. 46: 87.

8, 9. கபோதம். 10. அதற்பின்னும். 11. தற்காலத்தே.
12. ஆஹாரம். 13. அமிதமதி.

† விஜயார்த்தத்தை அடுத்த தான்யகமாலா என்னும் பெரிய காட்டினருகிலுள்ள சிறந்த ஸோபாகரம் என்று மூலம். 46: 94.

தெவி தெவஸ்ரீ என்பாள். அவன்ஸாமந்தன்[illegible]க்திஷேணன்; ஹார்யை அடவிஸ்ரீ. அவர்களுக்கு வளர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட புத்ரன் ஸத்ய தெவன். இவர்கள் *அமிதமதியும் அநந்தமதியும் என்னும் ஆர்யாங்மனைநகள்[1] பார்ஸ்வத்தே யர்மஸ்ரவணநந்தரம் நரபதியும் தெவியும் மய மது மாம்ஸ நிவ்ருத்திவ்ரதத்தினையும் பர்வோபவாஸவ்ரதத்தினையும் கைக்கொண்டனர். ஸுக்திஷேணன் அநமாரவேளை கடந்து ஹொஜநம் பண்ணுகையினையும் அதியிகளுக்கு ஆஹார[2] தாநவ்ரதத்தினையும் கைக்கொண்டனன். அடவிஸ்ரீ ஸுக்லபக்ஷத்து ப்ரயமையிலும்[3] க்ருஷ்ணபக்ஷத்து அஷ்டமியிலும் ஐந்து ஸம்வத்ஸரம் உபவஸித்தல்[4] என்னும் அநுப்ரவ்ரதகல்யாணநோன்பினைக் கைக்கொண்டனள். †ஸத்ய தெவன் ஸாயுநமஸ்காரவ்ரதம் கைக்கொண்டனன். மற்றொருநாள், ஸுக்திஷேணன் அடவிஸ்ரீயை த்ரிஷ்ணவதியென்னும் ஜைநமதாமம் அடைவிப்பான்வேண்டிப் ‡போகின்றவன் யாநுகமாலம்என்னும் வநத்து ஸர்ப்பஸரோவணமென்னும் பொய்கைக்கரையில் விட்டிருந்தனன். மற்றொன்று சொல்லுதும்:

[5]த்ரிஷ்ணவதியென்னும் நமரத்து ராஜா ஸுகேது என்பான். அந்நமரத்து, ரதிவர்மா என்னும் வைஸ்யனுக்கும் கநகஸ்ரீக்கும் புத்ரன் [6]ஹவதெவன். ஸ்ரீதத்தனுக்கும் விமலிக்கும் புத்ரி ரதிவேதெமெனன்பாள். அஸோகதெவனுக்கும் ஜிநதத்தைக்கும் புத்ரன் ஸுகாந்தன். ஹவதெவன் தூராசாரனுதலில், தூர்முவன்என்னும் நாமத்தை யுடையவனுகி, தூவ்யார்ஜநம் பண்ணி வந்து ரதிவேதெமையை விவாஹம் பண்ணுவான்வேண்டி வாணிஜ்யாயுமாகப் போயினன். போயினபின், அவன்வரவு [7]தாழ்தலில் ரதிவேதெமையை ஸுகாந்தனுக்குக் கல்யாணவியியாற் கொடுத்தனர். அதனைக் கேட்டு வந்த தூர்முவனுகிய ஹவதெவன் அடர்த்தலும் அவனுக்கு ஸீதராகிய ரதிவேதெமெயும் ஸுகாந்தனும் ஓடி ஸுக்திஷேணனை ஸரணமாக அடைந்தனர். அதனைக் கண்டு, செய்வதில்லாமையில், அவர்கண்ணே [8]வயவைரத்தனுகியே ஹவதெவன் போயினன்.

---

* எம்மிடத்தில் (அமிதமதியிடத்தில்) என்று மூலம். 46: 97.

1. ஸமீபத்தே. 2. தாநம் பண்ணுகையும்.

3. அபரபக்ஷத்து. 4. என்கின்ற.

† 'ஸத்யதெவன் .....கைக்கொண்டனன்' என்பது சிலபிரதிகளில் இல்லை; மூலத்தில் உளது. 46: 100.

‡ வேனையோடு கூடினவன் என்று மூலம். 46: 102.

5. த்ரிஷ்ணவதியும் என்னும் அந்த நமரத்து, த்ரிஷ்ணவதிநமரத்து.

6. ஹமதெவன் என்றும் பாடம். ஹவதெவன் என்பது மூலத்திற் கொத்தது. 46: 104.

7. தாழ்த்தலில். 8. வயவைரனுகி.

அங்கே சர்வா[1]மார்த்தமாக எழுந்தருளிய* ஒரு சாரணதபோதனாக்கு ஆஹாரதானம் பண்ணியிருந்தபின் [2]அங்கே ஒரு சாத்து வந்து விட்டது.

அதற்குக் காரணனுகிய வைஶ்யன் மேருதத்தன். இவன்ஸார்யை யாரிணி. [3]இவர்கட்கு ப்ரயாதபுருஷர் [4]ஶுகுநியும் ப்ருஹஸ்பதியும் யங்வந்தரியும் ஸுதாஸுனும் என்பார் நால்வர். [5]இவர்கள் இவ்வண்ணம் விட்டிருந்தபின் அங்கே ஹீ நாங்மனுயிணுணெருவன் ஸந்நிஹிதனுயினன். அவனைக் கண்ட மேருதத்தன், 'இவன் இவ்வண்ண மாதற்குக் காரணம் என்?' என்று வினவ, ஸுதாஸுனெழிய மூவருஞ் சொல்லுவார், 'இவனது உத்பத்திஸமயத்து நிமித்ததோஷத்தால் என்றும், [6]பாப தோஷத்தினுலும் ம்ருஹஸ்பதிதோஷத்தினுலும் என்றும், இம்மூன்று தோஷத்தினுலும் என்றும் முறையே சொல்லியபின், ஸுதாஸுன் சொல்லுவான், 'பூர்வஜன்மத்து ஹிம்ஸாதிக்ரியைகளால் ஆர்ஜிதமாகிய கர்மங்களினது விளைவினுல் இவ்வண்ணமாயினன். முன் சொல்லிய நிமித்ததோஷாதிகள் அதற்கு ஸஹகாரிஸாத்நமாயின்' என்று சொல்லியபின், அதனை அனைவரும் உடன்பட்டனர்.

அதற்பின் ஶக்திஷேணனுல் வளர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட ஸத்ய தெவனுடைய †பிதா இவனைத் தேடுகின்றவன் அங்கே வந்து குறுகி, 'இவன் என் புத்ரன். ‡இளைய மாதாவின் புத்ரகோபத்தாற் போந்தனன். இவனை விடுவீராமின்' என்று [7]கேட்க, ஸத்யதெவன் இவனெடு போதற்கு ஆதரமிலனுதலில், அவன்பிதா 'ஜன்மாந்தரத்திலாயினும் உன்னுல் ஆதரிக்கப்படுவேனுக' என்று நிதானம் பண்ணிப் போகி §ஸம்யமத்தைக் கைக்கொண்டு முடித்து லோகபால னுயினன். ஒருநாள் ஶுக்ல பக்ஷத்து ப்ரதமையின்கண் உபவாஸத்தோடுகூடிய அடவிஶ்ரீயும்

---

1. மார்தாஸுமாகி. * சாரணரிருவர்க்கு என்று மூலம். 46: 111.
2. அங்கே அநேகம்பேருடன் ஒருசார்த்தேஶன் வந்தனன்.
3. இவனுக்கு ஸர்வஸாஸ்த்ரவிஸாரதர்களாகிய ப்ரயாத, இவனுக்கு ப்ரயாத.
4. ஶுகுநி ப்ருஹஸ்பதி யங்வந்தரி ஸுதாஸுன் என்பார்.
5. இவர்களுடன் பரிவேஷ்டிதனுய ஶ்ரேஷ்டி இருந்துள்ளளவில்.
6. பாபதோஷத்தினுலென்றும்.
† இவன்பெயர் ஸத்யகன் என்பது. 46: 117-கன்னடவுரை.

‡ இளையமாதாவின் (தாய்க்குத் தங்கையின்) கோபத்திற்குக் காரணம்—பால் பொங்கிப்போனதையும், புருமுதலியன தண்டுலந் தின்றதையும் இவன் பார்த்துச் சொல்லாமல் வாளாவிருந்தது. (46:118—9). அன்றியும், 'மூக்கிற்குக் கீழே வாய் இருக்கின்றது' என்று சொல்லினும் ஒத்துக்கொள்ளாமை. அஃதாவது, உண்மை கூறினும் ஒத்துக்கொள்ளாமை. 46: 120.

7. கேட்டு.
§ த்ரவ்ய ஸம்யமம் (ரிஷிகளின் வெளிவேடம்) என்பது மூலம். 46: 122.

ஸக்திஷேணனும் *ஒரு தபோயநர்க்கு ஆஹாரதானம் பண்ணி, பஞ்சாஸ்சர்யம் பெற்றபின், அதனைக் கண்ட மேருதத்தனும் யாரிணியும் [1]'இவர்களையே பிள்ளைகளாகப் பெறுவோமாக' என்று நிதானம் பண்ணினர். ப்ரயாநபுருஷர் நால்வரும் அந்யகாலத்து ஸர்வஸங்ம பரித்யாகத்தால் மரணமடைந்து லோகபாலராயினர். ஸக்திஷேணனே ஸரணமாக அடைந்த [2]இருவரும் தானாதுமோதபுண்யத்தினைப் பெற்றனர் என்று ஆர்யாங்மனைகள் சொல்ல, கேட்ட [3]ராஜஸ்த்ரீயாகிய வஸுமதி ஸவஸ்மரண மடைந்து மூர்ச்சாநந்தரம், 'மூன் சொன்ன [4]தெவஸ்ரீ யாயினேன் யான்' என்று †சொல்ல, கேட்டு நரபதி [5]'அக்காலத்து ப்ரஜாபாலனாகிய ராஜா இப்பொழுது எங்கே பிறந்தனன்'? என்று [6]வினவ, 'இப்பொழுது லோகபாலனாகிப் பிறந்தனன்' என்று சொல்ல, கேட்டு ப்ரியதத்தை, பிறப்புணர்ந்து 'யான் அடவிஸ்ரீ யாயினேன்' என்று சொல்லி, பின், ‡'ஸத்யதெவனும் அவன்பிதாவும் எங்கே ஜநித்தனர்?' என்று §கேட்க, 'ஸக்திஷேணன் [7]குவெரகாந்தனாயினன்; ஸத்யதெவன் குவெரதத்த னாயினன். ‖அப்பொழுது ஸரணம்புகுந்த இருவரும்

---

* முனிவரிருவர்க்கு என்று மூலம். 46: 124. 1. இவர்களைப் புத்ரர்களாக.

2. இருவர் ரதிவேகை, ஸுகாந்தன். 3. ராஜஸ்ரீ.

4. தெவஸ்த்ரீ.

† சொல்லி, 'உன் ப்ரஸாதத்தினால் இந்த ஸம்பத்தை அடைந்தேன். அக்காலத்து ராஜா இப்போழ்து எங்கே பிறந்திருக்கின்றான்?' என்று வினவ, 'அந்த ப்ரஜாபாலஅரசன் இப்போழ்து இந்த லோகபாலனாய்ப் பிறந்துளான்' என்று சொன்னாள் என்பது மூலம். 46: 128, 9.

5. தத்காலத்து. 6 வினவ, லோகபால.

‡ 'என் ப்ரியனாகிய ஸக்திஷேணன் எங்கே பிறந்திருக்கின்றான்?' என்று வினவ, இப்போது உன் முன்இருக்கும். இந்தக்குபேரகாந்தனே அந்த ஸக்திஷேணன். ஸத்யதேவன் உனக்குக் குபேரதத்தன் என்னும் புத்ரனாய்ப் பிறந்துளான். 46:130, 1.

§ கேட்டவள் அடவிஸ்ரீ; சொல்பவள் அமிதமதி.

7. உன்கணவனாகிய குவெரகாந்தன்.

‖ அப்பொழுது.....யநவதியாயினள். இப்பகுதி மூலத்தில் இருக்கு மாறு—

மேருதத்த ஸ்ரேஷ்ட்டியின் நான்கு மந்திரிகளும் தேவர்களாய்ப் பிறந்து உன் கணவனுடைய ஜன்மம்முதற்கொண்டு மிக்க அன்பினால் (அவனுக்கு) ஸேவை செய் கின்றனர். 46: 132. குபேரகாந்தனுடைய பூர்வஜன்மத்துத் தந்தையாகிய ஸத்யகன் இப்பொழுது ரக்ஷகனாயிருக்கிறான். 46:133 ஸக்திஷேணனுடைய காலாநந்தரத்தில் பவதேவனாற் சுடப்பட்ட பக்ஷிகளாகிய அந்த வதூவரே (ரதிவேகை, ஸுகாந்தன் இந்தப் புறாக்கள். மேருதத்தனும் தாரிணியும் இங்கு உன் கணவனாகிய குபேரகாந்த னுக்குத் தாய்தந்தையர் (தனவதி குபேரயித்தர்) ஆகியிருக்கின்றனர். 46: 134.

ரதிவரனும் ரதிஷேணையும் என்னும் [1]புரு ஆயினர். மேருஉத்தன் குவைர மித்ர ஞயினன். யாரிணி ய நவதி ஆயினள். விஜயாஉ-ர்பர்வத [2]ஸமீபமாகிய *மஹாவலயம்என்னும் வநத்திலே வஸிப்பாராகிய சாரணர், முன்பு [3]அடவிப்ரஹெளத்து ஸிகூஹாஉ-ர்மாக [4]எழுந்தருளினர்; அவரே உனக்குப் புத்ரோத்பத்தியினையும் அருளிச்செய்தனர்; அவரே பஞ்சாஸ்சர்யகாரண மாயினர்; அவரே [5]புருக்களைக் கண்டு [6]அநஸூந-வ்ரதம் கைக்கொண் டெழுந்தருளினர்; அவரே உன் பிதாவாகிய ப்ரஜாபாலமஹாராஜனுக்கு மூருக்கள் ஆயினர்.

இவ்வண்ணம் †அவர்கள் அருளிச்செய்ய, கேட்டு, 'உங்களுக்குப் பூர்வஹவவ்ருத்தாந்தத்தினை அறிவிப்பான்வேண்டி வந்தோம்' என்று ஆர்யாங்மநைகள் சொல்ல, கேட்டு இனிது செல்கின்ற காலத்தொருநாள், ப்ரியஉத்தை, யஸஸ்வதியும் மாணவதியும் என்னும் ஆர்யாங்மநைகளை நமஸ்கரித்து, 'நீங்கள் தீக்ஷித்ததற்குக் காரணம் என்?' என்று வினவ, அவர்களும் 'குவைரமித்ரஸ்ரேஷ்டி எங்கட்குக் கல்யாணஷிவஸத்து அநாஉரம் பண்ணுகையே காரணமாக தீக்ஷித்தனம்' என்று சொல்லிய பின், ய நவதியும் குவைரஸேநையும் ஸம்ஸாரவைராக்ருத்தால் அமிதமதி என்னும் ஆர்யாங்மநஸமீபத்தே தீக்ஷித்தனர்.

மற் றொருநாள், அந்தப் [7]புருக்களிரண்டும் கிராமாந்தரத்தேறப் பறந்துபோகி ஒரு வநப்ரஹெள மடைதலும், முன் சொன்ன ‡ஊர்முவன் வைரவ§ யனுகி மரித்து மார்ஜாரமாகிப் பிறந்து திரிகின்றவன் [8]யஉஜ்ஜெஹயாற் [9]புருக்களைக் காண்டலும், மேல்விழுந்து கடித்தது. கடித்தபின் மரண மடைந்த [10]புருக்களும் அந்த விஜயாஉ-ர்பர்வத உக்ஷிணஸ்ரேணி மாஸாரவிஷயத்து உஸீரவதீ நமராயிபதியாகிய §ஆதித்யமதிஎன்னும் வித்யாயரராஜாவுக்கும் ‖ஸஸிப்ரஹெஎன்னுங் ஹெவிக்கும் ரதிவரன் ஹிரண்யவர்மாஎன்னும் புத்ரனுயினன்; உத்தர ஸ்ரேணியில் மௌரிவிஷயத்து ஹொமபுராயிபதியாகிய வாயுரயனுக்கும்

---

1. கபோதம். 2. ஸமீபவர்த்தியாகிய.
* 'மஹாவலயம்—' மலயகாஞ்சநம் என்னும் பர்வதத்தில் இருவர் சாரணர்.
3. வநப்ரஹெளத்து. 4. எழுந்தருளினவரே. [46: 135.
5. கபோதம். 6. அநஸூநம்.
† அமிதமதி சொல்ல என்பது மூலம். 46: 139.
7. கபோதம் இரண்டும்.
‡ முற்பிறப்பில் ஹவஹெவனுயிருந்தவன். 46: 144.
8. யஹெச்ஜெஹயால். 9. கபோதங்களை. 10. கபோதங்களும்.
§ இவன் ஸ்வயம்ப்ரபைக்கு உடன்பிறந்தவன்.
‖ இவள் வாயுரதனுக்குத் தங்கை.

ஸ்வயம்ப்ரஹாவெவிக்கும் ரதிஷேணை ப்ரஹாவதிஎன்னும் புத்ரி யாயிற்று. பூர்வஹவத்து ஸுகாந்தனுக்கும் ரதிவேஹெக்கும் மாதா பிதாக்கள் ஆயினரே இப்பொழுதும் மாதாபிதாக்கள் ஆயினர்.

[1]ப்ரஹாவதியெளவந[2]பரிபூர்ணகாலத்து வாயுரமன் மந்த்ரிகளை நோக்கி, 'ப்ரஹாவதியை யாவற்குக் கொடுத்தும்?' என்று வினவ,[3] அவர்-களும் 'ஆதித்யமதிமுதலாகிய விஷ்யாயரநரபதிகள் கந்யகையை யாசிக்கின்றனர். அதுகாரணத்தினல், [4]ஸர்வாவிருஷ்யமாதலில் ஸ்வயம்வர கல்யாணத்தைப் பண்ணுதும்' என்று சொல்ல, கேட்ட நரபதியும் அதுமதிபண்ணி ஸ்வயம்வரவெஹஷணை பண்ணி, ஸ்வயம்வர மண்டபத்து ஸமுஹிதராகிய ராஜபுத்ரர்மேல் ப்ரஹாவதி மாலையிடாது நிற்ப, 'இதற்குக் காரணம் என்?' என்று ப்ரியகாரிணி என்னுந் தாதியை வினவ, அவளும் சொல்லுவாள், 'மதியுஷ்யத்தில் என்னை ஜயிக்கவல்லவனுக்கல்லது மாலை யிடேன்' என்பது [5]பெண்பிள்ளைக்குக் கருத்து' என்றலும், அதனைக் கேட்டு உபசாரவியினால் ராஜகுமாரர்களைப் போகவிட்டு, மற்றொரு காலத்து ஸ்வயம்வரவெஹஷணை பண்ணி நரபதிகள் ஸமுஹிதராகியபின், விஜயாயர்பர்வதவஹிஷ்யகூட சைத்யாலயத்து நின்று வீழ்த்திய ரத்ந மாலை பூமியில் [6]வீழ்வதன்முன் மஹாமேருவை [7]மூக்கால் வலம் வந்து ப்ரஹாவதிக்கு முற்பட ஏற்கவல்லா நின்றி நரபதிகள் தோற்றபின், ஹிரண்யவர்மா வந்து முற்பட ஏற்றபின், அவன்மேல் மாலையிட்டனள். ஹிரண்யவர்மாவினுக்கு ப்ரஹாவதியைக் கல்யாணவியியாற் கொடுத்தனர்.

இவ்வண்ணம் இவர்கள் [8]இஷ்டவிஷய காமஹொமங்களை அநுஹவித்துச் செல்கின்ற காலத் தொருநாள், இரண்டு [9]புறுக்களைக் கண்டு, ஜாதிஸ்மரண மடைந்து, பரஸ்பரஸ்நேஹங்களின் நீங்கிச் செல்கின்றபொழுது ஹிரண்யவர்மாவா லெழுதப்பட்ட பூர்வஹவ வ்ருத்தாந்தத்தை யுடையதாகிய பட்டகத்தினை ப்ரியகாரிணிஎன்னுஞ் சேடிகையுட் கண்ட ப்ரஹாவதி, 'இது என்?' என்று வினவ, 'ஹிரண்யவர்மகுமாரனல் எழுதப்பட்டது. அவன்சேடகனுகிய ஸுகாந் தன்கையிலிருந்து வாங்கினேன்' என்ன, ப்ரஹாவதியும் தனது வ்ருத்தாந்தத்தினை ஒரு பட்டகத்தி லெழுதி அவள்கையிற் கொடுப்ப,

---

1. ப்ரஹாவதிக்கு.
2. பரிபூர்ணகமானகாலத்து.
3. அவர்களும் ஸர்வாவிருஷ.
4. அவர்களும் ஸர்வாவிருஷமாதலில் என்பது சிலபிரதிகளில் இல்லை.
5. புத்ரியினுக்கு.
6. வீழ்வதன் முதல்.
7. மூக்கால் ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணிவந்து.
8. இஷ்ட விஷ்யங்களை.
9. கபோதங்களை.

அதனைக் குமாரன் கண்டனன். இருவரும் இவ்வண்ணம் பட்டக வ்ருத்தாந்தத்தினைக் காண்டலில் பரஸ்பரம் அநுரக்தசித்தத்தராயினர்.

மற்றொருநாள் விஜ்யாயதநகூடத்து, உஷ்மீ *ஸ்நாநம் என்னும் பூஜை பண்ணி யிருப்ப, தத்ர ஸந்நிஹிதராகிய †பரமெளஷ்யிகள் என்னுஞ் சாரணமுநிவரைக் கண்டு நமஸ்கரித்து ஹிரண்யவர்மாவும் ப்ரஹாவதியும் தமது பூர்வஹவத்தை வினவ, முநிவரனும் அருளிச் செய்வான்: 'இதற்குமுன் மூன்றும்ஹவத்து ஶ்ரீணளவதீநமரத்து ஸுகாந்தனும் ரதிவெகெமெயும் ஆகி, ஸத்ருஹயத்தால் ஸுக்திஷேணனை ஶரணமாக அடைந்து ஊநாதுமோஉபுண்யத்தினை யுடையீராகிப் பின் கபோதங்களாகிப் பிறந்து, பின்னும் ஊநாதுமோஉத்தினால இப்பொழுது விஜ்யாயராயினீர். மூன்றும்ஹவத்து உங்கள்பிதாக்களும் ஹவதெவன்-பிதாவாகிய யானுங்கூட ரதிஷேணர்என்னுங் ஹுருக்கள்ஸமீபத்தே ‡வ்ரதங்களைப் பரிமருஹித்து, இங்கே விஜ்யாயராயினேம். பூர்வஹவத்து [1]ஸ்ரீவர்மாஎன்னும் பெயரினை யுடைய யான் ஸம்யமம் கைக்கொண்டு சாரணத்வத்தினையும் அவயிஜ்ஞாநத்தினையும் பெற்றேன்' என்று முநிவரன் அருளிச்செய்ய, கேட்டு, யர்மாதராமத்தை யுடையராகிச் செல்கின்ற காலத் தொருநாள், வாயுரயன் மேவவிநாஶஹர்ஶநத்தால் ஸம்ஸார விரக்தனாகி மநோரயனுக்கு ராஜ்யங் கொடுத்து, தீக்ஷாந்-முவனாகின்றபொழுது 'மநோரயபுத்ரனாகிய சித்ரரயனுக்கு ப்ரஹாவதி-புத்ரியாகிய [2]ரதிப்ரஹெயைக் கல்யாணவியியாற் கொடுப்பது' என்று சொல்லி தீக்ஷிக்கின்றபடி கேட்ட ஆதித்யமதியும் ஹிரண்யவர்மாவினுக்கு ராஜ்யாஹிஷேகஞ் செய்து §ரதிவரதபோயநரை யடைந்து தீக்ஷித் தருளினன். அந்த ரதிவேகெமெயும் ரதிஷேணையும் ப்ரஹாவதியும் ஆயினேன் யான்' என்று ஸுலோசநை சொல்ல, ஜயகுமாரன், 'ஸுகாந்தனும் ரதிவரனும் ஹிரண்யவர்மாவும் ஆயினேன் யான்' என்று சொல்லியபின், 'இன்னம் ப்ரகூதமாகிய பூர்வஹவவ்ருத்தாந்தத்தினைச் சொல்லுவாயாக' என்ன, ஸுலோசநை சொல்லுவாள்: அவ்வண்ணம் ஹிரண்ய-வர்மாவினுக்கு ராஜ்யஞ் செல்லாநின்றகாலத்து, தெவியோடு விமாநமேறி

---

* ஸ்நாநம், வஸுக்கள் சேர்ந்து செய்தது.

† பரமெளஷ்யிகள்=. 'பரமெளஷ்டி இருத்தி' என்னுந் தபோதிஶயத்தை அடைந்தவர். ‡ வ்ரதம்—ப்ரோஷத உபவாஸவ்ரதம்.

1. ஸ்ரீயர்மா என்று பாடம். ஸ்ரீவர்மா என்பதுவே மூலத்துக் கொத்த பாடம். 46: 175.

2. ரதிவேகெமெ, ரதிரேகெவெ என்பன பாடம். ரதிப்ரஹெ என்னும் பாடம் மூலத்துக் கொத்தது. 46: 180.

§ ஒரு முனிபுங்கவனை என்று மூலத்தில் உளது. 46: 182.

யெஷ்டக்ரீஷாபரவஸ்ஞகி, ஔர்யகமர்லம் ஏன் ஜும் வநத்துப் பொய்கையைக் காண்டலுமே ஜாதிஸ்மரணத்தை யடைந்து ஸம்ஸாரவிரக்தனகி நமரமடைந்து [1]ஸ்வர்ணவர்மபுத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, ஹமியி விழிந்து, ஸ்ரீபுரத்து [2]ஸ்ரீபாலமுருஸமீபத்தே தீக்ஷித்தனன். ப்ரஹாவதியும் அவள்மாதாவும் முணவதிஎன்னும் ஆர்யாங்மனஸமீபத்தே தீக்ஷித்தனர். ஹிரண்யவர்மாவாகிய தபோயநரும் க்ரமத்தால் புண்யகிணீநமர மடைந்தனர். முணவதி *யஸஸ்வதி ப்ரஹாவதிகளாகிய ஆர்யாங்மைநகளும் அந்நமர மடைந்து ப்ரியதத்தை-ஹவநத் திருப்ப, ப்ரியதத்தை முணவதியை நோக்கி, 'உம்முடைய மணிநிகள் எங்கே வர்த்திக்கின்றனர்?' என்று வினவ, 'அவர், தபஸ்சரண விஸுத்தியால் ஸ்வர்மலோக மடைந்தனர்' என்ன, ப்ரஹாவதி சொல்லுவாள், 'அந்த மணிநி நம்மெல்லார்க்குங் †காணுதபடி போயினர்' என்றலும், ப்ரியதத்தை ‡'உம்மால் அறியப்பட்டபடி எவ்வண்ணம்?' என்ன, ரதிஷேணஹவத்துக் காணவும் கேட்கவும் பட்ட வ்ருத்தாந்தத்-தினையும் சொல்லினள். ப்ரியதத்தை, 'ரதிவரன் எங்கே வர்த்திக்கின்றனன்?' என்று வினவ, 'ஹிரண்யவர்மாவாகிய தபோயநராகி இங்கே எழுந்-தருளினர்' என்ன, கேட்டு, ப்ரியதத்தை சென்று நமஸ்கரித்தனள்.

§மற்றொருநாள், விஜயார்பவத மாஸாரநமரத்து விஹாயரன் ரதிஷேணன்ஏன்பான்; தெவி மாஸாரி. இவளோடு ரதிஷேணன் விஹரணுஷ்மாக ஒரு வந மடைந்தனனுக, [3]அங்கே ஸந்நிஹிதனுகிய குவைரகாந்தனைக் கண்டு மாஸாரி மதநமோஹிதை யாகி, 'என்னை ஸர்ப்பம் கடித்தது' என்று அஸத்யவாதத்தால் மூர்ச்சையினை நடித்துக் காட்ட, ரதிஷேணனும் குவைரகாந்தனும் அதனை மெய்யென்று நினைந்து பரவஸராகி, விவியௌஷதப்ரயோகங்களால் தீர்க்கவும் தீராதாகியது கண்டு, ரதிஷேணன் அவளைக் குவைரகாந்தன் பரிஹரிப்பானுக நியோகித்து, விஷஹரணமாகிய ஔஷதம் தேடிப் போயினன்.

---

1. ஸ்வர்ணவர்ண என்றும் பாடம். ஸுவர்ணவர்ம என்பது மூலத்துக்கு ஒத்த பாடம். 46: 216.

2. ஸ்ரீபாத முரு என்றும் பாடம். ஸ்ரீபாலமுரு என்பது மூலத்துக்கு ஒத்த பாடம். 46: 217.

* யஸஸ்வதிபெயர் மூலத்தில் இல்லை. 46: 222.

† கண்போல் இருந்தாள் என்பது மூலம். 46: 224.

‡ 'உம்மால்...எவ்வண்ணம்'—உமக்கு அவளிடத்தில் ப்ரீதியுண்டாயது எப்படி, என்பது மூலம். 46: 224.

§ 'மற்றொருநாள்' என்று மூலத்தில் இல்லை. ப்ரபாவதியின் ப்ரச்னையினால் ப்ரியதத்தை தன்பதியின் வ்ருத்தாந்தஞ் சொல்லுகிறாள் என்றுளது. 46: 227.

3. தத்ர.

போயினபின்பு, மாஸாரி ஸ்ரேஷ்டியை நோக்கி மஹ நவிகாரத்தைத் தெரிவித்து, 'நின்கண்ணே வந்த [1]அதுராமம்என்னும் மஹ நஸர்ப்பத்தால் ஸ்ரஹீதை யாயினேன்; என்னை ரக்ஷிப்பாயாக' என்று சொல்ல, கேட்ட ஸ்ரேஷ்டியும், யான் ஜன்மாந்தர கர்மவலத்தால் [2]அலியாகின்றேனுக அறிவாயாக' என்று மறுப்ப, அவன்கண் ராமத்தினை விட்டனள்.

அதற்பின், ரதிஷேணன் ஔஷயங் கொண்டு குறுகியபின், ப்ரஸவலெயாகிய மாஸாரி, 'மூன் செய்த ஔஷயவலத்தால் ஸ்வஸ்தெ யாயினேன்' என்று சொல்லி, அவனெடுங்கூடத் தந்நமர மடைந்தனள். மற்றொருநாள், குவெரதித்தனும் குவெரமித்ரனும் குவெரதத்தனும் குவெரதெவனும் குவெரப்ரியனும் என்னும் புத்ரரைவரொடுங்கூடக் குவெரஸ்ரீயினை மர்மத்திலே யுடையளாகிய ப்ரியதத்தை ஸிவிகைமிசையேறி வஸந்தோத்ஸவம் ஆடப் போகின்றுளைக் கண்ட மாஸாரி [3]ப்ரியஸம்ஹாஷணபூர்வமாக 'உன் ஹர்த்தா [4]அலி என்பது பொய்யோ?' என்று வினவ, அவளும், 'என்னை யொழிய அந்யஸ்த்ரீகளுக்கு அலியாகும்' என்ன, கேட்டு, ஸம்ஸாரவிரக்தி வந்து *திக்ஷித்தனள்.

இவள் ஒருநாள் ப்ரியதத்தைஹவந மடைதலும், ப்ரியதத்தை நமஸ்கரித்து, [5]'உமக்கு தீக்ஷைக்குக் காரணம் என்?' என்று வினவ, அவரும், 'உன் ஹர்த்தாவாகிய குவெரகாந்தன் எனக்கு திக்ஷா[6]காரண ஹேதுவாகின்றான்' என்று சொல்லுகின்ற வசநத்தை மறைந்துநின்று கேட்ட குவெரகாந்தன் குறுகி, விநய பூர்வகம், 'என்னை நீரே ஜயித்தீர்' என்று சொல்லினன். 'மித்ரனுகிய ரதிஷேணன் எங்குற்றான்?' என்று வினவ,'அவரும் எனது தீக்ஷையைக் கண்டு வைராக்யம் வந்து தீக்ஷித்தார். அவரும் இந்த நமரத்திலே எழுந்தருளினர்' என்று சொல்ல, கேட்டு, ஸ்ரேஷ்டியும் ராஜாவுஞ் சென்று நமஸ்கரித்து, யர்மஸ்ரவணநந்தரம் ஸம்ஸாரவிரக்தி வந்து, ராஜா, மணபாலன்என்னும் புத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, குவெரகாந்தனும் †குவெரப்ரியனுக்கு ஸ்ரேஷ்டிபதங் கொடுத்து, ரதிஷேணமுநிகள் பார்ஸ்வத்தே தீக்ஷித்தனர்.

---

1. அதுராமத்தால் வந்த மஹ நர.
2. அலியனுகின்றேனுக.
3. ப்ரியஸல்லாஷண.
4. நபும்ஸகம் என்பது.
5. உமது.
6. காரணத்தன்.

* பதியொடு தீக்ஷித்தனள் என்று மூலம். 46: 238.

† ஜன்தாமவனுய மதனுக்குக் கொடுத்து, மற்ற நால்வர்குமாரர்களோடும் தீக்ஷித்தான். 46: 244.

ப்ரியவ்ரத்தையும், குவைரஸ்ரீஎன்னும் புத்ரியை ம்ருகபாலனுக்கு விவாஹவிதியாற் கொடுத்து, ம்ருகவதிபார்ச்வத்தே தீக்ஷித்தனள்.

மற்றொருநாள், ஹிரண்யவர்மாவாகிய தபோதநரும் ஸ்மஸ்தாந ப்ரதெளத்து ஏழுதிவஸம் ப்ரதிமாயோகயாரியாகி யெழுந்தருளிநின்றவரை நமஸ்கரித்து வந்த நமதராஜநங்கள்முகத்தால் தபோதநரது தபஃப்ரபாவத்தைக் கேட்டு, விஷ்ணுச்சோரன் என்னும் ப்ரியவ்ரத்தையுடைய சேடகன் பூர்வஜன்மத்து வைஷ்ணவைரத்தஞ்தலில் விஹங்கமஜ்ஞாநத்தால் தன் ஸ்தாநாவாவ தறிந்து வெருண்டு சென்று பக்ஷிச்ரெஷ்டனால் ஸந்நிஹிதராகிய் தபோதநரையும் ப்ரஹாவதியையும் விறகுகளைத் திரட்டி எரித்த நெருப்பிடைப் புக வீழ்த்தி மஹாபஸர்மங்களைச் செய்தனன். [1] அவர்களும் உபஸர்மத்தினை ஸஹித்து விஸுத்தபரிணாமத்தோடு முடித்து ஸ்வர்மலோகம் அடைந்தனர்.

இந்த [2] மஹாபஸர்மங்களைக் கேட்டு விஷ்ணுச்சோரனை வயிப்பான் வேண்டி யொருப்படுகின்ற ஸ்வர்ணவர்மாவினை ஸ்வர்மலோகவாஸிகளாகிய ப்ரஹாவதிஹிரண்யவர்மாக்கள் அவயிஜ்ஞாநத்தால் அறிந்து வந்து யர்மோபதெளபூர்வகமாக விஷ்ணுச்சோரவிஷயமாகிய நிமநஹவாஷ்பி-யினை நீக்கி* ஸ்வர்மலோக மடைந்தனர்.

வத்ஸவிஷய ஸுஸீமாநகரத்து விச்வவெளஷர்†என்னுந் தபோதநர்க்குக் கேவலோத்பத்தியானபொழுது தெவராஸியோடு‡கூட வந்து, ப்ரஹாவதிஹிரண்யவர்மாக்களாகிய தெவர்கள் கேவலபூஜை பண்ணித் தமது பூர்வஜன்மத்தை வினவி, பூர்வஜன்மத்துப் பரிசித க்ஷேத்ரங்களையெல்லாங் காண்கின்றவர்கள் ஸர்ப்பஸரோவணஸமீபத்து ஸாகஸ-த்தோடு வந்தார் ஸீமதென்பாரொருதபஸ்விகளைக் கண்டு நமஸ்கரித்து, யர்மஸ்ரவணநந்தரம், 'உமது தீக்ஷைக்குக் காரணம் என்?' என்று வினவ, முநிவரரும் அருளிச்செய்வார்:

புஷ்கலாவதீவிஷய புண்டரீகிணீநகரத்து, ஸீமனென்பேன் தரிதரனாகிய யான் ஒரு முநிவரனை யடைந்து யர்மஸ்ரவணம் பண்ணி,

---

1. அவ்விருவரும் மஹாபஸர்மத்தை.
2. இந்த உபஸர்மத்தை.

* நீக்கி, சிறந்ததோர் ரணிகலனைக் கொடுத்து என்று மூலம் 46: 255.

† ஸிவகோஷர் என்று மூலம். 46: 256.

‡ இந்த்ரன்தேவியராகிய ஸசி மேனகைகள் வந்து தொழுது இந்த்ரனைச் சார்ந்தனர். பின், இந்த்ரன் 'பூர்வ ஜன்மத்தில் இவர்கள் யாவர்?' என்று வினவ, பூர்வஜன்மத்தில், இவ்விடத்தில் ஸ்ராவகவ்ரதத்தினர். புஷ்பபாலிதை புஷ்பவதி என்பவர், பூப்பறிக்க விழைந்தவராய், பாம்பு கடிக்க இறந்து தேவியராய்ப் பிறந்தனர்' என்று ஸிவகோஷர் கூறினர். 46: 257–9

ஹிம்ஸாந்ருத ஸ்தேய பரஸ்த்ரீ மைதுந பரிக்ரஹ நிவ்ருத்தி
[1]மஹா மஹிம மாஸ நிவ்ருத்திலக்ஷணமாகிய வ்ரதங்களைக் கைக்கொண்ட என்னை நோக்கி, என்பிதா, 'உரிமையாகிய நமக்கு வ்ரதங்களால் என்ன பலம்? அந்த வ்ரதங்களைத் தந்தவற்கே கொடுப்போம்' என்று, என்னையுங் கொண்டு முநிவரனிருந்த ப்ரதேசத்தை நோக்கிப் போகின்றபொழுது, வீதியில் உலர்கின்ற நெல்லினைத் தின்ற தெவ்வாலயத்துக்குக்குடத்தை *வதித்தவனை [2]உண்பிக்கின்றபடியும், †ஜினதெவனுல் நிர்மாபிக்கப்பட்ட யாகம் என்கண் இல்லை' என்று கொடாத ‡தனதெவனுக்கு ஜிநேந்த்ரபூஜாத்பாடநம் பண்ணுகின்றபடியும், ஒரு வைச்யன்மாணிக்ய ஹாரத்தைக் களவுகண்டு வேச்யாஸங்கதி பண்ணிய §லோஹனை ஸூலை மேற்றுகின்றபடியும், ராத்ரியில் விவேகமில்லாமையால் காமவ்யாமோஹத்தால் [3]தன் கநிஷ்டமாதாவின் புத்ரியொடு ஸங்கமித்த தளவரனை அங்கச்சேதம் பண்ணுகின்ற வண்ணமும், க்ஷேத்ராபஹாரகத் தன் ஜ்யேஷ்டனைத் தடியால் அடித்து வயித்த §§வாலகனைக் கடிது துரத்தக் கதறுகின்றபடியும், ¶ பூதத்து ஸாமாந்யத்தனுக்குத் தோற்ற ஸமுத்ரத்தன் யாநங் [4]கொடாமையால் ||வெய்யிலில் நிறுத்தி நிர்ப்ரஹிக்கின்ற வண்ணமும், நரபதிகிடாயை வயித்த ||| அங்கநுக்குக் காச்சேதம் பண்ணுகின்றபடியும், $ஆ நந்நனுடைய மேஷத்தினை ஹரித்த [5]அவன்புத்ரனை ¶விஷ்டாப்ரதேசத்துக் கிடத்துகின்ற வண்ணமும், மத்யம் விற்கின்ற ஸ்த்ரீயை ஒரு வாலகனை ஆபரணவாஞ்சையால் வயித்து ஈமறைத்தமை யறிந்தபின் அவளை உண்பிக்கின்ற வண்ணமும், மற்றும் இப்பெற்றியவாகிய ஹிம்ஸாதிதோஷங்களைக் கண்டு போகி ஸம்ஸாரவிரக்தி வந்து, முநிவரர்ஸமீப மடைந்து தீக்ஷித்து ஸகல விஸ்ருதியனாகி, ஒருநாள் கேவலிஸமீபத்து யான் எனது பூர்வபவத்தை வினவ, அவர் அருளிச்செய்வார் :

---

1. மஹாமாஸ.
* வதித்தவன் வஜ்ரகேது என்பது மூலம். 46: 273.
2. உண்பிக்கும்படியும்.
† ஜினதேவன் என்பது மூலம். 46: 274.
‡ தனதேவன் என்பது மூலம். 46: 274.
§ லோஹன் என்பது மூலம். 46: 278.
3. ஸ்வ.
4. கொடாதபடியால், கொடாமலால்.
|| வெயிலில் துர்க்கந்தாமத்தின் தடவே நெடுநேரம் நிறுத்தி என்று மூலம். 46: 279.
||| அங்கதன் என்பது மூலம். 46: 280.
$ ஆனந்தன், பிராணிகளைக் கொலை செய்யலாகாதென்று விதித்த அரசன். 46: 280.
5. அபௌத்ரனை.
¶ மலத்தை உண்பித்தனர் என்பது மூலம். 46: 281.
ஈ பூமியிற் புதைத்தமை என்பது மூலம். 46: 282.

புஷ்கலாவதீவிஷய புண்யஸ்ரீகிணீ நகரத்து ராஜா வஸுபாலன். அந் நகரத்து *விதியுச்சோரன்என்பான் சோரவ்ருத்தி பண்ணித் திரிகின்றகாலத்து அகப்பட்டவனை உண்மித்துக் கண்ட யதமெல்லாம் வாங்கி, 'மற்றும், ஸஞ்சிதமாகிய யதமெல்லாம் தருவாயாக' என்று [1]ராஜபுருஷர் நிரூபிப்ப, அவனும், 'விமதியென்பானெருவன்பக்கல் வைத்தேன்' என்ன, அவன், 'இல்லை' என்று மறுத்தபின், அவன்-ரூஹத்திலே யதங் காண்டலில் அவனுக்கு மூன்று கஸபாத்ரம் நிறைந்த †சாணைகந் தீற்றுதலும் மல்லரால் ‡மூப்பது சவட்டையிடுதலும் ஸர்வஸ்வஹரணமும் என்கின்ற உண்மங்களைப் பண்ண, அநுபவித்து மரித்து நரக மடைந்தனன். சோரவ்ருத்தி பண்ணிய விதியுச்சோரனை வயிக்க என்று தளவரனை நியோகிக்க, தளவரனும், 'என்னுல் தபோயநர்ஸமீபத்தே அஹிம்ஸாலக்ஷணவ்ரதம் பரிக்ரஹிக்கப்பட்ட தாதலில், யான் செய்யேன்' என்று தளவரன் சொல்ல, கேட்ட நரபதி கோபித்து, 'தளவரனுல் கைக்கூலி கொள்ளப்பட்டது. இவனைச் சோரனுடன்கூட நிர்தளவ்யனைகப் பண்ணுக' என்று நியோகித்தபின், நிர்தளவ்யனைகிய தளவரனைச் சோரன், 'நீ என்னை வயியாமைக்குக் காரணம் என்? என்று வினவ, தளவரன் சொல்லுவான் :

'இந்த நகரத்து இந்த ராஜாவின் பிதாவாகிய குணபால மஹாராஜாவின் காலத்து, ஸ்ரேஷ்டி குவைரப்ரியன் என்பான். இந்த ராஜாவினுடைய நாடகாசார்யன்மகள் நாட்யமாலை என்பாள். இவள் ராஜாஸ்தாநத்து விசித்ரமாகிய நாட்ய [2]ரஸங்களால் விளங்கிய நிருத்தம் [3]பண்ண, இவளது நிருத்தாதிசயங் கண்டு விஸ்மயத்தினை யடைந்தனன். அவ்வளவில், அவளரு கிருந்த உத்பலமாலைன்னும் வாரவிலாஸிநி சொல்லுவாள் : 'தேவனே, இதில் [4]ஆஸ்சர்யகரம் ஒன்றில்லை. ஆஸ்சர்ய கரமாயிற் றொன்று கேட்டருள்வாயாக. குவைரப்ரியனுகிய மஹா ஸ்ரேஷ்டி ஒருநாள் உபவாஸஸஹிதனுகி, பர்வதம்போலச் சலியாது ப்ரதிமாயோகங் கைக்கொண்டு நின்றனன். யான் அவன்கண் [5]நாநாவிதமாகிய விகாரங்களால் யோகத்தினைச் சலிப்பிக்கவும் சலியாதே நின்றனன். இந்தச் சரிதம் ஆஸ்சர்யகரமாகும்' என்று உத்பலமாலை

---

* விதியுத்வேகன் என்பது மூலம்: 46: 290.

1. பரிஜநங்கள்.

† மலம் என்பது மூலம். 46: 293.

‡ 'திரிம்ஸாத்மூஷ்ட்யஹிதாடநம்' என்பது மூலம். 46: 293.

2. ரஸங்களால். 3. பண்ணிய. 4. ஆஸ்சர்யம்.

5. நாநாவிய விகாரங்களால்.

சொல்ல, கேட்ட ராஜா விஸ்மிதனாகி உத்பலமாலையை நோக்கி அதுசுஹஞ் செய்து, 'உனக்கு வேண்டுவது வேண்டிக்கொள்' என்ன, அவளும் 'எனக்கு வேண்டிய ஸீலவ்ரதங்களை யேற்றுக்கொள்ளப் பெறுவேனாகப் பெறவேணும்' என்று சொல்லி, பர்வோபவாஸாதி வ்ரதங்களைக் கைக் கொண்டு செல்கின்ற நாளகத் தொருநாள், *ஸர்வதயித னென்பானொரு உளவரன் இவளோடு அதுஹவாஸாதி-யாகி வருதலும், இவளும், 'இன்று போய் நாளை வா' என்று விலக்குகின்ற காலத்து, ராஜாவின் மைத்துனனாகி மந்த்ரிபுத்ரனாகிய †வ்ருத்தமதியென்னுமவனும் அங்கே காமுகனாகி வந்தனன். அவனைக் கண்டு மோஹதயாகி அவனறியாத வண்ணம் தளவரனை ஒரு பேழையிற் கிடத்தி மூடி வைத்து, வ்ருத்தமதியை நோக்கி மூனிவு சென்று, 'என் ஆஹரணம் எடுத்துக் கொண்டு போகி உன்தங்கையாகிய ‡ரேவதியென்னும் ராஜாவின்தெவிக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. அவற்றைக் கொண்டு வந்து தருதியாகில் யான் உன்னை ஆதரிப்பேன்' என்ன, அவனும் 'அவ்வண்ணஞ் செய்கின்றேன்' என்றனன்.

இப்படி ஸம்வஹித்தமை பேழையிற் கிடந்த தளவரனை ஸங்கேதத்தால் ஸாக்ஷி யாக்கி, § 'இன்று எனக்கு அதுஹவ நிவ்ருத்திதிவஸமாதலில் போவாயாக' என்று சொல்லி மறுக்க, அவனும் மாத்ஸர்ய முஸ்தனாகிப் போயினன். உத்பலமாலையும் மற்றைநாள் தளவரனை ஸாக்ஷியாகக் கொண்டு நரபதிஸந்நியானம் புக்கு, 'வ்ருத்தமதி, எனக்கு ஆஹரணங் களைத் தருவாயாக' என்று சொல்ல, அவனும், 'என்னால் அறியப்பட்ட தில்லை' என்று அத்யந்தாபஹ்நவம் பண்ணியபின், ரேவதியை வினவ, அவள் ஆபரணங்களைக் கொடுத்தனள். அது கண்ட நரபதி வ்ருத்தமதி-யைக் கோபித்து, 'அந்யாயகாரியாகிய இவனை வயிக்க' என்று பரிஜநங்களை ஏவினன்.

மூன்பொருநாள், பரமாத்மாயதனம் பண்ணுகின்றொரு தபோதநர்ஸமீபத்து நின்ற நரபதிப்ரயாணவாரணம் யர்மஸ்ரவணம் பண்ணித் தன் பூர்வஹவத்தினை ஸ்மரித்து ஸம்ஸாரவிரக்தி வந்து மாம்ஸ மிஸ்ரகவளாஹாரம் கொள்ளாது நிற்ப, அதனைக் குவைரப்ரிய ஸ்ரேஷ்டி உபாயத்தால் ஜாதிஸ்மரணம் வந்தது என அறிந்து, வ்ருதஹஸ்த கூரோதிவிஸ்ரஷ்டி யாஹாரத்தினைக் கொடுப்ப, யானை அதனைக் கொண்டது. அதனை யறிந்த நரபதி ஸந்துஷ்டனாகி ஸ்ரேஷ்டியை, 'உனக்கு

* ஸர்வாகூதன் என்பது மூலம். 46: 303.
† ப்ருததீ என்பது மூலம். 46: 305.
‡ ஸத்யவதி என்பது மூலம். 46: 306.
§ 'வ்ரதக்ரஹணம் செய்திருக்கிறேன்' என்றுள். 46: 307.

வேண்டுவது வேண்டிக்கொள்வாயாக' என்ன, அவரும், 'யான், வேண்டியநாள் வேண்டிக்கொள்கின்றேன்' என்று சொல்ல, நரபதியும் உடன்பட்டனன். வ்ருʼயூமதியை வயிப்பா ஞெருப்பட்டுப் பரிஜநங்கள் கொண்டு போகின்றமை [1]கண்ட ஸ்ரேஷ்டி நரபதிஸமீபத்துக் கடிது சென்று, 'என்னுல் வேண்டிய வரமாவது, வ்ருʼயூமதியை வயியாதொழியப் பெறவேண்டும்' என்ன, நரபதியும் அவ்வண்ணம் [2]விட்டனன்.

விட்டபின், அஜ்ஞாநியாகிய வ்ருʼயூமதி, 'இவ்வண்ணம் [3]விடுவிக்க வல்லவனுகிய ஸ்ரேஷ்டியால், இவ்வண்ணம் எனக்கு அபகாரம் விளேக்கப்பட்டது' என நிணேந்து, அவன்கண்ணே வைரத்தனுகித் திரிகின்ற நாளகத்தொருநாள், ஒருவநத்துள் விஹரிக்கின்றவன் வீழ்ந்து கிடந்ததொரு முத்ரகையினேக் கண்டெடுப்ப, அதனே வீழவிட்டானெரு வித்யாயரன் ஸம்ஹராந்தனுகித் தேடித்திரிகின்றவனேக் கண்டு, 'நினது தேட்டம் யாது?' என்று வினவ, அவனும், 'வேண்டிய வடிவு கோடற்குக் காரணமாகியதொரு முத்ரகை' என, அதனேக் காட்டி, 'இந்த முத்ரகை அப்பெற்றியதாகில் இதனுல் ஸாத்யமாவதொரு கார்யம் எனக்கு உண்டு. ஆதலில், இஃது ஒருவிலஸம் என்கரத்தில் இருக்கப்பெறவேண்டும்' என்று இரப்ப, வித்யாயரனும் அதனே ஸம்வஹித்துக் கொடுத்தனன்.* 'இவன், இன்னுர்க்கு இன்ன வடிவினுய்த் தோன்றுக' என்று ஸங்கல்பித்து விரலிலிட, அவன் அவர்கட்கு அவ்வடிவாயத் தோன்றுவிப்பதாகிய இந்த முத்ரகையினே வாங்கிக்கொண்டு போகி ராஜஸ்த்ரீகள்ஸமீபத்துப் பிள்ளேயாகித் திரிகின்ற தன் கூநிஷ்ட்ஹனுகிய வஸு என்னும் வாலகனே யழைத்து, 'இவன் குவைரப்ரியன்வடிவினுகியே நரபதிக்குத் தோன்றுவான்' எனச் சிந்தித்து வஸுவின்கையில் இந்த முத்ரகையினேச் செறித்து விட்டனன். அவன், முன்புபோல அந்தஃபுரத்துப் புக்கு ராஜஸ்த்ரீகளோ [4]டேகாஸநத்திருந்து விளேயாடாநிற்ப, வ்ருʼயூமதி கடிது சென்று நரபதிக்கு, 'குவைரப்ரியன் அந்தஃபுரத்தில் இப்பொழுது புக்கிருக்கின்றனன்' [5]என்ன, நரபதியும் அதனேக் கேட்டுச் சென்று பார்த்தலும் அவனுக்கு அவன் குவைரப்ரியனுகியே தோன்றினன்.

அவ்வண்ணம் ஏகாஸநத்திருந்த மாயாகுவைரப்ரியனேக் கண்டு மிகவும் வெகுண்டு, 'இவனேக் கொண்டுபோகி வயிக்க' என்று தளவரனே

---

1. கண்டு. 2. விடுத்தனன். 3. விடுக்க.
* வித்யாதரனுல் இம்மோதிரத்தை அடைந்தான். 46: 317.
4. டொராஸநத்திருந்து.
5. என்று சொல்ல.

நியோகித்தபின், முதிர்கையினை வாங்கி, வஸுகுமாரன் தன் வடிவினை நிகியே தோன்றினன். பரிஜநங்கள் ஓடிச்சென்று *ஸ்வஹஸ்தஹத்து ஏகாந்தப்பரதெஸத்து ப்ரதிமாயோகயாரியாகி நின்ற குவெரப்ரியனைக் கண்டு, 'ஊராசாரஞ் செய்துபோந்து ஒளித்துநின்றனன்' எனக் கடிது கொண்டு போகி, வயப்ரதெஸ மடைவித்து, குவெரப்ரியன்மார்பகத்துச் ஹாரிகையினை யிடுதலும், அர்ஹத்[1] பரமேஸ்வரனுக்கு நித்யாலயமாகின்ற வனது மார்பகத்துச் ஹாரிகைவெட்டுவாய் மாணிக்யஹாரமாகி அவன்மார்பகத்தை அலங்கரித்தது. அதனைக் கண்ட தளவரன்முதலாகிய ஸகலஜநங்களும் விஸ்மய ஹயங்களையும் ஹக்தியையும் அடைந்தனர். அன்று, நமரத்து மஹாத்பாதங்க ளுளவாயின.

அதனையும், குவெரப்ரியசரிதத்தினையும் கண்டு [2]நடுங்கிய நமரஜநங்களும் நரபதியும் ஸ்மஸாநப்ரதெஸ மடைந்து மஹாஸ்ரேஷ்டியை ஸரணமாக அடைந்தனர். [3]அந்த அவஸரத்து தெவராஸிகள் புஷ்பவ்ருஷ்டியைப் பொழிந்து ஸீலப்ரஹாவத்தை ஸ்துதித்தனர். அதனைக் கண்டு வ்யாமதி செய்த வஞ்சநாப்ரகாரத்தை முதிர்கைகொடுத்த †விதியாதரன் சொல்ல அறிந்த நரபதி ஹக்தி பரவஸனாகி, 'என்னுற் செய்யப்பட்ட உபஸர்காபராயத்தைப் புருஷோத்தமனே [4]கூமித்தருள வேண்டும்' என்று இரப்ப, குவெரப்ரியன், 'உம்மாற் செய்யப்பட்ட அபராயம் இங்குள தன்று. இதுவெல்லாம் எனது பூர்வார்ஜித பாபகர்மவிளைவே யாகும். உம்மால் விஷாதம் பண்ணத் தகுவதன்று' என்று சொல்லிய புருஷோத்தமனுகிய மஹாஸ்ரேஷ்டியை மஹோத்ஸவத்தினெடும் எதிர்கொண்டு நமர மடைவித்துப் பூஜித்து, ஸ்ரேஷ்டிபுத்ரியாகிய ‡பாரிஷேணை என்னுங் கந்யகையினைத் தன்புத்ரனுகிய வஸுபாலனுக்குக் கல்யாணவிதியாற் கொண்டனன்.

மற்றொருநாள், ஆஸ்யாநமண்டபத்திருந்து நரபதி குவெரப்ரியனை ப்ரஸ்னவித்து §ஹேயோபாதெய தத்த்வங்களை வினவ, அவனும் யுக்திமார்கத்தால் அவற்றின் ஸ்வரூபங்களை ப்ரதிபாதித்தனன். அதனைக்

---

* ஸ்வஹஸ்தஹத்து என்பது சில பிரதிகளில் இல்லை.

1. பரமேஸ்வரனது.

2. நடுங்கிய நரபதியும் நமரஜநங்களும்.

3. தெவஸரத்து.

† வித்யாதரன் வந்து சொன்னன் என்பது மூலத்தில் இல்லை. 46: 327-331.

4. கூமிக்க.

‡ வாரிஷேணை என்று மூலம். 46: 332.

§ அறம் முதலிய நான்கும் தம்முள் மாறுபாடுடையனவல்லவோ என்று வினவ, ஸ்ரேஷ்டி, 'ஸம்யக்த்ருஷ்டிகளாகிய நல்லோரிடத்தில் மாறுபாடுடையன அல்ல' என்று கூறினன். 46: 333-4.

கேட்ட நரபதி ஸந்துஷ்டனாகி, 'உனக்கு வேண்டுவது என்?' என்று வினவ, 'என்னால் ஜநந மரண க்ஷயம் பண்ண வேண்டாகின்றது. அதனைத் தந்தருள்வாயாக' என்ன, நரபதியும் 'அது, [1] என்னாற் றருதற்கு ஶக்யமன்று' என்ன, 'யான், அதனை ஸாயிக்க வல்லேன்; அவ்வண்ணந் திருவுள்ளமா யருள்வாயாக' என்று [2]சொல்ல, அதனைக் கேட்ட நரபதியும் 'இப்பொழுது உம்முடனே யானும் ஸம்ஸார பரித்யாகம் பண்ணுவேன்; வாலராகிய புத்ரர்கட்கு ரக்ஷணோபாயம் என்கொலோ?' என்று சிந்தியாகின்றபொழுது, விழுந்துடைந்த முட்டையினின்று புறப்பட்டதொரு பல்லிக்குட்டி குறுகியதொரு மக்ஷிகையினைப் பிடித்து ஹக்ஷித்தது. அதனைக் கண்டு, 'இவ்வண்ணம் ஜீவன்கள் பரோபஜீவிகளின்றியே ஜீவநோபாயங்களை அறிவர்; நம்மால் ரக்ஷிக்கப்படுவ[3]தொன்றின்று' என நிஶ்சயித்து, வஸுபாலன்-என்னும் வாலபுத்ரனுக்கு ராஜ்யபதத்தினையும், ஶ்ரீபாலனுக்கு யௌவராஜ்யபதத்தினையுங் கொடுத்து, ஶ்ரேஷ்டியோடும் நரபதிகள் பலரோடுங்கூடத் தபோவநர்ஸமீபத்தே ஏகிஷித்தனன்.

இவ்வண்ணம் ஶ்ரேஷ்டியினுடைய வ்ரதப்ரபாவ மஹத்தினைக் கண்ட என்னால் அஹிம்ஸாவ்ரதம் கைக்கொள்ளப்பட்டது. அதனால் யான் உன்னை வயித்திலேன் என்று தளவரன் விஜயச்சோரனுக்கு அறிவித்தனன் என்று கேவலிகள் அருளிச்செய்து, பின்னும் அருளிச் செய்வார்:

'ஜ்ஞாளவதீநமரத்து, [4]ஹவதேவன், ரதிவேதமஸுகாந்தர்கண்ணே வைஜயவைரத்தனுகியபின் மார்ஜாரமாகிப் பிறந்து [5]புறுக்களை வயித்துப் பின் விஜயச்சோரன்என்னும் மநுஷ்யனாகித் தபோவநரை வயம் பண்ணி நாரகனாகிப் பிறந்து ஸீமன்என்னும் வைஶ்யனாயினை' என்று கேவலிகள் [6]அருளிச்செய்ய, கேட்டு, 'எனது ஹவங்களை யறிந்தேன்' என்று ஸீமஸாயுச்சர்கள் அருளிச்செய்ய, கேட்ட ப்ரஹாவதீஹிரண்யவர்மாக்களாகிய தெவர்கள் 'உம்மால் வயம்பண்ணப்பட்டவர்கள் யாங்களை ஆகின்றோம்' என்று சொல்லி, வைரவைஜயத்தின் நீங்கி நமஸ்கரித்து விடைகொண்டு போகி, ஸ்வர்மலோக மடைந்தனர்.

---

1. எம்மால்.
2. சொல்ல நரபதியும் உம்முடனே.
3. தொன்றில்லை, தொன்றென.
4. ஹவதெவனாகிய ரதிவேதமெ என்றும் பாடம். ஹவதேவனாயிருந்தவர் பீம மூனியே.
5. கபோதங்களை
6. அருளிச்செய்ய எனது.

மற்று ஒருநாள், புண்டரீகிணீ நமர ஸிவங்கரோத்ய நத்து எழுந்தருளியிருந்த ஸீமஸாத்துக்களுக்குக் கேவலோத்பத்தி யாதலும், கேவலபூஜாஸமக்ரமாக தெவராஸியிலெடுகூடவந்து ப்ரஹாவதீஹிரண்ய வர்மாக்களாகிய தெவர்கள் பூஜித்திருப்ப, பூஜாஸமக்ரமாக [1]வந்தார் நால்வர் திவ்யஸ்த்ரீகள் ஸ்ரவாதை நமஸ்கரித்து, 'ஜிநேந்ரனே, எங்கள் கர்ம வஸத்தால் எங்கள் ஹர்த்தா ஆயுரவஸா நத்து நீங்கினன். இனி எங்கட்கு ஹர்த்தா ஆகுவான் யாவன்?' என்று வினவ, ஸ்ரவாக் அருளிச்செய்வான்: 'இந்த நமரத்து வஸிப்பாலெருவன் தொஜகன் ஸுரதெவன்என்பான். அவனுக்கு ஸ்த்ரீகள் வஸுதேஷ்ணையும் வஸுந்ரியும் யாரிணியும் வ்ருத்திவியும் என நால்வர். இவர்கள்சேடிகள் ஸ்ரீமதியும் வீதஸோகையும் விமலையும் * வஸந்தையும் என நால்வர். இவர்கள் தபோயநர்-ஸமீபத்து ஊ நாதி யர்ம வ்ரதங்களைக் கைக்கொண்டு முடித்து, அச்யுத கல்பத்து ப்ரதீந்ரனுக்கு வஸுதேஷ்ணைமுதலாகிய நால்வரும் [2]ரதிதேஷ்ணை ஸுஸீமை ஸுவாவதி ஸுஸ்ரமெ என்னும் தெவிமா ராயினீர். உங்கள்சேடிகள் †சித்ரஸேநை யநவதி சித்ரவேமெ யநஸ்ரீ என்னும் வ்யந்தரஸ்த்ரீக ளாயினர். ‡ஸுரதெவன் பிங்மளன் என்னுந் தளவரஞகிப் பிறந்து களவு செய்து நிமளவ்ய ஞயினன். ஸுரதெவன்மாதாவாகியவள் மரித்து ராஜபுத்ரியாகிப் பிறந்தவள் ஸ்ரீபாலகுமாரனுக்குக் கல்யாணவியாற் கொடுக்கின்ற காலத்து நிமளவ்யராயிஞரை விடுகின்றபொழுது பிங்மளனும் வஜ்ரம் நீங்கி, ஸம்ஸாரவிரக்தி வந்து தீக்ஷித்து முடித்து, [3]அச்யுதவிமா நத்து தெவனாகிப் பிறந்து அப்பொழுதே வந்து உங்கட்கு ஹர்த்தா வாகுவன்' என்று அருளிச்செய்தனன்.

அப்பொழுதே அவ்வண்ணம் விளைந்தமை கண்டு வ்யந்தரஸ்த்ரீகள் நால்வரும், 'எங்கட்கு ஹர்த்தாவாகுவான் யாவன்?' என்று வினவ, அருளிச்செய்வான், 'முன்சொன்ன பிங்மளபுத்ரன்அதிபிங்மளன் ஸந்ந்யஸித்து, உங்கட்கு இப்பொழுதே ஹர்த்தாவாகுவன்' என் றருளிச் செய்தனன். அப்பொழுதே வந்து அதுவும் அவ்வண்ண மாயிற்று. ஆயினபின், அவர்களெல்லாரும் ஸ்ரவாதை நமஸ்கரித்து விடைகொண்டு போயினர். ப்ரஹாவதீஹிரண்யவர்மாக்களென்னும் தெவர்களாகிய

---

1. வந்த.
* வஸந்திகா என்பது மூலம். 46: 352.
2. ரதிதேஷ்ணையும் ஸுஸீமையும் ஸுவாவதியும் ஸுரமெயும் என்னுங்.
† சித்ரஸேநையும் என்று உம் உளது. இவ்வாறே மற்றைப்பெயர்களோடும் உம் உளது.
‡ இவன் புண்டரீகிணிநகரத்து அரசன்.
3. வ்ரஜ.

யாமும் ஹரவாஸ நமஸ்கரித்து விடைகொண்டு போயினேம் என்று ஸுலோசனை சொல்ல, கேட்ட *ஜயகுமாரன், 'இன்னும் ப்ரகூதமாகிய † ஸ்ரீபால வஸுபாலர்கள்சரிதத்தினையுஞ் சொல்லுவாயாக' என்ன, ஸுலோசனை சொல்லுவாள் :

ஜம்பூத்வீப பூர்வவிதெஹ புஷ்கலாவதிவிஷய புண்டரீகிணீநகரத்து ராஜா முண்டபாலன் ; தெவி குவெரஸ்ரீ. இவர்கட்கு வஸுபாலனும் ஸ்ரீபாலனும் என இருவர் புத்ரர். முண்டபாலமஹாராஜன் ஸம்ஸார வைராக்யம் வந்து வஸுபாலனுக்கு ராஜ்யபரத்தினையும் ஸ்ரீபாலனுக்கு யௌவராஜ்யபரத்தினையுங் கொடுத்து தீக்ஷாப்ராப்தனாகித் தபஃப்ரபாவத்தினால் ப்ரமதவனத்து ஸுரகிரிஎன்னும் பர்வதத்து எழுந்தருளியிருந்த இவற்குக் கேவலோத்பத்தி யாதலும், வநபாலகன் வந்து கேவலோத்பத்திமஹாத்ஸவத்தினை அறிவிப்ப, அதனைக் கேட்டு அதிப்ரீதராகி எதிரெழுந்து ‡ஏழடி சென்று விநயோபசாரஞ் செய்தபின், சொல்லிய வநபாலகனுக்கு அயிகப்ரஸாதஞ் செய்து, 'வொஷணபூர்வகமாக நமராஜநங்களொடுகூடக் கேவலபூஜாமஹிமாக வருவீராமின்' என்று, வஸுபால ஸ்ரீபாலர்களை விடுத்து, குவெரஸ்ரீ முந்துறவே போகி, ஹரவாஸ நமஸ்கரித்திருந்தனள். அதற்பின் ஸ்ரீபாலவஸுபாலர்கள் விஹாயஸஹிதமாகச் சென்று ப்ரமதவன மடைதலும் அங்கே ஜமத்பாலசக்ரவர்த்தி ராஜ்யபரித்யாகம் பண்ணி தீக்ஷித்தவிடமாகி, தெவதாவிஸேஷத்தால் அயிஷ்டிதமாகியதொரு [1]ஆலமரத்தின்கீழ் நூத்தம் பண்ணுகின்றுரைக் கண்டு ஸ்ரீபாலகுமாரன் சொல்லுவான் :

'புருஷன் ஸ்த்ரீவேஷம் கொண்டு கூத்தாடுகின்றுன் ; ஸ்த்ரீ புருஷவேஷம் கொண்டு கூத்தாடுகின்றுள். இந்த நாட்யம் மநோஹர [2]மாகின்றது' என்று சொல்லிய வசநத்தைக்கேட்ட நர்த்தகி மூர்ச்செஹயினை யடைதலும், அவளை உசிதோபசாரங்களால் தேற்றியபின், ஒருத்தி குமாரனுக்கு அறிவிப்பாள் :

'ஸுரம்யவிஷய ஸ்ரீபுரநகரத்து ராஜா ஸ்ரீயான் ; தெவி ஸ்ரீமதி. இவர்கட்குப் புத்ரி ஜயவதி என்பாள். இவளது உத்பத்திதிவஸத்திலே நைமித்திகாதெஸம் இவள் சக்ரவர்த்திக்கு தெவியாகுவள். அவனும்

---

* ஜயகுமாரனும் சபையோரும் மகிழ்ந்தனர் என்பதனுடே இப்பருவம் முடிகிறது.

† இதுமுதல் 47-ஆம் பர்வம். ஸ்ரீபாலசக்ரவர்த்தியின் ஸம்பந்தத்தை வினவினன். 47:1.

‡ வஸுபாலன்தாயாகிய குபேரஸ்ரீயே ஏழடி நடந்து விநயோபசாரஞ் செய்தனள் என்பது மூலம். 47: 5-8.

1. வடவ்ருக்ஷத்தின் கீழ்.
2. மாகின்றது என்று விஸ்மயித்தலும் ஒருத்தி.

நாட்யகாலத்து ஸ்த்ரீபுருஷவேஷம் அறியும் என்றலில், யாங்களும் தத்பரீக்ஷார்த்தமாகத் திரிகின்றோம், உன்கண்ணே கண்டனம். யான் [1]ப்ரியரதி என்பேன்; என்புத்ரி இவள் மதநவேதெமன்பாள் புருஷ வேஷங்கொண்டு கூத்தாடினள். இவன் வாஸவன்என்பான் ஸ்த்ரீ வேஷங்கொண்டு கூத்தாடினன்' என்று சொல்ல, கேட்ட நரபதிகள் அதிப்ரீதராகி, அவர்கட்கு அயிக ப்ரஸாதஞ் செய்து ஸுரகிரியை நோக்கிப் போகின்றபொழுது *ராமபுரம் என்னும் நகரத்து ஸ்தநிதவேகன் என்னும் வித்யாயரனுக்கும் ஜ்யோதிர்வேதெமெக்கும் புத்ரன் அஸநி வேகன் என்பான். †இவன் ஸ்ரீபாலகுமாரனுக்குப் பூர்வபவவைரியாதலில் அவனை வதிப்பான்வேண்டி ஒரு குதிரையாகிக் குறுகுதலும், குமாரனும் அதனைக் கண்டு அதன்மிசை யேறிக்கொண்டு போதலும் அதுவுஞ் சிறிதிடஞ் சென்று ஆகாஸத் தெழுந்து தன்வடிவினைக் கொண்ட பொழுது, முன்சொன்ன வடவ்ருக்ஷமூலத்து வஸிக்கும் தெவதையால் காக்கப்பட்டு, வித்யாயரன் தெவதைக்கு அஞ்சி விட்டுப்போயினன். குமாரனும் தெவதையால் ஏவப்பட்ட [2]பர்ணலகு என்னும் வித்யையினால் வதெபின்றி ரத்நாவர்த்தம்என்னும் ‡பர்வதபார்ச்வத்து வீழ்தர, தெவதையும் 'இப்ரதெஸங்களில் இவனுக்கு [3]வரும் விக்நங்கள் பலவும் உள' என நினைந்து போயிற்று. குமாரனும் ஸோக மின்றி, 'இது பூர்வக்ருத கர்மபரிபாகம்' என நினைந்து ஒரு தடாகம் அடைந்து ஸ்நான பான லலாகக்ஷணைகளால் ச்ரமம் தீர்ந்திருத்தலும், அங்கே ஸந்நிஹிதமாகியதொரு ப்ராஸாதத்தினின்று ராஜபுத்ரிகள் அறுவர் புறப்பட்டுக் குமார ஸமீப மடைந்து விநயஸம்பந்நமாகத் தமது தெஸத்தையும், மாதாபிதாக்களது நாமங்களையும், அஸநிவேகனால் வலாத்காரத்தினாற் [4]கொடு போந்து தம்மை வைத்தமை முதலாகிய [5]வ்ருத்தாந்தத்தையும் சொல்ல, கேட்ட குமாரனும் அநுகம்பையோடுகூடித் தனது வ்ருத்தாந்தத்தினையும் அறிவித்திருப்ப, அஸநிவேகனால் குமாரவத நிமித்தமாக விடுதரப்பட்ட வித்யுத்வேதெமென்னும் அவனுடன்பிறந்தாள், குமாரனைக் குறுகி, அவனது ரூபலாவண்யாதிஸயத்தைக் காண்டலும், மதந [6]வ்யாகுலசித்தத்தினளாகிய மற்றொரு வரலாறு சொல்லுவாள்:

---

1. ப்ரியராத்ரிணீ.
* ராஜபுரம் என்று பாடாந்தரம். 47: 29.
† ஒருவன் ஒரு குதிரையைக் கொண்டுவந்து கொடுப்ப, விருப்பத்தோடு அதன்மேல் ஏறி என்று மூலம். 47: 19.
2. பர்ணலவித்.
‡ மலையின் மூடியில் வைக்கப்பட்ட குமாரனை என்று மூலம். 47: 22.
3. வருவன விக்நங்.
4. கொடு போந்து வைத்தமை.
5. வ்ருத்தாந்தத்தைச்.
6. வ்யாகுலித.

'ராமபுராயிபதி ஸ்தநிதவேமனுக்கும் ஜ்யோதிர்வேமெக்கும் புத்ரனுகி, எனக்கு அநிரஜனுகிய அமோகவேமன் [1]உன்னை மைத்துனனுதல்வேண்டி இங்கே கொடுபோந்தனன். "இப்பொழுது, ரத்நாவர்த்தமிரியிலே யிருந்த குமாரனைச் சென்றடைவாயாக" என்று சொல்ல, யான் நின்னை யடைந்தேன்' என்று சொல்லி, இங்கித [2]சேஷ்டிதங்களினுல் தனது காமபரவசசித்தவிகாரத்தை யறிவித்து, ஸமீபவர்த்தியாகிய-தொரு ஹவநத்தைக் காட்டி, 'அதனை யடைதும்; போதுவாயாக' என்றலும், குமாரனது அநாதரத்தை யறிந்து அவ்விடத்தே ஒரு ஹவநத்தை நிர்மித்து ராஜகந்யகைகளோடுகூட இருந்தனள்.

அவ்வளவில், விஜயவேகெயுடைய சேடி அநங்கபதாகை என்பாள் சூறுகிக் குமாரனுக்கு அறிவிப்பாள்: 'உன் *ஸ்வாமியாகிய ஜிதேந்த்ரவானது [3]பார்ச்வத்தே பூஜாத்ரவ்யமாக ஸந்நிஹதனுகிய ஜ்யோதிர்வேகெமக்குப்பிதாவாகியவனுக்குக் குபேரஸ்ரீயாகிய நின்மாதா சொல்லுவாள், "ஸ்தநிதவேமன், தனக்கு ஜாமாதாவாகும் ஸ்ரீபாலகுமாரனை யாதானும் ஓர் உபாயத்தால் [4]தேடித்தருவானுக" என்று சொல்லினளாதலில், அவனும் தன்ஸுதனை யேவ நின்மைத்துனனுகிய அவனை நின்னைக் கொண்டு போந்தனன். உத்தரச்ரேணியில் அநிலவேமன்என்னும் விஜயாயரன் †அவனுக்கு நிவேஷியாதலில், அவனுல் குமாரனுக்கு ப்ரமாதத்தை ஆரங்கித்து [5]அபாயமின்றியே கொடுபோதுவீராமின் என்று சொல்லி அமோகவேமனுல் [6]விடுதரப்பட்டு யாங்கள் நின்னை யடைந்தனமாதலில், விஜயவேகெமெ நின்னைக் காதலித்தனள். அபாயமின்றியே நின்னுபஸத்தை அடைய வேண்டுதியாகில் எம்மை விடாதே வர்த்திப்பாயாக' என்று சொல்ல, கேட்ட குமாரன் சொல்லுவான்:

'உபநயநகாலத்து என்னுல், மாதாபிதாநியோமத்தாலல்லது விவாஹக்ரியை செய்யேன் என்று வ்ரதம் ஸங்கல்பிக்கப்பட்டது' என்ன, கேட்டு, காமோத்பீபநமாகிய இங்கித சேஷ்டிதங்களினுலும் அநுராகஹேதுவாகிய [7]புராணகதைகளாலும் அவனது சித்தம் சலிப்பிக்க முடியாமையில் விஜயவேகெமெ [8]தன் †ஆப்தஸ்த்ரீக்களைக் கொடுவருவான்வேண்டிக் குமாரனிருந்த ஹவநத்துக் கவாடபுடத்தினைத் தனது விஜயை [9]லடைத்துச் சிறைசெய்து போயினள். குமாரனும் அங்கே

---

1. உன் மைத்துனனுதல்.
2. சேஷ்டைகளால்.
3. ஸமீபத்தே.
4. தேடித்தருவாயாக.
* தந்தை என்று மூலம். 47: 34.
† 'தனக்குநிவேஷி'என்று மூலம் 47: 37.
5. அபாயமின்றியே நின்னைக் கொடு.
6. விதரப்பட்ட.
7. ராமகதை.
8. ஸ்வகீய.
‡ மாத்ருபித்ருக்களை என்று மூலம். 47: 43.
9. அடைவித்து.

நிலாமுற்றத்துத் [1]தன் ரக்தகம்பளத்தால் போர்த்துக்கொண்டு நிற்பை பண்ணினன். அவ்வளவில் *ஹெருண்டம் என்பதொரு பக்ஷி மாம்ஸம் என நினைந்து, கம்பளத்தினெடுகூடக் குமாரனை எடுத்துக்கொண்டு போகி, விந்த்யகூட †ஜினபவநத்துச் சைத்யவ்ருக்ஷத்தின்மேல் வீழ விட்டுப் போயிற்று. குமாரனும் அதினின்றிழிந்து ஸ்நாநவிஸேஷ்யஞ்கி ஸுமநஃபுஷ்பாதிகளைக் கொண்டு பூஜிப்பான்வேண்டி ஜினபவநமடைந்து ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணுதலும் திருக்கதவு தானே நீங்குதலில் ‡விஸ்மிதனுகிய குமாரனும் புக்கு ஜினபதிப்ரணமாஹுர்ச்சநஸ்தவநம் பண்ணியபின், கவாடம் தானே [2]நீங்குமது ஒரு விந்யாயரகன்யகை விவாஹோத்ஸவத்துக்கு ஆதெஸமாதலில் அதனைப் பரீக்ஷித்திருந்தானொரு விந்யாயரன் குமாரனை யெடுத்துக்கொண்டு போகின்றவன், மநோரமவிஷயத்து ஸிவங்கரநகரத்து ராஜா அநிலவேகன்; தெவி காந்தவதி; இவர்கட்கு புத்ரி ஸோமவதி என்பாள். §இவள் ஆகாஸஸ்படிக நிர்மிதமாகிய ஹவநத்து நிலாமுற்றத்து நிற்பை [3]பண்ணுகின்ற அந்த விந்யாயரகன்யகையினைக் காட்டி, 'இவள் ஆர்?' என்றலும், குமாரன், 'இது ஹயங்கரமாகிய ‖மஹாநாமம்' என்றலும், அவன் குமாரனைக் கொண்டு சென்று விந்யாயரனுக்குக் காட்டி, 'இவன், [4]நம் பெண்பிள்ளையை விஷமஹாநாமம் என்றனன்' என்றலும், ராஜாவும் மிகவும் கோபித்து, 'இவ்வண்ணஞ் சொல்லிய இவனைக் கொண்டுபோகி, மநுஷ்ய மொசரமல்லாத வநமஹநத்துள் இட்டுவருவாயாக' என்று நியோகிக்க, விந்யாயரனும் கொடுபோய் உத்தரஹிமாசலத்து மநோஹரநகர ஸமீபமாகிய ஸ்மஸாநப்ரதெஸத்து [5]ஸீதவேதாள விந்யையால், குமாரனை ஒரு $வ்ருக்ஷவடிவினனுகப் பண்ணிவைத்துப் போயினன்.

அந்த ஸ்மஸாநப்ரதெஸத்தே, அஸ்வ்ருஸ்யகுலஜாதையாயினுளொருத்தி தன் புத்ரிக்கு அபராயஞ் செய்த ஜாமாதாவினை நாய்வடிவின

---

1. தன் ரத்நகம்பள.
* பேருண்டம் உயிரோடிருக்கும் பிராணியைத் தின்னுது எனத் தெரிகின்றது.
† வித்தகூடாக்ரத்தில் என்று மூலம். 47: 45.
‡ விஸ்மிதனுகிப்புக்கு என்றிருப்பின் அமைதியாகும்.
2. நீங்கும். இது.
§ இவள் என்று தொடங்கியதற்கேற்ப வாக்கியம் முடிந்திலது. இவள் என்பது மிகை. இவ்வாறே சில விடங்களில் உளது.
3. பண்ணுகின்ற விஷ்யாய.
‖ பெண்ணுகம் என்பது மூலம். 47: 51
4. நமது கன்யகையை.
5. ஸீதவேதாள.
$ வ்ருக்ஷ வடிவு என்பது மூலம். 47: 55.

ஞகப் பண்ணித் தன்புத்ரிபாஹங்களில் வீழ்ந்து புரண்டு அது நயம் பண்ணுவிப்ப [1]ப்ரஸந்நயாகியபின் ஸ்வஹாவரூபத்தைக் கொடுத்தனள். அதனைக் கண்ட குமாரன் 'என்னே வித்யாயரஜநங்கள் தாம் வேண்டிய வடிவினைச் செய்ய வல்லவர்!' என்று விஸ்மிதஞகித் தனது ஸரீரத்தைப் பார்த்தலும், தனது வ்ருத்தரூபத்தைக் கண்டு விஷாத விஸ்மயங்களை யடைந்து போகின்றனனாக, ஹொமவதியின் ஹ்ருதா ஹரிகேதுவென் பான் ஒரு வித்யாயரன் *மஹாளஷயி என்பதொரு வித்யை ஸாயித்த லில் ஸந்நிஹிதை யாகிய தெவதை தன்கையில் உமிழ்ந்த உச்சிஷ்டத் தைக் காட்டி, 'குமாரனே, இதனை ஸங்கியாதே உபயோகிப்பாயாக' என்று ஸந்நிஹிதஞகிய குமாரனுக்குக் கொடுப்ப, குமாரனும் அதனை வாங்கி உபயோகித்தனன். அதனைக் கண்ட ஹரிகேதுவும், 'குமாரனே உன்னுல், தெவதா[2]ப்ரஸாதத்தினுல் வந்த ஸர்வவ்யாயிநாஸகாரண மாகிய ஔஷதயம் பெறப்பட்டது' என்று ப்ரஸம்ஸித்து, ப்ரியவசநஞ் சொல்லிப் போயினன்.

போனபின், அந்த ஔஷத ப்ரஸாதத்தால் குமாரன் வ்ருத்த வடிவின் நீங்கி ஸ்வஹாவரூபத்தோடு போய் அங்கே ஸந்நிஹித ஞயிஞ ரொருவனை 'இவ்விடம் எப்ரதெஸம்?' என்று வினவ, அவனும், †'இவ்விடம் விஜயார்த்பர்வதத்திற்கு வடக்காகிய நீலபர்வத [3]தக்ஷிணஹாரத்து ஸுஹ்மாநகர ஸமீபமாகிய ஹேமதவநம் என்னும் மஹாவநம். இந்த ஸிலைகள் ஏழினையும் விழாதவண்ணம் ஒன்றின்மேல் ஒன்று வைக்க வல்ல வனுக்குச் சக்ரவர்த்திபதம் தலைப்படும்' என்றலும், குமாரனும் அவ் வண்ணஞ் செய்தலில், அந்த ஆஸ்சர்யத்தைக் கண்டவன் நகரஜநங் கட்கு அறிவிப்பான்வேண்டிப் போயினன்.

குமாரனும் அங்குநின்றும் ‡போகி விரூபையாயிஞளொரு வ்ருதெஹையைக் கண்டு, 'புஷ்கலாவதீவிஷயத்துக்கு வழி யாது?' என்று வினவ, 'விஜயார்த்பர்வதத்திற்கும் அப்பாலாகிய அந்த ப்ரதெஸம் ஆகாஸமார்கத்தாலல்லது போதலரிது' என்ன, குமாரனும், 'என் தெஹ மடைதற்கு யாதானுமொரு உபாயத்தைச் சொல்லுவாயாக' என்ன, அவளுஞ் சொல்லுவாள்:

---

1. ப்ரஸந்நயாய், பின். 2. ப்ரஸாதத்தினுல் ஸர்வ.

* இத்தப்பெயர் மூலத்தில் இல்லை. 47: 61.

† 'விஜயார்த்தபர்வதத்தின் கிழக்கு நீலபர்வதத்தின் மேற்கு ஸுஸீமா என்னுந் தேசம் உளது. இத்தேசத்தில் மஹாநகரம் என்னும் பட்டணம் இருக் கிறது. பிரஸித்தமான இது ஹேமதவனம் என்ற மூலம். 47: 65,6.

3. தக்ஷிண ஹரத.

‡ போகி, மரத்தடியிலிருந்த - நிச்சயமான ஸரீரமுடையவளை என்பது மூலம். 47: 69.

ஜம்வுமதீப வத்ஸகாவதீவிஷய விஜயார்த்-பர்வத ராஜபுராயிபதி-யாகிய வித்யாதரசக்ரவர்த்தி யரணீகம்பனுக்கும் ப்ரஹாகரீதெவிக்கும் புத்ரி ஸுவாவதி என்பேன். யான் *குலவித்யைக ளாயினவெல்லாங் கரைகண்டபின் ஒருநாள், †கச்சுமகாவதீவிஷயத்து விஜயார்த்பர்வதத்து அகம்பநன் என்னும் வித்யாதரனுக்குப் புத்ரி பிப்பலை என்பாள்; என் ஸகியாகிய அவளைக் காண்பான்வேண்டி அவ்விடம் மடைந்திருந்த பின், அவளது கம்வளத்தினைக் கண்டு, 'இந்தக் கம்வளம் எங்கே பெற்றனை?' என்ன, அவளும், 'இது நிமித்தஜ்ஞாதெமத்தால் பெறப் பட்டது' என்று சொல்லியபின், மதநவ்யாகுல சித்தை யாயினள். அவளையே காண்பான்வேண்டிக் காஞ்சநபுரத்தினின்றும் வந்தாள் மதநவதியென்பாள், அந்தக் கம்வளத்துக் கட்டிக்கிடந்த ஸ்ரீபாலன் என்னும் நாமாக்ஷரஸஹிதமாகிய மோதிரத்தைக் கண்டு காமமோஹிதை யாயினள். அது, அவளுக்கு நிமித்தஜ்ஞாதெம மாகும். ஸ்ரீபால குமாரன் இந்த விஷயத்து வருவதற்குக் காரணம் யாது என் றறிதற்கு, யான் புண்டரீகிணீநகர மடைந்து, ஜிநபதிஸமவஸரண மடைந்திருந்த குவெரஸ்ரீயினைக் காண்டலும், அவளும் உனது தெமாந்தர கதெயினைச் சொல்லினள். யான் அதனைக் கேட்டு உன்னைத் தேடிக் கொடுவருவான் வேண்டி வருகின்றேன்; வித்யுத்வேதெமுமுவத்தால் உனது வ்ருத்தாந்தத்தினைக் கேட்டு, 'உன்னோடு அவனை அடைவிப்பேன்' என்று சொல்லி, அவளைத் தேற்றிப் போந்து, வித்யகூடஜிநஹவ நமடைந்து, 'உன்னைப் புண்டரீகிணீநகர மடைவிப்பான்வேண்டி வந்தேன்' என்று சொல்ல, கேட்ட குமாரன், 'உனது ஸரீரம் வார்த்யக்யபரிணத மாதற்குக் காரணம் என்?' என்று வினவ, 'அவளும் உனது வார்த்யக்யம் காண்கிலையோ?' என்ன, குமாரனும் தனது ஸரீரம் ஜராபரிணத மானமை கண்டு விஸ்மிதனாகி, 'என்னை நீ இவ்வண்ணம் பண்ணுதற்குக் காரணம் என்?' என்று வினவ, அவளும் சொல்லுவாள்:

'பிப்பலாமதநவதிகள்மைத்துனன்மார் யமமவேமனும் ஹரிவர னும் என்பார். அவர்களால் உனக்கு அபாயம் வாராமல் பரிஹரிப்பான் வேண்டி, இவ்வண்ணம் உன்னை வ்ருத்யங்கைக்கினேன். இனி, ‡என்னை யேறிக்கொண்டு கடிது புண்டரீகிணி யேறப் போதுவாயாக' என்ன,

---

* மூன்று வித்யை என்று மூலம். 47: 74. மூன்று வித்யையாவன—ஜாதி வித்யை (தாய்வித்யை), குலவித்யை (தகப்பன்வித்யை), ஸாதித வித்யை (தான ஸாதித்த வித்யை) என்பன.

† வத்ஸகாவதி என்பது மூலத்துப் பாடாந்தரம். 47. 75.

‡ என் கையிலிருக்கின்ற அமிர்தருசியுள்ள பழத்தைத் தின்று பசியும் சிரம மும் இல்லாதவளாகி என்மேலேறி...என்பது மூலம் 47: 91-92.

குமாரன், 'யான் மாதாபிதாக்கள் நியோமத்தாலல்லது ஸ்த்ரீகளை ஸ்பர்ஶியேன்' என்ன, அவளும் அப்பொழுதே புருஷவேஷங்கொண்டு அவனை ஏற்றிக்கொண்டு போகி விந்த்யகூடஜிநஹவநத்து விஶ்ரமமாக இருந்தனள். அந்த ஶிவஸத்தே ஹொமவதி, தன் ஹவநத்து ஒரு சந்தூன் வந்து புகுந்து மீண்டு போகின்றனளுக ஸ்வப்நங் கண்டு ஊஃஸ்வப்நஹல ப்ரமநாஶநமாகக் *காந்தவதியே ரத்நவதியே அமிதவதியே ரதிகாந்தையே சித்ரவேகெமயே மஹநவதியே பிப்பலியே வித்யுத்வேகெமயே என் றிவர்முதலாகிய கந்யகைகளோடுகூட வந்து ஜிநஹஹ மடைந்து ஜிநபதிபூஜை பண்ணி யிருப்ப, அங்கே ஸந்நிஹிதனுகிய ஶிவகுமாரன்என்பானெரு வித்யாயரகுமாரனது வக்ரமாகிய முவம் ஸ்வஹாவஸ்யிதமாதலும், அது நிமித்தஜ்ஞாதெஶ மாதலில், ஸுவாவதி கடிது குமாரனை எடுத்துக்கொண்டு போந்து மற்றொரு ப்ரதெஶத்திருப்ப, அங்கே ஸந்நிதனுகிய ஹரிவரன் †குமாரனை யெடுத்துக்கொண்டு போகின்றவன் ஸுவாவதிக்கு ஹிதனுகி மஹாநாமங் கிடப்பதொரு ‡காளஹுஹை என்னும் முஹையுட் புக விட்டுப் போயினன். குமாரனது புண்ய ப்ரஹாவத்தால் அந்த மஹாநாமம் ஓடிப்போயிற்று. அங்கே ஒரு §ஶிலாதலத்து இரவு நிந்திரைபண்ணிப் புறப்பட்டனன். அதுவும் நிமித்தஜ்ஞாதெஶம்.

அங்குநின்றும் வ்ருத்யவேஷத்தினுற் போகி சந்தூபுரநமரத்து ஶ்மஶாநப்ரதெஶ மடைதலும், அங்கே ஸந்நிஹிதனுகிய ‖யமமவேமன் கண்டு விவியொபஸர்மங்களைப் பண்ணவும் அவை அகிஞ்சித்கர மாயின.

அதிவலனென்பானெரு வித்யாயரநரபதிக்கு தெவி சித்ர ஸேநை என்பாள். இவளொடு ஸம்மமித்தானெரு [1]அநுசரனைக் கண்டு கோபித்து அவனை அந்த ஶ்மஶாநப்ரதெஶத்தே அநி நியிலிட்டுச் சுடு வித்தனன் யமமவேமன், குமாரனை யெடுத்து அந்த அநி நிஜ்வாலை-யுட் புகவிட்டுப் போயினன். குமாரனும் மதெளஷதியிப்ரஹாவத்தால் அநி நியினின்றும் அபாய மின்றிப் புறப்பட்டனன். வயிக்கப்பட்ட அநுசரன்ஹார்யை அதனைக் கண்டு குமாரஸ்பர்ஶநத்தால் அநி நியினது

---

* காந்தவதி, ரத்னவேகை, ஸுவேகை, அமிதமதி, ரதிகாந்தை, சித்தவேகை, பிப்பலா, மதனவதி, வித்யுத்வேகை முதலியோர் என்று மூலம். 48:97-98.

† சாமரூபிணி என்றும் மோதிரத்தினுல் நீரில் தன்வடிவினை நோக்கிக கொண்டிருந்த குமாரனை என்று மூலம். 47: 102.

‡ 'மஹாகால' குஹையில். 47: 103. § ஶய்யாதலத்தில். 47: 105.

‖ குஹையினின்று வெளிப்பட்ட குமாரனைப் பரீக்ஷித்தறிதற்காகத் தூம வேகன் எவலர் பலரை நியமித்திருந்தான். அவர்களால் அறிந்து.....கல்லாயுதங் களால் உபஸர்க்கஞ் செய்தான் என்று மூலம். 47: 05-7.

1. அடசரன்.

உஹநஸக்தி யின்மை யறிந்து, 'என்ஹர்த்தா நிரபராயியாயிருந்தும் அவனை நரபதி உண்மித்தனன். அவன் நிரபராயன் என்னும்படி இந்த அநீநியுட் ப்ரவேஸித்து ஸபயம்பண்ணித் தருவேன்' என்று வொஷித்து அந்த அநீநியுட்புக வீழ்ந்து அபாயமின்றிப் புறப்பட்டனள். அதனைக் கண்டுநின்ற குமாரன் 'என்னை ஸ்த்ரீஜநமாயாப்ரபஞ்சம் இருந்தவாறு!' என்று விஸ்மிதனுகிப் [1]போகியபின், அந்த நமரத்து விமலஸேந நரபதிபுத்ரி *விமலமதி என்பாள்; இவள் காமஜ்வரம் என்ப தொரு பிஸாசத்தால் பீடிதை யாயினள். அதனை ஸகல ஜநங்களும் நிராகரிக்கமாட்டாதபின், குமாரன் அதனை நிராகரித்தனன். அதனைக் கண்ட நரபதி 'நிமித்தஜ்ஞாநெஸும் [2]பரமாயா மாயிற்று' என்று ஸந்துஷ்டனுகி, குமாரனுக்குக் கந்யகையினைக் கொடுப்பான் உற, குமாரனது அநாதர மறிந்து குமாரனை வ்யவஸாயமீப மடைவிப்பான்வேண்டி, வரஸேநன்என்னும் புத்ரனை யேவிவிட, அவனும் குமாரனைக்கொண்டு போகி, [3]விமலபுர(நமர)ஸமீபமாகியதொரு உத்யாநத்துக் குமாரனை வைத்துத் தண்ணீர் கொண்டுவருவான்வேண்டி †வரஸேநன் போயினன்.

அந்த அவஸரத்து ஸ்வாவதி கூனிவடிவுகொண்டு குறுகி, குமாரன்மிசை ஒரு புஷ்பமாலையினை வீழவிட்டுத் த்ருஷ்ணைபமநம் பண்ணி, குமாரனை ஒரு கந்யகைவடிவினளுகப் பண்ணினள். யமவேஹரிவர்கள் கந்யகையினைக் கண்டு பரஸ்பரம் கலஹம் பண்ணியபின், அவர்கள்வ்யவஜநங் கூடி, 'கந்யகையால் அபிலஷிக்கப்பட்டவனை கந்யகைக்குப் பதியாக' என்று நியமிக்க, கந்யகையினது அநாதரத்தினை யறிந்து கலஹம் நீங்கினர்.

அதற்பின், ‡காந்தா ஸ்காந்தா காந்தவதிகள் என்னும் கந்யகைகளோடு கூடியிருந்தபொழுது ஸ்வஹாவவேஷத்தைக் கொண்ட குமாரனைக் கண்ட கந்யகைகள் லஜ்ஜா விஸ்மய மஹநவிகாரங்களை அடைந்து போயினர். குமாரனும் அங்கே இரவு வஸித்து ப்ரஹாதகாலத்து ஸ்வாவதியினை மேற்கொண்டு போகின்றவன், 'இத்தனைக் காலமும் என்னை மறந்திருக்கைக்குக் காரணம் என்?' என, அவளும் 'யான் உன்னை மறந்திலேன்; உனக்குவருங் கந்யகாலாஹத்தினையும் அபாயமின்மையும் அறிந்து, அப்ரகாஸமாக உனது ஸரீரஸமீபத்தே வர்த்தித்தேன்' என்று

---

1. போயினன்.
* கமலாவதி என்று மூலம். 47: 114.
2. பராஸக்தம்.
3. விபுலபுர.
† வரஸேநன் என்பது மிகை.
‡ காந்தா, ஸ்காந்தா, ரதிகாந்தா, காந்தவதி என்று மூலம். 47: 123.

சொல்லிப் போகி, உக்ஷிண விஜயார்த்த மஜபுரம் என்னும் நகரத்துக்கு ஸமீபமாகிய இடத்து ஸந்நிஹிதமாகியதொரு மஹஹஸ்தியினுடகூட *க்ரீலெபண்ணி மஹஹஸ்தியினை ஜயித்தனன்.

அது ஒரு ராஜகர்யகைக்கு நிமித்தஜ்ஞாதெஸமாதலில் அதனை யறிந்த நரபதி, நகரம் எப்பக்கமு மலங்கரித்துக் குமாரனை எதிர்கொண்டு புக்குப் பூஜித்தனன். அதற்பின், ஹயபுர ஸமீபத்துப் போகின்ற குமாரனை ஒரு குதிரை வந்து ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணிற்று. அதுவும் ஒரு நிமித்தஜ்ஞாதெஸமாதலில் அங்கும் அவ்வண்ணம் பூஜித ஞயினன். அதற்பின், வீமகிரி என்பதொரு பர்வதத்து ஸமுஷிதராகிய ஜநங்கள் ஒரு வாளினைக் கூட்டினின்றும் வாங்கமாட்டாதபொழுது குமாரன் அதனை உருவி ஒரு [1]வம்ஸஸ்தம்ஹத்தினை யெறிந்தனன். அதனைக் கண்ட ஜநங்கள் ஆர்த்துக் கொண்டனர். அதற்பின் மூங்கையாயினுளொருவன் வந்து ஜயஸப்தம் பண்ணி ஸ்துதித்தனன். அதற்பின், கைசொத்தாயினுளொருவன் கைநிமிர்ந்து அஞ்ஜலி பண்ணினன். அதற்பின் குமாரன் ஸந்நிஹிதனுயின பொழுது, வயிரம் உருக்குகின்றுளொருவனுக்கு வயிரம் பதமாதலில் அவனுற் பூஜித ஞயினன்.

விஜயபுரத்து முன்சொன்ன வாளுடையவன், குமாரன் சக்ர வர்த்தியாயினபொழுது ஸேநாபதிரத்ந மாகுவன். அந்த நகரத்து வரகீர்த்தியென்னும் நரபதிபுத்ரியாகிய கீர்த்திமதிக்கு வாளுருவுகை நிமித்தஜ்ஞாதெஸ மாகும். ஸ்ரேயஃபுரத்து முன்சொன்ன மூங்கை புரோஹிதரத்ந மாகக்கடவன். அந்த நகரத்து, †ஜயஸேநநரபதிபுத்ரி யாகிய வீதஸோகையென்னுங் கந்யகைக்கு மூங்கை பேசுகை ஆதெஸ மாகும். ‡ஸில்பபுரத்து முன்சொன்ன கைசொத்தானவன் ஸ்தபதிரத்ந மாகக்கடவன். அந்த நகரத்து நரபதியென்னும் ராஜாவின் புத்ரியாகிய §விமலையென்னுங் கந்யகைக்குக் கை நிமிர்தல் ஆதெஸ மாகும். யாந்ய புரத்து முன்சொன்ன வயிரமுருக்கினவன் மந்த்ரிரத்ந மாகும். அந்த நகரத்து விஸால நரபதிபுத்ரியாகிய விமலஸேநையென்னுங் கந்யகைக்கு வயிரம் பதமாகை ஆதெஸ் மாகும்.

இந்த ஆஸ்சர்யங்களை நரபதிகட்கு அறிவிப்பான்வேண்டிப் பரிகூஜநங்கள் போயினபின், ஸுவாவதிமேல் ஏறிப் போகின்ற

---

* மூப்பத்திரண்டு விதமான கஜபரீக்ஷைகளால் க்ரீடை செய்து வசப்படுத்தி ஞன். 47 : 129.

1. ஸ்தம்ஹத்தினை என்று பாடம். வம்ஸஸ்தம்ஹம் என்பது மூலத்திற்கு (47: 136) ஏற்ற பாடம்.

† ஸிவஸேனன் என்று மூலம். 47: 142.

‡ ஸில்பிபுரம். 47: 144. § ரதிவிமலை என்று மூலம். 47: 145.

குமாரனைக் கண்ட யமமவேமன் வெகுண்டு குறுகுதலும், முன்சொன்ன வடவரகூமூலத்து ப்ரதிஷ்டிதமாகிய தெவதை *குறுகி ஸுவாவதியை 'அஞ்சல்' என்று சொல்லி, 'குமாரனை விடுவாயாக' என்று யமமவேமனுடன் யுத்தியம் பண்ணிற்று. ஸுவாவதியால் விடப்பட்ட குமாரனும் ஒரு பர்வதத்துப் பூர்வஹவத்துமாதாவாயினுளொரு யக்ஷிதெவதையாற் காக்கப்பட்டு ஸரீரஸுவையெயின்றியே வீழ்ந்தபின், அந்த தெவம், 'குமாரனே, இத்தடாகத்துள்ளே புகுவாயாக' என்று நியோமிக்க, குமாரனும் நிர்ஹயனுகிப் புக்கு, ஸிலாஸ்தம்ஹத்துமேல் பஞ்சநமஸ்கார படீ சிந்தையுடன் நித்ரைபண்ணி, ப்ரஹாதகாலத்து உத்தரதிதீஹாமத்து ஒரு ஜிநபதிவிம்பங் கண்டு நமஸ்கரித்துப் பூஜித்தபின், யக்ஷிதெவதையாற் கொடுக்கப்பட்ட விசித்ர [1]ரத்நாஹரணுதிகளை யுடையவனுகி மணஹபினின்றும் புறப்பட்டபின், †ஸந்நிஹிதையாகிய ஸுவாவதியொடுங்கூடப் போகி ஸுரதிரிஎன்னும் பர்வதத்து ஸமவஸரணமண்டலமடைந்து ஸமவாஸந நமஸ்கரித்தபின், ‡ குவெரஸ்ரீவஸுபாலாதி வணிஜநங்களொடுகூடி அயிக ஆநந்தஸஹிதனுகி யிருந்தனன்.

முன்சொன்ன ஜயவதிமுதலாகிய எண்பத்துநால்வர் ராஜகந்யகைகளை விவாஹமஹோத்ஸவத்தினுல் அடைந்து இஷ்டவிஷய காமஹொகங்களை இனிது துகர்கின்ற ஸ்ரீபாலகுமாரனுக்கும் பாரிஷேணமுதலாகிய தெவிமாரொடுகூடிய வஸுபாலகுமாரனுக்கும் இனிது செல்கின்ற காலத்து, ஜயவதி மணபாலனென்பானொரு புத்ரனைப் பெற்றனள். அந்த திவஸத்தே ஸ்ரீபாலனுக்குச் சக்ரம் உத்பன்னம் ஆயிற்று. ஆகியபின், திதீ விஜயபூர்வகமாக ஷட்வண்டமண்டலாதிபதியாகியபின், ஜயவதிக்கு ஹ்ராதாவாகிய ஜயவர்மாவின் புத்ரியாகிய ஜயஸேனையினையும், அமிதவிர அமிதிவேம மதிநாவேம ஹரிகேது ஸிவன்முதலாகிய நரபதிகள்புத்ரிகளாகிய கந்யகைகளையும் மணபால குமாரனுக்கு விவாஹவிதியாற் கொடுத்தபின், அவன் ஒருநாள் சந்த்ரஹணங் கண்டு ஸம்ஸாரநிர்வேமத்தினையும் ஜாதிஸ்மரணத்தினையும் அடைந்து தனது ஹவங்களை நினைக்கின்றுன், 'புஷ்கராயத்து அபர

* வித்யாதரரூபத்தொடு வந்து ஸுகாவதியை நோக்கி, 'நீ குமாரனை விட்டுவிட்டுப் பயமின்றி வித்யாதரனுடு பொருது வெற்றி பெறுதி' என்றது. ஸுகாவதியும் குமாரனை விட்டுவிட்டு ஸௌர்யஸாலிநியாகித் தூமவேகனுடு நெடுநேரம் பொருது தன் வித்யைகளால் அவனைத் தடித்தாள் என்பது மூலம். 47: 150–152.

1. ஆஹரணங்களை.

† அமமவேகனை ஜயித்து வாளொடு வந்து சார்ந்த ஸுகாவதியொடு என்பது மூலம். 47: 162.

‡ பகவானுல் (குணபாலஜிநனுல்) சொல்லப்பட்ட எழுநாட்கள்வரை வித்யாதரஸ்ரேணியிலிருந்து கந்யைமுதலிய பல பேறுகளை யடைந்து பின்னர் ஊரை யடைந்தான். 47: 167,8.

விதேஹத்துப் பரிமவிஷய காந்தபுரத்துக் கநகராயன் என்னும் நரபதிக்கும் கநகப்ரஹாதெவிக்கும் *புத்ரனாகி, ஒருநாள் உதீயாநத்து ஸர்ப்பதஷ்டையாகிய தெவியோமத்தால் வஸுஜநங்களோடு †ஸம்யமத்தினைக் கைக்கொண்டு தெஷாவஸுஹாவநா பரிணதனாகி ஸரீர பரித்யாகஞ் செய்து ஜயந்தவிமாநத்து அஹமிந்த்ரனாகிப் போந்து, யான் மாணபாலனாயினேன்' என நிஜனந்தபின், ஹிரண்யவர்மா ப்ரியதத்தா ப்ரஹாவதிகளுடைய பிதாக்கள் ஆதித்யமதி ஸமுத்ரதத்த வாயுரதர் என்னும் நரபதிகளும் குவெரகாந்தனும் தபஸ்சரண விஸுத்தியராகி லெளகாந்திகதெவர்களாகிய இவர்களால் வொயிதனாகி தீக்ஷித்து, மாணபாலன் தீர்த்தகரபதம் அடைந்தருளினன். ஸுவாவதீ-தெவிபுத்ரனாகிய யஸுபாலன்என்னுங் குமாரன் தீக்ஷித்து, மாணபால தீர்த்தகரற்கு ப்ரதமமணைய ராயினன்.

மற்றொருநாள், ‡சக்ரவர்த்தி விஹாதிஸஹிதனாகிச் சென்று ஹமவாந்நகநிமஸ்கரித்துத் தனது பூர்வஹவத்தினை வினவ, ஹமவானும் அருளிச்செய்வான் :

புண்டரீகிணீநகரத்து யஸுபாலநரபதி ராஜ்யம் பண்ணுகின்ற காலத்து, அந்நகரத்து ஸர்வஸமிதன்என்னும் வைஸ்யனுக்கும் §யநஞ்ஜயனுடன் பிறந்த யநஸ்ரீஎன்னுந் தெவிக்கும் புத்ரன் ஸர்வ தயிதன் என்பான். இவன்அதனை ஸர்வதயிதை என்பாள். [1]ஸாகர ஸேநனுக்கும் யநஞ்ஜயனுக்கும் புத்ரிகளாகிய ‖ஜயஸேநையும் ஜயதத்தை யும் ஸர்வதயிதனுக்கு ஹார்யைக ளாயினர். ஸாகரஸேநனுக்கும் ஸர்வ ஸமிதன்அதனையாகிய தெவஸ்ரீக்கும் புத்ரர் ஸாகரதத்தனும் ஸமுத்ர தத்தனும் என இருவர். இவர்கட்கு இளையாள் ஸாகரதத்தை என்பாள். ஸாகரஸேநனுக்கு அதனையாகிய ஸாகரஸேநைக்கும் ஸர்வஸமிதனுக்கும் மக்கள் வைஸ்ரவணதத்தனும் வைஸ்ரவணதத்தையும் என இருவர். வைஸ்ரவணதத்தன் ஸர்வதயிதனுக்கு [2]தாயாதியாகிய ஹரிதா. ஸாகரதத்தனுக்கு வைஸ்ரவணதத்தை ஹார்யை யாயினள்; ஸமுத்ரதத்தனுக்கு ஸர்வதயிதை ஹார்யை யாகினள். வைஸ்ரவணதத்த னுக்கு ஸாகரதத்தை ஹார்யை யாயினள்.

---

* கனகப்ரபன் என்னும் புத்ரனாகி என்று மூலம். 47: 181.
† ஸமாதிருப்தரிடத்தில் ஸம்யமத்தைக் கைக்கொண்டு என்று மூலம். 47:183.
‡ சக்ரவர்த்தி—ஸ்ரீபாலன்.
§ தனஞ்ஜயன்தங்கை என்று மூலத்தால் (47: 192) தெரிகின்றது.
1. ஸாகரஸேநைக்கும்.
‖ இவள் ஸாகரஸேனன் மகள், ஜயதத்தை தனஞ்ஜயன்மகள். 47: 194.
2. தாயாதிகளாகிய ஹரிதாக்கள்.

இவ்வண்ணம் இவர்கள் இனிது செல்கின்றகாலத்து ஒருகாள் யநஞ்ஜயன் அநவத்மாகியரத நங்களைப் பாஹுயமாகக்கொண்டு நரபதியைக் காண்டலும், அவனுக்கு நரபதி அயிக ப்ரஸாதஞ் செய்து மஹாவிஹவத்தினைக் கொடுத்தனன். அதனைக் கண்ட வைஶ்யராயினுமெல்லாரும் ப்ரஹ்மதமாகிய யநார்ஜநம் பண்ணவேண்டி ஸாகேத்மாகித் திரண்டு புறப்பட்டு நமரஸமீபத்து விட்டு, *அன்றிரவு அப்ரகாஶமாகவே ஸமுத்தன் தன் ஹார்யையாகிய ஸர்வதயிதைவநத்துச் சென்று அவளுடன் வஸித்து அப்ரகாஶமாகவே போகி ஸாகேத்தோடுகூடிப் போயினன்.

அதற்பின் ஸர்வதயிதை மதிணியாகியபின் அதனைக் கண்ட ஸாமரதத்தன் 'இவள் அஸதி' என நினைந்து ப்ரகாஶித்தலும், அவளும் உள்ள பெற்றி யறிவிக்கவுந் தேறாது அவளைத் துரத்தினன். அவளும் புறப்பட்டுப்போகி ஸர்வதயிதன்வநம் அடைதலும் அவனும் அவ்வண்ணந் துரத்தப் போகி அங்யஜநரும் ப்ரவேஶித்தலும், அங்கே புத்ரனைப் பெற்றனள்.

அதனை யறிந்த ஸர்வதயிதன், 'இந்த வாலகன் இங்கே வர்த்திக்குமிது நமக்குப் பரிஹவ காரணம்' என நினைந்து, †அநுகூலன் என்னும் பரிசாரகனை யழைத்து 'வாலகனைக் கொண்டுபோகி, ‡எங்கேனும் ஒருவற்குக் கொடுப்பாயாக' என்ன, அவனுங் கொடுபோகி, ஸர்வதயிதனுக்கு §வாஸுவாயினுமெரு வைஶ்யாயரன் ஸ்மஸாநப்ரதேஶத்து வைஶ்யா ஸாகேதமாக வந்தவன்கையுட் கொடுத்தனன்.

‖ஜயவர்மாவென்னும் வைஶ்யாபரனும் ஜயஹாமையென்னும் ஹார்யையும் வாலகனை ஜிதஶத்ரு என்னும் நாமமெயம்பண்ணி வளர்த்தனர். புத்ரவியோகதுஃகிதையாகிய ஸர்வதயிதை மரண மடைந்து புருஷருகி ஜநித்தனள். யநார்ஜநம்பண்ணி ஸாகேத்தொடுங்கூட வந்து ஸமுத்தன் தன்ஹார்யையாகிய ஸர்வதயிதைவ்ருத்தாந்தத்தினைக் கேட்டுத் தன் ஹ்ராதாவாகிய ஸாமரதத்தனையும் தன் மைத்துனனுகிய ஸர்வதயிதனையும் மிகவும் கோபித்தனன். வைஶ்ரவணதத்தன் 'யான் வயோயிகனுகியிருக்கவும் என்னை அவஷ்டம்பித்து ஸ்ரேஷ்டிபதம் அடைந்திருப்பதோ' என்னும் மாத்ஸர்யத்தினால் ஸர்வதயிதனை மிகவும் கோபித்தனன். ஸாமர

---

* மறுகாளிரவு என்று மூலம். 47: 203.

† அனுஜீவிகன் (பணியாள்) என்று மூலம். 49: 208.

‡ எங்கேனும் கொண்டுபோய் விட்டுவிடு என்பது கன்னட வுரை. 47: 208.

§ மித்ரன் என்று மூலம். 47: 209.

‖ ஜயதாமா என்பது மூலம். 47: 210.

உத்த ஸமுத்த வைஶ்ரவண உத்தர்கள், ஸர்வதயிதமாத்ஸர்யத்தோடு கூடி ஸம்யமிக ளாயினர்.

மற்றொருநாள், ஸஹாஸ்யாநத்து ஜிதஶத்ருகுமாரனைக் கண்ட ஸர்வதயிதன், ஸமுத்த *ஸமாநனுகிய நீ எங்குநின்றும் வந்தனை?' என்று வினவ, அவனும் தனது வரலாறு சொல்ல, அவன்கைவிரலிற் கிடந்த முத்ரைகையினைக் கண்டு, 'இவன், என்தங்கை ஸர்வதயிதைபுத்ரன்' எனக் கருதி, விசாரஶுன்யனுகிய தன்னையும் †நிர்த்ருத்து ஸோகாக்ராந்தனுகி, அவனை மஹோத்ஸவத்திலெடும் ஹவநமடைவித்து, ஸர்வஶ்ரீ என்னுந் தன் புத்ரியினையும், ஶ்ரேஷ்டிபதத்தினையும் கொடுத்து, ஜயபாமா ஜயஹாமா ஜயஸேநா ‡ஜயதத்தா வைஶ்ரவண தத்தாதிவந்யுஜநங்களொடுகூட ரதிவரன்என்னுந் தபோயநர் ஸமீப மடைந்து ஸம்யமத்தை ப்ராபித்து ஸ்வர்லோக மடைந்தனன்.

மூன்சொன்ன ஜயபாமா இங்கு வந்து வஸுபால ஞயினன்; ஜய ஹாமை ஜயவதி ஆயினள்; ஜயஸேநை பிப்பலி யாயினள்; ஜயதத்தை மதுநவதி ஆயினள்; வைஶ்ரவணதத்தை விஶ்வேவேதெ ஆயினள்; ஸாமரதத்தை ஸுவாவதி ஆயினள்; ஸாமரதத்தன் இங்கே §புரூரவாவி னுக்கு ஹரிவரன்என்னும் புத்ர ஞயினன்; ஸமுத்ரதத்தன் ஜ்வலந வேமனுக்கு யமவேஹன்என்னும் புத்ர ஞயினன்; வைஶ்ரவணதத்தன் அரிஷ்டநிவேம ஞயினன்; ஸர்வதயிதஶ்ரேஷ்டி ஸ்ரீபாலசக்ரவர்த்தி ஆயினன். ஸர்வதயிதைக்குப் புத்ரவியோமம் பண்ணுதலின், உனக்கு மாத்ராதி வந்யுஜந வியோம மாயிற்று. அக்காலத்து ஶ்வேஷிக்ள் இக்காலத்தும் ஶ்வேஷிகள் ஆயினர். ப்ரியராயினர் இந்த ஹவத்தும் ப்ரியரே ஆயினர். அப்பொழுது வாலகனை ரக்ஷித்தலில் உனக்கு வஸுஜநங்களோடு கூட்டம் உண்டாயிற்று. அப்பொழுது உண்டாகிய தபஃப்ரஹாவத்தால் சரம தெஹனும் சக்ரயாநுமாயினை என்று ஹமவாது அருளிச்செய்ய, கேட்டு, ஸகலஜநங்களும் பரஸ்பரவிரோயத்தின் நீங்கினர். சக்ரவர்த்தி ஸம ஸார ஶரீர ஹொம நிர்வின்ணனுகி, ஸுவாவதிபுத்ரனுகிய நரபாலனுக்கு ராஜ்யபதம் கொடுத்து ஜயவதிமுதலாகிய தெவிமாரோடும் வஸுபாலாதி நரபதிகளோடும் ஶ்ரீஹாப்ராப்தனுகி, தபஃப்ரஹாவத்தால் கேவலிபதம் அடைந்து முக்தியினை அடைந்தருளினன். தெவிகளும் அந்த்யகாலத்து

---

* ஸாரூப்யனுகிய என்று மூலம். 47: 218.

† 'ஸம்ஸ்ருத்ய' என்று மூலம். 47: 220; நிஜைத்து என்பது பொருள். 'ஸம்ஸ்க்ருத்ய' என்பது கன்னடவுரை மூலம்.

‡ ஜயதத்தா ஸாகரதத்தா வைஶ்ரவணதத்தா இவருடனே என்று மூலம். 47: 221,2.

§ புரூரவஸ் என்று மூலம். 47: 227.

ஸ்வமஹாவாஹிக ளாயினர் என்று இவ்வண்ணம் ஸ்ரீபால வஸுபால சரிதத்தினை ஸுலோசனை நசொல்ல, கேட்டு, ஜயகுமாரன் அயிக ஸந்தோஷத்தை [1] அடைந்தனன்.

மூன்பு ஹிரண்யவர்மாஹவத்து உளவாகிய ப்ரஜ்ஞப்திமுதலாகிய வித்யைகள் புண்யப்ரஹாவத்தால் இப்பொழுதும் ஸந்நிதி பண்ணியபின் யயெஷ்டதெஸங்களிலே தெவியோடும் விஹரிப்பான்வேண்டி *விஜய குமாரன்என்னுங் கநிஷ்ஹுராதாவின்மிசை வைக்கப்பட்ட ராஜ்யபாரத்தனுகி, இரண்டரைஷீபத்திலுள்ள அஹிமத ஸகல ப்ரதெஸங்களிலும் விஹரித்து அஷ்டாத்ரிம[2]சைத்யாலய நமஸ்காராதி ஸுவ்ரதாநுஹவத்தினனுயினன்.

மற்றொருநாள் கைலாஸபர்வதவநப்ரதெஸத்து தெவியோடும் விளையாடுகின்ற பொழுது [3]தெவியினிற் சிறிதிடம் நீங்கித் தனியே விளையாடுகின்ற ஜயகுமாரனை விஜயாயுபர்வதோத்தரஸ்ரேணியில் மநோஹர விஷயத்து ரத்நபுராயிபதி பிங்மலமாந்யாரநரபதிக்கும் ஸுப்ரஹா தெவிக்கும் புத்ரி நமிஎன்னும் வித்யாயரநரபதிஹார்யையாகிய வித்யுத்ப்ரபெவடிவினுற் காஞ்சனை என்னும் தெவஸ்த்ரீ குறுகி, 'மஹாஹாதியனை, முன்பு மஹாமேருபர்வதநந்நவநத்து விளையாடுகின்ற உன்னைக் கண்டு மநஸரநிகரங்கட்கு இடமாகி அன்றுதொடங்கி உன்னைத் தேடித் திரிகின்றேன், தெவதாப்ரஸாதத்தால் இன்று உன்னைக் காணப்பெற்றேன்' என்று சொல்லி, இங்ஙித சேஷ்டைகளாலும் லீலா விஹரண விசேஷங்களாலும் தனது மநநவ்யாகுலசித்தத்தினை அறிவிப்ப, புருஷோத்தமனுகிய ஜயகுமாரனும் அவள்கண் வைராதீயவஸ்யையினை யடைந்து சொல்லுவான் :

'ஸுந்தரியே, என்னுல் ஸ்வதாரஸந்தோஷவ்ரதம் பரிஹரிக்கப்பட்டதாதலில், என்கண் வைராதீயத்தினை அடைவாயாக' என்று ஜயகுமாரன் சொல்ல, கேட்ட மாயாவித்யாசரியும் மிகவும் கோபித்து ராக்ஷஸவேஷங்கொண்டு ஜயகுமாரனை †எடுப்பாளுறுகின்றுளைக் கண்டு ஸுலோசனை குறுகுதலும், பதிவ்ரதோத்தமையாகிய இவளது [4]ஸீல வ்ரதமாஹாத்ம்யத்தால் ஹயப்பட்டுப்போகி ஸௌயர்மகல்ப ரவிப்ரஹவிமாநவாஸி ரவிப்ரஹதெவனுக்கு அறிவிப்ப, அவனும் கடிது வந்து

1. அடைந்தருளினன்.
* விஜயன். 47: 256.
2. ஜிநாலய.
3. தெவியின்றிச் சிறி.
† எடுத்துக்கொண்டு போகலுறுகின்றவளை என்பது மூலம். 47: 268.
4. ஸீலமாஹாத்ம்யத்தால்.

ஜயகுமாரனையும் ஸுலோசனையையும் ஸ்துதித்து நமஸ்கரிப்ப, ஜயகுமாரனும், 'தெவனே, நீ யார்?' என்று வினவ, தெவன் சொல்லுவான்:

மாமேஹந்தகல்பத்து தெவேந்தன் ஆஸ்யாநமண்டபத்துவஸிம் ஹாஸநத்து ஸுரபரிவ்ருதனாகியிருப்ப, ஸீலாசாரவிசாரகாலத்து, 'இப்பொழுது ஸீலமாஹாத்ம்யம் உடையார் யார்?' என்று தெவர்கள் வினவ, தெவேந்தன் சொல்லுவான்:

*'ஜம்பூத்வீப ஹரதகேஷத்ரத்துப் புருஷர்களில் குரு நரபதியாகிய [1]மேவஸ்வரனே யொப்பாரும், இவன்தெவி ஸுலோசனையாகிய பதிவ்ரதோத்தமையை ஒப்பாரும் இல்லை' என்று ஸ்துதிப்ப, அதனைக் கேட்டு, யான், தத்பரீக்ஷார்த்தமாகக் காஞ்சனை என்னும் தெவஸ்த்ரீயை, "விஜயுத்ப்ரதெவடிவினற் பரீக்ஷிப்பாயாக" என்று நியோகிக்க, அவள் வந்து உனது யெய்யாதிஸயத்தினைக் கண்டு விஸ்மிதையாகி வந்து அறிவித்தனள். அவிசாரனாகிய என்னற் செய்யப்பட்ட அபராயத்தினை க்ஷமிக்கப் பெறவேண்டும்' என்று இரப்ப, ஜயகுமாரனும் ப்ரிய வசநஞ் சொல்லி, தெவனை விடுத்துப்போந்து, [2]நமர மடைந்தனன்.

மற்றொருநாள், மேவஸ்வர நரபதி, ஆதிபரமேஸ்வரன் எழுந்தருளியிருந்த ஸமவஸரணமண்டல மடைந்து, ப்ரதக்ஷிண [3]ப்ரணமாதி யர்ச்சநம் பண்ணி, யர்மஸ்ரவணநந்தரம் ஸம்ஸார ஸரீரதெஹ நிர்வேதத்தினை யடைந்து உத்பன்ன தீக்ஷாதரணை வைராக்யினனாகி, ஸிவங்கர [4]தெவிபுத்ரனாகிய அநந்தவீர்யகுமாரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, ஸகல ஸங்ஜநங்களையும் விடுத்து, விஜய ஜயந்த ஸஞ்ஜயந்தரென்னும் ஹராதாக்களோடும், †ரவிகீர்த்தி [5]ரிபுஜய அரிந்தம அரிஞ்ஜய [6]ஸுகாந்த அஜிதஞ்ஜய மஹாஜய பரதவீர்ய வீரஞ்ஜய ரவிவீர்யர் முதலாகிய ஹரதராஜபுத்ரரொடுங்கூட தீக்ஷித்து, தபஃப்ரஹாவத்தால் ஸ்தவிய ஜ்ஞாநஸமந்விதனாகி எழுபத்தொருவராம் மணயர ராயினர். ஹர்தய-[7]வியோமதரஃஸ்திதையாகிய ஸுலோசனை ‡ஸுஹ்ரையினல் தேற்றத் தேறி, ஸம்ஸாரவைராக்யத்தால் வர்ராஹ்மீஸமீபத்து தீக்ஷித்து, தபஸ்

---

* இவ்விஷயம் மூலத்தில் மேலே கூறப்பட்டுளது.

1. மேவேஸ்வரனே என்று பாடம். மேஹஸ்வரனே என்று மூலம். 47: 268.
2. நமரமடைந்திருந்தனன்.
3. ப்ரணமாதி யர்ச்சநஸ்தவநம்.
4. தெவகுமாரனாகிய.

† ரவிகீர்த்தி, ரிபுஜய, அரிந்தம, அரிஞ்ஜய, ஸுகாந்தஸஹிதனாகிய ஸஞ்ஜயன், அஜிதஞ்ஜய, மஹாஜய, அரிவீர்ய, வீரஞ்ஜயன். 47: 281,2.

5. ரிபுஞ்ஜய,
6. ஸுகாந்தஸஹிதனாகிய ஸஞ்ஜயன்.
7. வியோம ரோகதரஃஸ்திதை.

‡ இவன் பரதசக்ரவர்த்திதெவி. 47: 288

சரண விமானத்தையெயாகி அந்த்யகாலத்து அச்யுதகல்பத்து அதுத்தர விமானத்து தெவனுகுவள் என்று, இவ்வண்ணம் ஜயகுமாரசரிதத்தினை ஹவாந் அருளிச்செய்ய, கேட்டு, ஹரதேச்வரன் விஸ்மிதனுகி நமஸ்கரித்து விடைகொண்டு போயினன்.

வ்ருஷஸ்வாமிக்கு, வ்ருஷஸேநர்முதலாகிய மணயர்ர் எண்பத்துநால்வர். பூர்வதரர் நாலாயிரத்தெழுநூற்றைம்பதின்மர். சிக்ஷகர் நாலாயிரத்தொருநூற்றைம்பதின்மர். அவயிஜ்ஞானிகள் ஒன்பதினுயிரவர். கேவலிகள் இருபதினுயிரவர். விக்ரியாத்3தி4ப்ராப்தர் இருபதினுயிரத்து அறுநூற்றுவர். மந:பர்யயஜ்ஞானிகள் பன்னீராயிரத்தெழுநூற்றைம்பதின்மர். மஹாவாதிகளும் அத்தனையர். ஆகத்தபோதநர் எண்பத்துநாலாயிரத்தெண்பத்துநால்வர். வ்ராஹ்மி முதலாகிய ஆர்யாங்மதைகள் மூன்றுநூறுயிரத்தைம்பதினுயிரவர். பூ4வ்ரதன்முதலாகிய ச்ராவகர் மூன்றுநூறுயிரவர். ஸுவ்ரதை முதலாகிய ச்ராவகிகள் ஐந்துநூறுயிரவர். *தெவதெவிகள் அஸங்க்2யாதர். †திர்யஞ்ஜாதி ஸங்க்2யாதம்.

ஏவம்வியமாகிய ஆஹாமணங்களால் பரிவ்ருதனுகிய ஹவாந் ‡ஆயிரம் ஸம்வத்ஸரத்தால்குறைந்த நூறுயிரம்பூர்வமாகிய கேவலி காலமெல்லாம் ஸர்வ யர்மக்ஷேத்ரங்களிலும் §விஹரித்தருளி விஹார ஸ்தானங்களை விட்டருளிக் கைலாஸபர்வதத்து ||ஹிமயிலாதலத்து எழுந்தருளியிருப்ப, சக்ரவர்த்தி நிராஸமயத்து மந்தரபர்வதம் ஹிமக்ஷேத்ரத்தளவும் நீண்டுநின்றதாகக் கண்டனன்.

அன்றே அர்க்ககீர்த்திகுமாரன், திவ்யமாகியதொரு ஔஷய ஆலயம் ஸ்வர்கலோகத்தினின்றும் ஹமியில் இழிந்து ஜநங்கட்கு ரோகங்களைக் கெடுத்துப் பின்னும் ஸ்வர்கலோக மடைகின்றதாகக் கண்டனன். $ஹ்ரஹதிரத்நம், கல்பகவ்ருக்ஷம் ஜநங்கட்கு அலிலஷித வஸ்துக்களைக் கொடுத்து ஸ்வர்கலோகம் அடைகின்றதாகக் கண்டனன். ச்ரேயாங்குமாரன் ரத்நதீபம் வந்து ஜநங்கட்கு உபகரித்துப் போகின்றதாகக் கண்டனன். ஸேநாபதி ♆ மாணிக்யக்கூட்டினின்றும் ஹிம ஹக்குட்டி புறப்பட்டு

---

* பவனர் முதலிய நால்வகைத் தேவர்கள், தேவியர்கள் என்று மூலம். 47:297.

† நாற்காற்பிராணி முதலிய திர்யக்குக்களால் ஸேவிக்கப்பட்டவர். 47: 298.

‡ ஆயிரம் வருடங்களும் பதினேழு நாளுங் குறைந்த. 47: 322.

§ தர்மோபதேசம் விரிவாயுளது. 47: 303-318.

|| ஹித்3ஹிகரத்தின் நடுவில் புஷ்யமாஸம் பௌர்ணமியில். 47: 323.

$ காமவ்ருக்ஷடி என்னுங் க்ருஹபதிரத்நம். 47: 326. கன்னடவுரை.

♆ வஜ்ரக்கூடு என்று மூலம். 47: 328.

மேல்நோக்கி யெழப் பாய்கின்றதாகக் கண்டனன். அநந்தவீர்யன் என்னுங் குருராஜன், சந்த்ரன் தாரகைகளோடுகூட ஸுவநத்தை விளக்கிப் போகின்றனனாகக் கண்டனன். ஸுஹோத்ரவியும் யஸஸ்வதியும் ஸுநக்ஷத்ரையும் தெவேந்த்ரன்தெவிமார் போகிக்கின்றனராகக் கண்டனர். வாராணஸீபதியாகிய சித்ராங்கதன், ஆதித்யன் லோகத்தை விளக்கிப் போகின்றனனாகக் கண்டனன்.

இவ்வண்ணங் காணப்பட்ட ஸ்வப்நங்களின் பலங்களைப் புரோஹிதனைக் கேட்ப, அவனும் 'த்ரைலோக்ய நாயகனிய ஹரவாங் விஹாராதி விஹாதிகளை விட்டு விஷ்ணுக்ஷேத்ரத்தை அடைந்தருளுவன்' என்று சொல்ல, கேட்டு, சக்ரவர்த்தி ஆநந்தனென்பானொருவன்முகத்தினால் ஹரவாநது விவிக்தாஸநத்தினைக் கேட்டு விஹாதியொடுஞ் சென்று ஹரவானை ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி *ஸ்துதித்திருந்தனன்.

ஹரவாநும் விஷ்ணுலாதலத்துப் பூர்வாஹ்நமுவமாகப் பல்யங் காஸநமாகப் பதினைநாள் எழுந்தருளியிருந்து மூன்றும் ஸுக்ல யஜ்ஞாநத்தால் யோகத்தை யடக்கி, நாலாம் ஸுக்லயஜ்ஞாநத்தால் வேதநீயாயுர்நாமகோத்ரங்களைக் கெடுத்து, [1]ஔதாரிகாதி ஸரீரத்ரயங்களைக் கழித்து, மாவமாஸத்து †கரஷ்ணபக்ஷத்துச் சதுர்தஸீபக்ஷத்து அஹிஜித் [2]முஹூர்த்தத்து ஸஹஸ்ரமுநிகளொடுகூட ஸுர்யோதயத்து, மூன்றுங் காலம் மூன்று ஸம்வத்ஸரமும் எட்டரை மாஸமும் உண்டென்னத் தனது ஸ்வரூபமாகிய அஷ்ட குணங்களையு மடைந்து லோகாதீதமாகிய விஷ்ணுக்ஷேத்ரத்தினை யடைந்தருளினன்.

பரிநிர்வாணம் என்னும் ஐந்தாங்கல்யாணத்துத் 'தத்புருஷன்' என்னும் இவ்வநாமத்தினையுடைய ஹரவாதுக்குச் [3]சதுர்விய தெவநிகாயமும் பரிநிர்வாணமஹாகல்யாணத்தினைச் செய்து தமதிடம் அடைந்தனர்.

---

* மஹாமஹம் என்னும் பூஜை செய்து 14-நாள் துதித்தான். 47: 337.

1 ஔதாரிகம், தைஜஸம், கார்மணம் என்பன.

† கரஷ்ணபக்ஷத்து உத்தராடநக்ஷத்ரத்துச்சதுர்தஸி என்று இரு பிரதியில் உளது; மூலத்தில் நக்ஷத்ரம் குறிக்கப்படவில்லை. 47: 338.

2. முஹூர்த்தத்து ஸஹஸ்ரமுநிமணங்களொடு.

3. சதுர்வித தேவர்களும் வந்து ஸ்வாமியின் சரீரத்தைச் சிறந்த பல்லக்கின் மேலிட்டு, அக்நீந்த்ரனது ரத்நப்ரபையினால் ப்ரகாஸமாகிய கிரீடத்தால் உண்டாகியதும், கந்தம் அகரு கர்ப்பூரம் நெய் பால் முதலியவற்றால் வ்ருத்தியடைந்ததுமான அக்நியினால் தஹித்தனர். அச்சிதக்ருண்டத்தின் வலப்பாகத்தில் கணதர பரமேஷ்டிகளின் தேஹஸம்ஸ்காரஞ் செய்யுந் தீ இருந்தது. இடப்பாகத்தில் மற்றைக்கேவலிகளின் தேஹஸம்ஸ்காரஞ் செய்யுந் தீ இருந்தது. இவ்வாறு தேவேந்த்ரர் உலகத்தில் மூன்று தீயை ஏற்படுத்தி, பின்பு, ஸ்வாமியின் சரீர பஸ்மத்தை எடுத்து நெற்றி தோள் சண்டம் மார்புகளில் பக்தியினால் பூசியாடினர். ஏழாம்நிலையினரான ப்ரஹ்மசாரிகள்முதலியோரெல்லாரும் முதலில் கார்ஹ

சக்ரவர்த்தியும் பரி நிர்வாண மஹா பூஜையினைப் பண்ணியபின், யோகி-லும் தத்வஜ்ஞா நியாகிலும் நய நப்ரியமாகிய ஹமவா நதுஷ்ய தெஹத்தைக் காணுமையாலும், ஸ்ரவணப்ரியமாகிய திவ்யத்வ நியைக் கேளாமையாலும் ஸோகாக்ராந்த ஞயினன். அவனது ஸோகத்தினை யறிந்து வ்ருஷஹஸேநரென்னும் மணயர் யர்மாத்ய தவர்ஷத்திலுல் அவன்ஸோகா தீ நியை யவித்து *வ்ருஷஹஸ்வாமிமுதலாகிய தங்களது பூர்வஹவசக்ரத்தினையும் †ஸம்ஸாரத்து அஸாரஹாவத்தையும் தெரிய விரித்தருளிச்செய்தனர். சக்ரவர்த்தியும் ஸோகத்தினீங்கித் தன் நமர மடைந்து புண்யோதயத்தால் நெடுங்காலம் ராஜ்யஸ்ரீயினை அநுஹவித்த-னன். மற்று, ஒருநாள் உர்ப்பணதலத்துத் தனது முவாரவிர்த்தினைப் பாராதின்றவன் முடிமிசை யொரு வெண்மயிரினைக் கண்டு ஸம்ஸார வைராதீ யத்திலுல் ஸாம்ராஜ்யஸ்ரீயினை விஷமென்று வெறுத்து, அர்க்க கீர்த்தி என்னும் புத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, அநேக நரபதி-களொடுகூட ஜிநதீக்ஷாப்ராப்த ஞகி, அதுபொழுதே மநஃபர்யயஜ்ஞா நத்தினையும் தத் நந்தரத்து ஸுக்லயாநவலத்தால் [1]ஸகல கர்மக்ஷயஞ் செய்து கேவலஜ்ஞா நத்தினையும் அடைந்து, ஸுரபதிகளால் பூஜிதனகி அநமாரகேவலிபதம் அடைந்து நெடுங்காலம் ஸகல யர்மக்ஷேத்ரமெங்கும் விஹாரஸ்யா நங்களால் யர்மாத்ய தத்தினை வர்தித்து அந்த்யகாலத்து முக்திபதம் அடைந்தருளினன்.

பத்யம் என்னும் அக்னியையும், பின் ஆஹவநீயாக்னியையும் தக்ஷிணாக்னியையும் மூன்று ஸந்த்யாகாலங்களிலும் ஸ்தாபித்து, அந்த மூன்று அக்னிகளுக்குமுன் சக்ரம் குடை ஜினப்ரதிமை இவற்றை மந்த்ரத்தால் ஸ்தாபித்து, அந்த அக்னிகளை மூன்றுசுற்றியிலும் அர்ச்சித்து, மற்றைக் கிருஹஸ்தருடன் ப்ரீதியுள்ள நீங்கள் உத்தமபிராஹ்மணர்களாவீர்களாக என்று பாதேச்வரன் ச்ராவக(ப்ராமண)ருக்கு உரைத தான் என்று மூலம். 47: 343–354.

* இது 47: 357–77-ஆஞ் சுலோகங்களிற் காணலாகும்.

† விரிவாகக் கூறப்பட்டுளது. 47: 378–389.

1. ஸகலவாதிகர்ம.

[1]ஜயவராஹ மஹே வராஹ க்ரீடியேஹ்யந்த ஸஹாபதுஃ
தர்தீயே யுஷிதாஜ்ஞாவ்யோ வஜ்ரஜ்வஸ்ய தாநவ்கே ।
வஜ்ரஸ்ய ஹொமஹொஜோஸஹொக ஷஷ்டியம் ஸ்ரீயரோஸரஃ
ஸஷ்டஸ்ய ஸ்ரவியிக்ஷாஹ்யாஃ ஷஷ்டஸ்யவ்ய தநாயகஃ ।
நவஸ்ய வஜ்ர நாஸீஸ்ரா உஸ்ரஸ்ய நாத்ராஜ்ஞ்யஃ
தஸ்தாவ தீயர் ஸஹெர்ந்ய வந்தஸ்தா வ்யஷ்டஹொஹவக் ।
யநஸ்ரீராஸ்ரஸ்ய ஜந்ந ந்யஸ்தா நிஸ்ரார்ஸிகா தகஃ
ஸ்வயம்வ்யஹா தகஸ்தஸ்ரா ஸ்ரீரஸ்யாயார் தஸ்தாஹவக் ।
ஸ்வயம்வ்யஹஸ்ரா ஸ்ரஸ்ரா ஸ்ரா ஸ்ரா வி ச கெஸ்ரவஃ
தகஃ வ்ய தீந்ய ஸ்ரஸ்ரா ஸ்ர யநஸ்ரஸ்தாஹஸீந்ய தாழ் ।
[2]ம தஸ்ரதஸ்ர தகஃ ஸ்ரெயாந்ய ஸ்ரா நதீஸ்யர்வ்ய நாயகஃ
ஸ்ரூஸ்ரயர்வஞ்ஜகஸ்ரவ்யாவி வ்யஸ்ரிஸ்ரஹொஸ்ர [3]வ்ரவ தர்கஃ ।
[4]கதிஸ்ரயஃ வாஸ்ரா வஸ்ரார்ந நாஸ்ரகொ நா வஸ்ரிஸ்ரகஃ
ஸிவாகஸ்ரவ்யஹொ ஹெவஸ்ரயா ஸகிவாஸ்ரா ஹ்வயஃ ।
தஸ்தாஹஸீந்ய ஸ்ரஸ்ரா ஸ்ர வாவாஹாஸ்ரா ஹஸீந்ய தாழ்
வ்ராவ்ய கும ஹாஸ்ரஸ்தா ஜாதஃ ஷட் வண்ணாவண்ணவாஸ்ரகஃ ।
ஸ்ரூவ்ஸ்ர நாவதிஃ வஸ்ரார்தாய ர்ஸ்ரஸ்ரா வ்ரஹஸ்ரஸ்ரஃ
தஸ்தாகம்வ நஹஸ்ரவாயஃ கூவ்ரா தீ தஸ்ர தஸ்ரதஃ ।
ஸஹாவாஹாவ்ஸ்ர தஸ்ரூர்ஸ்ரஹஸ்ரஹஸீந்ய ஸ்ர தஸ்ரூவ்ர தஃ
வஸஷ்வாஹாவஸ்ரீ ஜாஸ்தா ஜாதவ்ஸ்ரவ ர்ஸஸ்ரெஹார்யஃ ।
ஸஜ்ரீவ்யாஸ்ரூஸ்ரஹஸ்ரஜொந வாஸ்ரொந கநகவ்யஹஃ
ஸ்ரூநஸ்ரந்ரநவ ஹஸீந்ய்ரா ந தகஃ வீர்ஸ்ரஹ்வ்பஸ்ர தஃ ।
கஹஸீந்ய்ரா ஸ்ரிஸிரஹஸ்ரவஸிஹஸ்ரஹ்ய மணாயிவஃ
வாஸ்ரொஹி தஸ்ர தஸ்ரூர்யெர் பஹஸ்ரவாஸ்ரஸ்ரவ்ரஹஸ்ரஜநஃ ।
யநஸிதஸ்ர தஸ்ரஸ்ரார்ஹஸீந்ய ஸ்ர தஸ்ரூர்ஸ்ர தஃ
ஸஹாவீர்ர்ஸ்ரஹஸீந்ய்ரா ஸ்ரார்ந நஞ்விஜயொஹவக் ।
உஸ்ரவெ நஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரொதொ ஹொஸ்ரஹஸ்ரஸிஸஸ்ரஸ்ரஃ
தகஸ்ரிஸ்ர தாஸ்ரர்ஸ்ர ஸ்ரார்ஸ்ர தஸ்ர ஸ்ரஸ்ரொ ஜயஃ ।
தஸ்தா மக்ஷாஹஸீந்ய்ரா ஸ்ரஸ்ரஸ்ர தஸ்ரார்ஸ்ரா ஸ்ரா மதஸ்ர ஸ்ரஸ்ர தஸ்ரழ
ஸஹாவெஸ்ரநாஸ்ரவ தஸ்ரஸ்ர் ஸஹாவெ நாஜயொஜர்ர் தஃ ।

---

1. 47: 357.
2. ஸ்ரீதஸ்.
3. வ்ரவ்ர தஸ்ரகஃ
4. கதிஸ்ரயஃ

ஹரிவாஹ நாரோஹ்ய வராஹாய நமோ நம꞉ ।
மணிகுண்டல தண்டவ்ரண ஸ்ரீமுக நண்டரோத்தித꞉ ।
தடாவ்ரஜிஜயஷ்டவ்ரத ஹரிஸ்ரு தி விவர்ஜித꞉
கஜகிஷ்ட விஸ்விஷ்ட꞉ ஸ்ரீஷ்ணஷ்ணுவிதி꞉ ஸ்ரியா ।
நாமத꞉ தஷ்டதா வா நரயோ நாவ்ரஜ꞉ ஸ நோஹர꞉
ஷ்வஸ்ரி ச்ரதா ரத꞉ வ்ரத்ரத꞉ ஹரிஸ்தாரி கவ்ரர꞉ ।
தத꞉ ஸ்ரு தி தட ஜயஷ்ரொஹ꞉ த꞉ ஹரிஸ்ரு தி தத்தத꞉
ஸ்ரீ தயம் வஸ்ரவர்ரத்ரு மணிவஸ்ரி நாஹவ தூணீ ।
ஸொ ரு வொ நக்ரு ரயோ நாவ்ர ஷ்ரு தி ஸ்ரி நாரயண꞉
தடாவி ஸாஜ்ஞ꞉ நவ்ரத்ரத꞉ ரோ நிகோ ரண꞉ ।
*ராஜாவராஜி தவ்ரத்ரத꞉ ஹரிஸ்ரு தி தாஜ நி
தடா ஸ்ர நரஜோ ஜாதா ஜயஷ்ரி நாய ஸ்ரஜி தே꞉ ।

[1]யொ ஹ்ரக்வஸ்ர꞉ ஸொ விஹ꞉ க்ரு யூ தாம்
தீஷ்ரு ஸி நாம யாஸி ஸோ

ரூ ஷ்டா யெந ஸ நரஷ்ரு ஜீவ நவியோ ரு ஷ்ரு தே
ரமெ ரு ஸ்ரு ஹாந

ஷொ யொ ரொ யவிக்ரு வ்ரத்தி
ரவியொ யஷ்ரு ரவ꞉ ரு ஜ்தி꞉
வ ஸ்ரீ ரோந ஜநகொவியோ வநி
வதொ ரா ரு வ்ரு ரவ꞉ ரு ஸ்ரீ யழ ।

[2]வாக்ரூ ரக ரூ தவ்ரயி தவ்ரவ்ரவ꞉ ரோ ரவ்ரோ ரு꞉
வஜ꞉ ரு தீஷ்ரு வயோவா ரு ந ஸ ரு ஷ்ரு ஹெ தர꞉

ஹவ்ரா தீ நாம ஹவ்ரஹ்ரு தாம் வ்ரு வ ரோ ரு ரு விஜ்யி
திக்ரூ வ்ரக வ꞉ ரு[3]வ்ரஷ்ரு ஹொ வ்ரு ஷ்ரு ஹொ விஜயோ ரக ।

[4]யொ நாஹவ்ரு நயொவி ஷ்ரு விக்ரு வஷ்ரம்
வ ரு ஜ்ரு꞉ வ்ரயம் ஹ ரு ரி தி

தூ க்ரூ ரொ ஷவ ரி ரு ஹொவி
[5]வக ரு வ்ரோ தி ய꞉ ரு வ்ரு ரு தே ।

---

* சு. 357 முதல் 377 வரை யுள்ளவை கணதரர் பரதனுக்குக் கூறியவை.

1. 47: 401. 2. 47: 402. 3. விஹவோ.
4. 47: 403. 5. ஸ꞉யியாꣳஸ்வா.

ஸ்யுஷ்ஹோவி விதெநயஸஸ்கஸ்ஹஜிதெ
ரொவொவகாரீ ஸிதா
நிஜாஸ்தெ நாவி ஸுயெரஸுவாஸ்ய
ஸரணெர யः ஸொஷ்டு வः ஸுாஜுயெ ॥

உதி திரஷ்டி முக்தண ஸஹாவாராண ஸுஜுஹெ வ்ருஷஹ
ஜிநவதி ஹரதவக்ரவதிந் வாராணம் ஜ்ஞம் வரிஷஸாவதி.

[1] ஸிஜஸஜஃ

---

1. ஓம் நமः ஸிதிஜஸ்யः

வ்ருஷபஸ்வாமியின் பத்து அவதாரம்

1. ஜயவர்மா
2. மஹாபலன்
3. லளிதாங்கன்
4. வஜ்ரஜங்கன்
5. போகபூமிஜன்
6. ஸ்ரீதரன் (தேவன்)
7. ஸுவிதி (அரசன்)
8. அச்யுதஸ்வர்க்கேந்த்ரன்
9. வஜ்ரநாபி
10. அஹமிந்த்ரன் (ஸர்வார்த்த ஸித்தியில்)
11. வ்ருஷபஸ்வாமி

ஸ்ரேயான்

1. தனஸ்ரீ
2. நிர்நாமிகை
3. ஸ்வயம்ப்ரபை
4. ஸ்ரீமதீ
5. போகபூமிஜா
6. ஸ்வயம்ப்ரபதேவன்
7. கேஸவன்
8. ப்ரதீந்த்ரன் (ஸ்வர்க்கத்தில்)
9. தனதத்த ஸ்ரேஷ்டி
10. அஹமிந்த்ரன்
11. ஸ்ரேயான்

பரதன்

1. அதிக்ருத்தன்
2. நாரகன்
3. புலி
4. திவாகரப்ரபதேவன்
5. மதிவரன் (மந்த்ரி)
6. அஹமிந்த்ரன்
7. ஸுபாஹு
8. அஹமிந்த்ரன்
9. பரதன்

பாஹுபலி

1. ஸேனபதி
2. ஆர்யன் (போகபூமிஜன்)
3. ப்ரபங்கரன்
4. அகம்பனன் (அரசன்)
5. கல்பாதிபதிதேவன்
6. மஹாபாஹு (அரசன்)
7. அஹமிந்த்ரன்
8. பாஹுபலி

வ்ருஷபஸேந கணதரர்

1. மந்திரி
2. போகபூமிஜன்
3. கனகப்ரபன் (தேவன்)
4. ஆனந்தன் (புரோஹிதன்)
5. அஹமிந்த்ரதேவன்
6. பீடன்
7. அஹமிந்த்ரன்
8. வ்ருஷபஸேநகணதரர்

அனந்தவிஜயன் (பரதன் தம்பி)

1. புரோஹிதன்
2. போகபூமிஜன்
3. ப்ரபஞ்ஜனன் (தேவன்)
4. தனமித்ரன் (ஸ்ரேஷ்டி)
5. அஹமிந்த்ரதேவன்
6. மஹாபீடன்
7. அஹமிந்த்ரன்
8. அனந்தவிஜயன் (கணதரன்)

மஹாஸேனன் (அனந்தவீர்யன்)

1. உக்ரஸேனன் (வைஸ்யன்)
2. புலி
3. போகபூமிஜன்
4. சித்ராங்கதன்
5. வரதத்தன்
6. ஸ்வர்க்கத்தில் தேவன்
7. ஜயன்
8. அஹமிந்த்ரன்
9. மஹாஸேனன் (கணதரன்)

ஸ்ரீஷேணன்

1. ஹரிவாஹனன்
2. பன்றி
3. போகபூமிஜன்
4. மணிகுண்டலி (ஸ்வர்க்கத்தில்)
5. வரஸேனன்
6. ஸ்வர்க்கத்தில் தேவன்
7. விஜயன்
8. அஹமிந்த்ரன்
9. ஸ்ரீஷேணன் (கணதரன்)

குணஸேனன்

1. நாகதத்தன் (வைஸ்யன்)
2. குரங்கு
3. போகபூமிஜன்
4. மஹேந்த்ரன்
5. சித்ராங்கதன்
6. ஸாமானிகதேவன்
7. ஜயந்தன்
8. அஹமிந்த்ரன்
9. குணஸேனன் (கணதரன்)

ஜயஸேனன்

1. லோலுபன் (பிட்டுவாணியன்)
2. கீரி
3. போகபூமிஜன்
4. மஹேந்த்ரன்
5. ஸௌதர்மனன்
6. ஸாமானிக தேவன்
7. அபராஜிதன்
8. அஹமிந்த்ரன்
9. ஜயஸேனன் (வ்ருஷபஸேந கணதரர் தம்பி)

ஸ்ரீ:

உத்தர புராணம்

2. அஜிதஸ்வாமி புராணம்

ஜ்ரா நாதீநாம் மூர்ணா நாம் ஹிரிகரகிரணவ்ருஜி-ர் சாஹாதூ் தெதசு।
வ்ரவெவ்ருதெந்ரு ரஜெயம் வரயிஹிதொ யவ்ரு உதா வகாரு।
நாசாநயு-ம் வரராணாரு வதிரஜித உதி வ்ராஜ்ரு ஜந்நாஹிவெஷகெ।
ஹரெதரு மொதெகெகுவெஸுவ்ஸுலவ தரு நதி தாஜீயு-ர்கூ்ரஜொ ஜிதீயஃ॥

*கயெஷாநீம் சஜிதஜிநெந்ரு வரராணம் சஹிவண்ரு-ர்தெத.

ஜம்பூத்வீப பூர்வவிதெஹ வரீதாநதீதக்ஷிணதீரத்து வத்ஸவிஷய ஸுஸீமாநகரத்து ராஜா விமலவாஹநன். அவன் மற்று ஒருநாள் †உத்பந்ந ஸம்ஸார வைராக்3யத்தநகிப் பல ராஜாக்களொடுங்கூட ஜிந தீக்ஷையினை ப்ராபித்து விம்ஷத்ய ஸம்யக்த்வ தர்ஶநாதிஹாவித ஷோடஶ காரண பரிணமத்தால் வ்ருத்தீர்த்த-ர்கர நாம மஹாபுண்யகர்மத்தநகி அந்த்யகாலத்து ஆராத நாவிதியால் ஶரீரபரித்யாகஞ்செய்து ஸ்வர்க3-ரகாகிய பஞ்சாநுத்தர விஜயவிமாநத்து அஹமிந்த்ரதெவ ஞயினன்.

அத, ஜம்பூத்வீப ஹரதவிஷய திருவயோத்4யா நகரத்து இக்ஷ்வாகுவம்ஶ காஶ்யபகொத்ரத்து ராஜா ஜிதஶத்ரு மஹாராஜன். தெவி விஜயஸேநை. அஹமிந்த்ரஸ்தாநத்து எழுந்தருளியிருந்த ஹரவாந் அவ்வழி த்ரயஸ்த்ரிம்ஶத்ஸாகரோபமகாலம் அஹமிந்த்ரஸு஖ம் அநு ஹவித்து, பின், ‡ஸுரபதிய தாஜ்ஞையால் வைஶ்ரவணன் ஜிதஶத்ரு-மஹாராஜன்ப்ராஸாதத்து அய-ர்யிகதி்ரகோடி §ரத்நவர்ஷம் பொழிய, ஸ்வர-ர்வதரணகல்யாண ஷோடஶஸ்வப்ந வதநப்ரவேஶிமஜந்ம நபுரஸ்ஸரமாக ஜ்யேஷ்ட2மாஸத்து அமாவாஸ்யாபக்ஷத்து ரோஹிணீ நக்ஷத்ரத்து ஸ்வர-ர்வதரணஞ் செய்தருளி, விஜயஸேநாதெவிமஹ-ர் வாஸ மடைந்தருளி நவமாஸ பரிபூர்ணத்தின்கண் [1]மாக4மாஸ ஶுக்ல பக்ஷ உஶமீபக்கத்து ரோஹிணீ நக்ஷத்ரத்து ப்ரஜ்ஞயோகத்து மஹ-ர்வதரணஞ் செய்தருளினன்.

---

* இதுமுதல் 48-ம் பர்வம்.

† இவன், கபோலமூலத்தின் நரையைக் கண்ணுடியிற் கண்டு வைராக்யம் அடைந்தான். கன். அஜித. 2: 49. வச.

‡ நாநாதேவஸ்த்ரீகளோடு இந்த்ராணியையும் விஜயஸேநாதேவிக்குப் பரிசாரகராக இந்த்ரன் நியமித்தான். கன். அஜித. 3: 5-வச.

§ ரத்நவர்ஷம் பொழிந்தது ஆறுமாஸம். 48: 20. 1. மாக4ஶுக்ல.

அருளுதலும், அதுபொழுதே இந்த்ராதி தெவர்கள் வந்து மஹாபி ஷேககல்யாணபுரஸ்ஸரமாக அஜிதஜினவாக் என்று ஸ்ரீநாமஞ் செய்து விநயோபசாரவியியால் விடைகொண்டு போயினர்.

வ்ருஷஜினஸ்வாமிதீர்த்தாந்தரகாலம் ஐம்பது நூறுயிரங்கோடி கடற்காலமாகியதனந்தத்துள் அர்ஹந்மத பரமாயுஷ்யத்தராகி அஜித ஸ்வாமி அவதரித்தருளினன். கந்தகவர்ணத்ததாகிய ஜினவாதுடைய திவ்யதெஹோத்ஸெயம் நானூற்றைம்பது வில்லள வாகும். இவனுடைய பரமாயுஷ்யம் எழுபத்திரண்டு நூறுயிரம் பூர்வமாகும். [1]பதினெட்டு நூறுயிரம்பூர்வம் *குமாரகாலஸுகவும் அநுபவித்தபின் ஐம்பத்து மூன்று நூறுயிரம்பூர்வமும் ஒரு பூர்வாங்கமுமாகிய காலம் ஸாம்ராஜ்யஸுகவும் அநுபவித்துச் செல்லாநின்றகாலத்து, அவன், மற்று ஒருநாள் உல்காபதநகாரண ஊர்ஜநத்தால் வைராக்கியஞ்சென்று அஜித ஸெநன் என்னும் புத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, †லௌகாந்திக தெவர்கள் வந்து 'ஜினவாதெந, இது தீக்ஷாகாலம்' என்று விஜ்ஞாபித்த விடத்து, ஸுரபதிகளால் அடைவிக்கப்பட்ட பரிநிஷ்க்ரமணகல்யாணநக் தரம் ஸுப்ரபாசிவிகைமிசை யெழுந்தருளி, ஸஹதகவநத்து ஸப்தபர்ணவ்ருக்ஷத்தின்கிழ் எழுந்தருளியிருந்து மாகமாஸ ஸுக்ல பக்ஷத்து நவமீபக்கத்து ரோஹிணீநக்ஷத்ராபராஹ்ண காலத்து ஸஹஸ்ர ஜனபாலரொடுங்கூட ஷஷ்டொபவாஸஞ் செய்தருளி, பரிஹ்ருதீத தீக்ஷையின ஞாகி, அதுபொழுதே சதுர்ஜ்ஞாநயரனுமாகி, இரண்டாம் நாள் ‡ஸாகேதம் என்னும் மஹாநகரத்து, எதிர்கொள்கை பாஷ்ப கூளாளநம் உச்சஸ்யாநங்காட்டுகை அர்ச்சநை ஸத்ப்ரணமம் மநஸ்ஸுத்தி வசநஸுத்தி காயஸுத்தி அந்நஸுத்திகள் என்னும் நவபுண்ய க்ரமங்களுடன்கூடி வ்ருஷ்ஹநராபதிஹ்ருஹத்துப் பாரணை பண்ணியருளி-னன். அவனும் பரிப்ராப்த பஞ்சாஸ்சர்யத்தனுயினன். ஜினவாதும் தீக்ஷித்தருளியபின் பன்னிரண்டு ஸம்வத்ஸராங்கள் மஹாதபஶ்சரணங்-களைப் பண்ணிப் புஷ்யமாஸத்து ஸுக்லபக்ஷ ஏகாதஶீபக்கத்து ரோஹிணீநக்ஷத்ராபராஹ்ண காலத்து வாதிகர்மக்ஷயஞ் செய்து ஸகல சதுஷ்டயம் ப்ராபித்தருளினன். அதுபொழுதே ஸ்வர்-வாஸிகள் ஸுர-பதிகளொடுகூட வந்து கேவலோத்பத்திமஹாகல்யாண ஸ்நபஸரணஞ்

1. பன்னிரண்டு.

* தந்தை, இவருடன்பாடு பெற்று ஆயிரங் கன்னிகைகளை மணம் புரிவித்த னன். கன். அஜித. 5: 96,96. வச.

† லௌகாந்திக தேவர் எண்மர் வந்து. கன். அஜித. 6,70-வச.

‡ ஸாகேதநகம். ஸாகேதம் என்னும் பாடம் மூலத்தை ஒத்தது. 48: 40.

வியிகளைச் செய்து அஜிதஸ்வாமிஸ்ரீபாதகமலங்களில் ஸேவாதத்பர ராயினர்.

அஜிதஸ்வாமிக்கு வ்ரிஷஸேநரி மணயர் தொண்ணூற்றுவர். பூர்வயர் மூவாயிரத்தெழுநூற்றைம்பதின்மர். ஸிக்ஷகர் இருபத்தோராயிரத்தறுநூற்றுவர். அவயிஜ்ஞாநிகள் ஒன்பதினாயிரத்து நானூற்றுவர். கேவலிகள் இருபதினாயிரவர். விக்ரியா஋த்திப்ராப்தர் இருபதினாயிரத்து நானூற்றுவர். மநஃபர்யயஜ்ஞாநிகள் பன்னீராயிரத்து நானூற்றைம்பதின்மர். மஹாவாதிகள் பன்னீராயிரத்து நானூற்றுவர். ஆகத் தபோயதநர் [1] நாலாயிரத்துத்தொண்ணூற்றுவர். ப்ராகாம்யை முதலாகிய ஆர்யாங்மைநகள் [2] மூன்றுநூறாயிரத்து இருபதினாயிரவர். ச்ராவகர் மூன்றுநூறாயிரவர். ச்ராவகிகள் ஐந்துநூறாயிரவர். தெவதெவிகள் அஸங்வ்யாதர். *திர்யஞ்ஜாதி ஸங்வ்யாதம்.

ஏதத் ஸாதஸாமண பரிவ்ருதனாகிய ஸுமவாந் †ஸர்வயர்மகூடத்ரங்களிலும் விஹரித்து ஸித்யர்மோபதெஸஞ் செய்தருளி ‡கேவலிகாலம் ஒருபூர்வாங்மத்தாலும் பன்னிரண்டு ஸம்வத்ஸரத்தாலும் குறைந்த நூறாயிரம்பூர்வஞ் சென்றபின், ஸம்மேதபர்வதமஸ்தகத் தெழுந்தருளி ஒருமாஸம் ப்ரதிமாயோகங் கொண்டருளி ‡யோகத்ரயங்களை நிவாரித்து அயோகிஸுமவாநாகி சைத்ரமாஸத்து ஸுக்லபக்ஷத்துப் பஞ்சமியின்கண் ரோஹிணீநக்ஷத்ரத்துப் பூர்வாஹ்ணகாலத்து ஸஹஸ்ரமுநிமண ஸஹிதம் ஸர்வகர்மநிர்முக்தனாகி ஸர்வலோகாக்ரமாகிய ஸர்வேச்வர பதம் அடைந்தருளினன். ததவஸரத்துப் பரிநிர்வாணகல்யாண பூஜா வியாந பூர்வகமாக தெவராஜிகள் ஸ்வதெஸம் அடைந்தனர்.

[3] விதுவா ஹநிரா ஹவதுஸ்ரம்
துரிததுரிதவ்ராதனொதுதம் ।
ஸுவநியிம் விஜய ஸுரவந்திதம்
நதித ஸுக்திஹராதுஜிதம் ஜிநம் ॥

---

1. நாலாயிரத் தெண்ணூற்றுவர் என்றும் பாடம். மூலத்தில் கணதரரைக் கூட்டாமல் தொகை கூறப்பட்டுளது. 48: 47.

2. மூன்றாறு நூறாயிரத்து.

* திர்யக் ஜாதி மூலத்தில் இல்லை; கணங்களின்தொகை பன்னிரண்டு என்று கூறப்பட்டுளது, 48: 48.

† 'கேவலி.....சென்றபின்' இது மூலத்தில் இல்லை.

‡ தேஹத்ரயங்களின் வேறாகி என்று மூலம். 48 : 52.

3. 48: 54.

அய, அஜிதஸ்வாமிதீர்த்தங்கரநாகாலத்து ப்ரவிஜனஞகிய விதேய ஸகலசக்ரவர்த்தியாகிய ஸகரனது சரிதஞ் சொல்லுதும் :

ஸகரசக்ரவர்த்திசரிதம்

ஜம்பூத்வீப பூர்வவிதேஹ ஸீதாநதீதக்ஷிணதடத்து வத்ஸகாவதீ விஷய வ்ருத்திவீ நகரத்து ராஜா ஜயஸேநன்; தெவி ஜயஸேநை. புத்ரர் ரதிஷேணனும் ப்ரதிஷேணனும் என இருவர் *சந்த்ராதித்யஸமாநராகி வர்த்திக்கின்ற காலத்து, ரதிஷேணன் என்னும் புத்ரன் ஆயுரவஸாநகாலத்து லோகாந்தரம் அடைந்தனன். அடைதலுமே, புத்ரமரணஶோகஞ்ஞ ஹ்ருதயனகிய ஜயஸேநமஹாராஜன் ஸம்ஸாரவைராக்ய மடைந்து, 'ஈத்ருஶமாகிய இஷ்டவியோகாநிஷ்டஸம்யோகங்கட்கு மூலகாரணமாகிய ஸம்ஸாரநிவாஸத்துநின்றும் நீங்குவன்' என நிணைந்து ப்ரதிஷேணனிமிசை வைத்த ராஜ்யபாரத்தனாகி, தபோவநமடைந்து யஶோதரமுநிபார்ஶ்வத்தே அநேகம்ராஜாக்களோடும், தன் மைத்துனனகிய †மஹாருதன் என்னும் ராஜபுத்ரனோடுங்கூட தீக்ஷித்துத் தபஶ்சரணம் பண்ணி அந்த்யகாலத்து‡ஸல்லேகநாவிதியால் ஶரீரபரித்யாகஞ் செய்து, அச்யுதகல்பத்து மஹாபலன் என்னும் தெவனாயினன். மஹாருதனும் அங்கே மணிகேதுதெவனாயினன்.

இவர்களிருவரும் அமரஸுகம் அநுபவித்துச் செல்லாநின்ற நாளகத்தொருநாள் இருவருங் கூடவிருந்து ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுவார், 'நம்முள் முந்துற மானுஷியுள் அவதரிக்ஞையினவனுக்கு அத்ர ஸ்தித்ருஞையினவன் ஸாஹாய்யப்ரபாவனாக ஞகவேண்டும்' என்று நிஶ்சயித்தனர்.

அய, ஜம்பூத்வீப ஐராவதக்ஷேத்ர கௌஸலவிஷயத்து அயோத்யாநகரத்து இக்ஷ்வாகுவம்ஶத்து ராஜா ஸுமித்ரவிஜயன்; தெவி ஸுவாலை. இவர்கட்கு, மஹாபலன் என்னும் தெவன் ஹரிவம்ஶதிலகராஜரோபமகாலம் அமரஸுகம் அநுபவித்து, ஸகரன்என்னும் புத்ரனகித் தோன்றினன். இவனுடைய ஸ்வர்ணவர்ணத்ததாகிய திவ்யதெஹாத்ஸேஹம் நானூற்றைம்பது வில்லள வாகும். இவனுடைய பரமாயுஷ்யம் [1]எழுபது நூறுயிரம்பூர்வ மாகும். இவனுக்குப் பதினெட்டுநூறுயிரம்பூர்வமாகிய குமாரகாலமும், அத்தனையே மஹாமண்டலிககாலமும் அதிதமாகிய-

---

* ஸௌம்ய சந்த்ரரை வென்று விளங்கினர் என்று மூலம். 48: 60

† மஹாமாருதன் என்றும் பாடம். மாருதன் என்பது மூலத்தோடொத்தது. 48 : 67. இவன் அரசனைத் தெளிவித்துத் தவம்புரிவித்தான். கன். அஜித. 9: 6.

‡ எந்த்யாஸவிதியால். 48: 68, கன். அஜித. 9: 6. வச.

1. எழுபத்திரண்டு நூறுயிரம் என்று பாடம். எழுபது என்பது மூலத்தால் வலியுறுகின்றது. 49: 72.

பின், சக்ரரத்நம் உத்பன்ன மாயிற்று. ஆதிபரதேச்வரசக்ரவர்த்திபோல திக்விஜயஞ் செய்து அறுபதினாயிரம்புத்ரரோடுங்கூட [1]ஸகலசக்ரவர்த்திஸாம்ராஜ்யஸ்ரீயினை அநுபவித்துச் செல்கின்ற காலத்து, அந்நமரஸமீபஸ்த மாகிய வநத்தெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீநாமராகிய தபோதநர்க்குக் கேவலோத்பத்தி யாதலும், அதுபொழுதே கேவலபூஜார்த்தமாக முன்சொன்ன மணிகேதுவும் தெவநிகாயமும் வந்து பூஜை பண்ணியபின், மணிகேதுவும் அவயிஜ்ஞாநோபயோகத்தால், மஹாவலன்என்னும் தெவன் போந்து ஸமரசக்ரவர்த்தியாகிய பெற்றி யறிந்து, ஸமரஸமீப மடைந்து சொல்லுவான்: 'ராஜராஜனே, மஹாவலனாகிய நீயும், மணிகேதுவாகிய யானும் அச்யுதகல்பஸ்யிதராகி வர்த்திக்கின்ற காலத்து, நம்முடைய ப்ரதிஜ்ஞாதமாகிய அதனை யறிதிபோலும்! நம்முள் [2]முன்பு ஸுமதநயினனுக்கு, ஒழிந்தவன் ஸஹர்மம் வொயிப்பானாகப் பெறவேண்டும் என்று ஸம்வதித்தனம். நீயும் முந்துறப் போந்து பூர்வகுத புண்யாதிரேகத்தால் [3]ஸமரசக்ரவர்த்தி யாகி, மநுஷ்ய ஜந்ம உர்ஜஸ்வமாகிய சக்ரவர்த்தி[4]ஸாம்ராஜ்யஸுகம் தீகர்காலம் அநுபவித்தனை. அநித்யமும் அநேகாகாரணமும் ஆகிய [5]ஸம்ஸாரஸுகத்தைப் பரித்யஜித்து, நித்யாநந்தமயமாகிய மோக்ஷபதநிவாஸநமாகிய பரமவைராக்ய மார்கத்தில் வர்த்திப்பாயாக' என்றனன்.

என்றலும், அதுபொழுது காலலப்தி யின்மையின் மணிகேது மொழிந்த யர்மாநுதத்தில் சக்ரவர்த்தி அநாதரவுற்றியின னாயினன். தெவனும் அதனை யறிந்து [6]ஸமுசித வசந ஸம்மாநஞ் செய்து தன திடமடைந்தனன்.

மற்றொருநாள் மணிகேது, 'சக்ரவர்த்திக்கு தீக்ஷாலக்ஷ்மியை ஆபாதித்தற்கு இது உபாயம்போலும்' என நிணைந்து, ஸர்வாங்மொபாங்ம ஸுந்தரமாகிய ஸகல ஸுலக்ஷணோபேதமாகிய சந்தாநித்யரை [7]அதிஸயிக்குங் காந்திதீப்தியினை யுடையதொரு சாரணரூபங் கொண்டு சக்ரவர்த்திநி நாலயத்து ப்ரதக்ஷிணஸ்தவநபூர்வக மிருப்ப, சக்ரவர்த்தியும் வந்து, ஜிநஸ்தவந பூர்வகமாகத் தபோதநர்ஸமீப மடைந்து முநிவரனது யெளவநஸுரீரஸௌந்தர்யாதிரயங் கண்டு அத்யந்தம் விஸ்மிதனாகி, விநயப்ரணம பூர்வகம் வினவுவான்:

'முநீந்ரனே, ஸர்வவிதயாதுலவயோரூபமாகிய யெளவநத்தின்கண் அத்யந்தம் தீக்ஷ்ணஹமாகிய தபஸ்சரணத்துக்குக் காரணம் என்?'

---

1. ஸமரசக்ரவர்த்திஸ்ரீயினை.
2. முன் அநுமதிதநயினனுக்கு.
3. ஸகலசக்ரியாகி.
4. ஸாம்ராஜ்ய காலம்.
5. ஸம்ஸாரஸாமரஸுகம.
6. ஸமுசிதவசநம் ஸம்.
7. அதிஸயிக்குந் தீப்தி.

என, முநிவரனும் சொல்லுவான்: 'ராஜேந்ரனே, தருபல்லவ ஸோலெஹபோல அநவஸ்யிதமான யௌவநம் ஜராபரிணமத்தால் அநுஹவிக்கப்படுவதாகவும், ஸஹிரவடோதரத்துஜலம்போல ஆயுஷ்யம் அநவரதம் ஸிப்பதாகவும், அத்யந்தம் ஹேயமாகிய காயம் அஸுசியும் து:வஹாஜநமுமாகவும், இஷ்டவியோமா நிஷ்டஸம்யோம மென்றிவை முதலாகிய து:வபரம்பரைகள் புநரபி ஜந்மஸாமரபரிஹரணமாகவும் நிணைந்து, நித்ய பரமநிர்வாணபத காரணமாகிய பரம ஸம்யமத்தினை ப்ராபித்தலே கண்டாய், ஸரீரிகட்குப் புருஷாகா-ர்மாவது' என்று முநிவரன் மொழிந்த யர்மவசநம் கேட்டு ஸ:ஸாரத்திலே வெருவிய சித்தத்தனுயினும், அயிகபுத்ரஸ்நேஹத்தனுதலில் சக்ரவர்த்தி ஸம்ஸார பரித்யாமத்தில் அஸமர்-ஞயினன். தெவதபோய நனும் அவனபிப்ராய மறிந்து தன் அபிப்ரேதாகா-ர்ம் வஸி-யியாமையில் விஷ்ணுஹ்ருதயத்தனுங்கி, ஸ்ரலோக மடைந்தனன். மற்றொருநாள், ஆஸ்யாந மண்டபத்து அகிலநரபதிபரிவ்ருதனுகி ஸிம்ஹாஸநத்திருந்த சக்ரவர்த்திஸமீப மடைந்து ராஜகுமாரர் அறுபதினுயிரவரும் விநய ப்ரணம பூர்வகம் சக்ரவர்த்திக்கு விஜ்ஞாபித்தனர்:

'ஜயஜயப்ரவீ-, தெவனே, உனது ஸிக்ஷாப்ரஸாதத்தால் ஸகல பக்ஷ க்ஷயகாரண ஸமர்-ர் பராக்ரமத்தேமாகியும் வ்யா ஸரீரஹார யாரிக ளாகின்ற எங்களை ஒரு கார்யோத்ஸாஹத்திலே ஆஜ்ஞாபித்தருள வேண்டும்' என்று விஜ்ஞாபித்தலும், சக்ரவர்த்தி சொல்லுவான்:

'ஷட்கண்ட மண்டலத்து நம்முடைய சக்ரத்தால் ஸாயிக்கப் படாததொரு பொருள் இல்லை யாதலில், நீங்கள் ராஜ்யஸுகம் [1]அநுஹவித்திருத்தலல்லது மற்று எம்மால் நியோமிக்க வேண்டுவது ஒன்றில்லை' என்றனன். என்றலும், புநரபி நிர்ஸந்யித்து, 'யாதானும் ஒரு கார்யத்தில் எங்கள் ஸுஜலபரீக்ஷை கண்டருளாவிடில் அஸுந பரித்யாமம் பண்ணுதும்' என்று [2]புத்ரர் விஜ்ஞாபித்த நிர்ஸுவசநம் கேட்டு, சக்ரவர்த்தி சிந்தித்து ஆஜ்ஞாபித்தனன்.

'ஆதிகாலத்து ஸ்ரீகைலாஸ பர்வதத்து ஹரதேவ்ஸுரசக்ரவர்த்தியால் தத்தத்[3]வர்ணத்ஸேய ஸஹிதமாகச் சதுர்விம்ஸதி தீர்-ங்கர பரமேஸ்வர ப்ரதிவிம்பங்களும் தத்விமாநங்களுஞ் செய்யப்பட்டன. *சக்ரவர்த்திபுத்ரன் அர்க்ககீர்த்திகுமாரனுல் அஷ்டஸ்யலமாகச் செய்யப் பட்டது. நீங்கள் இப்பொழுது அதற்கு ரக்ஷாகா-ர்மாக மங்மா நதியைக்

---

1. அநுஹவித்தலல்லது. 2. புத்ரர் விஞ்ஞாபித.
3. வர்ணத்ஸேயமாகிய சதுர்.
* 'சக்ரவர்த்தி.....செய்யப்பட்டது' இது மூலத்தில் இல்லை. 48: 107, 8.

கொடுபோக்து [1]ஸ்ரீகைலாஸபர்வதத்தைச் சூழ ஜலதூர்மமாகப் பண்ணுவீராமின்' என்றனன்.

என்றலும், ராஜகுமாரர், 'கூதாலம்-ஸ்ராயினேம்' என்று போகி, உண்மரத்நத்தால் நதீப்ரதெஸத்திலே ஜலதூர்மமாக லுமியைக் கல்லாகிற்ப, ப்ரதிஜ்ஞாதாலம்-ஸ்ம் முடிப்பான்வேண்டி மணிகேதுவும் 'இது அவஸரம்' என்று நினைந்து, லுமியிலே ஊர்வ்டிவிஷமஹாநாகரூபமாகித் தோன்றி, மாயையால் *ராஜகுமாரரைத் தனது நயநஜ்வாலையால் ஹஸ்மாவஸிஷ்டராக்கினன்.

[2]அதுபொழுது சக்ரவர்த்தியது புத்ரஸ்நேகம் அறிந்து †பரிஜநங்கள் சக்ரவர்த்திக்குப் புத்ரவ்ருத்தாந்தம் அறிவிக்கமாட்டாது ஹயசலிதராகிய பொழுது, மணிகேதுவும் ஒரு வ்ருத்யவ்ராஹ்மணரூபத்தால் வந்து அயிகஸோகப்ரலாபத்தால் சக்ரவர்த்திக்குச் சொல்லுவான்: 'மஹாராஜனே, ஸகலஜநரணஹிதனுகிய உனது ராஜ்யம் ஸாஹிகூமாகவும்! எனக்கு வாலபுத்ரன் ஒருவன். அவனையும் யமன் ப்ரஹரித்துக்கொண்டனன். அவனை ஆயுஷ்யத்தொடு மீட்டுத் தந்தருள வேண்டும். அன்றெனில், யானும் அவனெடு அந்த நெறியே போவேன்' என்றலும், சக்ரவர்த்தி சொல்லுவான், 'விப்ரோத்தமனே, ஸ்நேஹபரவஸராயினர் யுக்தாயுக்த விசார சதுரரல்லர் என்பது நின்கண்ணே கண்டனம். புராகூத கர்மானுரூபத்தனவாகிய ஜநநமரணங்கள் ஸர்வஸரீரிகட்கும் ஸாதாரணங்கள் கண்டாய். ஸஸாரவர்த்திகளாகிய ஜீவன்கள் ஊத்யு மொசரமாகாதார் இல்லை. ஊத்யுவிஜயம் பண்ண வேண்டுதியாகில், புத்ர வியோக ஸோகத்தை விட்டுக் காலகூப மின்றி ஸர்வ ஸங்க நிவ்ருத்திப்ரயாநமாகிய ஜிநதீக்ஷையினை ப்ராபித்து ஊத்யுவிஜயம் பண்ணுவாயாக' என்றனன்.

என்றலும், மாயாப்ராஹ்மணன்[3] சொல்லுவான்: 'ராஜபுங்கவனே, ஊத்யுவிஜயத்திற்கு இதுவே [4]உபாயமாகில், ஹயரஹிதனுகி இதனைக் கேட்டருளாய். உன்னுடைய புத்ரர் அறுபதினாயிரவரும் ஊர்வ்டிவிஷ ஹஸ்மீஹிதராகி யமலோகம் அடைந்தனர். நீயும், எனக்கு உபதெஸித்த மார்கத்தால் ஊத்யுவிஜயம் பண்ணுவாயாக' என்றலும், சக்ரவர்த்தியும் [5]ஊர்வ்டிவிஷஹஸ்மீஹிதனுயினன்போன்று மாயாமூர்ச்சாபரவஸனுகி வின்ஹாஸநத்தினின்றும் லுமிதலாதத்திலே வீழ்ந்தனன்.

---

1. ஸ்ரீகைலாஸத்தை.

* பகீரதனைமட்டும் செய்தி தெரிவித்தற்பொருட்டு எரிக்காமல்விட்டான். கன். அஜித. 10: 10. வச.

2. அப்பொழுது. † மந்த்ரிகள் என்று மூலம். 48: 113.

3. சொல்லும். 4. உபாயமாவதாகில். 5. ஊர்வ்டிவிஷஹிஹித

வீழ்தலும், ஈடிதி பரிஜநங்கள் ஸீதோபசாரங்களால் தேற்றத் தேறி, 'அஹோ ஸாயஜ்ஜந நிஷ்டிதமாகிய ஸம்ஸாராஸாரஹாவம் இருந்த வண்ணம்! இதனை இதுபொழுதே விடுவன்' என நினைந்து, * விஷ்ணு மஹாதெவீபுத்ரனுகிய [1] ஹரீரயனுக்கு ராஜ்யங் கொடுத்து, உஷபர்ம கேவலிகள் பார்ஸ்வத்தே தீக்ஷித்தனன். † தத நந்தரம் ப்ராஹ்மணன் ஹரீரயஸமீபமடைந்து சொல்லுவான் :

'ராஜாவே, நின் ஜ்ஞாதாக்கள் [2] உஷ்டிவிஷஹஸ்மீஹ்மதராகிபவர்கள், [3] மஹாநதியைக் கொடுவந்து அவர்கள் அங்மத்திலே ஸ்பர்ஸிப்பிக்க ப்ராணன் பெறுவர் என்று கேவலிகள் பார்ஸ்வத்தே கேட்டனன். அவ்வண்ணஞ் செய்வாயாக' என்றனன்.

என்றலும், ஹரீரயனும் தனது ஸலப்ரஹாவத்தால் மஹ்மெயைக் கொடுவந்து அவர்கள் அங்மத்து ஸ்பர்ஸிப்பிக்க, ராஜகுமாரர்கள் அனைவரும் ப்ரத்யாமதப்ராண ராயினர். அன்றுதொடங்கி மஹ்மெக்கு ஹரீரயீ என்னும் பெயர் ஆயிற்று. குமாரர்கள் அறுபதினாயிரவரும் சுக்ரவர்த்திதீக்ஷாவார்த்தை கேட்டலும் ஸம்ஸாரவிரக்தி யடைந்து [4] உஷபர்மஜிநபதிஸமீபத்தே தீக்ஷித்தனர்.

ஹரீரயநரபதியும் ஸமராதிமூநிஜநங்களை நமஸ்கரித்து, பர்ம ஸ்ரவணநந்தரம்பரிஹ்ருஷ்ட ஸ்ராவக வ்ரதத்தனுயினன். ஸஹல ப்ரயத்நனுகிய மணிகேதவும் அத்யந்த ஸந்துஷ்டனுகி மூநிமணஸமீபம் அடைந்து வந்தித்து, 'ப்ரதிஜ்ஞா [5] நிர்வஹணமாக என்னைச் செய்யப்பட்ட மாயாப்ரபஞ்சங்கள் இவை' என உணர்த்தி, 'இந்த அபராயங்களை க்ஷமித்தருள வேண்டும்' என் றிரப்ப, மூநிபதிகள் அருளிச்செய்வார் :

'மித்ரோத்தம்னே, ஸம்ஸாரஸாகரத்துள் விழுந் தழுந்தாநின்ற எமக்கு பர்மஹஸ்தாவலம்வநம் பண்ணி உஹயலோக வஸ்துவாகிய நினக்கு நிகராவது ஜகத்த்ரய ஸ்ரீரத்நத்ரயமல்லது நிகரில்லைபோலும்! அல்லதூஉம், எம்பொருட்டாக அநேககாலம் அநுஹ்மதமாகிய நினது

---

* இவள் பலிதேசத்தரனுகிய விஷ்ணுவிக்ரமன்மகள். 48: 127.

1. ஹரீரயபுத்ரனுக்கு.

† ப்ராமணன் இவ்வாறு கூறிற்றிலன். ஸமரபுத்ரரை அடைந்து, 'யாவனே ஒருவன் தும்செய்தியைச் சகரனுக்கு அறிவிப்ப, அவன் தன்புத்ர அரசினைப் பகீரதனுக்குக் கொடுத்துத் தவம் மேற்கொண்டான். தும்மைத் தேடி வந்தேன்' என்று கூறினன். 48: 129, 30.

2. உஷ்டிவிஷஹஸ்மீஹ்மதராகிய இவர்கள்.

3. மஹாநதீ ஜலத்தைக்.

4. உஷபர என்று பாடம். உஷபர்ம என்பது மூலத்தோடொத்த பாடம்: 48: 128.

5. நிமித்தரஹணமாக.

சித்தஸந்தாபத்திற்கு விஷயஹேதுராகிய எமது அவஜ்ஞாபராயம் நினக்கேயன்றே பொறையாவது' என் றிவைமுதலாகிய ப்ரிய வசநங்கள் சொல்லியபின், தெவனும் ஸந்துஷ்டனாகி, அகிலகர்ம விப்ரமுக்தனாயினன்போல ஸ்வர்லோகம் அடைந்தனன்.

* கதாசித்த ய தீதவன ஹிதகூடெ்காவ்ருஷ்டி பயாஃ பரோ
மஹ்யாஷ்டாஹ்யதரம் மஹாரவி நதாயாஶ்ச யஃ ஸ்வாயுதை
ஷ்டாபாரூடநிஜி வராய பஸ்ய மணயஸ் வராணாம் ததஷ்டோ
ஷ்டிதோ ணிகெ தமிரவ கூரதாம் தஸ்ய தீஷ்ஷிழி ॥

என்று இவ்வண்ணம் மணிகேதுவ்ருத்தாந்தாதுஸ்மரணபராகிய ஸமராதிமுநிபதிக ளெல்லாரும் சிரகாலம் தபஶ்சரணனியாயிகளாகி, அந்த்யகாலத்து ஸம்மேஷபர்வத மடைந்து ஸாக்ஷ்யாத நிர்யாத ஸகலகர்மத்தராகிப் பரமாநந்த முக்திபதம் அடைந்தருளினர்.

ஹேரம்பமஹாராஜாவும் ஸமராதி ஜிநேந்த்ர பரிநிர்வாணவார்த்தா ஶ்ரவணாநந்தரம் ஸம்ஸாரநிஸ்வ ரூபனாகி வரதத்தன் என்னும் புத்ரனுக்கு ராஜ்யபதம் கொடுத்து, ஸ்ரீகைலாஸபர்வதத் தெழுந்தருளியிருந்த ஶிவ மாப்தமஹாமுநிகள்பார்ஶ்வத்தே ஜிநதீக்ஷையினை ப்ராபித்து, மங்மா நதீதடத்து ப்ரதிமாயோ கயாரியாகிநின்று அதிவொரதபஶ்சரணம் பண்ணியருளாநின்ற காலத்து, இவரது தபஃப்ரபாவத்தால் [1]தெவேந்த்ர்கள் க்ஷீராவாரியிஜலங்களால் இவருடைய ஸ்ரீபாதங்களிலே அபிஷேகம் பண்ணினர்கள். அந்த அபிஷேகஜலப்ரவாஹம் மங்மெயில் வீழ்தலில், அன்று தொடங்கி மங்மா நதி பவித்ர மாயிற்று. ஹேரம்ப முநீந்த்ரனும் [2]மங்மா நதீவடதடத்து மஹாதபோமயாரியாகி அந்த்ய காலத்து ஸாக்ஷ்யாந்நிர்நிமித்தங்களால் ஸகல கர்மவநதஹநஞ் செய்து முக்திபதம் அடைந்தருளினன்.

இதி த்ரிஷஷ்டி லக்ஷண மஹாபுராண ஸங்க்ரஹே அஜிதஜிநபதி, ஸமரசக்ரவர்த்தி புராணம் இதம் பரிஸமாப்தம்.

பூர்வதீர்த்தங்கரர்காலத்தில் அபரதீர்த்தங்கர ராயுஷ்யம் உண்டென்றறிவது.

வரிஷஸஃ

---

* 48 : 142.

1. தெவர்கள் என்று பாடம், தேவேந்திரன் என்று மூலம். 48: 140.

2. மஹாநதீதடத்து மஹாதபோயோம.

3. ஸம்ஹவஸ்வாமி புராணம்

நாஜ்ம யஸ்யாவமாஹ: கூதிஹ்ரூஜயிவதெ ர்ஷ்ஹ்ரூதா கணி-ர்கூவ
ஹாவ்வஜ்ரூயொ வநாநி வ்ருகி நவவிஜ்ஹஸ்ஜ்ஹாணஸ்யாகூவாநி ।
ஸூஸ: வதாரணி விதாரூவ நவநாஜ்ஹம் ஜீவ்லூப்ஜெ ர்ஷ்வாவஸ்ஸ்ரூ
தாஜ்ஹ்ரூம் வஸ்வொயயிதெ [1] வஜநயேகஜொஷ்ஸ்ரூளஜ்ஸ்ரூம்ஹவாய ॥

*ஸம்ஹவஜி நவதிவாஜ்ஞாணம் கூஹிவண்ர்ஸ்ரூதெ.

ஜம்வாஜ்ஹீப பூர்வவிதெஹ வீதாநதீவடதடத்து, கச்ஹவிஷய கேஷமபுராயிபதி விமலவாஹநன்என்பான். அவன் ஸம்ஸார விரக்தனாகி விமலகீர்த்தி என்னும் புத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, ஸ்வயம்ப்ரஹ ஜிநபதிஸமீபத்தே தீக்ஷித்து, விஜ்ஞாய ஸம்யக்த்வ்ஸ்ஹ கேஷாஹஸ ஹாவநா நிவஹ தீர்த்-ர்கர நாம மஹாபுண்யகர்மத்தனாகி, ஸங்ந்யாஸ விதியால் ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து † ஹேஷ்டிமகேஷ்டிமக்ரைவேய-கத்து ஸ்ஹ்ரூர்ஸ்ஹ விமாநத்து அஹமிந்த்ரூதெவ ஞயினன்.

அத, ஜம்வாஜ்ஹீப ஹாரதகேஷத்ர ‡ஸ்வாவஸ்திநகராயிபதி இக்ஷ்வாகுவம்ஸ காஸ்யபகொத்ரத்து ராஜா த்ருடராஜன் என்பான். ஸ்ஹ்ரேஷ்ணி என்பாள் மஹாதெவி. க்ரைவேயகத் தெழுந்தருளியிருந்த ஹமவாந் இருபத்துமூன்று கடற்காலம் அமாஸ்ஹவம் அதுஹவித்து, ஸ்வர்மாவதரண கல்யாண [2]ஷோடஸஸ்வப்நவதுநப்ரவேஸி மஜ்ஹர்ஸ்ஹ புரஸ்ஸரமாக ஸ்வர்மாவதரணஞ் செய்தருளி, வால்ஹ்ரூநகாஸபூர்வபக்ஷ அஷ்டமீ பக்கத்து த்ருதிரோநக்ஷத்ரத்து ப்ரஹாதஸமயத்து ஸ்ஹ்ரேஷ்ணி மஹாதெவீ மர்ஹா வாஸ மடைந்தருளி, நவமாஸாவஸாநத்து கூர்த்தி-காமாஸ பௌர்ணமாவஸியின்கண் த்ருதிரோநக்ஷத்ரத்து ஸௌம்ய யோகத்து த்ரிஜ்ஞாநயாநகிய ஹமவாந் மர்ஹாவதரணம் செய்தருளினன்.

---

1. வஜநயேகஜொஷ்ஸ்ரூ.

* இதுமுதல் 49–ஆம் பர்வம்.

† க்ரைவேயகங்களுள் முதலதாகிய ஸ்ஹ்ரூதர்ஸ்ஹ விமானத்தில் என்று மூலம். 49: 9. ஒன்பது க்ரைவேயகங்களாவன.—ஸ்ஹ்ரூதர்ஸ்ஹன, அமோக, ஸ்ஹ்ரூப்ரபுத்த, யஸோதர, ஸ்ஹ்ரூபத்ர, விஸ்ஹால, ஸ்ஹ்ரூமனஸ, ஸௌமனஸ, ப்ரீதிங்கர என்பன ஸர்ஸ்த்ராஸர்ஹாஸழுச்சய. ஊர்த்வலோக. ஸ்ரூ. 10. உரை.

‡ ஸ்ராவஸ்தி. 49: 14

2. ஷோடஸ ஸ்வப்ந ஹர்ஸ்ஹநவுநந.

அருளுதலும், அதுபொழுதே சதுர்விய தெவதெவேந்த்ரர்கள் வந்து மந்த்ராபிஷேககல்யாணநந்தரம் ஸம்ஹவன் என்று நாமஞ் செய்து விடைகொண்டு போயினர்.

அஜிதஹட்டாரகர்தீக்ஷாகல்ஸந்தாநகாலம் முப்பதுநூறுயிரங்கோடி ஸாகரோபம மாகும். அதனந்தத்து அந்தர்ஹித பரமாயுஷ்யத்தனுகி அவதரித்தருளிய ஸம்ஹவஹட்டாரகனது ஸ்வர்ணவர்ணத்ததாகிய திவ்ய தெஹோத்ஸேயம் நானூறு வில்லள வாகும். இவனுடைய[1] பரமாயுஷ்யம் அறுபதுநூறுயிரம் பூர்வ மாகும். ஸ்ரீமவாந் பரமாயுஷ்ய சதுர்ஹாகம் குமாரகாலம் அதீதமாகியவிடத்து ப்ராப்தராஜ்யாபிஷேகத்தனுகி, நாற்பத்துநாலுநூறுயிரம்பூர்வங்களும் நாலுபூர்வாங்மங்களும் ஆகிய ராஜ்யகாலாவஸாநத்து மேவவிநாஸந உர்ஸநத்தால் ஸம்ஸார விரக்த சித்தனுகி, ராஜ்யத்தினைத் தன் புத்ரன்மிசை வைத்து, லௌகாந்திக தெவ வொயிதனுகி ஸுரபதிஸஹித பரிநிஷ்க்ரமணகல்யாணநந்தரம் விதீயாகாஸ்ரம் என்னும் ஸிவிகைமிசை எழுந்தருளி ஸஹஸ்ரவநத்து ஸஹஸ்ரநரபதிகளோடுகூட ஷஷ்஠ொபவாஸ ஸஹிதனுகி, * மார்கஸிர மாஸத்துப் பௌர்ணமாஸியின் ஊர்மஸிரோநக்ஷத்ரத்து ஜிநதீக்ஷையினை ப்ராபித்தருளி மநஃபர்யயஜ்ஞாநயாரியுமாகி, [2]ஸ்வாவஸ்திநமரியிலே சர்யாமார்க மெழுந்தருளி ஸுரேந்த்ரதத்தநரபதிமந்ஹத்துப் [3]பஞ்சாஸ்ரு சர்யகரமாகிய பாரணை பண்ணியருளினன். † தீக்ஷாகரர்பரிநிஷ்க்ரமண காலத்துப் பாரணை உத்க்ருஷ்டத்தில் ரத்நவ்ருஷ்டி த்ரிவாஹாபகோடி யாகும். ஜகந்யத்தில் ஏகலக்ஷத்திருபத்தையாயிர மாகும். ஊதாக்க ளுடைய பரிணமாதுஸாரத்தில் [4] ஹீநாயிகமாகும். ஊநமஸ்ய காலமாகிய பதினாலு ஸம்வத்ஸரம் இறந்தபின், ஸ்வதீக்ஷாவநத்து ஷஷ்஠ொபவாஸ ஸஹிதனுகி ஸாலதருமூலத்தில்தழுந்தருளியிருந்து, கார்த்திகமாஸ காளபக்ஷ சதுர்தஸியின் ஊர்மஸிரோநக்ஷத்ராபராஹ்ண காலத்து வாதிகர்மக்ஷயஞ் செய்து கைவல்யபதம் ப்ராபித்தருளினன்.

அதுபொழுதே, ஸுரஸ்தாகிய விவாயபதிகள் பண்ணப்பட்ட ஸமவஸரணஞ் சதுர்தஸீகல்யாணநந்தரம் ஸம்ஹவஜிநபதிஸ்ரீபாதஸேவா தத்பர ராயினர்.

---

1. ஆயுஷ்யம்.
* தீக்ஷைபெற்ற மாஸம் நாள் முதலியன மூலத்தில் இல்லை. 49: 37.
2. ஸ்வாவஸ்தி என்று பாடம். ஸ்ராவஸ்தி என்று மூலம். 49 : 38.
3. பஞ்சாஸ்சர்யகாரணமாகிய.
† 'தீக்ஷாகரர்...ஹீநாயிகமாகும்' என்பது மூலத்தில் இல்லை. 49: 39, 40.
4. ஹீநமாகும்.

ஸம்ஹவஜி நபதிக்குச் சாருவேஷணர்முதலாகிய மணயார் நூற்றைவர். பூர்வயார் இரண்டாயிரத்தொருநூற்றைம்பதின்மர். பிக்ஷுகர் நூறுயிரத்திருபத்தொன்பதினாயிரத்து முந்நூற்றுவர். அவயிஜ்ஞாதிகள் ஒன்பதினாயிரத்தறுநூற்றுவர். கேவலஜ்ஞாதிகள்பதினாயாயிரவர். விதி யாயிப்ராப்தர் பத்தொன்பதினாயிரத் தெண்ணூற்றுவர். மநஃபர்யய ஜ்ஞாதிகள் [1]பன்னீராயிரத் தொருநூற்றைப்பதின்மர். மஹாவாதிகள் பன்னீராயிரவர். ஆகத் தபோயநர் *இரண்டுநூறுயிரத் தொருநூற் றைவர்: யர்மைமுதலாகிய ஆர்யாங்மடைநகள் †மூன்றுநூறுயிரத்து மூப்பதி ஞாயிரவர். ஸ்ராவகர் மூன்றுநூறுயிரவர். ஸ்ராவகிகள் ஐந்துநூறுயிரவர். தெவதெவிகள் அஸங்வ்யாதர். திர்யஞ்ஜாதி ஸங்வ்யாதம்.

ஏவம்வியாதபமண பரிவ்ருதனுகிய ஹமவாந் ஸர்வ யர்மகேஷத்ரங்- களிலும் விஹரித்து ஸத்யர்மோபதெஸஞ் செய்தருளி, காலுபூர்வாங்மங்க ளாலும் [2]பதினாறுஸம்வத்ஸரத்தாலும் குறையப்பட்ட ஸதஸஹஸ்ரபூர்வ மாகிய கேவலிகாலாவஸாநத்தி ஸம்மேதமிரிசிவரத்து ஸஹஸ்ரமுநிவர ரோடுகூட ஒருமாஸம் ப்ரதிமாயோகயாரியாகிநின்றருளி யோகத்ரய நிரோதம் பண்ணி, சைத்ரமாஸ பூர்வபக்ஷ ஷஷ்டியுக்த உத்தரபல்கு நக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்து ‡ஸகல கர்மக்ஷயஞ் செய்து, ஸகலலோகஸாம்- ராஜ்யபத மடைந்தருளினன்.

§ விவாஹவிதிநா [3]பூர்வோக்தி தாநந்து [3]பூர்வ
மிஹ ஹாவி விதிநாதிவாஹெநா தெஹதீவ்ரா ।
॥ ஜிதஸவிஸஹிதெ ராஷ்டகுணாண [3]பூர்வ
வ்யகதிதவசிஸம்ஹஸ்ரஸம்வ ஸ்ரம் கீர்யாஅஃ ॥

இதி த்ரிஷஷ்டிலக்ஷண மஹாபுராணஸங்ரஹே ஸம்ஹவதீர்-ர்கர புராணம் இதம் பரிஸமர்ப்தம்.

வலிஹதஃ

---

1. பன்னீராயிரத்திருநூற்.
* மூலத்தில், கணதரர்தொகையை நீக்கிக் கூறப்பட்டுளது. 49: 47.
† மூன்றுநூறுயிரத் திருபதினாயிரவர் என்று ஹிந்தியுரை மூலம். 49: 48.
2. பதினாலு. ‡ ஸெளம்யாஸ்தமனகாலத்து என்று மூலம். 49: 56.
§ 49: 59. ‖ ஹதஸவி. 3. பூர்வீ.

4. ஸ்ரீ அஜிதநந்த நஸ்வாமி புராணம்

ஔஷா வாதிவ்ருவாயாஜிஸ்ரு ஸவமஸ: வார்ஜெயெஹ்வ்ரு வாய:ஹ்ம்
ஜாரணாரு நீகெவ்ரு:வ நயவி கிரு கும் வாரவ தீஷிதாக: ।
வீ தெதுதா கீ யஜ்ராஸ்ரீத ஸவத்ர கஸ்ம் ஏ தத்ரவ்ரூ:வி:ஹ்தவ்ரு
[1]தாய:ஹ்வ்ராவ்ரூஜி நா நா ஸ நாஜி தஸ்ரஸெ ஸெஸ்ரஸவெ ஸெஹஸோவஸ: ॥

ஸயெஷா நீம் [2]ஸஜி நஜி நவரவாரணம் ஸஜிவண்ரு:ஹ்தெ.

ஜம்வாஹ்வீப பூர்வவிதெஹ வஸீதா நதீதக்ஷிணதீர மங்மலாவதீ விஷய ரத்நஸஞ்சயபுரத்து ராஜா மஹாபலன்என்பான், ஒருநாள் ஸம்ஸாரவிரக்த ஞகி, யநபாலன்என்னும் புத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, [3]விமலவாஹநஜி நபதிஸமீபத்தே தீக்ஷித்து, ப்ரஸித்ய தீர்த்:கர நாமமஹாபுண்யகர்மத்த ஞகி *ஸல்லேவ நாஷியால் ஸரீர பரித்யாமஞ் செய்து பஞ்சாநுத்தர விஜயவிமாநத்து அஹமிந்த்ரதெவ ணுயினன்.

அய, ஜம்வாஹ்வீப ஹாதகேக்ஷத்ர ஸாகேதநமராஜிபதி இக்ஷ்வாகு வம்ஸ காஸ்யபகோத்ரத்து ராஜா ஸ்வயம்வான்; தெவி விஜ்யாதெய:ஹ். விஜயவிமாநத் தெழுந்தருளியிருந்த ஹதவாந் த்ரயஸ்த்ரிம்ஸத் ஸாம ரோபமகாலம் அமரஸுவம் அநுஹவித்து, ஸ்வர்மாவதரணகல்யாண ஷோடஸஸ்வப்நவத நப்ரவேஸநிமஜ்ஜர்ஸநபுரஸ்ஸரமாக வைஸாவமாஸ ஸுக்ல ஷஷ்டீபக்ஷத்துப் புநர்பூச [4]நக்ஷத்ரத்து ப்ரஹாதஸமயத்து ஸ்வர்மாவதரணஞ் செய்து விஜ்யாய:ஹ்மஹாதெவீ மர்ஹாவாஸம் ப்ரவே ஸித்தபின், நவமாஸாவஸாநத்து மாவமாஸ ஸுக்லபக்ஷ ஆதஸியில் புநர்பூச† நக்ஷத்ரத்து ப்ரஹாதஸமயத்து அஜிஸி என்னும் யோகத்து த்ரிஜ்ஞாநயரணுகிய ஹதவாந் மர்ஹாவதரணஞ் செய்தருளினன்.

அதுபொழுதே தெவதெவேந்த்ரர்கள் வந்து மந்த்ராஹிஷேக கல்யாண நந்தரம் அஜிதநாத நஸ்வாமி என்று ஸ்ரீநாமஞ் செய்து விடை கொண்டு போயினர்.

---

1. தாய:ஹ்வ்ராவ்ரூஜி நா. 3. விமலவாஹநர் ஸமீபத்.
2. அஜிதநாத நஸ்வாமி. * ஸந்ந்யாஸ விதியால் என்று மூலம். 50: 13.
4. நக்ஷத்ரத்து மர்ஹாவதரணம், நக்ஷத்ரத்து ப்ரஹாதஸமயத்து மர்ஹாவ தரணம், நக்ஷத்ரத்து அதி தி.

† நக்ஷத்ரம் மூலத்தில் இல்லை. 50: 19.

ஸம்ஹவதீய-ஸந்தாநகாலம் பத்து நூறுயிரங்கோடி ஸாகரோபமம். அதனந்தத்துள் அந்தர்ஹிதபரமாயுஷ்யத்தனுகி அவதரித்தருளிய அஜிதநாத ஸ்வாமியது ஸ்வர்ணவர்ணமாகிய தெஹோத்ஸேஹம் முந்நூற்றைம்பது வில்லள வாகும். இவனது பரமாயுஷ்யம் ஐம்பது நூறுயிரம் பூர்வ மாகும். பன்னிரண்டு நூறுயிரத்தைம்பதினுயிரம் பூர்வம் குமாரகாலாவஸாநத்து ஸம்ப்ராப்த ராஜ்யாபிஷேகத்தனுகி, மூப்பத்தாறு நூறுயிரத்து ஐம்பதினுயிரம் பூர்வமும் எட்டுப் பூர்வாங்கமுமாகிய ராஜ்யகாலாவஸாநத்து, உத்பன்னஸமஸ்தாநந்தரமே விநஷ்வரமாகின்றதொரு முன்யர்வநமரங் காண்டலும், அதுபொழுதே பரித்யக்தஸம்ஸாரஹொமத்தனும் பரிப்ராப்த பரிநிஷ்க்ரமணகல்யாணாபிஷேகத்தனு மாகி, ஹஸ்திசித்ரை என்னும் ஶிவிகைமிசை எழுந்தருளி உத்தரோத்யாநத்து ஆயிரம் அவநிபதிகளொடுகூட ஷஷ்஠ொபவாஸஸஹித னுகி, மாஸமாஸ ஶுக்ல ஸாதஶீபக்ஷத்துப் புநர்வஸு-நக்ஷத்ராபராஹ்ண காலத்து ஜிநதீக்ஷையினை ப்ராபித்தருளி, அதுபொழுதே சதுர்-ஜ்ஞாநயாரியு மாகி, மற்றைநாள் அயோத்யாநகரத்து இந்த்ரதத்த ராஜகுலத்தில் பஞ்சாஶ்சர்யகரமாகிய பாரணை பண்ணியருளி, அஷ்டாதஶ வர்ஷமாகிய அநகீமஸ்யகாலாவஸாநத்து ஸ்வதீக்ஷாவநத்து வேங்கைமூலத்தெழுந்தருளியிருந்து ஷஷ்஠ொபவாஸஸஹித னுகி, புஷ்யமாஸ ஶுக்ல சதுர்தஶீபக்ஷத்துப் புநர்வஸு-நக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்து நிர்மூலகாதிகர்மத்தனும் உத்பன்னகேவலாவபோதத்தனும் ஆயினன்.

அதுபொழுதே தெவதெவேந்த்ரர்கள் வந்து ஸமவஸரணஶ்ரீ விபூதி ஸஹித சதுர்-கல்யாணநந்தரம் தத்ரைவ ஸோபாதத்பர ராயினர். ஸமஸ்தாநுக்கு வஜ்ரநாபி [1] முதலான முணயர் நூற்றுமூவர். பூர்வயர் இரண்டாயிரத் தைஞ்ஞூற்றுவர். ஶிக்ஷகர் இரண்டுநூறுயிரத்து மூப்பதினுயிரத் தைம்பதின்மர். அவதிஜ்ஞாநிகள் ஒன்பதினுயிரத் தெண்ணூற்றுவர். கேவலிகள் பதினுறுயிரவர். வைக்ரியிகர் பத்தொன்பதினுயிரவர். மநஃபர்யயஜ்ஞாநிகள் பதினேராயிரத்தறுநூற்றைம்பதின்மர். மஹாவாதிகள் பதினேராயிரவர். ஆகத் தபோயநர் மூன்றுநூறுயிரத்தொருநூற்று மூவர். [2] பௌருஷேணை முதலாகிய தபஸ்விநிகள் மூன்றுநூறுயிரத்து மூப்பதினுயிரத் தறுநூற்றுவர். ஶ்ராவகர் மூன்றுநூறுயிரவர். ஶ்ராவகிகள் ஐந்துநூறுயிரவர். தெவதெவிகள் அஸங்வ்யாதர். திர்யஞ்ஜாதி ஸங்வ்யாதம்.

---

1. முதலாகிய, முதல்.

2. மேருஷேணை.

ஏதத் ஆஉஸுமண ஹுவஷிதனுகிய ஹுமுவாந் யர்மக்ஷேத்ர மெங்கும் யர்மோபதெஸவிஹாரஸ்யா நங்களைச் செய்து *எட்டுப் பூர்வாங்முமும் பதினெட்டு ஸம்வத்ஸரமும் குறைந்த நூறுயிரம் பூர்வமாகிய கேவலி-காலாவஸா நத்து ஸம்மேஉ ஸிரிஸிவரத்து முநிவரர் [1]ஸஹஸ்ரரொடுங்கூட ஒருமாஸம் ப்ரதிமாயோமயாரியாகிகின்று யோமுத்ரய நிரோயமும் ஸகலகர்மக்ஷயமுஞ் செய்து வைஸாவமாஸத்து ஸுக்ல ஷஷ்஠ீபக்ஷத்துப் புநர்வஸுநக்ஷத்ரபூர்வாஹ்ணகாலத்து த்ரிலோகஸ்வாமி பரமஸிவபதம் அடைந்தருளினன்.

† யொ ஸுத்நவஹ்நயவுரெஸுஉஹாஸயுராவ்யா
யொஉநுத்நெஷு விஜயீ விஜயெஉஹஸிஷ்யஃ ।
யஸுாஸி நஷ நந்யவொ வ்ருஷஹெஸுவம்ஸெ
வாக்ஷெதவத் நவ கிஷ்ஷ ஜிநொஉவ தாஉஃ ॥

இதி த்ரிஷஷ்டிலக்ஷண மஹாபுராணஸங்க்ரஹே அஜிநந்உ நதீர்த்யங்கரபுராணம் பரிஸமாப்தம்.

வஸிஷ்ஹஃ

---

*. 'எட்டு...பூர்வமாகிய' இது மூலத்தில் இல்லை.

1. பலர். 50: 66.

† 50: 69.

5. ஸ்ரீ ஸுமதிநாயஸ்வாமி புராணம்

கவந்தாமெள வஸுதொகேஷ்ள மறுவியிமநயோர் காரணம் ஸ்ரீயுதம்
யாஜ்ஞே நெவ யஜ்ஞாயுஷ வாரதெ வவள்யெகாஞ்ஜவெ
நஜ்ஞஸ்தாஷவாவெ வாஜதிஜவதிதம் பூஜ்ஜுகூஷணெஸ்தாம்
வதேஸ்ள வெவாம் விவெகீ வதிமாணவஸ்ஹிதெ ஸ்ரேயவெ

[ஹி[1]வ்யாஜ்தெ

சுயாயநா வாஜதி[2]ஜிநவ திவாராணம் சூராஸ்ரீதெ.

யாதகீஷண்ட பூர்வமேருஹாம பூர்வவிதெஹ வீதாநதீவட தடத்துப் புஷ்கலாவதீவிஷய புண்டரீகிணீநமரத்து ராஜா ரதிவேஷணன் என்பான். அவன் ஒருநாள் ஸம்ஸாரவிரக்தனாகி அதிரதபுத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து [3]அர்ஹந்நந்தந ஜிநபதிஸமீபத்தே தீக்ஷித்து, ப்ரவலதீர்தகரநாம மஹா புண்யகர்மத்தனாகி ஸந்யாஸவிதியால் சரீர பரித்யாகஞ் செய்து பஞ்சாநுத்தர வைஜயந்தவிமாநத்து அஹமிந்த்ர தெவ ஞயினன்.

அத, ஜம்பூத்வீப ஹரதக்ஷேத்ர ஸாகேதபுராயிபதி இக்ஷ்வாகு வம்ச காச்யபகொத்ரத்து ராஜா மேகரதன்; தெவி [4]மங்முலெ. வைஜயந்தவிமாநத் தெழுந்தருளியிருந்த ஹமவாந் அவ்வழி த்ரயஸ்த்ரிம் சத்ஸாமரோபமகாலம் அமரஸுவம் அநுஹவித்து; ஸ்வர்காவதரண கல்யாண ஷோடஸஸ்வப்நவத நப்ரவேசமுஜ்ஜர்சநபுரஸ்ஸரமாக; ச்ரா-வணமாஸ பூர்வபக்ஷ த்விதீயையில் மவாநக்ஷத்ரப்ரஹாதஸமயத்து மங்முலா மஹாதெவீகர்ஹாவாஸ மடைந்தருளி, நவமாஸபரிபூர்ணமாகியபின், சித்ரமாஸ [5]சுக்லபக்ஷ ஏகாதசீ மவாநக்ஷத்ரத்துப் பிதாயோகத்தின்-கண் த்ரிஜ்ஞாநயுதனாகிய ஹமவாந் கர்ஹாவதரணஞ் செய்தருளினன்.

அதுபொழுதே தெவதெவேந்த்ரர்கள் வந்து மந்தராதிஷேக கல்யாணநந்தரம் ஸுமதி என்று ஸ்ரீநாமஞ் செய்து விடைகொண்டு போயினர். அஜிநந்தநஸ்வாமிதீர்தகரந்தரகாலம் ஒன்பது நூறுயிரங்

---

1. வ்யாஜ்தெ, வ்யாக்ருதெ. 2. ஜிதேநந்த்ர.
3. அர்ஹந்நந்தஜிந.
4. ஸுமங்முலெ என்று பாடம். மங்முலா என்று மூலம். 51: 20.
5. பூர்வபக்ஷ.

கோடிகடற்காலமாகியத னந்தத்துள் அந்தர்ஹூதபரமாயுஷ்யத்தனுகி அவதரித்தருளிய ஸுமதிஹுவாநது கநகவர்ணத்ததாகிய திவ்ய தெஹோத்ஸேயம் முந்நூறு வில்லள வாகும். இவனுடைய பரமாயுஷ்யம் நாற்பது தாருயிரம் பூர்வ மாகும். பத்துநூருயிரம் பூர்வ மாகிய குமார காலாவஸாநத்து ப்ராப்தராஜ்யாஹிஷேகத்தனுகி இருபத்தொன்பது நூருயிரம் பூர்வமும் பன்னிரண்டு பூர்வாங்முமாகிய ராஜ்யகாலாவ ஸாநத்து விரக்தஸம்ஸாரஹோஹத்தனுகி, லௌகாந்திகதெவபொயிதனுகியபின் பரிநிஷ்க்ரமணகல்யாணநந்தரம் அஹயம்என்னும் ஸிவிகை-மிசை எழுந்தருளி ஸஹஸ்ரஹூபதிகளோடுகூட ஸஹேதுகவந மடைந்து, ஷஷ்஠ொபவாஸ ஸஹிதனுகி, வைஸாவமாஸ ஸுக்ல நவமீ பகூஷத்து மவாநகூஷத்ரபூர்வாஹ்ணகாலத்துப் பரமதீக்ஷையினை ப்ராபித் தருளினன்.

அதுபொழுதே ஸம்ப்ராப்தமநஃபர்யயவொயத்தனு மாகி, மற்றைநாள் ஸௌமநஸநமரத்துப் பத்மநரபதிமஹஹத்துப் பஞ்சாஸ்சர்யகரமாகிய பாரணை [1] பண்ணியருளி, இருபது ஸம்வத்ஸரமாகிய மௌநமஸ்யகாலாவஸாநத்து * ஷஷ்஠ொபவாஸ ஸஹிதனுகி, ஸ்வதீகூஷாவநத்து ப்ரியங்முதருமூலத்திருந்து சைத்ரமாஸ ஸுக்ல ஏகாதஸீ பகூஷத்து மவாநகூஷத்ராபராஹ்ணகாலத்து வாதிகர்ம கூஷயாநந்தரம் ப்ராப்தஸகலசதுஷ்டயத்தின னுயினன்.

அதுபொழுதே சதுர்விய தெவர்களும் வந்து ஸமவஸரணஸ்ரீவிஹாரஸஹித சதுர்-கல்யாணபூஜாநந்தரம் தத்ர ஸேவாதத்பரராயினர்.

ஸுமதிஹட்டாரகர்க்குச் † சமரர் முதலாகிய முனியர் நூற்றொருபத்தறுவர். பூர்வயர் இரண்டாயிரத்து நானூற்றுவர். சிக்ஷகர் இரண்டுநூருயிரத் தைம்பத்துகாலாயிரத்து முந்நூற்றைம்பதின்மர். அவயிஜ்ஞாநிகள் பதிநைராயிரவர். கேவலிகள் பதின்மூவாயிரவர். வைக்ரியிகர் பதினெண்ணுயிரத்து நானூற்றுவர். மநஃபர்யயஜ்ஞாநிகள் பதினுயிரத்து நானூற்றுவர். மஹாவாதிகள் பதினுயிரத்து நானூற்றைம்பதின்மர். ஆகத் தபோயநர்கள் மூன்றுநூருயிரத் திருபதினுயிரத் தொருநூற்றொருபத்தறுவர். அநந்தை முதலாகிய ஆர்யாங்முநைகள் மூன்றுநூருயிரத்து முப்பதினுயிரவர். ஸ்ராவகர் மூன்று நூருயிரவர். ஸ்ராவகிகள் ஐந்து நூருயிரவர். தெவதெவிகள் அஸங்வ்யாதர். திர்யஜ்ஜாதி ஸங்வ்யாதம்.

---

1. செய்தருளி.
* உபவாஸ த்வயம் என்று மூலம். 51: 74.
† அமரர் முதலிய என்று ஹிந்தியுரை. 51: 76.

ஏதத் ஆசமனஸேவ்யனகிய ஹரவான் ஸர்வதெவங்களிலும் ஸர்மோபதெவ விஹாரஸ்யா நபரனகி, பன்னிரண்டு பூர்வாங்மமும் இருபது ஸம்வத்ஸரமும் குறைந்த நூறுயிரம்பூர்வமாகிய கேவலிகாலாவ ஸாநத்து ஸம்மேதகிரிஸமிவரத்து ஆயிரம்முனிவரொடுங்கூட ஒரு மாஸம் ப்ரதிமாயோகமயாரியாகி யோகத்ரயநிரோதஞ் செய்து ஸகல கர்மநிர்மூலநாநந்தரம் [1]சைத்ரமாஸ பூர்க்லகாதசீபக்ஷத்து மவா நக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்துப் [2]பரம வ்ருஜினம் அடைந்தருளினன்.

*ஸிவாநயவயதக்ஷிஃ வாக்ஷுரீக்ஷணயீஸொ
ஹரிரிவ மதிஷெணொ வெஜயஞ்ஜெஹதிஜிநஃ ॥
வாதகிரிதமூர்ஜ்ஜயந்தகூடஃ கதாயஃ
ஸகலமுணவதயொ வஃ ஸ வஸிஜிம் [3]விதயாக ॥

இதி த்ரிஷஷ்டிலக்ஷண மஹாபுராணஸங்ரஹெ ஸ்ரீமதி ஜிநபதிபுராணம் இதம் பரிஸமாப்தம்.

வரிஷபதெவஃ

---

1. சித்ரமாஸ. 2. பரவ்ருஜின * 51: 86. 3. விதயாக.

6. ஸ்ரீ பத்மப்ரஹஸ்வாமி புராணம்

தீவிஃ வஜ்ரகுமாரா திவ திவஸவெதெஃ வஜ்ரஹஸ்தாவஹாஜாம்
ஹாயெவாநொகஹஸ்வுவுதீதநவவயுாஸஸ்வு மொஹாதி-ர்தா நாழி।
வம்வூவதி [1] உக்ரு்ஜ்கு-ர் திஷஜ உவ ஜிநஸ்வுாவுவஜ்ஜுவுஹா. வஸா
ஏஸ்வஃ வுஹாதி நீ நொ ஹவதா வி நஜதாஜஜ்வு வஜ்ஜுவுஹஸ்வு ॥

ஈய வஜ்ஜுவுஹஸ்வுவாஸாணம் கூஸஹ்வுதெ.

யாதகிஷண்ய ப்ராதீஹாம பூர்வவிதெஹ வஸீதா நதீஜ கூஷிண தடத்து வத்ஸவிஷய ஸுஸீமா நமராயிபதி ராஜா அபராஜிதன். அவன் ஒருநாள் ஸம்ஸாரவைராதீபஞ்சென்று ஸுமித்ரன் என்னும் புத்ரனுக்கு ராஜ்யபதவ்ம் கொடுத்து, பிஹிதாஸ்ரவஜி நபதிஸமீபத்து யர்மஸ்ரவணநந்தரம் தீக்ஷித்து, ப்ரவஜ்ஜீய-ர்கர நாமமஹாபுண்ய கர்மத்த ஞகி, ஜீவிதாவஸா நத்து ஸந்ந்யாஸவிதியால் ஸரீரபரித்யாமஞ் செய்து உபரிமோபரிமநீரைவேயக ப்ரீதிங்கரவிமா நத்து அஹமிந்த்ர தெவ ஞயினன்.

அய, ஜம்பூமஹீப ஹாதகீகூஷத்ர கௌஸாம்பீ நமராயிபதி இக்ஷ்வாகுவம்ஸ காஸ்யபமொத்ரத்து ராஜா யரணன் ; தெவி* ஸுஸீமை. நீரைவேயகத் தெழுந்தருளியிருந்த ஹமவாந் முப்பத்தொரு கட்டற்காலம் அமரஸுவம் அநுஹவித்து, ஸ்வர்மாவதரணகல்யாண வேஷாஸஸ்வப்ந வத நப்ரவேஸநிமஜ்ஜநர்ஸநபுரஸ்ஸரமாக மாவமாஸ கூஷ்ணஷஷ்டீ பக்ஷத்துச் சைத்ரநக்ஷத்ரத்து ப்ரஹாதஸமயத்து ஸ்வர்மாவதரணஞ் செய்து ஸுஸீமாமஹாதெவீ மர்ஹாவாஸ மடைந்தருளி, நவமாஸபரி பூர்ணமாகியபின் [2] கார்த்திகமாஸ கூஷ்ண த்ரயோதஸீபக்ஷத்து சித்ரா நக்ஷத்ரத்து த்வஷ்டூயோகத்து த்ரிஜ்ஞா நயரனுகிய ஹமவாந் மர்ஹாவ தரணஞ் செய்தருளினன்.

அதுபொழுதே சதுர்விய தெவதெவேந்த்ரர்கள் வந்து மந்தரா ஹிஷேககல்யாணநந்தரம் பத்மவ்ஹஸ்வாமி என்று ஸ்ரீநாமஞ் செய்து விடைகொண்டு போயினர்.

ஸுமதிஜி நபதிதீய-ர்ஸந்தா நகாலம் தொண்ணூறுயிரங்கோடி ஸாகரோபமமாகியதனு ளடங்கிய பரமாயுஷ்யத்தனுகி அவதரித்தருளிய பத்மவ்ஹஹமவாநது பத்மராகரத்நவர்ணத்ததாகிய திவ்யதெஹாத்

1. உக்ரீதகுக்ஷம் என்பது பாடம்.
* ஸுஸீமா. கன்னட மூலம். 52: 19.
2. கார்த்திகமாஸ.

ஸையம் இருநூற்றைம்பது வில்லை வாகும். இவனுடைய பரமாயுஷ்யம் மூப்பது நூறுயிரம் பூர்வ மாகும். எழுநூற்றைம்பதினுயிரம் பூர்வமாகிய குமாரகாலாவஸா நத்து ப்ராப்தராஜ்யாஹிஷேகத்தனுகி, இருபத்தொரு நூறுயிரத்தைம்பதினுயிரம் பூர்வங்களும் பதினறு பூர்வாங்முங்களுமாகிய ராஜ்யகாலாவஸா நத்து, * வாரீவந்யத்துள் அகப்பட்டதொரு ஹஸ்தி-யினைக் [2] காண்டலும், ஸ்வபூர்வஜவஜ்ஞாதி வந்து ஸம்ஸாரவிரக்தனுகி லௌகாந்திகதெவவொயிதனுகி, பரிநிஷ்க்ரமணகல்யாணநந்தரம் † நிர் வ்ருதி என்னும் ஶிவிகைபிசை எழுந்தருளி, மநோஹரோத்யாநத்து ஷஷ்஠ொபவாஸஸஹிதனுகி, ஸஹஸ்ரஹூபாலரொடுங்கூட கார்த்திக மாஸ க்ருஷ்ணத்ரயோதஶீபக்ஷத்துச் சித்ரா நக்ஷத்ராபரா ஹ்ணகாலத்து தீக்ஷித்தருளி, அதுபொழுதே மநஃபர்யயஜ்ஞானியு மாகி, மற்றைநாள் வயஃமாநநமரத்துச் சர்யாமார்ம மெழுந்தருளி, ஸோமதத்தநரபதி-ம்ருஹத்துப் பஞ்சாஶ்சர்யகரமாகிய பாரணை பண்ணியருளினன்.

ஷண்மாஸ மாகிய அநீமஸ்யகாலாவஸா நத்து [2] அஶ்வத்தமூலத் தெழுந்தருளியிருந்து சைத்ரமாஸ பௌர்ணமாஸியின்கண் சித்ரா நக்ஷத் ரத்து மத்யாஹ்நத்து வாதிகர்மக்ஷயஞ் செய்து அநந்தசதுஷ்டயம் அடைந்தருளினன்.

அதுபொழுதே ஸமுதித தெவதெவேந்த்ரர்கள் வந்து ஸமவஸர ணாதிவிஹிதஸஹிதகேவலோத்பத்திகல்யாணபுரஸ்ஸரமாக ஸேவாதத்பர ராயினர்.

பத்மப்ரஹஹட்டாரகர்க்கு, வஜ்ரசமார்முதலாகிய முணயர் நூற் றெருபதின்மர். பூர்வயர் இரண்டாயிரத்து முந்நூற்றுவர். ஶிக்ஷகர் இரண்டுநூறுயிரத்தறுபத்தொன்பதினுயிரவர். அவயிஜ்ஞானிகள் பதி ணுயிரவர். கேவலிகள் பன்னீராயிரவர். வைக்ரியிகர் [3] பதினறுயிரத் தெண்ணூற்றுவர். மநஃபர்யயஜ்ஞானிகள் பதினறுயிரத்து மூந்நூற்று-வர். மஹாவாதிகள் ஒன்பதினுயிரத்து அறுநூற்றுவர். ஆகத் தபோயநர் மூன்றுநூறுயிரத்து மூப்பதினுயிரத்தொருநூற்றெருபதின்மர். [4] ரதி-ஷேணை முதலாகிய ஆர்யாங்முநைகள் நாலுநூறுயிரத்திருபதினுயிரவர். உபாஸகர் மூன்றுநூறுயிரவர். ஶ்ராவகிகள் ஐந்துநூறுயிரவர். தெவ தெவிகள் அஸங்வ்யாதர். திர்யஞ்ஜாதி ஸங்வ்யாதம்.

---

* 'த்வாரிபந்தம்' (52: 41)என்று ஹிந்தியுரை மூலத்தில் அச்சிடப்பட்டுளது. அதற்கேற்ப, வாசலில் என்று உரை எழுதப்பட்டுளது. ஆயினும்; வாரிபந்தம் என் பதே தக்கது. இதுவே கன்னடப் பதிப்பில் உளது. 1. சேட்டலும் 52: 41.

† 'நிவ்ருத்தி' என்று ஹிந்தியுரை மூலம். 51. 2. அஶ்வத்ததரு, அஶ்வத்தவ்ருக்ஷ மூலம். 3. பதினுயிரத் என்று பாடம். மூலத்தால், பதி ணுருயிரம் என்னும் பாடம் வலியுற்றது. 52: 61. 4. ராத்ரிஷேணை என்று பாடம். ரதிஷேணை என்பது மூலத்தாற் தொண்டது. 52: 63.

ஏதத்ஸாஹஸமஹண பரிவ்ருதஸகிய ஹமவாந் பதிஞறபூர்வாங்மங்க ளாலும் ஆறுமாஸங்களாலும் குறைந்த நூறுயிரம்பூர்வமாகிய கேவலிகால மெல்லாம் ஸர்வயர்மகேஷத்ரங்களிலும் யர்மோபதெஸ விஹாரஸ்யாந [1] பரனுகி, அந்த்யகாலத்து ஸம்மேஷபர்வதஸிவர மடைந்து, ஸஹஸ்ரமுநி பதிகளொடுகூட ஒருமாஸம் ப்ரதிமாயோமயாரியாகி நின்றருளியோமத்ரய ஸம்ஹாரம் பண்ணி, ஸகலகர்மநிர்மூல நாநந்தரம் ஹால்ஹுநமாஸ கரவ்ணசதுர்தீபக்ஷத்துச் சித்ரா நக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்துப் பத்ம ப்ரஹஸ்வாமி த்ரிலோகாதீரமாகிய ப்ராதீஹாரகேஷத்ரம் அடைந் தருளினன்.

*ஸாஜா வூரமவாராஜிதெ ஜிதஸிவஃ ஸ்ரீஃராஜ்ஞஃவஹீஃஸ்வரஃ வஸ்ஹாஃவ்ய தவொஜ்ய நாஃவஹஹிதெ மெ்ரவெயகெஜ்யெஃஸஃ கௌஸாம்வ்யாம் கமிதெ ஸ்ஹணொஸமணிதெதரி ஷ்வாகுவம்ஸாஸ்ரணீஃ ஷஷ்஠ஸ்யீ-ர்கஸஃ வாரா-ஜ்ஹி தகுரகவஃ ஸ்ரீவ்ருஹஸ்ரம் கி்ர்யாகி

இதி த்ரிஷஷ்டிலக்ஷண மஹாபுராணஸங்ரஹே பத்மவ்ரஹ தீர்யங்கராபுராணம் பரிஸமாப்தம்.

வரிஜஹஜ்ஞஃ

∞ 1. பரவஸ்ஜகி. * 52: 70.

7. ஸுபார்ச்வ ஜிநபதி புராணம்

ஸுவெஷ: வ்ராஜ்ஜீ நாதவ நதஸிரஸாம் வ்ருத்தி-ணாம் விஷ்ராணி
நெதுஷ்ஷுரணி ஸுந்தரிவி வஸுரநிகா நெடுரஸுவ தாகாஸ:।
தெளளரா நந்தாஸ்ரு ஸிந்து நவஸுதிய கணெ ரஸ்ரொவெவ ஜிஷ்ணோ
யத்வெர்தீத்தெள வ வாயாஸ் மஸி தஹவது தாவஸுநோ நஸ:

[ஸுவாஸ்ரு-ஸ: 11

அத, ஸுவாஸ்ரு-ஜி நவ திவுராணம் உச்யதெ.

யாதகீஷண்ட பூர்வமந்தர வீதா நதீவடதடத்து ஸுகச்சம விஷய கேஷமபுராயிபதி ராஜா நந்திஷேணன். அவன் ஒருநாள் ஸம ஸாரவிரக்திவந்து யநபதிஎன்னும் புத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, ராஜாக்கள் பலரொடுங்கூட [1] அர்ஹந்நந்த நஜி நபதிபார்ச்வத்தெ தீக்ஷித்து ப்ரஸித்தீயகர நாமமஹாபுண்யகர்மத்தஞுகி, * ஸல்லேவ நா விதியால் ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து மத்யமக்ரைவேயகமத்யம ஸுஹ்ருவிமாநத்து அஹமிந்த்ரொவஞுயினன்.

அத, ஜம்வாஹீப ஸாத காஸீவிஷய [2] வாராணஸீ நகராயிபதி இக்ஷ்வாகுவம்ஸ காஸ்யபமொத்ரத்து ராஜா ஸுப்ரதிஷ்டன். தெவி வ்ருத்திவீஷேணை. க்ரைவேயகத் தெழுந்தருளியிருந்த ஸுபவாந் இருபத் தேழு கடற்காலம் அஹமிந்த்ரஸுவம் அநுஸவித்தபின், ஸ்வர்க்காவதரண கல்யாண ஷோடஸஸ்வப்நவத நப்ரவேஸிகஜந்ம நபரஸ்ஸரமாகப் புரட் டாஸிமாஸ ஸுக்ல ஷஷ்டீபக்ஷத்து விஸாவா நக்ஷத்ரத்து ஸ்வர்க்காவ தரணஞ் செய்தருளி, வ்ருத்திவீஷேணமஹாதெவீ ர்ஸேனாஸ மடைந் தருளி, நவமாஸாவஸாநத்துஜ்யேஷ்டமாஸ ஸுக்லத்வாதஸீபக்ஷவிஸாவா நக்ஷத்ரத்து அமித்ரிமித்ரயோகத்தின்கண் த்ரிஜ்ஞாநயுக்த ஸுபவாந் ர்ஸேனாவதரணஞ் செய்தருளினன்.

அதுபொழுதே ஸுரபதிகள் ஜந்மாபிஷேககல்யாண நக்தரம் ஸுபார்ச்வஸுபவாந் என்று நாமஞ் செய்து விடைகொண்டு போயினர்.

பத்மப்ரஸுதீயகரஸந்தாநகாலம் ஒன்பதிநுயிரங்கோடிஸாக ரோபமமாகியவத னந்தத்துள் அந்தர்ஹூதபரமாயுஷ்யத்தஞுகி அவ

---

1. அர்ஹந்நந்தி, அர்ஹந்நந்த என்பன பாடம். அர்ஹந்நந்த ந என்னும் பாடம் மூலத்தால் வலியுற்றது. 53: 13.

* ஸமாதிமரண மடைந்து. 53: 14.

2. வாரணஸி.

தரித்தருளிய ஸுபார்ச்வஜினவாநது * ச்யாமவர்ணத்ததாகிய தெஹோத்ஸேயம் இருநூறுவில்லளவு. இவன்பரமாயுஷ்யம் † இருபதுநூறுயிரம் பூர்வ மாகும். பரமாயுஷ்ய சதுர்ஹாமம் குமாரகாலஞ் சென்று ப்ராப்த ராஜ்யாபிஷேகத்தனுகிப் பதினாலுநூறுயிரம் பூர்வமும் இருபது பூர்வாங் மங்களஜினமாகிய ராஜ்யகாலாதிக்ராந்தியின் பிதுகாலங் கழிந்ததுவே நிமித்தமாக நிவ்ருத்தராஜ்யஜினமோஹத்தனுகி, லௌகாந்திகதெவவொயிதனுகிப் பரிநிஷ்க்ரமணகல்யாணநுக்தரம் மநோஹரிதன்னும் ஶிவிகை மிசை எழுந்தருளி ஸஹேதுகவநத்து ஸஹஸ்ரநரபதிகளொடுகூட ஷஷ்டொபவாஸ ஸஹிதனுகி, ஜ்யேஷ்டமாஸ ஶுக்லத்ரயோதஶீபக்ஷ விஶாவாநக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்து நிஜதீக்ஷையினை ப்ராபித்து, அதுபொழுதே சதுர்ஜ்ஞாநயாரியு மாகி, மற்றைநாள் ஸோமவெடநமரத்து மஹேந்ரதத்தராஜமஹாஜத்துப் பஞ்சாஶ்சர்யகரமாகிய பாரணை பண்ணியருளி, அநந்தரமஸ்யகாலமாகிய நவஸம்வத்ஸரங் கடந்தபின் ஸஹேதுகவநத்து ‡ ஷஷ்டொபவாஸ ஸஹிதனுகி, ஶிரீஷமூலத்திருந்து ஜ்யேஷ்டமாஸ கரிஷ்ணஷஷ்டீபக்ஷ விஶாவாநக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்து விநஷ்டவாதி [1] சதுஷ்டயனும் ப்ரகரிஷ்டாநந்தசதுஷ்டயனு மாயினன்.

அதுபொழுதே ஸமுதிதராகிய ஸுரபதிகள் ஸமவஸரணவிஹவாதி கைவல்யபூஜாநந்தரம் தத்தைவ ஸேவாதத்பர ராயினர்.

ஸுபார்ஸ்வஜினவாதுக்கு லவநாமர்முதலாகிய முனியர் தொண்ணூற்றைவர். பூர்வதர் இரண்டாயிரத்து மூப்பதின்மர். ஶிக்ஷகர் இரண்டுநூறுயிரத்து நாற்பத்துநாலாயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்திருபதின் மர். அவதிஜ்ஞாநிகள் ஒன்பதினாயிரவர். கேவலிகள் பதிநேராயிரவர். வைக்ரியிகர் பதினாயாயிரத்து மூந்நூற்றுவர். மநஃபர்யயஜ்ஞாநிகள் ஒன்பதினாயிரத்தொருநூற்றைம்பதின்மர். மஹாவாதிகள் எண்ணாயிரத் தறுநூற்றுவர். ஆகத் தநேபாயநர் மூன்றுநூறுயிரத்துத் தொண்ணூற் றைவர். மீநார்யைமுதல் ஆர்யாங்முனிகள் மூன்றுநூறுயிரத்து மூப்பதி னாயிரவர். ஸ்ராவகர் மூன்றுநூறுயிரவர். ஸ்ராவகிகள் ஐந்துநூறுயிர வர். தெவதெவிகள் அஸங்வெயாதர். திர்யதீஜாதி ஸங்வ்யாதம்.

ஏதத்பரிவ்ருதனுகிய ஸுபார்ஸ்வஜின பரிவ்ருதனுகிய ஸுபார்ஸ்வ இருபது பூர்வாங்மும் ஒன்பது ஸம்வத்ஸரமுங் குறைந்த நூறுயிரம்பூர்வமாகிய கேவலிகாலம் விஹாரஸ்யாநயர்மோபதெஶநிரதனுகி, ஈற்றின்கண் நிவ்ருத்தயர்மோப

---

* ப்ரியங்குபுஷ்பத்தின் நிறம். (53: 32.) என்று மூலம்.

† 'ஶதத்ரயபரேஷாக்த பூர்வலக்ஷீ' (230,00,000) என்பது கன்னடப் பதிப்பு. 53: 25. இது தவறு என்பது, 'ஶதத்ரயஷட்புதபரேஷாக்த' என்னும் ஹிந்தி யுரை மூலத்தால் அறியப்படும்.

‡ த்வி உபாஸம் என்று மூலம். 53: 44.

1. சதுஷ்டயனுமாகி.

தெளாஹிவ்யாபாரத்தஞ்கி, ஸஹஸ்ரபஞ்சஸாதமுநிகளொடுகூட ஸம்மேத மிரிஸிவரத்து ஒருமாஸம் ப்ரதிமாயோகியாரியாகி யோகத்ரயநிரோதஞ் செய்து, மால்குநமாஸ கரஷ்ணஸப்தமியில் *ராயாநகூத்ரத்து ஸமஸ்யோகத்து ஸகலகர்மஸம்ஹாரம் பண்ணிப் பரமபதம் ப்ராபித் தருளினன்.

†கூதாவ்ருவதத்நவதிநாதத நஜிஷ்ணோ
கரகுவா தவொ நவஸாகயுகதொஷஹிநஜ்ஞோ
வாரணலீவாரி ஸுவாபவ்ருதநரவொ ஜிதாரி
ரிகூவாகுவம்ஸ திலகொஷவதாத தீயதகரஜ:

இதி த்ரிஷஷ்டிலகூஷண மஹாபுராணஸங்ரஹே ஸுபார்ச்வ [1] தீயதகரபுராணம் இதம் பரிஸமாப்தம்.

ஸிதமஸ்து:

---

* 'ராயாயாம்' என்று மூலம். 53: 53.

† 53: 56. 1. தீயதபுராணம் பரிஸமாப்தம்.

8. சந்த்ரப்ரஹஸ்வாமி புராணம்

தத்ரைவ நகரே ராஜா விஹிதஉவிஹிதம் நோ உயாஸுரிவாதெ
[1]வ்ருத்தி கோ(ம்)பி நீவாகே தவ ஸுகாஹி தநோஜாக யவ்ரவிதிரூம்
கஉராயகஉம் ஜிநெந்த்ர தர்வஹித உநவொ யகுவ்லோவம் ஸஸம்வ்ர
ஸ்ரீவ்ராஜவ்ராஜிவதெ கு உகஉரியாமம் வ்ரூரி வந்த்ரவ்ஹரு ॥
கய, வந்த்ரவ்ஹரூரி நஉவ்ராணழி சுவ்ரா தாம் சூராஹ்ரு தெ

புஷ்கரவரதீப [2]பூர்வமந்தர அபரவிதெஹ வீதோஉ நதீவட தடத்து *ஸுமஸ்ரீலே என்னும் விஷயத்துக்குத் திலகமாகிய ஸ்ரீபுரம் என்பது நகரம். அதற்கு ஸ்வாமி ஸ்ரீஷேணன். அவன் வல்லபெ ஸ்ரீகாந்தை. இவர்கள் அநேககாலம் இஷ்டவிஷயகாமபோகானுபவத்தினிது செல்கின்றநாள் புத்ரலாபமின்மையில் சித்தஸந்தாப மெய்தி, மஹவஉர்ஹத்பரமேஸ்வரப்ரதிமைகளையும், ப்ரதிமாகுரஹங்களையும் அர்ச்சநாபகரணங்களையும் அதிபயமாக அமைப்பித்து, அஷ்டாஹ்நிக மஹாபூஜையினையும் மஹாஅபிஷேகங்களையும் ஸுதபூஜையினையும் பாத்ரதாநங்களையும் பயின்று சில பகல் கழிந்தபின், ஒருநாள் ஸ்வப்நத்திலே மஜவிம்ஹசந்த்ரபதீமாஅபிஷேகஉர்பகநபுரஸ்ஸரம், ஸ்ரீகாந்தமஹாதெவி-பக்கல் ஸ்ரீவர்மா என்னும் புத்ரன் உளனுயினன். ஸஞ்ஜாதனுகிய ஸ்ரீவர்மாவும் ஸகலகலாபூர்ணஸம்பூர்ணனுகியவிடத்து ஸ்ரீப்ரஹஜிந நாயன் பவிவங்கரோஜ்யாநத் தெழுந்தருளினமை வநபாலகன் உரைப்பக் கேட்டுச் சென்று, ஸ்ரீஷேணமஹாராஜன் ஸ்ரீப்ரஹஜிநபதிப்ரதிபாஜித ஸ்ரீயர்மஸ்ரவணநந்தரம் ஸ்ரீவர்மாவுக்கு ராஜ்யஸ்ரீமஹாத்ஸவத்தினைச் செய்து, ஜிநதீக்ஷையினை ப்ராபித்தனன்.

ஸ்ரீவர்மாவும் ஸ்ரீப்ரஹஜிநப்ரஸாதத்தால் ஸமுபலவ்ய ஸம்யதீ உர்பநத்தனுகி ஸாம்ராஜ்யஸுவம் அநுஹவித்துச் செல்லாநின்றகாலத்து ஆஷாடபௌர்ணமாவியினுள் விஹித நந்தீஸ்வரோபவாஸத்த னுகி ப்ராஸாதொபரிதலத் திருந்து அந்தஃபுரஜநங்களோடு யர்மகயா கய நொஷ்பிய னுகியபொழுது நக்ஷத்ரபதநாவலோகநத்தால் விரக்தஸம் ஸாரஹொமத்த னுகி, மற்றைநாள் ஸ்ரீகாந்தன் என்னும் †புத்ரனுக்கு

---

1. வ்ருத்தி கோ(ம்)பி நீயாகே தவ ஸுகாஹி தநோஜாநி யவ்ரா விதிரூம்।
2. பூர்வமந்தர வீதோஉ நதீ.

* *ஸுமஸ்ரீ. 54: 10; கன் சந்த்ர. 3: 9. வச. †ஸுத்தபுத்ரனுக்கு. 54: 80.

ராஜ்யபதங் கொடுத்து, ஸ்ரீப்ரஹஜி நபதிபார்ஸ்வத்தே தீக்ஷித்து, ஸ்ரீப்ரஹ [1] பர்வதஸிவரத் தெழுந்தருளியிருந்து ஸந்ந்யஸித்து, ப்ரயமகல்பத்து ஸ்ரீப்ரஹவிமாநத்து ஸ்ரீயரன் என்னுங் தெவ ஞயினன்.

அய, யாதகீஷண்ட பூர்வஹரதகேஷத்ர அளகாவிஷய திலகமாகிய அயோத்யாபுராயிபதி அஜிதஞ்ஜயன். தெவி அஜிதஸேநை. மற்று ஒரு நாள் அர்ஹத்பரமேஸ்வரபூஜையினை அதிஸயமாகப் பண்ணி ப்ரஸஹ ஹரதயையாகி இஷ்டாய-ருசிந்த [2] தத்பரையாய், ராத்ரியில் ஸுவநித்ரை யினை யடைந்து, மஜேந்த்ர வ்ருஷஹ ஸிம்ஹ சந்த்ர ஸூர்ய பத்மஸரஸ்ஸு ஸங்க பூர்ணகும்ஹ அஷ்டவியஸ்வப்நாநந்தரம் அதிஸந்துஷ்ட சித்தத் தினளாகி, மற்றைநாள் அவற்றது ஸத்யஹலம் அஜிதஞ்ஜயநரபதியால் அறிந்தனள்.

மஜேந்த்ரஸ்வப்நாத் புத்ரஸ்; வ்ருஷஹஸ்வப்நாத் மஹீபஸ்; ஸிம்ஹஸ்வப் நாத் அநந்தவீர்யஸ்; சந்த்ரஸ்வப்நாத் ஸர்வஜந ரஞ்ஜகஸ்; ரவிஸ்வப்நாத் தேஜஸ்வீ; பத்மாகரஸ்வப்நாத் ஆத்ரிம்ஸல்லக்ஷணயரஸ்; ஸங்கஸ்வப்நாத் சக்ரவர்த்தீ; கும்ஹஸ்வப்நாத் [3] ரத்நநிதீ நாமயிபஸ் இதி.

மற்று ஒருநாள், ஸ்ரீயரநாமதெவன் ஜிஸாமரோபமஜீவிதாந்தத்து அஜிதஸேநாதெவிபுத்ரன் அஜிதஸேநன் என்பா ஞயினன். மற்றொரு நாள் அஜிதஞ்ஜயநரபதி ஸ்வபுத்ராந்தஸ்புரபரிவாரத்தோடுகூடப் போகி அஸோகவநமத ஸ்வயம்ப்ரஹதீய-ருகாஸ்ரீபாதத்திற்கு மஹாபூஜையினைப் பண்ணி ஸங்ஸாரஹீதயர்மஸ்ரவணநந்தரம் அஜிதஸேநகுமாரனுக்கு ராஜ்யங் கொடுத்துத் தான் தபஸ்ரீயினை ஸமாஸ்ரயித்துத் தத்ப்ரஸாதத் தால் அநுமாரகேவலி யாயினன். குமாரனும் பரிஸுஹீதயர்மாஸுதத்தனுகி, யௌவநஸமயத்து எய்தப்பட்ட சக்ரரத்நத்தால் ஷட்வண்ஹமண்டல ஸாம்ராஜ்யஸுவம் அநுஹவித்துச் செல்கின்ற காலத்து, மாஸோபவாஸஞ் செய்து சர்யாமார்க மெழுந்தருளிய அரிந்தமதபோயநர்க்கு நவபுண்ய க்ரமத்தால் அமிர்து கைப்படுத்துப் பஞ்சாஸ்சர்ய மடைந்தனன்.

மற்று ஒருநாள் மநோஹரோத்யாநத் தெழுந்தருளியிருந்த முணப்ரஹஜி நப்ரஸாதத்தால் உணரப்பட்ட ஸ்வபூர்வஹவஸம்வந்யத்த னுகி, கூணவத்கூதஸகலசக்ரீஸாம்ராஜ்யவந்யத்த னுகி, ஜிதஸத்ரு புத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து ஜிநதீக்ஷாப்ராப்தனுகி நிரவத்யம் அப வர்கமார்கம் அநுஷ்஠ித்து, மூடிவின்கண் அம்பரதிலகம் என்னும் பர்வதஸிவரத்து ஆராயநாக்ரமத்தால் ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து, அச்யுதகல்பத்து [5] ஸாதங்கவிமாநத்து அச்யுதேந்த்ரனாயினன்.

---

1. பர்வதத்தெழுந். 2. தத்பரையால். 3. ரத்நநிதீநாமயிபதி: 4. ஸ்ரவணத்த னுகி. 5. ஸாதங்கர விமானம்! என்று பாடம்: ஸாந்தகாரம். ஹிந்தி. மூலம். 54: 125.

அய, யாதகீஷண்ய பூர்வாய-ஃ பூர்வவிஜெஹ மங்முலாவத் விஷய ரத்நஸஞ்சய நமராயிபதி கநகப்ரஹன் என்பான். ஜெவி கநக மாலே. அச்யுதேந்ரன் அவ்வழி இருபத்திரண்டு கடற்காலம் அமரஸுவம் அநுஹவித்து ப்ரச்யுதனுகிக் கநகமாலாபுத்ரன் பத்மநாஹ ஞுயினன்.

இவன் பதிஞறு ஸம்வத்ஸரத்தில் யௌவநமஹாபோஹெ-யினை யடைந்தனன். இவன் ப்ராணவல்லிஹெ * ஸோமப்ரஹெ. இவர்-களுக்குப் புத்ரன் ஸுவர்ணநாஹன். மற்றொருநாள், புத்ர பௌத்ர ஸஹிதனுகிக் கநகப்ரஹன், மநோஹரவநத் தெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீயரஜிநபதிபாஜஸேவாபுரஸ்ஸரம் விரக்தராஜ்யஹொமத்த ஞுகி, பத்ம நாஹபுத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து தீக்ஷித்து, ஸம்யமவலத்தால் ஸமுபலவ்யபரமாநந்தத்த ஞுயினன்.

மற்றொருநாள், பத்மநாஹனும் ஸ்ரீயரஜிநபதிபாஜஸேவாபுரஸ்ஸரமாக ஸம்ஸார மோக்ஷ தத்காரணங்களை அருளுக என்று விஜ்ஞாபித்தனன். † ஹகவானும் அருளிச்செய்வான்:

சதுர்மதிஷு பரிஹ்ரமணம் ஸம்ஸாரஃ. தத்காரணம் கர்மவஸுநம். கர்மவஸுநகாரணம் [1] மித்யாதர்ஶநாவ்ரதப்ரமாதகஷாயயோகம் என

---

* ஸோமப்ரபை முதலிய பலர் தேவியர். அவர்கட்கு ஸுவர்ணநாபன்முதலியோர் பலர் தோன்றினர். 54: 140-141.

† பத்மநாபன் ஸ்ரீதரரிடம் உபாஸகவ்ரதம் கைக்கொண்டு வந்து பின்பு ஒருநாள் அவரிடம் தருமம் கேட்டுத் தன்னுள் ஸம்ஸார மோக்ஷ யாதாத்ம்யத்தினை எண்ணுகின்றான், 'ஆத்மாவிற்குக் கர்மோதயத்தில் உண்டாகின்ற ஔதயிகபாவம் இருக்குமளவும் ஸம்ஸாரம் உண்டு. அந்தக் கர்மங்கள் ஆத்மாவின்கண் இருக்குமளவும் ஔதயிகபாவம் இருக்கும். கர்மத்தின் காரணம் இருக்குமளவும் கர்மம் இருக்கும். ஆத்மாவில் கர்மங்கள் வந்து சேர்ந்திருத்தற்குக் காரணங்கள் மித்யாத்வ, அவ்ரத, ப்ரமாத, கஷாய, யோகம் என்னும் ஐந்து. அவற்றுள் மித்யாத்வம் ஒன்றிருந்தால் மற்ற நான்கும் இருக்கவே இருக்கும். அவ்ரத ஸம்யக்த்ருஷ்டிகுணஸ்தானத்தில் மற்ற மூன்றும் இருக்கும். ப்ரமாதத்தில், அஃதாவது ப்ரமத்தகுணஸ்தானத்தில் கஷாய, யோகம் இரண்டும் இருக்கும். கஷாயத்தில், அஃதாவது அப்ரமத்த அபூர்வகரண அநிவ்ருத்திகரணஸூக்ஷ்ம ஸாம்பராயங்கள் என்னும் நான்கு குணஸ்தானங்களில் கஷாயமும் யோகமும் இருகும். யோகத்தில், அஃதாவது உபஶாந்தகஷாயம் க்ஷீணகஷாயம் என்னும் பதிஞென்று பன்னிரண்டாங் குணஸ்தானங்களில் யோகம் ஒன்றே கர்மபந்தத்திற்குக் காரணமாயிருக்கிறது. மித்யாத்வம் முதலானவற்றின் காரணங்கள் அந்தந்தக் குணஸ்தானத்தில் நாஶம் ஆகுதலால் அந்தக் காரணங்களிலிருந்து உண்டாகுங் கர்மபந்தமும் அங்கங்கே நாஶம் ஆகின்றது. முதலில், கர்மத்தின் இருப்பும் பந்தமும் உதயமும் நஷ்டமாகின்றன. பின், பதிஞன்காங் குணஸ்தானம்வரை அங்கங்குக் காலத்துக்கு அனுசாரமாகிக் கர்மம் நாஶமாகின்றது. அதனுல் ஸம்ஸாரம் நஷ்டமாகின்றது. ஸம்ஸாரம் ஒழிந்தபின் கூயிகபாவங்களால் ஆத்மா தன்னுள் விருத்தியடைகின்றான்' என்று ஜிநபதி சொன்ன தத்த்வத்தை அறியாமல், நான் ஸம்ஸாரத்தில் வீழ்ந்து துக்கம் அடைந்தேன். இனி, ஸுத்த ஸ்ரத்தாதி ஜநிதங்களுள்ள மோக்ஷபதவியை அடைவேன்' என்று எண்ணித் தன் மகனுக்குப் பட்ட மீந்து தவஞ்செய்யப் போயினன் என்று மூலம். 54: 149—157.

1. மித்யாதர்ஶநாவிரதி.

ஐந்தாகும். மியூரத்வம் உள்ளவழி ஸோஷசதுஷ்டயம் உளதேயாகும். மியூரத்வம் இன்றி அஸம்யதனுகியவழி ஸோஷத்ரயம் உளதாகும். ப்ரமத்தஸம்யதனுகியவழி ஸோஷத்வயம் உளதாகும். [1] ப்ரமாத கஷாயம் உள்ளவழி ஒழிந்த ஒன்றும் உளதாகும். அகஷாயரூபத்தில் யோகமும் ஒன்றே யாகும். அயோகாவஸ்த்தையில் கர்மபந்தஹேதவந்த காரண பஞ்சக தத்கார்யபந்த தத்கார்யஸம்ஸரண ஸர்வஸம்ஹார மாகும்.

[2] இச்சொல்லப்பட்ட இடங்கள்தோறும் அவ்வக் காரணங்களை நிவாரித்தல்முவத்தால் ஸம்ஸாரப்ரதிபக்ஷ மோக்ஷத்திற்கு ஸாயந மாவது—ஸம்யக்தர்ஸநஜ்ஞாநசாரித்ர மாகும். தத்ஸாயு மோக்ஷ மாவது—ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியும், ஆத்மஸ்வரூபாநந்தஜ்ஞாநாத்யுஷ்ட முணஸம்யுக்தநித்யாநந்தாவபோத ஸ்வரூப மாகும். உக்த ஸம்ஸார மோக்ஷஸாயநமுணங்களெல்லாம் ஒருங்குதொகுத்து ஒருகோவைப் படுத்திற் * சதுர்தஶமுணஸ்யாந மாகும்; மியூநாத்யுஷ்டிஃ, † ஆஸாதந ஸம்யக்தர்ஷ்டிஃ, ஸம்யங்மியூநாத்யுஷ்டிஃ, ‡ அஸம்யதஸம்யக்தர்ஷ்டிஃ, § ஸம்யதாஸம்யதஃ, ப்ரமத்தஸம்யதஃ, அப்ரமத்தஸம்யதஃ, அபூர்வகரணஃ, அநிவ்ருத்திகரணஃ, ஸூக்ஷ்மஸாம்பராயிகஃ, உபஶாந்தகஷாயவீதராகஃ, க்ஷீணகஷாயஃ, ஸயோகிகேவலி, அயோகிகேவலி என.

அவற்றுள், மியூரத்வப்ரக்ருத்யுதயவேறுபாட்டினுகிய முல ஸம்ஶய விபர்யாஸஸ்வரூபத்ததாகிய மியூரத்வபரிணாமத்தால் ஸர்வஜ்ஞவீத ராகாப்தாகமதத்த்வங்களில் அருசி யின்றி, அநாப்தாகமவிஷயாஸிலாஷ ரூபத்தில் நிகழ்கை மியூரதர்ஶநம். அதனை யுடையான் மியூரத்யுஷ்டிஃ, மியூரத்வகர்மோதயத்தினால் அநாகியாகவே மியூரத்யுஷ்டியாகி வாரா-நின்றதற்கு ஆஸந்நத்வமும் தூரவ்யாகிஸாயநபஞ்சகமும் தலைப்பெய்த விடத்து, அயஃப்ரவ்ருத்தாபூர்வகரண அநிவ்ருத்திகரணம் என்னுங் கரண த்ரய [3] ஸாமபரிணாமங்களை நிகழ்த்தி, அநிவ்ருத்தியது அந்திமகாலத்து உதயஞ் செய்யாநின்ற மியூரத்வகர்மத்தினுக்கு [4] அந்தரகரணஞ் செய்து, மியூரத்வோதயம் இலதாகும். அதுபொழுது ஸம்யக்தர்ஶநம் உத்பந்நமாகும். உத்பந்நஸம்யக்தர்ஶநத்தாலும் அநிவ்ருத்திபரிணாமத்தாலும் மேல் உதயஞ் செய்தற்கு நின்ற மியூரத்வகர்மம் த்ரிகாலப்படும்; மியூரத்வம், ஸம்யங்மியூரத்வம், ஸம்யக்த்வப்ரக்ருதி என. இம் மூன்மையும் இழிந்து உதயஞ் செய்யாமல் உபஶமித்தலும், அநந்தாநுபந்தி சதுஷ்டயங்களை ஸ்வமுகோதயம் தவிர்த்தலும் ஆகிய ஸப்த

1. ப்ரமாதரஹிதகஷாயம். *ஸாஸ்த்ர. த்ரவயாநு. 23. உரை; தத்த்வா. 10:2. உரை
2 இச்சொல்லிய. † ஸாஸாதநஸம்யக்த்ருஷ்டிஃ. ஸாஸ்த்ர.
‡ அவிரதஸம்யக்த்வ. தத்த்வா. 10: 2. உரை. § தேஶஸம்யத. ஸாஸ்த்ர.
3. ஸாஹ பரிணாமங்களை. 4. அந்தரகாரணஞ்செய்து.

ப்ரகரணத்யுபயமத்தோடுகூடி உபயமஸம்யதீஉர்ஜநம் ஒரு அந்தர் முஹூர்த்தம் [1] எழுவதாயவிது அதனது கடைக்கண் ஏகஸமயாதி ஷயாவளிகாலத்துள் எங்கேனும் ஒருவழி உர்ஜநவிரோயியாகிய அநந் தாநுவஸிகளுள் யாதானுமொன்று ஸ்வமுவொஷயஞ் செய்யாகிற்ப, ஸம்யதீஉர்ஜநஹம்ஸ மாகும்.

ஆகியவிடத்து, ஸாகூதாங்மியரோஷதியாதற்கு அதிமுவஞ் செய்து அநந்தாநுவந்யிகஷாயத்தோடு நின்ற நிலைமை ஆஸாதந ஸம்யக்த்வ மாகும். அதனை யுடையான் ஆஸாதநஸம்யதீஉர்ஜநஃ.

ஸம்யங்மியரோத்வப்ரகரதியது உதயத்தில் ஸம்யதீஉர்ஜநத்வ விபரீதஉர்ஜநத்தையும், மியரோஉர்ஜநத்வ விதயஉர்ஜநத்தையும் அன்றி, உபயாத் மகமான பரிணாம முடையான் ஸம்யங்மியரோஉர்ஜநத்தி யாகும்.

முன்சொல்லிய உபயமஸம்யதீஉர்ஜநமே, ஸம்யக்த்வப்ரகரத்யுதயத் தோடு கூடிநின்ற வேதகஸம்யதீஉர்ஜநமே, ஸப்தப்ரகரதிகூபயத்தில் உத்பந்நமாகிய க்ஷாயிகஸம்யதீஉர்ஜநமே என்றிவற்றின் ஒன்றினொடுகூடிச் சாரித்ரபரிணாமம் ஒன்றும் இன்றி நிற்கின்றவன் அஸம்யதஸம்யதீஉர்ஜநத்தி யாகும்.

ஸ்யாவரவிஷயஹிம்ஸாதிப்ரவரத்தியும், ஜங்கமவிஷய நிவரத்தியும் முதலான உபயபரிணாம முடையான் ஸம்யதாஸம்யத ஞகும்.

ஸம்பூர்ண ஸம்யமமாக்தியுடையஞகியும் மெல்லியவாகிய விகயா கஷாயேந்த்ரிய நித்ராப்ரணயப்ரமாதபரிணாமத்தோடுகூடியவன் ப்ரமத்த ஸம்யத ஞகும்.

வஸ்துநிவரத்தி விஷயநிவரத்தி மூணுதராமும் ஜ்ஞாநப்ர வரத்தி யரோநப்ரவரத்தி என்னும் பஞ்சவிய ஸம்பூர்ணஸம்யமோப- யோகங்களொன்றினொடு கூடிநின்றான் அப்ரமத்தஸம்யத ஞகும்.

ஸ்ரேணீஸ்யாநங்களுள் ப்ரயமம் அபூர்வகரணம் என்னும் பரிணாமத்தோடுகூடிய யர்மபூக்லயரோநங்களொன்றினில் கர்மஸ்யித்யது ஹாநங்களை [2] நிர்ஜரிப்பிப்பான் அபூர்வகரண ஞகும்.

அநிவரத்திபரிணாமத்தோடுகூடி யரோநதயத்தில் ஒன்றினில் கர்மங்களை க்ஷயிப்பித்தல் ஒன்றே, சாரித்ரமோஹங்களை [3] உபசமிப்பித் தல் ஒன்றே செய்வான் அநிவரத்தி யாகும்.

யரோநதயத்தில் ஒன்றினில் ஸர்வமோஹங்களையும் ஸூக்ஷ்மலோஹ மொழியக் கெடுத்தொன்றே, உபசமித்தொன்றே நின்றான் ஸூக்ஷ்ம ஸாம்பராய ஞகும்.

---

1. எழுதாய. 2. நிர்ஜரிப்பான். 3. உபசமித்தல்.

ஸர்வமோஹங்களையும் உபஶமிப்பித்தான் உபஶாந்தகஷாய வீதராகன்.

ஸர்வமோஹங்களையுங் கெடுத்தான் க்ஷீணகஷாயன்.

ஏகத்வவிதர்க்கவீசாரம் என்னும் ஶுக்லத்யானத்தால் ஜ்ஞான தர்ஶனாவரணந்தராயவாதிகர்மக்ஷயஞ் செய்து ஸகலசதுஷ்டயயுக்த பரமார்ஹந்த்யபதத்து நின்றான் ஸயோகிகேவலி யாகும்.

மனோவாக்காயவர்மணநிவ்ருத்தித வாஉரஸூக்ஷ்மமாகிய யோக த்ரயங்களை நிரோதித்துநின்றான் அயோகிகேவலி யாகும்.

தஉந்தத்து வ்யுபரதக்ரியாநிவ்ருத்தி என்னும் பரமஶுக்லத்யானத் தால் வாதிகர்மக்ஷயஞ் செய்து அபவர்கபரஸ்ரீஹரூபோத்பத்தி யாகும்

இவற்றுள் ப்ரதம த்ரய* நாணஸ்வாந மொழிய, ஶேஷநாண ஸ்வாநங்கள் யதாஸம்ஹவம் மோக்ஷஸாதந மாகும்.

இப்பெற்றி ஸ்ரீயரஹதவாந் அருளிச்செய்த யதாஜாதரஸாய நோபயோகத்தனகிய பத்மநாஹன் ஸ்வபுத்ரனகிய ஸுவர்ணநாஹன் மிசை வைத்த ராஜ்யஹாரத்த னகி, ராஜாக்கள் பலரொடுங்கூட ஜிநதீக்ஷா ப்ராப்தனகி, விஶுத்தஸம்யக்தர்ஶநாதிஷோடஶகாரணபரிணமத்தினால் ப்ரவசநதீர்த்தகர நாமமஹாபுண்யகர்மத்த னகி, வஸிம்ஹஸிம்ஹக்ரீடிதாதி வொரதபோநுஷ்டாநபரனகி, அந்த்யகாலத்து ஆராதநாவிதியால் ஶரீரபரித்யாகஞ் செய்து பஞ்சாநுத்தர வைஜயந்தவிமாநத்து அஹமிந்த்ரதெவனயினன்.

அத, ஜம்பூத்வீபஹரதக்ஷேத்ர † சந்த்ராஹபுராயிபதி இக்ஷ்வாகு வம்ஶ காஸ்யபகொத்ரத்து ராஜா மஹாஸேநன்; தெவி [1] லக்ஷ்மணை. [லக்ஷ்மணை] மஹாதெவிபக்கல், பஞ்சாநுத்தரத் தெழுந்தருளியிருந்த ஹமவாந் அவ்வழி த்ரயத்ரிம்ஶத்ஸாகரோபமகாலம் அமரஸுகம் அநு ஹவித்துப் பின்பு ஸ்வர்காவதரணகல்யாணக்ஷோபஶஸ்வப்நதர்ஶந

---

* மோஹநம் யோகம் இவற்றின் நிமித்தத்தால் ஸம்யக்தர்ஶந ஸம்யக்ஜ்ஞான ஸம்யக்சாரித்ரரூபி ஆத்மகுணங்களின் தாரதம்யரூபி அவஸ்த்தைக்குக் 'குணஸ்த் தானம்' என்று பெயர். குணஸ்த்தானம்—'ஜீவராஶியை ஜீவநிலை கருவியாக உணர் வது'. நீலகேசி: 1-120. உரை.

முதல் நான்குகுணஸ்த்தானங்கள் தர்ஶனமோஹநீயகர்மத்தின் நிமித்தத்தால் ஆகின்றன. ஐந்துமுதல் பன்னிரண்டுவரை எட்டுக்குணஸ்த்தானங்கள் சாரித்ர மோஹநீயகர்மத்தின் நிமித்தத்தால் ஆகின்றன. பதின்மூன்று பதிநான்கு குணஸ்த்தானங்கள் யோகத்தின் நிமித்தத்தால் ஆகின்றன. இவற்றின் விளக்கம் 'ஜைனஸித்தாந்த பீரவேஶிகா' என்னும் நூலில் (பக்கம் 160—204) விரிவாகக் கூறப்பட்டுளது.

† சந்த்ரபுரம் என்று மூலம். 54: 163; கன். சந்த். 11: 50.

1. லக்ஷ்மணை என்று பாடம். லக்ஷ்மணை என்னும் பாடம் மூலத்தால் வலியுற்றது 164; கன். சந்த். 11: 90.

புரஸ்ஸரமாகச் சைத்ரமாஸகூஷ்ணபஞ்சமீபக்ஷ *ஜ்யேஷ்ட²நக்ஷத்ரத்து லக்ஷ்மணமஹாதெவீ முர்ஹாவாஸ மடைந்து நவமாஸபரிபூர்ணமாகிய பின் புஷ்யமாஸ கூஷ்ணகாஷ்டமீபக்ஷத்து † அநுராயாநக்ஷத்ரத்து ஐந்தூ யோமத்தின்கண் த்ரிஜ்ஞாநயாநுகிய ஸமவாந் முர்ஹாவதரணஞ் செய் தருளினன்.

அதுபொழுதே, தெவதெவேந்தூர்கள் வந்து மந்தராபிஷேக கல்யாணநந்தரம் ‡ சந்தூப்ரஹஸ்வாமி என்று ஸ்ரீநாமஞ் செய்து விடை கொண்டு போயினர்.

ஸுபார்ஸ்வஜிநதீயநந்தாநகாலம் தொள்ளாயிரங்கோடி கடற் காலம். அதனந்தத்துள் அந்தர்ஹிதபரமாயுஷ்யத்தநுகி அவதரித் தருளிய சந்தூப்ரஹநாயனது சந்தூப்ரஹாமயமாகிய திவ்யதெஹாத் ஸேயம் நூற்றைம்பது வில்லள வாகும். இவன்பரமாயுஷ்யம் பத்து-நூறுயிரம் பூர்வ மாகும். இரண்டுநூறுயிரத் தைம்பதிறுயிரம் பூர்வமாகிய குமாரகாலாவயியில் எய்தப்பட்ட ராஜ்யாபிஷேகத்த நுகி, இஷ்ட விஷயகாமஹொமங்களே யயெஷ்டம் அநுஹவியாநின்றநுக்கு அறுநூறு-யிரத்தைம்பதிறுயிரம் பூர்வங்களும் இருபத்துநாலுபூர்வாங்மங்களுஞ் சென்றபின், ஸமக்ஷணமண்டபத்து உர்ப்பணதலத்து ஸ்வவக்த்ராம்-புஜச் ஹாயாவிஸேஷம் அவலோகித்து; ஸம்ஸாரஹொமத்து விரக்த சித்தத்த நுகி, வரசந்தூபுத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, ஸுரபதி விஹித பரிநிஷ்க்ரமணகல்யாணநந்தரம் விமலஎன்னும் ஸிபிகை-மிசை எழுந்தருளி, ஸர்வர்த்துகம் என்னும் உத்யாநத்து ஸஹஸ்ரநரபதி-களோடுகூட § ஷஷ்டொபவாஸஸஹிதநுகி, பௌஷ்யமாஸத்து கூஷ்ணை-காஷ்டமீபக்ஷத்து அநுராயாநக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்து [1] ஸர்வஸங்ம பரித்யாகஞ் செய்து ஸம்யமியாகி; அதுபொழுதே ஸம்ப்ராப்த மநஃபர்யய வொயத்தநுகி, மற்றைநாள் நளிநபுரத்து ஸோமதத்தநரபதிஹுதத்-துப் பஞ்சாஸ்சர்யகரமாகிய பாரணை பண்ணியருளி, ‖ மூன்று மாஸமாகிய அதி மஸ்யகாலாவயியில் ஸ்வதீக்ஷாவநத்து ஷஷ்டொபவாஸஸஹிதநுகி நாமவ்ருக்ஷமூலத்திருந்து, மால்முநமாஸ கூஷ்ணஸப்தமீபக்ஷத்து அநுராயாநக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்து நிர்மூலிதவாதிகர்மத்தநுகி நிரதிஸய கைவல்யபதம் அடைந்தருளினன்.

---

* † நக்ஷத்ரம் மூலத்தில் கூறப்படவில்லை. 54. 166. ஸ்ரவணம். கன். சந்தி. 12: 21. வச: நக்ஷத்ரம் மூலத்தில் இல்லை. ரோஹிணி. கன். சந்தி. 12: 31.

‡ 'இவனால் உலகம் குவலயம்போன்று விளங்கும் என்பது கருதிச் 'சந்த்ர ப்ரபன்' என்று பெயரிட்டான். 54: 173.

§ நிஜத்வயோபவாஸம் என்று மூலம். 217; ஷஷ்டோபவாஸம் என்று கன். சந்தி. 14: 2. வச. 1. ஸர்வபரித்யாகம். ‖ ஆறுமாஸம். 54: 224.

அதுபொழுதே ஸமுத்தராகிய [1] ஸுரபதிகள் வந்து ஸமவஸரணஸ்தி விஹ்நிதஸஹித கைவல்யபூஜாபுரஸ்ஸரம் தத்ரைவ ஸேவாதத்பர ராயினர்.

சந்த்ரப்ரஹஸ்வாமிக்கு உத்தர்முதல் மணயர் தொண்ணூற்று மூவர். பூர்வதரர் இரண்டாயிரவர். ஶிக்ஷகர் இரண்டுநூறுயிரத்து நானூற்றுவர். அவதிஜ்ஞானிகள் எண்ணாயிரவர். கேவலிகள் பதினாயிரவர். வைக்ரியிகர் பதினாலாயிரவர். மநஃபர்யயஜ்ஞானிகள் எண்ணாயிரவர். மஹாவாதிகள் ஏழாயிரத்தறுநூற்றுவர். ஆகத் தபோயநர் ஸார்யதிலகூத்தத் [2] தொண்ணூற்றுமூவர். வருணீமுதல் ஆர்யாங் மணிநகள் மூன்றுநூறுயிரத்தெண்பதினாயிரவர். ஸ்ராவகர் மூன்று நூறுயிரவர். ஸ்ராவகிகள் ஐந்துநூறுயிரவர். தெவதெவிகள் அஸங்வ்யாதர். திர்யஜீஜாதி ஸங்வ்யாதம்.

ஏதத் ஆதபமணபரிவ்ருதனுகிய *ஹமவாந் ஸகலயர்மகூத்ரங் களிலும் விஹாரஸ்யாநயர்மோபதெஶங்களைப் பண்ணி, இருபத்து நான்கு பூர்வாங்மங்களாலும் மூன்றுமாஸங்களாலும் குறைந்த நூறுயி ரம்பூர்வமாகிய கேவலிகாலாவஸாநத்து ஜிவ்ருத்தயர்மோபதெஶத்தனுகி, ஸம்மேத பர்வதமஸ்தகவிலஸிலாதலத்து ஒருமாஸம் ப்ரதிமாயோகயாரி-யாகி நின்று யோகாஸ்ரவநிரோயஞ் செய்து அயோகியாகி, ஸஹஸ்ர மூநிபதிகளொடுகூடப் ஹால்குநமாஸ ஶுக்ல †பஞ்சமீபக்கத்து ஜ்யேஷ்டாநக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்து ஸகல கர்மக்ஷயஞ் செய்து அபவர்க பரமாநந்தஸுவம் ப்ராபித்தருளினன்.

‡ஜெஸுர யஸு உரணாலு நாலுயவலு ஸுரவெராஹயீ ஸொஹதெ
யஸுராவெருஷு [3]ரஹநிஷ்வம் கூவயாஹுராஉம் வியதெத்ய ஷுவழு
யஷ்டாயொஜ்ஜீவு உவஜுணெ திவஸயம் ஜீவாநிகம் முகூர்யுதெ
ஸ ஸ்ரீஸாது திஶதாஹ்ரியம் ஜிநவதிஃ [1]நஷ்டாஷ்டகஉர்ஷகஃ ॥

§ஸ்ரீவஉர ஸ்ரீயுஸொ தெவொஜிதவொதெநாயுஷுதாயிவஃ
வர்ஷாநாஹொஉஹநிஷ்ருர்ஷாது வாதஷு வாஷ்டுஷஃ ஷுஸுஷஃ

இதி த்ரிஷஷ்டிலக்ஷண மஹாபுராணஸங்க்ரஹே சந்த்ரப்ரஹ ஜிநபதிபுராணம் இதம் பரிஸமாப்தம்.

வரிஷுஸுஃ

---

1. ஸுரபதிகள் ஸமவஸர.
2. தொண்ணூற்றுவர்.
* பகவானே இரண்டாம் ஈஸாநேந்த்ரன் துதித்தான். 252-68.
† ஸப்தமி என்று மூலம். 54: 272; கன். சந். 16: 59, 54: 276.
3. ரஹஸ்யம். § 54: 277.

9. [1]ಸ್ಕಂದಜಿನಪತಿ ಪುರಾಣಂ

[2]ಸ್ಕಂದಪ್ರಜಿನಾಥ ಮಹಾಮುನಿತ ಉಹಿತಂ ತೊಸ್ತೋತ್ರಮಂ ವ್ಯಾಣಿಸ್ಕುವಾ
ಸಂವ್ಯಾವ[3]ಪ್ಪಾ ಯಶಾಯಂ ಸ್ಕಂದಜಿನ ನಿತಿ ಜಗತು ಸಂಮತುಂ ನಾಪ ಸಂಯಸ್ಕಂ
ಶ್ರೀಪಪ್ಪೆಂವೊಪ್ಪ ಮಾಮುಜಿಗಪ ತಿಯುಸಂತುಪೆಳಯಿ ಪಾಣಿಸ್ಕುಪಾಯಾ
ಜ್ಞೆಯಾಸ್ಕಂಪಾ ಸ್ಕೂಗಪಾಪಿಷ್ಟಿ ಕ್ಯ ಪಕಪಯಾಯಂಮಪಪ್ಪೊಪವ ತಾಪೆಸಾ ಜಿನೆಪ್ಪ ೆಂ ॥

ಅಯ, ಸ್ಕಂದಜಿನವತಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾಣಂ ಉಪ್ಪತ್ತಿ.

ಪುಷ್ಕರಾಯ್ಯ ಪೂರ್ವಮಂಧ್ರ ಪೂರ್ವವಿದೆಹ ಪುಷ್ಕಲಾವತೀವಿಷಯ ಪುಂಖ್ಯಾಕಿಣೀನಗರತ್ತು ರಾಜಾ *ಮಹಾಪದ್ಮಂ. ಅವಂ ಒರುನಾಳ್ ಮನೋಹರೋದ್ಯಾನತ್ತ ತೆಳುಂತರುಳಿಯಿರುಂತ ಶ್ರೀತಹಿತಜಿನಪತಿಸ್ವಾಮಿಪತ್ತಿತ ಶ್ರುತಸಮುದ್ರಮತತ್ತ್ವತ್ತನುಂ ಸಂಸಾರವಿರಕ್ತನುಮಾಕಿ, †ಯಶೋಧರನ್ಎನ್ನುಂ ಪುತ್ರನುಕ್ಕು ರಾಜ್ಯಪಟ್ಟಂ ಕೊಡುತ್ತು, ರಾಜಾಕ್ಕಳ್ ‡ಪಲರುಡನ್ ಜಿನಪತಿ-ದೀಕ್ಷಾಪ್ರಾಪ್ತನಾಕಿ, ತೀರ್ಥಂಕರನಾಮಕರ್ಮಕಾರಣಭಾವನಾವಿಪಾಕದಿಂದ-ಕರನಾಮಕರ್ಮ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮತ್ತನಾಕಿ, ಸಂನ್ಯಾಸವಿಧಿಯಾಲ್ ಶರೀರಪರಿತ್ಯಾಗಂ [4]ಸೆಯ್ತು ಪ್ರಾಣತಕಲ್ಪತ್ತು ಆರಣವಿಮಾನತ್ತು ಪ್ರಾಣತೇಂದ್ರನಾಯಿನನ್.

ಅಯ, ಜಂಬೂದ್ವೀಪ ಭರತ ಕಾಕಂದೀಪುರಾಧಿಪತಿ ಇಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶ ಕಾಶ್ಯಪಗೋತ್ರತ್ತು ರಾಜಾ ಸ್ಕಂದೀವನ್; ಮನೆವಿ ಜಯಾದೇವಿ. ಪ್ರಾಣತಕಲ್ಪತ್ತಿನ್ ತೆಳುಂತರುಳಿಯಿರುಂತ ಭವಾಂತ್ ಇರುಪತ್ತುಕಡಲ್ಕಾಲಂ ಅಮರಸೌಖ್ಯಂ ಅನುಭವಿತ್ತು, ಸ್ವರ್ಗಾವತರಣಕಲ್ಯಾಣ ಭೋಗಭೂಸ್ವರ್ಗನಿವಾಸನಿರ್ಗಮಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕಪುರಸ್ಸರಂ ಪಾಲ್ಗುಣಮಾಸ ಕೃಷ್ಣನವಮೀಪಕ್ಷತ್ತು ಮೂಲನಕ್ಷತ್ರ ಪ್ರಭಾತಸಮಯತ್ತು ಜಯಾದೇವಿದೇವೀಗರ್ಭಾವಾಸ ಮಡೆಂತರುಳಿ ನವಮಾಸಪರಿಪೂರ್ಣಮಾಕಿಯಪಿನ್, ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷಮಾಸ ಪೂರ್ವಪಕ್ಷ § ಪ್ರತಿಪದೆಯಿಲ್ ಮೂಲನಕ್ಷತ್ರತ್ತು ಸೌಮ್ಯಯೋಗತ್ತು ತ್ರಿಜ್ಞಾನಯರನಾಕಿಯ ಭಗವಂತ್ ಗರ್ಭಾವತರಣಞ್ ಸೆಯ್ತರುಳಿನನ್.

---

1. ಪುಷ್ಪದಂತ ಜಿನಪತಿ ಪುರಾಣಂ ಎಂಬುಂ ಪಾಟಂ. ಪುರಾಣತ್ತುಳ್, ಪುಷ್ಪದಂತ
2. ಸರ್ವತ್ರಷ್ಟಿ. [ಎಂಬು ವರುಗಿನ್ರತು.
3. ಸಂವ್ಯಾವ್ಯಾಪ್ತಿಯೊತಯಾಪ್ತಿ.
* ಇವನ್ ತಂದೆ ಪದ್ಮನ್. ಕನ್. ಪುಷ್ಪ. 2; 96. ತಾಯ್ ವನಮಾಲೆ: ಷೆ 3: 22. ಇವನ್ದೇವಿ ಪಾಸುಮತಿ. ಷೆ 8: 62.
† ಧನದತ್ತನ್ ಎಂಬತು ಮೂಲಂ. 55; 18.
‡ ಆಯಿರವರುಡನ್ ಎಂಬು ಕನ್. ಪುಷ್ಪ. 9: 7. ವಚ.
4. ಪಣ್ಣಿ.
§ ತಸಮಿ ಎಂಬು. ಕನ್. ಪುಷ್ಪ. 10: 1. ವಚ. ನಕ್ಷತ್ರಂ ಮೂಲತ್ತಿಂ ಕೂಡಪ್ಪಡವಿಲ್ಲೆ. 27.

அதுபொழுதே சதுர்விய தெவதெவேந்த்ரர்கள் வந்து மந்தராசல மஸேககல்யாணநந்தரம் * ஸுவியி என்று ஸ்ரீநாமஞ் செய்து போயினர்.

சந்த்ரப்ரஹஹட்டாரகர்யர்மதீர்த்தஸந்தாநகாலம் தொண்ணூறு கோடி ஸாகரோபமமாகும். அதன் அந்தத்துள் அந்தர்ஹூத பரமாயுஷ்யத்தனகி அவதரித்தருளிய புஷ்பதந்தஹமவாநது † நந்த்யாவர்த்தபுஷ்பவர்ணத்ததாகிய ஜிவ்யதெஹோத்ஸேயம் நூறு வில்லை வாகும். இவன்-பரமாயுஷ்யம் இரண்டுநூறுயிரம் பூர்வ மாகும். ஐம்பதினாயிரம் பூர்வம் குமாரகாலங் கடந்து ராஜ்யாஜிஷேகத்தை எய்தி, ஐம்பதினாயிரம் பூர்வமும் ‡ இருபத்தெட்டுப் பூர்வாங்மமும் ஆகிய ராஜ்யகாலாவயியில் உல்காபதநக்ர்ஸநத்தால் உத்பஸஸ்ஸாரவைராக்ீயத்தனகி, லௌகாந்திக தெவவொயிதனகியபின், § ஸுமதி என்னும் புத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, ஸுரபதிவிஹிதபரிநிஷ்க்ரமணகல்யாணநந்தரம் ஸூர்யப்ரபெ என்னும் ஸிவிகைமிசை எழுந்தருளி, புஷ்பகவநத்து ஸஹஸ்ரநரபதிகளொடுகூட ஷஷ்டொபவாஸஸஹிதனகி மார்கஸீர்ஷமாஸஸுக்லபக்ஷப்ரயமையில் ‖ மூலநக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்து ஜிநதீக்ஷையினைப்ராபித்து, தத நந்தரம் மநோபர்யயஜ்ஞாநயாரியுமாகி, மற்றைநாள் ஸைலபுரத்துப் $ புஷ்பமித்ரநரபதிமூஹத்துப் பஞ்சாஸ்சர்யகரமாகிய பாரணை பண்ணி, அநந்தமஸ்யகாலமாகிய நாலு ஸம்வத்ஸரம் கடந்து ஸ்வதீக்ஷாவநத்து நாமவ்ருக்ஷமூலத் திருந்து ¶ ஷஷ்டொபவாஸஸஹிதனகி, கார்த்திகமாஸ ஸுக்லத்விதீயாபக்ஷத்து மூலநக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்து ஜ்வாதிகர்மக்ஷயாநந்தரம் ஸம்ப்ராப்தாநந்தசதுஷ்டயத்தனகியருளினன்.

அதுபொழுதே தெவதெவேந்த்ரர்கள் வந்து ஸமவஸரணத்திலிலுமித்ி ஸஹித கேவலோத்பத்திகல்யாணபராயணராகி ஸேவாதத்பரராயினர்.

ஸுவியிஜிநவாநுக்கு விதர்ஹர்முதல் முணயர் எண்பத்தெண்மர். பூர்வயர் [1] ஆயிரத்தைஞ்ஞூற்றுவர். ஸிக்ஷகர் நூறுயிரத்தைம்பத்தையாயிரத்தைஞ்ஞூற்றுவர். அவயிஜ்ஞாநிகள் எண்ணூயிரத்துநானூற்றுவர்.

---

* புஷ்பதந்தர் என்று பெயரிட்டனர். 55: 28; கன். புஷ்ப. 12: 53.
† குந்தப்பூ நிறம் என்று மூலம். 55: 28.
‡ இருபத்தைந்து என்று கன். புஷ்ப: 13: 16.
§ சந்த்ரிகாதேவிமகன் கீர்த்திதரன் என்னும் புத்ரனுக்கு என்று கன். புஷ்ப. [13: 73.
‖ மூலத்தில் நக்ஷத்ரம் கூறப்படவில்லை. 46.
$ புஷ்யமித்ரன் என்று கன்னட மூலம். 48.
¶ தினத்வயோபவாஸம் என்று மூலம். 50.
ஜ்ி 'தினக்ஷயே' என்று மூலம். 49.
1. ஆயிரத்தறுநூற்றுவர் என்று பாடம். ஆயிரத்தைஞ்ஞூற்றுவர் என்பது மூலத்தால் வலியுற்றது. 52.

கேவலிகள் *ஏழாயிரவர். வைக்ரியிகர் பதின்மூவாயிரவர். மநஃபர்யய ஜ்ஞாநிகள் ஏழாயிரத்தைஞ்ஞூற்றுவர். மஹாவாதிகள் ஆறுயிரத்தறுநூற்றுவர். ஆகத் தபோயநர் †நூற்றுத்தொண்ணூற்றொன்பதினாயிரத்தைஞ்ஞூற்றுஎண்பத்தெண்மர். [1]வொஷமுதல் ஆர்யாங்மநாகள் மூன்றுநூறுயிரத்தெண்பதினாயிரவர். ஸ்ராவகர் இரண்டுநூறுயிரவர். ஸ்ராவகிகள் ஐந்துநூறுயிரவர். தெவதெவிகள் அஸங்வ்யாதர். திர்யஞ்ஜாதி ஸங்வ்யாதம்.

ஏதத்வாதபமண பரிவ்ருதனுகிய ஹமவாந் ஸர்வயர்மகேஷத்ரங்களிலும் விஹரித்து இருபத்தெட்டுப்பூர்வாங்மங்களாலும் நாலு ஸம்வத்ஸரங்களிலும் குறைந்த நூறுயிரம்பூர்வமாகிய கேவலிகாவஸாநத்து, ஸம்மேதபர்வதமிவரத்து ஒருமாஸம் ப்ரதிமாயோமயாரியாகி நின்றருளி ‡யோமத்ரயநிரோயஞ் செய்து, ஸஹஸ்ரமுநிபதிகளொடுகூட ஹாதபத மாஸ ஸுக்லாஷ்டமீபகூஷத்து மூலநக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்து அபவர்மபதம் ப்ராபித்தருளினன்.

§யொஉஜாயத கூஷிதிஹூது தூ உஹாதிவஃ
வஸூாதுஹுதீவி வதாஉபா கூவுநாயஃ
வூாதெ வஹுவ ஹுதெ வஃவியிநபூவெஃ
தீயெபுவுஸ நவஃ கூஃதாஹ்யம் வஃ

இதி த்ரிஷஷ்டிலக்ஷண மஹாபுராணஸங்க்ரஹே ஸுவியி தீயபுகரபுராணம் இதம் பரிஸமாப்தம்.

வலிஹுஃ

---

* ஏழாயிரத்தைந்நூற்றுவர். 55: 54.

† மொத்தத்தொகை மூலத்தில் இரண்டு லக்ஷம் என்றுளது. 'பிண்டிதர்ஷித்வில்லக்ஷ' (55: 56). ஹிந்தியுரைப்பதிப்பிலும் அவ்வாறே உளது.

1. ஹெளஷை என்று பாடம். 'வொஷை' என்பது மூலத்தாற் கொண்டது. 56.

‡ யோகநிரோதஞ் செய்து என்று மூலம். 58.

§ 54: 62.

10. ಶೀತಲತೀರ್ಥಂಕರ ಪುರಾಣಂ.

ಯಸ್ಯಾಕೃತಿಸ್ತಲ ವೃಕ್ಷಾಂ ವಿವರ್ಣಯಿಷುರ್ಜನೋಽಪಿ ಹಾಜಾಂ ಽ ನಾಂವಸಿ
ಷ್ಣುಃ ವ್ಯೋಮವದತಾಯಂ ಯಸ್ಯ ಯಷಿ ಶಿಶಾಂ ಽಜ್ಞಾಯ್ಯೆ ನಾಽಽ ಽವಸೀಶ್ವ ।
ವ್ಯೋಽ ವೃಕ್ಷವೃಕ್ಷಾವಂ ಯಸ್ಯಶಿವ ವವೃತೆ ವರ್ವೃಷ್ಯಾ ಯರ್ಣಾಣಾಂ
ಯಾಯಾಸ್ಥೀಽಽಯ್ಯತೀರ್ಥಂಕರ್ನಾಽಽ ಜಿನವತಿರ್ಮಾಽಽಯುಃ ಶ್ರೇಯಸೇ ಶೀತಲೋ ನಃ ॥

ಅಯ, ಶೀತಲತೀರ್ಥಂಕರವರ್ಣಾಣಂ ಕ್ರಿಯತೆ

ಪುಷ್ಕರವರದ್ವೀಪ ಪೂರ್ವಭಾಗ ಪೂರ್ವವಿದೆಹ* ವತ್ಸವಿಷಯ ಸುಸೀಮಾ
ನಗರತ್ತು ರಾಜಾ ಪದ್ಮಗುಲ್ಮಂ. ಅವಂ ಒರುಕಾಲ್ ವಸಂತಕಾಲಕೃತಯಂ
ಕಂಡು ಸಂಸಾರಸ್ವರೂಪವಂ ನಿರ್ವಿಣ್ಣನಾಗಿ, ಚಂದ್ರಬಲಂ ಎಂಬುಂ ಪುತ್ರ
ನುಕ್ಕು ರಾಜ್ಯಂ ಕೊಡುತ್ತು, ತಾನುಂ ಮುನಿಸೀಪತ್ತಿ ರಾಜಾಕ್ಕಳ್ ಪಲರೊಡನ್
ಕೂಡ ದೀಕ್ಷಾಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಿ ವಿಪಾಕಸೂತ್ರ ತೀರ್ಥಂಕರನಾಮಕರ್ಮಪುಣ್ಯಕರ್ಮತ್ತನಾಗಿ,
ಸಲ್ಲೇಖನಾವಿಧಿಯಾಲ್ ಶರೀರಪರಿತ್ಯಾಗಂ ಸೆಯ್ದು, ಆರಣಕಲ್ಪತ್ತು
ಆರಣೇಂದ್ರನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದನ್.

ಅಯ, ಜಂಬೂದ್ವೀಪ ಭಾರತಕ್ಷೇತ್ರ ಮಲಯವಿಷಯ † ಭದ್ರಪುರತ್ತು
ಇಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶ ಕಾಶ್ಯಪಗೋತ್ರತ್ತು ರಾಜಾ ದೃಢರಥನ್; ತೆವಿ
ಸುನಂದೆಯ್. ಆರಣೇಂದ್ರನ್ ಅವ್ವಳ್ಳಿ ಪಿರಿಂಪಾಯುಸ್ಸಾಗರೋಪಮಕಾಲಂ
ಅಮರಸುಖಂ ಅನುಭವಿತ್ತು ಸ್ವರ್ಗಾವತರಣಕಲ್ಯಾಣ ವೈಶಾಖಸ್ಯಪ್ರಾಥಿ
ಪ್ರಸ್ಸರಮಾಕಚ್ ಸೈತ್ರಮಾಸ ಕೃಷ್ಣಾಷ್ಟಮೀ ಪೂರ್ವಾಷಾಢಾನಕ್ಷತ್ರತ್ತು
ಸುನಂದಾದೇವಿಯರ್ಗರ್ಭವಾಸ ಮಾಸ್ರಯಿತ್ತು ನವಮಾಸಪರಿಪೂರ್ಣಮಾಕಿಯ
ಪಿನ್, ಮಾಘಮಾಸ ಕೃಷ್ಣದ್ವಾದಶೀಪಕ್ಷತ್ತು ‡ ಪೂರ್ವಾಷಾಢಾನಕ್ಷತ್ರತ್ತು
ವಿಶ್ವಯೋಗತ್ತು ತ್ರಿಜ್ಞಾನಯುತನಾಗಿಯ ಪುತ್ರನಿನ್ ಜನ್ಮವಂ ಕೊಡುತ್ತನ್.

ಅದುಪೊೞ್ತೆ ಸಮೃದ್ಧಿತಪ್ಪಿವಂದಿ ದೇವೇಂದ್ರರ್ಕಳ್ ವಂದು ಮಂದರಾಭಿ
ಷೇಕಕಲ್ಯಾಣನಂತರಂ ಶೀತಲಸ್ವಾಮಿ ಎಂದು ನಾಮಂ ಸೆಯ್ದು
ಪೋಯಿನರ್.

ಪುಷ್ಪದಂತಜಿನೇಂದ್ರತೀರ್ಥಂಕರಸಂತಾನಕಾಲಂ ಒಂಬದುಕೋಟಿ ಸಾಗ
ರೋಪಮಂ. ಅದನ್ ಅವಸಾನತ್ತುಪ್ ಪಲ್ಯೋಪಮಪೃಥಕ್ತ್ವಂ ಸಜಾತಿ
ವಿಚ್ಛಿನ್ನಮಾಗಿಯವಿಟತ್ತು ತದಭ್ಯಂತರವರ್ತ್ತಿಯಾಗಿಯ ಜೀವಿತಮುಡೆಯ ಶೀತಲ-

* ವತ್ಸವಿಷಯಂ ಶೀತಾನದಿಕ್ಕು ಮೇಲ್ಗಿಲಿರುಪ್ಪದು. 56: 2.

† ಪದ್ರಪುರಂ ಎಂಬ ಮೂಲಂ. 'ರಾಜಾ ಭದ್ರಪುರೇ ವಂಶೇ ಪುರೋರ್ದೃಢರಥೋ ಭವತ್' (24) ಎಂಬದು ಕಾಣ್ಕ. ರಾಜಭದ್ರಿಲಪುರಂ ಎಂಬುಂ ಪಾಟಂ.

‡ ಮೂಲತ್ತಿಲ್ ನಕ್ಷತ್ರಂ ಕೂಱಪ್ಪಟವಿಲ್ಲೂ. 56: 28.

ஹயக்ரீவாவதார கதாகாலமாகிய திவ்ய [1] தெஹொத்ஸையம் தொண்ணூறு வில்லை வருஷம். இவன் பரமாயுஷ்யம் நூறாயிரம் பூர்வ மாகும். இருபத்தையாயிரம் பூர்வமாகிய குமாரகாலாவஸாநத்து ராஜ்யாபிஷேகப்ராப்தனாகி, ஐம்பதினாயிரம் பூர்வம் ராஜ்யகாலாவயவியில் வர்தியிஷ்ணு செய்யாநின்றவிடத்து, வந்து மூடிய மஹாஹிமபடலம் அந்தரமின்றி அழிகின்றது கண்டு, அவநிபதிஹொமத்தினை அவமதித்திட்டு, லௌகாந்திகதெவ [2] வொயிதனாகி, ஸ்ரவரவிஹிதபரிநிஷ்க்ரமணகல்யாணபூர்வகம் ஸுக்ரப்ரதெஹ என்னும் ஸிவிகைமிசை எழுந்தருளி ஸஹேதுகவநமடைந்து, ஸஹஸ்ரநரபதிகளோடு * ஷஷ்தொபவாஸ ஸஹிதனாகி, மாவமாஸ கூஷ்ண த்வாதஸீபக்ஷ பூர்வாஷாடா நக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்து ஜிநதீக்ஷையினையும் மநஃபர்யயஜ்ஞாநத்தினையும் ப்ராபித்து, மற்றைநாள் அரிஷ்டபுரத்துச் சர்யாமார்க மெழுந்தருளிப் புநர்வஸுராஜமந்திரத்தில் பஞ்சாஸ்சர்யகரமாகிய பாரணை பண்ணியருளியபின், அநந்தரமஸ்யகாலமாகிய ஸம்வத்ஸரம் மூன்று நிறைந்தவிடத்து † ஷஷ்தொபவாஸஸஹிதனாகி, ஸஹேதுகவநத்து பில்வவ்ருக்ஷமூலத்திருந்து பௌஷ்யமாஸ கூஷ்ணசதுர்த்தஸீபக்ஷ பூர்வாஷாடா நக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்து ஸப்தாப்ர ஸகலஜ்ஞாந ஸமுத்பத்திய துயினன்.

அதுபொழுதே தெவதெவேந்த்ரர்கள் வந்து ஸமவஸரணஸ்ரீவிஹ [3] திஸஹித கேவலோத்பத்திகல்யாணதத்பரராகித் தத்ரைவ ஸேவாதத்பரராயினர்.

ஸ்ரீதளஹயக்ரீவாதிகளுக்கு அநகாரர்முதல் மணயர் எண்பத்தொருவர். பூர்வயர் [4] ஆயிரத்துநானூற்றுவர். ஸ்ரீக்ஷகர் ஐம்பத்தொன்பதினாயிரத்திருநூற்றுவர். அவயிஜ்ஞாநிகள் ஏழாயிரத்திருநூற்றுவர். கேவலிகள் ஏழாயிரவர். வைக்ரியிகர் பன்னீராயிரவர். மநஃபர்யயஜ்ஞாநிகள் ஏழாயிரத்தைஞ்ஞூற்றுவர். மஹாவாதிகள் ஐயாயிரத்தெழுநூற்றுவர். ஆக முநிமணங்கள் நூறுயிரத்தெண்பத்தொருவர். [5] யரணஸ்ரீமுதல் ஆர்யாங்மணிநகள் மூன்றுநூறுயிரத் தெண்பதினாயிரவர். உபாஸகர் இரண்டுநூறுயிரவர். உபாஸகிகள் நாலுநூறுயிரவர். தெவதெவிகள் அஸங்வ்யாதர். திர்யஞ்ஜாதி ஸங்வ்யாதம்.

ஏதத்ஸகலஸமண ஸேவிதனாகிய ஹயக்ரீவநாதநாதெபங்களினுங் [6] ஸ்ரீவிஹாரஸஸர்மோபதெஸம் பண்ணியருளி, மூன்று ஸம்வத்ஸரம்

1. தெஹப்ரமாணம். 2. தெவவொய நரநக்ஷத்ரம்.
* † தினத்வயோபவாஸம் என்று மூலம். 56: 45, 49.
3. விஹவ. 5. யரணி என்றும் பாடம். யாரணை என்று மூலம். 56:54.
4. ஆயிரத்து நூற்றுவர். 6. ஸ்ரீவிஹாரயர்மோபதெஸம்.

குறைந்த இருபத்தையாயிரம் பூர்வமாகிய கேவலிகாலாவஸாநத்து ஸம் மேஷஸிலமாஸ்ரயித்து ஸஹஸ்ரமுனிவரரோடுங்கூட ஒருமாஸம் ப்ரதிமா யோகயாரியாகி நின்று, ஆஸ்வயுஜமாஸத்து ஸுக்லாஷ்டமீபக்ஷத் பூர்வாஷாடாநக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்து ஸகலகர்மவிநாஸஞ் செய்து முக்தி பதம் அடைந்தருளினன்.

*வஸுமுகுஉவிஜ்ஞேயோ வ்ருஷதம்முகுஜினை
ராவணைகுஜஉதாவிர்தம் தத:
தீர்த்தகுர்த்தி ஸுரஉம் ஜயாஉயம்
ஸீதலம் நஉத வவர்த ஸீதலஜி ॥

ஸீதளஸ்வாமிதீர்த்தஸந்தாநகாலாவஸாநத்து ஸகர்மவிச்சேதம் மாகியவிடத்து, மலயவிஷய ஹரிலபுரத்து ராஜா மேஹரதன். தந்நகர வாஸி ப்ராஹ்மணன் ஸோமதிஸர்மா. இவன்புத்ரன் முண்டஸாலாயநன். ராஜா தாநஸ்ரத்தாலுவாகி, ஒருநாள் ஆஸ்தாநமண்டபத் திருந்து †'தர்மா தர்மாகிய தாநம் யாது?' என்று வினவ, [1] மதிஸாகரன் என்னும் மந்திரி சொல்லுவான்:

தேவனே, தர்மஸாஸ்த்ரப்ரோக்தமாகிய தாநம் த்ரிவித்தம்; ஸாஸ்த்ரதாநம், அபயதாநம், ஆஹாரதாநம் என. பூர்வாபரவிரோத மின்றி அஹிம்ஸாதிதர்மப்ரதிபாதகமாகி ஆப்தப்ரணீதமாகிய தர்ம ஸாஸ்த்ரத்தினை ஸம்ஸாரஜீருவாகி விநீதனுயினனுக்கு அநுக்ரஹபூர்வகம் உபதேஸித்தல் ஸாஸ்த்ரதாநமாகும். தத்த்வஜ்ஞாநியும் ஹிம்ஸாதி தோஷநிவ்ருத்தனும் முமுக்ஷுவும் ஆயினனுக்கு வந்த பரவாதையை நிவாரித்தல் அபயதாநமாகும். ‡உத்தமக்ஷேத்ரபாத்ரனுயினனுக்கு விதிபூர்வமாஹாரத்தினைக் கொடுத்தல் ஆஹாரதாநமாகும். இந்த

---

* 56: 62. † அதிகப்பலன் தரும் தானம் யாது என்று வினவினன். 56:66.

1. மதிஸாகரன் சொல்லு. மேகரதன்மந்த்ரியின் பெயர் ஸத்யகீர்த்தி என்று மூலத்தில் உளது. 56: 64. 'மதிவாக்ஸார: ஸசிவ:' என்று (66) வருதலைக்கொண்டு தவறாக மதிஸாகரன் என்று குறிக்கப்பட்டிருக்குமோ என ஐயம் உண்டாகின்றது.

‡ ஹிம்ஸைமுதலிய தோஷங்களினின்று விலகியவரும் ஞானிகளு மானவர் களுக்கு என்று மூலம். 56: 71.

அநுஷ்டியமாகிய * தானத்ரயம் ஸுகேஷத்ரத் திட்ட பீஜம்போல தாதாவி னுக்கும் கொள்வானுக்கும், கர்மநிர்ஜராபுண்யாஸ்ரவங்கட்கும் அவ்யுத்ய நிஸ்ரேயஸங்கட்கும் காரண மாகும். உக்தஞ்ச—

†ஸாஸ்த்ராயாஸ்தா நாதி வ்ருத்தாதி ஸுநிஷ்டதிதேர்
வர்ணவ்யவஸ்தயாவ்யாப்தாவாத்ருத்தீநாதி யோகதாழ ॥
‡க்ருஷ்ணாதாந்ருணாம் தாநாஹ்நாம் உபயோர் கதயந்நிஜஸ்ரா
வண்யாவ்ருத்யை ஸ்ருஷ்டிஸ்ரஷ்டா தாதவ்ருத்திமபம் ஹவெஸ் ॥

§ உக்தலக்ஷண மல்லாத அபாத்ரத்துக்கு ஸாஸ்த்ராதி தானத்ரயங்-களைச் செய்தல் ஊஷரக்ஷேத்ரத் திட்ட பீஜம்போல விபலமாகும் என்று சொல்லுதலும், || அயவ்யாமோஹியாகிய முண்டபாலாயநன் சொல்லு வான்:

ராஜந்ஸுனே, இவனால் சொல்லப்பட்ட தானத்ரயம் முனிகளுக் கும் கஷ்டஜநங்கட்கும் யோக்ய மாகும். உன்போல்வாராகிய உதார ஜநங்கட்கு யோக்யமாகிய, ஆசந்நகாலம் பயஸ்கரமாகிய, உத்தமமஹா தானமாவது—ஹேம ஸ்வர்ண திலதேநு கந்யாதிகளை ப்ராஹ்மணஜநங் கட்கு தானம் பண்ணுதலே யாகும்' என்று, தஸ்ய தானபலப்ரதிபாதக மாகத் தன்னால் ரசிக்கப்பட்ட வசநங்களை ஆர்ஷபுராணவசநங்களு மாகக் $ காட்டினன்.

அதுகேட்ட ராஜாவும் காலதொஷபலத்தாலும் மிஷ்யாத்வ [1] பரிணத்யதிரேகத்தாலும் முண்டபாலாயநன் சொன்ன தானத்ரிணையே தத்த்வமாக நிஸ்சயித்து, ப்ரயத்நம் முண்டபாலாயநநாமாநம் ப்ராஹ்மணர்க்கு ஸ்வர்ணதிலதானத்திணைச் செய்தலில் ¶, தஸ்ய தான மே லோகத்து ப்ரவ்ருத்த மாயிற்று. தஸ்மாத்தஞ்ச—

---

* முதலதும் இறுதியதுமான தானங்களால், கொடுத்தவர் கொண்டவர் இருவர்க்கும் கர்மநிர்ஜரையும் புண்யாஸ்ரவமும் உண்டாகும். எஞ்சியதனால், கொடுத்தவர்க்குமட்டுமே இவ்விரண்டும் உண்டாகும். முன்வருஞ் சுலோகம்பார்க்க.

† 56: 67. ‡ 56: 72.

§ 'உக்த.....விபலமாகும்' என்பது மூலத்தில் இங்கு இல்லை; முன்னர் உளது. 56: 91.

|| அரசன்கபோதலேப்ஸையின் மாஹாத்ம்யத்தால் வேறு தானத்தைக் கொடுக்க விரும்பினனுதலின் மந்த்ரிவாக்கினை மேற்கொள்ளவில்லை. 56: 78.

$ தன்வீட்டிலிருந்து கொண்டுவந்து காட்டி வாசித்தான் என்பது மூலம். 56: 1. பரிணதிரேகத். [83.

¶ அரசன் தானஞ் செய்த தினமாவது—கார்த்திகையில் பௌர்ணமி. அரசன், முண்டபாலாயனனுக்குத் தானஞ் செய்கையில் மந்திரி அவனை நோக்கி, 'நீ செய்யுந் தானம் பலன் தாராது' என்று பல கூறினன். அவற்றை அரசன் ஒப்புக் கொண்டிலன் என்பது மூலம். 56: 86-93.

*கந்யாஹஸ்தி வர்ஷணர்வாஜிகவியுதாஸீ திருவ்ருத்ந
க்ஷேமெஹவ்ருதிவல்லதூ ஏபயா தாநந்நிதெரஸ்மி தம்।
தீர்த்தாதை ஜிநஸீ தலஸ்ய வர்தாதாவிஸ்துகார வ்யயம்
ருத்ரைவா வஸ்ரக்ஷ ஹஸ்திராஜர்த்தநயொஜவெள தர்ஷபாருாய நம்॥

இதி த்ரிஷஷ்டிலக்ஷண மஹாபுராணஸங்க்ரஹே ஸீதளதீர்த்த கரபுராணம் பரிஸமாப்தம்.

வில்லுஜ்ஜ

---

* 56: 96. 'கந்யாஹஸ்தி' என்னுஞ் சுலோகத்தின் கருத்து,
'கோ பூ திலஹிரண்யாஜ்ய வாஸோ தான்ய குடாரி ச।
ரௌப்யம் லவணம் இத்யாஹு: தஸ தானானி வை புதா:'॥
என்னுஞ் சுலோகத்திற் சிறிது மாறுபட்டுக் காண்கின்றது.

11. ಶ್ರೀ ಶ್ರೇಯಾಂಸಸ್ವಾಮಿ ಪುರಾಣಂ

ಹಂತೈದು ಯಷ್ಟು ಪೂರ್ವಾಷ್ಟಕದ ತದ್ಭಾಗ ಮೈದಾಂ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರಂ ಪ್ರತಿಯಂ
ಕೊಳ್ಗೊಂಡಿಯ್ದಂ ಪೂರ್ವ ಪುರಾಣಮಂ ಪೇಳ್ದಿ ಯೊಡಂ ನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರ್ದ ಸಂ
ಯಜ್ಞಂ ವೀಕ್ಷಿಸಿಯಾಗಿಯಂ ತದಮಳಾಂಗಂ ಪೂರ್ಣಿಮಾಪೂರ್ಣಿಮಂ
ನೆಯಾನ್ಪೆಂ ಪೊವಿಯೆಬಾಜಿ ನವದಿರ್ದಂ ತಾಂ ಮಹಾಮೊಗೆಪ್ಪುದೊನಂ ॥

ಅಯೋಧ್ಯಾನೀಂ ನೆಯೊಳಿನವತಿವರ್ಷಾಣಂ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಂ
ಪೂರ್ಣಾಯುರ್ಧೃತಿ

ಪುಷ್ಕರವರದ್ವೀಪ [1] ಪೂರ್ವಮೇರುಪೂರ್ವ ಪೂರ್ವವಿದೇಹ ಸೀತಾನದೀವಟತಟದ್ದು ಕ್ಷೇಮಪುರನಗರದ್ದು ರಾಜಾ ನಲಿನಪ್ರಭಂ. ಇವಂ ಒರುನಾಳ್ ಸಹಸ್ರಾಮ್ರವಣ ಮೆಂಬುಂ ಉದ್ಯಾನತ್ತೇ ಅನಂತಜಿನರ್ ಎಂಬುಂ ಕೇವಲಿಕಳ್ ಸಮವಸರಣಂ ಅವತೀರ್ಣಮಾನಮೈ ವನಪಾಲಕನ್ ಅರಿವಿಪ್ಪ, ರಾಜಾವುಂ ವನಪಾಲಕನುಕ್ಕು ಪ್ರಸಾದಞ್ ಸೆಯ್ದು ಅಂತಃಪುರ ಪರಿವಾರಸಹಿತನಾಗಿ ಪೋಗಿ ಭಗವತ್ಸಮೀಪ ಮಡೈಂದು, ಸ್ತವನಪ್ರಣಮನಾನಂತರಂ ಧರ್ಮಾದ್ಯುಪದೇಶಂ ಪಣ್ಣಿ ವೈರಾಗ್ಯಮ್ವಂದು ಪುತ್ರನ್ ಎಂಬುಂ ಪುತ್ರನುಕ್ಕು ರಾಜ್ಯಪದವುಂ ಕೊಡುತ್ತು, ಅನೇಕನರಪತಿಕಳೊಡುಕೂಡ ದೀಕ್ಷಿತ್ತು, ವಿಶುದ್ಧಿಸಂಯಮದಿನ್ ಷೋಡಶಕಾರಣಭಾವನಾ ನಿಬದ್ಧತೀರ್ಥಕರನಾಮಮಹಾಪುಣ್ಯಕರ್ಮತ್ತನಾಗಿ, ಅವಸಾನಕಾಲತ್ತುಚ್ * ಚತುರ್ವಿಧಾರಾಧನಾಕ್ರಮತ್ತಾಲ್ ಶರೀರವಿತ್ಯಾಗಞ್ ಸೆಯ್ದು ಅಚ್ಯುತಕಲ್ಪತ್ತುಪ್ ಪುಷ್ಪೋತ್ತರವಿಮಾನತ್ತು ಇಂದ್ರನಾಯಿನನ್.

ಅಯ, ಜಂಬೂದ್ವೀಪ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರ ವಿಂಧ್ಯಪುರತ್ತು ರಾಜಾ ಇಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶ ಕಾಶ್ಯಪಗೋತ್ರತ್ತು ವಿಷ್ಣುಮಹಾರಾಜನ್. ದೇವಿ ನಂದೆ. ಅಚ್ಯುತಕಲ್ಪತ್ತೆ ತೆಳ್ಗುತರುಳಿಯಿರುನ್ತ ಭಗವಾನ್ ಅವ್ವೞಿ ಚ್ಯವಿಂಬತ್ತಿ ಸಾಮರೋಪಮಕಾಲಂ ಸಾರಪತಿವಿಭವಂ ಅನುಭವಿತ್ತಪಿನ್, ಸ್ವರ್ಗಾವತರಣಕಲ್ಯಾಣ ಷೋಡಶಸ್ವಪ್ನದರ್ಶನಪೂರ್ವಕಂ ಗರ್ಭಾವತರಣಂ ಸೆಯ್ದು ನವಮಾಸ ನಪ್ರವೇಶಿಂಬತ್ತುಚ್ ಜ್ಯೇಷ್ಠಮಾಸ ಕೃಷ್ಣಷಷ್ಠೀಪಕ್ಷತ್ತು ಶ್ರವಣನಕ್ಷತ್ರತ್ತು ನಂದಾಮಹಾದೇವೀ-ಗರ್ಭಾವಾಸಂ ಅಡೈಂತರುಳಿ ನವಮಾಸಪರಿಪೂರ್ಣಮಾಗಿಯಪಿನ್, ಫಾಲ್ಗುನ ಮಾಸ ಕೃಷ್ಣೈಕಾದಶೀಪಕ್ಷತ್ತು † ಶ್ರವಣನಕ್ಷತ್ರತ್ತು ತ್ರಿಜ್ಞಾನಯರನಾಗಿಯ ಭಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣುಯೋಗತ್ತು ಗರ್ಭಾವತರಣಞ್ ಸೆಯ್ತರುಳಿನನ್.

ಅದುಪೊೞುದು ಚತುರ್ವಿಧದೇವದೇವೇಂದ್ರರ್ಕಳ್ ವಂದು ಮಂದರಾಭಿಷೇಕಕಲ್ಯಾಣನಂತರಂ [2] ಶ್ರೇಯಾನ್ ಎನ್ಱು ಶ್ರೀನಾಮಞ್ ಸೆಯ್ದು ಪೋಯಿನರ್.

---

1. ಪೂರ್ವಮೇರುಪೂರ್ವ. * ಸಂಖ್ಯಾಸಮಿತಿಯಾಲ್. 57. 13.
† ನಕ್ಷತ್ರಂ ಕೂಡಪ್ಪಡವಿಲ್ಲೈ. 57: 21, 2. 2. ಶ್ರೇಯೋಜಿನನ್:

ஸீதளஹட்டாரகர்யர்மதீய-ஸந்தாநகாலம் நூறுகடற்காலத்தாலும் அறுபத்தாறுநூறுயிரத் [1]திருபத்தாறுயிரம் ஸம்வத்ஸரங்களாலுங் குறையப்பட்ட ஒருகோடிகடற்காலஞ் சென்றதன்கடைக்கண், அயற்பல்யோபமகாலம்விச்சமிஸயர்மத்த தாரும். அதனுள் அடங்கிய பரமாயுஷ்யத்தனுகி அவதரித்தருளிய ஸ்ரேயஸ்ஸ்வாமியுடைய கநகவர்ணத்தாகிய திவ்யதெஹோத்ஸேயம் எண்பது வில்லு. இவன்பரமாயுஷ்யம் எண்பத்துகான்கு நூறுயிரம் ஸம்வத்ஸரம். இருபத்தொருநூறுயிரம் ஸம்வத்ஸரம் குமாரகாலஸுவம் அநுஹவித்துப் பின்பு நாற்பத்திரண்டு நூறுயிரம் ஸம்வத்ஸரம் [2]ஸாம்ராஜ்யஸுவ மநுஹவித்து, பின், வஸந்தகால பரிகூயங் காரணமாக, 'அஹோ! ஸந்ததம் விநஸ்வரரூபத்தாகிய ஜகத்தின்கண் வர்த்திக்கின்ற ஜீவன்கட்கு ஸாஸ்வதரூபத்தாகிய அபவர்மபதத் தல்லது ஸுஸ்திதஹாவம் கூடாது' என்று நிணைந்து, ஸம்ஸார ஸரீரஹோகவிரக்தசித்தத்தனுகி, அதுபொழுது லௌகாந்திகதெவபொயிதனுகி, *யஸஸ்கரன் என்னும் புத்ரன்மிசை ராஜ்யஹாரத்தை வைத்து, ஸுரபதிபரிகல்பிதபரிநிஷ்க்ரமணஹிஷேகாநந்தரம் †விமலை என்னும் ஸிவிகைமிசை எழுந்தருளி, மதேநாஹரவநத்து ஸஹஸ்ரஹூபதிகளொடுகூட ‡ஷஷ்஠ொபவாஸஸஹிதனுகி, மால்முநமாஸகுஷ்ணகாதஸீபக்ஷ ஸ்ரவணநக்ஷத்ரபூர்வாஹ்ணகாலத்து தீக்ஷித்தருளி, அதுபொழுதே மநஃபர்யயஜ்ஞாநயரனுமாகி, இரண்டாநாள் ஸித்தார்த்தநகரத்து [3]நந்தஹூபதிமுஹத்துப் பஞ்சாஸ்சர்யகாரணமாகிய பாரணை பண்ணியருளி, அநந்தமஸ்யகாலமாகிய ஸம்வத்ஸர மிரண்டு கடந்து, மதேநாஹரோதநத்தத் §தும்விவுக்ஷமூலத் திருந்து திநத்வயோபவாஸஸஹிதனுகி, மாவமாஸ அமாவாஸ்யாபக்ஷ ஸ்ரவணநக்ஷத்ரத்து வாஹ்நிகர்மகூயஞ் செய்து அநந்தசதுஷ்டயம் ப்ராபித்தருளினன்.

அதுபொழுதே தெவதெவேந்த்ரர்கள் வந்து கேவலோத்பத்திகல்யாணஸஹித ஸமவஸரணஹிவிஹூதிகளைச் செய்து, ஸ்வாமிஸ்ரீபாதஸேவாதத்பரராயினர்.

---

1. இருபத்தையாயிரம் என்றும் பாடம். இருபத்தாறுயிரம் என்னும் பாடமே மூலத்திற் கொத்தது. 57: 36.

2. ஸாம்ராஜ்யஸுவமநுஹவித்து வஸந்த.

* ஸ்ரேயஸ்கரன் என்று மூலம். 57: 46.

† விமலப்ரபா என்று மூலம். 57: 57: 47.

‡ தினத்வயோபவாஸம் என்று மூலம். 57: 47.

3. நந்ந என்று பாடம். நந்த என்பதுவே மூலத்திற் கொத்தது. 50.

§ தும்புரு என்று கன்னடவுரை மூலம். ஹிந்தி உரை மூலத்தில் தும்புர என்றுளது. 57: 51.

ஸ்ரேயஸ்ஸ்வாமிக்கு, குந்யுமுதல் முணயர் எழுபத்தெழுவர். பூர்வயர் ஆயிரத்துமுந்நூற்றுவர். ஸிக்ஷகர் நாற்பத்தெண்ணாயிரத் திருநூற்றுவர். அவயிஜ்ஞானிகள் ஆறாயிரவர். கேவலிகள் [1] ஆறாயிரத் தைஞ்ஞூற்றுவர். வைக்ரியிகர் பதினாலாயிரவர். மநஃபர்யயஜ்ஞானிகள் ஆறாயிரவர். மஹாவாதிகள் ஐயாயிரவர். ஆகத் தபோயநர் [2] எண்பத்து நாலாயிரத் தெழுபத்தெழுவர். * யரணுமுதல் ஆர்யாங்மதிநகள் நூறு யிரத்திருபதினாயிரவர். ஸ்ராவகர் இரண்டுநூறாயிரவர். ஸ்ராவகிகள் நாலுநூறாயிரவர். தெவதெவிகள் அஸங்வ்யாதர். திர்யநீஜாதி ஸங் வ்யாதம்.

ஏதத்ஸாதுஸமுணபரிவ்ருதனுகிய ஸமவாஸ் ஸர்வ யர்மகேஷத்ரங்களி லும் விஹரித்து ஸத்யர்மோபதெஸஞ் செய்து, இரண்டு குறைந்த இரு-பத்தொருநாறாயிரம் ஸம்வத்ஸரமாகிய கேவலிகாலாவஸாநத்து ஸம் மேஷ திரிஸிவரத்து ஒருமாஸம் ப்ரதிமாயோமயாரியாகி யோமத்ரய நிரோயஞ் செய்து, ஸஹஸ்ரமுநிபதிகளொடுகூட ஸ்ராவணமாஸ பௌர்ணமாவஸியின்கண் அஸிட்டநக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்து அபவர்ம பரமாநந்தஸ்வபம் ப்ராபித்தருளினன்.

†ராஜாஹம்நூஹி நவ்ருஹம் வ்ருஹாதஃ வ்ருவ்ருத்வாவவ்ருஹம்
கூவ்ராஜெ வாகுவாஃராயிவதிம் வஜ்ஜ்வ வெளவ்யாகுராம்
யஷ்ஸீயாஃயிவதிஜ்ஜி ரொகுஃஹிதம் ஸ்ரீஃரு ஸ்ரீயெ ஸ்ராயவம
வ்ராஃரூம் வ்ருதிவஃரு வஸிஜிஃமஃஜ் ஜெயாரு ஜிநஷ்ஷோஷ்ட வம் ॥

அய, ஸ்ரேயஸ்ஸ்வாமிதீயாஸந்தாநகாலத்து ப்ரவஸித விஜய த்ரிவ்ருஷ்ணாஸ்வநீரிவநாம ப்ரயமராம கேஸவ ப்ரதிவாஸுதெவ சரிதம் ஆவ்யாயதே.

‡ ஜம்பூத்வீப ஸரதகேஷத்ர மதயவிஷய ராஜமஹாநகரத்து ராஜா விஸ்வஸேநி; தெவி ஜைநீ. இவர்கட்குப் புத்ரன் விஸ்வநந்தி. விஸ்வஸேநிமஹாராஜாவுக்குக் கநிஷ்ஹ்ராதா விஸாவஸேநி. தெவி லக்ஷ்மணை. இவர்கட்குப் புத்ரன் விஸாவநந்தி. விஸ்வஸேநி விஸாவ ஸேநிகள் ராஜ யுவராஜாக்களாகி வர்த்திக்கின்ற காலத்து, விஸ்வஸேநி-மஹாராஜன் ஸரத்காலமேகவிநாஸங் கண்டு ஸம்ஸார வைராக்யத்தால் விஸாவஸேநியினுக்கு ராஜ்யபதத்தினையும், விஸ்வநந்திக்கு யௌவராஜ்ய

---

1. ஆயிரத்தைஞ் ஞூற்றுவர் என்று பாடம். மூலத்திலும் (57: 56.) ஆறாயிரத் தைஞ்ஞூற்றுவர் என்றே உளது. அதுவே மொத்தத் தொகைக்கு ஒத்தது.
2. எண்பத்துநாலாயிரவர்.

* யாரணு என்று ஹிந்தியுரை மூலம். 57: 58.

† 57: 66.

‡ 57: 70 முதல் ஆரம்பம்.

பதத்தினையுங் கொடுத்து; ஸ்ரீயரமுதீபார்ஸ்வத்தே * மூன்றாறு ஹஸ்திகளொடுகூட நீங்காப்பாரத்த ஞானன்.

அய, விஸ்வநந்தியுவராஜனுல் கல்பிதமாகிய ஸ்வஜீவிதம் என அத்யந்தம் ப்ரியமாகிய அதிஸுஹ்ருள கோமள வகுள ஸரள சம்பகாசோக சூரவக மயூக நாளீகேர க்ரமுக திலக மதுநகேதகீ பாடல [1] ஹிரிமால தமால மாதுலுங்க [2] தக்கோல ஸஹகார கர்ணிகார கரவீர நாக புன்னாக கர்ப்பூராமரு பநஸ ஸிரீஷாஸ்வத்த கபித்த்ய பாலிம மங்கார கதம்ப ஜம்பூ ஜம்பீர நாரங்க சுங்கும லவங்க கதளீ மாயவீ பூகிகா நவமாலிகாதி விவிதவநஸ்பதி லதா [3] ஜாலங்களால் அதிமநோஹரமாகியதொரு உத்யாநத்தைக் கண்டு விஸாவநந்தி அஹிலஷித்து, பிதாவாகிய விஸாவஹூதியை யடைந்து, 'தாதனே, விஸ்வநந்தியால் கல்பிதமாகிய மநோஹரோத்யாநத்தினை எனக்குத் தந்தருளவேண்டும். அல்லது, யான் தொழபரித்யாகம் பண்ணுவேன்' என்று நிர்பந்தித்து வேண்டுதலும், அவனும் ஸம்மதித்து, அதனை உபாயத்தால் வாங்கிக்கொடுப்பான்வேண்டி விஸ்வநந்திகுமாரனை † அழைத்து, 'குமாரனே, ஸதுஷ்பாத நரபதிவிலம் அடர்த்து வந்தது. யான் போகி அதனை ஜயித்துவருமளவும் ராஜ்யரக்ஷணம் பண்ணி வர்த்திப்பாயாக' என்று சொல்லுதலும், அதனைக் கேட்ட விஸ்வநந்தியும் 'தெவனே, ஈதுஸ ஸதுஷ்மாகிய கூஷ்ரகார்யத்தில் யானே ஸமர்த்தனெதலில், தத்கார்யத்தில் என்னை ஆஜ்ஞாபித்தருளி இருப்பாயாக' என்று விஜ்ஞாபித்தலும், அதனை ஸம்மதித்து, சாதுரங்கபலத்தொடுகூட அவனைக் கருதினதொழத் தேறப் போக விட்டனன்.

இப்பால், விஸாவஹூதியும் மநோஹரோத்யாநத்தைத் தன் புத்ரனுகிய விஸாவநந்திக்குக் கொடுப்ப, அவனும் அதனுள் இருந்து ரமித்துச் செல்லாநிற்ப, இந்த வஞ்சநாப்ரயோகத்தை ஆப்தபுருஷராயினர்முவத்தால் அறிந்து யுவராஜன் குபிதனுகி மீண்டு வந்து விஸாவநந்தியோடு யுத்தஞ் செய்தபின், தூர்பலனுகிய விஸாவ நந்தி பராஜிதனுகி

---

* இத்தொகை மூலத்தில் இல்லை. 57: 74.

1. கரிமாலவ.
2. கர்க்கோல.
3. ஜாதங்களால்.

† விஸாகநந்தி, விஸ்வநந்தியின்வனபாலகரை ஓட்டி, பலாத்காரத்தால் அவ்வனத்தைக் கைப்பற்றினனுக, அதனுல், அவர் இருவருக்கும் போர் நிகழ்ந்தது. போரில் விஸாகநந்தி அஞ்சி யோடினன். அதனைக் கண்டு விஸ்வநந்தி விரக்தனுய்த் தன் சிறிய தந்தையோடு ஸம்பூதகுருவினிடம் தீக்ஷித்தான். 57: 76—78.

ஓடிப்போகி ஒரு விளாமரத் தொதுங்க, விஸ்வநந்தியும் அம் மரத்தை வேரொடும் பிடுங்கி யெறிதலும், அதனைவிட்டோடி ஒரு பிலாஸ்தம்மத் திலே மறைய, அதனையும் கரத்தினல் அடித்தலில் சூர்ணமாதலும், அதனை விட்டு ஓடாநின்றவனை நோக்கி, கருணைபாவஸனகி ஸம்ஸாரவிரக்தனு மாகி, 'ஹயப்படல்' என்று அஹயஹஸ்தத்தினையும் மனோஹரோத்யாநத் தினையுங் கொடுத்துப் போகி, ஸ்வகுருதாபராயத்தால் விஷண்ணஹ்ருதய ஞகிய விமாவஹஸ்திபோடுங்கூட ஸம்ஹதமருபார்ஸ்வத்தே யர்மஸ்ர வணநந்தரம் தீக்ஷித்து வர்த்திக்கின்றகாலத்து, விமாவநந்தியும் *தூதாதிஸப்தவ்யஸநபாரவஸ்யத்தினலும், புராக்ருதபாபோதயத்தி னலும் ஸ்வராஜ்யம் இழந்து ஏகாகியாகி, ஒருராஜாவினுக்கு உஷ்தனகி வர்த்திக்கின்றவன் மயூரை என்னும் நகர மடைந்து ஒரு மணிகையொடு-கூட ப்ராஸாதத் திருந்தபொழுது, விஸ்வநந்திதபோதநரும் உபவாஸ பரிஸ்ராந்தராகி அந்நகரத்துச் சர்யாமார்கஞ் செல்கின்றவர் ஒரு †மொவினுக் கிடைந்து வீழ்ந்தனர்.

விமாவநந்தியும் அதனைக் கண்டு, ‡'முன்பு பிலாஸ்தம்மஹஸ்தம் பண்ணிய பராக்ரமம் யாங்குப் போயிற்று?' என்று சொல்லி அபஹஸித் தனன். அது கேட்ட முனிவரனும் அவனைக் கண்டு க்ரோதாதிகியினல் அவனை உஷிப்பான்போன்று அழன்று நோக்கி, 'ஏதத்பரிஹாஸஸ்தலம் அநந்தரபவத்திற் காட்டுவன்' என்று நிதானம் பண்ணி, அந்த்ய காலத்து ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து மஹாஸுக்ரகல்பத்து தெவனயினன். விமாவஹஸ்திதபோதநனும் தத்கல்பத்தே தெவனயினன்.

விமாவநந்தி தீர்வகாலம் ஸம்ஸாரசக்ரத்திலேபரிஹ்ரமித்து, இஹ, விஜயார்த்பர்வதத்து உத்தரஸ்ரேணியில் அளகாபுரத்து வித்யாராஜா மயூரதீ்ரவன்; தெவி நீலாஞ்ஜனை. இவர்கட்குப் புத்ரன் §அஸ்வதீ்ரவன் என்பானகி, [1] ப்ரதிவாஸுதெவனயினன். அப்ரதிசக்ரவிக்ரமத்தனகிய இவன் அர்தசக்ரவர்த்தி [2] ஸாம்ராஜ்யபத மெய்திச் செல்கின்றனன்.

மஹாஸுக்ரகல்பஸ்தராகிய தெவர்கள் தேஷாமஸாமரோபம காலம் திவ்யஸுவம் அநுஹவித்தபின், இஹ, ஸுரம்யவிஷய பௌதந புரத்து பாஹுவலிஸந்தாநத்து வந்த ராஜா ப்ரஜாபதிமஹாராஜன்; தெவிமார் ‖ஜயவதியும் ஜயாவதியும் என இருவர். விமாவஹஸ்திதியாகிய

---

* த்யூதம், மாம்ஸம், ஸுரா, வேஸ்யா, பாபர்த்தி (வேட்டை), பரதாரம், களவு. ஸாஸ்த்ர. சரணு. 12.

† இளங்கன்றையுடையதொரு பசுவினுல் முட்டப்பட்டு வீழ்ந்தான். 57:80.

‡ 'முன்பு.....போயிற்று' என்பது மூலத்தில், 'அவனது பராக்ரமம் இப்போது யாங்குப் போயிற்று' என் றுளது. 57: 81.

§ ஹயக்ரீவன் என்று மூலம். 57: 88. 1. ப்ரதிவாஸுதெவனென்பானுயி.

2. ஸாம்ராஜ்யமெய்தி. ‖ சசி என்பவள் இலையாள். ஹரி. நகர. 28.

தேவன் ஜயவதிபக்கல் விஜயன் என்னும் புத்ரனுகி பலதேவ னுயினன். விஸ்வநந்தியாகிய தேவன் உமாவதிபக்கல் த்ரிவரூதன் என்னும் புத்ர னுகி வாஸுதேவ னுயினன்.

ராமகேஸவர்களாகிய இவர்களது யவள நீல வர்ணத்ததாகிய திவ்ய தேஹோத்ஸேயம் என்பது வில்லு. இவர்கள்பரமாயுஷ்யம் என்பத்து நான்கு நூறுயிரம் ஸம்வத்ஸரம்.

இப்பால், *விஜயாயுபர்வத உதிணஸ்ரேணியில் ரயநூபுர சக்ரவாள [1] நகரத்து நமிஸந்தாநத்து விதூ்யரராஜா ஜ்வலநஜடிமஹா-ராஜன்; தேவி திவிதிலகபுரத்துச் [2] சந்தூ்ராஹவிதூ்யரராஜாவினுக்கும் ஸுஹதூ்ரதேவிக்கும் புத்ரியாகிய வாயுவேகெ. இவர்கட்குப் [3] புத்ரன் அர்க்ககீர்த்தி; குமாரனுக்கு இளையாள் ஸ்வயம்ப்ரபெ. ஸர்வாங்கொ-பாங்ம ஸுந்தரியாகிய இவள் மதுநபதாகைபோல் வளர்ந்து ஸம்பூர்ண யௌவநாவஸ்தெயளாகியபின் ஒருநாள், ஜ்வலநஜடிமஹாராஜன் மேநா ஹரோதூ்யாநத்தெழுந்தருளியிருந்த ஜகந்நந்தநர் அஜிதநந்தநர் என்னுஞ் சாரணமுநிகள்பார்ஸ்வத்தே பரிமதூ்ரஹீத [4] ஸம்யகூதூர்ஸநஜ்ஞாநசீல பூஜோபவாஸாதிபரர்யண னுயினன்.

மற்றொருநாள், ஸ்வயம்ப்ரபெ பர்வதிவஸத்துப் பரிமதூ்ரஹீதோப-வாஸவ்ரதத்தினளாகி, மஹாவதூ்ருத்பரமேஸ்வரமஹாபூஜையினைச் செய்து ஜிநபதிசரணகமலதிவ்ய† புஷ்பயினைக் கொடுவந்து ராஜாவினுக்கு விநயோபசாரஸஹிதமாகக் கொடுத்தனள். ராஜாவும் அதனை விநய பூர்வகம் சிரஸாவஹித்துப் புத்ரியை வருகென அணைத்து, உச்சியை மோந்து உபலாளித்து, 'நினது கோமளசரீரம் உபவாஸபரிஸ்ராந்த மாயிற்று, பாரணை பண்ணுவாயாக' என்று விடுத்து, அவளது ‡யௌவநா-ரம்பஸூசிதமாகிய சரீரலெளந்தர்யங் கண்டு அதுபொழுதே மந்த்ர சாலையினை யடைந்து, ஸுஸுத, பஹுஸுத, ஸுதஸாகர, ஸுமதி என்னும் மந்த்ரிகளை நோக்கிச் சொல்லுவான்:

'விதூ்யரலோகஸாரமாகிய நம் ஸ்வயம்ப்ரஹாகந்யாரத்நத்தினை ராஜாக்களுள் யாவற்குக் கொடுத்தும்?' என்று வினவுதலும், ப்ரதமம் ஸுஸுதன் சொல்லுவான்:

'விஜயாயுபர்வத உத்தரஸ்ரேணியில் §அளகாபுரத்து மயூரதூ்ரீவ விதூ்யரராஜாவிற்கும் ||நீலாஞ்ஜநாதெவிக்கும் புத்ரர் அஸ்வதூ்ரீவ

---

* இவ்வரலாறு முழுவதும், மூலத்தில் சாந்திநாதபுராணத்தின் முதலில் உளது. 1. புரத்து. 2. சந்தூ்ரப்ரஹ. 3 புத்ரி.
4. ஸம்யகூதூர்ஸநசீல. † மாலையினை என்று மூலம். 62: 54.
‡ யௌவனபூர்ணம் என்று மூலம். 62: 56.
§ ரத்நபல்லவும். தூளா மந்த்ர. 47. ||நீலாங்கனை. சூளா ஷே. 58.

[1] நீலரய நீலகண்ட ஸுகண்ட வஜ்ரகண்டர் என ஐவர். இவருள் அஸ்வ தீர்வன் கநகசித்ரை என்னும் மஹாதெவியினையும், ரத்நதீர்வாஹிபுத்ரர் ஐந்நூற்றுவரையும், ஹரிர்மஹுர என்னும் மந்த்ரியினையும், ஸுதஸிந்ஹு என்னும் நைமித்திகனையும், நூற்றெருபது விஹ்ராயர நமரங்களையும் உடைய சக்ரவர்த்தியாதலில், நம் கந்யகையினை அவனுக்குக் கொடுத்தல் அழகிது' என்றனன்.

அது கேட்டு, பஹுஸுதன் சொல்லுவான்: 'அஸ்வதீர்வன் முன்சொன்ன விஹவத்தனுயினும், அதிக்ராந்த பௌவநனுதலின் கந்ய-காதுரூபன் அல்லன்போலும். [2] ரூபயௌவநகலாதிகுணங்களால் அநுரூப மாகிய விஹ்ராயராஜகுமாரர் மஹநவல்லஹபுரத்து ஸிம்ஹரயனும், மேவ புரத்துப் பத்மரயனும், சித்ரபுரத்து அரிஞ்ஜயனும், த்ரிபுரத்து ஸுதாங் மதனும், அஸ்வபுரத்துக் கநகரயனும், *ரத்நபுரத்து யநஞ்ஜயனும் முதலாகிய ராஜகுமாரர் பலரும் உளர். அவருள் அஹிமதனுயினுனுக்குக் கொடுத்தல் அழகிது' என்றனன்.

அது கேட்டு, ஸுதஸாமரன் சொல்லுவான்: 'குலரூபயௌவந வயஸ்காலாதிகுணங்களால் ஸமாநராயினுற்குக் கொடுத்தல் வேண்டில், அய, உத்தரஸ்ரேணியில் [3] ஸுரேந்த்ரகாந்தாரநமராயிபதியாகிய மேவ வாஹநநரபதிக்கும் மேவமாலினீதெவிக்கும் புத்ரன் விஜ்யுத்ப்ரஹன். புத்ரீ ஜ்யோதிர்மாலே. மேவவாஹநன் ஒருநாள் வஸுகூட ஜிநஹவநத் தெழுந்தருளின † சரமயர்மசாரணர்ஸமீப மடைந்து யர்மஸ்ரவணநந் தரம், விஜ்யுத்ப்ரஹகுமாரனது பூர்வஹவத்தை வினவ, தத்ரைவ ஸந்நிஹித னுகிய யானுங் கேட்க, முநிவரன் இவ்வண்ணம் அருளிச்செய்தனன்.

‡"ஜம்வாமீப பூர்வவிதெஹ வத்ஸகாவதீவிஷய § ப்ரஹாகரநக ராயிபதி நந்தநநரபதி; தெவி ஜயஸேந. இவர்கட்குப் புத்ரன் விஜயஹஸ்தன். இவன் ஒருநாள் "வஸந்தகாலங் கழிந்தது கண்டு ஸம்ஸார விரக்தனுகி, பிஹிதாஸ்ரவமுநிஸமீபத்தே நாலாயிரவர் நரபதிகளொடு-கூடப் பரிநிஷ்க்ரமித்து ஸம்யமத்தினுனுகி, அந்த்யகாலத்து ஆராயநாவியி-யால் ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து மாஹேந்த்ரகல்பத்துச் சக்ரவிமாநத்து

---

1. நீலயர.

2. ரூபயௌவநகலாகுண என்றும் பாடம். இற்பிறப்பு, நோயின்மை, வயசு, ஸீலம், ஸாஸ்த்ரம், ரூபம். திரு. பக்ஷம் (சுற்றம்), பரிவாரம் இவை வரனுக் கிருக்க வேண்டும். 62: 64.

* மஹாரத்னபுரம் என்று மூலம். 62. 68.

3. ஸுரேந்த்ரகாந்தநகராயிபதி.

† வரதர்மசாரணர் என்பது மூலம். 62: 73.

‡ இவ்வரலாறு ஸுமதிகூற்றே யுளது. சூளா. மந்திர. 114-7.

§ ப்ரபாகரீ. 62: 75.

மாமரத்தில் பழுத்தது கண்டவன், அது விபலமானமை கண்டு என்று மூலம். 62: 76, 77.

தெவனுகித் தோன்றி, அவ்வழி, ஸப்தஸாகரோபமகாலம் திவ்யஸுவம் அநுபவித்துப் போந்து, உனக்குச் சரமதெஹரனுகிய விஷ்ணுத்ப்ரஹன் என்னும் புத்ரன் ஆயினன்'' என்று அருளிச்செய்தனன். ஆதலில், மஹா புண்யகர்மத்தனுகிய விஷ்ணுத்ப்ரஹுமாரனுக்குக் கொடுத்து, யாமும் ஜ்யோதிர்மாலையை அர்க்ககீர்த்திகுமாரனுக்குக் கொள்வோம்' என்றனன்.

அது கேட்டு ஸுமதி சொல்லுவான்: 'அஸ்வஜீத்வாதி ஸகலவித்யாதராராஜலோகமும் கன்யகாப்ரார்யிக ளாகின்றனர். ஆதலில், ஸர்வாவிரோயமாக ஸ்வயம்வரவியியினைத் தொடங்குதல் அழகிது' என்றனன்.

அது கேட்டு, 'இதுவேயுக்தி யுக்தம்' என்று ஸகலமந்த்ரிகளும் ஸுமதிவசநத்தினையே ஸம்வதித்தனர். ராஜாவும் ஸகலமந்த்ரிவசநங்களையும் கேட்டு, ஸம்மாநநாநாதிகளால் அவர்களைப் பூஜித்து விடுத்து, புராணஜ்ஞாஸ்த்ராகமாதிகளுள் அதிகுசலனுகிய ஸம்ஜிஹஸ்ரோதா என்னும் நைமித்திகனை ஸ்வயம்ப்ரஹாகல்யாணவிஷயமாக வினவுதலும், அவனும் புராணஸுருதிப்ரவிபுமாகியவழியே சொல்லுவான்:

'தெவனே, இந்த அவஸர்ப்பிணீகாலத்து ஸுஷமதுஷ்ஷமை என்னுந் தூதியயுமாந்தத்து உகூஷிணஹாரத மயூகவண்டத்துச் சதுர்தபகுலயரோத்பத்த்யநந்தரம் அவதரித்தருளிய ப்ரயமதீர்த்தகரவ்ருஷஹ ஸ்வாமிஸ்ரீபாதமூல மடைந்து, ஹரதேஸ்வரப்ரயமஸகலசக்ரவர்த்தியுமாவதாரபுலாகாபுருஷசரிதங்களை வினவ, ஆதிவேதா அருளிச்செய்த புராணஜ்ஞாஸ்த்ரப்ரதிபாதிதமாகிய வ்ருஷபாதிதீர்த்தகரர் இருபத்து நால்வரும், ஹரதாதிஸகல[1] சக்ரவர்த்திகள் பன்னிருவரும், விஜயாதி பலதெவர் ஒன்பதின்மரும், த்ரிவ்ருஷ்டாதி வாஸுதெவர் ஒன்பதின்மரும், அஸ்வஜீத்வாதி ப்ரதிவாஸுதெவர் ஒன்பதின்மரும் ஆகச் சொல்லப்பட்ட த்ரிஷஷ்டிபுலாகாபுருஷருள் த்ரிவ்ருஷ்டப்ரயமவாஸுதெவனுக்கு ஸ்வயம்ப்ரதெஹ ப்ரயாநவல்லதெஹ ஆகும் என்றும், தத்பநந்தரம் வாஸுதெவனுக்கு அயுசக்ரவர்த்தித்வத்தினையும், அஸ்வஜீத்வப்ரதிவாஸுதெவனுக்கு லோகாந்தரத்தினையும் கொடுத்து ஸாம்ராஜ்யஸுவம்* அநுபவித்தபின், ஸுசிரகாலம் ஸம்ஸாரசக்ரபரிப்ரமணநந்தரம் சதுயுகயுமாந்தத்து ஸ்ரீவயுகமாநதீர்த்தகர னுகும் என்றும், ஆதிவேதா அருளிச்செய்த ப்ரண்டாதலில், அவ்வண்ணம் நிர்விசாரம் ஆசரித்தருள்வா யாகுக' என்றனன்.

அது கேட்டு அயிக ஸந்துஷ்டனுகிய ஜ்வலநஜடிமஹாராஜன் ஸம்ஜிஹஸ்ரோதாவுக்கு அயிகப்ரஸாதஞ் செய்து, அதுபொழுதே தக்கார்-

1. சக்ரிகள். * மார்கண்டெயபுராணத்தின் முற்பகுதி விடப்பட்டுளது.

யாக பஹுவியரத்நாதி[1] பாஹுஸஹிதலேவபத்ரத்திணெடு-கூட *இந்து என்னும் †மந்த்ரியை ப்ரஜாபதிமஹாராஜன்பார்ஸ்வத் தேறப் போக விட்டனன்.

அவனும் போகி, பௌத நபுரஸமீபமாகிய புஷ்பகரண்யகம் என்னும் உத்யாநத்து, ஏதத்கார்யமெல்லாம் நிமித்தபுராண நிபுணனாகிய ‡ஜடமுப்தி என்னும் நைமித்திகவசநத்தால் அறிந்து தனது வரவு பார்த்திருந்த ப்ரஜாபதிமஹாராஜனுக்கு விநயப்ரணமபூர்வகமாக உபாயநஸஹிதலேவபத்ரம் கொடுப்ப, ஸங்யாவிமர்ஹகாரியாயிருந்தவன் பத்ரத்தினை வாங்கி வாசித்தனன்.

'ஸ்வஸ்திஸ்ரீ, விஜயார்யபர்வத உத்தரஸ்ரேணி ரதநூபுரசக்ரவாள நமராயிபதியாகிய நமிவம்ஸாவதாரத்துட் டோன்றிய ஜ்வலநஜடிமஹாராஜன், பௌத நபுரஸ்வாமியாகிய ஆதித்யகரஷஹஸ்வாமிபுத்ரனாகிய பாஹுபலிகுமாராவதாரத்துட் டோன்றிய ப்ரஜாபதிமஹாராஜாவுக்கு ப்ரணமபூர்வகம் விஜ்ஞாபிப்பான்: சந்த்ராதித்யரைப்போல லோகத்து ப்ரஸித்தமாகிய ஆதித்யவ்ருஷஹஸ்வாமியேதொடங்கிப் பரம்பரையால் வாராநின்ற விவாஹஸம்பத்தினை யுடைத்துமாகிய நம்து வம்ஸத்து விஸ்ருதிபயம் விசாரமொசரமாவதன்முதலில், ஸமவஸர்ஹத் ப்ரணீதமாகிய ப்ரதமாநுயோகமஹாபுராணத்துள், அவஸர்ப்பிணீகால சதுர்தஸமயத்தின்கண் ஸரதகேஷத்ர பௌத நபுராதிபதிபுத்ரன் த்ரிவண்டஸரதாதிபதியாகுந் த்ரிவ்ருஷ்டவாஸுதெவனுக்கு மஹாதெவியாகும் என்று ஆப்தவசநம் உண்டாதலில், ஸ்வயம்ப்ரபெஸியினை த்ரிவ்ருஷ்டகுமாரனுக்குக் கொடுத்து, பரம்பரையால் வருகின்ற விவாஹஸம்பத்தினையே ப்ரகாஸித்தற்கு ப்ராப்தமாகின்ற எனது மநோரதத்தினைப் பூர்ணமாக்க வேண்டும்' என்று இவ்வண்ணம் ஸங்யாவிமர்ஹி அறிவிப்பக் கேட்டு, ப்ரஜாபதிமஹாராஜன் அதிக ஸந்தோஷபரவஸனாகி, ஸ்ரவணஸுதமாகிய [2]கன்யாரத்நலாஹவசநங் கேட்டு அதனை ஸம்வஹித்தபின், 'பௌத நபுரநரபத்துவிஹுதியினையும் ராமகேஸவர்களது ரூபலாவண்யப்ரஹாவமஹிமையினையுங் கண்டு அத்யந்த விஸ்மிதனாகிய மந்த்ரிமுவரியன், ப்ரஜாபதிமஹாராஜனுல் ஸம்ப்ராப்தஸம்மாநத்தனாகி, [3]விடுப்பப் போந்து, ஜ்வலநஜடிமஹாராஜஸமீப மடைந்து, உள்ள வ்ருத்தாந்தமெல்லாம் அறிவிப்ப, அவனும் அதிக ஹர்ஷத்தனாகி, அதுபொழுதெவிஸ்ருதாயரவிஹுதிஸஹிதமாகப்போந்து பௌத நபுர மடைந்து,

1. பாஹுட ஸஹிதமாக லேவ.
2. கந்யாரத்ந.
3. ப்ரதிதாநினையும் உடன்விடுப்ப.

* 'மருகி'. சூளா. மந்திர. 189.
† தாதினை என்று மூலம். 62: 97.
‡ ஜயகுப்தன். 62: 98.

த்ரிவ்ருஷ்ஒகுமாரனுக்கு ஸ்வயம்ப்ரஹெயினை விவிவத்கல்யாணம் பண்ணுவித்துக் கொடுத்து, அதுபொழுதே *ஹிம்ஹவாஹி நீஎன்னும் மஹாவித்யையினையுங் [1] கொடுத்தனன்.

பின்னை, [2] வஜ்ரவிஜ்ரும்பலத்தராகிய இவர்கள் இஷ்டவிஷய காமஹொகாநுஹவத்தினராகி இனிது செல்கின்ற காலத்து, அஸ்வக்ரீவநகரத்துள் †ஹிமகிம்பாஹிமஹாத்பாதங்கள் உளவாதலும், அஸ்வக்ரீவன் ‡மதபிந்து என்னும் நைமித்திகனை உத்பாதலக்ஷணங்களை வினவ, அவனுஞ் சொல்லுவான்:

'ராஜராஜனே, ஹிமியில் நினக்கு ஒரு மகாஉத்பாதமாயினன். யாவனொருவன், உனக்கென்று விடுதரப்பட்ட பாஹாஉவஸ்துக்களை நிவாரித்தும், விந்யாவிஷயபர்வதவாஸியாகிய §விஹிம்ஹத்தினை ஹிம்ஸித்தும், உனக்கு யோக்யமாகிய கந்யாரத்நத்தைக் கல்யாணம் பண்ணியும், ப்ரவ்ருத்த பராக்ரமத்தனாகும், அவனுக அறிந்தருளுவாயாக' என்றனன். அது கேட்டு அஸ்வக்ரீவன் [3] மஹாகோப மடைந்து, ஒற்றர்களால், அவையெல்லாம் அவ்வண்ணமே விளைந்ததை யறிந்து ||கோபித்து, அதுபொழுதே வாஸுதெவவிநாயகாக்ஷமாக யுஷ்மதஸ்மதீய விக்ருத்யராஜஸைந்யஸமுத்தொடுங்கூடப் போந்து ஹிமியில் இழிந்து ரயாவர்த்தம் என்னும் பர்வதத்து விட்டனன்.

அது கேட்டு வாஸுதெவபலதெவர்களும் தமது பலஸமுத்தொடுஞ் சென்று தத்ப்ரதெச மடைந்தபின், கரி துரக ரத பதாதி சாதுரங்கபலஸமுத்தத்தாகிய உஹயபக்ஷநரவிக்ருத்ய ராஜபலமும் சக்ரவ்யூஹாதிவ்யூஹஹெதத்தாகிநின்று பஹுவிய [4] மாயாயுஜங்களைச் செய்தபின், ஹாஸ்கரஸந்நிபாநத்து அந்யகாரபுஞ்ஜமும், ராஜவிம்ஹத்தின்முன்னர் மஜகுலமும்போலவும் வாஸுதெவன்பலத்தின்முன்னர் நில்லாது இரிந்தோடுகின்ற ஸ்வஸைந்யவெள்ளங் கண்டு அதிகோபவிஷண

---

* விம்ஹவாஹினி, கருடவாஹினி (விம்ஹாஹிவித்விட்வாஹிந்யௌ) என்னும் இரண்டு வித்யைகளைக் கொடுத்தான் என்று மூலம். 62: 112.

1. கொடுத்து.

2. வஜ்ரவிக்ருத்யராபலத்.

† (பூமிகம்பம், உல்காபாதம், திக்தாஹம் என்னும்) மூன்றுவித உத்பாதம் உண்டாயின என்று மூலம். 62: 113.

‡ மதபிந்து தானே அரசனிடம் அறிவுரை கூறினன் என்று சூளாமணி. சேய. 50.

§ மந்திரியே அரிகேது என்பவனைச் சிங்கமாக விடுத்தான். சூளா. சேய. 124-6.

3. மஹாகோபவேகமும்.

|| கோபித்து, ரதாவர்த்தமலைக்கு த்ரிப்ருஷ்டர் முதலியோர் வரவேண்டுமென்று தூதரிருவரை யனுப்பினன் என்று மூலம். தூத ஸம்வாதம் உளது. 62:124-

4. மாயாப்ரபஞ்ச யுஜங்களை. [34.

ஞகிய அஸ்வமேதவன் யஜ்ஞந்நஜ்ஞகி, மஹ ஹஸ்திபிணை மேற்கொண்டு யஜ்ஞாங்முங் குறுகுதலும், ராமகேஸவர் அது கண்டு, தமது விஷ்ணுப்ரஹாவத்தால், வலிமை மருவ ரூபயாரிகளாகிய தெவதைகளை மேற்கொண்டு, அஸ்வமேதவாஹிமுவமாக [1] உடன்றழன்று சென்று அடர்த்து, ஆமேநயாஹிவிஷ்ணுயஜ்ஞ செய்ய, அதனிற் பராஜிதனகிய சக்ரவர்த்தி கரஜ்ஞகித் தனது சக்ரத்திணை வாஸுதெவாஹிமுவமாக விடுப்ப, அது சென்று ப்ரதக்ஷிணபூர்வகமாக வாஸுதெவதக்ஷிணஹஸ்தாஸ்ரித மாதலும், அதனை வாஸுதெவன் எதிர்கொண்டு வாங்கி, அஸ்வமேதவாஹிமுவமாக விடுதலும் அது சென்று, அஸ்வமேதவனுக்குக் கண்டயத்திணையும் வாஸுதெவனுக்கு வண்டயத்திணையுங் கொடுத்தது. தத நந்தரம், ஸங்வம் வாய் வைத்து ஸகலஜநங்கட்கும் அமயஹஸ்தங் கொடுத்தனன்.

த்ரிவண்டயஹரதாயிபதிகளாகிய விஜயத்ரிவரஷ்டர் கோடிபயிலை எடுத்தபின் ஸகலசக்ரவர்த்திபோல தக்ஷிணஹரத த்ரிவண்டய விஜயோந்முவராகி, மாதய வரதநு ப்ராஸ மலேச்சராஜ விஷ்ணுயரவ்யந்தரதெவ மகுடவலநரபதிகளால் அடைவிக்கப்பட்ட கடகாங்முத கடஸஸுத்ரதீரைவேயக ஸந்தாநஸ்தவகமாலா முக்தாஜால ப்ரலம்வச் சத்ரத்நமஜதுரமாஹிவல ஸ்த்ரீரத்நாதி ஸாரவஸ்துக்களையுடையராகி மீண்டு, பௌதநபுர மடைந்து, ஸுஹஸ்திவஸத்து விஷ்ணுஸநாயிரூபராகி, [2] அகிலராஜ விஷ்ணுயரவ்யந்தராயிபதிகளால் தீயமாம்பூர்ணகநக வட்ஸஹஸ்ராஹிஷேகாநந்தரம், ஆசீர்வாத பூர்வகமாக மணிமகுடஞ் சூட்டி, தீர்வகாலம் அயண [3] சக்ரவர்த்திஸுவம் அநுபவித்தனர்.

* வாஸுதெவனுக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஸமுதலாகிய தெவிமார் பதினாயிரவர். படகுடவலரும் அத்தணையர். மஹாராஷ்ட்ரங்களு மத்தணைய தோணமுவங்கள் ஒன்பதினாயிரத்தெண்ணூற்றைம்பது. பட்டினங்கள் இருபத்தையாயிரம். வர்வடங்கள் பன்னீராயிரம். மடம்வங்களும் அத்தணைய. வெடங்கள் எண்ணாயிரம். அந்தர்தீபங்கள் இருபத்தெட்டு. நராபங்கள் நாற்பத்தெட்டுங் கோடி. யாணைகள் நாற்பத்திரண்டுநூறாயிரம். ரதங்களும் அத்தணைய. குதிரைகள் ஒன்பது கோடி. காலாள் நாற்பத்திரண்டுகோடி. முனவலநெவர்கள் எண்ணாயிரவர். ப்ரத்யேகம் † யக்ஷ

1. உடன்றழன்று அடர்த்து.
2. அகிலஜாலவிஷ்ணு.
3. சக்ரவர்த்தி ஸாம்ராஜ்யஸுகம் என்று பாடம். ஜ்வலனஜடிமஹாராஜனுக்கு இரண்டு ஸ்ரேணியின் அதிகாரமும் கொடுத்தான். 62: 145.

* வாஸுதேவன் முதலியோருக் குரிய கிராமம் முதலியவற்றின் தொகை மூலத்தில் இல்லை.

† வில் ஸங்க சக்ரம் தண்டு வாள் ஸக்தி கதை இவையும், தேவர்களால் காக்கப்பட்ட எழுராத்னங்களும். 62: 146.

ஸஹஸ்ரபரிபால்யமாகிய ரத்நங்கள் ஏழு. அவையாவன: ஸுதர்சநம் என்பது சக்ரம். *கௌமோதி என்பது தடி. அமோகம் என்பது வேல். [1]ஸௌநந்தகம் என்பது வாள். ஸார்ங்கம் என்பது வில். கௌஸ்துபம் என்பது ரத்நம். பாஞ்சஜந்யம் என்பது ஸங்கம்.

வலதெவனுக்கு தெவிமார் எண்ணுயிரவர். ப்ரத்யேகம் யகூ ஸஹஸ்ரபரிபால்யங்களாகிய ரத்நங்கள் நாது. அவையாவன: அபராஜிதம் என்பது கலப்பை. கௌமோதி என்பது தடி. அமோகம் என்பது †ஸரம். ரத்நாவதம்ஸிகை என்பது மாலை. உக்தஞ்ச—

‡தி³வ்யஸ்ஹை ய ஆயுதை⁻ஸ்து ஸுகை³ர்ஹ்ருஷ்டாவஸிஸத்தமை: ।
மஹா ப³லை ர்மஹாகாயை ர்மஹிதா நாக³வந்தை⁻ர்தை: ॥
§ஸாஹஸ்ராவி மஹா ர்தா³ரா வஸ்வஸ்ய ஹயுழ ।
ஸுஸா நஜ்ஞா நயாரி ஜு தவாம்ஸீவாஹவஸு ஸ்ரீயெ ॥

இவ்வண்ணம் வலதெவவாஸுதெவர்கள் பூர்வகுதபுண்யபரிபாகத்தால் இஷ்டவிஷயகாமஹொமாதுஹவத்தராகிச் செல்கின்ற காலத்து, வாஸுதெவனுக்கும் ஸ்வயம்ப்ரஹாதெவிக்கும் புத்ரர் ஸ்ரீவிஜயனும் விஜயஹரனும் என இருவர். புத்ரீ ஜோதிஷ்ப்ரபெ என்பாள். அய, ஜ்வலநஜடிமஹாராஜன்புத்ரனுகிய அர்க்ககீர்த்தியினுக்கும் ஜ்யோதிர்மாலாதெவிக்கும் புத்ரன் அமிததேஜன். புத்ரீ ஸுதாரை என்பாள். வாஸுதெவர்க்ககீர்த்திகள் ஸ்வயம்வரவிதியால் ஜ்யோதிஷ்ப்ரபெயினை அமிததேஜனுக்கும், ஸுதாரையை ஸ்ரீவிஜயனுக்கும் கல்யாணம்பண்ணுவித்தனர்.

இவ்வண்ணம் புத்ரபௌத்ரபரிவ்ருதனுகிய ப்ரஜாபதிமஹாராஜன் உத்பன்னஸம்ஸாரவிரக்தியினனுகி, பிஹிதாஸ்ரவமுனிக்கள்ஸமீபத்தே யர்மஸ்ரவணநக்ஷத்ரம் பரிப்ராப்தஜிநதீக்ஷாவிதியினனுகி, தபஸ்சரண விஸுத்தனுகி, மோக்ஷபதம் அடைந்தருளினன்.

அய, ப்ரஜாபதிமஹாராஜதீக்ஷாவார்த்தாஸ்ரவணநக்ஷத்ரம் ஜ்வலநஜடிமஹாராஜனும் அர்க்ககீர்த்திகுமாரனுக்கு ராஜ்யபதம் கொடுத்து ஜமநக்ஷத்ரமுனிஸமீபத்தே ஜிநதீக்ஷையினை ப்ராபித்து, க்ரமேண முக்திபதம் அடைந்தருளினன்.

அய, த்ரிவண்ஷமண்டலாதிபதியாகிய த்ரிவ்ருஷ்ணவாஸுதெவன் அந்த்யகாலத்து ஸப்தமவ்ருதிவீபதியாகியபின், [2]விஜயவலதெவனும் அவன்

---

* கௌமோதகீ என்பது வடசொல்.
† முஸலம். 93.
‡ 57: 93.
1. ஸௌநந்தகம்.
§ 57: 92.
2. விஜயவலதெவனும் வியோம;

வியோமயோக பீடிதனுகி விரக்தஸம்ஸாரஹொமத்தனுகி ஸ்ரீவிஜய விஜய-ஹதூர்க்கு ராஜ்ய யௌவராஜ்யபதங் கொடுத்து, *ஸ்வர்ணகும்பர் என்னும் யோதீந்தூர்ஸமீபத்தே † யர்மஸ்ரவணநக்ஷத்ரம் ஜினதீக்ஷாப்ராப்தனுகி, அநமாரகேவலிபதம் அடைந்தருளினன். ‡

§கூரகுவா ராஜ்யஸ்ய வைஹைவ வம்ஸீயம் ஹம்ஸோ வம்சம் தாதூயம் வ்ரயீஸ்வயம்புஸமாக்ஷிராவிஷ்ருஹாதூஃவாதுயம் கெயவஃ।
ராதொ யாஸ வதம் வம்சவ்ருத்தம் ஜமதாம் ஸ்மயர்நஸ்யாஸ்ய யிக்ஷ்
தூவஷ்டம் கஃ வம்சஹாரீவிதொஸமயிம் யாவஸ்ய ஹாநுதூஸ்ஸ்ய ॥

இதி க்ரிஷ்ஷ்டிலக்ஷணமஹாபுராணஸங்க்ரஹே ஸ்ரேயோஜிநபதி, விஜயத்ரிவ்ருஷ்டாப்வதீர்வ ராம கேயவ ப்ரதிவாஸுதெவ புராணம் இதம் பரிஸமாப்தம்.

வஸிஷ்ஹஃ

---

* ஸுவர்ண கும்பர். 57: 96.

† அர்க்ககீர்த்தியும் தன்மகனுக்கு அரசிந்து விபுலமதி என்பவரிடம் தீக்ஷித்து எட்டாம் பூமி அடைந்தான். 62: 167, 8;

‡ ஏழாயிரம் நரபதிகளோடுகூட என்று மூலம். 62: 165.

§ 57: 97,

12. வாஸுபூஜ்யஸ்வாமி புராணம்

யஸ்ய ஜந்ம வுவொஸ கூரஸவகரணம் வுவுதாஸுரயு
ஸுரயுகூநவுவெதஸ்ரிதிரயஸ்ரிவுகூ வஸுபூயஸ் ஜீஜி
ஸவுராஸாயம் கயஸ்ரிதூயமவுரயமவஸ் வுராஜுயாஸ் வுமுஸ்ஹாஜாம
வஸுவஜ்ரோ வாஸுபூஜ்யஸ்ஸுஸவதாஸுரி தயுவுயெ நொ ஜிநொகூ: ।

கயஸ், வாஸுவஜ்ரஜிநஸ திவஸாணம் கஸ்யீயதெ

புஷ்கரவரதீப பூர்வமந்தர ஸீதாநதீ*உத்தரதடத்து வத்ஸகாவதீவிஷய ரத்நஸஞ்சயபுரத்து ராஜா பத்மோத்தரன். இவன் ந்யாயமார்காநுவர்த்தியாகி ராஜ்யம்பண்ணிச் செல்லாநின்ற காளகத் தொருநாள் மநோஹரபர்வதத் தெழுந்தருளியிருந்த யுகந்யரஜிநேந்த்ர-ஸமீபத்தே யர்மஸ்ரவணநந்தரம் உத்பந்நஸம்ஸாரவைராக்யத்தனாகி, யநமித்ரன் என்னும் புத்ரன்மிசை நிக்ஷிப்தராஜ்யபாரத்தனாகி, அநேக ஸுபதிகளொடுகூட ஜிநதீக்ஷையினை ப்ராபித்து, விம்ஸதிஸம்யுக்தவர்ஷ-ஸஹஸ்ரகாரணஹாவநாவிஸேஷதீர்த்கரநாம மஹாபுண்யகர்மத்தனாகி, அவஸாநகாலத்துச் சதுர்விதாராதநாப்ரகாரத்தினால் பரித்யக்ததெஹத்தனாகி, மஹாஸுக்ரகல்பத்து இந்த்ரனாயினன்.

அயம், ஜம்பூத்வீப ஸீதாதக்ஷிணதடத்து சம்பாபுரத்து இக்ஷ்வாகுவம்ஸ காஸ்யபகோத்ரத்து ராஜா வஸுபூஜ்யன்; தெவி † ஜயவதி. மஹாஸுக்ரகல்பஸ்தனாகியஹமிந்த்ரன் பதினாறு கடற்காலம் அமரஸுகம் அநுபவித்தபின், ஸ்வர்காவதரணகல்யாண ஸோபஸஸ்வப்நதர்ஸநபுரஸ்ஸரமாக ஆஷாடமாஸ கிருஷ்ணஷஷ்டீபக்ஷ ஸதயநக்ஷத்ரத்து ஜயவதிமஹாதெவீ கர்பாவாஸம் அடைந்தருளி நவமாஸபரிபூர்ணமாகியபின், மால்குந மாஸ கிருஷ்ண[1] சதுர்தஸீபக்ஷ‡ விஸாவாநக்ஷத்ரத்து வாருணயோகத்து த்ரிஜ்ஞாநயுக்தனாகிய ஸுதன் கர்பாவதரணஞ் செய்தருளினன்.

அதுபொழுதே சதுர்விததெவாதிபதிகள் வந்து மந்தராதிஷேக கல்யாணநந்தரம் வாஸுபூஜ்யன் என்று நாமஞ் செய்து போயினர்.

---

* ஸீதாநதிக்கு மேற்கு என்று மூலம் 'ஸீதாப்ராக்வத்ஸகாவதீ', 'ஸீதாலாக்வத்ஸகாவதீ' (கண்டடப்பதிப்பு). (58: 2) என்பது காண்க.

† 'ஜயாவதி' என்று மூலம். 58: 18.

1. சதுர்த்யி என்றும் பாடம். சதுர்தஸீ என்னும் பாடம் மூலத்துக் கொத்தது. 58: 20.

‡ நக்ஷத்ரம் குறிக்கப்படவில்லை. 58. 19. 20.

ஸ்ரேயஸ்ஸ்வாமிகளுடைய யர்மதீயஸ்ந்தாநகாலம் ஐம்பத்து நாலு கடற்காலஞ் சென்றதனது கடைக்கண், த்ரிபாஹுபல்யோபமகாலம் விச்சமிஹ யர்ம மாகும். அதனுள் அடங்கிய பரமாயுஷ்யத்தனுகி அவதரித் தருளிய ஹரிவாக்குங்குமவர்ணத்ததாகிய ஸிம்யஜெஹோத்ஸேயம் எழு பது வில்லள வாகும். இவனுடைய பரமாயுஷ்யம் எழுபத்திரண்டுநூறு யிரம் ஸம்வத்ஸரங்க ளாகும். ஹரிவாநும் பதினெட்டுநூறுயிரம் ஸம்வத் ஸரம் குமாரகாலஸுவம் அநுஹவித்துப் பின் குமாரகாலத்தின்கண்ணே ஸம்ஸாரஸௌவ்யாநுஹவ விரக்தி யடைந்தருளினன்.

அதுபொழுதே லௌகாந்திகஜெவவொயிதனுகி, ஸுரபதி பரிகல்பித பரிநிஷ்க்ரமணகல்யாணநந்தரம் ஜெவர்களால் அடைவிக்கப் பட்ட *வ்ரஜிவீபதி என்னும் ஶிபிகையிசை எழுந்தருளி, மநோஹ ரோத்யாநத்து †அறுநூற்றெழுபத்தாறு ராஜாக்களொடுகூடச் சதுர்த் யொபவாஸஸஹிதனுகி, மால்முநக்ருஷ்ணசதுர்தீபக்ஷ விஶாவா நக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்து தீக்ஷாப்ராப்தனுகி, அதுபொழுதே சதுர்ய ஜ்ஞாநயரனுமாகி, இரண்டாம்நாள் மஹாநகரம் என்னும் நகரத்து ஸுந்தரநரபதிமஹஹத்துப் பஞ்சாஶ்சர்யகாரணமாகிய பாரணை பண்ணி- யருளினன். அநந்தமஸ்யகாலமாகிய ஒருஸம்வத்ஸரங் கடந்து ‡ஸ்வதீக்ஷா வநத்தின்கண் கஹம்பவ்ருக்ஷ மூலத் திருந்து மாவமாஸ பஹுல்லதீயா விஶாவா நக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்து வாதிகர்மக்ஷயஞ் செய்து, ஸகல சதுஷ்டயம் ப்ராபித்தருளினன்.

அதுபொழுதே ஜெவஜெவேந்த்ரர்கள் வந்து கேவலோத்பத்தி மஹாகல்யாணஸபவஸரணக்ரிகளையுஞ் செய்து ஹரிவாநது ஸ்ரீபாஹங் களிலே ஸேவாதத்பர ராயினர்.

வாஸுபூஜ்யஸ்வாமிக்குப் §பத்மயர்மர்முதலாகிய மணயரர் அறுபத்தறுவர். பூர்வயரர் ஆயிரத்திருநூற்றுவர். ஶிக்ஷகர் மூப்பத் தொன்பதினாயிரத்திருநூற்றுவர். அவயிஜ்ஞாநிகள் ஐயாயிரத்துநாணூற் றுவர். கேவலிகள் ஆறுயிரவர். வைக்ரியிகர் [1]பதினாயிரவர். மநஃபர்யய ஜ்ஞாநிகள் ஆறுயிரவர். மஹாவாதிகள் நாலாயிரத்திருநூற்றுவர்.

---

* 'ப்ருதிவீபதி:' என்பதற்கு அரசனுகிய வாஸுபூஜ்யர் என்று ஹிந்தி, கன்னட உரைகளில் எழுதியுள்ளனர். ஶிபிகையின் பெயர்ஒவ்வொருபுராணத்திலும் கூறப்பட்டிருத்தலின், ஈண்டுப் பெயராகக் கொள்ளப்பட்டதுபோலும்,

† எழுபத்தாறு என்று ஹிந்தியுரை மூலம். 'ஸஹதேனமஹீபாலா: ஷட்ஸப்ததிமிதாஹிதா:; (58: 39) என்பது காண்க. கன்னடப்பதிப்பில், 'ஷட்ஸப்தர்துமிதாஹிதா:' என்றிருத்தலின் 676-ஆகும்.

‡ சதுர்தஶீ என்று மூலம். 58: 38. § தர்மர். 58: 44.

1. பதிஞருயிரவர் என்றும் பாடம். பதிஞயிரவர் என்பது மூலத்திற் கொத்தது. 58: 46.

ஆகத் தபோயதர் எழுபத்தீராயிரத்து அறுபத்தறுவர். *வரஸேநர்முதல் ஆர்யாங்மதைநகள் நூறுயிரத்தாறுயிரவர். ஸ்ராவகர் இரண்டு நூறுயிரவர். ஸ்ராவகிகள் நாலுநூர்றுயிரவர். தெவதெவிகள் அஸங்வ்யாதர். திர்யஞ்ஜாதி ஸங்வ்யாதம்.

ஏதத்ஸாஹஸமணபரிவ்ருதனுகிய ஹமவாந், கேவலிகாலம் ஏகவர்ஷங் குறைந்த ஐம்பத்துநான்குநூறுயிரம் ஸம்வத்ஸரம் ஸர்வயர்மகூடத்ர மெங்கும் விஹரித்தருளி ஸித்தியர்மோபதெஸஞ் செய்தருளி, முடிவின்கண் சம்பாபுரத்து †ராஜதவாலுகை என்னும் நதீபார்ஸ்வவர்த்தியாகிய அமரமந்திரம் என்னும் பர்வதத்தோடுகூடிய மதாஹரோத்ஸாநத்து ஒரு மாஸம் பல்யங்காஸநமாக எழுந்தருளியிருந்து, ‡அறுநூற்றொருவர் தபோயதரோடுகூட யோகத்ரயநிரோதஞ் செய்து ஹாத்ரபதமாஸ ஸுக்ல சதுர்தஸீபக்க விஸாவாநக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்து அபவர்க பரமாநந்த ஸுவம் ப்ராபித்தருளினன்.

§வெதாத்ரிம் புயஜஜூஹி வாயிம்வெஸம்
ஸுகெ ஜஹதுஸுஷ்டுதவ்ருத்தவாதம்।
யொ வாஸுபூஜ்யாவஸுதாதிராஜமகூபூவம்ஜ்யம்
தாஜெ ஜிநஸ்ஸித்ததாத்ரம் வஸுவம் வம்॥

வாஸுபூஜ்யஹட்டாரககாலப்ரஸித்தராகிய அசல கிவ்ருத்தாரகர் என்னும் த்ரிதியராமகேஸவப்ரதிவாஸுதெவர்களது சரிதஞ் சொல்லுதும்:

ஜம்வுத்வீப ஹாதகீகூத்ர கநகபுரத்து ராஜா ஸுஷேணன். ||இவன்நுத்யதீதவாத்ருஷிகலாபங்களுள் அதிப்ரஸித்தியெயர்கிய நாடகஸ்த்ரீ முணமஞ்ஜரி என்பாள். மலயவிஷயத்து விந்யபுரத்து ராஜா விந்யஸக்தி என்பான் கர்ணபரம்பரையால் முணமஞ்ஜரீரூபலாவண்யகலாகௌஸல்யாதி முணங் கேட்டு, அத்யந்தாநுரக்தசித்தத்தனுகி, அவளைப் பெறவேண்டி, பஹுவியரத்நாதி பாஹுமங்களொடுகூட உமதனை ஸுஷேணஸமீபத்தே போகவிட்டனன். உமதனும் போகி ஸுஷேணனுக்கு பாஹுமஹர்ஸநபூர்வகமாக 'நின்வம்ய்யுவாகிய விந்யஸக்தி-

---

* ஸேஞ என்று மூலம். 48.

† ராஜதமௌலிகா என்று ஹிந்தியுரை மூலம். 58: 51.

‡ தொண்ணூற்றுநால்வர் என்று மூலம். 'சதுர் நவதி ஸம்யுதை:' என்பது காண்க. 53.

§ 58: 58.

|| இவன்நாடகஸ்த்ரீ முணமஞ்ஜரி என்பாள் என்று கொள்க.

மஹாராஜன் மஞ்சுமஞ்ஜரி என்னும் ஸ்த்ரீரத்நத்தைக் காண்பான் அபிலஷியாநின்றனன். அவளைத் தந்தருளவேண்டும்'* என்று சொல்லுதலும், அதனைக் கேட்டு கருணைகிய ஸுஷேணனது உபாயங்களால் மிர்ஹர்த்விதனைகிப் போந்து உசிதனும் விந்யுமதிக்கு அறிவிப்ப, அவளும் [1]கோபமஹாவிஷ்டளாகி, அதுபொழுதே மஹாபலஸஹிதனைகிப் போய் ஸுஷேணனொடு யுத்தஞ் செய்து தத்விஜயபூர்வகம் மஞ்சுமஞ்ஜரியினைக் கொண்டு [2]ஸ்வபுரம் மடைந்தனன்.

உர்வலனைகிய ஸுஷேணனும் மாநஹந்ய மடைந்து, மஞ்சுமஞ்ஜரிஹித ராஜ்யாநுபவத்தில் அநாதரவுளனாகி, ஸம்ஸாரநிர்விண்ணனாகி, ஸுவ்ரதகேவலிபார்ச்வத்தே தீக்ஷித்து விந்யுமதிவிஷயமாக பல்ய ஹாதியனாகி நிதாநம் பண்ணி, மூடிவின்கண் ப்ராணதகல்பத்து அதுபம விமாநத்து தெவனுயினன்.

ஜம்வாஹீப ஹரதகேஷத்ர மஹாபுரநகரத்து ராஜா வாயுரதன். இவன் ஸுவ்ரதமுநிபார்ச்வத்தே யர்மஸ்ரவணநந்தரம் வநரதபுத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து தீக்ஷித்து, தபஸ்சரணம்பண்ணி முடித்துத் [3]தத்கல்பத்து அநுத்தரவிமாநத்து தெவனுயினன்.

அது, ஜம்வாஹீப ஹரதகேஷத்ர ஸாரவதீநகரத்து இக்ஷ்வாகுவம்சத்து ராஜா வஜ்ரஹன்; தெவிமார் ஸுஹ்ரீயும் †உமையும் என இருவர். ப்ராணதேந்த்ரன் ஸுஹ்ரீதெவீபுத்ரனாகி அசலன் என்னும் பலதெவனுயினன். ஸுஷேணனாகிய தெவனும் உமாதெவீபுத்ரனாகி விவ்யுஷ்டன் என்னும் வாஸுதெவனுயினன். இவர்கள் பங்வநீலவர்ணத்ததாகிய தெஹோத்ஸெயம் எழுபதுவில்லு. இவர்கள் பரமாயுஷ்யம் எழுபத்திரண்டுநூறுயிரம் ஸம்வத்ஸரம். விந்யுமதியும் தீர்வகாலம் ஸம்ஸாரத்திலே பரிஹ்ரமித்துப்போந்து, விஜயார்யபர்வத ஹிரண்யபுரத்து ராஜா ஸ்ரீயன்; இவனுக்குப் புத்ரனாகித் தாரகன் என்னும் ப்ரதிவாஸுதெவனுயினன். மஹாபலபராக்ரமனாகிய இவன் மஹதார்ய-[4]சக்ரவர்த்தியாகிச் செல்கின்ற காலத்து, வாஸுதெவபலதெவர்களது விரோதிநிவ்ரஹணம் ஸஹியாளாகி வாஸுதெவபார்ச்வத்தே ஒரு மஹாஹஸ்தி வேண்டி ‡உசிதரை விடுதலும், அவர்களும் 'யுகமுவத்தே

---

* தந்தருள வேண்டும்' என்றதன்பின், 'அவளைத் திரும்பக்கொண்டுவந்து விட்டுவிடுகிறேன்' என்பது மூலத்தில் உளது. 58: 68.

1. கோபவேகத்தனாகி.
2. ஸ்வநகரம்
3. தத்கல்பத்து தெவ.
4. பதியாகி.

† உஷா என்று ஹிந்தி மூலம். 58: 84.

‡ தூதரைருவரை. 58: 102.

[1]விடுதும்' என்று சொல்லி யுஜஸஹஸ்ராகிப் போந்து, தாரகனொடு யுத்தம் பண்ணியபின், [2] தாரகனால் விடப்பட்ட சக்ரம் வாஸுதெவஸ்ருஷ்ணஹஸ்தம் அடைதலும், அதனால், தாரகனை அவயிஸ்யாநம் அடைவித்தனன்.

ஸப்தரத்நாயிபதியாகிய வாஸுதெவனும் ரத்நசதுஷ்டயாயிபதியாகிய பலதெவனும் *திக்விஜயபூர்வகம் த்ரிவண்ஸாயிபதிகளாகிய பின், அர்யசக்ரியாகிய விவுதஷ்டனும் காலாந்தரத்து †அவயிஸ்யாநஷஷ்டமம் அடைந்தனன். அசலபலதெவனும் வாஸுபூஜ்யதீர்த்தகர்ஸமீபத்து தீக்ஷித்து மோக்ஷம் அடைந்தனன்.

‡வுணைகளீஜவயும்பு) உஹீவிஹாவு)
யுஷொஷயாம் வஜஜுவாஜிர்தவஹுவுஜுலெள
வஜொமஜ தூயிதுஜுஷ்கராவக்கி தொவ்வர்ம்
வாவீ வஜொ விஹயுஜுயுவஜுஷ்டயஷ்டாஹ் ॥

§ஜுஷிதி வியிவாகாஅர்தஜுஹ்ருஹிவுரஷ்ட
வரிணதஜவதெ அ வ்ருத்)ஹம் விஜயிகுவா
விவுயுஜதிஹிராயெர்ஃ காயர்ஜுஸ்தி) வாவம்
வகயுவுவுதியாநம் வுணுதெவாவுதீவழ ॥

இதி த்ரிஷஷ்டிலக்ஷணமஹாபுராணஸங்க்ரஹே வாஸுபூஜ்ய, அசல விவுதஷ்ட தாரகபுராணம் இஜும் பரிஸமாப்தம்.

வியஜமஃ

---

1. விடுத்தும் 2. அவனால் விடப்.

* திக்விஜயத்தின்பின் வாஸுபூஜ்யரைச் சேவித்து நகரமடைந்தான் என்று மூலம். 58: 117.

† ஏழாம் நரகமடைந்தான். 58: 122.

‡ 58: 120. § 58: 121.

18. விமலஸ்வாமி புராணம்

வஸுதைவ யதா ஸுஹ்ருதி விகுலிதநயநா முகுந்தனிஷ்டா வ்ருஜதைநஸ்
ஷீதம் வைளதயத்வஜம் தரணிவ கமலாதைஃ பூஜ்ய ஜாதாஹிதைகை
நாவாவாஸ்ரயதி ஸ்ம விஜயவத வாரிவ்யாதயை தம்ஜிநேந்த்ரம்
வந்தே வந்த்யம் பவ்யாநாம் விதயவிதயுதாநுபமவ்யாதஹரணம் ॥

அய விஜயஜிநவதிவ்ருத்தாணம் உச்யதே

யாதகீஷண்ட பூர்வமந்த்ர ஸீதாநதீஉத்தரதடத்து *ரம்யகாவிஷய [1]மஹாநகரத்து ராஜா பத்மஸேநன். இவன் ஒருநாள், பிரீதிங்கரம் என்னும் உத்யாநத் தெழுந்தருளியிருந்த †ஸர்வகுப்தகேவலிகள்-பார்ச்வத்தே யர்மதத்தவபரிஜ்ஞாந முடையனாகி, ஸம்ஸாரவைராக்யமும் வந்து பத்மநாபபுத்ரன்மிசை வைத்த ராஜ்யபாரத்தனாகி தீக்ஷித்து, ப்ரவசநீயத்கர நாமமஹாபுண்யகர்மத்தனாகி, அந்த்யகாலத்து ஆராதநாவியியால் ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து ஸஹஸ்ரார [2]கல்பத்து ஸஹஸ்ராரவிமாநத்து இந்த்ர னுயினன்.

அய, ஜம்வாமதீப ஸாதகீக்ஷேத்ர காம்பில்யபுரத்து இக்ஷ்வாகு வம்ச காச்யபகோத்ரத்து ராஜா கிருதவர்மா; தெவி ஜயச்யாமை. ஸஹஸ்ராரவிமாநேந்த்ரன் பதினெட்டுக் கடற்காலம் அமரஸுகம் அநுபவித்து, ஸ்வர்காவதரணகல்யாண ஷோடஸஸ்வப்நதர்சநபுரஸ்ஸரமாக ஜ்யேஷ்டமாஸ கிருஷ்ணதஸமீபக்கத்து உத்தராஷாடாநக்ஷத்ரத்து ஜயச்யாமாமஹாதெவீ கர்ஹாவாஸ மடைந்தருளி நவமாஸபரிபூர்ணமாகியபின், மாகமாஸ ஸுக்ல‡ சதுர்த்தீபக்க உத்தராஷாடாநக்ஷத்ரத்து [3]அஹிர்புத்ந்யயோகத்து த்ரிஜ்ஞாநயரனாகிய ஹரிவாந் கர்ஹாவதரணஞ் செய்தருளினன்.

அதுபொழுதே தெவதெவேந்த்ரர்கள் வந்து மந்த்ராபிஷேக கல்யாணநந்தரம் [4]விமலவாஹநன் என்று நாமஞ் செய்து போயினர்.

---

* ரம்யகாவதீ என்று மூலம். 59: 2.

1. மஹாநகரபுரத்து.

† ஸர்வதப்த என்று ஹிந்தி மூலம். 59: 7.

2. கல்பஸஹஸ்ராரத்.

‡ சதுர்தஸீ. 59: 21.

3. அஹிர்புத்ந்ய நயோகம்.

4. விமலன். விமலஸ்வாமி என்பன பாடம். விமலவாஹனன் என்பது மூலத்திற் கொத்தது. 59: 22.

வாஸுபூஜ்ய[1] ஹட்டாரகதீர்த்தஸந்தானகாலம் மூப்பதுஸாகரோபமகாலாந்தத்துப் பல்யோபமகாலம் ஸஞ்சரிக்கிறது. அதனுள் அந்தர்முஹூர்தபரமாயுஷ்யத்தனாகி அவதரித்தருளிய விமலஸ்வாமியினுடைய ஸ்வர்ணவர்ணத்ததாகிய திவ்யதெஹோத்ஸேயம் அறுபது வில்லு. இவனுடைய பரமாயுஷ்யம் அறுபதுநூறுயிரம் ஸம்வத்ஸரம் பதினைந்துநூறுயிரம் ஸம்வத்ஸரமாகிய குமாரகாலாதிக்ராந்தியில் எய்தப்பட்ட ராஜ்யாபிஷேகத்தனாகி, முப்பதுநூறுயிரம் ஸம்வத்ஸரங் கடந்தபின், ஹிமஸமயங் கழிந்தது கண்டு ஸம்ஸாரவைராக்யனாய்ச்சென்று, லௌகாந்திகதெவவொயிதனாகி, ஸுராதிவிஹிதபரிநிஷ்க்ரமண கல்யாணநந்தரம்[2] தெவதத்தை என்னும் சிபிகைகமிசை எழுந்தருளி ஸஹேதுகவநத்து ஸஹஸ்ரஹூபதிகளொடுகூட *ஷஷ்஠ொபவாஸ ஸஹிதனாகி, மாவமாஸ பாக்லசதுர்தீபக்ஷத்து உத்தரட்டாதிநக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்து தீக்ஷாஹ்ரஹணநந்தரம் பரிப்ராப்த மநஃபர்யயவொயத்தனாகி, மற்றைநாள் நந்தநபுரத்து ஜயநரபதிஹ்ரஹத்துப் பஞ்சாஸ்சர்யகாரணமாகிய பாரணை பண்ணியருளி, அநந்தரம் மஸ்யகாலமாகிய ஸம்வத்ஸரத்ரயங் கடந்தபின், ஸ்வதீக்ஷாவநத்து †ஷஷ்஠ொபவாஸ ஸஹிதனாகி, ஜம்வூவ்ருக்ஷமூலத் திருந்து மாவமாஸ பாக்லஷஷ்டீபக்ஷத்து உத்தரட்டாதிநக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்து அநந்தசதுஷ்டயம் ப்ராபித்தருளினன்.

அதுபொழுதே சதுர்விதெவதெவேந்த்ரர்கள் வந்து ஸமவஸரணாதிவிஹிதஸஹித கேவலாவவொயபூஜாபுரஸ்ஸரமாகத் தத்ர ஸேவாதத்பரராயினர்.

விமலஸ்வாமிக்கு மந்த்ரர்முதல் முணயர் ஐம்பத்தைவர். பூர்வயர் ஆயிரத்தொருநூற்றுவர். சிக்ஷகர் ‡முப்பத்தெண்ணாயிரத்தைந்நூற்றுவர். அவதிஜ்ஞானிகள் காலாயிரத்தெண்ணூற்றுவர். கேவலிகள் ஐயாயிரத்தைஞ்ஞூற்றுவர். வைக்ரியிகர் ஒன்பதினாயிரவர், மநஃபர்யயஜ்ஞானிகள் ஐயாயிரத்தைந்நூற்றுவர். மஹாவாதிகள் மூவாயிரத்தறுநூற்றுவர். ஆக முனிகள் அறுபத்தெண்ணாயிரத்தம்பத்தைவர். பத்மைமுதல் ஆர்யாங்முடைநகள் நாறுயிரத்துமூவாயிரவர். ஸ்ராவகர் இரண்டுநூறுயிரவர். ஸ்ராவகிகள் நாலுநூறுயிரவர். தெவதெவிகள் அஸங்வ்யாதர். திர்யஞ் ஜாதி ஸங்வ்யாதம்.

---

1. ஹட்டாரகயர்மதீர்த்த.
2. தெவதை.

† தவ்வுபவாஸம் என்று மூலம். 59:40

‡ தவ்வுபவாஸம் 44.

* 'கத்ரிபஞ்சர்துவஹ்ந்யுத்த' (59: 49.) என்று மூலம். அதற்கு 36530 என்று கன்னட வுரை. ஆனால் மொத்தத் தொகை 68000 (59: 52.) என்பதனோடு பொருந்தவில்லை.

ஏதத்ஸ்வாமிநமஸ்கரணாதிகளைச் செய்து, ஸ்வாமி ஸர்வயர்மக்ஷேத்ரங்களிலும் விஹரித்தருளி மூன்று ஸம்வத்ஸரங் குறைந்த பதினைந்நூறுயிரம் ஸம்வத்ஸரம் கேவலிகாலம் அதிக்ராந்தமாயினபின், ஸம்மேஷ்டிரிஸிவ்ரதமடைந்து, ஒருமாஸம் ப்ரதிமாயோகமாரி யாகி, யோகத்ரயநிரோதஞ் செய்து, எண்ணூயிரத்தறுநூற்றுவர்முநிகளொடுகூட ஆஷாடமாஸசுக்ளாஷ்டமீபக்ஷ உத்தராஷாடாநக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்து ஸ்ரீமத் ப்ராஸாரக்ஷேத்ர மடைந்தருளினன்.

*விநிஹதவாரஹெநஃ வர்ஷஹெதொ ஃஹீஸஃ
வாரவஹிதிவஃஃவ்ருஃ வ்ருஷ்டஹெளஹ்வெவாஃவ்ருஷ்டெஹ்ருஃ
விவாஹவிஃஹகீதிஃ விஸ்ர விஸ்ரம்ஹரெஸ்ரொ
விஃஸ்ரஜிநவதிஃ ஸ்ரஸ்ரீர்வ்ர்தவ்ருஷ்யெ வஃ

அயம், விமலஜிநபதிதீர்ஹ்ஸந்தாநகாலப்ரவ்ருத்தராகிய யர்மஸ்வயம்ஹ்ரு மயாக்கள் என்னும் தூதிய ராம கேஸவ ப்ரதிவாஸுதெவசரிதஞ் சொல்லுதும்:

ஜம்பூத்வீபாபரவிதெஹத்து ராஜா மித்ரநந்தி. அவன் ஒருநாள் ஸுவ்ரதஜிநபதிஸமீபத்தே யர்மஸ்ரவணநந்தரம் ஸம்ஸாரவிரக்தனாகிதீக்ஷித்துப் பரமஸம்யதனாகி, ஸ்வஜீவிதாவஸாநத்தில்†ஆராயநாவியால் ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து, பஞ்சாதுத்தரத்து அஹமிந்த்ரதெவனாயினன்.

ஜம்பூத்வீப ஹாதகீக்ஷேத்ர குநாளவிஷய ஸ்வாவஸ்திநமரத்து ராஜா ஸுகேது. இவன் ஸப்தவ்யஸநங்களுள் [1] அதிதுர்ஹாமாகிய ‡த்யூதவ்யஸநீஸக்தனாகி, அதுகாரணத்தினால் ஸ்வராஷ்ட்ர யநவலதெவீபரிவாராதிஸர்வமும் இழந்து பராஜிதனாகி, மோகாக்ராந்தனாகிப்போகி, ஸுஸ்ர்மநதபோயநர்பாதமூலத்து யர்மஸ்ரவணநந்தரம் ஸம்ஸாரநிர்விண்ணனாகி தீக்ஷித்து, ‘ஸகலகலாகுணவைதீயுமும் அநல்லங்வுமாகிய வலமும் தபஸ்சரணவலமாவது’ என்று நிதாநம் பண்ணி, ஆயுரவஸாநத்து லாந்தவகல்பத்து தெவனாயினன்.

அயம், ஜம்பூத்வீப ஹாதகீக்ஷேத்ர ஆராவதீபுரத்து ராஜாருத்ரன். தெவிமார் ஸுஹத்ரையும் வைஜயிவியும் என இருவர். அஹ

---

* 59: 61.

† ஸந்ந்யாஸ விதியால் என்று மூலம். 59: 70.

1. அதிதுர்ஹரமா.

‡ காமம் த்யூதம் இவ்வ்யஸநாஸக்தனாகி என்று மூலம். 73.

மிந்து தெவன் ஸுஹோத்ரதெவிபுத்ரனாகி, யர்மன் என்னும் பலதெவ னாயினன். லாந்தவகல்பஸ்யதெவன் வ்ருஷ்டிவீதெவிபுத்ரனாகி ஸ்வயம்ஹோ என்னும் வாஸுதெவ னாயினன். பூர்வம் ஸுகேதுவாகிய ஹவத்து தியு தத்து ஜயித்த ராஜா, சிரகாலம் ஸம்ஸாரத்துப் பரிஹ்ரமித்து, ரத்நபுரத்து மய ன்னும் ப்ரதிவாஸுதெவ னாயினன். அவண்விதபராக்ரமனாகிய இவன் த்ரிவண்டஹரதாயிபதியாகிச் செல்கின்றநாளுள், ஸ்வயம்ஹோ-கேஸவனும், ஸுகேது ஜந்மவைரஸம்ஸ்காரத்தால், ப்ரதிவாஸு தெவநாமஸ்ரவணமாத்ரத்தால் குபிதனாகி, அவனுக்கு ராஜாக்கள் ஓலதர்கையில் விடுதரப்பட்ட பாஹுவஸ்துக்களையும் அபஹரித்து, ஓலதவயமுஞ் செய்தனன்.

ப்ரதிவாஸுதெவனும் நாரதமுவத்தால் ஓலதவயாதிவ்ருத்தாந் தங் கேட்டு விஜ்ரம்பித கோபாதீபியனாகி யுடஸைந்யனாகி வந்து, ராம கேஸவரோடு யுடஞ் செய்து ஸ்வயம்ஹோகேஸவனைக்குறித்து விடப்பட்ட சக்ரத்தால் மயவினை அவயிஸ்யாநமடைவித்து, ஸ்வயம்ஹோகேஸவ னும் த்ரிவண்டஹரதாயிபதி யாயினன். காலாந்தரத்து ஸ்வயம்ஹோ-கேஸவனும் வைராநுபந்யத்தால் ப்ரதிவாஸுதெவனைத் தேடுவான்-போன்று அவயிஸ்யாநமடைந்தனன். யர்மபலதெவனும் வாஸு தெவவியோகதுஃவத்தால் ராஜ்யவிரக்தனாகி, விமலதீயூகரபாதத்து தீக்ஷித்து, மோக்ஷபதம் அடைந்தருளினன்.

*ஏஷா தி விதிஹாத விதெஷா விஜ்ரநதீக்ஷி தீஸெ
யதவஹி திவதெவ்ராந்தீராயீபூவிதாஹோதி
கநயாமணிதஷ்டு ஆரவதயாம [1]வ யதூ:
வாரதவதவாவஹ்யாயி தாதவ்யாவ: ॥

அய, விமலதீயூகரதீயூப்ரவ்ருத்தராகிய மேருமந்தரமுனையர்-களது சரிதஞ் சொல்லுதும்:

மேருமந்தர புராணம்

ஜம்பூதீபாபரவிதெஹ வீதோஷாநதீவடதடத்து மந்ய மாலிநீவிஷய வீதபோகநகரத்து ராஜா வைஜயந்தன். தெவி ஸர்வஸ்ரீ. இவர்கட்குப் புத்ரர் ஸஞ்ஜயந்தனும் ஜயந்தனும் என இருவர். ஒருநாள் வைஜயந்தமஹாராஜன் புத்ரர்களொடுகூடப் போகி, அபோகவநத் தெழுந்தருளியிருந்த ஸ்வயம்ஹோநாமதீயூகரஸமீப மடைந்து, மஹா மஹவியாநஸ்தவநப்ரணமயர்மஸ்ரவணநந்தரம் ஸம்ஸாரவைராக்ய

* 59: 106. 1. ஸுவதூ:, ஸுயதூ:.

சித்தத்தராகிய மூவரும் ஸஞ்ஜயந்தகுமாரபுத்ரனுகிய வைஜயந்தகுமாரன்-மிசை வைத்த ராஜ்யஹாரத்தாகி, ஜிநதீக்ஷாப்ராப்த ராயினர்.

அய, வைஜயந்தமஹாமுநி பரமஸம்யமபலஸமுந்மூலித ஸகல வாதிகர்மத்தனுகி, பரமார்ஹந்த்ய பதம் அடைந்தருளினன். தத நந்தரம், தத்கேவலோத்பத்திபூஜார்த்தமாக வந்த யரணேந்த்ரனது ஐஸ்வர்ய ரூப ஸௌந்தர்யாதிஸயங் கண்டு ஜயந்ததபோயநர் நிதாநம் பண்ணி: அந்த்ய காலத்து யரணேந்த்ரனுயினர்.

அய, ஸஞ்ஜயந்ததபோயநன் மதநாஹரபுரஸமீபவர்த்தியாகிய ஸீமாரண்யவநத்து ப்ரதிமாயோகயாரியாகிநிற்ப, * ஆகாஸத்துப் போகாகின்ற வித்யுத்தம்ஷ்ட்ரன் என்னும் வித்யாதரன் கண்டு பூர்வஹவ வைராநுபந்யத்தால் மஹாகோபவேகஞ் சென்று, தீவ்ரோபஸர்கஞ் செய்வான்-வேண்டி எடுத்துப்போகி. ஹரதகேஷத்ர விஜயார்ய உக்ஷிணஹாரத்து, † குஸுமவதி [1] ஹரிவதி ஸ்வர்ணவதி கஜவதி சண்டவேகமெ என்னும் நதிகளது கூட்டமாகிய அரண்யகேஷத்ரத்துப் புகவிட்டுப் போகி. வித்யாதரலோகத்துச் சென்று, வித்யாதரராஜநங்கட்கெல்லாம் விஸ்வாஸமாம்வண்ணஞ் சொல்லுவான்: 'மஹாகாயத்தால் [2] ஹீநஷணஞ்யிருப்பானொரு அஸுரன் ராத்ரிஸமயத்துள் விஜநமாகியபொழுது வந்து பரமதுஷ்யாதிஸர்வ ப்ராணிஹரணத்தைச் [3] செய்கின்றனன். இதுபொழுதே சென்று நாம் அவனை லோகாந்தரம் அடைவியோமாகில், ஸர்வஜநஸுகரமாகும்' என, முதியராகிய வித்யாதரர் அஸுரஹரணஹேதராகி வித்யுத்தம்ஷ்ட்ரனொடு திரண்டுபோகி ஸஞ்ஜயந்ததபோயநர்ஸமீப மடைந்து, ஸர்வபரிஷத்ராதிகளாலும் மஹாபரிஷத்தங்களைப் பண்ணுதலும். தபோயநரும் அந்த உபரிஷத்தினுல் ஸபாயியில் தளர்வின்றிநின்று நிரதிஸய ஸுக்லயாந நிர்யுதவாதிகர்மத்தனுகி, பரமாநந்தசதுஷ்டய மடைந்தருளினன்.

அதுபொழுதே தத்கைவல்யபூஜார்த்தமாக வந்து சதுர்விய தெவராதிகள் மஹாமஹிமையாயிகளாகியபின், ஜயந்தனுகிய யரணேந்த்ரன், வித்யாதரன் செய்த மஹோபரிஷத்தைக் கண்டு மஹாகோபவேகஞ் சென்று, 'வித்யாதராதநங்களையெல்லாம் ஸமூலமழித்திடுவேன்' என்று நிஜைந்து, நாகபாஸத்தால் வந்யிப்பா ணுற்றபொழுது, ஸகலவித்யாத

---

* ஸஞ்ஜயந்த நிருந்த இடத்திற்கு மேலாகத் தன் தேர் செல்லாததனுல் வியப்புற்று வந்து அவரை எடுத்துப்போனன். மேரு. 148.

† குமுதவதி அரிவதி, ஸுவர்ணவதி, கஜவதி, சண்டவேகை என்று மேரு. 150.

1. ஹரவதி என்று பாடம். ஹரவதி என்று ஹிந்தியுரை மூலம். 59: 118.
2. ஹீநஷணஞ்யிருப்பானொரு. 3. ஞகின்றனன் இப்பொழுதே.

ஜநங்களும் 'தெவனே, நினது கோபத்தினை [1] க்ஷமித்தருளவேண்டும். அநபராயிகளாகிய எங்கட்கு மரணஸமத்தினை ஆபாதித்து வஞ்சித்த விதூயுதூம்ஷ்டரனே நினது கோபத்திற்கு [2] விஷயனுகும்' என்று சொல்லுதலும், அது கேட்ட நாமெந்தூன், விதூயாயரவர்மவிஷயரோஷகாலுஷ்யத்தினை விட்டு, விதூயுதூம்ஷ்டரனை நாமபாஸனஞ்செய்துகொண்டு எழுலுற்றபொழுது ஆதித்யாஹன் என்னுந் தெவன் யரணேந்தூனை நோக்கிச் சொல்லுவான்:

'நாமெந்தூனே, விதூயுதூம்ஷ்டரன் கூதாபராயனே யாயினும் க்ஷுதூரனுகிய இவன் உனது கோபத்திற்கு ஆற்றகில்லான். அன்றியும் ஆதிதீயுகரகாலத்து நாமெந்தூப்ரதிஷ்டிதமாகிய விதூயாயரவம்ஸத்துக்கு நீங்களே விநாஸம் பண்ணுகை யோகுமன்று. அன்றியும், ஸம்ஸாரசக்ரத்து ஸதுமித்ரஹாவத்தால் வர்த்திக்கின்ற ஸம்ஸாரஜீவன்களுள் அந்யோந்யம் வன்யஹிதரல்லாதா ரில்லை யாதலில், விதூயுதூம்ஷ்டரனும் ஸஞ்ஜயந்தமுனிவரனேபோல உனக்கு வஸுவே யாகுமன்றே! முன் பிறந்த ஜந்மங்களுள் அந்யோந்யவைராநுவன்யத்தால் [3] கூதாபராயிகளாகிய இவர்களது கயாப்ரபஞ்சத்தினைக் கேட்பாயாக' என்று சொல்லலுற்றனன்.

ஜம்வுதூவீப ஹரதகூஷத்ர வலிஹபுரத்து ராஜா வலிஹஸெநன்; தெவி ராமதத்தை. இவன்மந்த்ரி ஸ்ருதிஸ்முதிபுராணஜ்ஞிஸர்வஸாஸ்த்ரபாரங்முதனுகி, ஸத்யவாதூரியத்தால் ஸத்யவொஷன் என்னும் [4] நாமத்தினை யுடையனுகிய ஸ்ரீஹஸ்தி என்பான்.

பதூமஷண்டபுரத்து ஸுதத்தஸ்ரேஷ்டிக்கும் ஸுமித்ராதெவிக்கும் புத்ரன் ஹதூமித்ரன். இவன் ரத்நதீப மடைந்து உபார்ஜித பஹுவியரத்நத்தனுகி, வலிஹபுரத்திலே வஹிப்பான்வேண்டி வந்து ஸ்ரீஹஸ்திஸமீப மடைந்து, ஸ்வதெத்தாந்த நிவேதநபுரஸ்ஸரம் ப்ரமாணஹஸ்தன் என நினைந்து, இவன்கையில் தனது ரத்நங்களை நிக்ஷேபித்துப் போகி, பதூமஷண்டத்தினின்றும் ஸ்வவந்யுஜநங்களைக் கொடுபோந்து வலிஹபுரம் புகுந்து, ஸத்யவொஷனை யடைந்து தனது ரத்நங்களை வேண்டியபின், ஸத்யவொஷனும், 'அஸத்யஞ் சொல்லுகின்றாய்; யான் உன்னைக் கண்டறிவதில்லை' என்று சொல்லி, லோஹமாயாதிரேகத்தால், அத்யந்தாபஹ்நவம் பண்ணினன்.

அது கேட்ட [5] ஹதூமித்ரன் அயிகோபமோகத்தினுல், 'அஹோ! ஸ்ரீஹஸ்தி ராஜமந்த்ரி ஸத்யவொஷன் என்றும், விப்ரோத்தமன் என்

1. ஸஹித் 2. விஷயமாகும். 3. கூதாபராயராகிய.
4. நாமத்தினனுகிய. 5. ஹதூமித்ரனும்.

றும், மந்திரமுவுன் என்றும், யர்மஸாஸ்த்ரி என்றும், பரஉவ்யஸாஹன் என்றும் நிஜனந்து, அப்ரகாஸமாக என்னல் ஸ்வஹஸ்தநிகூஷிப்தமாகிய ரத்நகரண்டகத்தினைச் சௌர்யத்தினல் ஸ்வீகரித்து,

*வெளஜநூ ஹநூதெ ஹூ ்ஂமொ விஹூ ்ஂஹவூ யநாஷிஷு
விவ்தி: வூணவ யர்ஹா தி்குஸவ்வாஷிஜிஷ்ஹ ॥
†முணவூவஸவஸஹூவூ கீதி்ர்ஹா நஜாஷிகா
யு தெதவ ஊவஹஂஸ்ஷிஷ்டா வஹூவூளயெர்ண ஹஹூதெ ॥
‡தெந உளயெர்ண வயூர்தி ஊஸாய:ஸ [1]ஊஷ்டவெஷ்டயா
ஊமர்தெள தவ்வி ரம் ஊ:வம் ஊஸணம் ஹூநிலாவயெஷ்

என்று யர்மஸாஸ்த்ரப்ரோக்தமாகிய ந்யாஸாபஹ்நவஷொஷத்தை யறிந்தும், உவ்யலோஹாதிரேகத்தால் அத்யந்தாபஹ்நவம் பண்ணுகின்ற மந்திரியது அந்யாயமார்கத்தை ஸகலஜநங்களும் அறிவீராமின்' என்று அநவரதம் ராஜஸாரத்திலும் ஸஹாஸ்யாநங்களிலும் வ்யகூஷாமுகங்களிலும் நின்று ஸர்வஜநங்களும் அறியக் கூப்பிட ஆற்றனன்.

ஸத்யவொஷனும் ஸ்வஶொஷப்ரச்ஹாஉநாயகமாக, 'அஹோ, ஹஉமித்ரன் சோரஜநங்களாலே அபஹ்ருத ஸர்வஸ்வரத்நத்தனுதலில் மோகத்தால் உந்மத்தனுகி அஸமஞ்ஜஸப்ரலாபி யாகின்றனன்' என்று ஸகலஜநங்கட்கும் அறிவித்து, ஆத்மஸாஜ்யகமாக நரபதிஸந்நி யாநத்து யர்மாயிகாரப்ரோக்தமாகிய ஸபயத்தினையுஞ் செய்தனன்.

ராமஜத்தாமஹாஶெவி ஹஉமித்ரனது அநவரதாக்ரோஸத்தைக் கேட்டு, 'பூர்வாபரவிரோயமின்றியே ஏகப்ரகாரத்தால் ஆக்ரோஸிக்கின்ற இவன் உந்மத்தனல்லன்போலும்! ஸத்யவொஷாபஹ்நவத்தினை தூயதவ்யாஜத்தாலே பரீகூஷிப்பன்' என்றுவிஹ்ஸேநமஹாராஜாவுக் கறிவித்து, யஜ்ஞோபவீதநாமமுதிரிகைகளையே பணிதவர்யமாகவே பிசைந்து ஸத்யவொஷனுடு தூயதஞ் செய்து ஜயித்தபின், அவ் விரண்டினையும் வாங்கி, ரஹஸ்யமாக நிபுணமதி என்னுந் தாவலி கையுட் கொடுத்து, "இவையே அஜிஜ்ஞாநமாக ஹஉமித்ரநிகூஷிப்தரத்நகரண்டகத்தினைத் தருக" என்று ஸத்யவொஷன் ஆஜ்ஞாபித்தனன் என்று தத்ஹாண்டாமாரிகனுக்குச் சொல்லி, அதனை வாங்கிக்கொண்டு வருவாயாக' என்று சொல்லிப் போகவிட்டு அழைப்பித்தபின், ராஜா அநர்வமாகிய ஸ்வரத்நங்களையும் அவற்றையுங் கலக்து ரத்நகரண்டகத்தினை ஹஉமித்ரனை அழைப்பித்துக் கொடுப்ப, அவனும் அவற்றுள் ஸ்வரத்நங்களையே தெரிக்து கொண்டு, போஷரத்நங்களைக் கொடுத்தனன்.

* 59: 183. † 59: 184. ‡ 59: 185. 1. ஊ:வ. 59:

ராஜாவும் அது கண்டு ஸந்துஷ்டனாகி அபிகப்ரஸாதஞ் செய்து, ஹரிமித்ரனுக்கு ஸத்யவரதநாமஸஹித ஸ்ரேஷ்டிபதவியும் கொடுத்து, 'ரூபவாவதியும் மாயாவியுமாகிய ஸ்ரீஹரிதியினுக்கு யர்மாயி கார நிர்தோஷமாகிய தண்டங்களைச் செய்க' என்று நியோகித்து யர்மிலன் என்னும் வ்ருத்தஹரணன்மிசை மந்த்ரிபதத்தினை வைத்தனன்.

ஸ்ரீஹரிதியும் ஸர்வஸ்வஹரணமும் *யந்த்ரமுஷ்டி என்னும் [1]மஹாமல்லனால் இடப்பட்ட சவட்டை முப்பதும் கஸபாதாத்ரயம் நிறைந்த தாமரஹரணமுமாகிய தண்டத்ரயங்களை அநுபவித்து, நரபதி-மிசை வைரவைரத்தனாகி ஆர்த்தரௌத்ரத்தோடு மரித்து, ராஜாஹாண்டா மாரத்து அமர்யதன் என்னும் ஸர்ப்பமாகிப் பிறந்தனன்.

அது, ஸ்ரேஷ்டிமுவ்வனாகிய ஹரிமித்ரன் ஒருநாள் †அஸநாடவி என்னும் வநத்து விமலகாந்தாரபர்வதத்து எழுந்தருளியிருந்த வரயர்ம தபோயநர்ஸமீபத்தே பரிஹரஹித ஸகர்மபாத்ரதாநாதிவ்ரதத்தினனாகி, யர்மதாநங்களிலே அதிமாத்ரம் அயத்நவ்யயம் பண்ணிச் செல்லாகின்றவிடத்து, இவன்மாதா ஸுமித்ரை என்பாள் பாத்ரதாநாயத்நவ்யயத்தினால் அஸஹமாடைபாகி, புத்ரன்கண்ணே அதிக கோபத்தினொடு கூடி அவஸாநகாலத்து மரித்து, ‡அஸநாடவியிலே §ஸார்தாலமாகிப் பிறந்து, ஒருநாள் யதேச்சையால் அவ்வநத்துப் போகாகின்ற ஹரிமித்ரனைக் கண்டு சென்று பாய்தலும் பரித்யக்த ஸரீரத்தனாகி, ஸ்நேஹாதிவஸத்தாலே ராமதத்தாமஹாதெவிக்கு ஸிம்ஹசந்த்ரன் என்னும் புத்ரனாயினன். தத்நக்ஷத்ரம், பூர்ணசந்த்ரன் என்பானொரு புத்ரனும் உளனாயினன்.

ஒருநாள் ஸிம்ஹஸேநமஹாராஜன், ஹாண்டாகாரதர்மநாயகனாக ப்ரவேஸித்ததும் அமர்யநமஹாஸர்ப்பம் அதிக கோபத்தினொடுங் கூடிக் கடித்தபொழுது, ||ஸர்ப்பதிமந்த்ரௌஷதிதாதிபுணர்யினாலொருவன் மாருதண்டத்தினாலே ஸர்வஸர்ப்பாஹ்வாநபூர்வகம், ஸகலஸர்ப்பங்களும் இந்த ஹோமாக்நியிலே புக்கு அபராயிகளானவை பிழைத்துப் புறப்பட்டுப்போக என்றும், அபராயியாகியது ஹஸ்மமாக என்றுஞ் சிந்தித்து மந்த்ரித்தலும், ஸர்வஸர்ப்பங்களும் அதனுட் புக்குப் பிழைத்துப் புறப்பட்டபின், அமர்யநமஹாஸர்ப்பம் அக்நியில் வீழ்ந்து ஹஸ்தீஹூதமாகி, $காளவநத்துச் சமரதூத மாயிற்று. ஸிம்ஹஸேநமஹாராஜனும்

---

* வஜ்ரமுஷ்டி என்று மூலம். 59: 175.

1. மஹாமல்லரால். 'மல்லர் முப்பது சவட்டை திண்டோ, ளெடுத்திடா வடித்து' என்று மேரு. 317.

†, ‡ அதிங்கவனம் என்று மேரு. 342: 361. § பெண்புலி என்று மூலம். 190.

|| 'கருடதண்டனென்பான்' மேரு 379. $ காளவனம். மேரு. 383.

அதனேவ ஆயுரவஸாநமாதலில் மரித்து ஸல்லகீவநத்து அபஹிவொஷம் என்னும் யாஜ்ஞ யாயினன்.

அய, லிம்ஹசந்த்ர பூர்ணசந்த்ரர்கள் பரிப்ராப்தராஜ யுவராஜ பதத்தினராகிச் செல்கிற்ற காலத்து லிம்ஹலேஸநமஹாராஜமரண வார்த்தாஸ்ரவணநந்தரம் மஹாதெவிஶர்ப நாயக்மாக வந்த தன் மாதாவும் * ஜாமாதாவுமாகிய † உந்தமதி ஹிரண்யமதிகள் என்னும் ஆர்-யாங்நைநகள் ஸமீபத்தே, யர்மஸ்ரவணநந்தரம் ராமதத்தமஹாதெவி ஈசைஷயினைக் கைக்கொண்டனள்.

அய, முருஜநவியோகபேராகத்தினல் ஸம்ஸாரவிரக்த சித்தத்த னுகிய லிம்ஹசந்த்ரநரபதி: அநுஜனுகிய பூர்ணசந்த்ரனுக்கு ராஜ்யபதம் கொடுத்து, ராமதத்தைக்குப் பிதாவாகிய பூர்ணசந்த்ரதபோயநர்ஸமீ பத்தே யர்மஸ்ரவணநந்தரம் ஜிநதீக்ஷாப்ராப்தனுகி, விஸுலம்யம வலத்தினல் ஆகாஸசாரணத்வஸஹித பநஃபர்யயஜ்ஞாநங்களைப் பெற்றனன்.

மற்றொருநாள்; ராமதத்தார்யாங்நைநகள் மநோஹரோத்யாநத் தெழுந்தருளியிருந்த லிம்ஹசந்த்ரதபோயநரைக் கண்டு வந்தித்து, 'முநீந்த்ரனே, ஸம்ஸாரத்திலே அநாரக்தசித்தத்தனுகிய பூர்ணசந்த்ரன் ஜிநயர்மத்தினைத் தலைப்படுவனோ?' என்றுவினவ; லிம்ஹசந்த்ரமுநீந்த்ரன் அருளிச்செய்வான்: 'பூர்ணசந்த்ரன் உம்மால் உபதிஷ்டமாகிய யர்மத் தினைக் கேட்டற்கு ஸம்ஶய மில்லை. அவனது கதெயினையுங் கேட்பீ ராமின்.

'கௌஸலவிஷயத்து வரஜநாமத்து வேதாத்யாயணன் உமாயணன்; பத்நி மயூரை. இவர்கட்குப் புத்ரி வாருணி என்பாள். உமாயணன் ஆயுரவஸாநத்து மரித்து, ஸாகேதபுரத்து ‡ அதிவலநரபதிக்கும் ஸுமதிதெவிக்கும் § ஹிரண்யவதி என்னும் புத்ரியாகிப்பிறந்து, ஸுரம்ய விஷய பௌதநபுரத்துப் பூர்ணசந்த்ரநரபதிக்கு தெவி யாயினன். மயூரை, பூர்ணசந்த்ர ஹிரண்யவதிகட்கு ராமதத்தை என்னும் புத்ரி யாயினை. ஹதமித்ரஸ்ரேஷ்டி உமக்கு லிம்ஹசந்த்ரன் என்னும் புத்ரன் ஆயினேன். வாருணி பூர்ணசந்த்ரனுயினள். உம் பிதாவாகிய பூர்ண சந்த்ரன், ஹதவாஹமுநிபதிஸமீபத்தே தீக்ஷித்து [1] இருவோமுக்கும்

---

* ஸ்வஸ்ரூவும் [மாமியும்] என் திருத்தல் வேண்டும்.

† சாந்தமதி மேரு. 392.

‡ 'ஸாகேதாபிநோத்யாதி வலஸ்ய ஸுமதேஸ்ச ஸ:' (59: 208) என்பது மூலம். உரைகளில், ஆதித்யபலன் என்று உளது. அதிபலன் என்று மேரு. 457.

§ ஹிரண்யமதி. 59: 209.

1. இருவோரும் உமக்கு. 'இருவோமுக்கும் முருக்க ளாயினர்' என்றது, இராமதத்தைக்குத் தந்தையாகலானும் தனக்கு அறமுரைத்தகுருவாகலானும் என்று கொள்க. மேரு. 463 பார்க்க.

முருக்க ளாயினர். உம் மாதாவாகிய ஹிரண்யவதியும் ஊர்த்தமதிகள் என்னும் ஆர்யாங்முடைநகள் ஸமீபத்தே தீக்ஷையினைக் கைக்கொண்டனள்.

விம்ஹஸேநமஹாராஜனும் அமர்ய நஸர்ப்பஉஷ்டனாகிப் போகி அஸ்நிவொஷன்என்னுங்முஜேந்ரமாகிவர்த்திக்கின்ற இது யஊர்ச்செ யால் தத்புத்ரனாகிய என்னைக் கண்டு வயிப்பான் ஒருப்பட்டு வந்தபின், யானும் ஆகாஸத் தெழுந்து நின்று பூர்வஹவஸம்பவங்ய்ப்ரபொய நபுரஸ் ஸரம் அஹிம்ஸாதி ஸகலவ்ரதங்களையும் ஸம்யதீ உர்ஸ நஸ்ர்ம ஸ்வரூபத் தினையுஞ் சொல்ல, முஜபதியும் ஸாந்த[1] சித்தத்தனாகி, [2] சித்தப்ரணி-யாநத்தோடு கேட்டு ஸம்யமாஸம்யமஸ்யா நத்தினை யடைந்து அநவர தம் பாபஜீருவாகி, ஸம்வேமநிர்வேமங்களொடுகூடி மாஸோபவாஸாதி-களுள் ஸுஷ்கபத்ராதி பாரணபராயணமுமாகிச் செல்லாநின்ற அது, * யூபகேஸரிஎன்னும் நதியினுள் தண்ணீருண்பான் இழிந்த பொழுது, முன்சொல்லப்பட்ட சமரம் மரித்து அந்த வநத்துக் குக்குட ஸர்ப்பமாகிப் பிறந்து திரிகின்ற அது முஜபதியைக் காண்டலுமே, கனன்று சென்று மஸ்தகத்தினைக் கடித்தலும், முஜபதியும் ஸமாயிமரணத்தால் ஸரீரம் விட்டு, ஸஹஸ்ராரகல்பத்து ரவிப்ரஹவிமாநத்து ஸ்ரீயரஹெவ ணுயிற்று. முன்சொன்ன மந்த்ரிபஉ ஸ்யாயியான யர்மிலன் ஆயுரவ ஸாநத்து மரித்து வாநரமாகிப் பிறந்து அஸ்நிவொஷமுஜபதிஸ்நே ஹத்தால் குக்குடஸர்ப்பத்தினை [3] வயித்தலும், அது போகி வாலுகா ப்ரபெஹ என்னுந் தூரீயநரகத்தினை யடைந்தது.

'அஸ்நிவொஷ [4] முஜபதியது உந்தங்களையும் முத்துக்களையும் † ஸூமாலன் என்பானொரு வ்யாயன் கொடுவந்து யநமித்ரஸ்ரேஷ்டியினுக் குக் கொடுப்ப, அவனும் பூர்ணசந்ரநரபதிக்குப் பாஹுமாகக் கொடுத் தனன். அவனும் உந்தங்களை ‡ விம்ஹாஸந பாஹுசதுஷ்டயமாகவும் முத்துக்களை முக்தாஹாரமாகவும் பண்ணுவித்துத்தனதுவக்ஷஸ்ஸ்யலத்து யரித்து, விம்ஹாஸநத்திருந்து ராஜ்யம் பண்ணுகின்றனன்' என்று விம்ஹசந்ரமுநீந்ரன் அருளிச்செய்ய, கேட்ட ராமஹத்தை புத்ர ஸ்நேஹத்தால் பூர்ணசந்ரஸமீப மடைந்து, யர்மப்ரபொய நாநந்தரம் யயாப்ரவ்ருத்த ஸகலவ்ருத்தாந்தங்களையும் உணர்த்தியபின், பூர்ணசந்ரன் பரிமூஹீதயர்மஸ்வரூபத்தினனாகியே ராஜ்யஸுகம் அநுஹவித்தனன். அயிக புத்ரஸ்நேஹத்தினளாகிய ராமஹத்தை 'அநந்தரஹவத்திலும் இவனுக்கே மாதா ஆகுவன்' என்று நிஹாநஞ் செய்து, ஆயுரவஸாநத்து

1. சித்தனாகி. 2. சித்தப்ரணியாநத்தொடு.
* 'யூபகேஸரிணீ' என்று மூலம். 59: 216.
3 வயெத்தலும். † ஸ்ருகாலவதன். 59: 221.
4. முஜநரபதியது. ‡ கட்டிற்கால். 59: 222.

ஸரீரபரித்யாமஞ் செய்து மஹாஸுக்ரகல்பத்து ஹாஸ்கரவிமாநத்து ஹாஸ்கரதெவ ஞயினள். பூர்ணசந்ரனும் ஆயுரவஸாநத்து, தத்கல்பத்து வைஜயர்யவிமாநத்து வைஜயர்யதெவ ஞயினன். லிம்ஹசந்ரமுகீந்ரனும் ஆயுஷ்யாவஸாநத்துச் சதுர்வியாராய நாக்ரமத்தால் ஸரீரபரித்யாமஞ் செய்து உபரிமோபரிமத்து ப்ரீதிங்கரவிமாநத்து அஹமிந்ரதெவ ஞயினன்.

அய, ராமதத்தையாகிய ஹாஸ்கரதெவன் அவ்வழி ஷோடஸ ஸாகரோபமகாலம் அமரஸுவம் அநுபவித்து, பின், ஜம்வுத்வீப ஹரத கேஷத்ர விஜயார்யபர்வத உகூஷிணஸ்ரேணி யரணீதிலகபுரத்து ராஜா அதிவேமன்; தெவி ஸுலகூஷிணை; இவர்கட்கு ஸ்ரீயரை என்னும் புத்ரி யாகிப் பிறந்து, அளகாபுரத்து உர்ஜகன் என்னும் விதுர்யராராஜாவுக்கு தெவியாகியபின், இவர்கட்குப் பூர்ணசந்ரனாகிய வைஜயர்யதெவன் போந்து யஸோயரை என்னும் புத்ரியாகி, * ஹாஸ்கரபுரத்து ஸுர்யாவர்த் தன் என்னும் ராஜாவுக்கு தெவியாயினள். இவர்கட்கு லிம்ஹஸெநனாகிய ஸ்ரீயரதெவன் ஷோடஸஸாகரோபமகாலாவஸாநத்து வந்து ரஸ்மி வேமன் என்னும் புத்ரனாயினன். ஸுர்யாவர்த்தன் [1] முநிசந்ரமுநிபதி- ஸமீபத்தே ஜிநதீக்ஷாப்ராப்த ஞயினன். பின்பு, [2] யஸோயரை ஸ்ரீயரை இவர்களிருவரும் மாணவதியென்னும் ஆர்யாங்மநஸமீபத்தே தீக்ஷித் தனர். ரஸ்மிவேமன் ஒருநாள் லிஜ்ஜகூடஜிநாலயத்தெழுந்தருளியிருந்த ஹரிசந்ரமுநிஸமீபத்தே யர்மஸ்ரவணநந்தரம் ஜிநதீக்ஷா ப்ராப்தனாகி, ஆகாஸசாரணத்வத்தினை எய்தி, ஒருநாள் காஞ்சநகூடஹயருகே இருப்ப, ஸ்ரீயரை யஸோயரைகள் கண்டு வந்தித்திருந்தபொழுது, முன் சொன்ன ஸத்யவொஷனாகிய நாரகன் போந்து ஸம்ஸாரத்துப் பரிஹ ரித்து, தத்கூடஹாஸமீபத்தே மஹாஸர்ப்பமாகி வர்த்திக்கின்ற அது, ரஸ்மிவேமமுநியைக் காண்டலுமே பூர்வஹவக்ரோயாதுவைர்யத்தினால் விழுங்கலுற்றபொழுது அதனை விலக்கவொருப்பட்ட ஆர்யாங்மநகளும் ஒருமுறையே விழுங்கப்பட்டனர்.

மூவரும் தமது ஆராயநாவியியால் தளர்வின்றி ஸரீரம் விட்டு ரஸ்மிவேமமுநி காபிஷ்ட்கல்பத்து ருசகவிமாநத்து அர்க்கப்ரஹதெவனாயி- னன்; ஸ்ரீயரை யஸோயரைகளும் தத்கல்பத்து தெவராயினர். மஹா ஸர்ப்பமும் பாபாதிரேகத்தால், பங்கப்ரஹனென்னும் சதுர்யநரகத் துட் டோன்றிற்று.

அய, லிம்ஹசந்ரனாகிய அஹமிந்ரன் முப்பத்தொருகடற்காலம் அமரஸுவ மநுபவித்துப் பின், ஜம்வுத்வீப சக்ரபுரநகரத்து ராஜா

* புஷ்கரபுரம். 69: 230.

1. முநிசந்ரமுநிஸமீபத். 2. யஸோயர ஸ்ரீயரைகள் இரு.

அபராஜிதன்; தெவி ஸுந்தரி; இவர்கட்குச் சக்ராயுதன்என்னும் புத்ர னுயினன். இவனுக்குஞ் சித்ரமாலாதெவிக்கும் வலிஹரணநகரிய அர்க்க ப்ரஹதெவன் வஜ்ராயுதன்என்னும் புத்ர னுயினன். முன்சொன்ன ஸ்ரீகரையாகிய தெவன் வரஸிவீதிலகபுரத்து [1] அதிவேகநரபதிக்கும் ப்ரியகாரிணீதெவிக்கும் ரத்நமாலைஎன்னும் புத்ரியாகி வஜ்ராயுதனுக்கு தெவியாயினள். இவர்கட்கு, யசோதரையாகிய தெவன் ரத்நாயுதன் என்னும் புத்ர னுயினன்.

இவ்வண்ணம் பூர்வகர்ம புண்யத்தால் இஷ்டவிஷயானுபவத்தராகி இனிது செல்கின்ற காலத்து அபராஜிதமஹாராஜன் ஒருநாள் பிஹி தாஸ்ரவமுநிஸமீபத்தே யர்மஸ்ரவணநக்ஷத்ரம் விரக்த சித்தத்தனாகி, சக்ராயுதனுக்கு ராஜ்யங் கொடுத்து ஜிநதீக்ஷாப்ராப்த னுயினன். சக்ரா யுதனும் வஜ்ராயுதன்மிசை வைத்த ராஜ்யபாரத்தனாகிப், பிதாஸமீ பத்தே தீக்ஷித்து, பரமாநந்தசதுஷ்டயம் அடைந்தருளினன். வஜ்ரா யுதனும் ரத்நாயுதனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, [2] தன் பிதாஸமீபத்தே தீக்ஷித்தனன்.

அது, ரத்நாயுதன் ஸம்ஸாரஹோமாநுரக்த சித்தத்தனாகி வர்த் திக்கின்ற காலத்து, இவனுடைய மேலவிஜயம் என்பதொரு ப்ரயாண வாரணம் மதோந்மத்தராகி நகரத் தெழுந்தருளியிருந்த வஜ்ரதந்தமஹா முநிகளால் வ்யாவர்ணிதமாகிய லோகாநுயோகபரமாகமஸ்ரவணத் தினால் லப்தியபூர்வஜந்ம ஸ்மரணத்ததாகி ஸம்ஸாரத்து வெருவிய [3] சித்தத்ததாகி மாம்ஸைதநகவளமுதலாகவிருவமாகிநின்றபொழுது இதனது விகாரத்தினை யறிந்து வ்யாகுலஹ்ருதனாகிய ரத்நாயுதன் வைதமந்த்ரிகளை வினவுதலும், அவர்களும் இது வாதபித்தஸ்லேஷ்ம த்ரயவிகாரமின்மையில், யர்மஸ்ரவணத்தினால் ஜாதிஸ்மரண்ம் அடைந்தது- போலும் என்று சொல்லுதலும், அதுகேட்ட ராஜா ஸத்பாத்ரயோகமாகிய [4] விஸர்ஜநாஹாரகவளத்தினைக் கொடுப்ப, முஜபதி கொண்டபின், ஸவிஸ்மயனாகி வஜ்ரதந்தமுநிபதிஸமீபஞ் சென்று முதாவஸ்யெயினை ப்ரஸ்நம் பண்ண, முநீந்த்ரன் அருளிச்செய்வான்:

ஜம்வுத்வீப ஹரதக்ஷேத்ர * சித்ரபுரத்து ராஜா [5] ப்ரீதிஹ்ருன்; தெவி ஸுந்தரி. இவர்கட்குப் புத்ரன் ப்ரீதிங்கரன். சித்ரமதி என்னும்

---

1. அஸிதவேக நரபதி என்று பாடம். மூலத்திலும் [69: 241] மேருமந்தர புராணத்திலும் [765] அதிவேகன் என்றே உளது.

2. தத்பிதர. 3. சித்தனாகி. 4. ஸர்வாஹார.

* அத்தினபுரம் என்று மேருமந்தரபுராணம் 844. சத்ரபுரம் என்பது மூலம். 59: 254.

5. ப்ரீதிப்ரஹன் என்று பாடம். ப்ரீதிபத்ரன் என்று மூலத்திலும் [254] மேருமந்தரத்திலும் [844] உளது.

மந்த்ரிக்கும் கமலை என்னும் பத்னிக்கும் புத்ரன் விசித்ரமதி என்பான். ப்ரீதிங்கர விசித்ரமதிகளாகிய ராஜமந்த்ரிபுத்ரரிருவரும் யர்பருசிமுனி-ஸமீபத்தே யர்மஸ்ரவணநந்தரம் ஸம்ஸார ஸரீரஹொக நிர்விண்ண ராகி ஜிநதீக்ஷாப்ராப்தராகியபின், ப்ரீதிங்கரமுனிபதி கூரோஸ்ரவம் என்னும் ஜினயை அடைந்தனர்.

ஒருநாள் ப்ரீதிங்கரதபோயநன் ஸாகேதபுரத்துச் சர்யாமார்முயுமாக விஹரித்தருளி, வைஜயந்தே என்னுங் முணிகையது ஸுஹஸமீபம் அடைதலும், வைஜயந்தே ஆஹாரஹாநயோகுலத்தினள் அன்மையில் ஸோகத்திலுல் ஆத்மநிந்நநம் பண்ணுகின்று முனிபதியை விநயோபசாரவியியால் வந்தித்து, 'ஹமவாதே, உத்தமகுலரூப விஜ்ஞாநாதி முணங்களைப் பெறுதற்குக் காரணம் யாது கொல்?' என்று வினவ, [1] முநீஸ்வரரும், 'மயாமஹுமாஸாதி [2] நிவ்ருத்திவ்ரதஸஹித ஸீல ஹாநபூஜோபவாஸாதிகளால் ஆகும்' என்று அருளிச்செய்து போகி விசித்ரமதிஸமீப மடைய, விசித்ரமதியும், 'இத்துணைக்காலமெல்லாம் நமரத்துள் விளம்பித்தற்குக் காரணம் என்?' என, அவரும், வைஜயந்தேயர்மஸ்ரவண்வ்ருத்தாந்தத்தினை அருளிச்செய்தனர்.

அதுகேட்டு விசித்ரமதியும் காமமோஹ உஷிதசித்தத்தினனாகி, மற்றைநாள் அந்நமரத்திலே சர்யாமார்முவ்யாஜத்தாலே தந்முணிகாஹ்ருஹங் குறுகுதலும், பூர்வவத் வைஜயந்தே விநயபூர்வகம் நமஸ்கரித்து, யர்மஸ்ரவணேந்முவெயாக, உர்மதியாகிய விசித்ரமதியும் காமராஹ கலெயினையே சொல்லுற்றனன். அவளும் இவனது அந்மவிஹ்ருமகடாக்ஷ விக்ஷேப [3] ஸ்மேரமுவாதிகாமவிகாராதிஹாவங்களாலும் தந்விஷயவசநங்களாலும் இவன் மஹநவாயாவ்யாகுல சித்தத்தினன் என நிணைந்து, வைராஹுநிவந்யநமாகிய விஷயதொஷங்களை எடுத்துரைத்து, அவன்கண் அவஜ்ஞையினையே பண்ண, அவனும் அவஜ்ஞாரோஷத்திலுலும் தந்முணிகாதராஹசித்தத்திலுலும் தீக்ஷாஹ்ரும்ஸம் வந்து தந்நமராயிபதியாகிய மந்யமித்ரநரபதி மாஸாஹநதத்பரஞதலில் ஸுபஹாஸ்த்ரஞ் சொன்ன முறையால் மாஸஸம்ஸ்காரம் பண்ணிக் காட்டி ராஜஸம்மதனாகி ஸுபகாரனுகியபின், வைஜயந்தேயை வஸீகரித்துச் [4] சென்றபின், அந்த்யகாலத்து மரித்து, மேவவிஜயம் என்னுங் முஜபதியாகி, என்னல் வ்யாவ்ருத த்ரிலோக பரஜ்ஞப்தி பரமாஹம ஸ்ரவணத்திலுலே ஜாதிஸ்ம்ருதி வந்து ஆத்மநிந்நாபூரஸ்ஸரம் ஸம்ஸார ஸரீரஹொகநிர்விண்ண மாயிற்று. ஆதலில், ஹேயரூப விஷயாநுஹவ-

---

1. முநிவரனும்.
2. நிவ்ருத்திவ்ரதஸஹிதவ்ரத.
3. ஸ்மர.
4. சென்றபின் அவன்.

நார்த்யமாக அதிஷ்ர்லஹமாகிய பரமஜிந யர்மத்திநைப் பரித்யஜித்தல் அநர்வமாகிய மஹாரத்நத்திநைக் காசாய-ஃமாகவும், ஜநஜியிநை ஊவஸி-பொருட்டாகவும் த்யஜித்தல் போலும்! தஷ்டக்தஞ்ச—

*தூாமொ ஹொமாய யஉ-ஃவூ
கூவுாயெவ உஹாஉணைஃ
ஜநநூா உவ ஊாவூய-ஃம்
தஷ்ணா-தூாஉஜ்தூ)ஜெஷ்ட்டயஃ ।।

என்று இவ்வண்ணம் வஜ்ரஷ்தமஹாமுநிகள்பக்கல் விஷயநிஷ்டா ப்ரயாநமாகிய ஸல்ர்மத்திநைக் கேட்டு ஸம்ஸாரவிரக்தனாகி, அது-பொழுதே ஸ்வபுத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து தீக்ஷித்து, அந்த்ய காலத்து, ஆராயநாவியியால் ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து அச்யுதகல்பத்து தெவ ஞயினன். ரத்நாயுயன்மாதாவாகிய ரத்நமாலையும் ஆர்யாங்முந யாகி அந்த்யகாலத்து அச்யுதகல்பத்து தெவ ஞயினள்.

வஜ்ராயுயமஹாமுநி ஒருநாள் ப்ரியங்முஷண்டம் என்னும் வநத்து ப்ரதிமாயோமயாரியாகி நிற்ப, முன்சொன்ன நாரகன் போந்து, †கச்சபுரத்து ‡ஊருணன் என்னும் வ்யாயனுக்குப் மங்மிஎன்னும் ஸ்த்ரீக்கும் அதிஷ்ஊருணன் என்னும் வ்யாயனுகிப்பிறந்து திரிகின்றவன் ஒருநாள் வஜ்ராயுயமஹாமுநியைக் காண்டலும், பூர்வவைராநுபந்யத்தால் மஹாகோபவேமஞ்சென்று மஹோபஸர்மங்களைப் பண்ணு, யோநீங் ஞனும், அந்த உபஸர்மங்களால் ஸமாயியில் தளர்வின்றி ஸரீரபரித்யாகஞ்செய்து ஸ்வர்மாஜ்மாகிய ஸர்வார்யஸிஜ்யிநை யடைந்தருளினன். மஹாபாபவியாயியாகிய அதிஷ்ஊருணவ்யாயன் தமஸ்தமஃப்ரஹெயிநை அடைந்தனன்.

அய, அச்யுதகல்பஸ்யிதராகிய ரத்நமாலா ரத்நாயுயராகிய தெவர்கள் ஆவிம்மாதிஸாமரோபமகாலஞ் சென்றபின், யாதகீஷண்ட பூர்வமந்ர பஸ்சிமவிதெஹத்து மங்யிலாவிஷய அயோயூாநமரத்து ராஜா அர்ஹத்தாஸன். தெவிமார் ஸுவ்ரதையும் ஜிநதத்தையும் என இருவர். ரத்நமாலையாகிய தெவன் ஸுவ்ரதைக்கு வீதஹயன் என்னும் புத்ரனுகி பலதெவனுயினன். ரத்நாயுயனுகிய தெவன் ஜிநதத்தைக்கு விஷீஷணன் என்னும் புத்ரனுகி வாஸுதெவ ஞயினன்.

¼வீதஹயவிஷீஷணநாம ராமகேஸவர்கள் சிரகாலம் அர்யசக்ர வர்த்தி ஸாம்ராஜ்யஸுகம் அநுஹவித்து, ஆயுரவஸாநகாலத்து வாஸு-

---

* 59. 269.

† மேருமந்தரத்தில் 'கச்சை' என்றே உளது (878). ஆயின், ஹிந்தியுரை மூலத்தில் [69: 273] கூத்ரபுரம் என்றுளது.

‡ தாருணகிரணன் என்றுமேருமந்தரம். 879. 1- வீதஹயவிஷீஷணராம

தெவன் ஸர்க்கராப்ரஹெ என்னும் த்ரிதீயநரகத்துட் டோன்றியபின், வீதஹவ்யவஹதெவன் தத்வியோமஸோகத்திலுல் ஸம்ஸாரவிரக்திவந்து * அநிவ்ருத்திதபோயநர்ஸமீபத்து தீக்ஷித்து, முடிவின்கண் ஆராயநாவியியால் ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து லாந்தவகல்பத்து ஆதித்யாஹன் என்னுந் தெவ ஞுயினன்.

ஆயினபின், அவயிஜ்ஞாநோபயோகத்தால் விஷ்ணுமதியினை யறிந்து த்ரிதீயநரகத்துட் சென்று [1]யர்மப்ரவொயநம் பண்ணியபின், விஷ்ணுநாரகன் போந்து, ஜம்வுத்வீப ஐராவதகேஷத்ரத்து அயோயுர்நகரத்து ஸ்ரீவர்மநரபதிக்கும் ஸுஸீமாதெவிக்கும் ஸ்ரீயாமன் என்னும் புத்ரனுகித் தோன்றினன்.

இவன் ஒருநாள் அநந்தமுநிஸமீபத்தே ஜிநதீக்ஷாப்ராப்த னுகி, முடிவின்கண் வைஹாகல்பத்து தெவனுகித்தோன்றினன். வஜ்ராயுத னுகிய ஸர்வார்யஸித்திதெவன் அவ்வழி த்ரயஸ்த்ரிம்ஸத்ஸாகரோபம காலாவஸாநத்துப் போந்து ஸஞ்ஜயந்தஹட்டாரக ராயினன். வைஹாகல்பஸ்யனுகிய தெவன் ஜயந்தனுகித் தோன்றி ஸம்யதனுகியபின் ஹொம நிஷாநத்திலுல் யரணைந்தார் ஞுயினன். முன்சொன்ன நாரகன் ஸப்தம நரகத்துநின்றும் போந்து மஹாஸர்ப்பமாகிப் பிறந்து த்ருதீயநரகம் புக்குப் போந்து த்ரஸஸ்யாவரங்களுட் பரிஹ்ரமித்து, ஜம்வுத்வீப ஹரதகேஷத்ரஹஸ்திதரமணவநத்து ஐராவதீநதீதீரத்து மொஹஸுந்தன் என்னும் தாபஸனுக்கும் ஸுவிதை என்னும் பத்நிக்கும் ஸுமஹஸுந்தன் என்னும் புத்ரனுகி, ஸம்ஸார விரக்தியினுல் தாபஸனுகிப் பஞ்சாக்நி மயுத்தத் தபஸ்பண்ணுகின்றவன், திவிதிலகபுரத்து அம்ருதமாலன் என்னும் விதாயரன் ஆகாஸத்து விஹாயதிஸஹிதமாகப் போகின்றூ ஹைக் கண்டு நிதாநம் பண்ணி முடிவின்கண், ஸரீரம் விட்டு விஜயார்ய பர்வதோத்தரஸ்ரேணிமுதநவல்லஹபுரத்து வஜ்ரதம்ஷ்ட்ர விதாயர னுக்கும் விதுத்ப்ரஹெக்கும் விதுத்தம்ஷ்ட்ரன் என்னும் விதாயர னுகிச் செல்கின்றவன் பூர்வவைராநுவாஸத்தால் ஸஞ்ஜயந்தஹட்டாரகர்-கண்ணே மஹாபஸர்கங்களைச் செய்தனன்.

இவ்வண்ணம் ஸம்ஸாரத்துள்ளே பரிவர்த்திக்கின்ற ஸரீரிகட்குக் கர்மவஸத்திலுல் அந்யோந்யம் உபகாராபகாரங்கள் கூடுவதாகியபின், பாபநிவந்யநமாகிய கோபவேகத்தினையும் விதுத்தம்ஷ்ட்ரனையும்விடுவா

---

* 'ஸஹல்யபி நிவ்ருத்த்யந்தே வாவித்வா லாந்தவம் யயௌ.' (59: 280.) என்பது மூலம். 'பலபத்ரனும் பரமநிவ்ருத்தியில் இருந்து (ஸம்யமியாகி) லாந்தவம் என்னும் ஸ்வர்க்கம் அடைந்தான்' என்பது கன்னட வுரை.

1. யர்மவொய நாநக்ஷத்ரம்.

யாக என்று ஆதித்யாஹன் என்னும் மேவத்திலுல் வர்ஷிக்கப்பட்ட யர்ம கலெ என்னும் அஜதவஷ்டியால் அவிக்கப்பட்ட கோபாதீயனுகிய யரணேந்ரன் சொல்லுவான் :

'தெவனே, உனது ப்ரஸாதத்திலுல் ஸஜர்ம ப்ரஜா நமஹாயநத் தினை யடைந்து கதார்த்யனுயினேன் ; ஈஜ்யமாகிய விஷ்ணுயார் ஸ்வவிஷ்ணு பலத்தால் தபோயநராயினர்க்கு மஹோபஸர்கங்களைப் பண்ணுவராத லில், இவர்களின் மஹாவிதியைகளை அழிப்பன்' என்று சொல்ல, ஆதித் யாஹனும் அதனை ஸம்வதியாது நிவாரித்தபின், நாமெந்ரனும் அதனை ஒழிந்து விதியுதுஷ்டர வம்ஸத்துட் டோன்றிய புருஷராயினர்க்கு மஹா விதியை [1] வதியாகாதொழிவனவாகவும், ஸ்த்ரீகளாயினர்க்கு ஸஞ்ஜயந்த ஹட்டாரகர்ஸந்நியாநத்து ஸாயிக்க வதிப்பனவாகவும் இந்தப் பர்வதம் விஷ்ணுயார்க்கு லஜ்ஜையினைப்பண்ணுதற்கு இடமாதலின், இன்று-முதல் ஹ்ரீமான் என்னும் நாமத்தினைப் பெறுவதாகவும் நிச்சயித்து, தத்பர்வதத்தின்கண்ணே ஸஞ்ஜயந்தஹட்டாரகப்ரதிபிம்பஸ்தாபந மும் பண்ணி, விதியுதுஷ்டரை ஸாமவசநங்களாலும் ஆதித்யாஹனை ஸ்துதிவசநங்களாலும் அதிநந்தித்தபின், அவர்களும் வைராநுபந் யத்தினீங்கி ப்ரஸந்நசித்தத்தினராகித் தமதிடம் அடைந்தனர்.

அய, ஆதித்யாஹதெவன் உஷஸாமரோபமகாலாவஸாநத்து, ஜம் வுத்வீப ஹரதகேஷத்ர உத்தரமயூராபுரத்து ராஜா அநந்தவீர்யன், தெவிமார் மேருமாலினியும் அமிதமதியும் என இருவர் ; அவருள் மேரு மாலினிபக்கல் மேரு என்னும் புத்ரனுயினன். யரணேந்ரன் * அமிதமதி-பக்கல் மந்தரன் என்னும் புத்ரனுயினன். இவர்களிருவரும் ஸகல விஷ்ணு ஸம்பூர்ணராகியபின், விமலதீயக்கரஸமவஸரண மடைந்து பரிப்ராப்த யர்மப்ரவணத்தராகி ஸம்ஸாரமோசஹொமவைராதும் வந்து ஜிநதீக்ஷா ப்ராப்தராகி விமலஹட்டாரகர்தீர்த்யத்துள் மணயாபதும் அடைந்தருளினர்.

ப்ரத்யேகம் ஏதேஷாம் ஹவாவலிः

†வுயஉம ஹிம்ஹவெநிः காவிஷ்கவு [2][அர்க்க]வுலிः
தெதாஉஸ்நிவெரஷ்டமஜவதிः வஜ்ராயுயொ நரவதிः
ஸஹஸ்ராஸ்ரகவு ஸ்ரீயஸிः வஸக்ரயக்ஷிஜி தெவிः
ஸ்ஸிவெதெர விஷ்ணயஸிः வஜ்ரயக்ஷ ஜிநெஸ்வர ஊதி

---

1. ஸாயியாதொழி. 2. ஏடுகளில், கநகவுலிः என்றே உளது.
* அமிதவதி என்று மூலம். 303. † 306,7 பார்க்க.

*வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டி க்ரமம்

ஸ்ரீ ஸூத உவாச

ஸ்ருஷ்டி ப்ரகரணம் ஸர்வம் ஸமாஸ வ்யாஸ யோகதஃ

ஸ்ரீயுதா

காவிஷ்கரணம் ஸ்ரேஷ்டம்

ஸ்ருதிதாத்ர

ஸ்வர்தாதாரம்

வீதஹவ்யஃ

சூதி தூராஹம் [லாந்தவகல்பத்தில்]

தொடர்ந்து உதி

†வாராணீ

வர்ணாச்ரய

ஸஹாஸ்ரகே வைவஸ்வதே

யஜ்ஞாயா

காவிஷ்கரணம்

ஸ்ருதாயாயம்

ஸ்வர்தாதாரம்

விஷ்ணோ

ப்ரகர்ஷாத்மா நாம கஃ

ஸ்ரீயாஜ்ஞா

ப்ரஹ்மகல்பாதௌ

ஜயஞ்ஃ

யஜனைர்ய

ஸ்ருஷ்டி முதல்

†ஸ்ரீஹரி

கமலநாபஃ

ஜகத்

கர்ணாபரணம்

வராஹரூபதாரகஃ

ஸஹாவதரம்

வ்ருத்ரஹாநாமகஃ

தர்மஸம்ஸ்தாபநார்தாய

கதிதாரணவ்ரதஃ

ஸஹாதபோ நாமகஃ

ஸஹாவதரம்

வாராஹகாநாமகஃ

ஏகமஹாதம்ஷ்ட்ரஃ

விஷ்ணோர்தம்ஷ்ட்ர உதி

§ஹரிதஃ

விஸஹவர்ணஃ

உஷஸிதோஷஸிதோஷஸிதஃ

யக்ஞாயஜ்ஞிய உதி.

வனம் யதாமர்திஷ்ட தேனிராஸ்வாதீவ

ஷ்ரோநாபி கஜர்வரிவாகவமாத்ரவஜ்ர

வளவ்யம் க்ருஷ்ணகுதியாதி தஸ்ரஃவ

ஸாவம்ஷ்ட்ரபோத வராஹத்வஜம் ப்ரவதாஃ ||

---

* 308–9 பார்க்க
† 310–12 பார்க்க.
‡ 59: 313–5. பார்க்க.
§ 59: 316. பார்க்க.
‖ 59: 317.

ஞுநீதெதா யொ விஜெஹாஸ் ஹுதஉதிஷுஷா வெஉஷெஜ்ணு வொஷாஸ்
தஜ்ஜம் ஜிக்ஷுவஹமுஹ்ம் ஸிவஉஉமஉஸ் சூஹாஜ்ஜிஹாவூ தீதுஷுதுஃ
தம் வஜெ வஜ்ஜயஜ்ஜம் உஷுநிஉவநிஹுஹுதி ஹீஜ்ஜஉதி வூஜாஜு கீதிஹ்ம்
ஜுஜ்ஜாஹெஹெதாஃ வதாநாம் விநிஹிதவிஜு வஷ்டூசூஹணாதீயஷுவழு

விஉஜுஜி நமணயஷுவஹ
உஹிஉத வஜ்ஜஉஹ் உஜ்ஞிஷ்ஷும்ஹௌள
ஜெஷுஜிவாவஜு உஹிவஜெ
ஜெஷுஷும் உஜ்ஞும் வாவி ||

இதி த்ரிஷஷ்டிலக்ஷண மஹாபுராணஸங்க்ரஹே விமலஜிநபதி-
ர்மஸ்வயம்ஹுஷ மயூஷ ஸஞ்ஜயந்த, மேருமந்தரபுராணம் பரிஸமாப்தம்.

வஸுஹஉஃ

14. ஸ்ரீ அநந்தநாயஸ்வாமி புராணம்

யாஸா வஜ்ஜயஸ்ஸ நாஹிவ ஜவ விகவஸ்ஜ்ரயாவஸ்ரீ ஸ்ரொவநா நாம
ஷ்ணாவஸ நுவஸ்ர விஸ்ரொவி-ஹ்ரவி தஜவஸ்வநெ வஸ்வ்ரஹாவிஜ்ஸாபஸா
யவஸ்ர நஜ்ஜ்ரயாஸ்ரீணா நாஜ ஜிஜ தவிஜ ஸ்ரஜ்ஜா நஸ்வளவ்ரஹிகா நாம
வஸ்ரெஜ நஜ்ஜம ஜிஸ்ரெநஜ்ரஂ நதவஸ்ரஸ்ரகஸ்ரடாஸ்ரீஜவாஜாவஸ்ர நஜ்ஜழ

ஸயெஜாநீம் ஸநஜ்ஜஜிஸ்ரெநஜ்ர வஸ்ராணம் வஸ்வஸ்யதெ.

யாதகீஷண்ட பூர்வஸ்மாம ஐராவதகேஷத்ரத்து * அரிஷ்டபுராயி-பதி † பத்மரயன். அவன் ஒருநாள் ஸ்வயம்ப்ரஹஜி நபதிஸமீபத்தே பரிமஜ்ஹீத யர்மோபதெஸத்தனகி, ‡ வநராயபுத்ரன்மிசை வைத்த ராஜ்ய ஸாரத்தனகி ஜிநதீக்ஷையினை ப்ராபித்து; விஸ்ரஸ்யமீஜர்ஸ நாஜி ஸாவிதஷோடஸகாரணபரிணமத்தால் வஜதீர்த்-ங்கரத்வநாம மஹா புண்யகர்மத்தனகி, அந்த்யகாலத்து ஆராயநாவியால் ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து அச்யுதகல்பத்துப் புஷ்போத்தரவிமாநத்து அச்யுதேந்த்ர னுயினன்.

அய, ஜம்வஸ்ஜீப ஸாரதகேஷத்ர அயோயஜ்யா நமராயபதி இக்ஷ்வாகுவம்ஸ காஸ்யபகொத்ரத்து ஸிம்ஹஸேந மஹாராஜன்; தெவி ஜயஸ்யாமை. அச்யுதகல்பத் திருந்த அச்யுதேந்த்ரன் இருபத்திரண்டுகடற் காலம் திவ்யஸுவம் அநுஸவித்துத் தன்னுடைய ப்ரஹாவத்தாலே ஸ்வர்-மாவதரணகல்யாண ஷோடஸஸ்வப்நவத நப்ரவேஸமஜ்ஹர்ஸ நபுரஸ்ஸர மாகக் கார்த்திகமாஸ [1] கஜஷ்ண ஜாத்ரயோதஸத்து ரேவதீ நக்ஷத்ரத்து ப்ரஹாதகாலத்து ஜயஸ்யாமாமஹாதெவீ மர்ஹாவாஸம் அடைந்தருளினன். பின்னை, நவமாஸபரிபூர்ணமாகியவிடத்து § ஜ்யேஷ்ஸமாஸ கஜஷ்ண ஜாத்ரயோதஸ ரேவதீ நக்ஷத்ரத்துப் புஷ்யயோகத்தின்கண் மர்ஹாவதர ணஞ் செய்தருளினன்.

[2] அதுபொழுதே சதுர்விய்ரெவரெவேந்த்ரர்கள் வந்து ஜந்மாஹி ஷேககல்யாண நந்தரம் அநந்தஜிநன் என்று ஸ்ரீநாமஞ் செய்து விடை கொண்டு போயினர்.

---

* மேருவிற்கு வடக்கில் அரிஷ்டபுரத்தில் என்று மூலம். 60: 2.
† இவன்தேவி லக்ஷ்மீமதி. கன். அன்நீ. 3: 24.
‡ மேகரதன். ஷெ 3: 27. 1. ஸுக்ல.
§ ப்ரதமை! என மூலத்தால் (60: 18) தெரிகின்றது.
ஆஷாட! க்ருஷ்ண த்ரயோதஸி என்று கன். அன்நீ. 4: 361.
2. அதுபொழுதே செவ.

விமலஹட்டாரகர்யர்மதீயஸந்தாநகாலம் ஒன்பது கடற் காலஞ் சென்றபின், அதனது கடைக்கண் பல்யத்ரிபாதம் யர்மஸந்தாந விச்சமிஹமாகியவிடத்து, அதனுள் அந்தர்ஹிதபரமாயுஷ்யத்தனுகிய அநந்தஜிந்ஹட்டாரகன்கநகவர்ணமயமாகிய திவ்யதெஹோத்ஸெயம் ஐம்பது வில்லு. இவனது பரமாயுஷ்யம் மூப்பதுநூறுயிரம் ஸம்வத்ஸரம். * இவன் எழுநூறுயிரத்தைம்பதிணுயிரம் ஸம்வத்ஸரமாகிய குமாரகாலாவ ஸாநத்துப் பதிணேந்துநூறுயிரம் ஸம்வத்ஸரம்ராஜ்யஸுகம்அநுஹவித்து, ராத்ரியின்கண் உல்காபதநஷ்டநத்தால் வைராக்யஞ்சென்று, அநந்த விஜயன் என்னும் புத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, லௌகாந்திக தெவவொயிதனுகி ஸாமரஹத்தபரிஷிகைமிசை யெழுந்தருளி, ஸஹஸ்ரநரபதிகளொடுகூட ஷஷ்டொபவாஸஸஹிதனுகி, ஜ்யேஷ்டமாஸத்து கிருஷ்ணத்வாதசீபக்ஷத்து ரேவதீநக்ஷத்ராபராஹ்ண காலத்து தீக்ஷித்தருளி, இரண்டாநாள் அயோத்யாநகரத்து விசாவன் என்னும் க்ஷத்ரியன்க்ருஹத்துப் பஞ்சாஸ்சர்யகாரணமாகிய க்ஷீராஹாரம் பாரணை பண்ணி, அதிமஸ்யகாலம் இரண்டு ஸம்வத்ஸரஞ் சென்றபின், †ஸ்வதீக்ஷாவநத்து அஸ்வத்யவ்ருக்ஷமூலத்திருந்து சைத்ரமாஸ அமாவாஸ் யையில் ரேவதீநக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்து வாதிசதுஷ்டயக்ஷயஞ் செய்து அநந்தசதுஷ்டயம் ப்ராபித்தருளினன்.

அதுபொழுதே சதுர்வியதெவதெவேந்த்ரர்கள் வந்து ஸமவ ஸரணஞ் விஹிதிஸஹித சதுர்யகல்யாணபூஜையிணை ஸமாபாதித்தனர்.

இவர்க்கு [1] ஜயர்முதல் மணயர் ஐம்பதின்மர். பூர்வயரர் ஆயிரவர். ஸிக்ஷகர் மூப்பத்தொன்பதிணுயிரத்தைந்நூற்றுவர். அவயி ஜ்ஞாநிகள் நாலாயிரத்துமுந்நூற்றுவர். கேவலிகள் ஐயாயிரவர். வைக்ரி யிகர் எண்ணுயிரவர். மநஃபர்யய ஜ்ஞாநிகள் ஐயாயிரவர். மஹாவாதிகள் மூவாயிரத்திருநூற்றுவர். ஆக, முநிவரர் [2] அறுபத்தாறுயிரத்தைம்பதின் மர். ஸர்வஸ்ரீமுதல் ஆர்யாங்மணிகள் நூறுயிரத்தெண்ணுயிரவர். ஸ்ரா வகர் இரண்டுநூறுயிரவர். ஸ்ராவகிகள் நாலுநூறுயிரவர். தெவதெவிகள் அஸங்வ்யாதர். திர்யஞ்ஜாதி ஸங்வ்யாதம்.

ஏதத்ஆஹ்மணபரிவ்ருதனுகிய ஹரிவாஹ்யர்மசக்ரமெங்கும் விஹரித்து, கேவலிகாலமாகிய இரண்டு ஸம்வத்ஸரங் குறைந்தஎழுநூறு-

---

* இவன்தேவி ரத்னமாலெ. கன். அனந். 6: 64.

† அங்கு, தந்தையை வணங்கவந்தவிஜயனுக்கு ஸாந்திஸுபாசார்யர் 'அனந்த விரத'மும் பலனும் உரைத்தார். கன். அனந். 10: 62-88.

1. ஜயாஸ்யர் என்று பாடம். ஜயாக்யர்(=ஜயன் என்னும் பெயரினர்)என்பது மூலம். 60: 37.

2. அறுபதிஞ்யிரத்தைம்பதின்மர்.

யிரத்தைம்பதிலுயிரம் ஸம்வத்ஸரங் கடந்து ஸம்மேஹபர்வத மடைந்து ஒரு மாஸம் ப்ரதிமாயோமயாரியாகி, யோமஸம்ஹாரம் பண்ணி அவாதிகர்ம கூயஞ் செய்து ஆயிரத்தொருநூறுமுநிகளொடுகூடச் சைத்ரமாஸ அமா வாஸ்யையின் ரேவதீநக்ஷத்ர ப்ரஹாதஸமயத்து அபவர்மஸாம்ராஜ்யபதம் அடைந்தருளினன்.

*வூர்வூராமுகஃ வூயிதவர்ஷாயஃ வரயிவ்யாம
வஸ்ராஹிரிஸ் மிதஃ கிஷ்ணவஸாஹ்யாதெஜ்ஞஃ
தவ்ஷாஹ்யாதொஃஹவஹ நஜ்ஞஜிஹ்ஜகாஞ்ஜோ
யஷ்ஸாஃவதார்ஷ்ட தஃ நஜ்ஞஹவாஜ்ஜகாஹஃ ||

அய, அநந்தஜிநபதிகாலப்ரவிஜ ஸுப்ரஹ புருஷோத்தம மயஸுமித நாம சதுர்ய ராம கேஸவ ப்ரதிவாஸுதெவசரிதஞ் சொல்லுதும்:

ஜம்பூமதீப பூர்வவிதெஹ †நந்தநபுரத்து ராஜா மஹாபலன். அவன் ஒருநாள் ப்ரஜாபாலமுநீந்த்ரர்ஸமீபத்தே யர்மஸ்ரவணநக்ஷத்ரம் பரிஹரஹீததீக்ஷாவிதியினனாகி, ‡தபஃப்ரஹாவத்தால் ஸஹஸ்ராரகல்பத்து தெவனாயினன்.

அய, ஹரதவிஷய பௌதநபுராயிபதி வஸுஷேணமஹாராஜன். அவனுக்குப் §பஞ்சஸததெவிமார் உளர். ப்ரயாடநியாகிய மஹாதெவி நந்திதெ என்பாள். ராஜாவும் அவள்மேல் வஸந்தபுஷ்பமஞ்ஜரியில் வண்டுபோல் அநுரக்த சித்தத்த னாயினன். அங்யத்ர, மலயவிஷயத்து ராஜா சண்டஸாஸநன் என்பான். அவன் வஸுஷேணனோடு $வைர்ய ஹாவத்தால் வந்து பௌதநபுரத் திருந்தகாலத்து, நந்தாதெவீதர்ஸநத்தால் வ்யாமோஹிதசேதஸ்ஸனாகி, யாதானும் ஒரு உபாயத்தால் அவளையும் உடன்கொண்டு¶ஸ்வதெஸம் ப்ரவெஸித்தனன். ஆதர்வலனாகியவஸுஷேணனும் நந்தாவிரஹிதராஜ்யஹொமாதுஹவநத்து அநாதரவுஜியனாகிப்போகி, ஸ்ரேயோமுனயர்ஸமீபத்தே தீக்ஷித்து, விஷ்ணுநிஷ்க்ரீயிதாதிதபஸ்சரணங்களைப் பண்ணி, பராஹிஸுத மாகாத வலத்தொடு-

---

* 60: 48.

† வத்ஸகாவதி விஷயத்து என்று கன். அந்தீ. 12: 41. வச.

‡ விஷ்ணுநிஷ்க்ரீடிததபஸ்வினால். 60: 61; கன். அன்தீ. 12: 43. வச.

§ பஞ்சஸததெவிமாருள் ப்ரயாடநி என்றிருக்கலாம்.

‖ ஸுநந்தை. கன். அன்தீ. 11: 18.

$ மித்ரபாவத்தால் என்று மூலம். 60: 52.

¶ வழியில் வஸுஷேணனுடைய ஸாமந்தனை விஷ்ணுசூடனைப் போரிற் கொன்றான். கன். அனந்தீ. 11: 49-62.

ஆ வஸுஷேணன் சண்டஸாஸனனூரை முற்றிப் பொருது உட்புக்கு, இறந்து கிடந்த தேவியைக்கண்டு வருந்தி மீண்டான். கன். அன்தீ: 11: 80—12: 28.

கூடிய பஹுவிஹவலாஹத்து மிஹாநவமியினஞகி, * ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து ஸஹஸ்ராரகல்பத்து தெவ ஞயினன்.

சண்டமாஸநனும் அநேககாலம் ஸம்ஸாரத்துட் பரிஹ்ரமித்துச் செல்வான், அயர்மாநுஸங்யிபுண்யலவம் ஆஸ்ரயித்து, காஸீவிஷய [1] வாராணஸீபுரத்து [2] விஸாலமஹாராஜனுக்கும் தெவி முணவதிக்கும் மயஸுதஹநன் என்னும் புத்ரனாகி, ஹரிசரப்ரதிவாஸதெவ ஞயினன்.

ஜம்பூத்வீப ஹரதக்ஷேத்ராயாவதீநகரத்து ராஜா ஸோம ப்ரஹன்; தெவிமார் [3] ஜயவதியும் வீதையும் என இருவர். ஸஹஸ்ராரகல்பஸ்யராகிய தெவர்கள் பதினெட்டுக்கடற்காலம் அமரஸுவம் அநுஹவித்து, மஹாபலனாகிய தெவன், ஜயவதிக்கு ஸுப்ரஹன் என்னும் புத்ரனாகி, பலதெவ ஞயினன். வஸுஷேணனாகிய தெவன் வீதைக்குப் புருஷோத்தமன் என்னும் புத்ரனாகி வாஸுதெவ ஞயினன். ராமன் ஸ்வேதமூர்த்தியன். கேஸவன் ப்ரதிவாஸுதெவ னிருவரும் நீலவர்ணத்தர். இவர்களது ஸரீரோத்ஸெயம் ஐம்பது [4] வில்லு. மூவர்க்கும் அத்யல்பஹெஹம் உள்ளநுபவித்த பரமாயுஷ்யம் முப்பதுநூருயிரம் ஸம்வத்ஸரம்.

மற்றொருநாள், ராமகேஸவர்களது விஹாரதியினை † நாரதாதிகளால் அறிந்து யுத்தோத்ஸவனாகி வந்த ‡ மயஸுதஹநனால் எறியப்பட்ட [5] சக்ரத்தினால் அவன்றன்னையே லோகாந்தரம் அடைவித்த புருஷோத்தமனும் ஸுப்ரஹனும் அநேககாலம் அர்யஹரதாயிபத்யஸுவம் அநுஹவித்தனர். ஆயுஷ்யாவஸாநத்துப் புருஷோத்தமன், மயஸுதஹநனடைந்த அவயிஸ்யாநமடைந்தபின், ஸுப்ரஹனும் ஸோமப்ரஹகேவலிஸமீபத்தே ஜிநதீக்ஷையினை ப்ராபித்து, தபஃப்ரஹாவத்தால் மோக்ஷபதமடைந்தருளினன்.

§ வாஸுதெவனுக்குக் குமாரகாலம் எழுநூறு ஸம்வத்ஸரம். மண்டலிககாலம் ஆயிரத்துமுந்நூறு ஸம்வத்ஸரம். விஜயகாலம் என்பது

---

* ஸந்ந்யாஸவிதியால் ஸரீரம் விட்டு. 60: 57.

1. வாரணஸீ.

2. விஸாலமஹாராஜாவுக்கும். அரசன் அரசி இவர்பெயர் மூலத்தில் கூறப்படவில்லை. 60: 71.

3. விஜயவதி என்றும் பாடம். ஜயாவதி என்று கன். அன்நீ. 12: 40.

4. வில்லளவு.

† நாரதனால் என்று 60: 72; நாரதன் இராமகேஸவர்களிடம் வந்து ப்ரதிவாஸுதெவனைக்குறித்துக் கூறினன். கன். அன்நீ. 13: 24–40.

‡ மதுஸூதனன், யானை ரத்னம் முதலியவற்றைத் திறையாகத் தரும்படி நாரதனையே அனுப்பினன். பலதெவ வாஸுதெவர் மறுத்தனர். அதனால் போர் ஆயிற்று என்பது மூலம். 60: 72—8. மதுகைடபன் என்று. கன். அன்நீ. 13: 5.

5 சக்ராயுதத்தினால்.

§ இந்தப் பத்தி'யின் விஷயம் மூலத்தில் இல்லை.

ஸம்வத்ஸரம். சக்ரித்வகாலம் [1] இருபத்தொன்பதுநூறுயிரத்துத்தொண் ணூற்றேழாயிரத்துத்தொளாயிரத்திருபது ஸம்வத்ஸரம்.

*ஸாம்ராஜ்யஸாஸ்வஸௌவ்யம்
ஸுஷுபே வஸுதாதேள ஸகம் ஸுக்லா
ஷுயதொ நிவர்ணதரா
ஷவதொஷயொ வர்த்திவெவிசுவாகி ॥

இதி ।த்ரிஷஷ்டிலக்ஷணமஹாபுராணஸங்ரஹே அநந்தஜிநபதி, ஸுப்ரஹ புருஷோத்தம மயஸுஷநபுராணம் இஷம் பரிஸமாப்தம்.

வலிஷஹஃ

---

1. இருநூற்றிருபத்தொன்பதுநூறு. * 60: 85.

15. யர்மஸ்வாமி புராணம்

வீகூவா வ ணெைஒ ஊ ர்ஹாவாம் வஉநஉய
ஊ யாம் யஹை ஒொகெகூவஎொஃ
ஹ்ம்ஹாஹவ்ஹாயிெநாஜி தி ஹ ஊவ ந
உஹாஹஜஹூஉஎ தூ ஹூவஉாவஸ்
யதெதிஜொ உணை ஹெகூஹாஸ் ஷ்ஹவவ ஹ்ஸிவ
ஹ ஹாவீ ஐயாகூ ர்ஹிஒொஉயாஸ்
வஒெ யஉ ர்ம் ஜிநெநி ஐ ம் வாஉஉஹ ஊவஉ
ஷூாஷுவெ ஷூாஜ்ஹிஷ்ஷுழ ॥

சுவெஒாநீம் யஉ ர்ஜிநவ திவ ஹாணம் சூஹாஹ்யதெ.

யாதகீஷண்ய பூர்வஹாம ஹீதா நதீஉ கூணதீரத்து வத்ஸவிஷய ஸ ஹ்மீமா நமரத்து ராஜா * உஹாயன். இவன் ஒருநாள் † சைத்ரமாஸத் துச் சந்ரு ஸ ஹணஉர்ஹ நத்தால் தன்னுள்ளத்துக் கருதுவான்: 'அஹோ! ஸகலகலாபரிபூர்ணனும் அகிலகுவலயப்ரஹ்லாதியும் அதிகாந்தனும் அவண்டித பரிமண்டலத்தனும் ஆகாஹசரனுமாகிய சந்ரனுக்கும் இத் தன்மையதாகிய பராஹிஹ்மதத்வம் உளதாயிற்று. இனி, கர்மபரவஹ ராகிய ஸம்ஸாரஸத்வங்களுக்கு நிர்மூலமாக வரும்' என்பது கருதினன். தஉக்தஞ்ச—

‡காணம் கவலுயா ஹாதீ கலாஹிஃ வரிவ ணர்வாஹ
ஹ்ம்உஹஹவ்ஹாவி வெதீஉஹவஜ்ஜீாஉநுவஹ்வ கா மதிஃ ॥

இப்பெற்றிய ஸம்ஸாரவைராக்யஞ்சென்று § அதிரயன் என்னும் புத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து ‖ முநிவ நம் புக்கு யதிபதியாகி, ஷோடஹகாரணஹாவ நாநிவஜ்ஜீயர்கர நாம மஹாபுண்யகர்மத்தனகி $ ஸல்லேவ நாஷியாயால் ஸரீரபரித்யாமஞ் செய்து ஸர்வாயர்ஹிஜியினை ப்ராபித்தனன்.

---

* இவன்தேவி கோமிநி. கன். தர்ம. 5: 60. வச.

† வஸந்தத்தில் பௌர்ணமியில் நிகழ்ந்த ஜ்ஞேத்ஸவத்திற் சந்த்ரக்ரஹணம் கண்டு என்று மூலத்தில் (61: 5] உளது. ‡ 61: 6.

§ மஹாரதன் என்று மூலம். 61: 7.

‖ நூற்றுவரரசரொடு என்று கன். தர்ம. 5: 131. வச.

$ ஆராதனையால் என்று. 61: 8

அய, ஜம்பூத்வீப ஹரதக்ஷேத்ர ரத்நபுராயிபதி குருவம்ச காச்யபமோத்ரத்து ராஜா *ஹரிமஹாராஜன்; தெவி †ஸுப்ரதெ. ஸர்வாய-ஹ்வயிகியுள் விருந்த ஹமவாந் த்ரயஸ்த்ரிம்சத்ஸாகரோபம காலம் அதிமிந்த்ரஸுவம் அநுஹவித்தபின், ஸ்வர்கவதரணகல்யாண ஷோடசஸ்வப்நதர்சநபுரஸ்ஸரமாக வைசாவமாஸ ‡கரஷ்ணத்ரயோ தசீபக்கத்து ரேவதீநக்ஷத்ரத்து ஸ்வர்கவதரணஞ் செய்து ஸுப்ரஹா மஹாதெவீ கர்ஹாவாஸ மடைந்தருளி நவமாஸபரிபூர்ணமாகியபின், மாவ மாஸ ஸுக்லத்ரயோதசீபக்கத்துப் புஷ்யநக்ஷத்ரத்து முருயோகத்து கர்ஹாவதரணஞ் செய்தருளினன்.

அதுபொழுதே தெவதெவேந்ரர்கள் வந்து மந்தராஹிஷேக கல்யாணபுரஸ்ஸரம் யர்மன் என்று ஸ்ரீநாமஞ் செய்து விடைகொண்டு போயினர்.

அநந்தஜிநபதிஹட்டாரகர்யர்மதீர்த்தஸந்தாநகாலம் நாலு கடற் காலஞ் சென்றதனது கடைக்கண், அர்யபல்யோபமகாலம் விச்அதிஹ யர்மத்த தாகும். அதனு ளடங்கிய பரமாயுஷ்யத்தனுகிய யர்மஸ்வாமி-ஸ்வர்ணவர்ணத்ததாகிய திவ்யதெஹோத்ஸெயம் நாற்பத்தைந்து வில்லள வாகும். பரமாயுஷ்யம் பத்துநூறுயிரம் ஸம்வத்ஸரம். இரண்டுநூறு யிரத்தைம்பதினுயிரம் ஸம்வத்ஸரம் குமாரகாலங் கடந்து, ஐந்துநூறுயிரம் ஸம்வத்ஸரம் ராஜ்யஸுவம் அநுஹவித்தபின், உல்காபதநிமித்தமாக ஸம்ஸாரஸரீரஹொகவிரக்தனுகி லௌகாந்திகதெவவொயிதனுமாகி, ஸுயர்மன் என்னும் ஜ்யெஷ்ஹபுத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, ஸுரபதி விஹித பரிநிஷ்க்ரமணகல்யாணநந்தரம் நாகதத்தை என்னுப் ஸிவிகைமிசை எழுந்தருளி ஸாலவநோதயாநத்து ஸஹஸ்ரஹொபதிக ளொடுகூட ஷஷ்ஹொபவாஸ ஸஹிதனுகி, மாவமாஸ ஸுக்லத்ரயோதசீ பக்ஷத்துப் புஷ்யநக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்துப் பரிகர்ஹிதபரமதீக்ஷாவியி-யினனுகி அதுபொழுதே சதுர்ஜ்ஞாநயரனு மாகி, இரண்டாநாள் பாடலீபுத்ரநகரத்து §யுவாநஸெநநரபதிகர்ஹத்துப் பஞ்சாஸ்சர்ய கரமாகிய பாரணை பண்ணியருளியபின், அதிமஸ்யகாலமாகிய ஸம்வத்ஸரம் ஒன்று கடந்துஸ்வதீக்ஷாஹ ¶ஹணவநத்துஸப்தச்அதெக்ஷமூலத்திருந்து புஷ்யமாஸ பௌர்ணமாஸியின்கண் புஷ்யநக்ஷத்ரத்து அபராஹ்ணகாலத்து வாதிகர்மக்ஷயஞ் செய்து அநந்தசுஹ்டயம் ப்ராபித்தருளினன்.

---

* மஹாஸேனன். கன். தரீம. 2: 42.

† ஸுவ்ரதை கன். தரீம. 3: 46.

‡ ஸுக்லபக்ஷம் என்று மூலம். 61: 15.

§ 'தான்யஸேநன்' என்பது கன்னட மூலம் (61 41:); தன்யஷேணன் என்று ஹிந்தியுரை மூலம். ¶ ஸாயாஹ்நம் என்று மூலம். 61: 43.

அதுபொழுது [1] ஸுரபதிகள் வந்து ஸமவஸரணஸ்திஹஸ்திக கேவலோத்பத்திமஹாகல்யாணஞ் செய்து ஸேவாதத்பரராயினர். யர்மஸ்வாமிக்கு அரிஷ்டஸேநர்முதல் மணயர் நாற்பத்துமூவர். பூர்வயரர்தொள்ளாயிரவர். ஸிக்ஷகர் [2] நாற்பதினாயிரத்தெழுநூற்றுவர். அவயிஜ்ஞாநிகள் மூவாயிரத்தறுநூற்றுவர். கேவலிகள் நாலாயிரத்தைந் நூற்றுவர். விக்ரியாஜுலிப்ராப்தர் ஏழாயிரவர். மநஃபர்யயஜ்ஞாநிகள் நாலாயிரத்தைந்நூற்றுவர். மஹாவாதிகள் இரண்டாயிரத்தெண்ணூற்றுவர். ஆகத்தபோயநர் அறுபத்துநாலாயிரத்துநாற்பத்துமூவர். ஸுவ்ரதைமுதல் ஆர்யாங்மதைநகள் அறுபத்தீராயிரத்து நானூற்றுவர். ஸ்ராவகர் இரண்டுநூருயிரவர். ஸ்ராவகிகள் நாலுநூருயிரவர். தெவதெவிகள் அஸங்வ்யாதர். திர்யஞ்ஜாதி ஸங்வ்யாதம்.

ஏதத்பாஷமண பரிவ்ருதனுகிய ஸுமுவார் ஸர்வயர்மக்ஷேத்ரங்களிலும் விஹரித்து ஸஜ்ஜோபதெஸஞ் செய்தருளி ஒருலக்ஷவத்ஸரங் குறைந்த இரண்டுநூருயிரத்தைம்பதினாயிரம் ஸம்வத்ஸரமாகிய கேவலிகாலாவஸாநத்து ஸம்மேதபர்வதசிவரத்து ஏகமாஸம் ப்ரதிமாயோகயாரியாகி யோகாஸ்ரவநிரோதஞ் செய்து, * எண்ணூற்றெருமுநிகளொடுகூட ஜ்யேஷ்டமாஸ ஸுக்லசதுர்தீபக்ஷத்துப் புஷ்யநக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்து † அபவர்மபரமாநந்தஸுவம் ப்ராபித்தருளினன்.

‡ நிஜிக்தி உஸுயஷ்ஸ ரிவஸ்நூரவொஜ்ஜெஹஷிஜ்ரதாம் மகவா।
யதக்ஷ்ஸ வாத ஸுவொஃ யதக்ரா யுஸுயி உஸுயாயஜ்ஜெ ॥

§ நிஹதவாகயுவாகிஃ நிஷ்ஷுயாஜ்ரவவொயொ
மஷிதவஸுயதெக்ரா யதக்நாஷ ஜிதெநஜ்ரஃ।
திர்ரதயத நஸுவி நாஸுவாஸ்நிதக்ஷுஷ்ஷதக்வாஸுொ
ஷிஸுத ஸுஸுவதநஜ்ஜம் ஸுாஜ்ஞவவக்ராத்தகொ வஃ ॥

அய, யர்மஜிநதீயக்ப்ரவிலில ராகிய ஸுஉர்ஸுந புருஷஷிம்ஹ மயுக்ரீவர் என்னும் பஞ்சமராம கேஸுவ ப்ரதிவாஸுதெவர்களது சரிதஞ் சொல்லுதும்:

ஜம்வுத்வீப பூர்வவிதெஹ வீதஸோகநகரத்து ராஜா நரவ்ருஷஹன். இவன் ஒருநாள் நிர்விண்ணஸம்ஸாரஹொமத்தனுகி, உம

1. ஸௌயர்மேந்த்ராதி தெவர்கள் வந்து.

2. இது மூலத்தால் [61: 45) கொண்டது. நாற்பத்தொன்பதினாயிரத்தெழுநூற்றுவர் என்று பாடம். அது மொத்தத்தொகைக்குப் பொருந்தவில்லை.

* எண்ணூற்றெருண்பது என்று மூலம். 61: 51.

† அந்த்ய ராத்ரியில் என்று மூலம். 52.

‡ 64: 54. § 61: 55.

வரமுனிஸமீபத்தேதீக்ஷித்து, [1]தபஸ்சரணவலத்தால் ஸஹஸ்ராரகல்பத்து தெவ ணயினன்.

இஹ, [2]ராஜஹரஹநமரத்து ராஜா ஸுமித்ரன். இவன் மஹாமாநமர்வித்தனும் மஹாமல்லனு மாகி, மல்லகரிகுலகேஸரி என்னும் அந்வர்த்தாஹியாந முடையனுகிச் செல்லாநின்றகாலத்து, அவனுடைய மர்வோக்திகளைக் கர்ணபரம்பரையால் கேட்டு அதிஹுரத்திலே ராஜவிம்ஹன் என்னும் ராஜகுமாரன் ஸ்வயமபி மஹாமல்லனும் மாநஸார்லியுமாதலால், மல்லகரிகுலகேஸரிகாலன் என்னும் அஹியாநகாஹளபுரஸ்ஸரமாக ஸ்வஹெஸத்துநின்றும் போந்து ராஜஹரஹம் புகுந்து மல்லயுலஸங்நாஹஞ் செய்து ரங்மஸ்யாநத்து நிற்ப, ஸுமித்ரராஜனும் தன்னுடைய கர்ணபுடங்களை ஹெதிப்பதாகிய காஹளரவங்[3] கேட்டலுமே கதுமென நிமிர்ந்து மஹாகோப மெய்திச் சென்று மல்லயுலஸங்நாஹஞ் செய்த பொழுது, ராஜவிம்ஹனுடைய ஹஸ்திதமதஹுஜயுமஹண்டத்தனுகிச் சிறிது பொழுது ஸுமித்ரராஜன் அலாதவலய விஹரமத்த ணயினன்.

அது கண்டு நின்ற பரீக்ஷகஜநங்களாயினுரெல்லாரும் ஆஸ்சர்ய மடைந்து, 'புராணஸுதிப்ரஸித்தராகிய ஹரதவாஹுவலிமல்லயுல மல்லது இவர்கள்யுலத்திற்கு நிகரில்லைபோலும்' என இருவரையும் ப்ரஸம்ஸித்து, ராஜவிம்ஹனுக்கு விஜய ஘ஜங் கொடுத்து விடுத்தனர். ஸுமித்ர ராஜனும் தன்னுடைய மாநஹங்மத்தால் * நிவ்ருத்தராஜ்யஹொமத்தனுகி, கூர்ஷ்ணசார்யமுநிபர்ஸ்வத்தே தீக்ஷித்து, 'ஜங்மாந்தரத்தில் அந்யரால் அநுல்லங்வ்யமாகிய பலவிஹரமதி ல ரஹ மே தபஃலமாவது' என்று நிணைந்து நிஹாநஞ் செய்து, காலாந்தரத்து மாஹேந்ரகல்பத்து தெவ ணயினன். ராஜவிம்ஹனும் சிரகாலம் ஸம்ஸாரத்து பரிஹரமித்து, குருஜாங்மலவிஷய [4]ஹஸ்திநாபுரத்து மயுக்ரீவன் என்னும் ஹரிசரப்ரதிவாஸுதெவ ணயினன்.

[5]வமபுரத்து இக்ஷ்வாகுவம்ஸத்து ராஜா விம்ஹஸேநன்; தெவிமார் விஜயையும் அம்பிகையும் என இருவர். நரவ்ருஷஹணகிய ஸஹஸ்ராரகல்பத்து தெவன் அவ்டாஹுஸஸாமரோபமகாலாவஸாநத்துப் போந்து விஜயாதெவீபுத்ரணுகி ஸுஹர்ஸநன் என்னும் பலதெவ ணயினன். ஸுமித்ரணுகிய மாஹேந்ரன் ஸப்தஸாமரோபமகாலாவஸாநத்துப் போந்து அம்பிகாபுத்ரணுகி, புருஷவிம்ஹன் என்னும் வாஸுதெவ ணயினன். ஸ்ஹடிகநீலவர்ணத்தராகிய ராமாஹிகள்ஸரீரோத்

---

1. தபஸ்சரணவலத். 2. ராஜஹரஹத்.
3. கேட்ட...ஒடித்து நிமிர்ந்து.
* மகனுக்கு அரசாட்சி யீந்து என்று மூலம்: 61: 61.
4. ஹஸ்திநாமபுரத்து. 5. வமபுர.

ஸேயம் நாற்பத்தைந்து வில்லு. ப்ரதிவாஸுதெவாதிகளது ஆயுஷ்யம் உபலக்ஷணவர்ஷமாகும். பலதெவ வாஸுதெவவிஹிதிவிஜயம்ஹணத்தினை அஸஹம்நஞகிய *மயூக்ரீவன் புருஷஸிம்ஹனல் பராஜிதனகி த்ரய-மதியினை ப்ராபித்தனன். அர்யசக்ரியாகிய புருஷஸிம்ஹனும் அவயிஸ்யா நம் அடைந்தனன். ஸுதர்மநபலதெவன் யர்மஜி நபதிஸமீபத்தே தீக்ஷித்து மோக்ஷப்ராப்த னயினன்.

†வாஸுதெவனுக்குக் குமாரகாலம் முந்நூறு ஸம்வத்ஸரம். மண்ட லிககாலம் ஆயிரத்திருநூற்றைம்பது ஸம்வத்ஸரம். விஜயகாலம் [1] எழுபத் திரண்டு. ஸாம்ராஜ்யகாலம் ஒன்பதுநூறுயிரத்துத்தொண்ணூற்றெண்ணூ யிரத்து முந்நூற்றெண்பது.

அய, யர்மஜி நதியூஸந்தா நகாலப்ரவிஜ னகிய மவவாந் என் னும் தாதிய ஸகலசக்ரவர்த்தியது சரிதஞ் சொல்லுதும் :

இஹ, [2] சித்ரமுஹநமரத்து ராஜா நரபதி என்பான் வாஸு பூஜ்யஹட்டாரகர்காலத் துள்ளான். ‡அவன்காலத்தே தபஸ்சரணம் பண்ணி மயூமரீரைவேயகத்து அஹமிந்த்ர னயினன். இருபத்தேழு கடற் காலம் அஹமிந்த்ர ஸுவ மநுஹவித்து, யர்மஜி நதியூஸந்தா நகாலத்துக் கௌஸலவிஷய ஸாகேதபுரத்து இக்ஷ்வாகுவம்ஸத்து ராஜா §ஸுமித்ரன், தெவி ஹரை; இவர்கட்கு மவவாந் என்னும் புத்ர னயினன். ஸ்வர்ண வர்ணமாகிய இவனது ஸரீரோத்ஸேயம் நாற்பத்திரண்டரை வில்லு. பரமாயுஷ்யம் [3] ஐந்துநூறுயிரம் ஸம்வத்ஸரம். இவன் க்ரமத்தால் ஸகல சக்ரவர்த்தியாகி ஷட்வண்டமண்டலாயிபத்யஸுவ மநுஹவித்துப் பின், மநோஹரவநத் தெ தழுந்தருளியிருந்த அஹயவொஷதெவலிகளை வந்தித்து யர்மஸ்ரவணநந்தரமே ப்ரியமித்ரன் என்னும் புத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, ஜிநதீக்ஷையினை ப்ராபித்துத் தபஃப்ரஹாவத்தால் மோக்ஷபத மடைந்தருளினன்.

‖இவனுக்குக் குமாரகாலம் இருபத்தையாயிரம் ஸம்வத்ஸரம். விஜயகாலம் பதினுயிரம் ஸம்வத்ஸரம். ஸாம்ராஜ்யகாலம் மூன்றுநூறு

---

* மதுக்ரீடனின் மிக்க விலையுள்ள ரத்னங்களைத் திறையாகத் தரவேண்டு மென்று தண்டகர்ப்பன் என்னும் மந்த்ரியை அனுப்பினன். பலதேவவாசுதேவர் மறுக்க, போர் நிகழ்ந்தது. 61: 76–80.

† இக் காலக்கணக்கு மூலத்தில் இல்லை.

1. எழுபத்தியாண்டு

2. சித்ரநுரத்து என்றும் பாடம். ஊர்ப்பெயர் மூலத்தில் இல்லை.

‡ அவனக்காலத்தே என்றிருக்க வேண்டும்.

§ வஸுமித்ரன் என்றுமூலம். 61: 92; ஸுமித்ரன் என்றுஹிந்தியுரைமூலம்.

3. ஐம்பதுநூறு.

‖ இவ் வருடக்கணக்கு மூலத்தில் இல்லை.

யிரத்துத்தொண்ணூறுயிரம் ஸம்வத்ஸரம். ஸம்யமகாலம் [1]ஐம்பதினாயிரம் ஸம்வத்ஸரம். கேவலிகாலம் இருபத்தையாயிரம் ஸம்வத்ஸரம்.

அய, தஜநந்தரம் ப்ரவர்த்தனகிய ஸநத்குமாரநாம சதுரந்த ஸகலசக்ரவர்த்தியது சரிதனஞ் சொல்லுதும் :

இஹ, விநீதாபுராயிபதி இக்ஷ்வாகுவம்ஸ ராஜா அநந்தவீர்யன்; தெவி ஸஹதெவி. இவர்கட்கு அச்யுதகல்பாமரன்ஒருவன் வந்து ஸநத்குமாரன் என்னும் புத்ர னயினன். இவனுடைய கநகவர்ணத்ததாகிய தெஹோத்ஸேயம் நாற்பத்திரண்டரை வில்லு. பரமாயுஷ்யம் மூன்று நூறுயிரம் ஸம்வத்ஸரம. * இவனுக்குக் குமாரகாலம் ஐம்பதினாயிரம் ஸம்வத்ஸரம். அத்துணையே மண்டலிககாலங் கடந்து ஸ்வபூர்வகாத புண்யோதயத்தால் சக்ரரத்ந மெய்தி உபவர்ஷஸஹஸ்ரம் திக்விஜயஞ் செய்து ஷட்வண்டமண்டலஸாம்ராஜ்யஸுகம் அநுபவித்துத் தொண்ணூறுயிரம் ஸம்வத்ஸரம் இறந்தபின், ஒருநாள் ஸௌதர்மேந்த்ரன் ஸபாஸ்தாநத் திருந்து ஸ்வரூபஸௌந்தர்யாதிஸயபரீக்ஷாஹிமுவராகிய தெவர்களுக்கு, 'சக்ரவர்த்தி ஸநத்குமாரன் ஸர்வாங்கொபாங்கஸுந்தரன். இவனுக்கு ஸதृஸர்ஜநத்ரயத்தும் இல்லைபோலும்' என்றனன்.

இருவர்தெவர்கள் 'அவனைக் காண்குவம்' என நினைந்து வந்து சக்ரவர்த்தியினைக் கண்டு விஸ்மயஹृதயராகி நின்று தமது வரலாறும் அவற்குச் சொல்லி, 'ராஜராஜனே, நிரதிஸயமாகிய நின்னுடைய வடிவு ரோமஜராதி தொஷரஹிதமாகப் பெற்றனையாகில் †தெவகுமாரரையும் அதிஸயித்திடுதி' என்று ஸமுசிதஸம்மாநவசநஞ் சொல்லித் தமதிட மடைந்தனர்.

பின், விசாரசதுரனகிய சக்ரவர்த்தி தன் உள்ளத்தே கருதுவான், 'அஹோ! ரூபஸௌந்தர்யபலாயுரைஸ்வர்யாதி ஸர்வஸம்பத்ஸமந்விதமாகிய ஸகலஸாம்ராஜ்யபதமிதுதான் ஸம்ப்ரதிநிவலமாகிய மஹாமோஹெயினைத் தருகின்றதாயினும், ‡தாரகாநிகரபரிவृதசந்த்ரமண்டலத்து உத்துங்கமாகிய ஜ்யோதிர்மண்டலம் என ப்ரதீக்ஷணஸஞ்சலிதஹாவத்ததாகிப் போகி அல்பகாலத்து அதृஸ்யமாவதுபோலும். ஆதலில் இதனை யாமே முந்துற விடுதும்' என நினைந்து, யர்மஸஹாயனகிய ஸகலசக்ரயரன் எண்பத்துநான்கு [2] நூறுயிரமே, பதினெட்டுக்கோடி எண்பத்துநாலுநூறுயிரமே, எண்பத்துநாலுகோடியே, என்று இப்ரமாண

---

1. ஐம்பது.

* 'இவனுக்கு.....ஸம்வத்ஸரம் இறந்தபின்' என்பது மூலத்தில் இல்லை.

† ஜினனையும் அதிஸயித்திடுதி என்று மூலம். 61: 114.

‡ 'தாரகா.....அத்ருஸ்யமாவதுபோலும்' இது மூலத்தில் இல்லை. 'வித்யுல்லதாவிதாநாச்ச மத்யே ப்ராகேவ நஸ்வரா:' (116) என்றுளது.

2. நூறுயிரமே எண்பத்துநாலு.

முடைய கரிதுரமரயபதாதிசதுரங்கமஹாவலத்தாலும் நூற் றெரு-
பதின்மர் விதூயாரநூபராலும் [1] ஆத்ரிம்ருத்ஸஹஸ்ராராஷ்ட்ரங்களாலும்
மஹாமகுடபஜராஜயாதிகளாலும்[2]தொண்ணூற்றுருயிரம் தெவிகளாலும்
பதினுருயிரம் மணவஜாமரராலும் சக்ராதிசதுர்தமரத்நங்களாலும்
காளாதிநவநிதியிகளாலும் மற்று முள்ள விஹவங்களாலும் விளங்கிய
ஷட்வண்டமண்டலஸாம்ராஜ்யஸ்ரீயினை தாணவத்பரித்யஜித்து, ஸ்வ
புத்ரனுகிய தெவகுமாரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, ராஜாக்கள்பல
ரொடுங்கூட [3] சிவமுப்தகேவலிகள்பார்ஸ்வத்தே தீக்ஷாங்முநயினைப்
பரிமுஹித்து, ஆதமவிய்தபஸ்சரணங்களை வியிவதுஷ்டியாகின்ற
விடத்து, ஒருநாள் [4]மாஸோபவாஸாநந்தரம் சர்யாமார்க மெழுந்தருளி,
[5]உர்வலன் என்பான்முதஹத்து வரகாஹாரவிஸேஷத்தினுல் பாரணை
பண்ணி முதிவநமடைந்தனுக, ப்ரகுதிவிருஜாஹாரநிமுஹணநிமித்த
மாகவும் பூர்வகுததுஷ்கரிதோதயநிமித்தமாகவும் மஹவாநது ஸர்வாங்க
மும் ஸ்வொடககண்டுவாதி ஸர்வரோமங்களும் [6] ஸமுத்பதித்திட்டன.

முதிவரனும் தனது யெர்யஹாவநாவலத்தால் தத்த்வஜ்ஞாந
யுர்நஸமாயியில் தளர்வின்றி ஸம்ஸாரஸரீரவைராகுஹாவநாதத்பர
னுகி, வுயதிவீஹாமம்போல பரகுதவிமர்தநஸஹனுகி, பர்வதம்போல
நிஸ்சலிதரூபத்தனுகி, பரமாணுப்போல நிஸ்ஸங்கமஹாவத்தனுகி, கூர்மம்
போலப் பரிகுஹீதஸங்கோசஹாவத்தனுகி, கஜம்போல நிஸ்ரஸ்ருஷ்ட
ஸுஷுமதியனுகி, ஹுஜம்போல *பரகுதாவாஸநிரதனுகி, ஸுமடதி
போல விமதஹயனுகி, வநகிரிகுஹாநதீதீரப்ரதெஸங்களுள் விவிக்த
நிதூரையினனுகி, அநவரதஸ்வாயுர்ய யுர்ந ஆதமோபதேஸாஹாவ-
னையனுகி †மஹாரோமபரீஷஹஜயஞ் செய்து செல்கின்ற நாளகத்
தொருநாள், ஸௌயர்மேந்துன் தனது ஸபெஹயிலிருந்து முணுதராம
ப்ரகர்ஷத்தினுல், 'அஹோ! ஸநத்குமாரமுநிசக்ரவர்த்திதபஸ்சரணம்
அதிதுஷ்கரம்' என்று ப்ரஸம்ஸித்து விநதமஸ்தக னுயினன்.

மற்று ஒருதெவன் தத்பரீக்ஷாவ்ருத்தியினனுகி வுருவைதுராகாரங்
கொண்டு ஸநத்குமாரமுநிஸமீபத்து ஸந்நிஹித னுயினன். பின்,

---

1. த்வாவிம்ஸத். 2. தொண்ணூருயிரம்.
3 சிவமுப்தகேவலிகள்ஸ்ரீபாரீத்துரீக்ஷா. 4. மஹோபவாஸாநந்தரம்.
5. உர்வலன். 6. ஸமத்யபதித்திட்டன.
* ஸ்வக்ருதாவாஸ மில்லாதவனுய் என்று மூலம். 61: 125.
† முனிவரன் கேவலஜ்ஞானம் உண்டானபின், பலவிடங்களில் விஹரித்துத்
தருமோபதேஸஞ் செய்து அந்தர்முஹூர்த்தஆயு ளுள்ளபோழ்தில் ஸர்வ கர்ம
க்ஷயஞ் செய்து மோக்ஷ மடைந்தான் என்று மூலம். இதனுடன் இப்புராணம் முடி-
கின்றது.

யயொபசாரபூர்வக மிருந்து முநீந்த்ரனை நோக்கித் தனதுவிஜ்ஞாபனமெல்லாம் விரித்துரைப்ப, முநிவரன் அருளிச்செய்வான்: 'வத்ஸ, ஸர்வரோகஸாயநஹரிதஜந்மஜராமரணத்ரயாத்மகமஹாரோகபரிஹாரோபாயம் அறிதியோ?' என்ன, அவனும், 'அஃதறிகின்றிலன். இந்த ஸரீரமதமாகிய ஸ்வொடகண்டவ்ரணரோகங்களைப் பரிஹரித்தற்கு கூஷ்மண்டபோலும்' என, முறுவல் கொண்ட முவகமலத்தனாகிய [1]முநீஸ்வரன் அருளிச்செய்வான்: வத்ஸ, தத்த்வஜ்ஞாநநயநோந்மீலநவிரோஷத்தால் அஜ்ஞாத்மாயகமாகிய நித்யாநந்தபரமஹரூபத்தை அநுரக்தசித்தத்தராகி, கர்மபராயத்த ஷட்வண்டமண்டல ஸாம்ராஜ்ய ஸ்ரீயினைஜரத்தரணவத்பரித்யஜித்துவநசரராகி, அநவரதம் அஜ்ஞாத்மஸ்வரூபாஹிலாஷிகளாகிய தபோயநர் ரஸருதிரமாம்ஸாஸ்தியமலோபமலாதிஹரஹாண்டஹாண்டாகாரமாகிய ஸரீரபிண்டம் அத்யந்தம் அஸுசியும் அநித்யமுமாகியதன்கண் ஆதரவுஜியிலர் கண்டாய்.

ஸரீரமகடநாவத்ஹாணு வரிவஸ்யதி।
நிதெநஜ்ஞுயதாதெரெவ வயஸ்ஹ்யதி நாஸம்ஸயஃ॥

அல்லதும்; ஸரீரம் உளதாகவே ஸர்வேந்த்ரியங்களும் [2]உளதாகும். அவையுளதாகவே விஷயாஹிலாஷம் உளதாகும். தந்நிமித்தம் ஆர்ஜநரக்ஷணயாதுஹவநவ்யாபாரம் உளதாகும். ஆதற்கண், ப்ராயேணராகத்வேஷமோஹஸஹாயாவித்யாகர்மஸம்ஸர்கநிர்மிதப்ராப்தி உளதாகும். அவை உளதாகவே புநரபி ஸரீரபரிக்ரஹம் உளதாகும். ஆகலின், ஸர்வநாஸபரம்பராஸாயநமாகிய இந்த ஸரீரம் நிர்வேதஹாவநாபராராகிய ஜிஜ்ஞாஸுக்கு ஸம்ஸ்கார[3]போஷணரக்ஷணத்ததன்று கண்டாய் என, தநக்தஞ்ச—

ரூபௌதநாஜ்யநந ஸ்ரீஹதந்த்ரியாணி
கார்க்ஷ்ண்யதாநி விஷயாஸ்த்விஷயாபவ [4]ஸாநம்।
ஹாநிவ்யாவ ஹயவாவகர்யொநிஷு வ்ருத்திஃ
ஸம்ஸ்ருதிம் ததவ்ருநர்ஸநத்ருஜ் வாஸ்வாஸாணாஸு॥

மாயாவைஜயன் சொல்லுவான்: 'ஸரீரஸம்பந்தியாகிய ஸகலேந்த்ரிய ஹாவத்தில் தத்த்வஜ்ஞாநபரிணதி ஸம்ஹவிக்கும். அதனால், ஸம்மார்காநஷ்டாநம் உளதாகும். அதனால் அஹர்முகபாபவர்முவிஜி யாகும்.

---

1. முநிவரன்.
2. உளதாகும். தந்நிமித்தம்.
3. போஷணரக்ஷணத்ததென்று கண்டாய். 4. ஸாநா.

'ஸரீரமாதயும் வலு யர்மஸாயநம்' என்பதன்றே யர்மஸாஸ்த்ரந்யாயம்? ஆதலில், யர்மாநுஷ்டாநத்துக்கு ப்ரயாநாஸ்ரயஸாயநமாகிய ஸரீர ஸம்பந்யரோமவாயாதிவ்ருத்த்யர்யப்ரதிக்ரியைகள் யாவையுஞ் செய்யப்படுங்கள். அதனல் ஸாயுமாகாவிடில், ஸங்க்லேஸபரிணமமின்றித் தத்ப்ரதிக்ரியைகளையும் ஸரீரத்தினையும் வெறுத்து விடுத்துநின்று ஸந்மார்மாநுஷ்டாநஞ் செய்யத்தகும்' என்றனன். உக்தஞ்ச—

யாவதுஜ்ஜீ வுதீகாரஸ்ஸாவத்தூயம்ராக் வுதிகிர்யாம் ।
தயாவந்நாவஸாதாநாதநுவெமஃ வுதிகிர்யா ॥

முநிபதியும் அவனை அநுமோதித்துச் சொல்லுவான்: 'ஸர்வஸங்முங்களிலும் ஸர்வஸாவதுங்களிலும் நிவ்ருத்தமாகிய முநிவ்ரதத்திற்கு ஸாவதும் ஸம்பந்யிப்ரதீகாரம் ஸர்வயா[1] நிஷேயமே கண்டாய்' என, அவனும் அதனை அநுமதி பண்ணிச் சொல்லினன்: 'அடிகளே, இந்த ரோமோபமநஹேதுவாகி, ஸ்வாஸீநமும் நிரவதுமுமாகிய ப்ரதீகாரம் பலவும் உள. அவற்றை யுபதெஸங்கொண்டருள்வாயாக' என; முநிவரன் அருளிச்செய்வான்:

'தாதுஸமாகிய துளதாகில் தக்கதுபோலும். ஆயினும், அதனல் எமக்கு இதுபொழுது குறையில்லை. என்னை? ஸரீரவாயெ ஸம்ஹவித்தவழி அதற்கு உடைதலும், தத்ப்ரதிக்ரியாநுஸ்மரணகாரணுமதி வ்யாபாரஞ் செல்லாது ஸம்ஸாரஜீவன்களது சதுர்மதிஹ்ரமணப்ரகாரமும் ஸரீரஸ்வஹாவமும் கர்மபரிபாகமும்முதலாயின சிந்தித்தலும், அபவர்மமார்மாநுஷ்டாநத்தது அருமையும் பெருமையும் அது கதுவாய்ப்படாமல் அநுஷ்டித்தவிடத்து அபவர்மபரமாநந்தஸௌவ்ப்ராப்தி முதலாயின சிந்தித்தலும், தத்த்வஜ்ஞாநயுக்தாநபரனுகிநின்று தத்வாயாஸஹாநமாகிய பரீஷஹஜயவிஸேஷத்தால் கர்மஸம்வரநிர்ஜரைகள் அயிகம் உளவாகிக் காலாந்தரத்து ஸர்வகர்மவிமுக்தஹேதுவுமாகுமாதலில் பாயாஸஹாநமும் யர்மாநுஷ்டாநமே யாகும். பரிஹரணேபாயத்தில் எமக்குத் தாத்பர்யம் இல்லைபோலும்' என, அவனும் 'ஈதுஸரோமபாயெக்கட் க்லேஸஹாவரஹித ரூபத்தால் ஸஹித்தல் அஸக்யமன்றே?' என, 'தத்த்வஜ்ஞாநவைராகுயெர்யாதிஸயத்துக்கண் நின்றரன்றே முநிவர ராவார்! அவர்கட்குத் தத்வாயாஸஹாநம் ஸக்யம்' என்றனன். உக்தஞ்ச—

ஈவி மொமாஷிஹிஃ வுலெந்நு ஈநிஃ வெதுஸுஹி ।
உஸவஷ்டுவு கூஃகெஷாஹிஃ வுவுலெவி நிஜமெ ॥

---

1. நிஷிஜமே.

'அல்லதூஉம், ஈஶ்வரமாகிய ரோமஹர்ஷணாவிஜயஸாமஸ்துதியும் எமக்கில்லாதவழி இதனை நிர்வஹிப்பதற்குப் பராபேக்ஷை வேண்டுவதில்லை' என்று தத்ப்ரத்யயார்த்தமாகவும் வாயுப்ரீஷஹஜயப்ரகாரநார்த்தமாகவும் ஸ்வஹஸ்தாங்முல்யமந்த்ரங்களால் தன்னுடைய தெஹத்தை ஏகப்ரதெமத்தினை ஸ்பர்ஶித்து, அப்ரதெமம் யதாபூர்வகம் ஆக நினைத்தலும், அதுபொழுதே ஸாபாதமந்த்ரஹஸாமத்தின் மூடைய தபோமாஹாத்ம்யத்தால் தத்ப்ரதெமம் தப்தகநகச்ஶாய மாயிற்று. அது கண்டு ஸம்ஹ்ருதக்ரோதபரவஶனாகி நிவ்ருத்தமாயா வேஷத்தனாகி ஸ்ரீபாதங்களை ஶிரஸாவஹித்துத் தனது அஜ்ஞாநபரீக்ஷை யினை க்ஷமித்தருளுக என்று விஜ்ஞாபித்து, பரிஹ்ருதஹ்ருதயர்மோப தெமத்தனாகி, 'ஈஶ்வரமாகிய மஹாதபோயநரன்றே ஸமஸ்ரிதஹவ்ய ஜநங்கள்ஔரிதாபஹாரிகளாக வல்லார்' என்று சிந்தித்து, ஸ்வர்மலோக மடைந்தனன். ஸநத்குமாரமுநியும் அநேககாலம் நிரவதும் அபவர்க மார்க மநுஷ்டித்து ஸகலகர்மபந்தக்ஷயம் பண்ணி, நித்யஶுத்த நிர்மலாவ பொய நிரதிஶய பரமாநந்த நிர்வாணபத மடைந்தருளினன்.

யெஷாம் ஹ்ருஷீகேஶ ஹ்ருதிஸ்தோ ப்ரதிஷ்டிதோ யோகிபிராத்மவாதே
ஸபத்ய ஸகலாந்ரிபூந் ஸஹஸைவ ஹரந்த்யஸூந் விவிதாஸ்ரஸ்ருஷ்டி:
க்ஷுத்தாதீய விகுர்வீத ஏதயஷ்டுர்தெஹமந்யாயி
தெதெநா ஜாநயநா ஏநாம்ஸி வாநதாகீ ஈக்ஷிப்ரஹா நிர்ஹ்ரஹாரி:

ஸநத்குமாரசக்ரவர்த்திக்குக் குமாரகாலம் ஐம்பதினாயிரம் ஸம்வத்ஸரம். மண்டலிககாலமும் அத்தனை. விஜயகாலம் ஏழவர்ஷஸஹஸ்ரம். ஸாம்ராஜ்யகாலம் தொண்ணூறாயிரம் ஸம்வத்ஸரம். ஸம்யமகாலம் ஸத வர்ஷஸஹஸ்ரமாகும்.

இதி த்ரிஷஷ்டிலக்ஷண மஹாபுராணஸம்ஹிதாயாம்ஜிந, ஸௌரஸ்ந புருஷவிஜய மயூக்தீபவ, மவவ, ஸநத்குமார புராணம் இஷம் பரிஸமாப்தம்.

வில்லிஹஸ:

---

16. ஶாந்தி நாயஸ்வாமி புராணம்

நா நாஹஂவாது ஸௌஜந்ய வித தவிஹாஉஂஜஂ விஂஜஂயாஜ்ஜீவீஃ
ஸெவாநெ்யா ஊமயாஉ்யா நவ நதஉக்ஷாநு ஸ்ராவயது வெஉஂராஂஸீ உ
ஸீ ஜிஷ்யது ஹொமாஉஂமாஜ்ஜாது தஉ்வஂஸ ஸ்திதீஃக்ஷிதஂ கஉஃநாஂமாகு
வ்ராத்தா நஞ வ்ருவொயஷ்ஷ ஹவ தஂ ஹமவா ஸ்ராஜுயெ நஷ்ஷ ஜாஜ்ஜிஃ॥

கயஃ, ஜாஜ்ஜிஜிநெ்ந்ரு வளுஉவஃகயுவக்ருயஂ தீகஃஃக்ஷவஂஜாண
ஊவ்யாதஂஂ சூஂஹ்யுதெ.

ஜம்வஂஜீப ஹரதக்ஷேத்ர விஜயார்யபர்வத உக்ஷிணஸ்ரேணி ரயநூபுரசக்ரவாளபுரத்து ராஜா ஜ்வலநஜடிமஹாராஜன். ஸெவி *வாயு வேகெெ. இவர்கட்குப் புத்ரன் அர்க்ககீர்த்தி; புத்ரி ஸ்வயம்ப்ரஹெ. அர்க்ககீர்த்திகுமாரனுக்கு ஸெவி உத்தரஸ்ரேணி† ஸுரேந்ரகாந்தார நகராயிபதி மேவவாஹநனுக்கும் மேவமாலி நீலெவிக்கும் புத்ரியாகிய ஜ்யோதிர்மாலெ. இவர்கட்குப் புத்ரன் அமிததேஜன்; புத்ரி ஸுதாரை.

அயஃ, ஸுரம்யவிஷய பௌஉநபுரத்து ராஜா ப்ரஜாபதிமஹாராஜன். ஸெவிமார் ‡ஜயவதியும் உமாவதியும் என இருவர். இவ் விருவர்க்கும் புத்ரர் விஜயனும் த்ரிவரஷ்ஃனும் என்பார் ராம கேஶவர். த்ரிவரஷ்ஃனுக்கு மஹாஸெவி அர்க்ககீர்த்திக்குஅநுஜையாகிய ஸ்வயம்ப்ரஹெ. இவர்கட்குப் புத்ரர் ஸ்ரீவிஜயனும் §விஜயஹஉனும் என இருவர். புத்ரி ஜ்யோதிஷ்ப்ரஹெ. ஸ்வயம்வரகல்யாணவிதியால் ஸுதாரை ஸ்ரீவிஜயனுக்கும், ஜ்யோதிஷ்ப்ரஹெ அமிததேஜனுக்கும் ஸெவிமா ராயினர்.

இவ்வண்ணம் பூர்வகுதபுண்யாதிஶயத்தால் புத்ரபௌத்ராதி பரிவுதனுகிய ஜ்வலநஜடிமஹாராஜன், ப்ரஜாபதிமஹாராஜஸீகூஷாஸ்ரவ-

---

*. இவள் விஜயார்த்தபர்வதத்தில் திவிதிலகபுரத்தரசனுகிய சந்த்ராபனுக்கு தேவி ஸுபத்ரைபால் தோன்றியவள். 62: 36,7.

†. ககனகூடபுராதிபதி ஜ்யோதிரதனுக்கும் தேவி ஸுந்தரிக்கும் புத்ரி ஜ்யோதிர்மாலெ. கன். ஶாந்தி. 5: 17. வச.

‡. விஜயாவதி, ம்ருகயாவதி. கன். ஶாந்தி. 5: 23.

§. விஜயன். கன். ஶாந்தி.5 :70.

ணநக்ஷத்ரம் அர்க்ககீர்த்திக்கு ராஜ்யபதவிம் கொடுத்து *தீக்ஷித்து, அதமார கேவலிபதம் அடைந்தபின், அர்க்ககீர்த்திமஹாராஜனும் அமிததேஜன்-மிசை ராஜ்யபாரத்தை வைத்து, அநேகநரபதிகளோடுகூட †விபுலமதி-சாரணர்ஸமீபத்தே தீக்ஷித்து முக்திபதம் அவாப.

அய, அமிததேஜஸ்ரீவிஜயர்கள் விதூராயரஹஸ்யமிலோகாயிபதி களாகிச் செல்கின்றகாலத் தொருநாள், அசோவஜ்ரிஹ்வன் என்னும் நிமித்திகன் ஸ்ரீவிஜயமஹாராஜஸமீப மடைந்து, ஆசீர்வாதபூர்வகஞ் சொல்லுவான்:

'மஹாராஜனே, இதற்கெதிர் ஏழாநாள் பௌதநபுராயிபதிமிசை அசநிபாதம் உண்டாகும்; தத்தநரூபபரிஹாரம் பண்ணப்படுவதாக' என்றனன். அதுகேட்டு, விஜயஸேநயுவராஜன் கோபித்து அருண லோசநஸூகுடேஹங்மஹீஷணமுவத்தனகி, 'மூர்வநிமித்திகனே, இவ் வண்ணம் அமங்மலவசநஞ் சொல்லுகின்ற நினது மஸ்தகத்துத் தீ திவஸத்து வீழ்வது யாது என்று கருதினை?' என, 'தீதிவஸத்து என்கண் அபிஷேகபுரஸ்ஸர ரத்நவ்ருஷ்டிபாதங்கள் உளவாகும்' என்றனன் அவனை ஸேநாஸந்நிதிருத்தி, 'ஸேநனே, நினது வம்மநாமத்து ஸுருஜந நிமித்தசாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயங்களை உள்ள பெற்றி அறிவிப்பாய்' என்று ஸ்ரீவிஜயமஹாராஜன் வினவ, அவனுஞ் சொல்லுவான்:

குண்டலபுரத்து ‡விம்ஹரசநரபதிக்குப் புரோஹிதன் ஸுரமுரு என்பான். இவன்பிஷ்யன் §விசாரதன். இவனுக்குப் புத்ரன் அமோவஜ்ரிஹ்வன் என்பேன் யான். ஸம்ஸாரவிரக்தி யடைந்து, விஜய வலதெவதீக்ஷாமுகூர்த்தகாலத்து ஜிநதீக்ஷாப்ராப்தனகி, ॥அந்தரிக்ஷாங்ம ஹௌமஸ்வரவ்யஞ்ஜநலக்ஷணச்சிந்நஸ்வப்நஹெதுத்தாகிய , அஷ்டாங்ம மஹாநிமித்தசாஸ்த்ரபாரங்மதனகிய யான் கூர்த்பிபாஸாதி. பரீக்ஷ காவஹ்யனகி, தீக்ஷாபரிஜநம்மம்வந்து $பத்மிநிவெடபுரவர்த்தியாகிய ஸோமசர்மமாதுலபுத்ரியாகிய 1சித்ரா நடநயினை விவாஹம் பண்ணி முதஸ்யுர்மாவலம்விபாகிச் செல்கின்ற காலத்து, ஔவ்யார்ஜநாத் ஸாதபராங்முவனகி அநவரதம் சாஸ்த்ரபராயணனகிய எனது

*. †. அபிநந்தனகுருபார்ச்வத்தே தீக்ஷித்து. கன். சாந்தி. 5: 66. வச. 5: 73வச.

‡. விம்ஹரநரபதி. விம்ஹரதன் என்பது மூலம். 62: 176. விந்துதேசத்-துப் பத்மிநீகேடபுரத்தில் விசாரதன் மகன். கன். சார. 6. 25. வச.

§. விசாரதனிடம் கற்றவன் அமோகஜிஹ்வன் என்று மூலம். 62: 177.

॥. அந்தரிக்ஷம் முதலிய விவரணம் மூலத்தில் உளது. 62: 179–88.

$. பத்மிநீகேடபுரம் என்று 62: 189.

1. சந்த்ரா நடந என்று பாடம். இவள்தாய் ஹிரண்யலோமை என்று மூலம். 62: 190.

ஔ. இச் செய்தி கன்னட சாந்திபுராணத்தில் இல்லை. 6: 25. வச.

ஶாரிஶூங் கண்டு நிர்விண்ணசித்தத்தினளாகிய ஹார்யை, ஒருநாள் ஹொஜநஸமயத்து, 'ஹவஷ்பார்ஜிதமாகிய யநம் இவை' என்று சொல்லி, என் ஹொஜநஹாஜநத்துப் பலகறையிணைச் சொரிந்தனள்.

தஶநந்தரம், பலகறைநடுவட் கிடந்ததொரு ஸ்ஹடிகமணிமிசை ஆஹித்யகிரணம் வீழ்தலினும், தஶநந்தரம் எனது கரப்ரகூஶாளிதஜலம் வீழ்தலினும் *அவையே அமங்மலமும் மங்மலமுமாக நிஜைந்து மணித்தனன் என்று சொல்ல, கேட்ட ஶ்ரீவிஜயன், 'கிமத்ர கர்த்தவ்யம்?' என்று மந்த்ரிகளை வினவ, ப்ரயமம் ஸுமதி சொல்லுவான்:

'சொல்லிய உபஸர்மஹிவஸாவஸாநத்தளவும் லோஹமஞ்ஜுஷா மதனுகிய ராஜா ஸமுஶூத்துள்ளே யிருத்தல் அழகிது' என, கேட்டு, ஸுபுத்தி சொல்லுவான்: 'ஸமுஶூத்து மஹாமகராஜிகளால் வாயெ ஸம்ஹவிக்கும்; தந் நிவாஸம் அழகிதன்று. அஸுரிகளா லஹெயமாகிய விஜயார்யபர்வதமுஹோஶரத்து வஸித்தல் அழகிது' என்றனன். வுஜி ஸாமரன் சொல்லுவான்: 'அது அஸுரிபாதபரிஹாரமாயினும் மஹாஸர்ப் பாதியுபஶுவங்கள் உளவாதலில் அழகிதன்று. அவ்வண்ணம் ப்ரவ்ருத்த மாகிய அர்யாவ்ருநஞ் சொல்லுதும்:

அத்ர, வஸிம்ஹபுரத்து ராஜா †கும்ஹனென்பான். ஒரு ‡பரி வ்ராஜகன் தந்நமர மடைந்து [1]பத்ராவலம்வநபூர்வகம் விஶ்ராவிவாஹம் பண்ணுதலும், அந்நமரவாஸி ஜிநஹாஸ்ராவகனை பராஜிதனகி மாந ஹங்ம மடைந்து, தத்புரத்து மஹிஷமாகிப் பிறந்து, தத்புரவணிஜ் ஜநங்கள் அநவரதம் எடுத்தேற்றப்பட்ட [2]அதிஹாரவஹநத்தினல் ஊர்வலஶரீரத்ததாகிய அந்த மஹிஷம் பரிரகூணபராங்முவராகிய பௌரஜநவிஷயமாக வைரவஸ்யத்தோடு மரித்து, தந்நமரஸ்மஶாந ஹுமியுள் ஶ்வயந்தரவிஸோஷமாகிப் பிறந்து திரிகின்றனன். தந்நமராயிபதி-யாகிய கும்ஹன் மாம்ஸாஶநத்பரனதலில், ஒருநாள் ரஸாயநபாகன் என்னும் ஸுபகன் ஶுதமாகிய மநுஷ்யஸிஶுஶரீரத்தினைச் ஶுஹித்து ஸம்ஸ்காரம் பண்ணி யிட, அதனை உபயோஜித்த கும்ஹன் அதனை யறிந்து நிரந்தரம் நரமாம்ஸஹகூஶணதத்பர னுயினன்.

ப்ரகூதிஜனங்களெல்லாரும் மரணஹயகூஶுஹிதராகி, 'அயோஶு கூதயன் இவன் ப்ரஜாபரிபாலநயோஶுனல்லன்போலும்' என்று நிஶ்ச

---

*. அவற்றுல் எனக்கு அபிஷேகபூர்வகம் பொருள் கிடைக்கும் என்று எண்ணினேன் என்று 62: 193,4.

†. கும்பன், பீமன் என்பாரிருவரரசர். 62: 203.

‡. வஸிம்ஹநமரபுரத்து. வஸிம்ஹபுரத்தில் வசிக்கின்ற துஷ்மாஸ்த்ரஶ்ருதி களால் தர்ப்பிஷ்டனுகிய ஸோமன் என்னும் பரிவ்ராட். 62: 200

1. பாத்ராவலம்வந.

2. அநுஹாரவஹநத்தினல். அதிபார வஹணம் என்று மூலம். 62: 201

§. ராக்ஷஸன். 62: 203.

யித்து, ராஜ்யத்தினின்றும் நிராகரித்திட்டனர். *அவனும் பௌரஜ நவிஷயவைரத்தோடுங்கூடப் போகி ஊத நரமாம்ஸஹரணை நிரதனாகி ப்ரம ஸாநப்ரஒபங்களுள் [1]திரிகின்றவன் நரமாம்ஸஹரணயுமாகவும், பௌரஜநவி நாஸாயுமாகவும் ராக்ஷஸவிதியை ஸாயித்தலில் பூர்வோக்த மஹிஷராக்ஷஸன் ஸந்நிஹித னாயினன். ஆயினபின், இவன் தத்பௌரஜநஹரணங்முவனாகிய பொழுது, பௌரஜநங்கள் தந்ஹயத்தால் நகரத்தை விட்டு ஒளாந்தரத்துப் போகி, [2]காரகடம் என்ப தொரு நகர மடைந்தபின், ராக்ஷஸன் அவ்விடத்தும் ஸந்நிஹித னாயினன். ராக்ஷஸரொசர மல்லாத இட மின்மையில், ஸகலஜநங்களும் கூடி, 'ப்ரதிநிதம் ஒரு மநுஷ்யப்ரஜையினையும் ஒரு ஸகடம் நிறைந்த அன்னத்தினையும் முறையாற் கொடுத்தும்' என்று வ்யவஸ்தெய பண்ணிக் குடிமுறைமையினாற் கொடுத்துச்சேறலில், தத்புரம் [3]கும்ஹகாரகடம் என்பதாயிற்று.

இவ்வண்ணஞ் செல்லாநிற்ப, தந்நகரத்து †ப்ராஹ்மணன் சண்ஐகௌஶிகன்; பத்நி ஸோமஶ்ரீ. இவர்கள் வ்யந்தரவிவாஹத்தினை ப்ரார்த்யித்து முண்ஐகௌஶிகன்என்பானொரு புத்ரனைப் பெற்றனர். க்ரமத்தினால் ராக்ஷஸனுக்கு முண்ஐகௌஶிகனைக் கொடுத்தல் முறையாகிய அன்று, சண்ஐகௌஶிகன் புத்ரனை ஸகட மேற்றிக்கொண்டு போகின்ற பொழுது, மூன் புத்ராக்ரஹரப்ரஹாநம் பண்ணின ஜந்துக்கள் அதனையறிந்து, தத்பரிரக்ஷணைகாகமாக முண்ஐகௌஶிகனை ஒரு மஹாபர்வத முஹாஹரத்து வைத்தன. அதனை யறிந்து மஹாக்ரோயத்தினொடு ஆயுஷ ஹஸ்தனாய்த் தொடர்ந்து [4]சென்ற ராக்ஷஸனெதிர் நிற்கமாட்டாது ஜந்துக்கள் ஓடிப்போயின. முண்ஐகௌஶிகனை முஹையுள் ஒரு மஹா ஸர்ப்பம் விழுங்கிற்று. ஆதலில், விஜயார்யமுஹாஹரத்து இருத்தல் யுக்தமன்று என, ‡மதிஸாகரன் சொல்லுவான்:

'ஸ்ரீவிஜயமஹாராஜன்மிசை [5]வீழ்தரும் என்னது பௌஷ்நயுராயிபதிமஸ்தகத்து அஸநி வீழ்தரும் என்றே நைமித்திகாஒஸமாதலில் ஒருவன் பௌஷ்நயுராயிபதியாக §ஸ்தாபிக்கப்படுவானாக' என்று சொல்லுதலும், அதனையே ஸர்வமந்த்ரிகளும் ஸம்வதித்து ஒரு §வைஸ்ரவணஸிம் ஹம் பௌஷ்நபுராயிபதியும் ராஜ்யஹாரயாரியுமாகக் கல்பித்து, ராஜ்யாஹி

---

*. அரசன், தன் சமையற்காரனைக் கொன்றான் என்று மூலத்தில் உளது 62: 207.

1. திரிகின்ற இவன்.
2. காரகடகம்.
3. கும்ஹகாரகடகம்.
4. சென்று.

†. இக்கதை ஜீவசம்போதனையில் வந்துள்ளது.

‡. மணிபூஷணன். கன். ஸாந்தி. 6: 25. வச. இவனே முண்டகௌஶிகன். கதையும் கூறினன்.

5. விழுதரும்.

§. யக்ஷப்ரதிபிம்பம் என்று. 62: 217.

ஷேகமகுடயாரணச் ஶத்ரசாமராதிராஜசிஹ்நங்களும் அதற்குக் கொடுத்து, அன்று தொடங்கி ஏழுநாளும் ஸகலஜநங்களும் ஶாநபூஜோபவாஸாதி ஶாந்திகர்மங்களைச் செய்ய, ஸ்ரீவிஜயனும் அர்ஹத்பரமேஸ்வரஸ்ரீஹவநங்களுள் அநவரதம் மஹாமஹாவியாநபூர்வகம் ஜிநபதிசரணகமலஸேவாதத்பரனாகி யிருந்தனன்.

அய, ஸப்தமதிவஸத்து வைஸ்ரவணஸிம்வத்துமிசை அஶ்வினி வீழ்ந்து அநேக ஶகலமாகியபின், உசிதஸம்ஸ்காரக்ரியைகளைச் செய்தனர். *அமிததேஜமஹாராஜனும் பௌஷநபுரத்து நைமித்திகாஹ்வாதி வரத்தாந்தங் கேட்டு ஹயசலிதனாகி ஸ்வநகரத்தும் ஏழுநாளும் ஶாநபூஜோபவாஸாதிஶாந்திகர்ம [1]பரனாகி, உபஸர்மோபஶமநாநந்தரம் தனது விஹ்நிதஸஹிதமாக வந்து பௌஷநபுர மடைந்து, நைமித்திகனை வரிஷ்ஹாஸநத்து வைத்துக் கநகவடஸஹஸ்ராஹிஷேகபுரஸ்ஸரம் ரத்நவ்ருஷ்டிமுதலாகிய ஸத்காராநந்தரம் பத்மிநிவெடாதிஶ்ராமஶதத்திநை ஜீவிதமாகக் [2]கொடுத்தனன். ஸ்ரீவிஜயனுக்கு ஶுஹ்ரிவஸத்து ராஜ்யாஹிஷேகமகுடயாரணாதி ராஜ்யபத்ங் கொடுத்து அயிகாநந்தஸஹிதனாகி விஷ்ணுலோகம் அடைந்தனன்.

இவ்வண்ணம் ஸுவெந ராஜ்யஞ் செல்லாநின்ற காலத்து, ஸ்ரீவிஜயன் அமிததேஜனுடைய ஆகாஶமமநாதியினைக்கண்டு, தன் மாதாவின் பக்கலிலே ஆகாஶமாமிநி என்னும் வித்யையினைப் பெற்று, தத்ஸாயநாநந்தரம் ஆகாஶமார்மத்தால் யஶஸ்டகாஹ்வரிஹார க்ரீடாபரனாகி, ஒருநாள் ஸ்தாராகாவியொடுங்கூட ஜ்யோதிர்வநமடைந்து யஶஸ்டக்ரீடாபரவஶனாகி யிருப்ப, †சமரசஞ்சாபுராயிபதியாகிய ‡இந்துராஜநிவிஷ்டாயராஜாவினுக்கும் [3]ஆஸுரிகாவிக்கும் புத்ரனாகிய அஶநிவொஷன்என்னும் விஷ்டாயரன் [4]ஹுமரி என்பதொரு வித்யை ஸாயித்து ஸ்வநகராதிமுவமாக வருகின்றவன், ஜ்யோதிர்வநத்து ஸ்ரீவிஜயமஹாராஜனைடுகூடவிருந்த ஸ்தாரையது ரூபஸௌந்தர்யாதிஶயங் கண்டு காமமோஹிதனாகி, அவளை வந்து நாநாப்ரகாரத்தினால் கொடுபோவான்வேண்டி ஸ்வவித்யையினால் விசித்ரவர்ணத்ததாகியதொரு மான்கன்று துள்ளுகின்றதாக அவள்முன் தோற்றுவித்தனன்.

அதனைக் கண்டு விரும்பிய சித்தத்தினளாகிய தெவியது கருத்தினையறிந்து ராஜா அதனைப் பிடிப்பான்வேண்டி அவளை அங்கிருத்தி,

---

*. அமிததேஜ மஹாராஜன் வந்த செய்தி மூலத்தில் இல்லை. 62: 222–4.

1. பரவஶனாகி. 2. கொடுத்தபின்.

†. சமரசஞ்சபுரம் என்று ஹிந்தி மூலம். 62: 229; சமரசஞ்சு என்று கன்னடாநுவாதத்திலுள்ள மூலம். 62: 227. ‡. இந்துராஜ நை.

3. அஸுரி, ஆஸுரிதெவி என்பன பாடம்- ஆஸுரி என்று மூலம். 227

4. ஹுமரி.

தொடர்ந்தோடி அதிஉரம் போகியபின், அமரவிஷன் மாயையினால் ஸ்ரீவிஜயரூபங் கொண்டு குறுகி, 'ஸுந்தரியே, ஊமம் அதிவேமத்ததாத லில் கையகப்படா தோடிப்போயிற்று. ஆதித்யனும் அஸ்தமயப்ரத்யாஸந மாகின்றன ஞதலில், யாமும் நமர மேறப் போவோம்' என்று சொல்லி, ஸுதாரையை விமாந மேற்றிக்கொண்டு *ஸீதவேதாளவித்யையினால் ஸுதாரைரூபத்தினை ஜ்யோதிர்வநத்து ஸ்யாபித்துத் †தனது வடிவு கொண்டு போயினன்.

கநதகஊமந் தொடர்ந் தோடிய ஸ்ரீவிஜயமஹாராஜன் அதிஉரம் போயபின், அந்த ஊமம் அஊஸ்ய மாயிற்று. பின், மீண்டுவந்து ஜ்யோதிர்வநங் குறுகுதலும், 'ப்ராணவல்லஹனே, குக்குடஸர்ப்ப உஷ்டையாகிய என்னைக் காத்தருளாய்' என் றழுது கண்ணமதப்ராண வஸ்யெயினளாகி மயங்கி வீழ்ந்த ஸுதாரைரூபத்தினைக் கண்டு அயிக மோகாகுலித ஞகி, விவியமந்த்ரௌஷயாதி ப்ரயோகங்களைச் செய்யவும் அந்த விஷந் தீராது ஊதையாவ தறிந்து, அதிதாருணமாக ப்ரலாபித்து அதிஉஸ்ஸஹஉவஸமுஉமந ஞகி, 'எனது அஸஹ்யஉவமமே நா பாயமாவது கூடமரித்தலல்லது மற்றொன்றில்லை' என நிஸ்சயித்து, இங்யநராஜியினை எரியிட்டு ப்ராணவல்லஹெயினெடுகூட. இங்யநத்திற் கிடந்தபொழுது, தத்ர ஸந்நிஹிதராகிய விஉயாரிருவருள் ஒருவன் பரவிஉயாஅஜிதி என்னும் விஉயாதஸ்மரணத்தினால் ஸுதாரைரூபமாகிய வேதாளத்தினைத் தனது வாமபாஉத்தாற் பாய்தலும், அஊஸ்ய மாயிற்று, அதனைக் கண்டு விஸ்மிதஞகிய ராஜா, 'இதுஎன்!' என்று வினவ, விஉயாயரன் சொல்லுவான்:

ஜம்வுதீப ஹரதவிஷய விஜயார்யஉகூஷிணஸ்ரேணியில் ஜ்யோ திஷ்ப்ரஹநமராயிபதி ‡ஸம்ஜிஞஞகிய யானும் என்புத்ரன் தீபசிவ ஞகிய இவனும் இருவோமும் ரயநூபுரசக்ரவாளபுராயிபதி அமிததேஜ லெடுகூடப் போகி §மேநாஹரோஉயாநங்களுள் விஹரணம்பண்ணி மீண்டு நமராஜிமுவமாக வருகின்றேம். மமநதலத் தோடாநின்றதொரு விமாநத்துள் 'ப்ராணவல்லஹ, ஸ்ரீவிஜயனே' என்றும், 'ஹரதாவே, அமித தேஜனே' என்றும் அழுகின்றவொருத்தியுடைய மோகப்ரலாபத்தினைக் கேட்டு விமாநங் குறுகி, 'நீ யார்?' என்று வினவ, அவனும், 'சமரசஞ்சா

---

*. வேதாளவித்யை என்று மூலம். 62: 232. ஸுதாரை ரூபமாகிய பீதவே தாளம் மறைந்தது என்று முன்னர் உளது. 62: 237; பஹுரூபணி என்னும் வித்யை என்று கன். ராந்தி. 6: 34. வச.

†. வழியில், தன் வடிவினைக் காட்டினன். 62: 231.

‡. ஸம்பின்னன்தேவியின் பெயர் ஸர்வகல்யாணி என்பது. 62: 240.

§. மஹரிதலம் என்னும் விபுலோத்யானத்தில் என்று மூலம். 62: 241.

யுராயிபதி அபராஜிதனெனுகிய யான் ஸுதாரையினை வலிந்து கொண்டு போகின்றேன்' என்று மர்மோக்திகள் சொல்ல, கேட்டு, ஸ்வாமியினுக்கு அதுஜை என்ப தறிந்து யானுங் கோபித்து யுஷஸுஷஜுனுகிச் சென் றெதிர்த்து யுஷம் பண்ணத் தொடங்கியபொழுது, ஸுதாரையும் 'ஊர்வல ராகிய நீங்கள் இவனுடன் செய்கின்ற விஷலயுஷத்தைத் தவிர்ந்து கடிது போகி, ஜ்யோதிர்வநத்துள் எனது விரஹஷுஷிதனுகின்ற பௌஷ நபுராயி பதியினுக்கு எனது வ்ருத்தாந்தத்தினை அறிவிப்பீராமின்' என்று அஞ்ஜலி பண்ணி யிரப்ப, யானும் அது கேட்டு வந்து அவனுல் வைக்கப்பட்ட விஷ்ணு தெவதையை நிர்யாடநம் பண்ணினேன்' என்று சொல்ல, அது கேட்டு ஸ்ரீவிஜயமஹாராஜன் அவஜ்ஞாஸோகவிஸ்மயங்களை எய்தி, தீபசிவனை நோக்கி, 'இந்த வ்ருத்தாந்தத்தினைப் பௌஷ நபுரவர்த்திகளாகிய ஜநநீ விஜயலஷ்மிவல்லபநங்கட்குச் சென்று அறிவிப்பாயாக' என்று விடுத்தனன்.

முன்னே, பௌஷ நபுரத்து மஹாத்பாதங்கள் பலவும் உளவாகிய பின், ஸ்வயம்ப்ரஹாஜிகள் அமோவஜிஹ்வனையும் ஜயதுப்தநாம நைமித் திகனையும் தத்லங்களை வினவ, அவர்களும் 'ஸ்ரீவிஜயமஹாராஜாவுக்கு அல்போபத்ரவம் தோன்றி நீங்கிற்று. தத்வ்ருத்தாந்தம் அறிவிப்பான் [1]'இன்று ஒருவன்' என்று சொல்லியிருந்தபொழுது, தீபசிவன் வந்து ப்ரணமபூர்வகம் அறிவிப்ப, ஸ்வயம்ப்ரஜை மஹாஸோகஸந்தாபங்களை எய்தி, 'அஹோ! வாஸுதெவபுத்ரனுக்கு ஈத்ருஶமாகிய பரபரிஹவம் உண்டாயிற்று!' என்று அழுதரற்றி மயங்கி வீழ்ந்து ப்ரவொயிதையாகிய பின், விஜயலஷ்மி தீபசிவாதிகளோடுகூடப் போகி ஜ்யோதிர்வநமடைந்து மஹாகாந்தனுகிய புத்ரனைக் கண்டு அவலம் எய்திப்பின், விஜயலஷ்மி னைப் பௌஷ நபுரபாலகனுக விடுத்து, ஸ்வயம்ப்ரஜை ஸ்ரீவிஜயமஹா ராஜனுடு ரத்நபுர[2]சக்ரவாளபுர மடைந்து அமிததேஜமஹாராஜா வுக்கு வ்ருத்தாந்தமெல்லா மறிவிப்ப, அவனும் அயிகாவஜ்ஞாஸந்தாபத்த னுகி, அதுபொழுதே மரீசிஎன்னுந் ஔதனை ஸாமவசநப்ரயோகபுரஸ் ஸரமாக 'ஸுதாரையை விடுவது' என்று சொல்லி அபராஜிதனைப்பார்ஶ் வத்துப் போகவிட்ட பின்னை, ஔதமுவத்தினுல் அபராஜிதனது மர்மோக்திகளைக் கேட்டு, 'இவன் யுஷஸாயுன்' என நினைந்து *யுஷவீர்ய, ப்ரஹரணவரண, வஸ்யமோசநங்கள் என்னும் விஷவித்ராத்ரயங்களைக் கொடுத்து, ரஸ்மிவேக ஸுவேகமர்தொடக்கத்துப் பஞ்சஶதவித்யாத

1. இன்று வருவன். 2. சக்கரவாளமடைந்து.
*. ஹேதிவிதாரிணி, பந்தவிமோசினி என்னும் வித்யைகளை என்று.

கன்.ஶாந்தி. 6: 37. வச.

குமாரஸஹிதனுகி ஸ்ரீவிஜயனை 'யுஜ்ஞ் செய்க' என்று நியோமித்து அமிததேஜனும் ஸஹஸ்ரரஸ்மி நாமபுத்ரனெடு ஹீமத்பர்வதத்து ஸஞ்ஜயந்தஹட்டாரகப்ரதிமாபாதமூலத்திருந்து *மஹாஜ்வாலம், ஸர்வ விதயாச்சேதநம் என்னும் விதயாஅயங்களை ஸாயிக்கலுற்றனன்.

ஸ்ரீவிஜயரஸ்மிவேகாதிகளொடு ஸுவொஷ ஸுதவொஷ ஸஹஸ்ர வொஷர் முதலாகிய அஸநிவொஷபுத்ரர் பலரும் வந்து [1]உபஜிவஸங்கள் யுஜ்ஞ் செய்து ஹங்ம மடைந்தபின், அது கேட்டு க்ரோயவிஜ்ரும்பிதனுகிய அஸநிவொஷன் யுஜ்ஸஜ்ஜனுகி யுஜ்ரங்மங் குறுகுதலும், அவனை ஸ்ரீவிஜயமஹாராஜன் தியாவண்டஞ் செய்ய ப்ரஹரித்தலும், அவன் †ஹ்ராதரிவிதீயையினுல் அஸநிவொஷரிருவராகித் தோன்ற, புநரபி ததீ-யுயம் ப்ரஹரிப்ப அஸநிவொஷரும் நால்வராக, இவ்வண்ணம் ப்ரஹர முறைமையினுல் யுஜ்ரங்மம் அஸநிவொஷமய மாயிற்று.

பின், விதயாவிஜனுகிய அமிததேஜன் வந்து யுதீயொற்முவனுகி மஹாஜ்வாலவிதயாப்ரஹாவத்தினுல் அவனெடு ‡யுஜ்ஞ் செய்தபின், ஹய சலிதனுகி ஹங்ம மடைந்து புகலிட மின்றி யோடுகின்ற அஸநிவொஷன் ஸர்வஜ்ஞபாரணஹ்ருதனுகிய விஜயஹட்டாரகர்ஸமவஸரணமண்டல மடைந்தனன்.

ஸ்ரீவிஜயாதிகளும் அவனைத் தொடர்ந்து ஸமவஸரணத்துப் புக்க பின், அவர்களெல்லாரும் மாநஸ்யம்ஹர்ஷநத்தால் பரஸ்பரம் விரோயம் நீங்கி ஹ்ருதவத்ஸலீப மடைந்து,ப்ரதக்ஷிணீகரணஸ்தவநப்ரணம யர்ம ஸ்ரவணபூர்வகம் இருந்தபின், அஸநிவொஷமாதாவாகிய ஆஸுரி, ஸீலவதியும் [2]பதிவ்ரதையும் ஆகிய ஸுதாரையினைக் கொடுவந்து அமித தேஜஸ்ரீவிஜயர்கட்குக் கொடுத்து, 'என்புத்ரன் செய்த அபராயத்தினை க்ஷமிப்பீராமின்' என்று சொல்ல, எல்லாரும் அந்யோந்யம் அக்ருத்ரிம வைர்யாஹாவத்த ராயினர். §அமிததேஜன், 'ஹ்ருவாதே, அஸநிவொஷன் என் ப்ரஹாவத்தினை யறிந்தும் ஸுதாரையைக் கொண்டுபோதற்குக் காரணம் என்?' என்று வினவ, ஹ்ருவாதும் தத்பூர்வஹவஸம்வைர்யத் தினை அருளிச்செய்வார்:

---

*. எல்லா வித்யைகளையும் சேதிக்கின்ற மஹாஜ்வாலா என்று. 62: 271. மஹாபலம் என்னும் வித்யை. கன். ஸாந்தி. 6: 37.வச.

1. மாஸார்த்தம் என்று மூலம். 62: 274.

†. பஹுரூபிணி வித்யையினுல். கன். ஸாந்தி. 6: 37. வச.

‡. அரைமாஸம் யுத்தஞ் செய்தபின் என்று மூலம். 62: 279.

2. பதிவ்ரதோத்தமை.

§. அமிததேஜன் விஜயபட்டாரகரிடம் தர்மங் கேட்டது. 62: 288–318.

ஜம்வுத்வீப * மலயவிஷய அசலபுரமத்து ஸுராஹுணன் யரணீ ஜடன். பத்னி † அநிலே. இவர்கட்குப் புத்ரர் இந்த்ரஹோதியும் அநிஹோதியும் என இருவர். யரணீஜடன்தாஸீபுத்ரன் கபிலன். இவன் அதிதிபரிசர்யையுதலில், இந்த்ரஹோதி அநிஹோதிகள் வேதாத்யயநம் பண்ணக் கேட்டிருந்து ஸகலவேதங்களையும் முந்யாராதனங்களால் யரித்தனன். யரணீஜடன் அதனை யறிந்து மிகவும் [1] குபிதனாகி, 'அயோக்ய கார்யஞ் செய்தனை [2] யாதலில், தொழபரித்யாகம் பண்ணுவாயாக' என்று அவனைத் துரத்தினன்.

அய, ‡ ரத்நபுரத்துராஜா ஸ்ரீஷேணன். தெவிமார் § ஸிம்ஹநந்திதையும் அநிந்திதையும் என்பார். அவர்கட்குப் புத்ரர் இந்த்ரஸேநனும் உபேந்த்ரஸேநனும் என்பார். கபிலன் போந்து ரத்நபுரமடைந்து, ஸ்ரீஷேணமஹாராஜனை ஸுராஹுணவேஷத்தினுல் வந்து கண்டபின், இவன்து விக்ரஹாப்ரஹாவத்தினைக் கண்டு அயிகஸம்மாநபுரஸ்ஸரம் தந்நகரத்து ‖ ஸத்யகன் என்னும் விப்ரனுக்கும் ஜம்வுத்வீ என்னும் பத்நிக்கும் புத்ரி ஸத்யஹாமை என்பாள்; இவளை விஹோதிஸஹிதமாகக் கல்யாணம் பண்ணுவித்து விக்ரஹாபூஜ்யபக்ஷ்யாபித ரக்கினன்.

கபிலனும் இதிஹாஸபுராணவேதவேதாங்தாதிஶாஸ்த்ரவ்யாவ்ருதனாகிச் செல்கின்ற காலத்து, குலாதரூபமல்லாதன சில கார்வ்ருத்திகளை ஸத்யஹாமை கபிலன்கண்ணே கண்டு, 'இவன் த்விஜகுலோத்பவனல்லன்கொல்' என்று ஸம்ஶயவ்யாகுலசித்தையினளாகி, கிஞ்சிஜ்ஜாதுப்ஸை-யிணெடுங்கூடிச் செல்லாநின்ற காலத்து, பூர்வோக்த யரணீஜடன் தபஶ்சரணதலில் கர்ணபரம்பரையினுல் கபிலனது விஹோதியினைக் கேட்டு வந்து கபிலனைக் காண்டலும், 'புண்யத்தினுல் என் பிதா ஆத்மதனயனினன்' என்று சொல்லி ப்ரத்யுத்தாநாதிவிநயபூர்வகம் அபிவாதநம் பண்ணிய பின், அவனும் அயிகபூஜையிணெடுங்கூடக் கபிலஸ்மரணத்து வர்த்திக்கின்றனன்.

---

* மங்கலவிஷயத்து என்று 62: 323.

† யஜ்ஞபத்நை; புத்ரர் ஸ்ரீபூதி, நந்தனபூதி. கன். ஶாந்தி. 6: 62. வச.

1 கோபித்ததாகி.

2 யாதலில் அவனைத்தநது தொழ.

‡ இது மலயவிஷயத்திலுள்ளது. கன். ஶாந்தி. 6: 59. வச.

§ ஸிம்ஹநந்தை. கன். ஶாந்தி- 6: 60.

‖ ஸத்யகி என்பு பாடம். இவன்மனைவி ஜம்பூவதி. கன். ஶாந்தி. 6: 62. வச. கபிலனுக்கு ஸத்யபாமையை அரசன் மணஞ்செய்வித்தான் என்று மூலத்தில் இல்லை. ஸத்யபாமையின் தந்தையே கபிலனைக் கண்டு தன் பெண்ணைக் கொடுத்தான். 62: 327. கன்னட ஶாந்திபுராணத்திலும் அரசன் மணஞ்செய்வித்தான் என்று கூறப்படவில்லை.

மற்று, ஒருநாள் ஸத்யஹாமை ரஹஸ்யமாகவே ரத் நஸ்வர்ணஜி மஹாய நங்களால் யாணீஜடனைப் பூஜித்து, 'பூஜ்யனே, கபிலன் நின்புத்ர னல்லனே?' என்று வினவ, அவனும் மஹாய நத்தினைக் காண்டலால் யதார்யமாயினபடி சொல்லி வஸ்துராஸியினைக் கைக்கொண்டு அப் பொழுதே போயினன். பின், ஸத்யஹாமை நீசகுலஸம்பர்க்கஜ மூப் ஸையினல் கபிலன்கண் அத்யந்தம் விரக்தசித்தத்தினளாகி ஸ்ரீஷேண மஹாராஜஸபீபம் அடைந்து, அவன்பாதங்களிலே வீழ்ந்தழுது, யயா வ்ருத்தாந்தங்களையெல்லாஞ் சொல்லியபின், ராஜாவும் அது கேட்டு, 'அஹோ! அவிசாரணகிய என்னல் ப்ரமாதஞ் செய்யப்பட்டது' என்று ஆத்மநிர்தநம் பண்ணி, தூஷ்குலோத்பவனகிய கபிலனைக் கோபித்து, [1]தத்தெபத்துநின்றும் துரத்தினன். ஸத்யஹாமையும் ராஜகுலத்து ளிருந்து தத்தொஷபரிஷ்கார்யமாக வ்ரதோபவாஸாதி நஷ்ட நபரை யாகிச்செல்கின்றகாலத் தொருநாள், *ஸ்ரீஷேணமஹாராஜன் †ஆதித்யமதி களும் அரிஞ்ஜயரும் என்பாரிருவர்சாரணதபோயநர்க்கு ஆஹாரதா நம் பண்ணிப் பஞ்சாஸ்சர்யங்களைப் பெற்றனன்.

அய, கௌஸாம்பிநமராயிபதி மஹாவலனுக்கும் ஸ்ரீமதி-தெவிக்கும் புத்ரியாகிய ஸ்ரீகாந்தையினை இந்த்ரஸேநனுக்குக் கல்யாணம் பண்ணுவித்தபின், ஸ்ரீகாந்தாபரிவாரத்துள்ளாள் ‡அநந்தமதி என்னும் வாரவிலாஸினியது ரூபஸௌந்தர்யாதிஸயங் கண்டு இந்த்ரஸேநாபேந்த்ர ஸேநரிருவரும் அபிலஷித்தபின், தந்நிமித்தம் இருவர்க்கும் யுத்தம் விளைந்தவிடத்து, ஸ்ரீஷேணமஹாராஜன் யுத்தநிவாரணஞ் செய்யவும் தவிராது மஹாயுத்தினையே விளைத்தனர். ராஜாவும் புத்ரயுத்தபரா தீனம் ஸஹிக்கமாட்டாது விஷபுஷ்பத்தினை மோந்து லோகாந்தர மடைந்தனன். வ்ரிஹந்நிதாக்நிதாஸத்யஹாமைகளும் தத்புஷ்பத் தினை மோந்து ஸரீரம் விட்டனர். சாரணதபோயநர்தாநாதுமோத புண்யகர்மத்தினல் ஸ்ரீஷேணவ்ரிஹந்நிதாக்நிதா ஸத்யஹாமைகள், யாதகிஷண்ட பூர்வஹாம உத்தரகுருவாகிய ஹொஹமியில், ஸ்ரீஷேணன் ஆர்யனும், வ்ரிஹந்நிதை தத்ஹார்யையும், அக்நிதை ஆர்யனும் ஸத்யஹாமை தத்ஹார்யையும், ஆகிப் பிறந்தனர். இவர்கள் நிரதிஸயபரமஸுவாதஹேதியின ராகின்றனர்.

---

1 தத்தெபத்துநின்றும் போகத்.

மகளிருடன் வைபாரமலையிலிருந்தவன் ஆதித்யஸர்என்பவரைவணங்கி அறங்கேட்டான். கன். ஸாந்தி. 6: 67,8.

† ஒரு புண்யதினத்தில் ஆதித்யமதி அமிதகதி என்பவருக்குத் தன்கோயி லில் ஆஹாரதானம் செய்தான். கன். ஸாந்தி. 6: 70-74.

‡ வஸந்தஸேனை என்று கன். ஸாந்தி. 6: 74. வச.

அநந்தமதிகாரணத்தினல்புஜஞ்செய்கின்ற இந்த்ரஸேநாபேந்த்ர ஸேநர்கள்மய்யத்துக் கடிது வந்து ஒரு வித்யாயரன் குமாரரவஸ்யெ-களை நோக்கிச் சொல்லுவான்: 'மஹாவலபராக்ரமராகிய உங்கள் யுஜத் திற்குக் காரணஹுமதையாகிய அநந்தமதி உங்களிருவீர்க்கும் அதுஜை யாகுலாதலில், தந்நிவர்த்யநமாகிய யுஜத்தினைத் தவிர்வீராமின்' என்று நிவாரித்தனன். ராஜபுத்ரர்களும் 'இது எவ்வண்ணம்?' என்று வினவ, அவன் சொல்லுவான்:

யாதகீஷண்ட பூர்வமந்த்ர பூர்வவிதெஹ புஷ்கலாவதீவிஷய விஜயார்யபர்வததக்ஷிணஸ்ரேணியில் ஆதித்யாஹநமராயிபதி * ஸுகுண்டலி என்னும் வித்யாயரனுக்கும் அமிதஸேநாதெவிக்கும் புத்ரன் † மணிகுண்டலியாகிய யான் ஒருநாள் புண்டரீகிணிநகர மடைந்து ‡ அமிதப்ரஹ தீத்ருகரஸமீபத்து யர்மஸ்ரவணபுரஸ்ஸரமாக என் பூர்வஹவ ஸம்வந் யத்தினை வினவ, அவர் அருளிச்செய்வார்:

'புஷ்கரவரத்வீப அபரஹாக அபரவிதெஹ வீதபயாக நகராயிபதி § சக்ரத்வஜன். தெவிமார் || கநகமாலையும் வித்யுந்மதியும் என இருவர். கநகமாலைக்குப் புத்ரிகள் கநகலதையும் பத்மலதையும் என இருவர். வித்யுந்மதிக்குப் புத்ரி பத்மாவதி. இவர்கள் அமிதஸேநாமுனிநி-ஸமீபத்தே பரிக்ரஹீத யர்மத்தினராகி, ஜீவிதாந்தத்து, கநகமாலா கநக லதா பத்மலதைகள் ஸௌயர்மகல்பத்து தெவர்க ளாயினர்.

'பத்மாவதி ஒருநாள், இருவர்புருஷரால் அலங்கரிக்கப்படுகின்ற தொரு மணிகையினைக் கண்டு, "ஸகல ஜநங்களாலும் ஆதரிக்கப்படுவதா-கிய ரூபலாவண்யாதிஸயம் பெறுவேனுக" என்றுநிநைந்து, முடிவில் தத்கல்பத்து ஸ்ரலஞ்ஜிகை என்னும் தெவஸ்த்ரீ யாயினள். அவர்கள் ஆயு ரவஸாநகாலத்து, கநகமாலையாகிய தெவன் மணிகுண்டலி யாயினன். கநகலதை பத்மலதைகளாகிய தெவர்கள் இந்த்ரஸேநாபேந்த்ரஸேந ராயினர். ஸ்ரலஞ்ஜிகை அநந்தமதியாகிய வாரவிலாவிநீ ஆயினள். தத்காரணேந ராஜபுத்ரர்கட்கு யுஜம் வர்த்திக்கின்றது' என்று [1] ஜிதேந்த்ரன் அருளிச்செய்ய, கேட்டு யுஜநிவாரணயுக்தமாக வந்தனன் என்று மணிகுண்டலிசொல்ல, கேட்டுப் பரித்யக்தயுஜரும் ஸம்ஸாரநிவ்ருத் தருமாகி ஸுயர்மஹருஸமீபத்தே யர்மஸ்ரவணநந்தரம் பரிக்ரஹீத

---

* ஸுகுண்டலன்: தேவி அமிதை. கன். ஶாந்தி. 6: 84. வச.

† மணிகுண்டலன் என்று கன். ஶாந்தி. 6: 83.

‡ அமிதகீர்த்தி. கன். ஶாந்தி. 6: 85.

§ சக்ரதரன். கன். ஶாந்தி. 6: 85. வச.

|| கநகஶ்ரீ. ஷெ. ஷெ. ஷெ.

1 ஜிதேந்த்ரன்

ஜிநதீக்ஷாவியியினராகி, க்ரமேண முக்திபதம் அடைந்தனர். அநந்தமதியும் பரிமுஹீதஸ்ராவகவ்ரதத்தினராகி ஸ்வர்முலோகம் அடைந்தனள்.

பூர்வோக்த ஸ்ரீஷேணஆர்யன் ஆயுரவஸாநத்து ஸௌயர்மகல்பத்து * ஸ்ரீநிலயவிமாநத்து ஸ்ரீயராமரோஜாதர். வலிம்ஹநந்திதை அவனுக்கே † விஜ்யுத்ப்ரஹாதெவி ஆயினள். அநிந்திதார்யன் தத்கல்பத்து ‡ விமலப்ரஹவிமாநத்து விமலப்ரஹதெவ ஞயினன். ஸத்யஹாமை இவனுக்கு § ஸுக்ரப்ரஹாதெவி ஆயினள்.

அய, பஞ்சபல்யோபமகாலாவஸாநத்து ஸ்ரீயரதெவன் அமிததேஜ ஞயினன்; விஜ்யுத்ப்ரதெஹ ஜ்யோதிஷ்ப்ரதெஹ ஆயினள். விமலப்ரஹன் ஸ்ரீவிஜய ஞயினன். ஸுக்ரப்ரதெஹ ஸுதாரை ஆயினள். கபிலன் ஸத்யஹாமாவியோமஹுர்விதனுகியே மரண மடைந்து ஸம்ஸாரசக்ரபரிஹ்ரமந்தனுகி, ஹிமதரமணவநத்து ஜராவதிநதீநீர தாபஸாச்ரமத்து, கௌபிகநாம தாபஸனுக்கும் ‖ சபலவேதாபத்நிக்கும் ஊதமஸுங்மன் என்னும் புத்ரனுகித் தாபஸவ்ரதாநுஷ்டாநபரனுகிச் செல்கின்றவன், சபலவேதநாமவித்வாயரன்விஹாதி கண்டு நிதாநஞ்செய்து, முடிவின்கண் அஸநிவெகஷ ஞயினன். பூர்வலவஸ்தேஹத்தால் ஸுதாராஹரணம் பண்ணினன். அமிததேஜனுகிய நீயும் இதன் ஒன்பதாம்லவத்து ஹரதகேஷத்ரத்தின்கண்ணே ஷோலஸதீகரனுகுவை என்று விஜயலட்டாரகர் அருளிச்செய்ய, கேட்டு, அமிததேஜன்முதலாயினர் பரமாநந்தத்தாயினர்.

அய, அஸநிவெகஷாஸுரிஸ்வயம்ப்ரதெஹஸுதாரைகள் ஸம். வேதநிர்வேத மடைந்து ஹரவத்பார்ச்வத்தே ஸம்யமம் கைக்கொண்டனர். அமிததேஜ ஸ்ரீவிஜயமஹாராஜாக்கள் ஸ்வ ஸ்வ நகர மடைந்து செல்கின்ற நாளகத்தொருநாள், அமிததேஜன் உமவரசாரணதபோயநர்க்கு ஆஹாரதாநம் பண்ணுதலில் பரிப்ராப்த பஞ்சாஸ்சர்யத்த ஞயினன்.

ஸ்ரீவிஜயமஹாராஜன் ஒருநாள் [1] உமவரமுரு தெவமுரு தபோயநர்கள்பார்ச்வத்தேயர்ம [2] ச்ரவணநக்ஷத்ரம் தத்பிதாவாகிய த்ரிவ்ருஷ்ண ஹவஸம்பந்யத்திநிக் கேட்டு, வாஸுதெவனுயின தன்மையில் நிதாந

---

* ஸ்ரீப்ரப விமானத்தில் என்று மூலம் 62: 373; ஸ்ரீநிலயவிமானத்தில் ஸ்ரீதேவன் என்று கன். ஸா. 7: 23.

† ஸ்ரீநிலய விமானத்து. 62: 373. ஸ்ரீப்ரபாதேவி என்று கன். ஸா. 7: 27.

‡ அமலப்ரபவிமானத்தில். கன். ஸா. 7: 29. வச.

§ ஸுப்ரபை. ஷ ஷ

‖ அருந்ததி. கன். ஸா. 7: 43.

1 யமவரமுரு என்று பாடம் அமரகுரு தேவகுரு என்று மூலம். 63: 401; கன். ஸா. 7: 49.

2 ச்ரவண நக்ஷத்ரத்துத்ரிவ்ருஷ்ண

வை²ஜயிை ஞயினன். மற்ரெருநாள் அமிததேஜஸ்ரீவிஜயர்கள் * விபுல மதிசாரணதபோய நரிடத்து யர்மதத்த்வஸ்வரூப பரிஜ்ஞா நா நந்தரம் தமது † ஆயுஷ்யம் மாஸமாத்ராவஶிஷ்டம் என்ப தறிந்து, ‡ ஸூர்யதேஜ ஸ்ரீஉத்தர் என்னும் புத்ரர்மிசை வைத்த ராஜ்யஹாரத்தராகி ஜி நஹவ நங்க ளுள் அஷ்டாஹ்நிகமஹாமஹங்களைச் செய்து, அந்த்யகாலத்து ஸகல பரி ஶ்ரஹபரித்யாமபூர்வகமாகச் சந்ர நவநாஶ்ரா நத்து நந்ர நமஸ்ரு பாஶமூலத் திருந்து ஸல்லேவ நாவியியால் ஶரீரபரித்யாமஞ் செய்து, அமிததேஜன் ஆநதகல்பத்து நந்ரூர்வார்த்தவிமா நத்து § ஆதித்யசூளன் என்னுந் தெவ ஞயினன். ஸ்ரீவிஜயன் தத்கல்பத்து ॥ஸ்வஸ்திகவிமா நத்து மணிசூளன்என்னும் தெவ ஞயினன்.

இவர்களிருவரும் விம்ஶதிஸாகரோபமகாலாயுஸா நத்து, ஜம்வூ ஶீப பூர்வவிதெஹ வத்ஸகாவதீவிஷய $ ப்ரஹங்கர நமரத்து ராஜா ஸ்திமிதஸாகரன். தெவிமார் வஸுந்யரியும் ¶ அதுமதியும் என இருவர். ஆதித்யசூளதெவன் வஸுந்யரிபுத்ரனாகி அபராஜிதன் என்னும் வலதெவ ஞயினன். மணிசூளதெவன் அதுமதிபுத்ரனாகி அநந்தவீர்யன் என்னும் வாஸுதெவ ஞயினன்.

அபராஜித அநந்தவீர்யர்கள் ஸகலகலாநிபுணராகியபின் இவர்- கட்கு ராஜ்யயௌவராஜ்யபதங் கொடுத்து ஸம்ஸாரநிவ்ருத்த சித்தத்தின ராகிய ஸ்திமிதஸாகரன் ஸ்வயம்ப்ரஹ்மேந்ரநிகமீபத்தே ஜி நதீக்ஷாப்ராப்த னாகி வர்த்திக்கின்றவன் யரணேந்ரவிஹாரதி கண்டு தத்விஷயநிதா நஞ் செய்து, அந்த்யகாலத்து யரணேந்ர ஞயினன்.

மற்று ஒருநாள், ராஜயுவராஜபதஸ்தராகிய அபராஜிதா நந்த வீர்யர்கள் ஆஸ்தா நமண்டபத் திருந்து, ஶிவர்வரியும் சிலாதிகையும் என்னும் இருவர் நாடகஸ்த்ரீகளது நரத்தாவலோக நம்பண்ணி யிருப்ப, தத்ரைவ ஸந்நிஹிதனாகிய நாரதன் ஆஸ்தா நமண்டபத்துச் சிறிது பொழுது நின்று, ப்ரத்யுத்தா நப்ரணமாதி ஸ்வஸம்மா நஞ் செய்யாத ராஜபுத்ரர்களை நோக்கி, ப்ரகூ²டீ²கிதசித்தத்தினனாகி, 'ஏததெவஜ்ஞா

---

* விபுலமதி விமலமதி என்பாரிருவரிடத்து. 62: 405; விபுலர் அமலர் என் பாரிருவர். கன். ஶா. 7: 68. வச.

† இருபத்தாறு நாள். கன். ஶா. 7: 68. வச.

‡ அர்க்கதேஜன் என்று மூலம். 62: 406.

§ ரவிசூளன் என்று மூலம், 62: 408; மணிசூளன். கன். ஶா. 7: 73.

॥ ஸ்வஸ்திகாவர்த்த விமானம். கன். ஶா. 7: 73. வச.

$ ப்ரபாகரீ என்று மூலம். 62: 410, கன். ஶாந்தி. 1: 65; க்ஷே 7: 81. வச.

¶ வஸுமதி. என்று கன். ஶாந்தி. 1: 72; க்ஷே 7: 81. வச.

ஶி பர்பரை, கிராதை என்பது கன். ஶாந்தி. 2. 22. ஶிலாதிகை. என்றும் பாடம்.

லங் கடிது காட்டுவேன்' என நினைந்து போகி, சிவமந்திரபுரத்து [1] உமி தாரி என்னும் விஷ்ணுசக்ரவர்த்திஸமீப மடைய, அவனும் ப்ரத்யுத்யா-நாதிஸம்மாநஞ் செய்தபின், சொல்லுவான்: 'ராஜராஜனே, ப்ரஹங்கர நமரத்து அபராஜிதா நந்தவீர்யராஜாக்கள்; நினக்கே யோக்யமாகிய ஸ்வர்க்கலோக ஒர்லஹமாகிய நர்த்தகீஸபயம் அவரிடத்தே [2] உளதாகா நின்றது' என்று சொல்ல, கேட்ட சக்ரவர்த்தி நர்த்தகீஸர்சநருதூஹல ணுகித் தத்ஸமீபத்து ஒற்றரை விட்டனன்.

* பர்வோபவாஸஸஹிதராகி ஜிநலவநத் திருந்த ராஜபுத்ரர் ஒற்ற வசநங் கேட்டலுமே மநோவிஷாதம் அடைந்திருப்ப, இவர்களது புண்யாதிலவத்தால் பூர்வதேவியலவத்து விஷ்ணுதெவதைகள் குறுகி, 'எங்களால் என்செய்ய வேண்டுவது' என்று சொல்லுதலும் ஸந்துஷ்ட ராகி, தெவதாபூஜாபூர்வகமாக † மந்த்ரிகள்மிசை வைத்த ராஜ்யபாரத்த ராகி, விஷ்ணுதெவதாப்ரஹாவதிவைந்ய நமாயையினால் நாடகஸ்த்ரீகளது வடிவு கொண்டு ஒற்றரோடு போகி சிவமந்திரபுர மடைந்து உமிதாரியைக் கண்டபின், அவனும் அவர்களது நாத்தமீதாதிதிபுணதை கண்டு அது பொழுது சக்ரவர்த்திலக்ஷ்மியினை எய்திஞன்போன்று ஸந்துஷ்டனாகி, அவர்களை ஸ்வபுத்ரிகநகஸ்ரீயினுக்கு நாத்தகலாசிக்ஷணயோகமாக நியோகித்தனன்.

அவர்களும் கந்யகாப்ராஸாதத் திருந்து கநகஸ்ரீயினுக்கு நாத்த சிக்ஷை [3] பண்ணுவிக்கின்றவர்கள்,

திஹ தே சிவாஹவெ திவதத்ரு ஜாவாவ்ரதம்
ஹாஸ்தவ நஸ்துதெ விந தஸ்ய? திவஜ்ஜாயிவம்
நரெந்த்ர உணி தௌலி ஸாம்பித வதாஸவிஷ்ரீ சிரழி
வ்ரஹந்தி ந நதவீயா உதிவிஸ்ரா தம் வாத்ர வம் ॥

என் றிவை [4] முதலாயினகொண்டு நாடகஸந்யிகளுள் அநவரதம் ‡அநந்த வீர்யஸ்ரீணஸ்தவநங்களே நர்த்தகிகள்முவத்திறற் கேட்டுத் தத்ஸ்ரீண பரவசீக்ருதசித்தத்தினளாகிய கநகஸ்ரீ 'இவ்வண்ணம் உங்களால் அநவரதம் ஸ்ரீணஸ்துதி பண்ணப்படுகின்றவன் யார்கொல்?' என்றுரஹஸ்யமாக வினவ, அவர்களும் 'எங்கள்ஸ்வாமி ப்ரஹங்கரநமராயிபதி அநந்தவீர்ய

---

1. உமிதாரிபக்தி. 2 உளதாகின்றது, உளதாகியது.

* ப்ரோஷதோபவாஸம் என்று மூலம். 62: 444:

† அபராஜித அனந்தவீர்யர் மந்திரிகளோடு ஆலோசித்து, தாம் நர்த்தகிய ருருவொடு செல்லத் துணிந்தனர்; அனந்தவீர்யனுக்குத் தமிதாரிமகளைத் தர வேண்டினர். க்ஷ. ஸாந்தி. 2: 28-77. வச.

3. பண்ணுவிக்கின்ற இவர்கள். 4. முதலாய்க்.

‡ 'ஸ்துதிக்க' என்று ஒரு சொல் இருத்தல் வேண்டும்.

சக்ரவர்த்தி' என்று சொல்லுதலும், அவளும் 'யாதானும்ஒருபடி தஜ்ஜர்ம நாபாயமாவது சொல்லவேண்டும்' என்று ப்ரார்யிக்க, அவர்களும் 'இந்த மந்த்ராநுஸ்மரணத்தால் காணலாம்' என்று மந்த்ரோபதெஶ வ்யாஜத்தால் ஏகாந்தமாக அநந்தவீர்யன் தனது ரூபத்தைக் காட்டினன்.

தஜ்ரூபலாவண்யஹர்ஶநாநந்தரம் பரவஶஹ்ருஷ்டாத்மனாகிய கநகஶ்ரீயினது உத்கண்டெயினை அறிந்தபின், அநந்தவீர்யன் தங்களது வரலாற்றை யறிவித்து அவளுடன் அப்ரகாஶமாக ஸம்ஶ்லேஷபரனாகிச் சென்றபின், அவளையுங்கொண்டு அபராஜிதாநந்தவீர்யர்கள் தமது வடிவினைக்கொண்டு விமாநபூர்வகம் ஸ்வஸ்வராத்தாந்தத்தினை வெளியித்து ஸ்வநகரோன்முவராகிப் புறப்பட்டபின், சக்ரவர்த்தியும் கன்யகாபரிரக்ஷகர்முவத்தினால் கன்யகாஹரணங் கேட்டு அதிகுபிதனாகி * ஸ்வஸைந்யஸமூஹத்தினொடு புறப்பட்டு எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்தபின் ஸ்வஸைந்யபராஜயங் கண்டு, உமிதாரி தனது சக்ரத்தினை அநந்தவீர்யாஹிமுவமாக விட்டனன். அநந்தவீர்யனும் தனது உக்ஷிணஹஸ்தாஸ்ரிதமாகிய அதனாலே உமிதாரியை லோகாந்தரம் அடைவித்தனன்.

தஜ்நந்தரம், பிதுர்ஹராதுர்மாஹி [2] வஸுஜநவிநாஶஜ்ஞாபிதையாகிய கநகஶ்ரீயினைத் தேற்றிக்கொண்டு விமாநாரூடராகி ஸ்வநகராஹிமுவமாகப்போகின்றபொழுது, ஶிவமந்திரபுராயிபதி † கநகபுங்கவிஜ்வராராஜாவினுக்கும் ஜயதெவிக்கும் புத்ரன் கீர்த்தியரன். இவன், ஸ்வபுத்ரனாகிய உமிதாரிக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து ஶாந்திகரமுநிஸமீபத்தே தீக்ஷித்து வர்ஷமாத்ரம் ப்ரதிமாயோமயாரியாகிநின்றவன் கேவலஜ்ஞாநப்ராப்தனாகி எழுந்தருளியிருந்த கீர்த்தியரஜிநபதிஸமவஸரணமிசைபோகாது விமாநம் நிற்ப, அதனை யறிந்திழிந்து ஸமவஸரணம் அடைந்து ப்ரதக்ஷிணீகரணப்ரணமயர்மஸ்ரவணபுரஸ்ஸரமாக இருந்தபின், கநகஶ்ரீ, 'ஹமவாரே நு, எனது வஸுவர்மஹிநாஶ ஹ்ருஷீகாநுஹ்ருதியினுக்குக் காரணம் என்?' என, ஜிநபதி அருளிச்செய்வார்:

கநகஶ்ரீபூர்வஶவம்

ஜம்வாஹ்வீபஹரதக்ஷேத்ரஶங்வபுரத்து ‡ தெவிலநாமஸ்ரேஷ்டியினுக்கும் § வங்யாஶ்ரீ என்னும் ஶார்யையினுக்கும் புத்ரி ஶ்ரீதத்தை.

---

* ஸுமதிஎன்னும் மந்திரிசொற்படி ப்ரீதிவர்த்தனன் என்னுந் தூதனை விடுத்தான். அவர்கள் கநகஶ்ரீயை விட்டிலர். கன். ஶா. 3: 73-93. வச.

1 வஸுவிநாஶ

† கனகபுங்கவன் என்று கன். ஶாந்தி. 4: 69. வச. கீர்த்திதரன்தேவி பவனவேகை. ஷெ. ஷெ. ஷெ.

‡ தேவகன். கன். ஶாந்தி. 4: 66.

§ ப்ருதுஶ்ரீ ஷெ 4: 66. வச.

இவளுக்கு அநுஜைகள் *மூடமும் கைசொத்தும் கூனும் குறளும் குருடும் செவிடும் ஆயினர் அறுவர். இவர்கட்கெல்லாம் [1] ஆஹாராதிகளால் பரிபோஷணம்பண்ணி ரக்ஷித்துச் [2]செல்கின்ற ஸ்ரீஉத்தையொருநாள், †ஸர்வஸைலபர்வதத் தெழுந்தருளியிருந்த [3] ஸர்வயஸர் என்னுந் தபோயநரை அணிவந்தித்து, யர்மஸ்ரவணபூர்வமாக ஸ்ராவகஜநயோக்யமாகிய அஹிம்ஸாதி ஸர்வ வ்ரதங்களையும் யர்மசக்ரம் என்னும் நோன்பினையும் ஏற்றுக் கொண்டு நிரவதியும் அநுஷ்டித்துச் [4] செல்கின்றகாலத் தொருநாள், ஸர்வ்ரதமுனிநிகட்கு ஆஹாரதானம் பண்ணுதலும், உபவாஸபரிஸ்ரமத்தினால் வர்திபண்ணியபின் ஸம்பக்த்வவிஸுத்தி யின்மையில் தத்விஷய ஜுகுப்ஸை பண்ணியபின், அந்த்யகாலத்து ஸரீரம் விட்டு ஸௌயர்மகல்பத்து ஸாமாநிகதெவஸ்த்ரீயாகிப் போந்து, உமிதாரியினுக்கும் ‡ மந்தரமாலிநீதெவிக்கும்புத்ரியாகி, வ்ரதோபவாஸஸமத்தினால் ஹொராதிஸயத்தினையும், தபஸ்விநிஷிகித்ஸாதொஷத்தினால் ஏவம்விய ஊஷவத்தினையும் எய்தினை' என்று ஜிநபதி அருளிச்செய்ய, கேட்டபின், ஸம்ஸாரஹொரநிவ்ருத்தியினை யடைந்த கநகஸ்ரீயினுடு போகி, அபராஜிதாநந்தவீர்யர்கள் ப்ரஹங்கரநகரங் குறுகுதலும், உமிதாரியது லோகாந்தரமநங் கேட்டு அயிக கோபத்தரும் யுஜஸஹஜருமாகி வந்தெதிர்த்த கநகஸ்ரீ ஹாதாக்களாகிய § ஸ்வொஷவிஷ்யுஷ்டும்ஷ்ட்டர்என்னும் ‖ விஜ்ஞாயரிருவரையும் அபராஜிதாநந்தவீர்யர்கள் கநகஸ்ரீசித்தப்ரஸாதாயமாக, 'உமிதாரியது விஜ்ஞாயர ஸாம்ராஜ்யபதம் எய்தி வர்த்திப்பீராக' என்று ஸம்மாநவசநங்கள் சொல்லவும் தவிராது யுஜ்ஞ்செய்ய, அதனையும் கநகஸ்ரீகாரணம் அநேக வாரம் ஸஹிக்கவும் அடங்காது வந் தடர்த்த அவ்விருவர்க்கும் விஸ்வஸநம்பண்ணி நகரம் ப்ரவேஸித்து, நிர்விஜயபூர்வகம் த்ரிவண்டாயிபதிகளாகிய அபராஜிதாநந்தவீர்யராமகேஸவர்கள் அர்யசக்ரவர்த்தி ஸாம்ராஜ்யஸுகம் அநுபவித்துச் செல்கின்ற காலத்து, ஸம்ஸாரஸரீரபோக நிர்விண்ணையாகியகநகஸ்ரீ வாஸுதெவாதமதியினுற்போகி ஸ்வயம்ப்ரஹதீக்ஷாகரஸமீபத்து யர்மஸ்ரவணநந்தரம் ஸுப்ரஹாமணிநி-

---

* மூட மூங்கை கைசொத்தும். 'குண்டி: பங்கூ குணீ ததா. பதிரா கூப்ஜிகா காணு' என்று கன்னட மூலம். 62: 493,4; 'குண்டீ பங்கூ குணீ ததா, பதிரா கூப்ஜகா காணு கஞ்ஜா' என்று ஹிந்தி மூலம். 62: 495;6.

1 ஆஹாரிகளால். 3 ஸர்வயஸஸ்ஸர்.

† ஸர்வஸைலம் என்று ஹிந்தி மூலம். 62: 496. 2. 4. செல்லாநின்ற.

‡ மங்களை என்று. கன். ஸாந்தி. 4. 69. வச.

§ ஸுதம்ஷ்டரன். கன். ஸாந்தி. 4: 70. வச.

‖ இவர்கள் ப்ரபாகரிநகரம் வந்து அநந்தஸேனன் என்பவனுடு பொருதலெக் கண்ட அபராஜிதானந்தவீர்யர் இவர்களைப் பிணித்தனர். கனகஸ்ரீ இவர்களை விடுவித்தாள். 62: 501—5.

பார்ஸ்வத்தே தீக்ஷித்து. அந்த்யகாலத்து ஸௌயர்மகல்பத்து தெவ
ஞயினள்.

அபராஜிதவலதெவனுக்கும் விஜயமஹாதெவிக்கும் புத்ரீ ஸுமதி
என்பாள். அவள் ஒருநாள் உமவரசாரணதபோயநர்க்கு ஆஹாரதானம்
பண்ணுதலில் பஞ்சாஸ்சர்யப்ராப்தை ஆயினள். அவள் யௌவநா
வஸ்தெயினளாகியபின் ஸ்வயம்வரவிதியால் கல்யாணம் பண்ணுவிப்
பான்வேண்டிச் சக்ரவர்த்தி கல்பிதஸ்வயம்வரவொஷணநந்தரம், ஸகல
ராஜபுத்ரர்களும் வந் தீண்டி ஸ்வயம்வரப்ராஸாதமண்டபத் திருப்ப, தந்
மண்டபத்து ஸ்வயம்வரகல்யாணலங்காரஸுவஷிதையாகிப் புகுந்த ஸும
தியை நோக்கி, தத்ரைவ விமாநாரூடெயாகி வந் திழிந்தாளொரு தெவ
ஸ்த்ரீ சொல்லுவாள்:

'ஸுந்தரியே,[1] நாமிருவோமும் ஸுரலோகவாஸிகளாகியபொழுது
நம்மிற் ப்ரதிஜ்ஞாதமாகிய பொருளாவது: பூர்வம் ஸுமியில் அவதீர்ணை
யாயினளுக்குப் பரஸ்பரம் வொயிப்போமாகப் பெறவேண்டும் என்றமை
அறிவாயாக' என்று சொல்லி, தமது பூர்வஸ்நெஹஸம்பந்தத்தினையுஞ்
சொல்லுவாள்:

புஷ்கரார்ய பூர்வார்த மாதகீஷுத்ர நந்தநபுரத்து ராஜா அமித
விக்ரமன். தெவி அநந்தமதி. இவர்கட்குப் புத்ரிகள் அநந்தஶ்ரீயும்
யநஶ்ரீயும் என்ன இருவர். இவர்கள் ஒருநாள் விஜயகிரிஎன்னும் பர்வதத்
தெழுந்தருளியிருந்த *நந்தநமுநி [2]பார்ஸ்வத்தே அவிதந்தநபூர்வகம்
பரிஹரஹிதவ்ரதோபவாஸாதியினராகிச்செல்கின்றகாலத்து, இவர்களொரு
நாள் மதநாஹரோதயாநத்துநின்று விளையாடாநிற்ப, த்ரிபுராயிபதி-
யாகிய †வஜ்ராங்முதன் என்னும் விதயாதரன் வஜ்ரமாலிநீதெவிஸஹித
மாகி மஹாநதலத்துப் போகின்றவன் அவர்களது ரூபஸௌந்தர்யாதி-
ஶயத்தினைக் கண்டு அதரக்தசித்ததனாகிப்போகி வஜ்ரமாலிநீ தெவியினை
ஸ்வநகர மடைவித்து, அதுபொழுதே மீண்டு வந்து அவர்களை எடுத்துக்
கொண்டு போயினன்.

வஜ்ரமாலிநீதெவி —தத்தீவஞ்சநாப்ரகாரத்தினை ஸ்வவிதயாப்ர
மாவத்தினால் அறிந்து முனிவுசென்று தொடர்ந் தெதிரேவருகின்றவளைக்
கண்டு, ஶயத்தினால் இவர்களிருவரையும் வேணுவநம் என்பதொரு வநத்
துள்ளே வீழ்த்தி, ஸ்வதெவியொடுகூட ஸ்வநகரம் அடைந்தனன்.

---

1 யாம்.

* நந்தகுப்தர். கன். ஶாந்தி. 4: 95.

2 ஸமீபத்தே.

† வஜ்ராங்கன் என்று கன். ஶாந்தி. 4: 96. வச.

தத்வநத் திருந்த வாலிக ளிருவரும், 'இது [1]பூர்வகர்ம பாபகர்ம விபாகமே யாகும்' என்று ஸுஹோவனை நோடுகூடி ஸல்லேவ நாவியி யால் ஸரீரம் விட்டு, அநந்தஸ்ரீயாகியவள் ஸௌயர்மேந்த்ரனுக்கு நவமிகை என்னுந் தெவி ஆயினள்; யநஸ்ரீ குவைரனுக்கு ரதி என்னுந் தெவி ஆயினள்.

இவர்களிருவரும் நந்தீஸ்வரதீப மஹாமஹத்துள் வந்து கூடி ஸுவஸம்ஹாஷணம் பண்ணியபின், ஒருநாள் மந்தரமிரி *பாண்டுக. வநத்து எழுந்தருளியிருந்த யதிதேஷணசாரணர்வந்தீப மடைந்து. 'ஸ்வாமிகளே, எங்கட்கு எத்துணைக்காலத்து முக்திபதப்ராப்தி யாகும்?' என்று வினவ, [2]முநிவரனும், 'இதனில் [3]சதுர்யுஹவத்தில் ஆகும்' என் றருளிச்செய்ய, கேட்டு, அயிகாநந்தத்திறைஞ்சி, ஸுரலோகவர்த்திக ளாகியவர்களுள் யான் நவமிகை ஆகின்றேன்; குவைரதெவியாகியவள் போந்து ஸுமதி ஆயினே யாதலில், யர்மப்ரவொய நார்யமாக வந்தேன்' என்ன, விஷயநிவ்ருத்திப்ரயாநயர்மங்களையும் கேட்டு ஸுமதிகந்யகை ஸம்ஸாரஹொமபராங்முவெ ஆகியபின், அவளது வைராகுங் கண்டு† ஸம்ஸாரவ்ரக்திவந்து ‡ஸப்தமதகந்யகைகளொடுகூடப் போகி ஸுவ்ரத முண்டீபார்ஸ்வத்தே தீக்ஷாப்ராப்தையாகி, நிரவதியும் அபவர்மமார்மம் ப்ரஸாதித்து, ஜீவிதாந்தத்து ஆநதகல்பத்து அநுத்தரவிமாநத்து தெவ ஞயினள்.

சக்ரவர்த்திஅநந்தவீர்யன் ஆயுரவஸாநகாலத்து §ப்ரயமவ யுதவிவியினே அடைந்தபின், தத்வியோக ஓஃவிதஞகிய அபராஜித பலதெவன் ஸம்ஸாரவைராகுஞ்சென்று ॥அநந்தஸேநபுத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து [4]யஸோயரமுநி $பார்ஸ்வத்தே தீக்ஷாப்ராப்தஞகி, அந்த்யகாலத்து ¶ஆராயநாவியிபால் ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து அச்யுத கல்பத்து அச்யுதேந்த்ரோ ஜாதஃ.

அநந்தவீர்ய நாரகன் முன்சொன்ன ஸ்திமிதஸாகரயரணேந்த்ர னுல் ப்ரவொயிதஸம்யக்தர்ஸந [5]பரிகுஹஞ் செய்து ஸங்வ்ருத

---

1. பூர்வகர்மபாபவிபாகமே. *. இப்பெயர் மூலத்தில் இல்லை. 63: 29.
2 முநீந்த்ரனும். 3 சதுர்யுஹவத்துள்.
†. 'கண்டு' என்பதன்பின், ,தந்தை விடுப்ப' என் றிருத்தல்வேண்டும். 'பித்ரு நிர்முக்தா...' என்று மூலம். 63: 23.
‡. எழுநூற்றைம்பதின்மர். 63: 24. ஐந்நூற்றுவர். கன். ஸாரஸ்தி. 4: 105. வச.
§. ப்ரதமநரகத்தில் ஸீமந்தம் என்னும் முதல்இந்த்ரகத்தில். கன். ஸாரஸ்தி. 4: 109. வச.
॥. அரிஞ்ஜயன் என்னும் இளையமகனுக்கு என்று கன். ஸாரஸ்தி. 4: 108. வச.
4. ஸ்வயம்ப்ரபமுனி என்று ஷை ஷை ஷை.
$. ஸமீபத்தே.
¶. மூப்பது நாள் ஸந்யாஸ விதியால். 63: 27. 5. பரிகுஹணம்

வர்ஷமாத்ராயுஷ்யாவஸாநகாலத்துப் போந்து, ஜம்வுத்வீப ஹரத க்ஷேத்ர விஜயார்யபர்வதோத்தரஶ்ரேணி *மமநவல்லஹபுராயிபதி *மேவவாஹந விதூ்யராராஜாவுக்கும் மேவமாலிநீதெவிக்கும் மேவநாதபுத்ரனுகி ஸகல விதூ்யராயிபதியாகிச் செல்கின்றவன் ஒருநாள், மந்தரகிரிநந்தந வநத்து ப்ரஜ்ஞப்திவிதூ்யாஸாயநாம்முவனுகியிருந்தபொழுது, தத்ரைவ ஸந்நிஹிதனுகிய அச்யுதேந்த்ரனுல் ப்ரபொயிதனுகியபின் ஸம்ஸார ஹொமநிர்வேம மடைந்து †, ‡ அமரமருதபோயநர்பாதமூலத்தே ஜிந தீக்ஷாப்ராப்தனுகியபின் ஒருநாள் நந்தநகிரிபர்வதத்து ப்ரதிமாயோம யாரியாகி எழுந்தருளிநிற்ப, அஸ்வதீவப்ரயமப்ரதிவாஸ்வதெவனுக்கு அநுஜன் ஸ்வகண்டன் என்பான் ஸம்ஸாரசக்ரத்துப் பரிஹ்மித்துப்போந்து அஸ்ரனுகித் திரிகின்றவன், மேவநாதபோயநரைக் கண்டு வஹ்வியொபஸர்முங்களைச் செய்யவும் அசலிதயோமத்தனுகியே முடிவின்கண் ஆராயநாவியியால் ஶரீரபரித்யாமஞ் செய்து அச்யுதகல்பத்து ப்ரதிந்த்ரோ ஜாதः

இந்த்ரப்ரதிந்த்ரராகிய இவர்கள் யாவிம்ஶதிஸாகரோபமகாலம் இந்த்ரஸுவமதநுஹவித்தபின், ஜம்வுத்வீப பூர்வவிதெஹ மங்கலாவதி விஷய ரத்நஸஞ்சயபுரத்து ராஜா கேஶமங்கரமஹாராஜன்; தெவி கநகசித்ரை. அச்யுதேந்த்ரன் இவர்கட்கு [1]வஜ்ராயுயொநாமபுத்ரோ ஜாதः. இவன் ஸம்பூர்ணயௌவநாவஸ்தெயினனுகியபின் §லக்ஷ்மீமதிநாம ராஜகந்யகையினைக் கல்யாணம் பண்ணியபின், இவர்கட்கு அச்யுத கல்ப ப்ரதிந்த்ரன் [2]ஸஹஸ்ராயுயொநாமபுத்ரோ ஜாதः. இவனுக்கும் ஶ்ரீஷெணதெவிக்கும் புத்ரன் ॥கநகஶாந்தி என்பான்.

ஒருநாள், கேஶமங்கரமஹாராஜன் வஜ்ராயுய $ஸஹஸ்ராயுயாதி புத்ரபௌத்ரபரிவ்ருதனுகி ஆஸ்யாநமண்டபத்து விம்ஹாஸநாயிரூடனுகியிருந்தபொழுது, ஈஶாநேந்த்ரன் தனது ஸபாமண்டபத்திருந்து ஸம்யக்தர்ஶநபரீக்ஷாதிமுவராகிய தெவர்களுக்கு, 'வஜ்ராயுயன் விஶுத்த ஸம்யக்தர்ஶநத்தன். தத்ஸதृஶர் ஜமத்த்ரயத்தும் இல்லைபோலும்' என்றனன். ¶மணிசூளனென்பானொரு தெவன் 'அவனை யான் காண்கு வன்' என நிணைந்து, ஆஸ்யாநமண்டபத் திருந்த வஜ்ராயுயனைக் கண்டு,

---

*. விம்ஹநாதன். கன். ஶா. 7: 103. வச.
†. தன்மகன் விம்ஹநாதனுக்கு ராஜ்யங்கொடுத்து. கன். ஶா. 8, 107. வச.
‡. ஸுரகுரு அமரகுரு என்று 63: 32; அபிநந்தனர். கன். ஶா. 7: 107.
1. வஜ்ராயுய நாம. §. லக்ஷ்மீவதி. கன். ஶா. 7. 120.
2. ஸஹஸ்ராயுய நாம. ॥. கநகஶாந்தன். 63. 46.
$. இவன்தேவி மனொஹரி; புத்ரன் கனகஶாந்தி. கன். ஶா. 8. 115. வச 116.
¶. விசித்ரசூளன் என்று மூலம். 63. 49; டிஹாபலன். கன். ஶா. 8. 151. வச.

கூஷ்ணிகத்வாவலம்பியாகி, *வாஹஞ் செய்தபின் வஜ்ராயுயனுல் ப்ரதிபாதித மாகிய †ஸ்யாத்வாதயுக்திகளால் மாநஹங்ம மடைந்து, பரிஹரஹீத ஸம்யக்தர்ஶநத்தனுகித் தனது வரலாறும் அவற்குச் சொல்லி ஸமுசித வசந ஸம்மாநஞ் செய்து, தனது இடம் அடைந்தனன். கேஷேமங்கரமஹா ராஜன் உத்பந்நஸம்ஸாரவைராக்யத்தனுகி வஜ்ராயுயனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, லௌகாந்திகதேவவைபவத்தனுகி‡ தீக்ஷித்து, தீர்த்தங்கரபதம் அடைந்தருளினன்.

மற்றொருநாள் வஜ்ராயுயமஹாராஜன் ஸுதர்ஶநநாமசேடி-முவத்தால் வஸந்தகாலாவதார மறிந்தபின், நிலக்ஷ்மீமதிதெவிபரிவாரங்க ளொடுகூட தெவரமணம் என்னும் மேநாஹரோதயந மடைந்து வஸந் தோத்ஸவதர்ஶநாநந்தரம், ஸுதர்ஶநநாமஸரஸ்வினுள் ஸ்வதெவிக ளொடுகூட க்ரீடெ பண்ணுநின்றபொழுது, பூர்வஜவத்து [1]வஜ்ரவைர ணுகிய வித்யுத்தம்ஷ்ட்ரன் ஸம்ஸாரசக்ரபரி஭ரமந்தனுகிப் புநரபி விதெயர ணுகிப் பிறந்து மநுநதலத்துப் போகின்றவன், வஜ்ராயுயமஹாராஜனைக் காண்டலுமே விஜ்ரும்பித கோபத்தனுகி, ||ஒரு மஹாசிலையினை எடுத்துக் கொடுவந்து தடாகம் முழுதும் மறையும்வண்ணமிட்டு நாநபாயஜவந்யநம் பண்ணியபின், மஹாபுண்யகர்மத்தனும் மஹாபலபராக்ரமனும் ஆகிய வஜ்ராயுயமஹாராஜன் தெவீபரிவாரஜநங்களது ஜயாவஸ்தெயினைக் கண்டு, தனது கரதலப்ரஹாரத்தினுல் மஹாசிலையினைச் சூர்ணஜாவம் அடைவித்தனன். விதெயரனும் நீதனுகிப் போயினன்.

வஸந்தோத்ஸவ விஹரணநந்தரம் ஸ்வநகரம் ப்ரவேசித்து§ ஸுதெவ ராஜ்யம்பண்ணுநிற்ப, ¶பூர்வகூத புண்யாதிரேகத்தினுல் ஸகல சக்ரவர்த்தித்வத்தினையும் அவயிஜ்ஞாநத்தினையும் எய்தி, திக்விஜயபூர்வகம் ஷட்கண்ணமண்டலாயிபதியாகிச் செல்கின்ற நாளகத் தொருநாள், ஆஸ்யாநமண்டபத்து அகில நரபதிபரிவ்ருதனுகி லிம்ஹாஸநத்து வஜ்ராயுயசக்ரவர்த்தி யிருந்தபொழுது, ஜயசலிதனுகின்றனெரு விதெ-யரன் சக்ரவர்த்தியை ஶரணமாக அடைந்தனன். அவன்பின்னே வட்ம

---

* 63: 51—57 பார்க்க; கன். ஶா.8: 128-134.

† 63: 59—68 பார்க்க; கன். ப்ரா. 8: 137-51.

‡ ஸுதர்ஶநம் என்னுஞ் சிவிகையில் எறிச்சென்று. கன். ஶா. 8: 120. வச.

§ தாரணி முதலிய ஸ்திரிகளுக்கு விருப்பமாதலின் என்று. 63: 80. லக்ஷ்மீ வதி முதலிய தெவியர் ஐந்நூற்றுவருடன் என்று கன். ஶா.8: 2. வச.

1. வஜ்ரவாபரனுகிய.

|| நாகபாசத்தாற் கட்டினுன். கன். ஶா. 8: 49, 49. வச.

§ கேஷேமங்கரமஹாராஜன் வஜ்ராயுதனது வெற்றியை அறிந்து வந்தான் கன். ஶா. 8: 68-9. வச.

¶ தெவன் ஈஶாநகல்பத்தி லிருந்துவந்து வஜ்ராயுதனிடம் தத்துவப்பொருள் பற்றிவாதித்துத் தோற்ற செய்தி ஈண்டு உளது. கன். ஶா. 8: 126–51.

ஹஸ்தையாயிஞலொரு விஶ்வாயரகந்யகை அவனைத் தொடர்ந்துவந்தனள். அவள்பின்பே ஒரு *வ்ருஷவிஶ்வாயரனும் புகுந்தனன். வ்ருஷ விஶ்வாயரன் சக்ரவர்த்தியை நோக்கிச் சொல்லுவான்:

'ராஜராஜனே, கூதாபராயஞகி, உத்ராத்மாவாகிய இவன் உண்ஷ யோஷ்ணுதலில் இவளை விட்டுத் தர[1]வேண்டும். இவனது அபராயமாவது:

ஜம்வுத்வீப பூர்வவிதெஹ ஸுகச்சமவிஷய விஜயார்யபர்வத †உத்தரஸ்ரேணி ஸுக்ரப்ரஹ்நபுராயிபதியாகிய இந்த்ரதத்தவிஶ்வாயர ராஜாவினுக்கும் ‡யஶோயராமஹாதெவிக்கும் புத்ரன் யான் [2]பவந வேமன் என்பேன். என்ப்ரியை கிந்நரீதநபுராயிபதி §சித்ரசூள விஶ்வாயரபுத்ரி ஸுகாந்தை என்பாள். இவளுக்குப் புத்ரி [3]ஶாந்திமதி என்பாள்.

'முநிஸாமரபர்வதத்திருந்து [4]விஶ்வாஸாயதேநாந்மூவியாக, யான் விஶ்வாஸாயநத்திற்கு வேண்டும் உபகரணம் கொடுவரப்போகியபின் தத்ரைவ ஸந்நிஹிதனுகியவிஶ்வாயரன் இவளைக் காமுகலீலாப்ரகராங்களாலே விஶ்வாஸிஜிவிவாஹங்களைப் பண்ணவும் விஜயவிதியையினளாகிய இவள் கோபித்து விவாஹகர்த்தாவாகிய இவனை ஆயுயஹஸ்தையாகித் தொடர, இவன் நின்னையே ஶரணமாக அடைந்தனன். யானும் அதனை அறிந்து வந்தனன், என்று விஶ்வாயரன் சொல்ல, கேட்ட சக்ரவர்த்தி அவயிஜ்ஜ்ஞாநேத்ரத்தாற் பார்த்து, 'இவன் விஶ்வாஸிஜிவிவாஹம் பண்ணுதற்குக் காரணத்தினைக் கேட்க' என்று சொல்லுவான்:

ஜம்வுத்வீப ஐராவதவர்ஷத்ர ஶாங்யாரவிஷய விங்யபுராயிபதி விங்யஸேநன்; தெவி ஸுலக்ஷணை. இவர்ட்களுப் புத்ரன் நளிநகேது. தத்புரத்து, ஸுயஜமித்ரவைஸ்யனுக்கும் ஶ்ரீமத்திக்கும் புத்ரன் ஸுமித்தன். இவன்ஹார்யை $ப்ரீதிங்கரை. இவ்ள் ஒருநாள் வநக்ரீடார்யமாக ஸ்வபரிவாரத்தொடுங்கூட வநவிஹரணம் பண்ணுநிற்ப, தத்ரைவ ஸந்நிஹிதனுகிய நளிநகேது இவளைக் கண்டு காமமோஹிதனுகி இவளை அபஹரித்துக்கொண்டு போயினன். பின், ஸுமித்தன் நிர்விண்ணசித்தத்

---

* கதாதரனுகிய வ்ருத்த வித்யாதரன் என்று மூலம். 63: 88.

1. வேண்டும் என்று.

† தக்ஷிணஸ்ரேணி. கன். ஶா. 9: 4. வச.

2. வஸுயா தெவி. என்றும் பாடம் யஶோதரா என்பது மூலத்திற்கொத்த பாடம். 63: 92.

‡ வாயுவேகன் என்று மூலம. 63: 92; ப்ரபஞ்ஜகன். கன். ஶா. 9: 4.வச.

§ சித்ரஸேனன் என்று ஹிந்தியுரை மூலம். 63: 93.

‖ ஸுபகாந்தி. கன். ஶா. 9: 4. வச.

3. ஶாந்தமதி. 4. விஶ்வாஸாயநோத்மூவியாகி.

$. தர்மப்ரியன், மகன் தத்தன். கன். ஶா. 9: 8. வச.

¶. ப்ரியகாரிணி. ஷெ ஷெ 9.

தனுகி *ஸுவ்ரதகேவலிபார்ஶ்வத்தே தீக்ஷாப்ராப்தனுகி, மூடிவின்கண் ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து ஈஸா நகல்பத்து தெவனுகி, ஏகஸாகரோபம காலாவஸா நத்துப் போந்து, ஜம்வாஜீப ஸுகச்சமவிஷய விஜயார்யபர்வ தோத்தரஸ்ரேணி காஞ்சநதிலக நகரத்து மஹேந்த்ரவிக்ரமவிந்த்ர ராஜாவினுக்கும் [1]அநிலவேகாதெவிக்கும் அஜிதஸேநபுத்ர னுயினன். நளிநகேதுவும் †உல்காபத நகாரணத்தினுலும் பரஹாராபஹரண நிவேர்ய-நாத்மநிர்தெயினுலும் வஜ்ரநாப நிர்விண்ணனுகி, ‡ஸீமங்கரமுநி-ஹமீபத்தே தீக்ஷாப்ராப்தனுகி, க்ரமேண முக்திபத மடைந்தனன்.

ப்ரீதிங்கரையும் §ஸுவ்ரத நாமமுணி நீஹமீபத்தே நிவ்ருத்தி யர்மங் கைக்கொண்டு பரிஹ்ருஷீத சாந்த்ராயணநோன்பினுல், மூடிவின்கண் ஈஸா நகல்பத்துட்டோன்றி ஆயுரவஸா நத்துப் போந்து உனக்குப் புத்ரி யாயினள். பூர்வஹவஸ்தே நஹவஸ்யத்தினுல் அஜிதஸேநன் இவள்கண் அநுரக்தசித்தத்த னுயினன் என்று இவ்வண்ணம் வஜ்ராயுயசக்ரவர்த்தி-முவத்தினுற் பூர்வஹவங்களைக் கேட்டு வஜ்ராயுதசக்ரவர்த்தினரர்கிப் போகி, ஸாந்திமதி கேவலங்கரதீக்ஷாகரஹமீபத்தே யர்மஸ்ரவணநந் தரம், ஸுலக்ஷணமுணி நீஹமீபத்தே தீக்ஷித்தனர்.

அஜிதஸேந பவநவேம விஜயார்களும் பரிஹ்ருஷீதஜி நதீக்ஷை யின ராயினர். ஸாந்திமதிமுணி நீ ஆயுரவஸா நத்து ஈஸா நகல்பத்து தெவனுகித் தோன்றியபின், வஜயிமத கேவலோத்பத்தியினராகிய அஜித ஸேந பவநவேம ஜிநேந்த்ரர்கட்குக் கேவலோத்பத்திமஹாபூஜையினைப் பண்ணி, ஸுரலோகம் அடைந்தனள்.

இப்பால், விஜயார்யபர்வததக்ஷிணஸ்ரேணி ஸிவமந்திர நகராயி யதி ॥மேவவாஹந நரபதிக்கும் விமலாதெவிக்கும் புத்ரி கநகமாலை என் பாள். $த்ரிலோகஸாரபுராயிபதி ¶ஸுமுக்ரீவஸேந நரபதிக்கும் ஜயஸேநா தெவிக்கும் புத்ரி வஸுந்தஸேனை. கநகமாலா வஸுந்தஸேனைகளிருவரும் கநகஸாந்திகுமாரனுக்கு தெவிமா ராயினர்.

---

* ஸுபத்ரகேவலி. கன். ஸா. 9: 11. வச.

1. நீலவேகா நாமதெவி.

† இரண்டொருதுகள் செய்த போரில் லலியது மற்றதனைக் கொல்லக் கண்டதனுல். கன். ஸா. 9: 15. வச.

‡ ஸ்ரீமங்கரமுநி என்று கன்னட மூலம். 63: 108; தரமப்ரியன். கன். ஸா. 9. 14.

§ ஸுஸ்திதா. கன். ஸா. 9. 14. வச.

‖ மேருமாலி; தேவி அமிதமாலை. கன்.: ஸா. 9 15. வச.

$ வஸ்வோகஸாரபுராதிபதி என்று மூலம். 63: 118; ப்ருதூத்காஸாரபுரம். கன். ஸா. 9: 16. வச.

¶ ஜயஸேனன்; தேவி ஜயாங்கனை. கன். ஸா. 9: 16. வச.

மற்று, ஒருநாள் கநகஶாந்திகுமாரன் வஸந்தகாலத்து ஷெவீபரி வாரஸஹிதனாகி வநக்ரீலெ பண்ணியபின், தத்வநத் தெழுந்தருளி யிருந்த *விமலப்ரஹ்மஜிஸமீபத்தே ஸமயிஶ்ர ஸகலஸஜ்ர்மதத்த்வபரி-ஜ்ஞாநத்தனாகி, ஸம்ஸாரஶரீரஹொமஜிர்வேமமடைந்து ஜிநநீகூஷாப்ராப்த னாயினன், கநகமாலா வஸந்தஸேநாஷெவிகளும் †விமலமதிமுணி நீ-ஸமீபத்தே தீக்ஷித்தனர். கநகஶாந்திதபோயநரும் பரமஸம்யமாவலம்பி யாகிச் செல்கின்றவ ரொருநாள், விஜ்ஜிரிளவ்பதொரு பர்வதத்தில் ப்ரதிமாயோமயாரியாகி எழுந்தருளிநிற்ப, ‡சித்ரசூளன் என்னும் விஷ்ணு யரன் வஸந்தஸேநாஷெவிமைத்துணைதலில் தத்கல்யாணஜிவ்ய நக்ரோயத்திலில் அவரைக் கண்டு மஹாபஸர்மங்களைச் செய்கின்றவனை ஸர்வவிஷ்ணுயரர்களும் அபிகூஷபித்து ஜிராகரித்தனர்.

மற்று, ஒருநாள் தபோயநரும் ரத்நபுரநமரத்து §ரத்நஸேந நரபதிமஹத்துப் பஞ்சாஶ்சர்யகரமாகிய பாரணை பண்ணியருளி, ஒரு-நாள் ஸுரஜிபாதம் என்னும் உஷ்ணநத்து ப்ரதிமாயோமங்கொண்டெழுந் தருளியிருப்ப, பூர்வோக்த சித்ரசூளன் கண்டு மஹாபஸர்மங்களைச் செய்யவும், யோமங்களில் தளர்வின்றி ஜிரதிமயமஸுக்லத்யாநத்திலில் வாதிகர்மமலோச்செஅஷ்டநாநந்தரம் ஸமயிஶ்ரதகேவலாவவொயத்தராகிய பின், தத்கேவலபூஜார்யமாக வந்த ஸுரஸமூஹங்களைக் கண்டு ஹயத்திலில் சித்ரசூளனும் கநகஶாந்தி [1]ஜிேநஸ்வரனையே ஶரணமாக அடைந்தனன்.

அது, ॥வஜ்ராயுயசக்ரவர்த்தி ஸம்ஸாரஶரீரஹொமஜிஸ்வரஹ ணாகி, ஸஹஸ்ராயுயபுத்ரன்மிசை ஜிகூஷித்தராஜ்யஹாரத்தனாகி, [2]கேஷமங்கர ஜிேந-ஃகரஶரீபாஷ்மூலத்தே ஜிநநீகூஷாப்ராப்தனாகியபின், ஒருநாள் ஏகஸம்-வத்ஸர ப்ரதிமாயோமங் கைக்கொண்டு எழுந்தருளிநிற்ப, ரத்நகண்ட, ரத்நாயுயர் $என்பார் விஷ்ணுயரர், சிரகாலம் ஸம்ஸாரபரிஹ்ரமணநந்தரம் ¶அதிபல, மஹாபலரென்னும் அஸுரராகித் தோன்றிய இவர்கள் வஜ்ராயுயமஹாமுஜிநையைக் கண்டு மஹாபஸர்மங்களைச் செய்கின்ற

---

* விபுலமதி. கன். ஶர. 9: 17. வச.

† விமலமதிமுனிஸந்நிதியில் ஸுமதிஆர்யையிடம் தீக்ஷித்து. கன். ஶர. 9: 18. வச.

‡ ஹேமசூளன். கன். ஶர. 9: 19.

§ த்ருதஸேனன். ஷே. ஷை. 21. வச.

1. ஜிேநந்த்ரன்.

॥ கொட்பேரன் (நப்த்ரு) கேவலஜ்ஞானமடைந்ததை கண்டு வஜ்ராயுதன் லப்தபோதனாகி ஸஹஸ்ராயுதன்மிசை ராஜ்ய பாரம் வைத்தான். 63: 131. கன். ஶர. 9: 24-26. வச.

2. கேஷமங்கரஜிேந.

¶ இவர் அப்வகீர்வன்மக்கள். 135.

$ அனந்தவீர்யன். கன். ஶர. 9: 27. வச.

பொழுது ஸந்நிஹிதைகளாகிய ரம்ஹையும் திலோத்தமையும் என்னுங் திவ்யஸ்த்ரீகள் கண்டு அயிஷேபபூர்வகம் நிராகரித்து, ஸ்யபுஷ்பாதி-களால் அர்ச்சித்துப்போயினர்.

அய, ஸஹஸ்ராயுயமஹாராஜன் உத்பஹஸலஸார வைராக்யத்த ஞகி, [1]ஸதவல நாமபுத்ரன்மிசை ராஜ்யஹாரத்தை வைத்து, பிஹிதாஸ் ரவமுநிபதிஸமீபத்தே பரமஸம்யமத்தினைக் கைக்கொண்டு, தபஸ்சரண ஸ்தனகிச் [2]செல்கின்ற காலத்து, வஜ்ராயுயமஹாமுநிகளோடுகூட ஆயு ரவஸாநகாலத்து வைஹாரபர்வதஸிவரத் தெழுந்தருளியிருந்து ஸல்லே வநாவியினால் ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து உபரிமகைவேயகத்து *ஸௌமநஸவிமாநத்து †அஹமிந்த்ரராயினர்.

இவர்கள் இருபத்தொன்பது கடற்காலம் அஹமிந்த்ரஸுகம் அநுஹவித்தபின், ஜம்பூத்வீப பூர்வவிதெஹ புஷ்கலாவதிவிஷய புண்ஸரீ-கிணி நகரத்து ராஜா வநரயன்; தெவிமார் ‡மநோஹரியும் §மநோரமை யும் இருவர். வஜ்ராயுயாஹமிந்த்ரன், மநோஹரீதெவிக்கு மேவரயன் என்னும் புத்ர னுயினன். ஸஹஸ்ராயுயாஹமிந்த்ரன் மநோரமாதெவிக்கு ஜயரயன் என்னும் புத்ர னுயினன். இவர்கள் யௌவநபரிபூர்ண ஸமயத்து, ப்ரியமித்ரையும் ||மநோரமையும் என்னும் ராஜகந்யகைகள் மேவரயனுக்கு தெவிமா ராயினர். ப்ரியமித்ராதெவிக்குப் புத்ரன் நந்தி வர்யநன் என்பான். ஜயரயகுமாரனுக்கு தெவி ஸுமதி. இவளுக்குப் புத்ரன் வரவேதநன்.

இவ்வண்ணம் புத்ரபௌத்ராந்தரபரிவ்ருதனுகி ஆஸ்யாநமண்ட பத்து வநரயமஹாராஜன் ஸிம்ஹாஸநாரூடனுகி யிருந்தபொழுது, ப்ரிய மித்ராதெவிசேடி ஸுஷேணனென்பாள் வநதுண்டநாம குக்குடத்தினை ராஜஸந்நியிற் கொடுவந்து, 'இதனை ஜயிப்பதொரு குக்குட முண்டாகில் தத்பதியினுக்கு ஸ்வர்ணஸஹஸ்ரம் பணிதமாகக் கொடுப்பேன்' என்றனள்-அதனைக் கேட்டு, மநோரமாதெவிசேடி காஞ்சநை என்பாள் வஜ்ரதுண்டம். என்னுங் குக்குடத்தினைத் தத்விஜயார்யமாகக் கொடுவந்தனள். வந தண்ட வஜ்ரதுண்டங்கள் தொடங்கினயுத்தினவானபொழுது, வநரய மஹாராஜன் இந்த யுத்தம் பரஸ்பரபீதாஹதுவாதலில் தத்விரமநம்

1. ஸதவலி என்றும் பாடம். ப்ரீதிங்கரன் என்று. கன். ஸா. 9: 29. வச.
2. செல்லாநின்ற.
*. ப்ரீதிங்கரவிமானத்து. கன். ஸா. 9: 30: வச.
†. வஜ்ராயுதன் அமிதவிக்ரமன் என்னும் பெயரும், ஸஹஸ்ராயுதன் காந்தி ப்ரபன் என்னும் பெயரும் உள்ள அஹமிந்த்ரராயினர். கன். ஸா. 9. 30–31. வச.
‡. மநோஹரா என்று, 63: 143; கன். ஸா. 9: 40.
§. ப்ரீதிமதி. ஷை ஷை ஷை.
||. மநோஹரை. ஷை ஷை 43.

அயோமுகம் என நினைந்தனனாயினும், ஸகலஜநங்களுக்கும் ஸம்ஸார நிர்வேமஜநநார்யமாக உடன்பட்டு, ஸ்வய மவயிஜ்ஞாநோபதேஶனாயினும் மேவராயகுமாரனது அவயிஜ்ஞாநப்ரகாஶநாகூடமாக மேவராய குமாரனை நோக்கி வினவுவான்:

'இக் குக்குடங்கள் இத்துணைப்பொழுது ப்ரசண்டயுஜத்தினவாகியும் ஶ்ரமமின்றியே பொருகின்றன. இதற்குக் காரணம் என்கொல்?' என்றனன். மேவராயன் அவயிஜ்ஞாநத்தினால் அறிந்து சொல்லுவான்:

ஜம்வுத்வீப ஐராவதகூஶத்ரத்து ரத்நபுரத்து*, †யநனும் ஹஸனும் என்பாரிருவர் ஹாதாக்கள் வண்டியோட்டுவார். இவர்க ளொருநாள் வண்டியோட்டிக்கொண்டுபோகின்றவர்கள் [1]ஶ்ரீநதீ என்னும் நதியினுள் வண்டி இளமணற்குளித்ததும் தீவ்ர [2]மெல்லாவற்றினையும் வலமானதொரு வ்ருஷபம் பூண்டு கரையில் உய்த்ததும், அதனைக் கண்டு தீவ்ரவலீவ்ருத்தாஹிலாஷிகளான்கின்றவர்களிருவரும் தந்திவன்யநபரஸ்பரவயத்தால் மரித்து, காஞ்சநனென்னும் நதீதீரத்து ஶ்வேதகர்ணமும் தாம்ரகர்ணமும் என்னும் வநவாரணமாகிப் பிறந்து, அவ்விடத்தும் பூர்வவைரத்தினால் பரஸ்பரவயம் பண்ணி யிறந்து, அயோத்யாபுரத்து ‡நந்திமித்ரன் என்னும் நொபாலனது மஹிஷமண்டலத்து §மஹிஷங்களாகிப் பிறந்து, தத்ராபி பரஸ்பரவயத்தினால் மரித்து, தத்புரத்து ‖ஶக்திஷேண வரஸேநர் என்னும் ராஜபுத்ரர்களவநத்து மேஷங்களாகிப் பிறந்து, தத்ராபி பரஸ்பரவயத்தினாற் போகி இந்தக்குக்குடங்களாயினர். ஆதலில், பூர்வவைரவன்ய ஸம்ஸ்காரத்தினால் அயிகரோஷத்தனவாகின்றன. இவற்றது ஶ்ரமம்இன்மைக்குக் காரண மாவது—இவையிற்றின்கண் ஸங்க்ராந்தராகிநின்ற ரிருவர் விஜ்ஞாயரருளராதலில், தீவ்ர பலத்தினால் ஶ்ரமரஹிதங்களாகின்றன. அவர்கள் யார்கொலோ எனில், ஜம்வுத்வீப ஹரதகூஶத்ர விஜயார்யபர்வத $உத்தரஶ்ரேணி கநகபுராயிபதி மருபவேமவிஜ்ஞாயரனுக்கும் ¶யுதிஷேணதெவிக்கும் புத்ரர்கள் ஶிவிதிலகனும் சந்ரதிலகனும் என இருவர். இவர்கள் வயிஶூடத் தெழுந்தருளியிருந்த ஶ்ரீசாரணதபோயநரை ப்ரணமபூர்வகம் ஸ்வபூர்வஹவ ஸம்வன்யத்தினை வினவ, அவரும் அருளிச்செய்வார்:

---

* அரசன் விஜயந்தரன்; தேவி வஸுமதி. கன். ஶா. 9: 46

† தாந்யன். ஷ்டி ஷ். 46. வச. 1. ஶ்ரீநந்தி.

2. மெல்லாத்தினையும் பலவா நாயதொரு.

‡ இவன் ஶத்ருஞ்ஜய அரசனுடைய கோமண்டலிகன். கன். ஶா. 9: 47. வச.

§ எருமைக்கடாக்கள் என்று மூலம். 63: 160. ‖ ஶக்திஸேந என்று 63: 162

$ தக்ஷிணஶ்ரேணியில் ஹிரண்யபுரத்தில் என்று கன். ஶா. 9: 49. வச.

¶ ப்ரீதிஷேணை; மக்கள் இந்த்ரதிலகன் நபஸ்திலகன். கன். ஶா. 9: 49. வச.

ஶ இருவர் சாரணர். 63: 166; சாகரசந்த்ரர் என்பவர். கன். ஶா. 9: 50.

யாதகீஷண்ட பூர்வஹாம ஐராவதகேஷத்ரத்து *ஹேதிலகபுரத்து அஹயவொஷமஹாராஜனுக்கும் †கநகதிலகாமஹாதெவிக்கும் புத்ரர்கள் விஜயனும் ஜயந்தனும் என இருவர். அஹயவொஷமஹாராஜனுக்கு, விஜயார்யதக்ஷிணஸ்ரேணி ‡மந்தரபுராயிபதிபங்வனுக்கும் ஜயதெவிக்கும் புத்ரியாகிய வரயிவீதிலகை தெவி யாயினள். பின், ஒரு ஸம்வத்ஸரம் வரயிவீதிலகாதெவியிடத்து அநுரக்தசித்தத்தினனாகிச் சென்றபின் வஸந்தகாலங் குறுகுதலும், கநகதிலகாதெவீசேடி §சம்பகதிலகை நரபதிஸமீப மடைந்து, 'தெவனே, மஹாதெவி நின்னுடன் வஸந்தோத்ஸவம் ஆட வேண்டுகின்றனள்' என்று விஜ்ஞாபிக்க, அதனை ஸம்மதித்து வஸந்தோத்ஸவாகாரம் உசிதனாகின்றமை யறிந்து, வரயிவீதிலகாமஹாதெவி மாத்ஸர்யத்தினால் நரபதிஸமீப மடைந்து, 'நாயனே, உசிதநமதனாகிய உன்னால் அநுஷ்டேயமாகிய வஸந்தகாலவிஹாரத்தினையெல்லாம் இங்கே காட்டுவன்' எனச் சொல்லி, தனது விசிகளபல்யத்தினால் ப்ராஸாதத்துள்ளே புஷ்பமுகுளபல்லவாங்குராதிகளால் கூத்ரிம வஸந்தஸமய விஹாதிகளைக் காட்ட, அவளிடை ¹நில்லாது, நரபதி கநகதிலகாதெவியொடுகூடப்போகி வஸந்தகாலவிஹாரணம் பண்ணினன்.

தத்காரணத்தினால் மாநஹாம மடைந்த வரயிவீதிலகை ஸம்ஸாரநிர்விண்ணை யாகி ||ஸாமதிமணிநீஸந்நியாநத்து தீக்ஷித்தனள். அஹயவொஷமஹாராஜனும் ஒருநாள் உமவரதபோயநார்க்குப் பஞ்சாஸ்சர்யகரமாகிய ஆஹாரதாநம் பண்ணியபின், நிவ்ருத்தஸம்ஸாரஹொதத்தனாகி $தீக்ஷித்து, தபஃப்ரஹாவத்தால் அந்த்யகாலத்து சரீரம் விட்டு, விஜயஜயந்த புத்ரரொடுகூட அச்யுதகல்பத்து தெவனாகி, ஆவிம்ரதிஸாமரோபமகாலாவஸாநத்து, ஜம்பூத்வீப பூர்வவிதெஹ புஷ்கலாவதீவிஷயபுண்டரீகிணீநமரத்து, ¶ஹேமாங்கதநரபதிக்கும் மேவமாலிதீதெவிக்கும் வநரயபுத்ரனாகித்தோன்றி, இப்பொழுது சுக்குடயுஷாவலோகியாகி நின்றனன். விஜய ஜயந்ததெவர்க ளிருவரும் விசிாயரராயினீர் என்று

---

* ஸ்வர்ணதிலகா என்று மூலம். 63: 169.

† கனகலதை. கன். ஸா. 9: 50. வச.

‡ ஸௌபெளம நகரம். அரசன் ஸங்கன்; தேவிசந்த்ரமதி. மகள் ப்ருத்வீஷேணை. கன். ஸா. 9: 50. வச.

§ சஞ்சத்காந்திதிலகா என்று ஹிந்தியுரை மூலம். 63: 172; கனகலதை, அரசனுக்கும் இளயதேவிக்கும் பிரிவுண்டாக்குதற்காக மந்திரித்த பூமாலையைச் சேடியரிடம் அனுப்பினள். கன். ஸா. 9: 50. வச.

1. நில்லாதுக நகதிலகா.

|| தத் தமுநிஸந்நிதானத்தில் ஸுலோசநாகணிகியிடம். கன். ஸா 9: 52. வச.

$ அநந்தகுருபார்ஸ்வத்தே தீக்ஷித்து என்று மூலம். 63: 177; கன். ஸா. 9. 35. வச.

¶ ஹேமரதன்; தேவி! ஹேமமாலை. கன். ஸா. 9: 55. வச.

சாரணதபோயநர் அருளிச்செய்ய, கேட்டு, தெவ஋ர்ஶநார்யிகளாகி வந்து குக்குடங்களுள் ஸங்க்ராந்தராயினர் என்று மேவரயகுமாரன் சொன்ன தம் ஹவஸம்பந்யங்களைக் கேட்டு அயிகப்ரமோஉத்தராகிய விஉராயரிருவரும் தமது வடிவுகொண்டு நமஸ்கரித்து, வநரய மேவ ரயர்களைப் பூஜித்துப் போகி, மொவர்யநமுமிபார்ஸ்வத்தே பரிஹூஹீத தீக்ஷையினராகி, பரமார்ஹந்த்யபதம் அனுடந்தருளினர். குக்குடங்களும் ஸ்வபூர்வஹவ ஸ்மரணநந்தரம் பரஸ்பர த்யக்தவைரத்தனவாகி, உபஶம ஹாவத்தோடு ஸந்ந்யாஸமரணத்தினே யடைந்து, ஹூதரமண தெவரமண வநங்களுள் தாம்ரசூள கநகசூளர் என்னும் ஹூதங்களாகிப் பிறந்து, ஸ்வ ஸம்பத்காரணஹூதனகி மஹோபகாரியாகிய மேவரயகுமாரனே யடைந்து பூஜித்து, 'குமாரனே, நிக்ருஷ்டதிர்யஜ்ஜாதியினேம்கிய யாங்கள் ஹவ வத்ப்ரஸாஉத்தினுல் ஈஉரஶவிஹவத்த ராயினேம்' என்று ப்ரியவசநஞ் சொல்லி, இரண்டரை தீபங்களுள் உளவாகிய அபூர்வ ரமணீய தெஶங் களைக் காண்பான்வேண்டிப் பரிவாரஸஹிதனகிய இவனை ஸ்வவிமா நமேற் றிக் கொண்டுபோகித் தத்தெஶங்களுள் தத்விஶேஷங்களைக் காட்டினர்

* இவை மஹாவிஷயங்கள்:

1. ஹரத
2. ஹைமவத
3. ஹரிவர்ஷ
4. விதெஹ
5. ரம்யக
6. ஹைரண்யவத
7. ஐராவதம்

என.

இவை குலபர்வதங்கள்:

1. ஹிமவாந்
2. மஹாஹிமவாந்
3. நிஷயம் †
4. நீல
5. ருக்மி
6. ஶிவரி

ஏன.

இவை ‡மஹாநதிகள்:

1. கங்கா
2. ஸிந்ய
3. ரோஹித்
4. ரோஹிதாஸ்யா
5. ஹரித்
6. ஹரிகாந்தா

---

* இவை ஏழும் ஏழுமலைகளால் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. 63: 192.

† மூலத்தில், மந்தரமலை (மேரு) நான்காவதாகக் கூறப்பட்டுளது. 63: 193: ஆக மலை ஏழு. இவற்றிற்கு நடுவே ஸுமேரு உளது என்பது ஹிந்தியுரை. தத்த்வார்த்த. 3. 11-லும், ஶ்ரீஸ்தோ. கரண. 16-லும் இவ் ஆறே கூறப்பட்டுள.

‡ இவை கடலிற் சங்கமமாகுபவை; பத்மம் மஹாபத்ம முதலிய கயங்களி லுண்டானவை; பல உபநதிகளை உடையவை. 63: 194.

7. ஹரிதா
8. ஹரிதோஷா
9. நாரீ
10. நரகாந்தா
11. ஸ்வர்ணகூலா
12. ரூப்யகூலா
14. ரக்தா
14. ரக்தோதா

என.

இவை *கயங்கள்:

1. பத்ம
2. மஹாபத்ம
3. திங்நிச்ச[1]
4. கேஸரீ
5. மஹாபுண்டரீக
6. †புண்டரீக
7. நிஷத
8. தெவகுரு
9. ஸூர்ய
10. [2]ஸுலஸ
11. வித்யுத்ப்ரஹ
12. நீல
13. [3]உத்தரகுரு
14. சந்த்ர
15. ஐராவத
16. மால்யவாந் ‡ இதி

§ இவர் இந்திரனுடைய வல்லபைகள்:

1. ஸ்ரீ
2. ஹ்ரீ
3. த்ருதி
4. கீர்த்தி
5. வபுஸ்
6. லக்ஷ்மீ

என.

வக்ஷார பர்வதமாவன:

1. சித்ரகூட
2. பத்மகூட
3. நளிநகூட
4. ஏகஸைல
5. த்ரிகூட
6. வைஸ்ரவணகூட

---

* இவற்றுள் முதல் 6 ஹிமவாந் முதலிய பர்வதங்களில் முறையே உள்ளவை. அவ் ஆறுகயங்களில் இந்த்ரனுடைய ப்ரியராகிய ஸ்ரீ ஹ்ரீ முதலியோர் அறுவர் உளர்; நிஷதம் முதலிய ஏனைய பத்திலும் அவ்வப் பெயருடைய நாகர் உளர். 63: 200, 201.

1. திங்நிச்ச என்று பாடம். திகிஞ்ச்ச என்று மூலம். 63: 197. தத்த்வர். 3: 14. ஸாஸ்த்ர. கர.17.

† புண்டரீக என. 'இவை மஜ்ஜந்த பர்வத கூடம், நிஷதம்.' என்று ஏட்டில் உளது. முன்னர்க் கூறுங் கந்தமாதனம் முதலிய 4-ம் கஜதந்த பர்வதம் என்று கன்னடவுரை.

2. ஸுலஹ.
5. உக்தகுரு, உத்தரமுரு.

‡ மாலாவாந் என்று மூலம். 63: 199. மால்யவந்தா. ஸாஸ்த்ர. கர. 17. நிஷதம்முதலிய 5 தேவகுருபர்யந்தபத்ரஸாலாவனத்திலுள்ளவை; நீலம் முதலிய 5 உத்தரகுரு பூர்வபத்ரஸாலாவனத்தவை. ஸாஸ்த்ர.

§ இஃது ஏட்டில் இல்லை; சேர்க்கப்பட்டது.

7.	அஞ்ஜந	14.	ஸௌர்யமாலா
8.	ஆத்மாஞ்ஜந	15.	நாமமாலா
9.	[1]ஶஷ்பூரவதீ	16.	தே²வமாலா
10.	[2]விகடாவதீ	17.	மந்யமாத²ந
11.	ஆஶீவிஷ	18.	மால்யவாந்
12.	ஸுவாவஹ	19.	விதீ்யுத்ப்ரப⁴
12.	சந்த்³ரமாலா	20.	ஸௌமநஸம்

என.

இவை விஹங்மநதி³கள்:

1.	[3]ஹ்ராஹவதீ	7.	கூ²ரோதா²
2.	[4]ஹ்ராவதீ	8.	[6]ஶீதோதா²
3.	[5]பங்கவதீ	9.	[7]ஸ்ரோதோந்தர்வாஹிநீ
4.	தப்தஜலா	10.	மம்ஸீரமாலிநீ
5.	மத்தஜலா	11.	தை²நமாலிநீ
6.	உந்மத்தஜலா	12.	ஊர்மிமாலிநீ

என.

இவை விஷயங்கள்:

1.	கச்ஷமா	12.	வத்ஸகாவதீ
2.	ஸுகச்ஷமா	13.	ரம்யா
3.	மஹாகச்ஷமா	14.	*ஸுரம்யா
4.	கச்ஷமகாவதீ	15.	ரமணீயா
5.	ஆவர்த்தா	16.	மங்முலாவதீ
6.	[8]லாங்முலா	17.	பத்³மா
7.	புஷ்கலா	18.	ஸுபத்³மா
8.	புஷ்கலாவதீ	19.	மஹாபத்³மா
9.	வத்ஸா	20.	[9]பத்³மாவதீ
10.	ஸுவத்ஸா	21.	ஶஙீ்வா
11.	மஹாவத்ஸா	22.	நளி நா

---

1. ஶுஷ்பாவதி. 3. க்ராவதீ.
2. விஜயாவதி. 4. ஹ்ராதயவதீ.
5. பங்கவதீ என்பது சில பிரதியில் இல்லை.
6. ஶீதோதா என்று சில பிரதியில் இல்லை; கூ²ரோதா என்றுளது.
7. ஸ்ரோதோந்தமாலிநீ. ஸ்ரோதாதா என்று ஶாஸ்த்ரஸார.
8. லாங்முலாவர்த்தா.
* ரம்யகா என்று மூலம். 63: 210, ஶாஸ்த்ர. உரை.
9. பத்³மகாவதீ என்றும் பாடம். ஶாஸ்த்ர. உரையில் பத்மகாவதீ என்றுளது.

23. குமுதா
24. ஸரிதா
25. வப்ரா
26. ஸுவப்ரா
27. மஹாவப்ரா
28. வப்ரகாவதீ
29. முன்யா
30. ஸுமுன்யா
31. *முன்யிலா
32. முன்யமாலி நீ

என.

இவை ராஜ்யாதிகள்:

1. கேஷமா
2. கேஷமபுரீ
3. அரிஷ்டா
4. அரிஷ்டபுரீ
5. வப்ரமா
6. மஞ்ஜுஷா
7. ஔஷதீ
8. புண்டரீகிணீ
9. ஸுஹ்மா
10. குண்டலா
11. அபராஜிதா
12. ‡ப்ரஹங்கரீ
13. அங்முவதீ
14. பத்மாவதீ
15. [1]ஸுஹா
16. §ரத்நஸஞ்சயா
17. அஸ்வபுரீ
18. விம்ஹபுரீ
19. மஹாபுரீ
20. விஜயபுரீ
21. [2]அரஜா
22. [3]விரஜஸ்கா
23. அஸோகா
24. †வீதஸோகா
25. விஜயா
26. [4]வைஜயந்தீ
27. [5]ஜயந்தீ
28. அபராஜிதா
29. சக்ரபுரீ
30. வப்ரபுரீ
31. அயோத்யா
32. [6]அவந்த்யா

என.

இத்யேவமாதி விசேஷங்களை வ்யக்தரேஸ்வரர் காட்ட, கண்டு பஞ்ச மஹாகுலகிரி [7]இக்ஷ்வாகார விஜயார்யாதிபர்வதங்களில் உள்ள வாகிய ஸகல ஜினஹவ நப்ரதிபிம்ப ப்ரணமாத்யர்ச்ச நஸ்தவ நபூர்வகமாக மேவாயகுமாரன் நமரம் ப்ரவேசித்தபின், ஹிதங்களிருவரும் ப்ரஹிதமஹா நர்வாரத் நங்களாற் பூஜித்து,

---

* காந்தவதீ என்று மூலம். 63: 212. † ப்ரஹங்கரா. 63: 214.
1. ஸுப்ரஹா. ஸுஹா என்று மூலம். 63: 215.
‡ இந்தப் பதினறும் பூர்வவிதேஹத்துப்பட்டணங்கள். ஸாஸ்த்ர.
2. அரஜஸ்கா.
3. விரஜிஸ்கா. விரஜா. என்று 63: 216; ஸாஸ்த்ர.
§ ஸாஸ்த்ர ஸாரத்தின் உரையில் வீதஸோகம் இல்லை. விஸோகா (24) உள்ளது.
4. வைஜயந்தா. 5. ஜயந்தா.
6. ஆவந்த்யா. அவத்யா என்று மூலம். 63: 217. இவை பதினறும் அபர விதேஹத்துப் பட்டணங்கள். ஸாஸ்த்ர. 7. இக்ஷ்வாகார.

*உவகூ தவ தஃ வுஂவஃ
வூகூவகாரஂ வியாதா ஒஷ்ஒகூஃ।
நிமஃஸுஉவ வூஷ்வ
வ்ஹீதுஷஞாவ கூஂணிநாழி ॥

என்பது ந்யாயமார்முமாதலில், பூர்வோபகாரியாகிய மேவராயகுமாரனுக்கு ப்ரத்யுபகாரங்களைச் செய்து ஸமுசிதவசநஸம்மாநங்களால் ப்ரீதராகித் தமதிடம் அடைந்தனர்.

†ஒருநாள் வநராயமஹாராஜன் ஸம்ஸாரவைராக்யம் வந்து தீக்ஷா வைபவினைனுகியபின் லௌகாந்திகதெவவொயிதனுகி மேவராயகுமாரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, ஸுரபதி விஹித பரிநிஷ்க்ரமணகல்யாண நக்தரம் தபோவந மடைந்து தீக்ஷாப்ராப்தனுயினபின், ஶுக்ல யஜுர்நாநீதி ஶ்ரீய வாதிகர்மவநமஹநத்த னுகி, தீக்ஷாகரபத மடைந்தனன்.

மற்று, ஒருநாள் மேவராயநரபதி வநக்ரீஷார்யமாக ஸ்வதெவீ-பரிவாரஸஹிதனுகி, தெவர்மணம் என்னும் உத்யாநத்து ஶிலாதலத் திருந்தபொழுது, விமாநாரூடனுகி ஆகாஶத்திற் போகின்றவொரு வித்யாயரன் அயிகபுண்யத்தனுகிய மேவராயநரபதிமிசை ஸ்ஸவிமாநப்ரதிஹதி கண்டு குபிதனுகி இழிந்து ஹேமியுட் [1]புக்கு, நரபதியிருந்த ‡ஶிலையை எடுப்பான் உற்றபொழுது, அதனை யறிந்த நரபதி தனது பாதாங்குஷ்ட0த் தினை ஶிலாதலத் தூன்ற, ஸஹிக்கமாட்டாது நெரிந்து அதிதாருண்யஸ்வரத் தினுல் அரற்றுகின்ற வித்யாயரன் ஹார்யை நரபதிஸமீப மடைந்து, ‘ப்ரஸீத [2]தெவ, எனக்கு ஹர்தாஜிகூஷாப்ரஸாதஞ் செய்தருள வேண்டும்’ என்று பாதங்களில் வீழ்ந்திரந்தபொழுதபின், பாதாங்குஷ்ட0த்தினை நெகிழ்த்தினன்.

பின், வித்யாயரனும் நரபதியினை யடைந்து, ‘எனது அபராயத் தினை கூஷமித்தருளவேண்டும்’ என்று நமஸ்கரித்தனன். ப்ரியமித்ரா-மஹாதெவி அதனைக் கண்டு, ‘நாயனே, இ தென்கொல்?’ என்று வினவ, மேவராயமஹாராஜன் சொல்லுவான்: விஜயார்யபர்வத அளகாபுராயிபதி ஸுவிஜ்யுத்ஜ்வம்ஷ்ட்ரவித்யாயரனுக்கும் அநிலவேகாதெவிக்கும் புத்ரன் ஹிம்ஹரயன் அமிதவாஹநஜிநபதியை வஞ்சித்து மீள்கின்றவன், ஸ்வ

---

* ‘உவகூ தவத யஃ வுஂஷு’ என்றிருப்பின் பொருள் அமையும். இந்த ஶ்லோகத்தின் கருத்துடைய ஶ்லோகம் மூலத்தில் உளது. 63: 222.

† மேகரதனுக்கு நந்திவர்த்தனனும், தர்டரதனுக்கு வரஸேனனும் பிறந்தனர். கன். ஶா. 9: 57, 8.

‡ சந்திரகாந்தஶிலை என்று 63: 236. செய்குன்றின்மே லிருந்தான் என்று கன். ஶா. 9: 77 வச.

1. புகுந்து.

2. தெவனே.

வித்யுத்ப்ரபன். கன். ஶா. 9, 85. வச.

விமாநப்ரதிவாதத்திலுல் ஸிலையிலுடுகூட என்னை எடுப்பா லுற்றனன். எனது பாதாங்முஷ்டபரிபீடநத்திலுல் லீதலுயினன். இவனது பூர்வ ஹவ ஸம்பந்யமாவது—

யுதகீஷண்ட பூர்வஹாம ஐராவதகூத்ர ஸுவபுரத்து ராஜா *ரயமுகுப்தன் என்பாவ். ஹார்யை ஸுவிகை. இவர்களிருவரும் ஸுவ ஸைலபர்வதத் தெழுந்தருளியிருந்த ஸர்வமுகுப்தமுநிஸமீபத்தே பரிமுஹீத ஜிநமுகுணேபவாஸ வ்ரதத்தினராகி, ஒருநாள் யுதிஷ்ணை மூநியினுக்குப் பஞ்சாஸ்சர்யகாரண [1]பரமதா நத்தினைச் செய்து செல் கின்றவன், அந்தகாலத்து ஸமாயிமுகுப்தமுநிஸமீபத்தே ஸந்யாஸவிதி யால் ஸரீரம்விட்டு ஸுஹ்மேந்துலுகி, உஸஸாமரோபமகாலாவஸா நத் துப்போந்து †வலிஹரயலுயினன். ஸுவிகையும் ஸம்ஸாரத்துட் பரிஹு மித்து ஸ்வல்பஸ்ரதவிஸேஷங்களால் ஸ்வர்முலோக மடைந்துபோந்து, விஜயார்யபர்வத உகூஷிணஸ்ரேணி வஸ்வாலயபுராயிபதியாகிய இந்து கேதுவுக்கும் ஸுப்ரஹாதெவிக்கும் ‡மது நவேதெனென்னும் புத்ரி யாயினள் என்று இவ்வண்ணம் மேவராயநரபதிமுவத்திலுல் அறியப்பட்ட ஸ்வ பூர்வலவத்தினராகிய இவர்கள் நரபதியினைப் பூஜித்துப் போயினர். பின், வலிஹரயவிதுராயரன் ஸம்ஸாரவிரக்தி வந்து §கநகதிலகபுத்ரன்- மிசை வைத்த ராஜ்யலாரத்தலுகி, வநராயதீகூர்-ஷகர்ஸமீபத்தே ஜிந தீக்ஷாப்ராப்தலுயினன். மது நவேதெயும் ||ப்ரியமித்ராமணி நீஸமீபத்தே தீக்ஷித்தனள்.

ஒருநாள் மேவராயமஹாராஜன், நந்தீஸ்வரதிவஸத்து ஜிநேஸ் வரமஹாபூஜையின்கண் உபவாஸவ்ரதத்திலுடுகூடிச் செல்கின்ற நாளுள், $உஜ்ஜயாந்தபுர பரிவார பரிவுதலுகி ஜிநேஸ்வர [2]யர்மதத்வ கதெயினை ப்ரதிபாதியாகின்றபொழுது, ஒரு கபோதபக்ஷி ஹயசலித ஸரீரத்ததாகி ஓடிவந்து ராஜாவை ஸரணமாக அடைந்தது. அதனைத் தொடர்ந்ததொரு லுயுர ம் புகுந்து ராஜாவுக்குச் சொல்லும். 'மஹா ராஜனே, லோகத்து நீயே உாநஸுரக்ஷக வர்ணிக்கப்படுகின்றனை. ஆத லில், அயிக கூஷ்டுவேஷ நாபீதலுகிய எனக்கு இந்தப் புருவினை ஆஹார மாகத் தந்தருளுவாயாக. அன்றெனில், அயிக கூஷ்டுவேஷ நாதுரதலுதலில்

---

* தநகுப்தன் 63: 246; ராஜகுப்தன். கன்.ஸரி. 9: 83. வச.
1. பரமா நந்ஷத்திலை.
† ஹேமரதன். கன். ஸரி. 9: 85. வச
‡ மலுவேகை. கன் ஸரி. 9: 82: வச.
§ ஸுவர்ணதிலகபுத்ரன்.63: 252.
|| ஸுலோசனர்யா. கன். ஸரி. 9: 87. வச.
$ த்ருடரதன் – மேகரதனுக்குத் தம்பி. 63: 262.
2. யர்மகதெயினை.

இதுபொழுதே மரணமடைவேன்' என்றனும், [1]அதுகேட்ட ஶ்ரேணிராயன் 'பூஜ்யபாதனே, இவையிற்றினது பூர்வஜன்ம ஸம்பந்தம் யாதுகொல்?' என்று வினவ, மேவராயமஹாராஜன் சொல்லுவான்:

ஜம்பூத்வீப ஐராவதகூடத்ரத்து பத்மிநீவெடபுரத்து *ஸாமர ஸேநவைஸ்யனுக்கும் அமிதமதிக்கும் புத்ரர்கள் †யஸமித்ரனும் நந்தி ஷேணனும் என இருவர், வஸ்துவிஷய விவாதத்தினல் ‡பரஸ்பரவயம் பண்ணி மரித்து, §இந்தப் பக்ஷிகளாகப் பிறந்தனர். ஆதலில் இவை பரஸ்பரம் பகைவைரத்தன வாகின்றன. இந்தப் பருந்து புருவிஷ அர்த்ஷிக்கைக்குக் காரணஞ் சொல்லுவன். பருந்தின்கண் ஸங்க்ராந்தனயினெரு தெவ னுளன். அவன் யாவன் எனில், பூர்வம் உமிதாரியுதத்தில் ||கநகரயன் என்னும் விதூஷகன் அநந்தவீர்யனுகிய நின்னல் ஹதனுகி மரித்து, [2]தீர்வகாலம் ஸம்ஸாரபரிஹ்ரமணநந்தரம் $கைலாஸபர்வத ஸமீபத்து ¶வர்ணகாந்தாரநதீதீரத்து ஸோமன் என்னும் தாபஸனுக்கும் ஸ்ரீதத்தைக்கும் [3]சந்தனன்என்னும் புத்ரனுகிப் பஞ்சாக்நிமயத்துத் தாபஸவ்ரதாநுஷ்டாநபரனுகி ஶரீரம் விட்டு ஜ்யோதிர் தெவனுயினன்.

[4]ஈஶாநேந்தன் தன்னுடைய ஸஹாமண்டபத்திருந்து, ஔதார்ய தாக்ஷிண்யவாகிய தெவர்களுக்கு 'மேவராயமஹாராஜன் தானபதி. தத்ஸதृஶர் ஜநத்த்ரயத்தும் இல்லைபோலும்' என்றனன். அதுகேட்டுப் பரீக்ஷாயுக்தமாக வந்து ஸூரஸங்க்ராந்த னுயினன். இவ்வண்ணஞ் சொல்லுகின்ற இவன் தானயோக்யனல்லன்போலும்! என்னையெனில், **'அநுத்ஸாஹாயுக்தம் ஸ்வஸ்யாதிஸர்ஜநா தானம்' என்பதன்றே தான லக்ஷணம்? இதன் கருத்தாவது—ஸ்வபரஹிதவியாபியாவது தானமாகும். அஃ தாமாறு—கொடுப்பானுக்கு ஶ்ரத்தாபரிணாம நிவர்த்யநமும் புண்ய

---

1. அதுகேட்டு.
* அரசன் ஸ்ரீவர்மன், அரசி ஸ்ரீமதி, கன். ஶா. 9: 90. வச.
† தத்தன். கன். ஶா. 9; 90. வச.
‡ ஶங்கநதிதீரத்தில் ஜம்பூவ்ருக்ஷத்தின் அடியில் வதம்பண்ணி, கன். ஶா. 9: 90 வச.
§ தத்தன் புரு ஆயினன், கன். ஶா. 9: 90. வச.
|| ஹேமரதன் என்று மூலம். 63: 265. பொருள் ஒன்றே.
2. தீர்வகாலம் பரிஹ்ரமண.
$ விந்த்யாடவிநடுவில். கன். ஶா. 9. 91. வச.
¶ பர்ணகாஶநதி என்று ஹிந்தியுரை மூலம். 63: 266; வர்ணகாந்தாநதி என்று கன்னட மூலம்.
3. சந்தனஸேநன் என்றும் பாடம் ஸோமிலன். என்று கன். ஶா. 9. 91: வச.
ஈ ஈஶாநகல்பத்தில் ஸ்வரூப னென்பவ னுனன். கன். ஶா. 9: 91. வச.
4. இவன் ஈஶாநேந்தன், ஈஶாநேந்தன் ஸஹாமண்டபத்திருந்து.
** 63: 270.

கர்மோபார்ஜநமும், கொள்வானுக்கு ஸம்யதீஉர்ஸநஜ்ஞாந சாரித்ராதி முணஜிவுஜியும், இருதிறத்தோர்க்கும் பாரம்பர்யேண பரம நிர்வாண ப்ராப்தியு மாகுமதன்பொருட்டு, [1]ஸ்வஉபவ்யத்திநே ஸ்வபரஹித வியாந ஸமர்யஞயிஞனுக்குக் கொடுத்தல் தாநமென்பது.

தாதாவான்—ஸ்ரத்தா ஸக்த்யலோஹ ஹக்தி ஜ்ஞாந உயா கூமாதி முணங்களோடு கூடினன். உக்தஞ்ச—

ஸ்ரத்தாஸக்தி ரலுப்லுக்தம் ஹக்திஜ்ஞாநம் உயாகூதா
உதி ஸ்ரத்தாஉயஸ்ஸ்வ முணாஃ வ்ருஃ ஸ்ரவஹெயி நாழ॥

ப்ரதிக்ராஹகனுவான்— ப்ரகுர்வஷ்ட ஸம்யதீஉர்ஸநஜ்ஞாநசாரித் ராதிஸ்வபரஹித நிஸ்தாரமுணதிஸயோபேத னுயினன்.

தெயவஸ்துவாவது—ப்ராணிபீடாநிவர்த்யநந மின்றி, தாதா ப்ரதி க்ராஹகமுணஜிவர்த்யநமும் பார்ம்பர்யேண மோக்ஷஸாத்யநமுமாகிய விஸுத்தாஹார வஸ்துயெளஷத ஸாஸ்த்ராஹய ஸம்யமோபகரணதி ரூபத்த தாகுமாதலால், ஏதந்மாம்ஸப்ரார்த்தியாகின்ற நின்கண் பாத்ரலக்ஷண மின்மையினும், கபோதம் தாநயோக்யதெயவஸ்து வின்மையினும் இது தாந மாகாது. உக்தஞ்ச—

ஸ்ரெயொவாதர்த்தம் ஸத்வஜமதெ நிவர்ணை வெளவ்யதாம்
ஸவர்ஜ்ஜெதாஹமவாந் ஏத உர்தயித்யாவ்யாயதெ கொவிதெஃ
க்ஷுதா தர்தஃ க்ஷதஸ்ஸ ஏவ ஜநநம் தாம்ஸாதி தொஹாதி ஏதந்
தர்ஷ்ணாதாதி வர்நிவர்நிஃ கூவணயிஃ கெநாவகாரீ ஹவெகு॥

இவ்வண்ணம் மேவரயமஹாராஜனுல் ப்ரதிபாதித தாநலக்ஷண மாஹாத்ம்யத்திநைக் கேட்டு, ஸந்துஷ்ட சித்தத்தனும் பரிக்ரஹீத யர்ம ஸ்வரூபத்தனும் ஆகிய தெவன் தாநஸுரமுணப்ரஸாஸநம் பண்ணிப் பூஜித்துத் தனதிடமடைந்தனன். பக்ஷிகளும் தமது ஸவஸம்பந்யத்திநை-யும் யர்மஸ்வரூபத்திநையும் கேட்டுப் பரிக்ரஹீத யர்மத்தனவாகிப் போகி அந்த்யகாலத்து ஸந்ந்யாஸமரண மடைந்து, தெவரமணவநத்து அதிரூபனும் *ஸுரூபனும் என்னும் ஸுதங்களாகிப் பிறந்து வந்து மதேஹாபகாரியாகிய நரபதியினைப் பூஜித்துப் [2]போயின.

ஒருநாள் உமவரசாரணதபோயநர்க்கு ஆஹாரதாநம் பண்ணிப் [3]பஞ்சாஸ்சர்யத்திநை யடைந்து நந்தீஸ்வரதிவஸத்து உபவாஸவ்ரத ஸஹிதனுகி ஜிநபதிமஹாமஹவியாநம் பண்ணி, ராத்ரியின்கண், பர்வதம்-

1. ஸ்வதர்மவ்யத்திநைப்பரஹித.
* ஸுரூப என்று கன்னடவுரை மூலம். 63: 278.
2. போயினர். 3. ஆஸ்சர்யபஞ்சகத்திநை.

போல அசலித ரூபத்தனாகி ப்ரதிமாயோமயாரியாகிநின்று ஸுஹாவ-நாபர னாகின்றபொழுது, ஈஶாதேநந்தூன் தன்னுடைய ஆஸ்யாந மண்ட-பத்திருந்து தபோமாஹாத்ம்யதிரூபணஸமயத்து, 'நமோஸ்து மேவ ரயாய [1]மஹீயராய' என்று நமஸ்காரவசநஞ் சொல்லுதலும், அதனைக் கேட்ட தெவர்கள், 'பூஜ்யனே, நின்னால் இவ்வண்ணம் நமஸ்கரியா-நின்றவன் யாவன்?' என்ன இந்தூனும் புண்யரீகிணீநகரத்து மஹா ராஜன் மேவரயன், இப்பொழுது ப்ரதிமாயோமயாரியாகி நின்றனன்' என்று சொல்ல, கேட்டு தத்தெய்யபரீக்ஷாயுடமாக அதிரூபையும் ஸுரூபையும் என்னும் இரண்டுதெவஸ்த்ரீகள் ப்ரதிமாயோமயாரியாகி-நின்ற மேவரயமஹாராஜஸமீப மடைந்து ஸகல மநுநலீலாப்ரகாரங்க-ளாலும் தச் சித்தஸ்வலநம் பண்ணுகைக்கு அஸமர்தெகளாகியபின், 'ஈஶாநாயிபதிவசநம் ஸத்யமாயிற்று' என நிணைந்து பூஜித்துப் போயினர்.

மற்றொருநாள், ஈஶாதேநந்தூன் தன்னுடைய ஆஸ்யாநமண்டபத் திருந்து ரூபஸௌந்தர்ய திரூபணஸமயத்து, 'ரூபஸௌந்தர்யாதிஶயத்தி னால் ப்ரியமித்ரா ஸமாநைகள் இல்லை' என்று ஸ்தவநம் பண்ண, கேட்டு, ரதிஷேணையும் ரதியும் என்பாரிருவர் தெவஸ்த்ரீகள் தத்பரீக்ஷாயுடமாக வந்து மஜ்ஜநவேலையில் முன்யதைலாப்யஞ்ஜநாவஸ்தெயில் இருந்த ரூப ஸௌந்தர்யத்திணைக் கண்டு, ஈஶாதேநந்தூவசநம் ஸத்யம்' என நிணைந்து, இருவரும் வைஸ்யகந்யகைகளாகிச் சென்று ப்ரியமித்ராஹவநமடைந்து, 'மஹாதெவிதர்ஶநார்யிகளாகின்றனம்; எமது வரவு மஹாதெவிக்கு அறிவிப்பீராமின்' என்று பரிஜநங்களுக்குச் சொல்லிவிடுப்ப, அவர்களும், 'ஸ்நாநஸமயாநந்தரகாலத்து தர்ஶநமாகும்' எனச் சொன்ன ஸமயம் ஸ்நாநாலங்காரஸுஷிதையாகி மேவரயமஹாராஜனெடுகூட இருந்த-வளைப் புக்குக் கண்டு, ஸமுசிதவசந ஸம்ஹாஷணம் பண்ணியபின், 'மஹா தெவி'நின்னுடைய ரூபம் பூர்வம் அதிரமணீயமாகியது; இப்பொழுது கிஞ்சித் [2]காந்திவிஹீந மாயிற்று' எனலும், அதனைக் கேட்டு ப்ரியமித்ரை மேவரயமஹாராஜநை நோக்கினள். ராஜாவும் இவர்கள்வரலாறு இவ்வண் ணம் என்று சொல்லி, 'பூர்வம் ஸம்பூர்ண தெளவ நத்ததாகி அதிரமணீய மாகிய நினது ரூபம் இப்பொழுது கிஞ்சித் ஊநதெளவ நத்ததாகின்றமை ஸத்யம்' என்றனன். இது கேட்டு, ப்ரகாஶித ரூபத்தினராகிய தெவவநிதைகள் பூஜித்துத் தமதிட மடைந்தனர்.

ஒருநாள் மேவரயமஹாராஜன் ஸமஸ்த பரிவார ஸஹிதனாகிப் போகி, மதநாஹரோதூநத் தெழுந்தருளியிருந்த வநராயதீயுகர-

1. மஹாகீராய. 2. காந்திஹீந.

ஸமீப மடைந்து அஹிவந்த்ரநபூர்வகம் உபாஸகஜநயோக்யமாகிய ஆசாரங்களை வினவ, ஹரவாதம் ஆசாரப்ரதிபாதகமாகிய உபாஸகாக்ய நபரமாகமாய்த்தினை ஸவிஸ்தாரமாக அருளிச்செய்து, *இதனெதிர் மூன்றும் ஹவத்து, ஸகலசக்ரயர ஷோடஸபீடகர ஞருவை' என் றருளிச் செய்ய, கேட்ட மேவரயமஹாராஜன் ஸம்ஸாரஹொமநிர்வேதபரனாகி, [1]மேவஸேநகுமாரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, ஏழரயுவராஜனெடும் ஸப்தஸஹஸ்ர நரபதிகளொடுங்கூட †தீக்ஷாப்ராப்தனாகி, விஸ்ரஸ ஸம்யநீ உர்ஸ நாதிஷோடஸகாரணஹாவநா நிவஸ தீர்த்தகர நாம மஹாபுண்யகர்மத்தனாகி ஸங்வ்ருதாஸங்வ்ருதா நந்த [2]விகல்பத்ததாகிய ஸம்யநீ உர்ஸ நஜ்ஞாந சாரித்ர தபஃப்ரபஞ்சங்களை நிரதீசார மாசரித்துச் செல்கின்ற இவற்கு, ஸ்ரீபுரத்து †வஸ்ரஷேண நரபதியும் §ஹத்தபுரத்து நந்த நமஹாராஜனும் புண்டரீகிணீ நகரத்து வஸிம்ஹஸேந மஹாராஜனும் வியிவஹாஹாரஹா நம் பண்ணிப் பஞ்சாஸ்சர்ய ப்ராப்த ராயினர்.

ஸம்ப்ராப்த ஸகலஜ்ஞியினராகிய மு நீஸ்வரர் அந்த்யகாலத்து நஹஸ்திலகபர்வதம் அடைந்து‖ ஆராயநாக்ரமத்தால் ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து, $ஏழரயமஹாமுநியினெடுங்கூட ஸ்வர்நாகமாகிய ஸர்வார்ய வஜ்ஜியினை அடைந்தருளினர்.

அய, ஜம்வாஹ்வீப ஹரதக்ஷேத்ர குருஜாங்மலவிஷய ஹஸ்திநபுரத்துக் குருவம்ஸ காஸ்யபமொத்ரத்து ராஜா ¶அமிதஸேநமஹாராஜன். தெவி [3]அஜிதை. இவர்கட்கு, ஜ்வாலசந்த்ராதிஸ்ரஸ்வப்நோர்ஸநபூர்வகம் வ்ருஹகல்பஸ்யனியினெருவன் விஸ்வஸேநமஹாராஜன்என்னும் புத்ரனாகி அவதரித்தனன். மாந்யாரவிஷய மாந்யார நகராயிபதியாகிய அஜிதஞ்ஜயமஹாராஜனுக்கும் அஜிதாதெவிக்கும்

---

* இது மூலத்தில்இல்லை.

1. மேவஸேநமஹாராஜனுக்கு என்று பாடம். நந்திவர்த்தனனுக்கு என்று கன். ஸார. 9: 105. வச.

† ப்ரியமித்ராதேவி ஸ்வயம்ப்ரதார்யகையிடம் தீக்ஷித்தாள். கன். ஸார. 9: 105. வச.

2. விகல்பஸம்யநீ உர்ஸ நா.

‡ ஸ்ரீஷேண என்று மூலம். 63: 333.

§ தந்தபுரம் என்று கன்னடவுரை மூலம். 63: 334.

‖ ஒருமாதம் ப்ரதிமாயோகதாரியாகி என்று மூலம். 63: 337.

$ தர்ருடரதன் ஸர்வார்த்தஸித்தியுள் இந்த்ரசந்த்ரதேவனாயினன். கன். ஸார. 9: 128.வச, 129.

¶ அஜிதஸேநன் என்பது மூலம். 63: 382.

ஜ ப்ரியதர்ஸநா என்று மூலம். 63: 383.

3. சந்த்ராதி.என்று பாடம். பாலா சந்த்ராதிஸ்ரஸ்வப்நே' என்பது ஹிந்தியுரை மூலம். 63: 383.

ஸநத்குமாரகல்பஸ்யஶெவன் ஒருவன் வந்து ஐரை என்னும் புத்ரியாகி விஶ்வஸேநமஹாராஜனுக்கு ஶெவி யாயினள்.

அயஶ, ஸர்வார்யஹிஜியுள் ளிருந்த ஹரிவாந் அவ்வழி த்ரயஸ்த்ரிம்-ஶத்ஸாமரோபமகாலம் அநுபவம் அநுஹவித்தபின், ஸ்வர்மாவ-தரணகல்யாண ஷோஶஶ ஸ்வப்ந வஶநப்ரவேஶமுஜஶர்ஶ நபுரஸ்ஸரமாக *ஹாஶுபஶமாஸ கூஷ்ணஸப்தமீபக்கத்து ஹரணீ நக்ஷத்ரத்துப் பஸ்சிம ராத்ரத்து ஜராமஹாஶெவீ மர்ஹாவாஸம் [1]அடைந்தருளுவதன்முன் ஷண்மாஸம் ரத்நவர்ஷமும் நவமாஸம் ஸ்வர்ணவர்ஷமும் வர்ஷிக்க நவமாஸ பரிபூர்ணமாகியபின், †ஜ்யேஷ்஠மாஸ கூஷ்ணசதுர்தஶீபக்கத்து ஹரணீ நக்ஷத்ரத்து யாம்யயோகத்து த்ரிஜ்ஞாநயர ஹுகிய ஹரிவாந் மர்ஹாவதரணஞ் செய்தருளினன்.

அதுபொழுதே [2]ஶெவஶெவேந்த்ரர்கள் வந்து மந்த்ராஹிஷேக கல்யாணநக்ஷத்ரம் ஶாந்திஹரிவாந என்று ஶ்ரீநாமஞ் [3]செய்து விடை கொண்டு போயினர். ஶுபரயாஹமித்தநும் விஶ்வஸேநமஹாராஜாவுக்கும் யஶஸ்வதீஶெவிக்கும் [4]ஶுபலக்ஷணப்ரபுரஸ்ஸரம் சக்ராயுதன்என்னும் புத்ர னுயினன்.

ஶ்ரீ யர்மஜிநபதிதீர்த்தஸந்தாநகாலம் பல்யோபமநாற்கூற்றின் மூக்கூற்றினுல் குறைந்த மூன்று கடற்கால மாகுமதனது கடைக்கண் பல்யோபமசதுர்ஹாகம் ஸுர்மவிச்சிஹ்ந மாகும். அதனுள்ளடங்கிய பரமாயுஷ்யத்தனுகி அவதரித்தருளிய ஶாந்திஹட்டாரகனது ஸ்வர்ண வர்ணத்ததாகிய திவ்யதெஹோத்ஸேயம் நாற்பது வில்லள வாகும். இவ-னுடைய பரமாயுஷ்யம் நூறுயிரம் ஸம்வத்ஸர மாகும். குமாரகாலம் இருபத்தையாயிரம் ஸம்வத்ஸரம். அத்துணையே மண்டலிககாலமும் அதீதமாகியபின் சக்ரரத்நம் உத்பந்ந மாயிற்று. பின், விஜயகாலம் அறு நூற்றைம்பது ஸம்வத்ஸரம் திக்விஜயபூர்வகம் ஷட்கண்டமண்டலாயி-பதியாகி ‡இருபத்துநாலாயிரத்துமுந்நூற்றைம்பது ஸம்வத்ஸரம் ஸகல-சக்ரவர்த்திலக்ஷ்மியினை அநுபவித்தருளினன்.

ஹரிவாந் மற் றொருநாள் ஹரிஷணமண்டபத் தெழுந்தருளியிருந்து ஸர்வாலங்காரபூஷிதனுகி, §உர்ப்பணதலத்து ஸ்வதெஹ ஸௌந்தர்யா-

---

* பால்குநபூர்ணத்த பஞ்சமி என்று கன். பார். 9: 212. வச.

1. அடைந்தருளுவன் அதன்முன்.

† கார்த்திகை பூர்ணத்த சதுர்தஶி என்று. கன். பார். 9: 215. வச.

2. ஶெவஶெவர்கள். 3. செய்து போயினர்.

4. பூர்ணலக்ஷண.

‡ இருபத்தையாயிர வருஷம். கன். பார். 11: 86

§ ஒருநாளிரவில் கடையாமத்தில் தன்னுள் உலகியல் முதலியன எண்ணி ஞன். கன். பார். 11: 86. வச, 91.

வலோக நம்பண்ணியருளாநின்று ஸ்வதெஹபர்யாயாந்தர பரிணதியினைக் கண்டு ஸம்ஸார விரக்த [1]சித்தத்தனுகியபொழுதே, லௌகாந்திக-தெவர்கள் வந்து, 'ஹவாதே, இது ஸர்மதீய-ப்ரவ்ருத்தபநகாலம்-போலும்' என்று விஞ்ஞாபித்தலும்,* நாராயண நாமபுத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்தருளி ஸ்ரபதிகல்பித பரிநிஷ்க்ரமண கல்யாணநந்தரம் ஸர்-வார்யவிஷி நாம பிஷிகைமிசை யெழுந்தருளி, ஸஹஸ்ராம்ரவ நமென்னும் உத்யாநத்து ஸ்வடிகஶிலாதலத் தெழுந்தருளியிருந்து சக்ராயுயப்ரஹ்ருதி ஸஹஸ்ரஹூபதிகளொடுகூட †ஷஷ்஠ொபவாஸ ஸஹிதனுகி, ஜ்யேஷ்஠மாஸ கிருஷ்ண ‡சதுர்தஶீபக்கத்து ஹரணீநக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்து ஸர்வஸங்ஹ பரித்யாகஞ் செய்து பரம ஸம்யமத்தினைக் கைக்கொண்டருளி; அதுபொழுதே ஸம்ப்ராப்த சதுர்த்யாவஸ்தையனுகி, மற்றைநாள் தபோ யநர்க்கு மர்யாதாவிஷ்கர ணார்த்தமாகச் சர்யாமார்க மெழுந்தருளி மந்தர புரத்து ஸுமித்ரநரபதிஹ்ருஹத்துப் பஞ்சாஶ்சர்யகரமாகிய பாரணை பண்ணியருளிச் சுத்தமஸ்யகாலமாகிய ஷோடஶஸம்வத்ஸராதிக்ராந்தியில் ஸ்வதீக்ஷாஹ்ருஹண வநத்து ஷஷ்஠ொபவாஸ ஸஹிதனுகி நந்த்யாவர்த்த தருமூலத்தெழுந் தருளியிருந்து, பௌஷமாஸஸுக்ல த்ரயோதஶீபக்ஷ ஹரணீ நக்ஷத்ராபராஹ்ண காலத்துநிர்மூலிதவாதிகர்மத்தனுகி நிரதிஶயகைவல்ய பதம் அடைந்தருளினன்.

அதுபொழுதே ஸமுசிதர்களாகிய ஸ்ரபதிகள் ஸமவஸரணஶி விஹூதி ஸஹித கைவல்யபூஜாபுரஸ்ஸரம் தத்ரைவ ஸேவாதத்பர ராயினர். சக்ராயுயதபோயநர் ப்ரயமமணயர ராயினர்.

ஸாந்திஹட்டாரகனுக்குச் சக்ராயுயாதி முணயதரர் மூப்பத்தறுவர். பூர்வயரர் எண்ணூற்றுவர். ஶிக்ஷகர் [2]நாற்பத்தோராயிரத்தெண் ணூற்றுவர். அவயிஜ்ஞானிகள் மூவாயிரவர். கேவலிகள் நாலாயிரவர். வைக்ரியிகர் ஆறாயிரவர். மநஃபர்யயஜ்ஞானிகள் நாலாயிரவர். மஹா வாதிகள் இரண்டாயிரத்து நானூற்றுவர். ஆகத் தபோயநர் அறுபத்தீரா யிரத்துமூப்பத்தறுவர். ஹரிஷேணப்ரஹ்ருதி ஆர்யாங்ஹணகள் [3]அறு பத்தீராயிரத்து மூன்றூற்றுவர். ஸ்ரகீர்த்திப்ரஹ்ருதி ஶ்ராவகர் இரண்டு

---

1. சித்தத்தனுகி யதுபொழுதே.

* இவன் மூத்தபுதல்வன். கன்; ஸா. 11.: 99. வச.

† மூன்றுநாள் உபவாஸம். கன்.ஸா. 11: 106. வச.

‡ சதுர்த்தி என்று மூலம். 63: 471; ஸுக்லபக்ஷம் என்று கன்னடவுரை.

2. நாற்பத்தோராயிரத்துத்தொளாயிரவர்.

3. அறுபத்தீராயிரத்து மூன்றூற்றறுவர் என்று பாடம். அறுபதினாயிரத்து மூன்றூற்றுவர் என்று மூலம். 63: 493.

நூறுயிரவர். அர்ஹத்தாஸீப்ரஹ்மதி ப்ராவகிகள் நாலுநூறுயிரவர். தெவதெவிகள் அஸங்வ்யாதர். திர்யஞ்ஜாதி ஸங்வ்யாதம்.

ஏவம்விய ஜாதிமரண பரிவ்ருதஞ்கிய ஶாந்திஜினவர் ஸர்வகர்ம கக்ஷத்ரங்களிலும் ஶ்ரீவிஹாரஸ்தல நகர்மோபதெஶங்களைச் செய்தருளி, இருபத்துநாலாயிரத்துத் தொளாயிரத்தெண்பத்துநாலு ஸம்வத்ஸரமாகிய கேவலிகாலாவஸானத்து நிவ்ருத்தஶ்ரீவிஹாராதிவிஹாரத்தஞ்கி, ஸம்மேத பர்வதத்து ஒருமாஸம் ப்ரதிமாயோகமகாரியாகி யெழுந்தருளிநின்று யோகாஸ்ரவநிரோதஞ் செய்து, சக்ராயுதாதிஸஹஸ்ரமுநிபதிகளொடு கூட ஜ்யேஷ்஠மாஸ கருஷ்ண சதுர்தஶீபக்ஷ பரணீ நக்ஷத்ரத்துப் பூர்வாஹ்ணத்து ஸகல கர்மக்ஷயஞ் செய்து அபவர்கபரமாநந்த ஸுகம் ப்ராபித்தருளினன்.

ஶ்ரீஷெணநாத நவதிஷ்ட கூயக் கூதெ
யஃ ஶ்ரீவ்ருஹொ திவி வமொதிதெஜ கூவ்யஃ
கூதி தூயலோ உதி வாநதகுரீவ கூவீந்
ஶாதொவஶாஜித உதி வ்யதிதொதவ்யுதெந்ரஃ॥

வஜ்ராயுத ஷுத நர உகர்யஸொ வஹலிவ
தெ்ரவெய வவ்ருத தெ்ரி திதிவெதஹதிந்ரஃ
ஶாஜாய தெவராய ஊர்வ்வதெதஹதிந்ரஃ
உதெ்ரஷ்டுவொ ஜிநவரொ ஜயதாத்ஸ ஶாந்திஃ॥

காஞ்சாவலிவ்ர உதிந்தி கதிதிவதெஃ வ்ரவ்தஃ கரவ்ர்வ்யக்தாழ
வெளயதெக விதவ்ருஹொதய விஜயொ ஶாஜா நதாவெ்ரி திவி
தீவக்ரணொதணியலோ உதர்யஹிஹிதெ தா யொதநஞ்வீயெக்ர ஹரிஃ
ஷ்டுஹ்ரநாஶக கூதிதெ வமவதிதெக்வாதி நாதஷ்ஸதஃ॥

வம்வ்ரவெொதவ்யுதஜாம வ்ரதீந்ர வதவீம் ஶாஜா வஹவ்ர்யவ்யொ
தெ்ரவெயெவ்ஹஹிந்ர தாதவ்ரணிதெ வ்ரவெ்ரி தவெ வம்ஶ்ரீதஃ
ஜாதொஹலி வதிஷ்டுதெ தா ஏஜிதயஃ வவக்ரயக் விஜெள வவ்ரொ
திஷ்ரவெ்ரொதயத நஷ்டவீம் மணயஶஃ உகர்யவ்யொ நஃ ஶ்ரியழ॥

இதி த்ரிஷஷ்டிலக்ஷண மஹாபுராணஸங்க்ரஹே ஶாந்திஜிநேந்ர ஸகலசக்ரயர தீயக்கர சக்ராயுதமுணயரபுராணம் இதம் பரிஸமாப்தம்.

வி॥ஜ॥ஹ॥

ஸ்ரீ ஹரி

17. குந்யஸ்வாமி புராணம்

யஸ் வராஜ்ய உக்ரராஜ்ய தாரணசிவ விஜ்ரஹாவா நஉ ந்ரூ மயாஜ்ரூாஜ
ஜெவெஸ்ரூாஸ்வ தாஜெ்ரூஜ்ஸ்ஜ் தஉணிஉகஸ்டெவெஸ்ஜ்ாயிதாயஸ்வாயழி
காயுஸ்ஜ்உஜ்தீயஜ்ம் வ்யயிதாஉஸ்விதா *விஜ்ய நாயெதி தீக்ஷாஉ
ஹெஜெ நஸ் கஸ்ந்ரூநாயஸ் வ ஹவதா உரிதயஸ்வஸ்யெ வீதாராஸ்॥

சுய, கஸ்ந்ரூஜிந ஷஷ்ஃஉவகஉயக்ரயராவராணம் சுவ்யாதா ஊராஹ்யெத.

ஜம்வஸ்ஜீப பூர்வவிஜெ ஹவஸீதா நஜீஉக்ஷிணதடத்து வத்ஸவிஷய ஸவஸீமா நமரத்து ராஜா வஸிம்ஹராயன் என்பான். அவன் ஒருநாள் உல்காபத நிமித்தமாக வைராஜ்ஞ் சென்று, †யதிவ்யஷஹமுதிஸமீபத்தே யதிபதியாகி ஷோஃபகாரணஹாவ நா திவஃஉதீயஜ்கர நாம மஹாபுண்ய கர்மத்தஞகி ஸந்ந்யாஸவிதியால் ஸரீரபரித்யாமஞ் செய்து ஸர்வாயஜ் வஸ்ஜியில் [1]அஹமிந்த்ரஜெவ ஞயினன்.

அய, ஜம்வஸ்ஜீப ஹரதக்ஷேத்ர ஹஸ்தி நபுரத்துக் குருவம்ஸ திலகஞகிய ராஜா காஸ்யபமொத்ரத்து ஸரவஸேநன்; ஜெவி ஸ்ரீகாந்தை. அஹமிந்த்ரஸ்யா நத் திருந்த ஹரவாந் அவ்வழி த்ரயஸ்த்ரிம்ஸத்ஸாம-ரோபமகாலம் அஹமிந்த்ரஸுவம் அநுஹவித்தபின் ஸ்வர்ராவதரண கல்யாண ஷோஃபஸ்வப்ந வஉநப்ரவேஸிரஜஉர்ஸ நபுரஸ்ஸரம் ஸ்ராவண-மாஸ கிருஷ்ணஉபமீபக்கத்து கிருத்திகா நக்ஷத்ரத்து, ஸ்ரீகாந்தாமஹாஜெ-வீ ஸர்ஹாவாஸ மடைந்தருளி நவமாஸபரிபூர்ணத்தின்கண், வைஸாவமாஸ பூர்வபக்ஷ ப்ரதிபத்து கிருத்திகா நக்ஷத்ர ஆதிநேயயோமத்து ஸர்ஹாவ-தரணஞ் செய்தருளினன்.

அதுபொழுதே இந்த்ராதிகள் வந்து மந்த்ராதிஷேககல்யாண நந்தரம் குந்யஸ்ஹரவாந என்று ஸ்ரீ நாமஞ் செய்து போயினர்.

ஸாந்தி நாயயர்மதீயஜ்ஸந்தா நகாலம் அர்யபல்போபமமாகியத னுள்ளடங்கிய [2]பரமாயுஷ்யத்தஞகி அவதரித்தருளிய ஹரவாதுடைய

---

* 'விஜி நாயெதி' என்றிருப்பின் அமைதி.

† இதன்பின், 'ஸ்வபுத்ரன்மிஸை வைத்த ராஜ்யபாரத்தஞகி அநேக நரபதிகளொடுகூட' என்றிருத்தல் வேண்டும். 64: 9. பார்க்க.

1. அஹமிந்த்ரன்.
2. பரமாயுஷ்யத்தையுடையஞகி.

*கநகவர்ணத்ததாகிய திவ்யதெஹோத்ஸெயும் முப்பத்தைந்து வில்லள வாகும். இவனது பரமாயுஷ்யம் தொண்ணூற்றையாயிரம் ஸம்வத்ஸரம். இருபத்துமூவாயிரத் தெழுநூற்றைம்பது ஸம்வத்ஸரமாகிய குமார காலமும், அத்துணையே மண்டலிககாலமும் அநீதமாகியவிடத்துச் சக்ர ரத்நம் உத்பன்னமாகியபின், விஜயகாலம் அறுநூறு ஸம்வத்ஸரம். திதீ-விஜய பூர்வகம் ஷட்வண்டமண்டலாயிபதியாகிய ஸாம்ராஜ்யகாலம் இருபத்து மூவாயிரத்தொருநூற்றைம்பது ஸம்வத்ஸர மாகும்.

அந் நமரஸமீபத்து,† ஒரு மஹா ‡ முநிவரன் ஆதபயோமங் கொண் டெழுந்தருளிநின்றுனைக் கண்டு அவருடைய கலெயினெயெல்லாம் *மந்த்ரிகளுக்கு அருளிச்செய்து வைராக்யபரனாகி, ஸ்வபுத்ரனுக்கு ராஜ்ய பதங் கொடுத்து, பரிநிஷ்க்ரமணகல்யாணநந்தரம் விஜயை என்னும் ஸிவிகைமிசை எழுந்தருளி, ஸஹஸ்ரவநத்து ஸஹஸ்ரநரபதிக ளொடுகூட ஷஷ்஠ொபவாஸ ஸஹிதனாகி, வைஸாவமாஸ பூர்வபக்ஷ ப்ரதிபத்தின்கண் கூத்திகா நக்ஷத்ராபரா ஹ்ணகாலத்து தீக்ஷித்தருளி, அது-பொழுதே மநஃபர்யயஜ்ஞா நமடைந்தருளி, மற்றைநாள் ஹஸ்தி ந புரத்து யர்மமித்ர நரபதிஹ்ருஹத்துப் பஞ்சாஸ்சர்யகரமாகிய பாரணை பண்ணி, அநந்தரமஸ்யகாலமாகி ஷோடஸஸம்வத்ஸரத்து, ஸஹஸ்ரவநத்-துக்குத் திலகமாகிய மஞ்சாடிவ்ருக்ஷத்தின்கீழ் எழுந்தருளியிருந்து சைத்ரமாஸ பூர்வபக்ஷ த்ருதியையில் கூத்திகா நக்ஷத்ராபரா ஹ்ணகாலத்து வாதிகர்மக்ஷயஞ் செய்து கைவல்யசதுஷ்டயம் ப்ராபித்தருளினன்.

அதுபொழுதே சதுர்விய தெவதெவேந்த்ரர்கள் வந்து ஸமவஸர ணாதி விஹுதி ஸஹித சதுர்யகல்யாணஞ் செய்து ஸேவாதத்பரராயினர்.

குந்யஹுவாதுக்கு ஸ்வயம்ஹுமுதல் மணயர் முப்பத்தைவர். பூர்வயர் எழுநூற்றுவர். ஸிக்ஷகர் நாற்பத்துமூவாயிரத் தொருநூற் றைம்பதின்மர். அவயிஜ்ஞாநிகள் இரண்டாயிரத் தைஞ்ஞூற்றுவர். கேவலிகள் மூவாயிரத்திருநூற்றுவர். வைக்ரியிகர் ஐயாயிரத்தொருநூற் றுவர். மநஃபர்யயஜ்ஞாநிகள் மூவாயிரத்துமுந்நூற்றுவர். மஹாவாதி-கள் இரண்டாயிரத்தைம்பதின்மர், ஆகத் தபோயநர் அறுபதினாயிரத்து முப்பத்தைவர். ஹாவிதைமுதல் ஆர்யாங்நைகள் அறுபதினாயிரத்து முந்நூற்றைம்பதின்மர். ஸ்ராவகர் இரண்டு நூறாயிரவர். ஸ்ராவகிகள்

* புடத்திலிட்ட பொன்னினொளி. 64: 26.

† அந் நமரஸமீபத்து என்பதன்பின், 'வனவிஹாரார்த்தமாகப் போய் வருகின்றவன், அங்கே' என்ற மூலம். 64: 29.

1. முநிவன்.

‡ மந்திரிக்கு என்று. 64: 30.

மூன்று நூறுபிரவர். தெவதெவிகள் அஸங்வ்யாதர். திர்யக்ஜாதி ஸங்வ்யாதம்.

ஏதத் ஆதபமணபரிவ்ரதனுகிய ஹரவார் ஸர்வதெபங்களிலும் ஸ்ரீவிஹார்ஞ்செய்தருளி ஸஹர்மோபதெபஞ் செய்து கேவலிகாலமாகிய இருபத்துமூவாயிரத்தெழுநூற்று முப்பத்துநாலு ஸம்வத்ஸரம் சென்ற பின், ஸம்மேதகிரிமிவரத்து ஒருமாஸம் ப்ரதிமாயோகயாரியாகி யோகத்ரயங்களை நிவாரித்து, ஆயிரம்முநிவரொடுகூட வைஸாவமாஸபூர்வபக்ஷ ப்ரதிபத்தின்கண் கூத்திகாநக்ஷத்ர பூர்வராத்ரத்து ஸர்வகர்மநிர்முக்தனுகி ஸர்வேஸ்வரபதம் அடைந்தருளினன்.

*தெஹஜ்ஜாதிஷி யவ்ரு ஸகுரஹஹி தாவ்ஹவெ-ஹ்வி உந்நாவ்ஹ-ரா
ஜ்ஜாநஜ்ஜாதிஷி வஜ்ஜதத்தூவஹஹிதம் உந்நஹஸ்ஸாவிதுழ
குக்ஷீ்யாஉ உயஜியஅத விததயாணஃ வ யாஉஅயம்
வந்நரநம் கயயக்கநஜுமணஹரத்தந்நஹ-ஹ்வாஜவ்ரு வஃ॥

இதி த்ரிஷஷ்டிலக்ஷண மஹாபுராணஸங்க்ரஹே குந்யசக்ரயரதேவ-ஹ்கரபுராணம் பரிஸமாப்தம்.

வ்ரிஷபஸ்ஸ

———

* 64: 55.

18. அரவ்வாமீ புராணம்

தெவெஜ்ரா யஷ்ரு நா நாஷ்ஷு திஸ்ர தஜ்வாஸ்ரா வஹிஷ்டியம் வூயஜ்ஹா
யதெஸ்ரு ஷ்ரவாஸ்ரு ஷ்ஷு ஸ்ரஸ்ரவ நஷ்வஷ்ரு வுஜ்ஜாஸ்ரா ஹெஜவெதூ: ॥
ஹாஷா தாவ்ரோஷ்மஜிஹ்வாவயு நவிஜ்ஷ்வீ யஷ்ரு ஹவ்ரூ நதூவ்ருக்ஷ
ஹ்மியா நெஜ்ரா மொகவஸ்ஷு ஷ்ஷு ஷ்மிர உஸ்ரஜினெ யூ நதியஷ்டி தகஜஷ்ரா ॥

கயெஷா நீம் கஸ்ரஜிந வகயுவகூயஸ்ர தீயஷ்கஸ்ரவஷ்ராணம் கஹியீயதெ.

ஜம்பூத்வீப பூர்வவிதெஹ வீதா நதீவடதடத்துக் கச்சமவிஷய கோமபுராயிபதி யநபதி என்பான். அவன் ஒருநாள் *அர்ஹந்நந்த நகேவலிகள்பாதமூலத்தே யர்மஸ்ரவணநந்தரம்†, பரிஸ்ரஹீததீக்ஷையினனுகி ஷோடஸகாரணஹாவநாபிவஸுதீயஷ்கரநாம மஹாபுண்யகர்மத்தனுகிச் சதுர்வியாராய நாவியியால் ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து, பஞ்சாதுத்தர ஜயந்தவிமாநத்து அஹமிந்த்ரதெவ னுயினன்.

அய, ஜம்பூத்வீப ஸரதகோத்ர குருஜாங்மலவிஷய ஹாஸ்தி நபுரத்துக் குருவம்ஸ காஸ்யபமொத்ரத்து ராஜா ஸூதர்ஸநன். தெவி மித்ரஸேந. பஞ்சாதுத்தரத்து எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரமவாந் அவ்வழி த்ரயஸ்த்ரிம்ஸத்ஸாகரோபமகாலம் அஹமிந்த்ரஸுவம் அநுஸவித்து ஸ்வர்நாவதரணகல்யாண ஷோடஸ[1] ஸ்வப்ந வதுநப்ரவேஸபி நஜதர்ஸநபுரஸ்ஸரமாக ஸால்நுநமாஸ ஸுக்லதுதீயாபகோத்து [2]ரேவதீநகோத்ரத்து ஸ்வர்நாவதரணஞ் செய்து மித்ரஸேநாதெவீ-நர்ஸாவாஸ மடைந்தருளி நவமாஸபரிபூர்ணமாகி, மார்முரிரமாஸத்துப் பூர்வபகோத்து ‡நவமியில் ரேவதீநகோத்ர புஷ்யயோகத்தின்கண் த்ரிஜ்ஞாநயரனுகிய ஸ்ரமவாந் நர்ஸாவதரணஞ் செய்தருளினன்.

அதுபொழுதே சதுர்விய தெவதெவேந்த்ரர்கள் வந்து மந்தராஸி ஷேககல்யாணநந்தரம் அரஸ்ரமவாந என்று ஸ்ரீநாமஞ் செய்து விடை கொண்டு போயினர்.

குந்யுஸுட்டாரகர்யர்மதீயஷ்ஸந்தாநகாலம் ஆயிரங்கோடி ஸம்வத்ஸரங் குறைந்த பல்யதுர்யாம்ஸமாகுமதனுள்ளடங்கிய பரமா-

---

* அர்ஹந்நந்தர். 65: 6.

† ஸ்ரவணனந்தரம் என்பதன்பின், ஸ்வபுத்ரன்மிசைவைத்த ராஜ்யபாரத்தனுகி என்றிருத்தல் வேண்டும். 65: 7.

1. ஸ்வப்ந ஸர்ஸந. 2. ரேவதீ நகோத்ரத்துக்கடையாமத்து.

‡ சதுர்தஸி என்று மூலம். 65: 21.

யுஷ்யத்தனுகிய [1]ஹரிவாநது கநகவர்ணத்ததாகிய திவ்யதெஹோத் ஸேயம் முப்பது வில்லளவாகும். இவனது பரமாயுஷ்யம் எண்பத்துநாலாயிரம் ஸம்வத்ஸரம். இருபத்தோராயிரம் ஸம்வத்ஸரம் குமாரகாலமும், அத்துணையே மண்டலிககாலமும் இறந்தபின்னைச் சக்ரரத்நம் உத்பஹ மாயிற்று. ஸப்தமஸகலசக்ரியாகிய ஹரிவாதுக்கு விஜயகாலம் நானூறு ஸம்வத்ஸரம். ஸாம்ராஜ்யகாலம் இருபதினாயிரத்தறுநூறு ஸம்வத்ஸரம்.

இவன் ஒருநாள் ஸரந்மேவ விநாஸங் கண்டு ஸம்ஸார விரக்தனுகி, அரவிந்தபுத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து லௌகாந்திகதெவவொயிதனுகி, ஸுரபதிகளால் அடைவிக்கப்பட்ட *வைஜயந்தஸிவிகைமிசை எழுந்தருளி, ஸஹேதுகவநம் என்னும் உத்யாநத்து ஷஷ்டொபவாஸஸஹிதனுகி, மார்கஸிரமாஸத்து ஸுக்லதஸமீபக்ஷ ரேவதீநக்ஷத்ரபராஹ்ணகாலத்து ஸஹஸ்ரநரபதிகளோடுகூட தீக்ஷித்தருளி, அதுபொழுதே மநஃபர்யயஜ்ஞாநயாரியுமாகி, பற்றைநாள் சக்ரபுரத்து அபராஜிதராஜ ஹரிஹத்துப் பஞ்சாஸ்சர்யகரமாகிய பாரணை பண்ணியருளி, அதீதமஸ்ய காலமாகிய வேதாஸவர்ஷாந்தத்து ஸஹேதுகவநத்துச் சூதவ்ருக்ஷ மூலத்துக் கார்த்திகமாஸ ஸுக்லதஸமீபக்ஷ ரேவதீநக்ஷத்ரபராஹ்ணகாலத்து வாதிகர்மக்ஷயஞ் செய்து பரமார்ஹந்த்யபத மடைந்தருளினன்.

அதுபொழுதே சதுர்வியதெவதெவேந்த்ரர்கள் வந்து சதுர்த்ய கல்யாணாநந்தரம் ஸமவஸரணாதிவிஹிதாதிஸஹிதம் தத்ரைவ ஸேவாதத்பரராயினர்.

அரஹட்டாரகர்க்குக் கும்ஹாதிமணிஸரர் முப்பதின்மர். பூர்வதரர் அறுநூற்றிருபதின்மர். ஸிக்ஷகர் முப்பத்தையாயிரத்தெண்ணூற்று முப்பத்தைவர். அவதிஜ்ஞாநிகள் இரண்டாயிரத்தெண்ணூற்றுவர். கேவலிகளும் அத்துணையர். வைக்ரியிகர் நாலாயிரத்து மூன்றூற்றுவர். மநஃபர்யயஜ்ஞாநிகள் இரண்டாயிரத்தைம்பத்தைவர். மஹாவாதிகள் ஆயிரத்தறுநூற்றுவர். ஆகத் தபோதநர் ஐம்பதினாயிரவர். [2]ரக்ஷிதலை முதல் ஆர்யாங்மதாநகள் அறுபதினாயிரவர். ஸ்ராவகர் நூறுயிரத்தறுபதினாயிரவர். ஸ்ராவகிகள் மூன்றுநூறுயிரவர். தெவதெவிகள் அஸங்க்யாதர். திர்யஞ்ஜாதி ஸங்க்யாதம்.

ஏதத்ஸாதஸாமண பரிவ்ருதனுகிய ஹரிவாந் பதினாறு ஸம்வத்ஸரங் குறைந்த இருபத்தோராயிரம் ஸம்வத்ஸரமாகிய கேவலிகாலாவஸாநத்து

---

1. ஹரிவாநது திவ்ய. *வைஜயந்தி. 65: 33.

2. யக்ஷிலை கூர்மஸ்ரீரிச்சிலை என்பன பாடங்கள். யக்ஷிலை என்பது ஹரிவம்ஸ மூலம். 43.

வம்மேஉபர்வதத்து ஸஹஸ்ரமுனிகளொடுகூட ஒருமாஸம் ப்ரதிமாயோ
யாரியாகிநின்றருளி யோமத்ரயநிரோயஞ் செய்து சித்ராமாஸ கூஷ்ண
*சதுர்உஸீபகூ ரேவதீநக்ஷத்ரத்துப் பூர்வராத்ரத்து அவாதிகர்மகூஷயஞ்
செய்து அவிலஹுவனகநாயனுகி அபவர்மபரமஸிவபதம் அடைந்
தருளினன்.

†தூக்ஷம் யெந கூறுஉகூரவ தஉகூரூராவகூரஜிக
ஸ்ரீஸ்ரூவொள ‡வடஉஉவிகெவ வாஉஸ்ரீயஉ-ஹவெகூவ்ஷயா
யுஷ்ஷாந ஹஜிஹரூாநதாந வ உரிதாரூாதெரவஷ்வம்வகூக
வாயாக ஹவ்யஜநாநரொ ஜிநவதிஃ வம்வாரூஸீரூஹுநஉ ||

கூயெஉாநீம் [1]கூரூஜிநதீய-ஹவஞ்ஞாநகாறு வூவ்ருத்தனுகிய
வுஹவொளஉநாஉாவஷ்ஷஉ வகறுஉவகூயரூசரிதஞ் சொல்லுதும்:

இஹ, ஹரதவிஷய விஸாவநமராயிபதிராஜா ஹரிபாலன். அவன்
ஒருநாள் ஸமந்ததஃபரிவ்ருதமாகிய ஸகூருபக்ஷத்தால் பராஜிதனுகி மா
நஹங்முத்தால் ராஜ்யபரித்யாமஞ் செய்து ஸம்ஹரிதமுனிபதிஸமீபத்தே
நீகூஷித்து, தனது மாநஹங்முத்தாலும் வெஹுஹொமகாங்க்ஷயாலும்
'இந்தத் தபஸ்சரணவலமாவது சக்ரவர்த்தித்வம்' என நிஷ்டாநஞ் செய்து
விஷவிந்து மிஸ்ரமாகிய விஸுஜ ரூமரர உவ்யம்போல் நிஷ்டாநநுஷ்டித
தபஸ்சரணத்தனுகி, ஸரீரபரித்யாமஞ் செய்து, மஹாஸுக்ரகல்பத்து
தெவனுயினன். உக்தஞ்ச—

ஹரியாநெ உகூரவதி-ஹவஜிதி ஹொமா நுஷஜ்ஜநாக ।
கூரீரம் விஷ்ணு வா தெந உநவா ஹரிஷிதம் தவஃ ॥

அது, ஜம்வரூபீப ஹரத கௌஸலவிஷய ஸாகேதபுராயிபதி
இக்ஷ்வாகுகுலோத்பவனுகிய ராஜா ஸஹஸ்ரவாஹு என்பான். இவன்-
மஹாதெவி [2]கந்யாகுப்ஜநமராயிபதி ப்ரதராஜாவினுடையபுத்ரீ சித்ரமதி
என்பாள். [3]இவர்களுக்கு கூதவீரன் என்னும் ஒருபுத்ர னுளனுய்
வளர்கின்ற காலத்து, மற்றொன்று சொல்லுதூஉம்:

இந்த ஸஹஸ்ரவாஹுவினுடைய பிதாவினுக்கு ஹரதா மத
ஸிந்து என்பான். அவன்மஹாதெவி, ஸஹஸ்ரவாஹுவினுடைய மாதுல
னுகிய பாரதராஜனுடன் பிறந்தாள் ஸ்ரீமதி என்பாள். இவ் விருவர்க்கும்
புத்ரன் ஜமதூநீ நிராமன்என்பான் உளனுயினன். இவன் குமாராவஸ்யெ-

---

* அமாவாஸ்யைமுன்னிரவில். 65: 46. † 65: 48.
‡ 'வட நாதிகெவ' என்று கன்னடவுரை மூலம்.
1. அரஜி நபதி ஸர்மஸந்தா ந. §பால் என்று 65: 54.
|| 65: 54. 2. காந்யகுப்ஜ. 3. இவனுக்கு.

யில் மாதுரமரணநிமித்தமாக நிர்வேதனுகித் தாபஸமுநிவனுகிப் பஞ்சாக்நிமத்யஸ்யதிமுதலாகிய மஹாகாயக்லேசதபஸ்சரணஞ் செய்து செல்கின்ற காலத்து, மற்றொன்று சொல்லுதூடம்.

மற்றொரு தெசத்து ஸுஜாதி என்னும் ராஜாவுக்கு *ஹரிசர்மா என்னும் ப்ராஹ்மணனெடு யாதானுமொரு காரணத்தினுல் அவண்விதமாகிய ஸவ்ய மூளதாயிற்று. அவர்களுள் ஜ்ஞநுகிய ராஜாவினுல் பரிக்ஷிதனுகிய ப்ராஹ்மணனும் காலவைகியின்மையில் ஸகர்மநுஷ்டானஞ் செய்திலன். ராஜாவும், ராஜ்யத்தினையும் அவனையும் பரித்யஜித்து நிநீஷையினை ப்ராபித்து, தபஃப்ரபாவத்தால் ஸௌவர்மகல்பத்து தெவனுயினன். மித்யாதிஷ்டியாகிய ஹரிசர்மாவும் தாபஸயோனியாகி ஜ்யோதிர்தெவனுயினன்.

ஒருநாள் ஸௌவர்மகல்பதெவனுகியவன் அவதிஜ்ஞானத்தால் தன்னுடைய ஸம்மித்ரனுகிய ப்ராஹ்மணன் என்செய்தனன் என்று பார்த்தவிடத்து, ஜ்யோதிர்தெவனுனமை கண்டு அவனுழைச் சென்று, 'ஹரிசர்மவயஸ்யனே, மித்யாதர்சநதூஷித தூர்மார்காநுஷ்டானத்தாலே குத்ஸித தெவனுயினை கண்டாய். இனி, ஸம்யக்த்வமாஹியா'கென்றனன். அவனும் இது சொல்லினன்.

'என்னுடைய தர்சநம் மித்யாதர்சநம் அன்று. யான் அசக்தனுதலால் யதாவிதிதம் அநுஷ்டியாமையில் தூஷகனுயினேன். இதுபொழுது ஜமதக்நிமஹரவாக் யதாவிதிதம் மஹர்தபஸ்சரணம் அநுஷ்டியாநின்றனன். அவன் நின்னிலும் அதிசயதெவபதம் பெறும், என்றனன்.

என்றலும், 'தத்த்வஜ்ஞானஸமந்வித வைராக்யமுடையனல்லாத ஜமதக்நி செய்கின்ற தபஸ்சரணத்திலும் ஒருமாஹாத்ம்யம் [1]உளதன்று. அல்லாமை, நீயும் [2]அறியவேண்டுதியேயாகில் என்னுடன் அவனுழைப் போதுக' என்ன, இருவரும்போய் ஜமதக்நிமுநிவநம் ப்ரவேசித்துத் தங்களிலே ஸங்கல்பித ஸம்ஹாரக்ரமத்தினராகி, அவனுடைய தபஸ்வினை ஸம்யக் பரீக்ஷித்தற்பொருட்டாக இருவரும் பேடையுஞ் சேவலும் ஆகிய குருவிகளாகி, ஜமதக்நியுடைய தீர்க்கமாகிய ப்ரமாணகலாபத்தினை ஸமாஸ்ரயித்துச் சிறிதுபொழுதிருந்து, ஸத்தாஷ்டிஸ்வரனுகிய பக்ஷிதுர்தாஷ்டியாகிய [3]பக்ஷிணியை நோக்கி, 'ப்ரியையே, இவ்வநப்ரதெசத்துப் போகிச் சிறிது பொழுது விஹரித்து நமக்கு ஹர்க்ஷயமாயின

---

* ஹரிவர்மா என்று கன்னட மூலம். 61.

1. உளதனு அல்லாமையும்.
2. அறியவேண்டுதி எனில்.
3. பக்ஷியை.

கொடுவருவன். அவ்வளவும் ஒருவருத்தமுமின்றியே இருப்பாயாக' என, அதுவும், 'யான் உன்னுடைய வசநங்களை ப்ரமாணியேன்; ஸடிதி வருதற்கு ஒரு ஸபயம் பண்' என்றது. என, பக்ஷியும், 'பஞ்சமஹா பாதகங்களுள்வைத்து யாதானும் அடைவேனுக என்று ஸபயஞ் செய்து தருவன்' என்று சொல்லிப் பக்ஷிணியை வினவ, அதுவும், 'மஹாபாதகங் களால் ஒரு ஸபயமுங் கொள்ளேன். ப்ராணவல்லஹனே, [1]எனக்கு ப்ரமாணமான ஸபயஞ் செய்தியாகில், "இதுபொழுதேஸடிதிவந்து நின்னை அடைகுவன்; அடையேனுகில், இந்தத் தாபஸ னடையக்கடவ ஊர்மதி-யினை அடைகின்றேன்" என்று ஸபயஞ் செய்து தருக' என்ன, பக்ஷியும் அதனை ஸம்வதியாது, 'ப்ராணப்ரியையே, என் பிராணன் போகிலும் இது செய்யேன். இனி யாதானும் ஒரு ஸபயஞ் சொல்லில் அது செய்கின்றேன்' என்று சொல்லுமளவில், அஜ்ஞாதியாகிய தாபஸனும் ரக்தயுமள நய-நத்தனுகி, அவையிரண்டினையும் தன்னுடைய கரதலபுடங்களிலே அகப்படுத்து ப்ரஹரிப்பான் உடன்றெழுந்து, அவையிற்றை நோக்கி, 'குத்ஸித திர்யதீஜாதியிற் குருவிப்பறவைகளாகிப் பிறந்து ஊர் மதிகளாகிய நீங்கள் க்ஷத்ரியஜாதியிற் பிறந்து உத்தபஸ்ஸு பண்ணுகின்ற எனக்கு ஊர்மதியுளதாகச் சொல்லிய காரணஞ் சொல்மின்' என, [2]ஸுஷ்டிஸுரபக்ஷி, [3]'சொல்லுதும்: கேளாய் தாபஸ [4]முதிவரனே, நின்னுடைய மஹாகோபவேமத்தை ஸம்ஹரியாய். கோபபரவஸராகிய ஜநங்களுக்கு ஹிதாஹிதோபதெஸம் ஹ்ருதயத்து ப்ரவேஸியாவன்றே ! ஆதலால், ப்ரஸாந்தாத்மாவாகியேகின்று, குருவிகளே யாமாகிலும் எம்முடைய வாயிற் கார்யவசநங்கள் பரிஹ்ருஹிக்கப் படுங்களேபோலும். அல்லதும், எம்முடைய வசநங்கள் உனக்கு யுக்தியுக்தமல்லவாகில், அவ் விடத்து எம்மை முனியினும் முனிக. இது கேளாய். நீ கௌமாரவ்ரு ஹ்மசாரியாகி[ய]ன்றே, இந்தக் கடியவாகிய மஹா தபஸ்சரணங்களை [5]அநுஷ்ட்டிக்கின்றது? ஆகவே நின்னுடைய கௌமார வ்ரஹ்மசர்யம் [6]புத்ரஸந்ததி விச்சேதஹ்நத்தின்பொருட்டாமாதலால் நஷ்ட ஸந்ததியினற்கு ஊர்மதியல்லது [7]ஸுமதிப்ராப்தியில்லைபோலும் என நினைந்து அவ்வாறு சொல்லினன். அல்லதூஉம், "அபுத்ரஸ்ய மதிர்நாஸ்தி" என்பது முதலாகிய ஆர்ஷவசநாஹிப்ராயமெல்லாம் உன்னால் அறியப்படு-மன்றே? என்றது. உக்தஞ்ச—

---

1. எனக்கு ஸபயம்.
2. ஸுஷ்டி.
3. சொல்லுவது கேளாய்.
4. முதீவனே.
5. அநுஷ்டித்ததாகவே.
6. புத்ரஸஹ...கஹ்நத்தின்.
7. ஸுமதி.

* 65: 78.

*கௌதமஸ்யாஹல்யாயாம் தவ வஞ்சதி விஷ்டபே ।
வஞ்சநவாதிநீ வாம்மே கூ மதிஸ்மகாஹிநா ॥

[1]இப்பெற்றி,[1] வஞ்சநாவஸ்தியால் வகுத்தெடுத்துரைத்த பக்ஷி வசநங்களேயே பரமார்த்தமாகக் கருதி, அஜ்ஞாநியாகிய ஜமதக்நியும் அவையிற்றை அதுஸரஹித்து நோக்கி, 'நீங்கள் தெவதாப்ரஸாதத்தால் எனக்குத் தத்த்வோபதெஸஞ் செய்து, மஹோபகாரிகளாயினீர்; போமின்' என்று விடுப்ப, போகித் தமது தெவரூபயாரியாகி, அஸக்தரஷ்டிகளுடைய அஜ்ஞாநவைராக்யாதஷ்டாநங்களையும் அவமதித்து, ஸந்மார்காதஷ்டாநதத்பராயினர்.

தாபஸஞகிய ஜமதக்நியும், 'அஜ்ஞாநத்தால் அநேநகாலம் வ்யர்தசர்யம் அநுஷ்டிக்கப்பட்டது. இனி இதற்கு ப்ராயஸ்சித்தமாகிய ப்ரதிக்ரியை செய்தும்' என நிணைந்து, அஜ்ஞாநவைராக்யாதஷ்டாநம் அநித்யமும் அநர்தகாரணமுமாதலை எடுத்துநடிப்பான்போன்று, கந்யாகுப்ஜநகர மடைந்து, தன்னுடைய மாதுலஞகிய பாரதராஜனைக் கண்டு வரலாற்றினை அறிவித்தனஞக, அவனும் இவனுடைய அஜ்ஞாநத்தினை ஹ்ருதயத்து நிணைந்திடாநின்று இது சொல்லினன்.

'எனக்கு இதுபொழுது நூற்றுவர் கந்யகைகள் உளர். அவருள் ஒருத்தி உன்னை அபிலஷிக்குமாகில் அவளைத் தருதும்' என்றனன். தாபஸனும் அவர்களுடைய ஸமீபத்தே சார்ந்தனஞக, இவனுடைய தபஸ்சரணத்தால் கரமாகிய ஸரீரத்தைக் கண்டு ஜ்யேஷ்டையாலும் ஹயத்தாலும் அகன்றகன்றிட்டனர். அவர்கள் அகன்றபோக *ஸிர்லஜ்ஜஞகிய தாபஸனும் அவர்களெல்லார்க்கும் இளைய ரேணுகை என்னும் பாலிகை சிற்றிலிழைத்து விளையாடுகின்றாளைக் கண்டு, அவளுக்கு ஒரு கபாலீகலத்தினைக் காட்டி, 'இது தருவேன்; என்னை நீ வேண்டுதியாயின்' என்ன, அவளும் அதிபாலஹாவத்தால் அதனை வேண்டுவாள் அவனை வேண்டினளாக, அதனை ராஜாவிற்கு நிவேதித்து, அவனுடைய ஸம்வாதத்தால் அவளைப் பாணிக்ரஹணம் பண்ணி அவளையுங் கொண்டு தபோவநமடைந்து, 'ப்ரவ்ருத்தியே தர்மமாவது' என்று வொஷித்து, சிலநாட் சென்றபின்னை ரேணுகையுடனே ஹோமபரவஸஞகிச் செல்கின்ற காலத்து, அவர்களிருவர்க்கும் இந்த்ராமனும் ஸ்வேதராமனும் என இருவர்புத்ரருளராகி வளர்கின்ற காலத்து, ரேணுகைக்கு மூன்பிறந்த ராஜகுமாரன் அரிஞ்ஜயன்என்பான் ஒருவன் [2]உளன். அவன் ஸம்யதாஷ்டியாகி ஜிநதீக்ஷையினை ப்ராபித்துச் செல்லுகின்றான் அவ் வநப்ரஹஸ்தது

1. இப்பெற்றிய;
* லஜ்ஜிதஞகிய, என்று மூலம். 65: 87.
2. உளனவன் ஸம்யக்.

யஜ்ஞத்தினையால் எழுந்தருளினனாக, ஸ்வஹர்தூப்ரசோஷிதையாகிய ரேணுகையும் அவனை யறிந்து நமஸ்கரித்து, ஹர்ஷி. பரவஸையாகியிருந்து 'அடிகளே, என்னை இவனுக்குக் கொடுக்கின்றகாலத்து நின்னால் என்ன ஸ்த்ரீயநம் தரப்பட்டது?' என்று வினவ, முநிவரனும், 'அதுபொழுது ஒருயநமும் தரப்பட்டதில்லை. இதுபொழுது ஜமதக்ரயத்தும் அதிஉர்லஹமாகி அபவர்முபரமாநந்உஸுவ காரணமுமாகிய ரத்நத்ரய யநந் [1]தருவன். அது கைக்கொள்வாயாக' என்று, ரத்நத்ரயங்களை ஸம்யமுபதெஸித்துக்கொடுப்ப, அவளும் ஆஸஹஹவ்யத்வ மூடைமையால் அதனை ஸங்முஹித்தனள். முநிபதியும் அதிப்ரீதனாகி, அவளுக்கு ஜீவநோபாயமாக, வேண்டியது சுரக்குங் காமஸுரஹி என்பதொரு விஸ்வரூபத்தினையும், [2]ரக்ஷார்யமாக ஒரு பரமுரூப மந்த்ரத்தினையுங் கொடுத்து எழுந்தருளினன்.

மற்றொருநாள், முன்சொல்லிய ஸஹஸ்ரவாஹுராஜா, கூதவீரனாகிய புத்ரனுடனே வநவிஹரணஞ் செய்துவருகின்றவிடத்து, ஜமதக்நியை ரேணுகையுடன் கண்டு ஸம்ஹாஷித்து, வந்யுப்ரியனாகியிருந்தவிடத்து, ஜமதக்நியும் 'ராஜாவிற்கு அதிதிபூஜை பண்ணுதும்' என நினைந்து, ரேணுகையாலே விருந்து செய்திருந்தவிடத்து, கூதவீரகுமாரன், தனது மாதாவுடன்பிறந்த ரேணுகையை நோக்கி, 'அம்மெவையே, ராஜமுஹத்தும் அதிஉர்லஹமாகிய இந்த ஹொஜந [3]ஸம்பத்து நுங்கட்கு எய்தியவாறு என்னை?' என, ரேணுகையும் குமாரன்மேல் உள்ள ஸ்நேஹத்தால் 'எமக்கு இது [4]வந்தவாறு இது' என்றனள். கூதவீரனும் ஸஹஸ்ரவாஹுவும், 'அந்த ஸுரஹியினை எமக்குத் தரவேண்டும்' என்ன, அதற்குஸம்வதியாளாக, 'ஸாரமாகிய ஸகலவஸ்துவும் நரபதிகள்னவன்றே? ஸாகமூலாதி ஹவிக்குந் தாபஸராகிய நுங்கட்கு உரித்தன்று ஸுரஹி' என்று சொல்லினர். அவ்வாறு சொல்லி, அவளை வலிந்து ஸுரஹியைக் கைக்கொண்டு புறப்பட்டு, எதிர்ப்பட்ட ஜமதக்நியையுங் கொன்று கூதவீநராகிய கூதவீரனும் ராஜாவும் போயினராக, வநப்ரதெஸத்து விஹரித்துவருகின்ற ரேணுகாபுத்ரரிவரும், ஹர்தூமரணத்தால் மஹாஸோக பீதியாகி வயிறு [5]புடைத்தழு தலமருகின்ற மாதாவைக் கண்டு ஸம்ஹ்ராந்தராகி, 'இது என்! இது என்!' என்று வினவி, ரேணுகையாலே ஸுரஹிஹரணத்தினையும் பிதுமரணத்தினையும் அறிந்து, [6]மஹாஸோக கோபவேஸ ஸந்தப்தஹ்ருதயராகி, திவ்யமாகிய பரமுரூவினையுங் கைக்கொண்டு, 'ஸஹஸ்ரவாஹுஸந்தாநத்தினை ஸம்ஹரித்தும்' என

1. தந்தருள்வன்.
2. ரக்ஷணார்யம்.
3. ஸம்பத்துங்கட்கு.
4. வரலாறு.
5. புடைத்தலமரு.
6. மஹாகோபஸோக.

நினைந்து, திருவயோத்தியினைச் சென்றடைந்து, கூரதவீர ஸஹஸ்ரவாஹுக்களை ஸங்ராமத்திலே ஸம்ஹரித்து லோகாந்தரம் அடைவித்த பின்னும் கோபாதீனி ஸமியாமையால், 'ஸஹஸ்ரவாஹுஸந்தானத்தினையும் அவனுடைய க்ஷத்ரியஜாதியினையும் ஸம்ஹரித்தும்' என நினைந்தனர்.

அவ்வளவில், மஹாஸுக்ரகல்பத்துநின்றும் வந்தவதரித்த ஸுஹோத்ரசக்ரவர்த்தியினை முர்ஹத்திலே யரியாநின்ற ஸஹஸ்ரவாஹுவினுடைய மஹாதெவியாகிய சித்ரமதியினை, அவளுக்கு முன்பிறந்த ஸாண்டில்யன் என்னுந் தாபஸமுநிவன் ரேணுகீபுத்ரர்களுடைய சித்தவ்ருத்தியினை யறிந்து, யாதானும் ஒரு உபாயத்தால் சித்ரமதியினைக் கொண்டு தபோவநத்திற் செல்லாநின்றனனாக, நடுவே *ஜமதக்நிகளாஸ்ரமத்திற்கு ஸமீபமாகியதொரு வநப்ரதெசத்திலே ப்ரஸவகாலம் ஆஸந்நமாயினவாறே மஹாதெவி மஹாதேஜஸ்வியாகிய புத்ரனைப் பெற்றனள்.

சிலநாள் கடந்து அவ்விடத்தே ஸந்நிஹிதராகிய †ஸுஹோத்ரர் என்னும் முநிகளை நமஸ்கரித்து, 'ஸ்வாமிகளே, என்னுடைய புத்ரன் இவன் ஜநநகாலத்தே ஹோமிஹாமத்தைப் புல்லிக்கொண்டு பிறந்தனன். இவனுக்கு இது ஸுஹோத்ரக்ஷணமாகுங்கொலோ, அன்றுகொலோ? [1]அஃதறியலன். அருளிச்செய்யவேண்டும்' என்ன, முநிவரனும் தனது திவ்ய [2]ஜ்ஞாநத்தாற் பார்த்து, 'இவனுக்கு ஸுஹோத்ரமே யாகும். இவன் ஒருவிவாநமுமின்றியே வளர்ந்து, ஷோடஸவர்ஷபரிபூர்ணனாகிய பொழுது இந்த ஷட்வண்டமண்டித ஹரதவண்டத்தினை நிஷ்கண்டகமாகவே பரிபாலித்து, அஷ்டமஸகலசக்ரவர்த்தி யாகும்‡' என்றனன்.

அது கேட்ட சித்ரமதியும் ப்ரீதையாகி நமஸ்கரித்து, அவனுடைய ஸ்ரீபாதயுகளியை ரக்ஷணையுக்மமாகப் புத்ரமஸ்தகத்துள் ஆரோபித்து விடைகொண்டு ஸாண்டில்யதாபஸனுடன்போகி, அவனது தாபஸாஶ்ரமம் அடைந்தனள். ப்ரஜையினுக்கு மாதுலனாகிய ஸாண்டில்யதாபஸன், இவன் ஹோமிஹாமத்தை ஸமாலிங்கநஞ் செய்து [3]ஜநித்தனனாதலில், ஸுஹோத்ரன் என்று நாமங் கொடுத்து, ஸமஸ்தஸாஸ்த்ரங்களையும் ஸஸ்த்ரவ்யாபாரங்களையும் அப்யஸிப்பித்து, முப்தமாக வளர்த்தனன்.

மிக்க பராக்ரமத்தினராகிய ரேணுகீபுத்ரரிருவரும் ஏகவிம்ஶதிவாரம் ராஜவம்ஶநிர்மூலநஞ் செய்து ராஜ யுவராஜாக்களாகி ராஜ்ய ஸ்ரீயினை அநுஹவியாநின்றவிடத்து, ராஜாவாகிய இந்த்ரராமனுக்கு, பரிஹ்ருதீத பரஸுபாணி யாதலில் பரஸுராமாஹ்வய நாமதாகிச் செல்

---

*;† 'ஸுபந்து' ஹிந்தி மூலம்; ஸுஸ்நிக்தர் கன்னட மூலம். 65: 116: 124.

1. அஃதறியலன். 2. ஜ்ஞாநநேத்ரத்தால்.

‡ நெய்யில் வேகும் அப்பத்தைத் தின்பான். இது அடையாளம். 65: 122.

3. பிறந்தனன்.

கின்ற காலத்து, [1]நிமித்தகுமாலன் என்பானொரு நிமித்தஜ்ஞன் இவர்களைக் கண்டு, 'ஸ்வாமிகளே, உங்களுக்கு வலவாநாயுள்ளான் ஒரு மகு இப்ரதெமத்து வளராநின்றனன்போலும். அவனுடைய மகுஹாவமறிதற்கு உபாயமாவது—அவன்ஹொஜநஹாஜநத்து உங்கள் மகு பக்ஷ க்ஷத்ரியர்களின் உந்தங்களைப் படைத்தபொழுது அவை பக்வமாகிய மஹதியொஉநமாகப் பரிணமிக்குங்கள்' என்றனன்.

அதுகேட்ட ரேணுகீபுத்ரரிருவரும் தத்பரீக்ஷாயுக்மாக ஹொஜநமாலையமைத்து, அதில் ஸர்வஜநங்களும் புகுந்து ஹொஜநம் பண்ணுவாராகச் செய்து பரீக்ஷித்துச் செல்லாநின்றகாலத்து, ஷோடசவர்ஷபரிபூர்ணமாகிய தாபஸவேஷதாரியாகிய ஸுஹௌமகுமாரன் தன்னுடைய மாதா சித்ரமதிபக்கலிலே பிதுர்மரணவ்ருத்தாந்தத்தினையும், *ஸுஹிஜமுநிவரரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட சக்ரவர்த்தித்வகாரணம் ஆயினமையுமறிந்து, ஸந்த்யாஸ †வேஷத்தனுகி, ‡ரேணுகீபுத்ரருடைய ஹொஜநமாலையடைந்து ஹொஜநார்த்தியாகி யிருப்ப, இவனது பாத்ரத்துப் பரீக்ஷகஜநங்கள் உந்தங்களைப் படைப்ப, அவை ஓஉநமாகிப் பரிணமித்திட்டன. அதனைப் பரிஜநங்கள் ராஜாக்களுக் கறிவிப்ப, அவர்களும், 'அவனை ஈண்டே கொண்டு [2]வருவீராமின்' என்று, மஹாஸமர்த்தராகிய ஹுதயரை விடுப்ப, அவர்களும் அவனுழைச் சென்று, 'நின்னை ராஜாக்கள் காண்டற்கு வேண்டாநின்றார்கள். நீ எம்மோடுபோதுக' என்ன, அவர்களருத்தினை யறிந்து, தாபஸனகிய எனக்கு அவர்களால் ஒருகார்யமும் இல்லை. நீங்களே போமின்' என்று நியக்காரஞ்செய்து யிக்கரிக்க, அவனுடைய ப்ரதாபத்தாலே ஸீதராகி ஹுதயரும் அவனுடன் யுஷ்மம்பண்ணி அவனுக் காற்றுது யயாயயம் போயினர்.

ரேணுகீபுத்ரரிருவரும் அதிகுரூரராகி யுஷஸஹாஹத்தினுல் மஹாஸைநயொடுங்கூட வந்து ஸுஹௌமகுமாரனை வளைத்துக்கொண்டனர். நிராயுதனும் ஏகாகியும் ஆகி, அஹுந்தரமத மஹாபுண்யபல முடையனுகி நடுவே நின்ற ஸுஹௌமனுடைய திவ்யப்ரஹாவத்தாலும், அவனை ஜநநகாலத்திற்முடங்கி ரக்ஷித்துவருகின்ற அந்தக்ஷேத்ரத்துள்ள தெவதாப்ரஹாவத்தாலும் அவனெதிர் செல்லாது இரிந்தோடுகின்ற ஸைநவெள்ளத்தைக் [3]கண்டு ரேணுகீபுத்ரர்கள் மந்யவாரணத்தினை யேறி,

1. நிமித்தகுமாலன்.
* ஸுபந்து என்று ஹிந்திமூலம்; ஸுஸ்நிக்தர் கன்னட மூலம், 65: 136.
† வேஷத்தனுமாகி, தன்னை யறிந்திருந்த அரசகுமாரருடன் போகி. 65:
‡ அயோத்தியையில் துர்நிமித்தம் தோன்ற என்று மூலம். 65: 138. [137.
2. வருமின். 3. கண்ட.

பரமாவினையுங் கைக்கொண்டு சென்று அடர்க்குமளவில், அவனுடைய புண்யாதிஹாவத்திலுல் சக்ரரத்நமும் உத்துங்மமாகியதொரு மஹாஹஸ்தியும் உத்பவித்திட்டன. இடுதலும், மஹாஹஸ்தியினை மேற்கொண்டு, சக்ரரத்நத்தால் ஸகரக்களாகிய ரேணுகிபுத்ரரிருவரையும் ஒருமுறையே லோகாந்தரம் அடைவித்தனன்; பின், அவர்கள்மஹாஸைநைக்கு அஹய ஹஸ்தங் கொடுத்து, அப்பொழுதே திரிவிஜயாபிமுவனுகிச்சென்று ஷட்வண்டங்களையும் அடிப்படுத்தி, நவநிதிகளாலும் சதுர்உபரத்நங்களாலும் அலங்கரிதமாகிய ஸாம்ராஜ்யஸுவத்தினை நெடுங்காலம் அநுபவியாநின்றகாலத்து ஒருநாள், அரிதரஸாயநன் என்னும் நிரபராயனுகிய ஸுபகாரினை அவனுக்குப்ரதிவேஷிகளாகிய ஜநங்களால் ப்ரசோதிதனுகி, [1]அபராயகாரியாக நினைந்து உண்டித்தனன். அவனும், 'நிரபராயியாகிய என்னை இது செய்த ராஜாவினை யாதும் இதுசெய்யக் கடவேன்' என்று நிஶ்சயம் பண்ணி, புரோபார்ஜித புண்ணியபலத்திலுல் ஜ்யோதிர்லோகத்து நெவனுயினன்.

ஆபினபின், ஹைப்ரத்யயமாகிய விஹங்மஜ்ஞாநத்தினை யுடையனுகி, ஜந்மாந்தரவைரோசுயத்தால், 'ஸுஹோதமினை ப்ரஹரிப்பேன்' என நினைந்து ஹஸ்திதலத் திழிந்து வைஶ்யரூபயாரியாகி, ஜிஹ்வாசபலனுகிய, ஸுஹோதமசக்ரவர்த்தியைக் குறுகி, அதிக ரஸமுடையவாகி அபூர்வமாகிய சில பலவிஶேஷங்களை நிரந்தரங் கொடுத்துச் சிலநாள் சென்றபின் ஒருநாள் அவையிற்றை ஒழியச்சென்றனுக, 'இனறு [2]பலங் கொண்டு வாராததற்குக் காரணம் என்?' என்று வினவ, 'வநெவதைகளை உபாவிசித்து, இத்தினைநாளும் அவர்களதுரஹஸ்யத்தால் அவ்வநத்தினின்றும் கொடுவரப்பட்டது. இதுபொழுது பலங் [3]கொடுபோதற்கு ஸம்வதிக்கின்றனவில்லை. தத்பலாஸ்வாதநத்து இச்செய்யுளதாகில், புண்யவானுகிய நீ என்னுடன்போந்து வநப்ரதெஶத்துள்ள பலங்களையெல்லாம் அநுபவிப்பாயாக' என்ன, ராஜராஜனும் விஷயாநுஷங்மனுதலால் மந்திரிகளால் தகையவும் நில்லாதுகி மாயாவைஶ்யனுடன் ஒரு *வநப்ரதெஶ மடைந்தனுக, இவனது புண்யம் நிரவஶேஷம் [4]நிர்ஜரித்தனவாதலால், இவன்மாளிகையிலுள்ள ரத்நங்களும் நவநிதிகளும் அதருஶ்யமாயின. அதனை யுறிந்து, ஜந்மாந்தரஸகனும் பூர்வஜந்மத்து ஸுபகாராகாரங் கொண்டு, 'நிரபராயனுகிய என்னை நீ செய்த அபராயமெல்லாம் அறிதியே' என்று நிஶ்சயமாகிய பருஷோக்திகளாலும்

1. அபராயகாரியாக உண்.
2. பலங்கள் கொடுவாராத காரணம்.
3. கொடுப்பதற்கு.
4. நிர்ஜரத்தினை.

* படகிஞற் கடலிற் சென்றுன். 65: 166.

ப்ரஹரணங்களாலும் அவனுடைய ஹரஜயலெஜநகாரி யாயினன். உக்தஞ்ச—

*ஸவ்வரஜநாகரதிஜவரி வுகடீகரதரி ஊவடுஜ்
உக்ரா வெராநாவஸுஜ கரமாஸ்ரிதரயாரு வுயாக ॥

இவ்வண்ணஞ் செய்து, பின்னும் இவனே எடுத்துக்கொண்டு போகி ஸமுஜ்ஜீவித்து விட்டு ப்ரஸமிதகோபவேமத்த ஞயினன். ரௌஜ்ரயுத்நஹரஜயினகிய ஸுஹௌமனும் ஸமுஜ்ஜபாதாளத்து வீழ்ந்து ஸரீரமொழியப் போகி ரஸாதலத்தினை ப்ராபித்தனன்.

லோஹகஷாயாதிரேகஹாவத்த ராகிய கூதவீர ஸஹஸ்ர பாஹுக்கள் திர்யக்மதியினை ப்ராபித்தனர். ஹிம்ஸாநந்தபரராகிய ரேணுகீபுத்ரர்களும் நரகமதியினை ப்ராபித்தனர்.

அரஹட்டாரகர்யர்மதீயஸந்தாநகாலம் [1]இருநூறுகோடியே மூப்பத்திரண்டு ஸம்வத்ஸரம் இறந்தவிடத்துப் பிறந்த ஸுஹௌம சக்ரவர்த்தியினுடைய ஸ்வர்ணவர்ணமாகிய ஸரீரோத்ஸேயம் இருபத்-தெட்டு வில்லு. இவன்பரமாயுஷ்யம் அறுபதினாயிரம் ஸம்வத்ஸரம். குமாரகாலம் இருபதினாயிரம் ஸம்வத்ஸரம். மண்டலிககாலமும் அத்தனை. விஜயகாலம் முந்நூறு ஸம்வத்ஸரம். ஸாம்ராஜ்யகாலம் பத்தொன்பதினாயிரத் தெழுநூறு ஸம்வத்ஸரம்.

†ஸுவாஹுஸுவதி ரஸுஹ்ருதவொ வியாயீ
ஸுக்ரஹவந்ஹுஹதி ஷொபஸுவாரமாயஃ ।
வுக்வா ததஃ ஸகலுவக்ரயரஸ்ஸுஹௌஜொ
ராஜாகக்ரஹரக நாயகதாம ஜகாஜ ॥

அரஜிநயர்மதீயஸந்தாநகால ப்ரவ்ருத்தராகிய நந்திஷேண புண்டரீக நிஸும்ஹநாஜ ஷஷ்஠ம ராம கேஸவ ப்ரதிவாஸுதெவர்கள்-சரிதஞ் சொல்லுதூஉம்.

ஜம்வுத்வீப ஹரதக்ஷேத்ரத்து வரசந்த்ரனும் அஹயசந்த்ரனும் என்னும் ராஜாக்களிருவரு ளொருவன், ஸுகேது என்னும் ராஜ புத்ரனுடன் ஸல்யஹரஜயனகி வர்த்தித்து, இருவருந் தபஸ்சரணஞ் செய்து ஆயுஷ்யாவஸாநத்து ஸௌயர்மகல்பத்து தெவர்க ளாயினர். ஸுகேதுராஜனும் ஸம்ஸாரத்துட் பரிஹ்ரமித்து, சக்ரபுரத்து நிஸும்ஹன் என்னும் ஹரிசரப்ரதிவாஸுதெவ னயினன்.

---

* 65: 168.

1. இருநூறுகோடியெழுபத்திரண்டு. † 65; 173.

ஹரதவிஷய சக்ரபுராயிபதியாகிய இக்ஷ்வாகுகுலத்து ராஜா வரஸேநன். தெவிமார் [1]வைஜயந்தியும் லக்ஷ்மீமதியும் என இருவர். இவர்களுக்கு, முன்சொன்ன ஸௌயர்மகல்பத்து வரசந்ஹ்ரதெவன் வந்து வைஜயந்தீபுத்ரனாகி, நந்திஷேணன் என்னும் வலதெவ னுயினன்-ஸுகேதுஸுதனாகிய அஜயசந்ஹ்ராஸுரன் லக்ஷிமீமதிபுத்ரனாகிப் புண்டரீகன் என்னும் வாஸுதெவனுயினன். ஸ்படிக நீல வர்ணத்ததாகிய இவர்கள்ஸரீரோத்ஸெயம் ஷட்விம்ஸதிசாபப்ரமாண மாகும். ஆயுஷ்யம் *அறுபத்தையாயிரம் ஸம்வத்ஸரமாகும்.

இவர்கள் யௌவநபரிபூர்ண காலத்து, [2]மஹேந்ஹ்ரபுராயிபதி-யாகிய உபேந்ஹ்ரஸெநராஜ புத்ரீ பத்மாவதியினைப் புண்டரீகவாஸுதெவன் விவாஹம் பண்ணினனாக, பத்மாவதீகாரணத்தினால் கருஹனாகி யுஹஸந் நாஹஞ்செய்துவந்த நிஸும்ஹனை அவனுடைய சக்ரத்தினாலே ஆரும்நரக லோக [3]நாயகனாகச் செய்து, த்ரிவண்டாயிபதியாகிய புண்டரீகனும் அந்தகாலத்து, வைஹநரகாயுஷ்யத்தனாகி †அயொலோகஷஷ்டமம் ப்ராபித்தனன். நந்திஷேணவலதெவனும் ஸிவவொஷமுநிஸமீபத்தே தீக்ஷித்து மோக்ஷபதம் அடைந்தனன்.

வாஸுதெவனுக்குக் குமாரகாலம் இருநூற்றைம்பது ஸம்வத்ஸரம். மண்டலிககாலமும் அத்தனை. விஜயகாலம் ஐம்பது ஸம்வத்ஸரம். ராஜ்ய காலம் [4]ஐம்பத்துநாலாயிரத்துநானூற்றைம்பது ஸம்வத்ஸரம்.

‡ஜாதெள தூதீயஜநெ யமணீஸவாதெள
வஸுஹாஸவாஸெள வுயஜ்ஞவுமதாவஹாதி ।
ஸ்ரீ நந்திஷெணஹயஹ்ரஹ நிஸும்ஹஸுதாஃ
ஷஷ்டிர்வண்டா யமணீஹ்ரய வாண்டாநிகஃ ॥

இதி த்ரிஷஷ்டிலக்ஷண மஹாபுராணஸங்ஹ்ரஹே அரஜிநசக்ரயர தீயஃகர, ஸுஹொமே சக்ரீ, நந்திஷேண புண்டரீக நிஸும்ஹ வலதெவ வாஸுதெவ ப்ரதிவாஸுதெவ புராணம் இஹ பரிஸமாப்தம்.

வலிஹஹஃ

---

1. வைஜயந்தை.
* ஐம்பத்தாறுயிரம் என்று மூலம். 65: 177.
2. மஹேந்ஹ்ரபுராயிபன் என்பதும் பாடம். இந்த்ரபுராதிபன். 65: 179.
3. நாயன்.
† தமப்ரபையில். 65: 189.
4. அறுபத்துநாலாயிரத்து. ‡ 65: 192.

19. மல்லிநாயஸ்வாமி புராணம்

வவ்வெ யவ்ராஹி ஊஷா மஜவ்யஷஹ ஊ மாயீஸ்வரஸ்ஸ்ரீ ஜநந்ரா
உமயாரெநா நாக ஹாஜாஉவஸஉவ நதா ஜநூஹாரெண யவ்ர
யதூண்ரவவ்ருவிஜெள விரஜித உண்ரிஹிஃ ஹமிஷிதெள கூண்ரூரெஷ்ரிஃ
உஜ்ஜிரிஉரூத்த ஸரூர்ம் ஸரண உஹஉவாவ்ரொஉவ்ரி தம் ஹமி தெநதூழ ॥

கயெஷா நீம உஜ்ஜி நவாவாணம் கஹியீயதெ.

ஜம்வூத்வீப பூர்வவிதெஹ கச்சகாவதீவிஷய வீதஶோக நகரத்து ராஜா வைஶ்ரவணன்என்பான்*, ஒருநாள் வர்ஷாகாலத்து [1]வநக்ரீயாபரணகி விஹரியாநின்றவிடத்து ப்ரவஜிமாகிய வஹ்ன [2]மூலவலத்தால் ப்ராஹவக்ஷத்ரத்திணைத் தன தடிப்படுத்து விசும்பு தொடுவதுபோல மேக்கு நிவந்து மஹாஸ்கந்தத்தாகி, புத்ரபரிவார மெனப் புடை மலிந்து வளர்கின்ற வஹ்னளகோமளப்ரரோஹங்களை யுடைத்தாகி, திதீவிஜயத்தின்கண் இச்செமயுடையதுபோல் திங்முவங்க டோறும் தீர்வமாக விடப்பட்ட மஹாவிடப உண்டங்களுக்கே வல ப்ரகர்ஷார்யம் உரிதரமாக ரக்ஷாஸ்யா நங்களிலே விதீயராகிய மஹா வலபராக்ரமரை ப்ரதிஷ்டிப்பதுபோல மஹாவிடப மயூத்திற்றொடங்கி ஹமிதலத்தளவும் அவலம்பியாநின்ற [3]மஹாப்ரரோஹங்களை யுடைத் தாகித் தனது ஸாவொபஸாவாபரிமண்டலச்சாயையாலே யரணீ-மண்டலத்திணைக் குளிர்ப்பியாநின்றதொரு ந்யக்ரோதமஹாவ்ருக்ஷத்திணைக் [4]கண்டு கண்குளிர்கொண்டு, பார்திவராஜன் என நிணைந்து விஸ்மித ஹ்ருதயத்தனகி, ஸமீபவர்த்திகளை நோக்கி இதற்கு 'வநஸ்பதிராஜன்', என்று பட்ட வந்யஞ்செய்து வஸ்த்ராஹரண மாலைகளால் அலங்கரித்து,

வாயில் மாடமும் மதிலும் அமைத்துக்
காவ லாளரிற் காப்பு [5]நனிபடுத்
தரிதினிற் போகி யடவியினி லாடல்
மருவியது விடுத்து மறித்துமந் நெறியே

---

* இவன்தேவி தனஶ்ரீ (லக்ஷ்மீமஹாதேவி). கன். மல். 3: 52; மகன் ஶ்ரீதரன். ஷ. 4: 127.

1. வநக்ரீயாபரவஶனகி.
2. மூலதருவலத்தால்.
3. மஹாரோஹங்களை.
4. கண்டனன். கண்டு கண்களிர்.
5. நனிவிடுமினென அருள.

வருபவன் அவ்விடத்து அந்த [1]வ்ருக்ஷங் காணுது, மால்கொண்ட மநத்த னாகி, 'என்னை செய்ததிவ் வநஸ்பதிராஜன்' [2]என,

'இதுஇதற் குற்ற திறைவ' என்றலும்,
கதுமென மநநனி கலங்கின னாகி
வெடிப்பட மூழக்கத் திடியுரு மேற்றிற்
பொடிப்பொடி யாகியது பொன்றினமை கண்டு
நெடிது நினைந்து நெஞ்சுகலுழ் வெய்தி
இருவினைப் பயத்திற் றிரிதரும் உயிர்கட்
கருவலி யுடைமையும் ஆண்மையும் அழகுந்
திருமலி செல்வமுந் தேசும் வென்றியும்
இளமையும் எழிலும் இராச விபூதியும்
வளமையுங் கிளையும் மறித்து நோக்குதற்கு
நிறுத்துதல் அருமையை நிறுத்திய திது என
வெறுத்துடன் விடுத்தனன் விணைப்பயன் யாவையும்.

இவ்வண்ணம், ராஜ்யஹோமத்து விரக்தனாகி வைஸ்ரவணராஜா ஸ்வபுத்ரனுக்கு ராஜ்யபதம் கொடுத்து விடுத்து*, [3]ஸ்ரீ நாமபர்வதத் தெழுந்தருளியிருந்த †ஸ்ரீ நாமமுநிபார்ஸ்வத்தே நீக்ஷித்து [4]விமலை ஸம்யநீ உர்ஜநாஜி ஷோடஸகாரண பரிணம நிவைநீய-ஒகர நாம மஹா விசிஷ்ட புண்யகர்மத்தனாகி, ஆராயநாவியியால் ஆயுஷ்யாவஸாநத்து ஸரீரபரித்யாகஞ்செய்து பஞ்சாநுத்தர அபராஜிதவிமாநத்து அஹமிந்த்ர தெவ னாயினன்.

அயி, ஹாதகேக்ஷத்ர ‡வங்மவிஷய மியலாபுரத்து இக்ஷ்வாகுகுல காஸ்யபமொத்ரத்து ராஜா சுப்ஹன் என்பான்: தெவி §ப்ரஜாவதி. அபராஜிதவிமாநத் தெழுந்தருளியிருந்த ஹரவாந் த்ரயஸ்த்ரிம்ஸத்ஸாகரோபம காலம் அஹமிந்த்ரஸுகம் [5]அநுஹவித்து, பின் ஸ்வர்காவதரண கல்யாண ஷோடஸஸ்வப்ந வத நப்ரவேஸமுகர்ஸ நபுரஸ்ஸரமாக ஸ்வர்காவதரணஞ் செய்தருளி சைத்ரமாஸ ஸுக்லபக்ஷப்ரதிபத்து அஸ்விநீ‖ நக்ஷத்ரத்து ப்ரஜாவதீமஹாதெவீ கர்ஹாவாஸம் ப்ராபித்தரு ளினன். நவமாஸபரிபூர்ணமாகியபின் மார்கஸிரமாஸத்துப் பூர்வபக்ஷத்து

1. வடவ்ருக்ஷங். 2. என நினைந்து.
* முந்நூற்றுவரரசரொடு. கன். மல். 10. 42.
3. ஸ்ரீ நாமபுரபர்வதத்து என்றுபாடம். ஸ்ரீபர்வதம் கன். மல். 10: 102.
† இவருக்குப் பாலசந்திரரென்னும் பெயரும் உண்டு. கன். மல். 10: 128.
4. விமலை ஷோடஸ. §பிரபாவதி. கன். மல். 11. 76.
‡ அங்க. கன். மல். 11: 72: 5. அநுஹவித்தபின்.
‖ நக்ஷத்ரத்து 'நிஸாந்தத்தில்' என்று மூலம். 66: 22.

ஏகாதசீபக்கத்து அஸ்வினீநக்ஷத்ரத்து த்ரிஜ்ஞாநயரனுகிய ஹரவாந் மர்ஹாவதரணஞ் செய்தருளினன்.

அதுபொழுதே சதுர்விய தெவதெவேந்த்ரர்கள் வந்து மந்த்ராஹி ஷேககல்யாண நக்ஷத்ரம் ஹரவாநுக்கு மல்லிநாயன் என்று ஸ்ரீநாமஞ் செய்து விடைகொண்டு போயினர்.

அரஹட்டாரகர்யர்மதீய-ஸந்தாநகாலம் ஆயிரங்கோடிஸம்வத் ஸரமாகு[1]மதனு ளடங்கிய அந்தர்வாஹிதபரமாயுஷ்யத்தனுகி அவதரித் தருளிய [2]மல்லிநாயஸ்வாமியது கநகமாகிய திவ்ய தெஹோத்ஸவம் இருபத்தைந்து வில்லள வாகும். ஹரவாநது பரமாயுஷ்யம் ஐம்பத்தை-யாயிரம் ஸம்வத்ஸர மாகும். [3]ஸதவர்ஷமாத்ரமாகிய குமாரகாலஞ் சென்ற வளவின்கண், நிஜவிவாஹோத்ஸவாய-ந் அலங்க்ருதம் அதிரமணீய மஹா நகரியினை உலாஎழுந்தருளி அவலோகியாநின்ற [4]அவஸரத்திலே, *ததேவ லோகநிமித்தத்தில் ஜாதிஸ்மரணவொயத்தால் அபராஜிதவிமாநத்து அதிமிந்ரமஹிமையினை அறிந்தருளாநின்ருனுக்கு விஷயாஸ்ரவத்து விளைகின்ற ஸுவலவமாத்ரத்தின்கண் விரக்திஹாவம் மிகவுள தாயிற்று.

†ஹா வீதராகதாஸ்ரீ திஜ்ஜாதெ உஹிஸ ஹ ஹஂ
கூதஂ கூதெ விவாஹொஉயம் வதாம ஜ்ஜாவியாயகஂ
‡விஜம்பநிஜஂ வவ-ம் வூகூதஂ வூகூதெஜ-ந்தெஂ
நிஜயஸ்திதி நிவி-ந்ரு ஹொஹ நிஜ்ஜ உணொந்ரு-தஂ ॥
§தீய-ந்கூரகவ்வி கெஷாஸ்ரிதெவாஸீந்ரு ஸீஉதிஂ
ஊஷ்ணொ விஷயதா்ரு-தஂ கெளஹாரெ உஹதாஉவி ॥

இவ்வண்ணமே ஸம்ஸாரஹொமநிர்விண்ணராகிய ஹரவாந் அது-பொழுதே அமரர்களால் அடைவிக்கப்பட்ட பரிநிஷ்க்ரமணகல்யாண மஹாஹிஷேகத்தனுகி, அவர்களாலே ஹரிக்கப்படாநின்ற ||ஜயை என்னும் ஸிவிகைமிசை எழுந்தருளி ஸ்வேதவநம் என்னும் உத்யாநத்து, ராஜாக்கள் மூன்நூற்றுவருடன்கூட உபவாஸம் இரண்டு செய்தருளி

1. மாகுமதனந்தத்துள்.
2. மல்லிநாயர், மல்லி நாயனுடைய.
3. வர்ஷஸதமாநு, ஸக்ரவர்ஷ.
4. அவஸரத்திலே ஆதவலோகநிர்மத்தத்தில், அவஸரத்திலேஜாதி,

* விவாஹமண்டபங் கண்டு தன் அபராஜித விமானத்தை யறிந்து நிர்வேகங் கொண்டான். கன். மல். 13: 91.

† 66: 41. ‡ 66: 42. § 66: 44.

|| ஜயந்தம் என்று மூலம். 66: 46.

மார்முசிரமாஸத்துப் பூர்வபக்ஷஏகாதசீபக்கத்து அஸ்வினீநக்ஷத்ராப-ராஹ்ணகாலத்துப் பரமஜினதீக்ஷையினை ப்ராபித்தருளினன்.

அது பொழுதே சதுர்ஜ்ஞானயாரியுமாகி, மற்றைநாள் மர்யாதா-விஷ்க்ரியார்யமாகவே சர்யாமார்மம் எழுந்தருளி, மிதிலாபுரத்திலே ப்ரஜா ஹக்தி ரலோஹத்வம் உயா ஸக்தி க்ஷமா விஜ்ஞானங்கள் என்னும் ஸப்தமுணங்களையுடைய நந்திஷேணராஜமஹத்துப் பஞ்சாஸ்சர்ய கரமாகிய பாரணை செய்தருளி மஹாபௌநியாகியே தபோவநமடைந்து அநந்தமஸ்யகாலமாகிய திவஸம் ஆறு கழிந்து, ஸ்வதீக்ஷாவநமாகிய ஸ்வேத வநத்து அசோகவ்ருக்ஷமூலஸ்யமாகிய சிலாதலத் தெழுந்தருளியிருந்து, *புஷ்யமாஸ க்ருஷ்ணதிதீயாபக்ஷ ஆர்த்ராநக்ஷத்ரத்துப் பூர்வாஹ்ணகாலத்து வாதிகர்மக்ஷயஞ் செய்து கைவல்யஸம்பத்தினை ப்ராபித்தருளினன்.

அதுபொழுதே சதுர்வியதெவதெவேந்த்ரர்கள் வந்து ஸமவஸர ணதி விஹிதியொடுகூடிய சதுர்யமஹாகல்யாணபூஜையினை ஸமா பாதித்துத் தத்ரைவ ஸேவாதத்பர ராயினர்.

ஹரிவாதுக்கு விசாவர்முதல் முணியர் இருபத்தெண்மர். பூர்வதரர் ஐந்நூற்றைம்பதின்மர். சிக்ஷகர் இருபத்தொன்பதினாயிரவர். அவதிஜ்ஞானிகள் இரண்டாயிரத்திருநூற்றுவர். கேவலிகளும் அத் தனையர். வைக்ரியிகர் இரண்டாயிரத்துத் தொளாயிரவர். மநஃபர்யய ஜ்ஞானிகள் [1]ஆயிரத்தெழுநூற்றைம்பதின்மர். மஹாவாதிகள் ஆயிரத்து நானூற்றுவர். ஆகத் தபோதநர் நாற்பதினாயிரவர். †வாஜி-ஷேணமுதல் ஆர்யாங்கநைகள் ஐம்பத்தையாயிரவர். ச்ராவகர் நூறா யிரவர். ச்ராவகிகள் மூன்றுநூறாயிரவர். தெவதெவிகள் அஸங்க்யாதர். திர்யஞ்ஜாதி ஸங்க்யாதம்.

ஏதத்ஸமவஸரணபரிவ்ருதராகிய ஹரிவாஹந மஹாக்ஷேத்ரமெங்கும் விஹரித்து, ஸந்மோபதெசஞ் செய்தருளி, ஆறுநாளினை அதிகமாக வுடைய நூறுஸம்வத்ஸரத்தாற் குறைந்த ஐம்பத்தையாயிரம் ஸம்வத்ஸர மாகிய கைவல்யத்தது முடிவின்கண் ஸம்மேதகிரிபிவரத்து ஐயாயிரம் முநிகளொடுகூட ஒருமாஸம் ப்ரதிமாயோகயாரியாகிநின்றருளி, ஹல்குணமாஸ, பூர்வபக்ஷபஞ்சமியின்கண் ஹரணிநக்ஷத்ரத்துப்

---

* இது தவருகும். ஜன்மமாஸம், பக்ஷம், நக்ஷத்ரம் ஆகியவற்றில் என்று 66: 52; கன். மல். 14: 95.

1. எழுநூற்றைம்பதின்மர் என்றுபாடம், இது மொத்தத் தொகைக்குச் சரிபடுவதன்று. ஆயிரத்தெழுநூற்றைம்பதின்மர். 66: 57; ஆயிரத்திருநூற்றைம் பதின்மர். கன். மல். 14: 179.

† பந்துஷேணை என்று மூலம். 66: 58; மதுஷேணை. கன். மல். 14: 179.

பூர்வராத்ரத்து (ஹமவாது) யோமத்ரயங்களே நிரோயித்து ஸரீரத்ரயங்களே நிவாரித்து, லோகத்ரயசூடாமணியாகிய அபவர்முஸாம்ராஜ்ய பரமபதம் அடைந்தருளினன்.

*யெந ஸிஷ்டமஸ்வ-தூ விதுதெ
யம் நதஞ்ஜி நஸிதாவிமுமொகாரி
யொ முணெரி வ்யதயாரி வதுதெஜ்ரு:॥
ஸ ஸ்ரீயம் ஸிஸ்த உயிஸ்ரஸதுரி॥

†ஸஜநி வெதுவணொ யஸணீ ஸ்ரு:
வ-நஸ-ந-தூஸ-நாதுநுவாஸாஜிதெ
ஜிதவாவிமுதொஹ ‡ரிவ-வி-டுஹ:
ஸிஸ்த உயிஸ்ரவாவ-தூமம் வ-வழு॥

அய, மல்லிஜிநயர்மஸந்தாநகால ப்ரவ்ருத்தனுகிய பதீமன் என்னும் நவம [1]ஸகலசக்ரவர்த்தியது சரிதஞ் சொல்லுதும்:

ஜம்வுமஜீப பூர்வவிதெஹ ஸுகச்ஹவிஷய ஸ்ரீபுராயிபனுகிய ராஜா ப்ரஜாபாலனென்பான். அவன் ஒருநாள் ராத்ரியின்கண் உல்கா பதநம் அவலோகியாகின்று விரக்தராஜ்யஹொமத்தனுகி, ஸ்வபுத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, ஸிவமஸ்தமுநிபார்ஸ்வத்தே தீக்ஷித்து, ஆயுஷ்யாவஸாநத்து அச்யுதேந்த்ரனுயினன்.

அவன் இருபத்திரண்டு கடற்காலம் இந்த்ரஸ்வம் அநுஹவித்து வந்து, காஸீவிஷய வாராணஸீநமரத்து இக்ஷ்வாகுவம்ஸகுலாயிபதி பதீமநாஹனுக்கும் ராமாதெவிக்கும் புத்ரனுகிப் பதீமன் என்னுஞ் சக்ர வர்த்தி யாயினன். சாமீகரவர்ணமாகிய இவனுடைய ஸரீரோத்ஸேயம் இருபத்திரண்டு வில்லள வாகும். இவனுடைய பரமாயுஷ்யம் மூப்பதினு யிரம் ஸம்வத்ஸர மாகும். இவனும் புண்யோதயத்தால் ஸகலசக்ரியாகிச் செல்கின்றகாலத்து, வ்ருஷிவீஸங்க்ரிமுதலாகிய புத்ரிகள் எண்மரையும் ஸுகேது நாமவிதூராரராஜாவினுடைய புத்ரர்க்குக் கொடுத்து, விஷய ஸுவம் அநுஹவித்துச் செல்கின்றகாலத்து, விதீயுல்லதாவிலயம் அவ லோகித்து விஷயஸுவாநுஹவநத்து விரக்தசித்தத்தனுகி, லோகாயத மதாவலம்ஹியாகிப் பரலோகாயுமாகிய நிவ்ருத்தியிணை நிஷேயிய-நின்ற §நிஜமந்த்ரிவசநங்களே யுக்தியுக்தமாக நிராகரித்து, ராஜ்யபதத்

* 66: 65. † 66: 66.

‡ இப்பாடமே ஹரிந்திமூலத்தில் உளது. மஹாரிபு: ஏன்பது கன்னடமூலம்.

1. ஸகலசக்ரவர்த்திசரிதம்.

§ இவன்பெயர் ஸுகேது. 66: 83.

திலை ஸ்வபுத்ரன்மிசை வைத்து மிராமனுகிய ஸகலசக்ரவர்த்தி, ஸுகேது முதலாகிய ராஜாக்கள் பலரொடுங்கூட ஸமாயிமுப்தமுமிகள்பார்ஸ்வத்தே தீக்ஷித்து மோக்ஷபதம் அடைந்தருளினன்.

பதீமசக்ரவர்த்திகுமாரகாலம் ஐந்நூறுஸம்வத்ஸரம். மண்டலிக காலமும் அத்தணையே. விஜயகாலம் முந்நூறுஸம்வத்ஸரம். ராஜ்யகாலம் பதினெண்ணுயிரத்தெழுநூறு ஸம்வத்ஸரம். ஸம்யமகாலம் உபஸஹஸ்ர ஸம்வத்ஸரம்.

*வுயஉஜஜ்மி ஙாஜா யஃ வுஜாவாயுநாஜா
ஸஜி தகுரணவ்ரு தீர்ஹா வுாஜகுவெ்ஸுவுொஉஹுஷ்க
வகுயுஹுஙு தநாயஃ ஸஉஞ்ணஃ வஹ்ஹ் வஹ்ஃ
வஙஉவஉஉவாவவெ்ஸ்ரோஉயும் ஸம் க்ரியாஹ்ஃ ॥

அய, மல்லிஜி நதீயஞ்ஸந்தா நகால ப்ரவிஜ்ராகிய நந்திமித்ர உத்த வலிகள் என்னும் ஸப்தம ராம கேஸவ ப்ரதிவாஸுதெவர்களது சரிதஞ் சொல்லுதும்:

அயோய்யாபுராயிபதியாகிய ராஜா வீரன்என்பான். புத்ரர்கள் ராமனும் விராமனும் என இருவர். இவர்கள்மேலே †ராஜா, யௌவ ராஜ்யபதவியினை வைக்கலுற்றவிடத்துப் பிஸுநன் என்னும் மந்த்ரி இவர்-களை யாதானும் ஒருகாரணத்தினல் யோய்ரல்லர் என்று மிஷேயிக்க, வீரராஜனும் மிஜஹ்ராதாவினுக்கு யௌவராஜ்யபதங் கொடுத்தனன். ராம விராம குமாரரிருவரும் அமாத்யன்மிசை வைத்த கோபத்தராகி ராஜ்யவிஹவத்தினை வெறுத்துப் போகி, யர்மஜி நதீயஞ்த்து ப்ரவிஜ்ராகிய ஸிவஸுப்தமுமிபார்ஸ்வத்தே தீக்ஷித்துச் சிலகாலஞ் சென்றபின், ஸௌயர்மகல்பத்து ‡வ்யதிவீவிமாநத்து தெவத்வம் ப்ராபித்தனர்.

அய, பிஸுநநாமமந்த்ரி ஸம்ஸாரத்திலே பரிஹ்ரமித்துவருவான் அரிதின் முயன்று விஜயார்யொத்தரஸ்ரேணி மந்த்ரபுரத்து வலி என்னும் ப்ரதிவாஸுதெவ ஞயினன். கரவ்ஷ்ணவர்ணத்தினையும் இருபத்திரண்டு வில் உயரத்தினையும் உடைய §இவனுக்குப் பரமாயுஷ்யம் மூப்பத்தீராயிரம் ஸம்வத்ஸரம்.

---

* 66: 101. 4-ஆம்பாகத்தில்: 'பரமபதமவாப்நோத்' என்றிருத்தல் வேண்டும்.

† அரசன், புத்ரர்மேலிருந்த அப்ரியத்தால் தன்தம்பிக்கு யுவராஜபதங் கொடுத்தான். இது மந்த்ரியினுல் நடந்ததென்று எண்ணிப் புத்ரரிருவரும் மந்த்ரி-மேல் வைரங் கொண்டனர். 103, 4.

‡ ஸுவிஸாலவிமாணம் என்று மூலம். 66: 105.

§ இவனது ஆயுஷ்யம் மூப்பதினுயிரம்.

அது, காசீவிஷய வாராணஸீ நகரியினுக்கு ராஜா அக்நிசிவன் என்பான். தெவிமார் அபராஜிதையும் கேசவதியும் என இருவர். ஸௌ யர்மகல்பத்திருந்த ராமனுகிய தெவன் அபராஜிதாதெவிபுத்ரனுகி நந்தி மித்திரன் என்னும் வலதெவ னுயினன். [1]விராமனுகிய தெவன் கேசவதி-புத்ரனுகி, உத்தன் என்னும் வாஸுதெவ னுயினன். சந்தீரேந்த்ர நீலச் சுவியராகிய இருவரதாஉம் சரீரோத்ஸேயம் இருபத்திரண்டு வில்லள வாகும். இவர்களது பரமாயுஷ்யம் முப்பத்தீராயிரம் ஸம்வத்ஸர மாகும்.

ஒருநாள், வலீந்த்ரன்என்னும் ப்ரதிவாஸுதெவன் வலதெவ வாஸுதெவர்களுடைய நன்மவாரணம் *கூதீரஸமுத்ரம் என்பதனை வேண்டி விடுப்ப, இவர்களும் 'எமக்குத் தம்முடைய புத்ரிகளிருவரையும் தருவீராகில், எம்முடைய நன்மவாரணம் தருவதும்' என்று விடுத்தனர். அதுகேட்ட வலீந்த்ரனும் [2]அவமாநம் ஸஹியானுகி [3]வாரணஸீ-நகரியினை வந்தடைந்தனன்.

அவ்வளவில், விஜயார்யதெக்ஷிணஸ்ரேணியின்கண் [4]ஸுரகாந்தா ராயிபனுகிய ராஜா கேஸரிவிக்ரமன். அவன் ஸம்மேதகிரிமிசையிருந்து ஸாயிக்ககப்பட்ட [5]வலிம்ஹவிக்ரீயையினையும் மருதவிக்ரீயையினையும் தன் னுடைய ஸகிதி கேசவதிபுத்ரன்மேலுள்ள ஸ்நேஹத்தினுலே குமாரர்-கட்குக் கொடுத்துத் தானும் உடனின்று [6]புதஸஹாய னுயினன். அவ னுடன்கூட ராமகேசவரிருவரும் எடுத் தெதிர்ந்து, ப்ரதிசத்ரவுடனே யுதஞ்செய்யாநின்றவிடத்து, மாயாயுதபரனுய் வருகின்ற †வலீந்த்ர புத்ரனைக் கண்டு கண்சிவந்து அவனை யமராஜமுவவெலியாக விடுகின்ற [7]வீரபாணியைக் கண்டு, கனல்கின்ற [8]வலீந்த்ரப்ரதிவாஸுதெவன் தனது சக்ரரத்நத்தினை உத்தனுடைய தக்ஷிணஹஸ்தபார்ச்வத்து விடுப்ப, அவனும் அதனை எதிர்கொண்டு அதனுலே சத்ருவினை ப்ரஹரித்து அவனைப் [9]பஞ்சமநரகலோகத்து ளிட்டனன்.

பின்னை, ராமகேசவரிருவரும் அர்யஹரதாயிபதிகளாகி, அநேக காலஞ் சென்றவிடத்து, உத்தனும் ஆயுஷ்யாவஸாநத்து அவயி ஸ்யாநம் அடைந்தனன். [10]நந்திமித்ரவலதெவனும் [11]ஸம்ஹித ஜிநபதிஸமீபத்தே தீக்ஷித்து [12]மோக்ஷபத மடைந்தருளினன்.

---

1. விராமபுத்ரன்.
2. அவமாநாஸஹனுகி.
* கூதீரோதம் என்று. 66: 110.
3. வாராணவியினை.
4. ஸுகாந்தாயிபனுகிய.
5. வலிம்ஹமாருத விக்ரியை இரண்டினையும்.
6. புதஸஹாய னுயினன். ராம.
† இவன் பெயர்சதபலி. 66: [118.
7. வீரபாணி. சீரபாணி என்று மூலம். 66: 118.
8. வலீந்த்ரன் தனது.
9. நிரயம் ப்ராபித்தனன்.
10. நந்திமித்ரனும்.
11. ஸர்வபூத என்றுபாடம்.
12. மோக்ஷமார்கம்.
[ஸம்பூத என்று மூலம். 66: 123.

உத்தவாஸுதெவகுமாரகாலம் இருநூறு ஸம்வத்ஸரம். மண்டலிக காலம் ஐம்பது ஸம்வத்ஸரம். விஜயகாலமும் அத்துணையே. ராஜ்யகாலம் இருபத்தொன்பதினாயிரத்தெழுநூறு ஸம்வத்ஸர மாகும்.

*ஜாதெள வாகெதவுரூ்ரா வூயிதநூவவாுதெள
தெள வஹாஹாய தீகூரா
வூாஜை வொளயஉக்கூவை வூணிஹிதஉநவொள
தெவஹாவம வூயாதெள
வாரூாணவூ்ராஉஹுதிதாம வுரூுகுுதிுகெள
நஹிதிதூபூ உதிதா
உதிதாஉவொள வவூதீம கூரா வஹுமஉஹவஸோவூ்ராவ
கெவுூ்ராகூழி ॥

†உஜீ அிரா ஜநநவாரிதியெள ஹுதிக்வா
வபூாதுூ்ரஜ உதி நாஉயாரஃ வமெஹஃ
உதிதாஉவாவுதூரணொ நரகுநுரஜ
வூாவதுதஃ வரிஹரநுநுவைஜவெரழி ॥

இதி த்ரிவந்தவ்டிலகூரண மஹாபுராணஸங்ரஹே மல்லிஜிந தீயக்கர, பத்மசக்ரயர, நந்திமித்ரபலதெவ உத்தவாஸுதெவ வலீந்ரு ப்ரதிவாஸுதெவ புராணம் இஹம் பரிஸமாப்தம்.

வினஹஃ

---

* 66: 124.

† 66: 125.

20. முகிஸுவ்ரதஸ்வாமி புராணம்

ஊஷ்டிஷ்டாஹ்ரா விஸுஜஹ ஹவதி வயநம் யஹ்ரு ஹாவ்ஹூயா ஸுழ।
யஹ்ரு வூஷ்டிஷ்டி யக்வே வ்ருதிஸுயஃ தயொஃதிஷ்டி யம் ஜூநஃஹாஹஃ
சுக்ரு யம் வீ தஸுாமம் விஹயஃவி யஃவ்ரு தி ஸ்ருவ்ருஹ்ருஷார்
ஃஷ்திஷ்டம் விஸுஜ்ஜிநெஷ்டி ஸ்ரு வ்ருஸுஹஸுஃ வூஜ்ஜிஷ்டம் வூவக்ஷே॥

சுயெஃநீம் ஃஸுவ்ரு தஜிநெஸ்ருவ்ருஸுாணம் ஜஃம் சுஹியீ யதெ.

ஜம்வ்ருஹீப ஹரதக்ஷேத்ரத்து அங்முவியஷ சம்பாபுராயிபதி ராஜா ஹரிவர்மா. இவன் ஒருநாள் உதீரோஃநாநத் தெழுந்தருளியிருந்த அநந்தவீர்யாநமாரகேவலிகள்பார்ச்வத்தே [1]ஸகல ஸஜ்ர்ம ஸ்ரவணம் பண்ணி ஸம்வேமநிர்வேமபர ணகி ஜ்யேஷ்ஹபுத்ரனுக்கு ராஜ்யபஹங் கொடுத்து அநேகநரபதிகளொடுகூட ஜிநதீக்ஷாப்ராப்தனுகி விஸுஜ ஸம்யதீஃர்ஸுநாதி ஷோடஸகாரணஹாவநா நிவஜ தீர்ஹ்ருகர நாமமஹா புண்யகர்மத்தனுகி, அந்த்யகாலத்து ஆராயநாவியோல்ஸரீரபரித்யாமஞ் செய்து ப்ராணதகல்பத்து ப்ராணதவிமாநத்து ப்ராணதேந்ரு ஜயினன்.

அஃ, ஜம்வ்ருஹீப ஹரதக்ஷேத்ர மஸுவிஷய *குஸுாஸ்ரபுரத்து ஹரிவம்ஸகாஸ்யபமொத்ரத்து ராஜா ஸுமித்ரன். மஹாதெவி †பத்மை என்பாள். ப்ராணதகல்பத் தெழுந்தருளியிருந்த ஹமவாநு அவ்வழி விம்ஸதிஸாகரோபமகாலம் இந்ரு ஸுவம் அநுஹவித்தபின், ஸ்வர்ஹா வதரணகல்யாண ஷோடஸஸ்வப்ந வதநப்ரவேஸிமஜஃர்ஸுநபுரஸ்ஸர மாக ஸ்வர்ஹாவதரணஞ் செய்து ஸ்ராவணமாஸ கூஷ்ணதிதீயாபக்ஷத்து ஓணநக்ஷத்ரத்துப் பஸ்சிமராத்ரத்துப் பத்மாமஹாதெவிமர்ஹாவாஸ மடைந்தருளி நவமாஸபரிபூர்ணமாகியபின், சைத்ரமாஸ கூஷ்ணஷ்டமீ பக்ஷ ஓணநக்ஷத்ராபரா ஹ்ணகாலத்து த்ரிஜ்ஞா நயரனுகிய ஹமவாநு மர்ஹா வதரணஞ் [2]செய்தருளினன்.

அருளுதலும், அதுபொழுதே சதுர்வி�யதெவதெவேந்ரு ர்கள் வந்து மந்ரு ராஹிஷேககல்யாண நந்தரம் முகிஸுவ்ரதன் என்று ஸ்ரீ நாமஞ் செய்து விடைகொண்டு போயினர்.

---

1. ஸகலஸாஸ்த்ர ஸஜ்ர்ம.
* ராஜக்ருஹம் என்று மூலம். 67: 20.
† ஸோமா என்று மூலம். 67: 21.
2. செய்தருளினன். அதுபொழுதே.

மல்லிஜி நதீயுஷ்ஸந்தாநகாலம் ஐம்பத்துநான்குநூறுயிரம் ஸம்வத்ஸரமாகுமதனு ளடங்கிய பரமாயுஷ்யத்தனுகி அவதரித்தருளிய முநிஸுவ்ரதஹட்டாரகரது *இந்த்ரநீலமணிவர்ணத்ததாகிய திவ்ய தெஹோத்ஸேயம் இருபது வில்லள வாகும். இவனுடைய பரமாயுஷ்யம் முப்பதினுயிரம் ஸம்வத்ஸர மாகும். ஏழாயிரத்தைந்நூறு ஸம்வத்ஸரம் குமாரகாலம் அதீதமாகியபின், ஸம்ப்ராப்தராஜ்யாஹிஷேகத்தனுகிப் பதினேயாயிரம் ஸம்வத்ஸரம் ராஜ்யகாலஞ் சென்றபின், வர்ஷாகாலத்து ஸ்வாமியுடைய மஹாஹஸ்தி ஸ்வஜந்மஹாமியாகிய வநத்தினை ஸ்மரித்து, கவளாஹாரவிமுவமாகிநிற்ப, அவயிஜ்ஞாநோபேதனுகிய ஹரிவாஹு தத்காரணத்தினை ஸகலஜநங்களும் மஹபதியும் அறிய அருளிச்செய்வான்:

[1]பூர்வம், தாலபுரத்து ராஜா நரபதி என்பான் இவன், குலவல விஜ்ஞாநாஹிமாநாதி கபோதலேஸ்யாபரிணமஸஹிதனுகி, பாத்ராபாத்ர விவேக மின்றி ஸகல ஜநங்கட்கும் ப்ரார்த்யிதார்யங்களெயெல்லாங் கொடுத்துச் சென்றபின், தத்ஸமத்தினுல் இந்த மஹபதி யாயினன் என் றருளிச்செய்ய, கேட்டு மஹபதி ஸம்ஸாரத்தில் வெருவிய சித்தத்த தாகி, ஸம்யமாஸம்யமஸ்ராவகஸ்யாநத்தினை அடைந்தது.

தத்காரணேந, ஸம்ஸாரவிரக்தனுகிய ஹரிவாஹு லௌகாந்திக தெவபொயித னுகியபின், விஜயநாமபுத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, [2]ஸுரபதிபரிகல்பித பரிநிஷ்க்ரமணகல்யாணநந்தரம் அபராஜிதநாம ஶிவிகைமிசை ஏழுந்தருளி, நீலவ்நோத்யாநத்து ஷஷ்டொபவாஸ ஸஹிதனுகி ஸஹஸ்ரஸஹபதிகளொடுகூட வைஶாவமாஸ கரஷ்ணஶமீ பக்கத்து ச்ரவணநக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்து ஸர்வஸங்கபரித்யாகஞ் செய்து பரமஸம்யமியாகி, அதுபொழுதே ஸப்ப்ராப்தமநஃபர்யய வொயத்தனு மாகி, மற்றைநாள் ராஜஹரஹநமரத்து வரஷஹஸேந நரபதிஹரஹத்துப் பஞ்சாஸ்சர்யகரமாகிய பாரணே பண்ணியருளி, அஹ்ந மஸ்யகாலமாகிய பதிஞெருமாஸஞ் சென்றபின், ஸ்வதீக்ஷாஹரஹணவநத்து †ஷஷ்டொபவாஸ ஸஹிதனுகி, சம்பகவரக்ஷமூலத்தெழுந்தருளியிருந்து, வைஶாவமாஸகரஷ்ணநவமீபக்ஷத்து ச்ரவணநக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்து‡ நிர்மூலிதகவாதிகர்மத்தனுகி, நிரதிஶய கைவல்யபதம் அடைந்தருளினன்.

அதுபொழுதே ஸமுஹிதராகிய ஸுரபதிகள்ஸமவஸரணஹிவிஹுதி ஸஹித சதுர்யமஹா [3]கல்யாண நந்தரம் தத்ரைவ ஸேவாதத்பராயினர்.

---

* மயிலின் கண்டத்து நிறம் என்று மூலம். 67: 29.

1. பூர்வந்தாலபுரத்து: பூர்வமதால என்பனபாடம். 'பூர்வந் தாலபுராதீஶோ' என்று மூலம். 67: 34.

2. ஸுரபதிகல்பித. ‡ ஸாயாஹ்னம் என்று 67: 47.

† த்வயோபவாஸம் என்று மூலம். 67: 46: 3. கல்யாணஷியா நா நந்தரம்

முனிஸுவ்ரதஹட்டாரகர்க்கு மல்லிப்ரஹ்மதிமணயர் பதினெண்மர். பூர்வயர் ஐந்நூற்றுவர். விக்ரியர் இருபத்தோராயிரவர். அவயிஜ்ஞானிகள் ஆயிரத்தெண்ணூற்றுவர். கேவலிகளும் அத்துணையர். வைக்ரியிகர் இரண்டாயிரத்திருநூற்றுவர். மநஃபர்யயஜ்ஞானிகள் ஆயிரத்தைந்நூற்றுவர். மஹாவாதிகள் ஆயிரத்திருநூற்றுவர். ஆகத் தபோயநர் முப்பதினாயிரவர். புஷ்பதந்தாப்ரஹ்மதிதபஸ்விநிகள் ஐம்பதினாயிரவர். ஸ்ராவகர் நூறாயிரவர். ஸ்ராவகிகள் மூன்று நூறாயிரவர். தெவதெவிகள் அஸங்வ்யாதர். திர்யஞ்ஜாதி ஸங்வ்யாதம்.

ஏதத்ஸமவஸரணபரிவ்ரதனுகிய ஸமவாந ஸகல யர்மக்ஷேத்ரங்களிலும் விஹாரஸ்யாநயர்மோபதெஸஞ் செய்தருளி ஏழாயிரத்து நானூற்றுத்தொண்ணூற்றொன்பது ஸம்வத்ஸரமும் ஒருமாஸமுமாகிய கேவலிகாலாவஸாநத்து ஸம்மேதபர்வதமஸ்தகத் தெழுந்தருளி ஒரு மாஸம் ப்ரதிமாயோகயாரியாகிகின்றருளி யோகத்ரயநிரோயஞ் செய்து [1]அயோகிஸவநாகி, ஸஹஸ்ரமுநிகளொடுகூட ஹால்குநமாஸ க்ருஷ்ணஸாதஸீபக்ஷத்து ச்ரவணநக்ஷத்ரத்துப் பச்சிமராத்ரியில் ஸகல கர்மக்ஷயஞ் செய்து அபவர்கபரமாநந்தபதம் அடைந்தருளினன்.

*ஸுராஸுரேந்த்ரவந்த்யாய நாதாய ஜகதாமபி
நாதாஜ்ஞாம் வஹந்மூர்த்ந்யுந்நதக்ரியஃ பூர்ணதெந்த்ராஸுரகணஃ।
ஸுவ்ரதஸ்தாநுதாநிஸுவ்ரதோ ஹரிகுலவ்யோமதிநமணிர்நஃ
ஸுக்ருதா ஸுவ்ருகுதாதீம் வ்ருகவய ஸுக்ஷீம் வ்யதிஸ்யாத்தீ நஃ॥

ஸய, உநிஸுவ்ரததீர்தகராகுவ்யவிஜயராகிய ஹரிஷெணநாத உபதவகதுயகயாவநிதம் உய்யெத.

அநந்தஜிநதீர்தஸந்தாநகாலத்துள்ளா ரெரு ராஜா ஸமுத்க்ருஷ்டதபஸ்சரண விபாஜநகி ஸநத்குமாரகல்பத்து ஸ்ரீவிமாலவிமாநத்து தெவநகித்தோன்றி திவ்யஸுவம் அநுபவித்துப் போந்து, ஜம்வுத்வீப ஹரதக்ஷேத்ர ஹொமபுரத்து இக்ஷ்வாகுவம்ய பத்மநாப மஹாராஜனுக்கும் ஐராமஹாதெவிக்கும் ஹரிஷேணநாம புத்ரனுயினன். இவனது ஸ்வர்ணவர்ணத்ததாகிய தெஹோத்ஸெயம் இருபது வில்லள வாகும். இவனுடைய பரமாயுஷ்யம் †இருபதினாயிரம் ஸம்வத்ஸர மாகும். இவன் பரிப்ராப்தயௌவநாவஸ்தெயினனாகியபின் இவனோடுகூடப் பத்மநாஹமஹாராஜன் மநோஹரோத்யாநத் தெழுந்தருளியிருந்த அநந்தவீர்யகெவலிகள்பார்ச்வத்தே யர்மஸ்ரவணபூர்வகம் ஸம்ஸார

1. அயோகிஸவனாகி.
* 67: 60. † பதினாயிரம் என்று மூலம். 67: 65.

வைராதீயஞ்சென்று, ஹரிஷேணயுவராஜன்மிசை வைக்கப்பட்ட ராஜ்ய-ஹாரத்தனுகி, நரபதிகளொடுகூட ஜிநதீக்ஷாப்ராப்த னுயினன்.

பரிப்ராப்தஸ்ராவகவ்ரதத்தினனுகிய ஹரிஷேணராஜா நமர மடைந்து ராஜ்யாநுஷவநம் பண்ணுநின்றகாலத்து, பஞ்சமநாமமஹா-முநிகேவலோத்பத்தியினையும் ஆயுயஸாலையுள்ளே சக்ரோத்பத்தியினையும் ஒருகாலத்திலே கேட்டு, ப்ரயமம் கேவலோத்பத்திபூஜாபுரஸ்ஸரம் சக்ர-பூஜை பண்ணி, திதிவிஜயபூர்வகம் ஷட்வண்டமண்டலாயிபதியாகி, சக்ர-வர்த்திஸாம்ராஜ்யஸுவம் அநுஷவித்துச் செல்லாநிற்ப, கார்த்திகமாஸ [1]நந்தீஸ்வரதிவஸத்துப் பௌர்ணமாவஸியின்கண் அஷ்டாஹ்நிகமஹாபூஜா வியாநபுரஸ்ஸரம்ப்ராஸாததலத்திருந்து பார்ஸ்வவர்த்திகளுக்கு அமித்யா-ஸரண ஸம்ஸாரைகத்வாநுத்வாஸுசித்வாஸ்ரவ ஸம்வர நிர்ஜராலோக வொயிதுர்லஹ யர்மஸ்வாவ்யாநலக்ஷண ஆதஸாதுப்ரேக்ஷாதி யர்ம ஸ்வரூபப்ரதிபாதகனுகியிருந்தபொழுது சந்ரப்ரஹணதர்ஸநபுரஸ்-ஸரம் ப்ராப்தஸம்ஸாரஹொமநிர்வேதத்தனுகி மஹாஸேநநாமபுத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, வீமந்தபர்வதத் தெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீநாம கேவலிகள்பார்ஸ்வத்தே அநேகநரபதிகளொடுகூட ஸர்வஸங்ம பரித்யாமரூப பரமஸம்யமத்தினைக் கைக்கொண்டு வஹுவிய ஜிகீலை எய்தி, நிரவதும் அபவர்மமார்மம் அநுஷ்டித்து, அந்த்யகாலத்துச் சதுர்வியாராய நாக்ரமத்தால் ஸரீரபரித்யாமஞ் செய்து ஸ்வர்மாம்ர மாகிய ஸர்வாயுஹமிஜியுள் அஹமிந்த்ரதெவனுகி நிரதிஸய திவ்யாஹ-மிந்த்ரஸுவம் அநுஹவித்தனன்.

அய, முநிஸுவ்ரததீயுஸந்தாநகாலப்ரவ்ருத்தராகிய ராம லக்ஷ்மண ராவண நாமாஷ்டமபலதெவ வாஸுதெவ ப்ரதிவாஸுதெவ-சரிதம் ஆவ்யாதும் [2]ஆரஹ்யதே. தத்யா.

ஜம்வுமதீப ஹரத மலயவிஷய ரத்நபுராயிபதி ப்ரஜாபதி-மஹாராஜன். தெவி முணகாந்தை. புத்ரன் சந்த்ரசூளன். *மந்த்ரி நரபதிளன்பான். அவன்புத்ரன் விஜயன். சந்த்ரசூளனும் விஜயனும் தத்தமில் அயிகஸ்நேஹஸவர்களாகி வளர்ந்து குமாராவஸ்தெயை எய்தி, தூதயுஜஸ்த்ரீஹொமாதி [3]வ்யஸநதத்பரராகிச் செல்கின்ற காலத்து, தந்நமரஸ்ரேஷ்டி †மௌதமன்; ஹார்யை வைஸ்ரவணை; புத்ரன் ஸ்ரீதத்தனென்பான். அந்யஸ்ரேஷ்டி குவெரதத்தன்; புத்ரி

1. நந்தீஸ்வராவஸாநத்து,
2. ஆரஹ்யதே. ஜம்வுமதீப.
* மந்த்ரிபெயர் மூலத்தில் இல்லை. 91.
3. வ்யஸநபரராகி.
† வைஸ்ரவணன்; பார்யை கௌதமை என்று 67: 93.

குவைரஹத்தை. ஸ்ரீஹத்தகுவைரஹத்தைகளது விவாஹகாலத்து, குவைரஹத்தையது [1]ரூபலாவண்யாதிஸயத்ஸ் கண்டா ஞெரு யுவர்த்த வாலக ஞெடிச்சென்று, தோழனுடன் விளையாடுகின்ற ராஜகுமாரனைக் குறுகி மஹநபரவஸனுக்குவான் சில வசநங்களைச் சொல்லுதலும், ஸஹாயனெடுகூட மஹாவேஹத்திற் சென்று வணிஜரையெல்லாம் பரிஹவித்து, மணப்பந்தருள் நின்ற வைஸ்யகந்யாரத்நத்தினைத் தன்னுடன் சென்ற பரிஜநங்களால் வலிந்தெடுப்பித்து, வாஹநமேற்றிக் கொண்டு சென்று தனது மாளிகை யடைந்தனன்.

அடைதலும், வைஸ்யரெல்லாருந் திரண்டு சென்று மஹாராஜ ஸந்நிதியிலே ஸமுசிதஹஸ்தராகி மஹாஸங்குலஞ் செய்து, உ-ராசாரிக ளாகியகுமாரருடையஉ-ஸ்சரிதத்தினை நிவேஹித்தனர். நிவேஹித்தலுமே, ராஜாவும் மஹாகோபவேஹத்தனாகி, [2]புரரக்ஷகனை நோக்கி, *மஹாபராதிக ளாகிய நிகரஷ்டகுமாரிருவரையும் வநப்ரதெஸத்துக் கொண்டுபோகி, யமபுரகாராகரஹத்துள் இடுவாயாக' என்றனன்.

என்றலும், மந்த்ரியும் [3]வைஸ்யஜநங்களும் ஹயப்பட்டு மஸ்தகா ரோபித ஹஸ்தராகி நின்று, [4]மஹாராஜாவே, ராஜவம்ஸத்தின்கண் இவனல்லது இனி யொருவரு மில்லை. இவர்கள் செய்த அபராதமும்,

மழலைவாய் மொழியின் மார்பின் வைத்து[5]வா யமுத முண்டும்
மழலையை [6]விளித்து விஞ்சை யோதுநா ளஞ்சு வித்தும்
உழையனர்ப் புணருங் காலத் தோழரோ டோத்தும் இவ்வா
ரழகலா [7]ரழிந்த நம்மால் உற்றதிக் குற்ற மென்றும்.

அன்றியும், இவன் செய்த ப்ரமாஹம்ப்ராணஹாநி செய்தற்குப் போதுவதும் அன்றுபோலும். இதனை க்ஷமித்தருள்வாயாக' என்று, [8]இறைஞ்சினரை மஹாராஜனும் ந்யாயபரிபாலந தத்பரதையாலே மிகவும் முனிந்தனன்.

முனிதலுமே, மந்த்ரி எழுந்து, 'ப்ரஜாஹெவ, தவெவ கர்த்தவ்யம்' என்று தானே உண்மிப்பன் என்று ராஜாவின் அநுஜ்ஞையால் புறப்பட்டுப்

---

1. ரூபலாவண்யம்.
2. புரரக்ஷகரை.
* அரசன் தன் குமாரனைக் கொல்லும்படி உத்தரவிட்டான் என்று மூலம். 67: 97.
3. வைஸ்யஜநங்களும் மற்று முள்ள பௌரஜநங்களும்.
4. மஹாராஜவம்ஸத்தின்கண்.
5. வாய்முத்தமுண்டும்.
6. விழித்து.
7. லொழிந்தவெம்மால்.
8. இறைஞ்சினர்.

பரிமித பரிஜநங்களினுல் குமாரரைக்கொண்டு வநப்ரதெஸத்துச் செல்லா நின்றுன், குமாரர்களே நோக்கி 'உங்கட்கு மரணம் அவஸ்யம் ஹாவி. இதற்கு அஞ்சாதொழிமின்' என, 'மாநஹாநிக்கல்லது மரணத்திற்கு அஞ்சுவாருளரோ, வீரராயினர். ஆதலால்,

[1] பூகம்ப மாக நாகம் போன்றின [2]வுதிர ஒன்னுர்
நாகங்கள் மேகம் போல வீழநண் ணுர்கள் சென்னி
ஆகங்கள் காகங் கோள்ள அவரோடு மடிந்தி டாதே
சாகின்ற சாகை எம்மைச் சாலவும் வருத்தும்' என்றுர்.

என்றலுமே, மந்த்ரியும் [3]கிஞ்சிஓகுலித சிந்தையனுகி, 'ராஜாவுக்கும் நமராஜநங்களுக்கும் இவர்கட்கும் எனக்கும் அபராயம் இன்றி முடியுமாறு என்னேகொலோ' என்று [4]செல்லுவான், வநதிரிமிசை எழுந்தருளியிருந்த மஹாவலர் என்னும் முணயரைக் கண்டு களிசிறந்து நமஸ்கரித்து, 'இவர்களது ஹ்ருயாஹவ்யத்தன்மையை அறிதும்' [5]என்று நினைந் திருப்ப, முநீந்ரனும் தனது மநஃபர்யயம் என்னும் திவ்யஜ்ஞாநத்தால் அவர்களது த்ரிகாலமொசரவ்ருத்தாந்தமெல்லாம் அறிந்து அருளிச் செய்வான்.

[6]இவன் ராஜபுத்ரன். இவன் நின்னுடைய புத்ரன். இவர்கள் கந்யாஹரணஉராசாரபரராதலில் வயுரேயாக என்னும் ராஜாஜ்ஞை-யால் இவர்களைக் கொண்டு இவ்வநத்து வந்தனேபோலும்' என்றும், 'இவர்கள் இந்த ஜந்மத்திலே ஸந்மார்காதுஷ்டாநஞ் செய்து [7]ஸ்வர்க லோகம் ப்ராபித்து வந்து, ராமலக்ஷ்மணநாமாஷ்டம வலதெவ வாஸ-தெவ ராகுவர்' என்றும், 'இவர்களது அபவர்கப்ராப்தியும் அத்யாஸந்நம்' என்றும் [8]அருளிச்செய்தனன்.

அருளுதலுமே, மந்த்ரியும் அதிப்ரஸந்நனுகி அபவர்கமார்காநுஷ்-டாநாஹிலாஷிகளாகிய குமாரரிருவரையும் அங்கே ஈகூஷிப்பித்து, அவர்-களையும் முணயரையும் நமஸ்கரித்து விடைகொண்டு, 'கூதார்யனுயி னேன்' என்று போகி ராஜஹவநம் ப்ரவேஸித்தலும், ராஜாவும் க்ரமே-

1. பூகம்பமாகனுகம்.
2. அதிர.
3. கிஞ்சிஓகூல.
4. சொல்லுவான்.
5. என்று மந்த்ரி நினைந்.
6. ராஜபுத்திரனும் நின்னுடைய புத்ரனுமாகிய இவர்கள்.
7. ஸ்வர்கமடைந்து மீண்டுவந்து.
8. அருளிச்செய்தான். மந்த்ரியும்.

ணேபஸாந்தகோபவேமத்தனுகிப் புத்ர[1]ஸ்நேஹாதிஸயத்தாலே மஹா ஸோகார்த்தனுகி 'நிரவத்ய கார்யத்தின்கண் நிபுணமதியாகிய மஹாமந்திரி என்செய்து வருமோ!' என்று வரவுபார்த்திருந்து, காண்டலுமே, கது மென நிமிர்ந்து, 'குமாரர்களோ!' என்றனன்.

'மஹாராஜாவே, நின்னுடைய ஆஜ்ஞாலங்வநஹயத்தால் அவர்களைக்கொண்டு வநம்புக்கு, [2]நிரிஸுஹாதீவாரத்துள் உறையும் முநிவரன் என நிர்ஹய விஸிக்த விஹாரியாகி நிர்மலமாகிய லேஸ்யை யுடையதொரு மஹாவலகேஸரி ஸந்நிஹிதமாயினவாறே அதன்முன் அவரை உய்த்தேன். உய்த்தலுமே, தத்கேஸரியும் [3]அவர்களின் ஊராசாரவ்யாபார ஹேதுவாகிய ஸர்வேந்த்ரியவ்ருத்தியினையும் நிரோயித்திட்டதுபோலும்' என்றனன்.

என்றலுமே மூர்ச்சமித்து வீழ்ந்தாணைச் சந்நநாதிகளால் தேற்றி, 'இவ்வண்ணம் விளைந்தது' என்று [4]யதாவ்ருத்தாந்தம் நிவேதித்தலுமே பரிதுஷ்டனுகி, மஹாமந்த்ரியினை ஸத்காரபுரஸ்ஸரம் ப்ரஸம்ஸித்து [5]நிவ்ருத்தராஜ்யஹொமுத்தனுகி, * அவ் வநப்ரதெஸம் ப்ரவேஸித்து, ஜிஷ்ணுமாரரிருவரையும் க்ஷமைகொண்டு, நரபதிகளொடுங்கூடஜி நதீக்ஷையினைப்ராபித்து, பரம [6]மோக்ஷயோ நநாமிய ஸமஸ்தகர்மநிர்முக்தனுகிப் [7]பரிநிர்வாணபதம் ப்ராபித்தனன்.

முநிகுமாரரிருவரும் வர்முபுரபார்ஸ்வத்து ஆதபயோமுங் கைக்கொண்டுநின்றார்களாக, தத்புராயிபதி ஸோமப்ரஹன்; தெவிமார் †விஜயாவதியும் வஸுதையும் என்பாரிருவர். விஜயாவதிபுத்ரன் ஸுப்ரஹநாமவலதெவனும், வஸுதாபுத்ரன்புருஷோத்தமநாம கேஸவனும், மயூஸுதநநாம ப்ரதிவாஸுதெவனை ப்ரஹரித்து, நரஸுரவிஜயராஜி மஹாவிஹூதியொடுங்கூட ஸ்வநகரம் ப்ரவேஸியாநின்றுரைக் கண்டு, [8]சந்த்ரகுள நாமமஹாமுநிவரனும் [9]புருஷோத்தமனைக் கண்டு நிதாநம் பண்ணினன். காலாந்தரத்தில் இருவரும் ஆராயநாவியியால் ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து ஸநத்குமாரகல்பத்துக் கநகப்ரஹவிமாநத்து, விஜயன்

---

1. ஸ்நேஹாதிகேத்தாலே மஹாஸோகத்தனுகி.
2. நிரிஸுஹரத்துளுறைந்துமுநிவனென.
3. அவர்கள்ஊராசார.
4. யதாவ்ருத்தாந்தம் அறிய நிவேதித்த.
5. நிர்விண்ண ராஜ்ய ஹொமுத்த.

* அரசன் ராஜ்யத்தைத் தன் குலத்தில் தக்கவனுக்குக் கொடுத்தான் என்று மூலம் 67: 137.

6. மோக்ஷயோ நஹந கர்மத்த. 7. பரமநிர்வாண.

† விஜயாவதி என்பது ஸுதர்ஸநா என்று மூலத்தில் உளது. 67: 142.

8. சந்த்ரகுளமுநியும்.
9. புருஷோத்தம ஸுப்ரஹ்மபோல்வாராக என்று நிதாநம்.

ஸ்வர்ணசூளன் என்னும் தெவ னுயினன். சந்தூசூளன் தத்கல்பத்தே மணிப்ரஹ்விமா நத்து மணிசூள னுயினன். ஸப்தஸாமுரோபமகாலாவ ஸா நத்து அங்குநின்றும் வந்து ராமகேஸவ ராயினர். தசூயா.

வாராணஸீ நமரீராஜா உஸரயன். *தெவிமார் †கௌஸல்யெயும் ‡கைகேயியும் என்பார். கநகசூளனுசிய தெவன் §கௌஸலாதெவிபக்கல் மால்மூ நமாஸ [1]ஸுக்லபக்ஷத்ரயோதஸியின்கண் மவா நக்ஷத்ரத்து ராமன் என்னும் பலதெவ னுயினன். மணிசூளனும் $கைகேயிபக்கல் மாவமாஸ [2]ஸுக்லபக்ஷபஞ்சமியின்கண் விஸாவா நக்ஷத்ரத்து லக்ஷ்மண நாம கேஸவ னுயினன். இருவரதூஉம் ஸரீரோத்ஸெயம் பஞ்சதஸாப மாகும். ஹம்ஸவர்ணெ ராமஃ. நீலவர்ணெ லக்ஷ்மணஃ.

ராமனுக்குப் பரமாயுஷ்யம் பதின்மூவாயிரம் ஸம்வத்ஸரம். லக்ஷ்மணனுக்குப் பரமாயுஷ்யம் பன்னீராயிரம் ஸம்வத்ஸரமாகும். ராம குமாரகாலமாகிய ஐம்பைத்தைந்து வர்ஷமும் லக்ஷ்மணகுமாரகாலமாகிய ஐம்பது வர்ஷமுஞ் சென்றவழி, ப்ரகூதமாகியதொன்று சொல்லுதும்.

கௌஸலவிஷயத்து அயோத்யெ என்னும் மஹா நகரியில்-நின்று வந்தாளெரு ¶மஹாமந்த்ரி உஸரயனைக் கண்டு விநயபுரஸ்ஸரமாகச் சொல்லுவான். இக்ஷ்வாகுவம்ஸவிபூஷணியாகிய ஹரத ஸகலசக்ரவர்த்ப்ரஹ்ருதிகள், அஸங்க்யாதகோடிமஹாராஜாக்கள் [3]வந்துதோன்றி ஸாம்-ராஜ்யபரிபாலநஞ் செய்து அவர்களெல்லாம் யமாக்ரமம் அதிக்ராந்தரான-வழி ஹரிஷேணநாம உஸம ஸகலசக்ரவர்த்தி தோன்றி அவனும் ஸர்வார்யஹிஸி புக்கபின்னை, ஸஹஸ்ரவர்ஷங் கடந்து ஸுரனென்பான் ராஜ்யஞ்செய்து செல்கின்ற [4]காலத்து, ஸுலஸை என்னுங் கந்யகையது ஸ்வயம்வரத்தின்கண் மயூரபிங்மளன்என்னும் ராஜகுமாரனை மாயா ஸாஸ்த்ரங் காட்டி 'வரலக்ஷணம் இலன்' என்று தூஷிப்பித்து ஸுரராஜன் தன்மேல் மாலை யிடுவித்துக்கொண்டான். அதுகாரணத்தினால் மயூரபிங்-மளனும் அவன்மேற் செற்றங்கொண்டு வநம்புக்குச் [5]சிலகாலம் நோற்று,

---

* தேவிமார் நால்வர்: அபராஜிதை, ஸுமித்ரை, ஸுப்ரபை, கைகேயி (ஸ்வயம்வரமாலையிட்டவள்).

அபராஜிதைமகன் இராமன்.
ஸுமித்ரைமகன் லக்ஷ்மணன்
ஸுப்ரபைமகன் ஸத்ருக்ஷன்
கைகேயிமகன் பரதன். (பம்பராமா. 3: 109, 133. வச.)

† § ஸுபாலா. 67: 148. $‡ ஸுமித்ரா. 67: 150.

1. கூவ்ஷண.
2. க்ருவ்ஷணபக்ஷத்து என்று பாடம். மூலத்தில் ஸுக்லபக்ஷ ப்ரதிமை என்று உளது. 67: 151.
¶ மஹாமந்த்ரி சொன்னதாக மூலத்தில் இல்லை. 67: 155—64.
3. வந்து ஸாம்ராஜ்ய. 4. காளில.
5. சிலபலகாலம்.

விடப்பட்ட சரீரத்தைக்கி, ஸ்வர்நலோகத்து அஸ்ரநிகாயத்து மஹாகாள நாமாஸுரனைக்கித்தோன்றி மாயாவிஜரூபத்தால் வந்து ஸகரனைக் குறுகி *அபூர்வவேஷம் என்பதொரு மாயாசூர்யஞ் செய்து காட்டி, 'ஆயுராரோக்யைஸ்வர்யாதிவ்ருத்யர்த்தமாக ப்ராணிஹிம்ஸாபராயணமாகிய யாகவிதியினை அநுஷ்டிப்பாயாக' என, ஸகரராஜனும் தத்வ்யாமோஹத்தாலே உர்மார்கவிதியினை அநுஷ்டித்துத் தத்பலமாகிய நிரயகதியினையடைந்தனன். ஸகரவம்சமும் நிர்மூலித்தொழிந்தது என்று சொல்லினன்.

அதுகேட்டுச் சிந்தாகுலனைக்கிய உசரயனை நோக்கி †மந்த்ரி சொல்லுவான். 'மஹாராஜாவே, நின்னுடைய குலாதிபுருஷராகிய வ்ருஷ்ணீயகரபரமேஸ்வரர்களாலும், ஸார்வபௌம ஸகலசக்ரவர்த்திகளாலும், அஸங்க்யாதகோடி ராஜவ்ருந்தங்களாலும் பரிபாலிக்கப்பட்ட நினது குலராஜ்யாதிபத்யாகிய ஸாகேதபுரத்துக்கு நீயல்லது ஸ்வாமிகளில்லை. [1]ஸடிதி தத்ர ப்ரயாணெங்முவனையருள்வாயாக'[2] என்றனன்.

அது கேட்டு உசரயனும் மஹாபலஸமந்விதனைக்கிப்போகி அயோத்யாநகரியினை ப்ரவேசித்துத் தத்தெளஸ்வாமிகளாகிய ஸமஸ்த ப்ரஜைகளையும் பரிபாலித்து ஸாம்ராஜ்யஞ்செய்து செல்லாநிற்ப, உசரய ‡தெவிமற்றொருத்திபக்கல் ஸுத ஸுதாவர்நர் என்னும் பிள்ளைகளும் பிறந்து வளர்கின்றகாலத்து, ராஜகுமார[2]விவாஹப்ரஸிஜ்ஞ மாயினவாறு சொல்லுதும்.

[3]அத்ர, மிதிலாபுராதிபதி ஜனகராஜனென்பான்; தெவி வஸுதெயெ என்பாள். புத்ரீ [4]ஸீதா நாமா. மற்று ஒருநாள், ஜனகராஜன் ஓலக்கமாயிருந்தானைக, குசலமதி என்னும் §ஸேனாபதி எழுந்து, 'மஹாராஜனே, இந்த ராஜவிஹவமெல்லாம் தர்மமூலமாதலால் இன்னும் தர்மாநுஷ்டானம் அவஸ்யம் கர்த்தவ்யம்' என்று விஜ்ஞாபித்தனன். ஜனகனும் ஜ்ஞாநதர்மாநுஷ்டானநஷ்டாதிலனைதலாலும், பூர்வகதஉரிதவிஸோகத்தாலும் சொல்லுவான்: 'அயோத்யாபதியாகிய ஸகரராஜன் வேதவிஹித யாகவிதியின்கண் பஸ்வாதிகளையும் ஸுலஸாதெவியினையும் ஹனஞ்செய்து ஸ்வர்கம்புக்கு ஸுலஸாதெவியொடுங்கூட திவ்யஸௌக்

---

* அபூர்வவேதம் என்று ஹிந்தி மூலம். 67: 162.
† மந்த்ரி கூறினன் என்று மூலத்தில் இல்லை. 67: 164.
1. ஸடிதிக்கு.
2. விவாஹமாயினவாறு.
‡ கைகேயி என்று மூலம். 67: 165.
3. அங்யத்ர
4. ஸீதா நாமத்தொருநாள்.
§ ஸேனாபதி கூறியது மூலத்தில் இல்லை. 67: 169, 70.

அதுஹவியாநின்றுன்' என்று மாயாகயாபரவஸனகி, 'யாமயர்மாதுஷ்ட்ரநஞ் செய்தும்' என்றனன் என்றலும், குஸலமதி சொல்லுவான்:

'அஃதென்னை செய்யுமாறு, *நாமவிஷ்ரய ராவணப்ரஹரதிக ளெல்லாம் அதற்கு விவர்நகர்த்தாக்களல்லரோ?' என, 'நன்று சொன்னுய். "ஸ்ரேயாம்ஸி பஹுவிவர்நானி" என்பது உளதன்றே? ஆதலால், விவர்நபரிஹாரமாகவே வலவாங்களா யுள்ள ராஜாக்களையும் மித்ரராகச் செய்துகொண்டாயினும் இதனை முடித்தும்' என்றிருந்த அவஸரத்திலே, †ஸுரயஷ்ட்ரதமுவரர் வந்து, தாங்கள் கொடுவந்த பாஹுடங்களை யெல்லாம் பரப்பிக்காட்டி, ராமகுமாரற்கு லீதாரத்நத்தை யாசித்துவிடப்பட்ட ஸந்தெஸபத்ரத்தினையும் காட்டினர். அதுகண்டு தன்னுடைய இஷ்டகார்யங்களெல்லாம் நிஷ்ணெ பெற்றன என்று கருதி, ஷ்ட்ரதமுவரரை நோக்கி, 'அஸ்து ஸ்வஸ்தி. [1]யாமவியியினைத் தொடங்குகின்றேன். தர்ரகூஷணர்யுமாக ராமலக்ஷ்மணகுமாரரிருவரையும் வலத்தொடுங்கூட வரக் காட்டவேணும். அவர் வந்தவாறே, யாமவியியினையும் விவாஹ வியியினையும் முடிப்பேனுக நிஸ்சயித்தேன்' என்று சொல்லி, ஸமுசித ஸந்தெஸபத்ரமும் பாஹுடங்களுங் கொடுத்து, ஷ்ட்ரதமுவரருடனே ‡குஸலமதியினையும் போகவிட்டனனுக, அவர்களுஞ் சென்று ஸுரயஷ்னைக் கண்டு விஜ்ஞாபிதகார்யத்தராகியபின், ஸுரயஷ்னும் அதிப்ரீதனுகி, டந்த்ரஸாலையுளிருந்து, 'எவ்வண்ணஞ் செய்தும்?' என்றனனுக, ஆமமஸாரன் என்னும் மந்த்ரி [2]சொல்லும்:

'மிதிலாயிபதி தொடங்குகின்ற யாமம் நிஷ்பஹமே எனில், உலயலோகஹிதகார்யங்களெல்லாம் முடியுங்கள். [3]குமாரர் தர்ரகூஷண ஸாமர்யத்திற் குறையுடையரல்லர்போலும். ஆதலில், இருவரையும் இதுபொழுதே விடுத்தும்' என்றனன். அதற்பின் அதிஸயமதி சொல்லுவான்:

ஹிம்ஸாபராயணமாகிய யாமவியி ஸஜ்ஜநங்களால் அவஸ்யம் கர்த்தவ்யமன்று. §"யதோ யஜ்ஞே கூரதுே பூஜா ஸபர்யேஜ்யாவரோ மவே மஹ" என்பனவெல்லாம் தெவஜ்ஞிபூஜாபர்யாயவாசகங்களே.

---

* நாகரும் அசுரரும் பரஸ்பரம் ஒருவர் செய்யுங் காரியத்தை மற்றவர் அழிக்கின்றனர்....யாகத்துக்குத் தடையுண்டாகும். ஸீதையை இராமனுக்குக் கொடுத்து அவர்களுதவியால் யாகஞ்செய்யலாம் என்று மந்த்ரி சொன்னன். 67: 173—8.

† தஸரதன் தூதனுப்பினதாக மூலத்தில் இல்லே. ஜநகனே அனுப்பியுள்ளான். 67: 181.

1. யாமவியி தொடங்கிகின்றேன்.

‡ குஸலவதியை அனுப்பினன் என்று மூலத்தில் இல்லே. 67: 181,2.

2. சொல்லுவான். 3. குமாரரும் இந்த ரகூஷ, குமாரனும் தர்ரகூஷண.

§ 67: 193.

அல்லதும், ஸர்வஜ்ஞப்ரணீதமாகிய ப்ரமாணஸுத்த விஹிதமாகிய [1]யஜ்ஞ க்ரியை இருவகைப்படும், *அநுமாரர்களதூஉம் ஸாமாரர்களதூஉம் என. [2]அநுமாரயாமம் என்பது—ஸர்வஸாவத்ய ஸர்வநிவ்ருத்தராகிய பரம ஋ஷிகள் பரமாத்மஸ்வரூபய்யாநத ஹநஜ்வாலையின்கண்ணே அஷ்டவிய கர்மேந்ய நஸமிதெயகளை ஹுதஞ்செய்தலாகும். தத்கலம் ஋ஷிகளாகிய பரமஹிஜர் வநத்திலிருந்து, க்ரோயகாமோஉராதீநித்ரயங்களிலே கூடமாவிராமா நஸு நாஹுதிகளினுல் ஆத்மயஜ்ஞத்தைப்பண்ணித் தத்கல மாகிய ஸகலவிமலகேவலாவஸ்வோயாதிஸய பரமமுணங்கட் கிடனுகிய நித்யாநந்த பரவ்ரஹ்முபப்ராப்தி யாகும். [3]ஸாமாரயாமமென்பது—நீய-ஃகரபரமதெவர்கள் முணயரதெவர் அஸுஷகேவலிகள் என் றிவர்-களது பரிநிர்வாணவேலைக்கண் பவித்ரமாகிய பரமெளஉரிக நிவ்யமூர்த் தங்கள், வஹ்நீந்உனது மகுடதடகோடிகளில்மலர்கின்ற வஹ்நிஜ்வாலைகளால் அர்ச்சிக்கப்படுகின்றபொழுது, அதன்கண்தோன்றிய பரமபவித்ராதீநி-த்ரயங்களைக் கொடுவந்து ஸம்ஸ்யாபித்து, முக்யபுஷ்பதீபய்மபாதிக ளால் (அர்ச்சித்து) இஹபர [4]லோகாஹ்யுஉயநிஷ்பாஉநார்யமாக நியதமும் அர்ச்சித்து வருதலாகும். பரம்பரையால் அபவர்மலம் ஆகும்.

இப்பெற்றிப்பட்ட ஸாமாரவிதியின்கண்ணே நிரதராகிய மநுஷ்ய ரொத்தமராயினுர் உபாஸகாய்யாயத்துள் ஓதப்பட்ட வித்யாவால் ஆதி-காலமேதொடங்கி வாராநின்ற இது, முனிஸுவ்ரத[5]ஹுட்டாரகரது தீய-ஃஸந்தாநகாலமாகிய இக்காலத்தின்கண், ஸமரப்ரதீவேஷியாகிய மஹாகாளன் என்னும் அஸுரனெருவன்மாயையாலே [6]ஸ்வஸுத்ய-விரசிதமாகிய ப்ராணிஹிம்ஸாபரமாகிய யாமஉர்மார்மத்திநே ப்ரவர்த்திப் பித்தனன். அஃது எங்கனமெனில்,

இந்த ஹரதக்ஷேத்ரத்துச் சாரணயுமள நமராயிபதி ஸுயோயநன் என்பான்; ஹெவி அதிய்வி என்பாள். புத்ரீ ஸுலஸை என்பாள். ஸுலஸாஸ்வயம்வரவித்யின்கண் ஸமஸ்தநரபதிகளும் சாரண்யுமளபுரம் ப்ரவேஸித்தனர். அயோய்யாபதியாகிய ஸமரனும் தத்ர ப்ரயாணேந் முவணகியவிடத்து, தந்மஸ்தகத்தே மக்யதலாஹ்ருஜ்ஜநகாலத்து ஒரு [7]பலிதரோமம் எடுத்துக் காட்ட, அது கண்டு, 'இனி எனக்கு ஸுலஸா-ரத்நம் உர்லஹமாகுங்கொல்!' என்று, ஸந்தாபஸந்தப்த [8]ஹ்ருஉயனுகின்-

1. யஜநக்ரியை.
* 'ஆர்ஷாநார்ஷ' என இருவகைப்படும் என்று மூலம். 67: 200.
2. அநுமாரயாமமாவது ஋ஷிகளாகிய பரமஹிஜர்.
3. ஸாமாரயாமமாவது.
4. லோகார்ய நிஷ்பாஉர்ய.
5. ஹுவாநது
6. ஸ்வஸுத்ய்விஸுத.
7. பலிதவிஸேஷம்.
8. ஹ்ருஉயனுகின்ருன்ஸுலஸாயாத்ரீ.

முன், யாத்ரி மண்டொஹரி[1] என்பாள் தன்னுடைய பார்ஸ்வவர்த்தியாகி யிருந்தாளைக் கண்டு தன்னுடைய குறையினை அறிவித்தனளாக, அவள் சொல்லுவாள்: 'இந்தப் பலிதவிமோஷம் பவித்ரமாகிய நவமாகியதொரு ஊர்வ்யலாஹத்தையே ஸூசிக்குமாதலால் ஸுலஸாகர்யகை நின்மேல் மாலையிடுதற்கு யானே அமையும்' என்று சொல்லினளாக,* அவனும் ப்ரீதனகிச் சாரணயுமளம் ப்ரவேசித்தனன். யாத்ரி மண்டொஹரியும், யாதானும் ஒரு உபாயத்தால் ஸுலஸையினை ஸமாஸ்ரயித்து, விஷ்ணுரூப குலபலவிக்ரமாதிகளால் ஸுரரினையே பஹுவாரம் ப்ரஸம்ஸித்து அவளும் அலிலஷிப்பாளாகப் பண்ணினள்.

அதனை அதிதி என்னும் நற்றாய் அறிந்து, தத்ப்ரதோஷத்து மண்டொஹரி வாராதபடி நிவாரித்து, தன்னுடைய புத்ரியினைத் தழுவிக் கொண்டு ஸுசிதவசநங்களைச் சொல்லாநின்று, 'குலபலாதிகள்போல வயஸ்வினனும் ப்ரவ்ருத்தனன்றே ஸாகேதபுராயிபதி? ஆதலால், மண்டொஹரியது வஞ்சநாபரவசநங்கள் மநங்கொள்ளத் தகுவன அல்ல போலும். ஸுரம்யவிஷய பலதநபுராயிபதி பாஹுபலிகுலத் துள்-ளான், என்னுடைய ஜ்யேஷ்டஹ்ராதா தரணிபிந்துளன் என்பான்; தொவி ஸர்வயஸை என்பாள். புத்ரன் மயூபிங்களன் என்பான். இவன் ஸர்வ முணஹ்ருத்தனகிக் குமாராவஸ்தையை எய்திநின்றான். நீ பிறந்தகாலமே தொடங்கி நின்னையே ஸமதிலஷியாகின்றான். ஆதலால், அவன்மேல் மாலை யிடுவாயாக' என்னும் மாதாவசநநிர்வந்யத்தால் அதனையும் அநுபமித்தனள். யாத்ரீ அதனை யறிந்து, தான் எடுத்துக்கொண்ட கார்யம் பிறிதொருவாறுனமை ஸுரனுக்குச்சொல்ல, அவனும் அதிகலங்கலேஸத்த னகித் தன்னுடைய விஸ்வஹ்ரு என்னும் மந்த்ரியினுக்குத் தனது குறை-யினை யுற, அவனும் 'நீ அதற்கு ஒன்றுங் கவலவேண்டா' எனச் சொல்லிப் போகி, வரலக்ஷண ஊர்லக்ஷணஜ்ஞிகளைச் சொல்லுவது †ஸ்வயம்வர ஸாஸ்த்ரம் என்பதொரு ஸாஸ்த்ரவிஸேஷத்தினைத் தானே ரசித்துத் தத்புரோஹ்ருநப்ரதோஷத்து ரஹஸ்யமாக நிரூபித்தனன்.

மற்றொருநாள் அவ்விடத்து ஹரிபிரார்யநைசெய்வான் கண்டு எடுப்ப, அதனைத் தானும் யதார்ச்சிகமாயாற் கண்டானெனப்பக் கண்டு,முன்-னங் கண்டறியாளைத்துக் கொண்டு குலாவி ராஜஸலெஹ்யுட் கொண்டு புக்கு, 'புராதநம் இதம் ப்ரமாணஹ்ருதம், ப்ரஸஸ்தமே' என்று அதனை

1. என்பாள் அவனை யடைந்து சொல்லுவாள்.

* விஸ்வபூ என்னும் மந்த்ரியும், ஸுலஸா உன்னையே வரிக்கும்படி என் கௌஸலத்திறல் செய்திறேன் என்றான் என்று மூலம். 67: 218.

† 'ஸ்வயம்வரவிதானம்' என்பது பெயர். 67: 230.

வாசியாகின்றான், ஒருவழி, 'மற்றெல்லாமழகுக ளுடையனேயெனினும் பிங்களாக்ஷனுயினன்மேல் மாலை யிடில், அவளுக்கு [1]ஆயுஷ்யக்ஷய மொன்றே, *வைதவ்யமொன்றே, அசிரகாலத்திலே அவஸ்யம் ஹாவியாகும்' என்று வாசித்தானுக, தல்லக்ஷணவானாகிய மயூரபிங்களனை ஸஹாஜநங்களெல்லாம் அடித்துநோக்குதலுமே, அவனும் [2]லஜ்ஜிதனுகி, தத்ஸகாசத்தினைவிட்டுப் போயினன்.

அதற்பின், †ஜிதோத்ஸவ ஸ்தவநபுரஸ்ஸரமாக மஹதி நமுஹூர்த்தத்து ஸ்வயம்வரவியாநத்துக்கண் ஸுலஸாகன்யகை ஸமரன்மேல் மாலை யிட்டனள். ஸமரனும் ஸுலஸாவிவாஹாநந்தரமே தன்னுடைய ஸாகேதபுர மடைந்து ஸமஸ்தேந்த்ரிய விஷயாநுபவநங்களால் அதிதரப்தனுகியிருந்தனன்.

மயூரபிங்களனும் அவஜ்ஞையால் பரித்யக்த ராஜ்யத்தனுகி, வநப்ரதேஸ மடைந்து, ஹரிவேஷ்ணரூபார்ப்பவத்தே தீக்ஷித்து, ஸம்யதனுகிச் செல்கின்ற காலத்து ஒருநாள், ஒரு நமரத்து ஸிக்ஷாடநஞ் செய்கின்றுனையதூரத்தேயாலே கண்டானெரு நிமித்திகன் சொல்லுவான்:

'இக் குமாரனது தெஹாவயவங்களின் ராஜ்யவிஹவார்ஹமாகிய ப்ரஸஸ்தலக்ஷணங்கள் பலவும் உளவாயிருந்தன. உளவேயெனினும், இவன் ஒரு ஸிக்ஷார்த்தியாய்ச் செல்கின்றான். ஆதலால், இந்த ஸரீர ஸுலக்ஷணவலவியாநமாகிய ஸாஸ்த்ரம் இதும் ஸத்யமன்று' என்று, தன் கையிலிருந்த புஸ்தகத்தினை ஸம்ஹரிப்பானுற்றவிடத்து, மற்றெருருவன் அது அறிந்து விலக்கி, 'ஸத்யஸாஸ்த்ரமே கண்டாய். இவனும் பௌதநபுராயிபதி ராஜகுமாரனே. ஸ்வயம்வரவியாநத்து ஸுலஸாகன்யகை இவன்மேல் மாலையிட நினைந்தமை யறிந்து, ஸமரராஜன்மந்த்ரி ஒரு மாயாஸாஸ்த்ரத்தால் இவனை வரலக்ஷணமிலன் என்று தூஷிப்பித்தனுக, இவனும் அவன்செய்த மாயாவமாநத்தால் தன்னுடைய ஸம்ப்ராப்தராஜ்யஸ்ரீயினையும் பரித்யஜித்துப் போந்து தபோவநமடைந்து ஸந்மார்காநுஷ்டாநஞ் செய்கின்றவாறு கண்டாய் இது' என்றனன்.

அதுகேட்டு நவஸம்யதனும் மஹாரோஷத்தனுகி, 'தபஸ்சரணபலத்தால் இந்த ஸமரவம்ஸத்தை நிர்மூலித்திடப் பெறுவேனுக' என்று நிதாநம்பண்ணி, அந்த்யகாலத்து ஹவநலோகத்து [3]அஸுரேந்த்ரனுகிய அமரனுடைய மஹிஷாநீககுக்ஷ்யாஸப்தகங்களுள் முதலதனிலே,

---

1. ஆயுக்ஷயம் 2. ஸலஜ்ஜிதனுகி.

* வைதவ்யமொன்றே என்பது மூலத்தில் இல்லை. 67: 234.

† ஜிதோத்ஸவம் எட்டுநாட்கள் நடந்தது. 67: 239. 3. அஸுரனுகிய.

சதுஷ்ஷஷ்டிஸஹஸ்ராஸுரநாடகனுகி, மஹாகாளன்என்னும் வாஹந ஒவனுகித் தோன்றினன். தந்தேவாஸ்ரயமாகிய விஹங்மஜ்ஞாநத்தால் அதீத ஜந்மவ்ருத்தாந்தத்தினை ஹஸ்தாமலகவத் கண்டு, ஸமராதிகளை ஸம்ஹாரஞ் செய்தற்கு மஹாகோபவேமத்தால் ஒரு மாயாதிஜரூபங்கொண்டு வந்து தனக்கே இன்னும் ஸஹாயனெருவனைத் தேடுகின்றவிடத்து, ப்ராணிஹிம்ஸா[1]பராயணமாகிய யாமவியியினைச் சொல்லுவான் ஒரு உர்மதியாகிய பர்வதன்என்பான் வந்து ஸஹாயனுயினவாறுசொல்லுதும்:

யவளவிஷய ஸ்வஸ்திகாவதி நமரத்துக்கு[2] அயிபதி ஹரிவம்ஸத்து விஸ்வாவஸு என்பான். தெவி ஸ்ரீமதிஎன்பாள். புத்ரன் வஸு என்பான். தந்நமரவாஸிவ்ராஹ்மணன் கூரகமம்பன். புத்ரன் பர்வதன். அயுயநார்யமாக தெவஸாந்தரத்துநின்றும் வந்தான் தியோத்தமன் நாரதனென்பான். வஸு பர்வத நாரதராகிய மூவரும் கூர கமம்பாசார்யன்பக்கலிலே ஸாஸ்த்ராஹ்யாஸஞ்செய்து செல்கின்ற[3]காலத் தொருநாள், ஆசார்யனெடுகூட உர்ஹாதி கொணர்தற்பொருட்டு வநப்ரதெவஸத்துச் சென்றனராக, ஸுதயர் என்னுந் தபோயநர் ஒரு ஸிலாதலத் தெழுந்தருளியிருந்து தம்முடைய பார்ஸ்வத்தே, அந்தரிக்ஷ ஹெளம அந்ம ஸ்வர வ்யஞ்ஜந லக்ஷண அதிஹ ஸ்வப்நங்கள் என்னும் அவை யெட்டுக்கள்: அதின் ஸ்வரூபம் எப்படி என்னில், சந்த்ராதித்யக்ரஹ நக்ஷத்ரங்களைப் பார்த்து நயாநயங்களைச் சொல்லும் அந்தரிக்ஷநிமித்தமும், [4]ஹெமியின் குழியின்கண் *தித்தி முதலானவற்றைப் பார்த்து நயாநயங்களைச் சொல்லும் ஹெளமநிமித்தமும், [5]திர்யஞ்சரும் மநுஷ்யரும் என்றிவர்கள் ரஸருதிரவர்ணமர்ம்முதலாயினவற்றைப் பார்த்தும், அங்மப்ரத்யயங்களைப் பார்த்தும் ஸுஹாஸுஹங்களைச் சொல்லும் அங்மநிமித்தமும், ஸ்வரத்தைக் கேட்டு ஹலத்தைச் சொல்லும் ஸ்வரநிமித்தமும், ஸரீரத்தில் வர்ணதிகளைப் பார்த்து ஹலத்தைச் சொல்லும் வ்யஞ்ஜநநிமித்தமும், ஸரீரத்து ஹல குலிஸ ஜீப ஸமுத்ர ஹவந விமாந வாண புர தொபுர இந்த்ரகேது ஸதீவ பதாகா மூஸல ஹய ரவி ஸஸி ஸ்வஸ்திக தாரு கூர்ம அங்குஸ வ்ரிஹ மஜ வ்ருஷஹ மத்ஸ்ய அத்ரஸய்யை ஆஸந வர்யமாந [6]ஸ்ரீவத்ஸ சக்ர அநல கும்ஹம் என்னும் †தாத்ரிம்ஸத் ஸுஹலக்ஷணங்களைப் பார்த்து ஸுஹாஸுஹங்களைச் சொல்லும் லக்ஷணநிமித்தமும், ஸஸ்த்ர கண்டக மூஷிகம் முதலான-

---

1. பராயணமாக. 2. ராஜா. 3 நாளகத்தொருநாள்.

4.பூமிஸ்தாநுதிபேதத்தால் நன்மைதீமை அறிவதும், பூமியுளிருக்கும் ரத்ன முதலியவற்றை அறிவதுமாய சின்னம் பௌமாங்கமாகும். 67: 182.

* அதித்தி: அதிற்றி. 5. திர்யஜ்ஞரும். 6. ஸ்ரீவத்வஸ அநல.

† நூற்றெட்டு லக்ஷணங்களால் என்று. 67: 186.

வற்றினுல் பண்ணப்பட்ட மௌஞநத்தைக் கண்டு நயாநயங்களைச் சொல்லும் அபிஜிமித்தமும், ஸ்வப்நத்திலே சொன்னதைக் கேட்டு நயாநயங்களைச் சொல்லும் ஸ்வப்நநிமித்தங்களும் என்னும் அஷ்டாங்ம மஹாநிமித்தஸாஸ்த்ரத்தினை ஆதிமயூர்வஸாநம் அப்யஸநஞ்செய்து விடைகொள்வாருறுகின்றூர் மூவர்ஜிஷிகளை நோக்கி, அவர்களுடைய ஸாஸ்த்ராஹ்வாஸ ஸாமர்த்ய பரீக்ஷார்த்தம் ப்ரஸ்நம்பண்ணியருளுகின்றூர், வஸுமுதலாயினுர் அவ்வழி வருகின்றுரைக்காட்டி, 'இச் ஆசார்யர்களது நாம குல வ்ருத்தி ஜீவநோபாயங்கள் எவையன?' என்று ப்ரஸ்நஞ் செய்தருள, ஒருவர் விண்ணப்பஞ்செய்வார்.

'இவ் வருகின்ற மூவருள் முன்வருகின்ற இவன் வஸு என்பான், ராஜபுத்ரன்; தீவ்ர ராகாதி உபஹதநிஜிதமதியினன்; ப்ராணி ஹிம்ஸாபரமாகிய யாகவிதியினை ப்ரகஸ்தயர்மமென்று அஸத்யஸாக்ஷி ஹ்ருதனுகி, ஆயுஷ்யாவஸாநத்து நரகம் ப்ராபிக்கும்' என்றனர். மற்றொருவர் சொல்லுவார்.

'இந்தச் ஆசார்யரிருவருள்ளும் இவன் பர்வதன் என்பான், விப்ரன்; ஹிம்ஸாநந்ருகுடிலதுர்மார்கங்களால் அயிகமாகிய மந்தவ்ருத்தியினன்; ப்ராணிஹிம்ஸாபரமாகியதுர்மார்கப்ரவர்த்தகனுகி அயோகதியினை அடைவன்' என்றனர். ஒழிந்தவர் [1]மூவராவாரவரை நோக்கிச் சொல்லுவார்.

'இவன் நாரதன் என்பான், விப்ரோத்தமன்; காருண்யப்ரஸந்நாவாதி முனிநாராம யர்மயூராதிகளால் அயிக நிஜிதமதியினன்; துர்மார்கதுஷ்ட ஸங்மார்கஸ்யாப நாபரனுகிச் சென்று, தபஃப்ரஹாவத்தால் ஸர்வார்யவிஜ்ஞியினை யடைகுவன்' என்றனர்.

இப்பெற்றி விஜ்ஞாபித்த மூவிவரர்களை ப்ரஸந்நயநவதந ப்ரஸாதஞ்செய்து, 'சொன்ன பெற்றியும் ஸாஸ்த்ரார்த்தம் அவதமான வாறும் அழகிது' என் றருளிச்செய்து விடை கொடுத்தனராக, தத்ஸர்வமும் கூர்சலம்பாசார்யன் ஸமீபஸ்யமாகியதொரு தருமூலத்திருந்து ஸாவயாநங் கேட்டு மூநீச்வரனை நமஸ்கரித்து, ஸ்வபுத்ரனையும் ராஜபுத்ரனையும் அவமதித்து, நாரதனையே வஹ்நிமதிபண்ணி அவர்களொடுங்கூட ஸ்வமாஸ்ரமம் அடைந்தனன்.

அதற்பின் ஒரு ஸம்வத்ஸரங் கடந்தபின், ராஜா விச்வாவஸு, வஸுபுத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்துத் தபோவநம் அடைந்தனன். வஸுகுமாரன் ஒருநாள் வநக்ரீயாபரனுகி விஹரியாகின்றூனுக, அவ்வநத்து ஓரிடத்துப் பக்ஷிஜாதிகளெழுந்து ஈடிதி பறக்கின்றவை ஆகாய-

1. மூவராவானை.

தலத்து அறையுண்டு பதிதமாகின்றன கண்டு, தத்பக்ஷிஜாதிமதிநிரோயந நிவேலநமாகின்றதொரு ஔவ்யவிஸோஷம் தத்ரஸ்யமாதல் வேண்டு மென்று கருதி, ஔவ்யபரீக்ஷார்யமாகத் தன் கையுளிருந்த யதுஸ்வினை வாங்கி ஒரு ஸரம் தூரந்திட்டனன். அதுவும் அவ்வழிச்சென்று ப்ரதிஹதமாகி ப்ரதிய்வதி யடைந்து வீழ்வது கண்டு ஆஸ்சர்யவான்யினனுகி ஸாரதியுந் தானுஞ் சென்று தத்ப்ரதெஸமெல்லாம் தைவந்து, தத்ரஸ்யமாகியதொரு ஆகாஸஸ்ஹடிகஸ்தம்ஹம் உண்மை யறிந்து போந்து அதனை ரஹஸ்யமாக அழைப்பித்துப் பாஸுதாஸ்த்ரமாகச் செய்து, அவற்றின்மேல் வைத்த விஸ்வாஸநத்தின்மேல்ஏறியிருந்து, ராஜ-மந்த்ரி ஸேநாபதி ஸஹாஜந மத்யத்துள்ள வஸுகுமாரன் ஸத்யவ்ரதயர்மா நுஷ்ட்டாந மாஹாத்ம்யத்தால் ஆகாஸதலமத வஸ்வாஸநத் திருந்தனன் என்னும் அஸத்யயஸஸ்கீர்த்தி பரப்பி, 'அஹம் ப்ரஹ்ம' என்னும் அஜிப்ராயத்தனுகி நிஜராஜ்யபரிபாலநஞ் செய்யாநின்றனன்.

ஒருநாள் பர்வதநாரதரிருவரும் ஸமித்புஷ்பதர்ஹாதி கொணர்தற் பொருட்டு வநப்ரதெஸத்து ஒரு நதீதீரம் அடைந்தனராக, நதீப்ரவாஹஜலம் பருகிச் சில மயில்கள் போகிய வழி கண்டு, 'இவ்வழிப் போகிய மயில்கள் எட்டு. அவற்றுள் ஒன்று ஆண்மயில்; ஒழிந்தன பெடைமயில்' என்று நாரதன் சொல்ல, பர்வதன் அது ஸஹியாதனுகிச் சிறிதிடஞ் சென்று, அவை நின்றுழி கண்டு, 'ஸத்யமே நாரதவசநம்' என்று ஸவிஸ்மய நுயினன். பின், இருவரும் நமரத்துப் போதுமிடத்து, ஒரு பிடி நடந்துபோகிய நெறி கண்டு [1]விஸ்மித முவனுகி, நாரதன் சொல்லுவான்.

'இந்நெறிப் போகியது ஒருபிடி. அதுதானும் *ஒரு கண் குருடு; ஒரு கால் முடம். அதன்மேல் ஏறிச்சென்றுளும் ஒரு ஸ்த்ரீ. அவளும் கர்ஹிணீ. அவள் உடுத்ததும் ஒரு பட்டுவஸ்த்ரம். அவளுக்குப் புத்ரோத்பத்தியும் இன்றே [2]உளதாயதுபோலும்' என்றனன். பர்வதனும் தத்வசநம் ஸஹியாதனுகி, 'அந்யஸர்ப்பம் ஒரு வபிலத்தினை எதிர்ப்பட்டது-போல் யதார்ச்செயாலே முன் ஞொன்று சொல்லியது ஸத்யமானமை கண்டு, இன்னுஞ் சில சொல்லுகின்றனைபோலும்! அல்லது, ஈதுபமாகிய வஸ்துபரிஜ்ஞாநம் யாங்ஙனம் உளதாகும்' என்று அவனை அபஹஸித்து, நமரம் ப்ரவேஸித்தபின்னை, பிடி போயின வழிப் போகி அந்நமரத்துள் ஒருவழி அது நின்றவிடத்துச் சென்று, கண்டு; நாரதப்ரோக்தமாகிய வெல்லாம் ஸத்யமானமை யறிந்து வஹ்விஸ்மயனுகி, நாரதவிஷயா-

1. ஸவிஸ்மித.
* இடக்கண் என்று மூலம். 67: 286. 2. உளதாவது.

ஸ்வயாஹாவத்தினலுகி, தனது ஹ்ருதயம் ப்ரவேசித்துத் தன் மாதாவுக்குச் சொல்லுவான்.

'என் பிதா, நாரதனுக்கு ரஹஸ்யமாகவும் ஸத்யமாகவும் சாஸ்த்ரார்த்தம் உபதெசித்து, என்பக்கல் அநாதரவுள்ளவனாகிய ஞானனை. ஆதலாலே நாரதனுக்கு ஈச்வரனாகிய விஜ்ஞானவிசேஷம் உளதாயிற்று' என்று, தத்பரிஜ்ஞானவிசேஷத்தினைத் தன்னுடைய மாதாவினுக்கு நிவேதித்தனன். அவளும் அதனைத் தன்னுடைய ஹர்த்தாவினுக்கு நிவேதித்து முனிவு கொண்டனளாக, ப்ராஹ்மணன் சொல்லுவான்.

'யான் இருவர்க்கும் ஸமமாகவல்லது விசேஷம் உபதெசஞ் செய்வதில்லை. ச்ரோத்ரஜநபொய்களெல்லாம் ஸமாநமாய் இராவன்றே! நின்னுடைய புத்ரன் ஸ்வஹாவமே மந்த்ரவுள்ளியினன். நாரதன் நிசிதமதியினன். ஆதலால் அவனுக்கு [1]விசேஷஜ்ஞானம் உளதாயிற்று' என்றுசொல்லி, மீட்டும் அதனை ஸத்யமாக அறிவித்தற்பொருட்டு, பர்வத நாரதரிருவரையும் அழைத்து, நாரதனை நோக்கி, 'நீ இதுவெல்லாம் அறிந்தவாறுஎன்னை?' என, 'ஒரு மயில், தன்னுடைய தோகை தோயாமற்பொருட்டுத் தன்னுடைய பாதங்களைப் பின்னேபின்னே பின்றி வாங்கி நீருண்டு போகிய அடிப்பாடு கண்டு, புமான் இது என்றேன்; ஒழிந்தன அவ்வாறின்றி நடந்தன; ஒருவழி நீர்தோய்ந்த தம்முடைய பக்ஷங்கள் உதறின இடங் கண்டு, அவையிற்றினையெல்லாம் பெடைமயிலென் றறிந்தேன். ஹ்ருத்வாகிய பஹ்விந்யாஸ விசேஷத்தாலும், பஸ்சிமஹாமுங்களாலே பதிதமாகிய மூத்ரத்தாலே ஆர்த்ரமாகிய ஹ்ருமிஷ்டஸ்தாநத்தாலும், இந்நெறிப்போகியது பிடியென் றறிந்தனன். *வாமபார்ச்வத்து வல்லிகள் பரிந்து, மரங்களும் முறிந்து உரிஞ்சுதலுண்டு கிடந்த கண்டு, அக் கண் குருடு என் றறிந்தனன். அதனில் ஏறிப்போயவ ரிழிந்து பச்சரமத்தால் ஒருவழி ஸீதளச்சாயாபுளிநதடத்து ஹ்ருத்வாக வவஸித்தவருடைய வஸ்த்ரஸ்பர்சநப்ரதெசத்தாலும் உசரப்ரதெசத்தினுலும்ஸ்த்ரீ என்றும் பட்டாடையினள்என்றும் ச்ரோணி என்றும் அறிந்தனன், அதனிலே கரிணி போகிய திசையின்கண் அதுபொழுதே கட்டப்பட்ட கேதுமாலைகள் [2]தோன்றுதலாலும், †தூர்ய ரவம் எழுதலாலும் ப்ரஜோத்பத்தி யாயிற்றென்ப தறிந்தனன்' என்று இவ்வண்ணஞ் சொல்லினன். சொல்லுதலும், ப்ராஹ்மணன் 'இவை சொல்லுதற்கு நிசிதமாகிய சாஸ்த்ரங்கள் ஒன்றும் இல்லைபோலும்! இவனுடைய

1. விசேஷவிஜ்ஞானம்.

*. தக்ஷிணபாகத்து மரங்கள் பங்கமாயிருத்தலின் இடக்கண் குருடு என்றறிந்தேன் என்று மூலம். 67: 302,3. 2. தோன்றுமாதலாலும்.

†. இது மூலத்தில் இல்லை. 67: 304.

வைஜயந்திமயமே கண்டாய்' என்று, ஸ்வாபாவிக மின்மையை ஸ்வஹார்யைக்கு நிவேதித்தனன். அவளும் ப்ரஸந்நை யாயினள்.

மீண்டும், பர்வதனுடைய ஸ்வஹாவதொஷத்தை நிவேதித்தற் பொருட்டு, ரஹஸ்யமாகத் தானும் ஸ்த்ரீயும் இருந்து, மாவிஞ லமைக்கப் பட்ட கிடாய்களிரண்டை வைத்து, [1]பர்வத நாரதரை அழைத்து, 'நீங்கள் இருவரும் இவ்விரண்டினையும் வேறு வேறு கொண்டுபோகி, ஒருவரு மறியாமல் ரஹஸ்யமாக வநப்ரதெஸத்துளிருந்து, முன்யாஹ்நமங்கல ஸூவ்யங்களால் அர்ச்சித்து, இவையிற்றின் [2]கர்ணங்களைச் சேஹித்து, இவையிற்றை மீளவுங் கொணர்வீராமின்' என்ன, பர்வதன் ஒன்றுகொண்டு போகி, ஒருவழி அவ்வாறு செய்து மீண்டுவந்து, 'தாதனே, நீ சொல்லியபடியெல்லாஞ் செய்து வந்தேன்' என்றனன். நாரதனும் ஒன்று கொண்டு போகி மீண்டுவந்து சொல்லுவான்.

'பூஜ்யனே, நின்னுடைய ஆஜ்ஞாரூபம் போகி ஒரு வநப்ரதெஸத்து அவ்வாறு செய்வானுற்றவழி, சந்நாஹித்யர்களும் வநதெவதைகளும் வநசரர்களும் திர்யக்ஜாதிகளும் அறியாமல் இது செய்து முடிக்கை அரிதுபோலும் என்றும், அல்லதும், *நாம ஸ்யாபநாதிப்ரகாரத்தினலும் அவஸ்யம் ப்ராணிஹிம்ஸநம் அகர்த்தவ்யம் என்பது ஸம்யமனபதெஸித்தவனே இவ்வாறும்உபதெஸித்தானுதலால் இவ்விரண்டினுள்ளும் யாது செய்யத்தகுவது என்று பின்னும் இதனை மஹருஸந்நியிலே ஸம்யக்பரீக்ஷித்துத் தத்ப்ரஸாதாதுரூபம் ப்ரவர்த்திக்கை கருமம் எனவும் நினைந்து, இது கொண்டு மீண்டு வந்தேன்' என்றனன்.

அதுகேட்டு அதிப்ரீதனகி, அவனுக்கு ஸம்மாநபுரஸ்ஸரம் உபாயநாயபதம் கொடுத்து, ஸர்வஸாஸ்த்ரங்களையும் ஸமஸ்தஜநங்கட்கு வ்யாவ்ருதஞ் செய்வானுகச் செய்தனன். ஜலவஹ்நியனகிய ஸ்வபுத்ரனை நோக்கி, 'அஜ்ஞனே, சிரபரிசிதஸாஸ்த்ரார்தனகியும் கார்யாகார்ய விவேகஸூன்யனகிய நீ எனக்குப்பின் இஹபரலோகத்தில் எவ்வண்ணம் ஜீவிப்பது!' என்று பிக்ஷித்தனன். பிக்ஷிதனகிய பர்வதனும் அவிசக்ஷணதலாலே நாரதவிஷயமாக வஜ்ஞைவைத்த ஞயினன்.

மற்றொருநாள் ஸர்வஸங்மபரித்யாக வ்ருத்தியனகிய கூரகலம்வன், தன்னுடைய பிக்ஷ்யனகிய வஸுராஜனைக் கண்டு, 'பர்வதனையும் மாதாவினையும் பரிபாலிப்பாயாக' என்று ஸ்வாபிப்ராயம் நிவேதித்தனனக,அவனும், 'பூஜ்யனே, எனக்கு இது சொல்லவேண்டுங்கொல்!' என்று,

---

1. பர்வத நாரதரிருவரையும். 2. கண்டங்களை என்றும் பாடம். கர்ணங்களை என்னும் பாடமே மூலத்திற்கு (67: 308) ஒத்தது.

*. 'நாமாதி சதுர்த்தேஷு' என்று மூலம். 67: 314. நாமம், ஸ்தாபனம், த்ரவ்யம், பாவம் என்று உரை.

பரலோகார்யமாக அநுஷ்டிப்பாயாக' என்றனன். கூரகலம்வனும் போகித் தபஸ்விஜனல் ஸ்வர்முலோக மடைந்தனன்.

பர்வதனும் பிதாஸ்யாநத்தில் நின்று ஸமஸ்த ஶாஸ்த்ர வ்யாவ்யாநஞ் செய்து செல்கின்றகாலத்து, உபாஸகாயநம் என்னும் வேஷத்து *அஜைர்ஹோதவ்யம்' என்னும் வாக்யார்யநிரூபணையின்கண், பர்வத நாரதரிருவர்க்கும் விவாதம் உளதாயிற்று. 'அங்குரார்பணத்தி விப்ரமுக்தமாகி த்ரிவர்ஷமதமாகிய †தோரை அஜம் [1]என்று சொல்லப் படுகின்றது; தத்விகாரத்தாலே ஹோமாதி நிஸர்க்நியிலே வெதார்ச் சநாகரணம் யஜ்ஞம் எனப்படுகின்றது' [2]என்றனன் நாரதன். அஜ்ஞ ஞகிய பர்வதன் சொல்லுவான்:

'அஜ ஶப்தார்யமாவது பஶுவிஶேஷம். தத்விகாரத்தாலே அதி நிஹோத்ரம் யஜ்ஞம்' என்றனன். அது கேட்டு யார்மிகராகிய விப்ரோத்தமரெல்லாங் கூடி, 'யர்மஶாஸ்த்ரோபாயநோத்தமஞகிய நாரதவிஷயாஸூயையாலே பர்வதன் மஹாபாபஹேதுவாகிய பஶு வயத்தாலேயும் யஜ்ஞவியி சொல்லி மஹாபாபி கர்மசண்டாள ஞினன்; ஸஹஸம்ஹாஷண ஸந்தர்ஶநயோக்யனல்லன்' என்று கைதட்டி ந்யத்கரித் திட்டனர். இடுதலுமே, பஹிஷ்கூதனகிய பர்வதனும் தன்னுடைய மாநஸங்மத்தாலே 'யாதானும் ஒரு ப்ரகாரத்திஞல் என்னுடைய வசநத் தினையே இப்ரதெஶத்து நிறுத்துவன்' என நினைந்து போகி, ஒரு வந ப்ரதெஶம் புக்கு, ‡மாயாவேஷயாரியாகிய மஹாகாளாஸுரன்

கம்பித்த காலன் கோலன் [3]கையன கறங்கு தண்டன்
கம்பித்த சொல்லன் மெய்யைக் கரையழி நரையுஞ் சூடி-
வெம்பித்தன் னிளமை [4]மண்மேல் விழுந்தது தேடு வான்போற்
செம்பிற்சும் பிளித்த கண்ணன் சிறங்கணித் [5]திரங்கிச் செல்வான்.

இப்படிச்செல்வானை [6]எதிர்ப்பட, மஹாகாளனகிய மஹாமாயன் மஹாபாபியாகிய பர்வதனை நோக்கி, 'நீ எங்குள்ளாய்? குமாராவஸ்தையிலே ஏகாகியாகிய இவ் வநப்ரதெஶத்தே பரிஹரிக்கின்ற காரணம் என்னை?' என, அவனும் தன்னுடைய வ்ருத்தாந்தமெல்லாம் அறிவித்தனன்.

அது கேட்டு, பவநஸஹாயம் பெற்ற பாவகன்போன்றி, தன்னுடைய வைரியாகிய ஸமரஸம்பம் என்னும் மஹாரண்யஹஸநத் தொருப் பட்டுநின்று சொல்லுவான்.

---

* 67: 330. பார்க்க. ‡ யவபீஜம் என்று மூலம். 67: 331.
1. எனச்சொல்லப் 2. என்றனன் அஜ்ஞாநியாகிய.
† ப்ராஹ்மண வேஷதாரியாகி என்று மூலம். 67: 337.
3. கைதனை, கையினை கறங்குகண்டன்.
4. மேன்மேல் வீழ்ந்தது. 5. திறங்கி. 6. எதிர்ப்பட்டி.

'பர்வதனே, நின்னுடைய பிதாவும் ஸ்யூண்மிலனும் விஷ்ணுவும் உபமன்யுவும் யானும் பண்டு *ஹௌமோபாயூாயபார்ஸ்வத்தே ஸாஸ்த்ராஹ்ரஸஞ் செய்து சென்றனமாதலால், என்னுடைய ஸயர்ம-ஹ்ரதாவாகிய நின்னுடைய பிதாவினைக் காண்டற்பொருட்டு வருகின்றேன். அவன் அதிக்ராந்தனே எனினும் அவனுடைய புத்ரனுகிய நின்னைக் கண்டே கூதார்ய ஞயினேன். புத்ரனே, இனி நின்னுடைய ப்ரதிஜ்ஞாதார்யவிஜிஹேதுவாகிய இதனைக் கேள்' என்று, ஸ்வவ்ருத்திவிரசித ஷஷ்டிஸஹஸ்ரஹ்ருன்யப்ரமாணத்ததாகிய அயர்வவேஹத்திணையும் அதனில் உளவாகிய ஸாந்தி புஷ்டி†துஷ்ட்யஹிசாராதிக்ரியாபந்த்ரங்களையும் உபதேஸித்துத் தான் அவனையும் அறியாமல், தன்னுடைய பரிவார தெவர்களை நோக்கி, 'விநீதாபுரப்ரதெஸத்துள் எங்கும் விவிய விஷம ரோகங்களை விளைவிப்பீராமின்' என்று விடுத்துத் தானும் அவனும் தத்ஸாகேதபுரம் ப்ரவேஸித்தனர்.

மஹாகாளாஜ்ஞையால் பர்வதன் ஸமரனைக் கண்டு,'மஹாராஜாவே, புராதநமாகிய வெதவிஹிதப்ராணிஹிம்ஸாபராயண யாமவியியினைச் செய்தியாகில் இந்தநமரத்து வர்த்திக்கின்ற ரோகங்களெல்லாம் நீங்குங்கள்' என்றனன். ஸமரனும் 'ப்ராணிஹிம்ஸாபுரஸ்ஸரமாகிய யஜநம் அவஸ்யம் கர்த்தவ்யமன்றுபோலும்!' என நினைந்தனனுக, வேதவிஹிதமாகிய யாமவிஷயஹிம்ஸை பாபவந்ய நமாகுவதும் அன்று. அல்லதும், அல்பஸாவஹ்ருமுளதாயினும் அநேக ஜீவராஸிவாயொபஸமநஹேது வாதலின் அவஸ்யம் கர்த்தவ்யமே போலும். அல்லதும், [1]வேதவிஹித மாயினபடியானே நிரவபேஷஞ் செய்கிற்பாற்குத் தத்ரஹிம்ஸ்யமான ஜீவன்களும் ப்ரத்யக்ஷமே ஸுகதிப்ராப்தி பெறுங்கள்' என்றனன்.

என்றலும், தத்காலவர்த்திரோமவாயாநிவாரணதத்தராகிய ஸாயாரணஜநங்களும் ஸமரனும் தவசந ஸம்வாதிகளாயினபின்னை, ராஜமரஹத்துள் ஒருசிறை யிருந்து பர்வதனுகிய மஹாபாபிஷ்஠ன் [2]ப்ராண்யங்முங்களால் அநிநிஹோத்ரஞ் செய்து ஸாந்திமந்த்ரம் ஜபித்தலும், ஸர்வரோமங்களும் மஹாகாளமாயையாலே அல்பாவபேஷமாகி உபஸமித்திட்டன. உபஸமித்தலுமே, ஸந்மார்முவிமுவராகிய ஊஷ்ட ஜநங்களும் முமீயஜநங்களும் புராயிபதியாகிய ஸமரராஜனும் பர்வதனை ஸம்மாநஞ்செய்து, 'நுங்கட்குவேண்டுவ தென்னை?' என, 'நாங்கள் ஸ்வர்ம ப்ராப்தி ஹேதுவாகியதொரு மஹாயாமஞ் செய்யக்கடவோம். அதற்கு

---

* பீமோபாத்யாய என்பது ஹிந்தி மூலம். 67: 349

† துஷ்டி என்பது மூலத்தில் இல்லை. 67: 352.

1, வேதவிஹிதமாயினபடியினை. 2. ப்ராண்யங்களால்

வேண்டும் உபகரணவஸ்துக்களெல்லாந் தந்து, நீரும் அதனை அநுமதி பண்ணுவீராமின்' எனச் சொல்லி, தஇயாநஸந்தோஷியாகிய ஸமர ராஜனுலே ஷஷ்டிஸஹஸ்ரம் பஶுரூபங்களை அழைப்பித்து ஹோதஞ் செய்து மந்த்ரபூர்வகமாக யஜித்திடுதலும், ஸர்வரோமங்களும் நிரவஶேஷமாக உபஶாந்தமாயின. ஹோதஞ்செய்த பஶுரூபங்களும் மஹாகாளமாயையாலே ஆகாஶதலவிமாநங்களாலே ஸ்வர்முலோகம் ப்ராபிக்கின்றனவாகித் தோன்றின. தஜநந்தரமே, ஒரு ஜாத்யஸ்வத்தினையும் ஹோதஞ்செய்துநின்று, 'ஸமரராஜனே, ஸுலஸாதெவியோடும் ஸ்வர்முலோகம் ப்ராபித்து தெவாதஹொமம் அநுஷ்டிக்கக் ஆதரமுடையையாகில், ஸுலஸாதெவியினையும் அநிருத்தஹோத்ரஞ் செய்தும்' எனச்சொல்லி அவனுடைய ஸம்வாதத்தாலே அவளையும் மந்த்ராநுஷ்டியிலே ஹோதஞ் செய்திட்டனன்.

அதுகண்டு மஹாகாளனும் [1]அதிஸந்துஷ்டனாயினன். ஸமரனும் ஸ்வகாந்தாவிரஹபீடிதனுகி ஒருவழியிருந்து, 'ஸஹஜ ப்ராணி ஹிம்ஸாபரமாகிய இது யுக்தமோ அயுக்தமோ' என்று ஸங்கியாநின்ற காலத்திலே, ஸந்நிஹிதராகிய *யதிவரர் என்னும் முநிவரரைக் கண்டு நமஸ்கரித்துத் தன்னுடைய சித்தவ்ருத்தியினை விஜ்ஞாபித்தனன்.

யதிவரனும் 'ஸர்வஜ்ஞவீதராகப்ரணீத யுக்தஶாஸ்த்ரவஹிஷ்க்ருதமாகிய இது யுக்தாநுஷ்டாநம் ஆககில்லாது. ஸுலஸாதிகளது ஸ்வர்காதியும் மாயாவிஹிதம்போலும். ஸஹஜப்ராணிஹிம்ஸாபரமாகிய உத்க்ருஷ்டயாகவியாநம் தஇயாதாவினை ஸப்தமநரகம் ப்ரவேஶிப்பித்திடும். அதற்கு ப்ரமாணமும் இன்றுடன் ஏழாகாளில் இந்த நகரத்தில் அஶ்வத்தபதநம் முதலாகிய உத்பாதநிமித்தங்கள் தோன்றும்' என அருளிச்செய்து எழுந்தருளினன்.

ஸமரனும் தஜுக்தமாகிய அதனை நிக்ருஷ்டராகிய விப்ரர்கட்கு நிவேதித்தனன். அவர்களும் தம்முடைய குதர்க்கவசநங்களாலே ஜிநமுநிவசநங்களை உபேக்ஷித்து, 'ஸமரராஜனே, ஸ்வயம்ஹோவாகிய ஸுதவிஷயத்தின்கண் உனக்கு ஸம்ஶயம் ப்ரவர்த்தித்தமையில் மஹாபாபம் வந்து சூழ்ந்துகொள்ளும். அதற்கு ப்ராயஶ்சித்தமாக யாகங்கள் செய்யத்தகும்' என்று ஶிக்ஷியாநின்ற அவஸரத்திலே† மஹாகாளமாயையாலே ஸுலஸாதெவி மணிமயமாகிய விமாநதலத்து வந்து தோன்றி, 'மஹாராஜனே, நின்னுடைய ப்ரஸாதத்தாலே ஈஶ்வரமாகிய தெவ விஹவமும் ஸ்வர்முலோகப்ராப்தியும் யாகபலமாகப் பெற்றனன். இனி

1. அத்யந்த ஸந்.
† ஏழாகாளில் என்று. 67: 372.
* ரதிவரர் என்று 67: 367.

நீயும் என்மேல் அநுராகமும் இந்த விஷவாதஜ்வரநாசிலாஷையும் உடையையாயின், வேதவிஹிதயாகவிதியினையே தொடங்குவாயாக' எனச் சொல்லி, தன்னுடைய வ்யாமோஹஜனகமாகிய திவ்யரூபலாவண்ய விலாஸங்களை மிகவும் ப்ரதர்ஸிப்பித்துப் போயினள்.

அதனை ஸத்யம் என்று கருதி ஸமுத்ராஜனும் ஜைநவசநங்களையெல்லாம் அவமதித்தும் அபஹஸித்தும் பர்வதோத்தியினையே பஜநமதி பண்ணி, ஸங்கார்முத்வேஷியும் உக்ரகார்முகாஸிலாஷியுமாகி ஹிம்ஸாநந்த பரனாகி யாகவிதிகள் பலவுஞ் செய்து செல்லாநிற்ப, த்ரயஸ்த்ரிம்ஸத் ஸாகரோபம ப்ரமாணத்தால் ப்ரபஞ்சநரகாயுஷ்யத்தனாகி, யதிவரமுகி அருளிச்செய்யப்பட்ட அஸீதிபதநவிவஸமாகிய ஸப்தமஷிநத்தின்கண் ஸப்தமநரகம் [1]ப்ரவேஸித்தனன்.

மஹாகாளனும் தூதீயநரகபர்யந்தஞ் சென்று காணாது யதிவரவசந [2]ப்ரமாணத்தாலே ஸப்தமநரகம் ப்ரவேஸித்தமை யறிந்து மீண்டுவந்து, விஸ்வஹிம்ஸாவாகிய மந்த்ரியினையும் அயோமதிப்படுத்தநினைந்து [3]நின்று, மாயையாலே நாநாவிய மணிமுணங்களால் அலங்கூதமாகிய ஹேமமயோத்துங்கவிமாநத்து ஸுலஸாதெவியோடுந் தன்னுடைய பரிவாராமரபரிவ்ருதனாகி ஸமுத்ராஜன் வந்து தோன்றி, விஸ்வஹிம்ஸினைக் கண்டு, 'ப்ரியஸவனாகிய ஸிவனே, பர்வதனுடைய பாரார்யத்தாலே ஈதூர்வியமாகிய தெவஹாவம் எய்தினன். இனி, நீயும் என்னெடு ஸஹவர்த்தியாக வேண்டுதியாகில், பர்வதோபதேஸத்தின் படியே யாகங்களைச் செய்யத்தகும்' என்று தத்தியாநத்தின்கண் [4]ப்ரமாணஞ் செய்து போயினன்.

தத நந்தரம் மந்த்ரியும் பர்வதோபதெஸாநுரூபம் ஸ்வயமேவ [5]ஹிம்பாலனாகி மஹாமேயம் என்னும் மஹாயாகஞ் செய்யத் தொடங்கினன். அவ்வளவில் மாயனுடைய மாயையினாலே வானவர்கள் வந்து, 'மஹாமேயம் தொடங்குகின்ற மஹாபுருஷனே, [6]நீயே கண்டாய் மஹாபுண்யகூத ஞயினை' என்று, மந்த்ரியினை ப்ரஸம்ஸித்துப் போயினர்.

மஹாஸாவத்ஸம்பந்தியாகிய மஹாமேயையாதும் வர்த்திக்கின்றவிடத்து, தத்ஸமீபஸ்தராகிய தாபஸரும் நாரதாதிகளுந் தொக்கு, 'ஹிம்ஸாபராயணமாகிய உக்ரகார்மம் அதிப்ரவ்ருத்தமாகாநின்றது. அதனை யாதானும் ஒரு காரணத்தால் நிவாரித்தும்' என நினைந்து, விநீதாபுரம்

1. ப்ராபித்தனன்.
2. ப்ராமாண்யத்தாலே.
3. நின்று மஹாகாளன் மாயை.
4. ப்ராமாண்யம்.
5. ஹிம்பனாகி.
6. நீ கண்டாய்.

ப்ரவேசித்து விச்வஹோமினைக் கண்டு, 'ஸ்வாமினே, ஸத்யஞ் சொல்லுவாயாக. நின்னுற் காணப்படாத யர்மசாஸ்த்ரங்கள் இல்லை-போலும். அவை யொன்றிலும் ப்ராணிஹிம்ஸை யர்மமாகச் சொல்லியதும் இல்லை. அல்லதூஉம்,

வெதவிஹி ஸுஹிம்ஸொகூ
வெதொஸ ஹு நிஸுவிதஃ
கூவ்வன்வே ஸதெவ
ஸவீவ ஜமதெ ஹிதா'॥

என்றனர்.

தாபஸரும் நாரதனும் யுக்தியுக்தமாகிய யர்மகதைகளாலே, ஊர்மார்முத்திலே பரிசுத்தமாகிய மந்த்ரிவைசயத்தினைச் சிறிது பரிசில மாகச் செய்துநின்று, 'மந்த்ரிபுங்கவனே, ஏதத் ப்ரத்யக்ஷஸ்வர்முஹல [1]ப்ரசாநத்ததாகிய யஜ்ஞவியாநமஸ்யமும் இதனுடைய மலங்களும் ஸம்ஸரவம்சத்தை நிர்மூலிப்பான் ஒரு வைரிபுருஷகாத மாயாவிலஸிதமே போலும். இதனையே ஸத்யப்ரமாணமாகச் செய்கின்ற பர்வதனும் மாயா பரவசனாகியொன்றே, [2]யாதானும் அஸுயாபரதையாலொன்றே, ஸ்வஹாவமே [3]நிர்விவேகனதலில்லென்றே செய்கின்றான். இவனுடைய பிதாவாகிய கூரகம்பவ்ரஹிதியொபாயனாயனனும் ப்ராணிஹிம்ஸா லக்ஷணத்ததாகிய யஜ்ஞவியாநம் உபதிஷ்டமாயதும் இல்லை. ஆதலால், அமாத்யோத்தமனாகிய ஸ்ரீமானே, ந்யாயபரிபாலகனே, நின்னுடைய ஹ்ருதயத்தினை "அஹிம்ஸாலக்ஷணோ யர்மஃ" என்னும் ஆர்ஷவசநத்தினை அவலம்பநமாகச் செய்து ஊர்மார்முப்ரவ்ருத்தியினை நிவ்ருத்தி செய்து கருணகரனாக' என்றனர்.

சஞ்சலபுத்தியனாகிய ஸகிவனும் பர்வதனை நோக்க, அவனும் நாரதனைநோக்கி, 'இவன் அதிமர்வியாதலாலும் [4]அவிநீதனாதலாலும் எனக்கே ரஹஸ்யமாக என்பிதா உபதெசித்தனன். அல்லதும், என்னுடைய பிதாவினுடைய ஸ்யர்மஹ்ருதாவாகிய ஸுஜ்ஞானதலே புநராபி வ்யக்ததரம் ப்ரதிபாதித மாயிற்று. இன்னும் இதன்கட் ப்ரத்யயம் வேண்டுதியாகில், ஸச்சாத்ரனும் ஸத்யவ்ரதப்ரஹிதனும் ஆகிய வஸுராஜனை ப்ரஸ்நஞ்செய்து காண்டும்' என்றனன். என்றலுமே, நாரத ப்ரஹ்ருதிகளெல்லாம், 'நன்று சொல்லினை. அவ்வண்ணஞ் செய்தும்' என்று சொல்லி, ஸ்வஸ்திகாவதிக்கு எழுவான் ஒருப்பட்டனர்.

மாயாரூபியாகிய பர்வதனும் தன்னுடைய மாதாவினை ரஹஸ்யமாக வஸுராஜன்பாலே ஐடித்தி விடுத்தனன். அவளும் போகி, வஸு-

1. ப்ரசாநத்தனாகிய
2. யாதானும் ஒரு அஸுயா.
3. நிர்வேமு.
4. அவிநீத

ராஜனைக் கண்டு, 'குமாரனே, நின்னுடைய குருதமருவாகிய என்னுடைய ஸ்வாமி தபோவனோபாக்யானமுவகையாகிய பொழுது சொல்லியதெல்லாம் அறிதியன்றே! நீயல்லது [1]சரணமில்லை. இதுபொழுது நாரதனோடு நின்னுடைய தாதாவாகிய பர்வதனுக்கு ஈதுசமமாகிய விவாதம் உளதாயினவிடத்து, அதற்கு நின்னையே அயுக்தனாக நினைந்து, வருவான் எழுந்தனர். நின்னுடைய பரிக்ரஹமாகிய பர்வதனுக்கு விவாதஹானமும் உளதாயின், மானஹானத்தாலே அவனுக்கு ப்ராணஹானமும் ஆகும். ஆகவே, எனக்கும் அதுபொழுதே மரணம் ஹாவியாகும். ஆதலில், இனி எங்களுடைய ஜீவிதமெல்லாம் நின்னுடைய ப்ரஸாதமே கண்டாய்' என்றலும், அவனும் உத்தாஹயஹஸ்தனாயினன்.

தத நந்தரம், பர்வத ஸிவ ப்ரஹ்ருதிகளெல்லாஞ் சென்று ஸமுசித விநயோபசாரபுரஸ்ஸரமாக வஸுராஜனைக் கண்டு, 'யர்மராஜனே, ஸகல ஸாஸ்த்ரார்த வேதியே, ஹரிவம்ஸாயிபதிகளாகி அஹிம்ஸாவ்ரதாதி யர்மபரிபாலநத்தின்கண் அதிப்ரஸித்தமாகிவந்த ஹிமகிரியும் மஹாகிரியும் ஸமகிரியும் வஸுகிரியும் விஸ்வாவஸுவுமாகிய யார்மிகக்ஷத்ரியோத்தமபுருஷர்களுள் விஸ்வாவஸுபுத்ரனாகி, விஸ்வயர்மஸாஸ்த்ர ந்யாயஸாஸ்த்ரவேதியாகி அஹிம்ஸாஸத்யயர்மாநுஷ்டாந ப்ரஹாவத்தால் ஆகாஸதலமதவலிம்ஹாஸநஸ்தனாகி, *உரைகல்லும் ப்ரத்யயாதீதியும் துலாதண்டமும்போலத் தத்த்வார்தமதஸம்ஸயவிச்சேதந ஸாமர்யமுடையையாகிய நின்னையே, யர்மஸாஸ்த்ரார்த நிரூபணையின்கண் அயுக்தனாக நினைந்து வந்தனம். யதார்தம் அநுக்ரஹிக்க. "யஜ்ஞாதியர்மாநுஷ்டாநமெல்லாம் அஹிம்ஸாலக்ஷணத்ததே என்பது முனிபதிஷ்டம்" என்றனன் நாரதன். பர்வதன் பஸுவாதிவயகாரணபுரஸ்ஸரமாக யஜ்ஞம் உபதிஷ்டம் உபாயனாயனால்" என்றனன். இவற்றுள் யாது ஸங்க்ராஹ்யர்மமாகும்?' என்றனர். என்றலுமே, பர்வதனையும் மாதாவினையும் ரக்ஷித்தற்பொருட்டாகவும், யார்மிகோத்தமனாகிய நாரத வாக்யதிமய வாதஸமர்யவிஷயாஸக்தியையாலும், ரௌத்ரயாமேநாந்முவனதலாலும் மித்யாத்வகர்மதிவ்ரோதயத்தாலும், காலயர்மாநுரூபத்தாலும், தன்னுடைய ஹவிதவ்யம் அன்னதாதலாலும், மஹாகாளாஸுரகூத மாயாவ்யாமோஹத்தாலும், வந்தியாநின்ற ஸப்தம நரகாயுஷ்யத்தனாகிநின்று சொல்லுவான்.

'இவ்விடத்து, பர்வதோக்தவசநமே ப்ரமாணமாவது. உபாயனமும் அவ்வண்ணமே உபதிஷ்டிக்கப்பட்டதாதலில் அதன்கண் ஸம்ஸயந்

1. சரண்யம்.

* 'விஷவஹ்நிதுலாதேஸ்யோ வஸ்து ஸந்தேஹஸந்நிதௌ' என்று மூலம். 67: 423.

தகுவதன்று. அல்லதும், ப்ரத்யக்ஷமாகவே ஸமரஸுஸாஹிகளது ஸ்வர்முலோகப்ராப்தி கண்டுவைத்தும் பர்வதவசநங்கட்கு ப்ராமாண்யம் [1]தேடுகின்ற நீர், ப்ரஜ்வலியாநின்ற ஃபத்தினே ப்ரகாஶித்தற்பொருட்டு ப்ரஃபம் தேடுகின்றீர்போலும்!' என்றனன்.

என்றலுமே, நாரஃப்ரஹ்ருதியார்மிக ஜநங்கள் ஶ்ரவணவிவரமுத கரதலத்தராகி, 'ஹந்த! ஹந்த! வஸுகுமாரவக்த்ரத்துநின்றும் மஹா பாபஹேதுவாகிய வசநகலிவிலஸிதம் உத்பதித்தது!' என்று, ஊடிதி புறப்பட்டனர்.

அதுபொழுது வாபீகூபதடாகாதிகளும் ஶுஷ்க ஜலத்த வாயின. மஹாநதிகளும் ப்ரதிகூலஜலப்ரவாஹத்தனவாயின. [2]ரக்தவர்ஷிணீ யுமாதிகளும் உத்ஸவித்தன. தத்ஸஹாயதலமாகிய ஹிமதலம் வாய்-விட்டலறுவதுபோல மஹாயுவதியுடைத்து ஜியாஹெஃ மடைந்தது. தஜிவரத்திலே தத்விஃஹாஸநமும் பதிதமாயிற்று. 'அஹோ! நிகுஷ்ட ஞகிய வஸுவின்பக்கலே மஹாபாபஹேதுஹிம்ஸாமகிய அஸத்யவசநம் புறப்பட்டதே!' என, ஆகாஶதலத்தே தெவிஃவாயரேஶரால் வொஷிக்கப்பட்டது.

பர்வதனும் வஸுராஜனும் ஹயசலித சேதஸ்ஸராயினர். அது பொழுதே மஹாகாளனுடைய கிங்கரதெவர்கள், ஒருவருமறியாமல் வந்து, பதிதமாகிய விஃஹாஸநத்தினேயும் முன்புபோல ஸ்யாபித்துத் தாபஸாகாரங்கொண்டு வஸுராஜபர்வதர்களுடைய ஹயவ்யாமோஹத் தினேயும் நீக்கி, 'வஸுராஜனே, யர்மோபதெஶம் அழகிது!' என்று ப்ரஶஃவித்தனர். பிஎனும் வஸுராஜனும் ஸந்துஷ்டஞகி, ஸ்வர்மு மாமிகளாயினீரெல்லீரும் பர்வதோக்தியினேயே ப்ரமாணித்து, யஜ்ஞாநுஷ் ஏநஞ் செய்வீராமின்' என்று சொல்லித் தானும் தஜிஷயஹக்தி [3]ப்ரகர்ஷத்தினே யெடுத்து நடிப்பான்போன்று காட்டினன்.

[4]அதனே ஸஹியாத ஹிமிதெவியாலே விழுங்கப்படுகின்றுன் போல ஸ்வயமேவ ஆகண்ஏப்ரமாணம் நிலத்துட் குளித்திட்டனன். அது கண்ட யார்மிகஜநங்களெல்லாரும் ப்ரசலிதஹ்ருதயகரசரணராகி, 'ராஜ குமாரனே, அஹிம்ஸாஸத்யயர்மாநுஷ்ஏநப்ரச்சுகியால் ஆகின்ற மஹிம்-போலும் இவ்வாறுகின்றது. இனி, இதனே விடுத்து, யதாபூர்வம் அஹிம்ஸாலக்ஷண யர்மப்ரவர்த்தக ஞதலே தகுவதுபோலும்' என்றவர்-களேயும் அயிதேக்ஷபித்து, 'யான் ஸ்வர்மம் புகுகின்றவாறுபோலுட்!'

1. தேடுகின்றீர். 3. ப்ரகர்ஷணத்தினே.
2. ரக்தவர்ஷாதியுமாதி. 4. அவனே,

எனச் சொல்லாநின்று போகி, ரஸாதலபர்யந்தம் ப்ராபித்தனன்*. மஹா காளமாயையாலே ஸஹரனெடுகூட வஸுகுமாரன் ஆகாஸதலமுத விமாநத்தில் தோன்றிநின்று, 'பர்வதோக்தமாகிய யஜ்ஞவிஷயாயிகஸ்ரஜா நமாத்ரத்தாலே ஈஶ்வரஸஹவத்ததாகிய வைஹவம் ப்ராபித்தனன். ஆதலால, அஸுயாபரதையாலே மாயாவியாகிய ஊர்விஶ்ரீய நாரஶஸ நங்களை ப்ரமாணியாதொழிமின்' எனச் சொல்லிப் போயினபின்னை, ஸகிவ ப்ரஹ்ருதிகளும் பர்வதவசநத்தினையே ப்ரபாணித்திட்டனர்.

யார்மிகராகிய க்ஷத்ரியரும் தாபஸரும் ப்ராஹ்மணரும் 'நாரஶன் விசாரசதுரன், விஸாரதொத்தடன், கருணைமூர்த்தி, யர்மநாயகன்' என ப்ரஸம்ஸித்து, ஹிரிதடஶ்ராமம் என்னும் ஶ்ராமத்தினை அமரமாகக் கொடுத்து விடுத்தனர். பின்னும் பர்வதாஜ்ஞாதநுரூபமாக [1]அஜ்ஞாநியாகிய விஸ்வஹவுவும் †யஜ்ஞபர ஞயினன். பின்னையும், தஹிவஸ்நேஹதுவாக நாரஶனும் போகி, தெவநமராயிபதியாகிய ‡விஶ்ராயரணைக் கண்டு, 'ஸஹர்மபரிபாலகனே, ஊர்மதியாகிய பர்வதனுலே ஊர்மார்மம் அயிகம் ப்ரவர்த்தியாகின்றது. அதனை யாதானுமொரு ப்ரகாரத்தால் ப்ரதிஷேயிப்பாயாக' எனச் சொல்லின ஞக, அவனும் தன்னுடைய விஶ்ராது ஸ்மரணமாத்ரத்தாலே ஸஹ்ஸஸமாதரகிய §மர்ய்வநாமதெவர்களை நோக்கி, பர்வதஶஊர்மதி ஆக்குகின்ற யஜ்ஞஶஊர்மார்மத்தினை அவஜ்ஞாபுரஸ்ஸரமாகப் பரிஹரிப்பீராமின்' என்ன, அவருஞ் சென்று அவ்வாறு பரிஹரித்திட்டனர்.

பரிஹரித்தலுமே தத்ப்ரதெஸத்தெங்கும் பர்வதோக்த யஜ்ஞம் ப்ரவர்த்தியாதாயிற்று. பர்வதனும் ஸகிவனுங் கூடி, 'இதுவெல்லாம் நாரஶாஹிகளது மாயைபோலும்! இதனை எவ்வாறு பரிஹரித்தும்' என நினைந்திருந்தவழி யஶஸ்ச்தெமயாலே ஸந்நிஹிதனுகிஞனெப்ப வந்து தோன்றிய மஹாகாளமாயீனக் கண்டு, யஜ்ஞவித்யாநவிஸ்நேமாயினபடியெல்லாஞ் சொல்லி, 'இனி இதுசெய்யும் உபாயம் என்னைகொல்!' என்று வினவ, அவனுஞ் சொல்லுவான்:

விஶ்வேவஜிஜநங்களுடைய மாயாவிஷயங்களெல்லாம் விஶ்ராது வாஶபரமாமத்துச் சொல்லப்பட்ட விஶ்ராபூஜாப்ரகாரத்தினுலே பரி

---

* முநிவர்கள் தான்யத்தாலே யாகஞ்செய்யவேண்டும் என்றும் தேவர்கள் பசுக்களாலே செய்யவேண்டும் என்றும் வாதித்து, உபரிசரவஸு என்னும் அரசனை வினவ, அவன் தேவர்கள்பக்ஷபாதியாய்க் கூற, அதனால் அவன் பாதாளத்தில் வீழ்ந்தான் என்னும் பாரதகதை அறியத்தக்கது. ஸ்ரீவசன. ஸூ. 206.

1. அஜ்ஞஞகிய.

† ப்ரயாகையில் ராஜஸூயயாகம் செய்தான் என்று மூலம். 67: 443.

‡ தினகரதேவன் என்பது பெயர். 67: 447.

§ காந்தார பன்னகர் என்னும் நாகதேவர்களை என்று. 67: 448.

ஹரிக்கலாகும். யஜ்ஞமண்டபவஹிர்வேதிகாபீடத்துச் சதுர்திசைகளி லும் அலங்காரமாகிய கூடங்கள் நான்கு செய்து, அவற்றின்கண் ஹரவஹர்-ஹரத்ப்ரதிமாரூபங்களை ப்ரதிஷ்டித்து, மந்யுபுஷ்பதீபயஜ்ஞபாதிகளால் அர்ச்சித்து, இந்த மந்த்ரங்களை ஜபித்து, தஹநந்தரமே யஜ்ஞஞ் செய்வீ ராமின்' என்றனன்.

அவர்களும் இவ்வாறுசெய்துகொண்டு பின்னும் யஜ்ஞம் ஆரம்ஹித் தனர். தஹிவர்நஹேதுவாகிய *விஹ்ருரூபங்களெல்லாம் நாநாதிக்குமாக வந்து சூழ்ந்துகொண்டு ஜிநஹிம்ஸப்ரஹர்ஸநமாத்ரத்தாலே தஹிவர்ந காரணத்தில் நிஸ்ஸக்திகமாகித் தம்முடைய ஸ்வாமிகட்கும் நாரஹற்கும் யஜ்ஞப்ரவ்ருத்தம் நிவேதித்து, ஸ்வஹெஸம் ப்ரவேசித்திட்டன. நாரஹாதிகளும் 'ஹவ்ஷ்காலாதிரூபமாக ஹர்மதியிஞலே ப்ரவ்ருத்தமாகிய ஹர்மார்கம் இனி(யிது) நீக்குதல் அரிதுபோலும்' என நிணைந்து, ஸம்வேக நிர்வேக பராயணராகி, ஸஜர்மாதுஷ்டாநபர ராயினர். யர்மநாயக ஞகிய நாரஹனும் போகி, தபஃப்ரஹாவத்தால் ஸர்வார்யஸித்தியினை யடைந் தனன்.

பர்வதனும் விஸ்வஹுவும் உஹயலோகஸ்ரேயோவிவர்நமாகிய யஜ்ஞத்தினை நிர்விவர்நமாக முடிக்க, ப்ரவஜநரகாயுஷ்யத்தராகி நரக [1]ப்ராப்த ராயினர். ஆயினபின்னை, மஹாகாளாஸுரமாயனும் ஸ்வாஹி-ப்ரேதகார்யம் நிஷ்பஹடாயினபின்னை, மாயாரூபம் பரித்யஜித்து, பரி ஹரஹித ஸ்வதிவ்யரூபத்தஞகித் தன்னுடைய வ்ருத்தாந்தம் ஆதிமயூவ ஸாநம் எல்லாம் எடுத்துரைத்து ஸஜர்மோபதெஸஞ் செய்து. யார்மிக ஜநங்களையெல்லாம் கூஷமைகொண்டு ஸம்பூஜித்து, தன்னுடைய மாயா-பரவஸராகிய மூர்யஜநங்களை நோக்கி, [2]'பாபிஜநங்காள், என்னை ஸ்வயம்-வரத்துள் மாயையாலே அவஜ்ஞை செய்த வைரிஜநங்களை நிர்மூலிப் பித்து நாரகவேஹநைப்படுப்பான் உடன்றெழுந்த கோபவேகத்தினுலே ப்ரசோதிதமாயையினுலே விஹிதமாகிய ஹிம்ஸையினை யர்மாதுஷ்டாந மாக ப்ரவர்த்தித்துப் பிழைசெய்தீர். இனி, இது செய்யவும் அநுமதி பண்ணவும் பெறீர்' என்று யிக்கரித்து, 'ஸ்ரேயோர்யிகளாயினீரெல் லீரும் ஜைந [3]வசநப்ரஹிஜ மாகிய அஹிம்ஸாலக்ஷணயர்மத்தினை அநுஷ்டிப்பீராமின்' என்று ஸிக்ஷித்துப் போகி, மஹாஜிஷிகளுடைய ஸ்ரீபாஹங்களை நமஸ்கரித்து, தத்ஸந்நியியிலே தன்னுடைய க்ரோய கஷாயோத்ரேகத்தினு லாகிய ப்ரபாஹத்தினையெல்லாம் ஆலோசித்து,

* ககாதிபன் (கேசராதிபதி) என்று மூலம். 67: 554.

1. ப்ராப்தியாயினர்.
2. பாபி ஜநங்கள்.
3. வசநப்ரவசந.

'மஹாதுஷ்கர்மம் என்னுற் செய்யப்பட்டது' என்று நிந்தாமர்ஹணஞ் செய்து, ஸமாரோபித்ப்ராயஸ்சித்தஸுஹபரிணாமநிரதனுகிப்போகித் தன்னுடைய ஹவநலோகம் ப்ராபித்தனன்.

மாயனுடைய மாயாவ்யாமோஹிதராகிய ஸாரணஜநங்களெல்லாம் அவனுடைய மாயாவஸாநத்தின்கண், இவனும் மற்றுள்ள யார்மிகஜநங்களாலும் [1]யிக்கரிக்கவும் ஸிக்ஷிக்கவும் பட்டு நிவ்ருத்ததுர்மார்முத்தராகி, ஸத்யர்மாநுஷ்டாநம் தலைநின்றனர். தீர்வகாலம் ஸம்ஸாரஸீலத்தராகிய நீசஜநங்களெல்லாம் மஹாகாளனுடைய ஸத்யவாஷோபதெஸத்தினை நாராதிகுதமாயைபோலும் என்று கருதுதலாலும், மியுாத்வ ஹேஷிதஜ்ஞாநவ்யாமோஹத்தாலும், தயாதுஹவநஸீலத்தராதலாலும் உர்மதியாகிய பர்வதோபஷிஷ்டதுஷ்டயஜ்ஞத்தினை யயாஸக்தி அநுஷ்டித்துவாராநின்றனர்.

இப்பெற்றி, துர்மார்முப்ரவர்த்தநப்ரபஞ்ச வ்யாவர்ணநமாகிய புராணகையினை அதிஸயமதியாகிய மந்த்ரி சொல்லுதலுமே, ஸஹாபதியாகிய உஸரயப்ரஹுதிஸஹாஜநங்களெல்லாம் ப்ரகம்பிதஹுதய ஸிரஸ்கராகி, 'அஹோ மஹாகாளனுடைய க்ரோயாதிகஷாயோத்ரேகமிருந்தவா! அஹோ பர்வதனுடைய மாநகஷாயாதிரேகமிருந்தவா! அஹோ வஸுராஜனுடைய மாயாகஷாயவிலஸிதம் இருந்தவா! அஹோ ஸமுராராஜ ஸகிவாதிகளுடைய விஷயாஸக்திப்ரகாரலோஹ மாயாதி விஜ்ரம்ஹணம் இருந்தவா! அஹோ நிவ்ருணராகிய பாபிஷ்டருடைய ஹிம்ஸாநந்தபரிணாம மிருந்தவா! ஹந்த! ஹந்த!! தத்பாபவிபாகத்தால் ஸப்தமநரகவேதநாப்ராப்தி யிருந்தவா! அஹோ நாரதுணிய கருணைகனுடைய ஹுதயமத ஸுர்மவாத்ஸல்யயர்மயுாந தத்பரதையால்ஸர்வார்யவிஜி[2]ஸம்ப்ராப்தி இருந்தவாறு,' என்று ஸமுதீவொஷித்து க்ரோயாதிகஷாயங்களை யயாஸக்தி பரிஹரித்து, ஸம்ஸாரவைராகுய ஸுர்மாநுஷ்டாநதத்பரராகி, கயாப்ரகாஸகனுகிய ஸிவோத்தமனை ஸ்துதித்தனர்.

இப்பெற்றி துஷ்டயாகஸமுத்பத்தியினைச் சொல்லியபின், மஹாபலன் என்னும் ஸைநாபதி சொல்லுவான்.

'ஜநகராஜனுல் ப்ரகுதமாகிய *யாகவியி ப்ரஸஸ்தமேயன்றி அப்ரஸஸ்தமே யாக. நமக்கு இதில் என்னை கார்யம்? குமாரர்களது வாஹுவலப்ரவ்ருத்தியும் ஸ்த்ரீரத்நலாஹமும் விஜிப்பதன்றே கார்யமாவது?' என்றனன். என்றலுமே, உஸரயனும் அவ்வாறே நிஸ்சித

1 யிக்கரிக்கவும் பட்டு. 2. ஸம்ப்ராப்தி ஸம்பத்தி யிருந்த.

* ஜனகன் வேடர்படைகளை அழித்தற்பொருட்டுத் தசரதனைத் துணை வேண்டினன். ராம லக்ஷ்மணர் சென்று பொருது வென்றனர். பம்பா. 435—71.

கார்யத்தஞகியும் ப்ரஸ்நார்யவேஷியாகிய புரோஹிதனை ப்ரஸ்நஞ் செய்தன ஞக, நிமித்தபுராணஜ்ஞர்களாலே நிர்ணீதார்யஞகிய புரோஹிதன் சொல்லுவான்: குமாரரிருவரும் போயிஞல் ஒருவிவாஹமு மின்றியே யாம விவாஹவியி இரண்டினையும் முடிப்பதாஉஞ் செய்வார்கள்; காலாந்தரத்து ராவணப்ரதிவாஸுவனை அஹிஹவித்து த்ரிவண்டாயி-பதியாவதுஞ் செய்வார்கள். ஒரு ஸம்ஸயமும் இல்லை. [1]தத்ப்ரமாண முஞ் சொல்லுதூஉம்.

யாதகீஷண்ட பூர்வமேரு ஹாதகேக்ஷத்ரத்து ஸாரஸமுச்சயம் என்பது நாடு. நாமபுரம் என்பது நமரம். ராஜா நரவெவனென்பான். அவன் ஒருநாள் அநந்தரென்னுங் முணயரை நமஸ்கரித்து யர்ம ஸ்ரவணநந்தரமே நிர்விண்ணராஜ்யஹொமத்தஞகி, ஹொமவெவன் என்னும் புத்ரன்மிசை வைத்த ராஜ்யபாரத்தஞகித் தபஸ்சரணம் பண்ணிச்செல்லாநின்றனன்; சபலவேஷன் என்னும் விதூ்யரன் தன்னுடைய அந்தஃபுரபரிவாரத்துடன் விமாநத்தேறும் போகின்றனைக் கண்டு, நிதாநஞ்செய்து, காலாந்தரத்து ஸௌயர்மகல்பாமரஞகி மீண்டுவந்து விதூ்யரகுலத்து ராவணஞயினன். அஃதாமாறு—

விதூ்யரலோகத்து ஊகிணஸ்ரேணியின்கண் மேவகூட புராயிபதி விநமிஸந்தாநத்துள்ளான் ஸஹஸ்ரதீவன் என்பான். இவன், ஜ்யேஷ்டபுத்ரஞகிய ஜ்ஞாதியொருவனால் வாயிதஞகி, அது விட்டுப்போந்து ஸமுதூ்ரத்துள்ளால் த்ரிஸிவரி என்னும் திரிஸிவர மயூக்து லங்காபுரியினைச் செய்து அதனிலிருந்து முப்பதினாயிரம் ஸம்வத்ஸரம் ராஜ்யபரிபாலநஞ் செய்து போயினன். அவனுடைய புத்ரன் ஸஹதீவன் இருபத்தையாயிரம் ஸம்வத்ஸரமும், அவனுடைய புத்ரன் பஞ்சாஸத் தீவன் இருபதினாயிரம் ஸம்வத்ஸரமும், அவனுடைய புத்ரன் புலஸ்த்யன் பதினாயிரம் ஸம்வத்ஸரமும் ராஜ்யம் பண்ணி-ஞர்கள். அக்காலத்து, புலஸ்த்யன்தெவிமேவஸ்ரீபுத்ரஞகிய *உஸதீவன் என்னும் பெயரினையுடைய ராவணன்என்பான் ஆயினன். அவனுஷ்யம் [2]பதினாலாயிரம் ஸம்வத்ஸரம்; ஸரீரோத்ஸேயம் பதினைந்து வில்லு. நீலவர்ணத்தன்; உஸாநநவிஸதிவாஹுக்களால் விக்ரியாபரன்.

---

1 தத்ர

* இவன், பாதாளலங்கையில் ஸுமாலிக்குப் புதல்வனுகிய ரத்நஸ்ரவன் என்பவனுக்கும் வ்யோமபானுவுக்குமகளாகிய கைகஸிக்கும் பிறந்தவன். இவனுடன் பிறந்தவர் பானுகர்ணன், சந்த்ரநகி (கரன்மனைவி), விபீஷணன் என்பார். இவன் பிறந்த பத்தாம்நாளில் பீமன் என்னும் அர்க்கன் கொடுத்த நவமுகரத்நபரணத்து மணிகளில் இவன்முகம் பிரதிபிம்பிக்க, இவனுக்குத் தஸமுகன் என்று பெயரிட்டனர். பம்பரா. 10: 138—144. வச.

2. பதினாயிரம்.

இவன், ஒருநாள் *மண்டோதரி என்னுந் தெவியொடுகூட விமா நமேறிச் சென்று வநக்ரீலாபரனுகி ஒரு வநம் புக்கு விளையாடாநின்றனுக, அளகாபுராயிபதி அமிதவேமன்புத்ரி மணிமதி, ஸாதாரணவர்ஷம் நோன்பு கொண்டு பூர்வஸேவை முடித்து ஒரு வநப்ரதெசத்திலிருந்து விநீயை ஸாயிக்கின்றனளைக் கண்டு, ராவணன் மதநோந்மாதவேகத்திற் சென்று ஸம்ஸர்பர்ஷித்தனன். †அவளும் விதூராவிவாநனுயினன் என்று, அவன்மேல் ப்ரதீவேஷத்தால் அவஜ்ஞையாகிப் போயினள். ‡ராவணனும் ஸலஜ்ஜனுகி, 'ஆதரத்தால் தாங்களே அநிலவிதாத ஸ்த்ரீயரை ஸ்பர்ஷியேன்' என்று வ்ரதம் கைக்கொண்டு, லங்காபுரம் ப்ரவேசித்தனன். மணிமதியும் ராவணன்மேற் ப்ரதீவேஷத்தால், 'இவனுக்குப் புத்ரியாகிப் பிறந்து இவனுடைய ஸெளாதாதஸெளமெல்லாம் போக்குவன்' என்று நிதானஞ்செய்து மரித்து, மண்டோதரீகர்ஸமாஸ்ரயித்துப் பிறந்தனள். உத்பத்தியாதலுமே ஸுமிகம்பாதி தூர்நிமித்தங்களாயினமை கண்டு, 'ராவணனுக்கு மரணம் அவச்யம் ஸாவியாகும்' என்று சொல்லிய நைநமித்திகவசநம் கேட்டு ராவணனும் ஸயப்பட்டு, மாரீசனை யழைத்து, 'புத்ரியினைக் கொடுபோகி, தெளாந்தரத்து விடுக' என்றனன்.

மாரீசனும் போகி மதாதெவியினைக் குறுகி, 'இவ்வண்ணம்' என்றனன், தெவியும் ஸோகாக்ராந்தையாகி, ஸ்வாமிஹத்தியாலே புத்ரியை மஞ்ஜூஷையில் வைத்து, மாணிக்யங்களெல்லாம் மருங்கு பரப்பி, அவளுடைய ஜாதகபத்ரத்தினையும் அவ்வழி யிட்டு, மாரீசன்கைக் கொடுப்ப, அவனும் கொண்டுபோகி மிதிலாபுரோத்யாநபார்ச்வத்து ஸுமிஸோபாயநை பண்ணுவானெருவன்முன்னர் ஸுமியுள் நிகூடபித்து நின்றனனுக, §ஸுமிஸோபகனும் ஹலமுவத்திற் புறப்பட்ட மஞ்ஜூஷையினைக் கண்டு கைக்கொண்டுபோகி, ஜநகராஜனுக்குக் காட்டினன்.

அவனும் அதனைத் திறந்து மணிமுணங்களது மத்யத்து மதாமாணிக்யம் என வளர்கின்ற ஸர்வாங்கஸுந்தரலக்ஷணஸம்பந்நியாகிய ஸத்புத்ரியினைக் கண்டு ஸம்ஹர்ஷத்தால் எடுத்துக்கொண்டு தத்ரஸ்யமாகிய தநுவதாரலேவபத்ர மெடுத்து நோக்குவான், ||'இவள் ராவணபுத்ரி

---

* இவள் ஸுரஸங்கீதகபுர அரசனுகிய மயனுக்கு மகள்: பம்பாரா. 10: 149. வச.

† பன்னிரண்டு வருடம் உபவாஸமிருந்து மெலிந்தவள். 68: 15.

‡ இது மூலத்தில் இல்லை. 68: 15—17.

§ திருஹநிர்மாணத்தின்பொருட்டு என்று 68: 24,5.

|| ஸீதை, ஜனகன்தேவி பெற்ற இரட்டைக்குழந்தைகளுள் ஒருத்தி என்பு பம்பாரா. 4: 16.

வீதை என்பாள். அப்பரமஸ்தநகூத்ரத்திற் பிறந்தாளாதலால் நாட்டினிற் [1]போகிடப்பட்டாள். இவளை எடுத்துக்கொண்டு வளர்த்தாற்கே புத்ரியாகும்' என்பதனைக் கண்டு, அதனை மறையாகக்கொண்டு, தன்னுடைய வல்லஹெயாகிய *வஸுயாஹெவியினுக்கு ஸுதையாகக் கொடுப்ப, வளர்ந்து கலாமுணவிஉ்ஞாரூபாஹிகளால் அதிஸம்பந்நையாயினள். இப்பெற்றியால் வளர்ந்த வீதாகந்யகையினுக்கு ராமகுமாரன் வரனுகும் என்பது புராணஜுதிப்ரவிதீயம். குமலமதியினைக் கேட்டருள்வாயாக என்றனன். உமரயனும் ரஹஸ்யமாக அழைத்துக் கேட்டனன். அவனும் 'அஃது அவ்வண்ணமே' என்று புரோஹிதவசந ஸம்வாஹியாயினன். ஆகவே, உமரயனும் அதிப்ரஸஹ ஞகி மஹாவலத்தொடுங் கூடக் குமாரரிருவரையும் போகவிட்டனனுக, அவர்களும் மிதிலாபுரம் ப்ரவேஸித்தலுமே ஜநகராஜனும் எதிர்கொண்டு புக்கு, ப்ரிய ஸமுசித வசநங்களால் ப்ரீதராகியிருந்து சிலதிவஸங் கழித்து, யாமவியாநாநந்தரம் விவாஹவியாநம் நிஷ்பஹமாயினபின்னை, உமரயமாஸநாதுரூபமாக ஜநகராஜன், குமாரர்களையும் வீதாரத்நத்நியையும் மஹாவலத்தினுடும் விடுத்தனன்.

அவர்களுஞ் சென்று உமரயனையும் தெவிமாரையும் நமஸ்கரித்தலுமே பரஸ்பரஹர்மநோபஜநிததுஷ்டிகளால் அதிப்ரஸஹராகி அமர்ந்திருந்தனர். பின்னும், ராமகுமாரன் ராஜபுத்ரிகள்எழுவரை விவாஹம் பண்ணினன். †லக்ஷ்மணனும் வயஸிவீதெவிமுதலாகிய ஷோயமகந்யகைகளை விவாஹம்பண்ணி ஸுவாதஹவந தத்பரராகிச் செல்கின்ற காலத்தின்கண் ஒருநாள், ராஜகுமாரரிருவரும் பிதுரஸந்நியாநத்து விநயோபசாரவியியால் ப்ரணதபரிரஸ்ஸினராகிநின்று, இதனை ‡விஜ்ஞாபித்தனர்.

'தெவனே, நீ இங்கெழுந்தருளியபின்னை நம்முடைய புராதநதெமமாகிய காமீவிஷய வாராணஸீபுரம் அநாயகமாகிக்கிடந்தது. இனி அதனை ஸநாயகமாகத் திருவுள்ளமாய் அருளவேணும்' என்னத் தம்முடைய மநோரயத்தினை ப்ரகடியாநின்று முகுளீகுதகரகமலத்தராயினர். உமரயனும் அவர்களுடைய வியோமோத்பத்திஹேதுவசநத்தால் ஸங்கல்பிஷ்டனேயெனினும் குமாரருடைய ராஜவிஉ்ராமந்த்ரோத்ஸாஹபெளர்யாதிமுணத்கர்ஷசோதிதமாகிய மநோரயத்தினையே

---

1. போக்கப்பட்டாள்.

* வீதேஹி என்று பம்பரா. 4: 2.

† சந்த்ரத்வஜன், தன் புதல்வியர் பதினெண்மரை லக்ஷ்மணனுக்கு மணம் புரிவித்தான். பம்பரா. 5: 105.

‡ விஜ்ஞாபித்த செய்தி விரிவாயுளது. 68: 56—76.

பரிபாலிப்பான் அரிது [1]மூயன்றெடுத்த ஸம்வாஹத்தனுகி, ராமகுமாரனுக்கு ஸாம்ராஜ்யபுரஸ்ஸரம் மகுடவந்தனம் கொடுத்து, தத்ஹாதா-வாகிய லக்ஷ்மணனையும் யௌவராஜ்யபட்டவந்தனஞ்செய்து, சாதுரங்ம வலஸமன்விதமஹாவிஹவத்துடன் விடை கொடுத்தனன்.

அவர்களும் அவனை விடைகொண்டு போகி வாராணஸீபுரம் ப்ரவேஸித்து, பௌரஜநபதாகிய ஸமஸ்தஜநங்களையும் தாநமாநாதி களால் ஸம்மாநஞ்செய்து தஷ்டாதிஷ்டபரிபாலந தத்பரராகி, ஜிநஸவநவிஹவமஹாத்ஸவஸேவாநிரதராகி, விதௌமொஷ்ரீவிநோதா-தரத்தராகி ராஜவிஹவோசிதமஹாவத்தரேளனினும் மகாயஜ்ஞா பரவஸராகி நிரந்தராய்ம் அகிலஷிதஸவம் அநுஹவித்துச் செல்லா-நின்றகாலத்து ப்ரவ்ருத்தமாகியது சொல்லுதும்.

ஒருகால் ராஜகுமாரரிருவரும் ராஜமந்த்ரி ஸேநாபதி பரிவார பரிவ்ருதராகி, ஸ்வர்மவிமாநம்போல்வதொரு நூத்தஸாலையின்கண் நூத்தநீதவாதவிநோதத்தராகியிருந்தனராக, ஜடாமகுடகுண்டிகா சிஹ்நத்தனுகிய விதௌய *நாரதன் வந்து புகுந்து ஒருசிறை நின்றனன். நின்று, ராஜவிஹவத்தினையும் ராமகுமாரஸாம்ராஜ்யாபிஷேகப்ரஹாவத் தினையும், லக்ஷ்மணனுடைய யுவராஜவிஹவத்தினையும் கண்டு வஹுவிஸ்மய னுயினனெனினும், தன்னை எதிர்கொண்டு ஸம்மாநஞ் செய்யாமையில் ஜநிவிஷயாஸுயாபரனுகி, 'இவ் விருக்கின்ற ஸீதாலக்ஷ்மியினை வாங்கி, இவர்களுக்கு மாநஹங்மத்தினை விளைப்பன்' என நினைந்து, குபிதனுகிப் போகி லங்காபுரம் ப்ரவேஸித்து, அநேகஸஹஸ்ரராஜாக்களாலும் மணவஹாமரர்களாலும் விதௌயநரபர்களாலும் ஸேவ்யமாநனுகி த்ரிவண்டாயிபதியாகிக் கும்ஹகர்ண விபீஷணஜ்யேஷ்டராதரகுமாரர்-களாலும் மேவநாதாஜிஸ்வபுத்ரர்களாலும் மாரீசமந்த்ரீஸேநாபதிக ளாலும் ஸமர்ப்பநவ்யாஜி வாரவிலாவிநீபரிவ்ருத ஷோடஸஸஹஸ்ர மஹாதெவீ † பரிவாராலங்க்ருதனுகியிருந்த லங்கேஸ்வரனைக் கண்டனன்.

கண்டனுமே லங்கேஸ்வரனுங் கண்டு ப்ரியவசநஞ் சொல்லி, ஆஸநங் கொடுத்தனன். நாரதனும் ஆஸீர்வாதபுரஸ்ஸரமாக அதனி விருந்தனனுக, ராவணனும், 'முநிவரனே, எங்குநின்றும் என்ன காரணத்திணுல் வந்தனை?' என்ன, நாரதனும் தாபஸோசிதஸம்ஹாஷ ணத்தனுகியிருந்து; 'ராஜந் நகரனே, நின்னுடைய ஆஜ்ஞாகிரணமொசர மல்லாதவிடம் உளதோ, இலதோகொல்! என்று ஸங்கிதனுகி, தத்பரீ

---

1. மூயன்றெடுத்து ஸம்வாஹத்த.

*, இவ்வரலாறு மூலத்தில் இல்லை.

†, பரிவாரங்களாலும் அலங்க்ருதனுகி என்றிருப்பின் அமையும்.

கூசார்யியாகி ஸமஸ்தராஜமஹரிஷிகளிலும் பரிஹரிக்கத்துவருகின்றவிடத்து, இக்ஷ்வாகுவம்ஸதிலகராகிய ராமலக்ஷ்மணரால் அபிஷ்டிதமாகிய வாராணஸியினை ப்ரவேஸித்து, நினது ஆஜ்ஞாப்ரஹாவஞ் செல்லாமை அங்கே கண்டு; மஹாமண்டலேஸ்வரனே, நின்னை நிஷேதித்து ஆகுலித சித்தையின ஞயினேன். ராமகுமாரனுடைய அர்யாஸநத் திருந்த ஸ்த்ரீரத்நமாகிய * ஸீதாலக்ஷ்மியினைக் கண்டு, "ஹந்த ஹந்த! த்ரிவண்டாயிபதியாகிய லங்கேஸ்வரனுக்கு ஆஜ்ஞாஹங்மமேயன்றி, காமஸ்வாதுஹவநமும் இலதுபோலும்!" என நிஷேதித்து, நின்மேலுள்ள அதிஹரபரதையாலே நின்னைக் கண்டுபோவான் வந்தனன்' எனச்சொல்லி, ராவணனை மஹாகோபாவேஸத்தால் ப்ரக்ஷோபிதசித்தத்தனாகச் செய்து, மீட்டும் ஸ்வஸ்யாவேஸதத்பரனாகிய மந்த்ரவாதியேபோல ஸீதாதெவிரூபலாவண்யோத்யவிலாஸகலாகௌஸலாதிகளை விஷயமாகவுடைய வசநரசநைகளாகிய மந்த்ரபதங்களை ரஹஸ்யமாகக்கொண்டு ராவணன்முன் இருந்து ஜபித்தனன். ஜபித்தலுமே, மதநஹரிஹாவிஷ்டஹ்ருதயத்தனாகிய ராவணனைப் பார்த்து நாரதன் சொல்லுவான்.

'ராஜாதிராஜனே, மஹாராஜ்யபரிப்ராப்தோத்யனாகிய ராமனும் யௌவராஜ்யபதஸ்தலக்ஷ்மணனும் வாராணஸியினை ப்ரவேஸித்து, கந்யாதாநஸம்மாநாதிகளால் விஸ்வநரபாலரையும் [2] ஸம்பந்தராகச் செய்துகொண்டு இராநின்றார்கள். அதனாலே உனக்கு அவர்களுடன் யுத்தம்பண்ண முடியாதுபோலும்! இந்த விபரீதத்தினைத் தவிர்வாயாக' என்றுசொல்லி, அவனது கோபாக்நியினை ப்ரதீப்தமாகச் செய்தனன்.

ராவணனும், 'எனது ப்ரஹாவத்தை அசிரகாலத்திலே கேட்பாயாக' என்று, அவனை விடுத்து. மந்த்ரஸாலையினை யடைந்து மாரீசாதிமந்த்ரிகளை நோக்கி, நாரதப்ரோக்தவ்ருத்தாந்தமெல்லாம் அறிவித்து. 'ஸீதாரத்நஸ்வீகாரோபாயம் சொல்லுமின்' என்றனன். மாரீசனும், 'மஹாராஜாதிராஜரே' ஸதருக்களல்லாதாரையும் ஸதருக்களாகச்செய்தல், மித்ரரையும் மித்ரரல்லராகச் செய்தலோடொக்கும்' என்பதுமுதலாயின சொல்லி, மீட்டும் ஸவிநயமாக அஞ்சலி செய்து, 'ஸ்வாமியே, மந்த்ரிகள்செயலாவது ஹிதகார்யோத்ஸாஹமும், அஹிதகார்யநிஷேதமும் மாகும். நின்னால் அருளிச்செய்யப்பட்டது அந்யதாரபஹரணம். அபயமும் அயஸஸ்கரமும் பாபாநுபந்தியும் ஸாதுஜநநிந்திதமுமாகிய இது மஹாபாதகம். இதனைச் செய்யில், அநார்ய மாகும்' என்று விஜ்ஞாபித்தனன்.

---

1. சிந்தைய ஞயினேன் என.

* ஜனகன் தன்மகளை உனக்குத் தாராமல் இராமனுக்குக் கொடுத்ததைப் பொறுமல் நின்னைக் காண வந்தேன் என்றான். 68; 99,100.

2. ஸம்பந்யமாக.

ராவணனும் அவனை மீட்டும் அபிகேஷபித்து நோக்கி, 'இஷ்டகார்யவிவர்தமாகிய வசநங்களைச் சொல்லாது, மாரீசமந்த்ரியே, ஸீதாபஹரணோபாயமே சொல்' என்றனன். மாரீசனும், அவனுடைய அஹிதிவேஷம் அதிவார்யம் என அறிந்து சொல்லுவான்.

'தெவனே, அவ்விடத்தே மூவரியாயினுளொருஸ்திரியினை விடுத்து ப்ரகாராந்தரத்தாலே ஸீதாதெவியை நின்பக்கலே அநுரக்தசித்தத்தினளாகச் செய்து, பின்னை அதற்குத் தக்கது செய்தும்' *என்றனன். அவனும் அவ்வண்ணம் ஸம்வதித்து, ஸ்த்ரீபுருஷஸம்யோக வியோக ப்ரணயகலஹாதிகாரணத்தில் சாதுர்யமுடைய விதூராபரபர்த்ருப்ரவிபினை நோக்கித் தன்னுடைய ஹ்ருதயமதமாகியதனை யாசித்தனனாக, 'தெவனே, ஹித்திமதமாகிய சித்ரரூபமே எனினும் நின்னுடைய ரூபமாண, ஸம்பத்தியிலே அநுரக்தசித்தத்தினளாகச் செய்தற்கு அருமையுளதோ!' எனச்சொல்லி விடைகொண்டு போகாநின்றவள், †தன்னுள்ளத்தே கருதுவாள்: 'யான் போகி ஒரு மாயாரூபங் கொண்டு யாதானும் ஒரு ப்ரஸங்கத்தாலே ஸீதாதெவியது சித்தத்தினை ஸ்கலிதமாகச் செய்து, பின்னை, ப்ரியவசநஸம்ஹர்ஷணவேலையின்கண், "ஸுந்தரியே, என்னை ராவணனுடைய மூலதாவியாக அறிந்தருளுவாயாக. ஸ்ரீமதியே, லங்கேஸ்வரன் இதுபொழுது நின்னுடைய முணஸ்தவநங்களிலே ஸமநுரக்தசித்தத்தனதலாலே விக்ரியாபரிணதஹ்ருதயனாகித் தன்னுடைய பத்துமஸ்தகங்களாலும் நின்னை நோக்கியே செய்யப்பட்ட ப்ரணமங்மலக்ரியையினுகி, தன்னுடைய பத்துவாயினுலும், 'ப்ரஸீத, ஸீதாதெவி' என்னும் மஹாமந்த்ரஜப தத்பரனுகியிருந்தனன். மஹாதெவியே, அவனுக்கு நின்னுடைய திவ்யரூபத்தை ப்ரத்யக்ஷமாகச் செய்தருளி, அவனுடைய ஹ்ருதயகரண்டகஸ்யமாகிய ராமதுங்குமபங்கத்தாலும் அவனுடைய விகவிதவிம்ஸதிநயநகுவலயங்களாலும் அர்ச்சிதபாதத்தையாகி, அவனுலே உத்தமாகிய வக்ஷஸ்ஸ்யலமணிபீடத்துள் ஒருமுறையிருந்தருளி அவனுடைய சித்த ஸந்தாபங்களைத் தீர்ப்பதாகிய ப்ரார்யநாவஸ்தி செய்தருளுகையிலே திருவுள்ளமாகிய நின்னுடைய மூவப்ரஸாதமாகிய ஸஞ்ஜீவநபரமௌஷயங் ‡கொண்டு போகி, ராவணனுடைய ப்ராணன்களை ஸந்தர்ப்பித்து மீண்டு வருவல்' எனப் போகி, வாராணஸீபுரம் ப்ரவேசித்தனள்.

---

*. விரக்தளாகில், பலாத்காரத்தாற் கொண்டு வரவேண்டும் என்பது மூலம். 68: 123.

†. தன்னுள்ளத்தே கருதுவனவா யுள்ளவை மூலத்தில் இல்லை.

‡. இதிலிருந்து வாக்கியம் முடிய அமைதியாயில்லை.

ராஜகுமாரரிருவரும் தத்தம் தெவீபரிவாரத்துடன் போகிச் சித்ர கூடம் என்னும் நந்தநவநத்து லீலாஸுவவிநோதத்தராகி, *வநக்ரீடா விஹாரஞ் செய்தபின்னே, [1]ராஜகுமாரரினீங்கி, †ஏகாந்தமாகியதொரு ப்ரதெஶத்துப் புஷ்பப்ரவாளஹாரத்தாலே தளர்ந்து அசைகின்ற ஶாவொப ஶாவெகளால் அலங்கரதமாகிய அஶோகதருமூலமத மரகதமணி ஶிலாதலத்து, தன்னுடைய பரிவாரவநிதைகளால் பரிவரதையாகிய ஸீதாதெவி தநீவநலதாலக்ஷ்மியேபோல மகிழ்ந்திருந்தனளாக, தத் ப்ர தெஶமதையாகிய ஶுகர்ப்பநவியும் ஆகாஶதலத்து மறைந்துநின்று ராஜகுமாரரையும் ஸீதாதெவியினையுங் கண்டு கண்மகிழ்ந்து விஸ்மித ஹரதயத்தினளாகி வார்யக்யபராங்கோடி யடைந்ததொரு ஸ்த்ரீரூபத் தினை வகுத்துக்கொண்டு, அதனை முக்யபுஷ்பமால்யாஞ்ஜநாதிகளாலும் தவஸ்யாதரூபமல்லாத வலயாதிகளாலும் அலங்கரித்துக்கொண்டு, யாதானுமொரு வ்யாஜத்தால் தெவியிருந்த ப்ரதெஶத்தைச் சென் றணு கினள். ப்ரஹாஸமுவ ‡பரிவாரஜநங்களால், 'ஸுந்தரியே, நீ யார்?' என்று வினவப்பட்ட ஶுகர்ப்பநவியும், 'இவ் வநபாலகன் §ஹார்யை' எனச் சொல்லி, அஞ்ஜலிமுகுளிதஹஸ்தத்தினளாகி ஸீதாதெவியினை ப்ரணமஞ் செய்தனள்.

தெவியும் முறுவல் கொண்ட முவத்தினளாகி நோக்கினள். ஶுகர்ப்பநவியும், 'ஸ்வாமிநி என்னை நோக்கி ப்ரஹாஸஞ் செய்த காரணம் என்?' என்றனள். தெவியும், 'அவ்வையே, நின்னுடைய அவஸ் யாதரூபமல்லாத ஹரிதீராஞ்ஜநாலங்காரம் ஹாஸ்யகாரணம்' என்ற னள். ஶுகர்ப்பநவியும், 'ஶ்ரீமதியே, [2]ஹர்தபுருஷப்ரீதிஹேதுவாக அலங்காரவிஶெ செய்யப்பட்டது. தத்ப்ரீதிகாரணமல்லாத ஶரீரம் ஏத ஶரீரஸதபமன்றே?' என்றனள். தெவியும், 'அவ்வையே, வயஸ்வினுல் அயிக [3]வரதீயாப்யமாகியநின்னுடைய ஶுஷ்கவருக்ஷஸதபஶரீரத்தின்- கண் ஸம்ஸ்காரம், ஶவஶரீரஸம்ஸ்காரம்போல், நினக்கும் பிறர்க்கும் இனி மந நஸுவா நந்தஹேது [4]வாகில்லாதபோலும்! இனி இந்த ஶரீரலல

* வனவிஹாரம் ஜலக்ரீடை இவை மூலத்தில் விரிவாயுள. 68: 130—47.

1. ராஜகுமாரர் நீங்கி.

† ஜலக்ரீடையின்பின், ராமன் அந்தப்புரத்தோடே மனோஹரமாகியதோ- ரிடத்தில் இருந்தான் என்று மூலம். 68: 148.

‡ ஶுஷதேவிகளால் என்று மூலம். 68: 154.

§ தாய் என்று மூலம். 68: 155.

சீதையை நோக்கிக் கூறியனவாயுள்ளன சில, ஶுஷதேவியரை நோக்கிக் கூறியனவாக மூலத்தில் உள்ளன. 68: 156—60.

2. ஹர்தபுருஷநேஹது.
3. இது சரியான சொல்லன்று.
4. வருகில்லாது.

மாக, ஜந்மாந்தரத்தில் இஷ்டவிஷயாநுஷ்வநுஹேதுவாகிய ஸீலமுணங்களையே ஸம்ஸ்கரித்தல் தக்கதுபோலும்' என்றனள்.

ஸுர்ப்பநகியும் 'எம்பெருமாட்டி, [1] விஜ்யாவிஷவவைகல்ய மல்லது குலஜாதிரூபலாவண்யகலாகௌஸல்யாதிமதோஷாஜ்ஞாதிஸயமுணங்களால் ராமஹஜுன் லங்கேஸ்வரன் என வேற்றுமையில்லை என்னும் பெருமையினையுடைய நம்பெருமானுடைய நயநஹஜுயஸௌந்தர்யங்களைக் கவர்ந்து சிறைகொண்டிட்ட நின்னுடைய ரூபலாவண்யஸௌஷாதீயாதி முணவிஷவங்களை யாதொரு தபோவியாநத்தாலே எய்தியருளினை? யானும் தத் தபோவியாநத்தாலே தாஜுஸ புருஷாகிலாஷஹேதுவாகின்ற ஸ்த்ரீரூபப்ராப்தியிலே தத்பரை யாயினேன். எனக்குத் தஜுபாயம் அருளிச்செய்க' என்றனள். * ஜெவியும், 'அவ்வாய், நின்னுடைய பேதைமை இருந்தவா கண்டாய்! தபஸ்சரணஷலமாக நீசமாகிய ஸ்த்ரீரூபத்தினை அகிலஷிப்பாரும் உளரோ!' என, 'இவ்விடத்து நீசத்வம் என்?' என்றனள். ஜெவியும், 'அன்னாய், இதுகேளாய். இந்ஜுனுடைய ஜெவியேனினும் ஸ்வதந்த்ரம் ஒருவழியும் இல்லை. ஸகலசக்ரவர்த்திபுத்ரியேனினும் † பரபுருஷபாஜுபரிசரணதையாலல்லது வாழ்தல் இல்லை. தன்னுடைய ஹர்த்தாவினுலும் மந்த்ரமாலையுள் அந்தர்ஹாவிக்கப்பாடுமில்லை. மோக்ஷமார்முமாகிய தபஸ்சரணயோக்யதையும் உளதன்று. அல்லதும், வையவ்ய வர்ய்யஹாவ ஸபத்நீத்வ ப்ரஸவநாஜிகளில் வரும் மஹாவேஜுனைகளாலும் ஒரு குறையில்லை. அல்லதும், ஸ்வஜாதிகுலாபவாஜு மலீமஸமாகாதபடி தம்மைப் பரிஹரித்துமுடித்தல் சாலவும் புண்யவதிகட்கல்லது ஸம்ஹவியாதுபோலும்! அல்லது, காகாதிஸஜுஸ்ரீகளாகிய ஸாமாந்ய வநிதைகளுடைய நீசஹாவம் இஹபரலோகத்தில் ப்ரஸித்தம். பரலோகத்திலும் அவர்கட்கே ப்ராயேண திர்யக்மதிஹேதுமண மாகும். ஆயினும், ஸ்த்ரீரூபத்திற் பெறப்படுமது அதிதுர்லஹமாகிய உச்சகுல மொத்ரிகளான் மெச்சவும்படுவது ஸத்முணம் ஒன்றுண்டு, பதிவ்ரதாஹாவமென்பது. தத்முணஸம்பந்யத்தினுல் ஸ்த்ரீரூபமும் ஸ்லாவ்யமேயாகும். தத்முணவதிகளாயினர் ஸாபாதமுக்ரஹஸாமர்யஜு மூடையராவர். அவர்களே தம்முடைய ப்ரஸாஜுதாரூபம் ஆக்கும் அந்த்யகாலத்து, அயிக முணஸீலபரிபாலநத்தால் ஸுமதிப்ராப்தியும் உடையராவர். அல்லது, ஸ்த்ரீகளுக்கு ஹிஷணமாவதும், ஸ்த்ரீத்வம் எனப்படுவதும்,

---

1. விஜ்ஞாலமாகக் கைவல்யமல்லது.

* ஸுஷ்டதேவிகளாற் பரிஹஸிக்கப்பட்ட ஸுர்ப்பநகியை ஸீதை கருணையோடு நோக்கி, 'என், ஸ்த்ரீத்வம் விரும்புகின்றாய்?' என்று பெண்பிறவித்துன்பத்தை எடுத்துக் கூறினள். 68: 159—73.

† பரமபுருஷ என்றும் பாடம். 'சக்ரவர்திஸுதாநாம் ச பரபாதோப ஸேவநா.' 68: 168.

ஸஹஜலஜ்ஜாபூஷணஸம்பன்னியாகிய தத் பதிவ்ரதாஹாவமே. அவர்-களுக்கு யர்மமாவதும் தபஸ்சரணமாவதும் அதுவேபோலும். தத் பூஷணம் ஒன்றினையுமே தமக்கு ஸர்வஸ்வமாகக் கருதியிருக்குந் திருவுடை யாரேகண்டாய்! தத்தஜ் ஜாதிகுலங்கட்கு அபவாஹான்யகாரத்தினைப் பரிஹரித்தலாலே, பெருவிளக்கமாகிநிற்கும் [1] பெருமைய ராகுப. அதனால், தத் பூஷணம் ஒன்றுமே திவ்ய நமாகஸ்த்ரீத்வமும் தபஸ்சரணமயமாகக் கருதுதல் தக்கதுபோலும். அல்லது, தகாது கண்டாய்' என்றனள்.

என்றளவிலே, ஸுமர்ப்பநகியும் தெவியுடைய சாவுர்ய விவேக வொயவிநயபூஷண பதிவ்ரதாஹாவப்ரஸாதத்தாலே தன்னுடைய ஹ்ருதயமதஜ்ஞ ஹவ்யாபாரவ்ருத்திவிஜ்ரும்மமாகிய யர்மங்கள் ஒன்றும் தத்ர ஸம்ஹவியாமையினை நிஸ்சயமாக அறிந்து, விதிவ்ருத்தப்ரதிஜ்ஞா ஹ்ருதயத்தளாகி விடைகொண்டு போகி, ராவணனைச் சென்று கண்டு, 'தெவனே, * வீதாதெவியினுடைய சித்தவ்ருத்தியினை மஹாமேருசலந கரண ஸாமர்யமுடையராலும் சலிப்பித்த லரிதுபோலும். பல சொல்லி என்னை! ஹ்ருனே, † தத் பதிவ்ரதாஹாவப்ரதாபத்தால் ஹஸ்மமாகுங்கொல் என்று ஹயாதிரேகத்தால் ஹவஹஸிப்ராயம் நிவேஹநமாத்ரத்திலும் அபக்தையாகிப் போந்தனன்' என்ன, அவளை அபிசேஷபித்துநோக்கி

அலைவட்டங் கிடந்த வல்குற் கதிபதி யாகும் பெற்றி
கலைவட்டங் கிடந்த வல்குற் காரிகைக் கறிவித் தாயேல்
முலைவட்டங் கிடந்த முத்த மாலைமென் முறுவ லாளென்
சிலைவட்டங் [2] கிடந்த தோளைச் செறிதற்கை யுறவு முண்டோ?

என் றிவைமுதலாயின சொல்லி, ஸ்மரஸரபதநங்களாலே ஜர்ஜ்ஜரீகுத ஹ்ருதயத்தனாகி, தயுஸேநாபமஹேதுஹேதாஹ்ருதெளஷயாஹிலாஷி யாகி ஸ்வயமேவ மாரீசஸஹிதனாகிப் புஷ்பகவிமாநமேறிச் சித்ரகூட வநம் ப்ரவேஸித்துச் சிறிதுபொழுது வநமேவபடலங்களுள் மறைந்து நின்று, [3] ராமஹ்ருனுடன் ஏகாந்தமாகிய சிலாதலத்திருந்த வீதாலக்ஷ்மி-யினைக் கண்டு ஸந்துஷ்டனாகிய இராவணனுடைய ஆஜ்ஞாபரவஸனாகிய மாரீசமந்த்ரியும் ஒரு ‡ மாயமானாகி வருதலும், அது கண்ட மஹாதெவி,

1. பெருமையாரும்.

* இவ்வாக்கியம், ஸுமர்ப்பநகி தன் உள்ளத்தில் எண்ணியதாக உளது மூலத்தில். 68: 178

† இது ஸீதை கூறிய வாக்கியமாக உளது மூலத்தில். 68: 177.

2. பொருததோளை.

3: ராமஹ்ருன் ஏகாந்த.

‡ மான் வரலாறு பம்பராமாயணத்தில் இல்லை. லக்ஷ்மணன் கரனோடு பொருகையில் வஞ்சனையால் இராமனைப் பிரிவித்துச் சீதையை விமானத்திற் கொடுபோனன். பம்பார். 9: 97—102.

'தெவனே, பார்த்தருளாய். இந்த ரமணீயமாகிய ஹரிணம் கண்களைச் சிறைகொள்கின்றது' என்று குதூஹலத்திணைடும் பார்த்தனள். பார்த்தலுமே, ராமஹ்ருன், அவள்மநோஹரியபரிபூர்ணரூபமாக, தொடுகழலடியதிற் சுருளிருங்குஞ்சி பொன்ஞாணிற் பிணித்துச் சுடர்மணிமிடை கடகக்கைவலயங்களைத் தோண்முதலேற்றித் தாண்முதல் விசைத் தொடர்ந்திட்டனன்.

[1]தொடர்த்தொடர்ப் படுவதொக்கும்தொ[ட்டி]டிற் சுருக்கிமெய்யைக்
கடக்கப்பாய்ந் திடஇ ளைத்துக் கறுகினைக் கறித்துக் காதல்
வடிக்கண்ணர் போல நோக்கும் [.....]
அடுத்தடுத் தணுகும் நீங்கும் அணியது போன்று சேய்த்தாம்.

அதனைக் * கண்டு மாயாஹ்ருமும்போலும் என்று ஸங்கியாகின்றும், அதனை வழிதொடர்ந்து சென்று மஹாவநம் [2]புக்கு, அதனை வளைத்துப்-பிடிப்பா னுளைந்து தடுத்தலுமே, [3]சுடரவன் மறைபவனைத் தொடர்வது போல மீதெழுந்திட்டு மேவபடலத்து [4]மின்னற்கொடிபோல் தத்ரூபம் அதர்ஸ்ய மாயிற்று.

அதர்ஸ்யமாயதனைக் காணுது மீள்வானுற்றவிடத்து, திசைகளும் நெறிகளுந் தெரியாவண்ணம் இருள் பரந்திட, அவ் வநப்ரதெஸத்து ஒரு மணிஸிலாதலத்து மஹாஸோகபீதனாகி இருந்திட்டனன்†.

ராவணனும் அவ்யதராமரூபத்தனாகி ஸீதாலக்ஷ்மிமுன்னர் வந்து, 'ஹரிணபோதகம் அகப்படுத்து நகரியிலே விடுக்கப்பட்டது. நகரப்ரவேஸ ஸமயமாகிய ராத்ரி வந்து புகுந்தது. ஸுந்தரியே, ஸிவிகையிலே ஏறுவாயாக' என்றனன். தெவியும் மாயாஸிவிகாரூடி புஷ்பகவிமாநம் ஏறினள். மாயாராமரூபத்தனாகிய ராவணனும் ராஜ வாஹநதுரக மேறி வாராணஸீநகரப்ரவேஸமார்முமாகிய மஹீதல மார்முதிவிஹ்ருமணத்தினை விதூராமாயையாலே மஹாதெவிக்குக் காட்டா-நின்று கொண்டுபோகி, லங்காபுரம் ப்ரவேஸித்து, தத்புரவாஹ்யோ-தூாநத்திலே தெவியை [5]இருத்தி, மநோஹரமாகிய தனது ரூபத்தினை ப்ரகாஸித்திட்டனன்.

தத்ரூபதர்ஸநஸமயோத்பந்ந லஜ்ஜைகளாலும், ராமரூப தர்ஸநாஹாவடாகிய மஹாஸோகத்தாலும் ஊர்த்வஸ்வாஸத்துடன் எழுந்திடப்பட்ட மஹாமூர்ச்செயளாகி,

---

1. துடரத்துடரத் தொடரப்படுவ தொக்குந் தொடிற்.
* தொடர்ந்து பின் சென்றபின், 'மாயாம்ருகம்போல் வருத்துகின்றது' என்முன். 68: 201.
2. புக்கவதனை. 3. சுடர்வனம் பறைப்பவனை. 4. மின்கொடிபோல.
† இராமன் ப்ராத்தியால் நின்றுவிட்டான் என்பது மூலம். 68: 203.
5. இருத்தி ராவணனும் மநோஹர.

உருமிடிப் புண்ட வருமணி நாகமெனத்
திருமணி நிலத்திற் றேவி சோர்ந்து
செய்த பாவையின் மெய்திரி வின்றி
மையலி னுயிர்த்து மடிந்துடன் கிடப்ப,

லங்கேஸ்வரனும் தன்னுடைய *விஜ்ராஹம்ம ஹீதியினல் மெய்யுறல் செல்லான் விதிர்விதிர்த்திட்டுத் தஜ்வஸரோசித ப்ரதிக்ரியாகுஶலிகளாகிய விஜ்ரயரிகளை நோக்கி, 'ஶீதஸ்ரஹிஜலபவ நாஜிகளால் இவளுடைய மூர்ச்சையினை [1]நிராகரித்து துணிருமின்' என விடுத்து, தன்னுடைய ராஜஹவநம் புக்கனன். அவர்களும் தத்ப்ரதிக்ரியாபரராகிய பொழுது ஜெவியும் ப்ரஜ்ஞையெயாகி ஸமந்ததஸ்ஸம்ஹ்ராந்தவீக்ஷணத்தளாகி, தன்னுடைய ப்ராணவல்லஹினையும் ப்ரியஸவிகளையும் பரிவாரஜநங்களையும் சிரகாலம் அஜ்ஸ்தமாகிய ஜெஶவிஶோஷங்களையும் காணுளாகி, [2]அபூர்வ மாகிய ப்ரஜெஶத்து அந்யராகிய வாரவநிதையர் தன்னை நோக்கிப் பரிவு கொண்ட ஹ்ருஜயராகிநின்றுரைக் கண்டு, 'அன்னீமீர், நீர் யாவிர்கள் ? இவ்விடம் யாது ?' என்ன, 'ஶ்ரீமதியே, நின்னுடைய [3]பரிசாரிணிகளாகின்ற நாங்கள் விஜ்ராயரிகள். நின்னுடைய ப்ரவேஶப்ரஜெஶம் லங்காபுரம்; ராவணனது' என்றலும், பின்னும் மூர்ச்சாஸவிஸமாலிங்நிதை ஆயினள். அல்லதும்,

அறிவுற்றங் கெழுந்த பாவை யமருல கத்துச் சென்று
பிறவிபெற் றவரைப் போல யாவிர்நீ ரிதுவென் என்ன
அறிவித்தார் யாங்கள் விச்சா [4]தரியரீ திலங்கை என்ன
மறியத்தான் மயங்கி வீழ்ந்தாள் வழுத்தரு வாளை யொத்தாள்.

பின்பும், தத் ப்ரதிக்ரியையால் லஜ்ஞையொயத்தினளாகி,

விம்மூறு துயரிற் கொம்மென உயிரா
விளைந்த தெல்லாம் உளங்கொள வுணரா
எழுதுகண் ணருவி யிணைந்திணைந் திரங்கலின்
ஒழுகுபு பொழிய முழுகிய மேனியள்
அழுதழு தலறி ஆ ! ஓ ! என்னும் ;
இணைபிரி யன்றிலின் ஏங்கி நீங்காத்
துணைவனை நினைந்து சோகமீ தூர்தர
வான்பழி சுமந்துநின் ஞளமலர்ச் சேவடி

---

* ககனகாமினீவித்யை. 68: 213.

1. நிராகரித்திட்.....
2. அபூர்வஜெஶமாகிய.
3. பரிசாரிணிகளாகநின்ற.
4. தரிய நிலங்கை யென்னும்.

யான்பிரிந் தேதில னிடவயி னிடர்ப்பட
மான்பின் ஏகிய மன்னவ னேயெனும் ;
மாயோன் செய்த மாய மானிடை
மாயவன் செய்த மகிழ்ச்சிகண் டருளி
ஆவதொன் றின்றி அதன்வழி யொழுகிய
நாயக னேயெனை நணுகாய் வந்தெனும் ;
கொற்றவன் றுணையே சூலவிள்ங்[1]களிறே
செற்றவர்ச் [2]செகுக்குங் கினத்தீ யுருமே
மைத்துன மலியே மன்னவ னேயெனும் ;
நாற்கடற் பரந்தன வேற்படைத் தாணையொடு
கூற்றுறழ் மொய்ம்பிற் கொடுஞ்சிலைத் தடக்கைத்
தம்பித் துணைவனிற் றனிப்படப் [3]பிரித்திட்
டெம்பெரு மானை பென்வயி னிறுவி
மாற்றவன் செய்த[4]மாய மானினை
நோற்றி லாதேன் நோக்கிய நோக்கின்
அருவினை யேனை[5]அருளிய மனத்தால்
மருவிய மாய [6]வுருவுதரற் கெழுந்த
வரிசிலைக் குரிசில மன்னர்பெரு மானை
மான்மறி தொடர்ந்துசெல் வாளரி போலக்
[7]கானெறி விடுத்துக் கடுவனம் புகுத்தி
மாயப் புணர்ப்பின் [8]மன்ன வனைநினைந்
தாயமுந் தாயருந் தோழியு மின்றியோர்
நொதுமல னாளன் விதிவழி யொழுகி
இடனிடை [9]யிட்ட சேய்மைத் தன்றியுங்
கடலிடை யிட்ட காப்பிற் றகிய
இலங்கை மூதூ ரிடுகிறைப் பட்டு
மலங்கு விழிமான் [10]வழிதொடர்ந் தருளிய
மன்னவற் குற்றதும் இன்னதென் றறியா
தின்னற்[11] [11]படவெனை இன்னண மிழைத்த
வினையே வலிதே [12]வினிதரல் புரிவாய்

---

1. கன்றே.
2. செருக்குஞ்சிலத்தி.
3. பிரிந்திட்.
4. மாயா.
5. இருளிய.
6. வுருவுதற்.
7. கோனெறிவிடக் கொடுவனம் புகுத்தி.
8. மன்னவனென நினைத், மன்னவனே நினைத்.
9. விட்ட.
10. வழிதேர்ந்.
11. படவினை.
12. வினிதா.

மனுவே யனையானை வார ணுசியில்
தனியொரு மான்மறி தன்பின் விடுத்தே
எனையுந் தனியே இவணிட் டதுவே.

சுழல்விழித் தறுகண் வேழத்
[1]தடக்கைபோற் றிரண்ட தோளாய்
உழைவிழி யாரொற் கொண்டா
ருறுவர்வெங் துயர மென்னும்
பழமொழி யதனை யோர்ந்தும்
பாவியேன் சொல்லைக் கேளா
[2]உழையின்பின் போன வேந்தே
உனக்குற்ற தறிகி லேனே.

அடலருந் திறலி னுயை
வஞ்சித்திட் டஞ்ச வன்னப்
[3]பெடையுறு நடையி னிரிற்
பெரியபா வஞ்செய் தேனைக்
குடிலவாள் [4]அவுணன் கொண்டு
போயினு னென்ன வென்னு
ருடைபுறங் [5]காணல் நாணும்
வீரனீ யுறு வ தென்னே!

[6]எனவும் பலவும் புலம்பினள் புலம்பாக்
கோப்பி கண்டு குலுங்குபு கலங்காச்
சாம்பிய மஞ்ஞையிற் சாய்ந்தனள் கிடப்ப
விஞ்ஞாயரிகள் விரும்பினர் சூழ்ந்துகொண்டு,

'ஸ்ரீமதியே, மஹாதெவியே. நின்னுடைய மஹாசோகத்தினை நிவாரித்து, ரூபலாவண்யசோபெஹளை ரக்ஷித்தருளாய். புராதநவைப்ய-வியோகஸம்யோகமெல்லாம் புராதநமாகிவருகின்றன அன்றே! புண்ய வதியே, நின்னல்லார்க்கு நெடுங்காலந் தவஞ்செய்தாலும் நினையலாவதன்று கண்டாய், த்ரிவண்ணாயிபதியாகிய லங்கேஸ்வரனது பெருமை; மஹாந்த்ர னுக்கும் ஸம்ஹரிப்பதன்று கண்டாய். மஹாந்த்ரனை ஸசிமஹாதெவி போலவும், ஹரதராஜனை ஸுஹ்ரைபோலவும், வஜ்ரஜ வனை ஸ்ரீ தி

---

1. தடக்கைவெற். 2. யுழையின்பின்.
3. பெடையருநடையி. பெடையரினடையி. 4. அண்ண.
5. காண நாணும்.
6. எனவும் புலம்பினள், எலவும் புலம்பினள்.

போலவும், ஸுந்தரியே நீயும் ஸகலஜகந்நாதஸ்வாமியாகிய லங்கேஸ்வரனை யடைந்து யௌவனஸுகத்தினை அநுபவிப்பதுவே தகுவதாக நினைத்தருளுவாயாக' என்று விகாரிகள் சொல்லிய வசனங்களைக் கேட்டு, ஸீதா தெவியும் தன் உள்ளத்தே கருதுவாள்.

'விசுத்தமாகிய சரீரத்துக்கு விநாசம் வந்தவிடத்தும் குண சீலாசாரங்களை ரக்ஷிப்பதுவே குலாசாரமும் அதிருஷ்டஸாயுசுமும்' என நினைந்து, பார்ச்வவர்த்திகளாகிய விகாரிகளை 'நீங்கள் என்னைத் தீண்டல்' என்ன நிவாரித்து, *'ஸ்வாமியது குணவசனங் கேட்டல்லது ஒருவருடனும் ஸம்ஹாஷணம் பண்ணேன்' என்றும், 'ஹத்தி பண்ணேன்' என்றும் ஸங்கல்பித்து, மௌனவ்ரதம் அவலம்பித்து மங்கலஸூத்ர-மாத்ராபரணத்தளாகி, 'இவையெல்லாம் பூர்வகர்மபாபபரிபாகம்போலும்' என நினைந்திருந்தனள்.

அதற்பின், லங்காநகரத்தே ஸுமிகம்பாதிமஹாத்பாதங்களும் ஆயுதசாலையிலே சக்ரரத்நமும் உத்பன்னமாயிற்று. அந்தச்சக்ரரத்நம் ஆத்மவிநாசகாரணம் என்பதறியாத ராவணன் அயிகஸந்தோஷத்தனாயினன். மந்த்ரிஸாமந்தபுரோஹிதாதி விசிஷ்டஜனங்கள் ராவணஸமீபமடைந்து 'பூஜ்யனே, சீலாசாரஸுலக்ஷணலங்காரதையாகிப் பதிவ்ரதோத்தமையாகிய [1]ராமமஹாதெவிஸீதாதெவியினைக் கொடுபோந்து பிழை செய்தனை. ஈசுவரமாகிய பரஸ்த்ரீஅபஹரணம் இஹபரலோகத்துக்கும் அநர்த்தகாரணமும் அபவ்யாதிகாரணமும் ஆகும். இவளை விடுவதே கார்யம்' என்று, ஹிதோபதெசம் பண்ண, அவர்களை நோக்கி ராவணன் சொல்லுவான்.

'கார்யாகார்யவிசாரசதுரரல்லாத உங்களால்இவ்வண்ணஞ்சொல்லப்பட்டது. ஸீதாஹரணநந்தரம் ஸகலஜகந்நராஜ்யஸாயுசுமாகிய சக்ரரத்நம் உத்பன்னமாயிற்றன்றே! ஆயினபின், ராஜ்யலக்ஷ்மியாகிய இவளை விடுவது கருமம்அன்று' என்று சொல்லிய ராவணனது நிச்சயத்தினை யறிந்து, அவர்கள், 'அஹோ! ராஜ்யவிநாசம் இவனுக்கு ப்ரத்யாஸன்னம் போலும்' என நினைந்து போயினர்.

இப்பால், கதகதமந்தொடர்ந்து போகிய [2]ராமஹதினியும் ஸீதா தெவியினையும் காணாது வ்யாகுலசித்தத்தராகிய பரிஜனங்களைக் குறுகி, ராமஹதின், 'ஸீதாதெவி எங்குற்றாள்?' என்று வினவ, அவர்களும்

---

* 'ஸ்வாமியது.....ஸம்ஹாஷணம் பண்ணேன்' இது மூலத்தில் இல்லை.

1. ராமமஹாதெவியினை.

2. ராமஹதின் ஸீதாதெவியினை எங்கும் காணாது வ்யாகுலசித்தனாகி, பரிஜனங்களைக்குறுகி, ராமஹதின் ஸீதாதெவி எங்குற்றாள்.

மஹாதெவிவ்ருத்தாந்தம் எங்களால் அறியப்பட்டதில்லை' என, கேட்ட ராமஹ்ருன் ஸீதாவிரஹமஹாதாபபீடிதனுகி மயங்கி வீழ்ந்தவன் ஸீதோபசாரங்களால் தேற்றத் தேறி, 'ஸீதாதெவியைத் தேடுக' என்று ஸகலதிக்குக்களிலும் பரிஜநங்களையும் [1]ஏவித் தேடுவிப்ப, உத்துங்மு மாகியதொரு மூங்கிலின்மேல் தங்கிக்கிடந்ததொரு [2]பட்டுவஸ்த்ரத்தினைக் கண்ட பரிஜநங்கள் அதனை வாங்கிக்கொண்டுவந்து காட்ட, கண்ட ராம லக்ஷ்மணர்கள் அது ஸீதாதெவிஉத்தரீயவஸ்த்ரமாய தறிந்து, 'இங்கு இது தங்குதற்குக் காரணம் என்கொல்?' என்று விசாரஞ் செல்லாநிற்ப, ஃபரயுமஹாராஜனுல் விடுதரப்பட்டானெரு ஃமதன் ஸஸம்ஹ்ரமமாக ராமலக்ஷ்மணர்களைக் குறுகி, விநயபரணமபூர்வகமாக விஜ்ஞாபித்தனன்.

'ஒருநாள், ஸ்வாமிஃபரயுமஹாராஜன்ஸ்வப்நத்தை, மஹநதலத்து ரோஹிணியினை அபஹரித்துக்கொண்டு ராஹுப் போக, ரோஹிணீ-விரஹஃவிதனுகிய சந்ரன் ஆகாஸதலத்து ரோஹிணியினைத் தேடிப் பரிஹ்ரமிக்கின்றனனுகக்கண்டு, ப்ரவ்ருத்தனுகி, ப்ரஹ்ரதகாலத்து நைமித்திகனை யழைத்து "ஸ்வப்நபலம் யாது?" என்று வினவ, நிமித்தஸாஸ்த்ர நிபுணனுகிய அவனுஞ் சொல்லுவான்:

"லங்கேஸ்வரனுகிய ஃமரீவன் வந்து ஸீதாதெவியை நாநா ப்ரகாரத்தாற் கைக்கொண்டு போக, ராமகுமாரன் தனியனுகி வநப்ர தெஸத்துட் பரிஹ்ரமிக்கின்றனன். ஸீதாதெவி, ராவணநிமித்தமை ஃமதமுவத்தால் அறிவிப்பது" என்று நைமித்திகன் சொல்ல, மஹா ராஜனுற் ப்ரஸாதிக்கப்பட்ட *லேவபத்ரத்தினைப் பார்த்தருள்வாயாக' என்று ஃமதன் லேவபத்ரத்தினைக் கொடுப்ப, ராமஹ்ருன் வாங்கி, ஸ்பரஸாவஹித்து வாசிப்பான்.

ஸ்ரீமதயோத்யாநகராதிபதியாகிய பூஜ்யபாதன் ஃபரயுமஹா ராஜன், குமாரர்களை ஸ்நேஹாலிங்மநகுஸலப்ரஸ்நபூர்வகமாக ஆஜ்ஞாபித்தருளுவான்: ஃகூஷிணஸமுத்ரமத்யவர்த்திகளாகிய [3]அந்தர் ஃபங்கள் ஐம்பத்தாறுள. அத்தனையும் ஸகலசக்ரவர்த்திகளுக்கு ஆட்சியாகும்; அவற்றுள் இருபத்தெட்டு அர்யசக்ரவர்த்திகட்கு உரியன. அவற்றுள் †லங்கை என்னும் அந்தர்ஃபத்து விநமிவித்ரயராகுலத்துட் டோன்றி, ந்யாயபரிபாலநமத்ரணதிஸயத்தராகிய ஸஹஸ்ரமரீவாதி நரபதிகள்நால்வர் இறந்தபின் தோன்றிய ராவணன் என்னும் வித்ரா-

1. ஏவி விடித்துத் தேடுவிப்ப.
2. பட்டவஸ்த்ரத்தினை.
* லேகபத்ரகாண்டகம் என்று மூலம். 68: 251.
3. அந்தர.
† இது த்ரிகூடமலையினுல் பூஷிதமானது. 68: 256.

யான் நாரதமுவத்தினுல் ஸீதாரூபலாவண்யவர்ணநங் கேட்டு மதந பரவசனுகி ப்ரச்சன்னரூபனுகி வந்து, கூத்ரிமதபஸ்வியொபாயத்தினுல் ஸீதாதெவியினை லங்காபுரம் அடைவித்தன ஞதலில், ஸீதாப்ரத்யாஹரணத்தியோகாலத்தளவும் ஸோகவிநாசத்தினையும் ஸரீரரக்ஷணத்தினையும் பண்ணுவாராக என்றும், ஸீதாதெவிஸமீபத்தே ஈச்வரைப் போகவிடுவது என்றும் சொல்லப்பட்ட லேவார்த்தத்தினை யறிந்து, ராமன் ராவணனை நோக்கி அதிகுபிதனுகியிருப்ப, தத்வார்த்தாந்தத்தினை யறிந்த ஹரத ஸத்ருவ்ருத்தநிமித்திலேஸ்வராதிவர்ய்ய்ஜநங்கள் ராமஸமீபத்தினை யடைந்து, ராவணன் சோரவ்ருத்தியினுல் ஸீதாபஹரணம் பண்ணின ஞதலில் நமக்குப் பரிஹவநிவர்ய்யநமாவது அன்று. இதற்கு உபாயஸஹாயங்களைத் தேடுதலே கருமம்' என்று, யுக்த வசநங்களால் ஈச்வரப்ரயத்நம் பண்ணியபின், 'இதற்கு ஸஹாயராவார் யாவரோ!' என்று விசாரஞ் செல்லாநின்ற அவஸரத்து, ராமஸமீபத்தில் நிர்ய்யாணகாலமாயினிருவர்விஜ்ருய்யரகுமாரர் பரிஜநங்கள் அடைவிப்ப வந்து, விநயோபசார ஸஹிதமாக ராமஸமீபம் அடைந்திருப்ப, யதோசிதஸம்மாநஞ் செய்து இருந்தபின், அவர்களை நோக்கி, [1]நீவிர் யார்கொல்? எங்குநின்றும் வருகின்றீர்?, என்று ராமஸமீபத்தில் வினவ, அவருள் ஸுதீவன் சொல்லுவான்.

'விஜயார்யபர்வத உக்ஷிணஸ்ரேணி *கிலகிலநகரத்து †வலீந்ர எனன்னும் விஜ்ருய்யரநரபதிக்கும் ப்ரியங்கஸுந்தரிக்கும் புத்ரர்கள் வாலியும் ஸுதீவனும்என்போம். தாதன் அந்த்யகாலத்து அம்ரஜனுகிய வாலிக்கு ராஜ்யபதத்தினையும் எனக்கு யெளவராஜ்ய பதத்தினையுந் தந்து ஸ்வர்முலோகப்ராப்த னுகியபின், ப்ரவலனுகிய வாலி எனது யெளவராஜ்யபதத்தினை அபஹரித்து, தெஸபரித்யாகம் பண்ணுவித்தனன். ப்ராணமித்ர னுகிய இந்த [2]விஜ்ருய்யரகுமாரன் உக்ஷிணஸ்ரேணி ‡வித்யுத்காந்தாரநகராயிபதியாகிய ப்ரஹஸ்தநகரபதிக்கும் அஞ்ஜநாதெவிக்கும் புத்ரன் அமிதவேகன் என்பான். இவன், குலபரம்பரையால் வந்த ஸகலவித்யைகளிலும் அதிநிபுணனுகி நிரவஸேஷவ்யாகரணஸமுத்ர பாரங்கதனும் ஆயினன்.

'ஒருநாள் ஸகல விஜ்ருய்யரகுமாரஸமூஹத்துப் பரஸ்பர விஜ்ருய்ப்ரஹாவ பரீக்ஷணஸமயத்து, இவன் விஜயார்யபர்வதபிவரதலத்து உக்ஷிணபாகத்தை நிறுத்தி, வாமபாகத்தை ஆதித்யமண்டலத்து வைத்து விஜ்ரும்பிதமஹாகாயத்தினை அப்பொழுதே அணுப்ரமாணத்ததாகச்

---

1. நீர். * திலகில நகரம் என்று மூலம். 68: 271.

† விஜ்ருய்யரவலீந்ர என்றும் பாடம். ஸுர்யஞ்ஜயனுடைய மக்கள் என்று பம்பரா. 10: 2. வச. 2. விஜ்ருய்யரகுமாரனும்

‡ வித்யுத்காந்தாரபுரம். 68: 275.

சிறுகப்பண்ணியபின், இவனதுவிஜ்ராப்ரஹாவங் கண்டு விஸ்மிதராகியவிஜ்ராயரகுமாரர், இவனுக்கு *அணுமஹாந் என்று நாமங் கொடுத்தனர். †இவனுடனுங்கூடப் போகி ஒருநாள் யான் ஸம்மேஹபர்வதத்து வஸிக்கூடம் என்னுந் தீர்யஸ்யாநத்து ஹமவஹர்ஷபத்பரமேஸ்வரவங்ஹநார்யமாகச் சென்றிருப்ப, அங்கே ஸந்நிஹிதனுகிய நாரஹனை விநயோபசாரஸஹித மாக அடைந்து, "பூஜ்யனே, எனக்கு ராஜ்யபஹப்ராப்தி என்றுவது?" என்று வினவ, அவனும் "ஹரயமஹாராஜபுத்ரராகிய ராமலக்ஷ்மணர்கள் அர்யஹரதாயிபதிகள் ஆகுவர். அவர்களை யடையவே அஸிலஷித கார்யம் ஆகும். ஒருநாள் வஸந்தகாலத்து ராமஹஜன் வஸீதாஹெவி-யோடுங்கூட வநவிஹரணம் பண்ணுகிற்ப, ராவணன் வஞ்சநாப்ரயோகத் தால் வஸீதாஹெவியைக் கொண்டுபோகி லங்காநகரம் அடைவித்தனன். அதனை யறிந்த ராமஹஜன் லங்காநகரப்ரவேஹஸமர்யராயிஞரை இப்பொழுது தேடுகின்றனன். அவனது கார்யத்தை முடிக்கவே உமக்கு ராஜ்யபஹப்ராப்தி ஆகும்" என்று (நாரஹன்) சொல்ல, கேட்டு ஸ்வாமி-ஸமீபம் அடைந்தனம்' என்று சொல்லிய விஜ்ராயர [1]குமாரனுக்கு அதிக ஸம்மாநஞ் செய்திருந்தபின் அணுமஹாந் சொல்லுவான்.

'பூஜ்யனே, ஹெவி நிவாஸஹெஹம் அறிந்து யானே கடிது வருவன். அதற்கு அடையாளந் தந்தருள்வாயாக' என்றனன். ராமஹஜனும், விநமிவம்ஹத்துட் டோன்றிய இவன் அஸிமதகார்யநிர்வாஹஸமர்யன் என்ப தறிந்து, தனது நாமமுத்ரிகையினை ‡ஸ்வர்ணகரண்டகத்து லாஞ்ஹனையோடுங் கொடுத்து, ஸரீராகாரம் இவ்வண்ணத்ததென்றும் உபஹெஸித்து விடுப்ப, அணுமஹாநும் தனது விஜ்ராப்ரஹாவத்தால் ஆகாஸதலத்துப் போகி, ஸமுஜ்மயுத்துப் பன்னிரண்டும் ஒன்பதும் யோஜநை நீண்டு அகன்று, மூப்பத்திரண்டு மஹாஹொபுரங்களாலும் விவியரத்நப்ராகாரங்களாலும் அலங்க்ருமாகிய பரிவாஹாமஹங்களாலும் மணிகநகமயமாகிய ஹவநங்களாலும் மநோஹரோஜ்ராநங்களாலும் அலங்க்ருதமாகிய லங்காபுரம் அடைந்து, தனது விஜ்ராப்ரஹாவத்தால் வண்டினது வடிவுகொண்டு, ஸகலோஜ்ராநப்ராஸாஹ்ப்ரஹெஸங்களெங்கும் திரிந்து வஸீதாஹெவியைத் தேடுகின்றவன், லங்கேஸ்வர [2]ஹாஹவநமடைந்து, ஆஸ்யாநமண்டபத்து ஹெவகுமாரபரிவேஷ்டிதனுகிய

---

* அணுமான் என்று மூலம். 68: 280.

† இவனுடனுங்கூட ஒருநாள் என்றிருப்பின் அமைம்

1 குமாருக்கு.

‡ 'ஸ்வர்ணகரண்டகத்து லாஞ்ஹனையோடும்' என்ற மூலத்தில் இல்லை 68: 293.

2. மஹாராஜஹவநம்

அமரேந்த்ரனென்ன இந்த்ரஜித் தொடக்கத்து விஜ்ரும்பாரகுமாரபரிவ்ரு தனாகி, வஸிம்ஹாஸனத்து வீற்றிருந்த ராவணமஹாராஜனது ஐஸ்வர்யாதி-ஶயத்தினையும் அந்தஃபுரபரிவாரமஹிமையினையுங் கண்டு விஸ்மிதனாகியும், ராமஸ்வாமிக்கு விரோதி என்று குபிதனாகியும், பரஜாராஸக்தசித்தத்த னதலில் அவனது ஈஶ்வர்யமும் அல்பகாலத்தே விநாஶ மெய்தும் என்று சிந்தித்து, அவ்வப் பரஜனங்களுள் ஜனியைக் காணாது போகி, அஸ்தமயகாலத்துப் பஸ்சிமபுரஶிவரஸ்யலம் ஏறி [1]ஸகலோஜ்ஜ்வாநப்ரஜனங்களிலும் ஜனியைப் பார்க்கின்றவன், கோமள குஸுமபல்லவாலங்க்ருதமாகிய ஸர்வர்த்துகம் என்னும் உஜ்ஜ்வாந மடைந்து, தத்ப்ரஜனத்து ஶிம்ஶபாவ்ருக்ஷமூலத்து விஜ்ரும்பாரவிந்தைகள் ராவண னேவலால் ஸாமஜ்ஞாதிப்ரயோகங்களால் சொல்லி வஶீகரிப்பா ஞெருப்பட்டுச் சித்தவிகாரஸமர்ப்பணமாகிய வசநங்களைச் சொல்லவும் [2]நிஶ்சலித சித்தத்தினளாகி, 'மரணவஸ்யெ வரினும் பதிவ்ரதாதர்ம மாகிய [3]ஶீலாசாரங்களைப் போற்றிக் காப்பேன்' என நிஜனைந்து வ்யாகுல சித்தத்தினளாகியிருந்த ஜனியை ராமஜ்ஞாநிரூபிதஸ்ரீலக்ஷணங்களால் ஸீதாஜனி யென்ப தறிந்து அதிப்ரீதனாகி அயிகதோபஞ்சென்று, 'இது-பொழுதே ராவண லங்காநகரவிநாஶம் பண்ணி, ஜனியை ராமஸ்வாமி-ஸமீப மடைவிப்பேன்' என நிஜனைந்து ராவணவிநாஶம் பண்ணுவானெருப் பட்டன ஞயினும், ஸ்வாமிநியோகம் அவ்வண்ண மல்லாமையிற் க்ரோதத்தினை யடக்கி, ஜனிக்குத் தனது வரவினை யறிவிப்பான் காலம் பார்த்து மறைந்திருந்தனனாக; சந்த்ரோஜ்ஜயகாலத்து ராவணன் மஜ்ஜநபரவஶனாகி, *ஸீதாஜனிசித்தவ்ருத்தி எப்பெற்றியது என்று அறிவான்வேண்டி, அந்தஃபுரபரிவாரபரிவ்ருதனாகி வந்துஸர்வர்த்துகோஜ்ஜ்வாந மடைந்து, மஞ்-ஜரிகை என்பாளொரு உத்தியினை ஸீதாஜனிஸமீப மடைவிப்ப; அவளும் விநயோபசாரஸஹிதமாக வந்தடைந்து, 'ஸ்வாமிநி, ஸகலஜ்ஞவநதல ஸ்வாமியாகிய லங்கேஶ்வரனுக்கு ப்ரயாஸவல்லஹைகள் ஐயாயிரவர் விஜ்ரும்பாரஸஞ்சாரிகள். அவர்கட்கு ஸ்வாமிநியாகி மஹாஜனிப்பட்டம் பெறுவது நெடுங்காலம் தபஸ்ஸு செய்தாலும் நிஜனையலாவதன்று-கண்டாய். ஜ்ஞர்லஹமாகிய மதஷ்பஜந்மத்துலஹமாகிய யௌவநத்தினை விஹலமே கழிப்பது தருமமன்று. அல்லதும், ராவணமஹாராஜஸமீப மடைந்த நின்னை ஶாபரஶி வந்து மீட்டுக்கொண்டுபோம் என்று கருதுமது பேதைமைபோலும். [4]ராஜஹம்ஸத்துக் கரதலத் தகப்பட்ட மானினை

---

1. ஸகலோஜ்ஜ்வாந ஸர்வப்ரஜனங்களிலும்.
2. நிஶ்சல. 3. ஶீலாசாரங்களையே.
* 'இந்த ஏழு நாட்களில் ஸீதாதேவி எந்நிலையிலுள்ளாள் என்று நினைத்து' என்று மூலம். 68: 318.
4. ராஜஹம்ஸத்தது கரதலத்.

விடுப்பார் யாவரேபோலும்!' என்று, இவைமுதலாகிய ஸாமஹேதி வசநங்களைக் கேட்டும் ஹேமிபோலச் சலியாதிருந்து, 'ராமஸ்வாமிகுலவார்த்தையினை யாவர்வாயிற் கேட்பேன்!' என நினைந்து, ஸ்வாமிபக்கல் வைத்த சித்தவ்ருத்தியினளாகி யிருந்தனள்.

அவ்வளவில் ராவணன் ஸீதாதெவியைபீப மடைந்து, 'ஸுந்தரியே எனது ஸகலஅந்தஃபுரங்கட்கு ஸ்வாமிநியாகியிருப்பது தக்கதுபோலும்' என, தெவியது சித்தவைர்யத்தினை யறிந்து, மிகவுங் கோபித்து, 'இவளைச் சித்ரவத உண்டங்களால் யமபுரம் அடைவிப்பேன்' என நினைந்து, விஜ்ரும்பித கோபவேகத்த ஞகிய அவனது கோபாக்நி ஸீதாதெவியது யெர்யஸமுத்ரத்திலுல் ஶாந்த மாயிற்று.

தகவஸரத்தில், ராவணன்மஹாதெவியாகிய மண்டொதரி யடைந்து 'அயிகபராக்ரமத்தராயினுர் அஸமாநஜநங்களுகளுக்குத் தமது வீர்யங் காட்டுமது அபஹாஸகாரண மாகுமன்றே! அல்லதும், [1]ஸ்ரீலவதிகளாயினுரைப் பரிஹவம் பண்ணுமது விதூஷகாவிநாஶகாரண மாகும். விதூஷகாவிநாஶம் வந்தவழிச் [2]சிறகிழந்த பறவைபோல இளிவரவு தலைவருமாகும். ஸ்வயம்ப்ரதெஹையால் அஸ்வதீரீவன்போலவும், பத்மாவதியால் மயஸுதநன்போலவும், இவளால் நீயும் ப்ராணவிநாஶம் அடைவது கருமமன்று. *ஸ்த்ரீவசநம் அஸாரம் என நினையாது, ஸீதாதெவியைக் கடிது விடுவது உனக்கு உறுவதாகும்' †என்று மண்டொதரி சொல்ல, கேட்ட ராவணன் மிகவும் வெகுண்டு, 'இவளை ப்ராணன் நீக்குவிப்பன்' எனச் சொல்லித் தனது ஹவநம் அடைந்தனன்.

‡மண்டொதரி, ஸீதாதெவியைபீப மடைந்து சொல்லுவாள்: 'ஸுந்தரியே, உனது முவதர்ஶநமாத்ரத்தால் எனக்கு அயிகஸ்நேஹம் உளதாகாநின்றது. இஹஜந்மத்து ளொன்றே, பரஜந்மத்து ளொன்றே ஸம்பவாயினை யென் றறிகின்றிலேன். அன்றியும், நிமித்தஜ்ஞதெஶஹயத்திலுல் உத்பத்திகூஷணத்தே தெஶாந்தர மடைவிப்ப வளர்ந்த ஸாலிகையே வியிவிலவிதம் அலங்வ்யமாதலில் கலஹார்யமாக வந்தனையேபோலும்! அல்லதும், உனது மயஸுதரீகூஷணமும் தெஶாந்தரம்அடைவிப்பான் மஞ்ஜூஷையில் வளர்த்துகின்றகாலத்து ஸாலிகையது தூஷ்டரீகூஷிதமேபோன்று தோன்றுகின்றது. யான் உனக்கு மாதா என்ப தறிந்தனையாகில், மரணவஸ்தெ வந்தவிடத்தும் ராவண வசநம் கர்த்தவ்யம் அன்றென்று கருதுவாயாக' என்று சொல்லுகின்ற

---

1. ஸ்ரீலவ்ரதிக. †. 'ஸபத்னீ' என்று மூலம். 68: 345.
2. சிறகழிந்த. ‡. என்று சொல்ல என்றிருப்பின் அமையும்.
*. மண்டோதரி, இராவணனுக்கூடி வாழுமாறு சீதைக்குச் சொன்னுள் என்று பம்பா. 9: 164.

மண்டோதரி, புத்ரியது விரஹமோக ஸ்நேஹங்களால் தோன்றிய அஸ்ரூஜல ஸ்நபித ஸ்தந வதந முத்முகஸ்வரங்களைக் [1]கண்டு தன் ஜநநீஸமீபம் அடைந்தனள்போல ஆர்த்ரஹ்ருதயத்தளாகி அஸ்ரூஜலம் வீழ்தர விருந்த வீதாதெவியைக் [2]கண்டு, மூர்ச்சாபரவஸையாகி வீழ்ந்தனள்.

வீழ்தலும், பரிஜநங்கள் ஸிஸிரோபசாரங்களால் தேற்றத் தேறி, 'புத்ரியே, அநிமதமாகிய ராமதர்ஸநமும் ஸம்ஹ்ருயாதவழித் தபஸ்சரணமும் ஸரீரஸாயநமாக வேணும். ஆயினபின், ஸரீரஸ்திதிஸாயநமாக ஆஹாரத்தினை ஆதரிப்பாயாக. அன்றெனில், யானும் உன்னுடனே அநஸநபரித்யாகம் பண்ணுவேன்' என்று சொல்ல, *கேட்ட வீதாதெவி, தன் ஜநநி என நினைந்தழுது சித்தத்தினுல் மண்டோதரிசரணங்களிலே நமஸ்காரம் பண்ணியிருந்த வீதாதெவிக்கு ப்ரியவசநஞ் சொல்லி, மண்டோதரி தனது ஸவநம் மடைந்தனள்.

[3]அடைந்தபின், ராமதூதனுகிய அநுமந்தர் 'இதுவே காலம்' என நினைந்து, வாநரரூபபரியாயாய் வ்ருக்ஷாக்ரத்துநின்றும் இழிந்து, தெவிஸமீப மடைந்து, தெவிக்கு ரக்ஷகராகிய ராக்ஷஸஜநங்கட்கு மாயாநித்ரையினைப் பண்ணி, தெவியினைக் குறுகி, நமஸ்காரபூர்வகமாகத் தனது ராமதூதஹாவத்தினுல் வரவினை யறிவித்து, நாமமுத்ரிகா லேவ பத்ரகரண்டகத்தினைக் கொடுத்தனன்.

அதுகண்டு வீதாதெவி, அது ராவணமாயை யாகவும் அடுக்கும் என நடுங்குகின்றவள் ஸ்ரீவத்ஸ லாஞ்சநத்தினையும் ராமாக்ஷரத்தினையுங் கண்டு அதிப்ரீதையாகி, வாங்கிக்கொண்டு ஸிரஸா வஹித்து, முவகமல ஸ்தநதடாதிஸர்வாங்கங்களிலும் வைத்து ஆநந்தமடைந்தபின், லேவ பத்ரார்த்தத்தினையும் அவயரித்து ராமஹ்ருஸமீப மடைந்தனள்போல ஸோகதூவம் நீங்கி, தூதனுக்கு ப்ரியவசநஞ் சொல்லி, 'இவ்வண்ணம் மஹாபகாரி யாகின்றாய் எனக்குப் பிதா வாகின்றனை' என்று சொல்ல, [4]கேட்டதூதனும், 'கெட்டொழிந்தேன்! தாபரயிராமஸ்வாமிமஹாதெவியாகி லோகமாதாவாகின்ற நீர் எனக்கு மாதாவே யாகின்றீர். லோகமாதாவே, இதுபொழுதே ஸகலராக்ஷஸவிநாஸபூர்வகமாகவே உம்மை ராமஸ்வாமிஸமீபம் அடைவித்தற்கு யானே ஸம்ர்த்தனே [5]யாயினும், வல பராக்ரமத்துடனும் தானே வந்து லங்கேஸ்வரவிநாஸம் பண்ணி, ராக்ஷஸஸ்ரீயினைநீங்கூட உம்மையுங் கொண் டெழுந்தருளுவானுகிய ராமஸ்வாமியாஜ்ஞை [6]அவ்வண்ணமல்லாமையில், யான் அவ்வண்ணஞ்

1. கண்டு ஸீதாதெவி தன். 2. கண்டு மண்டோதரிமூர்:
* கேட்டு, தன்ஜநநி என்றிருப்பின் அமையும். 3. அதற்பின்.
4. கேட்டு. 5. யாயினும் பராக்ரமத். 6. இவ்வண்ண.

செய்யமாட்டுகின்றிலேன். [1]ராமஸ்வாமிந்ர்ஸநத்தளவும் ஸரீரஸ்யிதி-ஸாயநம் பண்ணியருள்வீராமின்' என்று சொல்லிய அணுமஹாநுக்கு ப்ரியவசநஞ் சொல்லி, 'மாதுலாதிகட்கு விநயோபசாரம் அறிவிப்பீராமின்' என்று சொல்லிவிடுப்ப, ஊதனும் நமஸ்கரித்துப் *போகி, ராமஸ்வாமிஸமீப மடைந்து, லங்காப்ரவேஸம் பண்ணத் தொடங்கிய ஸகல வ்ருத்தாந்தங்களையும் அறிவிப்ப, கேட்டு, ராமஸ்வாமி அதிப்ரீதனாகி அணுமஹாநுக்கு ஸேநாபதிபட்டத்தினையுங் கொடுத்து ஸுக்ரீவனுக்கு ராஜ்யபட்டத்தினையுங் கொடுத்து, மந்த்ரிகளோடுகூட மந்த்ரஸாலையுளிருந்து, 'ஸீதாமோக்ஷோபாயமாவது யாது?' என்று வினவ, மந்த்ரிகளுள் அங்முதன் சொல்லுவான்:

'ஸத்ருபக்ஷத்தை ஸாயிக்குமிடத்து உபாயங்கள் நான்குஹேதுத்தன; ஸாமஹேது தாநஉண்டங்கள் என. ஸத்ருக்களும் மூன்று ஹேதுத்தினர், †அர்யவிஜயி அஸுரவிஜயி யர்மவிஜயி என. அவர்களின் ஸ்வபாவங்கள் உத்தம, மத்யம, நீச, பூஜ்ய என நாலு ஹேதுத்தன வாகும். அவருள் உத்தமர்யிகளுபாயம் ஸாமமாகும். மத்யமார்யவிஜயிகளுபாயம் தாநமாகும். நீசமூஜ்யாஸுரவிஜயிகளுபாயம் ஹேதுண்டங்களாகும். ஆயினபின், ராவணன் நீசஸ்வபாவனும் அஸுரவிஜயியும் ஆதலில் ஹேதுண்டங்களே உபாயமாயினும் முந்துற ஸாமப்ரயோகத்தாலே ஊதரை விடுவது தகுவது. அதனால் அஸாத்ய்ன் எனில், யோத்ருமாகிய ஹேதுண்டங்களைச் செய்வது கருமம் ஆகும்' என்று சொல்லிய அங்முதவசநத்தினையே ஸகல மந்த்ரிகளும் அநுமதி பண்ணியபின் ராமஸ்வாமி, 'தத்கார்யத்தில் ஸமர்யராவார் யாவர்?' என்று வினவ, அங்முதன் சொல்லுவான்:

'ஹநுமிதாசரரா யிஞர் ஸாமத்ருதராதிஹ்ருணங்களை யுடையரெனினும் ஆகாஸதநஸஞ்சர்ய இயைமையில், அசிந்த்ய பராக்ரமத்தனாகிய ஸேநாபதியினை விடுப்பது' என்று அங்முதன் சொல்ல, கேட்டு ராமஸ்வாமி அவ்வண்ணம் ஸம்மதித்து, விஜய ‡மநோவேகமருத்குமுத ரவிமதிகள் என்னும் வீரயோதாரரொடுங்கூட அணுமதாதி நஸம்மாநபுரஸ்ஸரமாக விபீஷணஸஹிதராக ராவணசிந்தாரத்தி யறிந்து வருவீராக' என்று விடுப்ப அணுமதாதிகள் பூர்வகமாகப் போகி லங்காபுரம் ப்ரவேஸித்து, விபீஷணஸமீப மடைந்து, ராமஸ்வாமிஆஜ்ஞாவசநஞ் சொல்லுவான்:

---

1. ராமஸ்ர்ஸநத் *. போகிய நேரம் ஸூர்யோதயம் என்று. 68:376.
† லோபவிஜயி என்று மூலம். 68: 384.
‡ மநோவேகர் என்றிருப்பின் அமையும்.

'இஹஜந்மத்து, நமக்கு நின்னிற்சிறந்த வந்யுமித்ரர் இல்லீபோலும். ராவணனே வீதாமோகூடம் பண்ணுமபடி ப்ரபத்திப்பாயாக' என்று [1]சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுவான். 'ராமஸ்வாமி, ராவணவிநாஸபூர்வகம் வீதாமோகூடம் பண்ணுவதற்கண் ஸமர்யனே எனினும், நின்னுடன் வாக்யவாபேகூடயால் இவ்வண்ணம் ப்ரேஷணமாத்தால் ஆஜ்ஞாபித்தருளினன். இவ்வண்ணம் ராவணமஹாராஜன் ராமஸாயுன் அன்றெனில், அலங்வ்யபராக்ரமனுகிய ஸ்வாமியே ஐம்பதுகோடிமேல் எண்பத்து நான்கு நூருயிரமாகிய சாதரங்முவலத்தோடும், மூன்றரைக் கோடி விஜ்ஞாயரவலத்தினோடும் வந்து அலிமதபராக்ரமம் பண்ணுதற்கு ஸம்ஸயம் ஒன்றும் இல்லீபோலும்! ஆயினபின், ராமஸ்வாமி ஆஜ்ஞாபநவியெயருகுவது தகுவது' எனச் சொல்லிய உமதவசநத்தினைக் கேட்டு விபீஷணன் அதிப்ரீத னுகி, அதுபொழுதே உமதனே ராவணஸமீபம் அடைவிப்ப, உமதனும் ஸ்ரீவத்ஸ லாஞ்சநத்ததாகிய ராமஸ்வாமி*லேவபத்ரத்தினைக் கொடுத்தபின், 'ஸ்ரீமதயோயுாநமராயிபதி ராமன் ராவணமஹாராஜனுக்கு நிவேதிப்பான்: ராமபத்னி என்பது அறியாமையில் மஹாராஜனுல் வீதாபஹரணம் பண்ணப்பட்டதுபோலும். அல்லது விநமிகுலதிலகனுகி விஸுத்யசாரித்ரனுகிய மஹாராஜற்கு ஈதுஸமாகிய மலீமஸகர்மம் அநுரூபமாகயில்லாது. வீதாமோகூப்ரகாரத்தாலே எம்முடன் வாக்யவம் பண்ணுவதே தகுவது' என்று, இப்ரகாரத்ததாகிய லேவார்யத்தினை அறிவிப்ப, அறிந்த ராவணன் விஸ்மிதமுவத்த னுகிச் சொல்லுவான்.

'யான் ராமபத்னி என்ப தறிந்தே வீதாபஹரணம் பண்ணப்பட்டது. ஸ்வப்நத்திலும் வீதாமோகூடம் பண்ணுவதில்லீ. ராமன் வீதார்யியாகில் யுத்யாவ்ருத்தத்துக்கு வந்து பலபராக்ரமப்ரதர்ஸநபூர்வகமாக வீதாதெவியினைக் கொண்டுபோவானுக' என்று சொல்ல, கேட்டஉமதன், ஈதுஸ உராசாரபராயணராகிய அநேயஜநங்களே நிவாரித்து ந்யாயபரிபாலகனுகிய உன்னல் இவ்வண்ணஞ் சொல்லுவது நியாயமன்று' எனச் சொல்லிய உமதவசநாநந்தரம், ராவணனும், 'கேளாய் உமதனே, ஈதுஸமாகிய கர்மம் நியாயமே யாகுங் கண்டாய். [2]ஹவநதலத்து ஸாரபதார்யமாகிய வஸ்துக்களெல்லாம் த்ரிவண்ணஹரதாயிபதியாகியவனுக்கே யோகுமாகும் என்பது ஸர்வப்ரஸித்தியமாதலில் அதிஹர்ஷமாகிய [3]வீதாஸ்த்ரீரத்நம் என்னுல் பரிக்ரஹிக்கப்பட்டதாதலில், இவ்விடத்து

1. சொல்லிய.

* இராவணனிடம் கையுறை கொடுத்து, அணுமஹானே இராமன் கூறிய வற்றைக் கூறுகின்றுன் 68: 408—414.

2. ஹவநதிலகத்துள். 3. ஸீதாரத்நம்.

ஊராசாரம் ஒன்றில்லை. அன்றியும், யோகியுனுகிய என்னை வஞ்சித்து ஜநகராஜனுல் வீதாதெவி கொடுக்கப்பட்டன ளாதலால், பலத்தால் வீதாபஹரணம் பண்ணினேன்' என்று ராவணன் சொல்ல, கேட்டு, ஊதமுவுன் க்ரோயவிஜ்ரும்ஹிதனுகிச் சொல்லுவான்:

'ஹாஜபலத்தால் யாவரை அஹிஹவித்து [1]தெவியைக் கைக் கொண்டு வந்தனை? லஜ்ஜாபரிப்யனுதலால் சோரவ்ரத்தியினுல் இவ்வண்ணஞ் செய்து, சில மர்வோக்திகளைச் சொல்லுகின்ற நின்னுல் அஸாமர்யும் ப்ரகாஸித மாக்கப்பட்டது. அல்லதும், அலங்வயவிக்ரமாகிய ஹரதஸமராஜிஸகலசக்ரயரராலும் த்ரிவ்ரஷ்ஒஜித்ரிவண்டாயிபதிகளாலும் ஈஷ்ரமாகிய ஊராசாரம் பண்ணப்பட்டதில்லை. உனது புண்யஹாநியை ஸூசிக்கின்ற ஈஷ்ரமாகிய ஸாஹஸஊராசாரம் உனக்குப் புண்யஹாநியினை ப்ரகாஸி[ப்பி]க்கின்றது. ப்ராணன்களையும் விஹவங்களையும் இழப்பதில், தெவியை ராமஸ்வாமிபக்கலில் போகவிடுவதே நினக்குறுவது' என்று ஊதன் சொல்ல; கேட்டு மிகவுங் குபிதனுகி ராவணன் சொல்லுவான்:

'கேளாய் ஊதனே, மோஹப்ரலாபம் பண்ணுகின்றுய். அஸ்மத் ஸமீபவர்த்தியாகிய வீதாதெவியை அஹிலஷிக்கின்ற உன்ஸ்வாமி, ஊஷ்டிவிஷஹணுமண்டலமதமாகிய மஹாமணியினை வாங்குவான் அஹிலஷிக்கின்றவன்போல விநாசம் அடைகுவன்போலும்' என்று சொல்லிய ராவணனுலும்குமஹிகும்ஹ குமஹகர்ணஹி *ஹராதாக்களாலும் †இந்ரஜித் இந்ரவர்மாதிகாய வர வரஷ்ஹண ஊர்முவ மஹாமுவாஹி புத்ரர்களாலும் அடர்க்கப்பட்ட ஊதன், 'வநிதாஜநஸந்நியாநத்துப்போல உங்கள்முன் சில ஜல்பம் பண்ணுமிது லாவவநிவந்யநமாகும். [2]உங்கள் ஈஷ்ரமாகிய மர்ஜிதத்திற்கு வலத்தினை யுஜுமுவத்திலே காட்டுவன்' என்று சொல்லிப் புறப்பட்டுப்போகி‡ வீதாதெவிஸமீப மடைந்து தனது வரவினை யறிவித்து, மண்டொஹரி வீதாதெவிக்குப் பாரணை பண்ணுவித்தமையுங் கண்டு போகி, ராமஸ்வாமிஸமீப மடைந்து, ப்ரணமபூர்வகமாக இவ்வண்ணஞ் சொல்லினன்.

---

1. தெவியைக்கொண்டு.

* படர்களாலும் என்று மூலம். 68. 434.

† 'இந்த்ரஜித் ஸேந்த்ரதர்மாதிகாயார்க்க கரதாஷணை:, கரேணதர்முகாக்யேன மஹாமுக ககேஸிநா.' 68: 434, 5

2. உங்களிடையே ஈஷ்ரம.

‡ 'தாதனுனதனுல் உன்னைக் கொல்லவில்லை; போ போ என்று இராவணன் அதட்டினுன்.' 68: 433. அடர்த்த படர்முதலியோரை விபீஷணன் நிவாரித்து, அனுமானைப் போக்கினுன். 68: 437.

'ராவணன் [1]ஒருப்ரகாரத்திலுலும் ஸாமப்ரயோகஸாத்யனல்லன். இனி, யோநீயோபாயப்ரயோகம் பண்ணுவாயாக' என்று சொல்லிய பின், ராமஸ்வாமி அதுபொழுதே சாதுரங்கபல ஸஹிதனுகிப் புறப் பட்டுச் சித்ரகூடம் என்னும் உத்யாநத்து விட்டிருந்து, வர்ஷாகாலங் கழிந்தபின், இப்பால், வாலியிலுல் விடப்பட்ட ஹநுதன் வந்து ராம ஸ்வாமிக்கு ப்ரணமபூர்வகமாக விஜ்ஞாபித்தனன்:

'பூஜ்யபாதனே, என்னை ஆஜ்ஞாவியெயனுகக் கொண்டருள வேண்டும். அஸமர்த்ராகிய ஸ்ரீவஅணுமஹாங்கள் அகிஞ்சித்கரர். அவர்களை விட்டருளி, என்னையே அஹிமதகார்யத்துக்கு ஆஜ்ஞாபித் தருளுவது. அருளியபொழுதே யான் லங்காபுரத்து ராவணவிநாச பூர்வகமாக ஸீதாதெவியைக் கொண்டு [2]வருவது கண்டருளுவாயாக' என்று ஹநுதன் உரைத்த வாலியது ஸாமரூபத்ததாகிய வசநங் கேட்டபின்; மந்த்ரபாலையுளிருந்து மந்த்ரிகளை நோக்கி, 'எவ்வண்ணஞ் செய்தும்?' என்று வினவ, அங்ஙநன் சொல்லுவான்:

'நமக்கு ராவணன் ஸத்ருவே யாகும். வாலி மித்ரஸத்ருவே யாகும். அவன் விரோயித்து ராவணபக்ஷமாயினவிடத்து, ஸத்ரு பக்ஷம் ப்ரபலமாகு மாதலில் மூன்றுறவே* கிஷ்கிந்யபதியாகிய வாலிக்கு விநாசம் பண்ணுமிது கருமம்' என்று சொல்ல, கேட்டு, மந்த்ரிகளும் அவ்வண்ணம் அநுமதி பண்ணியபின், ராமஸ்வாமி வாலிஹநுதனை யழைத்து, 'கிஷ்கிந்யபதி தனது ப்ரயாநவாரணமாகிய மஹா மேவத்தைத் தருவது. தந்தபொழுது, தான் சொல்லியவாறு செய் கின்றேம்' என்று சொல்லி, தன்னுடைய ஹநுதனுடன்விட, ஹநுதனும் போகி வாலிக் கறிவிப்ப, வாலியும் அதிருபிதனுகிச் சொல்லுவான்:

'ஸர்வஜநப்ரஸித்தமாகவே ஊராபஹாரியாகிய ராவணனுக்கு ஸாம வசநத்தினையும், பார்யவார்யியாகின்ற எனக்கு பௌளர்யவிஜ்ரும்ஹண மும் பண்ணுகின்ற ராமபௌருஷம் இருந்தவாறு!' என்று சொல்லிய வாலியது முர்வோக்திகளைக் கேட்டு, ராமஸ்வாமிஹநுதன் சொல்லுவான்:

'ராவணன் தன் பாஹுபல[3]ப்ரகாஸத்தாலன்றியே சோர வ்ருத்தியால் தெவியைக் கொண்டுபோயினன். அதற்கு காலமும் அல்பகாலத்திலே காண்கின்றனை. ராமஸ்வாமிக்கு ஆஜ்ஞாநுரூபஞ் செய்வது உனக்கு உறுதியாகும்' என்று சொல்ல, கேட்டு, வாலி சொல்லுவான்:

---

1. ஒரு ப்ரகாரயோகத்திலுலும், ஒருப்ரயோகத்திலுலும்.
2. வருவன். அது கண்.
* 'விபோர்மத்ரநாஹரோத்யாத்ந கிஷ்கிந்தே' (68: 470) என்பது காண்க.
3. ப்ரகாரத்தாலன்றியே.

'வாரணர்யியாகின்றனனுகில் யுஜுமுவத்திலே விஜயபூர்வகமாகக் கைக்கொள்வானுக' என்று சொல்ல, கேட்ட உமதன் ராமஸ்வாமிஸமீப மடைந்து வாலிவுத்தாந்தம் அறிவித்தபின், ராமஸ்வாமியும் ஸுதீரீ வாஹிமஹாவலத்தினே லக்ஷ்மணனுடன்கூட விட, மஹாவலஞ் சென்று வதிரவநத்தே விட்டது.

அதுகேட்டு வாலிவலம் தத்ரைவ ஸந்நிஹிதமாகி அதிப்ரவல மாக யுஜுஞ் செய்தபின், லக்ஷ்மணனுல் விடப்பட்ட ஸரத்தினுல் வாலி லோகாந்தர மடைந்தனன்.

அதற்பின் ஸுதீரீவனும் அணுமஹாதும் தமது ராஜ்யம் கைக்கொண்டனர். ஸுதீரீவனுக்கு [1]ஆனே முந்நூற்றுறுயிரத்தொரு [2]நூற்றைம்பது. தேர்களும் அத்துணைய. குதிரை ஒன்பதுநூறுயிரத் தொருபத்தெண்ணுயிரத்து [3]நூற்றுநாற்பது. காலாள் பதினைந்துநூறு-யிரத்துமுப்பதினுயிரத்துத்தொள்ளாயிரம். இப்படிப்பட்ட பதினுலு [4]அக்ஷோணிவலம் ஸமுஹித மாயிற்று. அதற்பின் லக்ஷ்மணன் ஜமத்பாஹு பர்வதத்து ஸிவவொஷகேவலிமோக்ஷஸ்யாநத்திலிருந்து உபாய ஸஹிதனுகி ப்ரஜ்ஞப்திவித்தியையினே ஸாயிப்ப, ஸுதீரீவன் ஸம்மேஹ பர்வதத்து வலிஜிலா[5]தலத்திருந்து உபவாஸஸஹிதனுகி ஸர்வ மஹா வித்தியைகளுக்கும் பூஜை பண்ணினன்.

இவ்வண்ணம் விதானாயாநை பண்ணியபின், தமது விதான ப்ரஹாவத்தால் ராமலக்ஷ்மணஸுதீரீவாதிகள் மஹாவலத்தினெடு லங்காதிமுவமாக எழுந்தனர்.

முன்பு அணுமஹாந் ராவணஸமீபத்து உமதஹாவத்தாற் சென்று மீண்டபின், விபீஷண கும்பகர்ண இந்த்ரஜித்ப்ரஹுதி பந்யுஜநங் களும் பௌரஜநங்களும் ராவணஸமீப மடைந்து சொல்லுவார்:

'பரதாரமாவது பரோக்ஷமிஷ்ட ஸமாநமாகு மாதலில், உமு வம்ஸ திலகனுகி ப்ரவரிஷ்டமாஹாத்ம்யாதிஸயத்தனுகிய உன்னுல் ஸீதாதெவி விடப்படுவாளாக' என்றுசொல்ல, கேட்டு, ராவணன் சொல்லுவான்: 'க்ஷுத்ரமநுஷ்யனுகிய ராமன் பலஸஹிதனுகி வருகின்றனன் என்று கேட்டன மாதலில், தத்தயத்தால் ஸீதாமோக்ஷம் பண்ணின னுகுவன். ஆதலில், அது கருமமன்று' என்று சொல்ல, கேட்டு விபீஷணன் [6]சொல்லுவான்: 'பந்யுவாதலால் எம்மால் ஹிதோபதெஸம் பண்ணப் பட்டது. ஸர்வஜநமுர்ஹிதமாகிய பரதாரஹரணத்தினே முணமாகவும்

1. 'ஆனே.....இப்படிப்பட்ட' இது மூலத்தில் இல்லை. இரண்டு பிரதிகளில் இருந்தது. 2. நூற்றெண்பது. 3. ஐநூற்று நாற்பது.
4. அக்ஷோணிஸமூஹிதம். 6. சொல்லும்.
5. தலத்திருந்து ஸர்வ.

ஸாமர்த்யமாகவும் நினைந்து, இக்ஷ்வாகுவம்ஸதிலகனுகிய ராமஸ்வாமியை கூடமுடிந்தவன் என்று பரிஹஸிப்பது லஜ்ஜாஸம்ந்யாயினுர்சரிதம் போலும்' [1]என்று சொல்ல, கேட்டு ராவணன் குபிதனுகி, 'முன்பு உன்தனுடன்கூட நின்று பரிஹஸவசநங்களைச் சொல்லி, இப் பொழுதும் பரிஹஸிக்கின்றனையாதலால் வயார்ஹனல்லாத நீ தெஸ பரித்யாகம் பண்ணுவாயாக' என, விபீஷணனும் 'உராசாரகாரியாகிய இவனுக்கு விநாஸம் ப்ரத்யாஸன்னமேபோலும்' என [2]நினைந்து போந்து ராமஸ்வாமிஸமீப மடைதலும், அவனுக்கு ராமஸ்வாமி பலோசித ஸம்மாநஞ் செய்தபின் ஸகலவலமும் ஸமுத்ரீரத்து விட்டிருப்ப, அணுமந்தான் சொல்லுவான்.

'லங்காநகர மடைந்து யான் லங்காதஹநாதி கர்மங்களைச் செய்குவன். செய்ய, தத்க்ஷணத்தே அஹிமாநபரனுகிய ராவணன் [3]எதிர்ப்படுவன். நமக்கு விஜயம் ஸௌகர்யமாகும்' என்று சொல்ல, ராமஸ்வாமியும் 'அவ்வண்ணஞ் செய்வது' என்று நியோகிக்க, மாருதியும் வலத்துடனுஞ் சென்று வாநரவித்தையால் வாநரவேஷங்கொண்டு சென்று உபவநவிநாஸம் பண்ணியும் உபவநரக்ஷகபுருஷஹனம் பண்ணியும் பரிஹஸிக்கின்றபடி உபவநரக்ஷகஜநமுவத்தாற் கேட்டு, நகரரக்ஷகராகிய விதூர்யர் ராக்ஷஸவித்தையால் வந்து மாருதியோடு எதிர்ப்ப, வாநரவலம் பெநபாதபங்களை ப்ரஹரணமாக ப்ரஹரிப்ப ராக்ஷஸவலம் ஹதநமாகி, நகரம் அடைந்தது. மாருதியும் மஹாதீ-ஜ்வாலையினுல் வஹிர்நகரத்தினை யழித்து லங்காபுரம் ஏறிப் பாய்ந்து விக்ரமம் பண்ண, எதிர்ப்பாரின்மையின் மீண்டு, ராமஸ்வாமி-[4]ஸமீபம் இருந்தனன்.

மற்றைநாள் ஸகலவலஸஹிதனுக ராமஸ்வாமி ஸஹஜனுகிச் செல்லவும் ராவணன் எதிர்க்கில்லாமை கண்டு, 'இதற்குக் காரணம் என்?' என்று வினவ, விபீஷணன் சொல்லுவான்: 'வாலியது லோகாந்தர முமநத்தையும் ஸுதீவ அணுமந்தாங்களது விதூர்யவலப்ரகர்ஷத் தினையுங் கேட்டு, அக்ஷதிவஸோபவாஸஸஹிதனுகி இக்ஷ்வாஜித்குமாரன் அங்நரக்ஷக[5]நாம ஆதித்யபாதம் என்னும் பர்வதத்திருந்து [6]ராக்ஷஸ மஹாவித்தைகளை ஸாயிக்கின்றனனுதலில் வந்திலன். அவனுக்கு விதூர்-யரிஷி ஆதநன்முன்னே [7]ஆதித்யபாதம் என்னும் பர்வதம் அடைந்து அஹிஹவிப்பது கருமம்' என்ன, ராமஸ்வாமி நிதெஸத்தால் விதூர்யர-

1. என்று விபீஷணன் சொல்ல.
2. நினைந்து ராமஸ்வாமி.
3. எதிர்ப்படவே.
4. ஸமீபத்திருந்தனன்.
5. நாம.
6. ராக்ஷஸவித்தைகளை.
7. ஆதித்யபாதம் அடைந்து.

குமாரீர் சென்று இந்த்ரஜித்துடன் யுத்தஞ் செய்ய, ராவணனுக்கு விஸ்வாதெவதைகள் ஸந்நிஹிதங்களாய்ச் சொல்வன: 'இதற்குமுன்பு உனது புண்யப்ரபாவத்தாலே எம்மால் ஏவல் செய்யப்பட்டது. இப்பொழுது உனது புண்யக்ஷயத்தால் யாங்கள் நினது அஹிதகார்யமர்யரல்லோம்' என்று சொல்ல, [1]ராவணனும், 'அஹிதகார்யமர்ய கூடிய தெவதைகளாகிய உங்களால் என்கொல் ஸாத்யமாவது?' என்றும், 'எனது ராஜபலத்தினால் ஸத்ருபக்ஷவிநாசம் பண்ணுவேன்' என்றும் சொல்லி, விஸ்வாதெவதைகளை அவமதித்து இந்த்ரஜித்தோடுங்கூட நகர மடைந்து, பின் ராமபலம் ஸஜ்ஜமாய் வந்து விட்டமை பரிவாரமுகத்தாற் கேட்டு, *ஹரிணயவஜ்ர ரவிகீர்த்திகளை ஸேநாபதியாகவுடைய மஹாராஷ்ட்ரபதாதி விஸ்வாலக்ஷணத்ததாகிய பஞ்சாங்கபலத்தினுடனும் கும்ப நிகும்பாதி ஸஹாதாக்களொடும் †இந்த்ரஜித் இந்த்ரகீர்த்தி இந்த்ரவர்மாதி புத்ரரொடும் ‡வரதூஷணாதி நரபதிகளொடுங்கூட ராவணன் காளமேகம் என்னும் மஹாவாரண மேறி, ராக்ஷஸயவஜத்தினுடனும் சக்ரத்தம் முன்செல்ல, அத்ரசாமராதிசிஹ்நம் புடைசூழ்தர, யுத்ஸஹ்நகிப் புறப்பட்டனன்.

அதனைக்கேட்ட ராமஸ்வாமியும் அஞ்ஜநபர்வதம் என்னும் மதஹஸ்தியினையும், லக்ஷ்மணன் விஜயபர்வதம் என்னும் மதமஜத்தினையும் ஏறி, பஞ்சாங்கமஹாபலத்தினுடனும் யுத்யொக்முகராகி எதிர்த்தனர். அந்த அவஸரத்து ராமராவணஸைந்யமுகங்கள் யுத்யஸஹாஹத்தை அடையப்பட்ட படஹ மத்ஸ்ய ஸல்லரீ பணவ துணவ ஸங்க்ய காஹளாதிகளது ஸம்மீரயவநி ப்ரதிபக்ஷதூர்யயவநிகளைத் தர்ஜிப்பது போலவும், கடிப்பறையினுக் கஞ்சிப் பர்வதமுஹூரங்களுட் புக் கொளிப்பதுபோலவும், கரிதுரமரயபதாதியவநிகளோடு ஸ்பர்யிப் பதுபோலவும், [2]ப்ரியாவிரஹிதராகிய காமுகஹ்ருதயங்களைக் கைப் பற்றி ஈர்ப்பதுபோலவும் விஜ்ரும்பித்து, திக்வலயங்களை நிறைத்து, பிடியிலடங்கிய இடையினவாதலில் களத்ரங்களேபோன்றும், முனங்களால் விளங்குதலில் ஸஜ்ஜநசித்தங்களேபோன்றும், உன்னரவர்த்திகளாயினுரதாஉம் ஹயாயங்களைஹெஷித்தலில் உர்ஜ்ஜநவசநங்களேபோலவும், திமந்தரவபாயியாகிய நாணெலியினையுடையவாதலின் கோபஹுங்காரத்தினை விடுவதுபோன்றும். ஒருகாலமும் ஹிம்ம மடையாமலில் ஸுஜந

1. ராவணனும் அஸமர்ய.

* ஹரிணத்வஜமுடைய ரவிகீர்த்தியை என்று. 68: 535.

† இந்த்ரஜித் இந்த்ர இந்த்ரகீர்த்தி இந்த்ரவர்ம புத்ரரோடு. 68: 538.

‡ மஹாமுக அதிகாய அர்க்க தூர்முகர் என்பவரொடும் கரதூஷண தூம்ராக்ஷர் முதலிய வித்யாதராதிபதிகளோடும் என்று மூலம். 68: 539.

2. 'ப்ரியாவிரஹ...உர்ஜ்ஜநவசநங்களேபோலவும்' இது, மூன்று பிரதிகளில் இல்லை.

ஸாங்யவம் போன்றும் உள்ள சாபங்களை ஏந்தி, யதுர்யரர்முதலாகிய படாதிகளும் ஒருப்பட்டனர்.

இருமருங்கும் விரிந்து அசைகின்ற பர்யாணங்களை யுடையவாதலில் பக்ஷபுடங்களால் ஆகாஸதலத்தெழுந்து பறப்பனபோன்றும், அநவரதம் அவிரளமாக விழுகின்ற நுரையினை யுடையவாதலில் சரண நடநார்யமாக யரணீதலத்துப் புஷ்போபஹாரம் பண்ணுகின்றன போன்றும், அதிமுவரமாகிய மயூரகிங்கிணீரவங்களால் தமது வெற்றியினைச் சாற்றுவதுபோலவும் துரமுங்களும் நெருங்கின. ரக்தபுஷ்கரங்களால் விளங்குதலில் கமலாகரங்களேபோன்றும், அசைகின்ற வெண்கொடிகளையுடையவாதலில் வலாகாமாலைகளால் விளங்கிய காளமேகங்களே போன்றும், ஸஹஜியோஜரால் அதிரூடமாதலில் ஸிவாரூத மஹாவ்ருக்ஷங்களையுடைய பர்வதங்களேபோன்றும் மதவாரணங்களும் பரந்தன. பவநபலத்தால் மேலெழுந்து அசைதலில் ப்ரதிபக்ஷ்யவஜபடங்களை அஹிஹஸித்து மேற்கொள்வனவேபோன்றும், அநவரதமும் உண்பங்களை ஆயாரமாக வுடையவாதலினும் வெண்மை யுடையவாதலினும் வார்யக்யமுடையனவேபோன்றும், விஸுத்யவர்ணத்தனவாகி அசைகின்றபொழுது நிர்மலமாகிய ஆகாஸத்து ஜலயரமலங்களைத் துடைப்பனவேபோன்றும் கொடிகளும் துடங்கின. அதிவிஸ்தீர்ணமாகிய ஸைநாஸமுஹூஹாரம் பொறுக்கலாத யரணீதலத்து நிஸ்ஸ்வாஸமேபோன்றும், ஸர்வஜநங்கட்கும் விவேகஜ்ஞாந விஜ்ரம்ஸநகாரியாதலில் [1]மியூஜ்ஞாநமேபோன்றும், அகாலமேகம் என ஆரங்கிப்பனவாகிய மயூரநிகரங்கட்குத் தாண்டவகாரணமாகிய கரி துரம ரத படாதிகளது கலநபஹாஹிவாதங்களால் எழுந்த யூளீமண்டலம் அவநீமண்டலத்தை அவஷ்டம்ஹித்தது.

இவ்வண்ணம் பரந்த யூளீபடலம் விஜயகரிகளது [2]மஹஜலவெள்ளத்திஞல் அளறுபட்டு, அதுவே பின்னும் ரதசக்ரமார்தநத்தால் ஸுவ ஸஞ்சாரயோக்ய மாயிற்று. ஆயினபின், யதுர்யரப்ரஹூதி ஸகல ஹட வர்மங்களால் ஒருமுறையே விடப்பட்ட ஸர நாராச பரஸுகணய சக்ரம் தொடக்கத்து ஆயுயவர்ஷம் ஆகாஸதலத்தை மூடிற்று. மூடியபின், ஸரப்ரஹாரவேஷநையால் வீழ்ந்து சுழல்கின்ற துரங்மமங்களாலும், வ்ரணவேஷநையால் குபிதமாகி மறுகுகின்ற மஹாவாரணங்களாலும், கோப ஸம்ஹ்ருதாந்தராய்த் திரிகின்ற யுத்யவீரரது சரணஹிவாதத்தால் சூர்ணமாகிய நரஸிரஃகபாலங்களாலும், அதிவேமத்ததாகியோடுகின்ற ருயிர நதீப்ரவாஹத்திஞக்கு நுரையொப்ப மிதக்கின்ற யவளாதபத்ர சாமர யவஜங்களாலும், ஸஸ்த்ரப்ரஹாரத்திஞல் வீழ்ந்து கோபவேமத்திஞற்

1. மியூத்வஜ்ஞாநம்: 2. மஹஜ வெள்ளத்திஞல்.

சிவந்து சுழன்ற கண்ணினையும் மடித்த வாயினையும் நெறித்த புருவத்தினையும் உடையராகிய யுகவீரரது நிஷ்டுரஹுங்காரத்தினாலும், அதிபலஹமாகிய ருயிரமாம்ஸாதிகளால் பரிதுஷ்டராகித் திரிகின்ற வேதாள கணங்களது கஹகஹாட்டஹாஸயுக்தவனிகளாலும் மிடைந்த யுகரங்கம் அதிபயங்கர மாயிற்று.

இவ்வண்ணம் அதிதாருணமான யுகந்தான் [1]சென்றபின், ராவணன் ஸ்வஸைந்யபராஜயங் கண்டு, மாயையால் வீதாஸ்திரச்சாயம் பண்ணிக் காட்ட, ராமஸ்வாமி அதுகண்டு ஸம்மோஹத்தால் வ்யாகுலனாகியபொழுது, விபீஷணன் சொல்லுவான்:

'ஸ்வாமீ, ஸீலவதியாகிய தெவியை ஸ்பர்ஸிக்கவல்லார் இல்லை; ராவணதூதமாயைபோலும்' என, கேட்டு ஸமாஹிதனாகி, ராவணவல ஹந்தம் பண்ணினன். அதற்பின், ராவணன் மாயாயுகம் பண்ணுவான்-வேண்டி இந்த்ரஜித்ப்ரஹுதிபந்துஜநங்களொடுங்கூட மஹாநதலத் தெழுந்தனன். அதனைக் கண்டு ராமலக்ஷ்மணர்களும் விபீஷணரூபத்தாலும் மருகரூபத்தாலும் பரிணமித்ததெவதைகளின்மேற்கொண்டு ஆகாஸதலத் தெழுந்தபின். ராமஸ்வாமிராவணனொடும், லக்ஷ்மணன் இந்த்ரஜித்துடனும், ஸுக்ரீவன் குபேரகர்ணனுடனும், அணுமதாதி ரவிகீர்த்தியோடும், *இந்த்ரவர்மா குமுதனோடும், அங்கதன் †இந்த்ரகேது வோடும், நளினகேது வரனுடனும் நீலன் வரதூஷணனுடனும் சிரகாலம் யுகம் பண்ணினர். பண்ணுகின்றபொழுது ராமஸ்வாமி ராவணனை அதிஹவிக்கின்றமை கண்டு இந்த்ரஜித் ராமஸ்வாமியை எதிர்ப்ப, அவனை ஸக்தியினாலெறிந்து லோகாந்தர மடைவிப்ப, அதுகண்டு குறுகிய ராவணனைக் கண்டு லக்ஷ்மணன் ராமராவணரிடைப்புக்கு ராவணனொடு யுகஞ்செய்ய, ராவணன் தன்னுடைய வித்தியையால் ‡அதிதாருகவிய ஆயுதங்களை வர்ஷிப்ப, லக்ஷ்மணனும் §ப்ரஹரணவரணம் என்னும் வித்தியையால் ஆயுதங்களை விலக்கினமை கண்டு குபிதனாகித் [2]தனது சக்ரத்தினை விடுதலும், அதுவும் ப்ரதக்ஷிணமாக வந்து லக்ஷ்மணனுக்தாஸ்ரயமாக, லக்ஷ்மணனும் அதனைக்கொண்டு ராவணன்மிசை விட, அதுவும் ஸிரச்சேதபூர்வகம் ராவணனை லோகாந்தரம் அடைவித்தது.

---

1. செய்தபின்.

* குமுதன் இந்த்ரவர்மனோடும் என்றிருத்தல் வேண்டும். 68: 624-பார்க்க.

† இந்த்ரகீர்த்தி 68: 624.

‡ 'நாராச பஞ்ஜரஞ் செய்ய' என்று மூலம். 68: 629.

§ ப்ரஹரணவருணம், ப்ரஹரணவரம் என்றும் பாடம். ப்ரஹாராவரணம். 68: 629.

2. தன்னுடைய.

இவ்வண்ணம் ராவணவதம் பண்ணியபின், லக்ஷ்மணன் விஜய முஹூர்த்தத்தினே பூதி அஹபவொஷணே பண்ணியபின், ராவணவலமும் ராமலக்ஷ்மணர்களது சரணயுகளங்களேயே முரணமாக அடைந்தது மண்டொதரிப்ரஹுதி ராவண அந்தியபுரஹ்வப்ரமுகபூர்வகமாக விபீஷணனுக்கு லங்காராஜ்யத்தினைக் கொடுத்தனர்.

ஸுக்ரீவ மாருதி விபீஷணுதிகள், முலவதிகட்குச்சூடாமணியாகிய ஸீதாதெவியினைக் கொடுவந்து ராமஸ்வாமிஸமீபம் அடைவிப்ப, அவளும் மௌனவ்ரதத்தினீங்கி கூதார்யெபாயினள்.

அதற்பின், *வலிபீடத்துச். சக்ர[1]ரத்நத்தை ஸ்தாபித்து ஸஹஸ்ராக்ஷ கநகவடங்களால் அபிஷேகம் பண்ணிப் பூஜித்தபின், கோடிசூரிய எந்திய லக்ஷ்மணனுக்கு †ஸுஷேணன் என்னும் யக்ஷன் ‡நந்தகம் என்னும் திவ்யவஸ்த்ரத்தினைக் கொடுப்ப, கொண்டு ப்ராங்முவனுகி, முங்மாதீரமார்க்கத்தாற்போகி, [2]முங்மாதாரத்தால் புக்கு ஸுமுகத்து மாமயனே §ஜயிப்ப, அவனும் ரத்நாஹார மகுடகுண்டலாதி ஆபரணங்களைக் கொடுப்ப, கொண்டு தக்ஷிணதிமுகிமுவனுகிப்போகி வைஜயந்தமெபுரதுவாரத்து வரதனுவினே ஜயிப்ப, அவனுங் கடகாங்கதகடஸூத்ர நீரைவேயக சூடாமணிமகுடாதிதிவ்யாபரணங்களைக் கொடுப்ப, கொண்டு, [3]பஸ்சிமதிமுகிமுவனுகிப்போகி வருண[4]துவாரத்தால் புக்கு [4]ஸுமுகத்து ப்ரஹாஸனே ஜயிப்ப, அவனும் ஸந்தாநக முக்தாஜால [5]ப்ரலம்பக ஸுவர்ணசுத்ராதிகளைக் கொடுப்ப, கொண்டு, வருண[4]வேதிகாமார்க்கத்தாற் போகி அபரமலேச்சுவண்டத்தை ஜயிப்ப, அவர்களிடத்தும் விவியவஸ்துக்களைக் கொண்டு [6]ப்ராங்முவனுகிப் போகி விஜயார்யபர்வத நிவாஸிகளை ஜயிப்ப, அவர்களும் மஜுதரமாதிகளையும் விசித்ரகன்யகைகளையும் கொடுப்ப, கொண்டு, போகி, [7]பூர்வம்லேச்சுவண்டத்தை ஜயித்து விஜயபூர்வகமாக, ரத்நாதிவஸ்துக்களையுங் கொடுப்பக் கொண்டனன். இவ்வண்ணம் ஷோடசஸஹஸ்ரமகுடவத்நரபதிகளையும் நூற்றெருபது விசித்ரராஜாக்களையும் த்ரிவண்டவாஸி ஸ்யந்தரஷெவர்களையும் அடிப்படுத்தி, நாற்பத்திரண்டு ஸம்வத்ஸரம் திக்விஜயம்

---

* ராமலக்ஷ்மணர்களைப் பீடகிரியில் அமர்வித்து என்று 68: 646.

1. ரத்நத்தை வைத்து ஸ்தாபித்து.

† ஸுஷேணன் என்று மூலம். 68: 649.

‡ ஸௌநந்தகம் என்று மூலம். 68: 650. 2. முங்காதார மார்க்கத்தால்.

§ மாசதனுக்கு அம்பு எவிவிட என்று மூலம். 68: 651, 2.

3 பஸ்சிமதிங்முவனுகி. 4. ஸுமுகமயுத்து

5 ப்ரலம்பவஸுத்ரசு ஹத்ராதி.

6 ப்ராந்தமுவனுகி, ப்ராதிங்முவனுகி.

7 பூர்வம்லேச்சுவண்டத்து விஜய.

பண்ணி மீண்டுவந்து திருவயோத்யாநகர மடைந்து, ஸுஹஸ்திவஸத்து வம்ஹாஸநாயிரூபிராகிய ராமலக்ஷ்மணர்கட்கு ராஜ விஹ்ராயர வ்யந்த ராயிபதிகள் ஸஹஸ்ராஷ்டகநகும்ஹங்களால் ராஜ்யாஹிஷேகம் பண்ணி மணிமகுடஞ் சூட்டி, த்ரிவண்ஜஹரதாயிபதிகளாகிய அஷ்டம வலதெவ வாஸுதெவ ராயினர்.

லக்ஷ்மணனுகிய வாஸுதெவனுக்கு வ்ருஷிவீஸுங்ஹரி முதலாகிய தெவிமார் பதினாயிரவர். தெஸங்கள் [1]பதினாயிரம். த்ரோணமுவங்கள் ஒன்பதினாயிரத்து எண்ணூற்றைம்பது. பத்தநங்கள் இருபத்தையாயிரம். வர்வடங்கள் பன்னீராயிரம். மஜம்வங்களும் அத்துணைய. வெஜங்கள் எண்ணாயிரம். ஹ்ராமங்கள் நாற்பத்தெட்டுக்கோடி. அந்தர் ஹீபங்கள் இருபத்தெட்டு. யாணைகள் நாற்பத்திரண்டுநூராயிரம். ரதங் களும் அத்துணைய. துரமங்கள் ஒன்பதுகோடி. காலாட்கள் நாற்பத் திரண்டுகோடி. முனிவஜதெவர்கள் எண்ணாயிரவர். ராமவலதெவனுக்கு வீதாதெவிமுதலாகிய தெவிமார் எண்ணாயிரவர்.

இவ்வண்ணம், பூர்வகுத புண்யபரிபாகத்தால் ராமதெவர் இஷ்டவிஷய காமதொமங்களை அநுஹவிக்கின்றகாலத்து ஒருநாள், மதேநாஹரோஹ்யாநத் தெழுந்தருளியிருந்த [2]ஸிவமுப்தகேவலிகள்-*ஸமீபத்தே யர்மஸ்ரவணம் பண்ணி ஸ்ராவகயர்மஸஹிதனுகியும் வாஸுதெவன் நிஜாநபல்யதொமாஸக்திவலத்தினுல் ஜநரகா-யுஷ்யத்தனுதலில், ஸம்யக்த்வ ஹ்ரஹணபராங்முவ ஞயினன். †விஜய ராம ‡வ்ருஷிவீசந்த்ராதிபுத்ரபௌத்ராதிபரிவ்ருதராகிய இவர்கள் அயோத்யாநகரத்தினை ஹரதஸுதுவ்ருநாதிகளுக்கு நிவாஸஸ்யாந மாக்கி, தாங்கள் வாராணஸீநகர மடைந்திருந்தபின், ஒருநாள் வாஸு தெவன் ராத்ரிஸமயத்து நாமவாஹிநியென்னும் திவ்யஸபாநத்து நித்ரை பண்ணுகின்றவன் ஸ்வப்நத்தே உத்துங்கமாகியதொரு ந்யக்ரோத வ்ருக்ஷம் ஒருமஹாஹஸ்தி முறிக்க வீழ்கின்றதாகவும், ராஹுகவளித மாகிய ஸுர்யமண்டலம் அஸ்தமிக்கின்றதாகவும், அதியவளமாகிய ப்ராஸாதம் ஏகபார்ஸ்வம் முறிந்து வீழ்கின்றதாகவும் கண்டு, ப்ரஹாத காலத்து ராமஸ்வாமியோடுகூடவிருந்து புரோஹிதனை ஸ்வப்நவ்ருத்தங் களை வினவ, அவனும் சொல்லுவான்:

---

1. பதினாயிரம்.

2. ஸ்ரீமுப்தஎன்றும் பாடம். ஸிவமுப்த என்பது மூலத்துக்கொத்தது. 68: 682.

* ஸமீபத்தே ராமாதிகள் தர்மஸ்ரவணம்பண்ணி என்று மூலம். 68: 683.

† விஜயராமன்—ராமன்புத்ரன்.

‡ ப்ருதிவீசந்த்ரன்—லக்ஷ்மணன்புத்ரன். சந்த்ராபன் என்று மூலம். 68:694.

'க்யநீரோயத்தினை மஹ.ஹஸ்தி முறித்தமையில் வாஸுதெவனுக்கு வ்யாயி[1]பீலெ யுளதாகும். ராஹுகவளிதஸூர்யாஸ்தமயத்தால் ராஜ்யஹொமலய மாகும். யவளப்ராஸாஹுஹங்முத்தால் வலதெவ ஈகூஹாப்ராப்தி யாகும்' என்று புரோஹிதன் சொல்ல, கேட்டு, *ஹயசலித தாகி, ஜிநபதிபூஜாஹா நாஹிஸாந்திகர்மங்களைச் செய்ததின் அந்த்ய காலத்துக் கேஸவனுக்குப் புண்யபரிகூயத்தால் [2]அஸாயுமாகியதொரு மஹாவ்யாயி தோன்றி †ஆயுரவஸா நத்து அமாவாஸ்யாபகூத்து ஸரீர பரித்யாமஞ்செய்து பங்கப்ரதெயில் தோன்றினன். தஜியோஹ ஹுவிதனுகிய ராமபலதெவனும் கேஸவாந்திபுராஹுவப்ரஸமநபூர்வக மாக லக்ஷ்மணமஹாதெவீவ்ரயிவீஸுந்தரீஜ்யேஷ்ட புத்ரனுகிய ‡வ்ரயிவீ சந்த்ரனுக்கு ராஜ்யபதத்தினையும், ஸீதாமஹாதெவிபுத்ரராகிய விஜய ராமாதிபுத்ரர் [3]எழுவரும் ஸம்ஸாரவிரக்த ராகியபின், கநிஷ்ட னுகிய அஜிதஞ்ஜயனுக்கு §யௌவராஜ்யபதத்தினையுங் கொடுத்து, ஸம்ஸார ஹொமநிர்விண்ணனுகி, அயோத்யாநகர மடைந்து வ்ருஷஹஸ்வாமி-பரிநிஷ்க்ரமணகூத்ரமாகிய விஜார்யவநத்து ஸிவகுப்தகேவலிகள்-ஸமீபத்தே யர்மஸ்ரவணநந்தரம் நிஜாநஸல்யதொஷத்தால், சக்ரயர [4]ஹொம மநுஹவித்த கேஸவனது பங்கப்ரஹாஸமுத்பத்தியினைக் கேட்டுப் பரித்யக்த ஸங்முத்தனுகி, ஸுதீவ அணுமஹாந் விஜீஷணுதிகளோடும் ¦பத நரபதிகளோடும் $நூற்றெண்பதின்மர்புத்ரரோடுங்கூடப் பரம ஸம்யமத்தினை யடைந்தனன். ஸீதா வ்ரயிவீஸுந்தரிப்ரஹுதிதெவிமார் ¶ஸுதமதி என்னும் ஆர்யாங்முதிநஸமீபத்தே தீகூஷித்தனர். வ்ரயிவீ-சந்த்ரனும் அஜிதஞ்ஜயனும் ஸ்ராவகயர்மஸஹிதராகிப் பத்மமஹா முநியினை நமஸ்கரித்து விடைகொண்டுபோகி நகர மடைந்தனர்.

பத்மமஹாமுநியும் அணுமஹாநும் ஆகிய மஹாமுநிகள் தபஃ ப்ரஹாவத்தால் ஸுதகேவலிபதம் அடைந்தனர். ஸுதீவாதிமஹா முநிகள், வெஜிதபோவலவிக்ரியெளஷதயு[5]கூத்திதி ஷ்விவியஜிதிகளை

---

1. பீதிதை.
* இராமன் தனியேயிருந்து கேட்டான்; அஞ்சிற்றிலன் என்று.68.700;701
2. அஸாயு மஹாவ்யாயி.
† ஆயுரவஸானத்தில் மாகமாஸத்தில் என்று மூலம். 68: 704.
‡ ப்ருதிவீஸுந்தரிமூத்தமகன் என்று மூலம். 68: 707, 8.
3. எண்மரும். §. மிதிலையைக்கொடுத்து என்று மூலம். 68: 710.
4. ஹொமமநுஹவித்து. ¦. பஞ்சஸத நரபதிகளோடு என்று 68: 714.
$ எண்ணுயிரவர்புத்ரரோடு என்று (715) கன்னடவுரை.
¶ ஸுதவதி என்று மூலம். 68. 716.
5. கூயாதி.
ஷ்விவி ஸப்த இருத்தி என்று மூலம். 68: 718; புத்தி, க்ரியா விக்ரியா, தப, பல, ஔஷத, ரஸ, அக்ஷீணம் என்று ஸாஸ்த்ர. சரணு. 58.

படைந்தனர். பதீமமஹாமுநி அதீமஸ்யகாலமாகிய *நானூறு ஸம வத்ஸரம் கடந்த பின், ஸுக்லயஜுர் வேதத்தால் வாதிகர்மகூயஞ் செய்து பரமாநந்தசதுஷ்டயத்தினை அடைந்தருளினன்.

அதுபொழுதே சதுர்வியதெவதெவேந்ரர்கள் வந்து ஸமவஸர ணஜிவிஹமிதிகளைச் செய்து பதீமஹரவாந்ஸ்ரீபாதங்களிலே ஸேவாதத் பர ராயினர்.

ஹரவாதும் நாநாவியமணிகநகரஜத மயமாகிய ஸமவஸரண மண்டலத்து ஸார்வகாலிகமாகிய குஸுமதிகரங்களால் அலங்கரதமாகிய அஸோகவருகூத்தினது விடபஸாவாந்தரங்கள் மேல்நின்று தாழ்கின்ற தாமஜாலநிகரங்களால் தைவரப்பட்ட ஸகலலோகஸாரஸம்மோஹ நிமித்தமாகிய ஸுரபுஷ்பவருஷ்டி நிரந்து பரந்த மங்யகுடிமஹாமண்ட பத்து, நாநாமணிவசிதகநகஹரஸநத்து ரத்நமுக்தாதாமாலங் கரதமாகிய ஏகச்சத்ரத்துக்கீழ் ஸஸிகிரணநிகரஸதரஸ யவள சாமர யுகளங்களிடைத் தவழ்கின்ற திவ்யதெஹப்ரஹாமண்டல வேஷ்டிதனுகி, திவ்யமூர்த்தியனுகி, திவ்யதுந்துஹி திசை கறங்க, அமர ஸுர விதாயர மணயராதிபரிவாரத்தோடும் இருந்து, ஸகலஹுவநமண்டலாயிபதிகட் கெல்லாம் அரசுவீற்றிருந்து, ஹரவாந் ஸம்ஸாரகாரண மோகூகாரண-ரூபத்ததாகிய ஹேயோபாதெயயர்மாதரதத்தினை வர்ஷித்து, ஸர்வயர்ம கேஷத்ரங்களிலும் ஸ்ரீவிஹாரங்களைச் செய்து, இவ்வண்ணம் த்ரைலோக்ய நாயனுகி எழுந்தருளியிருந்தபின், அறுநூறு ஸம்வத்ஸரப்ரமாணத்த தாகிய கேவலிகாலங் கடந்தபின், பங்குனிமாஸத்து ஸுக்லபகூஷ சதுர்தஸீ பக்கத்துப் பூர்வாஹ்ணகாலத்து ஸம்மேதபர்வதஸிவரம் அடைந்து, அவாதிகர்மகூயஞ் செய்து அணுமஹா நாதிமுநிவரரோடுங்கூட ஏகஸம யத்து ஊர்த்வலோகாக்ரஸ்யனுகி அதற்கொரு சூடாமணியாகி, ஸிவம் அருஜம் அஜரம் அமரம் அசலம் அநவம் அலயம் அமலம் அவிலம் அகூயம் அநந்தம் அபுநர்பவம் அஸங்கம் அக்லேஸம் அமோகம் அஸீதம் அதுல்ஸ்ணம் அநுபமம் [1]அப்ரமேயம் அவிதயம் அநாவர்த்தம் வ்ருஹ்ஹ பதம் எய்தி அநந்தகாலம் அவ்வழி நிலைபேறுடைய னுகி, அதுகழிந்து, ஊடுபோதலும் அதனில் வந்து வீழ்தலும் இன்றி, ஸம்ப்ராப்த ஸகலஜ்ஞா நாதிகுணமாகியவிகாராந்தரமமநமும், வைராதிவைபவிகமுணச் சமதமும், ப்ரதீபஸாந்திவதுத்யந்தச்சமதமும், யரணீ ஜல பவநஹுதா ஸந ஹுமதைகதவமும், [2]தீபாந்தரதுல்ய ஸாயுஜ்யமும், தத் [3]பரிவார-

* ஐந்து குறைந்த நானூறு என்று 68: 719.

1. அப்ரேயம்.

2, தீபாந்தர.

3. பரிசாரகத்வமும்.

கத்வமும் இத்யேவமாதிவிதயொபதெஸவிஷயனல்ல ஞகி, பரிஸுத்³ தவ்யார்யிக நய நிரூபணு[1] விஷயமாகியஸுஜாத்மகனுகி, நிஸ்ரேயஸகாங் க்ஷிகளாகிய மஹாயோகிகளது ஸுஜ்யா நவிஷயனுகி, ஆஸன்னஹவ்ய ஜீவன்களால் அலிலஷிதனுகி, அவ்வகையே என்றும் நிலைபெற்ற தன்மை-யனு யருளினன்.

விபீஷணுதிமுகிவருட் சிலர் அநுதிஸயின்கண் [2]அஹமிந்த்ர ராயினர். ஸீதாவ்யதிவீஸுந்தரிப்ரஹ்ருதிகள்சிலர் அச்யுதகல்பம் அடைந் தனர். சிலர் ஸௌயர்மகல்பம் அடைந்தனர். லக்ஷ்மணனும் அந்த்ய காலத்துப் பங்கப்ரலெயினின்றும் போந்து காலாந்தரத்து முக்திபதம் அடைகுவன்.

இதி த்ரிஷஷ்டிலக்ஷணமஹாபுராணஸங்க்ரஹே முநிஸுவ்ரத ஜிநபதி, ஹரிஷேண சக்ரயர, பத்மலக்ஷ்மண ராவண பலதெவ வாஸு தெவ ப்ரதிவாஸுதெவ புராணம் இதம் பரிஸமாப்தம்.

வரிஷதம்:

---

1. விஷயமாகி ஸுஜாத்மனுகி.
2. அஹமிந்த்ரதெவ.

21. நமிநாயஸ்வாமி புராணம்

ஸாஹிய்யு வெ்ராஉதமெய-ய்வுதிஹிஸவிஸவெ
யஉஉவகெ்ணை யவ்வு
திதூமெநாவ்ு்வெதை ஷு்டியவஉவஸுஸ
கெது்உராவ்ு்ஜெந ।
சூநெஉ்ஃ வ்ு்ததை்ு்தீய்ஃ வ்ு்ரஉஉ்வயய்ஃ
தெஹஹாஜொ [1]விஹாஸெ
வ்ுதீ்ு்ஹாவணு ஹெஜ்ு்ஷ்ணநிஜிநவதிஃ
வாத்ு்வஃ வ்ு்ரா்ுஜ்ுகீதி-ஃ ।।

சுய, நிஜிநவதி வ்ு்ராணம் சுஹிமீயதெ.

ஜம்வ்ு்தீப ஹரதகே்ஷத்ர வத்ஸவிஷய கௌஸாம்பிநம்ரத்து இக்ஷ்வாகுவம்ஸத்து ராஜா பார்திவன் என்பான்; தெவி ஸுந்தரி. இவர்கட்குப் புத்ரன் ஸிஜார்யன் என்பான். ராஜாவும் தஹுமர [2]ஸமீபஸ்யமாகிய மநோஹரோத்யாநத் தெழுந்தருளியிருந்த பரமாவயி-ஸஹிதராகிய முநிவர நாமதபோயநர்பார்ஸ்வத்தே யர்மஸ்ரவணநந் தரமே ஸம்ஸாரவைராக்யஞ்சென்று, ஸிஜார்யன்என்னும் புத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, ஜிநதீக்ஷையினை ப்ராபித்தனன். ஸிஜார்யராஜனும் பரிஷஹீத ஸம்யக்த்வனும் [3]அணுவ்ரதாதிவ்ரதநிரதனுமாகிச் செல்லா நின்ற காலத்து, பார்திவமஹாயோதி சிரகாலந் தபஸ்சரணவிஸு்ஜநகி அந்த்யகாலத்து ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்தனர் என்று ஸிஜார்யராஜன் கேட்டு, ஸம்ஸாரவிஷயவிரக்தநாகிப் போகி, மநோஹரோத்யாநத்தெழுந் தருளியிருந்த *மஹாபலிகள்என்னுங் கேவலிகளை நமஸ்கரித்திருந்து, 'முநீந்த்ரனே, ஸம்ஸாரஸ்வரூபம் எப்பெற்றியது?' என்று வினவ, முநீந்த்ரனும் அருளிச்செய்வான்:

†'ஸம்ஸாரம் என்பது த்ரவ்ய கே்ஷத்ர கால [4]ஹவ ஹாவங்கள் ஒன்று விட்டு ஒன்று கோடல். அது இப்ரகாரத்தது, க்ரமும் அக்ரமமும் என. அவற்றுள் க்ரமபரிவர்த்தநம் த்ரவ்யாதியால் ஐந்து வகைப்படும். அவற்றுள் த்ரவ்யபரிவர்த்தநம் பாஹ்யமும் ஸூக்ஷ்மமும் என இரண்டு வகைப்படும். அவற்றுள் பாஹ்யபரிவர்த்தநம் என்பது, வஸ்துவிஷய

---

1. பஹாரே.
2. ஸமீபஸ்யுமாகியதொருமநோ.
3. அணுவ்ரதாதி திரதனும்.
* மஹாபலர் என்று மூலம். 69: 13.
† மூலத்தில் இது விரிவா யில்லை. 4. கால ஹாவ ஹவங்கள்.

[1]ஹொமொபஹொமகரணவகையால் ஸர்வபுத்ரமலங்களையும் ஒருஜீவனே அநுஹவித்தல். ஸூக்ஷ்மம் இருவகைப்படும், நோகர்மபரிவர்த்தநமும் கர்மபரிவர்த்தநமும் என. அவற்றுள் நோர்கர்மபரிவர்த்தநம், ஜவந்யமும் உத்கர்ஷ்டமும் என்னும் ஹெதுத்தால் இரண்டு வகைப்படும். அவற்றுள் ஜவந்யநோகர்மபரிவர்த்தநம் என்பது—ஸூக்ஷ்மைகேந்த்ரிய பர்யாப்தகனது ஜந்மாரம்ஹத்து ப்ரயமஸமயத்துள் ஸ்யிதியாலும் அநுஹாமத்தாலும் ஔதாரிகவைக்ரியயாலும் க்ஷேத்ரத்தாலும் வர்ணஹி விகாரங்களாலும் ஆஹாரகாயாந்தகரணஸ்பர்மநோந்த்ரியோச்வாஸ மாகிய நோகர்மவர்கணைகள் [2]வந்யித்தன, மீட்டும் இப்பெற்றியவாகிய அந்த வர்கணைகள் வந்து அந்த ஜீவன்கண் வந்யித்தலாகும். இந்த நடுவட்காலம் மூன்று வகைப்படும், அகரஹீதமும் மிச்ரகமும் கரஹீதமும் என. அவை ஒரோவொன்று நான்குகாலப்படும். அவற்றுள் முதலது—அகரஹீதம் மிச்ரகம் கரஹீதம் என. இரண்டாவது—மிச்ரகம் [3]அகரஹீதம் கரஹீதம் என. மூன்றுவது—மிச்ரகம் கரஹீதம் அகரஹீதம் என. நாலாவது—கரஹீதம் மிச்ரகம் அகரஹீதம் என.

அவற்றுள் முதற்காலத்து மூன்றும் வருமாறு:

அகரஹீதம் அநந்தமுறை வந்தால் மிச்ரகம் ஏகவாரம் வரும். மீட்டும் அகரஹீதம் அநந்தவாரம் வந்தால் மிச்ரகம் ஏகவாரம் வரும். இப்பெற்றி நடுவண் வந்த மிச்ரகம் அநந்தமானவிடத்து, மீட்டும் அகரஹீதம் அநந்தவாரம் வந்து மிச்ரகஸ்யாநத்திலே கரஹீதம் ஏகவாரம் வரும். மீட்டும் அகரஹீதம் அநந்தவாரம் வந்து மிச்ரகம் ஏகவாரம் வந்து, இவ்வண்ணம் மிச்ரகம் அநந்தவாரம் வந்தால், பூர்வ கரஹீதம் ஏகவாரம் வரும். இப்பெற்றி கரஹீத்மும் அநந்தவாரம் வந்து முதற்காலம் முடியும். மற்றை மூன்று காலத்தும் மும்மூன்று வரும் முறைமையும் இப்பெற்றியே. பின் மூன்றுகாலங்கள் தொடக்கங்களுள் ஈடாகிய விசேஷமாவது—மிச்ரகம் அநந்தவாரம் வந்தால் அகர ஹீதம் ஏகவாரம் வரும். மீட்டும் மிச்ரகம் அநந்தவாரம் வந்தால் அகரஹீதம் ஏகவாரம் வரும். இப்பெற்றியே அகரஹீதமும் அநந்தவாரம் வந்து கரஹீதம் ஏகவாரம்வந்து, இப்பெற்றியே கரஹீதமும் அநந்தமானவிடத்து, இரண்டாம் பரிவர்த்தநமாம். அதன் பின்பும் மிச்ரகம் அநந்தவாரம் வந்தால் கரஹீதம் ஏகவாரம் வரும். பின்னும் மிச்ரகம் அநந்தவாரம் வர கரஹீதம் ஏகவாரம் வரும்

---

1. ஹொமொபகரண,
2. பெய்யித்தன் மீட்டும்.
3. கரஹீதம், அகரஹீதம்.

இவ்வண்ணம் ஹ்ரஹீதஸ்யாநம் அநந்தமானவிடத்து அஹ்ரஹீதம் ஏகவாரம் வரும். இவ்வண்ணமே [1]அஹ்ரஹீதம் அநந்தமானவிடத்து மூன்றும் பரிவர்த்தநமாம். [2]அஹ்ரஹீதம் அநந்தவாரம் வந்தால் மிஸ்ரகம் ஏகவாரம் வரும். பின்னும் ஹ்ரஹீதம் அநந்தவாரம் வந்தால் மிஸ்ரகம் ஏகவாரம் வரும். இவ்வண்ணம் மிஸ்ரகம் அநந்தவாரம் வந்தால் அஹ்ரஹீதம் ஏகவாரம் வரும். இந்த ப்ரகாரத்தினல் அஹ்ரஹீதம் அநந்தவாரம் வந்தால் நாலாம் பரிவர்த்தநமாம். உத்க்ரஷ்டநோகர்ம பரிவர்த்தநமும் இப்படியே. விஶேஷமாவது ஸம்ஜ்ஞிபர்யாப்தக வ்யக்தன்கண் உத்க்ரஷ்டயோகத்தில் ஆவது. கர்மபரிவர்த்தநம் ஜகன்ய மும் உத்க்ரஷ்டமும் என இரண்டு ப்ரகாரத்தது. இவற்றது ஸ்வரூபம் [3]நோகர்மபுத்கலபரிவர்த்தநத்தோடொக்கும். பரிவர்த்தநத்தால் தொடங்கிக்கொள்ளப்படாதன அஹ்ரஹீதம்; கொள்ளப்பட்டன ஹ்ரஹீதம். இரண்டுங் கூடினது மிஸ்ரகமாம்.

க்ஷேத்ர பரிவர்த்தநம்என்பது—மஹாமேருபர்வதத்து மூலமயூ மாகிய சித்ரையுள் சதுரஸ்ரப்ரதேஶமும் வஜ்ரையுள் சதுரஸ்ரப்ரதேஶமும் என [4]லோக மயூமமாகிய அஷ்டாஸ்ரப்ரதேஶங்களைத் தனது ஶரீரத் துக்கு மயூமமாக ஒரு ஜந்மந்தொடங்கி உத்ஸேதாங்குலாஸங்க்யேய ப்ரதேஶ மாத்ரமாகிய ஸ்வதேஹப்ரதேஶமாத்ரமாகிய அஸங்க்யேயஜந்மம் அவ்விடத்தே பிறந்து, பின் ப்ரதேஶோத்தரமாக அயோலோக ஊர்த்வலோகங்களையெல்லாம் முற்றப் பிறத்தலாகும்.

காலபரிவர்த்தநம் என்பது—ப்ரத்யேகம் உஸ்ஸர்பிணீஸமோபமகோடா கோடிப்ரமாணமுடைய உத்ஸர்ப்பிண்யவஸர்ப்பிணீ [5]காலங்களுள் உத்ஸர்ப்பிணிப்ரதமஸமயத்திற் பிறந்து உத்ஸர்ப்பிணித்விதீய ஸமயத்திற் பிறந்து, அவஸர்ப்பிணிப்ரதமஸமயத்திற் பிறந்து த்விதீயஸமயத்திற் பிறந்து, இப்பெற்றி இரண்டையும் க்ரமத்தாற் பிறந்து இம்முறையே மரித்தலாகும்.

஭வபரிவர்த்தநம்என்பது—மதிஜ்ஞாநகாயங்களதுஜகன்யாயுஷ்யந் தொடங்கி [6]உத்க்ரஷ்டாயுஷ்யந்தோறும் ஸமயோத்தரக்ரமத்தாற் பிறத்தலாகும். அவற்றுள் மதியுட் பிறக்கும் ப்ரகாரம்: நரகமதியுட் பிறக்கின்ற ஸ்ரவர்ஷஸஹஸ்ரம் ஜகன்யாயுஷ்யம் பெற்று ப்ரதமவ்யதி- யுள் [7]ப்ரதமப்ரஸ்தாரத்துட் பிறந்து [8]ஸ்ரவர்ஷஸஹஸ்ரஸமய ப்ரமாண

1, ஹ்ரஹீதம்.
2. ஹ்ரஹீதம்,
3. நோகர்மவர்த்தநபுத்கல.
4. லோகமயூமும்.
5. காலங்கள்.
6. உத்க்ரஷ்டாயுஷ்யந்தாறும்.
7, ப்ரதம விஸ்தாரத்துள்.
8. ஸ்ரவர்ஷ ஸஹஸ்ர ப்ரமாண.

ஜன்மம் உஸவர்ஷஸஹஸ்ரமே ஆயுஷ்யமாகப் பெற்றுப் பிறந்து முடிந்த பின், அதன்மேல் ஏகஸமயாயிகமாகியாக ஸமயோத்தரக்ரமத்தால் த்ரயஸ்த்ரிம்ஸத்[1]ஸாகரோபமந்தோறும் பிறத்தலாகும். திர்யக்மநுஷ்யர்களுள் கூடஉத்கருஷ்டமாகிய [2]ஜகன்யாயுஷ்யந்தொடங்கி த்ரிபல்யோபமந்தோறும் பிறத்தலாகும். மநுஷ்யமநுஷ்யர்களுள் ஜகன்யாயுஷ்யந்தொடங்கி த்ரிபல்யோபமந்தோறும் பிறத்தலாகும். தெவமநுஷ்யர்களுள் உஸவர்ஷஸஹஸ்ரமாகிய ஜகன்யாயுஷ்யத்தில்தொடங்கி ஏகத்ரிம்ஸத்ஸாகரோபமந்தோறும் பிறத்தலாகும். இந்த்ரியத்திற் பிறக்கின்ற ஏகேந்த்ரிசதுரிபஞ்சேந்த்ரியங்களது ஜகன்யாயுஷ்யந்தொடங்கித் தத்தம் உத்கருஷ்டாயுஷ்யந்தோறும் ஸமயோத்தரக்ரமத்தால் பிறத்தலாகும். முடித்து, காயத்திற் பிறக்கின்ற வாயுகாயப்பதேஜோவாயுவநஸ்பதிப்ரஸமாகிய [3]ஷட்காயங்கள் தத்தம் ஜகன்யாயுஷ்யந்தொடங்கி, தத்தம் உத்கருஷ்டாயுஷ்யந்தோறும் ஸமயோத்தரக்ரமத்தாற் பிறத்தலாகும். எவ்வழியும் ஜகன்யாயுஷ்ய முடையனாகிப் பிறக்கின்ற தத்ஸமயப்ரமாணஜன்மங்களே ஜகன்யாயுஷ்ய முடையனாகியே பிறக்கும்.

ஹாவபரிவர்த்தநம் என்பது—ஸஂக்ஞிபஞ்சேந்த்ரியபர்யாப்தகனுக்கு யோகமாகிய ஸ்ரேண்யஸங்க்யேய ஹாவமாகிய யோகஸ்யாநங்களையும் ஸ்திதிக்கு யோகமாகிய பரிணாமங்கள் அஸங்க்யாதலோக முள. ஏகஸமயாயிகமாகிய த்விதீயஸ்திதிக்கு யோகமாகிய பரிணாமங்களும் அஸங்க்யாதலோகம். அவற்றுக்கு விபாஷாயிகம் [4]என்பதாலும் அஸங்க்யாதலோகம் போதரும். இப்பெற்றி தாதீயஸ்திதியாதிகட்கும் யோஜிக்க. இவ்வகை நின்ற அஸங்க்யாத லோகப்ரமாணத்ததாகிய பரிணாமஸ்யாநங்களையும், இப் பரிணாமங்களுள் ஜகன்யபரிணாமத்தால் ஏற்றப்படும் அநுபாகஸ்யாநங்களுள் அஸங்க்யாத லோகம் போதரும். த்விதீயபரிணாமத்தால் ஏற்றப்படுவனவும் அஸங்க்யாத லோகப்ரமாணத்தன.

இப்பெற்றி உத்கருஷ்டபரிணாமந்தோறும் உய்க்க, ஜகன்ய பரிணாமத்தால், [5]ஏற்றப்படும் அநுபாகஸ்யாநங்கட்கு த்விதீயபரிணாமத் தால் ஏற்றப்படும் அநுபாகஸ்யாநங்கள் அஸங்க்யாதலோகம் இருக்கும்.

---

1. ஸாகரோபமந்தாறும். முன்னரும், 'தோறும்' என்னுமிடங்களில் 'தாறும்' என்றுளது.
2. ஜகன்யாயுஷ்யத்தில் தொடங்கி.
3. ஷட்காயங்கள் ஜகன்யாயுஷ்யம்.
4. என்பதாம்.
5. ஏற்றப்படும் அநுபாகஸ்யாநங்கள் அஸங்க்யாத.

இப்பெற்றி ஸர்வோத்கூஷ்டந்தோறும் விஸோஷாயிகக்ரமத்தால் கிடக்கும். இப்பெற்றிப்பட்ட அஸங்வ்யாதலோகம் அநுஹாமஸ்யாநங்களையும் அஹவ்யப்ரயோஜநாந்தரகோடாகோடிப்ரமாணமாகிய பரிவர்த்தநயோஜநமாகிய ஜவாந்யஸ்யிதியிற்றொடங்கி ஸர்வோத்கூஷ்டந்தோறும் நின்ற ஸர்வகர்மங்களது ஸ்யிதிகளையும் ஜ்ஞாநாவரணஷிமூலப்ரகூதிகளையும் உத்தரப்ரகூதிகளையும் உறழுங்க்ரமத்தால் வந்யித்தலாகும். அஃதாமாறு—

ஜவாந்ய[1]யோஜியினுல் ஜவாந்யாநுஹாமத்தால் ஜவாந்யபரிணமத்தால் ஜவாந்யஸ்யிதிஜ்ஞாநாவரணீயம் வந்யிக்கும். த்ருதீய[1]யோஜியினுல் ஜவாந்யாநுஹாமத்தால் ஜவாந்யபரிணமத்தால் ஜவாந்யஸ்யிதிஜ்ஞாநாவரணீயம் வந்யிக்கும். இப்பெற்றி ஜவாந்யாநுஹாமத்தோடு ஸர்வயோமங்களையும் ஒட்டியபின் த்ருதீயாநுஹாமத்தோடும் ஸர்வயோமமுமொட்டி, இப்பெற்றி [2]ஸர்வாநுஹாமங்களோடும் உறழ்ந்து, பின், த்ருதீயாஷி பரிணமங்களோடும் இப்பெற்றி யுறழ்ந்து, பின் த்ருதீயாஷிஸர்வஸ்யிதியோடும் உறழ்ந்து, பின் இப்பெற்றி ஊர்ஸநாவரணஷிஸர்வமூலப்ரகூதிகளோடும் ஒட்டியபின், மதிஜ்ஞாநாவரணஷிஸர்வோத்தரப்ரகூதிகளோடு க்ரமத்தால் உறழ்ந்துகொள்க.

ஊவ்யாஷிபரிவர்த்தநங்கள் க்ரமத்தாலே சொன்னமுறையே அநந்தமாணங்கள் ஊவ்ய[3]பரிவர்த்தநந்தன்னுள்ளும், வோஉரத்துக்கு [4]ஸுக்ஷ்மந்தன்னுள்ளும், நோகர்மபரிவர்த்தநத்துக்குக் கர்மபரிவர்த்தநம் அநந்தமாணம். நோகர்மங்கள் தம் ஜவாந்யத்துக்கு உத்கூஷ்டம் அநந்தமாணம். பெரும்பான்மையும் ஹவத்தோடு ஹவத்திடை அநந்தங் காலங் கழிந்தாலன்றி ஸம்ஹவியா. இப்பெற்றிப்பட்ட [5]பஞ்சஸம்ஸார அதீதகாலத்து ஏகஜீவனுல் அநந்தம் அநுஹவிக்கப்பட்டன. அக்ரம பரிவர்த்தநமென்பது—ஊவ்யாஷிபஞ்சகங்களைச் சொன்னமுறையேயன்றி யதாஸம்ஹவம் ஸ்வீகரித்தலுமாகும் என்று, இவ்வண்ணம் ஸம்ஸார ஸ்வரூபப்ரபஞ்சத்தினை முதிவரன் அருளிச்செய்ய, கேட்டு வைராதீயம் வந்து, ஸ்ரீஉத்தன்னென்னும் புத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, பரிஹ்ருதஜிநதீக்ஷாவியினைனுகி, கூஷ்மாயிகஸம்யக்தர்ஸநோபேத ஷோடஸ காரணஹாவநாவிஷேஷதீர்த்தகர நாமமஹாபுண்யகர்மத்தனுகி, அந்த்ய காலத்து ஆராதநாவிதியால் ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து, பஞ்சாநுத்தர அபராஜிதவிமாநத்து அஹமிந்த்ரனுயினன்.

---

1. யோஜினுல்,
2. ஸர்வாநுஹாமங்களும்,
3. பரிவர்த்தநமதனுள்ளும்.
4. ஸுக்ஷ்மமதனுள்ளும்.
5. பஞ்சஸம்ஸாரம் அதீத.

அயி, ஜம்பூத்வீபஹரதகேஷத்ர *அங்கவிஷய மிதிலாநகரிக்கு ராஜா இக்ஷ்வாகுவம்ச காஸ்யபகோத்ரத்து விஜயமஹாராஜன். தெவி †பிப்பலாமஹாதெவி. அபராஜிதவிமாநத் தெழுந்தருளியிருந்த ஹரிவாங் அவ்வழி த்ரயஸ்த்ரிம்சத்ஸாகரோபமகாலம் அநுபவித்தபின் ஸ்வர்காவதரணகல்யாண ஷோடசஸ்வப்நதர்சநபூர்வமாக ஸ்வர்காவதரணஞ் செய்தருளி, ‡கார்த்திகமாஸ பூர்வபக்ஷத்ரயோதசீதிநத்து அஸ்வினீநக்ஷத்ரத்துப் பிப்பலாமஹாதெவீ கர்பவாஸம் அடைந்தருளி நவமாஸபரிபூர்ணமாகியபின். ஆஷாட மாஸ கிருஷ்ணதசமீபக்கத்து §அஸ்வினீநக்ஷத்ரத்து த்ரிஜ்ஞாநதரணிய ஹரிவாங் கர்பாவதரணஞ் செய்தருளினன்.

அருணதயும், அதுபொழுதே சதுர்விய தெவதெவேந்த்ரர்கள் வந்து மந்தராபிஷேக கல்யாணநந்தரம் நமிஹரிவாங் என்று ஸ்ரீநாமஞ் செய்து விடைகொண்டு போயினர்.

மூநிஸுவ்ரதஹட்டாரகர்யர்மநீர்யஸந்தாநகாலம் [1]அறுபது நூறுயிரம் ஸம்வத்ஸரமானவதனுள் அடங்கிய பரமாயுஷ்யத்தனுகி வர் தவதரித்தருளிய நமிஹரிவாநுடைய கநகமயமாகிய திவ்யதெஹோத்ஸேயம் பதிநேந்து வில்லள வாகும். ஹரிவாநது பரமாயுஷ்யம் பதிநாயிரம் ஸம்வத்ஸர மாகும். ஹரிவாநும் இரண்டாயிரத்தைந்நூறு ஸம்வத்ஸரம் குமாரகாலஸுகம் அநுபவித்துப் பின், ஐயாயிரம் ஸம்வத்ஸரம் ஸாம்ராஜ்ய ஸுகம் அநுபவித்துச் செல்லாநின்றகாலத்து ஒருநாள், வர்ஷாகாலத்து வநவிஹரணார்யமாக மஹாஹஸ்திமிசை உலாவெழுந்தருளி வநக்ரீடைபண்ணியருளாநிற்ப, தஉவஸரத்திலே இருவர் தெவகுமாரர் ஆகாசதலத்துநின்றும் அவதீர்ணராய் ப்ரணமபூர்வகமாக வணங்ஜலிய ராகி, ஹரிவாநுக்கு விஜ்ஞாபித்தனர்.

‘த்ரைலோக்யநாயனே, பூர்வஹவத்து யாதகீஷண்டத்திலே தபஸ்சரணம்பண்ணி ஸௌயர்மகல்பத்து தெவர்களாயிரேம்.

‘ஜம்பூத்வீப பூர்வவிதெஹ வத்ஸகாவதீவிஷய ஸுஸீமாநகரத்திலே பஞ்சாநுத்தர அபராஜிதவிமாநத்துநின்றும் அஹமிந்த்ரதெவன் [2]ஒருவன் வந்து அபராஜிதன் என்னுந் தீர்யகராய் [3]அவதரித்தருளினன். அவருடைய கேவலபூஜார்யமாக வந்த தெவமணங்களும் [4]யாங்களும்

---

* வங்கவிஷயம் என்பது மூலம், 69 : 18.

† வப்பிலாமஹாதேவி என்று ஹிந்தி மூலம். 69: 25.

‡ ‘ஸாதாதித்விதீயாயாம்’ (69: 26) என்பதனால், ஐப்பசிமீ க்ருஷ்ண த்விதீயாபக்ஷ மாகும்.

§ அஸ்வியோகத்தில் என்று கன்னட மூலம்; ஸ்வாதியோகத்தில் என்று ஹிந்தி மூலம். 69. 30. 1. அறுநூறுயிரம். 2. ஒருவன் அபராஜிதன். 3. அவதரித்தருளுகின்ற அவருடைய. 4. யாங்களும்ஹரிவாதெ.

கேவலபூஜாநந்தரம் "ஸுவாமே, [1]இந்தக்காலத்து ஸாதகேஷத்ரத்து தீர்யகரபரமதெவர்கள் உளரோ?" என்று வினவ, [2]"வங்மவிஷய மிலா நபுரத்து நமி என்னுந் தீர்யகரகுமாரன் ராஜ்யம்பண்ணியருளாகின்றனன்" என்று அருளிச்செய்தலும், யாங்களும் தெவப்ரணமார்யமாக வந்தனம்' என்று நமஸ்கரித்து விடைகொண்டு போயினர்.

ஸுவாதும் ஜாதிஸ்மரணவொயத்தால் அபராஜிதவிமாநத்தில் அஹமிந்ரமஹிமையினை அறிந்தருளாகின்றவன் விஷயாஸ்ரயத்து விளகின்ற ஸுவலவமாத்ரத்தின்கண் வைராநீயஸுவம் மிகவுஞ்சென்று மிலாநபுரியின்கட் ப்ரதிவீவுத்தனுகி லவெர்யஜீகூஸுவாவுஜியின ஞயினன். அதுபொழுதே லௌகாந்திகஸுரோத்தமரால் விஜ்ஞம்ஹித விஜிஷ்ட [3]பொயத்தனுமாகி, ஸுவ்ரஹன் என்னும் புத்ரனுக்கு ராஜ்ய பதங் கொடுத்தருளி, ஸுரபதிகளால் அடைவிக்கப்பட்ட பரிநிஷ்க்ரமண கல்யாணநந்தரம் உத்தரகுரு என்னும் ஜிவிகைமிசை யெழுந்தருளி, சித்ரவநோதயாநத்து ஸஹஸ்ரஸங்வெர்யேயராகிய ஸுபாலரொடுங்கூட ஷஷ்டொபவாஸஞ் செய்தருளி, ஆஷாடமாஸ கருஷ்ணதமீபக்ஷத்து அஸ்விநீநக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்துப் பரிமருஹீததீக்ஷாவியினகுகி, அதுபொழுதே ஈதுர்யஜ்ஞாநயரனு மாகி, இரண்டாநாள் வீரபுரம் என்னும் மஹாநபுரத்து உத்தநரபதிமருஹத்துப் பாரணை பண்ணியருளினன். அவனும் பரிப்ராப்தபஞ்சாஸ்சர்யத்த ஞயினன். ஸுவாதும் தீக்ஷித்தருளியபின்னைச் சமதீமஸ்யகாலமாகிய ஸம்வத்ஸரம் ஒன்பது கடந்து, ஸ்வதீக்ஷாமருஹணவநத்து வகுளதருமூலத் தெழுந்தருளியிருந்து ஷஷ்டொபவாஸஸஹிதனுகி மார்கஸிரமாஸத்து ஸுக்லதருதீயா பக்ஷத்து அஸ்விநீநக்ஷத்ராபராஹ்ணகாலத்து வாதிகர்மக்ஷயஞ் செய்து ஸகலசதுஷ்டயம் ப்ராபித்தருளினன்.

அதுபொழுதே ஸ்வர்முவாஸிகள் ஸுர்பதிகளுடன்கூட வந்து கேவலோத்பத்திமஹாகல்யாணஸமவஸரணஞ்சி விஹுதிகளையுஞ் செய்து நமிஸுவாநுடைய ஸ்ரீபாதங்களிலே பரிசரணபராயண ராயினர்.

ஸுவாநுக்கு *ஸுப்ரஹ்மிமுணயர் பதினெழுவர். பூர்வயர் நானூற்றைம்பதின்மர். ஸிக்ஷகர் பன்னீராயிரத்தறுநூற்றுவர். அவஸி ஜ்ஞாநிகள் †ஆயிரத்தறுநூற்றுவர். கேவலிகளும் அத்துணையர். விக்ரியா

1. அந்த்ய காலத்து. 2. அங்மவிஷய.
3. வொயிதனுமாகி.
4. ஸுக்லபக்ஷதருதியைப்பக்கத்து.
* ஸுப்ரபார்யன் என்று மூலம். 69: 60.
† ஆருயிரத்தறுநூற்றுவர் என்றும் பாடம் ஆயிரத்தறுநூற்றுவர் என்பதுவே மூலத்திற்கு ஒத்தது. 69: 61.

ஜலிப்ராப்தர் ஆயிரத்தைந்நூற்றுவர். மஹாபார்யபஜ்ஞாதிகள் ஆயிரத் திருநூற்றைம்பதின்மர். மஹாவாதிகள் ஆயிரவர். ஆகத் தபோயதர் இருபதினாயிரவர். மம்மிநீமுதலாகிய ஆர்யாங்முநைகள் நாற்பத்தையா யிரவர். ஸ்ராவகர் நூறுயிரவர். ஸ்ராவகிகள் மூன்றுநூறுயிரவர். தெவ தெவிகள் அஸங்வ்யாதர். திர்யஞ்ஜாதி ஸங்வ்யாதம்.

ஏதத்ஸாதுஸமணபரிவேஷ்டிதனாகிய ஸஹவாஸ்ர்வ யர்மகேஷத்ரங் களிலும் விஹரித்து ஸஹர்மோபதெஸஞ் செய்தருளி இரண்டாயிரத்து நானூற்றுத்தொண்ணூற்றெரு ஸம்வத்ஸரமாகிய கேவலிகாலத்து முடிவின்கண் ஸம்மேஷஶிரிஶிவரம் அடைந்து, ஏகமாஸம் ப்ரதிமாயோக யாரியாகி யோநாஸ்ரவநிரோயஞ் செய்து அயோகிஹவநாகி, ஸஹஸ்ர முநிவரொடுங்கூட வைஸாவமாஸ கூவ்ஷணபக்ஷசதுர்தஶியின்கண் அஸ்விநீநக்ஷத்ர ப்ரஹாதகாலத்துப் பரமாநந்தஸுவம் ப்ராபித் தருளினன்.

*நவிநஶிதவாஹுரூஹுவதிஃ வதஜ்ஞாஹுரொ
ஹ்ரஹ்ரஹுவிஹ்ரஹஹ்ரஶிதவ்ரவ்யவஷ்ட்க்தாரஃ
கூரொத ஊரணாரவிஹுகுரஹ்வம்வாயிநாம்
விநயஹயவாயிநாஹவிஸ்தொரதஜ்ஜிம் ஜிநஃ

அய, நமிஜிநபதிதீர்யஸந்தாநகால ப்ரவிஜ ஜயஸேநநாமைகா- தஶ ஸகலசக்ரவர்த்திசரிதம் ஆவ்யாயதே.

ஜம்பூத்வீப உத்தரஹாரு ஐராவதகேஷத்ரத்து ஸ்ரீபுரமென்னும் மஹாநகரிக்கு ராஜா வஸுந்யரன். இவன், தெவியாகியபத்மாவதி- வியோகத்தால் விரக்தஸம்ஸாரவிஷயத்தனாகி, மநோஹரோத்யாநத் தெழுந்தருளியிருந்த †வரயர்மர் என்னுங் கேவலிகள்பார்ஶ்வத்தே பரிப்ராப்தயர்மஸ்ரவணத்தனாகி, விநயந்யரன்என்னும் புத்ரன்மிசை ராஜ்யபாரத்தனாகி, அநேகஸஹஸ்ரபதிகளோடும் ஜிநதீக்ஷையினை ப்ராபித்து ஸுசிரகாலம் தபஶ்சரணம் பண்ணி, மஹாஸுக்ரகல்பத்து தெவ னாயினன்.

அவன் பதினாறுகடற்காலம் அமரஸுவம் அநுபவித்து, நமிஸ்வாமி[1]தீர்யகாலத்து, ஜம்பூத்வீப ஹாரதகேஷத்ர வத்ஸவிஷய கௌஸாம்பி[2]நகரத்து ராஜா இக்ஷ்வாகுவம்ஸத்து விஜயமஹாராஜன்;

* 69 : 72.

† வரசர்மர் என்று ஹிந்தி மூலம். 69 : 75.

1. தீர்யகரர்காலத்து.

2. நகரத்து இக்ஷ்வாகுவம்ஸத்து ராஜா விஜய.

தெவி ப்ரஹாகரி. இவர்கட்கு ஜயஸேநன் என்னும் புத்ரனுகித் தோன்றினன். இவனுடைய கநகமயமாகிய தெஹோத்ஸேயம் பதிநேந்து வில்லளவாகும். இவனுடைய பரமாயுஷ்யம் மூவாயிரம் ஸம்வத்ஸர மாகும்.

இவன் க்ரமத்தால் ஸகலசக்ரவர்த்தியாகி, ஷட்வண்யமண்டலாயிபதியாகிச் செல்கின்றகாலத் தொருநாள், ப்ராஸாததலத்து அந்தஃபுர பரிவார ஸஹிதனுகியிருந்தபொழுது உல்காபதநங் கண்டு ஸம்ஸாரநிர்வேதபரனுகி, விஷயஸுவங்களே விஷமென்று வெறுத்தவனேபோல் ஸகல [1]புத்ரர்களும் விரக்தராஜ்யாஹிலாஷிகளாகின்றபொழுது ஸர்வர்க்குங் கநிஷ்ட்டனுகிய புத்ரன்மிசை நிக்ஷிப்தராஜ்யலக்ஷ்மியின னுகி, வரதத்தர் என்னுங் கேவலிகள்பார்ஸ்வத்தே புத்ரரொடும் அநேகநரபருடனுங்கூட ஜிநதீக்ஷையினை ப்ராபித்து, மஹாதபோயோகங் கைக்கொண்டு *ஸுதபோவலவிக்ரியௌஷதிகள்என்னும் ஋ஹிமர்த்தி மாகிய சாரணபதம் பெற்று, அந்திமகாலத்து ஸம்மேதபர்வதத் தெழுந்தருளியிருந்து ஆராதநாவிதியால் [2]ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து, †பஞ்சாநுத்தரத்து ‡அஹமிந்த்ரதெவ னுயினன்.

இதி த்ரிஷஷ்டிலக்ஷணமஹாபுராணஸங்க்ரஹே நமிதீர்த்தகர, ஜயஸேநசக்ரவர்த்திபுராணம் பரிஸமாப்தம்.

ஸுபமஸ்து:

---

1. புத்ரர்களும் ராஜ்யாநுஹிலாஷிகள்.

* 'ஸுதபுத்தி தபோவிக்ரியௌஷதர்த்தி' என்று மூலம். 69 : 89.

2. த்யக்ததெஹத்தனுகி.

†. ஜயந்தம் என்னும் அநுத்தரவிமானத்து என்று மூலம். 69: 91.

‡ அஹமிந்த்ரதேவன்பெயர் லகுஸத்தமன் என்பது. 69: 91.

22. ஸ்ரீநேமிஸ்வாமி புராணம்

கயெஸ்ரீணஸ்ரவி ஸ்ரஸீக ஜயஸ்ரிவஸ்ரவதஸ்ர
வெளயகஸ்டிஸ்ரி காஸ்ரா
நாஸ்ரிஸ்ரீஸ்ரு ஸீதகாஸ்ரா யஸ்ரணிஸ்ரஜவஸ்ரக
ஹெஜஸ்ரவஸ்ரிவாஸ்ரமஸ்ர
ஹ்ரஸ்ராஸ்ரஷ்ஸ்ரம்ஸ்ரஹ நஹஸ்ரஸ்ரு வடஸ்ரஜஜகஸ்ரிணஸ்ர
வஸ்ரணஜஸ்ரு ஸ்ரஜஜெஜஸ்ரா
யஸ்ரஸ்ரஸ்ரஜஸ்ரவஸ்ரிஸ்ரணை வஷ்ஷ ஸ்ரவதஸ்ர விவஸ்ரஸ்ரு
ஸ்ரெயவெ நெஸ்ரிஸ்ரீஸ்ரஸ்ர ॥

கயெஜாஸ்டீம ஜாவிம்ஸ்ரதிதஜஸீயஸ்ரகஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரு நெஸிஜிநவதெஸ்ர வஸ்ரஸ்ராணம ஸுஸிவணஸ்ரஸ்ருதெ.

ஜம்ஸ்ரவஸ்ரீப அபரவிதெஹத்து ஸீதோஜாநதீ[1]வடதடத்து ஸஸ்ரமந்யிலாவிஷய ஸிம்ஹபுரத்து ராஜா அர்ஹத்தாஸன். தெவி ஜிநதத்தை. இவர்கள் பூர்வகஸ்ரதபுண்யபரிபாகத்தால் இஷ்டவிஷய காமஹொமங்களை அதுஹவித்துச்செல்லாகின்றகாலத்து, குலஸந்தாரண ஸமர்த்தனுயிருக்கெரு புத்ரனைப் பெறவேண்டும் என்று ப்ரார்த்தித்து அர்ஹத்பரமேஸ்வரனுக்கு அஷ்டாஹ்நிகாதிமஹாமஹங்களைச் செய்தும், பாத்ரதாநபராயணராகியுஞ் செல்லாகிற்ப, ஒருநாள் ஜிநதத்தை ராத்ரி-ஸமயத்து நிஸ்ரீராவஸ்யெயில் † ஸெர்யேந்தஸ்ரஸ்ரீஸெவ்யஹிஷேக ஸ்வப்ந தர்ஸநபூர்வகமாக, அபராஜிதன் என்பாகெரு புத்ரனைப் பெற்றனள். இவன் [1]ரூபவிஜ்ஞாநவிநயாதிகுணங்களோடுகூட வளர்ந்து யௌவந பதப்ராப்த ஞயினபின், மநோஹரோத்யாநத்து ஸமவஸரணஸ்திதஸ்ரவ ஸஹிதனுகி விமலவாஹநதீர்யகரபரமேஸ்வரன் அவதீர்ணனுயினன் என்று உத்யாநபாலகன் உரைப்ப, கேட்டு, அர்ஹத்தாஸன் அந்தஃபுரபரிவார ஜநாதிபரிவ்ருதனுகிச்சென்று [2]ப்ரதக்ஷிணீகரணப்ரணமாநந்தரம் மந்ய புஷ்ப [3]தீபயஸ்பாதிகளால் அர்ச்சித்து, யர்மாத்ருதபாநம் பண்ணி, ஸம்ஸாரஸரீரதொகநிர்வேதபரனுகி அபராஜிதபுத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, பஞ்சஸதநரபதிகளொடுகூட ஜிநதீக்ஷாப்ராப்த ஞயினன்.[2]

---

* தக்ஷிணதடத்து ஸுபத்மவிஷயத்து என்று. கன்.நேமி. 1:157 வச,128.

† 'ஸிம்ஹபார்க்கேந்து பத்மாபிஷேகாந்' என்று மூலம். 70: 8.

1 ரூபவிஜ்ஞாநாதிகளோடு. 4. ப்ரதக்ஷிணீகரணநந்தரம்.

3. யஸ்பதீபாதிகளால்.

‡ அவன்தேவியரும் தபஸ்விநியராயினர். கன். நேமி. 2 : 14 வச.

அபராஜிதனும் ஸம்யக்தர்ஶநாதி ஸ்ராவகவ்ரதம் பரிமஹித்து நமர மடைந்து ராஜ்யபரிபாலநம்பண்ணிச் செல்லாநின்றகாலத்து, மந்ய மாஹநபர்வதத் தெழுந்தருளியிருந்த விமலவாஹநதீர்யகரர் அர்ஹத்தாஸ முநிவரொடுங்கூட மூக்திபஹப்ராப்த ராயினர் என்று கேட்ட அபராஜிதன் உபாஸஸஹிதனாகி, 'விமலவாஹநதீர்யகரது திவ்ய *மூர்த்தியைக் கண்டல்லது பாரணை பண்ணேன்' என்று போகாக்ராந்தனி யிருப்ப, அதனை யறிந்த தெவேந்ரன்ஆஜ்ஞைபால் வைஸ்ரவணன் விமல வாஹநதீர்யகரப்ரதிபிம்பத்தினைக் கொடுப்ப, வாங்கிக்கொண்டு ஜிநஹவ நஸ்யாபிதமாக்கிப் பூஜித்துப் பாரணைபண்ணினன்.

மற்றொருநாள் வஸந்தகாலத்து நந்தீஸ்வரதிவஸத்து ஜிநபதி-பூஜை பண்ணியிருந்து ப்ரீதிமதிமுதலான [1]அந்தஃபுரஜநங்கட்கு யர்மோபதெஸம் பண்ணியிருப்ப, தத்ரைவ ஸந்நிஹிதராகிய சாரண தபோயநர்இருவர் தெவதாநமஸ்காரம் பண்ணியிருப்ப, அபராஜித மஹாராஜனுஞ் சென்று ப்ரணமபூர்வகம் யர்மஸ்ரவணம் பண்ணியபின், 'பூஜ்யனே, உனது திவ்யமூர்த்தியைக் காண்டலுமே எனக்கு அயிக [2]ஸ்நேஹம் உளதாகின்றது. இதற்குக் காரணம் என்?' என்று [3]வினவ, தபோயநருள் ஜ்யேஷ்ஹமுநிவரர் அருளிச்செய்வார்.

புஷ்கரவரதீப அபரஹாம மந்தராபரவிதெஹத்து வீதாஹாநதீ-வடதடத்து மந்யிலாவிஷய் விஜயார்யபர்வதோத்தரஸ்ரேணி ஸூர்ய ப்ரஹநகரத்து விதூ்யராராஜா ஸூர்யப்ரஹன். தெவி யாரிணி. இவர்-கட்குப் புத்ரர் சிந்தாமதியும் மநோமதியும் சபலமதியும் என மூவர். இந்த ஸ்ரேணியில் அரிந்தமபுரத்து அரிஞ்ஜயநரபதிக்கும் அஜிதஸேநா தெவிக்கும் புத்ரி ப்ரீதிமதி என்பாள். இவள், மந்தரபர்வதத்தை ப்ரதக்ஷிண மாக வருமிடத்துத் தன்னை மதியுஹத்தால் ஜயித்தவனை ஸ்வயம்வரிப்பேன் என்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணி, விதூ்யராகுமாரரொடுகூட அவ்வண்ணங் மதியுஹம் பண்ணுகின்றபொழுது சபலமதி மநோமதிமுதலாகிய விதூ்யரர் பராஜய மடைந்து சிந்தாமதியை மடைந்தபின், இவனை ரத்ன மாலையினால் ஸ்வயம்வரிப்பா னுறுகின்ற ப்ரீதிமதியை நோக்கிச் சிந்தாமதி சொல்லுவான்:

[4]'என் †ஹ்ருதாவாகிய சபலமதியினை ஸ்வயம்வரிப்பாயாக' என, அவளும், 'என்னை மதியுஹத்துள் ஜயித்தவனையல்லது ஸ்வயம்வரியேன்,

---

* விமலவாஹநர் அர்ஹத்தாஸர் இவர்களைக் கண்டல்லது உண்ணேன் என்று எட்டுநாள் ப்ரதிமாயோக மிருப்ப, கன். நேமி. 2 : 17 வச.

1. அந்தஃபுரபரிஜநங்கட்கு.
2. ஸ்நேஹம் ஆகின்றது.
3. வினவ ஜ்யேஷ்ஹமுநிவரர்.
4. எனக்கு ஹ்ருதா.

† அநுஜன் என்று கன். நேமி. 1 : 121.

என, அவனும், 'ஹ்ராதாக்களாகிய சபலமதி மநோமதிகள் உன்னை அஹிலஷித்து மதியுஹம் பண்ணின ராதலில், யான் உன்னைப் பரிணயம் பண்ணுமிது ந்யாயமன்று' என, கேட்டு ஸம்ஸாரநிர்வேத மடைந்து *நிவ்ருதி என்னும் ஆர்யாங்முநைபார்ஸ்வத்தே தீக்ஷித்த ப்ரீதிமதியினைக் கண்டு, பலரும் வைராக்ருஹாவஸையால் தபஸ்சரணம் பண்ணுகையிலே தத்பர ராயினர். சிந்தாமதி மநோமதி சபலமதிகள் உமவரஹ்ரு[2]பார்ஸ்வத்தே தீக்ஷித்து ஜீவிதாந்தத்து மாஹேந்த்ரகல்பத்து ஸாமாநிகதெவ ராயினர்.

அங்கே ஸப்தஸாகரோபமகாலம் திவ்யஹோகம் அநுஹவித்துப் போந்து: மநோமதி சபலமதிகள், ஜம்வுத்வீப பூர்வவிதெஹ புஷ்கலாவதீவிஷய [2]விஜயார்யபர்வதோத்தரஸ்ரேணி மஹாநவல்லஹ நகரத்து மஹாநசந்த்ர மஹாராஜனுக்கும் மஹாஸுந்தரிக்கும் யாங்கள் [3]அமிதமதியும் அமிததேஜனும் என்னும் புத்ர ராயினேம். யாங்கள் ஒருநாள் புண்டரீகிணீ நகரத்து ஸ்வயம்ப்ரஹதீர்யகரர்ஸமீபத்தே எமது ஹவங்களைக் கேட்டபின், 'சிந்தாமதியாகிய எங்கள் ஜ்யேஷ்ட ஹ்ராதா எங்கே உத்ஹவித்தனன்' என்று வினவ, 'ஹிமவத்புரத்துவயிவீராஜ்யம் பண்ணுகின்றனன்' என்று ஸ்வயம்ப்ரஹதீர்யகரர் அருளிச் செய்ய, கேட்டு, தத்ஸமீபத்தே ஸம்யதராகி ஆகாஸசாரணத்ருயினை யடைந்து வர்த்திக்கின்றேம் ஹவத்தர்ஸநார்யமாக யாங்கள் வந்தனம். †இனி உனக்கு ஜீவிதமும் மாஸமாத்ரமேயாதலில் பரலோகார்யமாக யத்நம் பண்ணுவாயாக என்று அருளிச்செய்ய, கேட்டு, அபராஜிதன் சாரணரை நமஸ்கரித்து, 'நீங்கள் ஸர்வஸங்பரித்யாகராயினும் பூர்வஹவ வ்ருத்தாந்தத்தால் இவ்வண்ணம் ஹிதோபதெஸம்பண்ணி மஹோபகாரஞ் செய்தருளினீர்' என்று ப்ரியவசநஞ் சொல்லித் தபோயநரை விடுத்து, ப்ரீதிங்கரகுமாரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து அஷ்டாஹ்நிக மஹாமஹவியாநபூர்வகம் ‡இருபத்திரண்டு திவஸங்கள் ஸல்லேவநா வியியால் நோற்று, அச்யுதகல்பத்து §ஸாதங்கவிமாநத்து அச்யுதேந்த்ரனாயினன். [4]தத்ர, ஹரிவம்ஸாகரோபமகாலம் திவ்யஸுகம்

---

* நிவ்ருத்தார்யிகா என்று 70.35 ராமார்யிகை என்று கன். நேமி. 1: 122வச

1. ஸமீபத்தே. 2. விஜயார்யோத்தர.

3. அமிதகாமி. கன். நேமி. 2. 4 வச.

† இதற்கு ஐந்தாம் பிறப்பில் நேமிதீர்த்தங்கரனுவாய் என்று அவர் கூற அறிந்தேம். கன். நேமி. 2 : 22 வச. 23.

‡ அமிதகுணபட்டாரகரிடம் தீக்ஷித்து. கன். நேமி. 2 : 27 வச.

§ ஸாதங்கரவிமானத்து என்று கன்னட மூலம்; புஷ்போத்தரவிமானத்து என்று ஹிந்தி மூலம். 70: 50; ஸாந்தகரம் என்று கன். நேமி. 2 : 31.

4. தத்ர என்பது சில பிரதிகளில் இல்லை.

அநுஹவித்து, ஜீவிதாந்தத்து, ஜம்வூத்வீப ஹரதக்ஷேத்ர குருஜாங்மல விஷய ஹாஸ்தி நபுரத்து ராஜா ஸ்ரீசந்த்ரமஹாராஜன், தெவி ஸ்ரீமதி; இவர்கட்குப் புத்ரன் ஸுப்ரதிஷ்ட்டன்என்பா னுயினன். இவனுக்கு தெவி ஸுநந்தெ என்பாள்.

ஸ்ரீசந்த்ரமஹாராஜன் ஸம்ஸாரவிரக்தனுகி ஸுப்ரதிஷ்ட்டனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, ஸுமந்த்ரமுநிஸமீபத்தே தீக்ஷித்தனன். ஸுப்ரதிஷ்ட்டநரபதி யபோயரர்என்னும் முநிவரற்கு ஆஹாரதாநம் பண்ணிப் பஞ்சாஸ்சர்யம் அடைந்தனன்.

இவன் ஒருநாள் ப்ராஸாததலத்து அந்தஃபுரபரிவாரஸஹிதனுகி-யிருந்து, நரத்தபீதவாத்ருஷ்டிவிஷயஸுவங்களை அநுஹவியாநிற்ப, உல்கா பதநங் கண்டு ஸம்ஸாரவிரக்தனுகி, ஸுத்ருஷ்டிஎன்னும் புத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, * ஸுமந்த்ரஜிநபதிஸமீபத்தேஜிநதீக்ஷாப்ராப்த னுகி, விஸுஜஸம்யமீத்ரிஸுநாதிஷோடஸகாரணஹாவநாபிவஜ்ரதீர்த்யகரநாம மஹாபுண்யகர்மத்தனுகி, அந்த்யகாலத்துச் †சதுர்வித்யாராதநாக்ரமத் தால் ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து பஞ்சாநுத்தரத்து ஜயந்தவிமாநத்து அஹமிந்த்ரதெவனுகி அஹமிந்த்ரஸுகம் [1] அநுஹவித்திருந்தனன்.

இப்பால், [2] அரிஷ்டநேமிஹகவாந் அவதரித்தருளுந் திருக்குல மாகிய ஹரிவம்ஸத்து வரலாறு சொல்லுதும்:

ஜம்வூத்வீப ஹரதக்ஷேத்ர வத்ஸவிஷய கௌஸாம்பீநகரத்து ராஜா மஹாவாந்; தெவி வீதபீதாகை. இவர்கட்குப் புத்ரன் ரவி என் பான். அந்நகரத்து வைஸ்யன் ஸுமுகன் என்பான். கலிங்கதெஸத்து ‡உத்தபுரம் என்னும் நகரத்து ஸார்யத்தோடுகூட வாணிஜ்யார்யமாகப் போகின்ற வைஸ்யன் §வீரதத்தன்; இவன்ஹார்யை வநமாலை. இவன், மார்கத்து வ்யாயஹபத்தாற் போகமாட்டாது கௌஸாம்பீநகர மடைந்து, ஸுமுகனுக்கு ஹரத்யஹாவத்தால் வர்த்தித்தனன். மற்று ஒரு நாள் ஸுமுகன் வநமாலையினைக் கண்டு மதநபரவஸனுகி, அவளை ஸ்வீகரிப்பான்வேண்டி ஆதஸஸம்வத்ஸரம் வாணிஜ்யார்யமாக வீர தத்தனை தெஸாந்தரத்துப் போகவிட்டு, அவளை ஸ்வீகரித்தனன்.

வீரதத்தனும் ஆதஸஸம்வத்ஸராந்தத்து வந்து, இவன் அந்யாய வ்ருத்தியினை யறிந்து ஆக்ரோஸம் பண்ணித் திரிந்தபின், அபரணதலில்

---

* அரசர் ஐந்நூற்றுவருடன். கன். நேமி. 2 : 60.

† ஒருமாஸம் ஸந்ந்யாஸத்திலிருந்து என்பது மூலம் 70 : 58: மூன்றுமாஸம் ப்ராயோபகமனவிதியிலிருந்து, கன். நேமி. 2 : 65 வச.

1. அநுஹவித்தருளினன். 2. அரிஷ்டநேமிஸ்வாமி.

‡ தத்தபுரம் என்று மூலம். 70: 65.

§ இவன் கௌஸாம்பியினன். இவனிடம் ஸுமுகன் சென்று உசாவி, பொருளுதவி இவனை ஜலயாத்ரைக்கு அனுப்பினன். கன். நேமி. 2. 71—4 வச.

நிர்வேத படைந்து, ப்ரோஷ்டிலர் என்னும் [1]முநிபதிஸமீபத்தே*ஜூகூஷித்து, ஜீவிதாந்தத்து ஸௌயர்மகல்பத்துச் சித்ராங்முஷன் என்னுந் தெவ ணுயினன்.

ஸுமுவனும் வநமாலியும் ஒருநாள் யர்மவிம்ஹர் என்னும் முநிகளுக்கு† ஆஹாரதாநம் பண்ணி. யர்மஸ்ரவணம் பண்ணியபின் தமது ஔர்வதேஹியினை நினைந்து ஆத்மமர்ஹணம் பண்ணி வர்த்திக்கின்ற காலத்து அஸுநிபாதத்தால் ஊதராகி, ஹரதக்ஷேத்ரத்து ஹரிவர்ஷ விஷய ஹொமபுரத்து ஹரிவம்ஸத்து ராஜா ப்ரஹஞ்ஜநன், தெவி ஊகண்டீ என்பாள்; இவர்கட்கு ஸுமுவன் விம்ஹகேது என்னும் புத்ர ணுயினன். ‡ வஸ்வாலயநகரத்து ராஜா வஜ்ரசாபன்; தெவி ஸுலெஹை என்பாள். இவர்கட்கு வநமாலை விதூயுன்மாலைஎன்னும் புத்ரி யாகி, விம்ஹகேதுவுக்கு தெவி யாயினள்.

மற்றொருநாள் வநவிஹரணம் பண்ணுகின்ற இவர்களைச் சித்ராங் முஷதெவன் கண்டு அயிக ரோஷத்தால் வயிப்பான்வேண்டி எடுத்துக் கொண்டு போகாநிற்ப, முன்சொன்ன ஸுமுவனுக்கு §வைர்யவாகிய ரவ நரபதி ப்ராவகவ்ரதலத்தால் ஸௌயர்மகல்பத்து ஸூர்ய ப்ரஹன் என்னுந் தெவணுயினன், அவன் சித்ராங்முஷனைக் கண்டு 'அஹோ சித்ராங்முஷனே, "இந்த மியுநத்தை வயிப்பன்" என நினைந்து பிழை செய்தனை. பாபாதுவைர்யியாகிய மரணசிந்தாஷ்பரிணமத்துடனுங் கூட இந்த மியுநத்தை விடுவாயாக' என்று ஜிகூஷித்து விடுப்ப, அவ னும் உபஶாந்தனாகி, 'இங்கே இவர்கட்குப் புண்யபரிபாகத்தால் ராஜ்யாது ஹொமம் உளதாகும்' என நினைந்து. ‖ அங்கவிஷய சம்பாநமரோஷ்ண நத்து அந்த மியுநத்தை விட்டுப் போயினன். அதற்பின், சம்பா புரத்துக்கு அயிபதியாகிய சந்த்ரகீர்த்திநரபதி அபுத்ரனாகியே யிறந்த பின், ராஜ்யஸந்தாநஸ்யிதி[2]யோ(வ்)னுவானெருவனைத் தேடுவான்-வேண்டி. மந்த்ரிஸாமந்தாதிஜநங்கள் ஒரு மஹாஸ்திபினை மங்யபுஷ் பாதிகளால் அர்ச்சித்து விட்டபின், அது போகி விம்ஹகேது விதூயுன் மாலிகள் இருவரையும் எடுத்துத் தனது மஸ்தகத்திலே கொண்டுவந்து

---

1. முநிஸ்மீபத்தே.
* தீக்ஷித்து ஸந்ந்யஸித்து என்ற மூலம். 70: 72.
†ப்ராஸுக ஆஹாரதானம் என்று மூலம். 70: 73.
‡ ஸ்ரீலபுரத்து ராஜா வஜ்ரகோஷன் என்று ஹிந்தி மூலம். வஸ்வாலய புரத்து வஜ்ரசாபன் என்று கன்னட மூலம். 70; 76: விஸ்வாவலயநகரத்து வஜ்ரசா பன், தேவி ஸுபாமா. கன். நேமி. 2: 82. வச.
§ ஸுதா என்று மூலம். 70: 89.
‖ அங்கவிஷயம் என்பது மூலத்தில் இல்லை. 70: 83; கன். நேமியிலும் இல்லை. 2: 91. வச.
2. யாவனெருவன் யோ(வ்)ர்யனுவானைத்(வ்)தேடுவான்.

நமர மடைதலும், அவனுக்கு ராஜ்யாபிஷேகம் பண்ணி, 'நினக்கு மாதா பிதாக்கள் யாவர்?' என்று வினவ, விம்ஹகேதுவும், 'என் பிதா ஹரிவம்ஶத்து ப்ரஹஸ்தநன் என்பான்; மாதா ஊகண்டா' என்று சொல்லிய பின், அவர்களும் ஊகண்டாபுத்ர ஞதலில் மார்க்கண்டெயன் என்று நாமகரணம் பண்ணி, த்ரிஹாவநஸ்வாமிவ்ரஷஹெஸ்வரப்ரயாதீர்யகரர்காலத்துத் தோன்றிய ஹரிவம்ஶத்து உத்ஹவித்தன ஞதலில், [1] இவனது புத்ர பௌத்ராதிஸந்தாநம் ஹரிவம்ஶவ்யபதெஶம் பெறுவதாக' என்று நியமித்தபின், அவன் அநேககாலம் ராஜ்யஸுவம் அநுஹவித்தனன்.

இந்த மார்க்கண்டெயஸந்தாநத்து * ஹரிமிரியே ஹிமமிரியே வஸுமிரியே என்று இவர்முதலாகிய நரபதிகள் பலரும் அதிக்ராந்தராயினபின்,† [3] இவன்வம்ஶத்துள் தோன்றினன், ‡ குஶார்யவிஷய ஸௌர்யபுரத்துராஜா ஶூரஸேநநரபதிபுத்ரன் ஶூரவீரன் என்பான்; தெவி யாரிணி. இவர்கட்குப் புத்ரர் அந்யகவ்ருஷ்ணியும் நரபதிவ்ருஷ்ணியும் என்பார். அந்யகவ்ருஷ்ணிக்கும் ஸுஹத்ரை என்னுந் தெவிக்கும் புத்ரர் ஸமுத்ரவிஜயனும் அக்ஷோஹ்யனும் ஸ்திமிதஸாகரனும் ஹிமவாதம் விஜயனும் அசலனும் தாரணனும் பூரணனும் அபிநந்தநனும் வஸுதெவனும் என்பார் (புத்ரர்) பதின்மர். புத்ரிகள் குந்தியும் மத்ரியும் என இருவர். § ஸமுத்ரவிஜயாதிகட்கு க்ரமத்தாலே தெவிமார், ஶிவதெவியும் யஶோதரையும் ஸ்வயம்ப்ரபெயும் ‖ ஸுநீதையும் ஸீதையும் ப்ரியவசதெநயும் ப்ரஹாவதியும்$காளிங்தியும் ஸுப்ரபெயும் ரோஹிணியும் என்பார். நரபதிவ்ருஷ்ணிக்கும் பத்மாவதிதெவிக்கும் புத்ரர் உக்ரஸேநனும் தெவஸேநனும் மஹாஸேநனும் என்பார் மூவர். புத்ரி மாந்யாரி என்பாள். குருவம்ஶத்து, பாண்டுவென்னும் நரபதிக்குக் குந்தியும் மத்ரியும் கல்யாணவிதியாற் கொடுக்கப்பட்டனர். மாந்யாரி யுதராஷ்ட்ரனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டனள்.

---

1. இவனுக்குப் புத்ர. * ஹரி என்று கன். நேமி. 2: 97.

† தோன்றினவன் வஸு (பர்வதனுக்காகப் பொய்சொன்னவன்). இவன் மக்கள் ஸுவஸு, ப்ருஹத்வஸு. ஸுவஸுவம்ஶத்திற் பிறந்தவன் ஜராஸந்தன். ப்ருஹத்வஸு மரபினன் யது. அவன்மகன் நரபதி. அவன்மக்கள் ஸூரன், வீரன். ஸூரன் மதுரையில் வீரனை ஆட்சி செய்வித்து, ஸூர்யபுரம் என்னும் நகரமமைத்து அங்கு வஸித்தான். இவன்தேவி காந்தாரிணி. இவன்புத்ரர் அந்தகவ்ருஷ்ணி, நரபதிவ்ருஷ்ணி. கன். நேமி. 2: 99 வச—108 வச.

2, இவனது வம்ஶத்துள்,

‡ கஶார்த்த விஷயம் என்று கன்ன்ட மூலம், குஶார்த்தம் என்று ஹிந்தி மூலம், 70: 92

§ ஸமுத்ரவிஜயன்முதலிய ஒன்பதின்மருக்குத் தேவியர்...ஸுப்ரபை 98: 9.

‖ ஸுஸீமை. } கன். நேமி 2: 109 வச.

$ காளிந்தி.

பாண்டுநரபதிக்கும் கந்யகையாகிய குந்திக்கும் முன்பு களவின் புணர்ச்சியிற் பிறந்தான் கர்ணன் என்பான். அஃதாமாறு—ஹாஸ்தி நபுரத்துக் குருவம்ஸத்து ஸக்தி என்னும் நரபதிக்கும் *ஸக்தி என்னுந் தெவிக்கும் புத்ரன் பராஸரன். இவனுக்கும் மத்ஸ்யகுலத்துப் பிறந்த ஸத்யவதி என்னுந் தெவிக்கும் புத்ரன் வ்யாஸன். வ்யாஸனுக்கும் ஸுஹோத்ரைக்கும் புத்ரர் த்ருதராஷ்ட்ரனும் பாண்டுவும் விதுரனும் என்பார் மூவர்.

மற்று ஒருநாள், வஜ்ரமாலிநி என்னும் விதூ்யாயரன் வநவிஹரணம் பண்ணுகின்றபொழுது தனது ஹஸ்தமுதமாகியதொரு முத்ரிகையினை மறந்து போயினன். பாண்டுநரபதி அதனைக் கண்டெடுத்தனன். மீண்டுவந்து அதனைத் தேடுகின்ற வஜ்ரமாலிநியை, 'நீ தேடுகின்றது என்?' என்று பாண்டுநரபதி வினவ, அவன், 'முத்ரிகை' என்ன, அதனைக் †கொடுத்து, 'இதன் ப்ரயோஜநம் என்?' என்று வினவ, விதூ்யாயரன் சொல்லுவான், 'இது ஹஸ்தமுதமாகத் தான் வேண்டிய [1]ரூபங்களெல்லாம் ஆம்' என்ன, பாண்டுவும், 'இதன் ப்ரபாவத்தை யாவும் அறிதற்குச் சிலதிவஸம் என்கையில் இருப்பதாக வேண்டும்' என் றிரப்ப, அவனுங் கொடுப்ப, கொண்டுபோய், அதனை ஹஸ்தமுதமாக் கித் தான் வேண்டிய ரூபங் கொண்டு சென்று குந்திகந்யகையோடு அப்ரகாஸஸம்பர்க்கத்தால் கர்ப்பிணியாகியபின் பிறந்த பாலகனைக் குந்தி-பரிஜநங்கள் ஒரு பேழையிலே ரத்நகவசகுண்டலாதிகளோடு லேவ பத்ரத்திலேடுங் [2]கிடத்தி, யமுநாநதீப்ரவாஹத்தே விட, அதுபோய்ச் சம்பாநகர ஸமீபம் அடைதலும்‡ தந்நகரபதியாகிய ஆதித்யநரபதி அதனைக் கண்டு கைக்கொண்டு, பாலகனை ராதெயென்னுந் தன்தெவிக்குப் புத்ரனாகக் கொடுப்ப, அவனும் வளர்ந்துசெல்கின்றநாள் பலகாலும் ராதெயகர்ணப்ரதெ§ஸத்தே ஸ்பர்தித்தலும், அதுவே காரணமாகக் கர்ணன் என்னும் நாமகரணஞ் செய்தனர்.

குந்திதெவியைப் பாண்டுநரபதி கல்யாணவிதியாற் கொண்ட பின், குந்திதெவிக்குப் புத்ரர் யுதிஷ்டிரனும் பீமஸேநனும் அர்ஜுநனும்

---

* ஸுததி என்று மூலம், 70: 102.

† காட்டினன் என்று மூலம், 70: 107.

‡ ஓடம் விடுபவர் கண்டு எடுத்து, 'குழந்தை கர்ணதாரணயிருத்தலால் கர்ணன்' என்று பெயரிட்டு வளர்க்க, அவ்வூரரசன் சூர்யனென்பவன் அறிந்து மகப்பேறின்மையின் அவரிடம் வாங்கித் தேவியிடம் கொடுத்தான், கண். நேமி. 3. 41—3 வச,

§ கர்ணப்ரதெஸத்தை, அரசன் அடிக்கடி அக்குழந்தையைப் பார்த்துக் காதுகளைத்தொட்டுக் கர்ணன் என்று பெயரிட்டான். 70: 113, 4.

1, ரூபங்கொள்ளலாம்.

2, கூடி யமுநா.

என மூவர். மத்ரதெவிக்குப் புத்ரர் நகுலனும் ஸஹதெவனும் என இருவர்.

யுதராஷ்ட்ரனுக்கும் காந்யாரிக்கும் புத்ரர் துர்யோதந துஷ்ஸாஸந துர்மர்ஷண துர்யர்ஷணர் முதலாயினர் * நூற்றுவர். † ஸுரவீரன் புத்ரபௌத்ராதிபரிவாரஸஹிதனாகி, [1] முக்யமாதநம் என்னும் பர்வதத் தெழுந்தருளியிருந்த ஸுப்ரதிஷ்டர் என்னும் மஹா முநிகளை நமஸ்கரித்து தர்மஸ்ரவணம் பண்ணியபின் ஸம்ஸாரவிரக்தனாகி ‡ அந்தகவ்ருஷ்ணிக்கு ராஜ்யபதத்தினையும் நரபதிவ்ருஷ்ணிக்கு யௌவ ராஜ்யபதத்தினையுங் கொடுத்து, தீக்ஷித்தனன்.

அதற்பின், தாதசவர்ஷங் கடந்தபின் முக்யமாதநபர்வதத்து ப்ரதிமாயோகியாரியாகி எழுந்தருளிநின்ற ஸுப்ரதிஷ்டமஹாமுநிகளைக் கண்டு ஸுதர்சநன்என்பா னொரு தெவன் பூர்வஜவைரத்தால் மதஹாபஸர்கங்களைச் செய்ய, அதனை ஸஹித்து ஸுக்லயுதநத்தால் வாதிகர்மகூயஞ் செய்து கேவலியாகிய ஸுப்ரதிஷ்டஜிநவாதுக்குக் கேவல பூஜார்யமாக தெவராஜிகளுடனுங்கூடவந்து அந்தகவ்ருஷ்ணியும் கேவலபூஜை பண்ணியபின், 'ஜிநவாதே, இவன் இவ்வண்ணம் மதஹாபஸர்கங்களைச் செய்தற்குக் காரணம் என்?' என்று வினவ ஜிநவாதும் அருளிச்செய்வான்:

ஜம்பூத்வீப ஜரதகூஷேத்ர கலிங்கவிஷய காஞ்சீபுரத்து வைஸ்ய புத்ரர் ஸுரதத்தனும் [2] ஸுதத்தனும் என்பார் ஜ்ராதாக்கள் இருவர். அவர்கள் § பதரவியபாந்தரஞ் சென்று ப்ரஹ்மதமாகிய யநங்களை ஆர்ஜித்து நகரமேற வருகின்றவர்கள் மார்கத்துச் || சோரபயத்தால் யநாரபியினை ஒரு வ்ருகூமூலத்து நிகேகூபித்து, பின்பு வந்து வாங்குதும் என நினைந்து நகர மடைந்தனர்.

தத நந்தரம், மதுபாகம் பண்ணுவானொருவன் மதுஸாயநமாகிய ஔஷயம் தேடுகின்றபொழுது தக்ஷிணதிக்கிலாகிய ஔஷய மாதலின் யநநிகேகூப $ வ்ருகூமூலத்தைக் கல்லுகின்றவன் யநாரபி-யினைக் கண்டு கைக்கொண்டு அதி ஸந்துஷ்டனாகிப் போயினன். அதற்பின் வைஸ்யபுத்ரர் யநம் வாங்கிக்கொள்வான்வேண்டி வந்து காணாமையில்

---

* நூற்றொருவர் என்று : 118,
† புத்ரி துர்யல்லை, கன் நேமி 3: 65 வச.
1. முக்யமாதநபர்வத.
‡ அந்தகவ்ருஷ்டி என்று மூலம். 121, 125. 2. ஸுரதத்தன்.
§ லங்கைமுதலிய தீவுகள் சென்று. 70: 128.
|| சுல்க பயத்தால். ஷ; கன் நேமி. 3: 70 வச.
$ கூபவிசேகூத்தின் மூலத்தில் என்று மூலம். சிறுமரத்தின்கீழ் என்று கன்னட வுரை 70: 129; குறுங் கிளை யுடைய மரம் என்று பொருள்.

பரஸ்பரம் ஸங்ஹெஹித்து அந்யோந்யம் ப்ரஹரித்து ப்ரயமநரகம் ப்ர வேஸித்துப்போந்து. விந்ய்யாடவியென்னும் வநத்து மேஷங்களாகி அந்யோந்யவயத்தால் மரித்து, மம்மாநஜீஸமீபத்து வ்ருஷஹங்களாகி முன்புபோல மரித்து, ஸம்மேஹபர்வதத்து வாநரங்களாகிப் பிறந்து *ஸலிலம் காரணமாக அந்யோந்யவயம் பண்ணி ஒன் றிறந்தது; கண்ஒதத [1]ப்ராணஞ்கிய ஒழிந்த வாநரம் அதுபொழுதே அங்கே ஸந்தி ஹிதராகிய ஸுரஹுரு ஹெவஹுருக்கள் என்னுஞ் சாரணதபோயநர் யர்மப்ரவொயநம் பண்ணிப் பஞ்சநமஸ்கார [2]பஹங்களே உபஹெஸிக்கக் கைக்கொண்டு உபஸமஹாவத்தால் மரித்து, ஸௌயர்மகல்பத்துச் சித்ராங் ஹன் என்னுங் ஹெவஞகிப் போந்து, *ஜம்வொஜீப ஹரதகேஷத்ர ஸுரம்யவிஷய பௌஹநபுரத்து ‡ஸுஸ்யிதன்என்னும் நரபதிக்கும ஸுலக்ஷணைஎன்னும் ஹெவிக்கும் ஸுப்ரதிஷ்ஒன் என்னும் புத்ரஞகி, வர்ஷாகாலத்தொருநாள், [3]அவிதஹிரி என்னும் பர்வதத்து வாநரயுகம் கண்டு ஜாதிஸ்மரணத்தால் வைராகும் வந்து, ஸுயர்மா என்னும் மநுக்கள்பார்ஸ்வத்தே ஹீக்ஷித்து, கேவலிபஹம் [4]அடைந்தனன். யான் முன்பு ஸுரஹுத்த ஞயினேன். ஸுஹுத்தஞகிய வாநரம் ஸம்ஸாரசக்ரத் துட் பரிஹ்ரமித்து விந்ய்யாநஜீபார்ஸ்வத்து ஹுமாயணன் என்னும் தாப ஸனுக்கும் [5]விபாலி என்னும் பத்நிக்கும் மௌதமன் என்னும் புத்ர ஞகிப் பஞ்சாக்நிமத்யத்துநின்று தபஸ்சரணம் பண்ணி ஜ்யோதிர்லோ கத்து ஸுஹர்மாநன் என்னுந் ஹெவஞகி, பூர்வஹவவைரத்தால் உபஸர்மஞ் செய்தனன் என்று ஹமவாங் அருளிச்செய்ய, கேட்டு ஸுஹர்மாநன் ஸஹர் மங் கைக்கொண்டபின், §அந்யகவ்ருஷ்ணிமஹாராஜன் ஸ்வபூர்வஹவத் திநை வினவ, ஹமவாநும் அருளிச்செய்வான்.

[6]ஜம்வொஜீபத்து ஹரதகேஷத்ரத்து அயோய்யாநமரத்து ராஜா அநந்தவீர்யன். அந்நமரத்து ஜைநாத்தமஞகிய வைஸ்யன் ஸுரேந்ஹ்ர

---

* ஶிலாஸலிலம் என்று மூலம் 70: 136. கன். நேமி. 3: 74.

1. ப்ராணஞகிய.

2. பஹங்களேயும்.

† களிங்கவிஷயகாஞ்சீபுரத்து அஜிதஸேனமஹீபதிக்கும் தேவி ஸுபத்ரைக் கும் ஸமுத்ரஸேனனென்னும் புதல்வனுய்ப் பிறந்து, கார்காலத்து ஒருநாள் ஒரு குரங்குமற்றிரண்டுகுரங்கைத் தின்னக் கண்டு ஹீக்ஷித்து ஸமாதிமரணத்தால் அஹமிந் த்ரஞகிப் பின். கன் நேமி. 3: 76 வச—8 வச.

‡ ஸுஸ்யித்தன் என்றும் பாடம். ஸுஸ்திதன் கன். நேமி. 3: 70. தேவி லக்ஷ்மணை ஷை ஷை வச.

3. ஹஸ்திநமிரி. ஹஸ்திதமிரி அவிதகிரி, என்பது மூலத்தாற் கொண்டது 70: 140.

4 அடைந்தேன்

5 விபாதை

§ அந்தகவ்ருஷ்டி என்று மூலம் 70: 145.

6 ஜம்வொஜீபத்து அயோய்யா.

‖ ஜிதேந்ஹ்ரன், கன் நேமி. 3: 84.

உத்தனென்பான். இவன் அர்ஹத்பரமேஸ்வரனுக்கு நித்யபூஜையிலும் அஷ்டமியிலும் அமாவாஸ்யையிலும் பௌர்ணமாஸியிலும் நிரனிரையே பத்தும் இருபதும் நாற்பதும் என்பதும் நீநாளும் நேர்ந்து பூஜைகளையும் பாத்ரதானங்களையுஞ் செய்து, வ்ரதஸீலோபவாஸாதிஸஹிதனாகி [1] வர்த்திக்கின்றவன் ஜலயாத்ரையால் வாணிஜ்யம் பண்ணப்போவான்-வேண்டி, பன்னிரண்டு ஸம்வத்ஸரத்துக்கு தெவபூஜைக்கும் பாத்ரதானத்துக்கும் வேண்டும் வஸ்துவெல்லாம் தன் மித்ரனாகிய ருத்ரதத்தன் என்னும் ப்ராஹ்மணன்கையுட் கொடுத்துப் போயினன்.

ருத்ரதத்தனும் அல்பகாலத்தே வஸ்துவெல்லாம் தீயதனத்தி-னொமாதி [2] வ்யஸநங்களிலே வ்யயம் பண்ணிச் சோரவ்ருத்தியில் தத்பரனாகித் திரிகின்றவனை *ஸ்யேநன் என்னுந் தளவரன் கண்டு ப்ராஹ்மணதலில் வயியாது, 'தெவபரித்யாகமும் பண்ணுவாயாக' என்று சொல்ல, போகி, [3] காளன் என்னும் வ்யாலனோடுகூடிப் † போகி அயோத்யா நகர மடைந்து நிரை கவர்ந்துகொள்ள, ஸ்யேநன் கண்டு ருத்ரதத்தனை வயித்தலில் மரித்து, ‡ ஏழாநரகமேதொடங்கி ப்ரதமநரகத்தளவும் வர இடை யிடை நரகம் ப்ரவேஸித்துப்போந்து, திமிங்கிலமாயும் கேஸரியாயும் ஊஷ்டிவிஷமாயும் வ்யாக்ரமாயும் மருகனையும் மஹாஸர்ப்பமாயும் வ்யாலனையும் பிறந்து ஸமஸ்தநரகங்களும் புக்குப் போந்து த்ரஸஸ்தாவரங்களுள் நெடுங்காலம் பரிஹரித்து, முடிவில், ஜம்வூத்வீபகுருஜாங்கல விஷய ஹாஸ்தினபுரத்து ராஜா யநஞ்ஜயன். அந்நகரத்து, மௌதகமொத்ரத்துக் § கபிலன் என்னும் ப்ராஹ்மணுக்கும் அதுங்யரிக்கும் ஸ்ரீமௌதகமன் என்னும் புத்ரனாயினன். இவன் ஜாதனான அநந்தரமே ஸகலவித்யாஜநங்களும் லோகாந்தரமடைந்தனர். இவன் அநவரதம் கூரதபோகாரீரத்தனாகி ஸகலஜநங்களாலுந் தர்ஜிக்கப்பட்டு ஸ்ரமதுஃகமும்போல் வாஹ்ய ஹிம்ஸைகளில் வவிர்த்தும், நாரகனைபோல் அதிமலிநகூரபாபஸரீரத்தனாகி மலிநஜீர்ணசீவரவண்டங்களை

---

1. வர்த்திக்கின்ற இவன்.

2. ஹொமாதிவ்யஸநங்களிலே. ஹொமாதி விஷயங்களிலே.

* ஸ்யேநகன் என்று மூலம். 70 : 154 ; ஸேநிகன். கன். நேமி. 3 : 87 வச.

3. காலகன்.

† உல்காமுகி என்னும் வ்யாதத்வாஸஅதிபதியாகிய காலனோடுகூடப்போய் 70: 156. முகமுகம் என்னும் ஊரினனைய காளனொடு கூடி. கன். நேமி. 3: 87 வச.

‡ முறையே ஒவ்வொரு நரகத்தினின்றுமீண்டு திமி. மஹாமத்ஸ்யம். கேஸரி, த்ருஷ்டிவிஷதரன். ஸார்தூலம். பருந்து. கண்டபேருண்டம்ஆகி மரித்து, த்ரஸஸ்தாவரங்களுட்புக்கு. கன். நேமி: 3 : 88—89 வச.

§ காபிஷ்டன் என்று ஹிந்தி மூலம். 70: 161. கபிஷ்டிலன் என்று கன்னட மூலம். கபிஷ்டலன். கன் நேமி. 3 : 91.

உடையாக வுடையனுகி, அநவரதம் கர்ப்பராஹாஜந மேந்தி ஹிக்கா, வூத்தியனுகி ஹூமித்தும், ஹிக்கை ஸம்ஹவியாதேயும், யதூச்செஅ யால் ஸம்ஹவித்த அல்பஹிக்கையும் கரியாய்ப் பரிணமித்துக் காகம்போல ஸ்மஶாநாதிப்ரதெஶங்களில் இடப்பட்ட வலிபிண்டங்களே அஶநமாக, தூப்தியின்றி மஹாபாதகனெப்ப ஸகலஜந நிந்தி தனுகித் திரிகின்ற காலத்து, இவன் அல்பபுண்யோதயத்தால் ஒருநாள், சர்யாமார்மம் எழுந் தருளுகின்ற ஸமுதூஸேநர் என்னுந் தபோயநர்பின்பு போகி, வைஶ்ரவணன் என்னும் வைஶ்யனது மூலஹத்தில் தபோயநர்பார்ஶ் வத்தே ஹொஜநம் பண்ணி அயிகதூப்தனுகி முநிவரோடுங் கூட[1]த் தபோவந மடைந்து, 'முநிவரனே, என்னையும் நின்னெடொக்கப் பண்ணியருளுவாயாக' என்ன, முநிவரனும் தனது திவ்ய[2]ஜ்ஞாநத்தால் 'இவன் ஆஸந்நமவ்யன்' என நிஶ்சயித்து, தன் பார்ஶ்வத்தே பலகாட் கழித்தபின் அவனது கருத்தறிந்து ஸம்யமத்தினே ப்ரஸாதித்தனன். நிஶீமௌதமமுநியும் உத்கூஷ்டவிவிய தபோநஷ்டாநங்களால் கோஷ்டவெஜியே அகூஷ்ணஶாநத்வமே கூரோஸ்ரவத்வமே ஆத்மவிக்ரியை-யே என்னும் ஜிகீளா யுடையராதலில், முநிருக்கள் இவர்க்கு ஸஶீமௌதமர் என்னும் நாமத்தினையும் முநிருஸ்யாநத்தினையும் கொடுப்ப, அந்ய காலத்து ஸஶீமௌதமமுநிகளும் ஸந்ந்யாஸவிதியால் ஶரீரபரித்யாகஞ் செய்து மயூமரீசைவேயக ஊர்ஜ்வபடலத்து ஸுவிஶாலவிமாநத்து அஹமிந்த்ரனுகி இருபத்தெட்டுக் கடற்காலம் அமரஸுவம் அநுஹவித்துப் போந்து அந்யகவ்ருஷ்ணி ஆயினை என் றருளிச்[3]செய்ய, கேட்டு, அந்யக வ்ருஷ்ணிமஹாராஜன் ஸ்வபுத்ரர்களது ஹவஸம்பந்யத்தினை வினவ, ஹறவாறும் அருளிச்செய்வார்:

ஜம்வூத்வீப *மலயவிஷய ஹஸ்திலபுரத்து மேவாயநரபதிக்கும் ஸுஹ்ருதெவிக்கும் புத்ரன் தூஜிரயன். அந்நகரத்து, †யநஜத்தன் என்னும் ஸ்ரேஷ்டியினுக்கும் ‡ஸர்வயஶஸ் என்னும் [4]ஹார்யைக்கும் புத்ரர் யநதெவனும் யநபாலனும் ஜிநதெவனும் ஜிநபாலனும் அர்ஹத்-தத்தனும் அர்ஹத்தாஸனும் ஜிநதத்தனும் ப்ரியமித்ரனும் யர்மருசியும் என ஒன்பதின்மர். புத்ரிகள் ப்ரியதர்ஶநையும் ஜ்யேஷ்டெயெயும் என இருவர். மற்று, ஒருநாள் ராஜாவும் ஸ்ரேஷ்டியும் ஸுதர்ஶநாதூ்நத்

1: முநிவநம்.
2. ஜ்ஞாநித்தால் பார்த்து. ஜ்ஞாநநேத்ரத்தால் பார்த்து.
3. செய்தபின்.
* மங்கல விஷயம் என்று ஹிந்தி மூலம். 70 : 192.
† தனதேவன். கன். நேமி. 3 : 103.
‡ நந்தயஶஸ என்று மூலம். 70: 184; கன். நேமி. 3 : 103.
4. தெவிக்கும்.

திருந்த *மந்திரர் என்னும் மணலரர்ஸமீபத்தே யர்மஸ்ரவணம் பண்ணிய நரபதி, ஹரிரயனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து தீக்ஷித்தனன். ஸ்ரேஷ்டியும் புத்ரர்ஒன்பதின்மரோடுங்கூட தீக்ஷித்தனன்.

ஸர்வயஸஸ்ஸும் புத்ரிகளிருவரும் ஸுஹர்ஸநனென்னும் முனிஸமீபத்தே தீக்ஷித்தனர். †மேவரய யநதத்தமுநிவரர்கள் வாராணஸீநகரத்து ப்ரியங்குஷண்டம் என்னும் உத்யாநத்துக் கேவலஜ்ஞாநப்ராப்தராகி அநேககாலம் ஸத்யர்மோபதெஸம் பண்ணி, ராஜஹ்ருஹநகரத்து வித்யஸிலாதலத்திருந்து முக்திபதம் அடைந்தருளினர்.

மற்று, ஒருநாள் அந்த வித்யஸிலர்தலத்திருந்து ஸந்ர்யாஸம் பண்ணுகின்ற யநதெவர்முதலாகிய முநிவர்கள்ஒன்பதின்மரையும் கண்ட ஸர்வயஸஸ்ஸும் ஜ்யேஷ்ஹெயும் ப்ரியஹர்ஸநையும் 'ஹவிஷ்யஜ்ஜந்மங்களிலும் இவர்களோடுஇவ்வண்ணம் வார்யவ்யமாவது' என்று நிஹாநம்பண்ணிமுடித்து, முநிகளோடும் ஆநதகல்பத்து ‡ஸாதங்கரவிமாநத்து தெவர்களாகி, விம்ஸதிஸாகரோபமகாலாவஸாநத்துப் போந்து, [1]ஸர்வயஸஸ்ஸு உனக்கு ஸுஹ்ரீரை என்னும் தெவி ஆயினள். யநதெவாதிகள் ஸமுஹ்ரவிஜயாதிபுத்ர ராயினர். ப்ரியஹர்ஸநையும் ஜ்யேஷ்ஹெயும் குந்தியும் மாத்ரீயும் ஆயினர் என்று ஹரிவாம் அருளிச்செய்தபின்; வஸுதெவனது ஹவத்தினை வினவ, அருளிச்செய்வார்.

குருவிஷய பலாஸகூடத்து வ்ராஹ்மணன் §ஸோமஸர்மாஎன்பான். ஹரிஹ்ருஞகி விரூபஞகிய இவனுக்கு மாதுலஞகிய தெவஸர்மா தன்புத்ரிகள் எழுவரினும் ஒருவரையுங் கொடாமையில் ஹ்ருஷ்டிதஞகி இவன், ஒருநாள் ஒரு ஸஹாஸ்யாநத்து நாடகஹர்ஸநார்யமாகப் போகின்றவன் மஹாஜநங்களது நெருக்கிஞல் பீடிதஞகி வீழ்ந்தவனைக் கண்டு ஜநங்கள்

* மந்திரஸ்தவிரர் என்று மூலம். 70: 187; யமதரர். கன். நேமி. 13: 103வச.

† 'குருர்மேகரதோ த்யாத்வா தனதத்தஸ்ச தே த்ரய:' (191)என்று மூலம்.

‡ ஸாந்தகரவிமானத்து. கன். நேமி. 3: 105.

1. ஸர்வயஸஸ்ஸுக்கு.

§ ஸோமஸர்மாவின் புத்ரன் நந்தி. அவன்மாதுலன் தேவசருமன் என்று மூலம். 70: 201. ஸோமஸர்மாவின் மனைவி அக்கிலை; மகன் நந்தி. அக்கிலை தன் கணவனிறக்க, மகனை அண்ணனிடம் விட்டு மரித்தாள். கன். நே. 3: 108, 9.

தேவசர்மா தன்புதல்வியரை நந்திக்கு மணஞ்செய்விக்க விரும்பிஞன். அவர்களுளொருவரும் விரும்பிற்றிலர். பின், இலையமகளை உடன்படுத்தி, நந்தியை ரோடி வரப் பணிக்க; பார்ப்பனன்மனைவி இவன்நெற்றியில் வெண்ணெய்வைத்து அரைத்த சந்தனம் பூசி, கிழிந்த அழுக்காடைகொடுத்து விடுத்தாள். நந்தி செல்லும் வழியில் மரத்தடியில் நடந்த நாடகங் கண்டிருக்கையில் வெயிலால் வெண்ணெய் உருகி, ஈருடன் கலந்து அச் சபையிலிருந்த தலைவன்மேல் சொரிய, அங்கிருந்தவர்கள் அடிக்க அஞ்சி ஓடி மலையேறிவீழப் போஞன். கன். நே. 3: 110—5.

அபஹஸித்தலும், லஜ்ஜிதனாகிப் போகி *'ஹரமுபர்வதத்தேறி வீழ்ந்து மரிப்பன்' என்று அந்தப் பர்வதம் ஏறி வீழப் புக்கு, ஹயத்தால் மீள்கின்றவனது ஹாயை பர்வதபார்ஸ்வத்துத் தோன்றுதலும், அங்கேயிருந்த ஸங்வரும் †திர்நாமகரும் என்னும் முநிகள் ‡உமஷேநர் என்னும் முருக்களை 'யாவனது நிழல்?' என்று வினவ, அவரும் 'எவன் எதிர்மூன்றும்ஹவத்து உம் பிதா வாகும், அவனது ஹாயை' என்றலும், அவர்கள் வந்து அவனது ஸமீப மடைந்து யர்மோபதெஸபூர்வகமாக, 'ஸௌஹாதயெவ நஹொ மாஹிலாஷமுளதேதல் தபஸ்சரணம் பண்ணுவாயாக' என்று பொயித்து ஸம்யமத்தினை அடைவித்தனர். அவனும் ஸ்வஜீவிதாந்தத்து மஹாஸக்ரகல்பத்துப் பதினாறு கடற்காலம் அமரஸுவம் அநுஹவித்துப்போந்து வஸுதெவருயிரன் என்று அருளிச் செய்தபின், அந்யகவ்ருஷ்ணிமஹாராஜன் ஸம்ஸாரவிரக்தனாகி ஸமுத்ர விஜயனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து; §அநேக நரபதிகளோடுகூட ஸுப்ரதிஷ்டஜிநபதிஸமீபத்தே தீக்ஷித்து, தபஃப்ரஹாவத்தால் முக்திபதம் அடைந்தருளினன்.

ஸமுத்ரவிஜயாதிகளும் இஷ்டவிஷய காமபோகங்களால் இனிது செல்கின்ற காலத்து; வஸுதெவகுமாரன் ஸர்வாலங்காரஸுவிதனாகி மதவாரணம் ஏறிச் சாதுரங்கபலம் புடைசூழ்தர, மங்கலபாடகர் ஜயஸ்துதி பண்ணக் காமதெவனென்ன நாடோறும் நகரத்து உலாப்போர்ந்து விளையாடித்திரிகின்றஇவனது ரூபஸௌந்தர்யாதிஸயங் [1]கண்ட புரவநிதைகள் மதநவ்யாகுலசித்தத்தினராகித் தத்தம் ஹர்தாக்களுக்கு விமுவஹாவம் அடைந்தபின், நகரஜநங்கள் திரண்டு ஸமுத்ரவிஜயமஹாராஜனுக்குக் குமாரவ்ருத்தாந்தத்தினை அறிவிப்ப, ராஜாவும் குமாரனை அழைப்பித்து, 'தாதனே, ஸந்ததம் நகரத்து விஹாரலீலை பண்ணுதலில் உனது ஸரீரம் ஸீதோஷ்ணஜிவாலெகளால் சிறிது அழகழிந்ததுபோலும். இன்றுதொடங்கி ராஜஹவநத்துள்ளே விஹாரலீலை பண்ணுவாயாக' என்று நியோகிக்க, அவ்வண்ணஞ் செய்து செல்கின்ற காலத்து; $நிபுணமதி என்பானொரு சேடகன் குமாரனைக் குறுகி, 'குமாரனே, நகரஜநகோலாஹலம் கேட்டு, ராஜா, "அபராயஞ் செய்தனைபோலும்" என்று கருதி,

---

* ப்ருகுபர்வதம் என்றது தவறு. 'ஹரமுபாத' என்னும் மூலத்திற்குப் பொருள் செங்குத்தான மலைப்பகுதியினின்று வீழ்தல் என்பது. 70: 204.

† திர்நாமிகர். 70: 206. ‡ உமஷேணர் என்று ஹிந்தி மூலம். 70:207

§ ஐந்தாற்றவரசருடன். கன். நே. 3: 122 வச:

1. கண்ட.

ராஜபவனத்தைச் சூழ்ந்துள்ள தாராக்ருஹம் செய்குன்று முதலியன வுள்ள ரம்யவனத்தில் என்று மூலம். 70: 226,7.

$ சம்பகமாலை என்னும் பரிசாரிகையால் அறிந்தான். கன். நே. 3: 148, 9.

வ்யாஜத்தினால் சிறைசெய்தனன். இதனை அறிகின்றிலை' என்று குமாரனுக் கறிவிப்ப, குமாரனும் அதனைப் பரீக்ஷிப்பான்வேண்டி முன்புபோல ஒருநாள் புறப்படப்[1]புக்கவனை ஸாரபாலகன் நிவாரித்தலும், அது ஸத்யம் என்று அறிந்து, மற்றொருநாள் *மந்த்ரஸாயந வ்யாஜத்தால் புறப்பட்டு நமரஸாஹ்வயப்ரதேசத்து, 'ஸமுத்ரவிஜயாதிகட்கு அபவ்ருத்தி பரிஹரிப்பான்வேண்டி வஸுதேவகுமாரன் அரிஷ்டநேமிப்ரவேசம் பண்ணினான்' என்று †ஒரு ‡ஓலை எழுதிக் குதிரையின் கழுத்தில் கட்டி §மஹாரிஷ்டியை எரியப் பண்ணி, அதனை ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி, ஒருவருமறியாமற் போகி$ஜயபுரம் என்னும் நமரத்து ஒரு உத்யாநத்து அசோகவ்ருக்ஷமூலத் திருப்ப, அதனது நிழல் திரிதலின்றி ஒருபடியே நிற்ப, தத்பரீக்ஷார்த்தமாகப் பார்த்திருந்த உத்யாநபாலகன், 'நேமித்திகவசநம் ஸத்ய மாயிற்று' என்று வஸுதேவகுமாரனைக் கொடுபோகி, மஹாராஜனுக்குக் காட்டுதலும், அயிகஸந்துஷ்டனாகி ஸ்யாமலை என்னுந் தன் புத்ரியினைக் கல்யாணவியாற் கொடுப்ப, அதுஹவித்துச் சிலநாட்களிருந்தபின் ஒருவரும் அறியாமல் அங்குகின்றும் போகி, ஒரு தெவ்வாரு என்னும் வநத்து ஒரு ¶பொய்கையுள்ளே ஜலக்ரீடை பண்ணுகின்றதொரு மஹாஹஸ்தியினைக்கூட விளையாடி அதன்மேற்கொண்டு போகின்றானைக் கண்டானொரு வித்யாதரன், [2]நிமித்தஜ்ஞவசநம் ஸத்யமாயிற்று என்று ஸந்துஷ்டனாகி, மஹாஹஸ்தியினின்றும் வாங்கிக்கொண்டு போகி, விஜயார்த்யபர்வத கிஷ்கிந்தநமரத்து அசநிவேகவித்யாதரனுக்கும் பவநவேகைக்கும் புத்ரியாகிய ஸால்மலியுத்தையினைக் கொடுப்ப, சிலகாலம் வஹித்துச் சென்றபின், ஒருநாள் அசநிவேகனுக்கு தாயாதியாயினனொரு வித்யாதரன் அங்காரவேகன் என்பான் எடுத்துக்கொண்டு ஆகாசத்துப்போகின்றமை ஸால்மலியுத்தை தனது வித்யையா லறிந்து கோபித்து வாளெடுத்துத் தொடர, அவளுக்கு

---

1. புக்க அவனை.

* வித்யாஸாதனம் என்று மூலம். 70. 241; தாருக வல்லபகர் என்னும் பரிசாரகரிருவர் குமாரனைத் தேடி வனத்திற் காண, குமாரன் வித்யை ஸாதிப்பதாகக் கூறி, வேண்டுவன கொணர்வித்தான். கன். நே. 151 வச—56 வச.

†. பரிசாரகரிடஞ் சொல்லி விடுத்து மறைந்து சென்று மரத்திலிருந்தான். அவர் சென்று அரசற் குரைத்தார். கன். நே. 3: 161—5:

‡ ஓலை எழுதியது தாய்க்கு. 70: 243.

§ பிணம் எரிந்துகொண்டிருந்த நெருப்பு, 70: 243.

¶ ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணியது உடனிருந்த காவலர் காண்டற்கு. வஸுதேவன் எழுதிய ஓலையை அரசனிடம் கொடுக்க, அரசன்முதலியோர் வருந்துகையில் நிமித்திகன் கூற, தேடுதற்குத் தூதரை அனுப்பினர். 70: 244—48.

$ விஜயபுரம். 70: 249. கன். நேமியில் கதை மாறுபடுகின்றது.

¶ புஷ்பரம்யம் என்னும் பொய்கை. 70: 252. இவ்வரலாறு கன். நேமி. 3: 188—96 ல் கூறப்பட்டுளது.

2. நிமித்தவசநம் ஸத்யமென்று;

ஹீதனுய் அவனைப் போகவிட்டுப் போயினன். குமாரனும் ஸால்மலித்தை-யால் ஏவப்பட்ட பர்ணலவ^வீவிதியையால் அபாயமின்றியே சம்பாபுர ஸ்மீபத்துப் பொய்கையின் நடுவண் ஒருதிடரில் வீழ்ந்தபின் கரையில் நின்றவர்கள் வழிகாட்டப் போந்து ஏறி, நமர மடைந்து, மநோஹரன் என்னும் *முன்யர்வஸாஸ்த்ரோபாயுாயன்ஸமீபத் திருந்தனன்.

அந் நமரத்து, முன்யர்வதத்தை என்னுங் கன்யகை [1]வீணுவாது ஸமர்யனுயினுனுக்கு யோநியை என்று நைமித்திகவசநம் உண்டாதலில், மநோஹரோபாயுாயஸமீபத்து ராஜபுத்ரர்கள் [2]வீணுவாது ஸிஸைஷை பண்ணுகின்றவரைக் கண்டு வஸுஹெவகுமாரன் வீணுவாது நிபுணனே யாயினும் வீணுவாது ஸிஸைஷை பண்ணுகின்ற பொழுது, பத்தலி யுடைத்தும் நரம்பினை [3]யறுத்தும் தண்டினை முறித்தும் அதிமூடனேபோல் நடித்துக் காட்ட, அதனைக் கண்ட அமாத்ரராயினர், 'முன்யர்வதத்தைக்கு ஹர்தாவாகுவான் இவனேபோலும்' என்று அபஹஸிப்ப, சிலகாலஞ் சென்றபின், ஸ்வயம்வரவிதாநபூர்வகமாக ஸமிமிதாசர விதுாயர ராஜபுத்ரர்கள் ஸ்வயம்வரமண்டபம் அடைந்து மீதவாதுங்களில் முன்யர்வ தத்தைக்குத் தோற்றபின், வஸுஹெவகுமாரனும் உபாயுாயனுக் கறிவித்துப் போகி ஸ்வயம்வரமண்டப மடைந்து ஸஹாஸநத்திருப்ப, †பல வீணைகளுங் கொடுப்ப, ‡நரம்பில் மயிர்முதலாயினவும் பத்தலுள் ஸல்யம்முதலாயினவும் தண்டத்தில் பாதாணம்முதலாயினவும் தொதங்கள் எடுத்துக்காட்டியபின், முன்யர்வதத்தை அயிக ஸந்துஷ்டையாகி, 'தொதமில்லாத வீணை எப்பெற்றியது?' என்று வினவ, 'யான் வேண்டிய வீணை இப்பெற்றியது' என்று வீணைவரலாறு சொல்லுவான்.

ஹாஸ்திநபுரத்து ராஜா மேவரதனுக்கும் பத்மாவதிதெவிக்கும் புத்ரர் விஷ்ணுவும் பத்மரதனும் என்பார். மேவரதனும் விஷ்ணுவும் தீக்ஷாப்ராப்த ராயினர். பத்மரதன் ராஜ்யபரிபாலநம் பண்ணுகின்றனன். இவன்மந்த்ரி பலிஎன்பான். இவன் ஒருநாள் அகம்பநர் என்னுந் தபோதநரோடு விதிவத்ஸமெஹியிலே வாதம்பண்ணி ஹதிநகரி அகம்-பநர்மேல் பலவைரநிகச் செல்கின்றநாள், ப்ரதிபக்ஷத்து ராஜபலம் எடுத்துவந்து பத்மரதனை அடர்த்தலும், அதனை மந்த்ரி உபாயப்ரயோ-கத்தால் உபஸமிப்பிப்ப, ராஜா அதிப்ரீதநகி, 'உன்னல் அகிலவஸித

---

* இவ்வாசார்யன், காந்தர்வதத்தையைக் கொணர்ந்த சாருதத்தன்வரலாறு கூறினன், கன், நே. 4: 22-120. 1, வீணுவாதிய, 2, வீணுவாதந, 3, உறுத்தும். † மூன்று நான்கு வீணை என்று மூலம். 70: 271

‡ 'தாஸாம் தந்த்ரீஷு லோமாநம் ஸல்யம் சாலோக்ய ஸஸ்மிதம்'. 271. 'தும்பீபலேஷு தண்டேஷு ஸல்கபாதாண மப்யஸௌ, ஸ்புடீசகார.' 272. இது கன். நேமியில் இல்லை.

§ மந்திரிகள் பலி, சுக்ரன், ப்ருஹஸ்பதி என்னும் மூவர், கன். நே. 5.8 வச.

மாகியதெல்லாங் கொள்வாயாக' என்ன, மந்திரியும் அகம்பநதபோ யநர்க்கு உபஸர்மும் [1]பண்ணுவான் நினைந்து, 'யான் ஏழுநாள் ராஜ்யம் பண்ணப் பெறவேண்டும்' என்ன, ராஜாவும், 'அவ்வண்ணம் பெறுக' என்று நியோகித்தபின், அகம்பநர்முதலாகிய *தபோயநர் எழுந்தருளி நின்று ஆதபயோமும் பண்ணுகின்ற ஸைலம்யகிரிஎன்னும் பர்வதத்தருகே †அதியிஷ்டிவதாபூஜை பண்ணுகின்றனன் என்று வ்யாஜவார்த்தையால் பர்வதத்தைச் [2]சூழ மஹாநிஜ்வாலையைக் கொளுத்தினன். அதனை யறிந்து விஷ்ணுமுநிவரன் பஞ்மரயஸமீப மடைதலும், விநயோபசார ஸஹிதமாக ‡மஹாஹஸ்தற்குரும் நிவரத்தற்கும் யோக்யமாகிய ஆஸநங்கள் இரண்டிட்டபின், அவற்றுள் நிவரத்தாஸநத்திருந்து, 'மந்திரி செய்கின்ற மஹாபஸர்மத்தினைத் [3]தவிர்ப்பாயாக' என்ன, அவனும், 'என்னுல் ஸ்தநிந ப்ரமாணம் ராஜ்யங் கொடுக்கப்பட்டதாதலின், நீரே தவிர்த்தருள்வீராமின்' என்ன, அவரும் 'அவ்வண்ணம் யானே செய்வன்' என்று போகி வாமநரூபத்தால் ப்ராஹ்மணனகிச் சென்று வலியினைக் குறுகி, 'யான் ஓர்நார்யியாகி வந்தேன்; என்னுல் அபிலஷிதமாகியது பெற வேண்டும்' என்ன, வலியும், 'உன்னுல் அபிலஷிதமாகியது யாது?' என்றலும், வாமநனும், 'என்காலால் [4]மூன்றடி நிலம் பெறவேண்டும்' என்ன, மந்திரியும், 'அத்யல்பமே வேண்டினை; அதனைக் கொள்வாயாக' என்று ப்ராஹ்மணன்பாணியில் ஜலப்ரதாநம் பண்ணினன். ப்ராஹ்மணனும் ஏற்றுக்கொண்டு, விக்ரியாஜிஹ்மயுடையனுதலில் ஒரு பாதத்தை மாநுஷோத்தர பர்வதசிவரத்திலும் மற்றைப் பாதத்தை மந்தரசூளிகையிலும் விஸ்தீர்ணமாக விட்டு, விண்ணுற நிமிர்ந்து, விஜ்ரும்பித்து விக்ரமஞ் செய்துநின்ற விஷ்ணுவினது பராக்ரமத்தைக் கண்ட ஸுமித்ரோசரவிதேயராஜாக்கள், 'ப்ரஸீத, ஹதவாநே, ஸகலஹ்ரவநரக்ஷார்யமாகக் கோபத்தினை ஸஹித்தருளிப் பாதங்களை யொடுக்கியருளி ப்ரஸாதிஸ்யனுய் அருளப் பெறவேண்டும்' என்று ப்ரார்யித்துத் தமது சீர்ஷகளைக் கொண்டு மயூரமாகப் பாடியபின், விஷ்ணுமுநிவரனும் பாதங்களை யொடுக்கி யருளினன்.

---

1. பண்ணுவானென.

* தபோதனர் எழுநூற்றுவர். கன். நே. 5: 11 வச.

† யாக வ்யாஜம் என்று. 70:281. 2. சுழல.

‡ வீதராகாஸனம் ஒன்றுமட்டும் இட்டதாக மூலம். 70: 283.

3. தவிர்வாய்.

4. மூவடி.

§ ஸுக்ரன் கையால் தடித்துக் குறுக்கிட, ப்ராஹ்மணன் தருப்பையினற் குத்தியதனுல் அவன் கண்ணிழந்தான். கன். நே. 5: 22 வச.

அப்பொழுது அவர்கள் தீக்ஷத்தினைக் கேட்ட தெவர்கள் வொஷணையும் ஸுவொஷணையும் மஹாவொஷணையும் வொஷவதியும் என்னும் லக்ஷணயுக்த வீணைகளை அவர்கட்குக் கொடுத்தனர். அவற்றுள் *இரண்டு விஶ்வாவஸர் கைக்கொண்டனர்; இரண்டு ராஜாக்கள் கைக்கொண்டனர். விஷ்ணுமுனிவரனும் இரண்டடிக்கு இடம்பெற்றனன்; 'மூன்றும் அடிக்கு இடந்தருவாயாக' என்று சொல்லி மிகவும்கோபித்து வலியினை †நிர்வர்த்தித்து, தபோயோகபலசக்தியை நீக்கினபின், பக்ஷிராஜன் வலிவயம் பண்ணுவா னொருப்பட்டபின், அவனை நிவாரித்து ஸுகர்மோபதெஶஞ் செய்து †வலியினையும் பரமயர்மிகளுக்கு ஜிநயர்மப்ரஹாவநம் பண்ணி, விஷ்ணுமஹாமுனி போயினன். அந்த வீணைகளில் ‡ஸுவொஷணை என்னும் வீணை நினது வம்ஶத்துட் பரம்பரையால் வருகின்றது. அதனைத் தருவாயாக என்று வஸுதெவகுமாரன் சொல்ல, கேட்டு [1]ஆஸ்யாநஜநங்களெல்லாம விஸ்மிதராயினபின், அவ்வீணை கொடுப்ப, வாங்கி, அதிமயுரமாக வாசித்தலும் வீணையில் தோற்ற மந்யர்வதத்தை குமாரன்மிசை மாலையிட்டபின், கல்யாணவியாற் கொடுத்தனன்.

இவ்வண்ணம் விஶ்வாவஸுராஜகந்யகைகள் §ஏழுநூற்றுவரையும் கல்யாணம் பண்ணியபின், அரிஷ்டபுரத்து ஹிரண்யவர்மநரபதிக்கும் பத்மாவதிதெவிக்கும் புத்ரீ ரோஹிணீ என்பாள். இவள் கலாஹுணவிதெஶஜ்ஞ ஞாயினனுக்கு யோக்யை என்று நைமித்திகவசநம் உண்டாதலில் ஸகலராஜபுத்ரரும் ஸ்வயம்வரார்த்தமாக வந்தபின், ஸ்வயம்வரமண்டபத்து ஸகலகலாஹுணநிபுணனாகிய வஸுதெவகுமாரன்மிசை மாலையிட்டபின் ஸமுத்ரவிஜயாதிஸகலநரபதிகளுங்கன்யாஹரணம்பண்ணுவான்வேண்டி வஸுதெவகுமாரனுடன் யுத்தம் தொடங்கியபின், குமாரன் $ஸமுத்ரவிஜயாதிகள் என்பதறிந்து, ஸ்வநாமாக்ஷரஸஹிதமாகியஶரங்களை விடுதலும், அதனை வாசித்து அதிஸந்துஷ்டராகிக் குமாரனைத் கூடியபின்

---

* கோஷணை ஸுஷேணை இவற்றை வித்யாதரரும், ஸுகோஷணை மஹாகோஷணை இவற்றை மனிதரும் கைக்கொண்டனர். கன். நே 6: 24 வச. இதில், கோஷவதிக்கு மாறுக ஸுஷேணை என்றுளது.

† பலிமுதலியோர் மூவரும் ஜினமதம் மேற்கொண்டனர். கன். நே. 5: 26

‡ 'தாஸுகோஷவதீநாம வீணாவம்ஶோத்ர ஸம்ஜ்ஞிதம்' 70: 301 என்பதனால், கோஷவதியே அங்கு உளது.

1. ஆஸ்யாநங்க.

§ விம்ஹாதன்மகள் நீலாஞ்ஜனையையும் வேறு 699 ஸ்திரிகளையும் மணந்தான். கன். நே. 5: 33—9.

‖ ஹிரண்யலோசனன் (ஹிரண்யாக்ஷன்). கன். நே. 5: 40.

$ ஸமுத்ரவிஜயன் என்று சாரணியால் அறிந்து அவனை அவ்வரசன்பால் விடுத்தான். கன். நே. 5: 51—4.

*வஸுதெவகுமாரனையும் முன்பு கல்யாணம் பண்ணின ஸகலராஜபுத்திரிகளையுங் கூடக்கொண்டு போகி ஸமுத்ரவிஜயாதிகள் ஸ்வநகர மடைந்து செல்கின்ற காலத்து, முன்புசொன்ன ஸங்வர் என்னும் முனிவரர் மஹாஸுக்ரகல்பத்துட் சென்று ஜீவிதாவஸானத்து ரோஹிணிக்குப் பத்மன் என்னும் புத்ரனையினர்.

மற்றொன்று சொல்லுதும்:

மங்மா மங்யாவதிகள் என்னும் ஆறுகளது கூட்டத்து, †ஜ்வர கௌஶிகம் என்னும் தாபஸக்குறிச்சியுள் வஸிஷ்டன் என்னுந் தாபஸன் பஞ்சாக்நிமத்யத்துநின்று தபஶ்சரணம் பண்ணுகின்றனன். முனஹுத்ரும் வீரஹுத்ரும் என்பாரிருவர் சாரணதபோதநர் கண்டு, 'நீ செய்கின்ற அதுஷ்டாநம் அஜ்ஞாநவிலஸிதமே' என்ன, தாபஸனும் 'அஃதெவ்வண்ணம்?' என்ன, முனஹுத்ரமுனிவரரும், 'ஜலஸ்நாநம் பண்ணுகின்றபொழுது ஈரும் பேனும் மிடைந்த [1]ஜடாகலாபத்துட் டங்கிய க்ஷுத்ர மத்ஸ்யாதிஜலஜந்துக்கள் அக்நியில் வீழ்ந்து பொரிகின்றமையும், எப்பக்கமும் எரிக்கப்படுகின்ற இந்யநத்துட் கிடந்த ‡ஸர்ப்பாதிகள் வருந்துகின்றபடியும், மற்றும், இவ்வண்ண முளதாகின்ற ஜீவவாதங்கள் காட்ட, தாபஸனும் 'என்னால் மிஶ்ரதபோதுஷ்டாநம் பண்ணப்பட்டது' என்று ஆத்மநிந்நை பண்ணி, தபோதநர்பார்ஶ்வத்தே நீங்கித்து மாஸோபவாஸாதி தபோதுஷ்டாநங்களை அதிவைராமாகப் பண்ணினபின், தபஃப்ரஹாவத்தால் ஏழு வ்யந்தரதெவதைகள் ஸாந்நித்யம் பண்ணி, 'எங்களாற் செய்யவேண்டுவது நியோஜித்தருளவேண்டும்' என்று நிற்ப, தபோதநரும் 'உங்களால் இந்த ஜவத்து ஜலமில்லை; §பரஜவத்து நீங்கள் நினைப்பீராமின்' என்றுவிடுத்து, மஹாராபுரிஸமீபத்து மாஸோபவாஸத்தால் ஆதபயோகம் கைக்கொண்டுநின்ற இவனது மாஹாத்ம்யங் கண்டு, அதிப்ரீதனகிய உத்தரஸைந்யமஹாராஜன் 'சர்யாமார்முநிவஸத்து யான் எதிர்கொள்வன், மற்றொருவரும் [2]பெரார்' என்று வொஷணை பண்ணியபின், பாரணநிவஸத்து ஸுகுமார்யமாகத் தபோதநர் வருதலும், அன்று ராஜ-

---

* வஸுதேவனை உடன்கொடு சென்றிலர். கன். நே. 67 வச. ஒருநாளிரவில் வித்யாதரனொருவனால் கொண்டுபோகப்பட்ட வசுதேவனுக்குவாயுவேகன் என்னும் வித்யாதரேஶன் தன்மகள் பாலசந்த்ரையை மணஞ்செய்வித்து அனுப்பினன். கன். நே. 5: 67 வச—8 வச.

† கௌஶிகம் என்னு மூர். கன். நே. 5: 98.

1. ஜடாகபாலத்துத்தொடங்கிய. ‡ தேடங்கள் என்று மூலம். 70: 327.

§ தன் இறுதியில் இது கூறியுள்ளான். கன். நே. 5: 104 வச, 105.

2. பேராரென்று.

|| யானையால் தடைப்பட்டதுமுதலதாகக் கூறப்பட்டுளது. கன். நே. 5: 101.

ஹவநம் நீப்படுதலில் ஹிக்ஷையின்றி மீண்டுபோகிப், பின்னும் பாரணை திவஸத்து *மஹஹஸ்திகோஹத்தால் மீண்டுபோயினர். பின்னும் பாரணை திவஸத்து ஜராஸந்ய நரபதியால் விடப்பட்ட ஔதவச நங்கேட்டு வ்யாகுலீ ஹூதனுதலில் மீண்டுபோகின்ற தபோ நரைக் கண்டு ஒருவன்சொல்லு வான்:

'உ ஸேநமஹாராஜனஹிப்ராயம் அறிகிலம். மாஸோபவாஸ பரிஸ்ராந்தனுகிய முநிவரனுக்குத் தானும் ஹிக்ஷைகொடாது பிறரையும் கொடுக்கவொட்டாது வொஷ்ணை பண்ணுகின்றனன்' என்று சொல்ல, கேட்ட முநிவரன் க்ரோயாதீநிப்ரஜ்வலிதனுகி 'உ ஸேநனுக்குப் புத்ரனுகிப் பிறந்து விநாஸம் பண்ணுவேன்' என நிஶாநம் பண்ணி, ஜீவிதாவஸாநத்து உ ஸேநமஹாராஜன் †தெவீ பத்மாவதீமர்ஹத்துள் தோன்றுதலும், மர்ஹிணியாகிய அவளும் ‡நரபதிஹ்ருதயமாம்ஸஹக்ஷ ணத்திலே ஆஹரிப்ப, மந்த்ரிகளும், 'இது மர்ஹதனுகியவனது சித்த விகாரமே' என நிஶ்சயித்து, கூர்திரிமராஜரூபத்தைக் காட்டியபின் அவளும் வேண்டிய வண்ணஞ் செய்து புத்ரனைப் பெற்றனள்.

சிவந்து சுழன்ற கண்ணினெடும் நெரிந்த புருவத்தினெடும் ஹயங்கர முவத்தினெடும் பிறந்த பாலகனைக் கண்டு, மாதாபிதாக்கள் 'இவன்கூட வர்த்திப்பது கருமமன்று என்று கருதி, அவதாரபத்ரத்தி னெடுகூடக் கம்ஸமஞ்ஜூஷையிற் கிடத்தி யமுநாநதீப்ரவாஹத்துள் ஒழுக்கினர். (அதுவும்) கௌஶாம்பீநகரத்து மந்தொஹரிஎன்பாளொரு §பிட்டுவாணிச்சி கண்டெடுத்து, கம்ஸமஞ்ஜூஷையில் பெறப்படுதலில் கம்ஸன் என்று நாமகரணம் பண்ணி வளர்க்க, வளர்கின்ற இவன் அதி-பலவா நாதலால் நகரத்து ஸ்ரேஷ்டிபுத்ராதிபாலஜநங்களைப் பருஷ வசநங்களாலும் கரப்ரஹாராதிகளாலும் வாயித்தலும், மந்தொஹரி ஹயப் பட்டு, 'இவ்வண்ணம் அந்யாயம் பண்ணுகின்ற நீ வேண்டிய தெஶத் தேறப் போவாயாக' என்று விட, அவனும் போகி, ஶௌர்யபுரத்து வந்து வஸுதெவனுக்கு ஹரத்யஹாவத்தால் வர்த்திக்கின்றனன்.

மற்றொன்று சொல்லுதும்:

ஜராஸந்ய நரபதி ஆஸ்யாநத்திருந்து சொல்லுவான்:

'ஸுரம்யவிஷய பௌதநபுராயிபதியாகிய விஶ்வரூப நரபதி என்னும் நரபதியைக் கட்டிக்கொண்டுவர வல்லவனுக்கு அர்யராஜ்யத்

---

* யாகஹஸ்தி என்று மூலம். 70: 335; பட்டத்துயானை என்று ஹிந்தியுரை.

† பத்மாவதி ஜராஸந்தன் தங்கை. கன்: நே. 5: 93 வச.

‡ அரசன் வினவ வருத்தத்தோடு தெரிவித்தாள்; மார்புகீறிக் குருதி உண்ட பின்னரும் அழுதாள். கன். நே. 5: 107—108 வச.

§ ஶௌண்டகாரிணி (கள்விற்பவள்) என்று கன்னட மூலம். 70: 347.

திணையும் *காளிந்திஸேநாபுத்ரியாகிய ஜீவத்3யுஸை என்னும் பெண்-பிள்ளையையும் கொடுப்பன்' என்று வொஷணை பண்ணி, †வஸுதெவ குமாரனுக்கு லேவபத்ரம் வரவிட்டனன்.

குமாரனும் ஸிம்ஹமூத்ரத்திலுல் ஊட்டப்பட்ட ஸரீரத்தவாகிய துரமுங்கள் பூண்ட தேர்மிசை யேறிக் கம்ஸனுடன்கூடச் சென்று யுஜ முவத்து அடர்த்து ஸிம்ஹரயினை ‡வங்யித்துக் கொடுவந்து ஜராஸந்ய னுக்குக் கொடுப்ப, ஜராஸந்யனும் ஆதிப்ரீதனுகி [1]வஸுதெவகுமாரனுக்கு அர்யராஜ்யத்திணையும் ஜீவத்3யுஸையினையுங் கொடுக்கப்புக்கவிட்டு, ஜீவ த்3யுஸையினது லக்ஷணஹாநியை யறிந்து, 'ஸிம்ஹரயவஸுநம் கம்ஸனுற் பண்ணப்பட்டது. அவனுக்குக் கொடுக்க' [2]என்றலும், அவனது குல பரீக்ஷார்யமாக மந்தொதரிபக்கல் தூதரை விடுத்தலும், அவளும் 'அங்கு அபராயஞ் செய்தான்கொல்!' என்று நடுங்கி, கம்ஸமஞ்ஜூஷா [3]பத்ரங்க ளோடும் போந்து ஜராஸந்யன்முன் வைத்து, 'இது, இவனுக்கு மாதா' என்றனள்.

என்றலும், பத்ரத்தினை எடுத்து வாசித்து உக்3ரஸேநமஹாராஜன்-புத்ரன் என்ப தறிந்து, கம்ஸனுக்கு அர்யராஜ்யத்தோடுகூட ஜீவத்3யுஸை-யினைக் கொடுத்தனன்.

§கம்ஸனும் பூர்வஜவைராநுவந்யத்தாலும் உத்பத்திக்ஷணத் திலே ஆற்றில் ஒழுக்கினமையாலும் அதிகுபிதனுகி, மயுராபுரமே, ராஜ யாதியாகக் கொண்டு, உக்3ரஸேநனும் பத்நீமாவதியும்ஆகிய தன் மாதா பிதாக்களை மொபுரஆரத்தே நிகளவந்யத்திணேடும் சிறைசெய்தனன்.

இவ்வண்ணம் மஹாபகாரியாகிய வஸுதெவனைக் கம்ஸன் தன் நகர மடைவித்து, தன் கநிஷ்ட2பிதாவான ||தெவஸேநபுத்ரியாகிய தன் அநுஜையாகிய தெவகியினை விஹிதஸுஹிதமாகக் கல்யாணவியபா கொடுத்து இனிது செல்கின்றகாலத்து, மற்று ஒருநாள் தெவகீஜ்யேஷ்2-ஹ்ராதாவாகிய அதிமுக்தர்என்னுந் தபோயுதர் சர்யாமார்மார்ய மெழுந்தருளி, தெவகீஸவநத்து அமிர்தசெய்திருப்ப, ஜீவத்3யுஸை தெவகி-யுடைய $ஆநந்3துவஸ்த்ரத்தை எடுத்துக்கொண்டுவந்து முநிவரனுக்குக்

---

* காளிந்தஸேநை என்று மூலம். 70 : 354.
† அரசர்களுக்கு அனுப்பினன். 70 : 355:
‡ கம்ஸனுல் பந்தித்து. 70 : 357.
1. வஸுதெவனுக்கு. 2. வேண்டலும்.
3. பாத்ரங்களோடும்.
§ கம்ஸனது வைரகாரணத்தைப்பிஹிதாஸ்ரவரால் ஜராஸந்தன்அறிந்தான். கன். நே. 5 : 95—104:
|| தேவிபெயர் வனதேவி என்பது கன். நே. 6 : 2.
$ புஷ்பஜநனந்தவஸத்ரம்என்று மூலம். 70 : 371.

காட்டி, 'இது உம்முடைய தங்கையார்செயல்' என்று சொல்லி ஹாஸ்யம் பண்ணினளாக, முனிவரனும், 'அவளுக்குப் பிறந்த புத்ரன் உனது ஹர்த்தாவினை வயிக்கும்' என்று சொல்ல, கேட்டுக் கோபித்து அந்த வஸ்த்ரத்தை இரண்டாகக் கீறினன். அதனைக் கண்ட முனிவரன், 'உன் பிதாவினையும் அவன் வயிப்பன்' என்றனும், அவள் வஸ்த்ரத்தை ஹோமியி லிட்டுக் கால்களால் துகைப்ப, முனிவரனும், 'அவனே ஸகலஹவநதல-மும் அநுஹவிப்பன்' என்று சொல்லித் தபோவநம் அடைந்தருளினன்.

ஜீவஹ்னையை முனிவசநமெல்லாம் கம்ஸனுக்கு அறிவிப்ப, அவனும் ஸ்வமரணஹயத்தால் வஸுதெவனைக் குறுகி ஸ்நேஹத்தாற்போல வரம் வேண்டிக்கொள்வான், 'என்மேல் அநுக்ரஹமுண்டாகில் தெவகி, புத்ரோத்பத்திகாலத்து எனது ஹவநத்தே ப்ரஸவக்ரியை பண்ணுவாளாகப் பெறவேண்டும்' என்றனன். வஸுதெவனும் அதனை மறுக்கமாட்டாமையில் ஸம்வதித்தனன்.

அதற்பின் ஒருநாள், அதிமுக்தமுனி தெவகீஹவநத்தே விக்ரஹார்த்த மாக எழுந்தருள, அவரை நமஸ்கரித்து வஸுதெவன், வ்யாஜத்தாலே 'எங்களுக்கு தீக்ஷாகால முண்டாகுமோ?' என்று வினவ, முனிவரனும் அவரது கருத்தினை யறிந்து, 'நீங்கள் எழுவர்புத்ரரையும் பெறுவீர்; அவருள் அறுவர் தெஸாந்தரத்தே வளர்ந்து ஸம்யதராகி முக்திபதமடை குவர். எழுவராவான் ஸகலஹமண்டலத்தையும் ஏகாதபத்ரமாக அநு ஹவிக்கும்' என்று சொல்ல, கேட்டு [1]அதிப்ரீதராகியபின், [2]தெவகி கம்ஸன்மனையில், முக்கால் [3]இரட்டைப்பிள்ளைகளைப் பெற்றனள்.

சரமதெஹயாரிகளாகிய இவர்களை உத்பத்திக்ஷணத்தே இந்த்ர ஞ்ஞையால் *நைகமர்ஷணன் என்னும் தெவன் எடுத்துக்கொண்டு போகி, ஹரிபுரத்து அளகை என்னும் வைஸ்யஸ்த்ரீக்குப் புத்ரராகக் கொடுத்து, ஏகஸமயத்தே பிறந்து தக்ஷணத்தே ஊதராகிய அவ ளுடைய இரட்டைகளை எடுத்துக்கொண்டுபோந்து தெவகிக்குக் கொடுத் தனன். கம்ஸன் அவர்களைக் கண்டு 'ஊதராகிய இவர்கள் என்செய்குவர்' என நினைந்தும், அவர்களைப் பாறையில் [4]எடுத்தெற்றினன்.

அதற்பின், ஏழுமாஸத்தே தெவகி தனது ஹவநத்தே †பிள்ளையைப் பெற, 'இவனை அப்ரகாஸமாக வளர்த்தும்' என நினைந்து ராத்ரிஸமயத்துப் பத்மவலதெவன் பிள்ளையை எடுக்க, வஸுதெவன் யவளச்மதரம் எடுப்ப, நமரதெவதை வ்ருஷஹரூபத்தால் வந்து கொம்புகளில் அழுத்-

1. அதிப்ரீதளுகிய, அதிப்ரீதளாகிய. 2: தெவகி முக்கால்.
3. இரட்டைகளை. 4. நைகமாஷன். 70 : 385. * எடுத்தெறிந்தனன்.
† பாத்ரபத ஸுக்லத்வாதஸி திருவோணநக்ஷத்திரத்தில். கன். நே. 6 : 67 வச.

திய மாணிக்யங்களால் அந்யகாரம் அகற்றி முன் ஸேவித்துச் செல்ல, பிள்ளையுடைய சரணஸ்பர்ஸநமாத்ரத்தால் மொபுரஆர [1]கவாடபுடம் தானே நீங்குதலும், [2]தத்ரஸ்யஜனகி நிமளவலஜனகிய *உமதேஸ மஹாராஜன், 'நீங்கள் யார்?' என்றலும், 'இவன், [3]தினது வம்யம் நீங்குதற்குப் பிள்ளை பிறந்தனன்; ப்ரகாஸியாதொழிவாயாக' என்று சொல்லிப் புறப்பட்டபின், இருகரையும் பொளிய வருகின்ற யமுநாநதிவெள்ளம் இவனது புண்யப்ரஹாவத்தால் இரண்டருகும் நீங்கிவழிகொடுப்ப, ஹர்ஷ விஸ்மயங்களோடுங்கூடப் †போக, ‡நந்தகோபன் என்பானொரு கோபாலன் ஒரு ஸ்த்ரீப்ரஜையை எடுத்துக்கொண்டு எதிரேவரக் கண்டு, வஸுதேவன், 'இக்காலத்து நீ வருகின்ற காரணம் என்?' என்று வினவ, அவனும் ப்ரணமபூர்வமாக, 'தேவனே, என்ஹார்யை புத்ரோத்பத்தியின்பொருட்டு தேவதையை உபாவித்து, ஒரு பெண் பெற்றனள். இந்த ஸ்த்ரீப்ரஜையை அந்த தேவதைக்குக் கொடுக்கப் போகின்றேன்' என்று (நந்தகோபன்) சொல்ல, கேட்டு, வஸுதேவனும் தனது கார்யத்தையெல்லாம் [4]அவனுக் கறிவித்து, 'பிள்ளையை வளர்ப்பாயாக' என்று கொடுத்து, ஸ்த்ரீப்ரஜையை வாங்கிக்கொண்டு அப்ரகாஸமாக வந்து தனது ஹவநம் அடைந்தனன். நந்தகோபனும் பிள்ளையைக் கொண்டு போகித் தனது ஹார்யைக்கு, 'உனது கோபஹயத்தால் புண்யவாநாகிய புத்ரனே தேவதை ப்ரஸாதித்தது' என்று சொல்லிக் கொடுப்ப, வளர்கின்றனன்.

'தேவகி பெண் பெற்றனள்' என்று கேட்டு வந்து கம்ஸன் அவளை மூக்கும் முவமும் ஒன்றுகத் தேய்த்தனன். பின், அவளும் ஹரிமிஹஹத்தே வளர்ந்து, ஸுவ்ரதை என்னும் ஆர்யாங்கநைபார்ஸ்வத்தே தீக்ஷைகொண்டு நோற்று, விந்யகிரிபார்ஸ்வத்தே இருப்ப, அவளை தேவதை என்று வநசரர் பூஜித்துச் செல்கின்றகாலத்து. அவளை வ்யாவ்ருத்தம் ஹகூஷித்தலும், அவளுடைய விரல் மூன்று கிடப்ப, அவற்றை யெடுத்து

---

1. கவாடம். 2. தத்ரஸ்யிதராகி.

* வாஸுதேவன் தும்பினதைக் கேட்டுத் தன் பந்தனம் நீங்கும் என அறிந்து வாழ்த்தினன். கன். நே. 6 : 70. வச.

3. இவனது வம்யம்.

† வழியில் கிருஷ்ணயகூஷிகோயிலை அடைந்ததும் விருஷபம் மறைந்தது. வஸுதேவ, பலதேவர் அங்குப் புக, அவ் யகூஷியை வணங்கி மகனை வேண்டிய யசோதை, தான் பெற்ற பெண்மகவினை அவ் யகூஷிக்கே கொடுத்துவிடும்படி நந்தகோபனிடங் கொடுக்க, அவன் யகூஷிமுன் அதனை எறிந்துசெல்ல, அப்பொழுது அத் தேவி அருளியதுபோன்று அவனுக்குக் கிருஷ்ணனைக் கொடுத்தனர். கன். நே. 6: 74 வச—79.

‡ இவ்வரலாறு பாஸமஹாகவி இயற்றிய 'பாலசரிதம்' என்னும் நாடகத்திலும் உளது.

4. அவனுக்கறிவித்து அவனுக்குப் பிள்ளையை,

வ்யாயராயிஞர் மந்யபுஷ்பாதிகளால் பூஜித்தலில், அன்றுதொடங்கி மூவிராயினர் ப்ரமாணித்து. விந்யுவாஸிதெவதை என்று கொண்டாடி-வருகின்றனர்.

மயூராபுரத்தே ஹோமிகம்பாதிமதேஹாத்பாதங்கள் உளவாக, கம்ஸன், வருணன் என்னும் நாமித்திகனை யழைத்து, 'இந்த உத்பாதங்களுக்கு மூலம் என்?' என, அவனும் 'உனக்கு ஸத்ரு ஒருவன் உளனுகின்றனன். [1] அவனைப் பரீக்ஷித்து விநாசம் பண்ணுவாயாக' என்றலும், அவனும் 'யாவனே' என்று ஹயப்பட்டு விசாரிக்கின்றபொழுது பூர்வஹவ தெவதைகள் வந்து 'எங்களாற் செய்யவேண்டுவது என்?' என்று நின்றவரை நோக்கி, 'என் ஸத்ருவைத் தேடி வயித்து வருக' என்று நியோகிக்க, அவையிற்றுள் [2] பூதனையென்பாளொரு தெவதை விஹங்மஜ்ஞானத்தால் கூஷ்ணன் ஸத்ரு என்ப தறிந்து சென்று 'வாஸுதெவனை வயிப்பன்' என்று நந்தகோபியாகிய அவன்மாதாவின் வடிவுகொண்டு விஷஸ்தனத்தை யூட்டுவான்வேண்டி மூலிகொடுத்தலும், பிள்ளையைக்காக்கின்றதொரு தெவதை ஸ்தனங்களைப் பிடித்தலும், அயிகவேதனையொடுங்கூடக் கதறி ஓடிப்போயிற்று.*

அதற்பின், † மற்றொரு தெவதை பிள்ளைமேல் ஸகடமாகி யூர்ந்து வரப்புக்கவிடத்து, பிள்ளை தன் சரணங்களால் பாய்தலும், ஸதயாவாகிப் பிளந்துபோயிற்று.

மற்றொருநாள் பிள்ளை நந்கோபியாகிய மாதாவினைத் தொடர்ந்து அழுதுவர, அவனை உரலோடே கட்டிவைத்து ஜலம் கொடுவரப் போகின்றுளை உரலையும் இழுத்துக்கொண்டு தொடர்ந்தோடாகின்றவன், அருகே இரண்டு மருதின் வடிவுகொண்டு இடுக்குவான்வேண்டி ‡ இரண்டு தெவதைகள் நிற்ப, அவையிரண்டையும் இரண்டு கைகளாலும் பறித்தெறிந்தனன்.

§ மற்றொரு தெவதை பனவடிவுகொண்டு பிள்ளைமேல் பனங்காய்களை வீழ்த்துவான்வேண்டி நிற்ப, மற்றொரு தெவதை $ கழுதைவடிவு

---

1. அவனை விநாசம்.
2. பூதனை.

* மற்றொருநாள் மாகாளி காக்கையின் வடிவாய் வர, குழந்தைபற்றிக் குத்த அஞ்சி யோடிற்று கன்: நே: 6 : 89, 90.

† ப்ருதுஸை என்பவள் கன். நே. 6 : 90. வச.

‡ அர்ஜுனை என்னுந்தேவதை. கன். நே. 6: 90.

§ தாலஜங்கி என்பவன். கன். நே. 6 ; 90. வச.
கௌஸாம்பி என்பவன். கன். நே.6 : 90. வச.

$ பெண்கழுதை என்று மூலம். 70 : 423.

கொண்டு கடிப்பான்வேண்டி வர, பிள்ளை கழுதையைப் பிடித்துப் பக்கயோடே அடித்தலும், இரண்டும் ஓடிப்போயின.

* மற்றொரு தெவதை குதிரைவடிவுகொண்டு கடிப்பான்வேண்டி வர, பிள்ளை அதனை வாயினைப் பிளப்ப, அதுவும் ஓடிப்போயிற்று.

இவ்வண்ணம் தெவதைகள் ஏழும் வாஸுதெவபுண்யமஹிமையால், அஹிஹவிக்கமாட்டாது போகிக் கம்ஸனுக்கு அறிவிப்பவும்லஜ்ஜித்து ஓடிப்போயின.

மற்றொருநாள் அரிஷ்டன் என்பானொரு தெவன், பிள்ளைபலபரீக்ஷார்யமாக வ்ருஷரூபத்தால் தொடர்ந்துவர, அதனைப் பிடித்துக் கழுத்தை முறிக்கின்றவனைக் கண்ட நந்தகொபி கோபித்து, 'இவ்வண்ணம் க்லேசகாரணமாகிய நிஷ்டலசேஷ்டிதங்களைத் தவிர்வாயாக' என்று சிக்ஷித்தனள்.

இவ்வண்ணம் பிள்ளையது பராக்ரமங்களை ஸ்ரோத்ரபரம்பரையால் கேட்டு, தெவகியும் வஸுதெவனுமாகிய மாதாபிதாக்கள் பிள்ளையைக் காண்பான்வேண்டி மொழுவி என்பதொரு நோன்புவ்யாஜத்தாலே மொஹநவநத்து மொபாலகுலம் அடைந்து, † வ்ருஷஹத்தை முறிக்கின்றகாலத்தே அயிகாநந்தத்தோடும் பிள்ளையைக் கண்டு நந்யமால்யாதிகளால் அர்ச்சித்து, கடககடஸுத்ராதயாஹரணங்களை யணிந்து, பிள்ளையை ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணுகின்ற தெவகியது ஸ்நேஹாதிரேகத்தால் சுரந்தமுலையினின்றும் பால் புறப்பட்டு க்ருஷ்ணன்மேல் வீழ்தலும் அதனை மறைப்பான்வேண்டி ஸலதெவன் உபவாஸபரிஸ்ராந்தையாயினள் என்று வடத்திலிருந்த பாலினை தெவகிமேல் தெளித்தனன்.

அதற்பின், மற்றுள்ள மொபாலகுமாரருடனுங்கூடப் பிள்ளையை யூட்டித் தாங்களும் அங்கிருந்து உண்டு, நந்தமொபாலன்முதலாகிய மொபாலவர்முங்களுக்கு ஸ்வர்ணவஸ்த்ராதிகளால் அயிகப்ரஸாதஞ் செய்து போயினர்.

மற்றொருநாள் ‡ வர்ஷாகாலத்து மஹாவர்ஷமுண்டாகியபொழுது, மொவர்யநம் என்னும் பர்வதத்தை யெடுத்து மொகுலங்களின்மேல் வர்ஷம்படாமல் காத்தலில், ப்ரலிஹி லோகமெங்குஞ் சென்றது.

---

* கேஸரி என்பவள். கன. நே. 6: 90. வச.

† இவ் வ்ருஷபமாக வந்தவன் அரிஷ்டன் என்னும் வித்யாதரன். இதனை விடுத்தவன் அங்காரவேகன் என்னும் வித்யாதரஅரசன், கன். நே. 6: 100 வச.-104.

‡ ஏழு தேவதைகளும் ஏழுநாள்கற்களைச் சொரியக்கிருஷ்ணன் கோவர்த்தனமலையைக் கையிலெடுத்து நின்று காத்தான்; கன், நே. 6 :92 வச.—95.

மற்றொருநாள், மதுராபுரத்து *ஸ்தாபிதமாகிய இந்த்ரஹவநத்துள், வாஸுதேவனது மஹாபுண்யத்தால் ஸங்கர்ஷணாதி நாமதேயங்கள் உத்பன்னமாயின. அதனைக் கேட்ட கம்ஸன் 'இவற்றுக்கு ஹலம்என்?' என்று †வருணனைக் கேட்ப, அவனும் 'ஸங்கம் வாய்வைத்து நரமதேயநத்தேறி வில்லேறிட வல்லவனுக்கு வதிவீராஜ்யம் உளதாகும்' என்ன, தான் அவ்வண்ணஞ் செய்யப்புக்கு அஸமர்த்தனதலில், அதனைத் தத்ஸமர்த்தனிடனைப் பரீக்ஷிப்பான்வேண்டி, 'இம்மூன்று பராக்ரமங்களையுஞ் செய்யவல்லவனுக்கு என் புத்ரியினைத் தருவேன்' என்று வொஷிப்பித்து ராஜாக்களை அழைக்கின்ற காலத்து, கம்ஸன்மைத்துனன் ஸுஹாதனென்பான் [1] தன்மகன் ஹாதுவுடன்கூட த்ரிவிக்ரமஞ் செய்ய வருகின்றவன் மொஹாவநத்து மஹாநாமம் வஹிப்பதொரு பொய்கைக்கரையில் விடப்புக்க விடத்து, மொபாலகுமாரர் 'கூஷ்ணனையன்றிப் பொய்கையுள் நீர்முகக்கல் அரிது' என்று சொல்லுதலும் அவனை யழைப்பித்துத் தஹதுஜ்ஞையால் படைவீடு செய்திருப்ப, கூஷ்ணனும் ஹாதுவை நோக்கி, 'நீ எங்குப் போகின்றனை?' என்ன, அவனும் மதுராபுரத்தே த்ரிவிக்ரமஞ்செய்து கம்ஸபுத்ரியினைக் கல்யாணம் பண்ணுவான்வேண்டிப் போகின்றனம்' என்ன, 'அத்தொழில் என்னலுஞ் செய்யலாமாகில் யானும் போதுவன்' என்று அவனெடும் மதுராபுரம் அடைதலும், அவிலநரபர்களும் அத்தொழில் செய்யமாட்டாது மாநஹங்ம மடைந்தபின், கூஷ்ணன் ஹாதுஸமீபத்து நின்று அத்தொழில் மூன்றையும் ஒருமுறையே செய்து மறைந்துபோயினன்.

ஹாதுவினால் இத்தொழில் செய்யப்பட்டதென்று அவனுக்குக் கம்ஸபுத்ரியினைக் கொடுக்கப்புக்கவிடத்து, நாமதேயநங் காக்குமவர்கள், 'இத்தொழில் இவனற் செய்யப்பட்டதல்ல; மற்றொருவனற் செய்யப்பட்டது' என்று சொல்ல, கேட்டு, 'அவனைப் பரீக்ஷித்துக் கொடுவருவீராமின்' என்று நியோகிப்ப, நந்தகோபன் ஸ்வபுத்ரன் செய்ததெல்லாங் கேட்டு மிகவும் ஸீதனுகித் தன்மொகுலமெல்லாங் கொண்டு மொஹாவநம்விட்டு தெஹாந்தரத்தேறப்போகி விட்டிருப்ப, அங்கே யொரு ஸிலாஸ்தம்ஹத்தினை கூஷ்ணன் எடுத்து நாட்டுதலும் அதனைக் கண்ட ஜநங்கள் மஹாபல பராக்ரமன் என்று ஸ்துதித்து வஸ்த்ராஹரணாதிநங்களால் பூஜித்தலும், நந்தகோபன் கூஷ்ணன்ப்ரஹாவத்தால் தனக்கு யாவராலும் ஒரு

---

* ஸுகேது என்னும் வித்யாதரஅரசன் ஸ்வயம்பரபை என்னுந் தேவிபெற்ற ஸத்யபாமையின் விவாஹநிச்சயார்த்தம் நாகதேயம் முதலியவற்றை அங்கு ஸ்தாபித்தான். கன். நே. 6 : 110 வச.—112 வச.

† இவன் மைமித்திகன். கன். நே. 6 : 112. வச.

1. தன் குமாரன்.

ஹயமு மில்லை என்று நினைந்து [1] மொஹாவநத்தே வந்து விட்டிருந்தபின், கம்ஸன் மதுராபரீக்ஷார்த்தமாக 'மொஹாவநத்துப் பெரய்கையுள் மஹா நாமத்தாற் சூழப்பட்ட ஸஹஸ்ரபத்ரத்தினை யுடைத்தாகிய கமலத்தினைப் பறித்துவரக் காட்டுவது' என்று நந்தமொபனுக்குச் சொல்லிவரக் காட்டிய பின், கிருஷ்ணனும் பத்மம் பறிப்பான்வேண்டி நிர்ஹயனாகிப் பொய்கை-யுட் புகுதலும், அதிஹயங்கரமாகிய மஹாநாமும் ஊர்ய்வஸ்வாஸத் தோடும் உடன்றெழுதர, அதனது ஹனுமண்ஹலத்தின்மிசை தனது துகிலினைத் தோய்த்தெறிதலும் ஹயஸந்நிஹிதமாகி ஓடிப்போயிற்று. போகியபின், பத்மத்தினைப் பறித்துக் கம்ஸபார்ச்வத்தே போக விட்டனன்.

கம்ஸனும் அதனைக் கணடு 'நந்தமொபஸமீபத்தே மதுரை உளது' என்று நிச்சயித்து, 'மல்லரோடு மல்லயுத்தம் பண்ணுதற்கு மொபால குலத்து மல்லர் வருக' என்று நியோஜித்தலும், * அதனைக் கேட்டு கிருஷ்ணன்முதலாயினர் ஸஹரராகி மதுராபுரம் புகுகின்றவழி, கிருஷ்ணனை வயிப்பான்வேண்டி அதிதேஹத்ததாகியதொரு மதஹஸ்தியினை எதிரே விடுதலும், கிருஷ்ணனும் மதஹஸ்தியினைக் †கோடுபறித்து அடித்து, 'இதுவே நமக்கு விஜயஸூசகமாகிய நிமித்தம்' என நிச்சயித்து ப்புக்குக் கம்ஸஸமீப மடைதலும், வஸுதெவன் கம்ஸனது கருத்தினை யறிந்து ஸாமந்தவர்கத்துடனும் ஸஹரனுகிநிற்ப, பலதெவனும் கிருஷ்ணனுடு ரங்கபரிகரஹம் பண்ணுவான்போல அடைந்து 'கம்ஸவிநாஸம் பண்ணு-தற்கு இது காலம்' என் றறிவித்துப் போகியபின், கம்ஸனும் ‡சாணூரன் என்பானொரு மல்லனை கிருஷ்ணனுடன் மல்லயுத்தத்திற்கு விடுதலும், கிருஷ்ணன் தனது கரிநஹஜயங்களால் பீடித்துச் சாணூரசரீரத்தை சகல மாக்கினன்.

அதற்பின் § அதிகுபிதனுகிய கம்ஸன் தானே வந்து மல்லயுத்தம் தொடங்குதலும், கிருஷ்ணன் கம்ஸனது பாதத்தைப் பிடித்து அலாதசக்ரத் தைப்போலச் சுழற்றியடித்தலில் லோகாந்தர மடைந்தனன்.

---

1. மதுராவநத்தே வந்து விட்டிருந்தபின்.

* வஸுதேவன், கம்ஸன்கருத்தினைத் தெரிவித்து, வாழ்த்தி விடுத்தான் கன். நே. 6 : 132, ஷை வச.

† ஒரு கோடு என்று மூலம். 70: 477.

‡ முட்டிகன் வஜ்ரஜங்கன் தேஸரி என்பார்மூவர் பொருதிறந்தனர். கன்.நே. 143. வச.—45.

§ அப்பொழுது கம்ஸன்நண்பராகிய முரன் மதுகைடபன் அரிஷ்டன் நரகாஸுரன் என்பவர் பொர வந்தனர். அவர்களைக் கிருஷ்ணன் கொன்றான். கன் நே. 6 : 150, 1.

* தக்ஷநந்தாம் வஸுதெவபலதெவாதிவங்யஜநங்களும் ஸந்நிஹிதராகி 'வஸுதெவபுத்ரனிவன் கம்ஸஹபத்தால் மொபாலகுலத்திலே வளர்ந்தனன்' என்று ஸகலஜநங்களுக்கும் அறிவித்து, மொபுரஆரத்து நிமளவஜனகிய உக்ரஸேநமஹாராஜனே வங்யத்தின்நீக்கி ஸகல ராஜலோகத்துக்கும் யயொசிதஸம்மாநபூர்வகமாக விஹிதிலஸஹிதமாக † பௌளாப்யபுர மடைந்து. வாஸுதெவனுக்குக் காலம் இனிது செல்கின்ற விடத்து. ஹர்த்ருமரணஉவிதையாகிய ஜீவத்ருபை ஜராஸந்யனுக்குத் தனதுஉவத்தினே யறிவித்தபின். அவனும் அதிகுபிதனகி வாஸுதெவனே வயம்பண்ணுவான்வேண்டித் தன் ‡ புத்ரனெறி மஹாவலத்தினேவிட அவனுஞ் சென்று ஹந்ம மடைந்தபின், மஹாவலவாநாகிய அபராஜிதன் என்பானெருரு §புத்ரனே விட அவனும் வாஸுதெவனேடு மூன்றூற்று நாற்பத்தாறுகால் யுஜுஞ் செய்து ஹந்ம மடைந்தபின், காலயவன் என்னும் புத்ரனே ஏவினன்.

அதனைக் கேட்டு வாஸுதெவன்முதலாகிய யாதவரெல்லாம் காலயவனுடன் எதிர்க்கமாட்டாமையில் பௌளாப்யபுர ஹாஸ்திநபுர மயுராபுரம் என்னும் நகரங்களையும் விட்டுப் போயினர்.

அதற்பின், யாதவர் நகரத்தே வஸிப்பதொரு தெவதை காலயவன் வருகிற வழியிலே அக்நியை எரியவிட்டு ஒரு வாஜவடிவு கொண்டு உபவிதையாகி நின்றவளைக் கண்டு காலயவன், 'இது என்?' என்று வினவ, ||'காலயவனுக்கு ஹயப்பட்டு யாதவரோடுங்கூட என்மக்கள் அனைவரும் இந்த அக்நியிலே விழுந்திறந்தனர்கள்' என, கேட்டுக் காலயவனும் அதிமர்ஷிதனகி மீண்டுபோயினன்.

அதற்பின் யாதவரெல்லாம் ஸமுத்ரவேலையில் வந்து விட்டிருந்தபின், 'இவர்நிவாஸஸ்யாநம் மாவது யாது' என்று நிணைந்து வாஸுதெவன் அஷ்டோபவாஸ ஸஹிதனகி ஊர்ஜமாஸநத்துமந்த்ரஜபம்பண்ணிக் கிடப்ப, ஸ்வப்நத்திலே $மௌளதமன் என்பானெருரு தெவன் வந்து ஸந்நிஹிதனகி, 'ப்ரஹ்லாதகாலத்தே தூரந்மமாகாரத்தாற் குறுகிய என்னே ஏறிக்கொண்டு ஸமுத்ரத்துட் பன்னிரண்டு யோஜனே சென்றபின், அங்கே வலத்திலெடுங்கூட இருப்பாயாக' என்று சொல்லி, ப்ரஹ்லாதகாலத்தே

---

* இது முதல் 71 ஆவது பர்வம்.

† மது என்னும் ராக்ஷஸன்மகனகிய ஹிரண்யநாபன் தன் தங்கை ரேவதியைப் பலபத்ரனுக்கு ஈந்தான். கன். நே. 6: 152. 3.

‡ இவன் காலயமன் என்று கன். நே. 7 : 6. வச.—8. வச.

§ ஜராஸந்தன்தம்பி என்று கன். நே. 7 : 8. வச.

|| 'உனக்குப் பயப்பட்டு' என்று மூலம். 71 : 15.

$ நைகமதெவன் என்று மூலம். 71 : 21 ; கன். நே. 7 : 25.

வாஸுதெவனும் அவ்வண்ணஞ் செய்தபின், அங்கே திருவவதாரஞ் செய்தருளுவானுகிய அரிஷ்டநேமிஸுவாநது ப்ரஹாவத்தால் இந்ரஞ்ஜனை-யால் வைஸ்ரவணன் நாநாவிய மணிகநகராஜதமயமாகிய ஜிநஹவந ப்ராகார மொபுர ராஜஹவநாஜிகளால் அலங்கூதமாகிய ஆரவதீ என்னும் நமரத்தினை நிர்மித்தபின், யாஹவரெல்லாம் ஸமுத்ரமார்மத்தாற் புக்கு ஆரவதீநமரத்து விட்டிருந்தபின், வாஸுதெவனுக்குக் காலம் இனிது செல்கின்றவிடத்து, முன்சொன்ன ஜயந்தவிமாநத் தெழுந்தருளியிருந்த அஹமிந்ரஸ்வாமி ஷண்மாஸாவஸாநத்து ஸ்வர்மாவதரணஞ் செய்தருளுவன் என்ன, ஹரிவம்ஸ காஸ்யபமொத்ரத்து ஸமுத்ரவிஜயமஹாராஜன்-ஹவநத்து இந்ரஞ்ஜனையால் வைஸ்ரவணன் [1]கநகவர்ஷம் பொழிய, தெவராஸிகள் ஜிநமாதாபிதாக்களை கூராவர்யிஜலங்களால் அஹிஷேகம் பண்ணி திவ்யவஸ்த்ராஹரணாதிகளால் நாடோறுஞ் சிறப்புச் செய்து செல்லாநிற்ப, கார்த்திகமாஸ ஸுக்ல ஷஷ்டீபக்ஷத்து உத்தராடநக்ஷத்ரத்து, ஸிவதெவி என்னும் மஹாதெவி ராத்ரி நித்ரை பண்ணினளாக, மநோஹரம் என்னும் நாலாம்யாமத்துமுடிவில் மஜேந்ரன்முதலாகிய ஷோடஸஸ்வப்நதர்ஸநாநந்தரம் தனது [2]வதநத் தொரு மஜேந்ரன் ப்ரவேஸிப்பதாகவும் கண்டு, மங்கலபாடகர்ஸ்துதிகளாலும் ப்ரஹாத நர்நரிவுநிகளாலும் உணர்ந்து, மங்கலாஹரணஹஸ்தையாகிச் சென்று அர்யாஸநத்திருந்து ஸமுத்ரவிஜயமஹாராஜனுக்கு ஸ்வப்நங்களை அறிவிப்ப, அவனும் தனது அவதிஜ்ஞாநத்தால் உணர்ந்து அவற்றின் ஹலங்களை அறிவிப்ப, தெவியும் 'த்ரைலோக்யஸ்வாமியை எனது கர்ஹா-வாஸம் அடைந்தருளப் பெற்று, கூதார்தெய யாயினேன்' என்று அதிகாநந்தத்தை யுடையளாயினள்.

அன்றுதொடங்கி ஸ்ரீ ஹ்ரீ யுதி கீர்த்தி பாஜி லக்ஷ்மீ முதலாகிய திவ்யஸுந்தரிகள் பரிசாரகஸ்த்ரீகளாகிச் சென்றபின், நவமாஸ பரிபூர்ணமாகியபின் ஸ்ராவணமாஸத்து ஸுக்ல ஷஷ்டீ *பக்ஷத்துச் சித்ராநக்ஷத்ரத்து த்வஷ்டுயோமத்து த்ரிஜ்ஞாநயரனுகிய ஹரிவர்ஹாவதரணஞ் செய்தருளினன்.

---

1. கநகரத்ந வர்ஷம்.

2. வதநத்துள் ஒரு.

* பக்ஷத்து த்வஷ்டுயோமத்து என்றும் பாடம். மூலத்தில் நக்ஷத்ரம் கூறப்படவில்லை. ஹிந்தியுரையில் சித்திரை என்றுளது. வைகாசி மாதம் ஸுக்லபக்ஷ த்ரயோதஸி சித்திரைநக்ஷத்ரத்தில் என்ற தன். நே: 8: 105.

அருளுதலும், அதுபொழுதே சதுர்வியதெவதெவேந்தர்கள் வந்து மந்தராஜிஷேக [1]கல்யாணநந்தரம் *நேமிஹமவாந் என்று ஸ்ரீநாமஞ் செய்து, விநயோபசாரவியலால் ஜிநமாதாபிதாக்களை ஆநந்திப்பித்து ஸ்வர்முலோகம் அடைந்தனர்.

நமிஹமவாநது தீர்யஸந்தாநகாலம் ஐந்நூறுயிரம் ஸம்வத்ஸரமாகும். [2]அதனு ளடங்கிய பரமாயுஷ்யத்தனுகி யவதரித்தருளிய நேமிஸ்வாமியுடைய இந்நீலவர்ணத்ததாகிய திவ்யதெஹோத்ஸேயம் பத்துவில்லள வாகும். ஹமவாநுடைய பரமாயுஷ்யம் ஆயிரம் ஸம்வத்ஸரமாகும். ஹமவாநும் ஸ்வர்முலோக ஸம்ஹவமாகியதொரொப ஹொமுவ்வங்களை வயகோலாநுரூபமாக இந்நாஞ்ஞையால் வைஸ்ரவணன் [3]அமைப்ப அநுஹவித்து வளர்ந்து செல்லாநின்ற நாளகத்து, மஹவிஷய ராஜஹாநமாத்து †வைஸ்யரெல்லாம் ஜலயாத்ரையால் வாணிஜ்யார்யமாகிப் போகியவிடத்து ஸமுத்ரமத்யத்து நிதீவிஹாமம் அறியாது மரக்கலம் ஹாரவதியைச் சார்ந்தவிடத்து, ஹாராவதியினது விஹூதியைக் கண்டு அதிவிஸ்மிதராகி அங்கே ஸாரஹூத மாகிய ரத்நங்களையுங் கொண்டுபோகித் [4]தமது தெஸமடைந்து, ஸாரரத்நங்களை உபாயநமாகக் கொண்டு சக்ரவர்த்தியாகிய ஜராஸந்யனைக் காண்டலும், அவனும் அதிவிஸ்மிதனுகி, 'மநுஷ்யலோகத்து ஸம்ஹவியாத ரத்நங்களிவை எங்கேயுளவாயின?' என்றலும், அவர்களும் ஸமுத்ரமத்யத்துப் பன்னிரண்டு யோஜனை நீண்டு, ஒன்பது யோஜனை யகன்று, மணிகநகமயமாகிய ராஜஹவநாதிகளால் அலங்கரிதமாகி, ஸ்வர்முலோகஸமாநமாகியது த்ரிஹுவநஸ்வாமி ‡நீலப்ரஹனது ஜந்மஹூமியாதலில் த்ரைலோக்யநமஸ்கட்கு அயிபதியாகியது, யாதவர்களது மஹாநகரி ஹாரவதி என்பது; அதனுள் இவை பெற்றனம்' என்றலும், 'ஜராஸந்யன் அதிகுபிதனுகி அதுபொழுதே வாஸுதெவன்மிசை யுதத்திற்கு எழுவான் ஒருப்பட்டனன்.

இதனை §அயொக்முவநாரதன் வந்து வாஸுதெவனுக் கறிவிப்ப, அவனும் அதுபொழுதே ஸ்வாமிநேமிகுமாரனை யடைந்து, 'நாயனை'

---

1. கல்யாணவியாநாநந்தரம்.
* அரிஷ்டநேமிஸ்வாமி என்று கன். நே. 8: 166. வச.
2. ஹமவாதும் அதனு.
3. அமைப்ப அவனும் அநுஹவித்து.
† வைஸ்யனொருவன் என்று கன். நே. 11: 2.
4. தமது தெஸத்து ராஜஹூஹநமரமடைந்து.
‡ நேமிஸ்வாமியினது என்று மூலம். 71: 59.
§ நாரதன் என்று மூலம். 71: 67.

உனது ப்ரஹாவத்தால் ஜராஸந்யனே லோகாந்தர மடைவித்து யான் மீண்டுவருமளவும், துாரவதியினை ரக்ஷித்தருளவேண்டும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்தலும்*, அவயிஜ்ஞாநத்தனுகிய ஹரிவாநது திருமுறுவலாலும் மயூர [1]பிரீக்ஷிதத்தாலும் விஜயமாகுமென்று நிஸ்சயித்து விடைகொண்டு, ஜய விஜய ஸாரண அங்முக [2]யவ உலுவ ஸுமுவ அக்ரூர பத்ம ஜர ஸத்யக சமர யுயிஷ்டிர ஸுஷ்டி ஸீம அர்ஜுந நகுல ஸஹதெவ விராட த்ருபத விஷ்ட †யுதராஷ்ட்ர உபப்லேந யாதவ தொடக்கத்து ராஜவலங்களோடு [3]கூடிய சாதுரங்கபல ஸஹிதராகிய வாஸுதெவர்கள் யுகஸஹஜராகிக் குருக்ஷேத்ரத்து வந்து விட்டனர்‡.

ஜராஸந்யனும் ஸீஷ்ம த்ரோண அஸ்வத்யாம கர்ண [4]கர்ப ஸல்ய வ்ருஷஸேந இந்த்ரஸேந [5]ஜயத்ரத ருயிர ருக்மி ஹேமப்ரஹ தூர்யோதந §துர்மர்ஷண துர்யர்ஷண துர்ஜய ஹரதத்தர் தொடக்கத்து ராஜவலத்திலெடுங்கூடிய சாதுரங்க வலங்களோடு யுத்தியொன்முவனுகி, குருக்ஷேத்ரத்தை அடைந்தனன்.

அடைந்தபின், $யுகஸஹஜராகிய உதயபக்ஷவலமும் அதிதயங்கரமாக அநேககாலம் யுகஞ் செய்தபின், மதயாயிபதியாகிய ஜராஸந்ய சக்ரவர்த்தி தனது ஸைந்யம் பராஜிதமானமை கண்டு குபிதனுகித் தனது சக்ரத்தை வாஸுதெவன்மேல் விடுதலும், அதுவும் வாஸுதேவனை ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணி தக்ஷிணஹஸ்தத்தைச் சார்தலும், அதனை வாங்கி வாஸுதெவன் ஜராஸந்யன்மிசை விட, அவனும் அயொலோகாந்தரம் அடைந்தனன்.

அடைந்தபின், திதீவிஜயபூர்வகமாக த்ரிவண்டதரதாயிபதியாகி துாரவதியை யடைந்தபின், தெவவித்யாதர நரபதிகளால் ராஜ்யாபிஷேகம் பண்ணி மணிமகுடஞ் சூட்டி வாஸுதெவன் சக்ரவர்த்தி யாயினன்.

---

* முதலில் ஸமுத்ரவிஜயமஹாராஜனது நியமனம் பெற்று, பின் நேமிநாதனுக்கு அறிவித்தனர். கன். நே. 11: 78. வச—81, வச.

1. பிரீக்ஷித்தலாலும். 2. யவள.

† த்ருஷ்டார்ஜுன என்று மூலம். 71: 75. 3. கூடி, கூட.

‡ வெள்ளிமலையிலிருந்து வந்த வித்யாதரன் கூறியது கேட்டு ஆங்குப் பொருதற்கு வஸுதேவ காமதேவ ஸம்புகுமாரரை அனுப்பினர்: கன். நே. 11: 90,91 வச.

4. கர்த, க்ருதபர்ம என்றும் பாடம். க்ருபக்ருபவர்ம என்று மூலம். 71:78.

5. ஜயத்ரத.

§. துர்மாஸனன்பெயர் விடுபட்டுளது. 71: 79.

‖ 'துர்ஜயேந கலிங்கேபா' என்று 71: 80.

$ ஜராஸந்தன் கர்ணனுக்கும் வாஸுதேவன் விஜயனுக்கும்! ஸேனுபதிப் பட்டங் கட்டினர். கன். நேமி. 11: 119. வச. 21. க்ருஷ்ணன் என்னு மாசனேநுவன் விஜயனுக்கு ஸாரதியானுன். கன். நேமி. 11: 13 வச. 139.

இவனுக்குப் பராயுஷ்யம் ஆயிரம் ஸம்வத்ஸரம். தெஹோத் ஸேயம் பத்து வில்லள வாகும்*: சக்ரம் வேல் உண்ஜம் ஸங்வம் யதுஸ் மதெ வாள் என வாஸுதெவனுக்கு ரத்நங்கள் ஏழு. ருக்மிணியும் ஸத்யஹாமையும் ஜாம்பவதியும் ஸுஹோமையும் லக்ஷ்மணையும் மாந்யாரியும் மௌரியும் பத்மாவதியும் என ப்ரயாநவல்லஹெகள் எண்மர். இவர்-முதலாகிய தெவிமார் பதினாயிரவர். பலதெவனுக்கு ரத்நமாலையும் உண்ஜம் உலக்கையும் கலப்பையும் என ரத்நங்கள் நாலு. தெவிமார் எண்ணாயிரவர்.

இவ்வண்ணம் பூர்வகூதபுண்யபரிபாகத்தால் வாஸுதெவ பல-தெவர்களுக்கு இஷ்ட விஷய காமஹொமங்களால் இனிது செல்கின்ற காலத் தொருநாள், நேமிகுமாரனும் வாஸுதெவன்ப்ரயாநவல்லஹெக ளுள் ஸத்யஹாமையோடுகூட மதுராபுரம் என்னும் பொய்கையுள் ஜல க்ரீடெ பண்ணுகின்றபொழுது, 'ஜலயுத்தத்து ஜயித்தார்உடுத்துக் களைந்த வஸ்த்ரத்தினைத் தோற்றவர் எடுத்து உடுப்பாராக' என்று நேமிகுமாரன் ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணி, ஜலயுத்தம் பண்ணித் தோற்றபின் ஸத்யஹாமைக்கு நேமிகுமாரன் தனது களைந்த வஸ்த்ரத்தைக் கொடுப்ப, ஸத்யஹாமை அதனைக் கைக்கொள்ளாது, 'நீயும் ஏதேனும் த்ரிவிக்ரமம் பண்ணிய வீர புருஷனே?' என்று உபாலம்ஹித்தலும், நேமிகுமாரனும் மந்தஸ்மிதம் பண்ணி, 'அவ்வண்ணஞ் செய்து காட்டுவன்' என்று சொல்லி, நாமஸய நத்து நின்று ஒரு முறையே [1]ஒருகையால் ஸங்வம் வாய்வைத்தூதி ஒருகையால் வில்லை ஏறிடுதலும், ஸகலஜநஸம்ஹாரகரமாகிய ஹுவந வ்யாபியாகிய ஸங்வத்வநியினைக் குஸுமசித்ரை என்னும் ஆஸ்தாந மண்டபத்திருந்த வாஸுதெவன்[கேட்டு]ஸம்ஹ்ருதனாகி, 'இது என்!' என்று கேட்டலும், பரிஜநங்கள், 'ஸ்வாமிநேமிகுமாரன் த்ரிவிக்ரமலீலை பண்ணியருளினன்' என்ன, கேட்டு விஸ்மிதனாகி, வாஸுதெவன் †'ரங்ம லீலாபரிணதனாகிய குமாரனுக்குக் கல்யாணவ்யயினைத் தொடங்குதும்' என நினைந்து, உக்ரவம்ஸதிலகனாகிய உக்ரஸேநமஹாராஜனுக்கும் ஜய வதிக்கும் புத்ரியாகிய §ராத்ரிமதி என்னுங் கந்யகையினைக் கல்யாணம் பண்ணுவிக்கின்ற ஸமயத்து, வாஸுதெவன் கருதுவான்:

'மஹாபலபராக்ரமனாகிய நேமிகுமாரன் ராஜ்யப்ரதிஷ்டிதனாகிய-பொழுது நமது ராஜ்யம் நிலைநில்லாதாதலில் குமாரனுக்கு யாதானும் ஒருபடி வைராக்யுபாயைப் பண்ணுவிப்பது கருமம்' என நினைந்து,

---

* நிறம் நீலாப்ஜவர்ணம் என்று (71: 123) மூலத்திலிருப்பது விடப்பட்டுளது.

† மூலத்தில் சிறிது வேறுபட்டுளது. 71: 131—6.

1. ஒரு வகையால். ‡ ராகசித்தம் என்பது மூலம். 71: 143.

§ ராஜமதி என்று மூலம். 71: 145; கண். நே. 13: 50.

வநத்துநின்றும் அநேகவிய ஜமஸமூஹங்களையெல்லாம் அழைப்பித்துத் *தெருக்களில் திறந்திறமாக நிறுத்துவித்தனன்.

நேமிகுமாரன் [1]ஸர்வாலங்கரதஹூஷிதனுகி †மஹமஜமேறி நமர ப்ரஹ்ஷிணம் பண்ணுகின்றவன், எப்பக்கமும் பிணிப்புண்டு ஊருணமாகக் [2]கதறுகின்ற ஜமங்களைப் பார்த்து, 'இவை என்?' என்று வினவ, பரிஜநங்கள், 'ஸ்வாமி, உனக்குத் ‡திருவிளையாட்டாதற்குச் சக்ரவர்த்தியால் ஜமஸமூஹம் அழைப்பிக்கப்பட்டது' என, கேட்டு, கருணாகரனுகிய §குமாரன் ஸம்ஸாரவைராக்யத்தால் மீண்டு போந்து ஸவநமடைதலும், தத்க்ஷணத்திலே லௌகாந்திகதெவர்கள் வந்து, 'ஹமவாதே, இது தீக்ஷாகாலம்' என்று விஜ்ஞாபிக்க, ஸுரபதிபரிகல்பித பரிநிஷ்க்ரமண கல்யாணநந்தரம் தெவகுரு என்னும் ஶிவிகைமிசை எழுந்தருளி ஸஹஸ்ராம்ரவணம் என்னும் உத்யாந மடைந்தருளி, ஷஷ்஠ொபவாஸ ஸஹிதனுகி, ச்ராவணமாஸ ||ஶுக்ல ஷஷ்஠ீபக்ஷ சித்ராநக்ஷத்ரத்து அபராஹ்ணகாலத்து மூன்றாறுஸம்வத்ஸரம் குமாரகாலங் கடந்தபின் ஸஹஸ்ரநரபதிகளொடுகூட தீக்ஷித்தருளினன். அதுபொழுது மநஃபர்யயஜ்ஞாநயாரியாகியருளினன்.

பாரணஶிவஸத்து ஆரவதியிலே சர்யாமார்க மெழுந்தருள, வரதத்தன் என்னும் நரபதி அமுதுசெய்வித்துப் பஞ்சாஶ்சர்யம் பெற்றனன். ஹமவாநுக்கு ஐம்பத்தாறு ஶிவஸமாகிய அஷ்டமஸ்யகாலம் கடந்தபின் ரைவதகபர்வதத்து வேணுவின்கீழ் $எழுந்தருளியிருந்து ஹமவாந் ஐப்பசிமாஸத்து ||ஶுக்லபக்ஷப்ரதிபத்துச் சித்ராநக்ஷத்ர பூர்வாஹ்ண காலத்து ஘ாதிகர்மக்ஷயஞ் செய்து கேவலஜ்ஞாந மடைந்தருளினன்.

அதுபொழுதே தெவதெவேந்த்ரர்கள் வந்து ஸமவஸரணஶிஹரஶிதிஸஹிதகேவலோத்பத்திமஹாகல்யாணங்களைச் செய்து நேமிஸ்வாமி [3]ஸ்ரீபாதங்களிலே ஸேவாதத்பரராயினர்.

நேமிஸ்வாமிக்கு வரதத்தர் முதலாகிய மணயர் பதினெருவர். பூர்வயர் நானூற்றுவர். ஶிக்ஷகர் பதினேராயிரத்தெண்ணூற்றுவர்.

---

* மிருகங்களைச்சுற்றிச் சிறிய வேலி இட்டான். 71: 155; கன். நே. 13: 55. வச.

1. ஸர்வாலங்கார. [

† 'ஶிபிகாம் சித்ரா மாருஹ்ய' என்று 61: 160; யானைமேலேறி. கன். நே. 13: 55. வச.

2. கருதுகின்ற.

‡ 'தவத்விவாஹமஹோத்ஸவே, வ்யயீகர்த்து மிஹாநீதம்' என்று மூலம். 71: 163. கொல்லுதறகாக என்று ஹிந்தியுரை.

§ குமாரன் வாஸுதேவன்கபடத்தினை அறிந்து யோசித்து என்று மூலம். || ராஜமதியும் தீக்ஷித்தாள். 71: 172. [71: 166.7.

$ ஆறுஉபவாஸமிருந்து. 71: 180.

3. ஸ்ரீபாதகமலங்களிலே.

அவயிஜ்ஞாதிகள் ஆயிரத்தைந்நூற்றுவர். கேவலிகளும் அத்தனையர். வைக்ரியிகர் ஆயிரத்தொருநூற்றுவர். மநஃபர்யயஜ்ஞாதிகள் தொள்ளாயிரவர். மஹாவாதிகள் எண்ணூற்றுவர். ஆகத் தபோயநர் பதினெண்ணாயிரத்தொருபத்தொருவர். யகஸி [1]ராஜமதி காத்யாயநி-தொடக்கத்து ஆர்யாங்மநைகள்நாற்பதினாயிரவர். ஸ்ராவகர் நூறுயிரவர். ஸ்ராவகிகள் மூன்றுநூறுயிரவர். தெவதெவிகள் அஸங்வ்யாதர். திர்யஞ்ஜாதி ஸங்வ்யாதம்.

ஏதஸ்மிந் ஸாதுஸ்ரமணபரிவ்ருதனாகிய ஸுவர்ணர் ஸர்வ யர்மகேஷுத்ரங்-களிலும் விஹாரஸ்யாந ஸஜர்மோபதெஸங்களைப் பண்ணியருளி, ஸாரவதி நகரஸமீபமாகிய வைவதகோஷ்டாநத்து ஸமவஸரணஸ்திவிஹரதி-யோடும் எழுந்தருளியிருந்தனராக, வாஸுதெவபலதெவர்கள் விஹரதி யோடுஞ்சென்று நமஸ்கரித்து *யர்மாஷ்டத்திநை அநுஸஸித்திருந்தபின், தெவகி, வரதத்தர்என்னும் ப்ரயமணயரஸ்வாமிகளை நமஸ்கரித்து, 'ஸுவர்ணநாதரே,எனது ஸுவநத்துச்சர்யாமார்முமாக இருவர் இருவராக மூக்கால் எழுந்தருளிய தபோயுநர்மேல் எனக்கு அபிஸ்நேஹம் உண்டாயிற்று: அவர்கள் யார்?' என்று வினவ, முணயரஸ்வாமிகள் அருளிச்செய்வார்.

ஜம்பூத்வீப ஸரதக்ஷேத்ர மௌர்யவிஷய மயூராநகரத்து ராஜா ஸுரஸேநன். அந்நகரத்து, ஸாதுஷத்தர்ஸ்ரேஷ்டியினுக்கும் யமுநாஷத்தைக்கும் புத்ரர் ஸுஸாதுவும் ஸாதுகீர்த்தியும் ஸாதுஷேணனும் ஸாதுஸுரனும் ஸுரதெவனும் ஸுரஷத்தனும் ஸுரஸேநனும் என எழுவர்.

மற்று, ஒருநாள் நரபதியும் ஸ்ரேஷ்டியும் அஸயநந்திஸுருஸமீபத்தே ஜிநதீக்ஷாப்ராப்த ராயினர். யமுநாஷத்தையும் ஜிநஷத்தை என்னும் ஆர்யாங்மநஸமீபத்தே தீக்ஷித்தனள். ஸுஸாதுமுதலாகிய வைஸ்யபுத்ரர் எழுவரும் ஸப்தவ்யஸநதத்பரராதலில் சோரராகித் திரிகின்றஇவர்கள் †தளவரர் குரத்தப் போகி, அவந்திவிஷய விஸாலை என்னும் நகரஸமீபமாகிய ஸ்மஸாநக்ஷேத்ரத்தே ஸுரஸேநனைப் பெருங்கிலையாக நிறுத்தி அறுவரும் அந்நகரத்திலே சோரப்ரவ்ருத்தி பண்ணப் போயினர்.

அந்நகரத்துராஜா வ்ருஷஸ்யுஜன்என்பான். இவன்‡ ஸேநாபதி ஸுஸ்ப்ரஹாரி என்பான். இவனுக்கும் வப்ரஸ்ரீக்கும் புத்ரன் §வஜ்ர

1. ராத்ரிமதி, கார்த்யாயநி.

* ஜீவஸ்ரூபத்தை வினவி அறிந்தனர். 71: 191—7.

† அரசஞல் என்று மூலம். 71: 207. ‡ ப்ருத்யன் என்று. 71, 210.

§ வஜ்ரமுஷ்டி என்பான் இவன்விமல என்று பாடம், இவன் தன்மாதுலன் புத்ரி கனகலதையோடு கூடியிருக்கையில் மங்கியைக் கண்டு காதலித்தான். கன். கே. 6: 23, டீசை,

மூஷ்டி என்பான். விமலசந்த்ரன்என்னும் வைஸ்யனுக்கும் *விமலைக்கும் புத்ரி மங்கி என்பாள். இவள் வஜ்ரமுஷ்டிக்கு ஹார்யை யாயினள்.

மற்று, ஒருகாள் வஸந்தகாலத்து நகரஜநங்களோடுகூட வஜ்ர முஷ்டி வஸந்தோத்ஸவார்யமாக உத்யாந மடைதலும், வநவிஹரணார்ய மாகப் போகைக்கு அலங்கரிக்கின்ற மங்கியினுக்கு வப்ரஸ்ரீ †அஸூயை-யினல் ஒருகுடத்திலே புஷ்பமாலையோடுகூட ஒரு ஸர்ப்பத்தினைப் புக-விட்டுக் கொடுப்ப, புஷ்பமாலை எடுக்கப்புக்க மங்கியும் ஸர்ப்பதுஷ்டை யாகி மூர்ச்சிப்ப, 'இவள் ஹதை யாயினள்' என்று நிஸ்சயித்து, வப்ரஸ்ரீ இவளைக்‡கட்டி ஒருவரு மறியாமல் ஸ்மஸாநப்ரதேசத்தேறப் போக விட்டனள்.

வஜ்ரமுஷ்டியும் வநவிஹரணவஸாநத்து வந்து, 'மங்கி எங்குற் றுள்?' என்ன, வப்ரஸ்ரீயும் அவள்வ்ருத்தாந்தத்தினைச் சொல்ல, வஜ்ரமுஷ்டி தூவிதனுகி, வாளையும் எடுத்துக்கொண்டு மங்கியைத் தேடி ஸ்மஸாந ப்ரதேசம் அடைதலும், அங்கே ப்ரதிமாயோகயாரியாகிநின்ற வரயர்ம குருக்களைக் கண்டு நமஸ்கரித்து, 'ஸ்வாமிகளே, எனக்கு ப்ரியையாகிய மங்கியைக் காண்பனுகில் உம்முடைய ஸ்ரீபாதகமலங்களிலே ஆயிரங் கமல §புஷ்பங்களை அர்ச்சிப்பன்' என்று ப்ரார்யித்துச் சிறிதிடஞ் சென்று, கட்டுண்டு மூர்ச்சித்துக்கிடந்தமங்கியினைக்கண்டு கட்டவிழ்த்து இவளைக் கொண்டு வந்து, ஸர்வௌஷதி என்னும் ஔஷதியினை யடைந்த அந்தத் தபோயநரது ஸ்ரீபாதங்களிலே விடுதலும் ஸ்ரீபாதஸ்பர்ஸநத்தால் விஷவேமம் நீங்கி எழுந்திருந்தனள்.

அதனைக் கண்டு வஜ்ரமுஷ்டி அதிப்ரீதனுகி, இவளை, 'இவர் ஸ்ரீபாத-த்தருகே இருப்பாயாக' என்று சொல்லி யிருத்தி, கமலபுஷ்பந் தேடிப் போயினன். அவ்வளவில், பெருநிலை நின்ற ஸுரஸேநனும் மறைந்து-நின்று இந்த வ்ருத்தாந்தத்தினையெல்லா மறிந்து இவளது சித்தவ்ருத்தி-பரீக்ஷார்யமாக இவளைக் குறுகி, இவளோடு சில மயுரஸம்ஹாஷணம் பண்ணியபின், இவள் அவனை அதராதித்து, 'யான் உன்னுடனே போது வன், என்னைக் கொண்டுபோதுவாயாக' என்ன, அவனும், 'யான் உன் ஹர்த்தாவினுக்கு அஞ்சுவேன்' என்ன, அவளும் 'ஏழை என்னசெய்குவான்;

---

* விமலப்ரபெ, விமலை என்பது மூலத்திற்கு ஒத்தது. 61: 211.

† தன் சகோதரன்மகளை வெறுத்த காரணத்தால் என்று. கன். நே. 6: 25. வச.

‡ 'பலாலவர்த்யா ஸாவேஷ்டயஸ்துஷாம்' என்று மூலம் 71: 215. கீண்ட தொருவகைப் புல்லாற் கட்டி என்று ஹிந்தியுரை. § புஷ்பங்கள், புஷ்பங்களால். ஆயிரவிதழுள்ள தாமரைப்பூவினுல் என்று 71: 218.

அவனே யான் பரிஹரிப்பன்' என்று பரஸ்பரம் ஸம்ஹாஷணம் பண்ணுகின்றபொழுது, வஜ்ரமுஷ்டியும் ஸஹஸ்ரகமலபுஷ்பங்களையுங் கொண்டு-வந்து, மங்ஹிகையிலே தன்வாளினைக் கொடுத்து, தபோயநர்ஸ்ரீபாதங்களிலே [1]யிறங்கிநின்று அர்ச்சியாநிற்ப, மங்ஹி வாளினை யெடுத்து வஜ்ரமுஷ்டியை யெறியப்புக்கவிடத்து, ஸுரஸேநன் *கரத்திலுல் தட்டுதலில், அவன்கராங்குலி யற்று, அவ் வாளும் பூமியிலே விழ, வஜ்ரமுஷ்டி 'இது என்?' [2]என்று வினவ, அவளும் 'யான் ஹயப்பட்டேன்' என்று மாயையினுற் சொல்ல, வஜ்ரமுஷ்டியும் 'ஹயப்படல்' என்று அவளைத் தேற்றிக் கொண்டு போயினன்.

போகியபின், சோரவ்ருத்தியின்பொருட்டுப் போனவர்கள் அறுவருங் களவுகண்டு யநத்தினைக் கூறுசெய்து, 'உனது அம்ஸங் கொள்' என்று ஸுரஸேநனுக்குக் கொடுப்ப, அவனும் 'எனக்கு ஸம்ஸார யநங்களில் ஆதரமில்லை; யான் தீக்ஷிப்பன்' என்ன, அவர்களும் 'இதற்குக் காரணம் என்?' என, ஸுரஸேநன் மங்ஹிவ்ருத்தாந்தத்தினையெல்லாஞ் சொல்லினன். சொல்லியபின், அவர்களும் ஸம்ஸாரவிரக்தராகி ஸகல யநங்களையும் தத்தம் ஹார்யைகளுக்குக் கொடுத்து, வரயர்மர் என்னுந் தபோயநர்ஸமீபத்தே தீக்ஷித்தனர். தஜ்ஜநத்தால் அவர்கள்ஹார்யைகளும் ஜிநதத்தை என்னும் ஆர்யாங்முநிஸமீபத்தே தீக்ஷித்தனர்.

இவர்களொருநாள் உஜ்ஜயிநீநகரஸமீபமாகிய வநத்துத் தபஶ்சரணம் [3]பண்ணுகின்றபொழுது இவர்களை வஜ்ரமுஷ்டி வந்து நமஸ்கரித்து, 'ஸ்வாமிகளே, உங்கள்தீக்ஷைக்குக் காரணம் என்?' என்று வினவ, அவர்களும் உள்ள பெற்றியை யறிவித்தனர். மங்ஹியும் [4]ஆர்யாங்முநிகளை நமஸ்கரித்து தீக்ஷாகாரணத்தினை வினவ, அவர்களும் அவ்வண்ணஞ் சொல்லினர். வஜ்ரமுஷ்டி விரக்தருகி வரயர்மர்ஸமீபத்தே தீக்ஷிப்ப, மங்ஹி ஆர்யாங்முநியர் [5]பார்ஶ்வத்தே தீக்ஷித்தனள்.

ஸுஹாதுமுதலாகிய [6]முநிகள் எழுவரும் அந்த்யகாலத்து ஸௌயர்மகல்பத்து [7]த்ரயஸ்த்ரிம்ஶத்தேவராகிப்பிறந்து, †ஸாகரோபம காலாவஸாநத்து, யாதகீஷண்ட பூர்வஹாத ஹாதகீக்ஷேத்ர விஜயார்ய

1. இறைஞ்சி நின்று என்றிருக்கலாம்.
* பிடித்திருந்த இருப்புக்கோலால் தாக்கினன் என்று. கன். நே. 6: 31 வச
2. என்றலும்.
3. பண்ணுகின்றவிடத்து.
4. ஆர்யாங்முநியை.
5. ஸமீபத்தே.
6. எழுவர் முநிகளும்.
7. த்ரயஸ்த்ரிம்ஶராகி.
† த்விஸாகரோபமகாலம் என்று மூலம். 71: 249; ஒரு ஸாகரம் என்று. கன். நேமி. 6: 40 வச.

பர்வத உஷ்ணஸ்ரேணி மித்யாலோகபுரத்து, * சித்ரசூள நரபதிக்கும் மநோஹரிஎன்னும் தெவிக்கும், மூத்தவன் சித்ராங்கதன்என்னும் புத்ர னுயினன்; ஒழிந்தவர்களும் அவர்களுக்கே இரட்டைகளாகி மூக்கால் பிறந்தனர். அவர்களும் மருதேவ்ஜனும் மருதவாஹநனும், மணிசூளனும் புஷ்பசூளனும், மநோநந்தநனும் [1] மநோநசரனும் என்பார். அந்த ஸ்ரேணியில் மேவபுராயிபதிய நஞ்ஜய நரபதிக்கும் ஸர்வஸ்ரீக்குப் புத்ரி யநஸ்ரீ என்பாள். அங்கே [2] நந்தபுராயிபதிஹரிஷேண நரபதிக்கும் ஸ்ரீகாந்தைக்கும் புத்ரன் ஹரிவாஹநன் என்பான். ஹாதகீகூத்ரத்து அயோத்யாநகரத்தே ஸ்வயம்வரவிதியால் யநஸ்ரீ, தன் மாமன்புத்ர னுகிய ஹரிவாஹநன்மிசை மாலை யிட்டனள். அதனை [3] அறிந்து †புஷ்ப தந்தன்என்னுஞ்சக்ரவர்த்தி புத்ரன் ‡ஸுதத்தன்என்பான் அவளை பலத்தினால் ஸ்வீகரித்தனன்.

இந்த வுருத்தாந்தத்தினைக் கேட்டுச் சித்ராங்கதன்முதலாயினர் ஸம்ஸாரவிரக்தராகி §ஆநந்தர்என்னுந் தீர்த்தகரர்ஸ்ரீபாதமூலத்தே தீக்ஷித்து, அந்த்யகாலத்து மாஹேந்த்ரகல்பத்தே ஸாமாநிகதெவராகி ஸப்தஸாகரோபமகாலாவஸாநத்து, ஜம்பூத்வீப ஹாதகீகூத்ரத்துக் குருஜாங்கலவிஷய ஹாஸ்திநபுரத்து, ஸ்வேதவாஹநஸ்ரேஷ்டியி னுக்கும் வந்யாமதிக்கும் ஸுஹாதுவாகியவன் ஸங்வன் என்னும் புத்ர னுயினன். அந்நகரத்து, ஸங்கதெவநரபதிக்கும் நந்தயஸாவுக்கும் ஒழிந்தவர்கள் மூக்கால் இரட்டைக ளாயினர். அவர்கள் ஸங்கனும் ஸங்க-தெவனும், ‖ஸங்கமித்ரனும் நந்தனும், $ஸுநந்தனும் நந்திஷேணனும் என்பார். அதற்பின் நந்தயஸாவுக்கு மற்றும் ஒரு புத்ரன் பிறந்தனன். தந நந்தரமே நரபதி நந்தயஸாவின்மேல் மந்தஸ்நெஹ மாயினன்.

ஆகியபின், நந்தயஸாவும் 'இதற்குக் காரணம் இந்தப் புத்ரோத் பத்தியே' என நிணைந்து அந்தப் புத்ரனை ரேவதி என்னுந் தாதிகையிற் கொடுத்து 'புறம்பே யாவர்க்காயினும் வளர்க்கக் கொடுப்பாயாக' என்ன

---

* சந்த்ரசூளநரபதி என்று. 71: 250.

1. ஸுமநஸரிதனும் என்றும் பாடம். கனகசரன் என்பது மூலத்திலெ டொத்த பாடம். 71 : 254.

2. நந்தபுரம் என்றும் பாடம். நந்தபுரம் என்பது மூலத்திற் கொத்தது. 71 : 254. 3. அறியாது.

† இவன் தேவி ப்ரீதிங்கரிஎன்று. 71. 257, ப்ரீதிங்கரா.கன்.நே. 6: 44வச.

‡ ஸுதத்தன் ஹரிவாஹனனைக் கொன்று தனஸ்ரீயை ஸ்வீகரித்தான். 71: 257;கன். நே. 6: 44 வச.

§ பூதானந்தர் என்று மூலம்; 71 : 268 ; கன். நே. 6. 45 வச.

‖ கட்கமித்ரன் என்று ஹிந்தி மூலம். 71 : 262.

$ நந்தமித்ரன். கன். நே. 6 ; 47 வச.

அவளும் கொண்டுபோகி, நந்உயஸாவுக்கு அநுஜையாகிய வஸுமதிக்குக் கொடுப்ப. அவளும் இவனுக்கு நிர்நாமகன் என்று நாமகரணம் பண்ணி வளர்த்தனள்.

மற்று, ஒருநாள் வநவிஹரணகாலத்து, முன்முஎவன்முதலாகிய [1] நரபதிபுத்ரர் அறுவரும் உடனுண்கின்றுரைக் கண்டு, ஸங்வன் தத்ரைவ ஸந்நிஹித ஞகிய நிர்நாமகனே நோக்கி, 'நீயும் இவர்களோடுகூட உண்பாயாக' என்று நியோகிக்க, உண்பானிருந்தவனே, நந்உயஸா கண்டு 'இவன் இங்கிருக்கக் காரணம் என்?' என்று மிகவும் கோபித்து, தனது பாஉத்தாற் பாய்ந்தனள்.

*ஸங்வனும் நிர்நாமகனும் மாநஹந்மும்அடைந்து [2]உமஸைநர்- என்னுந் தபோயநரை நமஸ்கரித்து, யர்மஸ்ரவணநந்தரம், 'நந்உயஸா நிர்நாமகனைக் கோபித்தற்குக் காரணம் என்?' என்று வினவ, அவரும் அருளிச்செய்வார்:

ஸுராஷ்ட்ரவிஷய ஸிரிநமரம் என்னும் புரத்து ராஜா †சித்ரரதன். இவன்மடையன் அஉதரஸாயநன் என்பான். இவன், நரபதிக்கு மாம்ஸத்தினை அயிகரஸத்தவாகப் பண்ணி யிடுதலில், இவனுக்கு நரபதி ப்ரீதனகிப் ‡பன்னிரண்டு ஊர்களை ஜீவிதமாகக் கொடுத்தனன். அதற் பின், மற்றொருநாள் நரபதி, [3]ஸுயர்மமுநிபார்ஸ்வத்தே யர்மஸ்ரவணம் பண்ணி மேவாரயனுக்கு ராஜ்யபஉங் கொடுத்து தீக்ஷித்தனன். மேவாரயனும் பரமஸ்ராவகனகி ஸுபகாரனுக்குக் கொடுத்த ஊர்களை §ஒன்று ஒழிய, வாங்கினன்.

ஸுபகாரனும் ஸுயர்மர்ஸமீபத்தே யர்மங்கேட்டனனகிலும், தபோயநர்கண்மே வைஷ்வரத்தனகி, பிக்ஷார்யியாக வந்த தபோயநர்க்கு [1]விஷமிஸ்ரமாகிய ஆஹாரத்தினைக் கொடுப்ப, தபோயநரும் ஊர்ஜயந்தபர்வதத் தெழுந்தருளியிருந்து ஸந்ந்யாஸபூர்வகமாக ஸரீர பரித்யாமஞ்செய்து பஞ்சானுத்தர அபராஜிதவிமாநத்து மூப்பத்திரண்டு

---

1. நரபதி அறுவரும்.

* கங்கன் வியப்புற்று ஸங்கன் நிர்நாமகன் நந்தயஸை இவர்களோடுபோய்த் தருமகோஷணரை அடைந்து. கன். நே. 6: 51 வச.

2. யர்மஸேநர்.

† மேகரதன், றேவி கனகமாலை. கன். நே. 6: 52 வச.

‡ சிறந்த பத்துஊர்களை என்று. கன். நே. 52 வச.

3. ஸுதர்மமுநிபதி.

§ ஒன்று ஒழிய ஒன்று தவிர. 71: 274 பார்க்க.

தபோதனர் ஸுதர்மர்.

1. எல்லாச்சம்பாரத்தோடும் ஸம்ஸ்காரஞ் செய்யப்பட்ட கோஸாதஇ பலத்தைக் கொடுத்தான் என்று மூலம். 71: 175.

ஸாமுரோபமகாலம் ஜீவிதத்தனுகிய அஹமிந்த்ரதெவ னுயினர். அவ்ரத ரஸாயநனும் பாபமலத்தால் த்ருதீயநரகத்து ஸப்தஸாமுரோபமகாலம் உழ்வ மநுஹவித்து, அநேககாலம் த்ரஸஸ்யாவரங்களுட்பரிஹ்ரமித்துப் போந்து, ஜம்வுத்வீப ஹரத *மலயவிஷய பலாஸகூடமுராமத்து யக்ஷதத்தனுக்கும் யக்ஷதத்தைக்கும் யக்ஷன் என்னும் புத்ர னுயினன். அவர்கட்கே யக்ஷிலன்என்னும் புத்ரனும் ஒருவன் உள னுயினன்.

இவருள் யக்ஷன் கர்மரஹாவத்தால் நிரநுகம்பன் என்றும், யக்ஷிலன் †உபஸாந்தஹாவத்தால் ஸாநுகம்பன் என்றும் ப்ரவிக்ஷராயினர்.

மற்று,ஒருநாள் நிரநுகம்பன் விவியஹாண்ட பரிபூர்ணமாகியதொரு ஸகடத்தினை யூர்ந்துகொண்டு †போகின்றவனது ஸகடம் மார்முதமாகியதொரு அந்யஸர்ப்பத்தின்மேல் ஊர்தலும், மரித்து ஸ்வேதவிகை என்னும் நமரத்து வாஸவநரபதிக்கும் வஸுந்யரிக்கும் நந்யஸா என்னும் புத்ரி ‡ ஆயினள்.

ஸாநுகம்பனும் நிரநுகம்பனை நோக்கி, 'ஈஷ்ரஸமாகிய கார்யங்கள் ஸம்ஸாரஉழ்வகாரணமாதலில், ப்ராணிவத்யாதிகார்யங்களைத் தவிர்வாயாக' என்று ஸிக்ஷித்தலில் உபஸாந்தனுகிய நிரநுகம்பனும் அந்த்ய காலத்து நிர்நாமக னுயினன். ஆதலில், பூர்வஹவத்தூட் செய்த அபராயத்தினுல் நந்யஸா நிர்நாமகனை மூனிகின்றனள் என்று முனிவரன் மொழிய, கேட்டு, நரபதியும் புத்ரரறுவரும் ஸங்வனும் நிர்நாமகனும் ஸம்ஸாரவிரக்தராகி தீக்ஷித்தனர். நந்யஸாவும் ரேவதியும் ஸுவ்ரதை-என்னும் ஆர்யாங்முனஸமீபத்தே தீக்ஷித்து வர்த்திக்கின்றவர்கள் 'பரஜந்மத்திலும் இவர்களுக்கே புத்ரராகப்பெறுவேனுக' என்றும், 'இவர்களையாவே வளர்ப்பேனுக' என்றும் நிதாநஞ் செய்தனர். இவர்களெல்லாந் தபஸ்சரணகலத்தால் அந்த்யகாலத்து §மஹாஸுக்ரகல்பம் ப்ராபித்து, பதினுறுகடற்காலம் அமரஸுவம் அநுஹவித்துப் போந்து, ஸங்வன் வலதெவ னுயினன். நந்யஸா ஊர்மாவதீவிஷய உஸார்ணபுரத்து, தெவஸேநநரபதிக்கும் யநதெவிக்கும் தெவகி என்னும் புத்ரி யாயினை. ரேவதி, மலயவிஷய ஹஸ்திநபுரத்து ஸுவ்ருஷ்டிஎன்னும் வைஸ்யனுக்கு அளகை என்னும் ஹார்யை ஆயினள்.

---

* மங்கல தேஸத்தில் என்று கன்னட மூலம்; மலயம் என்று ஹிந்தி மூலம். 71 : 278.

† போகின்றவன். ஸானுகம்பன் தடுத்தும் பாம்பின்மேல் வண்டியை விட்டுவிட்டான் என்று மூலம். 71: 281.

‡ ஆயிற்று என்றிருத்தல் வேண்டும்.

§ மஹாஸுக்ர கல்பத்தில் ஸாமானிகதேவராயிப் பிறந்தனர் என்று மூலம் 71. 290.

முன்சொன்ன மநுமன்முதலாகிய ராஜபுத்ரரறுவரும் ஸ்வர்மத்தி னின்றும் போந்து உனக்கு ஔவஷத்தனும் ஔவபாலனும் அநீகஷத்தனும் அநீகபாலனும் ஸதுர்வர்நனும் ஜிதஸதுர்வும் என்னும் புத்ரர் இரட் டைகளாகிப் [1] பிறந்தனர். நைநமர்ஷணன் கொடுபோகி அளகைபக்கல் [2] வளர்க்கக் கொடுப்ப வளர்ந்து, யௌவநகாலத்து ஸீக்ஷாப்ராப்தராகி, ஒரு காலத்து உனது ஹவநத்தைச் [3] சர்யாமார்மமாக அடைந்தனர்.

முன்பு நிர்நாமகன் தபஸ்சரணகாலத்து ஸ்வயம்ஹ என்னும் தநூயேவாஸ ஔவனதுவிஹவத்தைக் கண்டு நிஷாநஞ்செய்து வாஸ ஔவ ஞுயினன் என்று முணயரஸ்வாமிகள் அருளிச்செய்தனர். அதற்பின், ஸத்யஹாமை நமஸ்கரித்துத் தனது ஹவஸம்பந்யத்தினை வினவ, முண யரஸ்வாமிகள் அருளிச்செய்வார்:

ஸீதளஜிநபதிதீர்யஸந்தாநகாலத்து, யர்மவிச்ஔஷந முண் டாகியபொழுது, ஹஸ்தலபுரத்து ராஜா மேவரயன், ஔவி * நந்ஔ என் பாள். அந்த நமரத்து, ஹஸ்திஸர்மன்என்னும் வ்ராஹணனுக்கும் [4] கமலிக்கும் புத்ரன் முண்யஸாலாயநன். அவன் அத்யந்த விஷயாஸக்த சித்தத்தனுதலில், 'புண்யகாரணமாவது—அகிலஷிதமாகிய ஸ்வர்ணஜி- களைக் கொடுத்தலல்லது காயபரிக்லேஸமாகிய [5] தபோநுஷ்ஔநங்களால் ஒரு ஹலமு மில்லை' என்று, விஷயபரவஸனாகிய மேவரயநரபதிக்கு உப- ஔஸரித்து, இவ்வண்ணம் எங்கும் ஊர்மார்மொபஔஸம் பண்ணுதலில், ஸமஸ்தநரகங்களிலும் திர்யஞ் மதிகளிலும் அதிஊஷ்ணங்களை யநுஹவித்து, ம்ருண்மாஷநபர்வதஸமீபமாகிய † ம்ருண்மாவதீநதீஸமீபத்து, ‡ ஹல்லுகீ என்னும் வேட்டுவக்குறிச்சியுள் காளன்என்பானொரு வேட்டுவனுகி, ஒருநாள் வரயர்மர்என்னுந் தபோயநரை நமஸ்கரித்து, மயூரமஹ மாம்ஸாதி நிவ்ருத்திவ்ரதங் கைக்கொண்டு, தத்ஹலத்தால் விஜயார்ய- பர்வத அளகாபுராயிபதி புருவலன்என்னும் விஶ்ராயரராஜாவினுக்கும் ஜ்யோதிர்மாலிக்கும் ஹரிபலன்என்னும் புத்ரனுகி, அநந்தவீர்யமுநிபதி- ஸமீபத்தே ஸீக்ஷாப்ராப்தனுகி, ஸௌயர்மகல்பத்து ஔவனுகிப்போந்து, விஜயார்யபர்வத ரயநூபுரத்து ஸுகேதுஎன்னும் நரபதிக்கும் ஸ்வயம் ப்ரபைக்கும் ஸத்யஹாமைஎன்னும் புத்ரி யாயினள்.

மற்று, ஒருநாள் ஸுகேதுமஹாராஜன் நிமித்தகுஸலன்என்னும் நைமித்திகனை, 'இவள் யாவற்கு ஹார்யை யாகும்' என்று வினவ, அவனும்

---

1. பிறந்தபின்.
2. வளர்ப்பக்.
3. சர்யாமார்முர்யமாக.
* நந்தினி. கன். நே. 14: 3.
4. மேவமாலை.
5. தபோநுஷ்ஔநரிகளால்.
†. மஹாகந்தவதி என்று மூலம். 71 : 309.
‡ பல்லுங்கி என்று மூலம். 71: 309; பல்லுங்கை என்று. கன். நே. 14.4. வர.

* 'சக்ரவர்த்திக்கு மஹாதெவி யாகும்' என்றனன். அதற்பின் வாஸு தெவனுக்கு தெவியாயினை என்று முணயரஸ்வாமிகள் அருளிச் செய்தனர்.

அதற்பின், ருக்மிணி நமஸ்கரித்துத் தனது ஹவத்திணை வினவ, முணயரஸ்வாமிகள் அருளிச்செய்வார்:

ஜம்பூத்வீப மதயவிஷயத்து லக்ஷ்மீமதீ ராமத்து ஸோமஹிஜன் என்னும் வ்ராஹ்மணனுக்கு ஹார்யை லக்ஷ்மீமதி என்பாள். இவள் ஒருநாள் ஸர்வாஹரண ஹவிஷ்யதையாகிக் கண்ணுடித்தலத்துத் தன்முவத்தினைப் பாராநின்றனளாக, ஹிரண்யார்யமாக எழுந்தருளிய ஸமாயிமுப்தர்என்னுந் தபோயநரது திருமேனியைக் காண்டலும், ஸர்வஸரீரஸாயாரணமாகிக் கர்மகார்யமாகிய தொஷயாதுமலங்களால் ஸரீரம் உவிஷ்டமே எனினும் அத்யந்தம் பவித்ரமும் பரமமங்மலமுமாகிய ரத்நத்ரயாதிமுணமணி-களால் அலங்ருதமாகிய ஸாயுஜ்நவந்நியமாகிய அவரது திருமேனி-யில் மிடைந்த மாசினைக் கண்டு உவர்த்துமிழ்ந்து பருஷவசநங்களால் [1]வெறுப்பன சொல்லி நிந்தித்தனள்.

தநநந்தரமே தத்வலத்தால் ஸர்வாங்மமும் [2]துர்முக்யமாகி உதும்பரகுஷ்டம் என்னும் மஹாவ்யாயியினால் உவிஷ்டமாகி, ஸர்வ ஜநங்ஞளும் உவர்த்துப் பருஷவசநஞ் சொல்லித் துரத்த வோடி ஸைன்ய ஸஹாங்களுட் கிடந்து மரித்து, அந்த வ்ராஹ்மண் ஸஹாத்தே அதிதுர்முக்யமாகியதொரு மூஞ்சூறுகிப் பிறந்து, பூர்வஹவஸ்நேஹத் தால் பலகாலும் வ்ராஹ்மணன்மேல் ஏறப்புக, அவன் கோபித்து அதனை யெடுத்துப் புறம்பே எறிய மரண மடைந்து, அக்யஸர்ப்பமாகிப் பலரும் பீயிப்ப மரித்து, மர்உஹமாகி, வ்ராஹ்மணன் ஸஹாத்தே பலகாலும் புகுதலும் வ்ராஹ்மணன் கற்களாலும் தடிகளாலும் எறிய, ஸர்வாங்மமும் வ்ரணமாகிப் புழுச் சொரிதர, ஒரு கிணற்றுள் வீழ்ந்து மரித்து, பின்னும் அக்யஸர்ப்பமாகிப் பிறந்து இறந்து, அக்யமாகிய ராமஸூகரமாகி எப்பக்கமும் நாய்களால் கவரப்பட்டு மரித்து, மந்திரராமத்து †மத்ஸ்யன் என்னும் §ஓடவாணியனுக்கும் மண்யூகிக்கும் ‡பூதிகை என்னும் புத்ரிகையாகி, பிறந்த நாளிலே மாதாபிதாக்கள் மரிப்ப [2]அரிதினில்

---

* அர்த்த சக்ரவர்த்திக்கு என்று 71 : 314.

1. வெறுப்பச் சொல்லி. 2. துர்முஹமாகிய.

† மர்த்யன். கன். நே. 14. 8. வச.

‡ மீன்பிடிப்பவன். கன். நே. 14: 8. வச.

§ பூதிகை என்று மூலம். 71 : 326; பூதிகந்தினி. கன். நே. 14: 8: வச.

[2] மாதாமஹியால் வளர்ந்தாள் என்று மூலம். 71 : 327.

வளர்ந்து, விரூபையும் ஊர்முன்யெயுமாகி, ஸர்வஜநங்களும் உவர்த்துத் துரத்த வோடி ஒரு[2] ஆற்றங்கரையைச் சேர்ந்து, முன்சொன்ன ஸமாயி-மூப்தமுநிகள் அங்கே ப்ரதிமாயோமயாரிகளாகி எழுந்தருளிநின்றுரைக் கண்டு உபமமஹர்வத்தால் நமஸ்கரித்து, ராத்ரிஸமயத்து அவர்திருமேனி-யில் மொய்த்த நுளம்புமுதலாகிய ஜந்துக்களைத் தழைகளால் வீச, ப்ரஹாத காலத்து யோமாவஸாநத்து யர்மஸ்ரவணநக்ஷத்ரம் தனது ஊஃவ காரணத்தினே வினவ, முநிவரனும் உள்ளபெற்றி யருளிச்செய்தபின், யர்மாநுராமத்தினுல் ஆத்மநிர்வெ பண்ணி அவர் அருளிச்செய்த நோன்புகளேயும் நோற்றுச் செல்கின்றகாலத்து, அர்ஹத்பரமேஸ்வர பூஜார்யமாக ஹ ாமாந்தரத்தேறப் போகின்ற * ஆர்யாங்மனைகளைக் கண்டு அவருடன் போகி, அவர்களால் நாடோறும் கொடுக்கப்பட்ட ஆஹாரத் தினுல் ஸரீரஸ்யிதி பெற்று, ஒரு பர்வதகுஹையுள் வஸித்தனள் †.

அர்ஹத்பரமேஸ்வரபூஜை பண்ணுவிக்கின்ற ‡ஸ்ராவகி, ஆர்யாங் மனைகளே, 'உங்களால் நிரந்தரம் ஆஹாரப்ரதாநத்தால் ரக்ஷிக்கப்படு கின்ற ஸ்ராவகியினே யானுங் காண்பேன்' என்று சொல்லி அவர்களோடு வந்து பூதிகையைக் காண்டலும், அவளும் 'பூர்வக்ருத பாபத்தால் இவ் வண்ணம் அநாதையாகிய என்னைப் புண்யவதீ, நீ காண்கின்றது என்?' என்று சொல்லி, பூர்வபவத்துள் தன்னுற் செய்யப்பட்ட தபோயந நிர்தாபதோஷத்தினேயுஞ் சொல்லியபின், ஸ்ராவகியும் யர்மஸ்நேஹத்தால் சொல்லுவாள்: 'முன்பு அஜ்ஞாநத்தாற் செய்த அவஜ்ஞா தோஷத்தால் இந்த ஊஃவம் அநுபவிக்கப்பட்டது. விரூபதர்முய தாரிதரூபர்முதலாயின ஸரீரிகட்கு ஸாமாரணங் கண்டாய். ப்ரலோக ஸாதநமாகி ஊர்ஜிதமாகிய வ்ரதஸரீலோபவாஸாதிகளே யடைந்து கூதார்யெ யாயினே. இவையிற்றைச் சித்தஸங்கல்பமின்றிப் போற்றிக் காப்பாயாக' என்று வொயித்துப் போயினள்.

பூதிகையும் ஆயுஷ்யாவஸாநத்து ஸந்ந்யாஸவிதியால் ஸரீரம் விட்டு அச்யுதேந்ரனுக்கு § ப்ரயாநவல்லபெயாகி ஐம்பத்தைந்து

---

1. ஆற்றங்கரையிலே சேர்ந்து என்றும் பாடம். காளிந்திநதி என்று கன்.நே. 14: 9. வச.

* ஆர்யிகை என்று 71 : 331 ; வஸுந்தரை முதலிய ஆர்யாங்கனைகள். கன். நே. 14 : 12. வச.

† அங்கு வந்து ஸமாதிகுப்தர், தம்மை வணங்க வந்த அவ்வூரரசன் மகள், ஸ்ரீமதிக்குப் பூதிகந்தியின் வரலாற்றைச் சொன்னர். கன். நே. 14: 13–14.

‡ ஸ்ராவிகை என்றும் பாடம். இவள் பூர்வஜன்மத்துத்தோழி. 71 : 336.

§ கனகவல்லபை என்பது பெயர். கன். நே. 14: 15. வச.

பல்யோபமகாலம் ஜிவ்யஸுவம் அநுஹவித்துப்போந்து விஜ்ஹவிஷய *குண்டலபுராயிபதி†வாஸவநரபதிக்கும் ஸ்ரீமதிக்கும் ருக்மிணி யாயினை.

கோஸலநமரத்து ஹொஷஜநரபதிக்கும் மஹிதெவிக்கும புத்ரன் ஸிஸுபாலன்என்பான். இவன் த்ரிநேத்ரனுகிப் பிறத்தலில் ஹொஷஜ-நரபதி நைமித்திகனை யழைத்து, 'மதுஷ்யர்பக்கல் அதுஷ்டபூர்வக மாகிய மூன்றுங்கண்ணுக்கு ஹலம் என்? ' என்று வினவ, அவனும் நிமித்த விதியையாற் பார்த்து, 'யாவனது ஸந்நியாநத்து இவன்மூன்றுங்கண் அதுஸ்யமாகும், அவனால் இவனுக்கு நாஸமாகும்' என்ன, அதற்பின், மற்றொருநாள் கார்யாந்தரத்தால் ஹொஷஜமஹிதஸிஸுபாலாதிகள் துார வதியை யடைந்து வாஸுதெவனைக் காண்டலும், ஸிஸுபாலனது தாதீய நயநம் அதுஸ்ய மாயிற்று.

அதனைக் கண்டு மஹிதவாஸுதெவபாதங்களில் வீழ்ந்து, 'பூஜ்யனே, என் புத்ரனை ப்ரஸாதித்தருள வேண்டும்' என்று ப்ரார்தியிப்ப, அவனும் 'நூறுபிழை பொறுத்தல்லது வதியேன்' என்று வரங் கொடுக்க, போயினர்.

காலாந்தரத்து ஸிஸுபாலனுக்கு ருக்மிணியினைக் கொடுப்பான் ஒருப்பட்டமை நாரதன்முவத்தாற் கேட்டு, வாஸுதெவன் வலத் தோடுஞ் சென் றடர்த்து, ஸிஸுபாலவதம் பண்ணி, ருக்மிணி, வாஸு-தெவனுக்கு தெவியாயினை என்று மணயரஸ்வாமிகள் அருளிச்செய்தனர்.

அதற்பின் ஜாம்பவதி நமஸ்கரித்துத் தனது ஹவஸம்பந்யத் தினை வினவ, மணயரஸ்வாமி அருளிச்செய்வார்:

ஜம்பூதீப பூர்வவிதெஹ புஷ்கலாவதீவிஷய வீதஸோகநக ரத்து ‡நமகன் என்னும் வைஸ்யனுக்கும் [1]தெவமதிக்கும் புத்ரி §தெவிலை என்பாள், ||ஸுமித்ரன் என்னும் வைஸ்யபுத்ரனுக்கு ஹார்யையாகி அல்பகாலத்தே வியவையாகி, ஜிநதெவமுருஸமீபத்தே ஸீலவ்ரதங்களைக் கைக்கொண்டு, அந்த்யகாலத்து நந்தநவநத்தே வ்யந்தரதெவியாகி, புஷ்கலாவதீவிஷய விஜயபுரத்து $வஸுதேணவைஸ்யனுக்கும் வைஸுமதிக்கும் வைஸுயஸா என்னும் புத்ரியாகி, ஜிநதெவன்என்னும் ஸ்ராவகன-புத்ரியாகிய ஜிநதத்தையோடும் நோற்று, ஸௌயர்மகல்பத்துக் குவெ-

* குண்டினபுரம். கன். நே. 11 : 16.

† வாஸுதெவநரபதி வாஸவநரபதி என்பது மூலத்திற் கொத்த பாடம்; விஸ்வாவஸு என்று. கன். நே. 14: 16.

‡ தவநகன் பத்நி விமலை கன். நே. 14: 18:

1. தெவிக்கும்.

§ விஜயதேனை. கன்: நே. 14: 18.

|| வஸுமித்ரன் என்று மூலம்: 71: 861.

$ மதுதேணன் என்று மூலம். 364; மதுஸேநன்: கன். நே. 14. 18. வச.

ரன்என்னுங் தெவனுக்கு தெவியாகிப் போந்து, புண்யஸ்ரீகிணி நமரத்து *வஜ்ரன்என்னும் வைஸ்யனுக்கும் ஸுப்ரஹெக்கும் ஸுமதிஎன்னும் புத்ரியாகி ஸுவ்ரதைஎன்னும் ஆர்யாங்முை நஸமீபத்தே ரத்நாவலி நோன்பு நோற்று வை ஹூலோகத்து அப்ஸரஸ்ஸாகிப்போந்து, ஜம்பூத்வீப ஹரதகேஷத்ர விஜ்யார்யபர்வதோத்தரஸ்ரேணி †ஜாம்பவநமரத்து ஜாம்பவநரபதிக்கும் ஜம்புஷேணைக்கும் ஜாம்பவதிஎன்னும் புத்ரியாயினள். ‡பவநவேமனுக்கும் ஸ்யாமலைக்கும் புத்ரன் நமி என்பான். இவன் மைத்துனனுதலில், ஒருநாள் ஜ்யோதிர்வநம் என்னும் வநத்திலிருந்த ஜாம்பவனைக் குறுகி, 'எனக்கு ஜாம்பவதியைத் தரவேண்டும். அன்றெனில் வலிந்தெடுத்துக்கொண்டு போவன்' என்ன, ஜாம்பவன் மிகவும் கோபித்து மாகூஷிகவித்யையினை இவன்மேல் ஏவுதலும் அதனை யறிந்து, நமிகுமாரன்மாமன் கிஞ்சரபுராயிபதி யகூஷமாலிஎன்பான். இவன், ஸர்வவித்யாச்சேதிநி என்னும் வித்யையினை ஏவ மாகூஷிகவித்யையை யழித்தபின், ஜாம்பவன்புத்ரன் ஜம்புகுமாரன்என்பான் வலத்தோடும் அடர்த்துச் செல்ல, யகூஷமாலி கெட்டோடிப்போயினன்.

ஒருநாள் நாரதன்முவத்திலுல் ஜாம்பவதியது ரூபலாவண்யத்தைக் கேட்ட வாஸுதெவன் வலத்தோடுஞ் சென்று விஜயார்யத்து விட்டிருந்து வலத்தால் ஸாயித்துக்கொடுபோதுவ தரிதாதலில், 'யாது செய்தும்' என நிணைந்து உபவஸித்திருப்ப, §யகூஷிலன்என்பான் மஹாஸுக்ரகல்பவாஸியாயிஞெரு தெவன் வந்து வாஸுதெவனுக்கு இரண்டு வித்யைகளையும் ஸாயநோபாயத்தையும் உபதெஶித்துப் போயினன்.

பின் ஒரு கூரஸாமரங் பண்ணி அதனுள் நாமஸாயநத்து நாலுமாஸம் அயிவகஹித்து வித்யைகளை ஸாயித்து, வித்ஹவாஹிநி, மருவாஹிநிஎன்னுங் தெவங்கள்மேல் ஏறி வலதெவவாஸுதெவர்கள் ஜாம்பவனெடு யுஜ்ஞ் செய்து, விஜயபூர்வகமாகக் கொண்டு போந்தனராதலில் வாஸுதெவனுக்கு தெவியாயிஈ என்று முனயரஸ்வாமி அருளிச் செய்தனர். அதற்பின், ஸுவீமை நமஸ்கரித்துத் தனது ஹவஸம்பந்யத்தினை வினவ, முனயரஸ்வாமி அருளிச்செய்வார்:

யாதகீஷண்ட பூர்வவிதெஹமங்முலாவதீவிஷய ரத்நஸஞ்சய நமரத்து விஸ்வதெவநரபதிக்கு தெவி ‖அநுந்தரி என்பாள். அயோயுர்நமராயிபதியாயிஞெருநரபதி விஸ்வதெவனை லோகாந்தர

---

* வஜ்ரஸேனன்; இவன் மனைவி ஸுபத்ரை. கன். நே. 14: 19, 19. வச.
† ஜம்புபுரம்; அரசன் ஜிம்பபூபதி. கன். நே. 14: 20.
‡ அஸநிவேகன். கன். நே. 7: 74. வச.
§ இவன், பூர்வஜன்மத்தில் அனுஜன். 71: 379.
‖ அநுந்தரை, அனுந்தரி என்பது மூலத்திற் கொத்தது. 71: 387.

மடைவிப்ப, அதங்ஙரிதெவி, மந்த்ரிகள் நிவாரிக்கவுந் தவிராது, ஸோகத்தினுல் அநிதிப்ரவேஸம்பண்ணி, விஜயார்யபர்வதத்து வ்யந்தரதெவியாகி, ஸம்ஸாரத்துட் பரிஹ்ரமித்து, ஜம்வுத்வீப ஹரதகேஷத்ர [1] ஸாலிஹ்ரமத்து யக்ஷனுக்கும் தெவஸேனைக்கும் * யக்ஷதெவன் என்னும் புத்ரனுகி, யர்படஸேநமுநிருஸமீபத்தே வ்ரதங் கைக்கொண்டு, மாஸோபவாஸியாயினுனெரு † தபோயநற்கு ஆஹாரதானம்பண்ணி ஒருநாள் வநவிஹரணம் ‡ பண்ணுகின்றவன், மஹாவர்ஷம் வர்ஷித்தலில் பர்வத முஹையுட் புகுதலும் ஒரு மஹாநாமம் விழுங்க மரித்து, § தெவஸ்த்ரீயாகிப் பிறந்து போந்து, ஜம்வுத்வீப பூர்வவிதெஹ வீதாநதீவடதடத்து, புஷ்கலாவதீவிஷய புண்டரீகிணீநமரத்து அஸோகநரபதிக்கும் ஸோமஸ்ரீக்கும் ஸ்ரீகாந்தைஎன்னும் புத்ரி யாகி, ஜிநதத்தார்யாங்மநாஸமீபத்தே தீக்ஷித்து, ‖ ரத்நாவலிநோன்பு நோற்று மாஹேந்த்ரனுக்கு தெவியாகிப்போந்து, ஸுராஷ்ட்ரவர்யநரபதிக்கும் ஸுஜ்யேஷ்ட்டெக்கும் ஸுவீமைஎன்னும் புத்ரியாகி வாஸுதெவனுக்கு தெவி யாயினை என்று முணயரஸ்வாமி அருளிச்செய்தனர்.

அதற்பின், லக்ஷ்மணை நமஸ்கரித்துத் தனது ஹவஸம்வர்யத்தினை வினவ, முணயரஸ்வாமி அருளிச்செய்வார்:

ஜம்வுத்வீப பூர்வவிதெஹ $ புஷ்கலாவதீவிஷய அரிஷ்டபுராயிபதி வாஸவநரபதிக்கும் வஸுமதிக்கும் புத்ரி ¶ ஸுவேஷ்ணை என்பாள். வாஸவன் ஸாமரஸேநமுநிபதிஸமீபத்தே தீக்ஷிப்ப, வஸுமதி புத்ரஸ்நேஹத்தால் மரணத்திலே வர்த்தித்து ஜீவிதாந்தத்துப் புளிந்த னுக்கு ஸ்த்ரீயாகிப் பிறந்து, ஒருநாள் நந்தீவர்யநசாரணதபோயநர்ஸமீபத்தே வ்ரதங்களைக் கைக்கொண்டு, காபிஷ்டகல்பேந்த்ரனுக்கு நாடக ஸ்த்ரீயாகிப்போந்து, ஜம்வுத்வீப ஹரத விஜயார்யபர்வத தக்ஷிணஸ்ரேணீ சந்த்ரபுரத்து மஹேந்த்ரனுக்கும் * அதங்ஙரிக்கும் கநகமாலை என்னும் புத்ரி யாகி, ஸ்வயம்வரவிதியால் ஹரிவாஹநநரபதிக்கு தெவியாகி, விஜகூடத்து யமயரமுநிருஸமீபத்தே பூர்வஹவஸம்வர்யத்தினைக் கேட்டு,

---

1. ஸால்மலி.

* யக்ஷதேவி என்னும் புத்ரி பிறந்தாள் என்று. 71 : 390 ; யக்ஷி என்னும் மகள். கன்.. நே 14: 22. வச.

† தர்மஸேனரே. 71: 391 ; கன். நே. 14: 22. வச.

‡ மூலத்தின்படி, விஹரணம் பண்ணுகின்றவள் என்றிருத்தல் வேண்டும். 71 : 392.

§ ஹரிவர்ஷத்தில் ஸரீர மடைந்து, பின் நாககுமாரியாய்ப் பிறந்தாள் என்று மூலம். 71: 392. 3.

‖ கனகாவலி என்று மூலம். 71: 395; கன். நே. 14: 22, வச.

$ கச்சகாவதீவிஷயம். கன். நே. 14: 24. ¶ ஸுவேஷ்ணன் என்னும் புத்ரனுகி, 71: 401 ; கன். நே. 14: 24. வச. ** வஸுந்தரை, கன். நே. 14: 25.

முக்தாவலிநோன்பினால் ஸுநத்குமாரனுக்கு தெவியாகிப் போந்து, ஸுப்ரகாரநமர *ஸம்வரநரபதிக்கும் †ஸ்ரீமதிக்கும் புத்ரர் ‡ஸ்ரீவத்ஸனும் யுவஸேநனும் என்பார்; இவர்கட்கு அநுஜை லக்ஷ்மணை என்னும் புத்ரி யாயினள். ஒருநாள், பவநவேமன்என்னும் விஜ்ஜ்யரன் லக்ஷ்மணையதுரூபலாவண்யாதிஸயத்தைக் கண்டு வாஸு-தெவனுக் கறிவிப்ப, பவநவேமன் வாஸுதெவனேவலாற் சென்று, §லக்ஷ்மணையினைக் கொடுவந்து கொடுத்தலில் வாஸுதெவனுக்கு தெவியாயினை என்று முணயரஸ்வாமிகள் அருளிச்செய்தனர்.

அதற்பின், மாந்யாரிஹவஸம்பந்யத்தினை வாஸுதெவன் வினவ முணயரஸ்வாமி அருளிச்செய்வார்:

ஜம்வுத்வீப கௌஸலவிஷய அயோத்யாபுராயிபதி ருஜுன்; தெவி விநயஸ்ரீ. இவள் ஸிஜார்யர்என்னுந் தபோயநர்க்கு ஆஹார தாநம் பண்ணி, ஜீவிதாந்தத்து உத்தமஹொமஹிமியுட் பிறந்துபோந்து, சந்த்ரனுக்குச் $சந்த்ரமதி என்னும் தெவியாகி, ஜம்வுத்வீப விஜயார்ய பர்வத உகுஷிணஸ்ரேணீ மநநவல்லஹநநரத்து வித்யுத்வேமநரபதிக்கும் வித்யுத்வேமெக்கும் [1]ஸுரூபை என்னும் புத்ரியாகி, மித்யாலோகம் என்னும் புரத்துக்கு அயிபதி ¶நரேந்த்ரவிக்ரமனுக்கு தெவி யாயினள்.

இவர்களிருவரும் மந்த்ரபர்வதத்துஜி நஹவநத்துப் பூஜார்யமாகப போகி, விநீதர்என்னுஞ் சாரணர்ஸமீபத்தே யர்மஸ்ரவணம் பண்ணிய பின் நரபதி தீக்ஷிப்ப, ஸுரூபையும் ஸுஹத்ரைஸமீபத்தே தீக்ஷித்து, அந்த்யகாலத்து ஸௌயர்மேந்த்ரனுக்கு தெவியாகிப் போந்து, மாந்யார-விஷய ஸ்ரீபுஷ்கலாவதீநகரத்து இந்த்ரிரிநரபதிக்கும் மேருமதிக்கும் மாந்யாரி என்னும் புத்ரி யாயினள்.

இவளை +நமுசி என்னும் மைத்துனனுக்குக் கொடுப்பான் ஒருப்படுகின்றமையும் [2]ரூபலாவண்யாதிஸயமும் நாரதன்முவத்தால்

---

* ஸம்ஹவ, என்றும் பாடம். ஸம்வரன் என்று ஹிந்தி மூலம். 71: 409.
* ஹ்ரீமதி என்று ஹிந்தி மூலம். 71: 409.
† ஸ்ரீபத்மன். 409; பத்மனும் துருமஷேணனும். கன். நே 14: 26. வச.
§ அவள்தாய்தந்தையரின் உடன்பாடு பெற்று 71: 413.
‡ வித்தார்த்த வனத்தில் புத்தார்த்த முனிக்கு என்று 71: 417, புத்தார்த்தர். கன். நே. 14: 27. வச
$ சந்த்ரவதி என்று மூலம். 71: 418.
1. ஸ்வரூபை.
¶ மஹேந்த்ரவிக்ரமன் என்று மூலம். 71: 421; கன். நே. 14: 27 வச.
ஸ்ரீ போகவதீபுரம். கன். நே. 14: 28. வச.
+ இப்பெயர் மூலத்திலில்லை. 71: 426.
2. ரூபலாவண்யாதிஸயத்தால்.

[1] அறிந்து அவனுடன் யுஉம் பண்ணி விஜயபூர்வகமாகக் கொண்டுபோந்த பின், உனக்கு ஔவியாயினுள் என்று முணயரஸ்வாமி அருளிச்செய்தனர்.

அதற்பின், மௌரிஹவத்தினை வாஸுஔவன் வினவ, முணயரஸ்வாமி அருளிச்செய்வார்:

ஜம்வுஜீப * நாமபுரத்து ராஜா ஹேமாஹன். ஔவி யஸஸ்வதி என்பாள். இவள் [2] யஸோயரர்என்னுஞ் சாரணதபோயநரைக் காண்டலுமே ஜாதிஸ்மரண மடைதலும், ஹேமாஹன் 'இது என்?' என்று வினவ, தனது பூர்வஹவத்தினைச் சொல்லினள்.

'யாதகீஷண்ஜ பூர்வமந்ஔர அபரவிஔஹத்து அஸோகபுரத்து † ஆநந்ஔன்என்னும் ஸ்ரேஷ்திக்கு ஹார்யை ‡ நந்தயஸா என்பேன். ஒருநாள் § அமிதஸாகரதபோயநர்க்கு ஆஹாரஔாநம் பண்ணுதலில் பஞ்சாஸ்சர்ய மடைந்து, ஜீவிதாந்தத்து உத்தமஹொமஹமியுட் பிறந்து, முடிவில் ஹவநந்ஔனுக்கு ஔவியாகிப் பிறந்துபோந்து, இப்பொழுது யஸஸ்வதியாயினேன்' என்று சொல்லி, மற்றொருநாள், வஜ்ரார்யவநத்துஸாகரமுனிஸமீபத்தே யர்மஸ்ரவணம் பண்ணியபின், அந்த்யகாலத்து ஸௌயர்மகல்பத்து ஔவஸ்தீயாகிப் போந்து, ஜம்வுஜீப ஹரதவிஷய கௌஸாம்வீநகரத்து || வஸுமதிஸ்ரேஷ்திக்கும் ஸுஹத்ரைக்கும் $ யார்மிகளன்னும் புத்ரியாகி, ஜிநமதிஎன்னும் ஆர்யாங்முனிஸமீபத்தே ஜிநமுணஸம்பத்திநோன்பு நோற்று மஹாரஸுக்ரகல்பத்து ஔவியாகிப் பிறந்து போந்து, வீதஸோகநகராயிபதிமேருசந்ஔனுக்கும் சந்ஔமதிக்கும் மௌரிஎன்னும் புத்ரி யாயினள். விஜயபுராயிபதி [3] விஜயநந்ஔநரபதி கொடுவந்து கருதலில் உனக்கு ஔவியாயினள் என் றருளிச்செய்தனர்.

அதற்பின், பத்மாவதிஹவஸம்வந்யத்தினை வாஸுஔவன் வினவ, முணயரஸ்வாமி அருளிச்செய்வார்:

---

1. அறிந்து வாஸுஔவன் சென்று அவனுடன்.
* புங்நாகபுரம், 71: 429.
2. யஸோயநர் என்னும் பாடம். யஸோதரர் என்னும் பாடம் மூலத்திற் கொத்தது: 71: 430.
† ஆனந்தன்ஹார்யைக்கு நந்தயஸை என்னும் பெண்ணுய்ப் பிறந்தேன். 71: 433.
‡ ஜயஸேனை. கன். நே. 14: 29 வச.
§ தமவரஸாகரர். கன். நே. 14: 29. வச.
|| ஸுமதி என்பது மூலம். 71: 437; கன். நே 14: 30. வச.
3. தார்மிகி என்பது மூலம். 71: 437.
$ விஜயநந்ஔ, விஜயநரபதி என்பன பாடங்கள். விஜயநந்தனன் என்பது மூலம். 71: 440.

ஜம்வுத்வீபத்து உஜ்ஜயிநீநமர [1]விஜயநரபதிக்கும் அபரா-ஜிதைக்கும் புத்ரீ [2]விநயஸ்ரீ, ஹஸ்தஸீர்ஷநமராயிபதியாகிய ஹரி-ஷேணனுக்கு தெவியாகி ஸமாயிமுப்தமுநிகளுக்கு ஆஹாரதாநம் பண்ணுதலில், அந்த்யகாலத்து ஸௌமவதம் என்னும் ஜவந்யஹொமஹோமி யுட்பிறந்து போந்து, சந்த்ரனுக்கு ரோஹிணிஎன்னுந் தெவியாகிப் பல்யோபமகாலாவஸாநத்து மநுயவிஷய ஸால்மலிமஹாமத்து * விஜய தெவனுக்கும் தெவிலைக்கும் † பத்மாதெவிஎன்னும் புத்ரியாகி, வரயர்மர் என்னுந் தபோயநர்ஸமீபத்தே 'பேரறியாத மலங்களை ஹரியாமை' என்னும் வ்ரதம் கைக்கொண்டனள்.

அதற்பின் அந்நமரத்தே வேடுவர் சூறைகொள்ளுதலில் ‡ஹிம்ஹ ரயன் என்னும் வ்யாயபதிக் கஞ்சி, பந்யுஜநஸஹிதமாகிப் பத்மா தெவி வநாந்தர மடைதலும், பத்மாதெவிபந்யுஜநங்கள் கூத்பீடித ராகி §விஷவ்ருக்ஷவல்லிகளது மலங்களை உபபோஜித்து லோகாந்தர மடைந்தனர்.

பத்மாதெவி வ்ரதஹம்ஸமஹயத்தால் அவை ஹரியாது ஸந்யாஸத் தால் மரித்து, ஸௌமவ்தம் என்னும் ஹொமஹோமியுட் பிறந்து பல்யோ பமகாலாவஸாநத்து ஸ்வயம்ப்ரஹத்வீபத்து ஸ்வயம்ப்ரஹதெவனுக்கு ஸ்வயம்ப்ரபெஹளன்னும் [3]தெவியாகிப்போந்து ஜம்வுத்வீப ஹரதக்ஷேத்ர ஜயந்தபுரத்து ஸ்ரீயரநரபதிக்கும் ஸ்ரீமதிக்கும் விமலைஎன்னும புத்ரியாகி, ஹஸ்திலபுராயிபதிமேவநாதனுக்கு தெவியாகியபின் ராஜா தீக்ஷாப்ராப்தனாகி ஸஹஸ்ராரகல்பத்து தெவனாகியபின், விமலஸ்ரீ $ பத்மாவதிஸமீபத்தே தீக்ஷித்து ஆசாம்லவர்யநம்என்னும் நோன்பினால் ஸஹஸ்ராரகல்பத்து தெவியாகிப்போந்து, அரிஷ்டபுராயிபதிஹிரண்ய வர்மனுக்கும் ஸ்ரீமதிக்கும் பத்மாவதிஎன்னும் புத்ரியாகி ஸ்வயம்வரவிதி, பால் உனக்கு தெவியாயினள் என் றருளிச்செய்தனர். ¶அதற்பின், பலதெவன் நடஸ்கரித்து வாஸுதெவபுத்ரராகிய ப்ரத்யும்ந-

1. விஜயஸேனன், கன். நேமி. 14: 31. வச.
2. விஜயஸ்ரீ என்று பாடம். விநயஸ்ரீ: 71: 444; கன். நேமி. 14. 31. வச.
* வாணிகன் விஜயன். கன். நே. 14: 31. வச.
† பத்மதேவி என்று மூலம், 71 : 446.
‡ கனகதன். கன். நே. 14: 31. வச.
§ பேரறியாத பழங்களைத் தின்றனர். கன். நே. 14: 31. வச.
3. தெவியாகி இப்போழுது ஜம்வுத்வீப.
$ விமலஸ்ரீ என்பது மூலம். 71: 453.
$. வரதர்மமுனிஸமீபத்தே தர்மங்கேட்டுப் பத்மாவதிஸமீபத்தே தீக்ஷித் தாள்: கன். நே. 14: 33. வச.
¶ இதுமுதல் 72-ஆம் பர்வம்.

ஸம்ஹவர்களது ஹவஸம்வஸுத்தினை வினவ, ஹமவாந் அருளிச் செய்வார்:

ஜம்ஸுத்வீப மத்யவிஷய ஸாலிக்ராமத்து *ஸோமதெவவ்ராஹ்மணனுக்கும் அநீகிலைக்கும் புத்ரர் அநீகிஹுதியும் வாயுஹுதியும் என்பார். நந்திவர்யநாமதெயமாகிய நந்திவொஷம்என்னும் உத்யாநத்து முநிமணங்களுடன் எழுந்தருளியிருந்த நந்திவர்யநதபோயநர் யர்மஸ்வரூபப்ரதிபாதநம் பண்ணுகின்றபொழுது, அநீகிஹுதி வாயுஹுதிகள் விக்ரஹர்விதராகி வாக்ப்ரஸங்கத்தால் கலஹம் பண்ணுவான்வேண்டித் தபோயநர்ஸமீப மடைதலும், நந்திவர்யநதபோயநர், முநிமணங்களை நோக்கி, 'உம்மில் ஒருவரும் இவ் வருகின்றவர்களுடன் ஸம்ஹாஷணம் பண்ணுமல் எல்லீரும் மௌநிகளாகியே இருமின்' என்ன, எல்லாரும் அவ்வண்ண மிருந்தனர்.

ப்ராஹ்மணபுத்ரர் குறுகி, மௌநிகளாகியிருந்த[1] முநிமணங்களைக் கண்டு அபஹஸித்துப் போகின்றவர்கள் ஹ்ராமாந்தரத்துநின்றும் வருகின்ற ஸத்யகர்என்னும் முநிவரரைக் கண்டு அஹங்காரத்தோடுஞ் சென்று, 'ஆப்தாமபஹார்யங்கள் ஸாம்ந்யங்களே' என்று ப்ரதிஜ்ஞை[2] பண்ண, முநிவரனும் ஏகாந்தஸாம்ந்யவாதத்தை யுக்திமார்கத்தினல் நிராகரிப்ப, ஸர்வஜ்நப்ரவசநமாக மாநஹங்ம மடைந்த ப்ராஹ்மணபுத்ரர் மிகவும் குபிதராகிப் போகி, ராத்ரிஸமயத்து ப்ரதிமாயோமயாரியாகிநின்ற[3] ஸத்யகமுநியை வதிப்பான் ஒருப்படுதலும், அதனை யறிந்த[4] ஸுவர்ணயக்ஷன்என்பாரெருரு தெவன் வந்து, அவர்களை ஆயுயத்தோடும் ஸ்தம்பித்தனன்.

அதுகேட்ட ப்ராஹ்மணபுத்ரவந்யுஜநங்கள்[5] முநிகளை ஸரணமாக அடைந்து "அஜ்ஞாநிகளாகிய இவர்களாற் செய்யப்பட்ட அபராயத்தை க்ஷமித்தருளி ஸ்தம்ஹமோக்ஷம் பண்ணியருளப் பெற வேண்டும்' என்றிரப்ப, †முநிகளும் 'நீங்கள் ஜிநயர்மம்பரிஹ்ரஹிப்பீராகில் விடுதும்' என்ன, 'அவ்வண்ணஞ் செய்கின்றோம்' என்று மெய்யொப்ப ஸ்ராவகவ்ரதங் கைக்கொண்டனர். அதற்பின் ஸ்தம்ஹத்தினீங்கி அவர்களும் யர்மஸ்யராயினபின், வந்யுஜநங்கள் ஜிநயர்மத்தைப் பரித்யஜித்து, யர்மஸ்யராகிய புத்ரரை மிகவுங் கோபித்து, யர்மத்வேஷிகளாகி ஸம்ஸாரத்துட் பரிஹ்ரமித்தனர்.

---

* ஸோமஸர்மன். கன். நே. 8: 13. 1. முநிகளை

2. பண்ணி. 3. ஸத்யகமுநியினை. 4. ஸுவர்ணயக்ஷன்என்றும் பாடம். ஸுதர்மயக்ஷன். 72: 17.

5. முநிமணங்களை. 6. அஜ்ஞாநியாகிய.

† ஸுவர்ணயக்ஷன் கூறியதாக உளது. கன். நேமி. 9: 17, 18.

வ்ராஹ்மணபுத்ரர் ஜீவிதாந்தத்து ஸௌயர்மகல்பத்து * அஹ்யந்தர பரிவ்ருத்து ஷெவர்களாகி ஐந்துபல்யோபமாயுஷ்யங் கழிந்தபின், ஜம்வூத்வீப கௌஸலவிஷய ஸாகேத [1]நகரத்து ராஜா அரிஞ்ஜயன், அந்நகரத்து அர்ஹத்தாஸஸ்ரேஷ்ட்டிக்கும் வப்ரஸ்ரீக்கும் பூர்ணபத்ர [2]மணிபத்ரர் என்னும் † புத்ர ராயினர்.

மற்று, ஒருநாள் வலிஜார்யவநத் திருந்த மஹர்த்திமுனிருக்கள்-ஸமீபத்தே யர்மஸ்ரவணநந்தரம் அரிஞ்ஜயநரபதி அரிந்தமபுத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, [3]அர்ஹத்தாஸரோடுகூட தீக்ஷித்தனன். பூர்ணபத்ரன் மஹர்த்திமுனிருக்களை நமஸ்கரித்து 'முநீந்த்ரனே, பூர்வபவத்துளன் மாதாபிதாக்கள் இப்பொழுது எங்கே வர்த்திக்கின்றனர்?' என்று வினவ, [4]முனிகளும் அருளிச்செய்வார், 'ஜினயர்மத்வேஷிகளாதலில் ப்ரதம நரகத்து ஸர்வாவர்த்தம் என்னும் ஆவாஸத்துப் பிறந்து துஃவம் அநுபவித்துப்போந்து, ஸோமதெவனுகிய பிதா காகஜங்ஙன் என்பானெரு சண்டாள னுயினன். அதி கிலேயாகிய மாதாவும் காகஜங்ஙன்மரணத்தே பெட்டைநாய் ஆயினள்' என்று (முனிவரன்) மொழிய, கேட்டு நிர்விண்ணனுகிச் சென்று அவர்ஸமீப மடைந்து யர்மப்ரவொயநம் பண்ண, உபஶமஹாவத்தால் காகஜங்ஙனும் அந்த்யகாலத்து ஸந்ந்யாஸவிதியால் மரித்து, நந்தீஸ்வரதீபத்துக்கு அதிபதியாகிய யக்ஷனுயினன். பெட்டை-நாயும் அந்நகரத்து அரிந்தமநரபதிக்கும் ‡ ஸ்ரீமதிக்கும் ஸுப்ர வுத்தெயெ என்னும் புத்ரியாகி யௌவநாவஸ்தெயில் ஸ்வயம்வர மண்டபத்து ஸ்வயம்வரிப்பான் உறுகின்றவள், நந்தீஸ்வரயக்ஷனல் வொயிதையாகி ஸம்ஸாரவிரக்திவந்து, ப்ரியதர்ஶநஎன்னும் ஆர்யாங் மநஸமீபத்தே தீக்ஷித்து, அந்த்யகாலத்து ஸௌயர்மேந்த்ரனுக்கு மணிசூளை என்னும் தெவி யாயினள்.

பூர்ணபத்ரமணிபத்ரர்கள் ஸ்ராவகவ்ரதயர்மஸஹிதராகியே அந்த்ய காலத்து ஸௌயர்மகல்பத்து ஸாமாநிகதெவரா யிறந்து போந்து, ஜம்வூத்வீப முருஜாங்மலவிஷய ஹாஸ்திநபுரத்து § அர்ஹத்தாஸ நரபதிக்கும் காஸ்யபைக்கும் மயூவும் || க்ரீவனும் என்னும் $ புத்ர

---

* பாரிஷதாக்ரிமர் என்று மூலம். 72: 24.
1. புராயிபதி ராஜா
2. மாணிபத்ரர். 72: 26.
† இரட்டைகள். கன்: நே. 8: 20.
3. அர்ஹத்தாஸரோடு
4 முனிகளும் ஜிநதர்ம.
‡ ப்ரபாவதி. கன். நே. 8: 24 வச.
§ விஸ்வ பூபன்; தேவி ரூபாவதி. கன். நே. 8; 25, 6.
|| ஸ்ரீக்ரீவனும் என்றும் பாடம். மதுவும்க்ரீவனும் என்று மூலம், 72. 39. ஹிந்திப்பதிப்பில் க்ரீடாவன் என்றுளது. கைடபன் என்று கன். நே. 8: 26 வச.
$ இரட்டைகள். கன். நே. 8: 26.

ராயினர். அர்ஹத்தாஸநரபதி மயூவுக்கு ராஜ்யபதத்தையும் க்ரீவனுக்கு யௌவராஜ்யபதத்தையுங் கொடுத்து விமலப்ரஹரூருபாதத்திலே தீக்ஷித்தனன்.

மற்று, ஒருநாள் *ஆமலகபுராயிபதியாகிய கநகரதன்தெவி கநகமாலை என்பாள். [1]அவள் கார்யாந்தரத்திஞல் ஹாஸ்திநபுர மடைதலும் அவளது ரூபலாவண்யங் கண்டு மயூராஜன் காமமோஹிதனுகி, அவளை ஸ்வீகரித்தனன். கநகரதன், தெவிவியோகநிர்வேதத்தால் [2]ஜிஜடிஎன்னுந் தாபஸன்ஸமீபத்தே தாபஸனுகி, அந்த்யகாலத்து ஜ்யோதிர்லோகத்து யமகேதுஎன்னும் தெவ னுயினன்.

மற்று, ஒருநாள் விமலவாஹநர்என்னுந் தபோதநர்ஸமீபத்தே மயூராஜன் தர்மஸ்ரவணம் பண்ணியபின், பரதாராபஹரணபாபத்திற்கு ஹயப்பட்டு ஆத்மநிர்ஹணம்பண்ணி, க்ரீவனெடுங்கூட ஜிநதீக்ஷா ப்ராப்தனுகி அந்த்யகாலத்து ஆராதநாவிதியால் ஸரீரபரித்யாகம் பண்ணி, மஹாஸுக்ரகல்பத்து தெவாகளா யிருந்தனர்.

இப்பால், ஜம்வுத்வீப ஹரதக்ஷேத்ர ஸாரவதீநகரத்து வாஸுதெவனுக்கு தெவிமார் எண்மர். 'இவருள் யாவர்க்கு மஹாதெவிப் பட்டங் கொடுத்தும்' என்று வாஸுதெவன் தெவகியை வினவ, அவளும் 'ஸத்யஹாமைமுதலாயினர் மாத்ஸ்யவஞ்சநாகலஹாதி ஊர்ஜுணங்களாலே அயோநியைகளாதலில், ரூபவிஜ்ஞாநவிநயதாக்ஷிண்யாதி குணங்களால் அலங்கரிதையாகிய ருக்மிணிக்கு மஹாதெவிப்பட்டங் கொடுப்பது' என்ன, அவளுக்குக் கொடுத்தனன்.

மற்று, ஒருநாள் வாஸுதெவன் ருக்மிணீமஹாதெவீஸமநத மடைந்து, அவளோடு ரமித்தபின், அவள் தின்று உமிழப்பட்ட தாம்பூலம் [3]அதிஸுரபிமந்யத்ததாதலால் அதனை மயூகரஞ் சூழ்ந்து மொய்த்தலில், அதனையெடுத்து வாஸுதெவன் ஸத்யஹாமையை வஞ்சிப்பான்வேண்டித் தன் [4]உத்தரீயத்தலையுள் மூடிந்துகொண்டு போகி ஸத்யஹாமைஸமநத மடைந்து, ஸயநதலத்து நித்ரைபண்ணுகின்றன்போல் நிமீலிதலோசநனுகிக் கிடப்ப, ஸத்யஹாமை வாஸுதெவன்உத்தரீயவைசித்ரியமாகியதனைக் கண்டு, பொறாது, 'இது ஸுரபிமந்யி ஔஷதம், ருக்மிணிக்குக் கொடுப்பான்வேண்டி வைத்தனன்' என நிணைந்து, அதனை வாங்கித் தன் அந்தத்தில்

---

* 'கண்டாந்தாமலகாக்யஸ்ய' என்பது காண்க. 72. 40. ஆமலகண்டபுரம் என்று உரை.

1. இவள்.
2. ஜிசேடி என்றும் பாடம். ஜடிலன் என்று கன். பதிப்பு. 72: 42.
3. அதிஸுரபிமதத்தால்.
4. உத்தரீயவஸ்த்ரத்தலையுள்.

அணிந்துகொள்ளுகின்றாளே வாஸுதேவன் ப்ரவ்ருத்தியிணன்போலப் பார்த்து, 'என்னே, ஒருத்திக்கு [1] ஆஸ்யஸுகக்ஷணமாகியது ஒருத்திக்கு ஸரீரஸுகக்ஷணமாகின்றவாறு!' என்று அபஹஸிப்ப, ஸத்யபாமையும் லஜ்ஜாபாவத்தால் இறங்கிய முகத்தளாகி, 'என் தமக்கைதாம்பூலம் பவித்ரமாகும். இதனில் என்னே தோஷமாகின்றவாறு!' என்று வ்யாஜத்தால் தனது அவிசாரத்தினை மறைத்து, 'என் அபராஜையை யான் காணப்பெற வேண்டும்' என்று சொல்ல, வாஸுதேவனும் 'அவ்வண்ணம் செய்வது' என்று ஸம்வதித்து, அவளை வஞ்சிப்பான்வேண்டி மற்றொரு நாள் ருக்மிணீமஹாதேவியொடுங்கூட அதிமநோஹரமாகியதொரு உத்யாநமடைந்து ஒருஅசோகவ்ருக்ஷத்தின்கீழ் ருக்மிணீமஹாதேவியை யிருத்தி, ஒருசிறை மறைந்துநின்றனன்.

அவ்வளவில் ஸத்யபாமையும் அந்த உத்யாநத்தே க்ரீடார்த்தமாகத் தன் பரிவாரஜநத்தொடுங்கூட அடைந்து ருக்மிணீமஹாதேவியைக் *கண்டு, வநதேவதை எனக் கருதி, புஷ்பபுஷ்பாஞ்ஜலிகளால் அர்ச்சித்து அஞ்ஜலி பண்ணி, 'ஜயஜயப்ரவீண, ஸுமவதி, சக்ரவர்த்திவாஸுதேவன் ருக்மிணியினை வெறுத்து என்கண்ணே மிகவும் அநுராகிப்பாளுக ப்ரஸாதித்தருளப் பெறவேண்டும்' என்று இறைஞ்சி வரம் வேண்டினள்.

அவ்வளவில் வாஸுதேவனும் வெளிநின்று முறுவல்கொண்டு, 'என்னே, தமக்கையோடு [2] தங்கைக் குண்டாகாநின்ற ப்ரயுக்தஸுகம் உபசாரஸஹிதமாகின்றவாறு!' என்று அபஹஸித்தலும், ஸத்யபாமை லஜ்ஜாபீதையாகிப் போயினள்.

இவ்வண்ணம் பூர்வகுதபுண்யபரிபாகத்தால் வாஸுதேவன் இஷ்டவிஷயகாமபோகங்களை யநுபவித்துச் செல்லாநின்றகாலத்தொரு நாள், விநயந்யர்என்னுஞ் சாரணதபோதநரை நமஸ்கரித்து வாஸுதேவன் 'ருக்மிணீஸத்யபாமைகட்குப் புத்ரோத்பத்தி உண்டாகுமோ?' என்று வினவ, அல்பகாலத்திலே, ஆயுஷ்மான்களாகிய புத்ரர்களைப் பெறுவர்கள்'என்று முநிவரன் அருளிச்செய்தபின், மற்றொருநாள் ஸத்யபாமை ஸுபாது என்னும் புத்ரனைப் பெற்றுப் பரிஜநங்கள்கையுட் கொடுப்ப, பரிஜநங்களும் அந்த்ரசாமராதிவிபவஸஹிதமாகிச் சென்று, வாஸுதேவனுக்குக் காட்டுவான்வேண்டிக் காலம் பார்த்து, துயில்கொள்ளுகின்ற வாஸுதேவனது ஸிரோபாகத்தே நின்றனர்.

---

1. ஹாஸ்யஸுகக்ஷண.

* உத்யானத்து அசோகமரத்தின்கீழ்க் கண்டு. கன். நே. 7: 62 வச.

2. தங்கைக் குண்டாகாநின்ற பரஸ்பரப்ரேம.

மஹாஸுக்ரகல்பதனுகிய முன்சொன்ன மயூஸன்னுமவன் ருக்மிணிக்கு ப்ரத்யும்நன்என்னும் புத்ரனுகிப் பிறந்தனன். ருக்மிணி ப்ரத்யும்நனே வாஸுதெவஹர்ஸநார்யமாகப் பரிஜநங்கள்கையுட் கொடுப்ப, பரிஜநங்களும் வாஸுதெவனது பாதமூலத்தே நின்றனர்.

அவ்வளவில் வாஸுதெவனும் ப்ரவ்ருத்தனுகி ப்ரத்யும்நனைக் கண்டு அதி[1]ப்ரீதனுகி, ருக்மிணிக்கு ஹிவ்யமாகிய நாமமுத்ரிகையினையும் கம்பலத் தினையும் ப்ரஸாதிப்ப, ஸத்யபாமைபரிஜநங்களும் 'யாங்கள் முந்துறவே வந்து நிற்கின்றனம்' என்ன, ஸுபாநுவையுங் கண்டு ப்ரீதனுகி, ஸத்ய பாமைக்கு ஹிவ்யமாகிய கடகத்தினை ப்ரஸாதித்து, 'ப்ரயமதுஷ்ட-மாகியவனே ஜ்யேஷ்டனுகுவான்' என்று நியமித்தனன்.

முன்பு சொல்லிய கநகரதனுகிய ஜ்யோதிர்லோகத்துதெவன் யமகேது ஆகாஸத்தூடு விமாநமேறிப்போகின்றவன், சரமதெஹ னுகிய ப்ரத்யும்நகுமாரன்மிசை விமாநம் போகாமை கண்டு, விபங்ம ஜ்ஞாநத்தால், ப்ரத்யும்நகுமாரன் பூர்வபவஸுதந்ரவாவ தறிந்து, பிறந்த மற்றைநாள் அந்தஃபுரஜநங்கட்கு மாயாநித்ரையைப் பண்ணி இவனை யெடுத்துக்கொண்டு போகின்றவன், இவனது புண்யப்ரபாவத்தால் மரண வேஷி செல்லாது நெடுந்தூரங் கொண்டுபோகி, வஜ்ரவநம் என்னும் மஹாவநத்து [2]தகநகஸிலை என்பதொரு மஹாஸிலையினை எடுத்து அதன்-கீழ் இவனை [3]யிட்டு, அந்த மஹாஸிலையால் மூடிப் போயினன்.

அவ்வளவில், விஜயார்யபர்வத உகநிணஸ்ரேணியில் *அலகாபுரி-விஷயத்து மேவகூடபுரத்துக் காளஸம்பரன் என்பானெரு விதாயரன், தெவிகாஞ்சநமாலையொடுங்கூட விமாந மேறி ஜிநபவநாபர்ச்சநம் பண்ணுவான்வேண்டி ஆகாஸத்தாற்போகின்றவன், †தகநகஸிலை சலிப்பது கண்டு விஸ்மிதனுகிப் பார்த்தலும் குமாரனைக் கண்டு, எடுத்து, காஞ்சந மாலைக்குக் கொடுப்ப, அவளும் 'இவனுக்கே யௌவராஜ்யந் தருதியாயிற் கொள்வன்' என, அவனும் 'அவ்வண்ணஞ் செய்கின்றேன்' என்று சொல்லி, அவளுக்கு விஸ்வாஸார்யமாகத் தன் கர்ணமதமாகிய கநக பத்ரத்தினை வாங்கி, அவனுக்கு யௌவராஜ்யபட்டங் கட்டியபின், அவளும் வாங்கிக்கொண்டு மேஹாத்ஸவத்தினெடுங்கூடத் தந்நகர மடைந்து, பிள்ளைக்கு †தெவதத்தன் என்னும் நாமகரணம் பண்ணி வளர்த்துச் செல்கின்றகாலத்து, ருக்மிணீவாஸுதெவாதிவங்யராஜநங்கள் புத்ர-

1. ஹீதனுகி.
2. 4. தகநகஸிலை என்றும் பாடம். தஸ்கரஸிலாதலம் என்று. கன். நே. 7: 114 வச.
3. விட்டு. * ம்ருகவதி என்று ஹிந்தி மூலம். 72:54. ம்ருகாவதி. உரை.
† தேவதத்தன் என்றே மூலம். 72: 60; ப்ரத்யும்நன் என்று கன். நே. 7:123.

வியோகத்தால் அதிதுஃவிதராகியிருப்ப, தத்க்ஷணத்தே நாரதன் ஸந்நிஹித னாயினன். அவனே வாஸுதெவன், 'யாதானுமொரு உபாயத்தால் தெஸாந்தரஞ் சென்று புத்ரவ்ருத்தாந்தத்தினை யறிந்து வருவாயாக' என் றிரப்ப, அவனும், 'கேளாய் பூஜ்யனே, விதெஹவிஷய புண்ஸரீகிணீ நகரத்து ஸ்வயம்ப்ரஹதீர்யகரஸமீபத்தே குமாரனது ஹவஸம்வர்த்தினையும் வளருந்தெஸத்தினையும் அநர்வமாகிய ரத்நங்களைப் பெறுதலையும் பதினறுஸம்வத்ஸரங் கடந்து மாதாபிதாக்களுடன் கூடுதலையுங் கேட்டு வந்தேன்' என்று சொல்ல, கேட்ட வாஸுதெவனும் ருக்மிணியும் ப்ரீதியினை யடைந்தனர்.

ப்ரத்யும்நகுமாரனும் ஸம்பூர்ணயௌவநத்த னாகியபின் காள ஸம்வரனேவலால் ப்ரதிபக்ஷனாகிய அதிரதராஜனை வலத்தோடும் எடுத்துச்சென்று விஜயபூர்வகமாக அவனைக் கட்டிக் கொடுவந்து கொடுத்தலில், விஷ்ணுயரன் மிகவும் ப்ரீதனாகி, அபிஷேகபூர்வகம் திவ்யமாகிய வஸ்த்ரங்கள் இரண்டையும் கடககடஸூத்ராதுராஹரணங்களையுங் கொடுத்துப் பூஜித்தபின், குமாரனுக்குக் காஞ்சநமாலை *ப்ரஜ்ஞப்திவித்தையைக் கொடுப்ப, குமாரனுங் கைக்கொண்டு உபவாஸபூர்வகமாக ஹிரண்யகூடமடைந்து †சாரணமுநிஸமீபத்தே யர்மஸ்ரவணநக்ஷத்ரம் ‡விஜயஹட்டாரகர்புராணத்தையுங் கேட்டு, அங்கிருந்து ப்ரஜ்ஞப்திவித்தையினை ஸாயித்து நகர மடைந்தபின், தெவகுமாரனேபோல் அதிஸுந்தரனாகிய குமாரனது ரூபலாவண்யாதிஸயத்தினைக்கண்டு, பாபவுத்தியாகிய காஞ்சநமாலை பூர்வஹவத்துக் குமாரனுக்கு ஸ்த்ரீயாதலில் ஸ்நேஹத்தால் மதுநபரவஸையாகி இங்ஙிதசேஷ்டைகளால் தனது மதுநராகத்தை அறிவிப்ப, குமாரன் தவிஷயவிமுவனுதலில் அவனே மிகவுங் கோபித்து, 'மதுநராகத்தால் என்னை அவிலஷிக்கும் வுத்தியினனாகிய குமாரன் இவன் ஸஹவஸித்தற்கு யோக்யனல்லன்' என்று தன் ஹர்த்தாவினுக்கு ரஹஸ்யமாக அறிவிப்ப, விசாரமூடனாகிய விஷ்ணுயரனும் அதனைக் கேட்டு மிகவுங் கோபித்து, §வித்யுத்தும்ஷ்ட்ரன்முதலாகிய ஐந்நூறு குமாரரை ஏவி, 'இவனை யாதானும் ஒரு உபாயத்தால் வயிப்பீராமின்' என்ன,

---

* காஞ்சனமாலை அனுராகம் கொண்டு ப்ரஜ்ஞப்திவித்யையைக் கொடுத்தாள் 72: 75, 7.

† சாரணரிருவர். 72: 79.

‡ ஸஞ்ஜயந்தமுனிபுராணங்கேட்டு. 72: 80, 81.

§ வஜ்ரதாடன். கன். நே. 7: 135. வச.

‖ ஐம்பதின்மர் என்று. கன். நே. 7: 134. வச.

*அவர்களும் அவனைக் கொடுபோகி ஒருவநமஹநத்துட் புக்கு, அவனை வஞ்சிப்பான்வேண்டி அமிர்திளரிகின்றதொரு குழியினைக் காட்டி, 'இதனுள் வீழவல்லவன் வீரபுருஷனுகுவன்' என்ன, குமாரனும்மிர்மயனுகி அதனுட் புகப் பாய்தலும், அதனுள் வலிப்பதொரு தெவதை ஏற்றுக்கொண்டு ஸ்வர்ணவஸ்த்ரஹஷணுதிகளால் பூஜிப்பப் [1]புறப்பட்டபின் விஸ்மித ராகிக் கொண்டுபோகி, 'இந்த மேஷபர்வதம்என்னும் பர்வதங்கள்நடுவுட் போக வல்லவன் வீரன்' என்ன, குமாரனும் அதனிடையே போக, அந்தப் பர்வதங்கள் மேஷரூபத்தாற் பாயப் புகவும் மேஷங்களைப் பிடித் தடர்க் கின்ற குமாரனைக் கண்டு அங்கே வலிப்பதொரு தெவம் விஸ்மிதப்பட்டு, திவ்யமாகிய மகரகுண்டலங்கள் இரண்டு கொடுப்ப, புறப்பட்டபின், போகி, வராஹகிரி என்பதொரு பர்வதத்து விலவாரத்துநின்றும் புறப்படுகின்ற வராஹத்தை அவர்கள் காட்ட; அதனை †மஸ்தகத்தைப் பிளந்து வந்த குமாரனைக் கண்டு ஒரு தெவம் விஜயவொஷம் என்னும் ஸங்வத்தினை-யும் மஹாஜாலத்தினையுங் கொடுப்ப, பெற்றுப் புறப்பட்டபின், போகி, ‡காளமுஹையுள்ளே ஒரு §ராக்ஷஸனுக்கு மாநஹங்மத்தைப் பண்ணிய குமாரனுக்கு ராக்ஷஸன் வ்ருஷஹரணம் என்பதொரு தேரினையும் மணி கவசத்தினையுங் கொடுக்க, போகியபின், ஒருவிதூ்யாதரன் தனக்கு வைரியாயினுனெரு விதூ்யாதரனை இரண்டுவ்ருக்ஷங்களோடே சேர்த்துக் கட்டிப் போகியபின் குமாரன் அவனது வேஷநயினைக் கண்டு, அவன் வாய்பேச மாட்டாது கண்ணுற் அஹரிகையினை நோக்க, குமாரன் அவன்-கருத்தினையறிந்து, அச்$அஹரிகையிற் கட்டிவைத்ததொரு ¶முளிகையினை

---

* குமாரனுடைய ரூபலாவண்யமுதலிய குணங்களை யறிந்து பொருமைகொண்டு மற்றைக்குமாரர்கள் வஞ்சகச்செயல் செய்வாராயினர். கன். நே. 7: 134, வச. 'ஸித்தகூடஜிநாலயத்தின் மாடத்திலுள்ள வித்யைகளைத் திருஷ்டிவிஷமுள்ள சிறந்த பாம்பு காத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதைக்கொன்றால் அவ்வித்யை களை அடையலாம்' என்று குமாரர்கள் சொல்ல, ப்ரத்யும்நகுமாரன் அஞ்சாது புக்கு அடிக்க, அப் பாம்பு வித்யைகளைக் கொடுத்தது என்பது முதலில் நடந்த செய்தி. கன். நே. 7: 135—137 வச. அவர்கள் முன்னமே கோபம் உள்ளவர் என்று. 72:86.

1. புறப்பட.

† ஒருகையால் கோரைப்பல்லைப் பிடித்துக்கொண்டு மற்றொருகையால்அதன் தலையில் அடித்தான் என்று மூலம். 72: 108, 9.

‡ மஹாகாளகுஹை. கன். நே. 7: 139. வச.

§ மஹாகாலன் என்பது பெயர். 72: 111. ஆபீலகாளாஸுரன். கன். நே. 7: 139. வச.

‖ கதாதண்டம் கொடுத்தான் என்று கன். நே. 7: 139. வச.

$ கேடகம் என்று மூலம். 72: 113.

¶ அங்முளியினை என்றும் பாடம். 'இங்கிதஜ்ஞோஹரே:புத்ரோங்குளிகாம் பந்தமோசநீம்' (72:113) என்பது ஹிந்தி மூலம்;உரையில் மோதிரம் என்றேஉளது. கன்னடப்பதிபில் 'புத்ரோ குலிகாம்' என்றுளது.

வாங்கி அவன்கண்ணு ளெழுதுதலில் வைய்யத்தினீங்கிய விஶ்ராயரன் உபகாரஞ் செய்த குமாரனுக்கு ப்ரீதனுகி, ஸுரேந்த்ரஜாலமும் நரேந்த்ர ஜாலமும் என்னும் *ப்ரஸ்தரவித்யையினைக் கொடுப்ப, போகியபின். ஸஹஸ்ரமுவம் என்பதொரு நாமஹவநத்துக் குமாரன், விஜயவொஷம் என்னும் ஶங்வத்தினை யூதுதலும் அந்த யுவதி கேட்டு நாமனும் நாமியுமாகிய தெவதைகள் ப்ரீதியினோடு †மகரயுவஜத்தினையும் ‡விசித்ர மாகியதொரு வில்லினையும் நந்தகம்என்னும் வாளினையும் காமரூபிணி என்னும் முஷ்டிகையினையுங் கொடுப்ப, கொண்டு போகியபின், ஒரு விளா-மரத்தினைத் துளக்குதலில் அங்கே நிற்பதொரு தெவம் ஆகாஶமமநத் தைப் பண்ணவல்லன இரண்டு மரவடி கொடுப்ப, கொண்டு போயினபின், ஒரு§மரத்தினைத்துளக்க, நாமெந்த்ரன் ப்ரீதனுகித் ||தர்ப்பணமும் தாபந-மும் மோஹநமும் விலாபநமும் மாரணமும் என்னும் அர்வ்யநாம்ங் களையுடைய ஐந்தம்புகளைக் கொடுப்ப, கொண்டு போகியபின், க்ஷீரவநத்து மர்க்கடஸந்நியாநத்து, $முடியும் ஒளஷயமாலையும் ஆதபத்ரமும் சாமர யுமளமும் பெற்று, போகியபின், கதம்வமுவிஎன்பதொரு வாபியில் தெவதை நாமபாஶங் கொடுப்ப, கொண்டுபோகியபின்¶, பாதாளமுவி என்பதொரு வாபியினைக் குறுகுதலும், அவர்கள் 'இவ் வாபியுள்ளே விழுந்தவன் ஸகலஹ்ருவநராஜ்யம் [1]பண்ணுவன்' என்று சொல்லுதலும் அவர்களது கருத்தினை யறிந்து குமாரன் ப்ரஜ்ஞப்திவித்யையால் தனது வடிவிற்றுகியதொரு தெவதையினைவீழ்த்தலும், அவர்கள் 'குமாரன்விழுந் தான்' என நினைந்து கற்களுந் தடிகளும் விட்டெறிந்தபின், குமாரனும் அவர்களது வஞ்சநாப்ரகாரத்தை யறிந்து மிகவுங் கோபித்து, விஷ்ணுஷ் உம்ஷ்ட்ராதிகுமாரர்களைப் பிடித்துக்கட்டித் தலைகீழாக நாற்றிச் சிலையினால் மூடி, அவர்களுள் ஜ்யோதிஷ்ப்ரஹன் என்பானெருவனை 'விஷ்ணுஷ் உம்ஷ்ட்-

---

* ப்ரஸ்தரவித்யையோடு மூன்று வித்யை என்றுளது. 72. 114, 5; மூன்று வித்யைஎன்றே. கன். நே. 7. 139. வச.

† ரத்னவில், நந்தகம்என்னும் வாள், சாமமுத்ரிகை, ஆகாயகமனத் துரிய பாதுகை இவற்றை அடைந்தான் என்று கன். நே. 7. 139. வச.

‡ 'சித்ரவர்ணம். தனுः' என்பது மூலம் 72. 116. 'சித்ரவர்ணம்என்னும் வில்' என்று கன்னடவுரை.

§ பொன்னிற முள்ள மருது என்று மூலம் 72. 118.

|| தபநः என்று ஹிந்தி மூலம். 72: 119; ஐந்துமலரம்பும் கரும்புவில்லும் பலாஹாகிரியின் குஹையில் கிடைத்தன. கன். நே. 7: 139. வச.

$ முடி சாமரம் குடை இவற்றைக் கோலாங்கூலமலையில்அடைந்தானென்று கன். நே. 7: 139. வச.

¶ வேறுபலவும் அடைந்துளான். கன். நே. 7: 139 வச. காஞ்சனமாலை குமாரனைக் காதலித்ததும் அவன் மறுத்ததும் அவள்கணவனிடமுரைத்ததும் கன். நேமியில் காண்க உள.

1. பண்ணும். ‡ இவன் எல்லாருக்கும் இளையவன். 72: 126.

ராஜிவூத்தாந்தத்தினை அறிவிப்பாயாக' என்று காளமம்வரனிடம் போக விட்டிருந்தபின், *அங்கே ஸந்நிஹிதனுகிய நாரதன்முவத்தினுல் ருக்மிணீவாஸுதெவர்கள் தன் மாதாபிதாக்கள்என்ப தறிந்து விஸ்மய-ஹர்ஷ ஸோகத்தினெடுங்கூடி நாரதனுடன்கூடச் சென்று, வஹ்னிய-மாயாயுஜங்களால் காளமம்வரனுக்கு மாநஹங்மத்தைப் பண்ணியபின், தனது அபராயமின்மையினை யறிவித்துக் [1]காளமம்வரவிஜ்யுத்தும்ஷ்ட்-ராஜிகளை உபஜ்ரவத்தை நீக்கி, நாரதன் வரவினை யறிவித்தபின், வ்யஜஹரயம் என்னுந் தேரில் ஏறி ஆரவதி ஏறப் †போகின்றவன், நாரதமுவத்தால் பூர்வஹவஸம்பந்யமும் அறிந்து ஹாஸ்திநபுரங் குறுகுதலும், ஊர்யோ யநனுக்கும் [2]ஜலயி என்னுங் தெவிக்கும் புத்ரியாகிய உதயி என்னுங் கந்யகையினை [3]ஹாதுகுமாரனுக்குக் கல்யாணவியியாற் கொடுப்பான்வேண்டி உத்ஸவம் பண்ணுகின்றவரைக் கண்டு, குமாரன் ப்ரஸ்தரவிஜ்யையினுல் ‡நாரதனை ஒரு மஹாஸிலையினையிட்டு மூடி வஹ்ன ஜநங்களுக்கும் விஸ்மயத்தினைப் பண்ணி, நாரதனெடுங்கூடப் போகி மயுராபுரிஸமீப மடைதலும், பாண்டவர்கள் தம் புத்ரியினை ஹாதுகுமார னுக்குக் கொடுப்பான்வேண்டிப் போகின்றவர்களைக் கண்டு, குமாரன் வ்யாயருபத்தால் §சிலைபிடித்துச் சென்று உபத்ரவம்பண்ணி, முன்புபோல் நாரதனை மறைத்துப் போகி, ப்ரஜ்ஞப்திவிஜ்யையால் ||வாநரரூபங் கொண்டு ஸத்யபாமையுத்யாநத்தை அழித்தும், அவளது வாபியில் ஜலத்தை நிஸ்மோஷமாகக் கமண்டலுவின் முகந்து வற்றப்பண்ணியும், கும்பகாரன்வடிவுகொண்டு ஒரு மகடைமேற் குயக்கலம் நிறைத்துச் சகடையை முன்னேக்கியும் பின்னேக்கியும் கழுதையினையும் கிடாயினையும் பூட்ட, அவை முன்னும் பின்னும் வலிப்ப, மொபுரஆரத்தாற் புகுவார் போதுவாராகின்ற ஜநங்களுக்குச் சித்தவ்யாகுலத்தைப் பண்ணியும், $அம்பஷ்ட்டன்வடிவுகொண்டு ¶'காதுவைக்கை முதலாகிய சிகித்ஸா-க்ரியையில் யானே நிபுணன்' என்று வொஷித்தும், ஹாதுகுமாரன்விவா-

---

1. காளமம்பரனுக்கும் அரிருத்தனுக்கும் கடும்போர் நடக்கையில் நாரதன் வந்து சமாதானஞ் செய்து போரை நிறுத்தினுன். காஞ்சனமாலை தீக்ஷித்தாள். கன். நே. 7: 154. வச—158. வச. * காளமம்பராஜி.

† நாரதனுடு போகின்றவன் என்று மூலம். 72: 133.

2. ஜயவதி. 3. ஸுஹாது என்று பாடம். பாது என்று மூலம். 72: 135.

‡ நாரதனை ஆகாயத்தில் தேரில் வைத்துவிட்டு, நாவிதனுருக்கொடு வந்து கன்யகையைக் கொண்டுபோய்த் தேரில் வைக்க நாரதன் வாழ்த்தினுன். கன். நே. 7: 167—9 வச.

§ சிலரைப்பிடித்து. சிலைபிடித்து என்பதே மூலத்திற்கு ஒத்தது. 72: 138; சுங்கம் தரவேண்டுமென்று போர்புரிந்தான். கன் நே. 7. 176, வச,

|| உததியை அனுப்புதற்கு விடுத்த மந்திரியின் உருக்கொண்டு. கன். நே. 7: 180. வச. $ வைத்யன்வேஷம் என்று மூலம்: 72: 143.

¶ அறுந்தகாது சேர்க்கை என்று மூலம். 72: 143.

ஹார்யமாக வந்த கந்யகைகளுக்குச் சில க்ரியைகளைச் செய்யப்புக்கு ஸகல ஜநங்கட்கும் பரிஹாஸம் பண்ணியும், ஸத்யஹாமைஹவநத்துள் *வ்ருஷ ப்ராஹ்மணவேஷயாரியாகிப் புக்கு ஸத்யஹாமையால் கொடுக்கப்பட்ட ஹோஜநஶாநங்களைக் கைக்கொண்டு, கூஶல்லகவேஷயாரியாகி கூஶத் பீயிதனாகி ருக்மிணீமஹாதெவிஹவந மடைந்து அவளாற் கொடுக்கப் பட்ட மோதகாஶிஹோஜநங்களைக் கைக்கொண்டு இருப்ப, உபவநத்துச் சம்பகங்கள் அகாலத்திற்[1]புஷ்பித்தலாலும், ஸகலகோகிலங்களும் கூவுதலாலும், †மூங்கையாயினாளொருத்தி பேசுதலாலும், இவைகள் குமாரன் ஸந்நிஹிதனாகாலத் துளவாகுமென்று நிமித்தஜ்ஞவசநம் உண்டாதலாலும் ருக்மிணி விஸ்மிதையாகி, குமாரன் உத்பன்னயினபின் பதிநாறு ஸம்வத்ஸரஞ் சென்றதனாலும், நாரதமுவத்தால் விசித்ரவிஷ்ணுசரிதங்களைக் கேட்டனளாதலாலும், 'இவையெல்லாம் குமாரனது செயல்' என்று ஆஶங்கித்து, 'ஐயனே, நீ ப்ரத்யும்நகுமாரனோ?' என்று வினவ, குமாரனும் தனது ஸ்வஹாவவேஷங் கைக்கொண்டு நமஸ்கரிப்ப, ருக்மிணியும் அதிப்ரீதையாகியபின், ருக்மிணியது சித்தாஹிலாஷத்தை யறிந்து, உத்பத்திஸ்திதிஸம்ஹாரங்களுக்கு அநுரூபமாகிய பாலவேஷங்களைக் கைக்கொண்டு, அவ்வவ் பாலகரீடைகளால் மாதாவின் மநோரதத்தினைப் [2]பூரிப்பித்தபின்,† குமாரன் ஒரு மேஷவடிவு கொண்டு வாஸுதெவனைச் சென்றடர்த்துப், விஷ்ணுவேஷத்தாற் சென்று பலதெவனை அஹிஹவித்தும், §ருக்மிணீமஹாதெவியினை 'மறைந்திருப்பாயாக' என்று சொல்லி, ப்ரஜ்ஞப்திவித்யையால் ருக்மிணீரூபத்தை விமாநமேற்றிக்கொண்டு போதலும், வாஸுதெவன் குபிதனாகி பலத்தோடுஞ் சென்று யுத்தம் பண்ண, குமாரனும் நாரேந்த்ரஜாலவித்யையால் ஸஹஸா-

---

* 'வ்ருஷ' என்னும் விசேடணம் மூலத்தில் இல்லை. 72: 144.

1. புஷ்பத்தாலும்.

† 'மூங்கை...பேசுதலாலும்' என்பது மூலத்தில் இல்லை, 72: 149.

2. பூரித்தபின்.

‡ இதன்பின், நாவிதனொருவன் வந்தான் என்று மூலத்தில் உளது. 72:154 நாவிதன் வந்து ருக்மிணியை நோக்கி, தாங்களும் ஸத்யபாமையுங் கருவுற்றிருத்தலைப்பற்றி க்ருஷ்ணபிரான் விநயந்தரமுனிவரிடம் விஞ்ஞபியபோது, நீங்களிருவீரும், 'முதலிற்பிறக்கும் பிள்ளை, தன் கல்யாணகாலத்தில், முதலிற் பிள்ளை பெறுதவரின் தலைமுடியை வாங்கிக்குளிக்கவேண்டும்" என்று பேசினீர்களாம். அதற்காக என்னை ஸத்யபாமை அனுப்பினாள்' என, குமாரன் தாயை நோக்கி 'இஃது என்?' என்று வினவ, அவள், 'நீயே முதலிற்பிறந்தவன்' என்று முன்னிகழ்ந்ததைக் கூறினாள். உடனே அவன் நாவிதனை விகாரப்படுத்திப்போகினான் என்று மூலம். 72: 154—160. பின், வாஸுதேவனுருக்கொண்டு விதூஷகனை அஞ்சுவித்தான்; நெடியனவாய தன் அடிகளால் ஜரன் என்னும் பிரமுகனை அஞ்சுவித்தான். 161 கிருஷ்ணனுருக்கொண்டு இருந்த அகிருத்தன்; ஸத்யபாமை விடுத்தவர்களில் முன்மயிரை அரிந்து அவர்கையில் கொடுத்து விடுத்தான். கன் நே. 7: 191. வச.

§ இது கன். நேமியில் இல்லை.

ப்ரகாரம் மாயாயுஜ்ஞ் செய்து ஜயித்தபின், ஸந்நிஹிதனாகிய நாரதன், 'என்னே பிதாபுத்ரர்கள்ப்ரயோஜநம் இருந்தவாறு!' என்று சொல்ல, ப்ரீதராகிய பலதெவவாஸுதெவர்களைக் குமாரன் ஸ்வவேஷத்தினால் பாதங்களிலே வீழ்ந்து நமஸ்கரித்துக்கிடப்ப, அவர்களும்(அவனை)எடுத்து ஆநந்தாஸ்ருவெள்ளத்தாற் குமாரனை அபிஷேகம் பண்ணி ஆலிங்கநம் பண்ணியபின். குமாரன் மதுஹஸ்திமேல் ஏற்றிக்கொண்டு மஹோத்ஸவத்தினோடும் நகர மடைந்தபின், ஸத்யபாமைபுத்ரனாகிய பாநு-குமாரனுக்கு விவாஹார்யமாகக் கொண்டுவந்த முன்சொன்ன கந்யகைகளை ப்ரத்யும்நகுமாரனுக்கு விவாஹவிதியாற் கொடுத்து இனிது செல்கின்றகாலத்து, ஸ்வர்காவாஸியாயினை ஒருவன் வந்து வாஸுதெவனுக்கு [1]இன்னாளாற் புத்ரனாகிப் பிறக்கும் என்று நிமித்தஜ்ஞவசநமுண்டாதலில், அதுகேட்டு ஸத்யபாமை, 'அன்று தன்முறை யாக வேணும்' என்று வாஸுதெவனை வேண்டிக்கொள்ள, அவனும் உடம்பட்டனன்.

இதனை ப்ரத்யும்நகுமாரன் அறிந்து *ருக்மிணிக்குச் சொல்ல, அவள் ஸம்வதியாமையில் ஜாம்பவதிக்குச் சொல்லித் தன் காமரூபிணி முதிர்கையினைக் கொடுப்ப, ஜாம்பவதியும் அதனது ப்ரபாவத்தால் ஸத்யபாமைவடிவுகொண்டு சென்று அற்றைநாள் †வாஸுதெவனொடு வஸித்தலில் அவளுக்கு முன்சொன்ன க்ரூரன் ஸம்பவன்என்னும் புத்ரனாகிப் பிறந்தனன். ஸத்யபாமைக்கு ஸுபாநுஎன்பானொரு புத்ரன் பிறந்தனன்.

இவ்வண்ணம் பூர்வகृத புண்யபரிபாகத்தால் வாஸுதெவன் [2]புத்ரமித்ரகளத்ராதிவைபவஜநங்களொடு இனிது செல்கின்றனன் [3]என்று ஹரிவாக் அருளிச்செய்ய, கேட்டு, பலதெவாதிகள் அதிப்ரீதராகி நமஸ்கரித்து விடைகொண்டு போயினர்.

மற்றொருநாள் பலதெவன் ஹரிவாணை நமஸ்கரித்து, 'ஹரிவாதே, வாஸுதெவனுக்கு ராஜ்யம் இதன்மேல் எத்தனை வர்ஷஞ் செல்லும்?' என்று வினவ, ஹரிவாதும் அருளிச்செய்வார்:

இதன்மேல் பன்னிரண்டு ஸம்வத்ஸரஞ் சென்றபின் மயாநிமித்தமாகி ஸீபாயநகுமாரனால் த்வாரவதி அழியும். ஜாத்குமாரனால் வாஸுதெவனுக்கு லோகாந்தரமமநமாகும்.

---

1. இந் நாளால்.

* ருக்மிணி, ப்ரத்யும்நனை நோக்கி, 'இக்குழந்தையை ஜாம்பவதி பெறுமாறு செய்' என்றாள். 72: 172.

† அப்பொழுது ஸத்யபாமை வந்து அறிந்து முனிவொடு சென்று, மறுநாள் கிருஷ்ணனை விளவ, அவன் நடந்தன நவின்றான். கன். நே. 8: 37, 8. வச.

2. புத்ரகளத்ராதி. 3, என்று ஹரிவாதும்.

இதன்முன் அதீதராகிய வாஸுதெவர் எண்மரும் இக்ஷ்வாகுவம்ஸ காஸ்யபமொத்ரத்துட் டோன்றினர். கிருஷ்ணன் ஹரிவம்ஸத்து மௌதமமொத்ரத்துட் டோன்றினன். இவன் பன்னிரண்டு ஸம்வத்ஸரத்தாற் குறைந்த ஆயிரம்ஸம்வத்ஸரம் அர்யசக்ரவர்த்திஸம்பத்தினை அநுபவித்தனன். இதன்மேல் ஆயுஷ்யம் ஷண்மாஸாவஸேஷமாகியபின், தெவதைகளும் ரத்நங்களும் அப்ரதக்ஷிணமாக வந்து விட்டுநீங்கியபின், அந்த்யகாலத்து *ப்ரயமநரகத்து ஸாமுதாயமகாலம் உறவ மநுபவித்துப்போந்து தீர்யகரனுகுவன். வலதெவனுகிய நீயும் வாஸுதெவனியோமுமோகபீதினுகி ஹிரண்யார்யமுநி யொயிக்க, தீக்ஷாப்ராப்தனுகியபின், அந்த்யகாலத்து மாஹேந்த்ரகல்பத்து ஸப்தஸாமுதாயம காலம் அமரஸுவம் அநுபவித்துப்போந்து இங்கே தீர்யகரபதம் அடைகுவை என்று ஹரிவாக் அருளிச்செய்தபின், ஸீபாயநகுமாரன் யாரவதீவிநாசத்தைப் பரிஹரிப்பான்வேண்டி ஜிநதீக்ஷாப்ராப்தனுகி தெவாந்தரம் அடைந்தனன். ஜரத்குமாரனும் வாஸுதெவவிநாசத்தைப் பரிஹரிப்பான்வேண்டிக் கௌசாம்பீநகரத்து அரண்யத்திலே சென்றிருந்தனன்.

வாஸுதெவனும் பரிமுக்தீத ஸம்யக் உர்சநத்தனுயினும் முன்பெ நரகாயுஷ்யபந்யம் உண்டாதலில், 'ஸர்வஸங்முபரித்யாகத்தில் அசக்தனுகிய யான் தீகேஷாந்முவராயினுரை நிவாரியேன்; தீகிஷிப்பார் தீகிஷிக்க' என்று வொஷணை பண்ணியபின், ப்ரதீயும் நகுமாராதிகளும் †குக்குர்யாதி தெவிகளும் வாஸுதெவனை விடுத்துப் போகி ஸம்யமங் கைக்கொண்டனர்.

ஸீபாயநமுநி நிதாநம் பண்ணியபின் ஸம்ஹவனும் அநிருதனும் ஸம்யதராகி ப்ரதீயும்நமுநியோடுங்கூட ஊர்ஜயந்தபர்வதகூடத்ரயத்து ப்ரதிமாயோமயாரிகளாகிநின்று கேவலஜ்ஞாந மடைந்தனர்.

நேமிஹட்டாரகரும் நாநாதெஸங்களிலும் யர்மாம்ருதம் வர்ஷித்து, பல்லவதெஸ மடைந்து ஸடவஸரணமண்டலத்தோடும் எழுந்தருளியிருப்ப; முன் ஹரிவாம்ஸால் அருளிச்செய்யப்பட்ட வாஸுதெவவிநாஸாதி வ்ருத்தாந்தங்களெல்லாம் ஆவ்வண்ணம் விளைந்தபின் வாஸுதெவவிநாஸங் கேட்டு நிர்விண்ணராகி, உக்ஷிணமதுரையினின்றும் ‡பாண்டவர்கள் வந்து ஹரிவாதநமஸ்கரித்துத் §தமது பூர்வஹவத்தினை வினவ, ஹரிவாதும் அருளிச்செய்வார்:

---

* மூன்றுநரகத்தில் என்று, கன். நே. 14; 38. வச.

† ஸ்த்ரீகளெல்லாரும் ராஜமதிஆர்யைபால் தீகிஷித்தனர். கன். நே. 14: 67. வச.

‡, § பாண்டவர் மஹாப்ரஸ்தான காரிய மடைந்து, நேமிஸ்வாமியை வினவ அவர் அருளிச்செய்கின்றார் என்பது மூலம். 72: 141—4.

ஜம்பூத்வீப ஹாதகீகண்டத்து அங்முவிஷய சம்பாநமரத்துக் குருவம்ஸாயிப்தி*மேவவாஹநன். அந்நமரத்து †வ்ராஹ்மணன் ஸோம தெவன். வ்ராஹ்மணி ‡ஸோமிலை. இவர்கட்குப் புத்ரர் ஸோமதத்தனும், ஸோமிலனும், ஸோமஹூதியும் என மூவர். இவர்கள்மாதுலன் அமீ ஹூதிக்கும் § அமீ ஹிலைக்கும் புத்ரிகள் யநஸ்ரீயும் மித்ரஸ்ரீயும் நாமஸ்ரீயும் என மூவரும் [1] முறையே ஸோமதத்தாதிகட்குப் பத்நிகளாயினபின், ‖ ஸோமதெவன் ஸம்ஸாரவிரக்தனாகி தீக்ஷித்தனன்.

மற்றொருநாள் யர்மருசிகள் என்பாரொரு தபோயநர் சர்யா மார்க்ராயநாக வந்து நகரம் ப்ரவேசிக்க, ஸோமதத்தன் எதிர்-கொண்டு, கநிஷ்஠ன்ஹார்யையாகிய $ நாகஸ்ரீயினைத் 'தபோயநர்க்கு [2] அமுது [3] கைப்படுத்து வருவாயாக' என்று நியோகித்தபின், அவளும் என்னையே என்றும் நியோகிப்பன்' என்று மிகவும் கோபித்து, தபோ-'யநர்க்கு விஷமிஸ்ரமாகிய ஆஹாரத்தினைக் கொடுத்தனள். தபோயநரும் ஸந்ந்யாஸவ்ரியால் ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து ஸர்வார்யவிஜியினை அடைந்தனர். நாகஸ்ரீ செய்த அதிக்ரமத்தினைக் கேட்டு ஸோமதத்-தாதிகள்மூவரும் ¶ வருணகுருஸமீபத்தே தீக்ஷிப்ப, யநஸ்ரீமித்ரஸ்ரீகளும் குணவதியென்னும் ஆர்யாங்முநஸமீபத்தே தீக்ஷித்து, ஐவரும் அந்த்ய-காலத்து ஆராதிக்கல்பத்து ஸாமாநிகதெவராயினர். நாகஸ்ரீயும் பாப-கர்மத்தால் யமப்ரபெ என்னும் ஐந்தாம்நரகத்துப் பதினேழு கடற் காலம் மஹாதுக்கங்களை யநுபவித்துப் போந்து, ஸ்வயம்ப்ரபத்வீபத்தே ஒருஷ்டிவிஷமாகிப்பிறந்து த்ருதீயநரகத்து மூன்றுகடற்காலம் துக்க மநுபவித்துப் போந்து, த்ரஸஸ்தாவரங்களுள் இரண்டுகடற்காலம் பிறந்து, சம்பாநமரத்தே ஏ சண்டாளனாகிப் பிறந்து ஸமாதிகுப்த

---

* மேகரதன் என்று. கன். நே. 14: 113.

† மந்த்ரிஸோமன். கன், நே. 14: 114.

‡ ஸோமை. கன். நே: 14: 114.

§ அக்நிலை. கன். நே. 14: 114. வச.

1. முறையாலே.

‖ அரசனுடு ஸோமன் முதலியோர் திக்ஷித்தனர். கன்: நே. 14: 117 வச:

$ இவள் தவிர, மற்ற இருவரும் வனவிஹாரத்துக்குப் போயிருந்தனர். கன். நே. 14: 118. வச.

2. அமிர்து. 3. கைப்படுத்த.

¶ வருணபர்வதத்தில் சாரணரிருவர் வர அவரை வணங்கித் தீக்ஷித்தனர். கன். நே. 14: 122. வச.

ஏ சண்டாளியாகப்பிறந்து என்று மூலம். 72. 241. கன். நே. 14: 126.

தபோநர்ஸமீபத்தே மயாமஹ்யுமாம்ஸநிவ்ருத்திவ்ரதம் கைக்கொண்டு, அந்த்யகாலத்து அந்நமரத்தே *ஸுவர்ய்யாவைர்ய்யனுக்கும் யந-ஜெவிக்கும் உர்முர்ய்யிர்கிய ஸரீரத்தினையுடைய ஸுகுமாரிளன்னும் புத்ரி யாயினள்.

அந்நமரத்தே யநஜெவன்னென்னும் வைர்யனுக்கும் †அஸோக-த்தைக்கும் புத்ரர் ஜிநஜெவனும் ஜிநதத்தனும் என இருவர். இவருள் ஜிநஜெவனுக்கு ஸுகுமாரியை வர்யாஜநங்கள் கல்யாணவிர்யாற் கொடுப்ப ரென்னும் வார்த்தையினைக் கேட்டு ஜிநஜெவன் வெறுத்து ஸுவ்ரதமுநிஸமீபத்தே தீக்ஷித்தனன்.

ஜிநதத்தன் வர்யாவசநத்தை மறுக்கமாட்டாது கல்யாணமாத்ரத்தைப் பண்ணியபின் அவளை ஸ்வப்நத்திலும் ஸ்பர்ஸித்திலன். ஸுகுமாரியும் அவனது வெறுப்பினை யறிந்து தன்னையே நிந்தித்து நோன்புகளோடுகூடிச்செல்கின்றகாலத்தொருநாள், ‡இருவர் ஆர்யாங்முடைநகளொடுகூட ஸுவ்ரதைளன்னும் ஆர்யாங்முடை ஸுகுமாரிஹ்ருஹ மடைதலும், அவளும் அவரை நமஸ்கரித்து, [1] அவருள் ஆர்யாங்முடைநகளை நோக்கி, ‘இவர்கள் தீக்ஷித்ததற்குக் காரணம் என்?’ என்று [ஸுவ்ரதையை]வினவ, §அவருஞ் சொல்லுவார்:

இவ் விருவரும் பூர்வஹவத்து ஸௌர்மேந்ரனுக்கு விமலையும் ஸுப்ரஹெயும் என்பார் ஜெவிமார். இருவரும் நந்தீஸ்வரமஹாபூஜையில் ஸம்ஸாரவிரக்தசித்தத்தினராகி, ‘யாம் மநுஷ்யஜந்மப்ராப்தியில் தபஸ் சரணம் பண்ணுவோம்’ என்று பரஸ்பரம் ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணி, ஜீவிதாந்தத்து ஸாகேதநமரத்து ஸ்ரீஷேண நரபதிக்கும் ஸ்ரீகாந்தைக்கும் ஹரிஷேணையும் ஸ்ரீஷேணையும் என்னும் புத்ரிகளாகி, யௌவந ஸமயத்து ஸ்வயம்வரமண்டபத்துக் கல்யாணஸமயத்து ஜாதிஸ்மரணத்தினால் விரக்தைகளாகி, தீக்ஷித்தனர் என்று ஆர்யாங்முடை நகள்) சொல்ல, கேட்டு, ஸுகுமாரி வைராக்யத்தால் தீக்ஷித்தபின், ஒருநாள், வஸந்தஸேநைநன்னுங் முணிகையைப் பலரும் அலங்கரித்து உபலாளிக்கின்றமை கண்டு, ‘யானும் இவ்வண்ணம் பலராலும் விரும்பப்படுவேனுக’ என்று

---

* ஸுவ்ர, மஹாவி தனதை. கன். நே. 14: 129. வச.

† யஸோதத்தை. கன். நே. 14: 129. வச:

‡ பலர் என்றுளது. 72: 249.

1. இருவருள் என்றும் பாடம். ‘இவர் இருவரும் தீக்ஷித்ததற்குக் காரணம் என்?’ என்று விஞவிஞள் என்று. 72; 250.

§ கூறுந்தி (ஸுவ்ரதை) சொல்கிறாள்: 72: 250.

‖ விமலமதி. கன். நே. 14: 130 வச.

நிஷாதம் பண்ணி, ஜீவிதாந்தத்து ஆரணுச்யுதகல்ப[1]வாஸியாகிய ஸோம ஸுதிக்கு தெவி யாயினள்.

இவருள் ஸோமதத்தாதிஸுராதாக்கள்மூவரும் போந்து ஜம்வுஸீபகுருஜாங்முலவிஷய ஹாஸ்தி நபுராயிபதி பாண்டுராஜனுக்கும் குந்தி-தெவிக்கும் யுயிஷ்டிரனும் ஸீமஸேநனும் அர்ஜுநனும் என்னும் புத்ர ராயினர். யநஸ்ரீமித்ரஸ்ரீகள் மாதி தெவிபக்கல் நகுலனும் ஸஹதெவனும் என்னும் புத்ரராயினர். ஸுகுமாரி காம்பில்யநமராயிபதி துருபதன்-என்னும் ராஜாவுக்கும் யுரசரெயென்னுந்தெவிக்கும் தெளபதெ என்னும் புத்ரியாகி, ரூபயௌவநகலாமுணங்களால் நிறைந்த இவளை துருபதநரபதி கண்டு 'புத்ரியிநை யாவர்க்குக் கொடுத்தும்?' என்று மந்த்ரிகளை வினவ, அவர்களும் 'பாண்டவர்க்கு [2]யோநீயையாவள், அவர்களுக்குக் கொடுப்பது. அதுவும் ராஜாக்களோடு அவிரோய ப்ரகாரமாக ஸ்வயம்வரவிதியாற் கொடுப்பது' என்றனர்.

அதற்பின், ஸ்வயம்வரவிதாநபூர்வகமாக ஸகலநரபதிகளும் ஸ்வயம்வரமண்டப மடைந்தபின் தெளபதெ அர்ஜுநன்மேல் மாலையிட, அவள் கல்யாணவிதியாற் கொடுக்கப்பட்டனள்.

இவ்வண்ணம் பூர்வகுத புண்யபரிபாகத்தால் இஷ்டவிஷய காமபோகங்களை அநுபவித்துச் செல்கின்ற நீங்கள் பீபாயநன் வரவதியினை உணர்த்தமையும், ஜரத்குமாரன் †வாஸுதெவவிநாசம் பண்ணினமையும், பலதெவதீக்ஷாபிநையுங் கேட்டு நிர்விண்ணராகி, வந்தீர் என்று நேமிஸ்வாமி அருளிச்செய்ய, கேட்டு ஸம்ஸாரவிரக்தராகி, அநேக நரபதிகளோடுகூட தீக்ஷாப்ரபாவத்தராயினர். குந்தியும் மாதியும் ஸுபதெயும் தெளபதெயும் [3]ராத்ரிமதிகள்ஸமீபத்தே தீக்ஷித்து, அந்த்யகாலத்து அச்யுதகல்பத்துட் சென்று போந்து, முக்திபதம் அடைகுவர்.

பாண்டவராகிய தபோயநரும் தபஃப்ரபாவத்தால் ஜிநப்ராப்த-ராகி ஸமவாதுடன் விஹரித்துச் செல்கின்றகாலத்தொருநாள், ஸுராஞ் ஜயபர்வதத்தே ஆதபயோகயாரிகளாகி நிற்ப, துர்யோதநன்மருமகன்

---

1. வாஸிகளாகிய.

2. யோதெயை அவர்களுக்கு.

* துர்யோதனன், பாண்டவர்களை அரக்குமாளிகையிற் கொல்ல முயன்றது முதலியன மூலத்தில் உள. 72; 201—6.

† க்ருஷ்ணன் இறந்தது கௌஸாம்பிவனத்தில். 72: 221.

3. ராஜிமதி.

* சூர்யவரன்என்பான், மாதுலவயம் பண்ணினமையில் மிகவும் கோபித்து வந்து, மகுடகடகாதி ஆபரணங்களாக. இரும்பினைற் செய்து அதி மயமாகக் காய்த்தி, அவர்கள் அங்கங்களுள் ஆபரணங்களாகச் சேர்த்தி மஹோபஸர்கம் பண்ண, தபோதனரும் உபஸர்கத்தினல் தளர்வின்றி ஸுக்லயாநத்தால் ஸகலகர்மக்ஷயஞ் செய்து முக்திபதம் அடைந்தருளினர். நகுலஸஹதெவர்கள் தபஃப்ரபாவத்தால் ஸர்வார்தஸித்தியினை அடைந்தனர்.

நைமிஷட்டாரகரும் அறுநூற்றுத்தொண்ணூற்றொன்பது ஸம்வத்ஸரமும் †பத்து மாஸமும் நாது நாளுமாகிய கேவலிகாலமெல்லாம் ஸஹர்மோபதெஸம் பண்ணியருளி, அந்த்யகாலத்து மாஸமாத்ரகாலம் விஹாராதிகளை நீங்கி, ஊர்ஜயந்தபர்வதத்து ஐந்நூற்றுமுப்பத்துமூவர் தபோதனரோடுங்கூட ஆடிமாஸத்து ஸுக்லபக்ஷ ஸப்தமீபக்கத்து, சித்ரா நக்ஷத்ரத்துப் ‡பூர்வாத்ரத்து அவாதிகர்மக்ஷயஞ் செய்து முக்திபதம் அடைந்தருளினர்.

அய, நைமிஷாரண்யபதிநீர்யஸ்தாநகால ப்ரவர்தகனாகிய §பன்னிரண்டாம்ஸகலசக்ரவர்த்தியை ஸூதர் உத்தனது சரிதம் சொல்லுதும்.

ஜம்பூத்வீப ஹரதக்ஷேத்ர காஸீவிஷய வாராணஸீநகரத்துச் சண்டாளபுத்ரர் சித்தனும் ஸம்ஹிதனும் என்பார் இருவர் அதிஸுந்தர ஸுகுமார ஸரீரத்தராகி,[1] மாநவிதாபிபுணராகி, ஸர்வஜநவிஹ்வலமதராகி வர்த்திக்கின்றகாலத்து, ஸர்வஜநங்களும் 'இவர்கள் சண்டாளகுலத்தினராதலில், நகரத்து வர்த்திக்கப் பெறார்' என்று நிந்தித்து அடித்துத் தரத்தியபின், இவர்கள் போகி, தெளாந்தர மடைந்து ஜாதிநிந்தநையினல் நிர்விண்ணராகி, 'ஜந்மாந்தரத்தில் பஹுஜநவிநயஸத்காராதிகளுக்கு யோக்யமாகிய உத்தமகுலத்து ஜநித்தற்குக் காரணமாகிய யோக்ய தபஸ்சரணங்களைப் பண்ணுதும்' என நிணைந்து வ்ரதஸீலாதிகளைக் கைக்கொண்டு விஸ்வஹிதஷ்கரீயிதம்என்னும் நோன்போடுகூடி வர்த்திக்கின்ற (இ)வர்கள், மற்று ஒருநாள், ஹாஸ்திநபுரத்தே சாதுர்மாஸகூபணம் என்னும் யோகத்தினெடுங்கூடி எழுந்தருளியிருந்தார். ஒரு

* சூர்யவன்என்றும் பாடம். சூர்யவரன் என்பது மூலத்திற் கொத்தது. 72: 268. சுயவரன் என்று கன். நேமி. 14: 137 வச, 141.

† ஒன்பது மாஸம் என்று மூலம். 72: 272.

‡ பூர்வாஹ்ணத்தில் என்று கன். நேமி: 14: 143 வச.

§ இச் சக்ரவர்த்தியின் கதை மூலத்தில் 72-ஆம் பர்வத்தின் முடிவில் இரண்டு சுலோகங்களில் (287, 8) கூறப்பட்டுளது.

1. ஸரீரத்தராகி.

தபோயநரை நமஸ்கரித்து, மஹாவிஹவத்தோடும் போகாகின்ற ஹொரீஸ்வரன்என்னும் மஹாராஜாவைக் கண்டு, ஸம்ஹிதன் 'யானும் இவ்வண்ணம் ஜம்மாந்தரத்து மஹாவிஹவாதஹவத்தைப் பெறுவேனுக' என்று நிஶ்சயம் பண்ணினன்; சித்தனும் 'ஸகலகர்மக்ஷயமே தபஸ்சரண ஹலமாவது' என்று கருதினன். இவர்கள் அந்த்யகாலத்து ஸந்ந்யாஸ விதியால் ஶரீரபரித்யாகஞ் செய்து வ்ருஹத்கல்பத்து பத்மமஹல்ம விமாநத்து தெவராகி, ஏகஸாகரோபமகாலம்அமரஸுவம் அநுஹவித்துப் போந்து; ஜம்வ்ஹீப ஹரதக்ஷேத்ரத்து ராஜஹ்ருஹநகரத்து ராஜா [1]நந்ஹநன் என்பான்; தெவி ப்ரஹாவதி; இவர்கட்கு, சித்தனுகிய தெவன் அரிந்ஹமன் என்னும் புத்ரனுயினன். ஸம்ஹிதனுகிய தெவனும் இந்த ஹரதக்ஷேத்ரத்துப் பாஞ்சாலவிஷயத்துக் [2]காம்பில்யநகரத்து ராஜா வ்ருஹ்ம, தெவி *சூளிகி. இவர்கட்குப் புண்யஸ்வப்நதர்ஶநபூர்வகம் ஹஸ்தத்துநாள் வ்ருஹத்தன்என்னும் புத்ரனுயினன்.

இவனுடைய கநகவர்ணத்ததாகிய ஶரீரோத்ஸெயம் ஏழு வில்லள வாகும். [3]இவனுடைய பரமாயுஷ்யம் எழுநூறு ஸம்வத்ஸரம். இவன் இருபத்தெட்டு [4]ஸம்வத்ஸரம் குமாரகாலம் கடந்தபின், ஐம்பத்தாறு ஸம்வத்ஸரம் மண்டலிககாலமாகியபின், பூர்வகுத புண்யப்ரஹாவத்தால் ஸகலசக்ரவர்த்தியாகி ஷட்வண்டமண்டலஸாம்ராஜ்யஸுவம் அநுஹவித்-துச் சென்றபின், இவனுக்கு ஆயுஷ்யம் மாஸாவஶிஷ்டமாக, புண்ய-க்ஷயத்தினுல் ரத்நங்களும் நிதிகளும் இவனை விட்டு நீங்கியபின், ஸப்தம-நரகம் ப்ரவேஶித்தனன்.

பிதாவாகிய வ்ருஹத்நரபதி, மணலர்ஸமீபத்தே தீக்ஷித்து, அந்த்ய-காலத்து ஸநத்குமாரகல்ப மடைந்தனன். சூளிகியும் தீக்ஷிதையாகி ஸௌயர்யகல்ப மடைந்தனள். அரிந்ஹமனும் நமிஹட்டாரகதீர்த ஸந்தாநகாலத்து ஜிநதீக்ஷா[5] ப்ராப்தனுகி, தபஃப்ரஹாவத்தால் முக்தி பதம் அடைந்தருளினன்.

1: நந்ஹநொபன்.

2. காம்பீல.

* சூடாதேவி என்று கன்னட மூலம்; சூலாதேவி என்று ஹிந்தி மூலம்.

72 : 287.

5. இவன்பரமாயுஷ்யம்.

4. வர்ஷம்.

5. ப்ராப்தி பண்ணி.

சக்ரவர்த்திகள் பன்னிருவரும் இக்ஷ்வாகு[1] வம்ஸ காஸ்யப-மொத்ரத்து க்ஷத்ரியர். இவருள், இருவர் ரஸாதலம் ப்ரவேஸித்தனர்; இருவர் ஸ்வர்ம மடைந்தனர்; எண்மர் மோக்ஷித்தனர்.

இதி த்ரிஷ்ஷ்டிலக்ஷணமஹாபுராணஸங்ரஹே அரிஷ்டநேமி தீர்யகர, பத்மநாமவலதெவ கூர்ஷ்ணநாமார்யசக்ரி ஜராஸந்யப்ரதி-வாஸுதெவ, வ ஹூத்தஸகலசக்ரவர்த்திபுராணம், இதும் பரிஸமாப்தம்

வினஸ்தி

---

1. குல.

ஸ்ரீ:

23. பார்ஶ்வநாதஸ்வாமி புராணம்

ஜ்ஞாயமே ஹ்ருஷீ
நநவாதஜஹாஸ்ரீநஜிநீவிஹாமாஜ
கேஷாணீஜ்ஞீஜ நாமः ஸணஜணிகிரணெः
ஜ்ஞாதயஜிஷ்வஸ்ஸ ।
ஹொமஜ்ஞெதுண வவ்ரே யஜவஹத
ஜஹாகெ்ராய ஜெதெதுாவஸமம்
தம் வதெ வாஸ்ஸ்ரீநாயம் விதிதிர
விஜுஸ்ஸ்தெவஜுஜ்ஞாநநெதுழி ॥

*ஈய வாஸ்ஸ்ரீநாயஜிநெஸ்வரவ்ருாண விஜ்ஞம் ஜ்ஞாநீம் கூவ்ராயதெ.

ஜம்வ்ருீப ஹரதகேஷத்ர ஸ்ரம்யவிஷய † பௌஜநபுராயிபதி இக்ஷ்வாகுகுலதிலகன் அரவிந்தமஹாராஜன். இவனுக்கு (ப்ராஹ்மணன்) புரோஹிதன்விஶ்வஹூதிக்கும் அதுங்தரிஎன்னும் ஹார்யைக்கும் புத்ரர் கமடனும் மருஹூதியும் என இருவர். இவர்களிருவர்க்கும் பத்நிகள் வருணியும் [1] வஸுந்ய்ரியும் என்பார்.

மற்று, ஒருநாள் அரவிந்தமஹாராஜன் விஜ்ஜநஸம்மாநமாகிய ஸரஸ்வதீபூஜை பண்ணக் கண்ட மருஹூதி, விஜ்ராஹ்ராஸகுதூஹலனாகிப் பிதாவினுடைய நியோமத்தாற் போகி அயோய்ராநகர மடைந்து, தன் பிதாவினுக்குப் பரமமித்ரனும் ஸகலஶாஸ்த்ரபாரங்கதனுமாகிய அநிஷ்மர்மன்என்னும் புரோஹிதன்பக்கலிலே விஜ்ராஹ்ராஸம் பண்ணுகிற்ப, இப்பால், பௌஜநபுரவர்த்தியாகிய‡கமடன் ஒருநாள் வஸுந்ய்ரியினுடைய ரூபலாவண்யங் கண்டு காமமோஹிதனாகி ப்ராணவியோகாவஸ்தையினை எய்த, ஸ்வஹார்யையாகிய வருணி அதனை யறிந்து ஸ்வஹர்தாப்ராண-வியோகஹேதுத்தால் ஸாபத்ந்யவைரஞ் செல்லாது, வஸுந்ய்ரியினை யாதானுமொரு உபாயத்தால் ஹெஜித்துக் கமடனோடு கூட்ட, அவனும் அவளோடுகூடச் சிலகாலம் ரமித்தபின், விஶ்வஹூதியும் அதுங்தரியுமாகிய

---

* 73-ஆம் பர்வம்.

† போதனபுரம் என்று ஹிந்தி மூலம் 73 : 6.

1, வஸுந்தரை.

‡ கமடன் வஸுந்தரியின் பொருட்டு மருபூதியைக் கொன்றான் என்று 73:11.

மஹாராஜாங்கள் கமண்டலுராசாரங் கேட்டபொழுதே 'ஈசுவரனாகிய உத்தர வாசுங்கள் கேட்டிருத்தலில் மரணம் வரிஷ்டம்' என நினைந்து, ஆத்ம த்யாகத்தினால் லோகாந்தரம் அடைந்தனர். ராஜாவும் அதனைக் கேட்டு இந்த வ்ருத்தாந்தம் ப்ரவ்ருத்தமாகாதவண்ணம் அடக்குவித்து, ஸகல விசுவாஸம்பூர்ணனாகிய மருஹூதியினைப் புரோஹிதபதத்து ஸ்தாபிப் பான்வேண்டி அழைப்பித்து, வாஹ்யமாகியதொரு ஸ்தானத்திலே எதிர்கொண்டு ப்ரியவசநஸம்மாஷணம் பண்ணியிருந்தபின், கமண்-டலுத்யம் என் றறியாதவண்ணம் 'ஸ்த்ரீதூஷ்யாஹிலாஷியாயினனுக்கு உண்டம் என்?' என்று மருஹூதியை வினவ, அவனும் 'அக்நியிலே வெதுப்பப்பட்ட செப்புப்பாவையைப் புல்லுவித்தலே, கழுதை யேற்றித் துரத்துவித்தலே' என் றிவைமுதலாகிய உண்டங்களை வியித்-தனன். ராஜாவும் அதனைக் கேட்டு 'யதொக்தமாகிய உண்டங்களைக் கமண்டலுக்குச் செய்க' என்று ரஹஸ்யமாக நியோகிக்க, பரிஜநங்கள் அவ் வண்ணஞ் செய்ய, கமண்டலும் அந்த உண்டங்களை யநுஷ்டித்துப் போகி, தெளாந்தரவநமடைந்து தாபஸ னாயினன். ஸம்ப்ராப்த புரோஹிதபதவிஷயனாகிய மருஹூதி அரவிந்தமஹாராஜனுடன்கூட நகர மடைந்து தனது க்ருஹம் ப்ரவேசித்து, அவநதஸகலவ்ருத்தாந்த னாகியபின், தனது மஹாராஜநியோகத்தினாலும் ஸ்த்ரீதாவினுக்கு விளைந்த உத்தரபவாஹஉண்டத்தினாலும் அயிகஷ்டிதனாகி, ஸௌஷ்டிய ஸ்தாநத்தால்: கமண்[1] போயவிடந் தேடிப் போகி, பஞ்சாக்நிமத்-துள் அதிஷ்டாரமாகியதொரு சிலையினை ஏந்திநின்று தபஸ்சரணம் பண்ணு-கின்ற கமண்னைக் கண்டு, 'பூஜ்யபாதனே, நினக்கு விளைந்தவையொன்றும் என்-னால் அறியப்பட்டனவில்லை. ஈண்டு நகரத்தே ற எழுந்தருளவேண்டும், என்று ப்ரார்த்தித்துப் பாதங்களிலே [2] வீழ்ந்தனன்.

வீழ்ததும், கமண்டலும் அநந்தாநுவந்த்யிக்ரோதத்தனாகி, எடுத்த பாறையை அவன்தலைமேல் வீழ்த்தினன். வீழ்த்ததும் மருஹூதியும் ஸரீரம் விட்டுக் *குப்ஜகம் என்னும் பர்வதபார்ஸ்வத்தே ஸல்லகீவநத்து வஜ்ரவொஷம் என்னும் யானை யாயினன்.

கமண்ஸ்த்ரீயையாகிய வருணியும் அயிகஸங்கலேசபரிணமத் தோடு மரித்து ஸல்லகீவநத்துப் பிடியாகிப் பிறந்து வஜ்ரவொஷத்திற்குப் பிடி யாயினள். இப்பால், பௌஷ்கரபுராயிபதியாகிய அரவிந்தமஹா ராஜன் மருஹூதிவ்ருத்தாந்தாதி காரணமாக ஸம்ஸாரவைராக்யமும்

---

1. போயின. 2. விழுந்தான்.

† மலயபர்வதத்தில் குப்ஜகம் என்னும், ஸல்லகிவனத்தில் என்று. 73 : 15.

வந்து ஜிநதீக்ஷாப்ராப்தனாகித் தபஸ்சரணம் பண்ணிச் செல்லாநின்ற நாளகத் தொருநாள், ஸம்மேஷபர்வதம்என்னும் பரிநிர்வாணஸ்யாநம் வந்திப்பான்வேண்டி ஸார்யத்தோடுங்கூடப் போகாநின்று ஸல்லகீவந மடைதலும், ஸார்யவொஷத்தாலே அதிருபிதமாகிய வஜ்ரவொஷமஹஹஸ்தியும் ஸார்யாஹிமுவமாக உடன்றெழுந்து குறுகுதலும் ப்ரதிமாயோமயாரியாகி எழுந்தருளிநின்ற முநிவரனது திவ்யரூபத்தைக் காண்டலுமே ஜாதிஸ்மரணம் வந்து ப்ரஸாந்தரூபத்ததாகி ஆநந்தாஸ்ரூவீழ்தர ஸ்நேஹத்திணெடும் பாராநின்ற வதனைக் கண்டு, * முநிவரனும் அவயிஜ்ஞாநத்தால் அதனது வுத்தாந்தமெல்லாம் அறிந்து, அதன் ஸமீப மடைந்து, 'மருஹூதியே, வஜ்ரவொஷமே, பூர்வகூத [1] கர்மபரிபாகத்தால் திர்யக்ஜாதியிலே ஜநித்தனை. இனி ஸகலஸம்ஸாரஹ்ரவஸம்ஹாரஞ் செய்வதாகிய ஸஜர்மத்திணைப் பரிஹ்ரிப்பாயாக' என்று உபாஸகஜநயோக்யமாகிய அஹிம்ஸாதி ஸகலவ்ரதங்களையும் ரத்நத்ரயத்திணையும் உபதெஸிப்ப, அதுவும் அவையெல்லாங் கைக்கொண்டு அன்றுதொடங்கி அநவரதம் பாபஹீருவாகி, உலர்ந்த சருகும் முறிந்த தழையும் விழுந்த பழமும் முதலாயினவற்றால். ஸரீரஸ்யிதிஸாயநமாத்ரமான, அநவத்யமான அஹபாநங்களைப் பண்ணி நோன்புடன் வர்த்திக்கின்ற காலத்து, ஒருநாள் வேநவதிஎன்னும் நதியுள் தண்ணீர் உண்ணப் புகுதலும் † இளமணல் குளித் தேறமாட்டாது நின்ற [2] அதனைக் கமடதாபஸன் கண்டு, ஆயுஷ்யாவஸாநத்து மரித்து அந்த வநத்திலே குக்குடஸர்ப்பமாகிப் பிறந்து தஹவஸ்யெயிற் கண்டு பூர்வஹவ வைரத்தால் கனன்று கடித்தலும், வஜ்ரவொஷமும் ஸமாயியோடு மரித்து, ஸஹஸ்ராரகல்பத்து தெவனயிற்று. தெவனும் ‡ அஷ்டாஹ்நிகாஸாதரோபமகாலமெல்லாம் அமரஸுவம் அநுஹவித்தபின், ஜம்வூத்வீப பூர்வவிதெஹ புஷ்கலாவதீவிஷய விஜயார்யபர்வதத்து த்ரிலோகோத்தமம் என்னும் நகரத்து விஜ்ரயராஜா விதியுக்மதி என்பான், தெவி விதியுன்மாலை; இவர்கட்கு § ரஸ்மிவேகன்என்னும் புத்ரனாகித் தோன்றினன்.

இவன் ஸம்பூர்ணயௌவநாவஸ்யெயினனாகிச்செல்கின்ற நாளகத் தொருநாள் ஸமாயிகுப்தமுநிவரர்பார்ச்வத்தே யர்மஸ்ரவணநந்தரம் ஸம்ஸாரவிரக்தனாகி தீக்ஷித்து, ஸர்வதோஹத்ராதி நோன்பு நோற்று,

* முநிவரன்—அரவிந்த மஹாராஜன்.

1. கர்மவிபாகத்தால்.

† சேறு என்று மூலம் 73: 23.

2. அதனைக் கண்டு.

‡ கோடாஸாகரோபமம். 73: 24.

§ அக்னிவேகன் என்று மூலம். 73: 27.

* ஹிமகிரியென்னும் பர்வதமலையருகே ப்ரதிமாயோகமகாரியாகி நிற்ப, பூர்வோக்த குக்குடஸர்ப்பம் மரித்து, மஹாப்ரபாவென்னும் பஞ்சம நரகத்துட்டோன்றிப் பதினேழு கடற்காலம் நரகதுக்கம் அநுபவித்து, த்ரஸஸ்தாவரங்களிலே பிறந்துபோந்து, ஹிமகிரிபார்ச்வத்தே மஹா நாகமாகிப் பிறந்து, பூர்வவைரத்தால், ப்ரதிமாயோகமகாரியாகிநின்ற தபோதநரைக் கண்டு மஹாகோபத்தோடு விழுங்குதலும், அவரும் ஸமாதிமரணத்தாற் சென்று அச்யுதகல்பத்துப் புஷ்கரவிமாநத்து அச்யுதேந்த்ரனாயினர். அவ்வழி த்ரிவிம்சதிஸாகரோபமகாலம் இந்த்ரபதம் அநுபவித்துப் பின், ஜம்பூத்வீப அபரவிதேஹத்துப் பத்மவிஷய அஸ்வபுரத்து ராஜா வஜ்ரவீர்யன், தேவி விஜயை; இவர்கட்கு வஜ்ரநாபி என்னும் புத்ரனுகித் தோன்றி, க்ரமத்தாலே சக்ரவர்த்தியுமாகி ஷட்கண்ட மண்டல ஸாம்ராஜ்யபதம் அநுபவித்துச் செல்லாநின்றகாலத்தொரு நாள், க்ஷேமங்கரகேவலிகள்பார்ச்வத்தே யதார்தத்தினை அநுபவித்து ராஜ்யாநுபோகத்தினை வெறுத்து, ராஜாக்கள் பலருடனுங்கூட தீக்ஷிதனாகி, அதிதீவ்ரதபஸ்சரணங்களைப் பண்ணி, ஒருநாள் பர்வதபார்ச்வத்தே ப்ரதிமாயோகம் நின்றருள, முன்சொன்ன மஹாநாகம் மரித்து, பங்கப்ரபாவென்னும் நாலாம்நரகத்துட்டோன்றி, †த்ரஸஸ்தாவரோபமகாலம் தீவ்ரதுக்கம் அநுபவித்தும், த்ரஸஸ்தாவரங்களில் பரிபூர்ணமித்தும், பின்பு குரங்குமன்என்னும் வ்யாதனுகிப் பிறந்து செல்கின்றகாலத்துத் தபோதநரைக் காண்டலுமே, பூர்வவைரத்தால் அதிதுஸ்ஸஹ உபஸர்கங்களைப் பண்ண, முநிவரனும் தைர்யாவலம்பியாகி ஸமாதியில் தளர்வின்றி, ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து, நவக்ரைவேயகத்து மத்யமமத்ரிகத்து ஸுதர்சநவிமாநத்து அஹமிந்த்ரனாயினன்.

அவ்வழி ஸப்தவிம்சதிஸாகரோபமகாலம் அஹமிந்த்ரஸுகம் அநுபவித்துப் பின், ஜம்பூத்வீப ஸீதாதக்ஷிணதடத்துக் கௌஸலவிஷய அயோத்யாநகரத்து இக்ஷ்வாகுவம்ச காஸ்யபகோத்ரத்து ராஜா வஜ்ரபாஹுமஹாராஜன், தேவி ‡ப்ரபங்கரி என்பாள்; இவர்கட்கு ஆநந்தன்என்னும் புத்ரனுகித் தோன்றினன்.

இவன், க்ரமத்தால் மஹாமண்டலிகபதி மெய்தி ராஜ்யம் அநுபவித்துச் செல்லாநின்ற காலத்து, §வஸந்தமாஸ நந்தீச்வர

---

* ஹரிகிரி என்று ஹிந்திமூலம். 73: 29. ஹரிநாம பர்வதம் என்று ஹிந்தியுரை.

† த்ரிவிம்சதி ஸாகரோபமம் என்று மூலம். 73: 36.

‡ ப்ரபாகரி என்று ஹிந்தி மூலம். 73: 43.

§ வஸந்தமாஸம் என்று ஹிந்திமூலம். 73: 44; வஸந்தருது என்று உரை.

திவஸமஹாபூஜை பண்ணி ஜிநாலயத் திருப்ப, ஜிநேந்த்ரவந்த நார்யமாக விபுலமதிகள்என்னுந் தபோதநர் அங்கே எழுந்தருளி ப்ரதக்ஷிணஸ்தவநப்ரணமபூர்வகம் எழுந்தருளியிருப்ப, ஆநந்தமஹாராஜனும் ப்ரணமபுரஸ்ஸரமாக ஸகலஸஜ்ஜநஸ்ரவணநந்தரம், 'ஸ்வாமிகளே, நிஜ-ஹாதஜ-ஹவ்யாபாரமின்றி அசேதநமாகிய ஜிநப்ரதிபிம்பங்களை விஷயமாகச் செய்யப்படுகின்ற [1] பூஜை, புண்யத்திற்குக் காரணமாகின்ற வண்ணம் எவ்வண்ணம்?' என்று வினவ, அவரும் அருளிச்செய்வார்:

'ஹதவந்தர்ஹத்பரமேச்வரனுடைய ப்ரதிபிம்பங்களும் [2] தபோநாநிதிகளும் அசேதநமேயாயினும் புண்யாஸ்ரவகாரணமாகிய ஸுஹபரிணாமங்களுக்குச் சைத்யசைத்யாலயாதிகர்மநஸ்தவநப்ரணமாதிகள் காரணமாதலில், [3] காரணகாரணரூபத்தாலே அவை புண்யகாரணமாகின்றன. தத்விஷயத்தஞ்ச—

*ஜிநேந்த்ரவர்யாம்ஹவே
பூதிகரபூ பவபரிஹாரி
ஹவெ ஸுஹாபிவர்ஹநா
பரகஷேத்ர நாநுதஜ்ஜயா ॥ 52

†காரணமயகாரிணியாக
வவஹாரநயஸாத்யவ்ருக்ஷம்
தத்தத்தாயா விஜ்ஞேயம்
வர்ணயகாரகாரணஜ்ஞை' ॥ 53

என் றருளிச்செய்து, ததவஸரத்திலே த்ரைலோக்யத்துள்ள ஸகலசைத்யாலய வ்யாவர்ணநப்ரஸங்கத்தினாலே ஆதித்யவிமாநத்து ஜிநேந்த்ரவநத்தினை ஸவிஸ்தாரமாக விபுலமதிதபோதநர் வர்ணித்தலும், அயிகாநந்த ஸ்ரஜாபரணஜி ஆநந்தமஹாராஜன் ப்ரதிதிவஸம் உத்யாஸ்தமநங்களுள் தத்ஸமுபமாக நின்று ஆதித்யவிமாநத்து ஜிநப்ரதிமேச்வரரை [4] அர்ச்சநாபுரஸ்ஸரம் அபிவந்தித்து மணிகநகாதிகளால் அந்தர்முதஜிநாலயத்ததாக ஆதித்யமண்டலம் ஸில்பிகளாற் சமைப்பித்து, அஷ்டாஹ்நிகமே சதுர்முகமே ‡ரதாவர்த்தநமே ஸர்வதோபத்ரமே கல்பகவ்ருக்ஷமே என் றிவைமுதலாகிய மஹாபூஜாப்ரபஞ்சங்களை ஸாஸ்த்-

---

1. பூஜை பூர்வ புண்யத்திற்கு.
2. தபோநிதிகளும்.
3. காரணரூபத்தாலே.
4. அர்ச்சநாபுரஸ்ஸரமாக.

‡ ரதாவர்த்தம் என்று மூலம். 73: 58.

* 73: 52.

† 73: 53.

ரோக்தமாக வியியிஞ்ஞ் செய்தலில், அன்றுதொடங்கி ஆதித்யமண்டலம் லோகத்து நமஸ்கரிக்கப்படுகின்றது.

இவ்வண்ணம் வ்ரதசீல பாத்ரஷாநஜிநபூஜாபரனுகிச் செல்கின்ற நாளகத்தொருநாள் ஸபாஷணமண்டபத் திருந்து கண்ணுடித்தலத்து மூவாவலோகநம் பண்ணுகின்றவன், கேஸகலாபத்து ஒரு ஸ்வேதரோமங் காண்டலும் அதுவே காரணமாக ஸம்ஸாரத்தில் விரக்தனுகி, ஜ்யேஷ்ட புத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, ஸமுத்ரமுப்தமுதி [1] பார்ஸ்வத்தே அநேகநரபதிகளோடுகூட தீக்ஷாப்ராப்தனுகி, விஸுஜலஸம்யமீ உர்ஸநாதி ஷோடஸஸஹாவநாகாரண திவஜதீர்யகரநாமமஹாபுண்யகர்மத்த னுகி, உர்யரமாகிய [2] மஹாதபயோமங் கைக்கொண்டு, அந்த்யகாலத்து க்ஷீரவநம் என்னும் வநத்து ப்ரதிமாயோமயாரியாகி எழுந்தருளிநிற்ப, முன்சொன்ன குரங்முவ்யாயன் உபார்ஜிதபாபாதிரேகத்தால் தமஸ்தமஃ ப்ரபெஹ என்னும் ஏழாம்நரகம் புக்கு மஹாதுஃவம் அநுஹவித்துப் போந்து, க்ஷீரவநஸமீபமாகியதொரு பர்வதத்து ஸிம்ஹமாய்ப் பிறந்து திரிகின்றது முநிபதிரூபங் காண்டலுமே மஹாரோஷவிஜ்ரும்ஹிதமாகி ஸ்வஸீர்யாநுரூபமாகிய ஸாயெகளைப் பண்ணுதலும், அவரும் தமது சதுர்விஸாரஃயநத்தில் தளர்வின்றியே ஸரீரபரித்யாகஞ்செய்து ஆநத கல்பத்து ப்ராணதவிமாநத்து ஆநதேந்த்ரனுயினர்.

அய, ஜம்பூத்வீப ஹரதக்ஷேத்ரத்துக் காஸீவிஷய வாராணஸீ [3] நகரத்துஉத்ரவம்ஸகாஸ்யபகொத்ரத்துராஜா விஸ்வஸேநமஹாராஜன்; மஹாதெவி *ப்ராஹ்மீ. ஆநதகல்பத் திருந்த பரமபுருஷன் அவ்வழி விம்ஸதிஸாகரோபமகாலம் இந்த்ரஸுவமநுஹவித்துப்பின், ஷண்மாஸாவ-ஸாநத்து ஸ்வர்மாவதரணஞ் செய்தருளுவன் [4] என்ன, முன்னே, அந்த மஹாநகரத்து நாடோறும் மூன்றரைக்கோடி தநகவர்ஷம் பொழிய, தெவராஜிகள் ஜிநமாதாபிதாக்களை க்ஷீராஸவாதிஜலங்களால் அபி-ஷேகம்பண்ணி, திவ்ய வஸ்த்ராஹரணஊதாஹாராதிகளால் பூஜித்துச் செல்லாநிற்ப, வைஸாவமாஸ கூஷ்ணபக்ஷத்விதீயையில் விஸாவ நக்ஷத்ர-பரார்த்ரத்து மஹாதெவி மஜேந்த்ராதிஸுபஸ்வப்நங்களைக் கண்டு, ப்ரஹ்மதகாலத்து விநயோபசாரஸஹிதமாக விஸ்வஸேநமஹாராஜனுக்கு ஸ்வப்நங்களை யறிவிப்ப, அவதிஜ்ஞாநஸஹிதனுகிய அவனும் தத்பலங்களைச் சொல்லி, 'ஏவம்வியனுகிய ஹரவாந் உனது கர்ஹாவாஸ மடைந்தருளினன்' என்று, ஸ்வஹஸ்தமுவத்தினுல் ஸ்வப்நபலங்களைக் கேட்டு

1. முநிபதிபார்ஸ்வத்தே.
2. மஹாதபோயோமங்.
3. நகராதிபதி உங்ரவம்ஸ.
4. என்ன, அந்த.

* ப்ரஹ்மா என்று ஹிந்திமூலம். 73: 75.

அயிகாநக்ஷத்தினளாகி, ஸ்ரீ ஹ்ரீ முதலாகிய திவ்யஸ்த்ரீகள் நிரந்தரம் ஸேவைபண்ணிச் சென்று நவமாஸ பரிபூர்ணமாகியபின், புஷ்ய மாஸ கருஷ்ணபக்ஷ ஏகாதஶியாள் *விஶாவாநக்ஷத்ரத்து அதில யோகத்து த்ரிஜ்ஞாநயாகிய ஸுவர்ணவர்ணஞ் செய்தருளினன்.

அருளுதலும், அதுபொழுதே ஸவநக்ஷயந்தர ஜ்யோதிஷ்க கல்பலோகங்களுள் யதாக்ரமம் ஶங்க ஹோ ஸிம்ஹ படஹங்கள் முழங்க, அவையே சிஹ்நங்களாக ஸுவர்ணத்பத்தி யறிந்து சதுர்விகெவகெவேந்த்ரர்கள் வந்து, ஸுவர்ணநி, ஜம்வூபீபப்ரமாணமாகி மூப்பத்திரண்டு முவத்தை யுடைத்தாகி, முவம் ஒன்றுக்கு எட்டுக் கொம்பை யுடைத்தாகி—ஆக இருநூற்றைம்பத்தாறு; கொம்பு ஒன்றுக்கு ஒரு பொய்கையாகி—இருநூற்றைம்பத்தாறு; பொய்கை யொன்றுக்கு மூப்பத்திரண்டு கமலபுஷ்பமுமாகி—எண்ணூயிரத்தொருநூற்றுத் தொண்ணூற்றிரண்டு; புஷ்பம் ஒன்றுக்கு மூப்பத்திரண்டு இதழாகி—இரண்டுலக்ஷத் தறுபத்தீராயிரத் தொருநூற்று நாற்பத்துநாலு (உசுஉகசச); இதழ் ஒன்றுக்கு ஆத்ரிம்ஶந்நர்த்தகீஸ்த்ரீயருமாகி—நர்த்தகீஸ்த்ரீயர் எண்பத்துமூன்று லக்ஷத்தெண்பத்தெண்ணூயிரத்தறுநூற்றெட்டு (அஉஅஅசூஅ); இப்படி நிர்மிதமாகியதொரு ஐராவதமஸ்தகத்து எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு போகி, மந்தர்பர்வத பாண்டுகஶிலாதல ஸிம்ஹாஸநத் தெழுந்தருளுவித்து, க்ஷீராவதீஜலாஹிஷேகாதி மந்த்ராஹிஷேககல்யாணநந்தரம் பார்ஶ்வஸுவாங் என்று ஸ்ரீநாமஞ்செய்து, மீண்டு வாராணஸீநகர மஹாப்ராஸாதாஸ்யாநமண்டபத்து ஸிம்ஹாஸநத்து எழுந்தருளுவித்து, ஆநந்தநாடகாதிஜந்மோத்ஸவகல்யாணங்களைச் செய்து, ஸௌயர் மேந்த்ராதிதெவர்கள் விநயோபசாரவியியால் ஜிநமாதாபிதாக்களை ஆநந்திப்பித்து, ஸுவர்ணநி விடைகொண்டு போயினர்.

அரிஷ்டநேமிஸுவாநது தீர்த்தஸந்தாநகாலம் எண்பத்து மூவாயிரத்தெழுநூற்றைம்பது ஸம்வத்ஸரமாகுமதனுள் அந்தர்முஹூர்த்த பரமாயுஷ்யத்தனாகி அவதரித்தருளிய பார்ஶ்வஸுவாதுடைய ஶ்யாமவர்ணத்ததாகிய திவ்யதெஹோத்ஸேயம் ஒன்பது முழ அளவாகும் ஸுவர்ணாதுடைய பரமாயுஷ்யம் ஶதவர்ஷமாகும். ஸுவர்ணாதும் ஸ்வர்த்லோக ஸம்ஸுவமாகிய ஸௌதர்மாபஸௌதஶ்வர்யங்களை அநுஸவித்து, தெவகுமாரர்கள் பரிசரர்களாக வளர்ந்து பதிநாறுஸம்வத்ஸரம் கடந்தபின், ஒருநாள் நகரஸமீபஸ்யமாகியதொரு †உத்யாநத்து

* நக்ஷத்ரம் மூலத்தில் இல்லை: 73: 90.

† ஆஶ்ரமவனம் என்று மூலம், 73: 96; ஆஶ்ரயவனம் என்று ஹிந்தியுரையில் உளது.

க்ரீஷார்யமாக விஹரித்தருளாநிற்ப, முன்சொன்ன ஹிம்ஹம் புநரபி நரகாதிஷ்டிவங்களே அநுஹவித்துவந்து, மஹீபாலபுரத்து மஹீபாலன் என்னும் ராஜாவாயினன். ஜிந * மாதாபிதாவாகிய இவன் ஸ்வதெவீ வியோமஷ்டிவத்திஞல் தாபஸனுகி பஞ்சாதீ மிமயூத்துள் நின்று தபஸ் சரணம் பண்ணுகின்றுனைக் கண்டருளி அநாதரவுஜியினனுகி [1] எழுந் தருளிநிற்ப, அதுகண்ட தாபஸன், 'தபோவ்ருஜனும் குலீநனும் குருவும் மாதாமஹனுமாகிய எனக்கு ஐஸ்வர்யமர்விதனுகிய குமாரன் விநயோப சாரம் [2] பண்ணுதொழிவதோ!' என்று சித்தப்ரக்ஷோஹத்தோடுகூடிப் பரஸுவினல் இங்யநங்களைத் துணித்து அமீ மியில் இடுகின்றுனை நோக்கி, 'தாபஸனே, இந்த இங்யநம் ஸர்ப்பமியுநிவாஸமாதலில் அஹியா தொழிவாயாக' என்று ஹமவாந் அருளிச்செய்யவும், அது மநங்கொள் ளாது அதனைச் அஹித்தலும் ஸர்ப்பமியுநம் வண்மிதஸரீரத்தவாய்ப் புறப்பட, ஹமவாநும் பரமகாருண்யத்தாலே யர்மப்ரவொயத்தோடுங் கூடிப் பஞ்சநமஸ்காரபதங்களே யுபதேசித்தருள, அவையும் சித்தப்ரணி யாநத்தோடுகூடிக் கேட்டு மரித்து, யரணேந்ரனும் தெவியுமாகிப் பிறந்தன. பின்பு தாபஸனை நோக்கி † அருளிச்செய்வார்:

'கேளாய் தாபஸனே, யான் தபோவ்ருஜனென்று மர்வபர்வதயாரி யாகின்றுய். பஞ்சாதீ மிமயூவர்த்தித்வம் முதலாகிய ஊராப்தப்ரணீத ஊராசாரங்கள் ப்ராணிஹிம்ஸாத்மகமாதலில் பாபாஸ்ரவகாரணமாகிய இவையிற்றிஞல் ஸுகதிப்ராப்தியை அஹிலஷித்தல், தண்ஜலார்தியாகி உமியினைக் குறுதலும், வ்ருதார்தியாகி நீரினைக் கடைதலும், ஹேமார்தி யாகி அந்யபாஷாணம் ஊதுதலும்போல, ஊரந்தக்லேஸகாரணமாகும். இவையிற்றை விடுவாயாக' என்று அருளிச்செய்தனர்.

தாபஸனும் பூர்வவைராநுவந்யத்திஞலும் ஸ்வபக்ஷவாஸநா பலத்திஞலும் அது கொள்ளாது, ஹமவாந்விஷயமாகவே மல்ய ஹ்ருதயத்தனுகி மரித்து, ஜ்யோதிர்லோகத்து ஸம்பரன் என்னும் தெவ னுகித் தோன்றினன்.

அய, ஹமவாந் மூப்பது ஸம்வத்ஸரமெல்லாம் குமாரகாலஸுவம் அநுஹவித்தருளி ஒருநாள், ஆஸ்யாநமண்டபத்தெழுந்தருளியிருந்து ஸாகேதபுராயிபதியாகிய ஜயஸேநமஹீபதியிஞல் விடுதரப்பட்ட

---

* மாதாவிற்குப் பிதாவாகிய இவன் என்று கொள்க. முன்னர் மாதாமஹன் என்று வருவது காண்க.

1. மயங்கி நிற்ப.
2. பண்ணுதொழிய.

† ஸுபௌமன் என்னுங் குமாரன் சொல்லுகிறுன் என்று. 73: 103.

கரி* துரமும் முதலாகிய காட்சிகளைக் கண்டருளி, உதயமுவத்தினுல் வர்தமானஸ்வாமிதீர்த்தகரோத்பத்திமுதலாகிய ஸாகேதபுரவிஹிதிகளையும் கேட்டருளி, அதுவே வைராக்யகாரணமாக தீக்ஷாவனத்தினை அடைந்த பின், லௌகாந்திகதெவர்கள் வந்து, 'ஹெவாதேந, இது தீக்ஷாகாலம் போலும்' என்று விஜ்ஞாபிக்க, ஸுரபதிவிஹித பரிநிஷ்க்ரமணகல்யாணநந்தரம் விமலென்னும் சிபிகைமிசை யெழுந்தருளி, அஶ்வவநத்து †ஸ்ஹடிகசிலாதலத்து உத்தரதிக்முகமுவமாக எழுந்தருளியிருந்து த்ரிசதஹெபதிகளோடுகூட அஷ்டோபவாஸ ஸஹிதனாகி, புஷ்யமாஸ கரஷ்ணைகாதசீபக்ஷ ‡விஶாவாநக்ஷத்ரத்துப் பூர்வாஹ்ணகாலத்து ஸித்தநமஸ்காரஞ்செய்து தீக்ஷித்தருளி, அதுபொழுதே மநஃபர்யயஜ்ஞாநமாரியா யருளினன்.

மற்றைநாள் மர்யாதாவிஷ்கரணார்தமாகச் சர்யாமார்க மெழுந்தருளி, முல்மவெடபுரத்து §யந்யன் என்னும் நரபதிகரஹத்துப் பரிக்ரஹமாகிய பாரணை பண்ணியருளினன். அவனும் பரிப்ராப்த பஞ்சாஶ்சர்யத்த னாயினன். ஹெவாதும் மௌநவ்ரதாவலம்பியாகியே தபோவந மடைந்தருளிச் சமீமஸ்யகாலமாகிய நாலுமாஸங்கள் உத்க்ருஷ்டமாகிய தபஶ்சரணங்களைப் பண்ணியருளி, தீக்ஷாத்ருஹணவநமாகிய அஶ்வவநத்து தெவதாருமூலத்து ஸப்தபர்ணவ்ருக்ஷப்ரதிமாயோகங்கைக்கொண்டெழுந்தருளிநிற்ப, முன்சொன்ன ஶம்பரதெவன் விமாநமேறி ஆகாஶத்துப் போகின்றவனது விமாநம் போகாது நின்றமை கண்டு, விஹங்மஜ்ஞாநத்தால் பார்த்து, பூர்வஹெவப்ரபெதவைராநுபந்தத்தினுல் ‖ கதுமென நிமிர்ந்து சினங்கனன் றெரி விழித்து, இடியுருமென அதிரவார்த்து, [1]ஹ்ருகுடீஹங்மஹயங்கரமுவத்தனாகி, [2]ஶூலகரவாள ஶக்தி முத்கர குந்த ஶர தோமர ஹிண்டிபாலாதி ஸஹ்ரவிய ஆயுதங்களாலும், அநேகவர்ஷ ஜலவர்ஷ ஶிலாவர்ஷங்களாலும், ஹெதபிஶாச ராக்ஷஸாதிக ரூபங்களாலும், [3]ஜிக்ஷு வநவ்ருக்ஷஹ மஜ் ஜார்தகில வஸிம்ஹாதி உத்க்ருஷ்டரூபங்களாலும், குக்குடஸர்ப்ப வ்யாதாதி பூர்வஹவத்து

---

* பகலிதேஶத்திற் பிறந்த குதிரை முதலியன என்று. 73: 120.

† மஹாஶிலாதலம். 73: 128.

‡ நக்ஷத்ரம் மூலத்தில் இல்லை. 73: 129.

§ தாந்யன் என்று. 73: 132.

‖ கோபித்து மஹாவர்ஷம் பொழிந்தான். இவ்வாறு 7 நாட்களும் நாஸவித உபஸர்க்கஞ் செய்து, பின்பு மலையை அவர்தலைமேற் போகட்டான். 73: 138.

1. ஹ்ருகுடிஹயங்கர.
2. ஶூலிந்யபாதாள.
3. ஜிக்ஷவ-மஹிஷ, ஜிக்ஷவ-நம்ருருஷ ஹஜ.

ரூபங்களாலும், மஹாபர்வதங்களாலும், மற்றும் ஹீஷணமாகிய ப்ரஹரங்களாலும் அதிஉஸ்ஸஹமாகிய உபஸர்மங்களை விடாதே ஏழுநாள்பண்ணுதலும், முன்சொன்ன யரணேந்ரனுக்கு அதுபொழுதே ஆஸநங் கம்பித்ததலும், அவயிஜ்ஞாநத்தினால் ஹமவதுபஸர்மத்தினை யறிந்து வந்து விக்ரியாபரிணதமாகிய ஸஹஸ்ரவ்ருணமண்டலத்தினால் ஹமவாதுடைய ஹிம்யதெஹத்தினைக் கவித்தனன்.

பதிமாவதியாகிய தெவியும் தத்பரிஹாரார்யமாகிய வ்ருணமண்டலத்தின்மிசை வஜ்ராதபத்ரத்தினைக் கவித்தனள். கமஂனால் விடப்பட்ட ஆயுயங்களெல்லாம் ஹமவாநது மாஹாத்ம்யத்தால் வீர்யஞ்செய்ய மாட்டாது ஹமவத்பாதமூலங்களிலே புஷ்பங்களாய் வீழ்ந்தன. ஹமவாதும் கமஂனற் செய்யப்பட்ட மஹாபஸர்மங்களால் தளர்வின்றி ஸுக்லயூாநநிர்யமதவாதிகர்மத்தனாகி, சைத்ரமாஸ க்ருஷ்ணசதுர்தஶீபர்வ விஸாவாநக்ஷத்ர ப்ரஹாதகாலத்து அநந்தசதுஷ்டயஸ்வரூபமாகிய பரமார்ஹந்த்யபத மடைந்தருளினன்.

அதுபொழுதே சதுர்விய தெவதெவேந்ரர்கள் ஸ்வஸ்வ சிஹ்நங்களாலே கேவலோத்பத்தியினை யறிந்துவந்து, கேவலோத்பத்திமஹாகல்யாணபூஜையினையும், ஸமவஸரணரசநையினையுஞ் செய்து, பார்ஸ்வஹமவாதுடைய ஸ்ரீபாதமூலங்களிலே அநவரதம் ஸேவாதத்பராயினர்.

ஸம்பரனும் ஹமவாநதாற்றலையும், தெவராஜிகளது பூஜாதிஸயத்தினையுங் கண்டு பூர்வவைராநுவர்யத்தினீங்கி, உபஸமஹாவத்தினாலே ஹமவத்ஸமீபத்திலே ஸுர்மஸ்வரூபத்தினையும் ஸம்யக்தர்ஸநத்தையும் கைக்கொண்டனன். தபநவாஸிகளாகிய தாபஸர் எழுநூற்றுவர், ஸம்பரவ்யாபாரத்தினையும் ஹமவாந்மாஹாத்ம்யத்தினையுங் கண்டு, மித்யாதுராசாரங்களை விட்டு, ஹமவாதுடைய பார்ஸ்வத்தே ஸம்யமம் ப்ராபிக்கு, மஹாதபோயநராயினர்.

ஹமவாநக்கு ஸ்வயம்ஹுமுதலாகிய முனயர் பதின்மர். பூர்வயர் முந்நூற்றைம்பதின்மர். ஶிக்ஷகர் பதினாயிரத்துக்கொள்ளாயிரவர். அவயிஜ்ஞாநிகள் ஆயிரத்துநாநூற்றுவர். கேவலிகள் ஆயிரவர். வைக்ரியிகரும் அத்துணையர். மநஃபர்யயஜ்ஞாநிகள் எழுநூற்றைம்பதின்மர். மஹாவாதிகள் அறுநூற்றுவர். ஆகத் தபோயநர் [1] பதினாயிரவர். ஸ்ரோதசமுதலாகிய ஆர்யாங்முநைகள் மூப்பத்தாறாயிரவர்.

1. பதினாயிரவர், நாற்பதினாயிரவர் என்னும் பாடம். பதினாறாயிரவர் என்பது மூலத்திற் கொத்தது. 73: 152.

ச்ராவகர் நூறுயிரவர். ச்ராவகிகள் மூன்றுநூறுயிரவர். தெவதெவிகள் அஸங்க்யாதர். திர்யஞ்ஜாதி ஸங்க்யாதம்.

ஏதத்பூர்வம் பரிவ்ரதனகிய மஹாவ்ரத அறுபத்தொன்பது ஸம்வத்ஸரமும் * எட்டுமாஸமுமாகிய கேவலிகாலமெல்லாம் ஸர்வ தர்ம-க்ஷேத்ரங்களிலும் ஸ்ரீவிஹாரங்களையும் ஸமவஸரணஆஸ்தான்களையும் ஸஜ்ஜநோபதெசங்களையும் பண்ணியருளியபின், ஸ்ரீவிஹாராதி ஸகல விஹாரங்களையுந் தவிர்த்தருளி, ஸம்மேதபர்வதத்தெழுந்தருளி ஒருமாஸம் ப்ரதிமாயோகமும் எழுந்தருளிநின்று யோகஸம்ஹாரம் பண்ணி அயோகி-கேவலிநாகி அகாதிகர்மக்ஷயஞ் செய்தருளி, மூப்பத்தறுவர்முநிவ-ரொடுங்கூட ச்ராவணமாஸ ஶுக்ல ஸப்தமீபக்ஷ விசாகா நக்ஷத்ர ப்ரஹாதகாலத்து நித்யாநந்தமயமாகிய அபவர்கஸாம்ராஜ்யபதம் அடைந்தருளினன்.

†கூதநிவ-ர்ண கயாணாஹ்ஶொத்ஸவம் வஜ்ரிஶெ
வந்தஉஹெ வயலெனநம் நந்திதம் ஸுஜநெ முக்தெனெ॥

‡ஜாதம்வ்ரதீஶ்வரஸ்ய திவ்யவதிஜ்ஞாநலோசநோ
விஜ்ஞெயொஉபூ தகஜ்ஜநம் கந்திஹூதம் ஶ்ரீவஜ்ரநாபிம் வதிம்
ஜெவொஉயுஉயுஜெ நூவமஸுனெரா நந்நாஉநெத
ஜெவெந்த்ரா ஹுதவாதிவம்ஹதிரவக்ஷ்வாஸ்ஸ வாஜ்ஜுஸ்வரம்॥

§கஉம் கண்ட்டவஜ்ஜம் வனுஉஸுமஜொஉஹிரஹவஉய நரகெ
வுயொஉயொமஸ்ஸிம்ஹொ நரகீ நரவொஉந ஸம்பவொதிவிஜஃ॥

[1] இதி த்ரிஷஷ்டிலக்ஷண மஹாபுராணஸங்க்ரஹே பார்ச்வ தீர்த்தங்கரபுராணம் பரிஸமாப்தம்.

ஸிஜ்ஜதுஃ

---

* ஐந்து திங்கள் குறைந்த எழுபது வருடம்வரை என்று மூலம் 73: 155.
† 73: 159.
‡ 73. 169.
§ 73: 170.
1. இத்யார்ஷே த்ரி.

24. ஸ்ரீ வர்தமான புராணம்[1]

[2]ஹெ தே தெவ தவாஹ்ரீண்ர் வாஹ்யஸ
வ்ஹவ்ம் வஹாஃ வவ்ர்ஸஃ
தர்க்ஷா வாஜ்ஜவ்ர் வாஸ்ரு தவஸாஃ
வம்யஹ்ர் வாக்ஷம் உநஃ।
யர்காவா வெவ்ஸஹிநஃ வ்வபம் வ்வஉஉம்
ஹிஉர்ம்யர் கஉர்விஜ்ஞு
யெ ஸஉ்வ்ம்ணைஸ்ஸுகாவதி ம்ணைஷ்ஷெ
ஹாண்ம் விஜ்ஞா உயி॥

சூஸொஹாஜ் வ்ருஜ்ர் தெதாவ்ஹ்ரி தஉவ தஸாஜ்
வஜ்ஜயாஜ் வம்ம் யாவாஜ்
ஸ்ரீஹாவாம் விதந்நாஜ் உஹ்ஸ்ம் வஜநயாஜ்
வ்ராஜ்ர்ஸ்ராவாஹ்ர் ஜ்ம்பாஜ்।
தஜர்ஜ் உஹ்ராஜ்ஜிஷ்யாஜ் வஉஹ்ஜி தகஜ்ஹாஜ்
கண்ஜ்யாஜ் ஜிஜிர்தாந்ர்ஃ
உகெர் கீர்ர்யாம் கஉஹாஸெ விர்டவிஜி
ஹவ தாஷ் வந்திஹர்வ்ஹ் ஹஜ்ஜெர்॥

* அய, பஸ்சிமதீர்த்கர ஸ்ரீவர்யமாநஜிநபதேஃ புராணம் இஹம் ஆரப்யதே.

ஜம்வாஜீப பூர்வவிதெஹவஸீதாநதீவடதடத்துப் புஷ்கலாவதீ விஷய புண்டரீகிணீநகரத்துக்குஸமீபமாகிய மஹாகவநம் என்னும் உத்யாநத்து வ்யாயன் [3] புரூரவன் என்பான். இவன் ஒருநாள் அவ்வநத்துள்ளே ஸந்திஹிதராகிய ஸாகரஸேநர்என்னுந் தபோதநரைக் கண்டு ஏதம் எனக் கருதி எய்யப் புக, காளிகை என்னும் இவள்ஹார்யை, 'இவ்வநத்துள வநதெவதையாகவும் அடுக்கும்' என்று நிவாரிக்க, [4] ப்ரணதஹ்ருதயனாகி நமஸ்கரித்து, யர்மஸ்ரவணபுரஸ்ஸரமாக மத்மதுர்-மாம்ஸநிவ்ருத்திவ்ரதம் கைக்கொண்டு, இந்த வ்ரதங்களை நிரவத்யம் அநுஷ்ட்டித்து, ஆயுஷ்யாவஸாநத்து ஸௌதர்மகல்பத்து தெவ ஞயினன். அவ்வழி, எகஸாகரோபமகாலம் திவ்யஸுவமநுஹவித்தபின், ஜம்வாஜீப ஹரதகேஷத்ரத்துக் கௌஸலவிஷய அயோத்யாநகரத்துச் சக்ரவர்த்தி

---

1. ஸ்ரீவர்யமாநஜிநபதி புராணம். ஸ்ரீவீரவர்யமாந புராணம்.
2. ஒரு பிரதியில் இந்த ஸ்லோகம் இல்லை.
3. புரூரவா.
4. ப்ரணதஹ்ருதி.

* 74-ஆம் பர்வம்.

ஹரதேஸ்வரன், தெவி அநந்தமதி. இவர்கட்கு மரீசி என்னும் புத்ரனுகியபின், ப்ரயமதீயஃகரவரூஷஹஸ்வாமிபரிநிஷ்க்ரமணகல்யாண வேலையில், மரீசிகுமாரனும் மோக்ஷமார்முபரிஜ்ஞானமின்றி, ஸ்வாமிஹக்தியால் ஜிநதீக்ஷையினை ப்ராபித்துச் சிலகாலஞ் சென்றபின், க்ஷுத்பிபாஸாதி பரீஷஹங்களை ஸஹிக்கமாட்டாமையில், ஹவ்யனேயாயினும் தீவ்ரஸ்ம-ஸாரியாதலாலும் ஜிநதீக்ஷையினைப் பரித்யஜித்துப் பரிவ்ராஜகவேஷங் கொண்டனன்.

ஸிவோபலக்ஷித (முண்டித?) ஸிரஸ்கனும் கஷாயவஸ்த்ரயாரியும் ஆகி, கமண்டலு த்ரிதண்டாதிபரிமரூஹயாரியும் ஆகி, கந்தஹலாதஸ்நத்தனுமாகி வர்த்திக்கின்ற இவன், 'ஹமவாதும் பரோபதெஸமின்றியே ஸ்வஸங்கல்பிதமார்முத்தனுகி, த்ரிஹ்ஸ்நபதி யாயினன். யானும் ஸ்வஸ்ஹிவிரசிதமாகிய மதங்களை [1] ஜமத்துக்கு ப்ரகாஸிப்பித்து ப்ரஹ்ம வாகுவன்' என்று மியூாத்வதீவ்ரோதயத்தால் நிணைந்து, [2] கபிலாதி ஸ்வஸிஷ்யர்கட்கு, [3] இந்த்ரஜாலதர்ஸிதசந்த்ராதித்ய ஸாமராதி ஸந்நியாநம்போல அஸத்யமாகிய, ஸ்வஸ்ஹிபரிகல்பிதமாகிய, தத்த்வாவஹாஸ ஸஹ்ஹவிய மதங்களை ப்ரதிபாதித்து மாநகர்மோதயத்தால் குமார்முவர்த்தி யாயினன்.

இவன் ஆயுஷ்யாவஸாநத்து ஸரீரபரித்யாமஞ்செய்து ப்ரஹ்ம கல்பத்து தெவ ஞயினன். தஸஸாமுரோபமகாலம் திவ்யஸ்ஹவம் அநுஹவித்தபின், ஜம்ஸ்மீப ஹரதகேஷத்ரத்து அயோத்யாநமரத்துக் கபிலன் என்னும் ப்ராஹ்மணனுக்கும் காளியென்னும் ஹார்யைக்கும் ஜடிலன் என்னும் புத்ரனுகிப் பரிவ்ராஜகதீக்ஷாப்ராப்தனுகி, ஆயுரவஸாநகாலத்து ஸரீரபரித்யாமஞ் செய்து ஸௌயர்மகல்பத்து தெவ ஞயினன்.

அங்கே தஸஸாமுரோபமகாலம் திவ்ய[4]ஸ்ஹவம் அநுஹவித்தபின், ஜம்ஸ்மீப ஹரதவிஷய ஸ்யூணாரம் என்னும் நமரத்து ஹாரஸாஜனென்னும் ப்ராஹ்மணனுக்கும் [5]புஷ்பதத்தை என்னும் ஹார்யைக்கும் [6]புஷ்பமித்ரன் என்னும் புத்ரனுகி, பரிவ்ராஜக [7]தீக்ஷாப்ராப்தனுகி, ஆயுரவஸாநகாலத்து ஸௌயர்மகல்பத்து தெவ ஞயினன். ஏகஸாமரோபமகால ஜீவிதாவஸாநத்து, ஜம்ஸ்மீப ஹரதகேஷத்ரத்து *ஸ்வேதிகநமரத்து அமரிஹமிதிஎன்னும் ப்ராஹ்மணனுக்கும்

---

1. ஜமத்ரயத்துக்கு.
2. கபிலாதிஸிஷ்யர் என்றும் பாடம். கபிலமுனிவர்முதலியோர் மரீசிஸிஷ்யர் 74: 66.
3. இந்த்ரஜால ஸிஷ்யதர்ஸித 5. புஷ்பதந்தை,
4. ஹொமம், 6. புஷ்பமித்ரன். 7. தீக்ஷையினனுகி.

*ஸமிதிகாநகரம் என்று ஹிந்தி மூலம். 74, ஸ்வேதகம். கன்.வரித்த. 10: 51.

மௌதமிஎன்னும் பத்நிக்கும் * அக்நிஸஹன்என்னும் புத்ரனுகிப் பரிவ்ராஜகதீக்ஷையினை ப்ராபித்து அவஸாநகாலத்து ஸநத்குமார கல்பத்து தெவனுயினன்.

ஸப்தஸாமரோபமகாலம் திவ்யஹொராதுஹவநாவஸாநத்து அஸங்வ்யாதகாலம் த்ரஸஸ்யாவரங்களுள் பரிஹ்ருமித்துப் பின், ஜம்வுத்வீப ஹரதகண்டத்து மந்திரம்என்னும் நகரத்து மௌதமன் என்னும் வ்ராஹ்மணனுக்கும் † கௌரிகைஎன்னும் [1] ஹார்யைக்கும் அக்நிமித்ரன்என்னும் புத்ரனுகிப் பரிஹ்ருதபரிவ்ராஜகதீக்ஷையினனுகி மாஹேந்த்ரகல்ப தெவனுகி, புநரபி, மந்திரபுரத்து ஸாலங்காயநன்-என்னும் வ்ராஹ்மணனுக்கும் மந்திரைஎன்னும் வ்ராஹ்மணிக்கும் ஹாரஹாரன்என்னும் புத்ரனுகிப் பரிவ்ராஜகனுகி, மாஹேந்த்ரகல்பத்து தெவனுகி ஸப்தஸாமரோபமகாலம் [2] திவ்யஸ்த்ரவம் அநுஹவித்தபின், ஊர்மார்தப்ரகாஸநஹலத்தால் நரகாதி த்ரஸஸ்யாவரங்களுள் அஸங்வ்யாதகாலம் பரிஹ்ருமித்தபின், ஜம்வுத்வீப ஹரதகண்டத்து ‡ ராஜக்ருஹநகரத்து ஸாண்டிலன்என்னும் வ்ராஹ்மணனுக்கும் பாராஸரிக்கும் ஸ்யாவரன்என்னும் [3] புத்ரனுகி, பரிவ்ராஜகனுகி, மாஹேந்த்ரகல்பத்து தெவனுயினன். அய, ஜம்வுத்வீப ஹரதகண்டத்து ராஜக்ருஹநகரத்து விஸ்வஜித்மஹாராஜனுக்கும் ஜைத்ரிஎன்னும் தெவிக்கும் விஸ்வஜந்தி என்னும் புத்ரனுயினன்.

விஸ்வஜித்மஹாராஜன்கநிஷ்ட்ன் விஸ்வஜித், தெவி லக்ஷ்மணை; இவர்கட்குப் புத்ரன் § விஸ்வஜந்திகுமாரன். விஸ்வஜந்திகுமாரனது பரிஹ்ருஹமாகியதொரு உத்பாதத்தினை விஸ்வஜந்தி அவிலக்ஷிப்ப, தந்நிமித்தமாக விஸ்வஜந்திவிஸ்வஜந்திகட்கு யுத்தம் விளைந்தவிடத்துப் பராஜிதனுகிய விஸ்வஜந்தியைக் கண்டு, ஸம்ஸார வைராக்யத்தினுல் விஸ்வஜித்தியோடுங்கூட ஸம்ஹிதமஹாருபார்ச்வத்தே [4] ஸம்யதனுயினன்.

மற்றொருநாள் விஸ்வஜந்திமுநீச்வரன் பிக்ஷார்த்தமாக மயூரை என்னும் நகரியடைந்தபொழுது ‖ ஒரு தொவினுக்கிடைந்து வீழ்தலும், அதனைக் [5] கண்ட விஸ்வஜந்தி பரிஹாஸம் பண்ண, அவன்கண்

---

* அக்நிஸகன் என்று கன். வ்ரீத்த. 10: 51:

† கௌரிகி என்று மூலம். 74: 77.

1. வ்ராஹ்மணிக்கும். 2. திவ்யஹொமம்.

‡ ராஜக்ருஹநகரம் மகததேசத்திலுள்ளது. 74: 82.

3. புத்ரனுகிய மாஹேந்த்ர.

§ விஸ்வகந்தன் என்று 74: 88.

4. ஸம்யதராயினர்.

‖ ஒரு புனிற்றுவினுல் என்று மூலம். 74: 115.

5. கண்டு.

வஜ்ரஸல்யத்தனுகி திஷ்டாநத்தோடு முடித்து, விஸாவஹூதி[1] முநிவர ரொடுங்கூட மஹாஸுக்ரகல்பத்தே ஜெவனுகி, அந்த்யகாலத்து, ஜம்வூத்வீப ஹரதக்ஷேத்ரத்து ஸுரம்யவிஷய பௌஷ்கரபுராயிபதி ப்ரஜாபதிமஹாராஜனுக்கும் ஸுமாவதிக்கும் த்ரிவுஷ்டன்என்னும் புத்ர னுயினன். விஸாவஹூதிஜெவனும் ப்ரஜாபதிமஹாராஜன்ஜெவி *ஜயவதிக்கு விஜயன்என்னும் புத்ரனு யினன். விஸாவநந்தியும் தீர்வ காலம் ஸம்ஸாரத்துப் பரிஹ்ரமித்துப் பின்பு, ஜம்வூத்வீபத்து விஜயார்யபர்வதோத்தரஸ்ரேணீ அளகாநபராயிபதி மயூரக்ரீவன்-என்னும் விஷ்ணுராஜாவினுக்கும் நீலாஞ்ஜநனன்னும் ஜெவிக்கும் அஸ்வக்ரீவன்என்னும் புத்ர னுயினன்.

த்ரிவுஷ்டன் ஸ்வயம்ப்ரஹாகல்யாணநிமித்தமாக அஸ்வக்ரீவ வயும் பண்ணியபின், த்ரிவண்டஹரதாயிபதியாகிய வாஸுஜெவனுயினன். விஜயன் பலஜெவ னுயின்ன். ஆயுரவஸாநத்து வாஸுஜெவன் ஸப்தம நரகம் ப்ரவேஸித்தனன். பலஜெவன் தபோமநிமித்தத்தால் ஸம்ஸாரவிரக்தனுகி ஸ்வர்ணகும்ஹதபோயநர்[2] ஸமீபத்தே தீக்ஷித்து, அநமாரகேவலிகளாகி முக்திபதம் அடைந்தருளினன்.

த்ரிவுஷ்டன் முப்பத்துமூன்று[3] கடற்காலம் பஹுவியஜுவம் அநுபவித்து ஆயுரவஸாநகாலத்து, ஜம்வூத்வீப ஹரத மலய விஷயத்து மங்மாநதீஸமீபவர்த்தியாகிய விந்ஹகிரிஎன்னும் பர்வதத்து விந்ஹமாகி, ஆயுரவஸாநத்து ப்ரதமநரகம் ப்ரவேஸித்து ஏகஸாகரோபமகாலா-வஸாநத்து, ஜம்வூத்வீபத்து †விஜயகூட ஹிமவாந்என்னும் பர்வதத்து விந்ஹமாகி, மற்றொருநாள் ஸுமத்தினே அவஷ்டம்பித்து ஸகுடியாகின்ற-விடத்து, அமிதஞ்ஜயரும் அமிதமுணரும் என்னும் சாரணபரமேஷ்டிக ளிருவர் விந்ஹத்துப் பூர்வஹவஸம்வந்யத்தினேயும் ஸாவிதீர்யகரத்வத் தினேயும் ஸ்ரீயர்என்னுந் தீர்த்துகரர்பக்கலிலே கேட்டு, யர்மோப தெஸாயத்மாக விந்ஹஸமீபத்து ஸந்நிஹிதராயினர்.

அவருள் அமிதஞ்ஜயர் விந்ஹத்தை நோக்கி அருளிச்செய்வார்: 'ஸுமராஜனே, பூர்வஹவங்களுள் அதிஸுஜுவாகிய பஞ்சஸயநங்களுள் காந்தைகளுடன் இஷ்டவிஷயகாமஹோகங்களே அநுஹவித்தும், திக்த கடுக கஷாயாம்ல லவண மயூர ரஸஹெதுத்தவாகிய கட்வீய[4] தீவ்-

1. முநீஸ்வரரொடு. * ஜயாவதி. 74: 120.
2. பார்ஸ்வத்தே. 3. ஸாகரோபமகாலம்.
† விந்து கூடம் என்று கன். மூலம்; விந்ஹகூடம் என்று ஹிந்திமூலம். 74: 171.
4. ஸுவ்யாஹாரங்களே.

யாஹாரங்களை அநுஹவித்தும், ஸுக்யிபுஷ்ப யமப சந்து நாஜிஸுராஜி முக்யங்களை அநுஹவித்தும், ஸுரங்மாரஹாஸ்யகருணாதி நவரஸஹெது ஸஹிதமாகிய [1] நாநாவித்யஉர்ஸ நாடகங்களை அநுஹவித்தும், ஷட்ஜ ஷஹமாக்யாராதி ஸப்தஸ்வரஹெது த்தவாகிய மயூரதீதங்களை யநுஹவித்தும் கூப்தியின்றி ப்ரவ்ருத்த ராம த்வேஷ மோஹ சௌர்ய ப்ராணிஹிம்ஸந பரஹாரமம நாதிகளில் ப்ரவர்த்தித்து, நரகங்களுட் பிறந்து, அதிதுஸ்ஸஹமாகியமீதங்களை, விஷகூடாரமயமாகிய ஜலங்களால் நிறைந்த வைதரணீ நதீவாபீகூபதடாகாதிகளை, இகூயந்த்ர திலயந்த்ராதி நேக யந்த்ரங்களை, அதிநிபித கண்டகத்தவாகிய ஸால்மலீவ்ருகூங்களை, ஸுசீவ நங்களை, வேதாளங்களை, விஸுஷமாகிய ஸுலயந்த்ரங்களை, வஸிஹவ்யாவ்ராதி நாநாவித்யதுஷ்டஜந்துக்களை என் றிவைமுதலாகிய துஃவஹேதுக்களால் ஆகுலமாகிய நித்யாந்யகாரமயமாகிய நரகாவாஸங்களுள் எழுந்தும் விழுந்தும் நிரந்தரதுஃவம் அநுஹவித்தும் ஆயுரவஸாநத்தத் திர்யக்நதியுட் டோன்றி அநவரதம் கூத்பிபாஸாதிகளாலும் வாதாதப வர்ஷ ஸீதாதிகளாலும் பீடிதனாகி வர்த்திக்கின்றனை. அஜ்ஞாநபலத்தால் புநரபி நரகதுஃவஹேதுவாகிய ப்ராணிஹிம்ஸையினைப் பண்ணுகின்றனை' என்று முநிவரன் அருளிச் செய்ய, கேட்டு ஜாதிஸ்மரண மடைந்து, அதீதஸுவ ஸுஹ்ருத்ய துஃவங்களை நினைந்து, வெருவின சித்தத்தனாகி, உபஸாந்தி எய்தி, லோசநங்களினின்றும் ஸோகவாஷ்பஸிந்துக்கள் ஸம்யக்த்வம் ப்ரவேசித்தற்குச் சிரகாலவாஞ்சையாகிய மித்யாத்வம் புறப்பட்டுப்போவதேபோல் வீழ்தர, முநிவரனது முவாரவிந்தத்தை நோக்கி நின்றது.

அதனைக் கண்ட முநிவரனும், 'இது ஸம்யக்த்வோத்பத்திகாலம்' என்று நினைந்து, 'ஹே தெர்யவந்தே, பூர்வம் [2] புரூரவனாகி ஸௌதர்ம கல்பத்துட்டோன்றி, மரீசிகுமாரஸுவத்து ஸந்மார்கதுஷ்ப்ரணாஸ்ய துர்மார்கஸுஷ்ப்ரவ்ருத்த மித்யாத்வோத்பாதபரிபாகவஸமாகிய ஜாதி ஜரா மரணங்களாலும், ப்ரியவிப்ரயோகாப்ரியஸம்யோகங்களாலும், மற்றுமுள்ள துஃவஹேதுக்களாலும் மஹாதுஃவம் அநுஹவித்து, அஸங்க்யாதகாலம் த்ரஸஸ்தாவரபரிணாமத்தினுல் ஸம்ஸாரத்துட் பரிஹ்ரமித்து, அல்ப புண்யோதயத்தால் விஸ்வநந்திஸுவத்துள் ஸமுபலப்தியமாகிய ஸம்யமாதத்தினையும் * நிதாநவிஷயத்தால் துஷ்கிதமாக்கி, நரகாதி துஃவாநு-

1. நாடகோத்பாதங்களை. 2. புரூரவாவாகி.

* 'நிதானத்தால் த்ரிப்ருஷ்ட்டத்வம் அடைந்தாய். இதற்கு 10-ஆம்ஜன்மத்தில் அந்த்யதீர்த்தகரனுகுவாய். இதனை ஸ்ரீதரதீர்த்தகரனுல் அறிந்தேன். இன்றே ஸம்ஸாரதாபத்தி னீங்கு. மோக்ஷத்தில் இஷ்டமிருந்தால் ஆப்தாகமபதார்த்தத்தில் ஸ்ரத்தை வை' (74: 203—205) என்பது மூலம்.

ஸவநாநந்தரம் ஸுமபதியாயினியாதலில் ஸம்ஸாரகாரணமாகிய மித்யா-தர்ஶநாதிதொஷங்களினீங்கி அஹ்ந்தயநிஸ்ரேயஸஸாயநமாகிய, ஆப்தாமம பஷார்ய ஸ்ரஜாந லக்ஷணத்ததாகிய ஸம்யந்தர்ஶநாதித்திநைப் பரிஹ்ருஹிப்பாயாக' என்று முநிவரன் அருளிச்செய்ய, ஸுமபதியும் ப்ரதக்ஷணீகரண ப்ரணமபூர்வகமாக ஸம்யந்தர்ஶநத்திநையும் ஸ்ராவகயோஹ்யமாகிய அணுவ்ரதாதி ஸகலவ்ரதங்களையும் [1] கைக்கொண்டு, அன்றுதொடங்கி யாவஜ்ஜீவம் [2] நிரதிசாரமாக ஸகலவ்ரதங்களையும் போற்றிக் காத்து, ஸம்யந்தர்ஶநபரிபாலந விஸுத்ய சித்தவ்ருத்தியதாகி மூடித்து, அந்த்யகாலத்துச் சித்தஸமாதாநத்தோடுகூடி ஸரீரபரித்யாகஞ்செய்து ஸௌயர்மகல்பத்து தெவனாகி, ஜீஸாகரோபமகாலம் திவ்யஸுவம் அநுஹவித்துப் போந்து, யாதகீஷண்ட பூர்வமந்தர பூர்வவிதெஹ மந்தலாவதீவிஷய விஜயார்யபர்வதோத்தரஸ்ரேணியில் கநகப்ரஹம்-என்னும் நகரத்துக் * கநகபுங்கவன்என்னும் வித்யாதராராஜாவினுக்குக் கநகமாலாதெவிபக்கல் கநகோஜ்ஜ்வலன்என்னும் புத்ர னுயினன்.

இவன் மற்று ஒருநாள், கநகவதிஎன்னும் தெவியோடுகூட வநக்ரீடார்த்தமாக மந்தரகிரி யடைந்து வநவிஹாரணம் பண்ணினனுக, தத்ரைவயதந அஜிதெஜயால்ஸந்நிஹிதராகிய ப்ரியமித்ரர்என்னுஞ் சாரணமுநிகளைக் கண்டு ப்ரதக்ஷணீகரண நமஸ்காரபூர்வகமாக யர்மாஹுதத்திநை யநுஹவித்து, ஸம்ஸாரவிரக்தசித்தத்தனுகி ஸர்வஸங்கபரித்யாகஞ் செய்து ஜிநதீக்ஷையினை ப்ராபித்தனன்.

இவன் அந்த்யகாலத்து ஆராதநாவியால் ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து லாந்தவகல்பத்து தெவ னுயினன்.

தத்ர, த்ரயோதஸஸாகரோபமகாலம் திவ்யஹொகம் அநுஹவித்து அந்த்யகாலத்து ஜம்வுத்வீப கௌஸலவிஷய அயோத்யாபுராபிபதி வஜ்ரஸேநமஹாராஜாவுக்கு ஸீலவதிஎன்னும் தெவிபக்கல் ஹரிஷேண னென்னும் புத்ரனுகி வளர்ந்துசென்றபின், ஸுதஸாகரர் என்னுந் தபோதநர்ஸமீபத்தே தீக்ஷாப்ராப்தனுகி அந்த்யகாலத்து மஹாஸுக்ரகல்பத்து தெவனுகிஷோடஸஸாகரோபமகாலம்அமரஸுவம் அநுஹவித்து, அவஸாநத்து யாதகீஷண்ட பூர்வமந்தர பூர்வவிதெஹ புஷ்கலாவதீவிஷய புண்டரீகிணீநகராபிபதியாகிய †வஸுமித்ரன்என்னும் நரபதிக்கும் ஸுவ்ரதை-என்னும் தெவிக்கும் ப்ரியமித்ரன்என்னும் புத்ர னுயினன். இவன் பூர்வகுத புண்யோதயத்தால் ஷட்வண்டமண்டலாபிபத்யமாகிய சக்ரவர்த்திஸம்பத்திநையும் அடைந்து, இஷ்டவிஷயகாமதொகங்களை அநுஹவித்

1. கைக்கொண்டது.
2. நிரதீசாரமாகி.

* கனகபுங்கன். 74: 222.

† ஸுமித்ரன் என்று மூலம். 74: 236.

துச்செல்கின்றநாளகத்தொருநாள் கேஶமங்கரர்என்னுங் கேவலிகள்-பார்ஶ்வத்தே ஸஜர்மஶ்ரவணநந்தரம் ஸம்ஸாரவைராக்யம்வந்து, ஸர்வமித்ரன்என்னும் புத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, ஸஹஸ்ர ஶுபதிகளோடுகூட தீக்ஷித்து, தபஶ்சரணவிஶுத்தனாகி, அந்த்யகாலத்து ஆராயநாவியியால் ஶரீரபரித்யாகஞ்செய்து ஸஹஸ்ராரகல்பத்து ஸுர்யப்ரஹன்என்னும் தெவனாகி, தத்ர *ஸப்தஶதஸாகரோபமகாலம் திவ்யஶோகம் அநுஶவித்து, ஜம்வுத்வீபத்துச் ஶுத்ராகார நகரத்து நந்திவர்யநரபதிக்கும் †வீரமதிதெவிக்கும் [1] நந்தன்என்னும் புத்ரனாகிச் செல்கின்றகாலத்து, ப்ரோஷ்ஶிலர்என்னுந் தபோயநர்ஸமீபத்தே யர்ஶ்ரவணநந்தரம் ஸம்ஸாரவைராக்யத்தால் ஜினதீக்ஷாப்ராப்தனாகி, ஏகாதஶாங்கயாரியுமாகி [2] விஶுத்தஸம்யக்தர்ஶநாதி ஷோடஶகாரண ஶாவநா பிவஸுதீர்யகர நாமகர்மபுண்யகர்மத்தனாகி, அந்த்யகாலத்துச் சதுர்வியாராய நாவியியால் ஶரீரபரித்யாகஞ்செய்து அச்யுதகல்பத்துப் புஷ்போத்தரவிமாநத்து அச்யுதேந்த்ரனாயினன்.

அய, ஜம்வுத்வீப ஶரதக்ஷேத்ரத்து விதெஹவிஷய ‡குண்டபுரம் என்னும் நகரத்து நாயவம்ஶத்து ராஜா வஸுர்யமஹாராஜன்; தெவி ப்ரியகாரிணி. அச்யுதகல்பத் தெழுந்தருளியிருந்த ஶகவான் அவ்வழி ஆவிம்ஶதிஸாகரோபமகாலம் [3] திவ்யஸுவ மநுஶவித்தபின், ஷண் மாஸாவஸாநத்து ஸ்வர்காவதரணஞ் செய்தருளுவன் என்ன, முன்பே இந்த்ரனஜ்ஞையாலே வைஶ்ரவணன், வஸுர்யமஹாராஜன்ஶவநத்து நாள்தோறும் ஏழரைக்கோடிக நகவர்ஷம் பொழிய, தெவராஜிகள் ஜினமாதாபிதாக்களை கூரோவ்யஜலங்களால் அபிஷேகம்பண்ணி, திவ்யவஸ்த்ராஶரணஶொஜநாதிகளால் நாடோறும் சிறப்புச்செய்து செல்லாநிற்ப, ஆஷாடஶுக்ல ஷஷ்டீப்ரூஷத்து உத்தராஷாட நக்ஷத்ரத்து ப்ராஸாதாஶ்ருந்தரத்து ஸுமங்கிபுஷ்பதாமகளாகருயுபாதி-களால் அதிஸுரஹிமந்யத்தாகிய நந்தாவர்த்தம்என்னும் [4] மர்ஶமாஹத்து அதிதாதவாகிய ஹம்ஸதூலஶயநத்துராத்ரிஸமயத்து, திவ்யஸுகந்தீஸமாநரூபலாவண்யாதிஶயத்தராகிய பரிசாரவிலாவிநீஜநங்கள் அடி-வருட நித்ரைபண்ணுகிற்ப, [5] ரௌத்ர ராக்ஷஸ மந்யர்வம்என்னுந்

---

* அஷ்டாதஶஸாகரோபமம் என்று 74: 241.

† வீரவதி. 74: 243.

1. நந்தனன் என்னும் பாடம். நந்தன் என்பது மூலத்திற்கொத்த பாடம். 74: 243.

2. ஶுஜ.

‡ குண்டலபுரம் என்று ஹிந்தியுரையில் காண்கின்றது. 74: 252.

3. இந்த்ரஸுவம்.

4. மர்ஹ.

5. தெளகூ.

யாமத்ரயங் கழிந்து மதேநாஹ்நம்என்னும் சதுர்யயாமத்துமுடிவின்கண், மஜேந்த்ரன்முதலாகிய ஷோடஸஸ்வப்நதர்ஸநாநந்தரம் தனது வதநத்தொரு [1] மஜேந்த்ரன் ப்ரவேஸிப்பதாகவும் கண்டு, மங்களபாடக ஸ்தோத்ரஸஹிதமாகிய ப்ரஹர்ஷநிர்ப்பரவசநிகளாலும் உணர்ந்து, [2] திவஸமுவத்து அபிஷேகபூர்வகமாக மங்களாஹரணஸமேதையாகி, ஸிஜார்யமஹாராஜனை விநயோபசாரஸஹிதமாக அடைந்து, அர்யாஸநத் திருந்து, காணப்பட்ட ஷோடஸஸ்வப்நங்களை யதாக்ரமம் விஜ்ஞாபிக்க, அவனும் அவயிஜ்ஞாநத்தால் பார்த்து, 'ஏவம்வியலக்ஷணோபேதனாகிய ஹரிவாந்அச்யுதேந்த்ரன் உனது கர்ஹாவாஸ மடைந்தருளினன்' என்று சொல்ல, கேட்டு அதிகாநந்த மெய்தினள்.

அன்றுதொடங்கி ஸ்ரீ ஹ்ரீ த்ருதி கீர்த்தி வாஜிலக்ஷ்மிகளென்னுங் குலபர்வதவாஸிதெவதைகளாலும் ஸ்வர்மஸ்த்ரீகளாலும் திக் குமாரிகளாலும் மற்றுமுள்ள திவ்யஸ்த்ரீகளாலும் அமைக்கப்பட்ட பரிசாரக கர்மங்களை யுடையளாகிச் சென்றபின், நாடோறும் மூன்றரைக்கோடி ரத்நவர்ஷம் பொழிய நவமாஸபரிபூர்ணமாகியபின், சைத்ரமாஸ ஸுக்ல த்ரயோதஸீபக்ஷத்து *உத்தரநக்ஷத்ரத்து அர்யமா என்னும் யோகத்து, த்ரிஜ்ஞாநயராகிய ஹரிவாந் அர்ஹாவதாரணஞ் செய்தருளினன்.

அருளுதலும் †ஸ்வஹாவாதிஸயம் பத்துடன் கூடியருளினன். அந்த அதிஸயம் யாவையோ எனில்—ஸ்வேதாஹாவம், ரஜோமலாஹாவம், க்ஷீரஸமாநரஸவிஸேஷம், ஸ்ரவணப்ரியமான வசநப்ரவ்ருத்தி, உபமாதீத ஸௌரூப்யம், பரமமாகிய பரிமளமாந்யம், ஸ்ரீதெவ்யாதி ஸ்ரீலக்ஷணம், அளவில்லாத மஹாபலம், வஜ்ர ருஷப நாராச ஸம்ஹநநம், ஸமசதுரஸ்ர ஸம்ஸ்தாநம் என.

ஸ்வேதாஹாவமாவது—அவர்திருமேனியில் ஒருகாலமும் [3] வேர்ப்பு இல்லாதது. ரஜோமலாஹாவமாவது—பஞ்சேந்த்ரியத்திலும் ஜலமலங்க ளில்லாதது. க்ஷீரஸமாநரஸவிஸேஷமாவது—திருமேனியில் ரக்தாதிகள் க்ஷீரம்போன்றிருக்கும். ஸ்ரவணப்ரியமான வசநப்ரவ்ருத்தியாவது—ஸர்வப்ராணிகளுக்கும் ஹிதமான வசநமே ஹாஷித்தருளுவர். உபமாதீத ஸௌரூப்யமாவது—[4] திருவுருவம் அநேக விசக்ஷணராலும் ரூபீகரிக்கவும் ஒப்பிடவும் போகாதது. பரமமாகிய பரிமளமாந்யமாவது—ஸப்தயாதுக்

1. மஜம்.
2. திவ்யஸமுவத்து.
* நக்ஷத்ரம் மூலத்தில் இல்லை. 74 : 262.
† ஸாஸ்த்ரஸாரா. ப்ரதமா. 18 : உரையிலும் காணலாம்.
3. வேர்வையில்லாதது.
4. திருவுருவும்.

களும்திரெளகள்தோறும் விசிஷ்டமான பரிமளமாயிருக்கும். ஸ்ரீதெவ்யாதி ஸ்ரீலக்ஷணமாவது—ஸுஹாயிருக்கப்பட்டஆயிரத்தெட்டு லக்ஷணத்தையும் உடையார். அளவில்லாத மஹாபலமாவது—முடிவில்லாத மஹாவீர்யம். வஜ்ரஸம்ஹநாராசஸம்ஹநநமாவது—ஸர்வராலும் [1] ஹெதிக்கப்படாதஸரீரம். ஸமசதுரஸ்ரஸம்ஸ்தாநமாவது—சதுர்திக்கிலும் அழகியரூபம்.

அதுபொழுதே சதுர்விய தெவதெவேந்த்ரர்கள் ஸமவஸரத்பத்திஸமீசகமாகிய ஸ்வஸ்வதிஷ்டாங்களால் அறிந்து வந்து, ஸமவாஸநை ஐராவதமஸ்தகத்தெழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு போகி, மேருபாண்டுகசிலாதலவிம்ஹாஸநத் தெழுந்தருளுவித்து, க்ஷீராப்திஜலங்களால் [2] தெவேந்த்ராதிகள் ஜந்மாதிஷேகம் பண்ணுதிற்ப ஸமவாதுடைய நாவிகாபுடத்துப்புக்க ஸலிலகணங்களால் எழுந்த கூதபலநிலத்தால் தள்ளப்பட்டு; தெவராஜிகள் ஜீர்ணதூணம்போல திமந்தரங்களுள் விழுந்து, விஸ்மயத்தினையும் லஜ்ஜையினையும் ஆஹாஸத்தினையும அடைந்தனர். தக்தஞ்ச-

ஜிஷ்ணோ ராவாவாடாஜுமத்த வலிமுகணைஃ
யவ்ய ஜ்யாஹிஷெகெ
வ்ரீலோதாதீய நாதகூத வவநவய
வ்ரிதெதிஃவ்ல வல்லிஃ
ஊத்ரா ஒரெ நிவெதாஃ வரிணத தூணவகஃ
விஷ்யம் ப்ராவாராதெஃ
வீ ஜாம ஜ்ருஃ ஆஹாவம் ஒயாரவி ஸவதா
ஸ்ருதிநர்ஹ ஸமிதெ ॥

இவ்வண்ணம் அபிஷேகம் பண்ணியபின், திவ்யவஸ்த்ராஹரணாதிகளால் அலங்கரித்து, * ஸ்ரீவர்யமாநஸ்வாமி என்றும், ஸ்ரீவீரஸ்வாமி என்றும் ஸ்ரீநாமஞ்செய்து, மீண்டு [4] குண்டலபுர மடைவித்து வசிஷ்ட மஹாராஜப்ராஸாதஸ்தாநமண்டபத்து விம்ஹாஸநத்து [5] எழுந்தருளுவித்து, ஆநந்தநாடகாதிஜந்மோத்ஸவகல்யாணங்களைச் செய்து ஸௌயர் மேந்த்ராதிதெவராஜிகள் விநயோபசாரவியல் நிநமாதாபிதாக்களை ஆநந்திப்பித்து, ஸமவாஸநை விடைகொண்டு போயினர்.

பார்ஸ்வஸட்டாரகர்தீர்த்தஸந்தாநகாலம் இருநூற்றைம்பது ஸம்வத்ஸரம். இதனுள் அடங்கிய பரமாயுஷ்யத்தனுப் அவதரித்தருளிய

1. ஹெதிக்கப்.
2. தெவேந்த்ரர்கள்.
3. வீழ்ந்து.
* 74: 276.
4. குண்டலபுரம்.
5. எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு.

ஸ்ரீவர்யமாநஸ்வாமியுடைய ஸ்வர்ணவர்ணத்ததாகிய திவ்யதெஹோத்ஸேயம் ஏழுமுழமாகும். ஹமவாதுடைய பரமாயுஷ்யம் சிறிது குறைந்த எழுபத்திரண்டு ஸம்வத்ஸரமாகும். ஹமவாதுடைய ஜந்மஹிவஸத்து, *ஜயந்தரும் விஜயரும் என்னுஞ்சாரணதபோயநிருவர். ஸந்நிதியபதார்-யத்தினராகிய(இ)வர்கள் ஹமவாதுடைய திவ்யமூர்த்தியைக் காண்டலுமே பதார்யஸந்தெஹம் நீங்குதலில், ஹமவாதுக்கு ஸந்மதி என்று ஸ்ரீநாமஞ் செய்து போயினர்.

அய, ஹமவாந் ஸ்வர்முலோகஸம்ஹவமாகிய ஹொமொபஹோம ஊவ்யங்களை வயஃகாலாதுரூபமாக இந்தூனஜ்ஞையால் வைஸ்ரவணன் அமைப்ப, அநுஹவித்து வளர்ந்துசெல்லாநின்ற நாளகத்தொருநாள், வயஸ்ஸமாநரான ராஜபுத்ரர்களோடுகூட ஒரு உத்யாந மடைந்து வநக்ரீடெ பண்ணியருளாநிற்ப, ஸௌயர்மேந்தூன் ஆஸ்யாநமண்ட பத்திலிருந்து ஸலபராக்ரமவிசாரம் பண்ணுநிற்ப, 'வீரஸ்வாமி மஹா ஸுரன்' என்று சொல்ல, கேட்டு, ஸந்முமன்னன்பாலெருது தெவன் ஸ்வாமிஸௌர்யபரீக்ஷார்யமாக வந்து, அதிஹயங்கரமாகியதொரு மஹா நாமரூபத்தால் பரிணமித்து, ஸ்வாமிபார்ஸ்வவர்த்தியாகியதொரு வ்ருக்ஷமூலமேதொடங்கி ஸிவரத்தளவும் வேஷ்டித்து விஜ்ரும்ஹித்து நின்ற மஹா நாமத்தினைக் கண்டு, பாஷகமலங்களால் அடர்த்தேறி மண்ணமண்ண லத்தின்மிசை நின்று பராக்ரமஞ்செய்து விளையாடியருளிய ஹமவாதுடைய பராக்ரமங் கண்டு அத்யந்தவிஸ்மிதனுகிய தெவன் ஸ்வரூபங்கொண்டு நமஸ்கரித்து, பராக்ரமஸ்தோத்ரம்பண்ணி, ஹமவாந் மஹாவீரன் என்று ஸ்ரீநாமஞ்செய்து போயினன். தத்ருக்தஞ்ச—

ஜிதெ்வா ஸுராவம் விதந்வந் ஷுடுஹமநகுணா
நாயதந யமிந யமிந்ரானு
கூவந்நு ஜாதாஹிராபரா ஹவ ஹவிதவதீ
ஸீக்ஷணம் நிர்வவம்ஸ்ர
யெநாகந்ராஜ்ஞி மணீந்ரஃ ஷுரித உணிஹணா
உஜ்ஜ்வலா[1]ஷாத வர்மவம்
வொரஸ்வாஜ்ஞெவெந யாஷ்டானு கூதவிநாத
உஹாவீர உதார்த்தி நாஹா

[2]அய, ஹமவாந் மூப்பது ஸம்வத்ஸரமாகிய குமாரகாலங் கழிந்தபின், அஸிநிவொயிக ஜ்ஞாநப்ரகரஷ்ட கூயோபஸமவிஜ்ரும்ஹித வொயித

---

* ஸஞ்ஜயர் என்று மூலம். 74: 282.

1. மால. 2. அய மூப்பது.

ஞகிய ஆத்மஹவஸம்வத்ஸ்ஸரதியோடுகூடி ஸம்ஸாரவைராக்யஞ்சென்று குமாரஞகியே தீக்ஷாகாந்முவஞகி எழுந்தருளியிருப்ப, லௌகாந்திக தெவர்கள் வந்து, 'ஹமவாதே, இது தீக்ஷாகாலம்' என்று விஜ்ஞாபிக்க, ஸ்ரபதிகல்பித பரிநிஷ்க்ரமணகல்யாணநந்தரம் சந்த்ரப்ரபெ என்னும் ஸிவிகைமிசை எழுந்தருளி, *ஷண்டம்என்னும் உத்யாநத்து [1]ஸ்வடிகஸிலாதலத்து உத்தராபிமுவஞகி எழுந்தருளியிருந்து ஷஷ்ட்டொபவாஸஸஹிதஞகி மார்கஸிரமாஸ கருஷ்ணதஸமீபக்கத்து †உத்தர நக்ஷத்ரத்து அபராஹ்ணகாலத்து வாஹ்யாப்யந்தரபரிக்ரஹத்யாகஞ் செய்து வஸுநமஸ்காரபூர்வகமாக தீக்ஷித்தருளி அதுபொழுதெ கேவலஜ்ஞாநஸம்பமவலத்தால் மநஃபர்யயஜ்ஞாநியாரியாகிப் பாரணதிவஸத்து மர்யாதாப்ரகடநார்த்தமாகச் சர்யாமார்க்கம் எழுந்தருளி, கூலக்ராமம்என்னும் க்ராமத்துக் கூலன்என்னும் நரபதிக்ருஹத்துப் பரிதஸுமான பாரணை பண்ணியருளினன். அவனும் பரிப்ராப்த பஞ் சாஸ்சர்யத்த ஞயினன். ஹமவாநும் மௌநவ்ரதாவலம்பியாகியே தபோவநம் அடைந்தருளினன்.

மற்று ஒருநாள், உஜ்ஜயிநீநமரஸமீபமாகிய அதிமுக்தகம்என்னும் ஸ்மஸாநப்ரதெஸத்து ராத்ரிஸமயத்து ப்ரதிமாயோகியாரியாகி எழுந்-தருளிநின்ற ஹமவாநைக் கண்டு, ஈஸ்வரன், ஹமவதீயெர்யபரீக்ஷார்த்ய மாகத் தனது விஷ்ணுப்ரஹாவஸம்ஹவநாநாவியொபஸர்கங்களைப் பண்ண-வும் மந்தரபர்வதம்போல் நிஸ்சலஞகிநின்ற ஹமவாநது யெர்யாதிஸயங்-களைக் கண்டு விஸ்மிதஞகி நமஸ்கரித்து, ஹமவாந் ‡அதிமஹாவீரன் என்று ஸ்ரீநாமஞ்செய்து போயினன். தத்ருக்தஞ்ச—

யாவந்விஷ்ணு ர்ததஜந்து கூலுஸிவ மணிநாம
நிஸ்வஸந்து கெ்ராய ஹாஜாம
நெதெது தொதொஹிதாதெ ஷ்ணுஸுவிரதயந்
ஸீஷதெை ஹந்த்ரஸிஹதெஜஃ
வாதந்யாலெை ரவதெஹை ஹந்தவதவி யமுயந்
நிமந்தாயாதி ஜிஷ்ணுழி
கூவந்நுயா கூவந்துதெ்ரெ நஸிதகயொ
ஸிஹ்ரஸுந் ரஹாவழி ॥

---

* நாதஷண்டம்: 'நாயஃ ஷண்டவநம் ப்ராப்ய' என்று மூலம். 74: 302.

1. ரத்நஸிலாதலம்.

† ஹஸ்தோத்தர நக்ஷத்ரமத்யம் என்று மூலம். 74: 304.

‡ மஹதிமஹாவீரன் என்று. 74; 336.

நா நாஹெஹாஹு விஹ ஹாஹு விகூ தீஹ தி[1] ஹ ணாஹு
வெ ஹயஹு விகி ர யாயெ
விஹ ர ஹ வெ ர தூ ஹ ஹ ஹூம் வஹுயி த ஹ
ஹவி யொ யொ ஹி நம் யம் வஹ ஹயெஃ
நகூவா ஷ்ட கூவா வ ஹ ம ஹ ஹ ஃ ஷ்ரீ ஹ ஹி த
ஹ ஹா வீ ஹ நா ஹ வூ தீ தி ஷ்
வகெ ர யீ ஹ ஷ்ஸ ஹ ஹ ஹெ ஹ ஹவ த ஹ வி நஹ தாம்
வய ஹா நெ ர ஜி நெ ர வஃ ॥

அய, சேடகமஹாராஜன்புத்ரியாகிய சந்ஹ நளன்னுங் கந்யகை யினைப் பூர்வகூ தபாபபரிபாகத்தால் வந்ய ர க்களிற் பிரிப்பித்து ஒரு விஹ ராயரன் எடுத்துக்கொண்டுபோகி, ஸ்வஹார்யைக்கு ஹீதனுகி ஒரு அடவி யிலே ஹ போகட, ஒருவ்யாயன் அவளைக் கொணர்ந்து *வ்ருஷஹஸேநன் என்னும் வைஸ்யனுக்கு ஹ வ்யலாஹார்யமாகக் கொடுப்ப, புத்ரியாகி வர்த்தியாநிற்ப, இவன்ஹாயை †ஸ ப்ரஹெஎன்பாள் ஸ்வஹர்த்தாவினுக்குச் சந்ஹ நையுடன் ஸம்பர்க்கஹொஷத்தினை ஸங்கித்து, ‡வரகாஹாரத்தினை ஸராவபாத்ரத்திலே ஹொஜநம் பண்ணுவித்து, சரணங்களில் ஸுங்வலாவந்யநமும், சீவரவண்ஹம் உடையாகவும் பண்ணுவித்துச் செல்லாநிற்ப, ஹமவான் மற்றொருநாள் வத்ஸவிஷய கௌஸாம்பீ நமரத்துச் சர்யாமார்ஹ்யமாக எழுந்தருளுதலும், அது கண்டு சந்ஹ நயிகலக்தியோடும் 'எதிர்கொள்வன்' என நினைந்தபொழுது ஸுங்வலாவந்யநமும் தானே கழன்றது. பூர்வவத் ஸ ஹ்யிபுஷ்பமால்யாலங்கூதமாகிய கேஸஹாரமும் அழகு பெற்றது. சீவரவண்ஹமும் மஹாநர்வமாகிய பட்டவஸ்த்ர மாயிற்று. ஸர்வாங்மமும் ஸர்வாஹரணஹ ஹிதமாயிற்று. வரகாஹாரமாகிய புற்கையும் திவ்யஸாலயநமாயிற்று. ஸராவ பாத்ரமும் ஸ்வர்ணஹாஜந மாயிற்று.

சந்ஹ நை அயிகாநந்ஹத்திலெடுங்கூட நவபுண்யக்ரமத்தால் எதிர் கொண்டு வரகாஹாரபரிணமமாகிய பவித்ரஸால்யந்நத்தினை அமுதுசெய்விப்ப, பஞ்சாஸ்சர்யத்தினை யடைந்து ஸ்வஸ ர க்களுடனே சேர்ந்தனள்.

ஹமவாநுக்குப் பன்னிரண்டு ஸம்வத்ஸரமாகிய அதீ மஸ்யகாலஞ் சென்றபின் ஜ ரம்பிகமஹ ராமஸமீபத்து §ஜ ஹ்நதிநதீஸமீபத்து மநோ-

1. ஹணாந்.
2. போகட்டுப்போக.
* வ்ருஷபதத்தன் என்று 74: 340.
† ஸ பத்ரை என்று மூலம் 74. 341. 74: 341. 2.
‡ பழைய கோத்ரவ (வரகு) உணவினைக் கஞ்சியோடு சேர்த்து என்று மூலம்.
§ ஜ ஹ்நூலாநதி என்று மூலம். 74: 349.

ஹரோஹ்யாநத்து மராமரத்தின்கீழ் *ஸிலாதலத்து ஷஷ்டொபவாஸத் தோடுகூடி ஆதபயோமயாரியாகி எழுந்தருளிநின்று, மூடிவின்கண் கூஷாயிகஸம்யமீஹ்ருஷ்டியான தீர்யகரர் அஸம்யதஸ்யாநத்தில் வந்து உத்ஹவித்தவேளையில் நரகாயுஷ்ய ஸத்வம் விச்சேதித்தி. ஒபஸம்யத முணஸ்யாநத்தில் திர்யமாயுஷ்ய ஸத்வம் விச்சேதித்தி. தீக்ஷீத்தவேளையில் †அப்ரமத்தமுணஸ்யாந ஸாயுமார்முத்தில் நடந்து, அந்த்யத்தில்கூபக ஸ்ரேணி கரணத்ரயம் பண்ணுவர்.

கரணத்ரயமாவன — அயஃப்ரவ்ருத்திகரணஹாமத்தில், ஸப்த ப்ரக்ருதியும் ஒவாயுஷ்யமும் விச்சேதித்தியாம்.

‡ஸப்தப்ரக்ருதியாவன—மிய்யாத்வ, ஸம்யங்மிய்யாத்வ, ஸம்யக்த்வ ப்ரக்ருதி, அநந்தாநுபந்யிக்ரோய, மாந, மாயா, லோஹம் என ஏழும் அபூர்வகரணஹாமத்தில் ஸமாப்யமாம்.

அநிவ்ருத்திகரணம் ஒன்பது [1]ஹாமமாம். ப்ரயமஹாமத்தில் பதிநேறு [2]கர்ம ஸத்வம் விச்சேதித்தியாம். அவையாவன நரகமதி, நரக மத்யாநுபூர்வி, திர்யமீமதி, திர்யமீ மத்யாநுபூர்வி, ஏகேந்ரியம், த்ரீந்ரியம், சதுரிந்ரியம் என விகலத்ரயமும், நிஷ்யாநிஷ்ரை ப்ரசலாப்ரசலை ஸ்த்யாந மூலி என்னும் த்ரயமும், உத்யோதநாமமும், ஆதபநாமமும், ஏகேந்ரியமும், ஸாதாரணநாமமும், ஸூக்ஷ்மநாமமும், ஸ்தாவரநாமமும். இரண்டாம்ஹாமத்தில் [3]எட்டுக்கர்ம ஸத்வம் விச்சேதித்தியாம். அவை யாவன— அப்ரத்யாவ்யாநக்ரோய மாந மாயா லோஹமென நாலும், ப்ரத்யாவ்யாநக்ரோய மாந மாயா லோஹம் என நாலுமாம். மூன்றும் ஹாமத்தில் நபும்ஸகவேஷம் விச்சேதித்தியாம். நாலாம் ஹாமத்தில் ஸ்த்ரீ வேஷம் விச்சேதித்தியாம். ஐந்தாம்ஹாமத்தில் ஆறு[4]கர்ம ஸ்த்வம் விச்சேதித் தியாம். அவை யாவை எனில், ஹாஸ்ய ரதி அரதி ஸோக ஹய ஜுகுப்ஸை எனவாம். ஆறும்ஹாமத்தில் §புருஷவேஷ ஸத்வம் விச்சேதித் தியாம். ஏழாம்ஹாமத்தில் ஸஞ்ஜ்வலந [5]க்ரோய ஸத்வம் விச்சேதித்தியாம். எட்டாம்ஹாமத்தில் ‖ஸஞ்ஜ்வலந [6]மாந ஸத்வம் விச்சேதித்தியாம். ஒன்ப தாம்ஹாமத்தில் ஸஞ்ஜ்வலநமாயை ஸத்வம் விச்சேதித்தியாம்.

ஸூக்ஷ்மஸாம்பராயகுணஸ்யாநத்தில் ஸஞ்ஜ்வலந லோஹம் விச்சேதித்தியாம்.

---

* மஹாரத்னஸிலா என்று மூலம். 74: 349.

† இதுமுதல் 503 ஆம் பக்கத்தில் 'திர்யமீதனுகி' என்பதுவரை யுள்ளவை கன். ஆதி. 10: 14. வச. பார்க்கின் விளங்கும்.

‡ ஜீவக. 3076-ஆஞ் செய்யுளும் அதன் உரையும் பார்க்க.

1 ஸம்யமமாம். 2; 3. 4. கர்மம் ஸத்வம்.

§ ஜீவக. 3077. உரை. ஜீவக. 3080. உரை.

5. க்ரோயம்ஸத். 6. மாநம்ஸத்.

இவைகள் நிஸ்சயரத்நத்ரயஸ்வரூப பரமாத்ம த்ரவ்யபர்யாயங்களில் யோஜிக்கப்பட்ட ப்ரயமஸுக்லயோந மென்பது. உபசாந்தகஷாயமுணஸ்யோநத்தில் விச்ரமித்தி ஸுகம்யம். க்ஷீணகஷாயமுணஸ்யோநம் அந்தர்முஹூர்த்தம் பரமாத்மத்ரவ்யயோநமொன்றிலும் ஏகத்வவிதர்க்கவிசாரம்என்னும் த்விதீயஸுக்லயோநத்திலல் * பதிஞறு கர்ம ஸத்வம் விச்ரமித்தியாம். அவையாவன: மதிஜ்ஞாநாவரணீயம், ஸ்ருதஜ்ஞாநாவரணீயம், அவயிஜ்ஞாநாவரணீயம், மநஃபர்யயஜ்ஞாநாவரணீயம், கேவலஜ்ஞாநாவரணீயம் எனஜந்தும், நித்ரை(யும்), ப்ரசலை(யும்), சக்ஷுர்தர்ஸநாவரணீயம், அசக்ஷுர்தர்ஸநாவரணீயம், அவயிதர்ஸநாவரணீயம், கேவலதர்ஸநாவரணீயம் என ஆறும், தாநாந்தராயம், லாஹாந்தராயம், ஹொகாந்தராயம், உபஹொகாந்தராயம், வீர்யாந்தராயம் என அந்தராயம் ஐந்தும் என ஆக அறுபத்துமூன்று கர்மமாகிய வாதிகர்மநிர்முக்தராகி, வைஸாவமாஸஸுக்லதமீபக்ஷத்து * உத்தரநக்ஷத்ரத்து அபராஹ்ணகாலத்து அநந்தசதுஷ்டயஸ்வரூபத்தாகிய பரமார்ஹந்த்யபதம் அடைந்தருளிக் கேவலஜ்ஞாநியாயருளினன்.

அதுபொழுதே ஸுக்ஷ்மக்ரியாப்ரதிபாதிஎன்னும் த்ருதீயஸுக்லயோநம் வர்த்தியாநின்ற ஸயோகிஜிநுணஸ்யோநமாம்.

தத்க்ஷணத்தே கர்மக்ஷயதிஸயத்தாலினன். கர்மக்ஷயாதிஸயம் பத்தாவன—அச்சாயத்வமும் நிர்ஹுக்தியும் நிருபஸர்மமும், நிர்நிமேஷத்வமும் நிர்ஜந்துவையையும் தூர்ஹிக்ஷ விரஹமும் ஸர்வவிதெயத்வமும் ஸமாநநவகேஸத்வமும் வ்யோமமமநத்வமும் சதுராநநத்வமும் என.

அச்சாயத்வமாவது — அவர்திருமேனியில் நிழலில்லாதது. நிர்ஹுக்தியாவது—அவர்க்கு ஹுக்தியில்லாதது. நிருபஸர்மமாவது—அவர்க்கு உபஸர்மமில்லாதது. நிர்நிமேஷத்வமாவது—நிமை கொட்டாதது. நிர்ஜந்துவையெயாவது — [1] ஜீவவையெ யில்லாதது. தூர்ஹிக்ஷ விரஹமாவது—அவரெழுந்தருளியிருந்த தெஸத்தில் க்ஷாமம் இல்லாதது. ஸர்வவிதெயத்வமாவது—அவரை யோஜித்தவளவில் ஸகலவிதெயும் ப்ரவேஸிக்கும். ஸமாநநவகேஸத்வமாவது—நவகேஸங்கள் ஸமாநமாயிருக்கும். வ்யோமமமநத்வமாவது—ஆகாஸத்திற் சரிப்பது. சதுராநநத்வமாவது—சதுர்திக்கிலும் சதுர்வடிவாயெழுந்தருளியிருப்பர்.

---

* பதிஞறு கர்மம் ஸத்வம். இவற்றைச் சீவக. 3081 உரையிற் பார்க்க.

† ஹஸ்தோத்தர மத்யம என்று மூலம். 74: 351.

1. ஜீவஹாயெ.

அதுபொழுதே சதுர்விய தெவதெவேந்தர்கள் வந்து கேவ லோத்பத்திமஹாபூஜையினையும் ஸமவஸரணஸ்திவிஹாதியினையும் தெவி-காதிபயசதுர்தபவிஹாதியினையுஞ் செய்து, அநவரதம் ஸ்ரீவர்யமாந-ஸ்வாமிஸ்ரீபாதஸேவாதத்பரராயினர்.

தெவிகாதிபயம் பதிநலாவன—ஸகலஹாஷாஸமந்விதவாக்ப்ரவ்ருத்தி, ஷட்ஜாதஸம்பூர்ண ஸஹப்ரவ்ருத்தி, ஸர்வ[1]ஜீவஸ்யமித்ரஹாவம், ஸமஸ்தஜீவஸ்ய ஸந்தோஷப்ரவ்ருத்தி, தர்ப்பணஸமாநஹாதலம், மந்தமாருத சலநம், வாயுகுமாரோந்மார்ஜநம், மேவகுமார ஜலப்ரோக்ஷணம், ஜயஜயஜயாராவதெவவொஷ்ணை, ஹாதலே ஸர்வஸஸ்யாதி ஸம்ருத்தி. ஆகாஸதிஸாவைமல்யம், அஷ்டமங்கலஸமூஹம், அரவிந்தஸ்ரேணி, யர்மசக்ரம் என.

அவற்றுள், i. ஸகலஹாஷாஸமந்விதவாக்ப்ரவ்ருத்தியாவது—ஸகலஜீவன்களுக்கும் தத்தம் ஹாஷையில் தெரிவிக்கிற திருவாக்கு. ii. ஷட்ஜாதஸம்பூர்ணஸஹப்ரவ்ருத்தியாவது—ஹாதஸமாஸத்திலுண்டான புஷ்பாதி ஸகலபதார்தங்களும் ஸ்வாமி எழுந்தருளியிருந்த தெசத்தில் ஸம்ருத்தியாயிருக்கும். iii. ஸர்வஜீவஸ்யமித்ரஹாவமாவது—ஸகல ஜீவன்களிடத்திலும் மித்ரத்வமாயிருப்பர். iv. ஸமஸ்தஜீவஸ்யஸந்தோஷப்ரவ்ருத்தியாவது—அவர் எழுந்தருளியிருந்த தெசத்தில் கூன் குருடு செவிடு முடம் இதுமுதலாகிய தூஷ்வங்களில் நீங்கி வர்த்திப்பர். v. தர்ப்பணஸமாநஹாதலமாவது—அவர்எழுந்தருளியிருந்த ஸமவஸரண கேஷத்ரம் அதிநிர்மலமாகி ப்ரதிபலிக்கும். vi. மந்தமாருத சலநமாவது—ஸௌத்ய மாந்ய ஸௌரபாதுமாகிய வாயு ஸமவஸரணத்திலே ப்ரவேஸிக்கும். vii. வாயுகுமாரோந்மார்ஜநமாவது—வாயுகுமாரன் ஸமவஸரணத்தில் யளிமுதலாயினவற்றைப் போக்குவிக்கும். viii. மேவகுமார ஜலப்ரோக்ஷணமாவது—ஸுகந்திமஜலங்களால், மேவகுமாரன் ஸமவஸரணம் எப்பக்கமும் [2]ப்ரோக்ஷிக்கும. ix. ஜயஜய ஜயாராவ தெவவொஷ்ணையாவது—தெவர்களாலும் [3]மநுஷ்யராலும் ஸ்துதி பூர்ணமானது. x. ஹாதலே [4]ஸர்வஸஸ்யாதி ஸம்ருத்தியாவது—ஸ்வாமி எழுந்தருளின தெசத்தில் ஸகலமான தான்யங்களும் ஸம்பூர்ணமாயிருக்கும். xi. ஆகாஸதிஸா வைமல்யமாவது—ஆகாஸங்களும் திக்குகளும் நிர்மலமாயிருக்கும். xii. அஷ்டமங்கலஸமூஹமாவது—த்ரிமேகலாபீடத்திலும் இரண்டாம்பீடத்திலும் அஷ்டமங்கலம் ஸம்பூர்ணமாயிருக்கும். xiii. அரவிந்தஸ்ரேணியாவது—ஸிம்ஹாஸநத்தின்மேல் மயூகமலத்திற்கு முன்னாழாயிரம் பின்னாழாயிரம் தாமரை

1. ஜநஸ்ய. 2. ப்ரோக்ஷிப்பன். 3. நராலும். 4. ஸஸ்யாதி.

யாகும். xiv. யர்மசக்ரமாவது—ஸமவஸரணத்தில் நாற்றிசையிலும் ஹேமதங்களால் யரிக்கப்பட்ட ரத்நமயமான யர்மசக்ரம் நாலு.

அய, தெவேந்ரன் 'ஹமவந்நிவ்யஹாஷையினை ப்ரதிமரஹிக்குமிடத்து ஸமர்யன் யாவனை' என நிணைந்து அவயிஜ்ஞாநத்தால் பார்த்து, மௌதமமராம மடைந்து, ஆதித்யவிமாநம்என்னும் விமானத்துநின்றும் வந்து அவதரித்து மௌதமமொத்ரத்துட் டோன்றி அயிகமாகிய விதயாஹிமாநம் உடையனுகிய இந்ரஹூதிஎன்னும் வ்ராஹ்மணனை யாதானும் ஒரு உபாயத்தால் ஹமவத்ஸமீபம் அடைவிப்ப, அவனும் ஜீவாதிபதார்யங்களை ப்ரஸ்நம் பண்ண, ஹமவாதும் ஸாமாந்ய விஸேஷ நிவந்யநதர்வ்யார்யிகநயங்களால் ப்ரதிபாதிப்ப, கேட்டு, தனது விதயாஹிமாநத்தை விட்டு ஸம்வேமநிர்வேமபரனுகிப் பஞ்சஸத வ்ராஹ்மணரோடுங்கூட ஹமவத்ஸமீபத்தே ஜிநதீக்ஷாப்ராப்தனுகி வாஜி தபோவல*விக்ரியா ரஸைஷ்தயாக்ஷீண ஹெதத்தாகிய ஸப்தவிய ஜ்ஜிகளை யடைந்து, மௌதமமஹாமுநிகள் ஸ்ராவணமாஸ கரஷ்ண ப்ரயமையில் பூர்வாஹ்ணத்து ஹமவதுபதெஸத்தினுல் அங்மாதிபரமாதமங்களுடைய அர்யபதங்களை அவயரித்து, அவ்வப் பரமாதமார்யங்களை மர்யநுபத்தாற் செய்து ப்ரயமமணயர ராயினர்.

இவரும் வாயுஹேமதிகளும் அதீநிஹேமதிகளும் ஸுயர்மரும் மௌர்யரும் †மந்தரரும் புத்ரரும் [1]மைத்ரேயரும் அகம்பநரும் [2]அசேலகரும் [3]ப்ரஹாஸகரும் என முணயரர் பதிணெருவர். பூர்வயரர் மூந்நூற்றுவர். ஸிக்ஷகர் ஒன்பதிணுயிரத்துத்தொளாயிரவர். அவயிஜ்ஞாநிகள் ஆயிரத்துமுந்நூற்றுவர். கேவலிகள் எழுநூற்றுவர். வைக்ரியிகர் தொள்ளாயிரவர். மநஃபர்யயஜ்ஞாநிகள் ஐந்நூற்றுவர். மஹாவாதிகள் நாணூற்றுவர் ஆகத் தபோயநர் பதிணுலாயிரவர். சந்தநை முதலாகிய ஆர்யாங்மநைகள் ‡மூப்பதிணுயிரவர். ஸ்ராவகர் நூறுயிரவர். ஸ்ராவகிகள் மூன்றுநூறுயிரவர். தெவதெவிகள் அஸங்வ்யாதர். திர்யஞ்ஜாதி ஸங்வ்யாதம்.

ஏதத்ஸாதஸஹமணபரிவ்ரதனுகிய ஹமவாந் ஸகல யர்மக்ஷேத்ரங்களிலும் யர்மோபதெஸம் பண்ணியருளி. ஸமவஸரணமண்டலத்து வீற்றிருந்தருளினன்.

மற்றெருநாள், மதயவிஷயத்து ராஜகரஹம்என்னும் நமர ஸமீபமாகிய விபுலகிரிஸிவரத்து நிர்மிதமாகிய ஸமவஸரணமண்டலத்து

---

* க்ரியா ஷுயோடு 8 என்று ஸாஸ்த்ர. சரணு. 58. † மந்தர் 74: 373.
1. மைத்ரரும். 2. அந்தவேலரும் என்றும் பாடம். அசேலர் என்று 74: 374.
3. ப்ரபாஸனரும் என்றும் பாடம். ப்ரபாஸர் என்று 74: 374.
‡ மூப்பத்தாருயிரவர் என்று மூலம் 74: 379.

ஹமவாந் எழுந்தருளியிருப்ப, ராஜஹ்ருஹநமராயிபதியாகிய ஸ்ரேணிக மஹாராஜன் சாதுரங்முவலத்தோடும் அஷ்டஸஹஸ்ரமகுடவஜ நரபதிகளோடுங்கூடி ஸமவஸரண மடைந்து ப்ரதக்ஷிணீகரணப்ரண-மாஹுர்ச்சநஸ்தவநபூர்வகமாக யர்மாஹுதத்தினை அநுஹவித்து, மௌதமஸ்வாமிஸமீப மடைந்து ப்ரணமபூர்வகமாகத் தனது பூர்வஹவ ஸம்வஸுத்தினை வினவ, மணயரஸ்வாமி அருளிச்செய்வார்:

ஜம்வுத்வீப *விந்த்ருமலயம்என்னும் பர்வதஸமீப குடஜவநம் என்னும் வநத்துள் கிராதபதி வஜிரஸாரன்என்னுமவன் ஒருநாள், தநநத்துள் ஸந்நிஹிதராகிய ஸமாயிமுப்தரென்னுந் தபோயநரை நமஸ்கரிப்ப, 'உனக்கு யர்மலாஹமாக' என்று ஆஸீர்வாஹம் பண்ண, அவனும் 'யர்மலாஹமாவது யாது?' என்ன, யர்மமாவது-அஹிம்ஸையும் ஸத்யமும் அஸ்தேயமும் பரஹாரநிவ்ருத்தியும் பரிமித பரிக்ரஹமும் மயுமத்ருமாம்ஸநிவ்ருத்தியும் ஆகும். அதனை ப்ரகாபித்தல் யர்மலாஹமாவதாகும். தத்ஹலமாவது — ஸ்வர்காதிஸௌஹவ்யமாகும்' என, கிராதனும் 'மயுமத்ருமாம்ஸங்களை உபஜீவநமாகவுடைய யான் அவையிற்றை அநுஷ்டித்தற்கு அஸக்தன்' என்ன, அவன்கருத் தறிந்து, 'இதற்குமுன் காகமாம்ஸம் ஹகுதிக்கப்பட்டதோ, இல்லையோ?' என்றலும், ['இல்லை' என,] 'இல்லையாகில், காகமாம்ஸம் யாவஜ்ஜீவம் ஹகுணநிவ்ருத்திவ்ரதம் கைக்கொள்வாயாக' என்று கொடுப்ப, கொண்டு, நமஸ்கரித்துப் போயினபின், காலாந்தரத்து அவனுக்கொரு மஹாவ்யாதி தோன்றுதலும், வைத்யன் 'இதற்குக் காகமாம்ஸஹகுணம் ஔஷதமாகும்' என்று வியிப்ப, அவனும், 'தபோயநர்ஸமீபத்தே காகமாம்ஸநிவ்ருத்திவ்ரதம் கைக்கொண்டேன். யான் கண்டுபதப்ராணனுகியவிடத்தும் அது செய்யேன்; அன்றியும், ஸங்கல்பித காரயஹம்மும் வந்தவிடத்து வீர புருஷத்வம் அழியுமன்றே' என்று சொல்லியவிடத்து, அவனது நிஸ்சயத்தை யறிந்து, அவன்மைத்துனன் [1] ஸாரபுரத்து வீரஸேநன் என்பான் அவனுக்குக் காகமாம்ஸோபயோகம் பண்ணுவித்தற்கு வருகின்றவன் ஒருவநப்ரதெஸத்து வடவ்ருக்ஷமூலத்திருந்து அழுகின்றவொரு ஸ்த்ரீயைக் கண்டு, 'நீ யார்? அழுகின்ற காரணம் என்?' என்று வினவ, அவளும், 'யான் யக்ஷி; நின்மைத்துனனுகிய வஜிரஸாரன் காகமாம்ஸ நிவ்ருத்திவ்ரதத்தால் எனக்கு ஹர்த்தா ஆகக் கடவன். இவனைத் தவ்ரத-ஹகுமம் பண்ணுவித்து நரகமதி அடைவித்தற் கொருப்பட்டனை என்

---

* விந்த்யமலையில் என்று மூலம். 74: 389.

1. வீரஸேநன் என்றும் பாடம். ஸாரஸௌக்யபுரத்து ஸேநவீரன். 74: 401.

றழுகின்றேன்' என்ன, அவனும் 'நீ அழவேண்டா; யான் அது [1]செய்கிலேன்' என்று சொல்லிப் போந்து, வஜ்ரஸாரஸமீப மடைந்து, 'வ்யாயி பரிஹாரார்யமாகக் காகமாம்ஸோபயோகமும் பண்ணவேண்டும்' என்று நிர்வந்யிப்ப, 'எனக்கு ப்ராணஸமனாகிய ஜ்யேஷ்ட அன்றே! ஆதலில், உபயலோகஹிதமாகிய வசநங்களைச் சொல்லுவாயாக. நீ சொன்ன வசநம் நரகமதிஹேதுவாதலில் அஹிதமாகும்' என்று சொல்லிய இவனது யெய்ய மறிந்து, யகூஷிதிருபித வ்ருத்தாந்தத்தை யறிவிப்ப, அதனைக் கேட்ட வஜ்ரஸாரன் மிகவும் ப்ரீதனாகி, முன்பு முநிவரன்பக்கல் கேட்ட அஹிம்ஸாதி ஸகலவ்ரதங்களையும் கைக்கொண்டு நிரவதியும் அநுஷ்டித்து, அல்பகாலத்து ஶரீரபரித்யாகஞ் செய்து, ஸௌதர்ம கலபத்து தெவனாயினன்.

வீரஜயரனும் வஜ்ரஸாரனுக்கு பலிகர்மாதி ஸம்ஸ்கார க்ரியாவஸாநத்துத் தனது ஸாரபுரத்தேறப் போகின்றவன் பூர்வோக்த தெஶத்து யகூஷிதெவதையைக் கண்டு, 'இஷ்ட கார்யம் முடிந்ததே?' என்று வினவ, அவளும், 'அஹிம்ஸாதி ஸகலவ்ரதங்களையுங் கைக்கொண்டு அவன் அ்யந்தரமதிப்ராப்தம்இன்றியே ஸௌதர்மகல்பத்து தெவனாயினன். ஆதலில், எனது அஹிலஷிதகார்யம் விஜலமாயிற்று' என்று சொல்ல, [2]கேட்ட வீரஜயரனும், 'அஹிலஷிதஜலப்ரதாநஸமர்யமாகிய வ்ரதங்களது மாஹாத்ம்யம் இருந்தவாறு என்!' என்று விஸ்மிதனாகி, ஸமாதிஜுப்தபோதநர்ஸமீப மடைந்து, அஹிம்ஸாதிவ்ரதங் கைக்கொண்டனன்.

அ, வஜ்ரஸாரனாகிய தெவன் த்ரிஸாகரோபமகாலம் திவ்யஸுவம் அநுபவித்துப் போந்து, தொமதிதாநஸஹிதனாகி, அந்த்யகாலத்து ராஜகுஹநகரத்துக் குணிகன்என்னும் நரபதிக்கும் ஶ்ரீமதிஎன்னும் தெவிக்கும் ச்ரேணிகன்என்னும் புத்ரனாயினன்.

மற்று ஒருநாள், குணிகமஹாராஜன் ஸ்வபுத்ரர்களுள் ராஜ்ய ஹாரந் தாங்குதற்கு யோகன் யாவனெ? என்று நிமித்தத்தோடுகூடப் பரீக்ஷித்து, 'ச்ரேணிகனே யோகன்' என்று நிஶ்சயித்து, அநிஷ்ட ஜநங்களால் இவனுக்கு ஶரீராபாயம் வாராமல் பரிஹரிப்பான்வேண்டி, இவனுக்கு ரஹஸ்யமாக இந்த வ்ருத்தாந்தத்தினை யறிவித்து, கருத்ரிம க்ரோதத்தினால் நகரத்தினின்றும் *ச்ரேணிகனைப் போக்கினன்.

இவனும் நந்திக்ராமம் என்னும் க்ராம மடைய, தத்க்ராமவாஸிகளாகிய ஜநங்கள், 'நரபதிமர்ஹிதனாகிப் போந்தனன்' என்று ராஜஸபத்

1. செய்கின்றிலேன்.
2. கேட்டு.

* 'இவனை' என்றிருப்பின் அமையும்.

தால் ப்ரணமஸம்ஹாஷணஹொஜநாதிவி நயோபசாரங்களைச் செய்யாமையில், தத்ஸ்ரமத்தை விட்டுப் போகின்றவிடத்து, மார்மஸஹாயனுயினு ஞெரு வ்ராஹ்மணனேடுகூட விவிய மநோஹரகயர்ஸம்ஹாஷணம் பண்ணிப் போகி, வ்ராஹ்மணனது ஔஸ மடைந்தனன்.

வ்ராஹ்மணனும் இவனது ரூபயௌவநவிஜ்ஞாநவசநகௌஸல்யாதிகுணங்களைக் கண்டு, தன்னுடைய புத்ரியை இவனுக்கு விவாஹவிதியால் கல்யாணம் பண்ணுவிப்ப, அவளுடன் இஷ்டவிஷய காமஹொகங்களை யநுஹவித்து, அஹயகுமாரன்என்பானெரு புத்ரனைப் பெற்றிருந்தபின், குணிகமஹாராஜன் ராஜ்யஸ்யாபநயோகுகால மறிந்து ஸ்ரேணிகனை யழைத்து ராஜ்யங் கொடுப்ப, ராஜவிஹவம் [1] எய்திய பின், நந்திஸ்ராமவாஸிஜநங்கள் தனக்கு முன்பு விநயோபசாரம் பண்ணுமையில், அவர்களால் நிர்வஹித்தற் கரிதாகிய பல கரங்களையு மிட, உபாயப்ரயோகுசலனுகிய அஹயகுமாரன் இவையிற்றைப் பரிஹரித்தனன். ஏவமாதிந்யாயோபதெஸநிபுணமதியாகிய அஹயகுமாரனுக்கு விஜ்ஞாநங்கள் 'அஹயபண்டிதன்' என்று விஶ்ராநாமங் கொடுத்தனர். அந்த அஹயகுமாரனெடுகூட இங்கே வந்தனை என்று மௌதமஸ்வாமி அருளிச்செய்ய, கேட்ட ஸ்ரேணிகமஹாராஜன் அத்யந்தம் ப்ரீதனுகி மற்றொன்று வினவுவான்:

'ஹவாடே நு, ஸகலபாபதொஷநிர்மூலகரமாகிய நினது தி்வ்ய ஸந்நிதாநத்து ஸ்ரர்மஸ்ரவணம் பண்ணியும் ஸம்பூர்ணஸம்பூர்ணஸம்யமங்களுள் எனக்கு ருசி ஜநியாமையால் யான் அஹவ்யனேயோ?' என்று ப்ரஸ்நம் பண்ண, மணயரஸ்வாமியும் அருளிச்செய்வார்: 'நீ ஆஸந்நஹவ்யனேயாயினும் வஹ்வாரம்ஹபரிஶ்ரஹ ஹொஶ ஸங்ஶ பரவஶனுகிய உனக்கு, முன்பே தபோயநோபஸர்மஞ் செய்தனையாதலில், நரகாயுஷ்யம் பந்யித்தலில் ஸம்யமருசி தோன்றுகின்றதில்லை. ஸகல ஸம்ஸாரவி்நாஶஹேதுவாகிய ஸம்யதி்ர்ஶநத்தினை இப்பொழுது கைக்கொள்வாயாக. அஃதாவது, ஆஜ்ஞையாலாதல் அயிமமத்தாலாதல் உள்புகப்படுவதாகிய ஆப்தாகமபதார்தஸ்ரத்ரா நலக்ஷணத்தாகிய *ஶங்கா காங்க்ஷா விசிகித்ஸாங்யதூஷ்டிஸம்ஸர்மாஹாவயர்மலோஹ உபஶமஹந ஸ்திதிகரண வாத்ஸல்ய யர்மப்ரஹாவநம் என்னும் † அஷ்டாங்கஸஹிதமாகிய லோக ஔவபாஷண்டி ‡மூடத்ரய ரஹிதமாகி, ஜ்ஞாந

---

1. எய்தினன்.

* நிஸ்ஶங்கா. நிஷ்காங்க்ஷா, நிர்விசிகித்ஸா, அமூடத்ருஷ்டித்வ, உபகூஹந, ஸ்திதிகரண, வாத்ஸல்ய, தர்மப்ரபாவனை என்று ஶாஸ்த்ர. சரணு. 7.

† அருங்கலச். 17–24.

‡ அருங்கலச். 30–33.

பூஜா குல ஜாதி பல ஜன தபஸ் ஸௌந்தர்யவிஷய * அஷ்டஸ்மயவிரஹித மாகி, தெவதா லிங்கி காமார்யோபசார ஹய விஷயஷஷ்டவிதய விமுக்த மாகி, ப்ரமமஸம்வேதநாகம்பாஸ்திக்ய சிஹ்நத்ததாகிய ஸம்யக்தர்சநம் அஹ்நயநிஸ்ஸ்ரேயஸ ஸாதநங்களுள் ப்ரகர்ஷ்டஸாதநமாகச் சொல் லப்படுகின்றது. நீயும் ஆயுஷ்யாவஸாநத்து ப்ரதமநரகத்துட்சென்று ஸங்வ்யாதவர்ஷப்ரமாண ஜீவிதாவஸாநத்துப் போந்து, உத்ஸர்ப்பிணீ காலத்து, ஜம்பூத்வீப ஹரதகேஷத்ரத்து மத்யமவண்டத்து மஹா பத்மன் என்னும் ப்ரதமதீர்தகர ரூபத்தி' என்று அருளிச்செய்தபின், ஸ்ரே ணிகமஹாராஜன் விஸ்மயபரிணாமத்தோடுகூடி, காலகரணபரமோப யோகிஹாவலவ்யபிணல், உபரமஸம்யக்தர்சநத்தி யாகி, அந்தர்முஹூர்த் தத்து வேதகஸம்யக்தர்சநத்தியாகியபின், அந்தர்முஹூர்த்தத்து அநந் ப்ரவர்தத்தாபூர்வகரணபரிணாமவ்ருத்திகரணஸ்திகளால் ஸப்தப்ரகர்தி கூஷயஞ் செய்து க்ஷாயிகஸம்யக்தர்சநத்தி யாகி, ஸகலகர்மக்ஷயஞ்செய்தானே- போன்று கர்தார்ய ரூபினன்.

பின், ஸ்வகர்த தபோயநோபஸர்தப்ராப்தஸ்நித்தமாகச் சதுர் விம்ஸதிமஹாபுராணங்களைக் கேட்டுப் பின், 'ஹமவாதந, இந்த தெவத்து மற்றும் † அயொமதிப்ரவேஸயோக்யராயிரு ருளரோ?' என்று வினவ, ஹமவாதும் அருளிச்செய்வார்:

‡ 'காளஸௌகரிகன்என்பானொருவனும் ஸுலஸ என்னும் வ்ராஹ்மணியும் நரகம் ப்ரவேஸிப்பார்கள். அதற்குக் காரணம்: காள ஸௌகரிகரூபிய இவன் இந்நமரத்துள் முன்பு ஏழுபர்யாயம்நீசகுலத்துட் டோன்றி ஜாதிஸ்மரணத்தை யடைந்தபின், 'ஜீவன்கட்குப் பூர்வஜந்மார்- ஜித புண்யபாபபலங்களை அநுபவித்தல் அவஸ்யம் ஹாவியாகில், எனது பூர்வஜந்ம ப்ரவர்தத்தியால் மநுஷ்யஜந்மப்ராப்திக்குக் காரணமில்லை யாதலில், புண்யபாபம் என்பன இல்லை' என நிணைந்து, ப்ராணிஹிம்ஸா மாம்ஸபக்ஷண ஸ்தேய பரஸ்த்ரீஸம்ஸர்கதிபரிக்ரஹதலில், இவன் ஸப்தம நரகம் ப்ரவேஸிக்கும். ஸுலஸ என்னும் வ்ராஹ்மணியும் காரீஷாக்நி- ஸமாநகர்மபரிணாமத்தில் ப்ரபலமாகிய ராமதெஷமோஹநீயகர்மா- யாதிகளை யுடையளாகித் தபோயநருடைய முணப்ரஸாவத்தைக்கேட்டுங் கண்டும் ஸஹிக்கமாட்டாது ஸங்க்லேஸத்தை யடைந்து ஷஷ்டம நரகத் தை ப்ரவேஸிக்கும்' என்று அருளிச்செய்தபின், அஸயகுமாரன் நமஸ்

* அருங்கலச். 34.

† தனக்கு ரத்னப்ரபா நரகம் வரும் என்றதை நிணைத்து வருந்திய ஸ்ரேணி கன் வேறு யாவரேனும் உளரோ என்று வினவினன் என்று மூலம். 74: 454, 5.

‡ காளகௌளரிகன் என்றும் பாடம். காளஸௌகரிகன் என்பது மூலத்தால் உறுதிப்படுகின்றது. 74: 455.

கரித்து, தனது பூர்வஜன்மவ்ருத்தாந்தத்தினை வினவ, முனிவரஸ்வாமி-களும் அருளிச்செய்வார்:

ஒரு தீர்த்த பாஷாண்டிமூர்த்திபரமஜனியிலொருமை ப்ராஹ்மணன் ஒரு ஸ்நாந்தரம் போகின்றவன், மார்க்கத்துள் ஒருஆர்ஹதனுடன்கூடப் போகின்றவிடத்து, பாஷாணபரிஷ்க்ருதமாகிய வ்ருக்ஷவிசேஷங் கண்டு ப்ராஹ்மணன் ஒருதாஹத்தியால் ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணுதலும், அதனை ஆர்ஹதன் கண்டு அபஹஸித்து அவமதிப்பான்வேண்டி அந்த வ்ருக்ஷ பத்ரங்களால் தனது பாத்ரமளி மூடப்ப, அதனைக் கண்டு ப்ராஹ்மணன் மிகவும் ஸஹியாது, 'இவ்வண்ணம் உன்னுடைய தெய்வத்துக்கு அவமானம் பண்ணுவேன்' என்று சொல்லிப் போனவிடத்து, ஆர்ஹதன் பூஜைக்காலி படர்ந்ததொரு தூற்றைக் கண்டு ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணி விநயோபசாரம் பண்ண, ப்ராஹ்மணன் அதனைப் பறித்துத் தூகைத்தலும், அயிக கண் மூர்த்திவேஷதாபீடிதனாகி, 'உனது தெய்வம் ஸந்நிஹிதமாயிற்று' என்று சொல்ல, ஆர்ஹதனும் 'ஈதரமாகிய வ்ருக்ஷாதிகள் தெய்வம் அன்று; தபோ தானாதிகளால் ஆக்கப்பட்டு ஸுவர்க்காபவர்கஹேதுவாகிய ஸ்வக்ருதபுண்ய பாபஸலங்களே தெய்வமாவன. தர்க்கத்தில்—

*ஸுயோகவாஹ்யம் ததோ யத்தீம்
தவொதாநாதிகுதஸ்தலம்
கூபாதி கூபம் உதிதஸ்ஸுதர்ஜ்யம்
ஹிக்வா தெய்வதிவாஸுநர்த்த ॥

என்று இவ்வண்ணஞ் சொல்லி, † தெய்வமூர்க்கத்தினை நீக்கினன்.

அதற்பின் மந்தாநதீஸமீப மடைந்து, 'இது பவித்ரதீர்த்தம்' என நினைந்து ப்ராஹ்மணன் ஸ்நாநம் பண்ண, ஆர்ஹதன் ஹொஜநம்பண்ணித் தனது உச்சிஷ்டாஹாரத்தை மந்தாஜலத்தால் தெளித்து ப்ராஹ்மணனுக்குக் கொடுப்ப, அவனும் 'உச்சிஷ்டாஹாரம் யோக்யமன்று' என்ன,' பாபவிநாசஹேதுவாகிய மந்தாஜலம் சுத்தமாகிய உச்சிஷ்ட தோஷங் கெடுத்தற்கு ஸமர்த்தமன்றே!' என்று அவமதித்துப் பின்னை, 'தீர்த்தமாவது பாபகர்மக்ஷயகாரணமாகிய ஸத்புருஷ ஜ்ஞாந சரித்ரங்களே' என்று சொல்லி, தீர்த்தமூர்க்கத்தினைத் தவிர்த்தனன்.

அதற்பின், பஞ்சாக்நிமத்யத்துள் தபஸ்ஸு பண்ணுகின்றவொரு தாபஸனைக் கண்டு. தாபஸன் ராத்ரியின்கண் ஜலத்துள் நின்றவிடத்துத் தனது ஜடையின்கண் தங்கிய ஜலஜந்துக்கள், பகல்களிற் பஞ்சாக்நி-மத்யத்து நிற்ப, உஷ்ணத்தினால் வருந்துகின்றமை காட்டி, பாஷாண்டி மூர்க்கத்தினை நீக்கினன்.

* 74: 477. † ஜாதி மூடத்தையும் நீக்கினன். 74: 490—6.

அதற்பின், 'யக்ஷாதிதெவதைகளுக்கு வடவாக்ஷாதிகள் நிவாஸஸ்யாநம் என்னும் லோகவாதத்தால் கொண்டாடுதல் தக்கதன்று, ஆப்தப்ரணீதம் அல்லாமையில்' என்று லோகமூலத்தினை நிராகரித்தனன் என்று, இவ்வண்ணம் ஆர்ஹதனுல் ப்ரதிபாதிதமாகிய யர்மங் கேட்டு, ஜிநயர்மத்தை ஸ்வீகரித்தபின் போகி, யதாச்செதையால் மநுஷ்ய தொசரமல்லாததொரு வநப்ரதெசத்துப் புக்கு, தீவ்ரதபம் வந்து மிகவும் க்லேசித்து, பிழைக்கும் உபாயம் இல்லாமையில், ஸல்லேவநாவியால் ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து ஆர்ஹதனைக் [1] கண்டு ப்ராஹ்மணனும் அவ்வண்ணமே ஸரீரம் விட்டு, ஸௌயர்மகல்பத்துதெவனாகி, ஆயுஷ்பாவஸாநத்துப் போந்து, அஹயகுமார ஞயினை. இனி, தபஃப்ரபாவத்தால் முக்திபதப்ராப்தியாகும் என்று அருளிச்செய்ய, கேட்டு நமஸ்கரித்து, அஹயகுமாரனும் ஸ்ரேணிகமஹாராஜனெடுங்கூட ராஜமாஹாநகரம் அடைந்தனன்.

மற்றெருநாள் ஸ்ரேணிகமஹாராஜன் ஆஸ்யாநமண்டபத்திருந்து அஹயகுமாரப்ரஜ்ஞாப்ரபாவத்தை ப்ரகாஸிப்பான்வேண்டி, 'பதார்தத்தத்வம் எப்பெற்றியது?' என்று வினவ, அவனுஞ் சொல்லுவான்:

ஜீவபுத்கலயர்மாயர்மாகாஸகாலதெஹத்தால் ஷட்விதமாகிய பதார்தங்கள், அநிவ்ருத்திஸ்வபாவமாகிய த்ரவ்யரூபத்தால் நித்யங்களாகின்றவை, வ்யாவ்ருத்திஸ்வபாவமாகிய பர்யாயரூபத்தால் அநித்யங்களாகின்றன. பரஸ்பரவ்யாவ்ருத்தமாகிய பாலகுமாராத்ரவ்யாதெஹங்களுள் ஜீவஸ்வரூபஸமந்விதமாகவும், மகுடகுண்டலாத்ரவ்யாதெஹங்களுள் ஸ்வர்ணரூபஸமந்விதமாகவும், ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமாணங்களால் அநுபவிக்கின்றனம்.

* ஜீவாதிதத்த்வங்களே ஸர்வதா நித்யாத்மகமென்றும் அநித்யாத்மகம் என்றும் கல்பிக்குமிடத்து, ஸர்வதா அவிகாரியும் க்ஷணவிநஸ்வரமூமாகிய ஆத்மாவினுக்கு, ஹேது பல லாபங் கூடாமையில், பந்யமோக்ஷங்கள்முதலாகிய இஷ்டாங்களுள் புருஷப்ரவ்ருத்த்யாதி த்ருஷ்டாங்களும் ஸம்பவியா. பதார்தங்களே ஸர்வதா ஸூந்யமென்று கல்பித்தவிடத்து, ப்ரதிபாத்ய ப்ரதிபாதக ஸப்த வாஸ்யவாசகலங்கள் ஸம்பவியா.

மற்றும், ஏகாந்தவாதிபரிகல்பிதமாகிய மதங்கள் ப்ரமாணபலங்களல்ல. இந்த த்ரவ்யபர்யாயாத்மகமாகிய ஜீவாதிபதார்தங்களது யாயாதம்யத்தினை அபமிப்பது ஸம்யக்ஜ்ஞாநமாகும். தஜ்ஜ்ஞய

1. கண்ட.

* ஆத்மாதி தத்த்வங்கட்கு ஸர்வதா நித்யத்வத்தைத் கற்பிக்குமிடத்து, ஸர்வத்ரவ்யங்களில் பரிணமத்தின் உற்பத்தி உண்டாகாது. இனி, க்ஷணிகத்வம் இருக்குமாஞல், ஆத்மாவிற்குக் கிரியை காரகம்பலம் இல்லாமையால் லோகவ்யவஹாரத்திற்கு லோபமாகும் என்று மூலம்: 74: 533, 4.

மாகிய ஸ்ரத்தியாநம் ஸம்யதீ உர்ஸநமாகும். ஸம்ஸார தத்காரணமாகிய ஹேயங்களை த்யஜித்தலும், மோக்ஷ [1] தத்காரணமாகிய உபாதெயங்களை ஸ்வீகரித்தலும் ஸம்யக்சாரித்ரமாகும்.

இந்த ரத்நத்ரயஸ்வரூபத்ததாகிய மார்கத்திலுக்கு ஸலமாவது,- ஸகல கர்ம [2] விப்ரமுக்தரூபத்ததாகிய பரமாத்மஸ்வரூபமாகும் என்று, இவ்வண்ணம் அஹயபண்டிதன் வஸ்துதத்த்வத்தினை ப்ரதிபாதித்தனன்.

*மற்றொருநாள், ஸ்ரேணிகமஹாராஜன் விபுலகிரிசிவரத்து ஸமவ ஸரணத் தெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீவர்யமாநஸ்வாமிகளை நமஸ்கரித்து, மௌதமமுனியரை நமஸ்கரித்து, ஆர்யாங்முநகட்கு முணிதியாகிய சங்ஹநியாரது பூர்வஹவங்களை வினவ, முனியரஸ்வாமி அருளிச்செய்வார்:

† விம்ஹவிஷய வைஸாலீநகரத்து ராஜா சேடகமஹாராஜன், தெவி ஸுஹத்ரை. இவர்கட்குப் புத்ரர் யநஹத்தனும் யநஹதனும் உபேந்ரனும் ஸுதத்தனும் விம்ஹஹதனும் ‡அம்ஹொஜனும் அகம்பநனும் பதங்முனும் ப்ரஹஞ்ஜநனும் ப்ரஹாஸனும் எனப் பதின்மர். புத்ரிகள் ப்ரியகாரிணியும் ஊமாவதியும் ஸுப்ரதெஹையும் ப்ரஹாவதியும் சேலிநியும் ஜ்யேஷ்டெயும் சங்ஹநியும் என எழுவர்.

இவருள் ப்ரியகாரிணி விதெஹவிஷய [3] குண்ஜபுரத்து நாய குலத்துட் டோன்றிய விஜயார்யமஹாராஜனுக்கு தெவி யாயினள். ஊமாவதி வத்ஸவிஷய கௌஸாம்பீநகரத்து ஸதாநீகன் என்னும் மஹாராஜனுக்கு தெவி யாயினள். ஸுப்ரதெஹை உஸார்ணவிஷயத்து §தேஹரகச்சநகரத்து ஸுர்யவம்ஸத்துட் டோன்றிய உஸராயனுக்கு தெவி யாயினள். ப்ரஹாவதி கச்சவிஷய ரோருகநகரத்து [4] உதயநமஹாராஜனுக்கு தெவி யாயினள். இவள் நிரதிஸயமாகிய ஸீலாசாரங்களை யரித்தலில், ஸீலவதி என்னும் ப்ரவ்ராஜிகையினை அடைந்தனள்.

மாள்யாரவிஷயத்து மஹீபுரநகரத்து ஸத்யகன் என்னும் மஹாராஜா ஜ்யேஷ்டெயென்னுங் கந்யகையினை யாசித்து, பெருமையில், சேடகமஹாராஜனொடு யுஜம்பண்ணிப் பராஜய மடைந்து மாநஹங்கத்தினால் நிர்விண்ணனாகி, உமவாதபோய நர்ஸமீபத்தேகீக்ஷித்தனன்.

சேடகமஹாராஜன், புத்ரிகள்எழுவருடைய ஸ்வரூபத்தினையும். ஸ்நேஹத்தினால் பட்டகத்துள் எழுதுவித்து [5] அதனைப் பார்க்கின்றவிடத்

1. தத்காரணங்களாகிய. 2. விப்ரமுக்தராகிய.
* இதுமுதல் 75-ஆம் பர்வம். * ஹிந்துவிஷய. 75: 3.
‡ ஸுகும்போஜன் என்று ஹிந்திமூலம்; கம்போஜன். கன். பதிப்பு. 75: 5.
3: குண்ஜலபுரி.
§ ஹேமகச்சம் என்று கன். மூலம்; ஹேரகச்சம் என்று ஹிந்திமூலம். 75: 10.
4. உதீராணன். ஸாத்யகன் என்று ஹிந்திமூலம். 75: 13.
5. அதனைக்கண்டவிடத்து

துச் சேலிநியுடைய ஊருப்ரதெஸத்து ஒரு வர்ணஸிங்ஹவினைக் கண்டு, சித்ரகாரியை நோக்கிக் கோபித்தலும், அவனும் 'தெவனே, ஸாவயாநஞகியே யான் தந்ரூபத்தை எழுதுகின்றவிடத்துப் * பலகாலும் ஊருப்ரதெஸத்திலே ஒரு வர்ணஸிங்ஹ வீழ்த்தலில் தத்ப்ரதெஸத்து ஒரு மறு உண்டு என்று நிரூபித்து எழுதினேன்' என்றலும், அஃது அவ்வண்ணம் ஆனமை யறிந்து, சித்ரகாரிக்கு மிகவும் ப்ரஸாதஞ் செய்தபின், அர்ஹத்பரமேஸ்வர[1]தெவார்ச்சநாலயங்களுள் தத்பட்டகத்தினையும் ஸ்நஹாதிஸயத்தால் முக்யபுஷ்பாதிகளால் [2]பூஜித்துச் செல்லாநின்ற நாளகத்தொரு நாள், ஸ்ரேணிகமஹாராஜன் * ஸைஸாலீநகரம் ப்ரவேஸித்துத் தத்ஸமீபமாகியதொரு உத்யாநத்து தெவதார்ச்சநை நபண்ணுகின்ற காலத்துப் பட்டகத்தினைக் கண்டு, பரிஜநங்களை 'இதுவென்?' என்று வினவ, பரிஜநங்களும், 'இவர்கள் சேடகமஹாராஜன்புத்ரிகள். [3]இவருள் நால்வர் கல்யாணவியியாற் கொடுக்கப்பட்டனர்; சேலிநீஜ்யேஷ்டெகள் ப்ராப்தயெளவநாவஸ்தெகள்; சந்ததி நவால்யாவஸ்தெயினள்' என்றனர்.

அதுகேட்டு ஸ்ரேணிகமஹாராஜன் சேலிநீஜ்யேஷ்டெகள்விஷயமாக அநுரக்தசித்தத்தனகி மந்த்ரிகளுக்குத் தனது கருத்தினை அறிவிப்ப, அவர்களும் உபாயகுஸலனகிய அஹயகுமாரஸமீப மடைந்து, 'குமாரனே, சேடக[ன்,]புத்ரிகளை அநுராகித்திருளாநின்ற ஸ்வாமிஸ்ரேணிக மஹாராஜற்குக் கொடுத்தற்குக் கருத்திலன். இதற்கு உபாயம் என்?' என்றுவினவ, 'உபாயத்தினுல் தத்கார்யத்தினை யானே முடிக்கிறேன்' என்றுசொல்லி, ஒரு பட்டகத்துள் ஸ்ரேணிகரூபத்தை அயிகலாவண்யத்ததாக எழுதுவித்து, [4]வோஉவன்னென்னும் நாமமுடையாரொரு வ்யாபாரியாகித் தந் யோநீயவேஷத்தனுமாகி, ஸஹாயரோடுகூடப் பட்டகங் கைக்கொண்டு போகி, சேடகமஹாராஜநகர மடைந்து, யாதானும் ஒருபாயத்தால் பட்டகத்தில் ரூபத்தினைக் காட்டிக் கந்யகைகளை அநுரக்தைகளாகப் பண்ணியபின், சேலிநீஜ்யேஷ்டெகளை ப்ரச்ஹநமாக நிலவறையால் கொடுபோகின்றவிடத்து, சேலிநி, அஸோயையாலே ஜ்யேஷ்டெயை நோக்கி, 'ரத்நாலரணங்களை மறந்து போந்தேன்; அவையிற்றைக் கொடு வருவாயாக' என்று சொல்லி, வஞ்சநையால் [5]விடுத்து, குமாரனெடும் போகிப் பின்னைக் கல்யாணவியியால்

---

* இரண்டு மூன்றுதடவை எழுதினன் என்று மூலம். 75: 17.

1. தெவார்ச்சநாலயங்களுள். 2. பூஜித்தவன் சேடகன்.

† சேடகன் மகததேசத்து ராஜக்ருஹநகரத்துப்புறத்தே ஒரு சோலையில் என்று 75: 20. 3. எழுவருள்.

4. வொஉவன் என்றும் பாடம். வோஉகன். 75: 29.

5. அவ்விடத்து.

ஸ்ரேணிகாஹாராஜனுக்கு தெவியாகி, மஹாதெவிப்பட்டம் பெற்றனள். ஜ்யேஷ்ட்டெ ஆஹரணங் கொடுவந்து காணுது மீண்டுபோந்து, மாநஹங் முத்தால் தந்திவன்ய நஸ்ஸாரவைராஹுக்திணலே தன்மாமியாகிய யஸஸ்வதிஎன்னும் ஆர்யாங்முநைகள்பார்ஸ்வத்தே யர்மஸ்ரவணநந் தரம் ஈக்ஷித்தனள்.

மற்றொருநாள், சந்தனை, யஸஸ்வதிஎன்னும் ஆர்யாங்முநாஸந்நி யாநத்து ஸம்யதீர்யாஸநபூர்வகம் ஸ்ராவகவ்ரதயர்மங்களைக் கைக்கொண்டு வர்த்திக்கின்றவள், அஸோகவநம்என்னும் உத்யாநத்து ஸவீஜநங்களுடன் விளையாடாநின்றபொழுது, விஜயார்யபர்வத தக்ஷிணஸ்ரேணியில், ஸ்வர்-ணநஹநராயிபதியாகிய மநோவேகன்என்னும் வித்யாயரன் மநோ-வேகெனன்னுங் தெவியோடுங்கூட வநங்களுள் ஸ்வச்சந்தலீலை பண்ணி வருகின்றவன், சந்தனையைக் கண்டு காமமோஹிதனாகிப் போகி நமர-மடைந்து, ஸ்வதெவிஸந்நியாநத்து [1]ஸ்வரூபிணிஎன்னும் வித்தையினால் தனதுரூபத்தை ஸ்யாபித்துப் போந்து[2] அஸோகவநம் குறுகி, சந்த-னையை எடுத்துக்கொண்டு போயினன்.

மநோவேகெனெ தனது வித்தையினால் அறிந்து கோபித்து மநோ வேகன் வைத்த வஞ்சநாரூபத்தை வாமபாதத்தால் ப்ரஹரிப்ப, அட்ட ஹாஸபூர்வகமாக ஓடிப்போயிற்று.

அதற்பின், ஆஹொமிநீவித்தையால் அவன் போகியவிடம் அறிந்து சென்று தத்ஸமீபம் குறுகுதலும், அவளைக் கண்டு மநோ வேகன் [3]ஹயசலிதனாகிப் பர்ணலவ^ஸ்வித்தையினால், சந்தனையை ஒரு வநப்ரதெஸத்தே வீழ விட்டுத் தனது தெவியோடுங்கூடப் போயினன்.

சந்தனையும் ஹதாசரமணம் என்னும் வநத்து *ஐராவதிஎன்னும் ஆற்றின் தென்கரையில் வீழ்ந்து பஞ்சநமஸ்கார பதங்களைத் துணையாக ராத்ரிஸமயத்தினைக் கழித்துப் பின், அநந்த திவஸத்துக் காளகன்என்பானொரு வ்யாயன் விவியாஹரணவாஞ்ஜெயால் குறுகுதலும், அவனை நோக்கி, யர்மத்தை யுபதெஸிப்ப, அவனும் ஸீமகூடம்என்னும் பர்வதபார்ஸ்வத்து ஹயங்கரம்என்னுங் குறிச்சிக்கு அயிபதியாகிய ஸிம்ஹகன்என்னும் வ்யாயபதிக்குக் கொடுத்தனன்.

ஸிம்ஹகனும் சந்தனாரூபஸௌந்தர்யாதிஸயத்தினைக் கண்டு [4]மதநராதுரபரவஸனாகி, ஸாமதெஹாதிகளால் அவளை வஸீகரிப்பான்-

---

1. ரூபிணி.
2. அஸோகவநம் என்னும் வநத்துக்குறுகி.
3. ஹயசித்தனாகி. 4. மதநபரவஸனாகி.

* ஜராவதம் என்றும் பாடம். ஈராவதி என்று ஹிந்தி மூலம். 75: 44

வேண்டினபொழுது, ஸிம்ஹகன்மாதா அதனை யறிந்து, 'புத்ரனே, ஈஶ்வர மாகிய ரூபாதிஶயம் தெவதைகட்கல்லது ஸம்ஹவியாது. ஆதலில், தெவதைகள் கோபித்தால் அயிக ஊர்வஶாபத்தினைத் தருவர்களாதலில் இதனை ஒழிவாயாக' என்று ஹர்ஷபண்ண, ஹயத்தால் விட்டனன்.

விட்டபின், ஸிம்ஹகன்மாதாவே இவளுக்கு மாதாவேபோல ஸ்நாநஹொஜநஶயநாதிகளை நிரவஶ்யமாகச் செய்தலில், அங்கே சிலகாள் கழிந்தபின், ஸிம்ஹகன் வத்ஸவிஷய கௌஶாம்பீநகரத்து வ்ருஷஹஸேநன்என்னும் வைஶ்யனுக்குச் சந்ஜநயை வ்ருஷஹஸேநஸ்ரேஷ்டி யுடைய ஹ்ருத்யனுகிய மித்ரவீரன்கையிலே போக விட்டபின், வ்ருஷஹஸேநஸ்ரேஷ்டிஸமீப மடைந்து, தந்நகரத்துப் புத்ரநிர்விஶேஷ மாகச் செல்கின்ற காலத்தொருநாள், சந்ஜநஸ்ரேஷ்டிக்குத் தண்ணீர் வார்க்கின்றபொழுது அவளுடைய கேஶஹாரங் குலைந்து வீழ்ந்ததனை ஸ்ரேஷ்டி முடிப்ப, கண்ட ஸ்ரேஷ்டிஹார்யையாகிய *ஸுப்ரஜ்ஞை பாபவாஜியினல் அதனை அங்யதா ஸங்கித்து, அவளுக்கு ஸ்ரங்வலா-வங்யஜ்ராஹாரஜாநபருஷவசநாதிகளால் வாயெபண்ணிச் செல்-கின்ற நாளகத்தொருநாள், அந்நகரத்து வர்யமாநஹவாந் தபஸ்சரண காலத்துச் சர்யாமார்காரார்யமாக எழுந்தருள, சந்ஜந அயிகஹக்தியி-னெடு நவபுண்யக்ரமத்தால் எதிர்கொண்டு அழது செய்விப்ப, பஞ்சாஸ்சர்யம் அடைந்தனள்.

அதுபொழுதே தந்நகராயிபதியாகிய ஸுதாநீகன் சந்ஜநைக்கு அரஜாயாகிய ஸுகாவதியோடுகூட, ஊநஸ்ரஜ்ஜெயாகி வ்ருஷஹஸேந ஸுஹ மடைந்து சந்ஜநையைப் பூஜாப்ரஸாதாதிபூர்வகமாக ராஜ ஸுஹத்தேறக் கொண்டுபோகி, சந்ஜநயது வ்ருத்தாந்தமெல்லாம் அறிந்து கோபித்து, ஸ்ரேஷ்டியினுக்கு ஸர்வஸ்வஹரணம்முதலாகிய உண்டங்களை நியோகிப்ப, அதனைச் சந்ஜந தவிர்ப்ப, ஸ்ரேஷ்டியும் ஹார்யையும் அவர்களை நமஸ்கரித்துப் போயினர்.

அதற்பின் சந்ஜநயும் ஸ்வவங்யஸ்த்ரீக்களுடன் கூடியபின், இங்கே ஹவாந்வந்ஜநார்யமாக வந்து யர்மஜ்ஞவஜ்ஞநந்தரம் ஸம்யமம் ப்ராபித்து, மணிநீபஜந்மத்தினைப் பெற்றனள் என்று அருளிச்செய்ய, கேட்டு, ஸ்ரேணிகமஹாராஜன் 'இந்த ஜந்மத்து, †சந்ஜநயார் [1] ஈஶ்வர மாகிய ஊர்வம் அநுஹவித்தற்குக் காரணம் என்?' என்று வினவ, தெளதமஸ்வாமி அருளிச்செய்வார்:

ஜம்வாலீப ஹரதகேஷத்ர மமயவிஷய வத்ஸஎன்னும் நமரிக்கு ராஜா ப்ரஸேநிகன் என்பான். தந்நகரவாஸிவ்ராஹ்மணன்

* பத்ரை 75: 56. † சந்தஜ்ஞ யார் என்றும் படிக்கலாம். 1. ஈஶ்வரஊர்வம்.

அக்நிஹோத்திக்கு, ஹார்யைகள் ப்ராஹ்மணவம்ஸத்தும் வைஸ்யவம்ஸத்தும் பிறந்தார் இருவர். ப்ராஹ்மணீபுத்ரன் ஸிவஹோத்ரி. இவன்ஹார்யை *ஸோமிலை. வைஸ்யஸ்த்ரீமகள் சித்ரஸேநை. இவள், ஸோமஸர்மன்-என்னும் ப்ராஹ்மணனுக்குப் புத்ரனாகிய தெவஸர்மனுக்கு ஹார்யையாயினள்.

அக்நிஹோத்ரி லோகாந்தரம் அடைந்து, ஸிவஹோத்ரி பிதரஸ்யாநத்தினை எய்தி வர்த்திக்கின்ற காலத்து, தெவஸர்மன் லோகாந்தரம் அடைந்தபின், சித்ரஸேநை தன் புத்ரனுடன்கூட வந்து ஸிவஹோத்ரியை அடைந்து, அவனால் போஷிக்கப்படுகின்றவிடத்து, ஸோமிலை அதனை ஸஹியாது கோபித்து, சித்ரஸேநைக்கு ஸிவஹோத்ரியுடன் ஸம்பர்க்க தொஷம் உண்டென்று ஸகலஜநங்களும் அறிய அஸத்தோஷணம் பண்ணினள். சித்ரஸேநையும் 'இவளை ஜந்மாந்தரத்து யானும் அவமதிப்பேன்' என நிஸ்சயம்பண்ணி லோகாந்தரம் அடைந்தனள்.

மற்றொருநாள், ஸோமிலை ஸிவமுப்ததபோயநர்க்கு ஆஹார தானம் பண்ண, அதனை ஸஹியாது ஸிவஹோத்ரி கோபிப்ப, தபோயநர்-மாஹாத்ம்யத்தை ஸோமிலை அறிவிப்ப, ஸிவஹோத்ரியும் ப்ரஸந்நராகி தானாநுமதி பண்ணினன்.

காலாந்தரத்து, ஸிவஹோத்ரியும் [1]ஸரீரபரித்யாகஞ்செய்து, அங்கவிஷய [2]காந்தபுராயிபதி ஸுவர்ணவர்மநரபதிக்கும் விதூயுல்லேவா தெவிக்கும் மஹாபலனென்னும் புத்ர னாயினன். ஸோமிலை, †சம்பாபுராயிபதி ஸ்ரீஷேணநரபதிக்கு முன்சொன்ன ஸுவர்ணவர்மநரபதி-அநுஜையாகிய ‡தெவிபக்கல் கநகலதைதனன்னும் புத்ரி யாயினள்.

ஜந்மஸமயத்திலே மஹாபலனுக்குக் கநகலதையைத் தரவேணும் என்று சொல்லிக் §காந்தபுரத்திலே அவளை அழைப்பித்து, மஹாபல னுடனே வளர்த்தனள்.

அவர்கள் யௌவநபரிபூர்ணகாலத்து விவாஹகாலத்தளவும் மஹாபலனை 'நகரப்புறம்பே வர்த்திப்பான்' என்றுமாதுலன் நியோகிக்க, அவ்வண்ணஞ் செய்கின்ற காலத்துப் பரஸ்பரஸ்நேஹாதிராகத்தினால் இருவரும் ஸங்கமித்தனர். அதனை மாதாபிதாக்கள் அறிந்து மிகவும் கோபித்து, 'அயோக்யகாரிகளாகிய நீங்கள் இந்த தெஸத்தைக் கடக்கப் போமின்' என்று நியோகிக்க, மஹாபலன் கநகலதையோடுகூடப் போகி, ஒருநகரத்துள் இருந்தனன்.

---

* இவள் ஸோமஸர்மன்மகள். 75: 73. 1. ஸரீரம் பரித்யஜித்து.
2. காந்தாரபுராயிபதி. † சம்பாபுரம் அங்கதேசத்தது. 75: 82.
‡ தேவியின் பெயர் தனஸ்ரீ. 75: 82. § மஹாபலனை அழைத்துக் கநகலதையோடுகூட வளர்த்தனர் என்று மூலம். 75: 84.

மற்றொருநாள், அவர்களிருவரும் ஒரு உத்யாநத்து வநவிஹரணம் பண்ணுகிற்ப, அங்கே முநிமுக்யர்களென்பாரொரு தபோதநர் காந்தார ஹிகூஷாயுக்தமாக அடைய, அவரை எதிர்கொண்டு அபூபாதிபக்ஷ்ய வஸ்துக்களை தாநம்பண்ணிப் புண்யார்ஜநம் பண்ணியபின், மற்றொரு நாள், மஹாபலன் வஸந்தகாலத்து ஒரு உத்யாநத்து வநவிஹரணம் பண்ணுகிற்ப ஸர்ப்பதஷ்டனாகி லோகாந்தரம் அடைந்தனன். அடைதலும் அவன் அர்தாரிகையிலுல் கநகலதையும் ஆத்மத்யாகம் பண்ணினள்.

அவந்தீவிஷய உஜ்ஜயிநீநகரத்து ராஜா ப்ரஜாபதிமஹாராஜன். தந்நகரத்து யநதெவஸ்ரேஷ்டியினுக்கும் யநமித்ரைக்கும் மஹாபலன் ஸ்ரீநாமதத்தனென்னும் புத்ரனுயினன். இவனுக்கு அநுஜை அர்ய ஸ்வாமிநீயென்பாள். கநகலதை, பலாஸபுரத்துப் பலாஸபுராயிபதி மஹாபலனுக்கும் காஞ்சநலதைக்கும் பத்மலதையென்னும் புத்ரியாயினள்.

யநதெவன் மற்றொருத்தியை விவாஹம் பண்ணி, யநமித்ரையை உபேக்ஷித்தலும், அவளும் தெஹாந்தரம் அடைந்து, ஸீலதத்தமுநி-[1]பார்ஸ்வத்தே ஸ்ராவகவ்ரதங் கைக்கொண்டு புத்ரீயை அவர்பக்கலே ஸாஸ்த்ரஸ்ரவணம்பண்ண விட்டனள்.

இவனும் அல்பகாலத்தே ஸகலஸாஸ்த்ரபாரங்கதனுகி ஸாஸ்த்ர வ்யாவ்ருதேநாபாயுயபதம் எய்தியபின், தந்நகரத்து ஏஜ்ஜரகூஷகன் என்னுந் தளவரபுத்ரனுடு மித்ரஹாவத்தால் வர்த்திக்கின்றவன், அர்ய ஸ்வாமிநியென்னும் அநுஜையை நந்திக்ராமவாஸியாகிய குலவாணிஜன் என்னுந் தன் மைத்துனனுக்குக் கொடுத்து, உபஸ்லோகபூர்வகமாக நரபதியைக் கண்டபின், அவனும் பஹுவியஸம்மாநம் பண்ணினன்.

ஒருநாள் இவன், பிதாஸமீப மடைந்து நமஸ்காரபூர்வகம், 'புத்ராஸமாகிய ரத்நாதிவஸ்துக்களைப் பெறவேண்டும்' என்ன, பிதா, 'புத்ரனே, என்னுடைய ஸகல வஸ்து(க்களு)ம் பலாஸபுரத்தே கிடந்தது; அதனைக் கைக்கொள்வாயாக' என்றனன்.

அதுகேட்ட ஸ்ரீநாமதத்தனும் 'யான்போகி நிருபதுவமாகி வந்தபொழுது ஜிநபதிபூஜை பண்ணுவன்' என்று ப்ரார்தித்து, ஸீலதத்தமுநிக்களை விடைகொண்டு, தன் தாயாதிகளாகிய நகுலஸஹதெவர்களோடுகூட மரக்கலம் ஏறி, ஸமுத்ரமத்யத்துப் பலாஸபுரத்துப்புறம்பே விட்டனர்.

அந்நகரம் ப்ரவேஸித்தற்கு தாரமார்கமின்றி மநுஷ்யஸஞ்சாரம் இல்லாமை கண்டு, மதில்மிசைக்கட்டிநாற்றியதொரு கயிற்றிணுல் ஸ்ரீநாம-

1. ஸமீபத்தே.

உத்தன் நகரத்துள் இழிந்து, மநுஷ்யர் ஒருவரும் இன்றி சூன்யமாய்க் கிடந்த அந்த நகரத்துள் இருந்தாளொரு கந்யகையைக் கண்டு, 'இந்-நகரம் இவ்வண்ணமாதற்குக் காரணம் என்?' என்றும், 'நீ யார்?' என்றும் வினவ, அவளுஞ் சொல்லுவாள்:

இந்த நகரபதி மஹாபலன் என்பான்; தெவி காஞ்சநலதை இவர்கட்கு யான் புத்ரி, பத்மலதை என்பேன். என் பிதாவுக்கு தாயாதி-யாயினளொரு விதூராயரன் ராக்ஷஸவித்யை ஸாயித்து என் பிதாவினையும் லோகாந்தரம் அடைவித்து, இந்நகரத்தையும் இவ்வண்ணஞ் செய்தனன். என்னையும் தன்புத்ரியாகவே நினைந்து வயியாது போயினன்: இன்று என்னைக் கொண்டுபோதற்கு வருவன்; என்பிதா மந்த்ரஸாயிதமாகிய இவ் வாளினைத் தன்கையில் யரிக்க மறந்தனன். அதனுலே வஞ்சித ணுயினன்' என்று, வாளைக் காட்ட, ஸ்ரீநாமதத்தன் அவ் வாளை எடுத்துக்-கொண்டு மொபுரவாரத்து மறைந்து நின்றனன்.

அவ்வளவில், புகுதுகின்ற விதூராயரனை அவ் வாளால் எறிய, அவனும் பஞ்சநமஸ்காரமந்த்ரோச்சாரணபூர்வகம் விழ, ஸ்ரீநாமதத்த-னும் அயிகதவிதனகி வாளைப் போகட்டு, 'அஜ்ஞாநியாகிய என்னல் ப்ரமாதஞ் செய்யப்பட்டது. கந்யாரக்ஷணபரனகிய என்னல் உனது ஸந்மார்மஹாவம் அறியாமையிற் செய்யப்பட்ட அபராயத்தை க்ஷமிக்க' * என்று இரப்ப, அவனும் 'உன்னல் இங்கு அபராயம் என் செய்யப் பட்டது! விதூராயஸ்ராவகபுத்ரனுய்வைத்தும் க்ரோயபரிணமத்தால் தாதுமமாகிய பஹுஜீவவயம் பண்ணுதலில், இஹஜந்மத்திலே தத்மலம் அதிகமாயிற்று.

†கெ்ராயாநு தி்ரூரிவ்லயா வரஹிதம்
கெ்ராயாஸ் பஹிஸ்ராவ்ருதெ
கெ்ராயாதெ்தி தாதாய நாவ ஹரணம்
கெ்ராயாஸ் வ்ருதெ ஹவ்ருதிஃ।
கெ்ராயாஸ் வ்ராணவதெரவெதி
சரணம் வரெதுஃ கரதெ்ராவி
தஸ்தாதம் விஸ்ரஜெதிஷாதி்ரதிவா
ஹாரம் கரதீ ஸ்ரெயஸெ ॥

என்று ஆத்மநிந்தந பண்ணி, உபசாந்தனகித் தரபதிஷ்ட [1] பஞ்ச-நமஸ்கார பதங்களிலே ஸமாஹிதனகி சரீரம்விட்டு ஸ்வர்முலோகம் அடைந்தனன்.

---

* வித்யாதரனை நோக்கி 'நீ இத்த ஜினதருமத்தை எவ்விடத்து மேற்கொண் டாய்' என்று நாகதத்தன் வினவினன் என்று மூலம் 86: 124.

† இக்கருத்து 75; 125, 6-ஆஞ் சுலோகங்களில் உளது. 1. பஞ்சமந்த்ர.

அதற்பின், வஹ்னியமாகிய யந்த்ரத்தோடுகூடப் பத்ரிமலையைக் கயிற்றினால் இழியவிட்டபின், நகுலஸஹதேவர்கள் கயிற்றை இழிய விடாது யந்த்ராரூடஸஹிதமாகப் பத்ரிமலையையுங்கொண்டு போகித் தந்நகர மடைந்தனர்.

அதற்பின், ராஜாவும் இவர்களை ஶ்ரீநாமஹத்தவ்ருத்தாந்தம் வினவ, 'எங்களால் அவனது வ்ருத்தாந்தம் அறியப்பட்டதில்லை' என்று வஞ்சித்தனர்.

ஶ்ரீநாமஹத்தமாதாவாகிய யந்த்ரமித்ரை ஶீலஹத்தமருக்களை யடைந்து, ஸ்வபுத்ரவ்ருத்தாந்தத்தினை வினவ, அவரும் 'அல்பகாலத்துள் இங்கே வருவன்' என்றனர். ஶ்ரீநாமஹத்தனும் நிர்விண்ணனாகி அந்நகரத்துள் ஒரு ஜிநஹவந மடைந்து ஸ்தவநம் பண்ணியிருப்ப, அங்கே ஸந்நிஹித னயினனெரு விஹ்யாயரன் ஜிநஸ்துதி பண்ணி, ஶ்ரீநாமஹத்தனைத் தத்வ்ருத்தாந்தஸ்ரவணாநந்தரம் வஹ்னிய [1]யந்தோடுகூடக் கொண்டுபோகி, இவன்அநுஜையாகிய அர்யஸ்வாமினியிருந்த *க்ராமத்து விட்டுப் போயினபின், அங்கே அநுஜைமுதலாகிய [2]வந்தனங்களைக் கண்டு சிலநாள் இருந்தபின், அநுஜைமுதலாகிய வந்தனங்கள் இவனைக் குறுகி, 'ஆர்யனே, (என்) தாதை நகுலன், ஜீபாந்தரத்தினின்றும் கொடுவரப்பட்டாளொரு கந்யகையினைக் கல்யாணம் பண்ணுதற் கொருப்படுகின்றவன் அவ் விவாஹோபசாரயந்தோடுங்கூட வருக என்று அழைத்தனன். அதற்கு யோக்யமில்லை. இதற்கு என்செய்வோம்' என்ன, அவனும் தன்வஸ்துவிலே அவர்கட்கு வேண்டுவன கொடுத்து, 'அந்தக் கந்யகைக்கு எனது வரவினையும் அறிவித்து, இந்த ரத்நமுத்ரிகையினையுங் கொடுக்க' என்று சொல்லி விடுத்து, மற்றொருநாள் அப்ரகாஶமாகச் சென்று ஶீலஹத்தமருக்களை நமஸ்கரித்து, †ஹ்ருஷீகேஶன் என்னுந் தளவரபுத்ரனுக்குத் தனது வ்ருத்தாந்தம் அஶேஷத்தினையும் அறிவித்து, அவனுடன் ஸாரவஹ்னிய ரத்நங்களைக் காட்சியாகக்கொண்டு நரபதியைக் காண்டலும், அவனும் அதிக ஸந்துஷ்டனாகி, இவனது வ்ருத்தாந்தத்தினை வினவ, அவனும் பிதாவின்பக்கல் யந்தம் வேண்டியதேதொடங்கி ஸர்வ வ்ருத்தாந்தத்தினையும் அறிவிப்ப, ராஜாவும் மிகவும் கோபித்து, ஶ்ரேஷ்டிக்கு வஹ்னிய உண்டங்களை நியோகிக்க, ஶ்ரீநாமஹத்தன்

1. யந்தத்தோடு கொண்டு போகி.

* க்ராமத்தை யடுத்த வனத்தில் என்று மூலம், 75: 143, 4.

2. வந்தனக்களை.

† தளவரன் மகனாகிய தன் நண்பன் என்று மூலம். 75: 149; கொத்தவால் மகனும் மித்ரனுமாகிய ஹ்ருதாதன் என்று ஹிந்தியுரை.

அதனை நிவாரித்தபின், அவனுக்கு ஸ்ரேஷ்யியுடைய [1]ஸாரஹீத வஸ்துக்களையும் ஸ்ரேஷ்யிபுத்திரனையும் கொடுத்து, பத்மலதையினையும் கல்யாண விதியாற் கொடுத்தனன்.

ஸ்ரீ நாமதத்தன் ஸ்வஸங்கல்பித ஜினபதிபூஜையினைப் பண்ணி ஸ்ரேஷ்யிமுதலாகிய ஸாது ஜனங்களோடுகூட உபவஸதோபவாஸ ஜினபதிபூஜாதி ஸ்ராவகதர்மஸஹிதனுகிச் சென்றபின், ஆயுஷ்யாவஸாநத்து ஸல்லேகநாவிதியால் ஸரீரபரித்யாகஞ் செய்து (ஸ்ரீ நாமதத்தன்) ஸௌதர்மகல்பத்து தெவனுகி, ஜீவிதாவஸாநத்துப் போந்து, ஜம்பூத்வீப ஸாத விஜயார்த்த பிவங்கர நகராதிபதி பவநவேகனுக்கும் ஸுவேகெனென்னும் தெவிக்கும் மநோவேகனென்னும் புத்திரனுயினன். இந்த ஜன்மத்திலே தபஃப்ரபாவத்தால்முக்திபதம் அடைகுவன். பத்மலதை நோற்று ஸ்வர்கம் புகுந்து போந்து சந்ததையாயினளாதலில், மநோவேகன் பூர்வஸ்நேஹத்தால் சந்ததியை எடுத்துக்கொண்டு போயினன். ஸ்ரீ நாமதத்தனுடைய *கனிஷ்டமாதா ஸ்வர்கம் புகுந்து போந்து மநோவேகெ யாயினள்.

பலாஸபுரத்து ஸ்ரீ நாமதத்தனுல் ஹதனுகிய விதூராயன் ஸ்வர்கத்தினின்றும் போந்து குருவம்ஸத்துச் சேடகமஹாராஜனுயினன். ஸ்ரீ நாமதத்தன்மாதாவாகிய யசோமதியை உபவாஸவிதியால் நோற்று ஸ்வர்கம் புகுந்து போந்து, சேடகமஹாராஜன்தெவி ஸுஜ்யேஷ்டையாயினள். ஸ்ரீ நாமதத்தன்தாயாதி நகுலன், சிரகாலம் ஸம்ஸாரத்துட் பரிஹ்ரமித்து, விந்தியகன்னென்னும் வேடனுகிப் பூர்வஹவஸ்நேஹவைரத்தால் சந்ததிநக்குபத்ரவத்தைப் பண்ணினன். ஸஹதெவன்கௌஸாம்பீ நகரத்து வைஸ்யன் வ்ருஷபஸேநஸ்ரேஷ்யிக்குக் கர்மகரனுகிய மித்ரவீரனுயினன். ஸ்ரீ நாமதத்தன்பிதாவாகிய யசதெவன் ஸ்வர்கம் புகுந்து போந்து கௌஸாம்பீநகரத்து வ்ருஷபஸேநஸ்ரேஷ்யி யாயினன். சித்ரஸேநை ஸோமிலபக்கல் பஞ்சவைரத்தினளாகி மரித்து, ஸம்ஸாரத்துட் பரிஹ்ரமித்து, அந்த்யகாலத்து உபஸமபாவத்தால் வ்ருஷபஸேநஸ்ரேஷ்யிக்கு †ஸுப்ரதெவெனென்னும் ஸார்யையாகிப் பூர்வபவவைராநுபந்தத்தினுல் சந்ததிநக்கு நிக்ரஹம் பண்ணினள்.

இந்த மணிநிபதப்ராப்தையாகிய சந்ததி அச்யுதகல்பத்துட் சென்று போந்து முக்திபதம் அடையுமாதலில், ஜீவன்கள் மித்யாத்வாஸம்யமகஷாயப்ரமாதாஸுஹயோகங்களால் ஸஞ்சிதமாகிய துரித-

1. ஸாரவஸ்து:
* கனிஷ்டை என்று மூலம். 75: 167.
† பத்ரா என்றுமூலம். 75: 176.

கர்மங்களுக்குப் ஹலமாகிய உ்ர்வ்ய க்ஷேத்ர கால ஹாவ ஹவ ஸம்ஸார நிவர்ஸநமாகிய வஹ்ர்வியஹ்வேங்களை அடைகின்றனர். ஸம்யக்ஜ்ஞாந ஜ்ஞாந சாரித்ர தபோதுஷ்கர்மாநங்களால் ஆர்ஜிதமாகிய புண்ய-கர்மங்களை யுடையவர்கள் தத்ஹலமாகிய அஹ்ர்உயாபவர்க்கங்களை யடைகுவர் என் றருளிச்செய்ய, கேட்ட ஹவ்யமுணம் ஸம்வேமநிர்வேம பர மாயிற்று.

மற்றொருநாள், ஸ்ரேணிகமஹாராஜன் ஸமவஸரணம் அடைந்து, அஸோகவநத்துள் அஸோகவ்ருக்ஷமூலத்து ரூபயௌவநஸம்ஹலக்ஷண ஸஹிதராகி யுவாநரூபராகியிருந்த ஜீவந்யாமூநிகளைக் கண்டு அத்யந்தம் விஸ்மிதனுகி, ஸ்யர்மமுணயரை யடைந்து, 'ஹமவாதே, ஈதுரஸ லக்ஷண ஸஹிதராகிய இந்தத் தபோயநர் யார்?' என்று வினவ, அவரும் அருளிச் செய்வார்:

ஜம்வாஹ்வீப ஹரதக்ஷேத்ர ஹேமாங்கதவிஷய ராஜமஹா [1]புரத்து ராஜா ஸத்யந்தரன்; தெவி [2]விஜயைஎன்பாள். இவன்மந்த்ரி காஷ்யாங்மாரிகன். புரோஹிதன் ருத்ரதத்தன்என்பான். ராஜா, விஜயமஹாதெவியுடன் அநவரதம் ஹொகாலிலாஷியாகையினால், மந்த்ரி-பக்கலிலே ராஜகார்யநிர்வாஹத்தினை நியோகித்து, இஷ்டவிஷய காம-ஹொகங்களை அநுஹவித்துச்செல்லாநின்றகாலத்தொருநாள், விஜயை, ஒரு அஸோகவ்ருக்ஷத்தினைப் பரஸ்பரவினால் தெஹிக்க [3]விழுந்தபின் அதன் மூலத்தே ஒரு வாலரஸோகம் அஷ்டமாலாலங்கரதமாகித் தோற்றவும் [4]ஸ்வப்நங் கண்டு, ராஜாவுக்கு *ஸ்வப்நத்தினை நிவேதிப்ப, ராஜாவுஞ் சொல்லுவான்:

'எட்டுக் கல்யாணத்தை யுடையனுகி, எனக்குப்பின் ஸகலஹ்வநராஜ்ய யோகுயினைனெரு புத்ரனைப் பெறுதி' என்றனன். அதற்பின் ஸ்வர்கவாஹியாயினைனெரு தெவன், ஜீவிதாந்தத்து அவதரித்து விஜயமஹாதெவீ கர்ஹத்தை அடைந்தனன்.

அந்நகரத்து, முன்னொத்தடன்என்பாரெரு வைஸ்யன் மநோஹரோத்யாநத் தெழுந்தருளியிருந்த ஸீலகுப்தர்என்னுந் தபோயநரை நமஸ்கரித்து, 'ஹமவாதே, எனக்கு, இதற்குமுன் ஆயுஷ்யஹீநராகிய புத்ரரே ஜநித்தனர். இனி ஆயுஷ்மாநாகிய புத்ரன் உளனுகுவனே?'

---

1. நகரத்து.
2. விஜயாதெவி.
3. வீழ்ந்தபின்.
4. ஸ்வப்நங்களைக் கண்டு.

* அரசன் கொடுத்த எட்டுப் பொன்மணிகளையுடைய மகுடத்தையும், தான் சார்ந்திருந்த அசோகத்தினைக் கோடரியால் ஒருவன் வெட்ட, பின் முளைத்த இளவஸோகத்தையும் கண்டாள். 191. 3. பின்னதனை இரண்டாக்கி மூன்று கன வென்று கூறுதல்: 1: 13; கதாஸரித்; ஜீவந்தர; சீவக. 219.

என்று வினவ, முனிவரனும் அவயிஜ்ஞானத்தாற் பார்த்து, 'இதன்மேல், ஆயுஷ்மான்களாயினர் பலபுத்ரரையும் பெறுவை. அதற்கு * உபாயமும்-பிறந்து ஊதனுகிய புத்ரனே ஸ்மஸாநஹோமியுள் ஸம்ஸ்கரித்தற்காகச் சென்றவிடத்து, அங்கே யொரு பிள்ளையைப் பெறுவை. அவனும் ஸகலஹ்வநராஜாவாகித் தபஃப்ரஹாவத்தால் முக்திபதம் அடைகுவன்' என்று (ஸீலஹ்ருத்ததபோயநர்) அருளிச்செய்ய, கேட்டு, போயினன்.

ஒரு யகூவிதெவதை, 'சரமதெஹயரனெருவன் விஜயமஹா-தெவிக்குப் புத்ரனுகும்' என நினைந்து, 'அவனுக்கு உபசாரஞ் செய்வேன்' என்று ராஜமஹாஹத்தில் ஒரு †மருபயந்த்ரத்தில் ஸந்நிஹிதமாய் நின்றனள்.

மற்று ‡ ஒருநாள், ப்ரஹாதஸபயத்து §ருஹூதத்தன் ராஜமஹஹ மடைந்து, அலங்காரஹீனையாகிய தெவியைக் கண்டு, 'தெவி, ஸ்வாமி எங்கே எழுந்தருளியிருந்தான்?' என்று கேட்ப, அவளும், 'இப்பொழுது பள்ளிகொண்டருளுகின்றன ரதலில், காணமுடியாது' என்றுசொல்ல, கேட்டு, 'இவ்வசநம் துர்நிமித்தம்' என்று நிஸ்சயித்து, மீண்டுபோகிக் காஷ்ஒங்மாரிகனே யடைந்து, ரஹஸ்யமாகச் சொல்லுவான்: 'உனக்கு ஸகலஹ்வநராஜ்யம் உண்டாகுமாதலால், ராஜாவை லோகாந்தரம் அடைவிப்பாயாக' என்று சொல்ல, கேட்ட காஷ்ஒங்மாரிகன், தனது கரங்களால் [1]ஸ்ரவணங்களைப் புதைத்து, 'மூன்பு, ‖ காஷ்ஒஹாரவாஹி-யாகிய எனக்கு ராஜ்யஹாரம் ப்ரஸாஹித்த ஸ்வாமிக்கு ஈஹ்ருஸஹ்வஷ்-கர்மத்தைச் செய்க என்று சொல்லிப் பிழை செய்தனை' என, புரோ-ஹிதனும், 'தத்புத்ரனுலே உனக்கு மரணம் அவஸ்யம் ஹாவியாகும். ஆதலில், உனக் குறுவது செய்வாயாக' என்று சொல்லிப் போயினன்.

பின், ருஹூதத்தனும் மூன்றும்நாள் அஸாயஸ்வாயுபீடிதனுகி மரண மடைந்து நரகம் புக்கனன்.

அதற்பின், காஷ்ஒங்மாரிகன், தனது மரணஹயத்தால் 'ராஜா-வுக்கு [2]வி நாஸத்தைப் பண்ணுவேன்' என நிஸ்சயித்து, ஸஹ்ரவிய ஸம்மா நங்களால் இரண்டாயிரம்ராஜாக்களையும் ஸ்வவஸராக்கி, அவர்க-ளோடுங்கூட ராஜஹவநத்தை வளைய, ராஜாவும் அதனைக் கேட்டு

---

* உபாயம் என்பதற்கு ஈடாக, 'குறி' (அடையாளம்) என்று மூலத்தில் உளது, 75: 202. 'உபாயமும்' என்பது அமைதியன்று.

† § இவை கூஷ்ர, கத்யசிந் ஜீவந்தர. சீஷக. இவற்றில் இல்லை.

‡ மதுமாஸத்தில் என்று மூலம். 75: 207.

1. ஸ்ரவணங்களைமூடிப் புதைத்து.

‖ வேலைக்காரனுயிருந்தவனை என்று மூலம். 75: 212.

2. மரணஹயத்தைப்.

தெவியை * மருஜயந்த்ரத்தின்மேற் போகவிட்டு, யுஜஸஜஜகுகிப் புறப்-பட்டு யுஜம்பண்ண, பராஜயம் எய்திய காஷ்ஒங்முரிகன், காளாங்முரிகன்-என்னுந் தன்புத்ரனெடுங்கூட வந்து யுஜம்பண்ணி, ராஜாவை லோகாந்-தரம் அடைவித்து, ராஜ்யத்தை ப்ராபித்தனன்.

விஜயமஹாதெவியும் மருஜயந்த்ரத்தின்மேற் போகி யகூபிப்ர-ஹாவத்தால் ஸரீரவாயெ யின்றியே ஸ்மஸாநப்ரதெஸம் அடைந்து, ஸர்-வாங்மொபாங்முஸுந்தரனுகிச் சந்தூஷித்யரை அதிஸயிக்குங் காந்திதீப்தி-யினே யுடைய னுகிய புத்ரனைப் பயந்தபின்,† யகூபிதெவதை அதித்யத்வாதி ஸம்ஸாரஸ்வஹாவவர்ணநபூர்வகமாக, 'சரமதெஹயாரியாகிய நின்புத்ரன் ஸகலஹுவநராஜ்யந் தாங்கித் தபஸ்ப்ரஹாவத்தால் முக்திபதம் அடைகு-வன்' என்று தெவிக்குச் சொல்லி, தத்கால யோகுமாகிய தெவியது தூவங்களை நீக்கியிருந்தபின், நன்யொத்கடன் தூதனுகிய புத்ரனைக் கொண்டுவந்து தத்ப்ரதெஸத்தே வைத்து, தத்ஸமீபத்தே பிள்ளையது ஸ்வரத்தினைக் கேட்டு, 'ஜீவ' என்னும் ஆஸீர்வாதஞ் சொல்லிப் பிள்ளையை எடுப்ப, தெவியும் அதனைக் கண்டு‡ மிகவும் ஸந்தோஷித்த பின்னை, பிள்ளையை அப்ரகாஸமாகக் கொண்டுபோகி ஸுநந்தெனென்-னுந் தன் ஹார்யையைக் குறுகி, 'ஸஜீவனுகிய பிள்ளையைப் பரிகூயாது தந்தனை' என்று கூத்ரிமகோபத்தால் கொடுப்ப, அவளும் ஆநந்தித்-துடனே வாங்கி வளர்ப்ப, வளர்கின்ற பிள்ளைக்கு §ஜீவகன் என்று நாம-கரணம் பண்ணியதற்பின், ஸுநந்தெ நந்தாயுன்என்னும் [1] புத்ரனைப் பெற்றனள்.

விஜயமஹாதெவியும் யகூபிதெவியுடன்கூட மருஜயந்த்ரத்தாற் போகி, ஒரு தாபஸாஸ்ரமத்தே வஸித்தனள்.

ஸத்யங்யரமஹாராஜனுக்கு, [2] இளைய தெவிமார் ஹாமாரதியும் அநங்மபதாகையும்என்பார் [3] இருவர் உளர். அவர்கட்குப் புத்ரர் மயூர-னும் $வகுளனும் என்பார்.

---

* மயிற்பொறியின்மேல் என்று கூத்ர. 1: 63; கத்யசிந்; ஜீவந்தர; சீவக. 273.

† அவ்வளவில் ஒரு தேவதை தாதிவடிவொடு வந்தது என்று கூத்ர. 1: 89; கத்ய; ஜீவந்தர; சீவக. 314.

‡ விஜயை, கந்தோத்கடன் என் றறிந்து, 'பத்ர, நீ என்மகனைப் பிறரறியாமல் வளர்க்க' என, அவனும் உடம்பட்டுச் சென்றான். 75: 244,5.

§ ஜீவந்தரன் என்று 75: 250.

1. புத்ரனையும்.

‖ நடந்து சென்றாள் என்று சீவக. 341.

2. தெவிமார். 3. இருவர் அவருள் அவர்கட்கு.

$ வகுளாதிகள் ஸ்ராவகவ்ரதம் மேற்கொண்டனர். அவர்களைக் கந்தோத்-கடன் வளர்த்துவந்தான். 75: 255,6.

அந்நகரத்து, * விஜயன்என்னும் ஸேநாபதிக்கும் † ஜயவதி என்னும் மார்யைக்கும் புத்ரன் தெவஸேநன். ‡ ஸாகரஸேநன்என்னும் புரோஹிதனுக்கும் ஸ்ரீமதிக்கும் புத்ரன் வாலிஷேணன். யஜ்ஞபால ப்ரேஷ்டிக்கும் §ஸ்ரீதெவிக்கும் புத்ரன் வரூதத்தன். மதிஸாகரமந்த்ரிக்கும் அநுபமைக்கும் புத்ரன் மயூரகுவன்.

ஸ்ராவகயர்ம [1]ஸஹிதராகிய வருணாதிகள் அறுவரும் ஜீவந்தரன்கூட வளர்ந்து மித்ரராகிச் செல்கின்ற காலத்தொருநாள், நகர பாஹ்யோத்யாநத்து மித்ரருடன் வநக்ரீடை [2]பண்ணுகின்ற குமாரனைக் குறுகி, ஹஸ்தகவ்யாயிபீடிதனாகித் தாபஸவேஷதாரியாகியவன்ஒருவன், [3] 'குமாரனே, $ ஸமீபமாக இவ்விடத்து நகரம் உண்டோ?' என்ன, குமாரனும் முறுவல் கொண்ட முகத்தனாகி, 'பாலராகிய எங்களைக் [4] காண்டலால், நகரம் ஆஸந்நமே என்பது அநுபதெஸமாகவே ப்ரகாசமாதலில், இவ்வண்ணங் கேட்கின்றீர், மோஹவ்யாகுலசித்தத்தினீர்போலும்' என்று (குமாரன்] சொன்ன பரிணதவசநங்களைக் கேட்டு, ராஜ்யார்ஹமாகிய ஸ்ரீகுணஸமுதயலக்ஷணங்களைக் கண்டு, 'இவன் ராஜகுமாரன்' என நிஸ்சயித்து, க்ஷுத்பிபாஸபரவஸனாகிய தாபஸன் ¶ ஹொஜநாயிரு யாயினன்.

குமாரனும் அதனை ஸம்வதித்து அவனுடனே போகி ஸ்வகுல நகரமடைந்து, ஹொஜநஸமயத்து(க்குமாரன்) ஸ்வஹஸ்தத்தால் தாபஸனுக்கு ஆஹாரங் கொடுப்ப, தத்ஆஹாரஹஸ்திகூஷணத்திலே ஔரோகபீடைகளெல்லாம் போயிற்று.

அதற்பின். மந்யொத்கடஸமீபம் படைந்து, 'மஹாவ்யாயிவிநாஸகாரணனாகி மஹோபகாரியாகிய குமாரனுக்கு யான் ஸாஸ்த்ராஹ்வாஸம் பண்ணப் பெறுவேனாக வேண்டும்' என்று சொல்ல, மந்யொத்கடனும் 'ஸாஸ்த்ரஸுருவாயினர்க்கு நமஸ்காராதி விநயங்கள் செய்ய வேண்டும். நீர் அந்யலிங்கிகளாகின்றீராதலில் அது ஸம்பவிப்பதன்றுபோலும்' என்று சொல்ல, + தாபஸனும் சொல்லுவான் :

---

* விஜயமதி. 75: 256. † ஜயாவதி. 75: 258. ‡ ஸாகரன். 75: 257.
§ ஸ்ரீதத்தை. 75: 258. 1. ஸந்நிஹித.
‖ இவர்களைக் கட்டியங்காரனுணையால் கந்தோத்கடன் அடைந்தான் என்று க்ஷத்ர 1: 106; கத்ய: ஜீவந்தர. 2. பண்ணுகிற்ப.
3. இச்செய்தி க்ஷத்ரசூடாமணி முதலிய நான்கிலும் இல்லை.
$ ஸமீபமாகிய. 4. கண்டால்.
¶ போஜனம் கேட்டது வம்ஸபரீக்ஷைக்காக. 75: 267.
ஔ ரோகம் நீங்கின செய்தி மூலத்தில் இல்லை. 75: 277 பார்க்க.
+ ஜீவகனுக்குத் தனியிடத்தில் இவ்வாறு கூறினன் என்று க்ஷத்ர. 2: 6—24; கத்ய; ஜீவந்தர; ஜீவக. 394—403.

ஹிம்ஹபுரம்என்னும் நமரத்து ராஜா * ஆர்யநந்திஎன்பேன், வீரநந்திமுதலிவரன்ஸமீபத்தே யர்மஸ்ரவணநந்தம் யுதிஷேண-புத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து தீக்ஷாப்ராப்தனாகியபின், காலாந்தரத்து ஹஸ்மகம்என்பதொரு மஹாரோமந் தோன்றுதலில் தீக்ஷாப்ரச்யுதனாகித் தாபஸவேஷயாரியாகின்றேன். யான், ஸம்யதிஹ்ருஷ்டியாதலில் உனக்கு ஸயர்மாஹுகின்றேன்' என்று சொல்ல, கேட்டு, மந்யொத்கடன் மிகவும் ப்ரீதனாகி, யர்மவாத்ஸல்யத்தினால் † குமார வ்ருத்தாந்தத்தினை ரஹஸ்யமாக அறிவித்து, தாபஸஸமீபத்தே குமாரனை ஶாஸ்த்ராஹ்வாஸம் பண்ண விட்டனன்.

குமாரனும் வொயாதிஶயத்தால் அல்பகாலத்தே ஸகலவ்யவஹார ஶாஸ்த்ரபாரங்கத னுயினன். அதற்பின் ஆர்யநந்தி(கள்) ஸம்யமத்தினை ப்ராபித்துத் தபஃப்ரஹாவத்தால் முக்திபதம் அடைந்தருளினன்.

குமாரனும் யௌவநாவஸ்தையினை யடைந்து செல்கின்ற காலத்து, ‡காளகூடன்என்பானொரு வ்யாயபதி அந்நமரத்தே நிரை தரந்துகொண்டு போக, அந்நிரைக்கு அயிபதியான மொபாலன் மொபேந்ரன்என்பான்; இவன்ஹார்யை மொபஶ்ரீஎன்பாள்; இவள்-புத்ரியாகிய மொஹாவரியினை இந் நிரை மீட்கவல்ல வீரபுருஷனுக்குக் கொடுத்தும் என்று, §காஷ்஠ாங்காரிகன் நமரத்திலே வொஷணை பண்ணுவிப்ப, அதனைக் கேட்டு, ஜீவஸுரகுமாரன் மித்ரரொடுகூடப் போகி வ்யாயஸல மடைந்து யுத்தம்பண்ணி, ஜயித்து, மீட்டுக்கொண்டு நமர மடைந்து,[1] (ஜீவஸுரகுமாரன்,) யுத்முவத்துப் பராக்ரமம் பண்ணிய ||நந்தாஹ்வனுக்கு மொஹாவரியினைக் கொடுப்பித்தனன்.

இப்பால், ஜம்பூமஹீப ஹரதக்ஷேத்ரத்து விஜயார்யபர்வத உத்தரஶ்ரேணியில் மஹநவல்லஹநமராயிபதி மருத்வேமன்என்னும் விஹ்யாயரன், தாயாதியாயினனொருவனால் பராஜிதனாகிப் போந்து $ரத்நஹீபத்து மதுஜோத்யம்என்னும் பர்வதத்து ரமணீயம்என்பதொரு நமரம் பண்ணுவித்திருந்தனன். இவன்ஹார்யை யாரிணிஎன்பாள். இவர்கட்குப் புத்ரீ ஜ்ஞ மந்யர்வதத்தைஎன்பாள்.

---

* ஆர்யவர்மன் 75: 281. † இது க்ஷத்ரசூடாமணி முதலியவற்றில் இல்லை.

‡ இப்பெயர் ஜீவந்தரசம்புவில்மட்டும் காண்கின்றது.

§ நந்தகோபன் பறையறைவித்தான்என்று க்ஷத்ர. 2: 66-9; கத்ய; சீவக. 440 காஷ்ட்டாங்காரிகனால் அறைவிக்கப்பட்டதென்று ஜீவந்தர. 1. அடைந்த.

|| பதுமமுகனுக்கு மணஞ் செய்வித்தானென்று க்ஷத்ர 2: 76; கத்ய; ஜீவந்தர; சீவக. 489.

$ விஜயார்த்த பர்வதத்தில் காந்தாரதேசத்தில்நித்யர்லோகபுரம் என்று க்ஷத்ர 3: 29, கத்ய; ஜீவந்தர. வித்யாலோக மஹாநகரி என்று சீவக. 546.

ஜ்ஞ காந்தர்வதத்தை என்று சீவக. 550.

இவ்வ் ஒருநாள் உபவாஸவியிபினுல் நோற்று முடிவின்கண் ஜிநபதிபூஜைபண்ணி, திவ்யபோஷை கொடுவந்து ராஜாவுக்குக் கொடுப்ப, அவனும் அதனை வாங்கி ஸிரஸாவஹித்து, உபவாஸபரிஸ்ராந்தையாகிய புத்ரியைப் 'பாரணை பண்ணுவாயாக' என்று விடுத்தபின், 'பெண்-பிள்ளையை யாவற்குக் கொடுத்தும்' என்று மதிஸாமரனை வினவ, அவனுஞ் சொல்லுவான்:

ஒருநாள் மஹாமேருபர்வத நந்நவநத்துப் பூர்வதிக் ஜிநவந மடைந்து ப்ரதக்ஷிணீகரண ப்ரணாம ஸ்தவநாஹ்வர்ச்சநம் பண்ணியபின், அங்கே ஸந்நிஹிதராகிய *விபுலமதிசாரணதபோயநரை நமஸ்கரித்து, யர்மச்ரவணநந்தரம், 'என் ஸ்வாமிபுத்ரியாகிய முந்வர்வதத்தை யாவற்கு [1]யோக்யையி?' என்று வினவ, அவரும் அவயிஜ்ஞாநத்தாற் பார்த்து அருளிச்செய்வார்:

'ஜம்பூத்வீப ஹரதக்ஷேத்ர ஹேமாங்கதவிஷய ராஜமஹா நகரத்து ஸத்யந்தரமஹாராஜபுத்ரனுக்கு வீணாஸ்வயம்வரத்தால் தெவியாகும்' என் றருளிச்செய்தனர் என்று மந்த்ரி சொல்ல, கேட்டு, ராஜாவும், 'ஹேமதலத்துள்ளாருடன் அபூர்வமாகிய ஸம்பந்தத்தினை யாங்ஙனஞ் செய்தும்?' என்று வினவ, மந்த்ரி சொல்லுவான்:

'ராஜமஹாபுரத்து வ்ருஷபதத்தஸ்ரேஷ்டியினுக்கும் பத்மாவதிக்கும் புத்ரன் †ஜிநதத்தன்என்பான். அவனுல் நமது அஹிப்ரேதகார்யம் வஸிக்கும். அஃ தெவ்வண்ணம் எனில், ராஜமஹாபுர ஸமீபமாகிய ‡ப்ரீதி-வர்த்தநம் என்னும் உத்யாநத்து ஸாகரஸேநகேவலிகளுக்குக் கேவல பூஜார்த்தமாக நின் பிதாவினுடுகூடச்சென்று கேவலபூஜை பண்ணியபின், யர்மவாத்ஸல்யத்தால் வ்ருஷபதத்தஜிநதத்தர்களோடு பாலுவ்யம் உண்டாயிற்று. அதற்பின், வ்ருஷபதத்தன், புத்ரனுக்கு ஸ்ரேஷ்டிபதங் கொடுத்து, முனிபாலமூலஸமீபத்தே தீக்ஷித்தனன். பத்மாவதியும் ஸுவ்ரதையென்னும் ஆர்யாமுகைபக்கல் தீக்ஷித்தனள்.

ஸ்ரேஷ்டிபதப்ராப்தனாகிய ஜிநதத்தனும் வாணிஜ்யார்த்தமாக ஜலயாத்ரையில் இங்கே வருவன்' என, கேட்டு, ராஜாவும் அவனை உபாயத்-தாற் கொடு வருவதற்கு §பலாயிகன்என்னும் விருத்தரனை யேவ,

---

* சோதிடர் கூறினரென்று கூறுந்த. 3; 31; கத்ய; சீவக. 554; ஸித்தாதேஸம் என்று ஜீவந்தர.

1. யோக்யம்.

† ஸ்ரீதத்தன் என்று கூறுந்த. 3: 2; கத்ய; ஜீவந்தர; சீவக. 494.

‡ ப்ரீதிபந்தனம் என்று ஹிந்தி மூலம். 75: 315.

§ பலாயிகன் என்றும் பாடம். பலாதிகன் சென்றதும், மரக்கலம் உடைந்ததாகக் காட்டியதும் மூலத்தில் இல்லை. 75: 322. தான் என்று கூறுந்த. 3: 34; கத்ய; ஜீவந்தர; சீவக. 519.

அவனும் ஸ்வவித்யையால் மத்கலம் உடைந்ததாகக் காட்டியபின், ஜிநதத்தனும் ஒரு பலகை அவலம்பநமாகப் போந்து ஸமுத்ரத்துள் ஒரு கரையினை யடைந்தபின், வலாஹகனுடன் சென்று விநயபூர்வகமாக ராஜஸபீப மடைந்தபின், மாயையால் உடைவித்த மத்கலத்தைக்காட்டி, மிகவும் ஸம்ப்ரீதனுகிய ஜிநதத்தனுக்குப் பூர்வவ்ருத்தாந்தத்தினை யறிவித்து, 'முந்ர்வதத்தையைக் கொடுபோகி ராஜமஹாபுரத்து வீணை-ஸ்வயம்வரகல்யாணவியாற் கொடுப்பாயாக' என்று பெண்பிள்ளையைக் கொடுப்ப, அவனுங் கொண்டுபோகித் தந்நகர மடைந்தபின், * காஷ்ஹாங் முரிகனுக்கு ஸ்வயம்வரவ்ருத்தாந்தத்தினை யறிவித்து, ஸுஹ்ருல்லோகத்து ஜிநபதிபூஜாபுரஸ்ஸரமாக ஸ்வயம்வரவொஷணை பண்ணியபின், மதநாஹரோத்ஸவத்து ஸ்வயம்வரமண்டபத்து ஸமுஹிதராகிய த்ரைவர்ணிகரும் முந்ர்வதத்தைக்கு வீணையில் தோற்றபின் ஜீவந்தரகுமாரன் மித்ரரொடுங் கூட ஸ்வயம்வரமண்டப மடைந்தபின், இவனுக்கு வீணைகள் பலவுங் கொடுப்ப, அவற்றுள் நரம்புமுதலானவற்றுள் ரோமமுதலான தொஷங்களைக் காட்டி, 'விஹ்யாதரகுலத்துட் பரம்பரையால் வருகின்ற ஸுவொஷணை என்னும் வீணையைத் தருக' என்று வாங்கிக்கொண்டு மயூரமாக வாஹித்தபின், வீணையில் தோற்ற முந்ர்வதத்தை ஜீவந்தரகுமாரன்மிசை மாலையிட்டனள்.

அதனைக் கண்டு † காளாங்முரிகன்முதலாகிய ராஜகுமாரர்கள் அஸஹமாநராகி யுத்ஸஹ்ருராகியபின், ஜீவந்தரகுமாரன் ஜயஸ்ரீயென்னும் மதஹஸ்தியினை ஏறி மித்ரரோடும் வலாஹகவிஹ்யாதரரோடுஞ் சென்று யுத்தம்பண்ணி ஜயித்தபின், ‡ முந்ர்வதத்தையைக் கல்யாணவியால் விவாஹம்பண்ணி, இஷ்டவிஷய காமபோகங்களை அநுஹவித்துச் செல்லாநின்ற [1] காலத்தொருநாள் வஸந்தகாலத்து, நகரஜநங்கள் வஸந்தவிநோதோத்யமாக ஸுரமலயம்என்னும் உத்யாந மடைந்து வஸந்தோத்ஸவம் அநுஹவித்திருப்ப, அந்நகரத்து § வைஸ்ரவணதத்தன்-என்னும் வைஸ்யனுக்கும் சூதமஞ்ஜரிஎன்னும் ஹார்யைக்கும் புத்ரீ

---

* காஷ்ட்டாங்காரிகனுக்கு அறிவித்ததாக மூலத்தில் இல்லை. 76: 324—6. க்ஷத்ர சூடாமணி முதலிய நான்கிலும் உளது.

† காளாங்முரிகன் என்று பாடம். காஷ்ட்டாங்காரிகன் மகன்சிலதுஷ்டர்களால்போருக்கு வந்தான் என்று மூலம்.75: 340; காஷ்ட்டாங்காரன், அரசரைப் போருக்குத் தூண்டினனென்று க்ஷத்ர. முதலிய நான்கிலும் உளது.

‡ கருடவேகன் வந்து சமாதானஞ் செய்வித்தான் என்று மூலம். 75: 342. 3; கருடவேகன் வந்து தத்தையை நீர்வார்த்துக் கொடுத்தானென்று ஜீவந்த்ர.

1. நாளகத்.

§ குபேரதத்தன்மகள் சுரமஞ்ஜரி; குபேரமித்ரன் மகள் குணமாலை. சுண்ணத்தில் வெற்றிபெற்று சோடியவள் குணமாலை இவ்வாறு க்ஷத்ர. முதலிய நான்கிலும் உளது.

ஸுரமஞ்ஜரிஎன்பாள். குமாரஷத்தன்என்னும் வைஶ்யனுக்கும் விமலைக் கும் புத்ரீ முணமாலைஎன்பாள்.

இவர்க ளிருவர்க்கந்யகைகளும் வஸந்தக்ரீடைபண்ணித் *தமது சூர்ணங் காட்டி, 'அதனில் இது நன்று'என்றுபரஸ்பர விவாஷம்உண்டான-விடத்து, ஸுரமஞ்ஜரி, சந்த்ரோதயம்என்னுந் தனதுசூர்ணத்தை ஶ்யாமலதைஎன்னுந் தனது சேடி கையிலும், முணமாலை, ஸூர்யோதயம்-என்னுந் தனதுசூர்ணத்தை விதூஷல்லதைஎன்னுந் தனது சேடி கையிலுங் கொடுத்து, 'முலயுக்திநிபுணராயினுர்க்குக் காட்டிக் கொடுவருக' என்று விடுப்ப, அவர்களும் போகிப் பலரையுங்கேட்க, பலரும் ஶுப்ரந ஸ்பர்ஶந முலங்களால் பார்த்து, சந்த்ரோதயத்தை ஸ்துதிப்பாரும், ஸூர்யோ தயத்தை ப்ரஶம்ஸிப்பாரும், ஸமாநம் என்பாரும், 'ஜீவககுமாரனே அறி-வன்' என்பாரு மாயினபின், ஜீவந்யரகுமாரனுக்குக் காட்ட, அவனுஞ் சந்த்ரோதயத்தை 'அழகிது' என்று சொல்லி, அவர்களுக் கேற யுக்தி-யினல் காட்டுவான்வேண்டி அவ் விரண்டினையும் வாங்கி ஆகாஶத்து வீச, அவற்றுள் சந்த்ரோதயத்தை வண்டுகள் சூழ்ந்துகொண்டன.

இவ்வண்ணம், யுக்தியினல் மூலாதிஶயத்தை அறிவித்தபின், †ஸுரமஞ்ஜரி முணமாலைகள் பரஸ்பரம் மாத்ஸர்யத்தி னீங்கினர்.

அங்கே, ‡அஜ்ஞாநராகிய ஜநங்களால் வாயிதமாகி யோடி நீருள் வீழ்ந்து கண்ஶத ப்ராணனயிற்றொரு ஶ்வாவினைக் கண்டு ஜீவகுமாரன் எடுப்பித்து, அதன் செவியுட் பஞ்சநமஸ்கார மந்த்ரபதங்கள் சொல்ல, அதுவும் ஸாவயாநமாகிக் கேட்டு ஶரீரம் விட்டு, அதன் மாஹாத்ம்யத்தினல் சந்த்ரோதயம்என்னும் பர்வதத்து ஸுர்ஶநன்-என்னும் யக்ஷ னுயினன்.

தத்காலத்து, அவயிஜ்ஞாநத்தால் பூர்வஜந்மவ்ருத்தாந்தினை அறிந்து இங்கு வந்து ஜீவகுமாரனைக் கண்டு, 'குமாரனே, நின் ப்ரபாவத்தால் ஈதுரஶவிஜவத்தைப் பெற்றேன்' என்று பூஜித்து, 'வ்யஸநோத்ஸவகாலங்களில் என்னை நினைக்கப் பெறவேண்டும்' என்று சொல்லிப் போயினன்.

அதற்பின், வநவிஹாரணம் பண்ணிப் போதுகின்ற நமரஜந கோலாஹலத்தினல் ஹ்ருதித் தோடிவருகின்ற அஶநிவேகமென்னும் மஹாஹஸ்தி, ஸுரமஞ்ஜரி யேறிய ரதத்தினைக் குறுகுதலும், அதனைக்

---

* சேடிய நிருவரும் தனித்தனியே சூர்ணத்தைக் காட்டிவந்தனர். 75: 348-354.

† சுரமஞ்ஜரி மோடாமலே வீட்டுக்குத் திரும்பிவிட்டாள் என்று கூஷ்மாண்டா மணி முதலிய நான்கிலும் உளது.

‡ துஷ்டப்பிள்ளைகளால் என்று. 75: 359; வேல்வியுணவினைத் தின்றதனல் அந்நாயைப் பிராமணர் தாக்கினர் என்று கூஷ்மா. முதலிய நான்கிலும் உளது.

கண்டு குமாரன் கருணாபரவஸனாகித் தனது *வலப்ரஹாவத்தால் அதனை ப்ரஹரித்து நிவாரித்து, மீண்டு நமர மடைந்தபின், ரூபயௌவந விஜ்ஞாநாதிமாணலங்காரதனகிய குமாரனை ஸுரமஞ்ஜரி அநுராகித்தமை இங்கிதசேஷ்டைகளால் அறிந்து, வைஸ்ரவணதத்தரி வஸுஜநங்கள் முக்யோத்கடனுக் கறிவிப்ப, அவனும் அதிப்ரீதனாகி, ஸுஹிவஸத்து ஜீவஸாரகுமாரனுக்கு விவாஹவிதியால் ஸுரமஞ்ஜரியைக் கொடுத்தபின், அவளுடன் இஷ்டவிஷய காமபோகங்களால் இனிது செல்கின்ற காலத்து, குமாரபீதிதமாகி கூஷ்மாண்டிகமாகிய அஸுநிவேதமென்னும் மதஹஸ்தி கவளங்கொள்ளாதுநின்றமை யறிந்து, காஷ்டாங்காரிகன் மிகவும் கோபித்து, 'வைஸ்யோசிதமாகிய வாணிஜ்யவ்யாபாரமின்றி ராஜபுத்ராகாரபமாக ஆசரிக்கின்ற மர்விதனாகிய ஸ்ரேஷ்டிபுத்ரனை லோகாந்தரம் அடைவிக்க' என்று, †சண்டாலன்னென்னுந் தளவரனை நியோகிப்ப-[1]அவனுந் தத்ர வஸஸஹிதனாகிச்சென்று குறுக, அதனை யறிந்து குமாரன் புறப்பட்டு யுத்தம்பண்ணிச் சண்டாலவலத்தையெல்லாம் ஹந்தம் பண்ணி, 'காஷ்டாங்காரிகன் ஸந்நிஹித னாகின்றிலன். இந்த கூஷ்மாண்டஜநங்களை வயிப்பது கருமமன்று' என்று கருதி ஸுஸ்ரபநயக்ஷனை நினைத்தனன். அவனும் தத்க்ஷணத்திலே வந்து விஜயஸிரியென்னும் மதஹஸ்தியில் ஏற்றிக்கொண்டுபோகித் தனதிடம் அடைந்தனன். யக்ஷநிர்மிதமாகிய பூஜாதிபரயங்களை யதாஹவித்திருந்தனன்.

இவ்வண்ணம், ஜீவஸாரகுமாரன் அபாயமின்றி யிருந்தமை முஸுர்வதத்தை, விஷ்ணுப்ரஹாவத்தால் அறிந்து, குமாரவ்ருத்தாந்தத்தினை யறியாது ஹயசலிதராகிய நந்தாத்யன்முதலாகிய வஸுஜநங்களை உள்ளபடி யறிவித்தலில், ஹயத்தி னீங்கினர்.

குமாரனும் யக்ஷாவாஸத்தே சிலகாலங் கழிந்தபின், அபூர்வதெரிவங்களைக் காண்பான்வேண்டி நமதேநாம்முவனாகியபின், அவனுக்குக் காமரூபிணியென்னும் ‡மூஷிகமுதலாயின கொடுத்து விடுப்ப, அதேநக தெரிவங் கடந்துபோகிச் சந்தாரமென்னும் நகரங் குறுகுதலும், அந்நகரத்து, யசபதியென்னும் ராஜாவுக்கும் நிலோத்தமையென்னும் தெவிக்கும் புத்ரீ பத்மோத்தமை. ராஜா, ஆஜித்யமுநிகள்என்பாரொரு-

---

* முப்பத்திரண்டுவித விநோதங் காட்டி, யானையைக் கட்டுத்தறிக்குப் போக்கினன். 75: 368.

† மதனன் முதலியோரை எவனெனென்று, ஜீவந்தர. மதனனும் அனுப்பப்பட்டான் என்பது சீவக. 1161-ஆல் தெரிகின்றது. 1. அவனுஞ் சென்று.

‡ மூத்திரை ஒன்றுமே கொடுத்தான் என்று 75: 388; காமரூபம் கானம் விஷாபஹரணம் இம்மூன்றற்கும் மூன்று மந்த்ரங் கற்பித்தான். கூஷ்மாண்ட. 5. 27; கத்ய; ஜீவந்தர; சீவக. 1217, 8.

தபோயநரை நமஸ்கரித்து, 'இவள் யாவற்கு ஹார்யையாகும்' என்று வினவ, அவரும்: 'ஒருகாலத்தில் இவளுக்கு விஷஸ்பர்ஶந முண்டாம்; அதனைத் தீர்க்குமவனுக்கு யோநியை' என்றனர்.

இவளும் யௌவநாவஸ்தையினை யடைந்து வநவிஹரணம் பண்ணுகின்றபொழுது, இவளை யொரு ஸர்ப்பங் கடிப்ப, மோஹித்தனள். இதனை யறிந்து, 'விஷஹரணம் பண்ணியவனுக்குக் கந்யகையோடுகூட அர்யராஜ்யங் கொடுப்பன்' என்று வொஷணை பண்ண, அதனைக் கேட்ட விஶ்வாஸிபுணராகிய ஜநங்கள் விஷஹரணம் பண்ணமாட்டாது நீங்கியபின், விஷவிஶ்வாஸிபுணராயிருப்பாரைத் தேடித்திரிகின்ற பரிஜநங்கள் ஜீவஸுரகுமாரனைக் குறுகி, 'பூஜ்யனே, உனக்கு விஷவிஶ்வாகௌஶலம் உண்டோ?' என்று வினவ, குமாரனும், 'சிறி துண்டுபோலும்' என்ன, ஸந்துஷ்டராகிய பரிஜநங்கள் குமாரனைக் கொண்டுபோகி ராஜஸமீப மடைவிப்ப, குமாரனும் யக்ஷோபஶிஷ்டமந்த்ராநுஸ்மரணத்தால் விஷவிநாஶநம் பண்ணியபின், ராஜ்யார்ஹமாகிய லக்ஷணமுண்ணதிஶயங் கண்டு, 'இவன் ராஜகுமாரன்' என நிஶ்சயித்து, பத்மோத்தமையினைக் குமாரனுக்கு *விவாஹவிதியாற் கொடுத்து, அர்யராஜ்யத்தினையுங் கொடுத்தபின், அவளுடன் இஷ்டவிஷய காமபோகங்களை அநுபவித்து, லோகபாலன்முதலாகிய மூப்பத்திருவர்மைத்துனரோடுங்கூட இனிது செல்கின்ற காலத்து, தெளாந்தரமமே நாம்மூவருங்கி, ஒருவரும் அறியாதபடி போகிப் பல்லவதெளங் கடந்தபின், க்ஷேமவிஷயத்து க்ஷேமபுரம் என்னும் நகரஸமீபமாகிய மநோஹரம்என்னும் உத்யாநத்து ஸஹஸ்ரகூடம்என்பதொரு ஜிநபவநத்தைக் குறுகினரால, தத்க்ஷணத்திலே ஜிநபவந ஸமீபமாகியதொரு சம்பகவ்ருக்ஷம் புஷ்பித்தது. உத்யாந ஸகல கோகிலங்களுங் கூவின. தடாகமும் [1] ஸலிலபரிபூர்ணமாயிற்று. தத்ஸ்த ஸகலருவலயாதிபுஷ்பங்களும் மலர்ந்தன. ஹ்ருமரநிகரங்களும் பரிஹ்ருஷ்டித்தன. ஜிநபவநமொபுரஹாரகவாடங்கள் தாமே நீங்கின.

அவ்வவ்வதிஶயங்களைக் கண்டு விஸ்மிதராகி, தடாகத்தை யடைந்து ஸ்நாநபுரஸ்ஸரமாகப் புஷ்பங்களைக் கைக்கொண்டு ஜிநபதிஸமீப மடைந்து அர்ச்சநாபுரஸ்ஸரமாக ஸ்துதித்திருந்தனன்.

தந்நமரஸ்ரேஷ்டி ஸுஹ்ருத்துக்கும்† நிர்வ்ருதிஎன்னும் ஹார்யைக்கும் புத்ரீ ‡க்ஷேமஸுந்தரிஎன்பாள். ஸுஹ்ருச்ரேஷ்டி, [2] விநயஸுரர்-

---

* லோகபாலனே ஈந்தான் என்று க்ஷத்ர. 5: 49: கத்ய.

1. ஸலிலபூர்ண.

† நிர்வ்ருதி என்று பாடம். நிர்வ்ருதி என்பது மூலம் 75: 410.

‡ க்ஷேமஶ்ரீ என்று க்ஷத்ர, கத்ய, ஜீவந்த்ர. கே(க்ஷ)மசரி என்று சீவக.

2. விநயஸுரர்.

என்னுந் தபோயநரை யடைந்து, 'க்ஷேமஸுந்தரி யாவற்கு ஹார்யை யாகும்?' என்று வினவ, அவரும் அருளிச்செய்வார், *'கந்யகாயோகு ணகிய ஹர்த்தா ஸஹஸ்ரகூடஜிநஹவநத்தை யடைதலும் சம்பகவிகாஸ மும் கோகிலகோலாஹலமும் தடாகபூர்ணமும் தந்மத குமுதவிகாஸமும் மயூகரஸஞ்சாரமும் மொபுரகவாடவிவடநமும் ஆகிய அநிமித்தங்கள் உளவாகும்' என்று ஆதெரிக்தனராதலில், தத்பரீக்ஷாயர்மாக நாள் வழி பார்த்திருக்கின்ற ஸுஹ்ருன்பரிஜநங்கள் ஜீவஸுரகுமாரனை-யும் அவ்வவ்வாஸ்சர்யங்களையுங் கண்டு ஸம்ஹ்ருமத்துடனுஞ் சென்று ஸ்ரேஷ்டியினுக்கு அறிவிப்ப, அவனும் வந்து குமாரனை எதிர்கொண்டு போகித் தனது ஹவந மடைந்து, ஸுஹ்ருத்ஜநத்துக் கல்யாணவியாற் குமாரனுக்கு க்ஷேமஸுந்தரியைக் கொடுப்ப, [1] அவளுடன் இஷ்டவிஷய காமஹொகங்களை அநுஹவித்துச் சிலகாலங் கழிந்தபின், முன்பு ஸத்யஸுர மஹாராஜனால் தனக்கு ப்ரஸாதஞ்செய்யப்பட்ட சாபவாணங்களைக் 'குமாரனுக்கு யோகும்' என்று கொடுப்ப, † அவற்றைக் கொண்டு அங்கு-நின்றும் அப்ரகாஸமாகப் போந்து பல நாடுங் கடந்து, ஸுஜநவிஷய ஹேமாஹ்வநமரத்துஸமீபமாகிய மநோஹரோத்யாந மடைந்தனனுக, தந்நகராயிபதியாகிய உத்ஜயிதன்னென்னும் ராஜாவுக்கு தெவி நளிநை-என்பாள். இவளுக்குப் புத்ரீ ‡ ஹேமாஹ்வெனென்பாள். ராஜா, தன் புத்ரியை 'யாவற்குக் கொடுத்தும்' என்று ஒரு நைமித்திகனைக் கேட்ப, அவனும் 'மநோஹரோத்யாநத்து ஒரு லக்ஷ்யத்தினை நோக்கி எய்தபின் யாவனது ஸரம் லக்ஷ்யத்திற் சென்று மீண்டு வந்து விழுவதாகும், அவன் கந்யாபதி யாகும்' என்றனன்.

அன்றுதொடங்கி ராஜபுத்ரர்கள் அந்த உத்யாநத்திலே யந்த்ரத் திலே யநுர்வ்யாயாமம் பண்ணுகின்றவிடத்து ஜீவஸுரகுமாரனுங் குறுக, அவர்களுங் [2] 'குமாரனே, யநுர்வேதவிசைக்ஷயில் அஹ்யாஸம் உண்டாகில் எய்வாயாக' என்ன, § குமாரனும் ‖ அவர்கள்சாபவாணங்களைக் கண்டு, 'லக்ஷணஜ்ஞர்கள்' என்று நிஷ்சயித்து, மயூரலக்ஷணத்ததாகியதொரு

---

* கன்யகை யாவனைக் நண்டு நாணமுறுவாளோ அவன் கணவனுவான்என்று சீவக. 1451.

1. அவளுடன் இனிது அநுஹவித்து.

† 'அவற்றைப் பெற்று மகிழ்ந்திருக்கும்நாளில், ஒருநாள் கந்தர்வதத்தை சென்று இவனைப் பார்த்துவிட்டு, மீண்டாள். 75: 417-9.

‡ கனகமாலை என்று க்ஷத்ரசூடாமணிமுதலிய நான்கிலும் உளது.

2. குமாரனை.

§ அரசகுமாரனால் எய்து 'வீழ்த்த இயலாத மாங்கனியைச் சீவகன் எய்து அதனையும் அம்பினையும் பற்றினான் என்று கூறுதல். 7: 63, 4; கத்ய; ஜீவந்தர; சீவக. 1641.

‖ 'அவர்கள்.....நிஷ்சயித்து' இது மூலத்தில் இல்லை. 75: 426.

வாணத்தினை வாங்கிக்கொண்டு எய்ய, லக்ஷ்யத்திற் செல்லாது மீண்டு வந்தது கண்டு விஸ்மிதராகி, 'குமாரனுக்கு யதுர்வேதாத்யாஸம் இப் பெற்றியதோ!' என்ன மியூராபஹாஸம் பண்ணியபின், குமாரனும் லஜ்ஜித ராகியபின் ஸ்வஹஸ்தமதவாணத்தினால் எய்தவிடத்து லக்ஷ்யத்திலே வீழ்ந்தது. அதனைப் பரீக்ஷிப்பான்வேண்டி ராஜநியுக்தராகிய பரிஜநங்கள் ஸம்ஹதத்துடனும் கொண்டு சென்று ராஜாவினுக்குக் காட்ட, அவனும் இவனுடைய ராஜயோக்ய மாஹாத்ம்யத்தினைக் கண்டு 'ராஜபுத்ரன்' என நிஸ்சயித்து, கல்யாணவியால் ஜீவங்கரகுமாரனுக்கு ஹேமாலெகையைக் கொடுத்தனன்.

முணமித்ர பஹுமித்ர யநமித்ர ஸுமித்ர்முதலாகிய கந்யகாஹ்ருதாக்களை*யதுர்விதாத்யாஜிஜ்ஞாநகுமலராகப்பண்ணி, இனிதிருந்தனன்.

மங்கள்வதத்தை தன் விதியையால் அப்ரகாமமாக வந்து ஜீவங்கரகுமாரகுமலவ்ருத்தியினை யறிந்து தனது வரவினை யறிவித்துச் செல்கின்ற [1]காலத் தொருநாள், நந்தாயின் மங்கள்வதத்தாஸமீப மடைந்து, 'ஸ்வாமிநி அப்ரகாமமாகப் பலநாளும் போகின்ற தெமம் யாது?' என்று வினவ, அவளும் மந்தஸ்மிதஞ்செய்து, 'குமாரனே, தத் ப்ரதெமமடையவேண்டுதியாகில் ஸ்நாநபவித்ரஞ்சி, ஸ்மரதரங்கிணியென்னும் மயநதலத்து நின்ஹ்ருதாவினை ஸ்மரித்து மயநம்பண்ண, தத்ஸமீப மடையலாகும்' என்றபின், நந்தாயினும் அவ்வண்ணஞ் செய்ய, மங்கள்வதத்தாநியோகத்தால் †ஆஹொமிநியென்பதொரு விதியை இவனை மயநதலத்தோடுங் கொண்டுபோகி ஜீவங்கரகுமாரஸமீப மடைவிப்ப, அடைந்து, ஜீவங்கரகுமாரனை நமஸ்கரிப்ப, ஜீவங்கரகுமாரனும் ஆநந்தத்தோடும் நந்தாயினை ஆலிங்கநம் பண்ணியபின், மந்யோர்க்கடாதி வங்யாஜநவ்ருத்தாந்தத்தினையுங் கேட்டுப் பரஸ்பரம் ப்ரீதராயிருந்தனர். மற்றொன்று சொல்லுதும்:

‡ஸுஜநவிஷய ஸோஹாநமரத்து ராஜா ஹரிமித்ரனுக்குஹ்ருதாவாகிய ஸுமித்ரனுக்கு தெவி வஸுந்யரை. இவர்கட்குப் புத்ரீ ஸ்ரீசந்தெரெனன்பாள். இவள் யௌவநாவஸ்தெயினை யடைந்தபின், ஒருநாள், தன் மாளிகையில் விளையாடுகின்ற கபோதமியுநங்களைக் கண்டு ஜாதிஸ்மரண முடையளாகி மூர்ச்சமித்தனளாக, இவளைப் பரிஜநங்கள் சந்தநாதிகளால் தேற்றியபின், மாதாபிதாக்கள் அதனைக் கேட்டுப் பரவஸராகி, திலகசந்த்ரகைமகள் §அநங்கமஸுந்தரியென்னுஞ் சேடியைப்

---

* 'ஸர்வ விஜ்ஞாந குமலாக்விதயச்சித்ரம்' 75. 430.

1 நாளகத்தொருநாள், [75. 436.

† ஹொமிநீ என்றும் பாடம். 'தம் ததாபோகி நீ வித்யா' என்று மூலம்.

‡ இவ்வரலாறு கூத்ரகுடாமணி முதலிய நான்கிலும் இல்லை.

§ அனங்கஸுந்தரி என்பது மூலம். 75: 444.

'பெண்பிள்ளைமூர்ச்சாகாரணத்தை யறிந்து வருவாயாக' என்று போக-விட, அவளும் ஜாதிஸ்மரணத்தால் மூர்ச்சைஅ வந்தமை [1] கந்யகைபால் கேட்டு வந்து சொல்லுவாள் :

இதற்கு மூன்றாம்ஹவத்து, ஹேமாங்முஷ்விஷயத்து ராஜமஹா புரத்து வைஸ்யன் ரத்நதேஜன்என்பான் ; ஹார்யை ரத்நமாலை. இவர்-கட்குப் புத்ரீ அநுபமைஎன்பாள். அந்நமரத்துக் கநகதேஜன்என்-னும் வைஸ்யனுக்கும் சந்த்ரமாலைக்கும் புத்ரன் ஸ்வர்ணதேஜன். 'மைத்-ரனைகிய இவனுக்கு அநுபமையைக் கொடுத்தும்' என்று இசைந்த மாதாபிதாக்கள், பின், அவனை அவமதித்து, * மணிகாரன்என்னும் வைஸ்யபுத்ரனுகிய குணமித்ரனுக்குக் கொடுத்துச் செல்கின்ற காலத்து, அவன் †அம்ஹோகியிஎன்னும் ஒரு ஆற்றின் சுழியுள் அகப்பட்டு [2] மரித்த பின், அநுபமையும் ஹர்ஷமரணஉர்விதையாகித் தத்ப்ரதேசத்தே வீழ்ந்து மரித்தபின், அவர்கள் இருவரும் அந்நமரத் தொரு ‡வைஸ்யன்-மூஹத்தே பவநவேமனும் ரதிவேகெமெயும்என்னும் கபோதமிது-நங்-களாகிப் பிறந்து, வைராதிஸயத்தால், பிறர் உபதெஸிப்ப அகூரா-ஹாரஸம்முதலாகிய ஸாமர்யத்தினை யடைந்து, ஸ்ராவகயோகாசாரங்-களை யாசரித்து, பூர்வஹவஸம்பந்யத்தினால் பரஸ்பரம் அநுராகித்து வளர்கின்ற காலத்து, அநுபமைக்கு மைத்ரனைகிய ஸ்வர்ணதேஜன் மரித்து மார்ஜாரமாகிப்பிறந்து செல்கின்றது, பூர்வஹவவைரத்தால் (மார்-ஜாரம்) அநுபமையாகிய ரதிவேகெமெயைப் பிடிப்ப, பவநவேமன்என்னும் புறு, நவதுண்டங்களால் மார்ஜாரத்தை வாயித்து விடுவித்துச் செல்லா-கின்ற நாளகத் தொருநாள், பர்வதபார்ஸ்வத்தே கபோதமிது-நங்கள் விளையாடப்போகியவிடத்து, வலியிலே பவநவேமன் அகப்பட, கண்ட ரதிவேகெமெ மோகத்தினைடுங்கூட வந்து ஸ்ரேஷ்டியினுக்குத் தன் ஹர்ஷமரணத்தினை மூக்கினால் எழுதிக் காட்டி, மோகத்தால் மரித்து ஸ்ரீசந்தெரியாகிப் பிறந்தனள் என்று சேடி சொல்ல, கேட்டு, ஸ்ரீசந்தெரியுடைய பூர்வஹவஹர்த்தாவைத் தேடுவான்வேண்டி ஒரு பட்டகத்து இவள்பூர்வஹவங்களை [3] எழுதி, ரங்மதேஜன்என்னும் நர்த்

1. கந்யகைபக்கல்.

* மணிகாரனென்னும் வைஸ்யன் புத்ர. மணிகாரனுகிய குணமித்ரனுக்கு என்று மூலம். 75: 454.

† 'ஜலயாத்ராயாமம்ஹோகியிநதீமுவாஹ, தீர்மமேவிஷமாவர்தே முண மித்ரேஷுதிங் மதே' என்பது மூலம். 75: 455. 'அம்போகிதிநதீமுகாத்' என்பதற் குக் கடலொடு யாறு கூடுகின்ற (ஸங்கமத்) துறையினின்று என்பது பொருள். இங்கு மொழிபெயர்ப்புத் தவருயுளது எனத் தோன்றுகின்றது.

2. மரித்தனன். ‡ கந்தோத்கடன்என்னும் வைஸ்யன் என்றுமூலம். 75:456.

3. எழுதுவித்து.

தகனையும் மது நலனதென்னும் நர்த்தகியினையும் [1] அழைத்து ஸப்மா நபூர்வகமாக, 'ஏதத்வ்ருத்தாந்தத்தினை நாடகமாகப் பண்ணி அபிநயித்துப் பல தெருக்களிலும் ரங்கஸ்யாநத்துப் பட்டகத்தை விரித்துக் கூத்தாடுக' என்றுசொல்லி விடுத்தனர்.

அவர்களும் போகி அவ்வண்ணஞ் செய்கின்ற காலத்து ஒருநாள், ராஜா, புஷ்பகவநம்என்பதொரு உத்யாநத்து ஸமாயிருப்பதர்என்னுந் தபோதநரை நமஸ்கரித்து, யர்மஸ்ரவணநந்தரம், 'என்புத்ரபூர்வ ஹர்த்தாவைக் காணலாவது எங்கே?' என்று வினவ, அவரும் 'இப் பொழுது ஹேமாஹநரத்தில்' என்று அருளிச்செய்ய, கேட்டு, நர்த்தகரொடுங்கூடப் போகி, ஹேமாஹநர மடைந்து, ரங்கஸ்யாநத்தே கூத்தாடுவிப்ப, தத்பர்ஸநார்த்தமாக நகரஜநங்களோடு வந்து நந்தாஜ்ஞன் கண்டு ஜாதிஸ்மரணத்தினால் மூர்ச்சிப்ப; ஜீவகுமாரகுமாரன் ஸீதக்ரியைகளால் மூர்ச்சைதீக்கி, 'மூர்ச்சாகாரணம் என்?' என்று வினவ; அவனும் பட்டகத்தெழுதிய பூர்வஹவஸ்தாந்தமெல்லாஞ் சொல்லி, 'பூர்வஹவத்து நின்மாளிகையிலே பவநவேதனென்னுங் கபோதமாகி ஜீவிதாவஸாநத்து நந்தாஜ்ஞை யுயினேன்' என்று சொல்ல, கேட்டு, அத்யந்தம் விஸ்மிதனாகி, ஜீவகுமாரகுமாரன், ஸ்ரீசந்த்ரநந்தாஜ்ஞர்களுக்குக் கல்யாண வியியினைத் தொடங்குவான் ஒருப்பட்டனன். மற்றொன்று சொல்லுதும்:

ஹரிவிக்ரமன்என்பானொரு வ்யாயபதி தன் உபாத்யாயினொருவனுல் பீடிதனாகிப் போந்து *கபித்யவநஸமீபமாகியதொரு பர்வதபார்ச்வத்தே ஒருநகரம் பண்ணி யிருந்தனன். இவனுக்கும் வநகிரிஎன்னும் நார்யைக்கும் புத்ரன் வநராஜன்என்பான். ஹரிவிக்ரமனுக்கு †ஸாமந்தர், அதிபலனும் வடவ்ருகூநனும் ‡சித்ரஸேநனும் ஸைந்யவனும் அரிஞ்ஜயனும் ஸஞ்ஜயமர்தநனும் என்பார். வநராஜனுக்கு ஸஹாயர், லோஹஜங்கனும ஸ்ரீஷேணனும் என்பார். இவர்கள் ஒருநாள் நகரஸோஹென்னும் நகர மடைந்து, ஒரு உத்யாநத்து விளையாடாநின்ற ஸ்ரீசந்த்ரையது ரூபஸௌந்தர்யாதிஸயத்தினைக் கண்டு விஸ்மிதராகிப் போகின்றவர், §ஸ்நாநார்யமாகக் கொண்டுபோகின்ற ராஜவாஹநமாகிய ப்ரயாநதுரமத்தினை பலத்தால் பிடித்துக்கொண்டுபோகி ஹரிவிக்ரமனுக்குக் கொடுப்ப, அவனும், அவர்களுக்கு ஸம்மாநம் பண்ணியபின், வநராஜனுக்கு ஸ்ரீசந்த்ரையது ரூபஸௌந்தர்யாதிஸயத்தை யறிவிப்ப, அவனும் பூர்வஹவஸ்நேஹாதுபந்யத்தினுல் மிகவும் அநுரக்தனாகி,

1. அழைப்பித்து. † ப்ருத்யர் என்று மூலம். 75: 481.
* திராகிரியில் 75: 479. ‡ ம்ருத்யு என்னும் பெயரும்(480.) உளது.
§ நீர் குடிக்க என்று மூலம். 75: 483.

'அவளை யாதானுமொரு உபாயத்தால் கொடுவந்து தாவேணும்' என்று ஸஹஸ்ரவிய ஸம்மாநங்களால் இரப்ப, அவர்களும் நமர மடைந்து நிவாஸஸ்யாந மறிந்து அதற்கு அநுரூபமாக *நிலவறை பண்ணி, அவளை-யுங் கொண்டு, அங்கே, 'இன்னுர் இவ்வண்ணஞ் செய்தனர்' என்று ஒரு ஓலை எழுதி வைத்துப்போனவிடத்து, மற்றைநாள் பெண்பிள்ளையைக் காணுது வந்யஜநங்கள் அதிஷ்டவித ராகியபின், கிஞ்சரமித்ரனும் யக்ஷமித்ரனும்என்னுங் கந்யகாஹாரதாக்கள் அவ் வோலையை வாசித்து அவ்வழியே தொடர்ந்து சென்று யுத்தம் பண்ண, அவர்களும் இவர்களை ஜயித்துக்கொண்டு போகி, வநராஜனுக்குக் கொடுத்தனர்.

அவளும் 'என்னுடைய நமரத்து †ஜிநேஸ்வரம் நமஸ்கரித்தல்லது வார்த்தை பேசேன்' என்று மௌநவ்ரதங் கைக்கொண்டனள். வநராஜனும் இவளது விரக்தசித்த மறிந்து 'யாதானுமொரு உபாயத்தால் என்கண் அநுராகிப்பாளாகப் பண்ணவேண்டும்' என்று தன் பரி-சாரகஸ்த்ரீகளை ஏவ, அவர்களும் நாநாப்ரகாரத்தால் ஹஸிப்பவும், அவள், முன்போலே சலியாதிருந்தனள்.

இந்த வ்ருத்தாந்தத்தினை ஹரிவிக்ரமன் கேட்டு, 'இவ்வண்ணஞ் செய்து பிழைசெய்தனை' என்று வநராஜனை மிகவுங் கோபித்து, ஸ்ரீசந்தெரயினை ஸ்வபுத்ரிகளோடுகூட வர்த்திப்பாளாகப் பண்ணியபின், ஸுஜயமித்ரன் ஸுமித்ரன்முதலாகிய ஸகலவந்யஜநங்களோடுங்கூட ஜீவஸுரகுமாரன் யுஸஸஜ்ஜனகிச் சென்று, ஹரிவிக்ரமன்நமரத்தை வளைந்து யுத்தந் தொடங்கியபின், 'ஸஹஜநவிநாஸகாரணமாகிய யுத்தஞ் செய்யுமது கார்யமன்று' என்று கருதி, ஜீவந்யரகுமாரன் ஸுதர்மநயஜ்ஞனை நினைத்தனன். அவனுந் தத்க்ஷணத்தே ஸ்ரீசந்த்ரரையைக் கொடுவந்து கொடுத்து, பின்னும், யுத்யோத்முவனுகிய ஹரிவிக்ரமனையும் வநராஜனையுங் கட்டிக் கொண்டுவந்து குமாரஸந்நியாஸந் தித்தனன்.

தத்காலத்தே சர்யாமார்கம் எழுந்தருளினனொரு சாரணரைக் கண்டு ஜீவந்யரகுமாரன் நவபுண்யக்ரமத்தால் எதிர்கொண்டு அமுது செய்வித்துப் பஞ்சாஸ்சர்ய மடைய, அதுகண்டு வநராஜன் ஜாதிஸ்மரதி யடைந்து, 'யான், முன்பு ஸ்வர்ணதேஜன்என்னும் வைஸ்யனுகிப் பிறந்து, அதற்பின் மார்ஜாரஹவத்துக் கபோதத்தினை யடர்த்துப் பிடித்தபின், மற்றொருநாள் ஒரு தபோயநர் ஆமமாயுயநம்பண்ணக் கேட்டிருந்து உபவாஸமஹாவத்தால் வைராநுபந்யத்தினீங்கி வநராஜனுயினேன் ஞதலில்,

* சுரங்கம் என்று மூலம். 75: 487.

† யுத்தஞ் செய்யுஞ் சகோதரரைப் பார்த்து வருந்தி இவ்வாறு மௌனவ்ரதமும் உண்ணாவிரதமுங் கொண்டனள். 75: 492.

பூர்வஹவ ஸ்தேநஹத்தால் இவ்வண்ணஞ் செய்தேன்; என் பலபராக்ர மத்தா லன்று' என்று சொல்லியபின், அவர்களை வந்யத்தினீக்கிப் போக விட்டபின், ஸோஹா நமர மடைந்து கல்யாணவியினால் ஸ்ரீசந்த்ரை-யினை நந்தாஜ்ஞனுக்குக் கொடுத்தபின், ஹேமாஹ நமரத்தேற வருகின்ற-வன் ஒரு பொய்கைக்கரையில் விட்டிருந்தபொழுது, அந்தப் பொய்கையுள் *ஸ்நாநபாநாதிகளைச் செய்கின்ற பரிஜநங்களைச் சில †மகஷிகங்கள் வந்து வாயிப்ப, 'இது கூதகமா யிருந்தது' என்றறிந்து, 'இதற்குக் காரணம் என்?' என்று யகூஷை ஸ்மரிப்ப, அவனும் அதுபொழுதே வந்து, அப் பொய்கையுள் ஒரு ஹூாயரன் செய்த அம் மாயத்தினை நீக்கி, அவனைக் குமாரஸந்நியாநத்தை வைப்ப, அவனும், 'நீ யார்?' என்று வினவ, சொல்லுவான்:

'பூர்வஹவத்து ‡மாலாகாரன்என்னும் வைஸ்யனுக்கும் குஸுமஸ்ரீயினுக்கும் புத்ரன் ஜாதிஹடன்என்பேன்; யநஹத்தன்என்னும் வைஸ்யனுக்கும் நந்திநிஎன்னும் ஹார்யைக்கும் புத்ரன் சந்த்ராஹன்என்னும் மித்ரனெடுங்கூட நின்கண்ணே ஸஹர்மஞ் கேட்டு மயூமஹூமாம்ஸ நிவ்ருத்திவ்ரதங் கைக்கொண்டு முடித்து, விஹாயர னுயினேன். ஒருநாள், §வலிஹகூடத்து ஸந்நிஹிதராகிய சாரணரை நமஸ்கரித்துப் பூர்வஹவ ஸம்பந்யத்தினைக் கேட்டு [1] ஹவத்ஹர்ஸநாயமாக வந்தேன். $நின் பூர்வ ஹவ ஸம்பந்யமாவது—

¶யாதகீஷண்ட பூர்வமந்த்ர பூர்வவிதெஹ புஷ்கலாவதீவிஷய புண்டரீகிணீநமராயிபதி ஜயந்யரன்; தெவி ஸ்ரீ ஜயவதி. இவர்கட்குப் புத்ரன் + ஜயத்ரயன்.

இவன் ஒருநாள் மநோஹரோஹ்யாந மடைந்து வநவிஹரணம் பண்ணி, ஒரு பொய்கையுள் விளையாடாநின்றதொரு அன்னக்குஞ்சைக்

---

* நீர்கொணரப்போனவர்களை என்று மூலம். 75: 522.

† கந்திலமாகூகிகம் என்று மூலம். 75: 523; தேனீ என்று கன்னட வுரை.

‡ 'அஹவத் புஷ்பஹந்தாவ்யமாலாகாரயேநஸிநஃ, ஸுதோ ராஜபுரே ஜாதி லடாஹ்வ:' என்பதுமூலம் 527,8. ராஜபுரத்தில் புஷ்பதந்தனென்னும் மாலா காரதனிகனுக்கு ஜாதிபடன் என்னும் மகன் பிறந்தான் என்று பொருள்.

§ விந்தகூடத்து ஜிஞுலயத்து என்று மூலம். 75: 530.
சாரணரிருவரை. 75: 531.

1 ஹமவத்ஹர்ஸந

$ ஜீவகன், அரசாளுங்காலத்தில் நகர்ப்புறச் சோலையில் சாரணரால் தன்வர லாறு அறிந்தான் என்று க்ஷத்ரசூடாமணி முதலிய நான்கும் கூறும்.

¶ தாதகீஷண்டத்தில் பூமிதிலகம் என்னும் நகரில் அரசன் பவனவேகனுக்கு மகன் யஸோதரன் என்று க்ஷத்ர. 11: 86; கத்ய. ஜீவந்தர. பவணதேவன் என்று சீவக. 2856.

ஜ ஜயதெவி என்றுபாடம். ஜயவதி என்று மூலம். 75: 534. ஜயமதி என்று

+ ஜயஹ்ரஜின் என்று பாடம், ஜயத்ரதன் என்று மூலம். 75: 534. [ஜீவந்தர.

கண்டு ஆஶரித்து, * ஒரு சேடகனை யிடுவித்துப் பிடித்துக்கொண்டு போந்து வளராநிற்ப; இதன்மாதாபிதாவாகிய அன்னங்கள் இதன்பின் தொடர்ந்து-சென்று மாளிகையிலே அநவரதமும் ஶோகஸ்வரத்தா லரற்றுகின்ற-(இ)வற்றுள், பிதாவாகிய அன்னத்தைச் சேடகன் எய்து வீழ்த்தினன். † ஜயவதி கண்டு, 'இ தென்!' என்று வினவ, சேடகனும் உள்ளபெற்றி சொல்லியபின், குமாரனை நோக்கி, 'இந்தப் பாபக்ரியை செய்து பிழை செய்தனை; இனி, இதனைத் தாயோடேகூட விடுவாயாக' என்று சொல்ல, அவனும் [1] அஜ்ஞனாகிய என்னால் இப் பாபக்ரியை செய்யப்பட்டது' என்று ஆத்மநிர்வெயோடுகூட பிரித்த பதினாறுகாளிற் கூட்டியபின்; ஸம்ஸாரவிரக்ததபஃப்ரஹாவத்தால் ஸஹஸ்ராரகல்பத்து ஜெவனாகி அஷ்டாஶீஸஹாமரோபமகாலம் திவ்யஸுகம் அநுஹவித்துப்போந்து ஜீவன்யரகுமார னுயினை. முன்பு, சேடகனால் எய்யப்பட்ட அன்னம் நின் ஶதரூபாவாகிய காஷ்ரோன்முரிக னுயிற்று. ‡ முன்பு, அன்னக்குஞ்சைக் கிளையிற் பிரித்தனையாதலில், பதினாறு ஸம்வத்ஸரம் நீயும் நின் கிளையிற் பிரிந்தனை என்று இவ்வண்ணம் விஶ்வாயன் சொல்ல, கேட்டு, அவனுக்கு ப்ரியவசநஞ்சொல்லி, விட்டு, ஹேமாஹநமர மடைந்து, இஷ்டவிஷயங்களை யநுஹவித்துச்செல்கின்ற காலத்து, மற்றொன்று சொல்லுதும்:

ராஜபுரத்துநின்றும் நந்நாஜித்தின் போகி ஜீவந்மரகுமாரனை யடைந்தபின், வகுள மயூராதிகள் மநுர்வநத்தையைக் குறுகி விநயோபசாரஸஹிதமாக 'ஸ்வாமியும் நந்நாஜித்தினும் எந்த நெஞ்சத்தே வர்த்திக்கின்றனர்' என்று வினவ, அவளும் 'ஸுஜநவிஷய [2] ஹேமாஹநமரத்தில் இராநின்றார்' என்று சொல்ல, கேட்டு மிகவும் ப்ரீதராகி, ஸ்வபந்யுஜநங்களுக் கறிவித்து, ஹேமாஹநமரத்தேறப் போகின்றவர்கள், உண்ண காரண்யவநத்துத் தாபஸாஶ்ரமத்து விட்டனர்.

அவ்விடத்து யதூச்சையால் விஜயமஹாதெவி, அவர்களைக்கண்டு, 'நீங்கள் எங்குள்ளீர்? எங்குப் போகின்றீர்?' என்று வினவ, யாவரூத்தாந்தம் அறிவித்தபின், புத்ரவிரஹதுஃவபீடிதையாகிய § தெவி ஶோகபாஷ்பம் வீழ்த்தர, 'அப் பிள்ளையை இங்கேயும் கொடுவருவீராக' என்று

---

* சேடகர்பலரை விடித்து என்று மூலம். 75: 535.

† அரசன் அறிந்து அறமுரைத்தான் என்று கூஷ்தர. 11: 88; கதீய, ஜீவந்தர; சீவக. 2864.

1. அஜ்ஞாநியாகிய.

‡ அதனால், காஷ்ட்டாங்காரிகன் உன் தகப்பனைக் கொன்றான் என்று மூலம். 75: 546.

2. ஹேமாஹநமரத்திலார்.

§ தேவி மிக்க உவகையளாய், 'இவ் விளைஞர்கூட்டம் என்மகனுடைய பரிவாரமாகும்' என்று தெளிந்து என்பது மூலம். 75: 556.

சொல்லி விடுத்தபின். அவர்களும் தெவியது *ரோகாவஸ்தையினாலும் ரூபஸாஹஸ்யத்தாலும் ஸ்வாமிக்கு மாதாவேபோலும் என்னும் ஸந்தேஹம் எய்திப்போகி. ஹேமாஹ [1]நமரஸமீப மடைந்து, மௌளர்யப்ரகாஸ நபுரஸ்ஸரமாக ஸ்வாமியைக் காண்பான்வேண்டி, ஒரு †வ்யாயபதியோடுங் கூடி ஸார்யத்தினைச் சூறை கொண்டனர்.

ஸார்யத் துள்ளவர்கள் ஸிரோமதஹஸ்தராகி ஆக்ரோஸபூர்வகம் ஜீவந்யரகுமாரனுக்கு அறிவிப்ப, அவனும் வ்யாயவலத்தோடும் யுஜும் பண்ணுகின்றவிடத்து, வகுளாதிகளும் தமது வீர்யப்ரகாஸபூர்வகமாக ஸ்வநாமாகூரஸஹிதமாகிய ஸரங்களைவிட, அதனைக் கண்டு வந்யரக்களாவ தறிந்து அவருடன்கூடி, மந்யொத்கடாதி வந்யராஜநவ்யூத்தாந்தநிவேஹநாநந்தரம் உண்டகாரண்யவ்யூத்தாந்தத்தினை யறிவித்தபின், [2]அப்பொழுதே ராஜபுரமமநோந்முவனாகி, ஹரிமித்ராதி வந்யராஜநங்கட் கறிவித்து, சாதுரங்மவலவிஹிதியோடுங்கூடப் போகி, உண்டகாரண்யத்துத் தனது வரவு பார்த்திருந்த விஜயமஹாதெவியை நமஸ்கரித்திருப்ப, தத்க்ஷணத்தே ‡ஸுர்ஸநயகூஷன் ஸந்நிஹிதனாகி திவ்யாஹரணவஸ்த்ரமாலயஹொஜநாதிகளால் பூஜித்து, மயூரவசநங்களால் குமாரமாதாக்களுடைய ரோகதோஷங்களைக் கெடுத்துப் போயினபின், குமாரனது புண்யமஹிமையினைக் கண்டு மிகவும் ப்ரஸந்நையாகி ரஹஸ்யமாகப் புத்ரனை நோக்கி, ‘ஸ்வாமியை லோகாந்தர மடைவித்து நம் குலராஜ்யாதீயாகிய ராஜபுரத்தே ராஜ்யபதம் எய்திவர்த்திக்கின்ற காஷ்ணாங்முரிகன் நமக்கு ஸத்ரு ஆயினன். தேஜஸ்வியாகிய உன்னால் உபேக்ஷிக்கப்படுவானல்லன்’ என்று சொல்ல, ‘அவ்வண்ணஞ் செய்கின்றேன்’ என்று சொல்லிக் காலாதிரூபமாக அஹிப்ரேதகார்யம் முடிந்தபின், நந்நாயினாலே எழுந்தருளுமளவும் § இவ்வநப்ரதெஸத்தே இருந்தருளுவாயாக’ என்று சொல்லி, மஹாதெவிக்கு ரக்ஷார்யமாகச் சில பரிஜநங்களையும் இருத்திப் போகி, முன்பே பரிஜநங்களை அடைவித்து அப்ரகாஸமாகாஜபுரம் அடைந்து;யக்ஷனுற்கொடுக்கப்பட்டகாமரூபிகாப்ரஹாவத்தால் ஒரு வைஸ்யவேஷங்கொண்டு போகி ஆபணப்ரதெஸத்

---

* ‘ரோகா...னாலும்’ இது மூலத்தில் இல்லை. 75: 558.

1. நமரமடைந்து.

† வ்யாதபதியைக் காண்பதற்குமுன் வ்யாதரோடு பொருது வென்றனர் என்று. 75: 559—560.

2. பின், உண்டகாரண்யத்து.

‡ யக்ஷன் வந்தானென்பது ஜீவந்தராசம்புவினில்மட்டுமே உளது.

§ க்ஷத்ர, கத்ய; சீவக. இம்மூன்றிலும் தாயை மாதுலன்மனைக்கு அனுப்பினன் என்றுளது.

திருப்ப, அந்நமரஸ்ரேஷ்டி ஸாமரதத்தன் ; ஸார்யை * அமலை என்பாள் ; புத்ரீ விமலைஎன்பாள். 'இவளை யாவற்குக் கொடுத்தும்' என்று நைமித்திகனை வினவ, 'கந்யாயோ ஹி ஸார்த்தா [1]ஸந்நிஹிதனுகியபொழுது, ஸ்வர்ண ரஜதாதி ஸகலயநங்களும் அயிக லாஹத்தவாகும்' என்று ஆதெரபூ முண்டாதலில், † ஜீவந்யரகுமாரன் ஸந்நிஹிதனுகியபொழுதே அவ்வண்ணமாகியபின், ஆநந்தத்துடன்கூடி ஜீவந்யரகுமாரனுக்கு விமலையை விவாஹவிதியால் கொடுக்க, அநுஹவித்துச் சிலகாலங் கழிந்தபின் ‡ பரிவ்ராஜகவேஷங்கொண்டு போகி, காஷ்ஒங்ஹாரிகஸமீப மடைந்து, 'அதியியாகிய எனக்கு ஹொஜநதாநம் பண்ணவேண்டும்' என்ன; அவனும் உபசாரஸஹிதமாக ஹொஜநம் பண்ணுவித்தபின், அதுவே காஷ்ஒங்ஹாரிகவிநாஸநிமித்தமாகக் கொண்டு புறப்பட்டு ஒரு வ்ருஷவ்ராஹண வேஷங்கொண்டு போகி, § ராஜபுத்ராதி விசிஷ்டஜநங்கள் இருந்த ஸபையை யடைந்து, [2] 'ஒ்ருஷ்டஹலமாயின வஸீகரணசூர்ணஞ்ஜநாதி ஔஷதயங்கள் உள. வேண்டுவீராகில் உபதெரபங் கொள்வீராமின்' என்ன, அவர்களும், 'என்னே ! வார்யக்யாநுரூபமாகின்றதில்லை, இவன் வசநம்' என்று சொல்லி அபஹஸித்து, 'இந்நமரத்தே மணமாலை என்பாளொரு வைஸ்யபுத்ரீ, சூர்ணத்தினை ஜீவந்யரகுமாரன் ஸ்துதியாமையின் புருஷ தெஷியாகி வர்த்திக்கின்றனள். அவளை வஸீகரணம் பண்ண வல்லீராகில், பின்பு யாங்களும் அநுவர்த்திக்கும்' என்று சொல்லியபின், மாயாவ்ருஷனும் ‖ 'அவ்வண்ணஞ் செய்குவன்' என்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணி, மணமாலை-ஹவந மடைந்து, 'அதியியாயினனொருவன் வந்து நின்றனன்' என்று சேடிமுவத்தால் அறிவிப்ப; மணமாலையநுமதியால்அடைவிக்கஅடைந்து ஹ்ருஸநத் திருப்ப, 'எங்குநின்றும் வருகின்றீர் ? எங்குப் போகின்றீர்?' என்று மணமாலை வினவ; ஸ்வலிதவசநத்தனகி, 'பின்னின்றும் வருகின்றேன், முன்னேக்கிப் போகின்றேன்' என்று கூறிய [3] வசநங்களைப் பரி-

---

* அமலை என்று கன்னட மூலம்; கமலை என்று ஹிந்தி மூலம். 75: 587; கூஷ்தர. 8: 68, கத்ய; ஜீவந்தர; சீவக. 1975.

1. ஸந்நிஹிதனுகியபின்

† மேல்மாடியிற் பந்தாடினவளைக் கண்டு காதலித்து அவ்வீட்டைச்சார்ந்த கடையில் தங்கினன் என்று கூஷ்தர சூடாமணி முதலிய நான்கும் கூறும்.

‡ இவ்வரலாறு கூஷ்தர. முதலிய நான்கிலும் இல்லை.

§ நண்பர்களைச் சார; அங்குப் புத்திஷேணன் பரிஹஸித்துக்கூறினன். அதனால் சுரமஞ்சரியை மணக்கக் கருதிப் புறப்பட்டான் என்பதுவே கூஷ்தர. முதலிய நான்கிலும் உளது.

2. ஒ்ருஷ்டமாயின.

‖ குணமாலையை ஒரு முகூர்த்தத்துள் 'வடராவி' (ஸேவகி) ஆக்குகிறேன் என்று சூளுரைத்தான். 75: 601.

3. பரிஹாஸவச

ஜநங்கள் அபஹரிக்கப்பின், 'வார்யக்யம் சித்தவிகாரம் பண்ணும் என்பது தகுவதன்றே!' என்று அவர்களை நிவாரித்து, 'முன்னேக்கிப் போகின்ற தெய்வம் யாது?' என்று வினவ, ஜராவிநாசகாரணமாகிய கன்யாதீர்யத் தேறப் போகின்றேன்' என்ன, [1] அவளும், 'என்னே, இவனது சரீரம் வார்யக்யாதிரூபமாயினும் வசநம் யௌவநாலங்காரமாகின்றவாறு!' என நினைந்து, உபசாரஸஹிதமாக அவனுக்கு ஹொஜநம் பண்ணுவித்தனள்.

அதற்பின், 'அகிலவஸ்துத்தேறப் போவீராமின்' என்ன, அவனும் 'அவ்வண்ணஞ் செய்வேன்' என்று *ஸ்வலிதவசநத்தனாகி அவளது சயநத்தை யடைய, ஹ்ருணமாலிபரிசாஜநங்கள் அதனை யறிந்து காங்களைப் பற்றி யீர்க்கின்றவர்களை நிவாரித்து, 'சயநதலத்தே வஸிப்பிக்க' என்று நியோஜித்தபின், இரவு வஸித்து, ப்ரஹாதகாலத்து அதிமநோரமாகப் பாடிய இவனது ஸ்வரத்தைக் கேட்டு, 'ஸந்யர்வஹத்தா-விவாஹகாலத்து ஜீவந்யரகுமாரகீதமே போன்றிருந்தது' என்று விஸ்மிதையாகி, ஹ்ருணமாலி அவனை யடைந்து, 'என்னென்ன விநெய்களை அஹ்வஸித்தீர்?' என்று கேட்ப, 'யர்மாயுர்காமசாஸ்த்ர பாரங்கதன் ஆகின்றேன். யர்மாயுர்களது மநத்தினை ப்ரதிபாதிப்பது காமசாஸ்த்ரம். அதன் ஹெதத்தனவாகிய ஸகலகலாவிநெய்களும் அறிவேன்' என்ன, அவளும் ஆநந்தித்து, 'ஸந்யயுக்திமுதலாகிய விநெய்களை எனக்கு உபதெசிக்க வேணும்' என்று ப்ராயுர்த்து அஹ்வஸியாநின்றவிடத்து, மற்று, ஒருநாள் [2] விஹ்வாயிதெவதாபூஜாவ்யாஜத்தினால் ஒரு உத்யாந மடைந்து ஏகாந்தமாகத் தனது ஸ்வபாவரூபத்தைக் காட்டியபின்னும் விஸ்வாஸாயுர்மாகச் சூர்ணவிவாஹவ்ருத்தாந்தத்தினையுஞ் சொல்லிக் கரதலஸ்பர்சநஸுகம் அநுபவித்தபின், அவளும் லஜ்ஜாஸ்தநஹ பரவசையாகி நிற்ப, பின்னுந் தனது வ்ருத்தாந்தங் கொண்டு விஹ்வாதெவதாபூஜை பண்ணியபின், இந்த வ்ருத்தாந்தத்தினை வந்யுர்க்கள் அறிந்து மிகவும் ப்ரீதராகி, ஜீவந்யரகுமாரனுக்கு ஹ்ருணமாலியை விவாஹவிதியால் கொடுத்தபின், அவளுடன் இஷ்ட விஷய காமபோகங்களை யநுபவித்துச் சிலநாட் கழிந்தபின், ஒருநாள் ஸமஸ்தவந்யுர்ஜநங்களோடு சாதுரங்கபல ஸஹிதனாகி, விஜயகிரியென்னும் மஹாஹஸ்தியினை ஏறி ராஜபரிச்சதும் புடை சூழ்ந்தா, ஸந்யொத்கடாஹவநத்தினை யடைந்தனன்.

---

1. அவர்களும்.

* கால் இடறினவனாகி என்று மூலம் 75: 610.

2. விஹ்வாதெவதா.

* அதனைக் காஷ்ஂாங்மாரிகன் கேட்டு மிகவுங் கோபித்தவிடத்து ஆப்தராகிய மந்த்ரிஜநங்கள், 'ஜீவந்யரகுமாரன் மஹாதுஹாவனும் ஸுஶர்மநயஜ்ஞமித்ரனும் விஜ்ரும்பரபலஸஹிதனும், மயூரவகுளாதி ஸஹாயனுமாதலில், அவன் அஜேயபராக்ரமன். அவனுடன் விரோயிக்குமது விநாஶஹேதுவாகும்' என்று சொல்ல, அடங்கினன். மற்றொன்று சொல்லுதும்:

விதேஹவிஷயத்து ராஜா மொபேந்த்ரன்; தெவி வஜயிவீஸுந்தரி; புத்ரீ ரத்நவதி. 'இவள், சந்த்ரக வ்யஸநாஸ்என்னும் யந்த்ரம் வீழச் சரந் துரந்திட்டவனுக்கு யோதெந்' என்று நியதி யுண்டாதலில், தஜ்ஞர்யமாக, மொபேந்த்ரமஹாராஜன் ராஜமஹாபுர மடைந்து ஸ்வயம்வர வொஷணபூர்வகமாக ராஜாக்களை யழைப்பித்தபின், அவர்களும் ஸமுத்தராகி வந்து யந்த்ரத்தி லெய்து அஸமர்ஜராகியபின், ஜீவந்யரகுமாரன் லிஜநமஸ்காராநந்தரம் ஆசார்யராகிய † ஆர்யநந்திகளை நமஸ்கரித்து, யந்த்ரத்தை அஸ்வலிதமாக எய்தனன்.

அதனைக் கண்டு ராஜவிஜ்ரும்பராஜநங்கள் ஸாஜுகாரமுவராகி ஸ்துதிப்ப, ரத்நவதி, ஜீவந்யரகுமாரன்மிசை மாலையிட்டனள்.

காஷ்ஂாங்மாரிகன்முதலாகிய ராஜாக்கள் கந்யாபஹரணம் பண்ணுவான்வேண்டி யுஜ்ஞந்தொடங்குதலும், ஜீவந்யரகுமாரன், ஸத்யந்யரமஹாராஜஸாமந்தவர்மாகியவர்களுக்கு தூமதமுவத்தால் தனது வ்ருத்தாந்தத்தினையும் க்ருதவர்நனுகிய காஷ்ஂாங்மாரிகனது ஸ்வாமித்ரோஹத்தினையும் அறிவித்து, ஸாமஹெதுதாநதண்டலக்ஷணத்ததாகிய சதுர்விதொபாயத்தினால் அவர்களை வஶீகரித்து, யுத்தியொங்முவனுகி விஜயதிரிஎன்னும் மதுஹஸ்தியேறி யுஜ்ரங்மங் குறுக, காஷ்ஂாங்மாரிகன் அஸநிவேகம் என்னும் மதுஹஸ்தியை மேற்கொண்டு குறுகி யுஜ்ம் பண்ணியவனை ஜீவந்யரகுமாரன் லோகாந்தரம் அடைவித்தனன்.

ததுநந்தரம், ஸகலராஜவலமும் ஜீவந்யரஸ்வாமியை ஶரணமாக அடைந்தபின், ராஜ்யவொஷணபூர்வகம் விஜயாதெவ்யாதி ஸகல வந்யுஸஹிதனுகி ஜிநபதிபூஜாதி மங்மலக்ரியாபூர்வகமாக ஸுஷர்மநயஜ்ஞ விஜ்ரும்பரப்ரஹ்ருதிகள் ராஜ்யாதிஷேகம் பண்ணியபின், ரத்நவதீகல்யாணநந்தரம், மந்யர்வதத்தைக்கு மஹாதெவிப்பட்டங் கொடுத்து தூஷ்டநிக்ரஹ ஶிஷ்டபரிபாலநப்ரகாரத்திலுல் ராஜ்யபரிபாலநம் பண்ணி, இஷ்டவிஷய காமஹொகங்களை யநுஜவித்துச் செல்கின்ற

* இது க்ஷத்ரசூடாமணி முதலிய நான்கிலும் இல்லை; சீவகன் மாமனூருக்குச் சென்றான் என்று கூறப்பட்டுளது. † ஆர்யவர்மன் என்று மூலம். 75: 650.

காலத்து மற்றொருநாள் * ; ஜீவன்யரமஹாராஜன் ஸுரமலயோஹ்ய நத்து வரயர்மதபோய நர்பார்ஸ்வத்தே யர்மஸ்ரவண நந்தரம் நங்ஹாஜ்ஹி வன்ய ஜநங்களோடுகூட ஸம்யக்ஹர்ஸநஹ நஸீலோபவாஸஜி நபூஜாஜி வ்ரதங்களோடுகூடிச் செல்லாநிற்ப, ஒருநாள் அபோகவநம் என்னும் உஹ்ய நத்துப் † பரஸ்பரயுஜும் பண்ணுகின்ற வாநரஸமூஹத்தைக் கண்டு ஹொமுதிர்விண்ணனாகி, தத்ர ஸந்நிஹிதராகிய ‡ சாரண தபோய நர்பார்ஸ்வத்தே தனது பூர்வஹவஸம்வன்யத்தினைக் கேட்டு, ப்ரதிஹிவஸம் ஜிநபதிபூஜாபராயணனாகின்றவன் ஸுரமலயோஹ்ய நத்தே ஸ்ரீவர்யமாநஹட்டாரகர்ஸமவஸரணம் ஸந்நிஹிதமானமை கேட்டு, விஹகதி-ஸஹிதம் போகி ஸமவஸரண மடைந்து, ஜிநபதிபூஜா நந்தரம் முன்யர்வ உத்தாபுத்ரனுகிய வஸுன்யரபுத்ரனுக்கு ராஜ்யபஹ்ங கொடுத்து, ஸத்யன் யரமஹாதெவியொடுங்கூட முன்யர்வஉத்தாஹிதெவிகளும் அவர்கள்-மாதாக்களும் சந்நு நார்யைஸமீபத்தே தீக்ஷித்தபின், ஜீவன்யரமஹா ராஜனும் நங்ஹாஜ்ஹி மயூராஹிஸஹாய மாதுலாஹிமஹீபதிகளோடுங்கூட ஸர்வஸங்முபரித்யாமரூபத்ததாகிய ஜிநதீக்ஷையினை ப்ராபித்து, ஜீவன்யர மஹாமுநிகளும் தபஃப்ரஹாவத்தால் ஸுதகேவலிபஹ்ப்ராப்தராகி விஹரித்து, ஸ்ரீவர்யமாநஹட்டாரகர்பரிநிர்வாணநந்தரம் விபுலஸ்ரீ-மிசை அவாதிகர்மக்ஷயஞ் செய்து முக்திபஹ்ம் அடைகுவர் என்று, ஸுயர்மமுணயர் அருளிச்செய்ய, கேட்டு, ஸ்ரேணிகமஹாராஜன் அதிஸந்துஷ்டனாகி நமஸ்கரித்துப் போகித் தனது நகர மடைந்தனன்.

§ மற்றொருநாள் ஸ்ரேணிகமஹாராஜன் ஸ்ரீவர்யமாநஹட்டாரகர்-வந்நு நார்யமாகப் போகின்றவன், சாதுரங்முவலகோலாஹலத்தினுல் ஸ்வலிதசித்தத்தனாகி ஒரு வ்ருக்ஷமூலபரிலாதலத்து யுகாநாருஜினி-யிருந்த யர்மருசிகள்என்னுந் தபோயநரைக் கண்டு போகி ஸமவஸரண மடைந்து, ஜிநபதிபூஜா நந்தரம் மௌதமஸ்வாமிகளை யடைந்து, 'ஹமவாதே நு, என்னுற் காணப்பட்ட தபோயநர் என்ன யுகாநத்திலே வர்த்திக்கின்றனர்?' என்று வினவ, ஹமவாங் அருளிச்செய்வார்:

---

* விசயையும் சுநந்தையும் தீக்ஷித்தனர் என்று கூஷ்த்ர. முதலிய நான்கும் கூறும்.

† வேறு மந்தியைப் புணர்ந்துவந்த கடவேறொடு அதன் மந்தி ஊட, அதனுல் கடவன் இறந்ததுபோன்று கிடக்க, மந்தி கவன்று உபசாரங்களால் தெளிவிக்க, தெளிந்த கடவன் உவந்து அம்மந்திக்கு நல்கிய பலாப்பழத்தை வனபாலகன் கண்டு, அவற்றை ஓட்டி, அதனை எடுத்தான். அதுகண்டு சீவகன் தன்னிலையை எண்ணினன் என்று கூஷ்த்ர. முதலிய நான்கும் கூறுகின்றது.

‡ வங்கன் என்னுஞ் சாரணர் என்று மூலம். 75: 678.

§ இதுமுதல் 76-ஆம் பர்வம்.

அந்முவிஷய சம்பாபுரத்து ராஜா ஸ்வேதவாஹநன். இவன் ஒருநாள் யர்மஸ்ரவணநந்தரம் ஸம்ஸாரவிரக்தனாகி விமலவாஹநன் என்னும் புத்ரனுக்கு ராஜ்யபதம் கொடுத்து அநேகநரபதிகளோடுகூட ஜீநதீக்ஷாப்ராப்தனாகி முநிமுணங்களோடுகூடத் தபஸ்சரணம் பண்ணி வர்த்திக்கின்றவன் மாஸோபவாஸாநந்தரம் ஹிக்ஷார்யார்த்தமாக ஒரு நகரம் ப்ரவேசிப்ப, அங்கே ஸந்நிஹிதராயினர் மூவர்புருஷர்களில் ஸாமுத்ரிகலக்ஷணஸாஸ்த்ரநிபுணனொருவன் சொல்லுவான்:

'இந்தத் தபோயநனது ஸரீரம் வ்ருத்திவீராஜ்யம் ஸூசகமாகின்றது. ஆகிலும் இவன் ஹிக்ஷார்த்தியாகின்றனனதலில், லக்ஷணஸாஸ்த்ரம் அஸத்யம்போலும்' என்ன, மற்றொருவன் [1] சொல்லுவான்:

'லக்ஷணஸாஸ்த்ரம் அஸத்யமன்று. இவன் அநேக காலம் ராஜ்யம்பண்ணி ஸம்ஸாரவைராக்யத்தால் பாலபுத்ரனுக்கு ராஜ்யபதம் கொடுத்து தீக்ஷித்தனன்' என்றலும், ஒழிந்தவன் சொல்லும்:

'இவனால் அநுஷ்டிக்கப்படுகின்ற தபஸ் வ்யர்த்தமேபோலும்' என்ன, 'அஃதென்னையெனில், ராஜ்யவ்யவஹாரத்தில் அஸமர்த்தனாகிய பாலகனை ராஜ்யத்தில் ஸ்தாபித்துப் போந்தனன். மந்த்ரி ஸாமந்தாதி ஜநங்கள் அவனைச் சிறையில் வைத்துத் தாங்களே ராஜ்யம்பண்ணுகின்றனர்' என்று சொல்ல, கேட்டு, முநி கூடஹிதசித்தத்தனாகிப் போந்து வநமூலத்திருந்து பாஹ்யகாரணஸஹிதாந்தரக்ரோதகஷாய தீவ்ராநுஷ்டாநஸம்பாரகோடியத்து ஸங்க்லேஸபரிணாமத்தால் ப்ரவ்ருத்தமாகிய நீலகருஷ்ண*லேஸ்யாபரிணாமத்தனாகி, 'ப்ரதிகூலஜநங்களுக்கு ஸாங்வலாவங்யந ஸாலாரோபண ஜலதியிநிக்ஷேபண ஹோமிவநநாதிகளைச்செய்வன்' என்று நிநைந்து, ஹிம்ஸாத்ருஷ்டாசெளர்ய ஸம்ரக்ஷணநந்தும் என்னும் ரௌத்ரத்யாநங்களுள் ஸம்ரக்ஷணாநந்தவஸனாகின்றனன்.

இவ்வண்ணம், இதன்மேல் அந்தர்முஹூர்த்தகாலம் பரிணமஞ் செல்லுமாகில் நரககதி ப்ராப்தியாகும். ஆதலில் ஸுதி தத்ஸமீபமடைந்து தத்ரத்யாநத்தை நிவாரிப்பாயாக என்று முணயரஸ்வாமி அருளிச்செய்ய, கேட்டு, ஸுதி சென்று, 'முநிவரனே, உர்மதிவேதுவாகிய ரௌத்ரத்யாநத்தை விட்டு, க்ரோதத்தை யடக்கி, மோஹத்தினீங்கி, பரமநிலமாகிய முக்திஸ்தாநமாகிய ஸம்யமத்தினைப் பற்றி, ஸம்ஸாரகாரணமாகிய புத்ரமித்ரகளத்ராதி ஸம்பந்தத்தினை யகற்றி, முக்த்யர்த்தமாகிய யத்நம் பண்ணியருள்வாயாக' என்று ஸ்ரேணிகமஹா

1: சொல்லும்.

* த்ரிலேஸ்யை(க்ருஷ்ண, நீல, கபோதலேஸ்யை) என்று மூலம். 76: 21.

ராஜன் பொயிக்க. தபோயந்ரும் வாஹ்யஸாயந ஸஹித கஷாய மந்த்ர ராஹாதுஹாம ஸ்பர்யகோஷயத்து [1] விஸ்ரஜபரிணமத்தால் ப்ரவ்ரஜ மாகிய * தேஜஃபத்மஸ்ரக்லலேஸ்யாபரிணமத்தனகி, ஆத்மஹ்ரணத் தோடுகூடி அப்ரமத்தனகி: யர்மய்யாநஸ்ரக்லலேஸ்யாபரிணதனயின பின், வ்யவக்த்வவிதர்க்கவிசாரம்என்னும் ப்ரயமஸ்ரக்லய்யாநத்தால் அயஃப்ரவ்ருத்தாபூர்வாநிவ்ருத்திகரணங்களை யடைந்து ஸூக்ஷ்ம ஸாம்பராயிகஸ்ரஜஸம்யமத்துச் சரமஸமயத்து மோஹநீயகர்மக்ஷயஞ் செய்து க்ஷீணகஷாயனகி, ஏகத்வவிதர்க்கவிசாரம்என்னும் த்விதிய ஸ்ரக்லய்யாநத்தால் வாதிகர்மக்ஷயஞ் செய்து கேவலஜ்ஞாநாதி குணங்களை யடைந்தருளினன்.

தத நந்தரம், தெவராஜிகளொடுகூட ஸ்ரேணிகமஹாராஜன் யர்ம-ருகிகேவலிகளதுகேவலபூஜாநந்தரம் ஸமவஸரண மடைந்து, 'ஹவாதேந, ஜம்வுத்வீபஸ்தகக்ஷேத்ரத்து இனி,யாவர்க்குக்கேவலோத்பத்தி யாகும் ?' என்று வினவ, முணயரஸ்வாமி அருளிச்செய்வார் :

தத்க்ஷணத்தே, வ்ருஹ்கல்ப[2]வ்ருஹ்ஹ ஹ்ருதவிமாநாயிபதி †விந்த்யுந் மாலிநிஎன்பான் வ்ருஹெந்த்ரன், ப்ரியஙர்ஸ்தைந ஸுஙர்ஸ்தைந விந்த்யுத் ப்ரஹெ விந்த்யுந்வேஹெ என் றிவர்முதலாகிய தெவியருடன் வந்து ஹவாதைந நமஸ்கரித்திருப்ப, இவ் விந்த்யுந்மாலி அந்த்யகேவலியாகும். அஃதாமாறு :

இதற்கெதிர் ஏழாம்நாள், இவன் ஸ்வர்மத்தினின்றும் அவதரித்து ராஜமுஹநமரத்து அர்ஹத்தாஸவைஸ்யனுக்கும் ஜிநதாவி-என்னும் ஹார்யைக்கும் மஜ ‡ வஸ்ரஸ்தாநத்தில் ஜம்வுஹல ஸ்வப்நஙர்ஸ்தந பூர்வகமாக § ஜம்வுநாமன்என்னும் புத்ரனகிப் பிறந்து, ரூபயௌவநவிஜ்ஞாநாதி குணங்களோடுகூடி வளர்ந்து பரிபூர்ண யௌவநத்தனகிச் செல்லாநிற்ப, பாவாநமரத்தே ஸ்ரீவர்யமாநஹம வாந் பரிநிர்வாண மெய்தியபின், தத்தீவஸத்தே யான் கேவலஜ்ஞாந மெய்தி, ஸுயர்மகணயரொடுங்கூட ஸம்ஸாராதபதப்த ஹவ்ய ஜநங் கட்கு யர்மாம்ருதத்தினை வர்ஷித்துச் செல்லாநின்ற நாளில், யான் விபுல கிரிமிவர மடைந்தபின், சேலிநீபுத்ரன் குணிகநரபதி, அர்ஹத்தாஸ ஜிநதத்தா ஜம்வுநாமாதி பரிவாரஸஹிதனகி வந்து வந்தித்து, ஆந

---

1. விஸ்ரஜபரிணமத்தால் க்ஷீணகஷாயனகி.

* பீத பத்ம ஸ்ரக்லலேஸ்யா என்றிருத்தல் வேண்டும். ஸாஸ்த்ராஸார. முத லியவற்றில் 'பீதம்' என்பதே உளது.

2. வ்ருஹ்விமாந.

† விந்த்யுந்மாலி என்று 76: 32.

‡ ஸரஸ் என்று. 76: 35.

§ ஜம்பு என்று. 76: 37.

ஸ்ரீலோபவாஸ ஜிநபூஜாதி ஸத்க்ரியைகளைக் கைக்கொண்டபின், ஜம்வீ-நாமன் ஸம்ஸாரவிரக்தி வந்து தீக்ஷாமூ ஹணேங்மூவனாகியபொழுது, ஸந்தீயராகிய வந்யூஜநங்கள் 'யாங்களும் நின்னுடன் ஸர்வஸங்ம பரித்யாமும் பண்ணுதும்' என்று சொல்ல, அவனும் அவர்கள்வசநத்தினை லங்விக்கமாட்டாது மூஹஸ்யயர்மத்திலே வர்த்திக்கின்றவனுக்கு 'ஸுதி தீக்ஷாவைஜயைத் தவிர்ப்பான்வேண்டி, விவாஹவிதியினைத் தொடங் குதும்' எனநினைந்து, ஸாமரதத்தனுக்கும் பத்மாவதிக்கும் புத்ரீ பத்மஸ்ரீ; குவைரதத்தனுக்கும் கநகமாலைக்கும் புத்ரீ கநகஸ்ரீ; வைஸ்ரவணதத்த னுக்கும் விநயவதிக்கும் புத்ரீ விநயஸ்ரீ; *யநதத்தனுக்கும் யநஸ்ரீக்கும் புத்ரீ ரூபஸ்ரீ. இந்தக் கந்யகைகள்நால்வரையும் கல்யாணம் பண்ணுவித்து ஸவநாஹ்நதரபயநஸ்யலத்துக் கந்யகைகளையும் குமாரனையும் இருத்தி, 'கரஸ்பர்ஸநாதி மதநலீலைகள் உளவாகுங்கொல்!' என்று நினைந்து, ஜம்வீநாமன்மாதா மறைந்துநின்று பாராநிற்ப, ஸுரம்யவிஷய பௌதநபுராயிபதிவிதியுதி ராஜனுக்கும் விமலவதீதெவிக்கும் புத்ரன் விதியுத்ப்ரஹன். இவன் அமரஜஹ்ராதாவோடு கரஜுனாகிப் போந்து, பஞ்சஸதஹட்ரோடுஇகூடிச் சோரஸாஸ்த்ரப்ரவீணனாகி அதுரஸ்யாஞ்-ஜந தாளோதிவாடந நிதிரோத்பாதநாதி சோரக்ரியாஸமர்யனதலில், விதியுச்சோரன்என்னும் ப்ரஸிஜநாமத்தனாகித் திரிகின்றவன், அர்ஹதி தாஸஹவநத்துச் சௌர்யம் பண்ணுவான்வேண்டிப் புகுந்து ஜிநதாவலி-யைக் கண்டு, 'ஸோகதுஃவிதையாகி நிதெதுயின்றிநின்ற காரணம் என்?' என்று வினவ, அவளும், 'இவன் எனக்குப் புத்ரனெருவனும் தீக்ஷாந் மூவன் ஆகின்றனன். இவனே யாதானும் ஒருஉபாயத்தால் தீக்ஷாபராங்-மூவனாகப் பண்ணுதியாகில், உனக்கு அஸிலஷிதவஸ்துவெல்லாந் தரு வேன்' என்று சொல்ல, கேட்டு, விதியுச்சோரனும், 'அவ்வண்ணஞ் செய் வேன்' என்று சொல்லி, ஜம்வீநாமஸமீப மடைந்தனன்.

கந்யகைகளுட னிருந்த ஜம்வீநாமனும் விஜ்ரும்ஹிதஸம்ஸார வைராக்யவாஸியினனாகி, பஞ்ஜரத்துள் அகப்பட்ட பக்ஷிபோலவும், கர்த மத்துள் அமுங்திய ஜீர்ணகுஞ்ஜரம்போலவும் அயிகநிர்வேதத்தனாகி, ஸரீரேந்த்ரியோபஹொமவாங்மனஸ்வர்யாதிகள் அநித்யம் என்றும், ஸ்வகர்ததகர்மமலமாகிய விஷயதுஃவங்களை அநுஹவிக்குமிடத்து ஸுகர்ம மல்லது ஸரணமில்லை என்றும், உர்வ்ய கேஷத்ர கால ஹாவ ஹவ பரிவர்த்த-நம்என்னும் பஞ்சவித ஸம்ஸாரம்துஃவரூபத்த தென்றும், ஜாதி ஜரா மரண துஃவாநுஹவத்துள் யானல்லது ஸஹாயராவார் இல்லை என்றும், அசேதநமாகிய ஸரீராதி த்ரவ்யங்களில் சேதநனாகிய ஜீவன் வாளும் கூடும்

* ரைதத்த (ஸ்ரீதத்த)னுக்கும் என்று மூலம். 76: 48.

போல அங்யனென்றும், ரஸ ருதிர மாம்ஸ மேதோஸ்தி மஜ்ஜா ஶுக்ல வாதபித்தஸ்லேஷ்மவின்மூத்ராதி தூஷ்டூஷிதமாகிய ஶரீரம் அத்யந்தம் அஶுசி என்றும், மிதியாத்வ ஸம்யம கஷாய யோகங்களால் கர்மங்கள் ஆஸ்ரவிக்கும் என்றும், முக்தி ஸமிதி யர்மாநுப்ரேக்ஷாபரீஷஹ ஜய சாரித்ரங்களால ப்ரவ்ருத்தமாகிய ஜ்ஞாநயுக்தாநங்களால் கர்மாஸ்ரவ-நிரோதம் ஸம்வரம் என்றும், தபஸ்ஸுக்களினால் கர்மஸ்தித்யதுஹாம கூடயம் நிர்ஜரை என்றும், அல்பமாகிய யர்மக்ஷேத்ரத்தினையும் வஹுள மாகிய அயர்மக்ஷேத்ரத்தினையும் உடையது லோகம் என்றும், துர்வ்யாதி ஸாயநங்களது லாஹத்து ஸங்மாத்மம் துர்லஹமென்றும், யர்மஸ்ரவண ஸாயநங்கள் ஸம்ஹவியாடையில் யர்மோபதெஶம் தலைப்படுதல் அரி தென்றும், இவ்வண்ணம் * தாதுஶாநுப்ரேக்ஷை முதலாகிய ஸம்வேக நிர் வேகஹாவநாபராயணனாகி(க் குமாரன்) இருப்ப, விதியுச்சோரன் ஒரு அர்யாவ்யாநத்தைச் சொல்லுவான்:

'ஒரு ஓட்டகம் உத்துங்கமாகிய பர்வதஶிவரத்துநின்றும் வீழ்ந்த மயூவிந்துமிஸ்ரமாகியதொரு தாணவிஶேஷத்தை ஆஸ்வாதித்துப் பின்னும் தாதுரஸமாகிய தாணத்திணையே அஹிலஷித்து தாணந் தரபாங்முவமாகி இறந்தது. அதுபோல ஸந்நிஹிதஹொகங்களை விட்டு, அஸம்ஹவியாகிய அபவர்கஸுவத்திணை வேண்டுகின்றணை போலும்!' என்று சொல்ல, கேட்டு, ஜம்வுநாமன் சொல்லுவான்:

'தாஹஜ்வர பீதிதனயினு ஞெருவன் ஸகல ஸமுதுநதீதடாகாதி ஜலங்களைப் பாநம்பண்ணியும் தாப்தனுகாதவன், தாணதுஸலில வின்துலவாஸ்வாதத்தால் தாப்தி பிறவான். அதுபோல ஸ்வர்க லோகாதிஹொகங்களை அநுஹவித்தும் அதாப்தனுனவன் கரிகள-கர்ணம்போல் சஞ்சலஸ்வஹாவத்ததாகிய மநுஷ்யஜந்மஸுவலவத்திணை அநுஹவித்து, எங்ஙனம் தாப்தனுகுவன்?' என்று சொல்ல, கேட்டு விதியுச்சோரன் சொல்லுவான்:

†'வநப்ரதெஶத்தே ‡ ஒரு வ்யாயன் வராஹத்து மறைந்துநின்று மதுஹஸ்திபினை எய்தனன். அவன், தவ்வராஹகோடரத்துநின்றும் புறப் பட்டதொரு ஸர்ப்பத்தினால் உஷ்டனாகி வீழ்கின்றவன் ஸர்ப்பத்தினை-

---

* ஶாஸ்த்ரஸார.சூ. 38-உரையில், அத்ருவம் அஶரணம் ஏகத்வம் அந்யத்வம் ஸம்ஸாரம் லோகம் அஶுசித்வம் ஆஸ்ரவம் ஸம்வரம் நிர்ஜரை தர்மம் போதி துர்லபம் என்னும் முறை காண்கின்றது. ஸர்வார்தஸித்தியில் (9: 7), அநித்ய அஶரண ஸம்ஸார ஏகத்வ அந்யத்வ அஶுசி ஆஸ்ரவ ஸம்வர நிர்ஜரா லோக போதி துர்லப தர்மஸ்வாக்யா தத்த்வாநுசிந்தனம் என்றுளது.

† இக்கதை வடமொழியில் பஞ்சதந்திரத்திலும், தமிழில் நரிவிருத்தத் திலும் (4–8) உளது.

‡ இவன்பெயர் சண்டன் என்பது. 76: 73.

யும் வயித்தனன். தத்ர ஸந்நிஹிதமாகியதொரு ஸ்ரமாலம்[1] அத்யா[ஸா]வஸத்ததாகி, 'வீழ்ந்துகிடந்த மஜவ்யாயஸர்ப்பங்களைப் பின்பு அநுஸந்தித்தும்' என நினைந்து, ப்ரயமம், சாபகோடிஸம்பந்யமாகிய சர்மரஜ்ஜுவினைக் கறிப்ப, அந்தச் சாபகோடி, வேமத்தால் கண்டப்ரதெஸத்துத் தைப்ப, லோகாந்தரம் அடைந்தது. அதுபோல அதிலோஹம் அநர்யம் விலக்கும்' என்று சொல்ல, கேட்ட குமாரன் சொல்லுவான்:

'ஒருவன் நால்ஸந்யிகூடிய மஹாபயப்ரதெஸத்துக்கிடந்த *ரத்நராஸியுள் ஸர்வரோமஹரமாகியதொரு ரத்நவிஸேஷத்தை எடுத்துக் கொண்டு போகி, அதனது ப்ரயோஜநம் அறியாது அதனைப் பிளந்து போகட்டு, தூஷிதமாகிய ஸூத்ரத்தினை வாங்கிக்கொண்டனன். அதற்பின், ரத்நங்களது விநியோமத்தினைக் கேட்டுத் தத்ப்ரதெஸத்துத் தேடிச் சென்று ரத்நங்களைக் கண்டிலன். அதுபோல, தூர்லஹமாகிய மநுஷ்யஜந்மத்தினை அடையப்பெற்று அநர்வமாகிய முணரத்நங்களைக் கொள்ளாது ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்துள் வீழ்ந்தபின் அந்த முணரத்நங்களை எங்ஙனம் எய்துவன்?' என்று சொல்ல, விதியுச்சோரன் சொல்லுவான்:

'ஒரு ஸ்ரமாலம் நதீப்ரவாஹத்துள் துள்ளியதொரு மத்ஸ்யத்தைக் கண்டு அதனைப் பிடிப்பான்வேண்டி வதநமதமாகியதொரு ஆமிஷத்தை விட்டு, ஜலத்துட்பாய்ந்து, அதனையும் பிடிக்கமாட்டாது நதீவேமத்தால் ஒழுகி இறந்தது. அதுபோல, அதிகாங்ஷாபரவஸநாகியவனும் அநர்யத்தினை எய்துவன்' என, கேட்டுக் குமாரன் சொல்லுவான்:

'ஒரு வைஸ்யன்[2] ரத்நராஸிகளைச் சோரர் கொண்டுபோகி, தூஷணத்தால் இறந்தனன். அவனேபோல, ஸம்யக்தர்ஸநாதி ரத்நத்ரயங்கள் †ராகாதிகஷாய சோரரால் அபஹரிதமாகியவிடத்து, ஸரீரிகட்கு அநர்யமே யாகும்' என்று[3] சொல்ல, கேட்ட விதியுச்சோரன் சொல்லுவான்:

'ஒருத்தி தனது மாமியது பருஷவசநம் ஸஹிக்கமாட்டாது, கண்டபாஸபந்யத்தினால் ஆத்மகத்யாமம் பண்ணுவான்வேண்டி ஒரு வ்ருக்ஷமூலத்துத் தூபாயம் அறியாது நிற்ப, தத்ர ஸந்நிஹிதனாகிய ஸ்வர்ணகாருகன் என்பானொரு மஹாளகாரன் அவளது சித்தவ்ருத்தி யறிந்து,

1. அத்யாவஸத்ததாகி.

* ரத்னராஸியை யடைந்து, அதனை யெடுக்காமற் சென்றவன், பின்பு அதன் பயனை யறிந்து எடுக்கப் போய் அங்கு எதனை அடைவான்? என்று மூலம். 76:78, 9.

2. ரத்நங்களை.

† ரோகசோரர் என்று ஹிந்திமூலம். 76: 87.

3. சொல்ல, விதியுச்சோரன்.

ஜஹ்னவிய ஆஶ்ரமம்வாஞ்ஜெயால் அவருக்குப் பாஶுபத்ய நமரணோபாயத்தைக் காட்டுவான்வேண்டி மஹாகாளத்தின்மேல் நின்று வ்ருக்ஷ ஶாகையிற் கட்டியதொரு ரஜ்ஜுவிஶேஷத்தினைத் தனது கண்ட்டத்தில் பந்யித்தலும் மஹாகாளம் வீழ்ந்தது, மரித்தனன். அதனைக் கண்டவள், "இதனில் எனது மாமியொறுப்பு நன்று" என்று மீண்டுபோயினள். ஆதலில் அதிமோஹம் அழகிதன்று' என்று சொல்ல, கேட்டு, குமாரன் [1]சொல்லுவான்:*

†'வநப்ரதெஶத்து வழியேபோகின்ற ஞெருவனை மஹாஹஸ்தி தொடர, [2]ஓடிப்போய் ஒரு வ்ருக்ஷத்தில் மறைகின்றவன் தத்ஸமீபத்து வல்லிகளால் மறைந்து ஸர்ப்பாதிகளால் மிடைந்துகிடந்த ஜீர்ணகூபத்து வீழ்கின்றபொழுது, கரங்களால் அவலம்பிதமாகிய வல்லீவிஶேஷத்தை மூஷகங்கள் கறிப்ப, ஹயசலித ஞகின்றபொழுது [3]தொடர்ந்துவந்த மஹாஹஸ்தியினால் கம்பிதமாகிய வ்ருக்ஷாக்ரத்தினின்றும் வீழ்ந்தமயூவின் ஊவினை அயிகட்ரயத்நத்தால் அநுபவிக்கின்றவன் மக்ஷிகாவாயாதி ஸமஸ்தஜீவங்களையும் மறந்தனன்போலும்! மநுஷ்யாவஸ்தையும் அப்பெற்றியது. மநுஷ்யரும் வநகரிபோல ஜாத்யு பின்றொட ‡ஜீர்ணகூபத்துப்போல் ஸம்ஸாரத்து வீழ்தர, ஸர்ப்பமுவங்கள்போன்ற விவ்ருத முவத்தவாகிய நரகங்களைத் தலைப்பட்டு, வல்லிபோன்ற ஆயுஷ்யத்தினை மூஷகம்போன்ற ராத்ரிதிவஸங்கள் குறைத்திட, மக்ஷீகம்போல ப்ரியவிப்ரயோகாப்ரியஸம்யோகாதிகள் பீடிக்க, மயூவின்ஊப்போல அல்பஸம்ஸாரஸுவத்துள்ளே ரமிக்கின்றனர்' என்று சொல்ல, கேட்டு, கந்யகைகளும் விதுரச்சோரனும் ஜிநதாவியும் (கேட்டு) ஸம்ஸார ஶரீர ஹொமநிர்வேதத்தினை அடைகுவர்.

அய, ப்ரஹ்லாதகாலத்து ஸமஸ்தவந்யஜநங்களோடுகூடக் குணிகநரபதியும் [4]அநாவ்ருததெவனும் பரிநிர்வ்ருக்ரமணஹிவேஷகம் பண்-

---

1. சொல்லும். * லளிதாங்கன்என்னுந் தூர்த்தவிடனை ராணி நோக்கித் தோழியால் அழைப்பித்து அவனோடு சுகித்திருந்தாள்: பின், அரசன் அஃதறிவானென்று கருதி அவனைப் போக்கும் உபாயத்தைக் கூற, ஸேவகியர் அவனை மலவறைக்குள் தள்ளினர். அவன் அங்கு நரகவாஸஞ் செய்தான். இதுபோல அற்பசுகத்திற்காக நரகம் அநுபவிக்கின்றனர். 76: 93—100 இது விடப்பட்டுளது.

†. இக்கதை, 'திருவாங்கச்சக்ரநிதிழறை'யுள், ரகுராமப்பத்தில் முதற்செய்யுளில் கூறப்பட்டுளது. மூலத்தில் இக்கதை இல்லை; இதனால் விளக்கப்படும் பொருள் சிறிது விரிவாயுளது. 76: 101—7.

2. ஓடி ஒரு.

3. தொடர்ந்த மஹாஹஸ்தி.

‡ ஜன்மகூபம் என்று மூலம்: 76: 104.

4. அநாவ்ருததெவனும்.

ணியபின், ஸர்வாலங்காரஹஷிதஞகி ஸுரபதிகளால் அடைவிக்கப் பட்ட ரத்நபிஸிகைமிசை யேறிப் போகி, விபுலகிரிபிவரத்திருந்த எனக்கு ப்ரணமஸ்தவநம் பண்ணியபின், ஸுயர்மநுஷரர்ஸமீபத்தே விஜ்யுச்சோரணேடும் பஞ்சஸதஹஸ்டரோடும் த்ரைவர்ணிகர் அநேகரோ-டுங்கூட தீக்ஷையினை ப்ராபித்து, ஹரவத்பரிநிர்வாணநந்தரம் யான் ஆஹஸலம்வத்ஸரம் கேவலிபஹத்திலே நின்று யர்மோபதெஸம் பண்ணி விபுலகிரிபிவரத்து முக்தனகியபின், தஜ்ஜிவஸத்தே ஸுயர்மர் கேவல ஜ்ஞாந மடைய, ஜம்வுநாமர் ஸ்ருதகேவலிபஹ மடைந்து ஆஹஸலம்வத் ஸரங் கடந்தபின் ஸுயர்மர் பரிநிர்வாணபஹ மடைந்தபின், தஜ்ஜிவஸத்தே ஜம்வுநாமர் கேவலஜ்ஞாநம் அடைவர். அவர்ஸிஷ்யர் ஹவர்என் னுங் முணயரர் நாற்பதுலம்வத்ஸரம் யர்மோபதெஸம் பண்ணுவர் என்று ஹரவாந் அருளிச்செய்ய, கேட்டு, அநாவ்ருததெவன், 'என்னே எனது வம்ஸப்ரஹாவம்!' என்று ஸந்தோஷித்து, ஆநந்ஹநாடக மாடினன்.

அவனைக் கண்ட ஸ்ரேணிகமஹாராஜன், 'இந்த தெவனுக்கு ஜம் வுநாமரொடு வாக்யவ்யம் எவ்வண்ணம்?' என்று வினவ, அருளிச் செய்வார்:

'இவன், பூர்வம் ஜம்வுநாமவம்ஸத்து யர்மப்ரியன்என்னும் வைஸ்யனுக்கும் முணதெவிக்கும் புத்ரன் அர்ஹத்தாஸ ஞயினன். இவன், பிதரபிக்ஷாவசநம் கொள்ளாது ஸப்தவ்யஸநபராயணனகித் திரிகின் றவன், அந்த்யகாலத்து, அல்போபஸமஹாவத்தால் மரித்து அநாவ்ருதன் என்னும் வ்யந்தரதெவனகித் தோன்றி, ஸம்யதிஸ்ருஷ்டி யாயினன்' என் றருளிச்செய்ய, கேட்டு ஸ்ரேணிகமஹாராஜன் விஜ்யுன்மாலிநியது பூர்வஹவ ஸம்பந்த்யத்தினையும் ஆயுஷ்யாவஸாநத்து ஸரீரச்சாயைமழுங்குதலின்றி-யிருத்தற்குக் காரணத்தினையும் வினவ, ஹரவாந் அருளிச்செய்வார்:

ஜம்வுத்வீப பூர்வவிதெஹ புஷ்கலாவதீவிஷய வீதஸோகநக ராயிபதி மஹாபத்மன், தெவி வநமாலை. இவர்கட்குப் புத்ரன் ஸிவ குமாரன். இவன் ஒருநாள் வநவிஹரணம் பண்ணி வருகின்றவன், மந்யபுஷ்பயுகபாதி மங்கலத்ரவ்யங்களோடுகூடப் போகின்ற நர ஜநங்களைக் கண்டு, 'இது என்?' என்று வாஸிஸாமரன்என்னும் மந்த்ரி-புத்ரனை வினவ, அவனுஞ் சொல்லுவான்:

'ஸ்ருதகேவலிபஹப்ராப்தராகிய வாஸி தபோவலாதி ஜநிப்ராப்த ஸாமரஹத்ததபோயநர்க்கு மாஸோபவாஸாநந்தரம் *காமஸஹஜன்-என்னும் வைஸ்யன் ஆஹாரதாநம் பண்ணிப் பஞ்சாஸ்சர்யத்தினை

---

* காமஸமுத்ரன் என்று ஹிந்தி மூலம்; ஸாமஸம்ருத்தன் என்று கன்னட மூலம். 76: 135.

அடைந்தனன். மதேநாஹரோஷ்ணாநமதராகிய அந்தத் தபோயந ரைப் பூஜிப்பான்வேண்டி நமரஜநங்கள் போகின்றனர்' என்று கேட்டு, குமாரன், 'தபோயநர்க்கு, ஜிஜிப்ராப்திக்கும் ஸாமரஷத்தர்என்னும் நாமத்திற்கும் காரணம் என்?' என, மந்த்ரிபுத்ரன் சொல்லுவான்:

புஷ்கலாவதீவிஷய புண்யகீகிணீ நமராயிபதி *வஜ்ரஷந்தர்என்னுஞ் சக்ரவர்த்திக்கு ஷெவி யமோயரைஎன்பாள். இவள் மர்ஹிணியாகிய-காலத்து, 'ஸமுஷ்ரத்து ஜலக்ரீலெ பண்ணவேணும்' என்று ஷெள ஹரஷம் பண்ண, சக்ரவர்த்தியும் அவளோடுகூட மங்மாஹாரத்தாற் புக்கு ஸமுஷ்ரத்து க்ரீலெ பண்ணுநிற்ப, புத்ரனைப் பெற்றனள். அதனல் ஸாமரஷத்தன்என்று நாமகரணம் பண்ணினர். இவன் யௌவநபரிபூர்ண காலத்தொருநாள் ப்ராஸாஷத்திருந்து நாடகம் காணுநிற்ப, அநுகூலன்-என்பானொரு சேடகன், 'குமாரனே, ஆகாமத்து மந்ஷாகரதியால் பரிணாமமாகிய மேவவிமோஷத்தைப் பார்த்தருளாய்' என்று காட்ட, காண்பதன்முன்னம் நஷ்டமாகிய அதுவே வைராக்யஹேதுவாக, [1] சக்ர வர்த்தியோடுகூடப் போகி, மநோஹரோஷ்ணாநத் தெழுந்தருளியிருந்த அமிதஸாமரதீர்யகரஸமீப மடைந்து, யர்மஸ்ரவணநக்ஷத்ரம் அநேக நரபதிகளொடுகூட ஜீகூஷாப்ராப்த்யநக்ஷத்ரம் மநஃபர்யயஜ்ஞாநாஜிவிவிய ஜிஜிப்ராப்தராகி எழுந்தருளியிருந்தனர் என்று கேட்டு, ஸிவகுமாரன், தபோயநர்ஸமீப மடைந்து நமஸ்கரித்து, யர்மஸ்ரவணநக்ஷத்ரம் 'ஹம-வாநே, நினது திவ்யமூர்த்தியைக் காண்டலும், எனக்கு அயிக ஸ்நே-ஹம் உண்டாகாநின்றது. இதற்குக் காரணம் என்?' என்று வினவ, ஸாமரஷத்தமுநிவரன் அருளிச்செய்வார்:

ஜம்பூத்வீப ஹரதகூஷத்ர மமயவிஷயத்து வரஜமாமத்து ராஷ்ட்ரகூடன்என்னும் வைஸ்யனுக்கும் ரேவதிக்கும் புத்ரர் ஹமஷத்தனும் †ஹவதெவனும் என்பார்; தந்நமரத்து ஷுர்மர்ஷணன்என்னும் ஸ்ரேஷ்டியினுக்கும் நாமவஸுஎன்னும் ஹார்யைக்கும் புத்ரீ நாம ஸ்ரீ-என்பாள். இவள் ஹவதெவனுக்கு ஹார்யை யாயினள். ஹமஷத்தன் ஸு-ஸ்வபிதர்என்னுந் தபோயநர்பார்ஸ்வத்தே யர்மஸ்ரவணநக்ஷத்ரம் ஜீகூஷித்-துத் தபஸ்சரணம் பண்ணுகின்றவன் ஒருநாள் வரஜமாம மடைந்து, நமரஜநங்களும் ஹவதெவனுஞ் சென்று நமஸ்கரித்து யர்மஸ்ரவணம் பண்ணியபின், ஹவதெவனை நோக்கி ஸம்ஸாரத்து அஸாரஹாவத்தை யறிவித்து 'ஸம்யமத்தினைப் பரிமரஹிப்பாயாக' என்று நிர்வர்ஹிப்ப,

---

* வஜ்ரஷத்தன். வஜ்ரதந்தர் என்பது மூலத்திற்கொத்தது. 76: 139.

1. சக்ரவர்த்தியோடுகூட மதேநாஹர.

† ஹமதேவன் என்று பாடம். ஹவதேவன் என்பது மூலம். 76: 153.

அவனும் 'நாமஶ்ரீயினைக் கண்டு அவளது அநுஜ்ஞையால் வருகின்றேன்' என்ன, அவரும் 'புத்ர மித்ர களத்ராதி ஸங்ரக்ஷணம் பண்ணுவான், ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தை [1] நீங்குமாறு எங்ஙனம்?' என்பதுமுதலாகிய மிர்-ஸங்யவசநங் கேட்டு மறுக்கமாட்டாது ஸ்மவதிப்ப, கொண்டுபோகி ஸுஸ்திதமுருக்கள்ஸமீபத்தே தீக்ஷிப்பித்தனர். ஸவதெவதபோயநனும் ஆதஶஸம்வத்ஸரம் முநிமுணங்களோடுகூடித் திரிந்து ஒருநாள் தனிப் போந்து வ்ரஜமாரமம் குறுகுதலும், தத்ரைவ . ஸந்நிஹிதையாகிய ஸுவ்ரதாநாமஆர்யாங்முநையை நோக்கி, 'நாமஶ்ரீ இந்தமாரமத் துளளோ?' என்று[2] வினவ; ஆர்யாங்முநைகளும் அவளது ராமசித்தத்தினை யறிந்து, ஔதாஸீந்யத்தால் 'யான் அவளை அறிகிலேன்' என்றுசொல்லி, யர்மவாத்ஸல்யத்தால் தபோயநரை ஸம்யமத்திலே ஸ்திதிகரணம் பண்ணுவான்வேண்டி அருகுநின்ற முணவதிஎன்னும் ஆர்யாங்முநைக்கு ஒரு அர்யாவ்ருநஞ் சொல்லுவாள் :

ஒருவைஶ்யன் ஸர்வஸஹஜன்என்பான். *இவன்தாஸன் தாருகன். இவன்மாதா இவனுக்கு †உச்சிஷ்டாஹாரத்தினை ஸஹஜமாக ஊட்ட, இவன் அர்தி பண்ணுதலும் அதனைக் கம்ஸபாத்ரத்தில் எடுத்துவைத்து, பின்னும் க்ஷுத்பீடிதனுகியவனுக்கு 'அதனை உபயோகிப்பாயாக' என்று கொடுப்ப, அவன் ஜுகுப்ஸையால் ஆதரித்திலன். அதுபோல, அஸாரம் என்று பரித்யக்தமாகிய பதார்யத்தினை விவேகியாயினன் ஸ்வீகரியான். அன்றியும், நரபாலன்என்னும் நரபதி, ஒரு ஶ்வாவினை வளர்த்து ஸர்வா-ஹரண ஹேதுதமாக்கி தஷ்டாஹம் ஊட்டி ரத்நபரிவிகைமிசை ஏற்றிக் கொண்டு வநவிஹரணார்யமாகப் போகாநிற்ப, ஶ்வா, ஒரு ‡மலவிஸர்ஜத்தைக் கண்டு இழிந்தோடுகின்ற அதனைக் கண்டு §ஸர்வஜநங்களும் அதனை பிலாப்ரஹாராதிகளால் வாயித்துத் துரத்தினர். அதுபோல, ஸாயுஜ்ய ஸம்மதனுகிய தபோயநனும் அயோகாசாரத்தினால் நிந்திதனுகும். அன்றியும், ஒரு பதிகன் ஸுகந்யஹல குஸுமாதீந்தி யவிஷய ஸுவ நிரதனுகி மார்கத்தை விட்டு வநமஹநம் புக்குத் தேடித்திரிகின்றவனை ஒரு வ்யாவ்ரம் தொடர, அதற்கு ஹயப்பட்டோடி ஒரு கூபத்துள் வீழ்ந்து தீர்காகாலங் கிடத்தலில், கரசரணங்களும் முடங்கி, லோசந ஶ்ரவண ஜிஹ்வாவ்ராணங்களது ஶக்தி யழிந்து அந்ய மூக பதிராதி பாவத்தனுகி, ஸர்ப்பவ்ருஶ்சிகாதிஜந்துஹாயிதனுகி, அபரணனுகிக் கிடப்ப, இவனை யதேச்சையால் ஸந்நிஹிதனுயினனெருவன்உன்கண்டு

1 நீங்குமவர். 2. கேட்ப. * இவனுடைய தாயிமகன் என்று மூலம்.
† ஶ்ரேஷ்ட்டியின் உச்சிஷ்ட்டாஹாரத்தை என்று 76: 168, 9. [76: 168
‡ பாலனுடைய மலத்தை. 76: 175.
§ ராஜா தடியாலடித்துத் துரத்தினன். 76: 175.

கருணைபரவசமாகி, யாதானுமொரு உபாயத்தால் எடுப்பித்து, மந்த்-ரௌஷயாதி ப்ரயோகங்களால் கரசரணாதி அவயவங்களையும் ப்ரகிருதிஸ்த மாக்கி, அவன் போகின்ற ஸர்வரமணீயம்என்னும் நரமார்கத்தைக் காட்டி விட்டனன். இவனும் முன்புபோல விஷயாசாபரவசமாகி வநரக நம் புக்கு முன்சொன்ன கூபத்தே வீழ்ந்தனன். அவனேபோல, சதுர்கதி-கூபத்துள் வீழ்ந்து, மித்யாத்வாஸம்யம ப்ரமாத கஷாய யோகம் என்னும் வயிரதாதிகளை யுடையனாகின்றவன், பரமகாருணிகர்கள் ஸகர்மோப தேசோபாயத்தால் எடுத்து, அர்ஹந்மார்கமந்த்ரௌஷயாதி ப்ரயோகத் தால் ஸம்யக்தர்சநவிலோசநத்தை [1] விழிப்பித்து, ஸம்யக்ஜ்ஞாந ஸ்ரோத்ரத்தைத் திறப்பித்து, ஸம்யக்சாரித்ர பாதங்களைச் செவ்வே நிறுத்தி, தாபஸ்சரணரஸநேந்த்ரியபாடவம்பண்ணி,[2] பஞ்சவியஸ்வாத்யாய வசநங்களைச் சொல்வித்து; ஸந்மார்தோபதேசத்தால் முக்திபதம்அடை-விக்கவும், அதில் ப்ரச்யுதராகி [3] விஷயாந்யராயினர், புநரபி ஸம்ஸார கூபத்துள் வீழ்கின்றனர் என்று ஆர்யாங்கநைகள் சொன்ன யர்மவச-நத்தைக் கேட்டு, உபசாந்தராகிய தபோயநரது சித்தம் அறிந்து, *தாருமூர்த்திபோல கிருதசரீரத்தினளாகிய நாகஸ்ரீயினைக் கொடுவந்து ஆர்யாங்கநைகள் காட்ட, கண்டு; ஸம்வேக நிர்வேக [4] பராயணனாகிப் போகி ஸமுத்கஷ்டஸம்யமத்தினோடுங்கூடி அந்த்யகாலத்து ஆராதநா-விதியால் சரீரபரித்யாகஞ் செய்து ஸுகதத்தமுநியோடுங்கூட மாஹேந்த்ரகல்ப வலஹகவிமாநத்து ஸாமாநிகதெவராயினர்.

தத்ர, ஸப்தஸாகரோபமகாலம் திவ்யஸுகம் அநுபவித்துப் போந்தவர்களில் யான் ஸுதத்தன், ஸாகரதத்த னுயினேன். ஸுவதெவன் சிவகுமாரனுயினை என்று ஸாகரதத்தமுநி அருளிச்செய்ய, கேட்டு, ஸம்ஸாரவைராகுத்தால் தீக்ஷாலிலாக்ஷியாயினும் † வந்யுஜநநிர்வந் யத்தால் போகி நரக மடைந்து, அப்ராஸுகாஹாரநிவ்ருத்திவ்ரதம் கைக்கொண்டு வர்த்திக்க ‡, ராஜாவும் 'இவனே யாதானுமொருஉபாயத்தால் ஸுவதெஜநம் பண்ணுவிப்பானுக்கு வேண்டியதெல்லாம் கொடுப்பன்' என்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ண, அதனைக் கேட்ட § தர்மசர்மாஎன்பானெரு ஸ்ராவகன் குமாரஸமீப மடைந்து, அதுகூலதர்ய க்ஷேத்ர கால பாவத்தை யின்றி ஸம்யமப்ரவர்த்தநம் அரிதாதலால், வந்யுஜநவசநங்

1. விழித்து. 2. ஸ்வாத்யாயங்களை. 3. விஷயாந்தர.
* தாரித்ர துஸ்ஸ்திதியிலிருந்தவனை என்று 76. 197.
4. பாராயணனாகி ஸமுத்கஷ்ட.
† பெற்றோர் நடித்ததனால் என்று. 76: 201.
‡ பின்பு ஆசாம்லவ்ரதத்திற்கு விகாரஞ் செய்யாத ரஸம்மட்டும் சாப்பிட்டு வந்தான். 76: 206.
§ தர்மவர்மா என்று 76: 202.

களைக் [1]கேளாது, பரிமுஹீதவ்ரதத்தையே ரக்ஷிப்பாயாக' என்று சொல்லி, நித்யம் [2]வையாவ்ருத்ய தத்பர னுயினன். குமாரனும் ஸ்வீக்ருத வ்ரதத்தினை வாள்மேல்நடந்தாற்போல அப்ரமத்தனுகியே ஸாஹஸம்வத் ஸரம் அநுஷ்டித்து, ஆராயநாவியால் ஸரீரம் விட்டு, வ்ருஹகல்பத்து விஷ்ணுமாலிநியாகி ப்ரக்ருஷ்டதீப்தியன் ஆயினன். விஷ்ணுமாலிநிதெவிகள் நால்வரும் அந்நமரத்தே வைஸ்யபுத்ரிகளாகி, ஜம்வுநாமதீக்ஷாகாலத்து தீக்ஷித்து, ஆரணஅச்யுதகல்பத்து தெவர்களாகிப்போந்து முக்திபதம் அடைகுவர். *ஜம்வுநாமர் ஸுயர்மர்ஸமீபத்தே பூர்வஹவஸம்வத்ஸ்ரவணநக்ஷத்ரம் ஸம்பதராகிக் கேவலிக ளாகுவர். ஜம்வுநாமர் பரிநிர்வாண மடைந்தபின், விஷ்ணு நந்திமித்ர அபராஜித தொவர்யந ஹஸ்துவாஹுக்கள்என்னும்†ஐவர்தபோயநர் ஸமஸ்தபரமாகமங்களையும் யரிப்பர்கள். அதற்பின், விஸாவ ப்ரோஷ்டில க்ஷத்ரிய ‡ஜயஸாஹ்வய நாமதெய விஜயர்ய ருதிஷேண விஜய §வுஜில மங்கதெவ யர்மஸெநர் என்னும் ||பதிஞ்ஞருவர்தபோயநர் அங்மாகமங்களையும் பூர்வாகமங்கள் பத்தினையும் யரிப்பர்கள். அதற்பின், நக்ஷத்ர ஜயபால பாண்டுவுஸெந கம்ஸர் என்னும் ஐவர்தபோயநர்கள் $அங்மாகமத்துப் பத்துக்களை யரிப்பர்கள். அதற்பின், ஸுஹஸ்து யஸோஹஸ்து ¶ஹஸ்துவாஹுலோஹாசார்யர் என்னும் நால்வர்தபோயநர்களும் அங்மாகமத்துள் ஜ ஆசாராங்கம் ஒன்றையும் யரிப்பர்கள்.

இவ்வண்ணம் உஷ்ணமைஎன்னும் பஞ்சமகாலாவஸாநம் அவயியாகத் தபோயநர்கள் க்ரமத்தாலே பரமாகமத்து [3]ஏகாதஸாங்கங்களை யரிப்பர்கள் என்று + மௌதமஸ்வாமி அருளிச்செய்ய, கேட்டு ஸ்ரேணிக மஹாராஜன் நமஸ்கரித்து விடைகொண்டு போயினன்.

மற்று ஒருநாள், ஸ்ரேணிகமஹாராஜன் ஹரிவாஹந நமஸ்கரித்து, 'தாராகணமயூத்து ஸம்பூர்ணசந்த்ரனைப்போல விளங்குகின்ற ப்ரீதிங்கரர்-என்பாரொரு மஹாமுநிகளைக் கண்டு, 'ஹரிவாஹந, இந்தத் தபோயநர்

---

1. கொள்ளாது. 2. வையாவ்ருத்ய.

*... இதுமுதல் 8-வரை உள்ளபகுதிமூலத்தில் இரண்டாம்பருவத்திலும்உளது.

†‡ இவர்கள் பதிஞ்ஞன்கு மஹாவித்யைகளைக் கரைகண்டவர்கள்; இவர்கள் நூறுவருஷம் புராணத்தை ப்ரகாஸப்படுத்துவர். 2: 142.

‡ ஜய என்று. 2:143. கன். உரை. § வுஜிமான் என்று மூலம். 2: 144.

|| இவர்கள் 183 வருடம் புராணத்தை ப்ரகாஸப்படுத்துவர். 2: 143—5.

∞ $ இவர்கள் ஏகாதஸாங்கவித்யை கரைகண்டவர்கள்; இருநூற்றிருபது வருஷம் ப்ரஸித்திசெய்வர். 2: 147. ¶ யஸோபாஹு 76: 525.

ஜ ப்ரதமாங்கம் என்று. 2. 149; இவர்கள் 118 வருஷம் ப்ரகாஸப்படுத்துவர் 2 : 150.

3. ஏகதெஸங்களை.

+ யாது செய்து இத்தகைய உருவினை அடைந்தார் என்று வினவினர். 76: 215.

பூர்வஜன்மத்து என்ன புண்யவிசேஷத்தைப் பண்ணினர்?' என்று மௌதமஸ்வாமிகள் 'வினவ, ஹயவாதம் அருளிச்செய்வார்:

ஜம்பூத்வீப ஹரதக்ஷேத்ர மத்யவிஷய ஸுப்ரதிஷ்ட²ம் என்னும் *நகரவாஹி வைஶ்யன் ஸாகரதத்தன்; ஹார்யை ப்ரஹாகரி. இவர்கட்குப் புத்ரர் நாகதத்தனும் குபேரதத்தனும் [1]என்பாரிருவர். நாகதத்தனிழிந்தவர்கள் ஸ்ராவகத்⁴ர்மஸஹிதராகி வர்த்திக்கின்ற காலத்து, †ப்ரியங்கரோத்³யாநத்து யரணீத்⁴ரணம்என்னும் பர்வதத் தெழுந்தருளியிருந்த ஸாகரஸேநதபோத⁴நரை நமஸ்கரித்து ‡த⁴ர்ம ஶ்ரவணாநந்தரம், ஸாகரதத்தன், தனது ஆயுஷ்யாவஶேஷம் மாஸம்மாத்ரம் என் றருளிச்செய்யக் கேட்டுப் போந்து; அஷ்டாஹ்நிகமஹாபூஜை, யினைப் பண்ணுவித்து § இருபத்திரண்டுதி³வஸங்கள் ஸல்லேகநாவிதி⁴யால் ஶரீரபரித்யாகஞ் செய்து ஸ்வர்கலோகம் அடைந்தனன். ‖

மற்று, ஒருநாள் ஸாகரஸேநர்என்னுந் தபோத⁴நர்க்குக் குபேரதத்தனும் யமித்ரையும் ஆஹாரதா³நம் பண்ணி, 'ஹயவாதே-எங்கட்கு ஸந்தாநவ்ருத்தியின்பொருட்டு ஒரு புத்ரன் உளனாகுமோ!' என்று வினவ, தபோத⁴நரும் 'சரமதே³ஹயாரியாயினுனெரு புத்ரனைப் பெறுவீர்' என்ன, அவர்களும் ப்ரீதராகி, 'அங்ஙனே ஒரு புத்ரனைப் பெறுதுமாகில் உன் ஶ்ரீபாதபரிசரணம் பண்ணுதற்கு கூஷ்மாண்ட³கனைத் தருகின்றோம்' என்று சொல்லி, $ சிலநாட் கழிந்தபின், ப்ரீதிங்கரன்என்-பானெரு புத்ரன் பிறந்து பஞ்சவர்ஷம் கடந்து, யாத்யபுரத்துநின்றும் தத்ரைவ சர்யாமார்க்³கமாக எழுந்தருளிவந்த தபோத⁴நர்க்கு ஆஹார தா³நாநந்தரம், 'உனது ப்ரஹாவத்தால் ஜாதனாகிய புத்ரனை கூஷ்மாண்ட³கனைக் கொண்டருளல் வேண்டும்' என்று கொடுப்ப, தபோத⁴நரும் அவனைக் கைக்கொண்டுபோகி யாத்யபுரம் அடைந்து ¶ ஸர்வஶாஸ்த்ரபாரங்க-தனைப் பண்ணியபின், குமாரன் ஶ்ரீகூஷ்மாண்ட³னை, தபோத⁴நரும்' இது-

---

* நகரத்து ராஜா ஜயஸேனன். 76: 217.

1. என்பாரிருவருள்.

† தரணிபூஷணம்என்னும் மலையில் ப்ரீதிங்கரோத்யானம்என்னும் வனத்தில். 76: 220.

‡ ஜயஸேனன்முதலியோர் தர்மங் கேட்டனர் என்று மூலம். 76: 221.

§ பண்ணுவித்து, 'ஜ்யேஷ்ட்டபுத்ரனுக்கு ஶ்ரேஷ்ட்டிபதங் கொடுத்து' என்று மூலம். 76 : 229.

‖ நாகதத்தன், குபேரதத்தனை விளித்து, 'தந்தைஉனக்கு ஸாரதனம் காட்டி-னானன்றே?' என்று கேட்க, 'நமக்குத் தெரியாதிருக்கிற அந்தத்திரவியம் வேறு யாதுளது? இவ்வாறு சொல்வது தக்கதன்று' என்ன, இருந்த பணத்தைத் தம்பிக்குப் பகுத்துக் கொடுத்தான். பின் இருவரும் தருமம் தானம் செய்துவந்தனர். 76 : 230—235.

$ சிலமாஸங் கழிந்தபின். 76: 240.

¶ அடைந்து, பத்துவருஷ காலம் என்று மூலம். 76: 244.

பொழுது தீக்ஷாயோக்யகாலம் அன்றுபோலும். உனது வம்ஶஜநஸமீபத்துச் சிலகாலம் வஸித்து வருவாயாக' என்று (தபோயநர்) [1] அருளிச்செய்ய, கேட்டுப் போகி, வம்ஶஜநங்களைக் கண்டிருந்தபின், ஸகல ஶாஸ்த்ரவ்யாவ்ருத்யபரிஜ்ஞாநத்தில் ராஜபூஜிதனாகி வர்த்திக்கின்றவன், வம்ஶஜநங்கள் கல்யாணவியோகினைத் தொடங்க, குமாரன் 'ப்ரஹ்மதத்தயநத்தினை உபார்ஜித்தல்லது விவாஹக்ரியை செய்யேன்' என்று நமரஜநங்களோடுகூடஸமுத்ரயாத்ரையால் வாணிஜ்யம் பண்ணுவான்வேண்டித் தன் மாதாபிதாக்களை நமஸ்கரித்தலும், அவரும் தத்ஸமீபத்ராய மறிந்து எழுதியதொரு பத்ரம் கொடுப்ப, அவனும் அதனை வாங்கிக்கொண்டு 'ஸர்வரக்ஷையாக, என்று தன் கர்ணத் தோடாக இட்டுக்கொண்டு போகி, ஸார்யத்தோடும் நாநாதத்தநோடுங்கூடப் படகினால் ஸமுத்ரமையும் மடைந்து, வலயாகாரமாகியதொரு பர்வதவேஷ்டிதமாகிய ஹேமதிலகம் என்னும் நமரப்புறம்பே விட்டிருந்து, * ப்ரவேஶஸாரம் காணுமல், 'ப்ரவேஶிப்பாரும் அற்றுக்கிடந்த இந்நமரத்துட் புகவல்ல வீரபுருஷன் யார்?' என்று ஸார்யஜநஞ் சொல்ல, கேட்டு ப்ரீதிங்கரகுமாரன், 'யான் புகுவேன்' என்று சொல்லி, மதிலின் மிசை கட்டி உள்ளே நாலவிட்டதொரு † ரஜ்ஜுவிஶேஷத்தால் இழிந்து, ஸந்நிஹிதமாகியதொரு ஜிநஹவநங் கண்டு ப்ரதக்ஷிணீகரண ஸ்தவநாநந்தரம், நமரத்து ஸகலப்ரதேஶத்தும் ஶஸ்த்ரப்ரஹாரத்தால் ஹதராகிக் கிடந்த மநுஷ்யரைக் கண்டு விஸ்மிதனாகி, அங்கே ‡ ஒரு கந்யகையினைக் கண்டு, 'நமரம் இவ்வண்ண மாதற்குக் காரணம் என்' என்று வினவ, அவளும், 'இந் நமரவ்ருத்தாந்தம் நிற்க. உனது ப்ராணனைக்கொண்டு கடிதுபோவாயாக' என்று சொல்ல, அவனும், 'அதி [2] பராக்ரமவாநாயினும் யாவன் எனினும், அவனை அஹிஹவிப்பன்' என்று தன் பராக்ரமஞ் சொல்ல, அவளும் சிறிது ஹஸித்தினீங்கிச் சொல்லுவான்:

விஜயார்யபர்வதோத்தரஶ்ரேணி அளகாபுரத்து ராஜாக்கள் ஹரிவலனும் மஹாஸேநனும் ஹேமதிலகனும் என்பார். [3] ஸோதர்ய ஹ்ராதாக்களாகிய இவர்களுள் ஹரிவலனுக்கும் யாரிணிக்கும் புத்ரன்

1. அருளிச்செய்யப்போகி.

* சங்கு வாத்தியம் முதலியவற்றோடு எதிரே வருகிறவர்களைக் காணுமையால் என்று 76: 253.

† சோசவல்கஜம் என்று ஹிந்தி மூலம்; சோசபல்பஜம் என்று கன்ன மூலம். 255. தெங்கின் நார் என்று கன்னட வுரை:

‡ குளத்தினின்று வீட்டுக்குப் போகுங் கந்யகையின் பின் சென்று அவள்வீட்டை யடைய, அவள் ஆசனங் கொடுக்க, உட்கார்ந்து, 'நகரம்.....என்?' என்று வினவ என்று மூலம். 76: 257—9.

2. பராக்ரமமாயினும்.

3. ஸௌதர்ய, ஸௌஹ்ருத்ய.

ஹீமகன்என்பான். ஹரிவலனுக்கு ஸ்ரீமதிபக்கல் பிறந்தான் ஹிரண்ய - வர்மாஎன்பான். மஹாஸேநனுக்கும் ஸுந்தரிஎன்னுந் தெவிக்கும் புத்ரர் உதஸேநனும் வரஸேநனும் என்பார். இவர்கட்கு இளையேன் யான் * வஸுந்யரைஎன்பேன்.

மற்று, ஒருநாள் என்பிதாவாகிய மஹாஸேநன் ஹோமவிஹாரம் பண்ணுகின்றவன் மதேநாஹரமாகிய இந்நகரத்திலிருக்கக் கண்டு அநுஜனாகிய ஹோதிலகனெடுங்கூடப்போந்து இந்நகரத்தே † ராஜ்யம்பண்ணியிருந்தனன். ஹரிவலனும் ஸம்ஸாரவிரக்தனாகி ஹீமகனுக்கு ராஜ்யபதத்தினையும் ஹிரண்யவர்மாவினுக்குவிதியைகளையுங் கொடுத்து, விபுலமதிகள்-என்னுஞ் சாரணர்ஸமீபத்தே தீக்ஷாப்ராப்தனாகி முக்திபதம் அடைந்தருளினன். ‡ஹீமகன் தெபஹரணுதி நிமித்தங்களைப் பண்ண, பராஜிதனாகிய ஹிரண்யவர்மா ஸ்வதெபோ மிழந்து, இந்நகரஸமீபமாகி § ஹீமகனுக்கு அமம்யமாகிய ஸம்மேதபர்வதம் அடைந்தனன்.

அதனைக் கேட்டு, ஹீமகன் மஹாஸேநஸமீபத்தே, ‘அங்கே ஸந்நிஹிதனாகிய ஹிரண்யவர்மாவினைக் கடிது நிராகரித்தருள்வாயாக’ என்று லேவபத்ரம் விடுதர, அதற்கு மறுத்தமையறிந்து, ஹிரண்யவர்மாவினெடுயுத்தம் பண்ணுவான்வேண்டி எடுத்துவந்த ஹீமகனை பரங்வலாவண்யநம் பண்ணி யிட்டுவைத்துச் சிலகாலங் கழிந்தபின், மஹாஸேநன் ‘அயுக்தஞ் செய்கின்றேன்’ என்று நினைந்து, ஹிரண்யவர்மாவினெடு ஸந்யிப்ரயோமபூர்வகம் ஹீமகனுக்கு ராஜ்யபதம் கொடுத்து விட்டனன். ஹீமகனும் ஹிரண்யவர்மன்பக்கல் வதூலவைரத்தனாகியே பராகி ராக்ஷஸவிதியை ஸாயித்து வந்து, தாதன்முதலாகிய வண்யஜநங்களையும் வயித்து இந்நகரத்தினையும் இவ்வண்ணம் விநாச மடைவித்தனன். ஆயுஸ்போஷம் உண்மையில், என்னை ஸ்த்ரீ என்று வயியாது விட்டனன். இப்பொழுதே என்னைக் கொண்டுபோக வருவான். ஆதலில் கடிதுபோவாயாக என்று சொல்லி, ஒரு பாயநதலத்துக் கிடந்ததொரு வாளினைக் காட்டி, ‘இவ்வாள் கையில் இருக்க யாவரும் அபிபவிக்கவல்லார் இல்லை. இதனைக் கைக்கொண்டு நிர்பயனாகி யிருப்பாயாக’ என்று கந்யகை சொல்ல, கேட்டு, குமாரனும் அவ் வாளினைக் கைக்கொண்டு மொபுரபாரத்து மறைந்து நின்றனன்.

---

* வஸுந்யரி என்று பாடம். வஸுந்தரா என்று. 76 : 265.

† வ்யந்தரதேவர்களே வென்று என்று மூலம். 76: 267.

‡ ஹீமகன் கபடத்தால் ஹிரண்யவர்மன்வித்யைகளை அபஹரித்து அவனையுங் கொல்ல முயன்றான் என்று மூலம். 76: 272.

§ தீர்த்தேச்வரன்ஸாந்நித்யத்தால் தீர்த்தமாயிருத்தலால் அங்குச் செல்ல முடியாமல் நகரஞ்சென்றான் என்பது மூலம். 76: 273, 4.

தஶநந்தரம், ஸீமகனும் புகுந்து நமரவிநாஶம் பண்ணுவான் - வேண்டித் தஶ்விஶ்யைகளே ஏவ, அவையும், 'யாங்கள், ஸம்யதீஶ்வஷ்டியும் ஸப்தஹயவிமுக்தனும் சரமதெஹயரனும் மஹாஸுரனுமாகிய குமாரனை அஹிஹவிக்க சூமரல்லோம்' என்று சொல்லிப் போகியபின், ஸீமகனும் தானே ப்ரஹரிப்பான்வேண்டிக் குறுகுதலும், குமாரனும் அவ் [1] வாளினால் அவனை லோகாந்தர மடைவித்தபின், கந்யகை, 'இந்நமரத்துக்கு அயிபதியாகிய யான் ராஜ்யபட்டந் தர, கொள்வாயாக' என்று சொல்லி, விஸ்மாஸநத் திருத்திக் கநககும்மங்களால் அஹிஷேகம் பண்ணி ராஜ்ய பட்டபந்யநபூர்வகம் ரத்நமாலையை அவனது கண்஠த்திலே யிட்டு ஸ்வயம்வரித்தனள்.

குமாரனும் 'பிதுர்மாதுர்நியோகத்தாலல்லது விவாஹக்ரியை செய்யேன் என்று ஸங்கல்ப முண்டாதலில் தஶ்தெஸ மடைந்து தந்நியோகத்தால் செய்கின்றேன்' என்றுசொல்லி, ஸநராஸியெல்லாம் ரஜ்ஜுவினுல் புறம்பே இழியவிட்டுக் கந்யகையோடுகூடத் தானும் இழிந்தபின், விஸ்மிதமாகிய கந்யகாரத்நாஹரணங்களைக் கைக்கொண்டுவருவான்-வேண்டிப் பின்பும் உள்ளே இழிந்தபின், கடொரஹ்ருதயனுகிய நாமஶத்தன் ரஜ்ஜுவினை வாங்காது, ரத்நராஸியினையும் கந்யகையினையும் கைக்கொண்டு ஸார்யஜநங்களோடுகூடப் போயினன்.

கந்யகையும் தஶ்திப்ராயம் அறிந்து 'ப்ரீதிங்கரகுமாரனைக் கண்டல்லது வார்த்தைசொல்லேன்' என்று மௌநவ்ரதங் கைக்கொண்டனள். நாமஶத்தனும் போகி நமர மடைதலும், ஸ்ரேஷ்஠ிமுதலாயினுர் ப்ரீதிங்கரகுமாரன் வ்ருத்தாந்தத்தினைக் கேட்ப; 'அவன் போன தெஸம் யான் அறிந்திலேன்' என்று வஞ்சித்தனன். ஸ்ரேஷ்஠ியும் மௌநவ்ரதங் கைக்கொண்டிருந்த கந்யகையினைக் கண்டு மூங்கை என்று கருதி, ஹாண்மாமர ரக்ஷார்யமாக நியோஜித்தபின், ப்ரீதிங்கரகுமாரன் நாமஶத்தன் செய்த வஞ்சனையினை அறிந்து, 'இது பூர்வஜந்மக்ருத கர்மபரிபாகமாகும்' என நிணைந்து மநஃகாலுஷ்யம் இன்றி, ஒரு ஜிநஹவநம் அடைந்து ஜிநஸ்தவநம் பண்ணி, ஒரு ப்ரதெஸத்தே நிஶ்ரை பண்ணினன்.

அவ்வளவில், * இரண்டு தெவர்கள் அங்கே ஸந்நிஹிதராகி ஜிநஸ்தவநாநந்தரம் குமாரனைக் கண்டு, குமாரன்கர்ணஸுதமாகிய பத்ரத்தினை வாங்கிப் பார்த்து, தமக்கு ஸர்மா என்ப தறிந்து, இவனை வஸ்துராஸியினுெடுங்கூடக் கொண்டு விமாநமேற்றிப் போகி ஸுப்ரதிஷ்஠நமரம்

1. வாளினை எடுத்து.

* நந்த மஹாநந்தர் என்னும் இருவர்தேவர் என்று மூலம். 76: 315.

அடைவிக்கின்ற பொழுது, குமாரனும், 'நீங்கள் ஆர்? இவ்வண்ணம் ரகஸித்-தற்குக் காரணம் என்?' என்று வினவ, அவர்களுஞ் சொல்லுவார்:

இஹ, வாராணஸீநமரத்து வைஸ்யன் யநஜெவன்; ஹார்யை ஜிநதத்தை. இவர்கட்குப் புத்ரர் *ஸாந்தவனும் ரமணனும் என்போம். யாங்கள் ஸர்வஸாஸ்த்ரபாரங்மதராகிச் சோரஸாஸ்த்ரார்யப்ரயோக ப்ரகாரத்தால் சோரகர்மதத்பரராகி வர்த்திப்ப, யநஜெவனுகிய பிதாவும் எங்களை நிவாரிக்கமாட்டாது நிர்விண்ணனுகி ஸர்வஸங்க பரித்யாகம் பண்ணினன்.

யாந்யபுரஸமீபத்து, †ஸிவிமிரிஎன்னும் பர்வதத் தெழுந்தருளி யிருந்த ஸாகரஸேநதபோயநர்தபஃப்ரஹாவத்தால் ஸார்தூலாதி தூஷ்டஜந்துங்கள் ஸாந்தசித்தத்தனவாகி வர்த்திக்கின்றன என்று கேட்டு, யாங்களும் தத்ஸகாஸாத்ஸாரார்யமாக அடைந்து, சாரணதபோயநர்-ஸமீபத்தே யர்மஸ்ரவணநக்ஷத்ரம் மயூ மதூ மாஸநிவ்ருத்திவ்ரதங் கைக்கொண்டு அங்கே வர்த்திப்ப, தபோயநர் ஒருநாள் ஸுப்ரதிஷ்ட நமர மடைதலும், ஸார்தூலவாயிதராகி மரண மடைந்து, 'யாங்கள் வ்ரதமஹத்தினுல் தெவர்களாகி வந்து முநிவரை நமஸ்கரித்து, 'ஹிம்ஸாத்ப்ரஸாதத்தால் யாங்கள் ஈதிருஸாவிஹவத்தராயினேம். எங்களால் செய்ய வேண்டுவது என்?' என்று வினவ, முநிவரனும், 'சில காலங் கடந்தால் நீங்களே யறிந்து செய்வீராமின்' என்றருளிச்செய்தனர். யாங்களும் ஈதிருஸா மாகிய தந் நியோமத்தினைச் செய்தோம் ‡ என்று சொல்லி, நமர மடை-வித்துப் போயினர்.

குவேரதத்தனுக்கும் [1]ப்ரியமித்ரைஎன்னும் ஹார்யைக்கும் புத்ரன் ஒருவன் உளன். அவனுக்குக் கல்யாணம் பண்ணுவிக்கின்ற பொழுது, வஸுந்யரையது ரத்நாஹரணங்களை வாங்கிக் கந்யகையினை அலங்கரித்து மந்த்ரமப்ரதக்ஷிணம் பண்ணுவிக்கின்றபொழுது, மூகஹாவத்தால் வர்த்திக்கின்ற வஸுந்யரை, கந்யகாதிருஸாரார்யமாக வந்து ஸ்வாஹரணங்களைக் கண்டு ஸஹியாது கரஸம்ஜ்ஞையால், 'இவை என்னுடைய ஆஹரணங்கள்; தந்தல்லது போகவொட்டேன்' என்று தடுத்து நிற்ப,

---

* ஸாந்தனும் வைரமணனும் என்று பாடம். ஸாந்தவனும் ரமணனும் என்று மூலம். 76: 319.

† ஸிவமிரி. ஸிவிஹமயரம் என்று மூலம். 76: 322.

‡ இதுவே அவரது ஆதேயம் என்று பத்ரம் காட்டி, ஸுப்ரதிஷ்டட்ட நகரத்தினை யடுத்த தாணிபூஷணம் என்னும் மலையில் விட்டுப்போயினர். அதனை யறிந்து அவனை அவன்பந்துக்களும் அரசனும் ஊரவரும் சிறப்புடன் அழைத்துச் சென்றனர். குமாரன் அரசனை ரத்னங்களால் கண்டான் என்று மூலம். 76: 328–32.

1. மித்ரை என்னும் இலைய ஹார்யை.

அதுகண்ட ப்ரேஷ்திமுதலாகிய ஜநங்கள், 'இது ஹ்ருத்விகாரம். * மந்த்ர தந்த்ராதிகளால் நிவாரிக்கமாட்டாது†. பின் குமாரன் அதனைக் கேட்டு, ‡'யான் கடிது வந்து தன்னையடைகுவன். அவ்வளவும் மநஃவெஉமின்றியே இருப்பாயாக' என்று ஒருபத்ரம் வரக்காட்ட, அதனை [1]வாசித்து, பரப்ரகாஸமாகாதபடி கோபத்தினுற்போல அதனைக் கிழித்துப்போகட்டனள்.

அதற்பின், கர்ணபரம்பரையால் ஆஹாரணவ்யவஹாரத்தைக் கேட்டு ராஜா யர்மாயிகாரபுருஷரொடுங்கூட இருந்து விசாரிக்கின்ற விடத்து, பூர்வாபரஸம்பந்யமெல்லாம் குமாரன் வந்து சொல்ல, கேட்டு, மூகிஹ்ருதையாகிய வஸுந்யரையினையும் அழைத்து உபசார பூர்வகம் கேட்ப, அவளும் அவ்வண்ணஞ் சொல்லியபின், ராஜா, அபராயகாரிகளாகிய நாமத்தாதிப்ரேஷ்திஜநங்களைக் கோபித்து 'ஸர்வஸ்வஹரணாதிதண்டங்களைப் பண்ணுக' என்று வியிப்ப, குமாரனும் அதனை நிவாரித்தனன்.

அதற்பின் ராஜா மிகவும் ப்ரஸந்நகி வர்யவீஸுந்தரிஎன்னுந் தனது கந்யகையினையும் வஸுந்யரையினையும் மற்றும் மூப்பத்திருவர் - §கந்யகைகளையும் கல்யாணவிதியால் கொடுத்து அர்யராஜ்யத்தினையும் கொடுத்தனன். குமாரனும் ராஜ்யாதிஹோமங்களை அநுஷ்டித்துச் செல்கின்ற காலத்து, [2]ஸாமரஸ்யநமஸுருக்கள் ஸந்த்யாஸவிதியால் பரலோகப்ராப்த ராகியபின், நிர்விண்ணஞகிய குமாரனும் மேநாஹ ரோஹ்ருநத்தெழுந்தருளியிருந்த [3]ஜ்ஞாநதி, விபுலமதிகள்என்னுஞ் சாரணதபோயநரைக் கண்டு நமஸ்கரித்து, யர்மஸ்ரவணநந்தரம் ஸ்வபூர்வ ஹவத்தினை வினவ, ஜ்ஞாநதிகள் அருளிச்செய்வார்:

இந்நமர வாஹ்யப்ரதெஸத்தே ஆதபயோநயாரியாகி நின்ற ஸாமரஸ்யநதபோயநரை வந்திப்பான்வேண்டி, நரபதிமுதலாகிய நமரஜநங்கள் ஸங்வபடஹாதி மஹாயுவநியோடுங்கூட முந்யாதி வஸ்துக்களையுங் கொண்டுபோகிப் பூஜை பண்ணியபின், இதனைக் கண்டு, தத்ஸமீபவர்த்தியாகியதொரு ஸுமாலம், 'படஹயுவநியோடு கூட வந்த நமரஜநங்கள் ஸவநிக்ஷேபார்யமாக வந்தனர்; அவர்கள் போயின்பின் அதனை ஹரிப்பன்' என நிணைந்து, [4]மௌனத்தபோயநர்ஸமீப மடை-

---

* மந்த்ர தந்த்ராதிகளால் பரீக்ஷித்து, 'இவள் பூதத்தால் பிடிக்கப்பட்டிலள்' என்று வ்யக்தமாகக் கூறினர் என்பது மூலம். 76: 337.

† இவ்வாக்கியம் அமைவுற முடிவு பெற்றிலது.

‡ 'அரசனிடத்திற்கு வருக; நானும் அங்கே வந்திருப்பேன்' என்பது பத்ரம். 76: 338, 9.

1. வாசித்துக்கொண்டு.

§ வைஸ்யகன்யகைகளை என்று மூலம். 76: 347.

2. ஸாகரதத்த.

3. இந்த்ரமதி.

4. மௌனத்தபோயநர்.

தலும், திவ்யஜ்ஞானியாகிய முனிவரனும் அதனது ஹவ்யத்வத்தினையும் ஆஸனமுக்தியினையும் அறிந்து ஸுமாலத்தை நோக்கி அருளிச்செய்வார்:

'பூர்வகூத பாபபலத்தால் திர்யகீஜாதியில் ஜனித்தனை. இந்த ஸாயுஜ்யவிஷய உஷ்பரிணமங்களால் பாபகர்மார்ஜநம் ஒருப்படுகின்றனை. இனி, ஸம்ஸாரகாரணஉஷ்பரிணமத்தை விட்டு, அஹிம்ஸாதி வ்ரத பரிபாலனம் பண்ணுவாயாக' என்று அருளிச்செய்தலும், அதனைக் கேட்ட ஸுமாலம், 'என்னே, தபோதநர் எனது சிந்தை யறிந்தவாறு!' என்று ப்ரீதனாக, முனிவரனும் அதனை யறிந்து 'பரலோகமநபாயேயமாகிய ராத்ரிஹோஜநநிவ்ருத்திவ்ரதத்தினையும் அஹிம்ஸாதிகளையும் மயூரமஹாஸவ்ரதங்களையுங்கைக்கொள்வாயாக' என்று அருளிச்செய்ய கேட்டு, ஸுமாலமும் ப்ரதக்ஷிணீகரண ப்ரணமபூர்வகம் அஹிம்ஸாதி வ்ரதங்களோடுகூட ராத்ரிஹோஜநநிவ்ருத்திவ்ரதத்தினையுங் கைக்கொண்டு உபவாஸமஹாவ்ரதத்தாகி, அன்றுதொடங்கி நகரஜநங்கள் இட்ட வலி பிண்டம் முதலிய ப்ராஸுகாஹாரத்தினையே உபயோகித்துப் போற்றிக் காத்துத் திரிகின்றகாலத் தொருநாள், அஸ்தமயகாலத்து அதிக தருஷ்ணாபீடிதமாகி ஒருகூபத்து ஸோபாநமார்கத்தா லிழிந்து தண்ணீர்குடிக்கப் புக்கவிடத்து ஆதபோப்ரகாசங் காணுது, 'ஆதித்யன் அஸ்தங்கதனாயினன்' என்று தண்ணீர்குடியாது மீண்டு ஏறி, ஆதபோப்ரகாசங் கண்டு, இழிந்தும் ஏறியும் இவ்வண்ணம் பலகாலும் வ்யாபரித்த பின் அஸ்தமித்தலும், பிபாஸாபரீஷஹஜயம் பண்ணி விஸுஷ்பரிணமத்துடன்கூடி ஸரீரபரித்யாகம் பண்ணி, குவேரதத்தன் யஜ்ஞமித்ரை இவர்கட்கு ப்ரீதிங்கரன் என்னும் புத்ரனாகி ஈதுபவிஹவராஜஹோதத்தினை அநுஷ்டிக்கின்றனை.

வ்ரதஸஹிதோ வாஜநூனி
உதோஷதிஷ்டம் மஹ உவாவ்ரோதி ।
வயிக உவாவாயேயொ
வ்ரதஹீநோ க்ரௌ உவயாதி ॥
ஜிநவதிவதநோத்தீர்ணோ
வ்ரதவிகலோஷாவராஜ்ஞா ஹவ்யஜநாோ ।
வ்ருஷோவவருஷோ வாவதோ
வராயுஷோமுஹுராத்ந வொவாநழி ॥

என் றிவ்வண்ணம் சாரணதபோதநர் அருளிச்செய்ய, கேட்டு ஸம்ஸார ஸரீரஹோமநிர்விண்ணனாகி வஸுந்யரைபுத்ரனாகிய ப்ரியங்கரனுக்கு ராஜ்யபதங் கொடுத்து, ராஜமுஹுநகரஸமீபஸ்தனாகிய ஹமவத்ஸமீபமடைந்து தீக்ஷாப்ராப்தனாகி வர்த்திக்கின்ற இவர், நிஸ்சயவ்யவஹார

ரூபத்ததாகிய ஸம்யமீஉர்ஸந ஜ்ஞாந சாரித்ர ப்ரகூர்ஷ்டஹாவஹெந-களால் வாதிகர்மக்ஷயஞ்செய்து கேவலியாகி, முக்திபதம் அடைகுவர் என்று மௌதமஸ்வாமி அருளிச்செய்ய, கேட்டு, ஸ்ரேணிகமஹாராஜன்-முதலிய மஹ்யஜநங்கள் அத்யந்தம் கூதார்யராயினர்.

மற் றொருநாள், ஸ்ரேணிகமஹாராஜன் ஸமவஸரண மடைந்து மணயரஸ்வாமிகளை நமஸ்கரித்து, ஸோஷாவஸர்ப்பிணீகாலஸ்யிதியையும் [1] ஆமாமிநூத்ஸர்ப்பிணீகாலஸ்யிதியையும் வினவ, அருளிச்செய்வார் :

இந்த நாலாங்காலமுடிவு மூன்றுஸம்வத்ஸரமும் எட்டு மாஸமும் பதிணைந்து நாளும் உண்டு என்ன, ஸ்ரீவர்யமாநஸ்வாமிகள்பரிநிர்வாண மாகும். அதன்பின், இருபத்தோராயிரம் ஸம்வத்ஸரப்ரமாணத்ததாகிய ஐந்தாங்காலத் தாதியில், உர்மநுஷ்யர் ஏழுமுழம் உத்ஸேயத்திணையும் ஸதவர்ஷம் ஆயுஷ்யத்திணையும் ரூக்ஷவர்ணத்திணையும் மூன்றுபொழுது ஹுக்தியிணையும் உடையர். யஒளாக்தமாகிய ராஜாக்க ளின்மையில் வர்ண ஸங்கரஉராசாராதி பரிவ்ருத்தியோடுங்கூடிய இக்காலத்து ஆயிரம்ஸம்வத் ஸரம் சென்றபின், பாடலீபுத்ரநகரத்து ஸ்ரீஸுபாலநரபதிக்கும் வஜ்ரிவீஸுங்நிளன்னும் ஒவிக்கும் சதுர்முவன்என்பானொரு கல்கி-ராஜன் அவதரிக்கும். அவனுக்கு ஆயுஷ்யம் எழுபது ஸம்வத்ஸரம். நாற்பது ஸம்வத்ஸரம் ராஜ்யம் பண்ணித் தொண்ணூற்றுபாஷண்டி-ஸமயங்களையும் தனக்கு ஆஜ்ஞாவிய்யமாகப்பண்ணி, 'நமக்கு ஆஜ்ஞா விமுவராகிய பாஷண்டிகளும் உளரோ ?' என்று வினவ, மந்த்ரிகள் 'ஸாஹ்யாஹ்யந்தரபரிஹ்ருஹ' [2] விரஹிதராகி, அநவரதம் ஜ்ஞாநய்யாந பராயணராகி, ஏகதிநாத்யுபவாஸாநந்தரம் ம்ருஹஸ்யரால் கொடுக்கப் பட்ட பவித்ராஹாரத்தினைப் பாணிபாத்ரத்தால் அமிர்துசெய்து பர்வத முஹாதிகளில் வஸிப்பார் திகம்பரதபோயநர் உளர்' என, அவன் அது கேட்டு, க்ரோயாவிஷ்டனாகி, 'அவர்கள்ஹொஜநகாலத்துப் பாணி பாத்ரமதமாகிய அஹ்ருபிண்டத்தைத் திறையாகக் கொள்வன்' என்று *நியோமித்து, ராஜா தானே சென்று பறிப்பான் ஒருப்பட்டபொழுது, விஸுஜஸம்யமீ உத்வஷ்டியாகிய ஒரு †ஸுரன் அவனை ஹிம்ஸிக்க, அவனும் ப்ரயமநரகத்தை யடைந்து ஏகஸாகரோபமகாலம் உஷ்ணவேதனைப்-பன். அவன்புத்ரன் அஜிதஞ்ஜயன்என்பான் ‡பாலகெநஎன்னும் தெவியுட னும் வந்து §ஸுரனை ஸரணமாக அடைந்து, ஸம்யமீஉர்ஸநம் கைக்

1. ஆமாமி உத்ஸர்ப். 2. வ்ரதராகி.

* அரசன் விடுத்த எவலர் முதற்பிண்டம் வேண்ட, அவர்கள் உண்ணு தொழிந்தனர். 'கர்வமுள்ள திகம்பரர் அரசனுணையை மேற்கொண்டிலர், என்னே!' என்று எவலர் அரசனுக்கு அறிவிப்ப, அவன் தானே சென்றான் என்று 76: 411 —3

† § அஸுரன் என்று. 76 : 414. ‡ சேலகை என்று 76: 428.

கொள்ளும். [1] ஸுரன் செய்த யர்மப்ரஹாவத்தால் அன்றுதொடங்கி அநேககாலம் பாஷண்டிஸமயவிஜ்ரும்ஹண மின்றி, ஜினயர்மமே விளங்கும்.

ஸிஞாஉஷி விநஷு மூலவிவியாமூவாஜி வம்வலிநா
விஜூாடெந தவொலிமவ்விகமெலுவுகொவடெஸெந வா
வாஜிகொந நிமுத்திமெண கவிதாஹெடெந மெளயெணு வா
காயஸ்ரூாவ நவஜ்ஜிமெ மஹமஹய உஉவுகாமஸ்மிமு ॥

இவ்வண்ணம் ஆயிரம்ஸம்வத்ஸரந்தோறும் [2] ஒரோவொரு கல்கிகளாக இருபதுகல்கிகள் தோன்றி இறந்தபின், காலமுடிவின்கண் ராஜாக்களுக்கு அந்த்யன் ஜலமந்யநன் என்பான்; தபோநயர்க்கு அந்த்யர் [3] இந்த்ரார்ஜர். ஶிஷ்யர் [4] வீராங்கதர். ஆர்யாங்கமெநகளுக்கு அந்த்யர் ஸர்வஶ்ரீ; ஶ்ராவகர்கட்கு அந்த்யன் அநிலன்; ஶ்ராவகிகட்கு அந்த்யை [5] ஹல்முஸேலெந. இவர்கள் அனைவரும் ஸாகேதபுரத்துள்ளார். இவர்கள், ஐந்தாங்காலம் மூன்றுஸம்வத்ஸரமும் எட்டரைமாஸமும்ஒழியச் சென்ற அன்று, கார்த்திகமாஸ ஸ்வாதியுடன்கூடிய* அமாவாஸ்யாபூர்வாஹ்ணகாலத்து ஸல்லேகநாவிதியால் ஶரீரம் விட்டு, வீராங்கதரும் அநிலரும் ஸர்வஶ்ரீயும் [6] ஹல்முஸேலெநயும் ஸௌயர்மகல்பத்துத் தோன்றுவர். மயூராஹத்து ராஜ்யஸம்ஸமும், அபராஹ்ணத்துப் பாகஹோக்தியும் ஷட்கர்மவ்ருத்தியும் ஜாதிகுலாசாரமும் யர்மந்யாயங்களும் முடியும். இருபத்தோராயிரம் ஸம்வத்ஸரப்ரமாணத்ததாகிய [7] ஆறுங்காலத்தாதியுள், நீசமநுஷ்யர்கள் † மும்முழவரை உத்ஸேயத்தினையும் ஸந்ததாஹாரத்தினையும் உடையர். சிலகாலம் வஸ்த்ராஜ்ராச்ரமாதிநம் இன்றித் தழையும் இலையும் [8] உடையாகத் தரித்து, காலாவஸாநத்து நவ்ஹஸ்தப்ரமாணராகி யயோஷ்டம் ‡ சரிப்பர்கள். இவர்கட்கு மதிப்ரத்யாமதிகள் நரகதிர்யதிஷ்கஞ்ஞள்ளே யாகின்றன.

ஆறுங்காலத்து இருபத்தோராயிரம்ஸம்வத்ஸரமும் அத்யல்பவ்ருஷ்டி ஆகும். காலாவஸாநத்து மநுஷ்யர்க்கு ஆயுஷ்யம் பதிநேறு ஸம்வத்ஸரம். உத்ஸேயம் ஒரு முழம். கூஷ்ணஶுக்லவர்ணத்தரும் விரூபரும் ஆகுவர். ஜலங்களும் ஶுஷ்கமாகி, ஹுமியும் பிளந்து, வ்ருக்ஷங்

1. அஸுரன். 2. ஒவ்வொரு. 3. சந்த்ரார்சார்யர்.
4. வீராங்கதர். 5, 6. ஹால்முஸேலெந.
* 'ஆதிபக்ஷாந்தே' என்று மூலம். அமாவாஸ்யை என்று கன்னடவுரை. 76: 435.
7. ஆறுங்காலத்தாதிக்கண்.
† இவர்கட்கு ஆயுள் இருபதுஜூ என்று மூலம். 76: 438.
8. உடையராக.
‡ குரங்குகளைப்போன்று பழம்முதலியன தின்றுதிரிவர்என்றுமூலம். 76.441.

களும உலர்ந்தவிடத்து*, ஜநங்கள் முந்நா [1]வஸிந்ய-க்களிடையவும் வெள்ளியம்பெருஃலியிடையவும் வேஹிகைகளையடைந்து நதியிலுண்டாகிய மீநமண்ணகைகச்சுமபகர்க்கடகாஹிகளையே ஹுஜித்து க்ஷுத்ஹ்ரு விலாஹி-களை † அடைகுவர். காலாந்தரத்து ஸரஸமும் விரஸமும் தீக்ஷ்ணமும் ரூக்ஷமும் உஷ்ணமும் விஷமும் [2]விஷக்ஷாரமுமாகிய ஜலங்களை ப்ரத்யேகம் ஸப்தஸப்ததி நம் வர்ஷிக்கும். அதனல் ஹுமி வைஷம்ய மொழிந்து, சித்தாஸமஹுமியாகும். அவ்வளவில் அவஸர்ப்பிணீ ஸமாப்தி யாகும்.

பின், உத்ஸர்ப்பிணியாகிய அதிதுஷ்ஷமையாகிய பூர்வோக்த ப்ரமாணத்ததாகிய முதற்காலம் வந்தவிடத்து, ஏழுநாள் ‡ க்ஷீரவர்ஷம் வர்ஷித்தலில் ஹுமியினுக்கு வர்ண ரஸ ஸ்பர்சங்கள் மநோஹர மாகும். அதற்பின் ஏழுநாள் அம்ருதவர்ஷம் வர்ஷித்தலில், வ்ருக்ஷதருண குல்மாதிகள் உத்ஹவிக்கும். அதற்பின் ஏழுநாள் ஜலவர்ஷத்தால் ஜநங்-கள் ஸந்தாபத்தினீங்குவர். ஷட்ரஸங்களும் உத்ஹவிக்கும். விலாஹி-களில் இருந்த மநுஷ்யரும் புறப்படுவர். இவ்வண்ணம் தத்காலம் கடந்து ஸரீரச்சுமாயா ஸுஹலக்ஷணபரிணம ஸாயுஷ்யத்தாதிகள் க்ரமத்தால் நாடோறும் வ்ருத்தியினை அடையும்.

துஷ்ஷமைஎன்னும் இரண்டாங்காலத்தாதியின்கண், மநுஷ்யர்க்கு ஆயுஷ்யம் இருபது ஸம்வத்ஸரம். உத்ஸேயம் மும்முழவரை யாகும். அக்காலத்து அந்த்யஸஹஸ்ரவர்ஷத்தில் ஷோடஸகுலகரர் தோன்றுவர். முதலவனுக்கு உத்ஸேயம் சிறிது குறைய நான்முழம். [3] ஈற்றிலவனுக்கு உத்ஸேயம் ஏழுமுழம். அவர்கள் நாமங்கள்—கநக, கநகப்ரஹ, கநகராஜ, கநகயுஜ, கநகபுங்கவ; நளிந, நளிநப்ரஹ, நளிநராஜ, நளிநயுஜ, நளிநபுங்கவ; பத்ம, பத்மப்ரஹ, பத்மராஜ, பத்மயுஜ, பத்மபுங்கவ, மஹாபத்மர் என.

மநுஷ்யரது உத்ஸேயாயுஷ்ய ஸரீரச்சுமாயா ஸுஹபரிணுமாதி முணங்களும் வநஸ்பத்யாதிவீர்யங்களும் வ்ருத்தியை எய்தி, § துஷ்ஷம காலம் முடிந்தபின், துஷ்ஷமஸுஷமை என்னும் மூன்றுங்காலத்தாதி-யின்கண், மநுஷ்யர்க்கு உத்ஸேயம் ஏழுமுழம். ஆயுஷ்யம் நூற்றிருபது-

---

* இவ்வாறு பிராணிகட்கு ப்ராயிகமாய் ப்ரளயம் உண்டாகும். அப்பொழுது கங்கா ஸிந்து...அடைந்து என்று. 76: 449: 50.

1. ஸிந்ய-க்களுடையவும்.

† அடைந்து, ஏழுபத்திரண்டு குலங்களிற் பிறந்திருக்குஞ் சில மனுஷ்யர் ஹீனரும் தீனரும் துராசாரரும் ஆயிருப்பர் என்று. 76: 451.

2. க்ஷாரமும். ‡ க்ஷீரத்தையும் நீரையும் தரும். 76: 555.

3. ஈற்றிலவரது ஏழுமுழம், ஈற்றிலவனுக்கேழுமுழம்.

§ இரண்டாங் காலத்தில், நெருப்பாற் பாகஞ்செய்து உண்பர் என்று மூலம். 76: 467, 9.

ஸம்வத்ஸரம். அக்காலத்துத் * தீர்யகராவதார மாகும். அவர்கள் நாமங்கள்—மஹாபத்ம, ஸுரதெவ, ஸுபார்ஸ்வ, ஸ்வயம்ப்ரஹ, ஸர்வாத்ம ஹூத, தெவபுத்ர, குலபுத்ர, உதங்ம, ப்ரோஷ்ஹில, ஜயகீர்த்தி, முநி ஸுவ்ரத, அர, [1]நிஷ்பாப, நிஷ்கஷாய, விபுல, நிர்மல, சித்ரகுப்த, ஸமாயிகுப்த, [2] ஸ்வயம்ஹூ, [3] அநிவர்த்தக, [4] ஜய, விமல, தெவபால, அநந்தவீர்யர் என இருபத்துமூவரும் சதுர்யகாலத்தாதியில் ஒருவரு மாக இருபத்துநால்வர். ப்ரயமதீர்யகர்உத்ஸெயம் ஏழுமுழம். ஆயுஷ்யம் நூற்றொருபத்தாறு ஸம்வத்ஸரம். அந்த்யதீர்யகர்உத்ஸெயம் ஐந்நூறு வில்லு. ஆயுஷ்யம் பூர்வகோடி.

தத்காலத்து சக்ரவர்த்திகள் பன்னிருவர் நாமங்கள்—ஹரத, [5] தீர்வஉந்த, †லட்வஉந்த, மகவஉந்த, ஸ்ரீஷெண, ஸ்ரீஹூதி, ஸ்ரீகாந்த, பத்ம, மஹாபத்ம, [6] விசித்ரவாஹந, விமலவாஹந, அரிஷ்டஸெநர் என.

பலதெவர் ஒன்பதின்மர் நாமங்கள்—சந்த்ர, மஹாசந்த்ர, [7]சக்ரயர, ஹரிசந்த்ர, ஸிம்ஹசந்த்ர, வரசந்த்ர, பூர்ணசந்த்ர, ஸுசந்த்ர, ஸ்ரீசந்த்ர் என.

வாஸுதெவர் ஒன்பதின்மர் நாமங்கள்—நந்தி, நந்திமித்ர, நந்தி ஷெண, நந்திஹூதி, பல, மஹாபல, அதிபல, த்ரிவ்ருஷ்ண, த்விவ்ருஷ்ணர் என.

‡ப்ரதிவாஸுதெவர் ஒன்பதின்மர் நாமங்கள்—ஸ்ரீகண்ண, ஹரி கண்ண, நீலகண்ண, அஸ்வகண்ண, ஸுகண்ண; மயூரகண்ண, அஸ்வக்ரீவ, ஹயக்ரீவ, [8] மயூரக்ரீவர் என.

§ ஏகாதஸருத்ர் நாமங்கள்—ப்ரமத, ஸம்மத, ப்ரகாம, காமத, ஹவமார, ‖ ஹவஹர, மநோஹவ, மார, காம, ருத்ர, அங்மஜர் என.

---

* அவர்நாமங்கள் — [1] ஸ்ரேணிக, [2]ஸுபார்ஸ்வ, [3]ஆடங்க, [4]ப்ரோஷ்ட்டில, [5]கடப்ரு, [6]க்ஷத்ரிய, [7]ஸ்ரேஷ்ட்டி, [8]ஸங்க, [9]நந்தன, [10]ஸுநந்த, [11]ஸஸாங்க, [12]ஸெவக, [13]ப்ரேமக, [14]உத்தரோண, [15]ரெவத, [16]வாஸுதெவ, [17]பலதெவ, [18]பலி, [19]வாகலி, [20]த்வைபாயன, [21]கனகபாத, [22]நாரத, [23]சாருபாத, [24]ஸத்யகி புத்ரர் என்பவர் தொன்றுவர் 76:471—4. அக்காலத்திலேயேவெறு இருபத்துநான்கு தீர்த்தங்கரர் இருப்பர். 76: 475.

1. அபாப. 2. ஸ்வயம்வர.
3. அநுவர்த்தி, அநிவர்த்தக. 4. விஜய.
5. தீர்வஉத்த. † முக்தஸிந்த என்று மூலம். 76: 482.
6. சித்ரவாஹந. 7. சந்த்ரயர.
‡ இவர்கள்பெயர் மூலத்தில் இங்கு இல்லை.
8. மயூரக்ரீவர்.
§ இவர்கள்பெயர் மூலத்தில் இங்கு இல்லை.
‖ 'பவதார' என்பது ஸாஸ்த்ராந்தர.

தத்காலம் முடிந்து, ஸுஷமஸுஷமைஎன்னும் நாலாங்காலத் தாதியில், மநுஷ்யர்உத்ஸேயம் ஐந்நூறு வில்லு. ஆயுஷ்யம் * பூர்வகோடி. அதன்மேல், ஜகந்யஹொமஹாமிஸமாநஸ்திதி யாகும்.

அதற்பின், ஐந்தாங்காலம் மய்யமஹொமஹாமிஸமாநம். ஆறுங் காலம் உத்தமஹொமஹாமிஸமாநம்.

இவ்வண்ணம் இரண்டரைதீபத்துள் ஹரித ஐராவதமாகிய † பத்து அநியதகர்மபூமிகளுள் (இவ்வண்ணம்) அவஸர்ப்பிணீஉத்ஸர்ப் பிணீகாலங்கள் வர்த்தியாநின்றன. நியதகர்மபூமியாகிய விதேஹங்க ளுள் மநுஷ்யர்க்கு உத்ஸேயம் ஐந்நூறு வில்லளவு. பூர்வகோடிஆயுஷ்யம் வ்யவஸ்திதமே யாகும். ஹொமஹாமிகளில் மநுஷ்யர் உத்தமமநுஷ்யர். விதேஹமும் அநியதகர்மபூமியிலுமுள்ள மநுஷ்யர் ப்ரகிருதிமநுஷ்யர்.‡ சரமதேஹரரும் ஜிநப்ராப்தமுநிகளும் விஷ்ணுரரும் சக்ரவர்த்திகளும் திவ்யமநுஷ்யர். ஸுஷமையில் மநுஷ்யர் ஸுகர்மநுஷ்யர். அதிஸுஷ்ஷ-மையில் மநுஷ்யரும் அந்தர்தீபவாஸிகளாகிய வராஹமுகவாதிம்லேச்ச ரும் § நீசமநுஷ்யர். ஸர்வம்லேச்சமவண்டங்களிலும் விஜயார்யங்களிலும் தீர்யகரர்காலத்துக்கர்மபூமியில்வருஷிஹாநியோ டொக்கும்.

இவ்வண்ணம் ஜிநவாக் அருளிச்செய்ய, கேட்டு, ச்ரேணிகமஹா ராஜன்முதலாகிய ஹவ்யஜநங்கள் க்ருதார்யராயினர்.

இவ்வண்ணம் ஸ்ரீவர்யமாநஜிநவாக் முப்பதுஸம்வத்ஸரமாகிய கேவலிகாலமெல்லாம் ஸர்வ ஆர்யக்ஷேத்ரங்களிலும் ஸ்ரீவிஹாராஸ்யா ந யர்மோபதேசங்களைப் பண்ணியருளி, அந்த்யகாலத்து ஸ்ரீவிஹாராதிஸகல விஹாரங்களைத் தவிர்ந்தருளி, பாவாபுரஸமீபமாகிய ‖ வநப்ரதேசத்து,

---

* பூர்வகோடியின் அதிகம். 76: 491.

† இவ்வாறு ஒழிந்த ஒன்பதுகர்மபூமிகளுள்ளும் நடக்கும் என்று. 76: 493.

‡ விதேஹக்ஷேத்ரம் 160. அந்த க்ஷேத்ரங்களில் தீர்த்தகர், சக்ரதரர், ராம கேஸவர் வேறுவேறுகப் பதிநான்குபதின்மர்; அற்பத்வேன வேறுவேறு இருபதின்மர். உத்க்ருஷ்டமாக, தீர்த்தங்கரர்முதலியோர் ஏககாலத்தில் நூற்றெழு பதின்மர் இருப்பர். (விதேஹம் 160; பரதம் 5; ஐராவதம் 5. இவை 170 கர்ம பூமிகள்.) அங்கு நான்கு கதிகளிலுமிருந்து வந்த மநிதர்பிறக்கின்றனர். அவர், ஆசாரத்தால் ஐந்து கதிகளையும் அடைவர். கர்மபூமியில் பிறந்த மநுஷ்யரும் ஸம்ஜ்ஞிதிர்யக்குக்களும் எல்லாப்போகபூமிகளிலும்பிறக்கின்றனர். அவர்கள்ஜீவிதாந் தத்தில் முதலிரண்டுகற்பங்களிலும் பவந வ்யந்தர ஜோதிஷ்கல்பங்களிலும்தேவர்க ளாவர் என்று மூலம். 76: 493—500.

§ நீசமநுஷ்யர்—ஒரு தொடையினர், பாஷையில்லாதலர், ஸங்குகர்ணர், கர்ணப்ராவரணர், ஆலம்பகர்ணர், ஸஸகர்ணர், அச்வாதிகர்ணர், (குதிரைமுதலிய வற்றின் காதுபோன்ற காதினர்) அச்வமுகர், ஹிம்ஹமுகர், பார்வைக்குவிகாரமான வர், மஹிஷமுகர், வராஹமுகர், வ்யாக்ரமுகர், உலூகமுகர், குரங்குமுகர், மீன்முகர், கறுப்புமுகர் (காலமுகர்), கோவக்த்ர், மேஷவக்த்ர், மேகவக்த்ர், வித்யுத்வக்த்ர், கண் ணுடிவக்த்ர், யாநைவக்த்ர், வால் கொம்பு உள்ளவர் என்று மூலம். 76: 502—6.

‖ மஞ்ஜுஹரவநம் என்று மூலம். 76: 509.

அநேகஸரஸுக்களது மத்ய மணிஸிலாதலத்து நிருபயம் ப்ரகிமா யோமம் எழுந்தருளிநின்று யோமஸம்ஹாரம் பண்ணி வ்யுபரதக்ரியா நிவ்ருத்திஎன்னும் நாலாம்ஸுக்லத்யாநம் அடைந்து, பஞ்சஹ்ரஸ்வா க்ஷரஉச்சாலமாகிய அயோகிமுணஸ்யாநமாமதன் அந்தத்தில் இரண்டுஸமயம் ஒழியச் சென்றவிடத்து ப்ரதமஸமயத்தில் எழுபத் திரண்டுகர்மம் விச்சேதித்தியாம்.

அவையாவன—ஔதாரிக, வைக்ரியிக, ஆஹாரக, தைஜஸ, கார் மண்ம் என ஸரீரம் (ரு).

ஔதாரிக பந்தநம், வைக்ரியிக பந்தநம், ஆஹாரக பந்தநம், தைஜஸ பந்தநம், கார்மணபந்தநம் என பந்தநம் (ரு).

ஔதாரிக ஸங்காதம், வைக்ரியிக ஸங்காதம், ஆஹாரக ஸங்கா தம், தைஜஸ ஸங்காதம், கார்மண ஸங்காதம் என ஸங்காதம் (ரு).

ஸம்சதுரஸ்ர ஸம்ஸ்தாநம், ந்யக்ரோத ஸம்ஸ்தாநம், ஸ்வாதி ஸம்ஸ்தாநம், குப்ஜ ஸம்ஸ்தாநம், வாமந ஸம்ஸ்தாநம், [1]ஹுண்ட ஸம்ஸ்தாநம் என ஸம்ஸ்தாநம் (சு).

ஔதாரிகாங்கோபாங்கம், வைக்ரியிகாங்கோபாங்கம், ஆஹார காங்கோபாங்கம் என அங்கோபாங்கம் (ந).

வஜ்ரருஷபநாராச ஸம்ஹநநம், வஜ்ரநாராச ஸம்ஹநநம், நாராச ஸம்ஹநநம், அர்தநாராச ஸம்ஹநநம், கீலித ஸம்ஹநநம், அஸம்ப்ராப்தஸ்ருபாடிகா ஸம்ஹநநம் என ஸம்ஹநநம் (சு).

ஸ்வேத, பீத, ஹரித, அருண, க்ருஷ்ண என வர்ணம் (ரு).

ஸுகந்தம், துர்கந்தம் என கந்தம் (உ).

[2]திக்த, கடுக, கஷாய, அம்ல, மதுர என ரஸம் (ரு).

ருது, கர்க்கஸ, ம்ருது, உஷ்ண, ஸ்நிக்த, ருக்ஷ, குரு, லகு என ஸ்பர்ஸம் (அ).

ஸ்திரம், அஸ்திரம், ஸுபம், அஸுபம், ஸுஸ்வரம், துஸ்வரம், தெவகதி, தெவகத்யாநுபூர்வீ, ப்ரஸஸ்த விஹாயோகதி, அப்ரஸஸ்த விஹாயோகதி, துர்பகம், நிர்மாணம், அயஸகீர்த்தி, அநாதெயம், ப்ரத்யேகஸரீரம், அபர்யாப்தி, அகுருலகு, உபகாத, பராகாத, உச்சு வாஸ, அஸாதவேதநீயம், நீசைர்கோத்ரம் என (உடஉ). ஆக எழு பத்திரண்டு.

சரமஸமயத்தில் பதின்மூன்றுகர்மம் விச்சேதித்தியாம். அவையாவன: ஸாதவேதநீயம், உச்சைர்கோத்ரம், மநுஷ்யகதி, மநுஷ்யகத்யாநு

1. ஹுண்டஸம்ஸ்தாநம்:
2. தீக்ஷ்ண.

பூர்வீ, பஞ்சேந்த்ரிய ஜாதி, ஸுஹ்ருத்தம், த்ரஸம், வாதரம், பர்யாப்தி, ஆதெயம், யஸஸ்கீர்த்தி, மநுஷ்யாயுஷ்யம், தீர்யகரத்வம் எனப் பதின்மூன்று. ஆக, எண்பத்தைந்து ஹேதுமாகிய அவாதிகர்மக்ஷயஞ் செய்து, ஸ்வாமியொருவனே நாலாங்காலம்முடிய * த்ரிவர்ஷமுங் எட்டரைமாஸமும் உண்டென்ன †, கார்த்திகமாஸ க்ருஷ்ணசதுர்தஸீபக்ஷ ஸ்வாதிநக்ஷத்ரத்து நிஸாவஸாநத்து ‡ நித்யாநந்தமயமாகிய அபவர்கபரமபதம் அடைந்தருளினன்.

§ஸ்ரீவயாதாநதீயாங்கரவை வம்ஸாவளிः

வாரமிரவாஹுரஃ பூரயுகவ்ருஹகே ஹரதாத்மஜः।
உரீயிः வ்ருஹகவ்ரதிஷ்ணுதாரஹஜ்ஜுபிதுஜிஜः ॥
வாரஃ வைளயஉருகவ்ருநா வாஷ்ருஷிதுஜிஜஷ்ணுதः।
வைளயஉருஜொரஉரஷுவாகே ஜிஜஷ்ணுரீ நிவாரஹுயः ॥
வாநக்ரதாரஷெவொரஹுராதீ நிஷிதுராஜியொ ஜிஜः।
உரநூஹுவ்ருகவ்ருஹஜ்ஞாரஷுராஜொஜிஜாஷ்ணுயெ ॥
ஜாதெதா உவ்ருகவ்ருநா உநாஷ்ருராநா ததஷ்ருராதः।
நிரகேஷ்ரா துவஷ்ணுவெஷ்வாஜீராதவஹ்ரிராரு ॥
ஹ்ராஜ்ஞா ததெதா விநிமருது ஷ்ணுவாவெரா ஜிஜொரஹுவகே।
ததஷ்ரதாயாங்கவ்ருஹஜ்ஞிஷ்ணுநஜீ ததஷ்ராதः ॥
உஹாரகெர ததெதா ஷெவஜ்ரிவஜ்ணெஷஜ்ரிவரஷ்வாகः।
வாதுஷெ நாரகே தஷ்ணுகே தஷ்ணுஷ்ரு மஜவிஜிஷுதः ॥

---

* இப்பகுதி மூலத்தில் இங்கு இல்லை.

† ஆயிரம் முனிகளோடு என்று மூலம். 76: 512.

‡ தேவேந்த்ரரெல்லாரும் வந்து அக்னீந்த்ரனது கிரீடத்தில் ப்ரகாஸிக்கின்ற நெருப்பின் ஜ்வாலையில் தீர்த்தங்கரர்தேஹத்தை வைத்துக் கந்தமாலாதிகளால் பூஜித்து ஸேவித்துத் துதிப்பர். அன்றுதான் எனக்குக் (கௌதம கணதரருக்கு) காதிகர்மம் நஸிக்கும். யான் அப்போது கேவலஜ்ஞானம் உள்ளவனாகித் தர்மோபதேஸம் செய்து ஸத்தர்மக்ஷேத்ரங்களில் விஹரித்து விபுலாத்ரியில் முக்தி அடைவேன். அன்று ஸுதர்மர் கேவலஜ்ஞானம் அடைவார். அவருக்குப்பின் ஜம்பூநாமர் கேவலியாவார். பரதக்ஷேத்ரத்தில் அவர்தாம் அந்த்யகேவலி. பின்பு நந்திமுனி, நந்திமித்ர, அபராஜித, கோவர்த்தன, பத்ரபாஹு இவ ரைவரும் ஸகல ஸாஸ்த்ரபாரங்கதராகுவர். அதன்பின், விஸாகாசார்யர்..... இவர்பதினொருவர் முறையே உபதேஸிப்பர். (553-ஆம் பக்கம் பார்க்க).

§ 76 : 534—43.

சூதிதெ நமகெ தஹாகஃ வஸிஂஹஹ்ஷஜ்ஞ்ஜிஜ்ஞஃ ।
தததஹ்ஷளயஜ் கஷ்ஷ்டஹஂகஃ வஸிஂஹகெ தஂஹ்ஷஂஹொ தஜ்ஞஃ ॥

கநகொஜ்ஜ்ஞ நாஜ்ஞாஹஂகஃ ததெதா விஜ்ஞ்ஞாயாயிவஃ
தெவஹ்ஷவ்தஜ்ஞகஷ்ஷ்டநஂ ஹஸ்ரிஷ்ணஹ்ஷதெதா நஜ்ஞவஃ ॥

ஜஹாஸஂகெ ததெதா தெவஃ [1]விஜ்ஞயிதெதாநஂ யகஜ்ஞாஜ்ஞகஃ ।
வ வஹவஜ்ஞாஸகஷ்ஷ்டஹஂகஃ தெவஃ ஹஂஸ்ருவ்யஹாஹ்வயஃ ॥

ஸாஜா நஜ்ஞாஹியஃ தஹாகஃ வஂஷ்ரோத்தரவிஜ்ஞாநஜஃ ।
கயஂதெதஜ்ஞாஹ்ஷதஜ்ஞ்ஞாக்ஷா வயஂஜ்ஞாதெநா ஜிதெஹ்ஸ்ருஸஃ ॥

---

1. விஜ்ஞயிதஹ்ஷதெதாஜ்ஞஹீட்

ருஷபாவதார்—ஸ்ரீவ்ருஷஹேஸ்வரர்காலத்திலே ஸீமாவலிக்கு உத்ஸேயம் ஐந்நூறு (நூ) வில்லு; ஆயுஷ்யம் எண்பத்துமூன்று லக்ஷம் பூர்வம் (அமூ00000).

அஜிதஸ்வாமிகாலத்திலே ஜிதஸத்ருவென்னும் ருஷபனுக்கு உஸ்தம் நானூற்றைம்பது வில்லு (சாநூ). ஆயுஷ்யம் எழுபத்தொருலக்ஷம் (எஇக00000).

சந்த்ரப்ரஹஸ்வாமிகாலத்தில் ருஷபன்என்னுந் த்ருதியருஷபனுக்கு உத்ஸேயம் நூறு வில்லு (ந); ஆயுஷ்யம் இரண்டுநூறுயிரம் பூர்வம் (உ00000).

ஸீதளஸ்வாமிகாலத்திலே விஸ்வாநலன்என்னுஞ் சதுர்யருஷபன் உயரம் தொண்ணூறு வில்லு (கூ0); ஆயுஷ்யம் நூறுயிரம் பூர்வம் (க00000).

ஸ்ரேயஸ்ஸ்வாமிகாலத்திலே ஸுப்ரதிஷ்ட0ன்என்னும் ஐந்தாம் ருஷபனுக்கு உஸ்தம் எண்பது வில்லு (அ0); ஆயுஷ்யம் எண்பத்துநான்கு நூறுயிரம் ஸம்வத்ஸரம் (அசை00000).

வாஸுபூஜ்யஸ்வாமிகாலத்திலே அசலன்என்னும் ஆறும்ருஷபனுக்கு உயரம் எழுபது வில்லு (எ0); ஆயுஷ்யம் எழுபத்திரண்டு நூறுயிரம் வர்ஷம் (எ0உ00000).

விமலஸ்வாமிகாலத்திலே புண்டரீகன்என்னும் ஏழாம்ருஷபஸ்தம் அறுபது வில்லு (கூ0); ஆயுஷ்யம் அறுபது நூறுயிரம் வர்ஷம் (கூ0000000).

அநந்தநாதஸ்வாமிகாலத்திலே அஜிதந்தரன்என்னும் அஷ்டம ருஷபன்உத்ஸேயம் ஐம்பது வில்லு (நூ0). ஆயுஷ்யம் முப்பதுநூறுயிரம் வர்ஷம் (ந0000000).

தர்மஸ்வாமிகாலத்திலே அஜிதநாதனென்னும் நவமருஷபஸ்தம் முப்பத்தெட்டு வில்லு (ந0அ); ஆயுஷ்யம் பத்துநூறுயிரம் வர்ஷம் (0000000).

ஸாந்திநாதஸ்வாமிகாலத்திலே பீ0ன்என்னுந் தஸமருஷபஸ்தம் முப்பத்துநாலு வில்லு (ந0சை); ஆயுஷ்யம் நூறுயிரம் வர்ஷம் (க00000).

ஸ்ரீவர்யமாநஸ்வாமிகாலத்தில் ஸாத்யகிஎன்னும் ஏகாதஸருஷபஸ்தம் ஸப்தஹஸ்தம்; ஆயுஷ்யம் ஏகோநஸப்ததிவர்ஷமாகும்.

இச்சொன்ன பதிநெருவரும் விஷ்ணுதுவாத பரமாத்மஸாமர்யத்தால் வந்த விதெய்வகளெல்லாங் கண்டு தபஸ்வினே விட்டு, விஷ்ணுஸாமர்-

யுத்தால் மஹாவிஹேதியினே ஜீவித்து, மரணகாலத்தில் ஸம்யக்த்வத் தைக் கெடுத்து மரித்து, இருவர் ஏழாம்நரகத்திலும், ஐவர் ஆறும்நரகத் திலும், ஒருவன் ஐந்தாம்நரகத்திலும் இருவர் நாலாம்நரகத்திலும், ஒருவர் மூன்றும்நரகத்திலும் புக்கனர். அஜ்ஞானிகள் இவர்களே தெவர்கள் என்றும், ஆராயதெநக்கு யோகுரென்றுஞ் செய்யாநின்றனர்.

ஹவிஷ்யத்[1] தீர்யகராராவோர் யார் எனில்,

[2] சூதிஃ ஸ்ரேணிகஷ்ணஹாக ஸுவாஷ்ரோஷ்டகூ ஸுஞ்சிகஃ
வ்ரோஷ்டுராவ்யஃ கடவ்ரூஷ்ட கூஷ்திர்யஃ ஸ்ரேஷ்டி ஸுஞ்சிகஃ।
ஸுஷ்டஃஷ்ரூஂவ நாஃா ய நஷ்டெநோஃய ஸுநஷ்டவாகுட் ॥

ஸஸரூகஷ்ஷவகஃ வ்ரெஃகஷ்ரூாதோ ஸ்ரோணஸுஞ்சிகஃ।
ஸ்ரெவதோ வாஸுஷ்டெஷவாவ்ரொ ஸுஷ்டெஷவஷ்ஷதஃ வாஸுஃ ॥

ஸுமதிவா-ஷ்மதிஸ்ரெஷ்வாய நஃ கநகஸுஞ்சிகஃ।
வாஃாஸ்ரோ நாஸுஃஷ்ரூாஸுவாஃஷ்ஷ தூக்கிவ-ஷ்தூகஃ ॥

தூயொவிஂஸ திஸ்ரிதெ்ருதெ ஸுஷ்டாஸு-தி[3]வ்ருஃாணகாஃ।
தஸ்ரெஷ்வாநெ்ருவி தீயெ-ஷ்மாஷ்ரூ தூவி-ஷ்ஂஸ திஸுஂஜிதாஃ ॥

[ஸ்தோத்ரம்]

[4]ஸ்ரீவய-ஷ்ஃா நஃஜிதம் ஜிந வய-ஷ்ஃா நம்।
கூவாம் தம் நயெ ஷ்ஸு-திவயெ வஸி ஸுவ்யெளதெ ॥
யொஸ்ரெ்ருாவி தீய-ஷ்கஸுஃஜி்ர்ஃஃவ்ருஸ்ரெஷ்கஃ।
காஸ்ரெ கஸ்ரெள அவ்ரயஸுகூ்ரு தயஃ-ஷ்தீய-ஷ்ஃ ॥

[5]ஊ தி கதிவயவாதீஸிவ-ய-ஷ்ஃா நம் ஜிஸ்நெ்ரு ம்।
ஃமயவ திஸுஷ்ணீ-ஷ்ஸுஷ்யா வஸிஷ்கூ தூஃ ॥
ஸுணயூ தஃவி நகூவா மௌ தஃஃ யஃ-ய-ஸுஃ।
ஷ்ஷவ-ஸுஃவிஸுஃஸுஃ்ருத்-ஷ்ஷிஸுாஸுாஜிவிஜிஃ ॥

இதி த்ரிஷஷ்டிலக்ஷணமஹாபுராணஸங்க்ரஹே ஸ்ரீவர்யமாந ஜிநபதி புராணம் பரிஸமாப்தம்.

ஸ்ரீவய-ஷ்ஃா நயொதீர்த்ர தவவாஃாஷ்ஷ-ஜஃயபழ।
ஸ்ரெஸ்ரெ வர்ஸ்ரெ்யஂ ஃநொஹாஸ்ரி ஃநொஜவிஜயொஜி-ஷ்தழ ॥

---

1. தீர்த்தகராராகுவர். தீர்த்தகரராகப்போகிறவர்கள்.
2. 76: 471.–5. 3. ஷ்ஷாஜிகாஃ 4. 546. 5. 577.

சக்ரவர்த்திகள் பன்னிருவரும்பூர்வஜந்மத்திலே உதீரோஹ தபஸ் சரணம் பண்ணி ஸ்வர்மம் புகுந்து இவ்விஹவங்களை எய்தினர். ஸுஹௌம னும் வ ஹூத்தனும் மியூராத்வக்ரோயாதிரேகத்தினல் விரோயித்து ஏழாம்நரகம் புகுந்தனர். ஐயஸேநனும் ஹரிஷேணனும் பஞ்சாநுத்தரம் புகுந்தனர். ஒழிந்த எண்மரும் அநுமாரகேவலியாகி, மர்யகுடிமாத்ரமும் ஏகச்மத்ரமும்ஸப்தயாதுவிரஹிதபரமௌஹாரிகஸரீரமும், சதுஸ்த்ரிம்ஸ உதிஸயங்களில்[1]ஸ்வாஹாவிகாதிஸயம் புறமாக ஒழிந்தஅதிஸயங்களுடன்-கூடி விஹரித்து, வர்ஜிகேஷத்ரத்தினை எய்தினர்.

வலதெவ வாஸுதெவ ப்ரதிவாஸுதெவர்எல்லார்க்கும் ராஜ்யஸ்ரீ-விஹவம் ஒருஸமாநம். இந்த இருபத்தெழுவரும் பூர்வஜந்மத்திலே உதீரோஹ தபஸ்சரணம் பண்ணி, வாஸுதெவ ப்ரதிவாஸுதெவர்கள் பதினெண்மரும் நிதாநஸல்யத்தால் முடித்து, தெவலோகம் புகுந்து வந்து இப்படிக்கொத்த விஹவம் எய்தினர். இவர்கள் ஸம்யக்த்வத்தை விட்டு மரித்து, இருவர் ஏழாம்நரகம் புகுந்தனர்;பதின்மர் ஆறும்நரகம் புகுந்தனர்; நால்வர் நாலாம்நரகம் புகுந்தனர். இருவர் முதல்நரகம் புகுந்தனர்.

வலதெவர்எண்மர் மோக்ஷித்தனர். பத்மவலதெவன் ப்ரஹ்ம கல்பம் புகுந்து வந்து உத்ஸர்ப்பிணீகாலத்தில் கரிஷ்ணன் தீர்யகரனுகும்-பொழுது, மனயரத்வம் எய்தி முக்திபதும் அடைகுவன்.

ஸ்ரீவரத முனிவெ நம:

ஸ்ரீதர்ம வர்தமாநஸ்வாமி நம:

ஸ்ரீவரங்வர ஸுநிவ்ரதெஸ்வரெப்யோ நமோ நம:[2]

---

1. ஸ்வஹாவிகமாக,ஸ்வயம்புரமாக.

2. ஸ்ரீதர்ம தீர்தநாதிவராணதரியாக ஸ்ரீவயக்தாநஜிந வதிவயக்தம் ஸ்ரீவராணதணிவுவாலவுதி வரிஸதாவுழ என்று சில ஏடுகளில் உளது.

[ஸ்தோத்ரம்]

[1]ஸ ஜயதி ஜிநஹொநாஹாரூவரூஃ கவீநூஃ
விஃதுஃநிமணைநூஃ ஹவ்யஃரோஹாஃநூஃ।
ஸகுமுணஸஃரஜ்யா ஃஷுவாஃஹவிஃஹொ
விதிதஸகுமஸாஷ்டூஃ ஸவஃரோஜ்ஞவரூஃ॥

[2]ஸ ஜயதி முணஹரூஃ ஸவ்யொதீரூவரூஃ
ஸகுகவிவரணாஃஸிஃ ஸிநிவரூஃ।
ஜிதஃநவிரொ திகூதீர்திகெதஃ
ஃஸிததரகொரஃ ஸவ்ஹிவாகுவரூஃ॥

---

1. 77: 40.]
2. 77: 42.] இவை பதிப்பாளரால் சேர்க்கப்பட்டன.

அநுபந்தம் 1

ஸ்ரீபுராண ஸ்லோகார்த்தம்

பக்கம் 1

யெந
தி ஹவந தந ஹூக ஒகி
வெளவு வக ஹெத ஃ

யஒஃ
வுணீதஃ
யவு
ஜமதி
அநெயுஷ
அவுவவூஃ
ஈவெதெஜ வூவாஉஃ
முணமுணஃ
வஜியுநியிம
அவஹ ஹாஃ ஊவ
யம
ஒஷாஃ
நவூஉயெயஃ
தம
ஜிநெஹ ம
அரிஹஈம

ஆஉ்வகம

விஷ்ணு
ஈஈம்ஈம

ஆஉ்வ வ ஹாணம வுஷஹம

வஜெ

யாவனுல்
மூன்றுலகங்களிலுமிருக்கின்ற உயிர்களின் முக்திஸுகத்திற்கு முக்ய காரணமான

அறமானது
செய்யப்பட்டதோ,
யாவனுக்கு
ஜகத்தில்
பிறரிடத்தில்
வ்யவஸ்தித்திதமாயில்லாதிருக்கின்ற
ரூபம் தேஜஸ் ஸுகம் முதலிய
குணஸமூஹம் (உண்டோ,)
ஸமுத்ரத்தை
வறட்சி (சேராமை) போன்று
யாவனைத்
தோஷங்கள்
தீண்டமாட்டாவோ,
அந்த
ஜினஶ்ரேஷ்டனும்
(பாபமாகிய) மரத்திருவைப் போக்கடிப்பவனும்
(ஜ்ஞானக்கண்ணோடு) மூன்றுகண்ணையுடையவனும்
ஸர்வவ்யாபியும்
எல்லாப்பொருள்களையும் ஆள்பவனும் (ஆகிய)
முதற்பிரமனுகிய வ்ருஷபதீர்த்தங்கரனை
வந்திக்கின்றேன்.

பக்கம் 114

தி உஷாயிவ சுவி-ர்தவஹ்ம்	தேவேந்திரர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட பாதமுள்ளவனும்
வாதிகூயா நஜுவூவூா நஜ உதுஷ்டயம்	காதிகருமம் நாஸமானபின் அடையப் பட்ட அனந்தசதுஷ்டயமுடைய வனும்
ஜிநம்	(மன்மதனை) வென்றவனும்
உநழ	பிரபுவும்
ஹவ்ரவ்ஜிநீநாழ	பவ்யஜீவன்களாகிய தாமரைப்பொய் கைக்கு
உநழ	ஸூர்யனுயிருப்பவனும்
உாநஷ்டம்ஹவிலொகநகூநதஜமகூ உாநழ	மானஸ்தம்பத்தைக் காண்டலினல் நமஸ்கரித்த உலகங்களால் கௌர விக்கப்பட்டவனும்
தி லொகீவதிழ	மூன்றுலகங்கட்கும் நாயகனும்
வூவூ சுவிஜ்ஞுவஹிஸ்ர விஹூதிழ	அடையப்பட்ட நினைத்தற்கரிய ஸம வஸரணம் முதலான புற ஐஸ்வர் யம் உள்ளவனும்
சுநவழ	பாபமில்லாதவனும் (ஆகிய)
தம் தெவழ	அந்தத் தேவனை
ஹக்ரா	பக்தியினல்
வூவஷாஉஹெ	நன்றுக வணங்குகின்றேம்.

பக்கம் 116

சுஹம்	நான்
வ்ருஷஹநந்நஃ	வ்ருஷபஸ்வாமிபுத்ரனும்
ஹஸதொ நாஉ உகீ ஹி	பரதன்என்னும்ப்ரஸித்தசக்ரவர்த்தி யும் அல்லனே!
உசு கூஷ்ட்டிவாவிநஃ	(அதனல்) என்தேயத்தில் வஸிப் பவர்கள் (ஆகிய)
வ்ருஷ்ஷாஉஸாஃ	வ்யந்தரதேவர்கள்
உஷ்டாசு ஹவஷ்ட	எனக்கு அதீனராவர் ஆகுக.

பக்கம் 121

ஸ்வஸ்தி	மங்களம்:
யஃ	யாவனொருவன்
ஸ்ரீஷாஸு	ஸ்ரீமுஷ்ஸம்பத்துள்ளவனும்

வ்ருஷபஸ்ய தநயः
நாபிராஜஸ்ய அபரா
ப்ரஹ்மா
இக்ஷ்வாகுவம்ஸ தகுலஜः

வ்ருஷபஸ்வாமிபுத்ரனும்
நாபிராஜன்பேரனும்
ப்ரஹ்மாவும்
இக்ஷ்வாகுவன்னும்பிரஸித்தனுடைய
குலத்திற் பிறந்தவனும்

பாஹுபலிபூர்வாணாம
ஸ்ரேஷ்டகுணாத்
ஜ்யேஷ்டாத்
ஸகலகுணாத்
ஸ்ரீமாந்
ஸுஸ்தூஷுः
ஜிஷ்ணுः
ஸ்வஸுதாயாः
ஸுதஸ்து
ஸ்ரீமதாம் ஸர்வாவயவாத்
ஸுதஸ்தவஸ்யாத்
ஸாக்ஷாத்

பாஹுபலிமுதலான
ஸ்ரேஷ்டர்களுக்கு
முதலிற் பிறந்தவனும்
சக்ரவர்த்திகட்குள்
முதலாமவனும்
ஜயசீலனும் (ஆகியிருக்கின்றனை)
அப்படிப்பட்ட இந்த
பரதன் என்பவன்
இந்த ஆறுவகையானகண்டங்களுள்ள
பரதக்ஷேத்ரத்தை
ஆள்கின்றான்.

பக்கம் 187

யः விஹரः
கர்மபூமாம்
வர்ணாஶ்ரமாः ஸஹ
யேந
உபாஸ்யஜீவநவிதயः

எந்தப்பிரபு
மனுக்களுள்
பதினைந்தாமவனனை,
எவனால்
மனுஷ்யர்ஜீவனோபாயங்களின்
விதமும்

முக்திமார்கஸ்ய ப்ரகாஶ
ப்ரகாஶிதः ச
ருஷபः
யஸ்ய
ஜ்ஞாயவிக்ரஹவதீ

மோக்ஷத்தின் பெருநெறியும்
காணப்பட்டனவோ,
எவனுக்கு
ஆவரணத்தினின்று விடப்பட்ட
வ்யாபாரமுள்ளதும்

ஸக்ரியः
ஸகிரः ஸ்வயः
உத்பாதி
ஸः ஸ்ரீமாந்
ஸகிர ஸவநிவதेः ஜநகः

இறுதியானதும் (ஆகிய)
கேவலஜ்ஞானம்
உண்டாயிற்றோ,
அந்தச் செல்வனும்
ஸமஸ்தபூமிக்கும் பதியாகிய ஸகல
(பரத) சக்ரவர்த்திக்குத் தந்தையும்

தீர்த்தங்கரருக்குள் முதல்வனும் (ஆகிய)
வ்ருஷபஸ்வாமி
மோக்ஷ ஐஸ்வர்யத்தை
கொடுக்க.

ப்ரத்யக்ஷமாகக் காணப்பட்ட
ப்ரஸித்தமான
(ஜீவாதி) ஸப்தபதார்த்தங்களின்
ஸமூஹத்தை யுடையவனும்
ஸத்தர்ம மென்னுந் தீர்த்தமார்க்கத்
தின் பரிபாலனத்துக்கு முதற்
காரணனும்
இக்ஷ்வாகுவம்ஸ்ரேஷ்டனும்
(ஆகிய)
வ்ருஷபஸ்வாமி
ஜன்மமெடுத்திருப்பவராகிய
பவ்யஜீவர்கட்கு
ஸம்யக் ஜ்ஞானத்தை
உண்டாக்குக.

யாவன்
நாபிஎன்னும் மனுவின் புத்ரனையினும்
ஸ்வயம்பு என்பவனுகி
ஸமஸ்தவித்வான்கட்கும்
பூஜ்யனனனே,
யாவன்
எல்லாப்பரிக்ரஹங்களையும் விட்டவ
னையினும்
ஸமஸ்தப்ராணிகட்கும் ஸ்வாமி
என்று சொல்லப்படுகின்றனே,
யாவன்]
ராகத்வேஷ மில்லாதவனையினும்
பவ்யஜீவர்களின் ஸமூஹத்திற்கே
உபகாரி யென்று தெளியப்பட்
டனனே,

யஃ
ஹிஃ-ர்ா-நஃ சுவி

வை-யெஃ
உவாஹ்வுஉ-ணஃ

ஹஃ
வஃ
ஸாஜுயெ
சுஷ்ஷு-ா

யாவன்
தான ரஹிதன் (நாஸமில்லாதவன்)
ஆகியும்
வித்வான்களால்
ஸேவிக்கப்பட்ட பாதங்களையுடையவ
ன் யிருக்கின்றானே
அவன் (வ்ருஷபஸ்வாமி)
உங்களுடைய
கர்மோபசாந்திக்கு
(க்காரணனாய்) இருக்க.

பக்கம் 190

ஹ-ஸ-ாணாம் வதிஃ
வாஉ யஉ ஹிஃ

யஷ்ய
வ்ாஜ்யுஜ்ஞாஹிஷெகெ
ஜ்ஞாநாதீ-நாம் கு-ணா-நாழ
ஹிஉகுரகிரணவ்யிர்
ஹ்வெவ்ெஉவி
சுவெந்ஃ சுஜெயழ
வத-த-் ஏாஹா-தீ்ழ
உசுவா
சுஜி-தஉ-தி சுந்வயர்ம் நாஉ

ஹகாரு
ஹஃ
ரொகுவகவைஸு-ஃ
வி-தீயர்தீயர்கூர்கு

நஉ-தாழ
நஃ
ஹ்வெவ்ெது
ஹவ-த-ா

தேவேந்திரன்,
ஸ்ரேஷ்டனென யமனைப் பேதித்த
(யமனை வென்ற)
யாவனுடைய
பெரிய ஜன்மாபிஷேகஸமயத்தில்
ஞானம் முதலிய குணங்களின்
சந்திரகிரணத்தோடு எதிர்ப்பதும்
கனவிலுங்கூட
அன்யரால்வெல்லமுடியாததும்(ஆகிய)
இந்த மகிமையை
அறிந்து
அஜிதனென்னும் அர்த்தத்தோடு
பொருந்திய பெயரைச்
செய்தானே,
அப்படிப்பட்ட
லோகத்துக்கு முக்யபந்து(வாகிய)
இரண்டாந்தீர்த்தங்கரன் (அஜிதநாத
ஸ்வாமி)
நமஸ்கரிக்கின்ற
நம்முடைய
ஐஸ்வர்யத்தின்பொருட்டு
ஆகுக.

பக்கம் 192

சூஹவஷ்யஷ்டி	போரில் பிறரால் வெல்லமுடியாதவனும்
விஷ்ணுவாஹநே	விமலவாஹனனுமிருந்தவனும்
ஷ்ருதி ஷ்ம்ருதி தவஷ்சரண உத்யுக்தே	பாபத்தைத் தொலைவில் போக்குகின்ற தபஸ்செய்வதில் ஊக்கமுள்ளவனும்
விஜயே	விஜயஸ்வர்க்கத்தில்
ஸுவ்ரதியம் ஸுரவரத்தே	ஸுகமிதியாகி ஸ்ரேஷ்ட்டதேவனுமிருந்தவனும் (ஆகிய)
அஜிதம் ஜிநே	அஜிதஸ்வாமி என்னும் ஜினனை
ஸக்திஹர்தே	பக்திமிகுதியினால்
நமத	வணங்குங்கள்.

பக்கம் 198

[1]ஸதே	இவ்வுலகிலும்
ஸமுத்தே ச	பரலோகத்திலும்
மித்ரவத்	நண்பனைப்போல
ஹிதகர	ஹிதத்தைச் செய்கின்ற
பந்துஃ	பந்துவானவன்
வர்ஃ கஷ்சித் நாஸ்தி	பிறன் எவனும் இல்லை
குருணோபதிஷ்ட நவாத்ய	குருவிற்கும் சொல்லப்பட்டத்தக்கதல்லாததும்
குஹ்யாத்குஹ்யதர யத்	ரஹஸ்யத்தினும் அதிக ரஹஸ்யமானதும் யாது,
தத்	அது
தவ	இவனுக்கு (நண்பனுக்குச்) சம்பந்தப்பட்டதாகச்
உச்யதே	சொல்லப்படுகின்றது.
ப்ராணாந் ச	ப்ராணன்களையும்
தமயந்	லக்ஷ்யம் பண்ணுமல்
க்ருச்ராயாந் நவி	கஷ்டஸாத்யங்களானகாரியங்களையும்
[2]வாயயதி	(நண்பன்) ஸாதிக்கின்றான்.

1. 48: 142-ஆஞ் சுலோகம்.
2. 'ஸாயயதி' என்று பாடாந்தரம்.

தத்ர	அந்த விஷயத்தில்
உணிகெதுவெ	மணிகேதுவே
ஹுடிः	ஸ்பஷ்டமான
உத்ஷாஞ்ः	திருஷ்டாந்தம்.
தஸ்	அதனால்,
ஈத்ருமியம் விதுழ	இத்தகைய விதமுள்ள நண்பனைச்
கரணாதுழ	செய்துகொள்க.

பக்கம் 199

யஹ்ய	யாதற்கு
க்ஷிதிஹ்ருதயிவதெः	மேருமலையினுடைய,
கவதாஹः	பூமிக்குள்ளிருக்கும் அடிப்பாகம்
நாலுழ	நாளமாயும்
உதீரதாவ	பூமியிற் காணும் (அம்மலையின்) மேற் பாகம்
கணிகா	அல்லி (நடுவிலிருக்குங் கொட்டை) ஆயும்
தாவதொயொவநாதி	ப்ரகாசமான ஆற்றங்கரைகளிலிருக்கும் வனங்கள்
கதரோதி	வியாபித்திருக்கின்ற
நவதிநவ விசுவகெகேஸராணி	நவம் நவமாக ப்ரகாசிக்கின்ற கேஸரங்களாயும்
கபாः	திசைகள்
வதராணி	இதழ்களாயும் (இருக்கின்றனவோ),
[தஸ்	அந்த,]
ஜீவஹ்ருதீமெः உவாவழுழ	ஜீவன்களாகிய வண்டுகளால் அநுபவிக்கப்படுகின்ற
சித்ரா ஹவநவநரவஹம்	சித்ராபூமிபோடுசேர்ந்திருக்கின்ற, பூலோகமென்னுங் கமலத்தைச்
வநநய கரெः	சொற்களாகிய கைகளால்
தஹ்யம்	உங்கட்கு
வம்பொயயிது	அறிவிக்கின்றவனுகிய
ஸம்ஹவாய	ஸம்பவஸ்வாமிக்கு
நமः	நமஸ்காரம்
வ்யாக	இருக்க.

பக்கம் 201

உஹ ஹுவி	இந்தப் பூமியில்
விவ்ரு	விசாலமும்
விஉ	நிர்மலமும் (ஆன)
முகூஃ	ஸம்பத்துள்ளவனும்
வீக்ஷித சுநஹ்ம முகூஃ	அங்க மில்லாத நிலையுடைய லக்ஷ்மியைப் பார்த்தவனும் (அடைந்தவனும் ஆன)
விஉயாஃ வாஹநஃ	விமலவாஹனனும்
தெஹீவ்கூர	ஸரீரகாந்தியினல்
ஜிதஸவிஃ சுஹவிஜ்ஞஃ	ஸூர்யனை வென்ற அஹமிந்திரனும் (ஆகி)
ஸுஜ்ஞஃ	விபுலமான
கலுர்ண முகூஃர	பஞ்சகல்யாண லக்ஷ்மியினல்
வ்யகுபித வரிஸ்ரம்ஹஃ	வெளிப்படையான ஆலிங்கனம் (உடைய)
ஸம்ஹவஃ	ஸம்பவஸ்வாமி
வஃ	உங்கட்கு
ஸம	ஸௌக்யத்தை
கிரியாஸ	உண்டாக்குக.

பக்கம் 202

[தெஹவ்வாதிந	'தேஹ ஸ்வாமி,]
சுவ	நீ
வாதி வ்யவாயாஸ	காதிகருமங்களின் நாஸத்தால்
விஉம	தெளிவாயிருக்கின்ற
சுவுமஉ	ஜ்ஞானத்தை
முஹ்ய	அடைந்து
வாஃகூயெஃ	வாக்குக்களாகிய (சொற்களாகிய)
சுநீகெஃ	சேஷைகளினல்
ஹவ்யவாயஃம்	பவ்யஜனஸமூஹத்தை
சூவஸ வ்ரஜிஷ்யஸ	ஆபத்தென்னும் வேடர்களையுடைய
ஜந்ம சூரண்யாஸ	ஜன்மமென்னுங் காட்டினின்று
வ்ரூஷ வ்யவநயஸி கிமு	விலக்குகின்றாய் அன்றே ?'

ப்ரீத்யா	ப்ரீதியினால்
வந்தே	வந்து
க்ரீடாயாஞ்சாம்	விளையாடுவிக்கின்ற
மாதரம்	தாயினுடைய
சிக்காவிந்யஸ்தவாம	மடியில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற
ஹேமாபாம்	பொன்னிறமுள்ள
சதுர் ஜினாநாம்	நம்முடைய ஜிநர்கட்குள்
துர்யபாம் [மவதாம்]	நான்காமவனாகிய உன்னுடைய
சுநாஸீ தஸ்யநே	பல்முளைக்காத
மைமயே	பால்யத்தில் (உண்டான)
சுபம் வ்ருத்தம்	மனோஹரமான மந்தஹாஸம்
சுவதா	(எம்மைக்) காப்பாற்றுக.

பக்கம் 204

யஃ	யாவன்
ரத்நஸஞ்சயபுராதிபாய ஸஹா பலாவ்வஃ	ரத்நஸஞ்சயபுர அதிபதியாய மஹா பலன்என்னும் பெயருள்ளவனும்
யஃ	யாவன்
சுநாத்தீரேஷு	பஞ்சாநுத்தரவிமானங்களுள்
விஜயே	(முதலதாய) விஜயவிமானத்தில்
விஜயீ சுஹமிந்த்ரஃ	விஜயியான அஹமிந்திரனும்
யஃ	யாவன்
வ்ருஷபே வம்சே	வ்ருஷபதேவர்வம்சத்தில் (பிறந்த)
சுபிநந்தநநாமவாஃ	அபிநந்தனன் என்னும் அரசனும்
ஸாகேத வாஸ்தவ்யஃ ஸ	அயோத்யைக்கு வேந்தனும் (ஆனவனே),
ஸஃ ஜிநஃ	அந்த ஜினன்
வஃ	உங்களைக்
சுவதாத்	காப்பாற்றுக.

பக்கம் 205

[ஹே] வரத	'ஏ வரத,
சுஸாரமேஃ	உன் மதத்தில்
பவ்யஜீவைஃ	(ஜீவர்களுடைய) ஸம்ஸாரபந்தமும் மோக்ஷமும்

சுநபொः	இவ்விரண்டினது
மநுவியிः	பலத்தின் கிரமமும்
காரணம் ச	காரணமும்
ப்ரகீஸ்யதே	ஏற்பட்டுள்ளன: (பொருந்தியிருக்கின்றன.)
யஸ்மாத்	எந்தக்காரணத்தினால்
ஸர்வத்ரா	எல்லாப்ரகாரத்திலும்
வைகாந்தவாதத்தை முக்யமாகவுள்ள	
வாஸதே	பிறமதத்தில்
ந வைஷ்ணவ ப்ரஜ்ஞதே	பொருந்துவதே இல்லையோ,
தஸ்மாத்	அந்தக்காரணத்தினால்
ப்ரஜ்ஞாத் லக்ஷணைः	ப்ரகாசிக்கின்ற லக்ஷணங்களால்
உபேதம்	விருத்தியடைந்திருக்கின்ற
ஸுமதிம்	ஸுமதி என்னுந் திருநாமமுடைய
ஸுவாம்	உன்னை
அஹம்	நான்
நதः	வணக்கமுள்ளவனாய்
உவாசை	உபாஸிக்கின்றேன்:
விவேகீ	விவேகமுள்ளவன்,
வதிமாநாஸஹிதை	பதிக்கு இருக்கவேண்டிய குணத்தோடுசேர்ந்திருக்கின்ற
வதௌ	ஸ்வாமியிடத்தில்
ஸேவாம்	ஸேவையை
ஸுயஸை	நன்மைக்காகச்
ப்ரயாஹ்யேஹி	செய்வானன்றோ!

பக்கம் 207

[யः	யாவன்]
நிவாஸ்ய யதஸ்தः	பகையரசர்கட்கு யமதண்டஸ்வரூபனும்
ஸுநீः ச	இந்திரனைப்போன்றவனும்
வாஸுதேவஸ்ய ஸபாபதिः	புண்டரீகிணீநகர அதிபதியும் ஆன
ஸுதேஷ்ணः	ரதிதேஷ்ணனும்
வைஜயந்தவிமாநஸ்தः ஸுஹமிந்ரः	வைஜயந்தவிமானத்தில் அஹமிந்திரனும்
ஸகலதநாட்யः	அளவிறந்த ஸம்பத்துள்ளவனும்

கூ தாயஃ	க்ருதார்த்தனும்
ஸகலகுண பூர்ணனும் (ஆகியவனே),	
ஸஃ	அந்த
ஸுமதிதீர்த்தங்கரன்	
வஃ	உங்களுக்கு
ஸிஜ்ஜிம	ஸித்தியைச்
விதியாகு	செய்க.

பக்கம் 208

வர்ஃகமாணாம	தாமரைப்பொய்கைகட்கு
திவஸவதேஃ	ஸூர்யனுடைய
தீவ்ரஃ இவ	கிரணங்கள்போலவும்,
வஃஸ்ஸாவஹாஜாம	வெப்பத்தால் மிக்க தாபத்தை அடைந்தவர்கட்கு
வ்யுதநவவ்ருக்ஷாணாம	தொருங்கியிருக்கின்ற புதிய இலைகளையுடைய
ஸநைராகஸ்ஸ்யாயா இவ	மரத்தின் நிழல்போலவும்,
ரோமாதிர்தாநாம	ரோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்கட்கு
[1]ஔத்ஸுக்யஃஹரஃ	பின்னர் வியாதியைநீக்குவதாகிய
பிஷஜஃ	வைத்யனுடைய
ஸம்ப்ராப்திஃ இவ	கிட்டுகைபோலவும்,
வர்தமாநஸ்ய ஜிநஸ்ய	பத்மப்ரபஸ்வாமியினுடைய
சுத்த வர்தஸ்ய	அடையப்பட்ட தாமரையின் காந்தியுள்ளது (ஆகிய)
ஸா ஜ்ஞாநஃ	அந்தக்கண்ணனது (ஜ்ஞானமானது)
விநமதாம	நமஸ்கரிக்கின்றவர்களாகிய
நஃ	நமக்கு
அத்ய	இப்பொழுது
ப்ரீதிம் நவ தாத	ஆனந்தத்தை உண்டாக்குவ தாகுக.

பக்கம் 210

ப்ராக்	முதலில்
ஸுஸீமநகராதிபதியாயிருந்து	
ஜிதரிவர்ஃ	ஶத்துருக்களை வென்ற
ஸ்ரீமதே	ஸ்ரீமானாகிய

1. 'ஔத்ஸுக்யஃ' என்பது 'ஔத்ஸுக்யஃஹரஃ' என்று கொள்ளப்பட்டது.

ஸவஜாஜிதஂ ராஜா	அபராஜித அரசனும்,
வபூவ	பின்
தவஂ சுவ	தவத்தை யடைந்து
ஸஜ்ஜநாஉஹஹிதஂ	தீர்த்தகராநாமகர்மத்தோடுகூடின வனுய்
ஸஜ்ஜெ ெவெயகெ ஸஉரஂ	அந்திமக்ரைவேயகத்தில் தேவனும் (ஆகி,)
கௌஸாம்வ்யாம்	(பின்) கௌஸாம்பிநகரில்
ஸமுணிதெதஂ ரூணைஂ	எண்ணிறந்த குணங்களோடு
கலிதஂ	சேர்ந்தவனும்
உவ்வாகுவம்ஸஸமுப்பணீஂ	இக்ஷ்வாகுவம்ஸப்ரேஷ்டனும்
வரசுத்திஹிதகஜ	பிறவுயிர்கட்கும் தனக்கும் ஹிதத் தைச் செய்பவனும் ஆகிய
ஸ்ரீஉதீயர்கரஂ வ்ஹுவ்ரஹஂ	ஆரூந்தீர்த்தங்கரனுகிய பத்மப்ப ஸ்வாமி
ஸுஂ	ஸுகத்தைச்
கி்யாஸ	செய்க.

பக்கம் 221

ஜிஷ்ணோஂ	ஜயஸீலனுயுள்ள
யஸ்ய உத்தெள	யாவனுடைய உற்பத்தியில்,
பூஜ்யோஂ	கூப்பிய கைகளுடையவரும்
ஸவநத ஸிரஸாஂ	வணங்கிய தலையினருமாகிய
வ்ருந்தாணாஂ	தேவர்களுடைய
விஷ்டராணி	ஆஸனங்கள்
சுசெலுஂ	அசைந்தனவோ,
திவி	ஆகாஸத்தில்
தமடாணி	தேவவாத்யங்கள்
உச்சைஂ	கம்பீரமாக
நெஸுஂ	ஒலித்தனவோ,
உல்லஸிவதாகாஂ	மேல் நிவந்து கொடிபோ லிருக்கின்ற புருவங்களையுடைய
வரநரிகாஂ	தேவநர்த்தகிகள்
நெடுஂ	நடனஞ்செய்தார்களோ,
கெள்ஂ	ஆகாஸமானது
வரிஷுகணைஂ	ஜலத்துளிகளால்

ஸுநந்தாஸுர ஸிந்து ஆனந்தக்கண்ணீர்த்துளிகளை
உரு தொவ உவ விட்டதுபோன்றிருந்ததோ,
வஃ அப்படிப்பட்ட
மஹி தஹவ து தாவஸு நஃ கெகிழ்ந்துபோன ஸம்ஸாரக்கொடி-
யின் பந்தனமுள்ள

வை வாஸ்வஃ ஸை பார்ஸ்வஸ்வாமி
நஃ நம்மைக்
வாயாஸ காப்பாற்றுக.

பக்கம் 213

கேஷ சுவ்ய த நவ திஃ கேஷமபுரம்என்னும் பெயருள்ள நக
ரின் அதிபன்(ஆகிய)

ந த நஹிஷெணஃ ஸ்துதிக்கப்பட்ட நந்திஷேணன்
(ஆகித்)

தவஃ கூ கூ தவஞ்செய்து
நவ வை நவக்ரைவேயகங்களுள்
உய்ய மதஃ சுஹமி ந்ரஃ மத்யமக்ரைவேயகத்தைச் சார்ந்த
அஹமிந்திரன் (ஆகி),

வாரா ணவஸீ வாஸி (பின்) வாராணவஸீநகரில்
ஜி தாரிஃ ஸத்துருக்களை வென்றவனும்
இக்ஷ்வாகு வம்ஸ திலகஃ இக்ஷ்வாகுவம்ஸதிலகனும்
வை வாஸ்வ நரவஃ ஸை பார்ஸ்வராஜனும் (ஆகிய)
தீர்த்தங்கூ தீர்த்தங்கரன்
வஃ உங்களை
சுவ தா ரக்ஷிக்கட்டும்.

பக்கம் 214

ப்ரஜா நாம் ப்ரஜைகட்கு
விஹி தம் சுவிஹி தம் யுக்தமானதும் அயுக்தமானதும்
(ஆகிய)

தத்த்வ வ்யா நம் தத்துவத்தைச் சொல்லுவது
ஊயாஸு நயவாஜெ தயையில்லாதவர்களுடைய ஸமய
வாதத்தில் (பிறர்மதங்களில்)

சுவி நொ சுவ்தி இல்லையா? உளது. (ஆனால்),
தவ சுமுஃ வி ஸ்வாக் தா உன்னை ஆஸ்ரயித்திருக்கிற வாக்கோ
[சுவி சுவ்தி உளதா? இல்லை.] (உன் வாக்கில்
உள்ளவாறு விஹிதம் அவிஹிதம்
இல்லை என்பது கருத்து.)

வாஸனையுள்ள ஸரீரத்தையுடைய
ஹே ஜினேந்திரனே, (நீ)
நிழலில்லாமையைத்
தரித்திருக்கிறாய்!
ஆ! ஆச்சரியம்!
என்று
பவ்யர்கள் கவனத்தோடுகூடிய மன
மூள்ளவர்களாய்

யாவனுடைய மஹிமையைப்
புகழ்ந்தார்களோ,
அந்த
சந்த்ரப்ரபஸ்வாமியினுடைய
கமலத்தைப்போன்ற இரண்டு பாதங்
களை

நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

பக்கம் 221

யாவனுடைய ஸ்லாக்யமான இரண்டு
திரவிய லேஸ்யை

தாமரையின் நாளம்போன்று ஸுத்த
மாய்

ஸோபிக்கின்றதோ,
யாவனுடைய
முகமாகிய சந்திரன்
பகலும் இரவும்
பூமியாகிய குவளைப்பூவிற்கு ஆனந்
தத்தை

ஸ்திரமாக
உண்டாக்குகின்றதோ,
யாவனுடைய
ஞானமென்னும் ப்ரகாஸமான கண்
ணுடியில்

மூன்றுகாலத்திலுமுள்ள
ஜீவன்முதலிய வஸ்து
காணப்படுகின்றதோ,

ஸஃ	அப்படிப்பட்ட
[1]நஷ்டாஷ்டகஃகர்மாஷ்டகஃ	எட்டுக்கர்மஸமூஹத்தை நாசமாக் கினவனும்
ஸ்ரீஃநு	முக்திஸ்ரீயுள்ளவனும் (ஆன)
ஜிநவதிஃ	ஜினபதி (சந்த்ரப்ரபஸ்வாமி)
ஸ்ரீயம்	ஸம்பத்தைக்
தீஸ்ரதாஸ்	கொடுக்க.

ஸ்ரீவர்தா	(முறையே ஸ்ரீவர்மனும்
ஸ்ரீயஸ்தெவஃ	ஸ்ரீதரதேவனும்
ஸுஜிதஸெநஃ	அஜிதஸேனனும்
ஸுவ்ரதாயிவஃ	அச்யுதேந்திரனும்
வ்ருஷாஹஃ	பத்மநாபனும்
ஸுஹிருஷஃ	அஹமிந்திரனும் (ஆன)
உத்ருவ்ருஹஃ வ்ருஹத்ஃ	சந்த்ரப்ரப ஸ்வாமி
ஸஸ்துநு	நம்மைக்
வாதா	காப்பாற்றுக.

பக்கம் 222

யஃ	யாவன்
வஃத்ருவ்ருஜ்ஜுநா மஹாம்	ஸம்யக்தர்ஶநஜ்ஞாநங்களை உட் கொண்டுள்ள
சரிதம்	ஸம்யக்சரித்ரத்தை
ஸஹிஷ்டதம்	இஷ்டமான
மொக்ஷபதமாம்	மோக்ஷத்திற்கு மார்க்கமாகச்
வ்யணீக்ரா	செய்து,
ஜமநு ஸமஸ்தம்	ஜகத்திற்கு மங்கள மாயிருக்கிற
ஸ்வஸ்தியிதி ஜதி	'ஸ்வஸ்தி' என்கின்ற
யதார்தம்	அர்த்தத்தைப் பொருந்திய
ஸம்யக்நாமா	நல்லபெயரை
ஸம்ப்ராபத்	அடைந்தானோ,
ஸஃ	அந்த,

---

1. 'நஷ்டாஷ்டகஃகர்மாஷ்டகஃ' என்று பாடமானால், 'எட்டுக்கர்மங்களை நாஶஞ் செய்த எட்டாமவனும்' என்று பொருள் கூறலாம்.

ஸ்ரீஃக	காந்தியோடு கூடியிருக்கின்ற
தெவெந்ர மஸுஹிரஉவதி மஹக	தேவேந்திரனது மதத்தையுடைய
தௌலிஃணிகுஃராஜ்ஜா	தலைமையாணையினதுவிளங்குகின்ற
கூரசஹிஷித்த கு உ கஉமாமஃ	முடியிலிருக்கின்ற மாணிக்கமாலை-
	யின் நிலவாகிய பாலினல் அபிஷே
	கம் பண்ணப்பட்ட கமலம்போன்ற
	இரண்டு பாதங்களுள்ள
ஜிநெந்ரஃ	ஜினேந்திரன்
நஃ	நம்மை
சுவதாக	ரக்ஷிக்க.

பக்கம் 224

யஃ	யாவன் (முதலில்)
இஹ	இவ்வுலகத்தில்
மஹாபத்மோ நாம நரபதி ரஜாயத	மஹாபத்மன்என்னும் அரசனுய்ப்
	பிறந்தானே,
[யஃ	யாவன்]
பஶ்சாக	பின்
திவி	ஸ்வர்க்கத்தில்
யதாஉக்த கூடநாயஃ ஸஹமிக	பதினன்காமதாகிய ப்ராணதகல்பத்
	துக்கு அதிபனனனே,
[யஃ	யாவன்]
பூமெ	இறுதியில்
ஹஸ்தெ	பரதக்ஷேத்ரத்தில்
ஸுவியஃ நரவெந்ரஃ பஹுமவ	'ஸுவிதி' என்னும் அரசனனனே,
ஸஃ	அப்படிப்பட்ட
நவமஃ தீயெ பஶ்சிமஃ	ஒன்பதாந்தீர்த்தங்கரன்
வஃ	உங்கட்குச்
ஸ்ரீயம்	செல்வத்தைச்
கரோது தாக	செய்க.

பக்கம் 225

யஸ்ய உத்திதெ	யாவனுடைய உற்பத்திக்காலத்தில்
தெஹிநாம்	ஶரீரிகளுடைய
ஸநாஸ்ரி	மனங்கள்

ஸஜ்ஜோ ஸஹ	ஸத்புருஷர்களோடு
விவ்ருத்தம்	விஸாலமான
ஸுஹாஉம்	தெளிவை
ஸவிஹுரோ	அடைந்தனவோ,
தோயம்	ஜலமானது
ஸ்நேஹ இவ	ஸ்நேஹம்போலத்
திஸா உல்லங்கெந (ஸஹ)	திங்மண்டலத்தோடுகூடி
ஸஹஸ	உடனே
ஸுஹம்	ஸுகத்தமாக
ஜுஹீகே	ஆயிற்றே,
ஸ்நேஹ	ஆகாஸமானது
ஸுராணாம்	தேவர்களுடைய
வாஹிவூஹஸ்ஸ	பூமாரியால்
ஹஸஹிவ	சிரித்துக்கொண்டிருக்கின்றதோ என்னும்படி
ஸாது ஸ்வபாவம்	அடையப்பட்ட ஸ்வபாவத்தையுடையதாக
வஸுதே	ஆயிற்றே,
ஸஃ	அந்த,
ஸுயோதநாஸ	அர்த்தத்தோடு கூடிய பெயருள்ளவனும்
ஸுதுல்யோ	ஸமானமில்லாதவனும் (ஆன)
ஸ்ரீதலஃ ஜிநவதிஃ	ஸ்ரீதளஜினேந்திரன்
நஃ	நம்முடைய
ஸ்நேஹஸ	நன்மையின்பொருட்டு
ஹேயாஸ	ஆகுக (இருப்பானாக).

பக்கம் 227

ஸுவிஜ்ஞேஃ புணேஃ	(முதலில்) ஸகல குணங்களால்
ஸ்துதம்	துதிக்கப்பட்டவனை
வஸுமுகஃ	பத்மகுல்மன்என்பவனும்
ததஃ	பின்
ஸுரார்சிதம்	தேவர்களாற் பூஜிக்கப்பட்ட
ஸுஜ்ஞேந்த்ரம்	ஜ்ஞாநகல்பஇந்திரனும்
உபாஸயம்	தயைமயமாயிருப்பவனும்

ஸவ-ஶீ தலூ ம்	எல்லாருக்கும் ஶாந்தியை உண்டு பண்ணுபவனும்
தீய-ஃகூ ஹ்ஹ ஃ உஶஃ ஃ	தீர்த்தங்கரருள்பத்தாமவனும்(ஆகிய)
ஶீ தலூ ம்	ஶீதளஸ்வாமியை
நஃ உ த	நமஸ்கரியுங்கள்.

பக்கம் 228

ஊ நிஷ-த்தெஃ ஃ	முனிஸ்ரேஷ்ட்டர்களால்
யீ உ தாம்	புத்திமான்களுக்கு
ஶாஷ்ஷ ; ஸுஷய ஸுஸுஶா நாம் நி உஶா நி	ஶாஸ்த்ரதான அபயதான அன்ன தானங்கள் இவை
வ்ரொ-த்தா நி	சொல்லப்பட்டன :
வ-ஷவ-ஷ்வ-ஷ்	(இவற்றுள்)முதலில்முதலில்இருப்ப (பின் பின் இருப்பதனினும்)
ஸஹ ஊ உவா-த்த ஸஷ்ஷா நி	அதிகமாக அடைந்த பலனை யுடை யன. (அன்னதானத்திற் சிறந்த பலனை யுடையது அபயதானம். அபயதானத்திற் சிறந்தபலனை யுடையது ஶாஸ்த்ரதானம் என்ற படி.)

ஸூஹ்ஸ்ஸா ம் ஸுஜி ஸுஜ ஸ உ நாஹ்ஸ்ஸா ம்	இந்த முதலும் இறுதியுமான தானங் களால் (ஶாஸ்த்ர அன்னதானங் களால்)
உ ஹயோ ஃ	தானங்கொடுப்பவன் வாங்குபவன் ஆகிய இருவருக்கும்
கூ உ-ஃ திஜ-ஃஸா	கர்மநிர்ஜரையும்
வ-ணஸ்ஸா ஹ ; வ ஃ	புண்யாஸ்ரவமும்
ஹவெஃ	உண்டாகும்.
ஸெவ்ஷெண	மற்றதனால் (அபயதானத்தினால்
ஊ த-ஃ	கொடுப்பவனுக்கு
த ஃ உ ஹயம்	அவ்விரண்டும் (கர்மநிர்ஜரையும் புண் யாஸ்ரவமும்)
[ஹவெஃ	உண்டாகும்.]

பக்கம் 229

ஸத்ர	இங்கு (இவ்வுலகில்)
த்ரிஷ்டைர்மநுஷ்யை: தத்தம் தாநம்	தரித்திரர்களால் விரும்பப்படுந் தானம்
கந்யா	கன்னை
ஹஸ்தி	யானை
ஹிரண்ய	பொன்
வாஜி	குதிரை
கவிலா	பசு
தாஸீ	தாஸி
தில	எள்
ரதந	தேர்
க்ஷிதி	பூமி
மஹ	வீடு
இத்யேதத் தாநஜாதம்	(என்று) பத்து வகையாகச் சேர்க்கப் பட்டதை,
ஜநமேஜயாய பாரீக்ஷிதாய	ஜநமேஜயனென்னும் பரீக்ஷித்தின் மகனில்,
ஸௌதிர்லோமஹர்ஷணயோ:	சூதபுராணிகனான
ப்ரமதிர்வாசயாமாஸ	ப்ரமதி சொன்னான்
ஸர்வேஷாம்	இவன்
வஸ்துநாம்	(இந்த) வஸ்துக்களில்
ஸம்ப்ரதாநம்	ஸம்ப்ரதானம் (கடும் பற்றுள்ள மூடையனாகி)த்
ஸ்வயம்	தானமே
ஸர்வதா	அதிகமாக
ஸூசயாமாஸ	வெளிப்படுத்தினன்.

பக்கம் 230

யஸ்ய	யாவனுடைய
ஸ்யாகார ஸப்தஸ்ய	'ஸ்யாத்' என்னும் பதத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
ப்ரவாத:	ப்ரக்ருஷ்டமான வாதமானது (ஸ்யாத்வாதமானது)
ஸகல தநுப்ருத்தாம்	எல்லாப்ராணிகளுடைய

ஹமைதை	ஐஸ்வர்யத்திற்காக(இருக்கின்றதோ,)
யஃ	எவன்
வுஹநஹ ஹஃஊதி	வ்யஸனமென்னும் பலத்தை உண் டாக்குகின்ற
சுஃரணும்	கர்மமென்னுங் காட்டை
பொம சுநஹெந	யோகமென்னுந் தீயினால்
ஃஹாஹ	சுட்டானோ,
வுதிஃணஃ	தேவதைகள்
யக ஜஃவீ திஹாமாக	எவனுடைய ஜன்மத்தாலுண்டான ப்ரீதியின் பொறையினால்
சுவநதஸிமஹஃ	வணங்கிய தலையுள்ளவர்களாய்
வூஃமாஹஃ	எதிரே தோன்றினார்களோ,
[ஹஃ	அப்படிப்பட்ட]
சுதமஃ	ஸமானரில்லாத
ஹவஃதொக மாம்பவுஃ	எல்லாவுலகத்திற்கும் ஈஸ்வரனாகிய
ஸ்ரேய: நு ஜிநவதிஃ	ஸ்ரேயஸ்ஸ்வாமி
நஃ	நமக்கு
ஸ்ரேயஃ	மேன்மையைச்
வியெயாக	செய்க.

பக்கம் 232

யஃ	யாவன் (முதலில்)
வூவுஹ வாவவுஹஃ	பாபங்களின் பிரபவை காரனஞ் செய்தவனும்
வுஹாதஃ	மேலான பிரபுவும் ஆகிய
நஸிநவுஹஃ ராஜா சுஹமக	நளினப்ரபனென்னும் மஹாராஜனானோ,
கவ்ராதை	(பின்) இறுதிக்கல்பத்தில்
வக்ஷ்ய வெளவு சுகரஃ	ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலுண்டான ஸுகங்கட்கு இருப்பிடமாகிய
வகஸ சுஃரா யிவ வதிஃ (சுஹமக)	ஸமஸ்ததேவர்கட்கும் அதிபனாகிய இந்திரனானோ,
தி தொக ஃஹிதஃ	(பின்) த்ரிலோக பூஜிதனான
தீர்த்ஃரா யிவதிஃ	தீர்த்தங்கரனாகி
ஸ்ரேயஹ்ஃ	மங்களகரமான
வ்யாஃஹ்ஃ	ஸ்யாத்வாதத்தை

ஸ்ரிவஶ	அடைந்து
ஸ்ரிஸ்ம ஸமஃஸ	ஸ்ரித்தியை யடைந்தாலே,
ஸஃ	அப்படிப்பட்ட
ஸ்ரீஃஸு	ஸம்பத்துள்ள
ஸ்ரெயாஸு ஜிநஃ	ஸ்ரேயஸ்ஜினபதி
ஸஃ	உங்களுடைய
ஸ்ரி ரெயெ	ஸம்பத்துக்காக
ஸஸ்ஸு	இருக்க.

பக்கம் 241

தி ரவ ஷ்ஃவ	த்ரிப்ருஷ்ட்டனுக்கு
ஶநுஃ	வில்
ஸஜ்வ	ஸங்கு
ஶக்ர	சக்ரம்
தண்ட	தண்டு
கஹி	வாள்
ஸக்தயஃ	ஸக்தியும்
கதா உ	கதாயுதமும்
வஜ்ரெஃ ரக்ஷி தா நிவஜ்ர தா நி	தேவர்களால் காக்கப்பட்ட இவ் வேழு ரத்னங்களும்
ஸஹவநு	(ப்ராப்தம்) ஆயின.

ராஃவ்ராவி	ராமனுக்கும் (விஜயனுக்கும்)
ஸுஶ்ரா ந	ஸ்ரத்தை
ஜ்ஞா ந	ஜ்ஞானம்
சாரித்ர	சாரித்ரம்
தவாம்ஸி ஈவ	தபஸ்ஸு இவற்றைப்போல,
கதா	கதாயுதமும்
ரத்நமாலா	ரத்னமாலையும்
வஜ்ரவஜ்ரம்	உலக்கையொடு கூடிய
ஹலம்	கலப்பையும்
ஸ்ரியெ	ஸம்பத்துக்கு
ஸஹவநு	(காரணம்) ஆயின.

பக்கம் 242

ஈஉ	இவர்கள் (கேஶவ பலபத்ர)
ஸஹ ஸவ	ஒருங்குசேர்ந்திருந்தே
ஸுசிரம்	நெடுங்காலம்
ராஜ்யம் கரூரா	ராஜ்யம் ஆண்டு
தாஉரூபம் ஸுவம்	அப்படிப்பட்ட ஸுகத்தை
ஹுக்தா	அனுபவித்து,
கெஶவ:	(அவர்களுள்) கேஶவன்
சுவிது உஹாஉவ சூயம்	ஸகல மஹாதுக்கங்களுக்கும் ஸ்தானமாகிய
வ்ருக்ஷமூலம்	ப்ருதிவிமூலத்தை (நரகத்தை)
சுமாசி	அடைந்தான்;
ராஉ:	ராமன் (பலபத்ரன்)
ஸுவவ்ய யாஉவஉம்	ஸுகத்திற்கு முக்யஸ்தானமான
ஜமதாம் உமய-ர்ாநம்	ஜகத்தின் உச்சியை (மோக்ஷத்தை)
சுயாஹ்ஷ கிது	அடைந்தானன்றே ?
உஷ்டம் சுஉம் விஜொஉம விபம்	துஷ்டமான இந்த விபரீத விதியை
யாவசி நஹநிசி	காரணமாக்காதிருக்கும்வரை
சுக:	யாவன்
ஸுவஹாசு	ஸுகமுள்ளவனுவான் ?
கிசு	'திக்' காரம். (சீ !)

பக்கம் 243

யஸ்ய ஜ்ஞாநம்	எவனுடைய ஞானமானது,
வ்யொதிக ுஉம்	ஒழிந்த க்ரமத்ததாயும்
சுவகரணம்	ஒழிந்த கரணங்களுடையதாயும்
வ்யுஸ்த சூஷி சுஜ உயும்	நழுவிய முதல் இடைமுடிவினதாயும்
சுஜ்ஞ-ர்ாந வ்யொதம்	மறைவினால் விடப்பட்டதாயும்[மறை வற்றதாயும்]
நிர்திஶம்	விஶேஷ அதிஶயமுடையதாயும்
சுஹிவ்யுக்த வஸ்-ர்ய-ர் தீவ்ரி	காணப்பட்ட எல்லாப்பொருள்களின் ப்ரகாஶ முடையதாயும்
சுவ்யாஹாயம்	தடையில்லாததாயும்
ஸ்வ சூஜ்ஞயாசி	தன்னுடைய ஆஶ்ரயத்தால்
சுயஹிசி	எப்படியோ [ஓராற்றால்]
வ்யுக்ர சுவ்யுக்ர	வேறுயும் வேறல்லாததாயும்

ஸவஸ் ப்ரகாஸிப்பதாயும்[இருக்கின்றதோ],
ஹஂ அந்த,
ஷுபுஹாஜாம் தேவர்கட்குப்
ஹம்வஂஜ்யஂ பூஜ்யனாயிருக்கின்ற
வாஸுவஂஜ்யஂ ஜிநநாதஂ வாஸுபூஜ்யஜினபதி
நஂ நம்முடைய
ஊரிதவ்வ்லயெ பாவங்களின் நாஸத்தின்பொருட்டு
ஹவ்தா இருக்க.

பக்கம் 245

யஂ யாவன்
ப்ரயாஜநுமி முதற்பிறப்பில்
வத்ஸாத்தஂ வாயிஹ்வெஸஂ பத்மோத்தரன் என்னும் அரசனும்
ஸுகெ ஹஹதி [பின்] மஹாஸுக்ரகல்பத்தில்
ஸுரஸங்வ்ஹ தேவர்களாகிய வண்டுகட்குப்
வஜ்வாஹஂ பாதங்களாகிய தாமரையை யுடைய
வனும் [மஹாஸுக்ரகல்ப இந்திர
னும்]
ராஜ்யே [பின்] ராஜ்யத்தில்
த்ரிஜகத் பூவஂஜ்யஂ த்ரிலோக பூஜ்யனை
வாஸுவஂஜ்ய யாவராடி வாஸுபூஜ்யஇளவரசனும்[ஆனேனை)
வஹஂ அப்படிப்பட்ட
ஜிநஂ ஜினன் [வாஸுபூஜ்யஸ்வாமி]
வஂ உங்கட்கு
ஸுதாயும் ஓப்பில்லாத
வுவஂ ஸுகத்தைக்
திஸதாங் கொடுக்க.

பக்கம் 247

வாணு வநகுவீஜம் [த்விப்ருஷ்ட்ட, அசல ரிருவரும்]
புண்யமென்னும் ஒருவித்தினை
ஆஸ்ரயித்து
ஸவமுஂவ்வ் இங்குப் பூமியை அடைந்து
உஹ உஹீஂ சுவ்வ் தோன்றினவர்களாகி
[1]ருவ்வ் உயள

1. 'ருவ்வோயள' என்னும் ஹிந்திபதிப்பின் பாடம் பொருட்சிறப் புடையதா யிருத்தலின் ஈண்டு அது கொள்ளப்பட்டது. 'ருவ்வோயாம் உஹீம் சுவ்வ்' என்று கூட்டி, 'உன்னதியை அடைந்துள்ள பூமியை அடைந்து' என்று கன்னடவுரையில் பொருள் எழுதப்பட்டுளது.

ஸஜ்ஜ உவாஜி-ஃத ஸஹ்
ஷுஸ்ரூஷவெள
ஸஹஃ
ஸத்கரோஷ்யஸி
ஸஹி தஸ்ய
ஊர்த்வம் ஸமஸ்ரஸி

வாவீ வஸ்ரஃ தஸ
விஷயஸ்ரஸ்ய வஸ்ரஃ
ஸயஸ்ரஸ்ய [ஸமஸ்ரஸ்ய] ஸீது

ஒன்றுகச் சம்பாதித்த நல்ல ஸ்வரூபத்
தையுடையர்[ஆயினர்];[அவருள்]
ஒருவன்
மூளைபோன்று
பலங் கொடுப்பதற்காகச்
[செடிபோல] மேலே [ஸ்வர்க்கம்]
சென்றான்;
பாபியான மற்றவனோ
பலமில்லாத வேருக்குச் சமானனாய்க்
கீழே [போனான்] அன்றோ!

ஸவ்யேந ஸிவ்யஸ்தே ஸவிதே ஸ

வரிணத்ம ஊஹ்ம ஸேத்ம

விஷீவாகரம் ஊதீ

வ்ருகஸ்ஹம்
திஷ்யிக்ஷ
ஸிவ்ருஷ்திஹிஃ ஸுஸெஹிஃ
வாவம் உஜ்ஜிஹீ
ஸகலஸ்ரகத்திற்கும் இருப்பிடமும்
ஸவ்ருதீவம்
வாணஸ்ரவ
காயஸ்ரம்

இந்த த்விப்ருஷ்ட்டனிடத்தும்
அசலனிடத்தும்
பரிணமித்திருக்கின்ற இந்தச் செயலை
[விபரீதத்தை]
ஊழின் பரிபாகத்தினால் [ஆனது]
என்று
நாடோறும்
சிந்தித்து
விஸாலபுத்தியுள்ள ஆரியர்களால்
பாவத்தை விட்டு
ஸகலஸ்ரகத்திற்கும் இருப்பிடமும்
ப்ரதிகூலமில்லாததும் [ஆகிய]
புண்யமே
செய்யப்பட வேண்டியது.

பக்கம் 248

ஊர்ஜாஃ
பவஸ்ரி
வாஜஸ்ரி ஜஸ்ர ஸஹிஷ்டெகெ
ரிகஸ்ரஹணெஃ

வாஜஸ்ரெநெஃ ஸ
வீர்யம்

இந்திரர்,
யாவனுடைய
பெரிய ஜன்மாபிஷேகத்தில்,
[ஸாமுத்ரிகையிற் கூறப்பட்ட] லக்ஷ
ணங்களாலும்
மறுக்களாலும்
விருத்தியடைந்திருக்கின்ற

வெளாஷ்ய-ழவஜ்ஜம் ஜெஹம்
கூவஹ்வெஃ் தஸ்ஸம் உவ
விகவிஸ்த நயநாஃ்
வஸ்யுஜ்ஜாஃ்
கூரவ்ஸ்தம் ந சுவாவஹ்ஃ்
தம்
பவ்யாநாம் வக்ஷ்யம்
சுவிஜ்ஜ சுநு சூமஜ் ஜ்வாஜ்ஜவ்ஸ்யம்ஃ்

அழகுடைய தேஹத்தை,
பூக்களோடுகூடிய மரத்தைப்போல
விரித்த கண்களையுடையவர்களாய்ப்
பார்த்துக்கொண்டிருப்பவர்களாகித்
திருப்தி அடையவில்லையோ,
அந்த,
வித்வான்கட்கு வர்ணிக்கத்தக்கவனும்
தோஷமுள்ள பிறமதவஸ்துக்களுக்கு
இருட்டு ஸூர்யனும்
(ஆன)

விஜ்ஜம் ஜிநேந்த்ரம்
விஜ்ஜவஜ வஸிவ்ருத்தயே
வந்தே

விமலஜினபதியை
மோக்ஷபதத்தை அடைதற்காக
வந்திக்கின்றேன்.

பக்கம் 250

விஹிஹதவரஸைந்யம்

வத்தஸைந்யஃ ஸஹீஸஃ
வஸ்ர வஸித்தி வஸவ்யஃ

ஸ்ருஷ்டஸளவ்யஃ

சஷ்டசத்ருஃ
சிவஸ்ர விஜ்ஜ கீர்த்திஃ

விஸ்வ விஸ்ரம்ஹணஸஹஃ
வஸ்வஷ்டதஃ

விஜ்ஜநிநவதிஃ
வஃ
தஸ்யை
ஸ்துதே

(முதலில்) பரஸைன்யத்தை நாசஞ்
செய்த
பத்மஸேனமஹாராஜனும்,
(பின்) தேவஸமூஹத்தால் நன்றாக
அர்ச்சிக்கப்பட்டவனும்
ஸ்பஷ்டமான ஸுகமுள்ளவனும்
(ஆன)
எட்டாங்கல்பத்து இந்திரனும்(ஆகி),
(பின்) விசாலமும் நிர்மலமுமான
கீர்த்தியை யுடையவனும்
எல்லாஜகத்துக்கும் ஸ்வாமியும்
நன்றாக ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்டவனும்
(ஆன)
விமலஸ்வாமி
உங்களுடைய
ஸந்தோஷத்தின்பொருட்டு
இருக்க.

பக்கம் 251

[யஃ
ஏவ்ஜ்ஜ விஹிஹத திக்ஷுஃ

யாவன்]
(முதலில் தன் மேனி) ஒளியிழந்த
சூர்யனை வென்றவனும்

மித்ரநந்திநாமா	மித்ரநந்தியென்னும் அரசனும்
யஶ ஸமித்தி ஸமஞ்ஜஸ:	(பின்) ஸம்பூர்ணமான விரதஸமிதிகளுள்ள முனியும்
ஸுந்தராபீஷ்டதேவ:	அநுத்தரவிமானத்தில் அஹமிந்த்ர தேவனும் ஆகி,
ஸுந்ர:	பின்,
யஸ்ஸிம் ஜாத: ஸர்வ	பூமியை அடைந்தவனுகி
தார்வதர்ஶ:	த்வாரகையில்
யதுப:	தருமனும் (தருமன்னென்னும் அரச குமாரனும்)
ஸஹஸைவ	ஆனேனை,
ஸ:	அவன் (தரும பலதேவன்)
ஸாயித ஸுத்தஸ்வரூபவ:	ஆத்மஸ்வரூபத்தை ஸாதித்தவனுகிப்
பரமபதவதம் [1]ஸுவாவஸ	பரமபதத்தை அடைந்தான்.

பக்கம் 254

வைளஜந்யம் ஜநயதே	(களவினுல்) ஸௌஜன்யம் நாசமாக்கப்படுகின்றது ;
விஸ்ரம்஭வ்ய ஹ்ரம்ஸ:	(அதனுல்) விஸ்வாஸம் போய்விடுகின்றது ;
யந்நாதிஷு	தனம்மூதலியவற்றில்
மித்ரஸுஹ்ருஜ்ஜநை: ஸஹ	நண்பர் சுற்றத்தார் மூதலானவர்களோடு
ப்ராணவ்யபரோபணா	பிராணபர்யந்தமான
விபத்தி:	விபத்து (உண்டாகின்றது).

குணைரவஸக்தபுஷ்பா	குணமென்னும் பூக்களால் தொடுக்கப்பட்டதும்
ஸதா நவாமோதா	வாடாதிருக்கும் மாலையும் ஆகிய
கீர்திர்:	புகழும்
தாவ ஸம்ஸ்ருஷ்டா ஜ்தா இவ	காட்டுத்தீயினுல் வியாப்தமான கொடிபோல்
களயேந	களவினுல்
ஸத்ய:	ஸீக்ரமாகத்
தஹ்யதே	தஹிக்கப்படுகின்றது.

---

1. ஹிந்தி கன்னடப்பதிப்புக்களிலும் 'ஸுவாவஸ' என்றே உளது.

[1]தெந உளயெ்ணை	அந்தக் களவினால்
ஊஸாயஃ	நரகாயுளைக்
ஐயூதி	கட்டுகிறான். (நரகாயுளை அடை கிறான்.)
தகி	அது
ஊஷுஜெஷுயா	துஷ்டகார்யங்களால்
ஊமஃதெள	நரகத்தில்
ஊஸஜ்ஜம்	தீமையுடைய பரிணமமுடைய
தீரம் ஊஃவம்	நெடுங்காலத்துக்கத்தை
கநஃஷாவயெகி ஹி	அனுபவிக்கும்படி செய்யுமன்றே ?

பக்கம் 261

ஹொமாய	போகத்தின்பொருட்டுத்
யஉஃவுகுாமஃ	தருமத்தை த்யஜிப்பது,
காஹாய	கண்ணுடிமணியின்பொருட்டு
உஹாஉணெஃ ஊவ	மஹாமணியை த்யாகஞ்செய்வது போலவும்
ஊவுயஃம்	தாஸியின்பொருட்டுத்
ஜநநு ஊவ	தாயை த்யாகஞ்செய்வதுபோலவும் (ஆகின்றது).
தஷ்டாகி	ஆதலால்,
வாயஃ	அறிஞன்
தாஉஜகூ	அப்படிப்பட்ட செயலை
துஜெகி	விட்டுவிடவேண்டும்.

பக்கம் 264

தெத	அவர்கள்
வனவம்	இப்படிக்
கஉஃவரிவாகவயாகி	கர்மபரிபாகவசத்தினால்
உதாமுஃதிஷ்ட	(நரககதி முதலிய) நான்குகதிகளுள்
தீரம்	நெடுங்காலம்வரை
உவுநீயஷ்டாநாநி	உச்ச நீச ஸ்தானங்களை
வுவஉு	அடைந்து
கூயிகி வளவுஃம்	சிலவிடங்களில் ஸௌக்யத்தையும்

1. 'அயெந தெந ஐயூதி' என்னும் பாடபேதத்தோடு மூலத்தில் (59: 182) உளது.

சூனிக் கயாதிதம் உபத்ரவம் சிலவிடங்களில் வேண்டப்படாத தீவ்ரதுக்கத்தையும்

சுவர்கு அடைந்தார்கள்.

சதே தே இவர்களுள் மூவர்

வாராஹீவநம் வ்ரவந்தி மோக்ஷபதத்தை அடைந்தார்கள்.

பக்கம் 265

யः எவன்

வைராத் வைரத்தினால்

க்ரோஷா அதிககோபமுள்ள

வைதர்பேண வித்யாதரராஜனால்

விதேஹாத் விதேஹதேசத்திலிருந்து

பதம் பாதக்ஷேத்ரத்திற்குக்

நீதः கொண்டுவரப்பட்டவனும்,

கவசீ ஹார்தி நாம்னா கவசமென்னும் பிரகாசமான கவசமுள்ளவனும்,

தத் ஜம் அவ் வித்யாதரனுலுண்டான

வேதநம் வேதனையை

ஜிக்வா ஜயித்து,

வித்யாதராய வித்யாதரருக்கு

லஜ்ஜாஜநகதாः லஜ்ஜையுண்டுபண்ணியதனால்

ஹ்ரீமதி 'ஹ்ரீமத்' என்னும் பெயருள்ள

மலயகிரௌ மலையில்

சிவபதம் மோக்ஷத்தை

ஸமதி அடைந்தானோ,

தம் அந்த,

பூஜ்ய பீடம் அதிககீர்த்தியுள்ள

விதிவிஹித விசித்ர லக்ஷண சூடீய ரூபம் தகுதியான ப்ரகாசமாகிய லக்ஷணங்களுள்ள தன்னுருவத்தையுடையனை

ஸஞ்ஜயந்தம் முனிம் ஸஞ்ஜயந்தமுனியை

வந்தே வணங்குகின்றேன்.

விமலஜினபதிக்குக் கணதரர்களும்
இஷ்டமான ஸத்தர்மம்என்னும்
வீட்டுக்குத் தூண்போ லிருப்ப
வர்களும் ஆகிய
மேருமலைபோல் அசையாம லி ரு க்
கின்ற மேருஎன்பவனையும்
மந்தரன்என்பவனையும்
நான்
நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

பக்கம் 266

யாவனுடைய பெற்றோர்களுடைய
ப்ரகாசமான வீட்டில்,
ஸ்வர்க்கத்தினுடைய
அலர்ந்த
கண்களின் வரிசையோ என்னுமாறு,
தனது ப்ரபையினால் பொன்னிற
மாகிய திக்குக்களை யுடைய
ஸ்வர்ணவ்ருஷ்டிதாரையானது
ஆறுமாதங்கள்
(இடைவிடாமல்) வீழ்ந்ததோ,
எவனுக்கு
இஷ்டமும் பரிசுத்தமுமான ஜ்ஞா
னம் ஸௌக்யம் முதலிய
குணங்களினுடைய
முடிவில்லாத தன்மையினால்
அனந்தன்என்னும் பெய ருண்டா
யிற்றோ,
அந்த,
நமஸ்கரித்த தேவர்களுடைய கிரீடங்
களால் ஸ்பரிசிக்கப்பட்ட பாதபீட
முள்ள

ஜிநேந்த்ரம்	ஜினபதியை
வந்தே	நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

பக்கம் 268

யஃ	யாவன்
பூர்வ	முதலில்
பரயிவ்யாம் வாலகஃ	பூபாலகனுகிய
ப்ரவ்ரஜித வர்ஷாயஃ ஸஹவஸ	ப்ரவித்தனன பத்மரதனு யிருந்தா னே,
பஶ்சாத்	பின்
விநிஶ்சித உக்திஃ	நிஶ்சயபுத்தியுள்ளவனுகித்
தபஸா	தபஸினல்
அச்யுதேந்த்ரனனே,	அச்யுதேந்த்ரனனே,
தஸ்மாத்	அங்கிருந்து
பூர்வதஃ	நழுவினவனுகிக்
ஸுஜகாஜஃ	காலனுக்குக்காலனுகிய
அனந்தஜினனனே,	அனந்தஜினனனே,
ஸஃ	அவன்,
அநந்தஹவ ஸுஜகாத்	பலபிறப்புக்களின் யமனிடமிருந்து
வஃ	உங்களை
பூர்வதம்	விரைவில்
ஸவதாத்	காப்பாற்றுக,

பக்கம் 270

ஸுப்ரபபுருஷோத்தமௌ	ஸுப்ரபன் புருஷோத்தமன்என்னும் இருவரும்
ஸாம்ராஜ்யஸுகமனுபவந்தௌ	ஸாம்ராஜ்யத்தின் ஸாரமான ஸௌக்யத்தைக்
ஸஹ ஸுக்ரா	கூடி அனுபவித்து,
வ்ருத்திவைபரீத்யாத்	(தம்) செய்கைவேறுபாட்டால்
பூர்வஃ நிர்வாணம் ஸாதாத்	முதலவன் (ஸுப்ரபன்) கைவல்யம் அடைந்தான்;
ஸவரஃ	மற்றவன் (புருஷோத்தமன்)
ஸயஃ [ஸாதாத்]	கீழே (நரகம்) சென்றான்.

பக்கம் 271

திரைலோக்யம்
மோஹனகம் பவிஷ்யதி
யஸ்ய
ஔரஸாத்
வஜ்ரநிபாத்
வபுஷைவ
வீக்ஷ்ய
ஸம்ஸாரரோக நிதனம்

ந ஜராம் ந ச ம்ருத்யுத்வம்

ஸ்வகம்
ஸகலம்
யஸ்ய தேஜோமண்டலம் ஸமாஸ்ரித

ஸ்ரீர்ஹ்ரீர்யா ஸ்வ
ஸ்ய வபுஷ
திரோயாஸ
தம்
யஜ்ஞம் ஜிநேந்த்ரம்
வாஸவ ஸ்ரவஸ்ய பூதயே

பூஜ்யம்
வந்தே

மூன்றுலகமும்
உலகத்திற்கு முக்கியபந்துவா யுள்ள
எவனுடைய
அடைதற்கரியதாயுள்ள
வாக்ரூபமான அமிருதத்தைப்
புண்யங்களால்
பானஞ்செய்து
ஸம்ஸாரமென்னும் நோயை நீக்குகின்ற
மூப்புப் பிறப்பு இறப்பு இவை இல்லாத தன்மையை
அடைந்ததோ,
ஸூர்யன்
எவனுடைய தேஜோமண்டலத்தைப் பார்த்தலால்
அதிக லஜ்ஜையினாலோ என்னுமாறு
தன் ஸரீரத்தை
மறைத்துக்கொண்டானோ,
அப்படிப்பட்ட
தர்மஜினஸ்வாமியை
மேலான ஸுகமுள்ள ஸ்தானத்தை அடையும்பொருட்டுக்
கைகூப்பினவனாய்
நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

காமஶ்
கமலாயுத ஸூரஶீ

கலாபிஶ்
விநிவர்ணிதவாந்

(இவன்) மநோஹரனும் (பிரபுவாயும்)
குவலைப்பூவிற்கு ஸந்தோஷ முண்டுபண்ணுமவனும் (பூமிக்கு ஸந்தோஷ முண்டுபண்ணுமவனும்)
கலைகளால் (வித்யைகளால்)
நிறைந்தவனும் (இருக்கின்றான்.)

ஸுஂஜுஸஹ்ருஸவி	இப்படிப்பட்டவனுக்கும்
ஸுஂஜுகு சுவஜ்ஞ வெகு	இப்படிப்பட்ட அவஸ்த்தை உண்டா னல்
சுநுவஹ்ரு	மற்றவனுடைய
மதிஃ	கதி
கா	எப்படி!

பக்கம் 273

[யவஹ்ரு	எவனுக்குப்]
வாவெஃ	பாவங்களோடு (உண்டாய)
ப்ரயி	போரில்
ஒஸ யஜ்ஞாஃ	(உத்தமக்ஷமைமுதலிய) பத்துத் தருமங்கள்
ரயாயஜ்ஞை	ரதங்களாயினவோ,
ஸஃ ஒஸரயஃ நுவஃ	அந்தத் தசரதராஜன்
ஜிஜ்ஞ்ஸ்து ஸிவமஜ	ஸத்துருக்களை ஜயித்து
சுஜ்ஞை	முடிவில்
சுஹமிந்த்ரதாம மக்ஷா	அஹமிந்திரபதவி அடைந்து
யஜ்ஞஃ [சுஹவக்]	தருமதீர்த்தங்கரன் [ஆனன்.]
ஸஃ	அவன்
வாத்ரு	காப்பாற்றுக.

ஜிஹ்ரத ஸகலு வாதிஃ	ஸமஸ்த காதிகருமங்களையும் நாஸஞ் செய்தவனும்
ஜிஷ்ணு சுஶ சுவலொயஃ	சலனமில்லாத முக்யமான கேவல ஜ்ஞானத்தனும்
மஹித வாஜ யஜ்ஞஃ	உத்தமதருமத்தை உபதேஸித்த வனும்
த்ரய தநு விநாஸாக ஜிஜ்ஞஃ	(பரமௌதாரிகம், தைஜஸம், கார்ம ணம் என்னும்) மூன்று ஸரீரங்க களின்நாஸத்தால்நிர்மலனனவனும்
ஸஜ்ஞாஸஃ	ஸுகத்தின் ஸாரமும்
ஸாணஸவஜ்ஞாகஃ	எல்லாவுயிர்கட்கும் ஸாந்தி உண்டு பண்ணுமவனும் ஆகிய
யஜ்ஞநாஜ ஜிநெந்த்ரஃ	தருமன்என்னும் ஜிநேஸ்வரன்
வஃ	உங்கட்கு
சுநந்தம் வுவம் ஶிஸ்ரத்ரு	அனந்தஸுகத்தைக் கொடுக்க.

பக்கம் 278

ஔவஔஹார்ஷ வரிவஸ்யிதம்	துக்கமென்னுங் கெட்ட பதார்த்தங் களால் நிறைந்திருப்பதாகிய
ஸரீர ஸகடம்	உடம்பென்னும் வண்டியை
த்ரயதஸ்மெஃ திநெஃ வஸவ	மூன்று நான்கு நாட்களுக்குள்ளேயே
வபுர்வஹதி	நாஸஞ் செய்கிறன்.
ந ஸம்ஸயஃ	ஐயமில்லை.

ஸுஷ்ம	முதலில்
தஸ்ய	ஸரீரத்தினது
ஜந்மந [ஹவதி]	பிறப்பு உண்டாகின்றது.
அத	இந்த ஸரீரத்தில்
ஹத இந்த்ரியாணி	கெட்ட இந்திரியங்கள் (சேர்ந்திருக் கின்றன.)
தானி	அந்த இந்திரியங்கள்
விஷயான்	விஷயங்களை
காம க்ஷுத்ஸ்	அபேக்ஷிக்கின்றன.
விஷயாஃ ச	விஷயங்களும்
ஸ்நஹாதி	மானஹானியையும்
ப்ரயாஸம்	ப்ரயாஸத்தையும்
ஸ்ப	பயத்தையும்
பாவ	பாபத்தையும்
க்யோநி	கெட்ட பிறப்பிடத்தையும்
தாஃ	கொடுக்கின்றனவாய்
ஸந்தி	இருக்கின்றன.
தத	அந்தக்காரணத்தினால்
தஸ்ய	ஸரீரமானது
கர்மண் பாஸபாணாம்	கேட்டின் வரிசைகட்கு
ஸமும்	முதற்காரணம் (ஆகின்றது).

பக்கம் 279

யாவத்	எதுவரை
ந தீகாரஃ	நிவாரணஉபாயம்
ஸ்யாத்	இருக்கின்றதோ,
தாவத்	அதுவரை

வ்யாதிக்ரியாம்	நிவாரணச்செயலைச்
கர்தவ்யாய	செய்யவேண்டியது;
தத்ரவி	அப்படிச்செய்தும்
சமாதானஸ்யாதிகாரிண:	ஸமாதானத்தை அடையாதிருப்பவருக்குக்
சமாதேரபாவ:	கோபப்படாதிருப்பது
வ்யாதிக்ரியா	நிவாரணஉபாயம்.

முநி:	முனிவன்
விரதிர்ஹி:	விருத்தியடைந்த
ரோகாதிபி: சுவி	ரோகம்முதலியவற்றாலும்
வேதநம்	துக்கத்தை
ந ஜஹாதி	அடையமாட்டான்;
நதீஜலை:	ஆற்றுநீர்
பூரலை சுவி	எவ்வளவு அதிகமானாலும்
உபவேஷ்டாரம்	தோணியிலிருப்பவனுக்கு
கிம் க்ஷோபயந்தி ஹி	எந்த (மன)க் கலக்கம் உண்டாகும்?

பக்கம் 280

கஸ்ய	யாருக்கு
ஆபரணம்	ஆபரணம்
சரீரமநுகதம்	(அவர்) சரீரத்திற் சேர்ந்திருக்கின்ற
ந வா	தூளோ;
ஸ்தானம்	இருக்கை
சிலாயா: கிம்	கல்லினது ஸ்தலமோ,
சயநம்	படுக்கை
சகுடிலா உர்வீ	பரற்கல்லையுடைய பூமியோ,
கேவலிதம்	நன்றாக வைக்கப்பட்ட
கேஹம்	வீடு
ஜீவிதாம் ம்ருகா	புலிகளின் குகையோ,
தே	அந்த,
ஸ்வ ஸ்வீய விகல்ப வீத ஹ்ருதய:	'தான்' 'தனது' என்னும் வித்யாஸம் போகிய புத்தியுள்ளவர்களும்
தூட்ய தமோ ந்ருய:	அவிழ்ந்துபோன தமஸாகிய முடிச்சு உள்ளவர்களும்

ஜ்ஞாநயுக்தாः நன்ஞானமே தனமாயுள்ளவர்களும்
மோக்ஷத்தில் இச்சையுள்ளவர்களும் (ஆகிய)
நிஷ்காமாः ஆசையற்றவர்கள்,
நஃ நம்முடைய
மநாம்ஸி மனங்களைப்
வாநதாகே பரிசுத்தி செய்க.

பக்கம் 281

நாநா நரேந்த்ர முகுட ப்ரகடித விததி விஹா ஸ்ரீ விராஜ கரயுக்மஃ பல அரசர்களுடைய கிரீடங்களி லிருந்து நழுவிய (வந்த) விஸ்தார மான காந்தியினுடைய கொத் துக்களால் பொன்னிறமான திருவடியுள்ளவனை

யஃ யாவன்,
மாகதாதயஃ மாகதன்முதலிய தேவர்களையும்
வித்யாதராதயஃ வித்யாதரர்களையும்
ஸ்துதாவயதி (தன்பெயரைக்) கேட்கச்செய்பவ னாயே
ப்ரணத ஸுரகுடீரதி வணங்கிய கிரீடமுள்ளவராய்ச் (செய் தானை),

[யஃ எவன்]
ஸப்தாங்கராஜ்ய பத்து அங்க முள்ள
போகாந்
போகங்களை
ஸ்ரீமிஷ்ட்யதி அனுபவிப்பவனாகி,
தத்ரவைராக்யதஃ அவற்றின் விடுதலையில் ப்ரீதியுள்ளவ னாய்த்
தீக்ஷிதஃ தீக்ஷித்தவனாகி,
கர்மாநுபாவாத் கர்மத்தின் ப்ரபாவத்தால்
ப்ராப்த கேவலஜ்ஞாநஃ அடைந்த கேவலஞானமுள்ளவ னாகையால்,
ஸஃ அந்தப்
பூஜ்யஃ பூஜ்யனை
ஸஃ பகவாந் ப்ரவர்த்தித்தனை பகவந்திஜினன்
நஃ நம்முடைய
பகவாந்யை பகவந்தியின்பொருட்டு
ஸுவ்ரதாः இருக்க.

பக்கம் 294

சூஹவெ	யுத்தத்தில்
ஸிவதஸ் சஹஜ ஜாத சூவ்ரதः	(மேலிருந்து) வீழ்கின்ற அஸ்த்ரஸமூஹத்தாற் சூழப்பட்டவனும்
ஹரஸ் * தவநஉணொவஉ தந்ः	பிரகாசிக்கின்ற ஸூர்யமண்டலம் போன்ற ஸரீரமுள்ளவனும்
ஸிவம்ஹத்ய	ஸத்துருவினைக் கொன்று
த்ரிவர்ண சயிவः	மூன்றுகண்டங்களுக்கு அதிபதியும்
நரெந்த்ர மணி உளயி ரம்ஸித வஉ சரவிந்ः	அரசர்களுடைய ரத்னகிரீடங்கள் படுகின்ற தாமரைபோன்ற பாதமுள்ளவனும்
ஸுஹஸ் உதிः	அதிகமான புத்தியுடையவனும்
சநணவீயஸ் உதி விஸ்ருதः	அனந்தவீர்யனென்று பிரஸித்தனும் (ஆனவன்)
சிரம்	நெடுங்காலம்
வः	உங்களைக்
வாத	காப்பாற்றுக.

பக்கம் 311

யः வாஉஸு	எந்த மனிதன்
† உவகூ தவதः	உபகாரஞ்செய்தவனுக்குப்
ப்ரதி உவகாரம் வியாதத்ம	பிரதியுபகாரஞ் செய்வதற்கு
சவஉயஸ்ः ஸः	அஸமர்த்தனே அவன்,
மாணி நாம	குணமுள்ளவர்கட்கு (நற்குணத்தாருக்கு, நார் உள்ளவர்க்கு)
நிமஸ்ய வ்ருஹவः உவ	வாஸனையில்லாத பூப்போன்று
அித ஹஞ்ஞாவகூ ஸ்	மனத்திற்குச் சந்தாபத்தை உண்டு பண்ணுகின்றான்.

பக்கம் 314

ஸ்ரத்தெயி நாம	கிருஹஸ்த்தருக்கு
ஸ்ரத்தா	விஸ்வாஸம்
ஸக்திः	ஸக்தி
சமாஸ்ரயம்	லோபமின்மை
ஹக்தி	பக்தி
ஜ்ஞாநம்	ஞானம்

குறிப்பு:— * 'தவநஉணொவஉதந்ः' என்று பாடங் கொண்டு பொருள் எழுதப்பட்டது. † 'உவகூ தவதः வாம்ஹः' என்று பாடம்.

தயை
பொறுமை
என்று
ஸ்ரத்தைமுதலான ஏழுகுணங்கள்
சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

எல்லாஜகத்துக்கும்
மோக்ஷஸுகத்தைக் கொடுக்கின்ற
ஸ்ரேயஸ்கரமான வார்த்தைஎன்னும்
அமிருதத்தைக்
கொடுக்கின்ற
ஸர்வஜ்ஞனை பகவான் (ஜினன்)
வரங்கொடுப்பவன்
என்று
பண்டிதர்களால்
சொல்லப்படுகின்றன்.
வாங்குபவனுக்கும்
கொடுப்பவனுக்கும்
துக்கத்தை உண்டாக்குவதும்
மீண்டு மீண்டும்
ஆசையை உண்டாக்குவதும் ஆகிய
மாம்ஸம்முதலியவற்றை
அஜ்ஞானத்தால்
தானஞ்செய்கின்ற
எளிமையோடுகூடிய புத்தியுள்ளவன்
எந்தக்காரணத்தால்
உபகாரி யாவான் ?

பக்கம் 319

எவன் (முதலில்)
ஸ்ரீஷேணனென்னும் அரசனும்
அதன்பின்
போகபூமிஜனும்
முதல்ஸ்வர்க்கத்தில்
ஸ்ரீப்ரபனும்

ஈஷிததெஜ ஸுவ்ரஃ	(பிறகு) அமிததேஜன்என்னும் பெய ருள்ள
வம்ஃ	வித்யாதரனையும்
ஸுநதகஷ்ஷ	(பிறகு) ஆநதகல்பத்தில்
ஸுஜித்ரயஸ்ஸ உதிய	ஆதித்யஸுளன்என்னுந் தேவனையும்
ஸுஷீக	இருந்தானே,
ஸஃ	அந்த
ஈவஸாஜிதஃ உதி ஸாஃ	அபராஜிதன்என்னும் இராமன்
ஈஷ்வதெஜ்ரஃ	அச்யுதேந்திரனுகி
வ்யதிஃ	ப்ரஸித்தனுயிருக்கின்றன்.

[யஃ	எவன்]
வஜ்ராயுஃயஃ	வஜ்ராயுதனையும்
தது நு	அதன்பின்
சக்ரயுஃ பஹவ	சக்ரதரனையும் ஆனதே
[ஸஃ	அவன்]
மெருவெய வஸ்துதஷ்ஷ	ஏழாங் கிரைவேயகம் என்கிற
திவி	ஸ்வர்க்கத்தில்
ஈஹமிந்த்ரஃ பஹவ	அஹமிந்திரனுனன்:
[யஃ	எவன்]
ஈய	பிறகு
மெகரஃயஃ ராஜா	மேகரதன் என்னும் அரசனையும்
உஷ்வ்வதெ	ஸ்வர்க்கத்தில்
ஈஹமிந்த்ரஃ	அஹமிந்திரனையும்
சக்ரவர்த்தியாயும் ஆனதே,	
ஸஃ	அந்த
ஸாந்திஃ ஜிநவரஃ	ஸாந்திஎன்னும் ஜிநபதி
ஜயதாக	ஸர்வோத்க்ருஷ்டனையிருக்க.

யஃ	எவன்
வமவம்ஃ	முதலில்
கூஷிதிவதெஃ	அரசனுக்கு
ஈமிஷிதாகாஜ்ஜா	அநிந்திதைஎன்னும் மனைவியாகி
கு்ரவஷ்ட	உத்தரகுருவில்
ஸுயட்தாம்	ஆர்யத்தன்மையை
வ்யாஷ்ஃ	அடைந்தவனும்,

ஸுய	பிறகு
வைளயதெ	ஸௌதர்மகல்பத்தில்
விமலுப்ரஹ்	விமலப்ரபன்என்னுந் தேவனும்,
ஸுய	பிறகு
விஜயொராஜா	விஜயன்என்னும் அரசனும்,
சூநத சூவெ ஷிவி	ஆநதகல்பத்தில்
உணிஷுலூ உதி ஸுஹிஹிதஃ தீவ-ரோணஃ	மணிசூளன்என்னுந் தேவனும்,
ததஃ	பிறகு
ஸநதவீய-ஃ ஹரிஃ	அனந்தவீர்யனென்னும் வாஸுதெவ னும்,
சூதிதெ ஸ்ரூஹெ	மூதல்நரகத்தில்
நாரகஃ	நாரகனும்,
வமவதிஃ	வித்யாதரனும்,
[ததஃ	பிறகு]
தெவாதி நாதஃ	மேகஸ்வரனும்

ஸுய்ுதஜாம	அச்யுதகல்பத்தில் உற்பன்னமான
ஷ்ரீந்ரவதவீம்	ப்ரதீந்த்ரபதவியை
ஸம்ப்ராப்தஃ	அடைந்தவனும்,
ததஃ	பிறகு
ராஜா ஸஹஸ்ராய்ுயஃ	ஸஹஸ்ராயுதனென்னும் அரசனும்,
உவரிதெஷு தெ்ரவெயகெஷு சூதெ்ரதரெ	உபரிமக்ரைவேயகத்தில் மூதல்நிலை யில்
அஹமிந்ரதாம	அஹமிந்திரத்தன்மையை
ஸம்ப்ராதஃ	அடைந்தவனும்,
ததஃ	பிறகு
த்ரிபிஷ்டஃ ஸம்ஜ்ஞஃ	த்ருடரதன்என்னும் அரசனாய்ப்
ஜாதஃ	பிறந்தவனும்,
ஸர்வ-ரோ-ரஹிதள ஸுரஃ	ஸர்வார்த்தஸித்தியில் தேவனும்ஆகி யிருந்தானே
ஸஃ ஸுயம் ஷக்ராய்ுயஃ மணயஃ	அந்த இந்தச்சக்ராயுதன் என்னுங் கணதரன்
ஸநத்ஸுகீம் ஸ்ரியம்	நாசமில்லாத மோக்ஷஸ்ரீயை
நஃ	நமக்குக்
திஸ்யாத்	கொடுக்க.

பக்கம் 320

யः	எவன்
ஶ்ரீஜ்யம்	அதிகமாயிருக்கிற
ஶக்ரராஜ்யம்	சக்ரத்தால் ஸம்பாதித்த ராஜ்யத்தை
தூணம் இவ	த்ருணத்தைப்போல
விஜஹௌ	விட்டுவிட்டானே,
மாகதாதயோ	மாகதன் முதலியவர்களை
யோநமத்	வணங்குபடி செய்தானே,
நத ருணி முக்தயே	வணங்கியகிரீடமுள்ள
ஸாரஸ்வதாதித்யை: அதிவஹ்னி	ஸாரஸ்வதர்முதலான லௌகாந்திக தேவர்களால்
'அநாத	'நாதனில்லாதவனே (எல்லாருக்கும் நாதனே,)
ஸம்யக்தீர்த்தம்	நல்ல தருமோபதேசமாக ஜனதைப்
ப்ரவர்தயிதும்	பிரவர்த்திப்படுத்துவதற்கு
தவ	உனக்கு
ஸமய: காலஸ: அயம்	இந்தக்காலம் உசிதமானது:
ஜின'	(இதை) நீ அறிவாயாக'
உதி பௌர்யதீ	என்று அறிவுறுத்தப்பட்டவனுய்த்
தீக்ஷாம்	தீக்ஷையை
ஜைத்ர	அடைந்தானே,
ஸ:	அந்த
வீதராக:	ஆசையற்றவனுகிய
கருணாநாத:	குந்துநாதஸ்வாமி
நः	நம்முடைய
பூர்தயத்வஸுயை	பாவத்தின் கேட்டிற்காக
ஸவதாத்	இருக்க.

பக்கம் 322

யஸ்ய	யாவனுடைய
தேஜஜ்யோதிஷி	தேஜஸ்காந்தியில்
ஸகலஸுரஸார்த்தி ஸுரா: ஸுரேந்த்ரஸேவி	தேவேந்திரனேடுகூடிய தேவர்க ளெல்லாரும்
ந்ருபா:	மன்னராயினரோ,
ஜ்ஞானஜ்யோதிஷி	(யாவனுடைய) ஞானவொளியில்

வஜ்ரதத்தீ வஹிதம் நஹஂ ஸ
ஸவிஜ்ஜம்

ஜீவ புத்கல தர்ம அதர்ம காலம் என்
னும் பஞ்ச தத்துவஸஹிதமான
ஆகாஸமெல்லாம்

ஸஜ்ஜம்
யாஉ அயம்

மக்னமாயிற்றே,
அப்புதய நிஸ்ஸ்ரேயஸஸ்த்தானங்க
ளுள்ள

ஜுஜ்ஜீயாஉ உயஸ்ஸ

லக்ஷ்மீஸ்தானத்தைத் தரித்த
வனும்

வியத்த வித்தயஜ்ஜாஸ்ஸ

விஸ்தாரமான (அஜ்ஞான) அந்தகா
ரத்தைத் தவிர்த்தவனும்

அநந்தஜுணஸ்ஸ

அனந்தகுணங்களைத்தரித்தவனும்
ஆகிய

ஸஸ்ஸ
கும்ஜுஸ்ஸாமிஸ்ஸ
வஸ்ஸ

அந்தக்
குந்துஸ்வாமி
உங்கட்கு

ஹவாஜஹவ்வ வம்மாநம்

பிறப்பின்காஸத்திற்கு ஏற்ற மார்க்
கத்தைச்

கயத்தா

சொல்லுக.

பக்கம் 323

யஸ்ஸ
தெவெந்தாஸ்
நாநாஸ்துதிஸதவாஸ்

எவனுக்குத்
தேவேந்திரர்கள்
பலவகையான ஸ்தோத்ரத்தொகுதி
களால் ஸப்தஞ் செய்தவர்களாய்

வந்திஸமயம்

ஸ்துதிபாடகர்களின் தன்மையை

ஸுவஹாஸ்
தெஸவெந்தாஸ்
ஸொஸ ஸவந ஸவஜ வுஜ்ஜாஸ்

அடைந்தார்களோ,
பொற்பிரம்புள்ள
கல்ப பவன ஜ்யோதிஷ்க வ்யந்தர
தேவர்கள்

யஸ்ஸெஸ்ஸ ஆஸவாஸ்

எவனுடைய வீட்டுக்கு வாயிற்காவல
ரா யிருந்தார்களோ,

யஸ்ஸ
தாலுவொஷ்ட ஜிஹ்வா விஸந
விஸஸீ ஹாஸ்ஸா

யாவனுடைய
தாலு வாயிதழ் நாக்கு இவற்றின்
அசைவில்லாத பாஷை யானது

ஹவ்யாஸு
ஸத்தவ்வஸ்ஸ
வஸ்ஸ

பவ்யர்களைத்
திருப்திப்படுத்திற்றே,
அந்த,

லோகவாஸஃ — லோகத்துக்குப் பந்துவா யிருக்கிற வனும்

ஜ்ஞாந நிர்தூத கர்மா — ஞானத்தால் போக்கப்பட்ட கர்ம முள்ளவனும் (ஆன)

ராஜாநஃ — அரஜினபதி

நஃ — நமக்காக

தீர்காயுஷம் — நெடுங்காலம்

பவாயேதி — இருக்க.

பக்கம் 325

யேந — எவனுல்,

மோக்ஷலக்ஷ்மீம் தர்மசக்ரம் சாப்ஸ்யா — மோக்ஷலக்ஷ்மீயையும் தருமசக்ரத்தை யும் அடையும் விருப்பத்தினுல்

பூமண்டலம் ஜிதம் தேந சக்ரம் — பூமண்டலத்தை ஜயித்த அந்தச் சக்ரம்

குபேரவத் சக்ரம் இவ — குபேவன்சக்ரத்தைப்போல

த்யக்தம் — விட்டுவிடப்பட்டதோ,

ஸாம்ராஜ்ய லக்ஷ்மீஃ ச — இந்தராஜ்யலக்ஷ்மீயும்

வடபூர்விகா இவ — நீர் கொணரும் வேலைக்காரிபோல

[த்யக்தா — விடப்பட்டதோ,]

ஸஃ — அந்த

பூர்வ க்ருதாதர்ம ஸம்ஹ க்ருத் — பாபமாகிய முத்திருவின் முக்தியை அழித்தவனுன

ராஜா ஜிநவதிஃ — அரதீர்த்தகரன்

பக்திவிநம்ரைஃ நாகைஃ — பக்திவிநேஷத்தால் வணங்கியவரும்

ஸம்ஸாரபீருபிஃ — ஸம்ஸாரத்தை அஞ்சுபவரும்

ஸர்வஜீவாநாம் யோநிபிஃ — பவ்யஜீவன்களும் ஆகிய உள்களை

ஸதா — எப்பொழுதும்

பாயாத் — ரக்ஷிக்க

இதி — 'எனக்குச்

சக்ரவர்திதம் பவேத் — சக்ரவர்த்தித்வம் உண்டாகுக'

இதி — என்று

போகாநாம் ஸம்பந்தேந — போகங்களின் ஸம்பந்தத்தினுல் (நிதானஸல்யஞ் செய்ததனுல்,)

விஷேண க்ஷீரம் வா — விஷத்தினுல் பால்கெடுதல்போல

தேந நிதாநேந — அந்த (நிதானஸல்ய) மநஸ்ஸினுல்

தபஃ தூஷிதம் — தவம் தூஷிதம் (ஆயிற்று.)

பக்கம் 327

தவ கௌமாரப்ரஹ்மசாரித்வம்	உன்னுடைய குமாரபருவத்துப் பிரமசாரித்வம்
யுக்தி விஹீனே	யுக்தத்திற்காய் (இருக்கின்றது):
யுக்தானுபாதிநஃ பும்ஸஃ	யுக்தானத்தைக் கெடுத்தவனை புருஷனுக்கு
நரகாத் விநா	நரகத்தைத் தவிர,
மதிஃ கா	கதி யாது ?

பக்கம் 333

கோடிஃ	கொடியவன்
ஸ்வ பூர்வஜன்ம வடிவினே	தனது பூர்வஜன்மத்து வடிவினை
தஸ்மை	அவனுக்கு
ப்ரகடீக்ருத்ய	வெளிப்படுத்தி.
உபதேஶம்	தீயசொல்லியும் (வசைமொழியையும்)
வைரஸ்ய ஸம்பந்தம் ச	வைரத்தின் ஸம்பந்தத்தையுஞ்
உக்த்வா	சொல்லி,
தீர்த்தயாத்ரா வ்யாஜேன	சித்ரவதஞ் செய்தான்.

அஸஹ்ய தவோ வியாயீ	அஸஹ்யமான தவஞ் செய்த
ஸுபாலராட்	பூபாலராஜன்
உத்தி ஸுக்ரே	மஹாஸுக்ரகல்பத்தில்
ஷோடஶ ஸாகரோபமாயுஃ ஸுரவகே	பதினாறு ஸாகரோபமஆயுஸ்ஸள்ளவனாய்த் தோன்றினன் ;
தத்தஃ	அங்கிருந்து
ச்யுத்வா	நழுவினவனாகி
சக்ரவர்தி ச ஜாதஃ	ஸகலசக்ரவர்த்தியும்
ராம ஸுதஸ்ய	இந்திரராம ஸ்வேதராமர்என்பவரைக் கொன்றவனும் ஆன
ஸௌமனஸஃ	ஸௌமனஸனாகி,
நரகாதிபத்யம்	நரகாதிபத்யத்தை
ஜகாம	அடைந்தான்.

பக்கம் 334

ஸ்ரீ நந்திஷேண ஹயக்ரீவ	ஸ்ரீநந்திஷேணபலபத்ரனும்,
நிஸும்ஹ ஸூரஃ	நிஸும்பனுடையஸத்துருவும்
த்ரிகண்ட சக்ரவர்த்தி	த்ரிகண்ட சக்ரவர்த்திகளுள்
ஷஷ்டஃ	ஆறுமவனுமான
ஸஃ புண்டரீகஃ ச	அந்தப் புண்டரீகனும்,
தத் தீயஜந்மனி	(முதலில்) மூன்றும் ஜன்மத்தில்
ராஜகுலே ஜாதஃ	அரசகுமாரராய்ப் பிறந்தார்கள்;
பஶ்சாத்	பின்
ப்ராப்த பூர்வதஃ	ப்ரதமகல்பத்தை அடைந்த
புராண தேவதாஃ	தேவர்கள் ஆயினர்.

பக்கம் 335

யஸ்ய	யாவனுடைய
ஜநந்யா	தாயினுல்
புத்ரே	கனவில்
மஹாபுருஷ உபாஸ்ய பூர்வா	யானை எருது ஸிம்ஹம் முதலியவை
த்ருஷ்டாஃ	பார்க்கப்பட்டனவோ,
யஸ்ய	யாவனுடைய
ஜந்மாரண்யே	ஜன்மபாரத்தால்
நாகநாதாஃ	தேவர்களுடைய
ஸ்வயம்வராதிஃ	தலைகள்
ஸ்வயம்	தம் ஸ்வாதீனமில்லாமலே
ஸ்வநதாஃ	வணங்கினவோ,
யஸ்ய கர்ணௌ	யாவனுடைய காதுகள்
ஸ்வபிதா ஸ்வபி	குத்தப்படாமலிருப்பினும்
விநிஹித மணிபிஃ	பதித்த ரத்னங்களுடைய
குண்டல முகுடை	குண்டலம் முதலியவற்றுல்
ஸுஷ்டிதௌ	அலங்கரிக்கப்பட்டனவோ,
தம்	அந்த,
நிரஸ்த ஸமஃ	விடப்பட்ட ஸம்ஸாரத்துக்க முள்ள வனும்
ஸுதநுதம்	பிராணிகட்குக் கண்போன்றவனும் ஆன
ஹரிம்	மல்லிநாதனை,
அஹம்	நான்
ஸரணம் அவாஷ்டஃ அஸ்மி	சரணமடைந்தவனு யிருக்கிறேன்.

பக்கம் 337

ஹா வீதராகதா வீ்ரதிஃ கூ தஃ அந்த வீதராகத்தில் இருந்த ப்ரீதி எங்கே ?

தத் ஜாதிஃ வஃ உஹிஹா ய கூ தஃ அதனால் உண்டான அந்த மஹிமையும் எங்கே ?

ஸ்த்ரீணாம் ஸ்த்புருஷர்கட்கு

லஜ்ஜாயா உண்டுபண்ணுகின்ற

ஸயம் விவாஹஃ கூ தஃ இந்த விவாஹம் எங்கே ?

இதுவெல்லாம்

விவேகமில்லாத ஜனங்களால்

இப்பொழுது செய்யப்பட்ட

நடிப்பு என்று

நிந்திப்பவனால்

அவன்

நிர்வேகத்தை யடைந்து

பரிநிஷ்க்ரமணத்தில் உத்யுக்தனானன்.

தீர்த்தங்கரருள்ளும்

சிலருக்கே

இப்படிப்பட்ட அறிவு உண்டாயிற்று.

பெரியவர்கட்கும்

குமாரப்பருவத்தில்

விஷயஸுகத்தை விட்டுவிடுவது

கஷ்டம் (ஆகின்றது)

பக்கம் 339

யஃ யாவன்

ஸகலைஃ குணைஃ ஸமஸ்த குணங்களால்

வ்யாப்தஃ வ்யாப்தனானோ,

யம் யாவனை

நமித ஸுரஸுந்தரீ நமஸ்கரிக்கும்படி செய்யப்பட்ட எல்லா வுலகங்களையுமுடைய முனிவர்கள்

நமந்தி நமஸ்கரிக்கின்றார்களோ,

யதஃ யாவனால்

விஷ்ணுக்ஷ உரு வதூ	முக்தியின் பெரு நெறி
ஶிஷ்டம்	ஸாஸிக்கப்பட்டதோ,
ஸஃ	அந்த
சுஸ்ருஷு உர்வீஃ	ஸல்யரஹிதனை மல்லிநாதஸ்வாமி
ஶ்ரீயம்	செல்வத்தைக்
திஶது	கொடுக்க.

வைஶ்ரவணஃ யாமுனீஸ்வராஃ சுஜநி	(முதலில்) வைஸ்ரவணன்என்னும் அரசனுப்பிறந்தான்,
வாநஃ	மீண்டு
சுநாதிர நாம்நி ஸவராஜிதெ	அபராஜிதம்என்னும் அநுத்தரவிமானத்தில் (அஹமிந்திரனனன்).
ஜித சுவிது தொஹ வது உஹா ரிவாஃ	ஸமஸ்த மோஹம்என்னுந் துஷ்டனை மஹாஸத்துருவினை வென்ற வனுகிய
சுவள	இந்த
உர்வீஃ	மல்லிநாதஸ்வாமி
சுதாது வாவம்	ஒப்பில்லாத ஸுகத்தை
திஶது	கொடுக்க

பக்கம் 340

யஃ	யாவன்
பூயஃ	முதலில்
பூஜாவாது நாஉ ராஜா சுஜநி	ப்ரஜாபாலன்என்னும் பெயருடைய ராஜனுப்பிறந்தானே
ஸமித சுரணவ்ரதிரா	(பின்) இந்த்ரியவியாபாரங்களை அடக்கியதனால்
பூண சுவ்வ்ரஃ சுஹஸ்ர	இறுதியான அச்யுதகல்பத்தில் தேவேந்திரனனனே,
வகது ஹர்த நாயஃ	(அங்கிருந்து வந்து) ஸகல பரத க்ஷேத்ரத்துக்கு அதிபனும்
ஸஃணஃ வஃ வஃ	ஸுகத்துக்கு ஸ்தானம்ஆன பத்ம சக்ரேஸ்வரனும் (ஆகி),
வர்உவஃ சுவாவஸ	பரமபதம் அடைந்தானே,
ஸஃ	அவன்
நஃ	நமக்கு

சுத்தம்	நிர்மலமான
ஸுகம்	ஸுகத்தைச்
கரோது	செய்க.

பக்கம் 342

தௌ	அவரிருவரும்
ஸாகேதவாஸிநௌ	அயோத்யாபுரியில்
ஜநிதௌ நரவரோத்தமௌ	பிரஸித்தமான அரசகுமாரர்களாய்ப்
ஜாதௌ	பிறந்தார்கள் ;
தீக்ஷாம்	(பின்) தீக்ஷையைப்
ஸம்ப்ராப்ய	பெற்றுத்
ப்ரணிஹிதமநஸௌ	திடமான மனமுள்ளவராகி
ப்ராந்தே	முடிவில்
ஸௌயம்பூகுவே	ஸௌதர்மகல்பத்தில்
தேவஸ்தாநம்	தேவத்தன்மையை
ப்ராபதாம்	அடைந்தார்கள் ;
வாராணஸ்யாம்	(பின்) வாராணஸீநகரில்
வாராணகுலதிலகௌ	புருவமிஸத்திலகரான
நந்திமித்ரஸ் ச தத்தஸ் ஸாஹ்வயதாம்	நந்திமித்ரனும் தத்தனும் ஆஞர்கள்;
ஸஸௌ	இந்தத்
தத்தஸ்	தத்தன்
ஸப்தமீம் பூமிம்	ஏழாம் பூமியை (நரகத்தை)
ஸமதமத்	அடைந்தான்;
ஸவஸ் ஸவி	மற்றவனும் (நந்திமித்ரனும்)
கைவல்ய லக்ஷ்மீம்	மோக்ஷ லக்ஷ்மியை
ஸுவ	அடைந்தான்.

ஸஜீர	மந்திரியும்
சிரம்	நெடுங்காலம்
ஜநந வாரிநிதௌ	பிறவிக்கடலில்
ஹ்ரியவா	சுழன்று,
வபூவ	பின்
ஸுரேந்த்ர உதி நாமயஸ் வமெஸ	பலீந்த்ரன்னென்னும் பெயருள்ள வித்யாதரன் (ஆகி),
தத்தாக்	தத்தனுல்
ஸவாப்தமரணம்	மரணத்தை யடைந்தவனுய்,

ஊரஜம் நரகம்	தீமையை முடிவாகவுடைய நரகத்தை
வூவஸ்	அடைந்தான்
தத:	அதனால்,
அநுவேலவொரம்	கட்டப்பட்ட வைரத்தை
வரிஹரஜா	விடுக.

பக்கம் 343

யஸ்ய	யாவனுடைய
ஸாஷஸ் உயா கம்பம்	ப்ரகாசமான தையினை அங்கமாக வுடைய
வசநம்	சொல்
ஓஜஷ உஷ்ணாம்	(நாம்) பார்த்ததற்கும் விரும்பியதற் கும்
விரஜம் நஹவதி	வேற்றுமையாதல் இல்லையோ,
யஸ்ய	யாவனுக்கு
வூஷ உந்ரியவேஷி	ஸ்பஷ்டமான இந்த்ரிய முள்ள தன்மையிருப்பினும்
அதிசயஜ்ஞதய:	விசேஷமான புத்தியுள்ளவர்கள்
[தஸ்ய] ஜ்ஞாநம்	[அவனுடைய] ஞானத்தை
அதீந்ரியம்	இந்திரியத்தைக் கடந்திருப்பதாகச்
சூஹ்ரு:	சொல்லுகின்றார்களோ,
ய:	யாவனே
அகோப:	கோபமில்லாதவனும்
வீதராக:	ராகமற்றவனும்
விஹய அவி	பயமில்லாதவனும் ஆயினும்
நிஸ்ஸ்ரு ஹ்மிஷா உபதிஷ்டம்	ஸஸ்த்ரகாரியமில்லாமலே (ஸ்வாபா விகமாக அமைந்திருக்கின்ற) குண் டலம் முதலிய ஆபரணங்களை யுடைய வுருவினைகச்
சூஹ்ரு:	சொல்லுகின்றார்களோ;
தம்	அந்த,
தி வாரஹரம்	த்ரிபுரத்தை நாசஞ்செய்தவனுமிய
விம்சம் ஜிநேந்த்ரம்	இருபதாம் ஜினேஸ்வரனை
அஹம்	நான்
வ அஜலி:	கைகூப்பினவனாய்
வூவந்தே	வணங்குகின்றேன்,

பக்கம் 345

யஃ	யாவன்
பூர்வே	முதலில்
ஹரிவர்மாநாம நரபதிஃ ஸுஸ்ரீக	ஹரிவர்மனென்னும் அரசனாய் இருந்தானோ,
தபஃ ப்ராப்ய	(பின்) தவத்தை அடைந்து
பஹுபாபயுதஃ	அனேக பாவனை யுள்ளவனாகி
நாம ஸத்ர்யஃ பஸுர்வாபு	இறுதியான தீர்த்தங்கரநாமகர்மத்தைப் பந்தித்தவனாய்
ஸுபவித்ரே ம்ருதிஃ	பவித்ரமான மரணமுள்ளவனாகி
ப்ராணதைஃ ஸஹவஸ	ப்ராணதகல்பேந்திர னானே
ஸஞ்சாத பூர்வகா	அங்கிருந்து நழுவி
ஹரிவம்ஸாக்யோ ஸஞ்ஜ ஜாதஃ	ஹரிவம்ஸமென்னும் ஆகாஸத்திற்கு நிர்மலனாய சந்திரனாகிய
முநிஸுவ்ரதஜிநஃ ஸம்பூதா	முநிஸுவ்ரதஜினனாகி,
ஸவ்யகாஸுதீம	பவ்யராகிய குழுதமலரை
விகஸயத	விரியச்செய்தானோ,
ஸஃ	அப்படிப்பட்ட முநிஸுவ்ரதஜினன்
நஃ	நமக்கு
முக்தீம்	ஸம்பத்தைக்
தாதிஸ்யாத	கொடுக்க.

பக்கம் 365

வேத விதாம்	வேதத்தை அறிந்தவர்களால்
அஹிம்ஸா உக்தா	அஹிம்ஸை சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது ;
வேதஃ	வேதம்
ப்ரமாத்ருபிஃ ப்ரவிதஃ	பிரமத்தால் சொல்லப்பட்டது ;*
கல்பவல்லி இவ	(அஹிம்ஸை) கல்பவல்லி போலவும்
தாதா இவ	தாயைப் போலவும்
ஸகீ இவ	ஸகியைப் போலவும்
ஜகதே * ஹிதா	உலகத்துக்கு ஹிதமானது.

---

* 'ஹிதஃ' என்று பாடமானால் அது, வேதத்திற்குப் பயனிலையாகும்.

பக்கம் 405

யஷ்ய விஹாரே	எவனுடைய விஹாரத்தில்,
சவிரமெஷ:	நிரந்தரமான
தெய்வதாத்யபலிபிஹி:	தேவவாத்யங்களின் த்வனியினாலும்
யஜ்ஞ சக்ரேண ச	தருமசக்ரத்தினாலும்
ஹாஸ்யம் [சுவரி]	ஸாந்நித்ய மூண்டோ,
தெஹாஜா:	ஸரீரிகள்
திஷாமந்த சுவி	திக்குக்களின் பாகங்களிலிருந்தும்
ஹ்ருத யஷ்ட உருச் கெத்ர தாரா வ ஜெந	ஸ்பஷ்டமான வெளியவாய் அசைகின்ற கொடியமாலைகளின் ஸமூஹத் தோடு
உவெத்ய	வந்து
[யம்	யாவனை]
சூதெநர:	வணங்கினார்களோ ;
ஆத்ய-பீயர:	எதிர்கொண்டார்களோ ;
ஆஸநம்	ஸந்தோஷத்தை
உவாயர:	அடைந்தார்களோ ;
வ்ருத்தி ஹாவம் ச	ஆஸக்தியையும்
ஹெஜர:	அடைந்தார்களோ ;
ஸ:	அப்படிப்பட்ட
ஆஜ்ய கீதி:	அதிக கீர்த்தியுடைய
நமிநாதஜிஹி	நமிநாதஸ்வாமி
வ:	உங்களைக்
வாது	காப்பாற்றுக.

பக்கம் 412

நமித ஸ ஸுர ஸுரவதி:	அமரரோடுகூடி நமஸ்கரித்த தேவேந்திரனை யுடையவனும்
வதக் ஷாரர:	வீசப்பட்ட சாமரையுள்ளவனும்
ஹரி ஸ ஸுர விஹ ஸுர ஜித வாஷ்வ்ருஷி உத்கர:	சூழ்ந்துதிரியும் வண்டுகளின் விநோத சேஷ்டையினால் சூழப்பட்டபுஷ்பவ்ருஷ்டி ஸமூஹத்தையுடையவனும் ஆன
நமி: ஜிநர:	நமிநாதஸ்வாமி
ஸரணாரவிந்த ஸகரந்த வம்வாயி நாம விநேய ஸுர வாயி நாம	தனது சரணகமலத்தின் மகரந்தத்தை நன்கு பருகுகின்ற பவ்யஸிஷ்யர்களென்னும் வண்டுகட்கு

சுவிரதः	இடைவிடாததான
உக்ர	விசேஷமான
தக்ஷிண	திருப்தியைச்
கரோத	செய்க.

பக்கம் 414

யஸ்ய)	யாவனுடைய
சுபக்ஷ சுவர்மணி	சங்கு முழக்கிய காலத்தில்
உபேந்திரः	மதுஸூதனன் (வாசுதேவன்)
சய உத்தண சஸிः	உறையிலிருந்து பாதி வெளிப்பட்ட கத்தி யுடையவனனனே,
வளயகோடாநி சவ தநு	அரண்மனையின் உச்சிகள் உடைந்து வீழ்ந்தனவோ,
பீதகாஜாः	பயப்பட்ட மனிஷியர்
காஜாந	கணவர்களைத்
சூதிம்ஹந	தழுவினர்களோ,
யத்ணிः	பூமி
உத்யத	சலித்ததோ,
சமாः	குலபர்வதங்கள்
ஹெத்ம சுவந உவ	உடைந்துபோயின என் னும் படி (ஆயினவோ),
வடுத்த சுரிணः	விசேஷமதமுள்ள யானைகள்
ஹ்ராம தாः	ப்ராந்தி யடைந்தனவாகி
ஸ்தம்ஹாந	கட்டுத்தறிகளை
சுஹஸ்தந	முறித்தனவோ,
வாத்ரொத்ராः	தேவேந்திரரோடு கூடியவர்கள்
பூரணத	வணங்கினர்களோ,
வः	அப்படிப்பட்ட
ம்ஹம்ஸः நெமிः	ப்ரபுவாகிய நேமிஸ்வாமி
வः	உங்களுடைய
விவர்தநெயவெ	அதிக நன்மைக்காக
ஹவத	இருக்க.

பக்கம் 479

சுவள நாதः	இந்தத் தரணேந்திரன்
ஜ்வாலா யுத்த ஹூம்ஹாந	எரி, புகை, தழற்பொறி இவைகளை

சுநவாதம் — எப்பொழுதும்
உதிரவு — எறிபவனையும்
கொணீம உதீரு — பூமியைப் பிளந்து
மணஉணிகிரமெனை — படங்களிலுள்ள மணிகளின் ஒளியினால்
திதிவிஹாமாரு — திக்கினிடங்களை
தெரிதபரு — பிரகாசிக்கும்படி செய்பவனையும்
நிஸ்வரவரு ய — மூச்சுவிடுபவனையும்
ஹொரஉதெணை — படமாகிய குடையினால்
யம — எவனை
வவெ — மூடினானே,
தம — அப்படிப்பட்ட
சுவஹத — நீக்கப்பட்ட
உஹாகெ ாய தெதி உவஹரம் — பெருங்கோபமுள்ள ராகூஸனுடைய பீடை யுடையவனும்
விதிதிர — அஜ்ஞானமில்லாத
விஹரமதி — பிரகாசிக்கின்ற
கெவலஜ்ஞாந நெதரம — கேவலஞானமென்னுங் கண்ணுள்ளவனுமான
வாரூடநாயம — பார்ச்வநாதஸ்வாமியை
வதெ — வணங்குகின்றேன்.

பக்கம் 483

ஜிநெ ரவரு சுரயாரு — ஜினேஸ்வரஞலயங்களையும்
தவரு வுதிதாஃ ய — அவனுடைய ப்ரதிமைகளையும்
வவஸ்தாம — நன்றுகப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவருக்கு
ஸாஹ சுஹிவஹரஸ்ஸ வுகதஸ்ஸ — ஸாபவிசாரத்தின் உத்க்ருஷ்டம் (உத்க்ருஷ்டமான ஸாபவிசாரம்)
ஹவெதி — உண்டாகும்.
தயா — அப்படி
சுநுதஃ ந — மற்றையவற்றால் உண்டாகாது.

காரணஜவஹாஸியுாதி — பாஹ்ய ஆப்யந்தரரூபமான உபயகாரண ஸாந்நித்யத்தினால்
வவஸ்காடஸ் வதுாவஃ — ஸமஸ்த கார்யங்களின் உற்பத்தி [ஆகின்றது.]

தஹ்ராஸ் அதனால்
தஸ் அந்த ஜினசைத்யம்
ஹாயுஷ நன்றாக
வ்ருண்யுகாரண காரணம் புண்யகாரணத்திற்குக் கார ணமென்று
விஜ்ஞேயம் அறியவேண்டுவது.

பக்கம் 489

ஸுரேந்த்ராஃ தேவேந்திரர்
கர்தநிர்வாண கல்யாணாஃ நிர்வாணகல்யாணமஹோத்ஸவத்தைச் செய்தவர்களாய்
தம் அந்த ஸ்வாமியை
வவந்திரே வணங்கினர்கள்.
வயம் ஐ நாமும்
வநம் இவனை (இந்த ஸ்வாமியை)
ஸுஷ்டுரைஃ ஸ்துதைஃ நல்ல குணங்களால்,
நந்திதும் மகிழ்ச்சி யடைதற்காக
வந்தாமஹை வந்திக்கின்றோம்.

யஃ யாவன்
பூர்வம் முதலில்
ஸுரஸைலே ஜாதஃ மருபூதியாய்ப் பிறந்தானே
ஸ்தத பின்
ஸுரேந்த்ரயுதஃ தேவேந்திரனாலும்
ஸஹஸ்ராரகல்பஜஃ தேவஃ ஸஹஸ்ராரகல்பத்தில் ஜனித்த தேவனும்
வித்யாதரேந்த்ரஃ வித்யாதரனும்
அச்யுதேஜஃ அச்யுதகல்பத்தில் ஜனித்ததேவனும்
க்ஷிதிபூதாம் வரிஃ அரசர்கட்கு ஸ்வாமியான வஜ்ரநாபி சக்ரவர்த்தியும்
மத்யமக்ரைவேயகே மத்யமவிமானத்தில் அஹமிந்திரதேவனும்
நரவரகுணைஃ அரசகுணங்களால்
ஸுநந்தநாக்ய ஆனந்தன் என்பவனும்
ஸுநந்தே தேவேந்த்ரஃ ஆனதகல்பத்தில் தேவேந்திரனும்
ஆனமே

ஸஃ	அந்த
ஹத வாதி ஸம்ஹதிஃ	காதிகர்மஸமூஹத்தை நாஸஞ்செய்த
வாஷ்வநாதஸ்வாமி	பார்ஸ்வநாதஸ்வாமி
ஸுஹாஸு	நம்மை
ஸவ தா	ரக்ஷிக்க.

கமடஃ	கமடன்
கூக்கூட வவ்ருஃ	(முறையே) கோழிப்பாம்பும்
வஜ்ஜ ஹ ஜஃ	ஐந்தாம்நரகத்திற் பிறந்தவனும்
ஸஹிஃ	பாம்பும்
ஸய	பின்
நரகெ (ஸஹவஸ்)	நரகத்தில் ஆனன்.
வ்யாலஃ	(பின்) வேடனும்
ஸலொமஃ	கீழே (நரகம்) சென்றவனும்
ஸிம்ஹஃ	ஸிம்ஹமும்
நரகீ	நாரகியும்
நரவஃ	அரசனும்
ஸ நா	பின்
ஸம்வரஃ திவிஜஃ	ஸம்பரன்என்னுந் தேவனும்
[ஸஹவஸ்	ஆனன்.]

பக்கம் 490

யெ	யாவர்
ஹெதுஜெதவொஸ்	இரண்டு ஹேதுக்களின் பலத்தால்
உத்பண்ண ஸுஉவஸஃ	தோன்றிய நல்ல (ஞானக்) கண் ணுள்ளவரும்
ஸவ்வம் ஸஹாஃ	எல்லாவற்றையும் பொறுப்பவரும்
ஸவ்வஸஃ ஸம்மம் தியக்கா	எல்லாவற்றிலுமுள்ள பற்றுதலை விட்டு
ஸஜஹ ஸுஜுத்தவாஃ	எப்பொழுதும் நல்ல ஸாஸ்த்ராப் யாசத்தில் விருப்பமுள்ளவரும் (ஆகி)
ஸாகூம் உநஃ	இந்திரியத்தோடு கூடிய மனஸை
ஸம்யமெ	அடக்கி
வெவ	தங்கட்டு ஸம்பந்தப்பட்ட
ஸமிநஃ	ஸமித்தர்களையும்

சுத்தமாயிருக்கிற
தம்மைத்
தாமாகவே
த்யானித்து,
எல்லாக்கருமங்களையும் நாமஞ் செய்து
ஸத்துவத்தால் அதிகமாயிருக்கிற குணங்களால்
ப்ரகாசிக்கின்றார்களோ,
அந்த
ஸித்தர்கள்
என்னுள்
ப்ரகாசிக்க.

யாவன்
(மரத்தை) ஏறுபவனையும்
(க்ரீடையில்) அழுந்தியமனமுடையவனாய்
ஸீக்ரமாக இறங்குமவனையும்
(உடன் விளையாடுமவரை) வஞ்சிப்பவனையும்
மனோஹரமாக
ஓடுமவனையும்
விளையாட்டாகச் சிரிப்பவனையும்
அடிக்கடி
பெரியவாகிய கிளைகளின் நுனிகளில் தொங்குதலைச் செய்பவனையும்
அறியாத பிள்ளைகளை
அச்சுறுத்துமவனையும்
உண்டாகிய கலஹங்களைத்
தடுப்பவனையும்
ரக்ஷிப்பவனையும்
பிறரை ஜயித்தவனையும் ஆகி,
அரசகுமாரர்களோடு
மரத்தில்
விளையாட்டைச்

செய்தானே,
அந்த
'ஸந்மதி' என்னும் பெயருடைய
வர்த்தமானஸ்வாமி
நம்முடைய
ஐஸ்வர்யத்துக்காக
இருக்க.

பக்கம் 498

ஸர்வோத்க்ருஷ்டனான யாவனுடைய
ஜன்மாபிஷேகத்தில்
நாசித்துவாரத்தின் உள்ளே சேர்ந்த
ஜலத்துளிகளால்
மேற் கிளம்பிய பயங்கர த்வனியுள்ள
தும்மலின் காற்றினது வன்மையி
னல் தூண்டப்பட்ட
நிஸ்வாஸவாயுக்களால்
இந்திரர்கள்
ஜீர்ணமான புல்போன்று
தூரத்தில்
வீழ்ந்தார்களோ,
அதிகமாய்
வியப்படைந்தார்களோ,
வைக்கமடைந்தார்களோ,
சிரிப்பினையும் அடைந்தார்களோ,
அப்படிப்பட்ட
ஸந்மதிஸ்வாமி
நம்முடைய
ஐஸ்வர்யத்துக்காக
இருக்க.

பக்கம் 499

நாக்கு நீட்டுதலைச்
செய்யுமவனும்
புகையினால் புகைநிறத்தையுடைய
விளக்கமாயிருக்கின்ற தழற்பொறி
களைக்

உஉஅ	காலுமவனும்
ஜாலாஹிஃ	ஜ்வாலைகளால்
சூஸாஃ	திக்குக்களைச்
ஹஹி தவ தீஃ உவ	சிரிப்புடையனபோலச்
கரவ-ஆ	செய்யுமவனும்
ஹீஷணம்	பயங்கரமாக
நிஸ்வஅ உ	நிஸ்வாஸம்விடுபவனும் ஆன
ஹணீந்ரஃ	நாகேந்திரன்
ஸ்புடி தஉணி	உடைந்துபோன மணிகளையுடைய
ஹணாஉஜ்ஜ சூஸ்ஸார வலிவ-ம்	மண்டலாகாரமாய் விரித்திருக்கிற படம் முன்னுக இருக்கும்படி
யெந	யாவனுல்
சுகுராஜ்ஞாஃ	ஆக்ரமிக்கப்பட்டானே,
ஸஃ	அவன்
தெவெந	(அந்தத்) தேவனுல்
கூத விந-த உஹாவீரஃ உதி	செய்யப்பட்ட ஸ்லோக்யமான மஹா வீரன் என்று
சுத்தீநாஉ	அடைந்த பெயருள்ளஜினன்
யுஷ்மாந	உங்களைக்
ஸவ்வாஸு	காப்பாற்றுக.

பக்கம் 500

யாவந	ஓடிக்கொண்டிருப்பவனுயும்
திஷ்டந	நின்றுகொண்டிருப்பவனும்
கெராயஹாஜாம ஹணி நாம	கோப மடைந்த பாம்புகளுடைய
கரணம் உவ	ஸமூகத்தைப் போல
நிஸ்வஅந	மூச்சு விடுபவனுயும்
ரொது ஸஹி தாரெ நெதூ	வட்டமாய்ச் சுழல்கின்ற விழியை யுடைய கண்களைப்
லூ-ரஸ்	பிரகாசிப்பிப்பவனுயும்
ஹீஷணைஃ ஹ ஸவிஹம்மெஃ	பயங்கரமான நெறிந்த புருவங்களால்
ஸவிரஉயந	ஒழியாமலிருப்பவனுயும்
ஸஹஹெஃ வாஉ நாவெஃ	ஸஹிக்கமுடியாத பாதவிந்யாஸங் களால்
ஹ-வம் ஸவி	பூமியையும்
உலயந	சலிக்கும்படி செய்பவனுயும்

நிமந்த சூயாதி ஜிஹ்மா கூவந்து	நாக்கை வெளியே நீளமாக நீட்டி யிருப்புவனுயும்
வ்யாகுவன்ன்	விவரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற
உச்சை:	நீண்ட
அநபிஜதகயுத்	இஷ்டமில்லாத கதைகளுள்ளவனுயும்
அட்ட ஹாஸம் விஹ்ரன்	சத்தத்தோடுகூடிய சிரிப்பைச் செய் பவனுயும்

பக்கம் 501

யத் ஸம்ஹ:	எந்த சிவன்
விக்ரியாயை	சித்தத்தை விகாரப்படுத்துதற்காக
நாநாஹெதாவ	பலபேதங்களுள்ளவரும்
விகுர்தி முபாவ	விகாரமான புத்தியும் குணங்களும் உள்ளவரும் (ஆன)
விதாவ	பண்டிதர்களை
ப்ரெரயாவ	ப்ரேரித்தவனுயும்
ப்ரகர்ஷம் அம்ஸம் விஹ்ரன்	மிக உயர்ந்த உடம்பைத் தரித்தவ னுயும் (ஆகி)
யொகிநம் யம்	ப்ரதிமாயோகத்திலிருக்கிற எந்த ஜினனை
வரதாயை:	ஸமாதியிலிருந்து
அசயிதும் சக்ய	அசைப்பதற்கும் (முடியாமல்)
நமஸ்யா	வணங்கித்
ஸ்துத்யா ச	துதித்தும்
ஸ்திரம்	ஸ்திரமாயும்
ப்ரதீதம்	பிரஸித்தமாயு மிருக்கின்ற
உதித ஸஹாவீர நாம	உண்டாய மஹாவீரன்என்னும் பெயரைச்
அகர்த்	செய்தானே,
அஸ்	அந்தத்
தீர:	தீரனுகிய
வர்தமாந ஜிந:	வர்த்தமானஜினன்
விநமதாம்	நமஸ்கரிக்கின்ற
வ:	உங்களுடைய
ஹிதை	ஸம்பத்துக்காக
அவது	இருக்க.

பக்கம் 510

உதிஷ்ட	அறிஞனே,
தத:	அதனால்,
த்வம்	நீ
தைவநிபந்தனமாயுள்ள மூடத்தனத்தை விட்டு	
தபோதாந சூதி கர்மபி:	தவம் தானம் முதலிய கர்மங்களால்
ஸ்ரேய: ஸமாதத்தும்	ஸ்ரேயஸ்ஸை அடைதற்காக
யத்நம்	முயற்சி செய்.

பக்கம் 518

க்ரோதாத்	கோபத்தினால்
மித்ரம்	நண்பன்
அரி:	பகைவன் (ஆகின்றான்;)
ததா	அப்படியே
க்ரோதாத்	கோபத்தினால்
பர ஹிதம் ய	பிறருக்கு இதஞ்செய்வதும்
பஹி: ஸ்ரவதி	புறம்பே தள்ளப்படுகினறது;
க்ரோதாத்	கோபத்தினால்
உதார்ய தபஸாம் க்ஷணம் நச்யதி	அதிகத்ரவியம் போய்விடுகின்றது;
க்ரோதாத்	கோபத்தினால்
ஸ்வதேஹ த்வேஷீ	தன்னுடைய உடம்பின் நாசம் உண்டாகின்றது;
க்ரோதாத்	கோபத்தினால்
ப்ராஹ்மணதேஜ:	ப்ராஹ்மணனுக்குச் சமமான
புத்ரை: கலத்ரை: ஸஹ	புத்திரர்களோடும் மனைவியோடும்
மரணம் உபைதி	மரணத்தை அடைகின்றான்,
தஸ்மாத்	அந்தக் காரணத்தால்
தம்	அதை [கோபத்தை]
க்ருதீ	அறிஞன்
ஸ்ரேயஸே	நன்மைக்காக
விஷ ஸம்ஸ்ருஷ்டம் ஸுதாரம் இவ	விஷத்தோடு சேர்ந்த ஆஹாரத்தைப் போல
விஸ்ருஜேத்	விட்டுவிடவேண்டியது

பக்கம் 560

வ்ரதஹீநஹ	விரதமுடையவன்
வராகாநி	வேறு பிறப்பில்
அநேகவிதம் மநோ	மனோரதமான பலத்தை
ஸவாப்நோதி	அடைகின்றான்.
வ்ரதஹீநஹ	விரதம் விட்டவன்
ஸவாயோ வஹ்நிகஹ் இவ	கட்டுச்சோறில்லாத வழிப்போக்க னைப்போல
க்லேஸம்	கஷ்டத்தை
உபயாதி	அடைகிறான்.

ஜிநவதிவ்ருத உத்தீர்ணஹ்	ஜினேஸ்வரன்றிருவாயினின்று புறப் பட்ட
ஸ்வர்க மோக்ஷ ஸுகவ்ரஹ் ஸ்ரவ ஏ	ஸ்வர்க்கஸுகத்தையும் மோக்ஷ ஸுகத்தையும் கொடுப்பதும்
வராயஸ்த்ரஸ்த்ரிம்ஸத் தெவாநாம்	மேலான ஸப்தஸ்த்தானங்கட்கு இரத்தினப் படியா யிருப்பதும்ஆன
ஸர்வம் வ்ரதம்	எல்லாவிரதத்தையும்
ஸம்யக்ஜநாஹ்	பவ்ய ஜனங்கள்
ஸமாசரேயுஹ்	ஆசரிக்கவேண்டியது.

பக்கம் 562

ஸாஸநவத்ஸலைஹ்	ஜினஸாஸனத்தில் பிரியமுள்ளவர்க ளால்
யத்ந வ்யக்தாஸஹ்	ஜினதருமம் வெளிப்படுத்துவது,
நிஜாஸுஷ்டி நஷ்டாஸ விஸய	சிந்தையினுடைய நாஸம் லாபத்தின்
ஸுசாவ ஸூசி ஸம்பந்தி நா	இன்மை நாநாவிதமான வார்த் தைகள் இவைமுதலானவற்றின் சம்பந்தமுள்ள
விஜ்ஞாநெந	விஜ்ஞானத்தாலாவது
ஸகலைஹ்	ஸம்பூர்ணமான
தபொபிஹ் ஸவி	தபஸ்ஸுக்களாலாவது
தத்தேவோபதெஸெந வா	தத்துவோபதேஸத்தாலாவது
நிர்வ்ருதிரெண	[ப்ரதிவாதி) மறுமொழி சொல்லாமற் செய்கின்ற

வாஜிகேந வா	வாதத்தாலாவது
சுவி தாஹெஹெ நவா	பலவகைக் கவனங்களாலாவது
மௌனெ ஹ்ண வா	பராக்ரமத்தாலாவது
சுஹூர்ஹஃ	ஒவ்வொருநாளும்
தீர்கம்	நெடுங்காலம்
கார்யஃ	செய்யவேண்டியது.

பக்கம் 570

ஜிந	ஜினனே,
யஃ	யாவன்
சஜ்ஜஃ சுவி	(தீர்த்தங்கரருள்) ஈற்றிலவனுமினும்
சாலெ கலுள	கலிகாலத்திலும்
வ்ருஷ்ஷாஜீக்ரு தயஃ தீர்யஃ	தர்மமாகிய தீர்த்தத்தைப் பெருக் கினவனாகி
சுமிர்ரஃ தீர்யஃகரம் சுவி	முதல்தீர்த்தங்கரரையும்
சுஜெஷீக	வென்றானே,
தம்	அப்படிப்பட்ட
ஸ்ரீ	(அந்தரங்க) ஸம்பத்தினால்
வர்தமாநம்	விருத்தி யடைந்திருப்பவனும்
சுஜிதம்	(பிறரால்) ஜயிக்கப்படாதவனும் ஆகிய
வர்தமாநம்	வர்த்தமானன் என்கிற
கும்	நின்னை
வம்வ்யளதெ ஸ்துதிவயெ	நன்கு ப்ரகாசிதமான ஸ்துதிரூப மாகிய பத்ததியுள்ள
வர்ம	வழியில்
நயெ	செலுத்துகின்றேன். (உன்னைத்துதிப் பேன் என்பது கருத்து.)

விஹிகார்தஃ	விதித்தமான கார்யம் உள்ளவனும்
தர்மதீர்தராஜ	தர்மதீர்த்தராஜனும்
உத்தர்ஷிஃ	ஸந்தோஷமுற்றிருப்பவனும்
பூர்வாபிவிஹிஃ	முன்னர் ஆகுஞ் சித்தியுள்ளவனும் ஆன
மகதவ்ருஹதிஃ	மகதராஜனான ஸ்ரேணிகன்
உத்பன்நப்ரஜ்ஞயா	உண்டான ப்ரத்தையினால்
இதி	இவ்வாறு

கதிவயவாதீஹிஃ	சில வசனங்களால்
வயக்ஷராநம் ஜிநேந்ரம்	வர்த்தமானஜிநேஸ்வரனையும்
மளதஃம முணயுதம் சுவி	கௌதமகணதரரையும்
நாகூா	ஸ்துதித்து;
வூவாரம்	தன்னுரை
சுவிஸாகூ	ப்ரவேஸித்தான்.

ஸ்ரீவயக்ஷராநயொதீந்ரா	ஓ ஸ்ரீவர்த்தமானஸ்வாமி,
வந்ரா	வணங்கத்தக்கனவும்
ஃநொஹாரி	மனோஹரமாயினவும்
ஃநொஜவிஜய ஜுஜி-க்தம்	மன்மதவிஜயத்தினால் நிலையாயினவும் ஆகிய
தவவாஃாம்பாஜயம்	உனது இரண்டு பாததாமரைகளை
வந்தே	வணங்குகின்றேன்.

ஸ்ரீ புராணத்தில் வந்துள்ள சில வாக்யங்களின் பொருள்

பக்கம் 21

வக்ஷ வரு வுகூஷாஷ நாகூ	சேற்றை (மிதித்து)க் கழுவுதலைக் காட்டிலும்
ஃமராகூ	(அதனைத்) தூரத்திலிருந்தே
சுவுபக்நழ	தொடாமலிருப்பது
வரம் ஹி	ஸ்ரேஷ்டம் அன்றோ ?

தநுகரணஷாவநாதிகம்	உடம்பு இந்த்ரியம் லோகம் முதலானவை
பாஜிஃத் ஹெதுகம்	புத்திமானைக் காரணமாக உடையன,
வஹிவெஷவிஸிஷ்சுகூ	அமைப்போடு கூடியிருப்பதனால்;
வஸ்த்ராதிவகூ	வஸ்த்ரம்முதலியவற்றைப்போல.

பக்கம் 313

சுநுக்ரஹாயக்ஷம்	அனுக்ரஹத்தின்பொருட்டு (க்கொடுக்கும்)
வஷவு	பொருளின்
சுதிவமுக்ஃ	கொடையைத்
ஃாநழ	தானம் என்பர். (அனுக்ரஹமாவது- தனக்கும் பிறருக்கும் உபகாரஞ் செய்வது.)

அநுபந்தம் II

ஸ்ரீ புராணத்து அருஞ்சொற்பொருள்

பக்கம்

அ

அகிஞ்சித்கரம்- பயன் படாதது ; அற்பம் 127

அகிஞ்சித்கரர் - பயன்படாதவர் 394

அகூத்ரிமம் - ஸ்வாபாவிகம் ; இயற்கை 19

அவண்டிதம் - தண்டிக்கப் படாதிருப்பது ; பூர்ணம் 271

அமாஜ்ஹாதா - அண்ணன் 545

அமாஜை - அக்கை 450

அமாணி(ணீ) - முன்னுற் செல்பவன் ; தலைவன் 112

அமாம் - உச்சி 83

அமரம் (அமாஹாரம் என்பதன் திரிபு) - பிராமண வீதி, பிராமணரிருக்கும் ஊர் 368

அமாயம் - ஆழமுடையது 34

அங்குரம் - முளை 58

அங்மஜன் - உடம்பிற் பிறந்தவன் ; மன்மதன் 85

அங்முஷ்டம் - தோள்வளை 11

அங்மநா - ஸ்த்ரீ 75

அங்மம் - அஷ்டாங்க நிமித்தங்களுள் ஒன்று 282

அங்மவிஹாமம் - ஸரீரவிலாஸம் ; அங்கசேஷ்டை 260

அங்முளி - விரல் 12

அசிரகாலம் - குறுகிய காலம் 355

அஜைர்யாதவ்யம் - அஜங்களால் ஹோமஞ் செய்யவேண்டுவது ; அஜம் - மூளைக் குந்தன்மை யற்ற மூன்று வருஷத்திய நெல் 361

அட்டாலை - கோட்டையின் மேல் உறுப்பு 88

அடர்த்தல் - தாக்குதல் 240

அணுக்கிமார் - அருகிலிருப்பவர் ; பணிப்பெண்கள் 128

அணுவ்ரதஸ்தாரிகள் - அஹிம்ஸை முதலிய ஐந்து விரதங்களை மேற்கொண்டுள்ள ஸ்ராவகர் 112

அத்யாஸந்நம்-அதிகஸமீபம் 348

அதிக்ரமித்தல் - மீறுதல் ; அலக்ஷியஞ் செய்தல் 41

அதிக்ராந்தம்-கடந்துபோனது 236

அதிக்ராந்தி - கடந்துபோகை 212

அதிகிலிஷ்டம் - மிக்க கூர்மையுள்ளது 66

அதிப்ரஸந்நன் - அதிகமான தெளிவுள்ள மனத்தன் 348

அதிமாத்ரம் - அதிகம் 255

அதிரேகம் - மிகுதி 30

அதீதம் - கழிந்தது 2

அதீந்த்ரியமொசரம் - இந்திரியங்கட்கு அறியப்படாதது 26

அதீந்த்ரியஸம்வேதநம் - இந்திரிய ஸஹாயமின்றி அறியும் ஞானம் 26

அது - பிறகு, மங்களவாசகம் எனலுமாம் 1

பக்கம்

அதிருஷ்டம் - காணப்படாதது, மறைவானது 455

அதிருஷ்டாஞ்ஜநம் - காணப் படாமற் செய்யும் மை 545

அயஸ்மயீ - கீழிருக்குங் கல் 8

அயிறமம் - ப்ராப்தி, அடைதல் 508

அயிவவஸிப்பித்தல் - பிரதிஷ்ட் டித்தல் 86

அயிஷ்டாநம் - ஆஸ்ரயம் 128

அயிஷ்டிதம் - ஆக்ரமிக்கப் பட்டிருப்பது 21, 375

அயிகேஷபித்தல் - நிந்தித்தல் 379

அயுநா - இப்பொழுது 205

அயொமதி - கீழேபோவது 64

அந்தர்மதம் - உள்ளே யடைந் திருப்பது 25

அந்தர்ஹிதம் - உட்பட்டது 191

அந்தரம் - இடைவெளியில், இடையே 65, 104, 108

அந்தரிக்ஷம் - அஷ்டர்ங்க நிமித்தங்களுளொன்று 282

அலகர் - குருடர் 111

அல்பபாஷாணம் - குருட்டுக் கல்; லோஹமில்லாத கல் 486

அல்பர் - குருடர் 552

அல்பத்ர - வேறிடத்தில் 268

அல்பயா - வேறு ப்ரகாரம் 515

அல்பலிங்கி - பிறமதஸ்தன் 524

அல்வர்யநாமம் - அர்த்தத்திற் குப் பொருந்திய பெயர் 105

அநமாரகேவலி - கேவலிகளுள் ஒருவர்; கேவலஜ் ஞானத்தை யுடையவர் 32

பக்கம்

அநமாரர் - வீட்டில் வஸிக்காத வர்கள்; (ஆஸ்ரமம் முதலிய வற்றில் வஸிப்பவர்); முனிவர் 6

அநமாரவேலை - ஸந்ந்யாஸிகள் சர்யைக்கு வரும் கேரம் 52

அநயுவஸாயி - நிஸ்சயஜ்ஞான மில்லாதவன் 111

அநந்தரம் - பிறகு 5

அநந்யஜன் - அந்யரிடத்தில் பிறவாதவன்; மன்மதன் 85

அநர்வம்-விலேமதிப்பில்லாதது 142

அநலம் - தீப்போன்ற ஸரீர அடையாளம் 356

அநவஸ்யிதம் - நிலையற்றது 195

அநஸநம் - உண்ணுமை 72

அநாமதம் - வாராதது; முன் வருவது (எதிர்காலம்) 2

அநாதிமத்யநம் - முதலும் முடிவும் இல்லாதது; மத்யநம்-நாஸம் 8

அநிவார்யம் - பரிஹரிக்க முடி யாதது; போக்கமுடியாதது 376

அநிவ்ருத்தி - மீளாமை 511

அநுகம்பா - கிருபை 509

அநுகம்பை - கிருபை 169

அநுகாஹபரதை - அநுக்ர ஹிப்பதில் விருப்பு 375

அநுதந்த்ரம் - மூலதந்த்ரத்தை யனுசரித்துண்டாய தந்த்ரம்; தந்த்ரம் - ஸாஸ்த்ரம் 4

அநுபவார்தி - அநுபவத்தை வேண்டுபவன் 163

அநுபூதம் - அநுபவித்தது 29

	பக்கம்
அதுரக்த - பிரியமுள்ள	245
அதுரூபம் - தகுந்தது	377
அதுல்லங்ஙயும் - மீறக்கூடாதது	30
அதுஷ்டெயம் - அதுஷ்டம் கற்பாலது	32
அதுஸ்மரணம் - மீண்டும் நினைத்தல்	3
அநிருதம் - பொய்	5
அப்ராஸுகம் - உலர்ந்த இலை பூ முதலியன	55
அபயும் - ஹிதமல்லாதது	376
அபரயாமம் - கடையாமம்	76
அபரவிதெஹம் - மேலை விதேஹம், விதேஹத்துள் மேற்குப் பக்கம்	23
அபராஹம் - பிற்பகல்	95
அபவர்மும் - மோக்ஷம்	5
அபஹ்னவம் - மறைப்பது	163, 253
அபஹஸித்தல் - எள்ளிநகுதல்	234, 3
அபுத்ரஸ்யமதிர் நாஸ்தி - மகனில்லாதவனுக்கு நல்ல கதி இல்லை	327
அபூபம் - அப்பம்	517
அப்தம் - வர்ஷம்	8
அப்யுஞ்ஜநாவஸ்தெ - எண்ணெய் தேய்த்துக்கொண்டிருக்கும் நிலைமை	315
அப்யுந்தரநிவரத்தி - உட்பற்று விடுதல்	95
அப்யுந்தர பரிஷத்து - உட்சபை	38
அப்யுந்தரம் - உட்புறம்	79

	பக்கம்
அப்யுதயம் - மேன்மேல் எழுச்சி; மேன்மேலும் நன்மை யுண்டாதல்	1
அப்யுபமித்தல் - ஒத்துக் கொள்ளுதல், அங்கீகரித்தல்	354
அபாவம் - இன்மை	24
அபிவாதம் - அடி	398
அபியாநம் - பெயர்	274
அபியீயதே - சொல்லப்படுகின்றது	243
அபிநந்தித்தல் - கொண்டாடுதல்	
அபிநவஜலயரஸலிலம் - புது மேக நீர்; ஜலயரம்-மேகம்; ஸலிலம்-நீர்	34
அபிநிவொயிகம் - எச்சரிக்கையுண்டாக்குவது; மதிஜ்ஞானம்	499
அபிநிவேஸம் - ஆஸக்தி	376
அபிஹஸித்தல் - திரஸ்கரித்தல்; அவமதித்தல்	48
அபிமுவம்-நேரே, எதிரே	240, 481
அபிமுவர் - ஒன்றில் மனத்தைச் செலுத்துமவர்	276
அபிலஷிதம் - இஷ்டமானது	24, 507
அபிவர்ண்யதே - விவரிக்கப்படுகின்றது	190
அபிவாதநம் - நமஸ்காரம்	281
அபெத்யும் - பிளக்கமுடியாதது	283
அபெத்யன் - வெல்லமுடியாதவன்	127
அம்லம் - புளிப்பு	493
அம்ஸம் - கூறு	48

பக்கம்

அமரோ ஜாதஃ - அமரனுய்ப் பிறந்தான் 229
அமேயுாஹ நரதிகள் - அமேத்யத்தைத் தின்பதில் ஆசையுள்ளவை; அமேயும் - மலம் 75
அயஃவ்யயம் - பொருட் செலவு 255
அர்யவ்யாமோஹி - பொருளில் ஆசையுள்ளவன் 228
அர்யாவ்யாநம் - எடுத்துக் கொண்ட விஷயத்தை ஸமர்த்திக்குங் கதை 29, 546
அர்யி - விரும்புபவன் 486
அர்யிக்கை - விரும்புகை 313
அர்யமாமுயம் - ப்ராக்ருத பாஷையின் பிரிவாகிய அர்த்தமாகதி என்னும் பாஷை 4
அயஃாயிகத்ரிகோடி - மூன்றரைக்கோடி 76
அரதி - ஆசையில்லாதிருப்பது 74, 502
அருணம் - சிவப்பு 566
அருணலோசநம் - சிவந்தகண் 282
அல்பாவஶேஷம் - சிறிது எஞ்சியிருப்பது 362
அலமந்து - சுழன்று 67
அலாதசக்ரம்-கொள்ளிவட்டம் 127
அலாதவலயம் - கொள்ளிவட்டம் 274
அலோஹத்வம் - லோபமின்மை 54
அவ்வாய் - அக்கையே, அம்மா 40
அவமதம் - திதரியவந்தது 357
அவமிப்பது - தெரிவிப்பது 511
அவஜ்ஞை - அவமானம் 33, 260
அவதம்ஸிகை - கர்ணபூஷணம் 130
அவதீர்ணம் - இறங்கிவந்தது 230
அவதீர்ணன் - இறங்கினவன் 38
அவயரித்தல் - உட்கொள்ளல் 393
அவயி - எல்லை 550
அவயிஸ்யாநஷஷ்஠மம் - ஆறும் நரகம் 247
அவயூத - தரிக்கப்பட்ட, மேற்கொண்ட 380
அவவொலத்தன் - ஜ்ஞானமுள்ளவன் 203
அவஹாஸம் - ப்ரகாஶம் 491
அவஹாவித்தல்-பிரகாஶித்தல் 26
அவலம்பநம்- பற்றுக்கோடு 529
அவலம்பி - ஆஶ்ரயித்திருப்பவன் 482
அவலம்பித்தல் - பற்றுதல் 43
அவலோகநம் - பார்த்தல், பார்வை 214, 484
அவலோகி - பார்க்கின்றவன் 306
அவலோகித்தல் - பார்த்தல் 36
அவஶிஷ்டம் - எஞ்சியது, ஶேஷம் 36
அவஷ்டம்ஹித்தல் - ஆஶ்ரயித்தல் 53
அவஸ்திதம் - நிலையாயிருப்பது 24
அவஸரம் - ஸமயம் 337
அவஸாநம் - முடிவு 35
அவாப - அடைந்தான் 282
அவிசலிதம் -அசைவில்லாதது 19
அவிசக்ஷணன் - அமைதியில்லாத புத்தியுள்ளவன் 360
அவிசாரம் - ஆலோசனையில்லாதது 464
அவிரளம் - நெருக்கம், இடைவிடாதது 58, 398

பக்கம்

அவிஸம்வாதி - ஒற்றுமையா யிருப்பது 51
அழன்று - கொதித்து 240
அஸ்ரு -கண்ணீர்த்துளி 481
அஸ்வத்தம் - அரசமரம் 209
அஸநம் - உணவு 55
அஸநிபாதம் - இடிவிழுதல் 28
அஷ்டஸ்மயம் - எட்டு மதம் 63
அஷ்டஸஹஸ்ரம் - ஆயிரத் தெட்டு (அஷ்டோத்தர ஸஹஸ் ரம் என்றிருக்கற்பாலது) 83
அஷ்டாஉஸாயிகஸதவர்ஷம் - நூற்றுப்பதினெட்டு வர்ஷம் 8
அஷ்டாஹ்நிகம் - எட்டுநாட் செய்வதொரு ஜினபூசனை 34
அஸ்து - இருக்க, ஆகுக 352
அஸ்தேயம் - கள்ளாமை 72
அஸ்யி - எலும்பு 11
அஸ்வரஸ்யகுலஜாதை-தீண் டாக்குலத்திற் பிறந்தவள் 171
அஸ்வரஸ்யர் - தொடத்தகா தவர் 91
அஸ்மஹாதி - நாமே முதலான 7
அஸங்வ்ருதம் - கணக்கிடமுடி யாதது 9
அஸங்வெயம் - எண்ணிறந்தது 8
அஸதி - பதிவிரதை யல்லாத வள் 179
அஸநம் - புன்னை 233
அஸம்ஜ்ஞிஜீவன்கள் - மனவுணர்வில்லாத வுயிர்கள் 111
அஸமஞ்ஜஸம் - பொருத்த மற்றது
அஸஹமாநன் - பொறுக்க மாட்டாதவன் 275

பக்கம்

அஸிபத்ரவநம்-நரகலோகத்தில் கத்தியையே இலைகளாக வுடைய மரங்களுள்ள காடு 67
அஹோராத்ரம் - பகலிரவுகள் 14
அக்ஷத-மங்கலவரிசி 101
அக்ஷஹலப்ரமாணம் - தான்றிக் கனி யளவு 13

ஆ

ஆக்ராந்தன்-ஆக்ரமிக்கப் பட்டவன் 415
ஆக்ரோஸம்-நிந்தை 538
ஆகண்஠ப்ரமாணம்-கழுத்து வரை 367
ஆகாஸகாமிநி-ஆகாஸத்திற் போவது 29
ஆகாஸஸ்படிகஸ்தம்ஸம்-இந் திரநீலமணியா லாகிய தூண் 260
ஆகிஞ்சந்யம்- ஒன்று மில் லாமை 74
ஆகுங்கள்-ஆகும் 26
ஆவ்ருதும்-சொல்லுதற்கு 1
ஆகதன் - வந்தவன் 289
ஆசந்த்ரகாலம்-சந்திர னிருக் குமளவை 228
ஆஜ்ஞம்-நிறைந்திருப்பது 103
ஆதங்கம்-பயம், தாபம் 111
ஆதுரன்-பீடிதன் 312
ஆதேஸம்-முன்னர் நடை பெறுவதைச் சொல்லி யிருப்பது 171
ஆநந்தவஸ்த்ரம்-நவோடா (கல்யாணமான புதுப்பெண்) ணின் வஸ்திரம் (ஹாராவளி நிகண்டு, 31) 433

பக்கம்

ஆநந்தாஸ்ரு-ஆனந்தக்கண்ணீர் 92
ஆப்தப்ரணீதம் - ஆப்தனால் செய்யப்பட்டது 227
ஆப்தன் - ஹிதத்தை எண்ணுபவன் 63
ஆபணம் - கடைவீதி 538
ஆபாஷித்தல் - ஏற்றுதல் 253
ஆஹாஸம் - போலி 8
ஆமோஷவஸ்துரம் - ஸுவாஸனையால் மனோஹரமாயிருப்பது 105
ஆயாமம் - உயரம் 75
ஆர்ஜநம்-ஸம்பாதித்தல் 75
ஆர்ஜவம் - நேர்மை 74
ஆர்ஜித்தல்-ஸம்பாதித்தல்
ஆர்ஜித-ஸம்பாதித்த 509
ஆர்த்ரம் - ஈரமாயிருப்பது 359
ஆர்த்ரா - திருவாதிரை 338
ஆர்யகா - ஆர்யாங்கனை 109
ஆர்யாங்முநி-ஜைநஸந்ந்யாஸிநி 45
ஆர்ஷபுராணவசநம் - ரிஷிகளால் செய்யப்பட்ட புராண வசனம் 228
ஆரப்யதே - ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது 1
ஆரம்பம் - அஸி, மஷி, க்ருஷி, வாணிஜ்யம், வித்யை, சில்பம் என்னும் ஆறுவகைத் தொழில் 5
ஆரூடன் - ஏறியிருப்பவன் 24
ஆலவட்டம் - வஸ்த்ரத்தாற் செய்த விசிறி (ஹேமசந்த்ர நிகண்டு 3: 352) 80
ஆவர்த்திக்கும் - மீண்டு மீண்டு வரும் 11
ஆவரணீயம் - மூடுவது 102

பக்கம்

ஆவாஸம் - இருப்பிடம் 65
ஆவிஷ்க்ரியாயுக்தம் - ப்ரகாஶப் படுத்துதற்பொருட்டு 338
ஆவிஷ்கரணயுக்தம் - ப்ரகாஶப் படுத்துதற்பொருட்டு 487
ஆவிஷ்டன் - கூடியவன், ஆவேஶிக்கப்பட்டவன் 246
ஆஸனப்பண் - யானைமேலிடுந் தவிசு 136
ஆஸ்வயுஜமாஸம் - ஐப்பசி 227
ஆஸாவஹித்தல் - வாழ்த்துதல், வேண்டுதல் 51
ஆஷாடமாஸம் - ஆடிமாஸம் 243
ஆஸ்திக்யம் - ஆஸ்திகத்தன்மை
ஆஸ்ரவம் - வந்துசேரும் நெறி 5
ஆஸ்வாஹித்தல்-ருசி பார்த்தல் 546
ஆஸக்தன் - ஒன்றிற் ப்ரீதியுள்ளவன் 30
ஆஸந்நஸவ்யத்வம் - ஸமீபத்தில் பவ்யனாகுந்தன்மை 217
ஆஹ்வாநம் - அழைத்தல் 255

இ

இங்கிதஜ்ஞன் - பிறருள்ளத்திலுள்ள குறிப்பினை யறிபவன் 2
இஜ்யை - பூஜை 132
இத்யேவமாதி - இப்பிரகாரம் முதலிய 310
இதி - என்பது, என்று 215
இதம் - இது 1
இதாநீம் - இப்பொழுது 190
இந்யநம் - விறகு 286
இரிந்து - கெட்டு 239
இருந்தவா (இருந்தவாறு) - இருந்தபடி 370, 378

	பக்கம்
இளிவரவு - எளிமை	389
இஷ்டகை - செங்கல்	61
இஹ - இங்கு, இவ்வுலகில்	234
இக்ஷு - கரும்பு	18
ஈ	
ஈஶ்வரீயம் - இந்தமாதிரி	364
ஈஶ்வரம் - இத்தன்மை	24
ஈரங்கொல்லி - வண்ணன்	91
உ	
உகிர் - நகம்	68
உச்யதே - சொல்லப்படுகின்றது	211
உச்ஶ்வாஸ வாஸம் - மூச்சு வாங்குதல்	36
உசவு - வண்டில்வலிக்குப் போடுங் கரியும் எண்ணெயும்	61
உடன்று - கோபித்து	240
உத்கண்஠ை - ஆவல், விருப்பு	295
உத்கரஷ்டம் - மேன்மையுடையது	106
உத்தராஹாரா - உத்தரட்டாதி	248
உத்தராஷாடா நக்ஷத்ரம் - உத்தராடம்	225
உத்தானம் - மல்லாந்திருப்பது	6
உத்துங்கம் - மிக்க உயரம்	67
உத்பன்னம் - பிறந்தது	38
உத்பாதம் - துர்நிமித்தம்	239
உத்ஸேயம் - உயரம்	10
உத்தீபநம் - அதிகப்படுத்துவது	170
உத்ஹுத - உண்டான	203
உத்யதன் - முயற்சிசெய்பவன்	306
உத்யோதிதம் - ப்ரகாஶமானது	104

	பக்கம்
உதும்பரகுஷ்஠ம் - குஷ்ட்ட நோய் வகை	453
உதரம் - நடுவிடம்	283
உதிதன் - பிறந்தவன்	37
உந்மார்ஜநம் - பெருக்குகிறது	504
உபக்ரமம் - ஆரம்பம்	6
உபஜீவநம் - ஒரு பொருளை ஆஶ்ரயித்துப் பிழைத்தல்	506
உபதிஷ்டம் - உபதேஶஞ் செய்யப்பட்ட விஷயம்	31
உபயாது - பித்தம் முதலிய ரஸங்கள்	36
உபபந்நம் - தகுந்தது	511
உபபாதஶயநம் - தேவலோகத்தில் தேவன் தோன்றும் படுக்கை	35
உபமலம் - கண்பீளை சளி முதலியன	278
உபரிமபாகம் - மேல்பாகம்	105
உபரிஸ்தி்தம் - மேலே யிருப்பது	106
உபலாளித்தல் - கொஞ்சுதல்	39
உபஶ்லோகம் - புகழ்	
உபஶமித்தல் - ஶாந்த மாதல்	29
உபஸர்கம் - பீடை	160
உபாங்கம் - உறுப்பின் உறுப்பு ; விரல் முதலியன	235
உபாதாநம் - கார்யத்தோடு சேர்ந்துள்ள காரணம் ; முதற்காரணம்	20
உபாதெயம் - ஸ்வீகரிக்கத் தகுந்தது	165
உபாயநம் - கையுறை	238
உபாலம்பித்தல் - நிந்தித்தல்	444

பக்கம்

உபேதம் - கூடியது 105
உபோத்வாதம் - முன்னுரை 5
உரச்ஸமும் - கவசம் 117
உரும் - இடி 381
உல்காபதநம் - விண்வீழ்கொள்ளி விழுதல் 191
உலூகம் - கோட்டான் 136
உவர்த்து - வெறுத்து 453
உழையனுர் - மகளிர் 347
உறழ் - ஒத்த 382

ஊ

ஊஷரக்ஷேத்ரம் - களர்நிலம் 228
ஊர்த்வஸ்வாஸம் - மேல்மூச்சு 439
ஊஹாபோஹம் - ஊஹம்-இதனால் இஃது உண்டாகும் என்று ஊஹிப்பது; அபோஹம் - இஃது இல்லாவிடின் இஃது ஆகாது என்று ஊஹித்தல் 3

ஐ

ஐஷம் - கரடி 487

ஏ

ஏகவிம்ஸதிவாரம் - இருபத் தொரு தடவை 330
ஏகவிஹாரி - தனியே உவகை யோடு திரிபவன் 73
ஏகாகி - தானொருவன் 234
ஏதத் - இந்த 192
ஏதத்கார்யம் - இக்காரியம் 238
ஏதிலன் - பிறன் 382
ஏவம்ஹேதம் - இப்படியான 19
ஏவம்வித்யம் - இவ்வாறு 183
ஏவம்வித்யன் - இப்படிப்பட்டவன் 484
ஏவமாதி - இவைமுதலான 508

ஓ

ஓஜஸ்நம் - அன்னம் 331

ஔ

ஔதாஸீந்யம் - உதாஸீனமாயிருப்பது 21
ஔஷதம் ஸேவிப்பார் - மருந்துண்போர் 56

க்

க்ரமஜ்ஞதை - முறையை யறிவது 54
க்ரமுகம் - கமுகு 58
க்ரமேண - முறையால் 7
க்ரீதாதி - செய்குன்று 106
க்ரோதன் - கோபங்கொண்டவன் 240
க்ரோசந்தங்கள் - கொடிய கிரஹங்கள் 126
க்ரோசம் - இரண்டாயிரம் விற் கிடை 65

க

கச்சபம் - ஆமை 563
கஞ்சுகிகள் - சட்டை யணிந்த அரண்மனை வேலைக்காரர்; அந்தःபுரவேலைக்காரர் 57
கடு - கசப்பு 75
கடுகம் - கசப்பு 493
கண்டகம் - முள் 67
கண்டூ - சிரங்கு 277
கண்டூயநி - நமைச்சல் 510
கணயம் - முஷ்டிஆயுதம் (37:166 கன்னடவுரை) 130
கதுவாய் - குறைவு 279
கதஞ்சித் - எப்படியாவது, கஷ்டப்பட்டு 28
கதநம் - சொல்லுகை 214

	பக்கம்
கதாப்ரபஞ்சம் - கதையின் விவரம்	40
கதம்பம் - கடம்பு	233
கதம்பவ்ருக்ஷம் - கடம்பு	244
கதளீ - வாழை	58
கந்தம் - கிழங்கு ; வெங்காயம் போல்வது	17
கதீயாக்கள் - சிறியவர்கள்	143
கபித்தம் - விளமரம்	233
கம்ஸபாத்ரம் - வெண்கலப் பாத்திரம்	255
கமலஷண்டம் - தாமரைக் கூட்டம்	105
கமலாகரம் - தாமரைப்பொய்கை	398
கயிறு - ரஜ்ஜு ; பல காவதமுள்ள ஓரளவு	22
கர்க்கடகம் - நண்டு	563
கர்க்கசம் - கடினம்	566
கர்ணபுடம் - காதுத்வாரம்	
கர்ணரஸாயநம் - காதுக்கு இனிமையானது	3
கர்ணிகாரம் - மஹித்தாமரை	233
கர்ணிகை - தாமரைப்பூவி லுள்ள கொட்டை	111
கர்த்தவ்யம் - செய்யற்பாலது ; செய்தே தீரவேண்டுவது	24
கர்ஷம் - சேறு	34
கர்ப்பரஹாஜநம் - கப்பரை	424
கர்மகரன் - வேலைக்காரன்	520
கரகுட்மளம் - அரும்புபோற் சேர்ந்த கை ; குவித்த கை	35
கரதலபுடம் - சேர்த்த இரண்டு குடங்கை	327
கரம் - வரி	508
கரவாளம் - கத்தி	487
கரவீரம் - அலரி	233
கரிகளபம் - 30 வயதுள்ள யாணைக்கன்று	546
கல்ஹாரம் - செங்கழுநீர்	29
கலாபம் - ஸமூஹம்	245
கவாடபுடம் - கதவுள்ள இடம்	170
கறங்குதல் - சுழலுதல்	361
கறுகு - அறுகு	380
கனன்று - கோபித்து	481
கஷாயம் - துவர்ப்பு	566

கா

காகிணீரத்நம் - சக்ரவர்த்தி எழுதுதற்குப் பயன்படுத் துஞ் சாதனம்	119
காங்க்ஷிகள் - அபேக்ஷிக்கின்றவர்	25
காங்க்ஷை - ஆஸை	322
காசார்யம் - காசத்தின் பொ ருட்டு ; காசம் - பளிங்குக்கல்	261
காஞ்சநம் - பொன்	
காட்சி - காண்கை	519
காந்தார சர்யா மார்கம் - காட் டில் சர்யைக்குச்செல்லும்வழி	54
காந்தி - ப்ரகாசம்	84
காயத்வம் - அநேக ப்ரதேசங் களை ஆக்ரமித்திருக்குந்தன்மை	9
காயப்ரவீசாரம் - உடம்பிலுள் அனுபவிக்குஞ் சுகபோகம்	36
காயம் - உடல்	252
காயோத்ஸர்கம் - ஸரீரத்தை விட்டிடுதல்	96
கார்ப்பண்யம் - உலோபம்	15
காராக்ருஹம் - சிறைச்சாலை	347
காரீஷம் - வறட்டி	509

பக்கம்

காலலப்ஷி - உரிய காலத்தை அடைதல் 63
காலக்ஷேபம் - காலத்தைப் போக்குதல் 196
காலுஷ்யம் - கலக்கம் 253
காளாமுரு-காரகில் (கரிய அகில்) 62
காளாஞ்சி - படிகம் 80
காஷ்ஒம் - கட்டை, விறகு 142, 522
காஷ்ஒஹாரவாஹி - விறகு சுமை சுமப்பவன் 522
காஷ்ஒங்மாரிகன் - விறகுங் கரியும் உடையவன் 521
காஸம் - இழுப்புநோய் 36
காஹளம் - எக்காளம் 274

கி

கிங்கிணீஜாலம் - சிறிய மணிக் கோவை 81
கிம்பாகஹலம் - விஷபலம் 31
கிமத்ரகர்த்தவ்யம் - இங்குச் செய்யற்பாலது என்? 283
கிராதபதி - வேடர்தலைவன் 506

கு

குடதிஸை - மேற்குத்திசை 117
குடிலம் - வக்ரம் 383
குண்ஜம் - குளம் 105
குணதிஸை - கீழ்த்திசை 117
குதர்க்கவசநம் - கெட்ட ஹேதுக்களையுடைய வசனம் 363
குத்தம் - ஈட்டி 130, 487
குபிதன் - கோபங்கொண்டவன் 30
கும்ஹகாரன் - குடஞ் செய்பவன்; குயவன் 8
குமார்முவர்த்தி - தீவழியில் நடப்பவன் 491

பக்கம்

குரவகம் - மருதோன்றி 233
குலயரர் - மனுக்கள் 237
குலஸந்தாரணம் - வமிஸஉத்தாரணம் 414
குலிஸம் - வஜ்ராயுத (அடையாள)ம் 356
குலீநன் - உயர்குலத்திற் பிறந்தவன் 486
குவலயம் - ஆம்பற்பூ, பூமி 271
குறுதல் - குற்றுதல் 486

கூ

கூத்திகாமாஸம் - கார்த்திகை மாதம் 199
கூத்ஸ்நம்-எல்லாம், முழுவதும் 7
கூத - செய்யப்பட்ட 108
கூதகூத்யன் - செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்து முடித்தவன் 102
கூதகம் - இயற்கையல்லாதது 536
கூதகஜூமம் - மாயமான் 86
கூதாயுன் - க்ருதக்ருத்யன் 20

கே

கேதகீ - தாழை 233
கேதுமாலை - கொடியின் வரிசை 359
கேயூரம் - தோள்வளை 11
கேவலாவபொயாஜூநந்த முணம் = கேவலம் + அவபொயம் + ஆதி + அநந்த முணம் - கேவலஜ்ஞானம் முதலான முடிவில்லாத குணங்கள்; அவபொயம் - ஜ்ஞானம் 9
கேஸரி - சிங்கம் 101

பக்கம்

கோ

கோடரம் - பொந்து 546
கோம்பி - ஓந்தி 383
கோஷ்஠ம் - அறை 109
கோஷ்஠ாகாரம் - உக்ராணம் 60

கௌ

கௌமாரம் - குமாரப்பருவம் 327

வ

வபதி - புள்ளரசு, கருடன் 107
வசிதம் - பதிக்கப்பட்டது 106
வபுஷ்பம் - ஆகாயப்பூ 21

வா

வாதிகாஹ்மி - அகழி 106

வெ

வெசரர் - ஆகாயத்திற் சஞ் சரிப்பவர்; வித்யாதரர் 103

ஸ்ரீ

ஸ்ரீவத்ஸம் - 32 எழுத்துக்களை யுடையது 362
ஸ்ரஸ்தன் - ஆக்ரமிக்கப்பட்ட வன் 163
ஸ்ராஸ்ரமம் - நாய் 423
ஸ்ராஹ்யம் - க்ரஹிக்கப்படுவது 27
ஸ்ராஹ்யரூபம் - கிரஹிக்கப்படு கின்ற ரூபம் 27
ஸ்ராஹகம் - கிரஹிக்குமது 27
ஸ்ரீரைவேயகம் - கழுத்தணி 117

ஸ

ஸணிகை - தாவளி 260
ஸணிஜி - கணத்தைச்சேர்ந்த ஆர்யகை 112
ஸத்யாஸதி (ஸதி + ஆஸதி) - போக்கு வரத்து 27
ஸதம் - அடைந்தது 25

பக்கம்

ஸதியுஜம் - நடைப்போர், ஓட் டப்பந்தயம் 156, 415
ஸலர்வநரம் - மேகத்தின் ஆகாரம் 203
ஸஹாபோயநம்-ஜினமாதாவின் கர்ப்பத்தை ஸுத்திசெய்தல் 78
ஸர்ஹிதன் - நிந்திக்கப்பட்ட வன் 507
ஸவ்யூதி - இரண்டு க்ரோஸம் 65
ஸவ்யூதீ ஸதசதுஷ்டயம் - நானூறு கவ்யூதி 114
ஸளிதமாநர்-மானங்கழிந்தவர் 105
ஸஹநம் - புகுதற்கரிதாயஇடம் 32

ஸா

ஸாத்ரம் - உடல் 75
ஸாங்யாரவித்யை - ஸங்கீத வித்யை 99

ஸி

ஸிரிமாலம்? - ஒரு விருக்ஷம் 233

ஸு

ஸுஜம் - வெல்லம் 25
ஸுணப்ரசயயோகம் - குணத் தினது ஆதிக்யத்தின் ஸம்பந் தம் 9
ஸுணஸ்ரேணி - குணங்களின் வரிசை 110
ஸுப்தம் - ரஹஸ்யமாக வைக் கப்பட்டது 330
ஸுவல்மம் - புதர் 563

ஸூ

ஸூசாயோகம் - மறைபொருள் 42

ஸ்ர

ஸ்ரயோ - கழுகு 312
ஸ்ரஹகோகிலம் - பல்லி 29

ல்க்கம்

ஹ்ருஹபதி - வீட்டுக்காரியங் கலைக் கவனிப்பவன் 130
ஹ்ருஹீதை - ஆக்ரமிக்கப்பட்டவள்; பிடிக்கப்பட்டவள் 159

மொ

மொ - பசு 3
மொசரம் - குறியானது 48
மொமண்டலம் - பசுக்கூட்டம் 128
மொஷீர்ஷம் - கோரோசனை 103

வ

வடம் - குடம் 285
வண்டா - மணி 105
வர்மகாலம் - மூதுவேனில் 28
வ்ருதம் - நெய் 60

ச

சக்ரஹ்ருாந்தி - சக்கரத்தின் சுழற்சி 8
சதுர்மதிஷு - நான்குகதிகளுள் 216
சதுர்ஜ்ஞாநம் - மநஃபர்யய ஜ்ஞானம் 191
சதுர்யுகஸமய அவஸாநம் - துஷ்ஷமஷுஷமை என்னும் நாலாங்காலத்தின் முடிவு 4
சதுரஸ்ரம் - நான்கு மூலையுள்ளது; நான்கு கோணம் உள்ளது 11
சதுஷ்ஷஷ்டிஸஹஸ்ரம் - அறுபத்துநாலுஆயிரம் 356
சதுஸ்த்ரிம்ஶத் - முப்பத்துநாலு 111
சந்த்ருகவ்யவஸாயம் - குறிநோக்கி எய்தல் 541
சந்த்ருநகர்தமம் - சந்தனச் சேறு; சந்தனக்குழம்பு 91

பக்கம்

சமரம் - கவரிமான் 325
சர்யா - ஆசாரம் 6
சர்யாட்டாலகா - மதில்மேலுறுப்பு 103
சர்யாமார்கம் - பாரணைக்குச் செல்லும் நெறி 99
சரு - இறையவருக்கு நிவேதிக்கும்பாயஸப்முதலியன 101,136

சா

சாணகம் - சாணி 162
சாதகம் - மழைநீரே பருகுமொரு பறவைவகை 112
சாபகோடி - வில்லின் முனை 547
சாமீகரவர்ணம் - பொன்னிறம் 339
சாரித்ரன் - நடத்தையுள்ளவன் 2

சி

சித்தப்ரஸாதநம் - மனத்தை ஸ்திரமாக நிறுத்துகை 257
சிறங்கணித்தல் - ஒருக்கணித்தல், ஒருபக்கஞ் சாய்த்தல் 361

சீ

சீவரவண்டம் - ஆடையின் துண்டு 423

சூ

சூதம் - மாமரம் 106
சூளிகை - உச்சி 80
சூறை - கொள்ளை 460

செ

செண்டுவெளி - அரண்மனையைச் சார்ந்துள்ள வையாளிவீதி 131

சே

சேதநாரூபம் - ஜ்ஞானரூபம் 25
சேதஸ் - மனம் 75

பக்கம்

சை

சைத்யாலயம் - ஜினப்ரதிமையுள்ள கோயில் 35

சைத்யவ்ருக்ஷம் - ஊரில் நாற்புறமும் திண்ணை கட்டியிருக்கும் மரம்; மன்றின் மரம் 38

சோ

சோஷிதம் - தூண்டப்பட்டது 373

சௌ

சௌர்யம் - களவு 64

அ

அகீமஸ்யகாலம் - மறைவாயிருத்தற்குரிய காலம் 200

அக்ஷொவிசிதி-செய்யுளிலக்கணம் 86

அர்ஹி - வாந்தி 296

அஸி - ஒளி 341

அா

அாத்ரர் - சீடர் 357, 428

அி

அிஹம் - அஷ்டாங்க நிமித்தங்களுள் ஒன்று 282

அூ

அூரிகை - உடைவாள் 30

ெஅ

ெஅஹநம்-வெட்டியது,துண்டு 357

ெஅஹித்தல் - துண்டித்தல் 67

ஜ்

ஜ்யேஷ்ட²மாஸம் - ஆனிமாஸம் 211

ஜ்வரம் - காய்ச்சல் 36

ஜ

ஜமதீதலம் - பூமி 118

ஜங்ஙாசாரணர் - கணைக்காலுயரத்தின்மேல் ஆகாயத்திற் சஞ்சரிப்பவர் 511

பக்கம்

ஜவநிகம் - நீசம்; கடைப்பட்டது 3

ஜடாகலாபம் - ஜடைக்கற்றை 431

ஜநபத³ம் - தேஸம் 18

ஜம்பீரம் - எலுமிச்சை 233

ஜம்பூ³ - நாவல் 233

ஜர்ஜரீக்ருத - ஸிதிலமாகிய 379

ஜரத்தரணவத் - பழைய புல்லைப்போல் 278

ஜராயுபடலம் - கருப்பப் பையடுக்கு 17

ஜல்பம் - வார்த்தை 393

ஜலசரம் - நீர்வாழ்பவை 105

ஜலதூர்மம் - நீரரண் 16

ஜலதியி தி³க்ஷேபணம் - ஸமுத்ரத்தி லிடுதல் 543

ஜா

ஜாதம் - பிறந்தது 75

ஜாத꞉ - பிறந்தான் 299

ஜாத்யந்தரம் - வேறு ஜாதி 26

ஜாத்யந்யகன் - பிறவிக்குருடன் 34

ஜாமர்தா - மாப்பிள்ளை 70; மாமியென்பதற்குரிய சொல் இருத்தல் வேண்டும் 256

ஜாலம் - ஸமூஹம் 233

ஜி

ஜிஹ்வா - நாக்கு 332

ஜிஹ்வாத்பாடநம் - நாக்கைப் பிடுங்குதல் 161

ஜீ

ஜீவவாதம் - பிராணிஹிம்ஸை 431

ஜீவஸ்நம்-ஆடுமாடு முதலியன 91

ஜீவஸ்ய - ஜீவன்களினுடைய 504

	பக்கம்
ஜ	
ஜுகுப்ஸை - அருவருப்பு	289
ஜ	
ஜல்லரி - சக்ரதாளம் ; ஒரு வாத்யம்	22
ஜ	
ஜாமிமம் - மாதுளை	233
த	
த்ர்யஸீதிஸதம் - நூற்றெண் பத்துமூன்று	7
த்ரயம் - மூன்று	329
த்ரயஸ்த்ரிம்ஸத் - முப்பத்து மூன்று	190
த்ரயாத்மகம் - மூன்றன் மய மானது	278
த்ரிபாதம் - முக்கால்	244
த்ரிஷஷ்டி - அறுபத்துமூன்று	75
த்ரைலோக்யம் - மூன்றுலகங் களின் கூட்டம்	1
த	
தகர்மருப்பு-செம்மறியாட்டுக் கொம்பு	61
தகைதல் - தடுத்தல்	332
தண்ஜுலம் - அரிசி	60
தத்காரணம் - அதன் காரணம்	1
தத்காரணேந - அக்காரணத் தால்	314
தத்பரதை - ஒன்றனுள் ஆஸக்தியுடைமை	347
தத்பரர் - ஒன்றில் ஊற்றமுள் ளவர்	64
தத்ர - அங்கு	75
தத்ரஸ்யம் - அங்கே யிருப் பது	358
தத்ரஸ்யன் - அங்கே யிருப் பவன்	435
தத்ராபி - அங்கும்	305
தத்ரைவ(தத்ர+ஏவ) - அங் கேயே	62
தத்ஸமதம் - அதனைச் சேர்ந் திருப்பது	67
தத்ஸமவாஸ்ரயம் - அவ் வுற்பத் தியைச் சார்ந்திருப்பது	36
தத்யதா-அது எப்படி என்றால்	350
தத்ஸதருபம் - அதற்குத் தக்கது	67
தத்ஸாவம் - அதன் இன்மை	75
தத்ஸவஸரம் (தத்+அவஸரம்)- அச்சமயம்	35
தத்ஸெவ - அதுவே	347
தந்நிமித்தம் - அதற்குக் காரணம், அதனைக் காரண மாகக்கொண்ட	20
தந்மயம் - அதுவேயாயிருப்பது	25
தநுத்ஸமத (தநு+உத்ஸமத) - ஸரீரத்தினின்று மே லெழும்பின	107
தப்த - சுடப்பட்ட, வெப்ப மடைந்த	114
தபநீயம் - பொன்	103
தபஸ்சரணம் - தவஞ்செய்தல்	24
தபோவநாந்தம் - தவத்தின் கிரமம்	378
தமாலம் - புன்கு	233
தமிஸ்ரபுக்ஷ - இருட்குகை	118
தர்ஜித்தல் (செயலால் பிறரை) அஞ்சுவித்தல்	423
தருணம் - இளமை	136
தளவரன் - தலையாரி	161

பக்கம்

தா

தாதன் - தந்தை 30
தாஉரமம் - அப்படிப்பட்டது 279
தாரகா - நக்ஷத்ரம் 276
தாராமணம் - நக்ஷத்ரக்கூட்டம் 553
தாளோத்காடநம் - தாழைத் திறத்தல்; தாளம் - தாழ்ப் பாள் 545

தி

திக்தம் - துவர்ப்பு 493
தித்தி - வேள்விக்குண்டம் 356
திலகம் - மஞ்சாடிமரம் 233
திறை - கப்பம் 117

தீ

தீவ்ரம் - குரூரம் 5
தீற்றுவோர் - தின்பிப்போர் 67
தீக்ஷணம் - குரூரம் 68

து

துண்பம் - அலகு 533
துணவம் - ஒரு வாத்யம் 397
தும்பிவ்ருக்ஷம் - காட்டத்தி 231
துர்யஹாமம் - நாலாம்பாகம் 8
துர்யாம்ஸம் - நாலிலொருகூறு 323
துரமம் - குதிரை 15
துரங்மமம் - குதிரை 440
துஷ்டி-ஸந்தோஷம், திருப்தி 5
துளக்குதல் - அசைத்தல் 468

தூ

தூர்ய ரவம் - வாத்திய ஒலி 359

தெ

தெணம் - புல் 12
தெணவத் - புல்லைப்போல 277
தெணவத் கெத - புல்லைப் போல் பாவிக்கப்பட்ட 215

பக்கம்

தெஷ்ணுதவாலும் - அவா வின் பிணிப்பு, நீர்வேட்கைப் பிணிப்பு 75
தெஷ்ணுபீடிதர் - தாகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர் 100
தெஷ்ணுவாயெ - நீர் வேட்கைத் துன்பம் 67
தெஷ்ணேபஸமநம் - தாகந் தணிதல் 175

தே

தேனிரல் - தேன்கூடு 66

தோ

தோமரம் - ஒருவகைப் போர்ப் படைக்கலம் 487

தூ

தூயூதம்-சூது 161
தூஷ்டவ்யம் - பார்க்கத்தக் கது 306
துயம் - இரண்டு 240
துாத்ரிம்ஸத் - முப்பத்திரண்டு 108
துாவிம்ஸதி - இருபத்திரண்டு 35
துாஷஷ்டி - அறுபத்திரண்டு 7
துியா-இரண்டு ப்ரகாரம் 288
துிஷட்கம் - பன்னிரண்டு 75

ஊ

ஊநீய - வெந்த 193
ஊநீயகநகச்ஹாயை - சூடப் பட்ட பொன்னிணைளி 35
ஊத்தி - தானம் 133
ஊம்ஸம் - காட்டுக்கொதுகு 74
ஊர்ப்பணதலம் - கண்ணுடித் தலம் 185
ஊர்ப்பணம் - கண்ணுடி 78
ஊர்ஸநாத் - தரிஸனத்திரல் 215

	பக்கம்
உஷ்டன் - கடிக்கப்பட்டவன்	33
உஷ்டை - கடிக்கப்பட்டவள்	286
உளம் - இதழ்	111
உக்ஷிணபார்ஸ்வம் - வலப்பக்கம்	81
ஊ	
ஊதஜ - கொடையாளி	54
ஊநாதிமோஹம் - தானஞ் செய்தற்கு உடன்படுதல்	59
ஊமம் - கயிறு	81
ஊர்ஜும் - திருடமாயிருப்பது	351
ஊரு - மரம் (கட்டை)	356
ஊருணம் - தீக்ஷ்ணம், குரூரம்	445
ஊருணஸ்வரம் - குரூரமானத்வனி	511
ஊருமூர்த்தி - மரத்தின் வடிவம்	552
ஊவாநலம் - காட்டுத் தீ	114
ஏ	
ஏதீஹ்யம் - திசை தெரியாமை	511
ஏதந்தராளம் - திக்குக்களின் நடு	109
ஏவஸமுவம் - விடியற்காலம்	144
ஓ	
ஓநாரம் - ஒரு பொன்னாணயம்	423
ஓப்தி - ஒளி	85
ஓவர்ஹம் - நீளம்	103
ஒ	
ஒர்மம் - போதற்கு அரிய இடம் ; அரண்	128
ஒர்ஒஜ்ஷிகள் - தீய அறிவு உள்ளவர் ; மித்யாத்ருஷ்டிகள்	64
ஒஹர்மம் - குரூபம்	66
ஒர்மோசநம் - அரிதின் விடுவித்தல்	75
ஒர்மோசம்-விடுதலரிதாகியது	5
ஒர்வார்லி - கேட்டின்கடல்	75
ஒரந்தக்லேஶம் - முடிவில்லாதக்லேஶம்	486
ஒரிதம் - பாபம்	41
ஒருக்தி - கெட்ட வார்த்தை	246
ஒஷ்ஷமை - அவஸர்ப்பிணி காலபேதங்களுள் ஐந்தாமது	7
ஒ	
ஒஷிதம் - கெட்டுப்போனது ; குற்றமுடையது	
ஒஜ	
ஒஜஷ்டம் - கண்ணுற் பார்த்தது	28
ஒஜஷ்டியுஷம் - கண்பார்வைப் போர்	126
ஒஜஷ்டிவிஷம் - பார்வையில் விடமுள்ள பாம்பு	423
ஒஜஷ்டேஷ்டம்=ஒஜஷ்டம் - பார்த்தது ; ப்ரத்யக்ஷம், இஷ்டம்-விருப்பமானது; பரோக்ஷம்.	2
ஒ	
ஒயம் - கொடுக்கத்தக்கவஸ்து	314
ஒஷதாஹஸ்தம்-உபதேசிக்குங் கை	6
ஒளவாரிக ரக்ஷிதம் - வாயில் காப்பவரால் ரக்ஷிக்கப்பட்டது	103
ஒளஹஜஉம் - வயா, மசக்கை	550

பக்கம்

ய்

ய்ஜம் - கொடி 58

ய

யங்யர் - க்ருதார்த்தர் 82
யதூர்வ்யாயாமம் - விற்பயிற்சி 531
யர்ம்யம் - தர்மத்தை விடா திருப்பது 3
யர்மதீயஃ ப்ரவர்த்தநம் - தருமத்தை அநுஷ்டித்துக் காட்டுதல் 83
யர்மப்ரயொயநம் - தருமத்தை உணர்வித்தல் 68
யர்மப்ரஹாவணந - தருமத்தைப் பிரகடனஞ்செய்கை 138
யர்மஸ்யர் - தார்மிகர் 73
யவளம் - வெண்மை

யா

யாத்ரீ - செவிலி 354
யாத்ரீஹலம் - நெல்லிக்கனி 13
யாதகி - ஆர், ஆத்திப்பூ 25
யாது - ரக்தம் முதலிய ஏழு வகைத் தாதுக்கள் 36
யாரணம் - தரித்தல் ; நிலை நிறுத்தல் 3

யி

யிக் - நிந்தையைக் குறிக்குஞ் சொல் 18
யிக்கரித்தல் - இழித்துக் கூறுதல் 331

யு

யுபவடம் - தூபம்போடுகிற கலம் 103

யூ

யூதி - தைர்யம் 140

பக்கம்

யெ

யெது - ஈன்றணிய பசு ; பசு 123

ஞ

ஞக்காரம் - திரஸ்காரம் 331
ஞதீரோயம் - ஆலமரம் 335
ஞாஸாபஹ்நவதொஷம் - கையடைப்பொருளை வஞ்சிக்குங் குற்றம் 254
ஞ்யூநம் - குறைவு 103

ந

நக்ரம் - முதலை 146
நகுலம் - கீரி 63
நஹஸ்ஸ்யலம் - ஆகாயதலம் 114
நமொஸ்து (நமஃ + அஸ்து) - நமஸ்காரம் இருக்க 315
நயநாந்மீலநம் - கண் விழித்தல் ; கண் தெரிதல் 34
நர்த்தநம் - நாட்யவகை 95
நரகாயுர்வந்தம் - நரகில் வாழும் ஆயுள் வந்துபற்றுதல் 5
நவமாலிகா - மல்லிகை வகை 233
நவஸாதம் - தொள்ளாயிரம் 110
நக்ஷத்ரபதநம் - நக்ஷத்ரம் வீழ்தல் 214

நா

நாஸீ நஸ்யம் - உடையில்லா திருப்பது 74
நாமம் - புன்னை 233
நாமவ்ருக்ஷம் - புன்னைமரம் 220
நாஸிநாளம் - நாபிக்கொடி 17
நாமஸ்யாபநம் - பேர் வைக்கை ; ஆவாஹனம் பண்ணுவது 360
நாரங்கம் - நாரத்தை 233

பக்கம்

நாராசம் - அம்பு 398
நாளிகேரம் - தென்னை 233
நாற்றி - தொங்கவிட்டு 468

நி

நிகரஷ்டம் - நீசம், இழிவு 139
நிகரஷ்டர் - நீசர் 363
நிகரம் - ஸமூஹம் 181
நிகாயம் - கூட்டம் 38
நிக்ரஹணம் - அடக்குதல் 277
நிகளபத்தன் - விலங்கிலுல் தளைக்கப்பட்டவன் 162
நிகளம் - விலங்கு, தளை 193
நிக்ருஹீதன் - பிடிக்கப்பட்டவன்; வாதத்தில் தோற்றவன் 28
நிகேதநஜீவன் - ஏகேந்திரிய ஜீவன் 132
நிசயம் - கூட்டம் 114
நித்யஸ்வரூபதா - நித்யமான ஸ்வரூபம் உள்ளதன்மை 19
நிக்ரோத்பாதநம் - நித்ரை உண்டாக்குதல் 545
நிதாநம் - சாகுந்தறுவாயில் முன்னர் அடையப்போகுஞ் செல்வம் முதலியவற்றைக் குறித்து எண்ணுகை 48
நிர்தாரணம் - அதிக நிந்தை 370
நிபம்- வ்யாஜம் 83
நிமித்தம் - காரணம் 127, 379
நிமித்தஜ்ஞன் - சுபாசுபங் களைக் காரணத்தாலறிந்து சொல்பவன் 173
நியுக்தர் - நியோகிக்கப்பட்டவர் 532
நியோஜித்தல் - ஏவுதல் 39

பக்கம்

நிர்தநர்-பற்றற்றவர் 64
நிவரணர் - தயை இல்லா வர் 370
நிர்ஜரை-பண்ணிய பாபங்கள் கழிந்துபோகும் நெறி 5
நிர்ணீதார்யன் - தீர்மானித்த அர்த்த முடையவன் 371
நிர்திஷ்டம் - நிர்ணயிக்கப்பட் டது 255
நிர்யாடநம் - ஓடுவித்தல் 287
நிர்யுக்தம் - உதறப்பட்டது 252
நிர்ஹர்த்ருதன் - பயப்படுத்தப் பட்டவன் 246
நிர்மிதம் - செய்யப்பட்டது 104
நிர்முக்தன் - விடப்பட்டவன் 46
நிர்வாணபதம் - மோக்ஷம் 40
நிர்விண்ணஹ்ருதயன் - துன்ப மடைந்த மனமுள்ளவன் 33
நிர்வேதம் - வைராக்யம் 32
நிரதன் - தத்பரன் 113
நிரதிசாரம் - அதிசார மில்லா தது ; அதிசாரம் - மீறுதல் 495
நிரந்தரம் - இடையீடில்லாதது 11
நிரந்தராயம்- தடையில்லாதது 374
நிரம்பம் - பாகமில்லாதிருப் பது ; அகண்டம் 27
நிரர்களம் - தடையில்லாதது 271
நிரவத்யம் - குற்றமற்றிருப்பது 27
நிரவயோஷம் - ஸ்த்ரீஷமின்மை; மூழுவதும் 7
நிரீக்ஷித்தவர் - பார்த்தவர் 106
நிருத்தம் - தடுக்கப்பட்டது 47
நிரூபிதம் - விவரிக்கப்பட்டது 507
நிரோதம் - தடை 201

பக்கம்

நி

நிரோயித்தல் - தடுத்தல் 349
நிவந்து - ஓங்கி 335
நிவஹம் - கூட்டம் 104
நிவாரித்தல் - போக்கடித்தல் 192
நிவர்த்தர் - மீண்டவர்; விட்டவர் 131
நிவேதநம் - அறிவிக்கை 379
நிவேதநாயுக்தம் - அறிவித்தற்பொருட்டு 4
நிவேதித்தல் - அறிவித்தல் 34
நிஸ்ரேயஸம் - மோக்ஷம் 1
நிஸ்வாஸம் - மூச்சுவிடுதல் 74
நிஸிதமதி - கூரியபுத்தி 357
நிஷ்கண்டகம் - இடையூறில்லாதது 53
நிஷ்ப்ரவீசாரம் - இந்திரியத்தால் காமாதுபவமின்மை 75
நிஷ்பந்நம் - உண்டானது 369
நிஷ்பாதநம் - உண்டாக்குதல் 353
நிஷ்ஹலசேஷ்டிதம் - பயனில் செயல் 437
நிஸ்தாரம் - விஸ்தாரம்; பரப்பு 314
நிஸ்வ்ருஹன் - ஆஸையற்றவன் 97
நிக்ஷிப்த - வைக்கப்பட்ட 243

நு

நுளம்பு - மாட்டு ஈ 454

நூ

நூக்குதல் - தள்ளுதல் 68

நே

நேத்ரம் - நாட்யவகை 93, 245

நொர்

நொதுமலாளன் - உதாஸீநன் 382

பக்கம்

ப்

ப்ரகர்ஷம் - அதிஸயம் 335
ப்ரகாஸ்யம் - ப்ரகாஸஞ் செய்யப்படுவது 27
ப்ரகாஸகத்வம் - ப்ரகாஸஞ் செய்பவனது தன்மை 27
ப்ரகாஸகம் - ப்ரகாஸப்படுத்துவது 27
ப்ரகாஸநஸீலம் - ப்ரகாஸிக்குந் தன்மை 27
ப்ரகாஸநாயுக்தம் - விளக்கத்தின் பொருட்டு 1
ப்ரக்ருதம் - தற்காலத்துக்கு வேண்டுவது 168
ப்ரக்ருதி - நகர்மாந்தருள் முக்யஸ்தர் 24
ப்ரக்ருதிஸ்தம் - ஸ்வபாவத்தில் இருப்பது 552
ப்ரக்ருதிஸ்தன் - தன்னியல்பிலிருப்பவன் 429
ப்ரக்ருஷ்டம் - ஸ்ரேஷ்டம் 212
ப்ரவ்ருத்தம் - ப்ரவர்த்தி 480
ப்ரவ்ருபநம் - பிரவர்த்திப்படுத்துதல் 318
ப்ரச்யுதன் - நழுவியவன் 42
ப்ரச்ஹந்நஸரீரம் - மறைக்கப்பட்ட வுடல் 79
ப்ரசயாஹாவம் - விருத்தியில்லாதது; ப்ரசயம் - விருத்தி 9
ப்ரசோதிதை - தூண்டப்பட்டவள் 328
ப்ரச்ஹந்நம் - மறைத்திருப்பது 79
ப்ரச்ஹாதநம் - மூடுவது, மறைப்பது 254

	பக்கம்
ப்ரஜ்ஞப்தி - ஜ்ஞானம் ; ஒரு வித்யை	181
ப்ரஜ்ஞா - ஜ்ஞானம்	74
ப்ரணதர் - வணங்கியவர்	124
ப்ரணமம் - நமஸ்காரம்	3
ப்ரணியாநம் - நிலையாய் நிறுத்தியிருப்பது	486
ப்ரணியஸ்யிதம் - நன்ரு யிருக்குமிடம்	108
ப்ரணீதம் - செய்யப்பட்டது	2
ப்ரத்யயம் - ஜ்ஞானம் ; ப்ரமாணம்	365
ப்ரத்யயாநீ-ி - உண்மையை யறிவிக்கும் நெருப்பு ; திவ்ய ப்ரமாணங்களுள் ஒன்று	366
ப்ரத்யயாயநம் - நம்பிக்கை யின் பொருட்டு	280
ப்ரத்யாஹ்ருதம் - மீண்டுவந்தது	197
ப்ரத்யாஸந்நம் - அதிக ஸமீபத்தது	29
ப்ரத்யாஹரணம் - மீண்டும் கொண்டு வருதல்	386
ப்ரத்யுத்யாநம் - எதிரே எழுதல்	289
ப்ரதாபம் - தேஜஸ் -	84
ப்ரதிக்ரியை - பதில்செய்யுங் கிரியை; நிவாரணவுபாயம்	68
ப்ரதிக்ரஹகன் - தானம் வாங்குபவன்	314
ப்ரதிவாதம் - எதிராக அடித்தல்	311
ப்ரதிஜ்ஞாதம் - சூள்செய்யப் பட்டது	194, 297
ப்ரதிபத் - ப்ரதமை திதி	91
ப்ரதிபாத்யம் - ப்ரதிபாதிக்கப் படுவது ; சொல்லப்படுவது	2
ப்ரதிபாத்யன் - ப்ரதிபாதிக்கப் படுமவன்	28
ப்ரதிபாதகம் - ஒருவிஷயத்தை ஸமர்த்திப்பது	227
ப்ரதிபாதகன் - ப்ரதிபாதிப்பவன்	28
ப்ரதிபா - அவ்வவ் வேளைக் கேற்பப் புதிதுபுதிதாக உடனே தோன்றும் அறிவு	2
ப்ரதிபாவித்தல் - ப்ரகாஶித்தல்	26
ப்ரதிமாயோகயாரி - ப்ரதிமை போல் அசையாது யோகத்திலிருப்பவன்	160
ப்ரதிஷ்஠ிதம் - ஸ்திரமாகச் செய்யப்பட்டது	33
ப்ரதிஹதம் - அடிக்கப்பட்டது	358
ப்ரதீகாரம் - விரோதம் ; பரிஹாரம்	279
ப்ரதீதி - ஞானம், ப்ரஸித்தி	8
ப்ரதீதி விஷயம் - வ்யவஹார விஷயம்	26
ப்ரதீக்ஷணம் - அத்யுஷ்ணம்	276
ப்ரயோமாங்கயர் - ப்ரதமாங்க ஶாஸ்த்ரத்தைத் தெரிந்தவர்	8
ப்ரத்வேஷி - பகைவன்	332
ப்ரதீபம் - ப்ரகாஶஞ்செய்யப் பட்டது	35
ப்ரதீபம் - விளக்கு	37
ப்ரபஞ்சித்தல் - விவரித்தல்	1
ப்ரவலம் - கட்டப்பட்டது	141

பக்கம்

ப்ரவீணன் - உணர்ந்தவன் 34
ப்ரவீணை - உணர்ந்தவள் 38
ப்ரவேதனம் - அறிவித்தல், எச்சரித்தல் 256
ப்ரஹ்மதனமயம் - இழக்கு வெள்ளெனுங் காலம் 37
ப்ரஹ்மதம் - அதிகம் 68
ப்ரஹ்மதி - முதலிய 103
ப்ரமாணஹ்மதம் - மேற்கோளானது 354
ப்ரமாணஹ்மதன் - மேற்கோளால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டவன் 253
ப்ரமாதம் - அஜாக்ரதை ; கவனமின்மை 114
ப்ரமித - அளவிடப்பட்ட 111
ப்ரமோதம் - ஸந்தோஷம் 57
ப்ரரோஹம் - மூளை ; விழுது 335
ப்ரலம்பகம் - ஹாரம் 400
ப்ரவ்ருத்தம் - நிகழ்ந்தது 374
ப்ரவ்ருத்தம் - விருத்தியா யிருப்பது 494
ப்ரவேஸநிர்கமம் - போக்கு வரவு 111
ப்ரஸ்நஸஹன் - (பிறர் வினவும்) வினவினைப் பொறுத்துக்கொள்பவன் 2
ப்ரஸ்நார்தவேதி - வினவின பொருளை அறிந்தவன் 371
ப்ரஸம்ஸித்தல் - புகழ்தல் 31
ப்ரஸமநம் - தணிதல் 62
ப்ரஸமநார்தம் - தணிதற் பொருட்டு 174
ப்ரஸ்தாரம் - விவரணம் 64

பக்கம்

ப்ரஸ்தூயதே - ஸ்தோத்ரம் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது 266
ப்ரஸஸ்தம் - தெளிவு 113
ப்ரஸரம் - பரவியிருப்பது ; ஸமூஹம் 104
ப்ரஸவாகாரம் - ப்ரஸவ அறை
ப்ரஸாதம் - அனுக்ரஹம் 168
ப்ரஸீத - தெளிந்த மனத்தனுகுக ; அநுக்ரஹம் செய்க 36
ப்ரஸ்தாவிகை - ப்ரஸ்தாவித்தவள் 55
ப்ரஹ்லாதி - ஆனந்தத்தை உண்டாக்குவது 271
ப்ரஹரணவரணம் - ஆயுதத்தைத் தடுக்கும் வித்தை 287
ப்ரஹரித்தல் - அடித்தல் 67
ப்ரஹாரம் - அடி 432
ப்ரஹாஸம் - பரிஹாஸம், பெருஞ்சிரிப்பு 498
ப்ரக்ஷாளநம் - கழுவுதல் 105
ப்ரக்ஷாளிதம் - அலம்பப்பட்டது 283
ப்ரக்ஷீணஸமஸ்தபாபன் - ப்ரக்ஷீண - மிகவும் கழிந்த, அஸேஷம் - எல்லாம் ; எல்லாக் குற்றங்களும் மிகவும் கழியப்பெற்றவன் ; குற்றம் நீங்கினவன் என்பது பொருள் 1
ப்ரக்ஷாளிதம்-கலக்கப்பட்டது 293
ப்ரக்ஷோபம் - கலக்கம் 486
ப்ராதிஹாரக்ஷேத்ரம் - மோக்ஷபதம் 210
ப்ராங்முவமாக - கிழக்குமுகமாக 81
ப்ராஜ்ஞன் - அறிஞன் 112

பக்கம்

ப்ராப்த - அடையப்பட்ட 23
ப்ராபித்தல் - அடைவித்தல் 23
ப்ராயேண - விசேஷமாக, அனேகமாக 278
ப்ராயோபமமரணம் - மரத்த மானவிடத்தில் உண்ணு மற் கிடந்து இறப்பது 35
ப்ராலம்பம் - தொங்குவது 240
ப்ராஸாதம் - அரண்மனை 12
ப்ரேஷணமார்கம் - தூது அனுப்பும் முறை 392
ப்ரேக்ஷணசாலை - நாடக சாலை 108

ப

பஞ்சவிம்சதி - இருபத்தைந்து 107
பஞ்சசதம் - ஐந்நூறு 268
பஞ்சாசத்ஜீவன் - ஐம்பது தலை யுடையவன் 371
பட்டகம் - சித்திரபடம் 156
பட்டகசாலை - வீட்டுமூன்றில்; வராந்தா (Varanda) 42
படஹம் - தம்பட்டம் 115
பணம்பு - பாலம்; இது பழங் கன்னடத்தில் 'பணவு' என்று வழங்கும் 16
பணவம் - தம்பட்டை 397
பணிதவனம் - (சூதாட்டத்தில்) வைக்கும் பந்தயப்பொருள் 254
பண்டிதம் - பந்தயப்பொருள் 254
பத்ரம் - இலை 67
பதநம் - வீழ்தல் 75, 88
பதிஸ்ரமம்-வழிநடைக்களைப்பு 359
பதிகன் - வழிப்போக்கன் 551
பத்தல் - யாழினுறுப்பு 428

பக்கம்

பத்மாகரம் - தாமரைப் பொய்கை 215
பதநம் - பலா 233
பர்ணலகூ - இலைபோன்று கீழிறங்குதற்குரிய வித்தை 169
பர்யாணம் - கலனை, சேணம் 398
பர்யாப்தம் - போதியதாதல்; பூர்ணமாதல் 66
பரகேதாவாஸம் - பிறரால் செய்யப்பட்ட இருப்பிடம் 277
பரசேதஸ்ஸு - பிறருடைய மனம் 2
பரப்ரகாசம் - பிறருக்குத் தெரிதல் 559
பரஹவம் - மறுபிறப்பு 40
பரமாயுஷ்யம் - ஆயுஸ்எல்லை 191
பரவிஜ்ஞாச்சேதநி-பிறர்வித்தை யை நாசஞ்செய்யும் வித்தை 286
பரசு - கோடரி 102
பரஹிதநிரதன் - எப்பொழு தும் பிறருக்கு நன்மை செய்தலிலேயே நாட்ட முள்ளவன் 2
பராஜிஹ்மதம் - பிறிதொன் றால் திரஸ்கரிக்கப்பட்டது 268
பராயணம் - ஒன்றிலே ஆஸக் தனுயிருப்பது 257
பரிமர்ஸம் - கைக்கொள்ளல் 5
பரிமர்ஸித்தல் - கைக்கொள்ளு தல் 63
பரிமர்ஸிதம் - ஸ்வீகரிக்கப் பட்டது 235
பரிசரணதை - பரிஸ்ருஷை; தொண்டு 378

பக்கம்

பரிச்சமிந்நப்ரமாணகம்-நியத மான அளவினை யுடையது

பரிச்சமிந்நம்-அளவிடப்பட்டது 8

பரிசு - தன்மை 15

பரிணதம் - பரிபக்குவம் 173

பரிணதன் - பக்குவமானவன்; பண்டிதன் 35

பரிணதி - பரிணமம்; வேறு பாட்டுநிலை 313

பரித்யக்த - விடப்பட்ட 248

பரிதல் - அறுதல் 359

பரிதுஷ்டர் - ஸந்தோஷ மடைந்தவர் 399

பரிநிர்வாணம் - மோக்ஷம் 7

பரிநிஷ்க்ரமணம் - தவத்திற் குப் புறப்படுகை 191

பரிபாகம் - பக்குவம் 71

பரிபீடநம் - பீடித்தல் 312

பரிஹ்ருமித்தல் - சுழலுதல்

பரிஹவம் - அவமானம்

பரிவ்ராஜகர் - ஸந்ந்யாஸிகள் 96

பரிவர்த்தநை - மாற்றுகை 11

பரிவர்த்தித்தல் - மாற்றுதல்

பரிவ்ருதம் - சுற்றப்பட்டது 510

பரிவ்ருதன் - சூழப்பட்டவன் 3

பரிவ்ருத்தி - வளர்ச்சி 561

பரிவேஷ்டிதன்-சூழப்பட்டவன் 93

பரிஸ்ராந்தர் - ஆயாஸ மடைந் தவர் 234

பரிக்ஷயம் - நாசம் 29

பரீஷஹம் - துன்பத்தை உண்டாக்கும் கூற்முதலியன 74

பருஷவசநம் - கடுஞ்சொல் 453

பல்யங்காஸநம் - ஆஸனவகை 95

பக்கம்

பல்யத்ரிபாஹும்-முக்காற்பல்யம் 267

பல்லவம் - தளிர் 58

பலகறை - சோழி; கவடி 283

பலிதரோமம் - நரைமயிர் 353

பவநஞ்ஜயம் - வாயுவினை ஜயித்தது 130

பவநஸஹாயம் - காற்றின் உதவி 361

பஸ்சிமதீர்த்தகரர் - கடைசித் தீர்த்தகரர் 4

பஸ்சிமஹாரம் - பின்பாகம் 359

பஸ்சிமம் - கடைசியது 35

பஸ்சிமராத்ரம் - பின்னிரவு 316

பக்ஷபுடம் - குடங்கைபோன்ற சிறகு 397

பக்ஷிணி - பெண்பறவை 328

பா

பாகஸாக்தி - சமைத்துச் சாப் பிடுதல் 562

பாடலம் - பாதிரி 233

பாடவம் - ஸாமர்த்யம், சுறுசுறுப்பு 552

பாணிபாத்ரம் - கையாகிய பாத்ரம் 101

பாயஸம் - ஆற்றுணை, கட்டுச் சோறு 560

பாதமதர்நம் - அடியை அழுத்திப் பிடித்தல் 78

பாதலேபம் - பாதத்தில் தடவி யது 103

பாதோநம் = (பாத + ஊநம்) - காற்பங்கு குறைவானது 8

பார்ச்வவர்த்திகள் - பக்கத்தி லிருப்பவர் 57

பக்கம்

பாரம்பர்யேண - முறையே 314
பாரவஶ்யம் - பிறருக்கு அதீனமாயிருப்பது ; தன்வசமிழத்தல் 50
பாரார்த்யம் - ஶ்ரேஷ்டத்தன்மை ; மேன்மை 364
பாவகன் - தீ; அக்கினி 361
பாவகாதிகள் - நெருப்பு முதலானவை 26
பாஷண்டி - ஸர்வலிங்கி, புறமதஸ்தன் 96
பாஷாணம் - கல் 142
பாஹுஜம் - கையுறை; இது 'ப்ராஹூதம்' என்னும் வடசொல்லின் திரிபு; அர்த்தமாகதி பாஷையில் பாஹுஜம் என்றுளது 24

பி

பிஞ்ஜரிதம் - பொன்னிறமாக்கப்பட்டது 108
பிபாஸா - தாகம் 36
பிஷ்டோதகம் - மாவும் நீரும் 25

பீ

பீதிகை - முன்னுரை 8
பீதிதன் - பீடிக்கப்பட்டவன் 29
பீதம் - பொன்னிறம் 566

பு

புஞ்ஜம் - ஸமூஹம் 239
புண்யாஹம் - நன்னாள், ஒரு சுத்திக்கிரியை 76
புத்ரநிர்விஶேஷம் - புத்ரனைப் போலவே 147
புத்ரீநிர்விஶேஷம் - புத்ரியைப் போலவே 515
புந்நாமம் - சுரபுன்னை 106
புநரபி - மறுபடியும் 300
புரஸ்ஸரம் - முன்னிட்டுக் கொண்டு 38
புரீஷம் - மலம் 11
புரோபார்ஜிதம் - முன்னுல் ஸம்பாதித்தது 332
புற்கை-கூழ், தாழ்வாயவுணவு 501
புஷ்டி - பருமை 362
புஷ்ப ப்ரவாள ஹாரம் - பூ தளிர் இவற்றின் சுமை 377
புஷ்பாஞ்ஜலி - புஷ்பத்தோடு கூடிய அஞ்ஜலி 104
புளிநம் - மணல்மேடு 106

பூ

பூஜா ப்ரபஞ்சம்-பூஜைவிவரம் 483
பூஜார்ஹன் = பூஜா + அர்ஹன் - பூசனை யடைதற்குத் தக்கவன் 1
பூஜாவிதாநம் - பூஜாக்ரமம் 192
பூர்வகூதம் - முன் செய்யப்பட்டது 71
பூர்வதிநீஹாரம் - கீழ்த்திசைப் பாகம் 33
பூர்வஹ்நம் - முற்பிறப்பு 18
பூர்வாநுஹூதம் - முன்னர் அநுபவித்தது 75
பூர்வாபரம் - முன் பின் 1
பூர்வாபரீஹூதம் - முன் பின் என்னும் பிரிவு செய்யப்பட்டது 9
பூர்வாஹ்நிமுவமாக - கிழக்கு நோக்கி 115
பூர்வாஷாடாநக்ஷத்ரம் - பூராட நக்ஷத்ரம் 225

பக்கம்

பை

பைஶுந்யம் - கோள் 309

போ

பொளிய - உடைக்க 435

போ

போதம் - படகு 35

பௌள

பௌர ஜநங்கள் - நகரமக்கள் 103

பௌஷ்ய மாஸம் - தை மாஸம் 226

பௌஷ மாஸம் - தை மாஸம் 318

ம

மலப்ரஹாந ஸமயும் - பலன் கொடுக்கும் ஶக்தி யுடையது 507

மா

மால்கூந மாஸம் - பங்குனி மாதம் 199

மி

மைத்ரஸூத்ரம் - பூணூல் 11

ய

யஜன் - கட்டப்பட்டவன்

யஜுர்வேதன் - துக்க முள்ளவன் 493

யயிரர் - செவிடர் 111

யஸுநிர்விஶேஷர் - பந்துக்கள் போன்றவர் 57

யலாகாமாலை - கொக்கின் வரிசை 398

யலீவர்தம் - எருது 305

யஹிர்மதம்-புறத்தே யிருப்பது 26

யஹுமதர் - பஹுமானிக்கப் பட்டவர் 476

யஹுஶ்ருதர் - பலஶாஸ்த்ர மறிந்தவர் 73

யஹுளம்- அனேகம், அதிகம் 233

பக்கம்

வா

வாயா - வேதனை 36

வாஹ்யும் - புறம் 103

வி

விஶாலம் - பூஜை 109

விந்து - துளி 29

விந்துலவம் - துளியிலொரு பகுதி 546

வீ

வீஜம் - வித்து 24

வ்ய

வ்யூஹம் - ஸமூஹம் 128

வொ

வொயிதன் -அறிவுறுத்தப் பட்டவன், எச்சரிக்கப்பட் டவன் 46

ஹ்ர

ஹ்ரம்ஶம் - நழுவுதல்

ஹ்ருஷ்டர் - நழுவியவர் 138

ஹ்ராந்தங்கள் - இல்லாத வற்றை உள்ளனவாகக் கொள்ளும் ஜ்ஞாநம் 28

ஹ

ஹக்தி புரஸ்ஸரம் - பக்தி முன்னாக 3

ஹஸ்திநஹந்த கரி - கொம்பொடிந்த யானை 144

ஹஸ்தின் - தோற்றவன் 428

ஹஸ்தி - உடன்பிறந்தவள் 341

ஹஸ்தின் - மங்களமுள்ளவன் 62

ஹஸ்திஸநம் - ஹிம்ஹாஸநம் ; மங்களமான ஆஸநம் 84

ஹர்த்ஸை - பயப்படுத்து தல் 515

பக்கம்

ஸவ்யஜநங்கள் - ஜைனமதத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர் 56
ஸவ்யத்வம் - ஜினமதத்தில் ஸ்ரத்தை யுடைமை 3
ஸவ்யோபகார தத்பரன் - ஜினமதத்தில் ஸ்ரத்தையுள்ளவர்க்கு உபகாரஞ் செய்தலிலே நாட்ட முள்ளவன் 5
ஸவஸ்ரூபார்ஜிதம் - உன்னுல் சம்பாதிக்கப்பட்டது 283
ஸவநம் - வீடு 29
ஸவப்ரத்யயம்-ஜன்மாந்தர ஞானம்; அவதிஜ்ஞானங்களுஞ் ஒன்று 332
ஸவஸாகரபாரம் - பிறவிக்கடலின் கரை 35
ஸஸ்மகவ்யாதி - யானைத்தீ என்னும் நோய் 524

ஸா

ஸாஜநம் - உண்கலம், பாத்ரம் 12
ஸாண்டாகாரம் - பொக்கிஷசாலை 30
ஸாண்டாகாரிகன் - பொக்கிஷ அதிகாரி 254
ஸாதபத மாஸம் - புரட்டாசி மாஸம் 224
ஸாவஜ்ஞ - மனத்தில் எண்ணுகை 73
ஸாஸ்வம் - ஸ்ருங்காரசேஷ்டை; மநோவிகாரம் 93, 149
ஸாஸித - எண்ணப்பட்ட 190
ஸாஸியாகும் - உண்டாகும் 25
ஸாஸித்தல் - சொல்லுதல் 497

ஹி

ஹிண்டிபாலம் - ஆயுதவகை 487
ஹித்தி - சுவர் 109
ஹித்திமதம் - சுவரை ஒட்டியிருப்பது; சித்ரம் 376
ஹிந்நமூர்த்தி - வேறுபட்ட உடம்பினன் 30
ஹிரண்யாடநம் - பிசைஷக்காகத் திரிதல் 355

ஹீ

ஹீதர் - பயந்தவர் 13
ஹீரு - பயங்கொள்ளி 30
ஹீஷணன் - பயமுண்டாக்குமவன் 239

ஹு

ஹுக்தி - போஜனம் 503

ஹூ

ஹூமதன் - பூமியை யடைந்தவன் 194
ஹூசரர் - பூமியில் நடப்பவர்; பிராணிகள் 103
ஹூதலே - பூமியில் 504
ஹூஹூத் - மலை 33
ஹூமிவநநம் - பூமியைத் தோண்டுதல் 543
ஹூஷிதம் - அலங்கரிக்கப்பட்டது 21

ஹூ

ஹூங்காரம் - கெண்டி 103
ஹூகுடு - புருவவளைவு 487
ஹூகுடு ஹங்கம் - நெறிந்த புருவம் 282

ஹொ

ஹொஜகன் - ராஜகன்; அரசன் 176

	பக்கம்
ஹள	
ஹளபம் - அஷ்டாங்க நிமித்தங் களுள் ஒன்று	282
ம	
மகரம் - சுறுமீன்	283
மஜ்ஜநன் - ஸ்நானஞ் செய்தவன்	34
மஜ்ஜநம் - ஸ்நானம்	78
மஜ்ஜநவேளை - ஸ்நான ஸமயம்	315
மஜ்ஜநசாலை - குளியறை	130
மஜ்ஜா - வெள்ளெலுமிச்சை	546
மஞ்ஜூஷா - பெட்டி	283
மணவடம் - அலங்காரம்	
மண்டலிக காலம் - அரசாட்சிக் காலம்	269
மண்டிதம் - அலங்கரிக்கப் பட்டது	103
மதீயம் - கள்	64
மதந - களிப்பை யுண்டாக்க வல்ல	233
மது - தேன்	64
மதூகம் - இருப்பை மரம்	233
மந்மதன் - மனத்தைக் கலக்குபவன், காமதேவன்	85
மநோவேதம் - மனக்கவலை	559
மநோஜன், மநோஹவன், மநோஹ - மனத்திற் பிறந்தவன்; மன்மதன்	85
மலயஜம் - சந்தனம்	103
மலீமஸகர்மம் - களங்கமான காரியம்	392
மறுகுதல் - கலங்குதல்	115
மஸகம் - கொதுகு	74
மஹாஜாலம் - பெரிய வலை	107
மஹாப்ரஸ்தாநம் - பெரும் புறப்பாடு	95
மஹாபதம் - பெருவழி	115
மஹாமஹவியாநம் - பெரிய பூஜாக்ரமம்	251
மஹாமேதயாகம் - பெரிய யாகம்	364
மஹாவாதம் - பெருங்காற்று	120
மஹிஷாநீக கக்ஷ்யாஸப்தகம் - எருமைக்கடாப்படையுடைய ஏழுகட்டு	355
மஹீயரன் - ராஜன்	315
மக்ஷிகம் - பெரிய ஈ	536
மக்ஷிகை - பெரிய ஈ	166
மா	
மா - வேண்டா	18
மாகமம் - மாசிமாதம்	190
மாத்ஸர்யம் - பொறுமை	179
மாத்ஸர்யோபஹதர் - அழுக்காறுள்ளவர்	64
மாதாமஹன் - தாய்ப்பாட்டன்	486
மாதுலுங்கம் - கொம்மட்டி மாதுளை	233
மாயவீ - குருக்கத்தி	233
மாநஉண்மம் - அளவுகோல்	23
மாயாவி - வஞ்சகன்	255
மார்கசிர மார்ஸம் - மார்கழி	338
மார்ஜாரம் - பூனை	155
மார்தவம் - மென்மை	74
மால் - மயக்கம்	336
மாலதீ - பிச்சி	106

பக்கம்

மி

மியூஹர்ஸநம் - பொய்க் காட்சி; பிறமதங்கள் 24

மியூஹாஷ்டி - பொய்க் காட்சி; பொய்யாக அறிந்த வன் 5

மியூஹாபஹாஸம் - பொய்ச் சிரிப்பு 532

மு

முக்தாஜாலம் - முத்துக்களின் வரிசை 109

முக்தாஹலம் - முத்து 112

முகுளீகூத - மூடப்பட்ட; குவித்த 373

முவரம் - சத்தஞ்செய்வது 398

முவரி - விசேஷமாக வார்த் தையாடுமவள் 376

முதீயர் - மூடர் 252

முத்கரம் - கதாயுதவகை 287

முஷ்டிகை - அடையாள மோதிரம் 164

முமுக்ஷு - மோக்ஷத்தில் இச்சையுடையவன் 97

மூலிக்கூலி - வ்யபிசாரத்தால் வந்த பணம் 55

மூ

மூகர் - ஊமைகள் 111

மூர்வ - அறிவில்லாத 282

மூர்த்தம் - உருவம் 27

மூலதந்த்ரம் - முக்ய ஸித்தாந் தம் 4

மூலோபரி - அடிப்பாகத்தின் மேலிடம் 110

மூஷகம் - எலி 109

பக்கம்

ரு

ருமகுலம் - மான்கூட்டம் 29

ருமத்ருஷ்ணை - பேய்த்தேர்; கானல் 28

ருமம் - மான் 125

ருஷ்டாந்நம் - நல்ல சாப்பாடு 551

ருத் - மண் 3

ருதம் - செத்தது 40

ருதை - இறந்தவள் 286

ருஷாவாதி - பொய் சொல் பவன் 255

மே

மேக்கு - மேல் 335

மேவலை - நடுப்பாகத்தின் சுற்று 109

மேவநிராஸஹர்ஷநம் - மேகம் அழிந்துபோதலைக்காண்பது 157

மேயஸ் - கொழுப்பு 546

மோ

மோக்ஷித்தல் - விடுதல் 76

ய

யதாயதம் - எப்படி எப் படியோ 331

யதேச்சை - ஆகஸ்மிகம்; தற் செயலாய் வருவது 155

யஸஸ்கரம் - புகழை உண் டாக்குவது 3

யஸஸ்விகள் - புகழுடையவர் 82

யக்ஷாவாஸம் (யக்ஷ + ஆவா ஸம்) - யக்ஷன் வசிக்குமிடம் 529

யா

யாநம் - வண்டி முதலாயின 79

யாவஜ்ஜீவம் - ஜீவனிருக்கு மளவும் 35

பக்கம்

யு

யுக்தியோமம் - யுக்தியின் ஸம் பந்தம் ; யுக்திக்குப் பொருத் தம் 8

யுமளம் - இரண்டு 327

யூ

யூயபதி - யானைக்கூட்டத்தின் தலைவன் ; தலைமையுடைய யானை 125

யூயிகா - சாமந்தி 233

யோ

யோலர் - போர் செய்பவர் 398

ர

ரக்தபுஷ்கரம் - செந்தாமரை 398

ரசிக்கப்பட்ட - செய்யப்பட்ட

ரசித - செய்யப்பட்ட. 108

ரஜதமயம் - வெள்ளிமயம் 105

ரத்நசதுஷ்டயம் - நான்கு ரத் னம் 247

ரத்நநியீநாம் - ரத்னநிதி களுக்கு 215

ரத்நவ்ருஷ்டி - ரத்னமழை 200

ரவம் - ஓசை 80

ரஸநேந்த்ரியம் - நாக்கு 552

ரா

ராமாஜி - விருப்பம் முதலியன 20

ராஜ்யோபப்லவம் (ராஜ்ய + உபப்லவம்)-தேஹத்திலுண் டாகுங் குழப்பம் 53

ராஜகுலம் - ராஜக்ருஹம் ; அரண் மனை 290

ராஜத்வாரம் - அரண்மனைவாயில் 254

ராஜதானி - அரசனிருக்குந் தலைநகரம் 310

பக்கம்

ராஜாங்கணம் - ராஜக்ருஹத் தின் முற்றம் 131

ராத்ரா (அதுராத்ரா) - அனுஷ்டா நக்ரூத்ரம் 213

ராஶி - கூட்டம் 71

ரு

ருதிராவாபி - இரத்தக் குளம் 30

ருந்த்ரம் - விபுலம் ; பரு மன் 107

ரூ

ரூக்ஷம் - குரூரம் 563

ரோ

ரோஷம் - கோபம் 243

ல

லதாலப்யுதம் - லதாக்ருஹத் தோடு கூடியது 106

லம்பமாநம் - தொங்கிக் கொண் டிருப்பது 110

லயம் - தாளம் காலம் தொழில் இவற்றுக்குச் சமமாயிருப் பது 93

லவங்கம் - இலவங்கம் 233

லக்ஷணம் - அஷ்டாங்க நிமித் தங்களுள் ஒன்று 282

லா

லாவவநிவர்தநம் - எளிமைக் குக் காரணம் 393

லாங்கூலந - முத்திரை, அடையாளம் 387

லே

லேவபத்ரம் - மூடங்கல் ; ஓலை 53

லோ

லோசநம் - கண் 494

பக்கம்

வ்

வ்யக்தம் - வெளிப்படையானது 9
வ்யமுன் - ஆஸக்தன் 113
வ்யஜநம் - ஆலவட்டம் 103
வ்யஞ்ஜநம் - அஷ்டாங்கநிமித்தங்களுளொன்று 282 ; மறு 128 ; மெய்யெழுத்து 86
வ்யதிரிக்த - வேறுபட்ட 27
வ்யபதெஶம் - பெயர் 419
வ்யபிசாரதோஷணம் - லக்ஷணம் பொருந்தாமையாகிய குற்றம் 21
வ்யஸநோத்ஸவகாலம் - துன்ப இன்பக்காலம் 528
வ்யாவ்ருத - விவரிக்கப்பட்ட 260
வ்யாவ்ருதா - உரைகாரன் ; விவரித்துச்சொல்பவன் 1
வ்யாவ்ரும் - புலி 109
வ்யாயபதி - வேடர்தலைவன் 460
வ்யாபரித்தல் - வ்யாபித்தல் 560
வ்யாபாரம் - செயல் 483
வ்யாவர்ணிதம் - விவரிக்கப்பட்டது 259
வ்யாவர்ணிப்பது - விவரிப்பது 2
வ்யாவ்ருத்தி - வேறுபாடு 511
வ்யாஸம் - வட்டத்தின் நடுவில் வருங் கோட்டின் அளவு 103
வ்யோமம் - ஆகாஶம் 503
வ்யோமாரவிந்தம் - ஆகாயத்தாமரை 27

வ

வக்த்ரம் - வாய், முகம் 367
வகுளம் - மகிழமரம் 323
வஜ்ரயாராஜ்யம் - வஜ்ரத்தின் துணியோடு சேர்ந்திருப்பது 304
வதநம் - வாய் 76
வதநமதம் - வாய்க்குச் சேர்ந்தது ; வாயை யடைந்தது 25
வத்யர் - கொல்லத்தக்கவர் 348
வந்தநமாலா - தோரணம் 110
வந்தநீயம் - வணங்கத்தகுந்தது 453
வந்யுத்ஸாஹம் - மலட்டுத்தன்மை 378
வநமஹநம் - புகுதற்கரிய காடு 167
வநஸ்பதி - பூக்காமற் காய்க்கும் மரம் 233
வர்ணஸிந்தூ - சாயத்தின் துளி 513
வர்த்தமாநம் - நிகழ்வது 2
வர்ஷவ்ருத்திதிநம் - பிறந்தநாள் 24
வரண்டகம் - தாழ்வாரம் 88
வரிஷ்஠ம் - மிகச்சிறந்தது 480
வல்லி - கொடி 17
வஹநம் - சுமப்பது 283
வக்ஷஸ்ஸ்தலம் - மார்பிடம் 22

வா

வார்த்தை - ஒரு விருத்தி ; தொழில் செய்தல் 133
வார்யக்யபராங் கோடி - முதுமையின் இறுதியெல்லையை 377
வார்யக்யாநுரூபம் - முதுமைக்குத் தக்கது 539
வாரவிலாஸிநி - தாஸி 114

பக்கம்

வாரிவஸ்யம் - யாசனையைப் பிடிக்குமிடம் 209
வாஸ்து விதியை - மனையடி சாஸ்த்ரம் 87
வாஹிதம் - (ஒன்றனால்) வாஸனை யுண்டாக்கப்பட்டது 104

வி

விக்ரமம் - பராக்ரமம் 123
விக்ரியை - விகாரம் 75
விகலாங்கம் - குறைபாடான அங்கம்; அங்கக்குறை 66
விகாஸோந்முவம் - மலர்தற்கு ஆரம்பம் 52
விக்ரஹம் - போர் 126
விகத - போன 277
விவடநம் - வேறுக்குதல் 81
விச்சித்தி - அறுதல் 249
விச்சிந்ந - அற்றுப்போன 231
விச்சேதநம் - துண்டாக்குதல் 452
விசக்ஷணர் - விசாரசீலர்; வல்லவர் 497
விசிகித்ஸா - ஸந்தேஹம்; ஈண்டு அருவருப்பு 296
விஜ்ஞாபித - அறிவிக்கப்பட்ட 352
விஜநம் - ஜனமில்லாத இடம்; ஏகாந்தம் 252
விஜ்ரும்பிதம் - எழுச்சி 32
விட் (விண்மூத்ரம்) - மலம் 546
விட்டனர் - தங்கினர் 537
விடபம் - மரம் 335
விடபாவகாசம் - மரக்கிளை யின் இடை 403
விதயா - வ்யர்த்தமாக 404
விதாயர்-வித்தையிறைந்தவர் 115

பக்கம்

விதாஸ்யாநபாரம்பதர் - வித்யாஸ்த்தானத்தின் கரை யை அடைந்தவர்; கல்வி யைக் கரை கண்டவர் 7
விதியல்லதாவிலயம் - மின்னல் மறைதல் 339
விதேஷி - பகைவன் 368
விதூர் - பண்டிதர்; அறிஞர் 335
விதிக்கு - கோணத்திசை 65
வியுத்ஸநம் - பாழாக்குதல் 296
வியாதா - ஸ்ருஷ்டிப்பவன், செய்பவன் 91
வியாநம் - கிரமம் 314
வியாயி - செய்பவன் 198, 313
வியிவத் - சாஸ்திரத்திற் சொன்னபடி 239
வியிவிலவிதம்-ஊழின்செயல் 389
விந்யாஸம் - ரசனை; விசேஷ மாக ஒன்றனை வைத்தல் 76
விநத - வணங்கிய 277
விநஸ்வரம் - நாசமாகுமியல் புள்ளது 203
விநஷ்டம் - நாசமடைந்தது 212
விநிவர்த்த ப்ரதிஜ்ஞா - தவ றிய பிரதிஜ்ஞை, சூள் தவ றிய 379
விநீதன் - விநயமுள்ளவன்
விப்ரமுக்தம் - விடப்பட்டது 361
விப்ரயோகம் - பிரிந்திருப் பது 494
விபர்யாஸம் - மாறுதல் 217
விஷலம் - வ்யர்த்தம் 28
விஷயபதிகள் - தேசவேந் திரர் 200

	பக்கம்
விஜ்ஞாநம் - ஜீவ அறிவு	142
விபூதி - ஐஸ்வர்யம்	168
விபூஷிதம் - அலங்கரிக்கப் பட்டது	51
விம்ஸதி - இருபது	343
விம்ஸதிஸதாப்தம் - இரு நூற்றிருபது வர்ஷம்	8
விமர்ஷநம் - மிதித்தல், ஒற்று தல்	
விமுவம் - பராங்முகம்	30
விராஹிதம் - விடப்பட்டது	36
விராஜிதம் - ப்ரகாஸிப்பது	105
விருஜம் - விரோதமுள்ளது	26
விரூபம் - விகாரமானரூபம்	66
விரூபை - விகாரரூபமுள்ள வள்	172
வில் - வில்லி னளவு	11
விலஸிதம் - விலாஸம்	431
விலாஸிநீஜநம் - ஸத்ரீகள்	85
விவர்ஜிதம் - விடப்பட்டது	63
விவக்ஷிதம் - சொல்ல விரும்பி யது	2
விவிக்தம் - ஏகாந்தம்	277
விவிக்தவிஹாரி - தனியே ஸஞ்சரிப்பவன்	349
விவிக்தாஸநம் - ரஹஸ்யமா யுட்கார்ந்திருக்கும் இடம்	184
விவிதம் - பலவிதமான	109
விஸ்ருதம் - விரிந்தது	548
விழுக்காடு - விழுதல், விழுந் தொலைவு	65
விஷிஷ்டம் - கூடியிருப்பது	336
விஸ்ருங்வலம் - தடையில்லா தது	101
விஷ்டாப்ரதேஸம் - மல ப்ரதேஸம்	161
விஷண்ணஹ்ருதயன் - துக்க முள்ள மனத்தினன்	234
விஷயம் - தேஸம்	40
விஷயாநுஷங்மபராவ்ருத் - விஷயஸம்பந்தத்தில் ஈடு பட்டு ஆழ்ந்தவர்	52
விஷயாநுஷங்கம் - விஷயத் தின் ஸம்பந்தம்	31
விஷயாநுஷங்மன் - விஷயத் தில் ஸம்பந்தமுள்ளவன்	332
விஷஹரணம் - விஷத்தைப் போக்குவது	158
விஷக்ஷாரமயம்-விஷவுப்புமயம்	67
விஷாதம் - துக்கம்	53
விஸ்வரிதம் - ப்ரகாஸம்	103, 4
விஸ்மயம் - ஆஸ்சர்யம்	50
விஸ்மரித்தல் - மறத்தல்	31
விஸ்ம்ருதம் - மறந்தது	557
விஹகம் - பறவை	109
விஹரணம் - உலாவுகை; விளை யாடுகை	300
விஹரணார்த்தம் - உலாவுதற் பொருட்டு; விளையாட	158
விஹாரம் - விநோதமாகத் திரிதல்	
விஹிதம் - கர்த்தவ்யம்	
விஹீநம் - விடப்பட்டது	215
விளம்பித்தல் - தாமதித்தல்	
விக்ஷேபம் - சலனம்	260

வீ

வீதராகன் - ஆசையற்றவன்: வீதம்-வலியற்றது; அழிந்தது	1

	பக்கம்
வ	
வரை - முதிய	277
வரிசிகம் - தேள்	551
வே	
வெருவுதல் - அஞ்சுதல்	68
வே	
வேத்ராஸநம் - பிரம்பினாற் செய்த ஆஸநம்	22
வேதிகா - திண்ணை	22
வேதிகை - திண்ணை	115
வேலை - (கடலின்) கரை	440
வேழம் - யானை	383
வை	
வைதேயும் - பாண்டித்யம்	250
வைமல்யம் - நிர்மலத்வம்	504
வைமுக்யம் - பராங்முகமான தன்மை	29
வைஸ்ரவணன் - குபேரன்	76
ஸ்	
ஸ்மஸ்ரு கலாபம் - நெருங்கியிருக்கிற மீசை (தாடி) மயிர்	326
ஸ்ரத்தா நம் - நம்பிக்கை	63
ஸ்ரத்தாலு - ஸ்ரத்தை யுள்ளவன்	34
ஸ்ரவண நக்ஷத்ரம் - திருவோணம்	230
ஸ்ரவணவிவாஹதகரதலத்தர் - செவித்தொளையில் வைத்த கை யுடையவர்	367
ஸ்ராவகீ - ஸ்ராவகவ்ரத முள்ளவள்	109
ஸ்ரீவத்ஸம் - மறு	356
ஸ்ருதகேவலி - ஸாஸ்த்ரஜ்ஞானத்தால் எல்லாவற்றையும் அறிபவர்	7
ஸ்ருதம் - கேட்கப்பட்டது; ஸாஸ்த்ரம்	28
ஸ்ருதஸ்கந்தம் - ஸாஸ்த்ரம்	6
ஸ்ரேணி - சேடி; வரிசை	23
ஸ்ரேணீவத்தம் - வரிசையாகக் கட்டப்பட்டது	64, 5
ஸ்ரேயாம்ஸிவஹுவிவ நாநி - நல்ல காரியங்கள் பல இடையூறுகளை உடையன	352
ஸ்ரேயோர்த்திகள் - நல்லவற்றை வேண்டுமவர்கள்	369
ஸ்ரோதா - கேட்பவன்	1
ஸ்ரோதர - கேட்பவன்	6
ஸ்வா - நாய்	40
ஸ்வேதமூர்த்தியன் - வெள்ளையுருவினன்	
ஸ்வேதரோமம் - வெண்மயிர்	484
ஸ	
ஸகலம் - துண்டு	61
ஸதயா - நூறுப்ரகாரம்	436
ஸய்யா - படுக்கை	74
ஸராவம் - மடக்கு; உலை மூடி	501
ஸரீராந்தரம் - வேறு உடல்	19
ஸல்யஹரணன் - தீக்கமுள்ள மனத்தினன்	333
ஸவாநுமமநம் - பிணத்தின் பின் செல்வது	55
ஸஸ்த்ரம் - ஆயுதம்	129
ஸா	
ஸார்தூலம் - புலி	59
ஸாலி - ஒருவகை நெல்	17
ஸி	
ஸிகி - மயில்	107

பக்கம்

ஶிவொபலக்ஷிதம் - தலைமுடியின் அடையாள முடையது 491
ஶிஶிலம் - நெகிழ்ச்சியுதாதல் 376
ஶிரீஷம் - வாகை 212
ஶிலாஸ்தம்ஹம் - கற்றூண் 60
ஶிஶிரோபசாரம் - மைத்யோபசாரம் 38

ஶீ

ஶீகரம் - துவலை 76
ஶீலம் - ஆசாரம் 1

ஶு

ஶுகம் - கிளி 3
ஶுண்டெ - கள் விற்பவள் 161
ஶுஷ்கபத்ரம் - உலர்ந்தஇலை 257
ஶுஷ்கஹுருஹம் - உலர்ந்த மரம் 146

ஶூ

ஶூலாயுதம் - ஶூலாயுதத்தின் நுனி 68
ஶூலாரோபணம் - சூலத்தில் ஏற்றுதல் 543

ஶ்ரு

ஶ்ருங்வலா - சங்கிலி 501
ஶ்ருங்கம் - கொம்பு 14

ஶே

ஶேவரம் - தலையணி 81
ஶேஷை - அசூதை 235

ஶோ

ஶோகார்த்தன் - துக்கத்தால் பீடிதனானவன் 349
ஶோணும்வாஜம் - செந்தாமரை 111
ஶோஹிதம் - ஶோபையுண்டாக்கப்பட்டது

பக்கம்

ஷ

ஷட்கர்மம் - ஆறுதொழில் 88
ஷட்சத்வாரிம்ஶத் - நாற்பத்தாறு 54
ஷட்ஶதம் - அறுநூறு 110
ஷட்விம்ஶதி - இருபத்தாறு 334
ஷடாவளி காலம் - ஆறு ஆவளி காலம் 218
ஷஷ்டிஸஹஸ்ரம் - அறுபதினாயிரம் 362
ஷஷ்டொபவாஸம் - ஆறு உபவாஸம் 191

ஷோ

ஷோடஶம் - பதினாறு 49

ஸ்

ஸ்தவகமாலா - பூங்கொத்துக்களை யுடைய மாலை 240
ஸ்தம்ஹமோக்ஷம் - வித்தையினால் ஸ்தம்பிக்கச் செய்ததை விடுவித்தல் 461
ஸ்தவநம் - ஸ்துதி 3
ஸ்தூபை - ஸ்தம்பவகை 108
ஸ்தேயம் - களவு 5
ஸ்யபதிரத்நம் - சிறந்த சிற்பி; தச்சன் 115
ஸ்யாலி - பாணை 128
ஸ்யிதன் - இருந்தவன் 193
ஸ்நபித - நீராட்டப்பட்ட 390
ஸ்நிக்தீயம்-வழுவழுப்பானது 566
ஸ்வஜ்யர் - தொடத்தக்கவர் 91
ஸ்வடிகோபலம் - பளிங்குக்கல் 103
ஸ்வொடகம் -வைரூரி 277
ஸ்மயம் - மதம் 509

பக்கம்

ஸ்மிதம் - முறுவல் 24
ஸ்ம்ருதி - நினைவு
ஸ்மேரம் - புன்சிரிப்பு 260
ஸ்ரஷ்டா - படைப்பவன் 19
ஸ்வமதம் - தன்னுள் அடைந்தது 8
ஸ்வச்சந்தம் - தன்னிஷ்டம், சுயேச்சை 37
ஸ்வச்சம் - சுத்தமானது, கலப்பில்லாதது 12
ஸ்வஜீவிதம் - தன் வாழ்க்கை 233
ஸ்வயமபி - தானும் 274
ஸ்வர்மாவதரணம் - ஸ்வர்க்கத்தினின்றும் இழிதல் 76
ஸ்வர்நதீ - ஆகாசகங்கை 113
ஸ்வரம் - உயிரெழுத்து 86 ; அஷ்டாங்க நிமித்தங்களுள் ஒன்று 282
ஸ்வஸ்தி - மங்களம் 352
ஸ்வஸ்திகம் - ஒருவித வடிவம் 356
ஸ்வஸம்வேத்யம் - தான்மாத்ரம் அறிவது 26
ஸ்வாயத்தாயம் - ஓதுதல், ஓதுவித்தல் 134
ஸ்வாபிப்ரேதகார்யம் - தனக்கு இஷ்டமான கார்யம் 369
ஸ்வாமிநி - ஸ்வாமியினுடைய 214

ஸ

ஸகர்த்ருகம் - கர்த்தாவோடு கூடியது 19
ஸகீ - நண்பர் 346
ஸங்கீர்ணம் - கலப்பு 105
ஸங்குலம் - கூட்டம் 347
ஸங்க்யாதம் - எண்ணுதற்குத் தக்கது 183

பக்கம்

ஸங்க்ரஹணம் - சேகரிப்பு
ஸங்க்ராமம் - யுத்தம் 330
ஸங்கமம் - ஆசை 402
ஸங்கமித்தல் - சேர்தல், கூடுதல் 174
ஸங்கடிப்பது - சேர்ப்பது 25
ஸச்சாத்ரன் - நன்மாணாக்கன் 365
ஸசிவன் - மந்த்ரி 366
ஸஞ்ஜாதம் - உண்டானது 5
ஸத்காரம் - பூஜை 72
ஸத்தி - இருப்பது 28
ஸத்யப்ரத்யபிஜ்ஞானம் - 'அதுவே இது' என்றறியும் உண்மையான அறிவு 28
ஸந்நிஹாவம் - இருக்குந் தன்மை 32
ஸபதி - உடனே 368
ஸந்நியோஜாதன் - அப்பொழுதே பிறந்தவன் 78
ஸபாபம் - ஒப்பு 33
ஸயர்மஹாதா - ப்ராதாவுக்கு ஸமானமானவன் 362
ஸயர்மா - ஒத்த இயல்புள்ளவன் 525
ஸந்தர்ஜித்தல்-பயப்படுத்துதல் 146
ஸந்தர்ப்பித்தல் - த்ருப்தி செய்வித்தல் 24
ஸந்தரணம் - தாண்டுதல் 19
ஸந்தர்சநயோகின் - பார்க்கத் தகுந்தவன் 361
ஸந்யிநியர் - ஸந்தேஹமுள்ளவர் 111
ஸந்யிவிதாயகாரி - அரசர்களுக்கு ஸமாதான மாவது போராவது செய்விப்பவன் 238

பக்கம்

ஸந்நிவேஶம் - இடஅமைதி ; அரண்மனை 129
ஸந்நிஹிதம் - ஸமீபத்தில் உள்ளது 339
ஸந்நிஹிதர் - அருகிலிருந்தவர் 62
ஸப்தச்ச²தா³ம் - ஏழிலைம்பாலை 106
ஸப்தத³ஶம் - பதினேழு 496
ஸப்தபர்ணவ்ருக்ஷம் - ஏழிலைம் பாலை 191
ஸப்தமவ்ருʼதி³வீ - ஏழாநரகம் 241
ஸப்தா நீகம் - ஏழுவகைப்படை 79
ஸபத்நீத்வம் - சக்களத்தித் தன்மை 378
ஸங்க்லிஷ்டன் - கிலேசமடைந் தவன் 373
ஸம்ப்ரதிநிவேஶம் - இப்பொழுது ஸம்பந்தித்திருப்பது 276
ஸம்ப்ராப்தம் - அடையவந்தது 206
ஸம்ப்லவம் - கலக்கம் 8
ஸம்பந்நதை - சேர்ந்திருப்பது 72
ஸம்பர்க்கம் - ஸஹவாஸம் 290
ஸம்வொயித்தமை - அறிவித் தமை 31
ஸம்ஹ்ருʼதம் - ஆத்திரம் 372
ஸம்ஹ்ருʼதாந்தவீக்ஷணத்தள் - திகில் கொண்ட பார்வையினள் 381
ஸம்ஹ்ருʼதாந்தன் - ப்ராந்தி அடைந்தவன் 164
ஸம்யமீ உர்ஶநம் - நற்காட்சி ; ஜைநமதம் 24
ஸம்யதன்-யோகி; விரதமுள்ளவன் 70
ஸம்யமம் - வ்ரதங்களைத் தரித் தல் 234; இந்த்ரிய நிக்ரஹம், தவம் 508

பக்கம்

ஸம்யோமம் - சேர்க்கை, கூட் டம் 14
ஸம்லமி நம் - நன்றாகச் சேர்ந் திருப்பது 107
ஸம்வாஹம் - உடன்பாடு 328
ஸம்வேத³நம் - ஜ்ஞானம் 27
ஸம்வேஷ்டி தம்-சூழப்பட்டது 108
ஸம்ஸார ஸத்வம் - ஸம்ஸார ப்ராணி 271
ஸம்ஸாரஸரித் - ஸம்ஸாரமாகிய நதி 20
ஸம்ஸூச்யம் - நன்றாகச் சூசிக் கத் தகுந்தது 9
ஸம்க்ஷோஹகரம் - கலக்கத்தை உண்டாக்குவது 444
ஸம்க்ஷோஹம் - கலக்கம் 38
ஸமசதுரஸ்ரம் - சமமான நான்கு மூலை உள்ளது 105
ஸமத்வீஹாவ நா - ஸமமாயிருப் பதைப் பாவனை பண்ணுதல் 35
ஸமந்ததா - சுற்றிலும் 381
ஸமந்விதம் - சேர்ந்திருப்பது 105
ஸமர்ஜூத பர்யங்கம் - ஸம மாயும் நேராயுமுள்ளதோர் ஆஸனம் 6
ஸமவஸரணமண்ட³லம் - ஜினன் கேவலஜ்ஞான முண்டாயபின் தர்மோபதேஶஞ் செய்தற்காக இந்த்ரனேவலால் குபேரன் நிருமித்துக்கொடுக்கும் மண்ட பம் 3
ஸமவாயம்-இரண்டறக் கலத்தல் 25
ஸமவ்ருத்தம் - ஸமவட்டம் 103
ஸமாமமம் - சேர்க்கை 50

பக்கம்

ஸமாராலநா - பூஜை
ஸமாலிங்கிதம் - தழுவிக்கொள்ளப்பட்டது; வ்யாப்தம் 103
ஸமாஹிதன் - நிரந்தர தியான முள்ளவன் 518
ஸமுஹித - சேர்ந்த 209
ஸமுஹிதர்-சேர்ந்தவர்கள் 156, 318
ஸமுஜ்ஜ்ருதஹஸ்தர் - எடுத்த கையினர் 347
ஸமுத்மூலிதம் [ஸம்+உத்+மூலிதம்) - வேரோடு பிடுங்கப் பட்டது 252
ஸமுபலப்தம் - அடைந்தது, கிடைத்தது 216
ஸர்வயா-எல்லாப்பிரகாரத்தாலும் 28
ஸர்வாவிருத்தம் - எல்லாவிதத் திலும் விரோதம் இன்மை 156
ஸர்வாவிரோயம் - (ஸர்வ + அவிரோயம்) - எல்லாருக் கும் விரோதமின்மை 237
ஸரளம் - தேவதாரு 233
ஸல்லகீ - மட்டிப்பால் மரம்; அதிங்கம் 256
ஸல்லேவ நாவியி - ப்ராயோப கமனத்தால் உயிர் விடுவது 193
ஸலிலம் - நீர் 34
ஸஸ்யம் - பயிர் 87
ஸஹகாரம் - தேமா 233
ஸஹஸ்ரபஞ்சஸதம் - ஆயிரத் தைந்நூறு 210

ஸா

ஸாகல்யம் - முழுவதும் 7
ஸாதாரர் - வீட்டிலிருப்பவர்கள்; கிருஹஸ்தர் 6

பக்கம்

ஸாத்யம் - ஸாதிக்கத்தக்கது 37
ஸாதிதம் - ஸாதிக்கப்பட்டது 27
ஸார்த்தம் - வணிகர்கூட்டம் 179
ஸாலங்காரம் - (ஸ+அலங் காரம்) - அலங்காரத்தோடு கூடியது 35
ஸாலத்ரயம் - மூன்று மதில் 104
ஸாலம்-கோட்டை, ப்ராகாரம் 106
ஸாவத்ரும் - தோஷத்தோடு கூடியது 58
ஸாவயாநம் - கவனத்தோடு கூடியது 357
ஸாவயாநன் - கவனத்தோடு கூடியவன் 513
ஸாஷ்டாஸதம் (ஸ+அஷ்டா ஸதம்)-நூற்றெட்டுடையது 103
ஸாஹஸம் - துணிச்சல் 393

ஹி

ஹிஜ்ஞாநமஃ - ஹித்தஜ்ஞாக்குறித்து நமஸ்காரம் 86
ஹிம்ஹாரமாணவகஃ - மாணாக்கன் ஹிம்ஹம் 9

ஹீ

ஹீரபாணி - கலப்பை யுடைய கையினன்; பலதேவன் 341

ஸ்ரீ

ஸ்ரீவெந - ஸ்ரீகத்தோடு 36
ஸ்ரீசிரகாலம் - நெடுங்காலம் 237
ஸ்ரீநிஸ்சிதம் - நன்றாக நிஸ்ச யிக்கப்பட்டிருப்பது 33
ஸ்ரீப்ரதிஷ்ஹம் - அஷ்டமங் கலப்பொருள்களுள் ஒரு பாத்ரம்; கிண்ணம் 103
ஸ்ரீரஜி - வாஸஜ்ஜ, காமதேது

பக்கம்

ஸுரஹிமுகீ - நறுமணமுள்ளது 36
ஸுராஹொஜி - கள்ளுண்போன் 55
ஸுஸ்திதஹாவம் - பரிந்தத் தன்மை, நன்றியிருப்பது

ஸம

ஸமிகரம் - பன்றி 453
ஸமிபகாரன் - சமையற்காரன் 332
ஸமிபசாஸ்த்ரம் - பாகசாஸ் திரம் 260

ஸ்ரு

ஸ்ருமாலன் - நரி 26

ஸோ

ஸோதர்யஹ்ராதா - ஒரு தாய் வயிற்றிற் பிறந்தவன்; உடன் பிறந்தவன் 555

ஸௌ

ஸௌதர்யஸ்நேஹம் - உடன் பிறப்பு ஸம்பந்தமான ஸ்நேஹம் 480
ஸௌலயம் - மாளிகை 114
ஸௌரஹ்யம் - நறுமணம் 48

ஹ்ர

ஹ்ரதம் - மடு 105
ஹ்ரீமாந் - வெட்கமுள்ளவன் 263

ஹ

ஹம்ஸதூலம் - அன்னத்தூவி 496
ஹம்ஸவர்ணம் - வெண்ணிற முடையவன் 350
ஹயம் - குதிரை 356
ஹர்ம்யம் - மேல்மாடி, நிலா முற்றம் 108
ஹர்ஷம் - ஸந்தோஷம் 469
ஹர்ஷாதிசயம் - அதிக ஸந்தோஷம் 92

பக்கம்

ஹரிணபோதகம் - மான்மறி 380
ஹரிணம் - மான் 380
ஹரிணீ - பெண்மான் 109
ஹரிதகாயம் - பசிய உடம்பு; இலை முதலியவை 58
ஹரிதம்-பச்சை 132; இலைப் பச்சை நிறம் 564
ஹரித்ரா - மஞ்சள் (பூச்சு) 377
ஹலம் - கலப்பை 128
ஹலமுகம் - கலப்பையின் நுனி 372
ஹஸ்தாமலகவத் - கையிலுள்ள நெல்லிக்கனிபோல 356

ஹா

ஹாஸம் - சிரிப்பு 31

ஹி

ஹிம்ஸாபராயணம் - இம்சை யிலேயே விருப்பமாதல் 351
ஹிரண்யமஹான் - கருவிலிருக் கும்போதே பொன்னுடைய வன் 76

ஹு

ஹுண்ட ஸம்ஸ்தாநம் - விகார அங்க ஸந்நிவேசம் 66
ஹுதம் - ஹோமஞ் செய்யப் பட்டது 353
ஹுதாசநன் - அக்னி 403

ஹே

ஹேயரூபம் - அஸஹ்யமான ஆகாரம்; விகாரவடிவம்
ஹேயோபாதெயம் = ஹேயம் + உபாதெயம்: ஹேயம் - விடத் தக்கது; உபாதெயம் - கொள் ளத்தக்கது 1

பக்கம்

கூ

கூணவிநஸ்வரம் - கூணத்தில் நாமமாவது 27

கூணிகத்வாவலம்பி - கூணிக வாதத்தை மேற்கொண்டவன் ; பௌத்தன் 300

கூணிகம் - கூணகாலமிருப்பது 28

கூதம் - காயப்படுத்தப்பட்டது 29

கூபணம் - கழிக்கை 476

கூமன் - மக்தியுடையவன் 278

கூமாயநர் - பொறுமையே தனமாக உள்ளவர் 41

கூயோபமமம் (கூயம் + உப) மமம்) - (கர்ம) நாமமும் மாந்தியும் 2

கூரா

கூராரம் - உப்பு 68

பக்கம்

கூவி

கூவிதி - பூமி 108

கூஷீ

கூஷீண மக்திகம் - மக்தி போனது 529

கூஷ்ண

கூஷ்ணத் - பகி 36

கூஷ்ணத்பவநவைலம் - தும்மற் காற்றின் வலிமை 498

கூஷ்ணாஶ்ரம் - அற்பம் 510

கூஷ்ணஹித - கலங்கின 543

கூஷ்ல்லகவ்யஜம் - சிறிய கொடிகள் 107

கூஷ்ல்லகன் - சிற்றுள் ; பணியாள் ; பதினொன்றும் நிலை ஸ்ராவகன் 554

கேகூ

கேகூமங்கரன் - ஹிதத்தைச் செய்பவன் 14

அநுபந்தம் III

[1]ஜைநவமய பரிபாஷைச் சொற்கள்

பக்கம்

அ

அக்ரம பரிவர்த்தநம் — க்ரமந் தவறிக் காலமல்லாத காலத்தில் மாறுதல். உதாரணம் — மாம்பழம் காலத்தாற் பழுத்தல் க்ரம பரிவர்த்தனம். அதனைப் புல் முதலியவை வைத்துப் பழுக்க வைத்தல் அக்ரம பரிவர்த்தனம். பூ, பிஞ்சு, காய், பழம் இவை க்ரமபரிவர்த்தனம்; பிஞ்சில் பழுத்தல் அக்ரமபரிவர்த்தனம். 409

அகாருக்கள் - பக். 91

அநாஹீதம் - பரிவர்த்தநத்தால் தொடங்கிக்கொள்ளப்படாதது; த்ரவ்யபரிவர்த்தனையில் ஸ்வீகரிக்கப்படாத அணுக்கள் 407

அவாதிகர்மம் 85-இவை ஆத்ம குணங்களைக் கெடுக்காதவை; ஆயுஷ்யம் நாமம் கோத்ரம் வேதநீயம் என்னும் 4 வகையின. பக். 566.7

பக்கம்

அவொரன் - முதல்தீர்த்தங்கரர் மூன்றுங்கல்யாணத்திற் பெற்ற பெயர் 95

அங்மாமமம் - 'ஏகாதஶாங்மம்' பார்க்க 553

அங்மொபாங்மம் 3-பக் 566

அச்யுதகல்பம் - பதிநாறும் ஸ்வர்க்கம் 45

அஜீவரத்நம் 7-பக். 129

அணிமாமுதலியஅஷ்டமஹாகுணங்கள்-அணிமா மஹிமா லகிமா ப்ராப்தி ப்ராகாம்யம் ஈஶித்வம் வஶித்வம் காமரூபித்வம் (ஶாஸ்த்ர, கரணா. 42.) 36

அணிமாஹி ஜஹி - அணிமா மஹிமா லகிமா கரிமா ப்ராப்திப்ராகாம்யம் ஈஶித்வம்வஶித்வம்அப்ரதிகாதம் அந்தர்தானம் காமரூபித்வம் என்னும் பதிநென்று. இவை விக்ரியாஜஹிபேதம். (ஶாஸ்த்ர. சரணா. 61) 73

அணுவ்ரததாரிகள் - பஞ்ச அணுவ்ரதம் மேற்கொண்ட ஜைனக்ருஹஸ்தர் 112

---

1. அகாருக்கள், அங்மொபாங்மும், அஜீவரத்நம் முதலியன புராணத்துள் விவரமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. அல்வாறு கூறப்பட்டவற்றிற்கு இங்கு விவரணம் எழுதவில்லை; பக். என்று குறித்திருக்கின்றது.

பக்கம்

அதிவாலசைத்யம் முதலிய அயிகாரம் 10 - பக். 135

அயொமெ வேயகம் - க்ரை வேயகம் ஒன்பதனுள் அடியில் உள்ள மூன்று 71

அநமாரகேவலி - இல்வாழ்க்கையைத் துறந்து முனியான வுடன் அந்தர்முஹூர்த்தத்திலேயே கேவலஜ்ஞானம் அடைபவர். 185

அநமாரயாம் - பக். 353

அநமாரர் - இல்வாழ்க்கையைத் துறந்த மஹாவிரதங்களை ஆசரிக்கும் முனிகள் 6

அநமாரவேளை - முனிவர் உணவிற்கு வரும் நேரம் 152

அநந்தாநுவந்தி சதுஷ்டயம் - (1) அனந்தாநுபந்தி க்ரோதம்; ஸம்யக்த்வம் (நற்காட்சி) உண்டாகாமல் தடுக்கும் கோபம். இது, கற்பிளவு மறுபடியும் ஒன்றுகக் கூடாதது போல் பலபிறவிகள்வரைக்கும் (நெடுங்காலம்வரைக்கும்) இருப்பது. இது நரககதிக்குக் காரணமாகும்.

(2) அனந்தாநுபந்தி மானம்; ஸம்யக்த்வம் உண்டாகாமல் தடுக்கும் கர்வம் (அஹங்காரம்). இது கல் வணங்காததுபோன்ற தன்மை உள்ளது. இதுவும் நரககதிக்குக் காரணமாகும்.

பக்கம்

(3) அனந்தாநுபந்தி மாயை; ஸம்யக்த்வம் உண்டாகாமல் தடுக்கும் கபடம். இது மூங்கில்முட்டியைப்போல் மிக்க வக்ரஸ்வபாவ முள்ளது. இதுவும் நரககதிக்குக் காரணமானது.

(4) அனந்தாநுபந்திலோபம்; ஸம்யக்த்வம் உண்டாகாமல் தடுக்கும் அத்யாஸ (லோபம்). இது அரக்கு ஒட்டுவதுபோல் பொருள்களில் மிகப் பற்றுவது. இதுவும் நரககதிக்குக் காரணமாகும். 217

அநியதகர்மஹமி 10 - ஐந்து பரதக்ஷேத்ரம் ஐந்து ஐராவதக்ஷேத்ரம் 565

அநிவ்ருத்திஸ்வபாவம் - அநிவ்ருத்தி கரணலப்தியின் தன்மை 511

அநிவ்ருத்திகரணம் 9 ஹாமமும் அவற்றிற் கெடுங் கர்மங்களும் - பக். 502

அநுப்ரவ்ருஜ கல்யாணநோன்பு - ஒரு நோன்பு 152

அநுப்ரேக்ஷை - அடிக்கடிநினைப்பது. இது 12 வகை. பக். 74

அநுஹாமஸ்யாநம் - கர்மங்கள் பயனைத் தரும் ஸக்தியின் க்ரமம் (ப்ருஹத் ஜைநஸப்தார்ணவம். பக். 328) 408

அப்ரத்யாவ்யாந க்ரோத கஷாயம் - அணுவிரதத்தைத்

பக்கம்

தரிக்கவொட்டாமல் தடுக்குங் கோபம். இது சில சமயம் பூமியில் வெடிப்பு இருந்து மழை பெய்தவுடன், அல்லது, தண்ணீர் பாய்ந்தவுடன் மறைதல் போல் ஆறுமாதகாலம் இருந்து மறையுந் தன்மையுள்ளது. இது திர்யக் கதிக்குக் காரணமாகும். 60

அப்ரத்யாவ்ருத மாநகஷாயம் - -அணுவிரதத்தைத் தரிக்கவொட்டாமல் தடுக்குங் கர்வம். இது எலும்பு வணங்காததுபோன்ற தன்மையுள்ளது. இதுவும் திர்யக் கதிக்குக் காரணமாகும். 60

அப்ரத்யாவ்ருத மாயாகஷாயம் - அணுவிரதத்தைத் தரிக்கவொட்டாமல் தடுக்குங் கபடம். இது தகர்மருப்புப்போல் மிக்க வக்ரஸ்வபாவமுள்ளது. இதுவும் திர்யக்கதிக்குக் காரணமாகும். 60

அப்ரத்யாவ்ருத லோஹகஷாயம் - அணுவிரதத்தைத் தரிக்கவொட்டாமல் தடுக்கும் லோபம். இது வண்டிச்சக்கிரத்தின் மை ஒட்டுவது போல் பொருள்களில் பற்றுவது. இதுவும் திர்யக்கதிக்குக் காரணமாகும். 61

பக்கம்

அப்ரமத்த ஸம்யதன்-ஏழாங் குணஸ்த்தானமாகிய (பிரமாதம் இல்லாத) அப்ரமத்த குணஸ்த்தானத்தில் இருக்கும் முனி 218

அப்ராஸுக ஆஹாரம்-ஏலம் லவங்கம் முதலியவற்றைப் போட்டு ஸுத்தஞ் செய்யாததும் நெருப்பிலிட்டு வேகவைக்காததும் ஆகிய உணவுப்பொருள்; பச்சைக் காய்கள். பச்சைக் காய்கள் உலர்ந்தாலும், பழுத்தாலும், உப்பு முதலிய சாமான்கள் சேர்ந்தாலும் அவற்றை நெருப்பிலிட்டு வேகவைத்தாலும் அவை ப்ராஸுகமாகும். வடித்த நீரில் ஜலம் இலவங்கம் முதலியவை சேர்த்தால் 2 ஜாமம் வரைக்கும் ஜீவ உற்பத்தி இல்லை. அதனால், ப்ராஸுகம்எனப்படும். நீரை நன்றாகக் காய்ச்சினால் ஓர் இரவுபகல் ஜீவ உற்பத்தி இல்லை. அதனால் அதுவும் ப்ராஸுகமாகும்.

ஊஹமேதத்-ஹ்ம் மாஸ்ரிதம் தொயம்
வ்யாவஸுகம் வ்யஹரத்யயம் ।
உஷ்ணோதக உஹொராத்ரம்
வஸ்ராதம்உமேஷ-ஹ்நம் ஹவெத் ॥
என்பது காண்க. 552

அபவர்க-ஹ்ம் - மோக்ஷபதம் 221

பக்கம்

அபூர்வகரணன் - எட்டாங் குணஸ்த்தானத்தவன் 218

அஹ்ந்தரதபஸ் - ப்ராயஸ்சித் தம் விநயம் வையாப்ருத்யம் ஸ்வாத்யாயம் வ்யுத்ஸர்க்கம் த்யானம் என்னும் ஆறு 72

அஹ்ந்தரபரிஹ ஹம் - மித் யாத்வம் ஸ்த்ரீவேதம் பும் வே தம் நபும்ஸகவேதம் ஹா ஸ்ய ரதி அரதி சோகம் பயம் ஜுகுப்ஸை குரோதம் மானம் மாயை லோபம் ஆகிய பதினாறு 500

அஹவ்யமிச்ஹாஸ்ஹ்டிகள் - மோக்ஷம் அடையுந் தன்மை யின்றி மி த் யா த்ரு ஷ் டி யாகவே எ ப் பொ ழு தும் இருப்பவர். (ப வ் ய ருள் மி த் யா த்ரு ஷ் டி யா னவர் ஒருகாலத்தில் மோக்ஷத்தை அடைவர்.) 111

அ ஹ வ் ய ன் - ஜினதருமத்தில் ஸ்ரத்தையில்லாதவன்; என் றும் மோக்ஷம் அடையுந் தன்மை இல்லாதவன் 33

அஹ்தஸ்நாவணம் - இது தவத் தினால் உண்டாகும் இருத்தி விசேஷம். இ ந் த இருத்தி யுள்ளவருக்கு அறுசுவையற்ற உணவு கொடுத்தாலும் அவ் வுணவு இனிமையாக(பாலின் சுவையைப்போல்) மாறும். 48

அயோகி கேவலி - காயயோக மும் இல்லாத அர்ஹத்பர மேஷ்ட்டி; சரீர அசைவும் நடையும் இல்லாத ஜினன் 219

அயோகிகுணஸ்யாநஅந்தத் தில் சரமஸமயத்தில் விச் சித்தியாகுங் கர்மம் 13-பக்566

அவயிஜ்ஞாநம் - மதி முதலிய ஐந்து ஞானத்துள் மூன்று மது. அவதிஜ்ஞாநாவரண கர்மத்தின் க்ஷயோபசமத் திற்கு ஆதாரமாகி த்ரவ்ய க்ஷேத்ர கால ஹாவங்களின் பரிமிதியைச் செய்து ஏக தேச ப்ரத்யக்ஷத்தினால் மூர்த்தபதார்த்தங்களை அறி யும் ஞானம்; தேவநாரக ஸம்யக்த்ருஷ்டி கட்கு ஹவமே ஹேதுவான அவதி ஜ்ஞானமும், திர்யங்மநுஷ்ய ஸம்யக்த்ருஷ்டிகட்குக் குணமே ஹேதுவான அவதி ஜ்ஞானமும் உண்டாகும் (த்ரவ்யஸங்ஹ ஹம். 5உரை.30

அவதிஜ்ஞாநம் 6 - தேசாவதி பரமாவதி ஸர்வாவதி என மூன்று வகை. வளர்பிறை யைப்போல விருத்தி யாவது வர்த்தமாநம்; தேய்பிறை யைப்போலக் குறைவது ஹீயமாநம். இவற்றால் ஆறுகும். குண அவதி ஜ்ஞானத்துள் முதலாம தாகிய தேசாவதிஜ்ஞான மே அநுகாமி அநநுகாமி ஹீயமாநம் வர்த்தமாநம்

பக்கம்

அவஸ்த்திதம் அநவஸ்த்திதம் என ஆறு ஆகும். (த்ரவ்யஸங். 5 உரை.) 42

அவதிஜ்ஞானி - அவதிஜ்ஞானத்தை யுடையவன் 33

அவஸர்ப்பிணி - தருமம் முதலியன குறைந்து வருங் காலம் 10

அவஸர்ப்பிணீகாலஹேது 6-பக். 10

அவிநயம் 6 (அறநெறிச். 60) பக். 509

அஸுஹபரிணாமம் - கெட்ட எண்ணம், தீச்சிந்தனை 30

அஷ்டமங்கலம் - (சூடாமணி நிக. 12: 90) பக். 79, 80

அஷ்டமஹாப்ரதிஹார்யம் - அசோகவ்ருக்ஷம், ஸுர புஷ்பவ்ருஷ்டி, திவ்யத்வனி, சாமரம், ஸிம்ஹாஸநம், ப்ரபாமண்டலம், தேவதுந்துபி, முக்குடை 102

அஷ்டவியார்ச்சநை - உத்தமமானஜலம் கந்தம் அக்ஷதை புஷ்பம் சரு தீபம் தூபம் பழம் (பக். 101) இவற்றைக் கொண்டு மந்திரமோதிச் செய்யும் பூஜை. இது த்ரவ்ய பூஜை எனப்படும் 102

அஷ்டஸ்மயம் (அறநெறிச். 65) பக். 508, 9

அஷ்டஸஹஸ்ர லக்ஷணம் - பக். 83

அஸ்திகாயம் - அநேக ப்ரதேசங்களை யுடையதாகி என்றும் இருப்பது. பக். 9

அஸம்ஜ்ஞிஜீவன்கள் - மனவுணர் வில்லாத ஜீவன்கள் 111

பக்கம்

அஸம்ஜ்ஞி பஞ்சேந்த்ரியம் - ஜீவஸமாஸங்கள் பதினான்கனுள் ஒன்று; மனமொழிந்த ஐந்து இந்திரியங்கள் (ஐம்புலன்கள்) உள்ள ஜீவன்கள்; த்ரவ்யமனஸ் இல்லாததனால் பாஷணம் உபதேசம் முதலியவற்றை அறிய இயலாத உடம்பு ஒந்தி முதலியன. (த்ரவ்யஸங். 12 உரை.) 66

அஸம்யதன் - விரதம் இல்லாதவன். 14 குணஸ்தானங்களுள் நான்காங் குணஸ்தானத்தில் இருப்பவன் 217

அஸம்யத ஸம்யக்த்வ ஸ்ருஷ்டிः - விரதம் இன்றி ஸம்யக்த்வத்தைமாத்திரம் உடையவன் 218

அஸுராதிப்ரவியஹவநவாஸியர் - அஸுரகுமாரர், நாககுமாரர், ஸுபர்ணகுமாரர், த்வீபகுமாரர், உததிகுமாரர், வித்யுத்குமாரர், ஸ்தநிதகுமாரர், திக்குமாரர், அக்னிகுமாரர், வாதகுமாரர், (ஸாஸ்த்ரஸாரஸமுச்சயம்). 109

அஹமிந்த்ர்-நவக்ரைவேயகம் முதலான விமானங்களில் இருக்குந் தேவர்; இவர்கள், தாம் இருந்தவிடத்திலிருந்தே ஜினனை ஸேவிப்பர். 71

அக்ஷீணஸ்ரநத்வம் - போஜனம் குறையாதிருத்தலாகிய தன்மையுள்ள இருத்தி. 'ஆஹாராக்ஷீணர்' பார்க்க. 424

பக்கம்

ஆ

ஆசாம்லவயூநம் - ஒரு நோன்பு. பக். 46

ஆசாராங்மம் - அங்க ஆகமம் பதிணென்றனுள் முதலாமது 553

ஆத்மவிக்ரியை-விக்ரியாஇருத்தி; இருத்தி எட்டனுள் மூன்றாமது 424

ஆதபயோமம்-வெயிலில் நின்று தவம்புரிதல் 349

ஆதிதெவன் - வ்ருஷபதேவர் 87

ஆதிபரமேஸ்வரன் - வ்ருஷபதேவர் 123

ஆதிவ்ரஹ்மா - வ்ருஷபதேவர் 85, 87

ஆர்த்தயோநம் - தனக்கிஷ்டமான பொருள்கள் நாசமாகில் அவை மறுபடியும் எப்படி எப்பொழுது வரும் என்று சிந்தித்தல்; தனக்கிஷ்டமில்லாத பொருள்கள் பிராப்தமாகில் அவை எப்பொழுது நாசமாகும் என்று சிந்தித்தல் முதலியன 30

ஆர்யஷட்கர்மம் - பக். 132

ஆர்யாங்மதை - ஜைனத்துறவியாய ஸ்த்ரீ; மஹாவிரதியாகிய முனிவருக்குச் சமமான ஆசாரணை உடையவர்; எல்லாவிதப் பற்றுக்களையும் விட்டு உடைமாத்திரம் உடுத்து மூலகுணங்களைப் பரிபாலிப்பவர். 112

பக்கம்

ஆஸ்சர்யபஞ்சகம் - பஞ்சாஸ்சர்யம். பக். 84

ஆஸாஉந ஸம்யதீ உரஷ்டிः - ஸம்யக்த்வமும்மித்யாத்வமும் இல்லாதவன். எவ்வாறெனில், ஸம்யக்த்வமாகிற ரத்னமலையின் உச்சியிலிருந்து நழுவி விழுந்து மித்யாத்வமாகிற பூமியைச் சேராமல் இடையில்இருத்தல்போல்ஸம்யக்த்வத்திலிருந்து நழுவி மித்யாத்வத்தை யடையாமுன் இடையில் உள்ள அவஸ்த்தையில் இருப்பவன். 218

ஆஹவநீயம் - கணதரபரமேஷ்டிகளுடைய ஶரீரங்களை ஸம்ஸ்காரஞ் செய்யும் அக்னி. 135

ஆஹாரதொஷஹெதும் 4 - பக். 54

ஆஹாரதொஷம் 46-பக். 54-56

ஆஹாராகூணர் - தபோமஹிமையினால் உண்டாகும் 'அகூணஶாநத்வம்'என்னும் இருத்தி பெற்ற முனிவர். இந்த இருத்தி உள்ள முனிவர் ஆஹாரங்கொண்ட வீட்டில் அன்றுமட்டும்எத்தனை ஜனங்கள் போஜனஞ் செய்தாலும் சமைத்த அன்னம் குறையாமல் இருக்கும். 73

ஈ

ஈஶாநன்-முதல்தீர்த்தங்கரர் கேவலஜ்ஞான மடைந்தபோது பெற்ற பெயர் 102

பக்கம்

ஈஷாநகல்பம் - ஸ்வர்க்கம் பதினைறனுள் இரண்டாமது 35

உ

உத்கூஷ்ட பரிணமம் - நல்ல எண்ணம்; தீச்சிந்தனை அற்றது 408

உத்தம ஹொமஹூமி - உழவு முதலியன செய்து ஜீவித்தலின்றி 10வகைக் கல்பதருக்களால் அளிக்கப்படும் உத்தமமான ஸுகபோகங்களை அனுபவிக்கு மிடம்; தேவகுரு, உத்தரகுரு 11

உத்பாஹொஷம் (ஆஹார ஹொஷ வகை) 16-பக். 55

உத்ஸர்ப்பிணி - தருமம் மக்களின்ஆயுள் வளர்த்தி முதலியன மேன்மேல் வளருங்காலம் 10

உத்ஸர்ப்பிணீகாலஹொஹம் 6-பக். 11

உத்ஹமஹொஷம் (ஆஹார ஹொஷவகை) 16-பக். 54, 55

உபபாதஸயநம் - தேவலோகத்தில் தேவனுவான் தோன்றுதற்குரிய படுக்கை 35

உபரிமஹ்ரைவேயகம்-நவக்ரைவேயகங்களுள் மேல் மூன்று 49

உபஸமஸ்ரேணி - அப்ரத்யாக்யானக்ரோதம் முதலான இருபத்தொரு கர்மங்களை உபஸமம் (அடக்கம்) செய்யும் வரிசை 74

உபஸாந்தகஷாயவீதராகன் - பதிஞென்றுங் குணஸ்தானத்தை உடையவன் 219

பக்கம்

உபஸாந்தமோஹஸ்யாநம் - பதினன்கு குணஸ்தானங்களுள் பதினென்றுங் குணஸ்தானம் 74

உபஸர்கம்-பீடித்தல், பீடை 160

உபாஸகஸ்யாநம் - இல்லறத்தார்களின் நிலை. இது பதினெருவகை 70

உபாஸகாத்யயநம் - ஸ்ராவகரொழுக்கத்தைக் கூறும் பகுதி;த்வாதஸாங்கங்களுள் ஏழாமது 137

ஊ

ஊர்ஜி-தவத்தின் மஹிமையினல் முனிவருக்கு உண்டாகும் ஸக்தி (மஹிமை) 402

ஊர்ஜி 7 - பக். 505

எ

எழுபத்திரண்டு கர்மத்தின் விவரணம் - பக். 566

ஏ

ஏகாதஸாங்கம் - ஆசாராங்கம், ஸூத்ரக்ருதாங்கம், ஸ்தானாங்கம், ஸமவாயாங்கம், வியாக்யாப்ரஜ்ஞப்தி அங்கம், ஞாத்ருதர்மகதாங்கம், உபாஸகாத்யயநாங்கம், அந்தக்ருத்தசாங்கம், அநுத்தரோபாதிக தசாங்கம், ப்ரஸ்னவ்யாகரணாங்கம், விபாகஸூத்ராங்கம் என்பன 41

ஏகேந்த்ரிய ஜீவன்-ஓரறிவுயிர் 132

ஏஷணா ஹொஷம் (ஆஹார ஹொஷ வகை) 20-பக். 56

பக்கம்

ஐ

ஐந்ரயூஜம் - தேவேந்திரனுற் செய்யப்படும் ஜினபூஜை 133

க்

க்ரோயகஷாயம் - பற்றுந் தன்மை யுள்ள தூவர்ப்புப் போல் ஆத்மாவினுடு கர்மம் பற்றுகைக்குக் காரணமானதனால் கோபம், கஷாயம் எனப்படும். 543

க்ரோயபரிணமம் - கோபத்துடன்கூடிய எண்ணம் 518

க

கடல் - பல்யோபமம் பத்துக் கோடாகோடி கொண்டது 10

கநகாவலி - ஒரு நோன்பு. பக். 46

கபோதலேஸ்யா - லேஸ்யை ஆறனுள் ஒன்று. இதனையுடையவன் புறாநிறம் போன்ற நிறமுள்ளவனும் பிறரிடத்தில் குரோதம் வைர முள்ளவனும் பரதுக்கம் சோகம் பயம் நிந்தை செய்பவனும் பரகுணம் பொறுமை தற்புகழ்ச்சி யுடையவனும் யோக்யாயோக்ய விசாரமில்லாதவனும் போரிலிறத்தலே விரும்புபவனும் தன்னைப் புகழ்பவரிடம் உவகை கொள்பவனும் ஆன பரிணமம் உடையவனு யிருப்பான். (பாலபோத ஜைன தர்ம புஸ்தகம் - IV) 344

கர்த்ரந்வயக்ரியை 7-பக். 135

கர்மபரிவர்த்தந ப்ரகாரம் 2 - நோகர்மபரிவர்த்தனை, கர்மபரிவர்த்தனை 407

கர்மபரிவர்த்தந வகை 5-பக். 405

கர்மவந்நகாரணம் 5-மித்யாதர்சநம் (பொய்நம்பிக்கை), அவ்ரதம் (வ்ரதமின்மை), ப்ரமாதம் (பெண்கள் கதை அரசர்கதை முதலியவற்றைப் படித்தல் கோபித்தல் ஐம்புலனடக்காமை அத்யாஸை முதலியன), கஷாயம் (க்ரோதம் மானம் மாயை லோபம்), யோகம் (மனோயோகம் - கெட்ட எண்ணம், வசனயோகம்-கெட்ட வார்த்தை, காயயோகம்-தீச்செயல் செய்தல்). பக். 216

கர்மஹ-மி - ஆறுதொழில்களால் ஜீவிக்குமிடம்; கருமங்களைக் கெடுக்குமிடம்; பரதம் ஐராவதம் விதேஹம் இம் மூன்று க்ஷேத்ரம் 91

கர்மக்ஷபணம் - ஒரு நோன்பு 43

கர்மக்ஷய அதிசயம் 10-பக். 503

கரணத்ரயம் - அயஃப்ரவ்ருத்த கரணம், அபூர்வகரணம், அநிவ்ருத்தி கரணம் 217

கல்பகவ்ருக்ஷம் 10-பக். 11, 12

கல்பகவ்ருக்ஷம் - ஒரு பூஜை 481

கல்பம்-உத்ஸர்ப்பிணி அவஸர்ப்பிணி இரண்டுங் கொண்டது 10

பக்கம்

கஷாயம் 4 - குரோதம் மானம் மாயை லோபம்

கா

காந்தாரஸர்யை - 'வனத்தில் ஆஹாரம் கிடைத்தால் உட்கொள்வேன், இன்றேல் ஆஹாரங் கொள்வதில்லை' என்று நியமஞ் செய்து கொண்டு ஆஹாரத்திற் காகச் செல்லுதல் 58

காயப்ரவீசாரம் - தேஹத்தால் ஸுகத்தை அனுபவிப்பது 36

காயோத்ஸர்மும்-உடலிலுள்ள பற்றை விட்டு ஆத்மாவை நோக்குதல். உத்க்ருஷ்டத்தில் காயோத்ஸர்க்கம் ஒரு வருஷம் அவதி உளதாகும்; ஜகன்யத்தில் ஓர் அந்தர் முகூர்த்த மாகும். 96

காருக்கள் - பக். 91

காலபரிவர்த்தநம்-ஒரு ஸமய ஆயுஸையுடைய ஜீவனுகப் பிறந்து இறந்து ஒவ்வொரு ஸமயஆயுஸ் அதிகமாகப் பெற்று உத்ஸர்ப்பிணி அவஸர்ப்பிணிகாலத்தின் ஸமயங்களைப் பூர்த்தி செய்தல் 407

காலத்வயம் - உத்ஸர்ப்பிணி அவஸர்ப்பிணி என்னும் இரண்டின் வகைகள் 4

காலலப்தி - கார்யஸித்திக்கு அநுகூலகாலம் அடைகை. மோக்ஷமடைய அர்யபுத்கல பராவர்த்தனகாலம் மிகுதி யாக வுள்ளபோது ஸம்யக் தர்ஶனத்தை அடைவது; ஸம்யக்தர்ஶனத்தை அடைதற்குக் காரணமாகிய பஞ்சலப்திகளுள் முதலாமது. 194

கி

கிந்நாதி அஷ்டவிய வ்யந்தரர் - கிந்நரர், கிம்புருஷர், மஹோரகர், கந்தர்வர், யக்ஷர், ராக்ஷஸர், பூதர், பிஶாசர் 109

கு

குலயரர் - மநுக்கள் 18

குலம் 5-பக். 93

கூ

கூதயுகம் - பக். 91

கூஷ்ணலேஸ்யா - கருநிறலேஸ்யை. இதனை உடையவன் கருநிறத்தனும் தீவ்ரக்ரோதமுள்ளவனும் வைரம் கலஹம் துஷ்டஸ்வபாவமுள்ளவனும் தர்மம் தயை இல்லாதவனும் ஆயிருப்பான் 543

கே

கேவலஜ்ஞாநம் - ஜ்ஞாநாவரணம் தர்ஶநாவரணம் மோஹநீயம் அந்தராயம் என்னும் நான்கு காதிகர்மங்களின் க்ஷயத்தால் இந்த்ரியஸஹாயமில்லாமலே மூன்றுலகத்திலும் மூன்று காலத்திலும் உள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் பர்யாயங்களையும் ஏககாலத்தில் அறியும் ஞானம் 102

பக்கம்

கோ

கோஷ்ட²வ்ருத்தி - களஞ்சியத்தில் பலவஸ்துக்களைத் தானியங்கள் இருத்தல். 'கொஷ்டாகாரிக ஜ்ஞானவிதானமாத²வா தீக்ஷ்ணோத்³க்³ராஹிபுருஷாணாம் ஜ்ஞானமாத்மாதி³ஷு பதா³ர்தே²ஷு ஜ்ஞானம் தத்³வத்³கொஷ்ட²வஜ்ஜ்ஞானம் தத்³வதொவதெ²ஷாமுபயோகா³தா³நாம் ஜ்ஞாநோத்பத்தீஜாநாம் ஜ்ஞாநவ்ருத்தி கீ³ணோத்³க்³ராஹிணாம் ஜ்ஞாநவஜ்ஜ்ஞாநம் கொஷ்ட்²வ்ருத்தி' என்பது காண்க. 424

கோஷ்ட²ம் 12 - ஸமவஸரணத்து எட்டாம் பூமியில் உள்ளவை. பக். 109

ம

மணங்கள் 12 - கணதரராதி ரிஷிஸமூஹம் முதலாகத் தீர்த்தங்கரர்கள் ஈறாக வுள்ளவை 109

மணியார் - ஜிநனிடம் நேரே தருமோபதேஸங் கேட்பவர்; பன்னிருவகைக்கூட்டங்களுக்குத் தலைவர் 4

மண்டி - துறவறமகளிருள் தலைவி 112

மஸ்தகுடி - தீர்த்தங்கர பதவியைப் பெற்றவரும் தீர்த்தங்கரபதவியைப் பெறுத இதரகேவலிகளும் எழுந்தருளி உபதேஸஞ் செய்யுமிடம். தீர்த்தங்கர பதவியைப் பெற்றவருக்குக் கந்தகுடி ஸமவஸரணமண்டலத்தின் மத்தியில் உள்ள த்ரிமேகலாபீட²த்தின் மீது அமைந்திருக்கும். தீர்த்தங்கரபதவியைப் பெறுதவர்களுக்கு ஸமவஸரண நிர்மாபணையின்றிக் கந்தகுடி மாத்திரம் நிர்மாபணம் ஆகின்றது. 110

மஸ்தம் 2-பக். 566

மஹோத்ஸவக்ரியை 53 - பக். 134

மா

மாஸாரவித்³யை - ஸங்கீத வித்தை 99

மார்ஹபத்யம் - தீர்த்தகரபரமதேவர்களுடையஸரீரங்களை ஸம்ஸ்காரஞ் செய்யும் அக்னி 135

மு

முணஸ்யாநம் - மோஹம் யோகம் இவற்றின் காரணத்தால் ரத்னத்ரயரூப ஆன்மாவினுடைய குணங்கள் தாழ்தலும் உயர்தலும் ஆகிய தன்மை; இது 14 - வகை. பக். 217

மூ

மூலீதம் - த்ரவ்யபரிவர்த்தனையில் முதலில் ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட அணுக்களைத்

பக்கம்

திரும்பத்திரும்ப ஸ்வீகரித்தல் 407

வா

வாதிகர்மம் - ஆத்மகுணங்களைக் கெடுக்குந் தன்மையுள்ளது. இது 63. பக். 502, 3

ச

சதுர்யகல்யாணம் - தீர்த்தங்கரருக்குக் கேவலஜ்ஞானம் உண்டாயபோது இந்திரன் முதலியோர் செய்யும் பூசனை 102

சதுர்யஜ்ஞாநம் - மநஃபர்யயஞானம் 191

சதுர்முவம்-மகுடபத்த அரசர்கள் செய்யும் ஜினபூஜை 483

சதுர்விய ஆராயநா - ஜ்ஞான, தர்ஶன, தப, சாரித்ர. (ஶாஸ். சர. 68) 346

சதுர்விய்ஹெவநிகாயம் - பவன, வ்யந்தர, ஜ்யோதிஷ்க, கல்பவாஸியர் 79

சதுரங்முலசாரணர் - பூமிக்கு மேல் நாலங்குலவுயரத்தில் நடக்குந் திறன் வாய்ந்தவர் 58

சதுஸ்ஸங்வம் - ருஷி, ஆர்யாங்கனை, ஶ்ராவக, ஶ்ராவகி. (மற்றெருவகை) ப்ரம்ஹசாரி, க்ருஹி, வானப்ரஸ்தன், பிக்ஷு 73

சர்யாமார்கம் - முனிவர் ஆஹாரத்திற்காகச் செல்லுங்கிரமம் 58

சரமஹெஹயாரி - இறுதியான உடம்பிஞன்; அவ்வுடம்பினுல் மோக்ஷ மடைவான்; மறுபிறவி யில்லாதவன் 84

சா

சாந்ராயணம் - ஒருநோன்பு 302

சூ

சூளிகை 5-ஜலகதம், ஸ்த்தலகதம், ஆகாஶகதம், பரிமேகலாதிமாயாஸ்வரூபம், ஶாகின்யாதிரூபபராவர்த்தனம் 42

சை

சைத்யாலயம் - ஜினபிம்பங்களையுடைய கோயில் 33

ஞ

ஞத்ரத்ரயம் - சந்திராதித்யம் நித்யவிநோதம் ஸகலபாஜனம் என்னும் மூன்று குடை 135

ஞஷ்மஸ்யகாலம் - தீர்த்தங்கரர் தீக்ஷை பெற்றது முதல் கேவலஜ்ஞானம் அடையும் வரை இடையுள்ள காலம் 200

ஜ்

ஜ்ஞாநத்ரயம் - மதிஞானம், ஶ்ருதஞானம், அவதிஞானம் 78

ஜ்ஞாநாவரணீயம் - ஞானத்தை மறைக்குங் கர்மம். இது மதிஜ்ஞாநாவரணீயம், ஶ்ருத ஜ்ஞாநாவரணீயம், அவதி ஜ்ஞாநாவரணீயம், மன: பர்யய ஜ்ஞாநாவரணீயம், கேவல ஜ்ஞாநாவரணீயம் என்று ஐந்துவகை 102

ஜ்யோதிர்லோகம் - ஸூர்ய சந்திரர்முதலான ஜ்யோதிஷ்கதேவர் வசிக்குமிடம் 79

பக்கம்

ஜ

ஜவநூஹொழுஹுமி - கல்ப தருக்களால் அளிக்கப்படுஞ் சிறிது ஸுகபோகத்தை அனுபவிக்குமிடம்; ஹைம வதம் ஹைரண்யவதம் 13

ஜங்வாசாரணர் - பூமியின்மேல் கணிக்காலளவுயரத்தில் நடப்பவர் 150

ஜல்லாஔஷதி - ஔஷத இருத்தி 8: ஆமர்ஶ (கை கால் முதலிய் அவயவம்), வெல (எச்சில்), ஜல்ல (உடலழுக்கு), மல (பீளை, குறும்பி, சளி முதலியன), விட் (மலங்கழித்தல்), ஸர்வௌஷத (அங்கம் உபாங்களிலிருந்து வருங் காற்று), ஆஸ்யாவிஷ (விஷத்தன்மையுள்ள பொருள் வாய்க்குட் சென்றால் விஷமில்லாததாதல்), த்ருஷ்ட்யவிஷம் (கண்களால் பார்த்தவுடன் விஷம்நீங்குதல்) என்பன. இந்த இருத்திகளையுடையயதிகள்பக்கஞ் சென்றாலும் அவரெச்சில் முதலியவற்றை உட்கொண்டாலும் அவர் பார்த்தாலும் அவர்கைகால் பட்டாலும் நோய் நீங்கும். 73

ஜா

ஜாதிமந்த்ரம் - கர்ப்பாதானம் முதலிய ஸம்ஸ்காரஞ் செய்யும்போதுஓதும்மந்திரம். பக். 135

ஜி

ஜிநகல்பம்-ஏகவிஹாரி ஜைநஸாது (வேறுஹத் ஜைநஸப்தார்ணவ. பக். 464) ஜினகல்பம் என்பது தனித்தனியாகச் சென்று உபதேசஞ் செய்யுந் திறமை வாய்ந்த முனிவர் கூட்டம். ஸ்தவிரகல்பம் என்பது தனித்தனியாகச் சென்று உபதேசஞ்செய்யுந் தன்மையின்றிக் கூட்டங் கூட்டமாகச் சென்று உபதேசஞ் செய்யும் முனிவர்கூட்டம். 101

ஜிநமுணஸம்பத்தி - ஜினபகவானுடைய குணங்களைக் குறித்துச் செய்யும் நோன்பு 459

ஜிநேந்த்ரமுணஸம்பத்தி - ஒரு நோன்பு 41

ஜிநேந்த்ரபூஜையின்வகை4-பக்133

ஜீ

ஜீவரக்ஷம் 7-பக். 129

த்

த்ரிமூர்த்தி - பக். 72

த

தத்புருஷன் - முதல்தீர்த்தங்கரர் ஐந்தாங்கல்யாணத்தில் பெற்ற பெயர் 184

த்

த்ரவ்யபரிவர்த்தநவகை 2-பக். 405

த்ரவ்யலேஸ்யை-பிராணிகளின் உடலின் நிறம். ஷட்பதம் நீலம் காபோதம் பீதம் அம்புஜம் ஶங்கஸமப்ரபம் என்

பக்கம்

பன. இனி, த்ரவ்யபேதங்கள் 6: க்ருஷ்ண, நீல, காபோத, பீத, பத்ம, சுக்லம் என. த்ரவ்யலேஸ்யைகள் ஆறு: க்ருஷ்ணம் நீலம் கபோத லேஸ்யை என்னும் 3 அஸுப லேஸ்யையும், பீத பத்ம ஸுக்லலேஸ்யை என்னும் 3 ஸுபலேஸ்யையும் ஆக 6. 66

த்ரவ்யார்தி₂கநயம் - த்ரவ்யத்தையே முக்யமாகக் கூறும் நயம். 404

அத₄ஸ்தா₂ணம் - ஸமவஸரண மண்டபத்தில் இருக்கும் பன்னிருவகைக் கூட்டம் 3

அதீயஸுக்லத்₄யாநத்தில் கெடுங்கர்மஸத்வம் பதிஞ்ஞன் விவரணம் - பக். 503

ந

நபமிஸ்நாநம் - விவாஹத்தின் பத்தாம்நாள் அபிஷேகபூர்வகஞ் செய்வ தொரு பூஜை 158

நர்ஸநமோஹநீயம் - மித்யாத்வம் ஸம்யங்மித்யாத்வம் ஸம்யக்த்வப்ரக்ருதி யென்னும் மூன்றுவகை யுள்ள தர்ஸனமோஹனீய கர்மத்தினது உதயம். இது ஸம்யக்த்வம் தோன்றுதபடி தடுக்கும் 97

நர்ஸநாவரணீயம் - தர்ஸனத்தை மறைக்கும் (பார்த்தலைத் தடுக்கும்) கர்மம்.

பக்கம்

இஃது ஒன்பது வகை. சக்ஷுர்தர்ஸநாவரணம், அசக்ஷுர்தர்ஸநாவரணம், அவதி தர்ஸநாவரணம், கேவல தர்ஸநாவரணம், நித்ரை, நித்ராநித்ரை, ப்ரசலை, ப்ரசலாப்ரசலை, ஸ்த்யானக்ருத்தி என்ப (பாலபோத ஜைநதர்மம். IV) 102

நிஷீதி₃கா - தீர்த்தங்கரபதவியைப் பெறுமல் கேவலி பதவியை அடைந்த இதர கேவலிகளின் ஸரீரங்களை ஸம்ஸ்காரஞ்செய்யும் அக்நி 135

ந

நாதபுராணங்கள் 7-பக். 54

நாநம் 4-பக். 37

நாநம் 5-பக். 227

நி

நிகம்பர தபோத₄நர் - அகப்பற்றுப் புறப்பற்றுக்களைத் துறந்து வஸ்த்ரமின்றித் திக்குக்களையே வஸ்த்ரமாகவுடைய துறவிகள் 561

நீ

நீசைர்கோத்ர - நீசகுல 94

நீசைர்வயக்ரியை 48-பக். 135

நு

நுரிதகர்மங்கள் - பாபப்ரக்ருதிகள், கெட்ட கர்மங்கள் 520-21

நெ

நைஷிக அதிஸயம் 14 - தேவர்களாற் செய்யப்படும் அதிஸயங்கள். பக். 504

பக்கம்

ய

யர்மசக்ரம் - சூரியஒளியை மீறியதும் 1000 ஆர்களை உடையதும் தேவபரிவாரங்களாலும் யதிகளாலும் சூழப்பட்டதுமாகிய சக்ரம். இது, தீர்த்தங்கரர் விஹாரஞ் செய்யும்போது முன்சென்று இருளைப் போக்கும். 110

யர்மதீர்த்த ப்ரவர்த்தநம் - தருமோபதேசஞ் செய்தல் 83

யர்மயுாநம் - ஸ்வர்க்க மோக்ஷங்கட்குக் காரணமாயிருப்பது; ஸ்ரீஜினபகவான் உரைத்த ஆகமத்தைச் சிந்தித்தல் முதலியன 31

யர்மம் 10-பக். 74

யர்மம் - பக். 506

யரணேந்த்ரன் - நாகேந்திரன் 97

ந

நக்ஷீஸ்வரம் - ஒருநோன்பு 142

நயம் - ஸாமாந்யம் விஸேஷம்

நிக்ஷேபநம் த்ரவ்யஆர்யிகம்- பக். (நைகம, ஸங்க்ரஹ, வ்யவஹார, ருஜுஸூத்ர, ஸப்த, ஸமபிரூட, ஏவம்பூத நாம் என்பது. தத்த்வார்த்த. 1:33) 505

நரகங்களின் ப்ரஸ்தாரம் - பக். 64

நரகம் ஏழன் குறிப்பெயர் - பக். 64

நரகம் ஏழு - பக். 64

நரகஸ்ரேணீபேதங்களின் விவரணம் - பக். 65

பக்கம்

நவகேவலலப்தி-க்ஷாயிக ஸம்யக்த்வம், க்ஷாயிகஜ்ஞானம், க்ஷாயிக தர்ஸனம், க்ஷாயிக தானம், க்ஷாயிக லாபம், க்ஷாயிக போகம், க்ஷாயிக உபயோகம், க்ஷாயிகவீர்யம், க்ஷாயிக சாரித்ரம். 102

நவபுண்யக்ரமம் - முனிவர் ஆஹாரத்திற்குவரும்போது அவரை எதிர்கொள்ளுதல், உச்சஸ்தானத்தில் அமர்வித்தல், பாதங்கழுவுதல், பாதபூஜை செய்தல், வணங்குதல், மனச்சுத்தி வசன சுத்தி காயசுத்தி ஆஹார சுத்தி இவை உடையராதல். 99

நி

நிமொடஜீவன்-ஏகேந்திரிய வுயிர்களுள் ஒருவகை 132

நிமொடம் - ஏழுநரகங்கட்கும் கீழுள்ளது; அது நித்ய நிகோதம் எனப்படும். அங்கு ஸூக்ஷ்ம பாதர பர்யாப்தக அபர்யாப்தக பேதத்தினால் ஸூக்ஷ்ம வனஸ்பதிகாயங்கள் அந்தர் முஹூர்த்தத்துள் 66336 முறை பிறந்து இறந்து-கொண்டிருக்கும். அவை ஏகேந்திரிய ஜீவன்களே; ஸகலேந்திரிய, விகலேந்திரிய ஜீவன்கள் அங்கு இல்லை. (கன். மல்லி. 13: 154, 5.) 64

நியி 9 - பக். 129

பக்கம்

நியதகர்மஹானி - விதேஹத் தின் நூற்றுபது பூமிகள் 565
நிர்வாணபரமபதம் - மோக்ஷ பதம் 84
நிர்வேதம் - தர்மத்திலும் தர் மத்தினதுபயனுகிய ஸ்வர்க்க மோக்ஷத்திலும் மனத்தை உத்ஸாஹமாகச் செலுத்து தல், பஞ்சபரமேஷ்டிக ளிடத்துப் பக்தி செய்தல், ஸம்ஸாரத்தில் உண்டாகுந் துக்கங்களைச் சிந்தித்து அவைகளை நீக்குதற்கு முயலுதல் 141
நிவ்ருத்தியர்மம் - யதிதருமம் 83
நிஸ்சயவ்யவஹாரம்-நிஸ்சயம் - (ஆத்மாவினது) இயற்கை யாக உள்ளதைக் கூறுதல். வ்யவஹாரம்-இல்லாததைச் சேர்த்துக் கூறுதல். எப்படி யெனில், நிஸ்சயத்தால் ஆன் மாவுக்கும் உடலுக்கும் சம் பந்தம் இல்லாமல் இருப்பி னும் வ்யவஹாரத்தால் 'அஃது அவனுடையசரீரம்', 'இஃது இவனுடையசரீரம்' என்று (கல்பித்தல்) கூறுதல். பொன்னனுடைய ஞானம் என்பது பொன்னனின் ஆத்மனுடைய சம்பந்தமா யிருத்தலைக் கூறுதலின் நிச்ச யம்; பொன்னனுடைய மனைவி, புத்ரன், வீடு என்று பொன்னனுடைய ஆத்மாவினுக்குச் சம்பந்த மில்லாததை அவனுடையது என்று சேர்த்துக் கூறுதல் வ்யவஹாரம் 560
நிஸ்ஸங்கா முதலிய அஷ்டாங் முங்கள் - (அறநெறிச். 68) பக். 508

நீ

நீலகேஸ்யா - நீலகேஸ்யை யுடையவன் நீலநிறத்தனும் ஆலஸ்யமுள்ளவனும் அவி வேகியும் விஷயலம்படனும் அபிமானம் கபடம் வஞ்ச கம் நித்ரை அதிலோபம் இவை யுள்ளவனுமான பரி ணமமுடையவனுயிருப்பான். 543

நை

நைகர்ம பரிவர்த்தநவகை 2-பக். 406
நைகர்மவர்மணை வஹிப்பதன் நடுவட்காலம் 3 வகை-பக். 406

ப்

ப்ரஜ்ஞப்திவித்யை - முற் பிறவிகளில் நடந்த விஷயங் களையும், அயல்க்ஷேத்ரங் களில் நடந்த விஷயங்களை யும் நடக்கின்ற விஷயங்களை யும் நடக்கப்போகும் விஷ யங்களையும் அறிவிக்குந் தன்மையுள்ள வித்யை 395
ப்ரஜாபதி - வ்ருஷபதேவர் 91
ப்ரதிமாக்ருஹம் - சைத்யால யம்; ஜினபிம்பம் உள்ள கோயில். 214

பக்கம்

ப்ரதிமாயோமுயாரி - ப்ரதிமா யோகத்தில் நிற்பவர் 160

ப்ரதீந்த்ரன் - ஒவ்வொரு ஸ்வர்க்கத்துக்கும் இந்திரனைப்போல உள்ள மற்றோர் இந்திரன் 70

ப்ரயமஸுக்லயுக்தம் - இது ப்ருதக்த்வ விதர்க்க விசாரம் என்று சொல்லப்படும்; விஹாரொஉயுக்வுஜுந யொமு வுங்கு ராஜிஃ (தத்த்வார்த்த. அத். 9. ஸூ. 44) ஸுதஜ்ஞானவிஷய மாகிய த்ரவ்யம் பர்யாயம் முதலி யவற்றைத் தனித்தனியாக மாற்றி மாற்றித் தியானிக்குந் தியானம் 503

ப்ரயமாதுயோமம் - ஜைநாகமத்தின் முதற்பாகம்; ஸலாகாபுருஷர்சரித்ரங் கூறுவது 3

ப்ரமத்தஸம்யதன் - பிரமாதத்தையுடைய விரதி; ஆறாங் குணஸ்தானத்தில் உள்ள பிரமத்தமுனி 218

ப்ரவ்ருத்தியர்மம் - வ்யவஹார கார்யத்தில் ஈடுபட்டுள்ள ஸ்ராவகர்தருமம் (இல்லறம்) 83

ப்ராஹ்மீஹாரக்ஷேத்ரம் - மோக்ஷ பதம் 210

ப்ராணதகல்பம் - பதிநான்காம் ஸ்வர்க்கம் 46

ப

பஞ்சபரமேஷ்டி - அர்ஹத், ஸித்த, ஆசார்ய, உபாத்யாய, ஸர்வஸாதுக்கள் 115

பக்கம்

பஞ்சமஹாவ்ரதம் - பக். 72

பஞ்சவிய ஜ்யோதிஷ்கர் - சந்த்ராதித்ய, க்ரஹ, ப்ரகீர்ணக, நக்ஷத்ர தாரகை 109

பஞ்சஸமிதி - பக். 72

பஞ்சாஸ்சர்யம் - பக். 54

பதிநுரத்நம் - பக், 129

பஹுமவிதயை - 99

பர்ணலவ்வி - இலைபோன்று எளிதில் கீழிறங்கி வருதற் குரிய வித்தை 514

பரமஸுக்லலேஸ்யை - தேவ கதிக்குக் காரணமான ஸுபலேஸ்யை மூன்றனுள் இறுதியது; ஸுக்ல லேஸ்யை 74

பரமௌஷயிஜ்ஜி - இருத்தி எட்டனுள் ஆறாமது; ஔஷத இருத்தி எனப்படும். இஃது எட்டு வகை 157

பரிகர்மம் 2 - 41 - 42

பரிநிஷ்க்ரமண கல்யாணம் - பஞ்ச கல்யாணங்களுள் மூன்றாமது 94

பரீஷஹம் - தொந்தரவு. இது 22-பக். 74

பல்யோபமம் - அஸங்க்யாதம் இரண்டு கொண்டது 10

பா

பாபதிர்ஜரை - பாபங் கழிகை 5

பக்கம்

பாஷண்டி - பயிரிடுதல் முதலிய தொழிலையும் நிலம் வீடு முதலிய பற்றுக்களையும் தொலைக்குக் காரணமாகிய செயலையு முடைய தபஸ்வி 562

பீ

பீஜமந்த்ரம் 7-பக். 135

பு

புண்யாஸ்ரவம் - புண்ணியம் வரும் வழி 5

பூ

பூர்வதரர் - உத்பாதபூர்வம் முதலிய பதினான்குபூர்வங்களை முற்றும் அறிந்தவர்; இவரை ஸ்ருதகேவலி என்பர் 183

பூர்வாதிமம் 10 - பூர்வாங்கம் பதினான்களுள் உத்பாதபூர்வம்முதலான பத்துப் பூர்வம். 553

பூர்வாங்கம் 14 - உத்பாத பூர்வம், ஆக்ராணீய பூர்வம், வீர்யாநுப்ரவாத பூர்வம், அஸ்திநாஸ்திப்ரவாத பூர்வம், ஞானப்ரவாத பூர்வம், ஸத்யப்ரவாத பூர்வம், ஆத்மப்ரவாத பூர்வம், கர்மப்ரவாத பூர்வம், ப்ரத்யாக்யான நாமதேயம், வித்யாநுப்ரவாத பூர்வம், கல்யாண நாமதேய பூர்வம், ப்ராணவாய பூர்வம், க்ரியாவிஸால பூர்வம், லோகபிந்துஸார பூர்வம் 42

வ

வ்யவஹாரதர்க்க விசாரம் - ஸாக்ஷாத்யானம் நான்களுள் முதலது 74

வி

விஹாரக்கள் - மதுக்கள் 18

விஹாரஸ்தான் - ஐந்து ஆறு மலையாகிய ப்ரஹ்ம, ப்ரஹ்மோத்தரஸ்வர்க்கங்களுக்கு இந்திரன் 47

வி

விநயம் 5-பக். 566

விஷ்ணுதர்-அனேக ஸாஸ்த்ரத்தை அப்யஸித்தவர்; உபாத்யாயர் (பஞ்சபரமேஷ்டிகளுள் ஒருவர்) 73

வா

வாஹுதபஸ் - அநஸநம் அவமோதர்யம் வ்ருத்திபரிஸங்க்யானம் ரஸபரித்யாகம் விவிக்தஸய்யாஸனம் காயக்லேஸம் என்னும் ஆறு 72

வாஹ்யபரிக்ரஹம்-நிலம் வீடு நாணயம் பொன் தனம் (மாடு முதலியன) தான்யம் தாஸி தாஸர் வஸ்த்ரம் பாத்ரம் இவை (ஜைனஸித்தாந்தமுதற்புஸ்தகம்.பக்.10) 500

ஹ

ஹரிவம்ஸ திருவவதாரத்தை தெவலோகங்களில் அறிவிக்குங் குறிகள் - பக். 79

ஹவ்யமணம்-ஜினஸமயஸ்ரத்தையுள்ளவரின் கூட்டம் 3

பக்கம்

ஹவ்யன் - ஜினதருமத்தில் ஸ்ரத்தை யுள்ளவன் 33

ஹவநலோகம் - அஸுரகுமாரர் முதலான பவனதேவர் வசிக்கு மிடம் 79

ஹவப்ரத்யயம் - தேவர்கட்கும் நாரகர்கட்கும் பிறப்பே காரணமாகிய அவதிஜ்ஞான ம். (தத்த்வார்த்தஸூ. 1 : 21) 332

ஹவபரிவர்த்தநம் - நரககதியில் பத்தாயிரம்வருஷம் ஜகன்ய ஆயுளையுடைய ஜீவன் இறந்து வேறுஇடங்களில் பிறந்து, மறுபடியும் பத்தாயிரம்வருஷம் ஆயுளையுடையதாய்ப் பிறந்து மறுபடி இறந்து மற்றும் அதே ஆயுள் உள்ளதாய்ப் பிறந்து இவ்வாறே பத்தாயிரம் வருஷங்களுள் எத்தனை ஸமயங்கள் இருக்கின்றனவோ அத்தனை முறை ஒவ்வொருஸமயம் அதிகமதிகமாகப் பிறந்து பிறந்து 33 கடற்காலங்களையும் இம்முறையாகவே பூர்த்தி செய்து, திரியக், மனுஷ்ய, தேவகதிகளிலும் முறையே ஜகன்யஆயுளிலிருந்து ஒவ்வொரு ஸமயம் அதிகம் உள்ள ஆயுளைப் பெற்று, பூர்ணஆயுளையும் பூர்த்தி செய்தல் 407

பக்கம்

ஹா

ஹாவபரிவர்த்தநம் - ஞானவரணம் முதலான கர்மங்களுக்குக் காரணமான யோகங்களில் ஒவ்வொன்றும் முறையே மாறுதல் (உயர்தல்) 408

ஹாவலேஸ்யை - கஷாயத்துடன் (குரோதம், மானம், மாயை, லோபம் ஆகியஇவைகளுடன்) கூடிய மனோவாக்காயங்களின் செயல் 66

ம

மதிஜ்ஞாநம் - ஐம்புலன்கள் மனம் இவற்றின்ஸஹாயத்தால் உண்டாகும் அறிவு. இது 28. பக். 41

மயூரமஹாமஹிமி - ஹரிவர்ஷம் ரம்யகம் 13

மந்தரமலையைச் சூழ்ந்தவநங்கள் 4 - பக். 80

மந்தராநுலோமம் - குறைந்த ஆயுளினால் (கர்மங்கள்) பயன்தருதல் 544

மந்தராபிஷேகம் - தீர்த்தங்கரர் அவதரித்தவுடன் அவருக்கு ஸௌதர்மேந்திரனால் மேருமலையில் நடைபெறுந் திருமஞ்சனம் 81

மநஃபர்யயஜ்ஞாநம் - மதிமுதலிய ஞானம் ஐந்தனுள் நான்காமது; பிறர்மனத்திலிருக்கும் அர்த்தத்தை ஏகதேஶப்ரத்யக்ஷத்தினால் அறியும் அறிவு 96

பக்கம்

மநஃபர்யயஜ்ஞாநம் 2-பக். 42
மது - அவ்வப்போது நடை பெறுஞ் செய்திகளை அறிவிப் பவர்; ஈண்டு விருஷபதேவர் 91
மஹாதபஸ் 5-பக். 73
மஹாதபஸ் 7-பக். 73
மஹாப்ரஸ்யாநம் - மூன்று ங் கல்யாணம் 95
மஹாமஹம் - 'சதுர்முவம்' (பக். 133) பார்க்க. 298
மஹாவாஹிகள் - ஸமவஸரண கோஷ்டங்களிலிருக்கும் முனிகணம் ஏழனுள் ஒரு வகையினர் 183

மா

மாநகஷாயம் - கர்வம் (அஹங் காரம்) 370
மாநஸ்யஂஹம் - பக். 105
மாநுஷோத்தரபர்வதம் - மனுஷ ஸஞ்சார மில்லாத தீவி லுள்ளதொரு மலை; இந்த மலையின் உட்பக்கத்திற்றான் மனிதரின் பிறப்பும் ஸஞ் சாரமும் உண்டு. இதன் வெளியில் மனிதஸஞ்சார மில்லை. அதனால் மாநு ஷோத்தரம் என்று பெய ராயிற்று. 103
மாயாகஷாயம் - கபடம் 370

மி

மியாத்வம் - பொய்ம்மை 68
மியாதர்ஶநம் - பொய்க்காட்சி; ஜினமதமல்லாத மற்றை மதங் கள் 64

பக்கம்

மியாஜ்ஞாநம் - பொய்ஞானம் உடையோன் 5
மிஸ்ரகம் - ஸ்வீகரிக்கப்பட் டதும் ஸ்வீகரிக்கப்படா ததுமாகிய கலந்த பரமா ணுக்கள் 407

மு

முக்தாவலி - ஒருநோன்பு 45

மூ

மூஜித்ரயம் - லோகமூடம், தேவமூடம், பாஷண்டி மூடம் 508
மூலோத்தரகுணம் - ஸர்வ ஸாதுக்களின் மூலகுணம் 28. அவை: மஹாவ்ரதம் 5, ஸமிதி 5, இந்திரிய நிரோ தம் 5, ஆவஶ்யக க்ரியை 6 இவையும், கேஶலோசம், அஸ்நானம், கூதிஶயநம், அதந்ததாவனம், ஸ்திதி போஜனம், ஏகபுக்தம், நக்னத்வம் இவையும் ஆக 28. உத்தரகுணம் 84 லக்ஷம் 139
மூன்று வர்ணம் - பக். 90, 91

மோ

மோஹநீயம் - ஸம்யக்த்வத் தையும் சாரித்ரத்தையும் தடுக்குங் கர்மம்; மோஹத் தை (மயக்கத்தை) உண்டு பண்ணுங் கர்மம் 102

யோ

யோகத்ரயம் - மநோயோகம் வசனயோகம் காயயோகம் 192

பக்கம்

ர

ரத்நத்ரயம் - நற்காட்சி, நன் ஞானம், நல்லொழுக்கம் 329
ரத்நாவலி - ஒருநோன்பு 45
ரயாவர்த்தநம் - ஒரு பூஜை 483
ரஸம் 5 - பக். 566

ரா

ராமத்வேஷம் - விருப்பு வெறுப்பு 75

ரௌ

ரௌத்ரத்யாநம் - கெட்ட ஆசையினால் உண்டாகுஞ் சிந்தனை; நரககதிதிர்யக் கதிகட்குக் காரணமா யிருப்பது 29

லா

லாந்தவேந்த்ரன் - ஏழு எட்டா மவையர்கியலாந்தவகாபிஷ்ட்ட ஸ்வர்க்கங்கட்கு இந்திரன் 47

லோ

லோகாநுயோகம் - கரணநுயோகத்தைச் சார்ந்தது 259
லோஹமாயாதிரேகம் - அதிகமாகிய லோபமும் மாயையும் 253

லௌ

லௌகாந்திகதெவர் எண்மர்-பக். 94

வ்

வ்யந்தரலோகம் - கின்னரர் முதலிய வ்யந்தரதேவர் வசிக்குமிடம் 79
வ்யாவ்ருத்தி-பர்யாயம், மாறுதல் 511

வ

வஸதௌகூஷீணர் - தபோமஹிமையினால் உண்டாகும் 'அகூஷீண மஹாலயம்' என்னும் இருத்தி பெற்ற முனிவர். இவர் தங்கும்இடத்தில் எத்தனை ஜனங்கள் அல்லதுபிராணிகள் வந்தாலும் உபாதியின்றித் தங்குதற்கு இடம் உண்டாகும். 73

வா

வாதவலயம் 3 - வநோதயி வநவாதம் தநுவாதம் 22
வாமன் - முதல் தீர்த்தங்கரர் இரண்டாங்கல்யாணத்தில் தரித்த பெயர் 81

வி

விக்ரியாருத்திப்ராப்தர்-விக்ரியா இருத்தி யுடையவர்; 183
விக்ரியாபரிணதம் - விக்ரியா ஶக்தியினால் மாறுதல் உண்டாதல் 376
விகதா - ஸ்திரீகதா (பெண்களைப்பற்றிய கதை), ராஷ்ட்ரகதா (தேசகதை), அவனிபாலகதா (அரசர் கதை), போஜனகதா (உணவைப்பற்றிய கதை) 218
விஜயார்த்த பர்வதம் - வெள்ளி மலை 23
விதயஷ்டி-மித்யாதிருஷ்டி; பொய்நம்பிக்கை உடையோன் 218
விதாதா - வ்ருஷபதேவர் 91
விஹம ஜ்ஞாநம்- அஜ்ஞானம் மூன்றனுள் ஒன்று. (கு அவதிஜ்ஞானம்) நாரக

பக்கம்

ருக்கும் மித்யாத்வத்தை உடைய தேவர்களுக்கும் உண்டாகும் அவதிஜ்ஞானம் 66

விபு ஸ்ரீ - புத்திபதினெட்டனுள் கேவலஜ்ஞானம் அவதிஜ்ஞானம் மநஃபர்யயஜ்ஞானம் பீஜபுத்தி கோஷ்ட்டபுத்தி பதாநுஸாரித்வம் ஸம்பின்னஸ்ரோத்ருத்வம் என்பன முறையே கூறப்பட்டுள்ளன. (ஸாஸ்த்ர. சரணு. 59) 73

விஸுத்தலேஸ்யா - ஸுக்ல லேஸ்யை 74

விஸோயி பரிணாமம்-விஸுத்தியினுல்உண்டாகும் ஸ்வபாவம் 509

வே

வேதகஸம்யக்த்வம் - க்ஷாயோபஸமிக ஸம்யக்த்வம் 218

வை

வைக்ரியிக ஸிவ்யதெஹம் - புண்யத்தினுல் உண்டாகும் உயர்தரமான (நிர்மலமான) வைக்ரியிக ஸரீரம். இது வைக்ரியிக ஸரீரங்களுள் சிறந்தது 74

வையாவ்ருத்யம் - ஆசார்யர் முதலிய பதின்மருக்கு வியாதி முதலியவற்றிற் செய்யும் ப்ரதீகாரம் 73

ஸ்

ஸ்ராவகர் - ஜைனக்ருஹஸ்த விரத முடையவர் 183

ஸ்ராவகி - ஜைனக்ருஹஸ்த விரதமுடைய ஸ்த்ரி 183

பக்கம்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமுதலியதெவதைகள் அறுவர், அவர்தம் குணங்கள்-பக். 77, 78

ஸ்ருதகேவலி - ஸாஸ்த்ரத்திலுள் ளெல்லாஞானமும் அடைந்தவர்; துவாத ஸாங்கஸாஸ்த்ரத்தை முற்றும் உணர்ந்தவர் 7

ஸ்ருதஜ்ஞானம்-ஒருநோன்பு 41

ஸ்ருதபூஜை - ஜினபகவானது திருவாய்மொழியாகிய ஸாஸ்த்ரத்திற்கு (ஸரஸ்வதிக்கு)ச் செய்யும் பூஜை 214

ஸ்ருதஸ்கந்தம் - ஜைனஆகமம் 6

ஸ

ஸரீரம் 5 - பக். 566

ஸி

ஸிக்ஷகர் - ஸமவஸரணத்துக் கோஷ்ட்டங்களி லிருக்கும் முனிகணங்களுள்ஒருவகையினர்; ஸ்ருதஜ்ஞானத்தை அப்யஸிப்பதில் ஆழ்ந்தவர்; எப்பொழுதும் வ்ரதபாவனை உடையவர் 183

ஸு

ஸுக்லத்யானம்-மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாயிருப்பது; வேறு குறிப்பின்றி ஆத்மாவைச் சிந்தித்தல் 32

ஸுக்லலேஸ்யா - தேவகதிக்குக் காரணமான ஸுபலேஸ்யை மூன்றனுளொன்று. இந்த லேஸ்யை

பக்கம்

யுடையவன் வெண்ணிறத் தனும் நிஷ்பக்ஷபாதியும் ஸமதாபாவனை யுள்ளவனும், நிதானஜ்ஞயமும் ராகத்வேஷமும் இல்லாதவனும் ஸம்ஸாரஸுர போகத்தில் விருப்பமில்லாதவனும் ஆயிருப்பான் 544

ஷ

ஷட்கர்மம் - பக். 90

ஷட்காயங்கள் - ப்ருத்வீகாயம், அப்காயம், அக்னிகாயம், வாயுகாயம், வனஸ்பதிகாயம், த்ரஸகாயம் 408

ஷட்வண்ணமண்டலம் - [பரத க்ஷேத்ரத்தின் மத்தியில் விஜயார்த்த பர்வதம் கிழக்கு மேற்கு ஸமுத்திரத்தை முட்டி இருக்கிறது. ஹிமவத் பர்வதத்திலிருந்து புறப்படுங் கங்காநதியும், வலிந்து நதியும் விஜயார்த்த பர்வதத்தின் குஹத்வாரமாகப் பாய்ந்து, கங்கா கிழக்கு ஸமுத்திரத்திற்கும், வலிந்து மேற்கு ஸமுத்திரத்திற்கும் செல்கின்றன. அதனல் விஜயார்த்த பர்வதத்திற்கு தெற்கே 3-ம் வடக்கே 3-ம் ஆயின. தெற்கே உள்ள மூன்று பகுதியுள் கிழக்கே உள்ளது பூர்வ மிலேச்சகண்டம். மேற்கே இருப்பது அபர மிலேச்ச

பக்கம்

கண்டம். இடையில்உள்ளது ஆர்ய கண்டம். வடக்கே உள்ளவை பூர்வ மிலேச்ச கண்டம், அபர மிலேச்ச கண்டம், மத்ய மிலேச்ச கண்டம் என்று பெயர் பெறும். 71

ஷண்டீவ்யம் - ஜீவ புத்கல யர்ம அயர்ம ஆகாஸ காலம் 19

ஷண்விநயம் (அறநெறிச். 60)-பக். 509

ஷோ

ஷோடஸஹாவனை - பக். 72, 73

ஷோடஸஸ்வப்நம் - பக். 76

ஸ்

ஸ்தூபைகள் 9-பக். 108

ஸ்தவிரகல்பம் - இது முனிகளின் ஸங்கப் பெயர். ஸ்தவிரகல் பத்தைச் சேர்ந்தவர்; ஸ்தவிரகல்பி 101

ஸ்பர்ஸம் 8 (சூடா. நி. 12: 91)-பக் 566

ஸமயம் (மதம்) 8 (அறநெறிச். 65)-பக். 509

ஸ்வஹாவ அதிஸயம் 10-பக். 497

ஸ

ஸங்வாதம் 5-பக். 566

ஸப்தधாது - த்வக், மாம்ஸம், ரக்தம், மேதஸ், அஸ்தி, மஜ்ஜா(கொழுப்பு), ரேதஸ் (வீர்யம்) 571

ஸப்தப்ரகருதி - மித்யாத்வம், ஸம்யங்மித்யாத்வம், ஸம்யக்த்வப்ரக்ருதி, அனந்தாநு

பக்கம்

பங்திக்ரோதம், அனந்தானு பந்திமானம், அனந்தானு பந்திமாயை, அனந்தானு பந்திலோபம் 502

ஸப்தாங்கம - த்ரவ்யம் க்ஷேத்ரம் தீர்த்தம் காலம் ஹாவம் ஹலம் ப்ரகரணம் 2

ஸப்தாதீகம் - பக். 79

ஸம்யக்ஜ்ஞானம்முதலிய மூன்றன் விவரணம்-பக். 511, 2

ஸம்யக்தர்சனம் - நற்காட்சி ; உண்மையான கடவுள் நூல் முனி இவர்களை நம்புவது 68

ஸம்யங்மிய்யாத்வக்ருதி - ஸம்யக்த்வமும் மித்யாத்வமும் கலந்த பரிணாமத்தை உடையவன். எவ்வாறெனில், தயிரும் வெல்லமும் கலந்த சுவையைப்போல ஸம்யக்த்வபாவமும் மித்யாத்வபாவமும் கலந்த பரிணாமத்தை உடையவன் 218

ஸம்யதாஸம்யதன் - த்ரஸவுயிர் வதையை விட்டதனால் ஸம்யதமும் ஸ்தாவரவதையை விடுதற்கு ஶக்தியில்லாததனால் அஸம்யதமும் உடைய ஐந்தாங் குணஸ்தானத்தை அடைந்த இல்லறத்தான் (அணுவ்ரதி) 218

ஸம்யமாஸம்யமம் - விரதமும் விரதம் இல்லாததும் உள்ள தன்மை 257

பக்கம்

ஸம்யோஜநாதொஷம்(ஆஹார தொஷவகை) 4-ஆக். 56

ஸம்ஸ்தாநம் - உடலின் உருவம் அமைதற்குக் காரணமான கர்மம் 6-பக். 566

ஸம்ஸாரத்தின் லக்ஷணம்-பக். 405

ஸம்ஸாரத்தின் ப்ரகாரம் 2 - க்ரமம், அக்ரமம் 405

ஸம்ஹநநம் - எலும்புகளின் சேர்க்கை விசேடம். இது 6-பக். 566

ஸமசதுரஸ்ரஸம்ஸ்தாநம் - உடலின்உருவு மேலும் கீழும் இடையிலும் சமானமாக இருப்பது 11

ஸமத்வீஹாவநா - எல்லாப் பொருள்களையும் ஸமமாக நினைக்கும் எண்ணம். 35

ஸமவஸரணமண்டலம்-ஜினன் கேவலஜ்ஞானம் அடைந்தபின் தருமோபதேஶஞ்செய்தற்காக இந்திரனால் செய்விக்கப்பட்டவிமானமண்டபம் ; ஶ்ரீஜினபகவான் தர்மோபதேசம் செய்யும் இடம் 3

ஸயோகிகேவலி-காயயோகம் (பரமௌதாரிக ஶரீரம்) மாத்திரம் உள்ள அர்ஹத்பரமேஷ்டி (சரீர அசைவும், நடையும்உள்ள ஜினன்) 219

ஸயோகிமுனிஸ்தாநம் - ஸயோகிகேவலியாகிய அர்ஹத்பரமேஷ்டி வர்த்

பக்கம்

திக்குமிடம். இதில் தரதீய ஸாக்லயூனம் வர்த்திக்கும் 503
ஸர்வதோஹத்ரம் - பக். 44
ஸர்வம்லேச்சமவண்டம் - 5 பரத கேஷத்ரம், 5 ஐராவத கேஷத்ரம், 5 விதேஹ கேஷத்ரம் ஆகிய இவைகளில் இருக்கின்ற எல்லாம் சேர்ந்தால் ஸர்வம்லேச்ச கண்டம் ஆகும். ஆனல், ஈண்டு பரதகேஷத்ரத்திலுள்ள ஐந்து ம்லேச்ச கண்டம். பக். 565
ஸர்வார்யவஹி - பக். 75
ஸர்வெளஷயி - ஓர் இருத்தி 447
ஸல்லேவநா - ஆர்த்தரௌத்ரத்யானங்களையும் குரோதம் முதலிய பரிணமங்களையும் புறப்பற்றுக்களையும் உணவையுந் துறந்து தர்மத்யானத்தோடு இறப்பது. பக். 31
ஸாமாரயாமம்-பக். 353
ஸாமாரர் - இல்வாழ்க்கையிலிருந்து இல்லறத்தை (அணுவிரதங்களை) ஆசரிப்பவர் 6
ஸாயுநமஸ்காரம் - 152
ஸாமாநிகதெவர் - இந்திரன் முதலான பத்துவகைத் தேவர்களுளொருவகையினர். [சக்ரவர்த்திக்குச் சக்ரவர்த்தியின் தாயார் தகப்பனர் குருமுதலானவர்களைப் போன்றவர்] 70

ஸி

ஸிஜாயுலவுகங்கள் - பக். 108

பக்கம்

ஸிஜிகேஷத்ரம் - மோகஸ்தானம் 184
ஸிம்ஹநிஷ்க்ரீடிதம் - ஒரு நோன்பு - பக். 44

ஸு

ஸுகர்மநம் - ஒருநோன்பு 48

ஸூ

ஸூக்ஷமபரிவர்த்தநவகை 2 பக் 406
ஸூக்ஷமஸாம்பராயமுணஸ்யாநத்தில் ஸஞ்ஜ்வலநலோபம் கெடும் என்பது 502
ஸூக்ஷமஸாம்பராயன் - பத்தாங் குணஸ்தானத்தில் இருப்பவன் 218

ஸ்ளெ

ஸ்ளெயர்மோடன் - ஸௌதர்மகல்பத்து இந்திரன் 78,9

ஹ்ரீ

ஹ்ரீமத் பர்வதம் - பக். (263) 288

ஹி

ஹிம்ஸாநந்தம் - ரௌத்ரத்யான வகை நான்கனுள் ஒன்று ; வைதல் மூனிதல் அடித்தல் கொல்லுதல் முதலிய ஹிம்ஸை செய்வதைக் கண்டு ஆனந்த மடைவது. 30
ஹிரண்யகர்ஹன் - பக். 76

ஹு

ஹுண்டஸம்ஸ்யாநம் - விகார அங்க ஸங்நிவேசம் 66

ஹே

ஹேஷ்டிம ஹேஷ்டிம ஹெ வேயகம் - நவக்ரைவேயகங்களுள் முதலாமது 199

பக்கம்

கூபி

கூபகஸ்ரேணி - அப்ரத்யாக்யாநாவரணீயக்ரோதம் முதலான இருபத்தொருகர்மங்களை நிகழ்விக்கும் வரிசை 101

கூபோபமா விஜ்ரும்பிதம் - அத்யதிகமான கூபோபமிகம் 499

கூபா

கூபாயிகஸம்யக்த்வம் - கூபாயிகபாவம் ஒன்பதனுள் ஒன்று 18

கூபாயிகஸம்யக்த்வோத்பாதம் - ஸம்யக்த்வத்தைத் தடுக்கக் கூடிய மித்யாத்வம் முதலான ஏழுப்ரக்ருதிகள் முற்றும் நசித்தலால் உண்டாகும் ஸம்யக்தவம் 409

கூபீ

கூபீணகஷாயன் - கஷாயமற்றவன்; பன்னிரண்டாங் குணஸ்தானத்தை அடைந்தவன் 219

பக்கம்

கூபீராஸ்ரவத்வம் - 'அஜ்ஜதஸ்ரவணம்' பார்க்க 414

கூபீ

கூபீத்ராபரிவர்த்தநம் - ஸூக்ஷ்மநிகோத அபர்யாப்தக ஜீவன் ஸர்வஜகன்யப்ரதேஶ ஶரீரத்தையுடையதாக லோகஸ்ய அஷ்ட மத்ய ப்ரதேசங்களைத் தன் சரீரத்தினுள் அடக்கி கூபீத்ரஜீவனுப்பிறந்து மற்றும் இறந்து ஒவ்வொரு பிரதேசம் அதிகமாக உள்ள சரீரமுடையதாய்ப் பிறந்து முறையே லோகம் முழுமையும் தன் ஜன்மகூபீத்ரமாக அடைதல். (ஸர்வார்த்தஸித்தி, அத்யாயம், 2 சூத்ரம் 10 உரை பார்க்க) 407

அநுபந்தம் IV-(1) தீர்த்தங்கரர் லாஞ்ஹநம் முதலிய விவரணம்

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
பெயர்	ரிஷபஸ்வாமி	அஜிதஸ்வாமி	ஸம்பவஸ்வாமி	அபிநந்தநஸ்வாமி	ஸுமதிஸ்வாமி	பத்மப்ரபஸ்வாமி	ஸுபார்ச்வஸ்வாமி	சந்த்ரப்ரபஸ்வாமி	ஸுவிதிஸ்வாமி	ஸீதளஸ்வாமி	ச்ரேயாம்ஸஸ்வாமி	வாஸுபூஜ்யஸ் வாமி
லாஞ்ஹநம்	ரிஷபம் (எருது)	மஜம் (யானை)	துரகம் (குதிரை)	கபி (குரங்கு)	சக்ரவாக (பக்ஷி)	கமலம் (தாமரை)	ஸ்வஸ்திகம்	சந்த்ரன்	கரிமகரம் (முதலை)	கல்பவ்ருக்ஷம்	கெளருண்யம்	மஹிஷம் (எருமை)
வர்ணம்	பொன்	பொன்	பொன்	பொன்	பொன்	மாணிக்யம் (சிவப்பு)	பச்சை	வெள்ளை	வெள்ளை	பொன்	பொன்	மாணிக்யம் (சிவப்பு)
உயரம்	500 வில்	450 வில்	400 வில்	350 வில்	300 வில்	250 வில்	200 வில்	150 வில்	100 வில்	90 வில்	80 வில்	70 வில்
ஆயுள்	84 லக்ஷ பூர்வம்	72 லக்ஷ பூர்வம்	60 லக்ஷ பூர்வம்	50 லக்ஷ பூர்வம்	40 லக்ஷ பூர்வம்	30 லக்ஷ பூர்வம்	20 லக்ஷ பூர்வம்	10 லக்ஷ பூர்வம்	2 லக்ஷ பூர்வம்	1 லக்ஷ பூர்வம்	84 லக்ஷம்	72 லக்ஷம்
ஊர்	அயோத்யை	அயோத்யை	ச்ராவஸ்தி	அயோத்யை	விநீதாபுரம்(அயோத்யை)	கௌசாம்பீ	வாராணஸீ (காசீ)	[3]சந்த்ரபுரம்	காகந்தி	ஹஸ்தினாபுரம்	சிம்ஹபுரம்	சம்பாபுரம்
வம்சம்	இக்ஷ்வாகு	இக்ஷ்வாகு	இக்ஷ்வாகு	இக்ஷ்வாகு	இக்ஷ்வாகு	இக்ஷ்வாகு	இக்ஷ்வாகு	இக்ஷ்வாகு	இக்ஷ்வாகு	இக்ஷ்வாகு	இக்ஷ்வாகு	இக்ஷ்வாகு
தந்தை	நாபிராஜன்	ஜிதசத்ரு	த்ருடராஜன்	ஸ்வயம்வரன்	மேகபிரபன்	தரணன்	ஸுப்ரதிஷ்டன்	மஹாஸேநன்	ஸுக்ரீவன்	தரணன்	விஷ்ணுராஜன்	வஸுபூஜ்யன்
தாய்	மருதேவி	விஜயஸேநா	ஸுஷேணை	ஸித்தார்த்தா	மங்களா	ஸுஸீமா	ப்ருத்வீஷேணை	லக்ஷ்மணீ	ராமா	ஸுநந்தா	நந்தா	ஜயாவதி
கர்ஹாவதரண நாள்	ஆஷாட கருஷ்ண த்விதீயா	ஜ்யேஷ்ட அமாவாஸ் யை	வைசாக சுக்ல அஷ்டமீ	வைசாக சுக்ல ஷஷ்டீ	வைசாக சுக்ல நவமீ	கார்த்திக கருஷ்ண த்ரயோதசீ	ஜ்யேஷ்ட சுக்ல த்விதீயா	பால்குந கருஷ்ண ஸப்தமீ	மார்கசீர்ஷ சுக்ல ப்ரதமை [5]	பால்குந கருஷ்ண நவமீ	ஜ்யேஷ்ட கருஷ்ண ஷஷ்டீ	ஆஷாட சுக்ல ஷஷ்டீ
ஜந்மாபிஷேகம்	சைத்ர கருஷ்ண நவமீ	மாக சுக்ல நவமீ	கார்த்திக பௌர்ணமீ	மாக சுக்ல த்விதீயா	சைத்ர சுக்ல நவமீ	கார்த்திக கருஷ்ண த்ரயோதசீ	ஜ்யேஷ்ட சுக்ல த்விதீயா	பால்குந கருஷ்ண ஸப்தமீ	மார்கசீர்ஷ சுக்ல ப்ரதமை	மாக சுக்ல த்விதீயா	பால்குந கருஷ்ண சதுர்தசீ	ஜ்யேஷ்ட சுக்ல த்விதீயா
பரிநிஷ்க்ரமணம்	சைத்ர கருஷ்ண நவமீ	மாக சுக்ல நவமீ	மார்கசீர பௌர்ணமீ	மாக சுக்ல த்விதீயா	வைசாக சுக்ல நவமீ	கார்த்திக கருஷ்ண த்ரயோதசீ	ஜ்யேஷ்ட சுக்ல த்விதீயா	பால்குந கருஷ்ண ஸப்தமீ	மார்கசீர்ஷ சுக்ல ப்ரதமை	மாக சுக்ல த்விதீயா	பால்குந கருஷ்ண சதுர்தசீ	ஜ்யேஷ்ட சுக்ல த்விதீயா
கேவலஜ்ஞாநம்	பால்குந கருஷ்ண ஏகாதசீ [1]	புஷ்ய சுக்ல ஏகாதசீ	கார்த்திக கருஷ்ண சதுர்தசீ	புஷ்ய சுக்ல சதுர்தசீ	சைத்ர சுக்ல ஏகாதசீ	சைத்ர பௌர்ணமீ	பால்குந கருஷ்ண சதுர்தசீ	பால்குந கருஷ்ண ஸப்தமீ	பால்குந கருஷ்ண ஸப்தமீ [4]	பால்குந கருஷ்ண அமாவாஸ்யா	பால்குந கருஷ்ண அமாவாஸ்யா	பால்குந கருஷ்ண அமாவாஸ்யா
நிர்வாணம்	மாக கருஷ்ண சதுர்தசீ	சைத்ர சுக்ல பஞ்சமீ	சைத்ர சுக்ல ஷஷ்டீ	வைசாக சுக்ல ஷஷ்டீ	சைத்ர சுக்ல ஏகாதசீ	சைத்ர பௌர்ணமீ	சைத்ர சுக்ல த்விதீயா	சைத்ர சுக்ல நவமீ	வைசாக சுக்ல ப்ரதமை	ஆஷாட சுக்ல அஷ்டமீ	ச்ராவண பௌர்ணமீ	ஆஷாட சுக்ல சதுர்தசீ
நிர்வாணக்ஷேத்ரம்	கைலாஸபர்வதம்	ஸம்மேத பர்வதம்	ஸம்மேத பர்வதம்	ஸம்மேத பர்வதம்	ஸம்மேத பர்வதம்	ஸம்மேத பர்வதம்	ஸம்மேத பர்வதம்	ஸம்மேத பர்வதம்	ஸம்மேத பர்வதம்	ஸம்மேத பர்வதம்	ஸம்மேத பர்வதம்	சம்பாபுரம்
தாது	ச்ரேயாம்ஸன்	ஜிதஸத்ரு	இந்ரதத்தன்	ஸோமதத்தன்	பத்மதத்தன்	ஸோமதத்தன்	ஸோமதத்தன்	ஸோமதத்தன்	புஷ்யமித்ரதத்தன்	புநர்வஸுமித்ரன்	நந்தநதத்தன்	ஸுரேந்ரதத்தன்
முணியர்	வ்ருஷபஸேந ராதி 84	ஸிம்ஹஸேந ராதி 90	வஜ்ரநாபி ஆதி 103	வஜ்ரசமர ராதி 111	சமர ராதி 116	மேருஸேந	மஹேந்ர தத்தன்	உத்தர ராதி 93	அநகாரராதி 81	குந்த ராதி 77	ஸ்வயம்பு ராதி 66	
மணியர்	ப்ராஹ்மி	ஆர்யா	மேருஷேணை	வஜ்ரா	அநந்தமதி	ஸுமேரு	வாருணி	வரணஸ்ரீ	விதர்ப்பா	தாரணீ	தாரணீ	வராஹி
ஸ்ரோதர	ஹரத	ஸத்யவீர்ய	மித்ரவீர்ய	மித்ரவீர்ய	மித்ரவீர்ய	ஸ்யமவீர்ய	மஹேந்ர தத்தன்	மஹவவீர்ய	யுக்தவீர்ய	த்ரிவர்கா	விஜயன்	அசலன்
சக்ரவர்த்திகள்	ஹரத	ஸுர	———	———	———	———	———	———	———	———	த்ரிவர்ஷன்	த்விவர்ஷன்
பலதேவர்	———	———	———	———	———	———	———	———	———	———	அச்வதீவன்	தாரகன்
வாஸுதேவர்	———	———	———	———	———	———	———	———	———	———	ஸ்வயம்பு	புருஷோத்தம
ப்ரதிவாஸுதேவர்	———	———	———	———	———	———	———	———	———	———	மேரி	ப்ரஹ்மாரி
யக்ஷர்	மஹாயக்ஷ	த்ரிமுக	யக்ஷேச்வர	தும்புரு	குஸும	வர நந்தி	விஜய	அஜித	ப்ரஹ்ம	ஸுரேந்ர	ஸுப்ரதிஷ்டன்	அசலன்
யக்ஷியர்	சக்ரேச்வரி	ரோஹிணி	வஜ்ரஸ்ருங்கலா	புருஷதத்தா	மநோவேகி	காளி	ஜ்வாலாமாலினி	மஹாகாளி	மாநவி	விஜய	அசல	விஜயா
குபேர்	வீமவலி (வீமபலி)	ஜிதஸத்ரு	———	———	———	———	———	———	விஷ்ணு	நலன்	ஈச்வர	தாரகன்
நாரதர்	———	———	———	———	———	———	———	———	———	———	மௌளி	மாஹாரி
											ஸுப்ரதிஷ்டன்	அசலன்
											ஸ்ரீம	மஹாஸீம

1. நவமீ. ஸ்ரீபு.

2. ஜ்யேஷ்ட. ஸ்ரீபு

3. சந்த்ரமஹபுரம். ஸ்ரீபு. 4. பஞ்சமீ ஸ்ரீபு. 5. ஸுமித்ரன். புஷ்ப.

6. சதுர்தசீ.

அநுபந்தம் IV-(1) தீர்த்தங்கரர் லாஞ்சனம் முதலிய விவரணம்

	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
பெயர்	விமலஸ்வாமி	அநந்த நாயஸ்வாமி	யர்மஸ்வாமி	ஸாந்தி நாயஸ்வாமி	குந்ய ஸ்வாமி	அரஸ்வாமி	மல்லி நாயஸ்வாமி	முநிஸுவ்ரதஸ்வாமி	நமி நாயஸ்வாமி	நேமிஸ்வாமி	பார்ச்வ நாயஸ்வாமி	வர்தமா நஸ்வாமி
லாஞ்சனம்	ஸூகரம் (பன்றி)	ஹல்யாகம் (கரடி)	வஜ்ராயுதம்	ஹரிணம் (மான்)	மேஷம் (ஆடு)	நந்யாவர்த்தம்	கலசம்(பூர்ணகும்பம்)	கூர்மம் (ஆமை)	இந்த்ரநீலம்(கறுப்பு)	ஸங்கம் (சங்கு)	உரகம் (ஸர்ப்பம்)	ஸிம்ஹம்
வர்ணம்	பொன்	பொன்	பொன்	பொன்	பொன்	பொன்	பொன்	இந்த்ரநீலம்(கறுப்பு)	பொன்	இந்த்ரநீலம்(கறுப்பு)	பச்சை	பொன்
உயரம்	60 வில்	50 வில்	45 வில்	40 வில்	35 வில்	30 வில்	25 வில்	20 வில்	15 வில்	10 வில்	9 முழம்	7 (முழம்)
ஆயுள்	60 லக்ஷம்	30 லக்ஷம்	10 லக்ஷம்	1 லக்ஷம்	95 ஆயிரம்	84 ஆயிரம்	55 ஆயிரம்	30 ஆயிரம்	10 ஆயிரம்	1 ஆயிரம்	100 வர்ஷம்	72 வர்ஷம்
ஊர்	காம்பில்ய நகரம்	அயோத்யை	ரத்நபுரம்	ஹஸ்தி நாபுரம்	ஹஸ்தி நாபுரம்	ஹஸ்தி நாபுரம்	மிதிலாபுரம்	[8]ராஜ க்ருஹம்	மிதிலாபுரம்	பாராகாவதீ	வாராணஸீ (காசீ)	குண்டலபுரம்
வம்சம்	இக்ஷ்வாகு	இக்ஷ்வாகு	குரு	குரு	குரு	குரு	இக்ஷ்வாகு	ஹரி	இக்ஷ்வாகு	ஹரி	உக்ர	நாத
தந்தை	க்ருதவர்மன்	ஸிம்ஹஸேநன்	ஸுப்ரஹ்ம	விச்வஸேநன்	ஸுரஸேநன்	ஸுதர்சநன்	விஜயன்	ஸுமித்ரன்	விஜயன்	ஸமுத்ரவிஜயன்	விச்வஸேநன்	விஜயார்யன்
தாய	ஜயச்யாமா	ஜயச்யாமா	ஸுப்ரஹ்மா	ஐராதேவி	ஸ்ரீகாந்தா	மித்ரஸேநா	ப்ரபாவதி	பத்மாதேவி	பிப்பலா	சிவதேவி	ப்ராஹ்மி	ஸுப்ரபா
மர்மாவதரண [நாள்]	ஜ்யேஷ்ட க்ருஷ்ண [த்ரயோதசீ]	கார்திக க்ருஷ்ண [ப்ரதமை[2]]	வைசாக[3] ஸுக்ல [த்ரயோதசீ]	ஹாத்ரபத க்ருஷ்ண [ஸப்தமீ]	ச்ராவண க்ருஷ்ண [த்ருதீயை]	மார்கசிர ஸுக்ல [சதுர்தசீ[5]]	ச்ராவண க்ருஷ்ண [த்ருதீயை]	சைத்ர க்ருஷ்ண அஷ்டமீ	ஆஷாட க்ருஷ்ண [த்ருதீயா[9]]	ச்ராவண ஸுக்ல [ஷஷ்டீ]	வைசாக க்ருஷ்ண [த்ருதீயை]	ஆஷ்வயுஜ ஸுக்ல [ஷஷ்டீ]
ஜந்மாபிஷேகம	மாக ஸுக்ல சதுர்தசீ [த்ருதீ[1]]	மார்கசிர ஸுக்ல சதுர்தசீ [த்ருதீயை]	மாக ஸுக்ல த்ரயோதசீ [த்ருதீயை]	ஜ்யேஷ்ட க்ருஷ்ண சதுர்தசீ [த்ருதீயை]	வைசாக ஸுக்ல [ப்ரதிபத்]	மார்கசிர ஸுக்ல [சதுர்தசீ[5]]	மார்கசிர ஸுக்ல [த்ருதீயை]	வைசாக க்ருஷ்ண [த்ருதீயை]	மார்கசிர ஸுக்ல [த்ருதீயை]	ச்ராவண ஸுக்ல [ஷஷ்டீ]	ச்ராவண ஸுக்ல [ஸப்தமீ]	மார்கசிர க்ருஷ்ண [த்ருதீயை]
பரிநிஷ்க்ரமணம்	மாக ஸுக்ல சதுர்தசீ	ஜ்யேஷ்ட க்ருஷ்ண [த்ருதீயை]	மாக ஸுக்ல த்ரயோதசீ [த்ருதீயை]	ஜ்யேஷ்ட க்ருஷ்ண சதுர்தசீ [த்ருதீயை]	வைசாக ஸுக்ல [ப்ரதிபத்]	மார்கசிர ஸுக்ல [த்ருதீயை]	மார்கசிர ஸுக்ல த்ருதீயை [த்ருதீயை]	வைசாக க்ருஷ்ண நவமீ [நவமீ]	மார்கசிர ஸுக்ல [த்ருதீயை]	ச்ராவண ஸுக்ல [ஷஷ்டீ]	ச்ராவண ஸுக்ல [ஸப்தமீ]	மார்கசிர க்ருஷ்ண [த்ருதீயை]
கேவலஜ்ஞாநம்	மாக ஸுக்ல ஷஷ்டீ	கார்திக ஸுக்ல த்விதீயா	புஷ்ய பௌர்ணமீ	பௌஷ ஸுக்ல த்ருதீயா	சைத்ர ஸுக்ல த்ருதீயா	கார்திக ஸுக்ல த்விதீயா	மார்கசிர ஸுக்ல [த்ருதீயை]	வைசாக க்ருஷ்ண நவமீ [நவமீ]	மார்கசிர ஸுக்ல [த்ருதீயை]	ஐப்பசி ஸுக்ல [ப்ரதிபத்]	வைசாக ஸுக்ல [த்ருதீயை]	கார்திக க்ருஷ்ண [சதுர்தசீ]
நிர்வாணம்	ஆஷாட க்ருஷ்ண [அஷ்டமீ]	சைத்ர அமாவாஸ்யா	ஜ்யேஷ்ட ஸுக்ல [சதுர்தசீ]	ஜ்யேஷ்ட க்ருஷ்ண சதுர்தசீ	வைசாக ஸுக்ல [ப்ரதிபத்]	சைத்ர அமாவாஸ்ய [யை[6]]	மார்கசிர ஸுக்ல [த்ருதீயை]	வைசாக க்ருஷ்ண நவமீ [நவமீ]	மார்கசிர ஸுக்ல [த்ருதீயை]	ஐப்பசி ஸுக்ல [ப்ரதிபத்]	வைசாக ஸுக்ல [த்ருதீயை]	கார்திக க்ருஷ்ண சதுர்தசீ [சதுர்தசீ]
நிர்வாணக்ஷேத்ரம்	ஸம்மேத பர்வதம்	ஸம்மேத பர்வதம்	ஸம்மேத பர்வதம்	ஸம்மேத பர்வதம்	ஸம்மேத பர்வதம்	ஸம்மேத பர்வதம்	ஸம்மேத பர்வதம்	ஸம்மேத பர்வதம்	ஸம்மேத பர்வதம்	ஊர்ஜயந்த கிரி	ஸம்மேத பர்வதம்	ஸ்வயம்ஹு ஆஷ்
தாத்ரு	ஜயத்தன்	விஜய ராஜன்	ஜயராஜ 50	ஸுமித்ரன்	அரிஷ்டஸேநராஜ 43	ஸுவ்ரதை	புருஷவர	மல்லிஷேணராஜ 18	புஷ்பதந்தை	வரதத்தன்	யக்ஷஸ்ரீ	10
மணயபர்	மந்தரராஜ 55	பத்மஸ்ரீ	ஸுவ்ரதை	சக்ராயுதராஜ 36	ஹரிஷேணை	புருஷவர	மஹாபத்ம	ஸுஹலமை	ஹரிஷேண	வரதத்தராஜ 11	உத்தரஸேந	
மணிநியர்	பத்மஸ்ரீ	ஸ்வயம்ப்ரபை	புருஷோத்தம	புண்யரீக (ஸாந்தி)	புண்யரீக	மஹாபத்ம	நமிஷேண	ராமன்	லக்ஷ்மணன்	யக்ஷஸ்ரீ	வரதத்த	
ஸ்ரோத்ரு	ஸ்வயம்ப்ரபை	—	—	—	—	நமிஷேண	புண்யரீகன்	லக்ஷ்மணன்	ராவணன்	உத்தரஸேந	பத்மன்	
சக்ரவர்த்திகள்	—	—	—	—	—	நிஷும்ப்ஹன்	மஹாஷேண	ராவணன்	புருஷவர	வரதத்த	வாஸுதேவன்	
வலதேவர்	யர்மன்	ஸுப்ரஹ்மன்	ஸுதர்சநன்	மஹாபல	மணிகேது	மஹாஷேண	ஸுபத்ரன்	புருஷவர	வஹ்நிரூபிணி	பத்மன்	ஜராலஸன்	
வாஸுதேவர்	ஸ்வயம்ப்ரபை	புருஷோத்தமன்	புருஷஸிம்ஹன்	அசல	ஸுப்ரபை	ஸுதர்சநன்	ஸுதர்சநன்	நரகமுவ	—	வாஸுதேவன்	ஸர்வாஹ்ண	
ப்ரதிவாஸுதேவர்	மது	மது	மது	மது	மது	மது	மது	—	—	ஜராலஸன்	கூஷ்மாண்டி	
யக்ஷர்	ஷண்முக	வைரோட	ப்ரதாள	ப்ரதாள	ப்ரதாள	ப்ரதாள	ப்ரதாள	—	—	ஸர்வாஹ்ண	—	
யக்ஷியர்	வைரோட	அநந்தமதி	அஜிதாக்ய	அஜிதாக்ய	அஜிதாக்ய	அஜிதாக்ய	அஜிதாக்ய	—	விதியுத்ப்ரஹ	கூஷ்மாண்டி	அயோமுவ	
குபேர்	புண்யரீகன்	அஜிதாக்யன்	அஜிதாக்ய	அஜிதாக்ய	அஜிதாக்ய	அஜிதாக்ய	அஜிதாக்ய	—	சாமுண்டி	—	—	
நாரதர்	ருத்ர	மஹாருத்ர	கால	மஹாகால	மஹாகால	மஹாகால	மஹாகால	நரகமுவ	—	அயோமுவ	—	

1. சதுர்தசீ. ஸ்ரீபு.
2. த்ரயோதசீ. ஸ்ரீபு.
3. க்ருஷ்ண. ஸ்ரீபு.
4. சதுர்தசீ. ஸ்ரீபு. ஸுக்ல சதுர்தசி. கன், உரை.
5. நவமீ. ஸ்ரீபு.
6. க்ருஷ்ண சதுர்தசீ. ஸ்ரீபு. த்விதீயை. ஸ்ரீபு.
7. புஷ்யக்ருஷ்ண த்விதீயை. ஸ்ரீபு.
8. குணாமபுரம். ஸ்ரீபு.
9. கார்த்திகஸுக்ல த்ரயோதசீ. ஸ்ரீபு.

அநுபந்தம் IV-[2] தீர்யகரஹாவாவலி

1	ஜயவர்மன்	மஹாபல	லலிதாங்க
	வஜ்ரஜங்க	ஹொமஹாமிஜ	ஸ்ரீயரதெவ
	ஸுவியி	அச்யுதேந்த்ர	வஜ்ரநாபி
	ஸர்வார்யவிஜிஜ	வ்ருஷஹதெவ	
2	விமலவாஹந	பஞ்சாணுத்தர அமர	அஜிதஸ்வாமி
3	விமலவாஹந	உபரிமமெ வேயக (அஹமிந்த்ர)	ஸம்ஹவஸ்வாமி
4	மஹாபல	பஞ்சாணுத்தர (அஹமிந்த்ர)	அபிநந்தநஸ்வாமி
5	ரதிஷேண	வைஜயந்தவிமாநஜ	ஸுமதிஸ்வாமி
6	அபராஜித	உபரிமமெ வேயக (அஹமிந்த்ர)	பத்மப்ரஹஸ்வாமி
7	நந்திஷேண	மய்யிமமெ வேயக [அஹமிந்த்ர]	ஸுபார்ஸ்வஸ்வாமி
8	ஸ்ரீவர்ம	ஸ்ரீயரதெவ	அஜிதஸேநசக்ரயர
	அச்யுதேந்த்ர	பத்மநாஹ	பஞ்சாணுத்தரவைஜ [யந்த அஹமிந்த்ர]
	சந்த்ரப்ரஹஸ்வாமி		
9	மஹாபத்ம	ப்ராணதேந்த்ர	புஷ்பதந்தஸ்வாமி
10	பத்மமுல்ம	ஆரணேந்த்ர	ஸீதளஸ்வாமி
11	நளிநப்ரஹ	அச்யுதேந்த்ர	ஸ்ரேயாம்ஸஸ்வாமி
12	பத்மோத்தர	மஹாஸுக்ரேந்த்ர	வாஸுபூஜ்யஸ்வாமி
13	பத்மஸேந	ஸஹஸ்ராரேந்த்ர	விமலஸ்வாமி
14	பத்மரய	அச்யுதேந்த்ர	அநந்தநாயஸ்வாமி
15	உமரய	ஸர்வார்யவிஜிஜ	யர்மஸ்வாமி
16	ஸ்ரீஷேண	குருஹமிஜ	ஸ்ரீயரதெவ
	அமிததேஜ [விஜயர]	ஆதித்யசூளதெவ	அபராஜித
	அச்யுதேந்த்ர	வஜ்ராயுயசக்ரி	அஹமிந்த்ர
	மேவரய	ஸர்வார்யவிஜிஜ	ஸாந்திநாயஸ்வாமி
17	விம்ஹரய	ஸர்வார்யவிஜிஜ	குந்யுஸ்வாமி
18	யநபதி	அநுத்தராஹமிந்த்ர	அரஸ்வாமி
19	வைஸ்ரவணராஜ	அநுத்தராஹமிந்த்ர	மல்லிநாயஸ்வாமி
20	ஹரிவர்ம	ப்ராணதேந்த்ர	முனிஸுவ்ரதஸ்வாமி
21	விஜார்ய	பஞ்சாநுத்தராஹமிந்த்ர	நமிஸ்வாமி

22 விஜயஸுவர இஜிதகேது ஸௌயர்மகல்பஜ
சிந்தாமதி மஹாகல்பஜ அபராஜிதராஜ
[விஜயா
அச்யுதேந்த்ர ஸுப்ரதிஷ்ட பஞ்சானுத்த
நேமிஸ்வாமி [ராஹமிந்த்ர

23 மருதேவி வஜ்ரவொஷ [பாணி] ஸஹஸ்ராரகல்பஜ
ரஷ்மிவேக அச்யுதாமர வஜ்ரநாபிசக்ரி
[விஜயா
மயூரவாஹன ஆனந்தராஜா ஆனந்தேந்த்ர
வேயக அஹமிந்த்ர
பார்ஸ்வநாதஸ்வாமி

24 புருவர விஸ்வஸேந
ஸௌயர்மகல்பாமர மஹாபத்மாமர
மரீசி த்ரிவிஷ்டு
ப்ரஹ்மகல்பஜ ஸப்தமநாரக
ஜடிலவ்ராஹ்மண ஸிம்ஹ
ஸௌயர்மாமர ப்ரதமநாரக
புஷ்யமித்ரவ்ராஹ்மண ஸிம்ஹ
ஸௌயர்மாமர ஸௌயர்மகல்பஜ
அக்நிஸஹவிப்ர கநகோஜ்ஜ்வலராஜ
ஸநத்குமாராமர லாந்தவகல்பஜ
கௌசிகத்விஜ ஹரிஷேணராஜ
மஹேந்த்ரகல்பஜ மஹாபத்மாமர
ஹாரஆஜவிப்ர [ப்ரீதிங்கரதேவ]
மஹேந்த்ரகல்பஜ ப்ரியமித்ரசக்ரி
நாரகத்ரஸஸ்யாவர ஸஹஸ்ராரகல்ப
[ஹ்ரமித ஸ்யாவரா [ஸூர்யப்ரஹாமர
வ்ருஷபாரம நந்தநமஹாராஜ
பரிவ்ராஜக அச்யுதேந்த்ர
மஹேந்த்ரகல்பஜ வர்யமாநஸ்வாமி

———

அநுபந்தம் V

ஸாஸ்த்ரஸார ஸமுச்சயம்

முன்னுரை

ஜினன் என்னுஞ் சொற்கு ஜயித்தவன் என்பது பொருள். இதற்கு, வடமொழியில், 'ஜயதீதி ஜிநः' என்று சொற்பொருள் கூறுவர். இச் சொல்லின் பொருளை ஜைனாசார்ய ரொருவர், 'அநேக பவ ககன வ்யஸன ப்ராபண ஹேதூந் கர்மாராதீந் ஜயதீதி ஜிநः' என்று விவரித் துள்ளார். அஃதாவது, 'பல பிறப்புக்களாகிய காட்டில் உண்டாகுங் கவலையை யடைவித்தற்கு ஏதுவாகிய வினைப்பகைஞரை வென்றவன் ஜினன்' என்பதாம். ஜினனுடைய உபதேசங்களை மேற்கொண்டொழுகு-பவர் ஜைனராவர்.

ஜினசமயத்தவர் முக்யமாக ஜீவாத்மா, ப்ரக்ருதி இவ் விரண்டினை யும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். ஸ்வயம்ப்ரகாசனும் ஆனந்தமயனும் நித்யனும் ஆகிய ஜீவன் அநாதிவஸித்தமான கர்மங்களினால் ஸுகதுக்காது பவங்களுக் காதாரமாகிய தேஹங்களை யடைந்து, சக்ரநேமிக்ரமத்தால் ஜன்மபரம்பரையின் தொடர்பிற் குட்பட்டுத் துன்புற்றிருக்கின்றன். இத்தகைய கர்மபந்தத்தைத் தபோத்யாநாதி க்ரியைகளினால் நிவ்ருத்தித் துக்கொள்ளுதல் கூடும். இவ்வாறு நிவ்ருத்தித்தவன் ஜினன் எனப்படு கின்றன்

ஜீவன் அநாதிகர்மங்களால் லிப்தனாகி, எஃகு (ஊசிக்)காந்த சக்தியை யடைந்து இரும்பினைத் தன்பால் இழுத்துக்கொள்ளுதல்போல, புத்கலபரமாணுக்களை ஆகர்ஷித்து மூன்றுலகங்களிலும் நாற்கதிரூபமான ஜன்மபரம்பரைகளை அடைகின்றன். அவன் இந்தக் கர்மங்களை மூற்றும் போக்கி, அனந்தசதுஷ்டயமாகிய ஸுத்தாத்மஸ்வரூபத்தை அடை-தலே வீடுபேறு.

ஜீவனுக்கு அநாதிகர்மஸம்பந்தத்தையும், அதனால் உண்டாகும் ஜன்மபரம்பரைகளையும், ஜன்மங்களில் செய்யும் புண்ய பாபங்களின் பலன்களை அனுபவித்தற்கு இடமாகிய ஸ்வர்க்க நரக லோகங்களையும் ஜைனர்கள் அங்கீகரித்துள்ளனர்.

ஜீவர்கள்—பவ்யர் என்றும், ஆஸன்னபவ்யர் என்றும் அபவ்யர் என்றும் முத்திறத்தர். அவருள் பவ்யராவார்—ஜினஸமயக்கொள்கையில் ஶ்ரத்தையுள்ளவர்; ஆஸன்னபவ்யராவார்—இப்பொழுது ஜினசமயத்தில் ஶ்ரத்தையிலராயினும் சிறிதுகாலத்திற்குப்பின், காலலப்தியினால், ஶ்ரத்தை கொள்பவர்; சிலபிறவிகட்குப் பின் மோக்ஷம் அடையுந் தன்மை யுடையர். இவரை நிகடபவ்யர் என்றும் கூறுவர். அபவ்யராவார்—எந்நாளும் ஜினசமயக்கொள்கைகளை மேற்கொள்ளுதல் இல்லாதவர்.

மோக்ஷ மடையும் ஜீவர்கள் இருதிறத்தராவர். ஷோடஶபாவனை களால் தீர்த்தகரபுண்யத்தை யடைந்து, (மறுபிறப்பில்) பஞ்சகல்யாண பூர்வகமாகக் கேவலஜ்ஞானியாகி, மூப்பத்துநான்கு அதிஶயத்தினையும், அஷ்டமஹாப்ராதிஹார்யம் முதலிய வைபவங்களையும் அடைந்து, ஸமவஸரண மண்டலத்தில் எழுந்தருளித் தத்த்வோபதேஶஞ் செய்யும் நிலைமையை அடைபவர் ஒருதிறத்தர். இவர் தீர்த்தங்கரர் என்றும், ஜினர் என்றும், அர்ஹர் என்றுஞ் சொல்லப்படுவர். இவர், தத்த்வோபதேஶாவஸ்தை முடிந்தபின் விஶ்லிஷ்டபதவியை அடைகுவர். இத்தகைய பதவிகளை அடையும் ஜீவர்கள், இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு என்னுங் காலங்கள் மூன்றனுள் ஒவ்வொரு காலத்திலும் இருபத்துநால்வரே என்று வரையறை செய்துள்ளனர்.

இத்தகைய விஶேஷமில்லாமல் தபோத்யானாதிகளால் கருமங்களை நிர்மூலஞ்செய்து மோக்ஷ மடைந்த ஜீவர்கள் ஸித்தர் எனப்படுவர்.

இவ்வுலகத்தின் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி லயங்களுக்குக் காரணனுய் ஜீவாத்மாவின் வேறுகியதொரு பொருள் உண்டென்று ஜைனர்கள் அங்கீகரித்திலர். அவர்கள், இவ்வுலகம் அநாதிநிதனம் என்றும் பரிணாமஸ்வபாவமுள்ளதென்றும் ஸித்தாந்தஞ் செய்துள்ளனர். ஜ்ஞான ஸங்கோசத்திற்கு ஏதுவாகிய தேஹத்தை யடைவிக்குங் கர்மங்களின் நாஶத்தால் கேவலஜ்ஞானம் அடைந்துள்ள ஜினனுடைய திவ்யவாணியி னின்றுவெளிவந்து, ஜீவாத்ம லோகங்களின் ஸ்வரூப குண ஸ்வபாவாதிகளை நிரூபிக்கும் வாக்யஸமூஹாயமே ஆகமம் எனப்படும். இது ஜினனினின்று அக்காலத்துக் கணதரருக்கும், கணதரரினின்று அக்காலத்தரசர்களுக்கும் உபதேஶிக்கப்பட்டுப் பரம்பரையாய் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும். இவ் வாகமத்தை மேற்கொண்டு ஒழுகுபவர் ஜைனர்.

'அஹிம்ஸா பரமோ தர்ம:' என்னுங் கொள்கையே ஜைனமதத்தின் மூலதத்வம். அதனால் வைதிகசமயத்தவர் செய்கின்ற பஶுயாகாதிகளை ஜைனர்கள் நிராகரிக்கின்றனர். ஹிம்ஸாரூபமான பாவனையும் துஷ்டம்

என்று கொண்டு பிஷ்டபசுயாதிகளையும் அவர்கள் விலக்கியுள்ளனர். (இக் கொள்கையை யசோதரகாவ்யம் நன்கு விளக்கும்.)

'பூதசதுஷ்டயத்தின் வேறுக யாதொரு பொருள்களும் இல்லை; அவற்றின் ஸம்யோகத்தால் உண்டாகும் ஶக்தியே சேதனன். ஆதலின், புண்ய பாப ரூபமான கர்மங்களும், அவற்றின் அனுபவஸ்தானமாகிய ஸ்வர்க்க நரகங்களும், அனுபவிக்கும் ஜீவாத்மாவும் இல்லை' என்னுஞ் சார்வாகமதத்தினையும், 'கூணிகமாகிய விஜ்ஞானமொன்றே ஆந்தரமான வஸ்து' என்று கொண்டு, பூதசதுஷ்டயஸம்யோகாத்மகமான பாஹ்யப்ரபஞ்சத்தை நிராகரிக்கும் பௌத்தமதத்தினையும் மறுத்துக் கூறும் வாதங்கள் பழைய ஜைனநூல்களில் மிகக் காண்கின்றன.

ஜைநமதத்தில் அர்ஹத், ஸித்த, ஆசார்ய, உபாத்யாய, ஸர்வஸாது என்னும் பஞ்சபரமேஷ்டிகளே ஸ்தவனீயரும் பூஜ்யரும் ஆகின்றனர். இவர்களின் ஸ்தவன பூஜையால் ஸம்ஸாரஜீவர்கள் மோக்ஷஸாதனத்தை அடைகுவர்.

மேற்கூறிய ஜிநாகமம் நான்கு பிரிவினை யுடையது. அவை—ப்ரதமாநுயோகம், கரணாநுயோகம், சரணாநுயோகம், த்ரவ்யாநுயோகம் என்பன. அவற்றுள் ப்ரதமாநுயோகத்தின் விரிவே ஶ்ரீபுராணமாகலின் அது தவிர, மற்ற மூன்று அநுயோகங்களும் 'ஶாஸ்த்ரஸார ஸமுச்சயம்' என்னும் நூலில் உள்ளவாறே இங்குத் தரப்படுகின்றன.

ஸாஸ்த்ரஸார ஸமுச்சயம்

கரணநுயோகம்

ஸூத்ரம் 1 லோகம் 3

அலோகம்

மத்யம ,,

ஊர்த்வ ,,

ஸூ. 2 நரகம் 7

ரத்நப்ரஹா

ஸர்க்கரா ,,

வாலுகா ,,

பங்க ,,

தமம ,,

தமஃ ,,

மஹாதமஃ ,,

நரகங்களின் மறுபெயர்

வர்மை

வம்ஸை

மேஹை [1] (மேஹெ)

அஞ்ஜநை

அரிஷ்டை

மகவி

மாகவி

ஸூ. 3 நரகத்தில் படலங்கள் 49

வர்மை என்னும்

முதல்நரகத்தின் இந்த்ரகம் 13

ஸீமந்த

நரக [நிரய]

ரௌரவ [ரௌரவ]

ப்ராந்த

உப்ராந்த [உத்ப்ராந்த]

ஸப்ராந்த [ஸம்ப்ராந்த]

அஸப்ராந்த [அஸம்ப்ராந்த]

விப்ராந்த

த்ரஸ்த

10 த்ரஸித

வக்ராந்த

அவக்ராந்த

13 விக்ராந்த

வம்ஸை என்னும்

2-ஆம் நரகத்து இந்த்ரகம் 11

ஸ்தவக [ததக]

ஸ்தநக

வநக

மநக

வநா

வநிகா

ஜிஹ்விகா (ஜிஹ்வா)

லோலி (ஜிஹ்விக)

லோலுக (லோலிக)

லோலுபத்ய (லோலபத்ஸ)

11 ஸ்தநலோலுப (தநலோலா)

மேஹை என்னும்

3-ஆம் நரகத்து இந்த்ரகம் 9

தப்த

தபித

தபந

தாபந

நிதாப

உஜ்ஜ்வலித

ப்ரஜ்வலித

ஸஞ்ஜ்வலித

9 ஸம்ப்ரஜ்வலித

1. இவ் வளவினுள் ‘த்ரிலோக ஸார’ த்தின்படி குறிக்கப்பட்டுளது.

அஞ்ஜநை என்னும்
4-ஆம் நரகத்து இந்த்ரகம் 7
ஆரா
மாரா
தாரா
வர்சஸ்க (சர்சா)
தமக (தமகீ)
வஜ்ரா (வாடா)
வஜ்ராயா (வடா)

அரிஷ்டை என்னும்
5-ஆம் நரகத்து இந்த்ரகம் 5
தபநகா (தமகா)
மாரகா
ஸுஷகா
அக்ஷ (அக்ஷோப்ய)
தமிஸ்ர (திமிஸ்ரா)

மவவி என்னும்
6-ஆம் நரகத்து இந்த்ரகம் 3
ஹிம
வர்தல (வர்தலி)
லல்லக்யஃ

மாவவி என்னும்
7-ஆம் நரகத்து இந்த்ரகம் 1
அவதிஸ்தாநம்
ஏழு நரகங்களிலும் உள்ள படலங்களின் இடையே இந்த்ரகம் 49

ஸூ. 4-ஸ்ரேணிபத்தங்கள் 9604

முதல் நரகத்தில் 13 படலங்களில் ஸ்ரேணிபத்தங்கள்	4420
இரண்டாம் நரகத்தில் 11-படலங் களில் ஸ்ரேணிபத்தங்கள்	2684
மூன்றும் நரகத்தில் 9 படலங் களில் ஸ்ரேணிபத்தங்கள்	1476
நான்காம் நரகத்தில் 7 படலங் களில் ஸ்ரேணிபத்தங்கள்	700
ஐந்தாம் நரகத்தில் 5 படலங் களில் ஸ்ரேணிபத்தங்கள்	260
ஆறும் நரகத்தில் 3 படலங் களில் ஸ்ரேணிபத்தங்கள்	60
ஏழாம் நரகத்தில் ஒரு படலத் தில் ஸ்ரேணிபத்தங்கள்	4
ஆக	9604

ஸூ. 5 ப்ரகீர்ணகங்கள்
83,90,347

முதல் நரகில்		29 95 562
இரண்டாம்	,,	24 97 305
மூன்றும்	,,	14 98 515
நான்காம்	,,	9 99 293
ஐந்தாம்	,,	2 99 735
ஆறும்	,,	99 932
ஏழாம்	,,	5
ஆக		83,90,347

ஸூ. 6 பிலங்கள்
84 லக்ஷம்
இந்த்ரகம் ஸ்ரேணிபத்தம் ப்ரகீர் ணகம் இவையெல்லாஞ் சேர்ந் தவை பிலம் எனப்படும்,

முதல் நரகில்		30,00,000
இரண்டாம்	,,	25,00,000
மூன்றும்	,,	15,00,000
நான்காம்	,,	10,00,000
ஐந்தாம்	,,	3,00,000
ஆறும்	,,	99,995
ஏழாம்	,,	5
		84,00,000

ஸூ. 7 நாரக உஷ்ணம் 4 வியம்
கேஷத்ரஜ உஷ்ணம்
அஸாதோதய ஶாரீர
உஷ்ணம்
மாநஸ உஷ்ணம்
4 பரஸ்பரோதீரித தத்துஜோரீதித
உஷ்ணம், அல்லது
ஜ்வரகுஷ்஠ாதி ஶாரீரஉஷ்ணம்
க்ரோதாதி மாநஸ ,,
அதிவாதோத்யாதபந்தக ,,
4 கூடதூரஷாதி ஸஹஜ ,,
மயூம லோக வர்ணநம்

ஸூ. 8 ஜம்பூத்வீபம் லவண
ஸமுத்ராதி எண்ணிறந்த
தீபஸமுத்ரங்கள்

தீபம் 16

ஜம்பூத்வீபம்
தாதகீகண்டம்
புஷ்கரவரம்
வாருணீவரம்
கூரவரம்
வ்ருதவரம்
கேஷதவரம்
நந்தீஸ்வரம்
அருணவரம்
10 அருணாபாஸம்
குண்டலவரம்
ஶங்கவரம்
ருசகவரம்
பூஜாவரம்
குசகவரம்
16 க்ரௌஞ்சவரம்

ஜம்பூத்வீபம் முதலிய தீபங்களைச்
சூழ்ந்திருக்கும் ஸமுத்ரங்கள் 16

லவணஸமுத்ரம்
காலோதகம்
புஷ்கரவரம்
வாருணீவரம்
கூரவரம்
வ்ருதவரம்
கேஷதவரம்
நந்தீஸ்வரம்
அருணவரம்
அருணாபாஸம்
குண்டலவரம்
ஶங்கவரம்
ருசகவரம்
பூஜாவரம்
குசகவரம்
16 க்ரௌஞ்சவர ஸமுத்ரம்
(புஷ்கரவரம் முதலாயுள்ள
தீபங்களின் பெயர்களே அந்த
தீபங்களைச் சூழ்ந்திருக்கும்
ஸமுத்ரங்கட்கும் பெயர்.)
கடைசி தீபம் ஸ்வயம்பூரமண
தீபம்
கடைசி ஸமுத்ரம் ஸ்வயம்பூ
ரமண ஸமுத்ரம்

ஸ்வயம்பூரமணத்தை இறுதி
யாக வுடைய தீபஸாகரங்கள்

மணிச்சிலா
ஹரிதால
வஸிஷ்டரவர
ஸ்யாமகவர
அஞ்ஜநவர
ஹிங்குலவர
ரூப்யவர
ஸுவர்ணவர
வஜ்ரவர
10 வைடூர்யவர

நாமவர
ஹரிதவர
யக்ஷவர
தேவவர
அஹீந்த்ரவர
16 ஸ்வயம்ஹரமண

ஜம்பூத்வீப அயிபதி

அநாவ்ருத

லவணஸமுத்ர அயிபதி

ஸுஸ்தித

யாதகீஷண்டத்வீப அயிபதிகள்

ப்ரஹாஸ
ப்ரியதர்ஸந

காலோதகஸமுத்ர அயிபதிகள்

கால
மஹாகால

புஷ்கரத்வீப அயிபதிகள்

பத்ம
புண்டரீக

மாநுஷோத்தரபர்வத அயிபதிகள்

சக்ஷுஷ்மாந்
ஸுசக்ஷு

புஷ்கரவரஸமுத்ர அயிபதிகள்

ஸ்ரீப்ரஹ
ஸ்ரீதர

வாருணீவரத்வீப அயிபதிகள்

வருண
வருணப்ரஹ

வாருணீவரஸமுத்ர அயிபதிகள்

மத்ய
மத்யம

க்ஷீரவரத்வீப அயிபதிகள்

பாண்டுர
புஷ்பதந்த

க்ஷீரவரஸமுத்ர அயிபதிகள்

விமல
விமலப்ரஹ

க்ருதவரத்வீப அயிபதிகள்

ஸுப்ரஹ
மஹாப்ரஹ

க்ருதவரஸமுத்ர அயிபதிகள்

கநக
கநகாஹ

இக்ஷுவரத்வீப அயிபதிகள்

பூர்ண
பூர்ணப்ரஹ

இக்ஷுவரஸமுத்ர அயிபதிகள்

குஸு
மஹாகுஸு

நந்தீச்வரத்வீப அயிபதிகள்

நந்தி
நந்திப்ரஹ

நந்தீச்வரஸமுத்ர அயிபதிகள்

ஹரி
ஸுஹரி

அருணவரத்வீப அயிபதிகள்

அருண
அருணப்ரஹ

அருணவரஸமுத்ர அயிபதிகள்

ஸுகுஸு
ஸர்வகுஸு

இவர்களுள் முதலிற் கூறிப் பட்டவர் ஆக்ஷிணைக்பதிகள்; பின்னவர் உத்தரதிக்பதிகள்

ஸூ. 9 மநுஷ்யக்ஷேத்ரம் 2½ த்வீபம்

ஜம்பூத்வீபம்
யாதகீஷண்டத்வீபம்
புஷ்கரார்தத்வீபம்

ஸூ. 10 கர்மஹூமிகள் 15
பஞ்சஹாதங்களுள் 5
பஞ்சஐராவதங்களுள் 5
விதெஹங்களுள் 5
ஆக 15

ஸூ. 11 ஹோமஹூமி 30
தெவகுரு
உத்தரகுரு
இவை உத்தம ஹொமஹூமி
ஹரிவர்ஷம்
ரம்யகம்
இவை மய்யம ஹொமஹூமி
ஹைமவதம்
ஹைரண்யம்
இவை ஜவந்ய ஹொமஹூமி
இந்த ஆறினையும் ஐந்தினோடு
பெருக்க (6 × 5 = 30)
முப்பது ஆகும்.

ஸூ. 12 குஹோம ஹூமிகள் 96
லகோருக [ஏகோருக]
ஸவிஷாண [லாங்கூலிகா]
லாங்கூலி [வைஷாணிகா]
அஹாஷக
ஸங்குலிகர்ண
கர்ணப்ராவரண
லம்பகர்ண
ஸஸகர்ண
வ்யாஹமுவ
அஸ்வமுவ
ஸூநகமுவ
மஹிஷமுவ
வராஹமுவ
வ்யாவ்ருமுவ
வ்யாகமுவ
கபிமுவ
மத்ஸ்யமுவ
கூர்ஷ்ணமுவ
மேஷமுவ
20 மொமுவ
மேவமுவ
விதியுங்முவ
உர்ப்பணமுவ
24 மஜமுவ

இவர், லவணஸமுத்ரம் காலோதக ஸமுத்ரம் இவற்றின் உட்கரை புறக்கரையில் உள்ள அந்தர் தீபத்தில் இருக்கும் குஹொம ஹூமிஜர். நான்கு கரையிலும் கூட்டின் [4 + 24 = 96] தொண்ணூற்றாறு ஆகும்.

ஸூ. 13 மந்தரகிரி 5
ஸுதர்சநம்
விஜயாசலம்
விஜயாசலம்
விதியுன்மாலி
5 விதியுன்மாலி

ஸூ. 14 ஜம்பூவ்ருக்ஷம் 5
ஸூ. 15 ஸால்மலிவ்ருக்ஷம் 5
ஸூ. 16 வர்ஷதரபர்வதம் 34
ஹிமவான்
மஹாஹிமவான்
நிஷதம்
நீலம்
ருக்மி
ஸிகரி
இவை ஆறும் குலபர்வதங்கள்.
இவற்றை ஐந்தினால் பெருக்கின் [6 × 5 = 30] முப்பது ஆகும்.
அவற்றோடு இக்ஷ்வாகார பர்வதம் 4 சேர்க்க 34 ஆகும்.

ஹிமவாந் முதலிய
பர்வதங்களின் நிறம்

ஹேமவர்ணம்
அர்ஜுநவர்ணம்
தபநீயவர்ணம்
வைடூர்யவர்ணம்
ரஜதவர்ணம்
ஹேமவர்ணம்

ஸூ. 17 ஸரோவரம் 130

பத்மம்
மஹாபத்மம்
திகிஂ ச்ச
கேஸரி
மஹாபுண்டரீகம்
6 புண்டரீகம்

இவை முறையே ஹிமவாந்
முதலிய பர்வதங்களில்
உள்ளவை.

முறையே பத்மம் முதலிய
ஸரஸுக்களில் இருக்குந்
தேவியர்

ஸ்ரீ
ஹ்ரீ
த்ருதி
கீர்த்தி
புத்தி
லக்ஷ்மி

உத்தரகுருவில் பூர்வஹ்ரதத்து
ஸமாநநாமமுள்ள ஸரஸ் 5

நீலா
உத்தரகுரவா
சந்த்ரா
ஐராவதி
5 மால்யவந்தா

இவற்றை இரட்டிக்க 10 ஆகும்.

தேவகுருவில் பஶ்சிமஹ்ரதத்து,
கிழக்கு மேற்குக்களில்

ஸமாநநாம ஸரோவரம் 5

நிஷதா
தேவகுரவா
ஸூரா
ஸுலஸி
5 வித்யுதா

இவற்றை இரட்டிக்க
10 ஆகும்.

பத்மம் முதலிய ஸரோவரம் 6
நீலம் ,, ,, 10
நிஷதம் ,, ,, 10

இந்த 26 ஸரோவரத்தையும்
ஐந்தஞ்சு பெருக்க
130 ஆகும்.

ஸூ. 18 மஹா
நதிகள் 70

மந்தா
வரஸு
ரோஹித்
ரோஹிதாஸ்யா
ஹரித்
ஹரிகாந்தா
ஸீதா
ஸீதோதா
நாரீ
10 நரகாந்தா
ஸுவர்ணகூலா
ரூப்யகூலா
ரக்தா
14 ரக்தோதா

இவற்றை ஐந்தஞ்சு
பெருக்க 70
ஆகும்.

ஸூ. 19 நாஹிநமங்கள் 20

ஸ்யிரஹொமஹூமி என் னும் ஜவங்ய மயூம ஹொமஹூமி யின் நடுவிலுள்ளன 4 நாஹி பர்வதங்கள். இவற்றை ஐந்த ணூற் பெருக்க 20 ஆகும்.

ஸூ. 20 யமகமிரிகள் 20

யமகா

மேவா

சித்ரா

4 விசித்ரா

இவை நீல நிஷய பர்வதங்களின் இருபக்கத்திலும் இருப்பவை.

ஸூ. 21 தூநகமிரிகள் 1000

தெவகுரு, உத்தரகுரு, பூர்வ ஹரிபாலா, பஸ்சிம ஹரி பாலா இவற்றில் ஐந்தைந்து ஸரோவரங்களின் இருபக்கங் களிலும் ப்ரத்யேகம் ஐந்தை ந்து பர்வதம் ஆக 200. அவற் றை ஐ ந் த ணூ ற் பெருக்க 1000 ஆகும்.

ஸூ. 22 நிஷ மஜ பர்வதம் 40

பத்மோத்தர

நீல

ஸ்வஸ்திக

அஞ்ஜந

குமுத

பலாஸ

அவதம்ஸ

8 ரோசந

இவற்றை ஐந்தணூற் பெருக்க-40 ஆகும்

ஸூ. 23 வக்ஷார பர்வதம் 100

மால்யவாந்

மஹாஸௌமநஸ

வித்யுத்ப்ரஹ

4 கந்தமாதந

இவை மந்தரத்தின் ஸமாந்ய நிஷத பர்வதம்.

சித்ரகூடம்

பத்மகூடம்

நளிநகூடம்

4 ஏகஸைலம்

இவை மந்தரத்தின் கிழக்கு நிஷத பர்வதம்.

சித்ரகூடம்

வைஸ்ரவணகூடம்

அஞ்ஜநகூடம்

4 ஆத்மாஞ்ஜநகூடம்

இவை தெவாரண்யத்தின் பஸ்சிம நிஷத பர்வதம்.

ஷபஜவாந் (ஸ்ரஜவாந்)

விஜடாவாந்

ஆஸீவிஷ

4 ஸுவாஸஹ

இவை மந்தரத்தின் மேற்கு நிஷத பர்வதம்.

சந்தரமாலா

ஸூர்யமாலா

நாகமாலா

4 தெவமாலா

இவை ஹரிதாரண்யத்தின் கிழக் குப் பர்வதம். இவை ஐந்து மந்தரங்கட்கும் 100 வக்ஷார பர்வதம் ஆகும்.

ஸூ. 24 விஹங்கநதிகள் 60

ஹரஹவதி

ஹரவதி

டங்கவதி

தப்தஜலம்
மத்தஜலம்
உன்மத்தஜலம்
க்ஷாரோதா
க்ஷீரோதா
க்ஷ்ரோதோதா
10 மஹீரமாலிநி
ஹைநமாலிநி
12 ஊர்மிமாலிநி
இவற்றை ஐந்தனுற் பெருக்க 60 ஆகும்.
ஸ. 25 விஷ்கம்ப பதம் 160
கச்சா
ஸுகச்சா
மஹாகச்சா
கச்சகாவதீ
ஆவர்த்தா
லாங்கலாவர்த்தா
புஷ்கலா
8 புஷ்கலாவதீ
இவை பூர்விதேஹத்து வீதா நதியின் வடகரை நாடுகள்
வத்ஸா
ஸுவத்ஸா
மஹாவத்ஸா
வத்ஸகாவதீ
ரம்யா
ரம்யகா
ரமணீயா
8 மங்கலாவதீ
இவை பூர்விதேஹத்து வீதா நதியின் தென்கரை நாடுகள்
பத்மா
ஸுபத்மா
மஹாபத்மா
பத்மகாவதீ
ஸங்வர்தா [ஸங்வா]
நளிநா [நளினீ]
குமுதா
8 ஸரிதா [ஸரித்]
இவை அபரவிதேஹத்து வீதோதா நதியின் தென் கரை நாடுகள்
வப்ரா
ஸுவப்ரா
மஹாவப்ரா
வப்ரகாவதீ
சுகா
ஸுகா
சுகிலா
8 சுகமாலினீ
இவை வீதோதா நதியின் வடகரை நாடுகள்
இவை 32-ஐயும் ஐந்தனுற் பெருக்க 160 ஆகும்.
க்ஷேமா
க்ஷேமபுரி
அரிஷ்டா
அரிஷ்டபுரி
வஜ்ரி
மஞ்ஜுஷா
ஔஷதீ
புண்டரீகிணீ
ஸுவீமா
10 குண்டலா
அபராஜிதா
ப்ரபங்கரீ
அங்கா
பத்மாவதீ

ஸுஹா

16 ரத்நஸஞ்சய

இவை பூர்வவிதெஹத்துக் கச்ஸா விஷயத்தின் பட்டணங்கள்,

அஸ்வபுரி
ஹிம்ஹபுரி
மஹாபுரி
விஜயபுரி
அரஜா
விரஜா
அஸோகா
விஸோகா
வீதஸோகா

10 விஜய

வைஜயந்தி
ஜயந்தி
அபராஜிதா
சக்ரபுரி
வஜ்ரபுரி

16 அயோத்யாபுரி

இவை அபரவிதெஹத்துப் பஶ்சிமகாவதீவிஷயத்தின் பட்டணங்கள்.

இவை 32-ம் ஐந்தஞ்ற் பெருக்க 160 பட்டணம் ஆகும.

ஸூ. 26 விஜயார்ய பர்வதங்கள் 170

பஞ்ச ஐராவத, பஞ்சஹரத, விதெஹங்களுள் ஆக 170 பர்வதங்கள் ஆகின்றன.

ஸூ. 27 வ்ருஷபகிரி 170

விதெஹ, ஹரத, ஐராவத, மத்யம்லேச்சகண்டங்களுள் 170 ஆகும்.

ஊர்த்வலோகஸ்வரூபம்

ஸூ. 28 தெவர் நான்கு கூட்டத்தவர்

ஹவநவாஸிக
வ்யந்தர
ஜ்யோதிஷ்க
4 கல்பவாஸிக

ஸூ. 20 ஹவநவாஸிகள் 10 வியம்

அஸுர குமார
நாக ,,
ஸுபர்ண ,,
த்வீப ,,
உதயி ,,
வித்யுத் ,,
ஸ்தனித ,,
திக் ,,
அக்நி ,,
10 வாத ,,

ஹவநவாஸியருக்கு இந்த்ர் 40

சமர
வைரோசந
ஸோதாநந்த
தரணநந்த
வேணு
வேணுதாரி
பூர்ண
வஸிஷ்ட
ஜலகாந்த [ஜலப்ரஹ]
ஜலப்ரஹ [ஜலகாந்த]
ஹரிஷேண [வொஷ]
ஹரிகாந்த [மஹாவொஷ]
வொஷ [ஹரிஷேண]
மஹாவொஷ [ஹரிகாந்த]

அமிதமதி
அமிதவாஹந
அமிதேஶ்வர (அமிதேஶ்வ)
அமிதவாஹந
வைலம்ப
20 ப்ரஹஞ்ஜந
இவரிருபதின்மரும் அஸுராதி குமாரருக்கு முறையே இந்த்ரர். இவ்வாறே ப்ரதீந்த்ரர் இருபதின்மர் ஆக நாற்பதின்மர்

ஸூ. 30 வ்யந்தரஜேஷ்டம் 8

கிந்நர
கிம்புருஷ
மஹோரக
கந்தர்வ
யக்ஷ
ராக்ஷஸ
பூத
8 பிஶாச

கிந்நரர்ஜேஷ்டம் 10

கிம்புருஷ
கிந்நர
ஹாஹாயங்மம
ரூபபாலி
கிந்நரகிம்புருஷ (கிந்நரகிந்நர)
அதிந்ஹித
மஹோரக
கிந்நரோத்தம
ரதிப்ரிய
10 ஜ்யேஷ்ட

கிம்புருஷர்ஜேஷ்டம் 10

புருஷ
புருஷோத்தம
ஸத்புருஷ
மஹாபுருஷ
புருஷப்ரஹ
அதிபுருஷ
அமர (மரு)
மருதெவ
மருப்ரஹ
10 யஶோவாந்

மஹோரகர்ஜேஷ்டம் 10

ஹாஜங்ம
ஹாஜங்மஶாலி
மஹாகாய
அதிகாய
ஸ்கந்தஶாலி
மஹோரக
அபராஜித
மஹாஸ்வர (மஹாஶ்வர்ய)
கம்பீர
10 ப்ரியதர்ஶந

கந்தர்வர்ஜேஷ்டம் 10

ஹாஹா நாத (ஹாஹா)
ஹூஹூஸஞ்ஜ்ஞி (ஹூஹூ)
நாரத
தும்பூரு
வாஸவ (கதம்ப)
கந்தர்வ (வாஸவ)
மஹாஸ்வர
தீதரதி
தீதயஶஸ்
தெவத

யக்ஷர்ஜேஷ்டம் 12

மாணிபத்ர
பூர்ணபத்ர
ஶைலபத்ர
மஹோரபத்ர

ஹேது க
ஸுஹேது
ஸர்வஹேது
மாநுஷ
யஜ்ஞபால
ஸ்வரூபயக்ஷ
யக்ஷோத்தம
12 மஹாயக்ஷ

ராக்ஷஸர்ஹேஷம் 7

ஹேம
மஹாஹேம
விஷ்ணு (விஶ்வநவிநாயக)
விநாயக (உத்தக)
உத்தரக்ஷ (ராக்ஷஸ)
ராக்ஷஸ [ராக்ஷஸ ராக்ஷஸ]
7 ப்ரஹ்மராக்ஷஸ

ஹரிதர்ஹேஷம் 7

ஸுரூப
ப்ரதிரூப
ஹரிதோத்தம
ப்ரதிஹரித
மஹாஹரித
ப்ரதிச்சந்ந
7 ஆகாஶஹரித

பிஶாசர்ஹேஷம் 14

குசண்ட (கூஷ்மாண்ட)
யக்ஷேஶ்வர [ரக்ஷ]
ராக்ஷஸ [யக்ஷ]
ஸம்மோஹந [ஸம்மோஹ]
தாரக
அஸௌவ்ய [அஶுசி]
கால
மஹாகால
ஸௌவ்ய [ஶுசி]
ஸதால [ஸதாலக]
தெஹ
மஹாதெஹ
தூஷ்ணிக
ப்ரவசந

வ்யந்தரேந்த்ரர் 16

கிந்நர [கிம்புருஷ]
கிம்புருஷ [கிந்நர]
ஸத்புருஷ
மஹாபுருஷ
அதிகாய [மஹாகாய]
மஹாகாய [அதிகாய]
கீதரதி
கீதயஶஸ்
மாணிபத்ர
பூர்ணபத்ர
ஹேம
மஹாஹேம
ஸுரூப
ப்ரதிரூப
கால
மஹாகால

இவர் முறையே வ்யந்தரருக்கு இந்த்ர ப்ரதீந்த்ரர் ஆக மூப்பத்திருவர்.

ஸூ. 31 ஜ்யோதிஷ்கர் ஹேஷம்

5

சந்த்ராதித்யர்
க்ரஹம்
நக்ஷத்ரம்
ப்ரகீர்ணகம்
தாரகை (தாரா)

ஸூ. 31 வைமாநிகர் வகை

2

கல்பஜ
கல்பாதீத

ஸ. 33 ஸ்வர்கம் 16

ஸௌயர்ம
ஈஶாந
ஸநத்குமார
மாஹேந்ர
ப்ரஹ்ம
ப்ரஹ்மோத்தர
லாந்தவ
காபிஷ்ட
ஶுக்ர
10 மஹாஶுக்ர
ஶதார
ஸஹஸ்ரார
ஆநத
ப்ராணத
ஆரண
16 அச்யுத
கல்பேந்ரர்பன்னிருவர் 12
ஸௌயர்மேந்ரன்
ஈஶாநேந்ரன்
ஸநத்குமாரேந்ரன்
மாஹேந்ரன்
இவர் ஸௌயர்மம் முதலிய
4 கல்பங்களின் இந்ரர்
ப்ரஹ்மேந்ரன்
லாந்தவேந்ரன்
மஹாஶுக்ரேந்ரன்
ஸஹஸ்ராரேந்ரன்
இவர்கள் முறையே இரண்டிரண்டு
கல்பங்கட்கு இந்ரர்
ஆநதேந்ரன்
ப்ராணதேந்ரன்
ஆரணேந்ரன்
அச்யுதேந்ரன்
இவர் முறையே இறுதி நான்கு
கல்பத்து இந்ரர்.
ப்ரதீந்ரர் பன்னிருவர்.
ஆக இருபத்துநால்வர்.

ஸ. 34 நீரைவேயகம் 9

அயொ நீரைவேயகம் 3
மயூம ,, 3
உபரிம ,, 3
ஆக 9

ஸ. 35. அநுத்திஶ 9

அர்சி
அர்சிமாலிநி
வைரா
4 வைரோசநா
இவை பூர்வதிக்கின்
ஶ்ரேணிவைஜம். நடுவில்
ஆதித்யேந்ரகம் சேர்ந்து
9 ஆகும்.

ஸ. 36 அநுத்தரா 5

விஜய
வைஜயந்த
ஜயந்த
4 அபராஜித
இவை 4 ஶ்ரேணிவைஜமும்
பூர்வாதி திக்கில் நடுவி
லுள்ள ஸர்வார்த்த
ஸித்ரேந்ரகமும் சேர்ந்து
5 ஆகும்.

ஸ. 37 படலங்கள் 63

ஈது
விமல
சந்ர
வல்கு-வல்குவிய (வல்கு)
விய (வீர)
அருண
நந்ந
நளிந

காஞ்சந
10 ரோஹித
சஞ்சத்-சரி, சது
மரு (மருத்)
ஜ்ரிம்ப
வைஸ்ரவண்ய
ருசக
ருசிர
அங்க
ஸ்ஹாடிக
தபநீய
மேவ
மஹா (அஹா)
ஹாரித்ர
ஹேம
லோஹித
வஜ்ர
நக்ஷத்ராவர்த
ப்ரகஹீக
ப்ரஹங்கர
வ்ருஷ்டக
மஜ
31 மித்ரப்ரஹ [மித்ரம்]
இவை ஸௌயர்ம லிகங்கள்
[ப்ரஹம்]
அஞ்ஜந
வநமால
நாம
மருத
லாங்கல
பலஹாத்ர
7 சக்ர
இவை ஸநத்குமார
லிகங்கள்
அரிஷ்ட
ஸுரஸமிதி
பஹ
4 பஹ்மோத்தர
இவை பஹ லிகங்கள்
பஹஹ்ருத
2 லாந்தவ
இவை லாந்தவ லிகங்கள்
ஸுக்ர லிகத்துக்கு ஸுக்ர
விமாநம் 1
ஸுதார லிகத்துக்கு ஸுதார
விமாநம் 1
ஆநத லிகத்துக்கு
ஆநத
ப்ராணத
3 புஷ்பகம் என்னும் 3
ஸாதக
ஆரண
3 அச்யுத
இவை ஆரண லிகத்தவை
ஸுதர்ஸந
அமோக
ஸுப்ரபுத்த
இவை அயோமெய்வேயக
விமாநம்
யஸோதர
ஸுஹத்ர
விலஸ-விஸால (ஸுவிலாஸ)
இவை மயூமமெய்வேயக
விமாநம்
ஸுமநஸ
ஸௌமநஸ
ப்ரீதிங்கர
இவை ஊர்ஜ்வமெய்வேயக
விமாநம்